

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

DICTIONNAIRE COMPLET
DES
LANGUES FRANÇAISES ET HONGROISES

PAR
FRÉDÉRIC MÁRTONFFY.

TOME PREMIER: PARTIE FRANÇAISE-HONGROISE.

TELJES
FRANCIA ÉS MAGYAR SZÓTÁR

IRTA
MÁRTONFFY FRIGYES.

ELSŐ KÖTET: FRANCIA-MAGYAR RÉSZ.

BUDAPEST.
FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1879.

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA.

PRÉFACE.

C'est une vérité indisputable que, si les bons dictionnaires ont leur utilité, ils ont aussi leur commune destinée, savoir : que les meilleurs devièment avec le temps insuffisants et défectueux.

Une autre vérité banale est, que les langues des peuples civilisés, parvenant à la maturité, n'y restent pas immuablement fixées, et continuent à se modifier en prenant, par un penchant irrésistible, la forme et la couleur des idées qu'élabore l'incessante activité de l'esprit humain.

De là pour le lexicographe, le grand et périlleux devoir d'observer et d'étudier ce travail avec patience et sagacité. Il ne lui suffit pas d'avoir constaté l'avènement de la plupart des mots nouveaux, indispensables ou réputés tels. Il faut qu'il satisfasse, en outre, au besoin non moins important de tenir compte, pour le fond même de la langue, de ces combinaisons heureuses, de ces alliances justes et hardies, et de ces applications, imprevisibles autant que naturelles, au moyen desquelles d'habiles contemporains ont su rajeunir beaucoup de vocables tombés en désuétude, et leur imprimer un sens plus énergique et plus étendu.

Voilà, sans doute, des difficultés bien grandes pour tout lexicographe consciencieux ; mais elles devièment presque insurmontables pour celui qu'enchaîne une étendue limitée.

Nous avons bravement combattu contre cet obstacle, et nous croyons de l'avoir surmonté, du moins nous espérons que ceux, qui en sont des juges compétants, nous vérifieront.

Notre ouvrage renferme dans ses deux parties la nomenclature de tous les mots usuels des deux langues, puisée pour la partie française dans les meilleurs ouvrages anciens et modernes, et surtout dans le *Dictionnaire de l'Académie* et celui des *difficultés de la langue française* ; et pour la partie hongroise dans les oeuvres de M. Dr. MAURICE BALLAGI. Nous avons marqué tous les termes anciens ou nouveaux, à fin que nos lecteurs puissent s'orienter plus facilement ; nous avons, en outre, pris soin de distinguer les verbes actifs des verbes neutres, réciproques, réfléchis et impersonnels, de noter le genre de tous les substantifs, les termes de sciences, d'arts et de métiers, le sens figuré de mots usuels, et surtout les proverbes, les gallicismes et les expressions proverbiales et enfin la prononciation des mots difficiles.

Qu'il nous soit permis, enfin, d'ajouter encore quelques mots à M. Dr. MAURICE BALLAGI, le célèbre lexicographe, le plus lettré des philologues et le plus aimable des gens de lettres, qui nous a guidé dans notre travail pénible. Qu'il daigne d'agréer notre reconnaissance dévouée et les assurances de notre respect éternel, car tout ce qu'il y a du bon dans cet oeuvre, n'est que le fruit de ses conseils savants.

Budapest, Janvier, 1879.

FR. MÁRTONFFY.

Abréviations. — Rövidítések.

A.

a.	adjectiv, melléknév.
abs.	absolument, általánosan.
adv.	adverbe, ígehatározó.
adt.	adverbialement, mint ígehatározó.
a. f.	adjectif féminin, nőnemű melléknév.
agr.	agriculture, földmivelés.
alch.	alchimie, aranykémlés.
alg.	algèbre, betű-mennyiségtan.
a. m.	adjectif masculin, hímnemű melléknév.
am.	ameublement, butorzat.
an.	anatomie, bonctan.
anc.	anciennement, hajdan.
ant.	antiquité, ókor.
arch.	architecture, építészet.
ard.	ardoisier, palafejtő.
arg.	argot, tolvajnyelv.
arith.	arithmétique, számtan.
arm.	armurier, fegyvercsiszár.
arp.	arpenteur, földmérő.
arq.	arquebusier, puskaműves.
artif.	artificier, tűzművész.
artill.	artillerie, tüzérség.
astrol.	astrologie, csillagvetés.
astr.	astronomie, csillagászat.
auj.	aujourd'hui, most.
aun.	aunage, röfmérték.
autr.	autrefois, azelőtt.
aux.	auxiliaire, segédige.

B.

b.	bas, aljas.
banq.	banquier, bankár.
bât.	bâtisse, építészet.
batel.	batelier, hajós.
batt.	batteur d'or. aranyverő.
bij.	bijoutier, ékszerész.
bill.	billard, tekejáték.

bl.	blason, címertan.
blanch.	blanchisseur, fehérítő.
bot.	botanique, fővész.
boiss.	boisselier, vékacsináló, szítás.
bonn.	bonnetier, harisnyaszövő.
bouch.	boucher, mészáros.
boul.	boulangier, sütő.
bout.	boutonnier, gombcsináló.
brass.	brasserie, sörfőzde.
briq.	briquetier, téglavető.
brod.	broderie, himzés.
bûch.	bûcheron, favágó.
burl.	style burlesque, torz bohó irály.

C.

card.	cardier, kártkészítő.
carr.	carrier, kővágó.
carross.	carrossier, kocsigyáros.
carton.	cartonnier, kéregpapírkészítő.
cath.	culte catholique, kathol. szertartás.
ceint.	ceinturier, övcsináló.
ch.	chasse, vadászat.
cham.	chamoiseur, irhagyártó.
chanc.	style de chancellerie, irodai irály.
chand.	chandelier, gyertyamártó.
chap.	chapelier, kalapos.
chant.	chantier, ácshegy.
char.	charron, kerékgyártó.
charb.	charbonnier, szénégető.
charc.	charcutier, hentes.
charp.	charpentier, ács.
chaudr.	chaudronnier, üstműves.
chi.	chimie, vegyész.
chir.	chirurgie, sebész.
cir.	cirier, viasztetekercs-eresztő.
clout.	cloutier, szegműves.
coll.	collectif, gyűjtő.

com.	commerce, <i>kereskedelem</i> .
conch.	conchyliologie, <i>kagylótan</i> .
conf.	confiseur, <i>cukrász</i> .
conj.	conjonction, <i>kötszó</i> .
cord.	cordier, <i>kötélverő</i> .
cordon.	cordonnier, <i>cipész</i> .
cout.	coutumier (droit), <i>szokás-jog</i> .
coutur.	couturière, <i>varrónő</i> .
coutel.	coutelier, <i>késes</i> .
couv.	couvreur, <i>házfedő</i> .
crist.	cristallographie, <i>kristályrajz</i> .
cuis.	cuisine, <i>szakácsság</i> .

D.

dans.	danse, <i>táncolás</i> .
dent.	dentiste, <i>fogorvos</i> .
dess.	dessin, <i>rajzművészet</i> .
dév.	dévotion, <i>áhitat</i> .
did.	didactique, <i>tanmód, taná-szat</i> .
dim.	diminutif, <i>kicsinyítő</i> .
diplom.	diplomatie, <i>diplomácia</i> .
dog.	dogmatique, <i>hittudomány</i> .
dor.	doreur, <i>aranyozó</i> .
drap	drapier, <i>posztógyáros</i> .

E.

écol	école, <i>iskola</i> .
écon.	économie, <i>gazdászat</i> .
écon. rur.	économie rurale, <i>mezei gaz-dászat</i> .
e. f.	eaux et forêts, <i>erdész</i> .
égl.	église, <i>egyház</i> .
ém.	émailleur, <i>zománczó</i> .
émoul.	émouleur, <i>köszörűs</i> .
ent.	entomologie, <i>rovartan</i> .
éperon.	éperonnier, <i>sarkantyűmű-ves</i> .
épingl.	épinglier, <i>tűműves</i> .
escr.	escrime, <i>vívás</i> .
ét.	étain (potier d'—), <i>ón-öntő</i> .
étam.	étameur, <i>ónozó</i> .
exl.	exclusif, <i>kizárólag</i> .
expl.	exploitation des mines, <i>bányá-szat</i> .
extér.	extérieur, <i>külső</i> .

F.

f.	féminin, <i>nőnem</i> .
fabr.	fabrique, <i>gyártás</i> .
faïenc.	faïencerie, <i>kőedénygyár</i> .
fam.	familier, <i>bizalmas szólás-mód</i> .
fauc.	fauconnerie, <i>sólymász</i> .

féo.	féodalité, <i>hűbérnökség</i> .
ferbl.	ferblantier, <i>bádogos</i> .
fig.	figuré, <i>képletes</i> .
fil.	fileur, <i>fonó</i> .
fin.	finance, <i>pénzügy</i> .
fleur.	fleuriste, <i>virágkertész</i> .
fond.	fondeur, <i>öntő</i> .
fond. d. c.	fondeur de canon, <i>ágyúöntő</i> .
fond. d. car.	fondeur de caractères, <i>betű-öntő</i> .
fond. d. cl.	fondeur de cloches, <i>harang-öntő</i> .
forg.	forge, <i>kohó</i> .
fort.	fortification, <i>várépítész</i> .
fourb.	forbisseur, <i>kardcsiszár</i> .

G.

gant.	gantier, <i>keztűs</i> .
gén.	généalogie, <i>származat-rend</i> .
géo.	géographie, <i>földrajz</i> .
géol.	géologie, <i>földtan</i> .
geom.	géométrie, <i>mértan</i> .
glac.	glacière, <i>tűkőrgyár</i> .
g. p.	genre plaisant, <i>tréfás mód</i> .
gr.	grammaire, <i>nyelvtan</i> .
grav.	graveur, <i>vésnök</i> .
guer.	guerre, <i>hadászat</i> .
gymn.	gymnastique, <i>testgyakorlat</i> .

H.

h.	histoire, <i>történelem</i> .
h. a.	histoire ancienne, <i>őstörté-nelem</i> .
h. d. Fr.	histoire de France, <i>francia történelem</i> .
h. eccl.	histoire ecclesiastique, <i>egy-házi történelem</i> .
h. m.	histoire moderne, <i>ujkori tör-ténelem</i> .
h. n.	histoire naturelle, <i>termé-szetrajz</i> .
horl.	horloger, <i>órás</i> .
hydr.	hydraulique, <i>vízvezeték</i> .

I.

i.	interjection, <i>indulatszó</i> .
icht.	ichtyologie, <i>haltan</i> .
id.	idem, <i>mint az előbbi</i> .
imp.	impersonnel, <i>személytelen</i> .
impr.	imprimeur, <i>nyomdász</i> .
injur.	injurieux (terme), <i>szítok</i> .
instr.	instrument, <i>műszer</i> .
inus.	inusité, <i>szokáson kívüli</i> .
iron.	ironiquement, <i>gúnyosan</i> .
ir.	irrégulier, <i>rendhagyó</i> .

J.

jard.	jardinage, kertészet.
jeu.	jeu, játék.
joail	joaillier, ékszerész.

L.

lap.	lapidaire, kövész.
libr.	libraire, könyvkereskedő.
ling.	lingère, fehérneműkereskedő.
lit.	liturgie, egyházi szertartás.
litt.	littérature, irodalom.
log.	logique, elmészet.
lun.	lunetier, pápaszemkészítő.
luth.	luthier, hangszerkészítő.

M.

m.	masculin, hímnem.
maç.	maçon, kőműves.
man.	manège, lovarda.
manuf.	manufacture, kézműzet.
mar.	marine, tengerészet.
marb.	marbrier, márványműves.
maréch.	maréchal, orvoskovács, patkoló kovács.
math.	mathématique, mennyiség-tan.
mécan.	mécanique, gépészet.
méd.	médecine, orvostudomány.
még.	mégissier, lágyvarga.
men.	menuisier, asztalos.
mét.	métaphysique, alapbölcselem.
métal.	métalurgie, kohászat.
mett.	metteur en oeuvre, drágakő-foglaló.
meun.	meunier, molnár.
milit.	militaire, hadi, katonai.
min.	mine, mineur, bányász.
minér.	minéralogie, ásványtan.
mir.	miroirier, tükörgyártó.
mod.	mode, divat.
mon.	monnaie, pénzverési ügy.
mor.	morale, erkölcstan.
mus.	musique, zene.
myth.	mythologie, hitrege.

N.

navig.	navigation, hajózás.
----------------	----------------------

O.

ocul.	oculiste, szemész.
oisei.	oiseleur, madarász.
opt.	optique, láttan.

ord.	ordinairement, rendszeren.
orf.	orfèvre, aranyműves.
org.	organiste, orgonász.
orn.	ornithologie, madárrajz.

P.

p.	proverbe, közmondás.
pal.	palais, törvénykezési szőlás-mód.
pap.	papetier, papirgyártó.
parch.	parcheminier, pergament-gyártó.
part.	participe, igenév, részesülő.
pass.	passementier, paszományos.
pât.	pâtissier, pástétomsütő.
path.	pathologie, kórtan.
paum.	paume (jeu de—), labdajáték.
pav.	paveur, kövező.
pêch.	pêcheur, halász.
peign.	peignier, fésűgyártó.
peint.	peinture, festészet.
pellet.	pelletier, szűcs.
perr.	perruquier, parókás.
pharm.	pharmacie, gyógyszerészet.
philos.	philosophie, bölcsészet.
phys.	physique, természettan.
physiol.	physiologie, élettudomány.
pl.	pluriel, többes.
plom.	plombier, ólomöntő.
plum.	plumassier, tollpiperész.
poét.	poétiquement, költőiesen.
pomp.	pompier, szivattyúgyártó.
pop.	populaire, pórias.
pot.	potier, fazekas.
prat.	pratique, törvénykezési gyakorlat.
prép.	préposition, elöljáró, névelő.
pron.	pronom, névmás.
psych.	psychologie, lélektan.
p. u.	peu usité, kevésbé szokásos.

Q.

q.	quelqu'un, valaki.
q. ch.	quelque chose, valami.
q. f.	quelque fois, néha.

R.

r.	régulier, rendes.
rel.	relieur, könyvkötő.
relig.	religion, vallás.
rhét.	rhétorique, szónoklattan.
rub.	rubanier, szalagszövő.

S.

s.	substantif, főnév.
s. a.	substantif et adjectif, fő- és melléknév.
sal.	salines, sóbányászat, sófőzés.
salp.	salpêtrier, salétromfőző.
saun.	saunier, sófőző.
sav.	savonnier, szappanos.
sculpt.	sculpture, szobrászat.
sell.	sellier, nyereggyártó.
serr.	serrurier, lakatos.
soier.	soierie, selyemkéműzet.
st.	style, írásmód
st. s.	style soutenu, föllengős írásmód.
sucr.	sucrerie, cukorfőzde.

T.

tabl.	tabletier, szaruműves.
taill.	tailleur, szabó.
tan.	tanneur, timár.
tap.	tapissier, kárpitos.
techn.	technologie, műtan.
teint.	teinturier, festő.
th.	théâtre, színház.
théo.	théologie, hittan.
tiss.	tisserand, takács.
tond.	tondeur, posztónyíró.
tonn.	tonnelier, kádár.
tourn.	tourneur, esztergályos.
tréfil.	tréfileur, sodronyhúzó.

trig.	trigonométrie, háromszögtan.
t. t.	terme technique, műszó.

V.

v.	voyez, lásd.
v. a.	verbe actif, cselekvő ige.
van.	vannier, kosárfonó.
v. aux.	verbe auxiliaire, segédige.
vén.	vénérie, vadászat.
vern.	vernisser, fényítő.
verr.	verrier, üveggyártó.
véter.	vétérinaire, barom-orvos.
vign.	vigneron, vinczellér.
v. imp.	verbe impersonnel, személytelen ige.
v. ir.	verbe irrégulier, rendhagyó ige.
vit.	vitrier, üveges.
vki.	valaki, quelqu'un.
vmi.	valami, quelque chose.
v. n.	verbe neutre, középige.
voit.	voiturier, fuvaros.
v. r.	verbe réfléchi, visszaható ige.
v. réc.	verbe réciproque, viszonylagos ige.

Z.

z.	zoologie, állattan.
*	néologisme, új szó.
†	vieux mot, elavult szó.

A.

A (a) m. *A betű*; pv. prendre les a pour les b, *megtévedni*; fam. *bakot löni*.

A (a) v. aux v. avoir, être.

A (à) prép. 1. -nak, -nek, à Pierre, Péternek; 2. après helyett; brin à brin, szálan-kint; 3. avec h. à l'aiguille, tűvel; 4. d'après, selon, suivant h.; à votre avis, véleménye szerint; 5. pour h.; à vrai dire, az igazat megvallva; 6. sur h.; à la prière de..., kérésére; 7. dans h.; que vous jouez au monde un petit personnage! mily csekély szerepet játszik ön a földön! 8. envers h.; être aux méchants complaisant, a gonoszak iránt elnézőnek lenni; 9. chez h.; il veut aux mortels trop de perfection, túlságos tökélyt kíván a halandóktól; 10. helyzet; être à l'étroit, kelepcebe jutni; fig. szükségét szenvedni; 11. jelző; au cygne blanc, a fehér hattyúhoz.

Abaissant, e, a. fig. lealázó.

Abaisse, f. pât. tézstaüledék.

Abaissé, e, a. leeresztett, alacsonyabbá tett; fig. megalázott.

Abaissement, m. leeresztés, lebecsátás; — de la voix, hanglebecsátás; 2. lehor-dás, lebontás; 3. apadás; 4. süppedés; fig. hanyatlás, süllyedés; megalázás; an. — de la matrice, méhsérv.

Abaisser, v. a. leereszteni,

alacsonyabbá tenni; leron-tani; fig. megalázni; ki-sebbitni; megtörni; 2. — une barrière, un obstacle, akadályt elhárítani; poét. — son front, fejét lehor-gasztani; (math.) — une équation, egyenletet a leg-alsóbb hatványra vonni; (géom.) — une ligne, vo-nalat lejtteni; (mus.) le-jebb hangolni; (pât.) — la pâte, a tésztát vékonyra nyújtani; s'—, v. r. apad-ni; ereszkedni; süppedni; csillapodni; fig. magát megalázni; leereszkedni; le brouillard s'—e, a köd ereszkedik.

Abaisseur, m. an. l'—, le muscle—, távoztató-izom.

Abajoue, f. (z.) posatömlő.

Abalourdir, v. a. fam. elbu-títani; s'—, v. r. elbutulni.

*Abalourdissement, m. el-butítás.

Abandon, m. 1. elhagyatott-ság; kipusztulás; 2. elha-gyás; lemondás; elhanya-golás; — de soi-même, ön-feledés; fig. föltétlen biza-lom; odaadás; fesztelen-ség; à l'—, összevissza; (com.) faire—, elállni; (dr.) átruházni; se laisser aller à l'—, magát elha-nyagolni.

Abandonné, e, s. a. elha-gyott; 2. puszta, lakatlan; fig. korhely, féktelen.

†Abandonnement, m. elha-gyás, elhagyottság; il est dans un entier — de ses amis, barátjai teljesen el-hagyták; 2. lemondás; — de biens, jószágróli lemondás; 3. feslettség, elvetemültség;

vivre dans le dernier —, gyalázatos életmódot foly-tatni.

Abandonner, v. a. elhagy-ni; 2. martalékul adni; 3. átengedni, lemondani; — à la publicité, a nyilván-nosságnak átadni; — les rênes, a kantárszárat meg-ereszteni; s'—, v. r. magát odaadni; s'— à la fortune, magát a szerencsére bízni; cette femme s'—e, v. se prostituer.

Abannation (-ci-), f. dr. egy éves száműzés.

Abaque, f. pohárszék; 2. homokkal földött rajzasz-tal; 3. arch. oszloptetőlap (abakus).

Abasourdi, e, a. elámult, elhült.

Abasourdir, v. a. fam. za-varba hozni, elkábítani.

Abat, m. bouch. levágás.

Abâtardi, e, a. fig. elfajult.

Abâtardir, v. a. megrontani; fig. gyöngíteni; s'—, v. r. elfajulni; v. dégénérer.

Abâtardissement, m. elfa-julás; 2. elerőtlenedés.

Abat-chauvée, f. com. gyap-jú selejtje.

Abatée, f. mar. megdőlés (ha-jóról).

Abat-faim, m. fam. nagy da-rab hús.

Abat-jour, m. bolt-ablak.

Abat-reluit, m. d'arg. nézőke.

Abat-vent, m. ereszke. [zet.

Abat-voix, m. szószékmennye-

Abattage, m. favágás; 2. vágóbér; 3. ölés, levágás; charp. faire un—, emelő rúddal megfordítani.

Abattant, abatant, m. csapó-ajtó; szárnyasasztal.

Abattement

Abattement, m. bágyadtság; fig. levertség, kishitűség; *tomber dans l'—, elcsüggedni.
 Abatteur, m. vágó, vagdalózó; — de bois, favágó; un gr. — de gibier, ügyes vadászó; fam. — de besogne, gyors munkás; fig. hazudozó, kérkedő.
 Abattis, abatis, m. limlom; 2. nyesedék, galyfa; rőzse; — d'arbres, fatorlat, fazúz faire un — de gibier, vadat pusztítani; cuis. les — d'oie, lúdaprólék; ch. farkas csapa; bouch. vágószin.
 Abattoir, m. bouch. vágószin; hydr. zúgó.
 Abattre, v. a. leütni, levágni; lekaszabolni; leverni; vágni, kivágni; kaszálni; löni; letörni, leszakítani; fig. gyöngítetni; lesujtani; — l'orgueil, a gőgöt megalázni; ch. — un lièvre, nyulat löni; chap. — les bords d'un chapeau, kalap szélét levasalni; j. — du bois, sok tekét dönteni; fam. — bien du bois, gyorsan dolgozni; mar. — un vaisseau, hajót superezni; s'—, v. r. bedőlni; leroskadni; eldőlni; le cheval s'abatti, a ló kidőlt; l'oiseau s'abat sur sa proie, a madár lecsap prédájára; le vent s'—t, a szél csillapodik; fig. elcsüggedni.
 Abatture, f. töredék, letört ágak; ch. pl. szarvas nyoma; letaposott cserje (szarvas által).
 Abbatial, e, a. (a-ba-ci-) apátság; droits — tiaux, apátsági jogok.
 Abbaye (a-bé-ie), f. apátság; — princière, hercegesített apátság.
 Abbé, m. világi pap; apát; — régulier, rendi apát; fig. table d'—, dús asztal; conch. hengercsiga.
 Abesse, f. apátnő, fejedelmasszony; fam. la mère

ABC

—, bordélyosnő; rimák anyja.
 ABC (a-bé-cé), m. ábécé; fig. első elemek.
 Abcéder, v. n. meggyülni, genyedni, evedni; path. faire—, genyeszteni.
 Abcès, m. path. genyfehély; — froid, hideg tályog; — chaud, lobbos tályog.
 Abdication, (-ci-) f. lemondás (trónról); leköszönés (hivatalról); (dr.) — d'un fils, fiú megtagadás; jószágróli lemondás; v. abandonnement.
 Abdiquer, v. a. et n. lemondani; leköszönni; (dr.) — son fils, fiát megtagadni.
 Abdomen (mè-ne) an. has, altest; fam. poh, potrok.
 Abdominal, e, a. altesti; an. artère—e, has-ütér; icht. nageiores—es, has-parák.
 Abducteur, s. a. an. l'—, ou muscle —, távoztató izom.
 Abduction, f. chir. íztörés.
 Abécédaire, m. abécétanuló; abécéskönyv; a. ordre —, v. alphabetique.
 Abèchement, m. fauc. étetés.
 Abécher, ou abécquer, v. abéquer.
 Abeillage, abeilage, m. cout. méhészjog.
 Abeille, f. méh; mère —, méhkirályné; — commune, ouvrière, gyűjtőméh; — mâle, here; — perce-bois, vadméh; — terrestre, poszméh.
 Abélanier, v. avélinier.
 Abélir, v. plaire.
 Abelmosc, ou — musc, m. v. ambrette.
 †Abénévis (-vi-ce), m. féod. vízvezetési jog; —er, v. a. vízvezetési jogot adni.
 Abéquer, v. a. madárfiakat étetni.
 Aberrant, e, a. ast. eltérő.
 Aberration (a-bér-ra-ci), f. astr. irányferdülés; phys. — de refrangibilité, sugarak szétmenése; fig. tévelygés.
 Abêtir, v. a. butítani; v. n. elbutulni; s'—, v. r. s'—

Able

par l'excès du vin, ivás által elbutulni.
 Abêtissant, e, a. elbutító.
 Abhorrer, (a-bôr-ré) v. a. utálni, megutálni.
 Abietinée, a. f. bot. tűded, tűalakú; —s, f. pl. bot. tozozos növények.
 Abiétique, m. chi. fenyűsav.
 †Abigeat, (-ja) m. jur. marhalopás.
 Abîme, m. örvény; 2. hegytorok; 3. garad (folyóban); Ecr. les —s, poklok feneke; fig. megfejthetlenség; pusztulás, enyészet; pv. un — en appelle un —, a szerencsétlenség karöltve jár; chand. fagygyúteknő.
 Abîmer, v. a. örvénybe vetni; fig. tönkre tenni; v. n. elszűlyedni; fig. tönkre jutni; s'—, v. r. mélységbe rohanni; fig. elmerülni; s'— dans ses pensées, gondolatába merülni; s'— dans la douleur, magát a fájdalomnak átengedni.
 Ab-intestat, adt. v. intestat.
 Ab-irato, adt. testament —, haragban írt végrendelet.
 Abject, e, (-jè, -jekte) a. elvetemült, aljas, gyalázatos.
 Abjection (ab-jek-ci), f. romlottság, feslettség, elvetemedettség; fig. vivre dans l'—, alázatban élni.
 Abjurable, a. elesküldhető.
 Abjuration (-ci-), f. elesküvés, esküvel megtagadás.
 Abjurer, v. a. elesküdni, megtagadni; fig. lemondani; — toute la pudeur, minden szemérmét levetkezni; s'—, v. r. tisztulni, nemesedni.
 Ablactation (-ta-ci-), f. méd. elválasztás (gyermeké az emlőtől).
 Ablaquéation (ab-la-cué-a-ci-), f. agr. felkapálás (fák körüli földről).
 Able, m. ablette, f. icht. fehér keszeg, fehér hal; — de mer, tengeri sügér.

Ablegat

Abondant

Aboyer

Ablegat, m. követhelyettes (római pápáé).
 Ablégation, (-ci-), dr. egy éves száműzés.
 Ablepsie, f. elme-gyöngeség.
 Ableret (-rè) ou ablerat (-ra), m. pèch. varsa.
 Abloc, ablot (a-blo) m. maç. támfal.
 Ablution, (-ci-) f. cath. kézmosás; phar. v. édulcoration.
 Abnégation, (-ci-) f. théo. tagadás, megtagadás; — de soi même, önmegtagadás.
 Aboi, aboiement (a-boament), m. ugatás.
 Abois, pl. m. ch. le cerf est aux —, a szarvas vonaglik; fig. le malade est aux —, a beteg haldoklik; kétségbeesztő állapot; la forteresse est aux —, a vár nem tarthatja magát; mettre aux —, veszélybe sodorni (v. kit.).
 Abolir, v. a. eltörölni, megszüntetni; loi abolie, eltörölt törvény; abus aboli, megszüntetett szokás; s'—, v. r. megszünni; elévülni.
 Abolissable, a. megszüntethető; eltörölhető.
 Abolissement, m. megszüntetés; elévülés.
 Abolition, (-ci-) f. eltörlés; megszüntetés; büntetés elengedése; chir. — de l'ouïe, sükettség.
 *Abolitionisme, m. pol. rab-szolgaság eltörlése.
 Abomasus, (-suce) m. v. cailette.
 Abominable, a. utálatos; megvetésreméltó; fig. rossz, ocsmány; — ment, adv. utálatosan, rettenetesen.
 Abomination, (-ci-) f. utálat, irtózat: gyalázatosság; avoir en —, utálni.
 Abominer, v. a. v. détester.
 Abondamment, adv. fölöslegesen, bőségesen.
 Abondance, f. fölösleg, bőség; fig. parler d'—, rögtönözni (beszédben); il parle avec —, bőbeszédű;

myth. corne d'—, bőség szarva; — du coeur, szív-ömlédezés; fam. de l'—, túlságosan vizezett bor; pv. de l'— du coeur la bouche parle, szíve teljes-ségéből szól a száj.
 Abondant, e, a. fölösleges, bőséges; bô; moisson —e, bô aratás; fig. style—, folyékony írály; d'—, adt. pal. azonkívül, azonfelül.
 Abonder, v. n. bővelkedni; ce pays abonde en or, ez ország bővelkedik aranyban; fig. — en son sens, akaratoskodni.
 *Abonnage, m. előfizetés.
 Abonné, e, a. féo. becsült; bérelt; előfizetett; —, m. — e, f. előfizető; bérlő.
 Abonnement, m. bérlet; aláírás v. előfizetés; — suspendu, bérlet szünet; recueillir des —s, előfizetőket gyűjteni.
 Abonnir, v. a. megjavítani; — les vins, borokat nemesíteni; s'—, v. r. javulni.
 †Abonnement, v. amelioration.
 Abord (a-bor), bejárás; fig. fogadás, elfogadás; 2. kikötés, partraszállás; 3. csődülés; 4. megtámadás; 5. d'—, du premier —, de prime —, először, mindjárt kezdetén, az első pillanatban; †d'— que, v. dès-que.
 Abordable, a. a hol kikötni lehet; fig. hozzáférhető.
 Abordage, m. mar. csáklázás; sauter à l'—, a csáklázott hajóra ugrani; kikötés; összeütközés (hajóé).
 d'Abordée, adv. v. abord 5.
 Aborder, v. a. et n. mar. kikötni; csáklázni; 2. mil. — une place, várat megtámadni; 3. fig. — qch. közeledni; — q. megszólítani; 4. összeütközni; 5. tárgyalni.
 Abordeur, m. mar. csáklázó.
 Aborigènes, v. indigène.
 †Abornement, m. határszabás.

Aborner, v. a. határt szabni v. vonni; — avec des pieux, — elkarózni.
 Abortif, ve. a. méd. idétlen; un —, koraszülött; remède —, magzathajtó; bot. semence — ve, üres-mag; pistil —, meddő nőszár.
 Abot, m. écon. ugrószíj.
 Abouchement, m. szóbeli értekezés.
 Aboucher, v. a. szóbeli értekezést elrendezni; charp. — des tuyaux, csöveket egymásba eresztetni; pol. szembesíteni; s'—, v. értekezni (vvel).
 Abouement o. abouiment, m. mar. kirakás (fával).
 †Abouffer, v. a. et n. fűlázni.
 Abougri, v. rabougri.
 Abouquement, m. sal. fris só feltöltése.
 Abouquer, v. a. új sőt a ré-gire tölteni.
 About, m. charp. harántékos vég v. szél (ácsfán), prat. les —s, pl. határok.
 Aboutir, v. n. határosnak lenni; terjedni (valameddig); le champ aboutit à un bois, e mező erdővel határos; 2. végződni; cette tour —t en pointe, e torony csúcsosan végződik; fig. célozni; son dessein —t à la paix, szándéka békére vezet; 3. hort. rügyezni, bimbózni; 4. chir. kifakadni.
 Aboutissant, e, a. határos, szomszédos; —s, m. pl. cs. is; dr. les tenants et les — d'un champ, szántófölddel határos mezők; fig. savoir les tenants et les — d'une affaire, valamely ügyben jártasnak lenni.
 Aboutissement, m. chir. érettség; kifakadás (tályogé).
 Ab-ovo, adv. elejétől fogva.
 Aboyer, v. a. ugatni, ráugatni; pv. tout chien qui aboie ne mord pas, minél többet ugat az eb, annál kevesebbet árt; fig. zsem-

Aboyeur

beskedni, — *après qch.*, *törekedni (vre)*; — *après q.*, *megszólalni (vkit)*.
Aboyeur, m. ch. *disznófűr-kész*; fig. un —, *zaklató*; 2. l'—, ou *aboyeuse orn. sárszalonka*; fam. *hirlap-kikiáltó*.
Abranches, m. pl. icht. *kopótyútlanok*.
Abras, v. brée.
Abrasion, f. path. *bélcsikarás*.
Abrégé, m. *rövidlet, kivonat*; réduire un ouvrage en —, *munkából kivonatot készíteni*; en —, *kivonatilag*; f. d' l' —, *billentyű (orgonán)*; —, e, a. *rövidített*.
†Abrégement, m. *rövidítés*.
Abréger, v. a. *rövidíteni, meg-rövidíteni*; — un ouvrage, *munkát összevonni*; 2. féo. — un fief, *urbért szétdarabolni*; 3. fig. vous êtes trop longue, *abrégez, ön nagyon hosszadalmas, fogja rövidre*; s'—, v. r. *meg-rövidülni*.
Abreuvage, v. breuvage.
Abreusement, v. breuvage.
Abreuver, v. a. *itatni (marhát)*; 2. — les près, *réteket megöntözni*; fig. q. de fiel, de chagrins, *vkinek életét megkeseríteni*; il est —é de préjugés, *telve van előítéletekkel*: — q. d'une opinion, *vkivel vmi vélemény elfogadtatni*; 3. vern. *alapozni*; s'—, v. r. fig. s'— de larmes, *könyekben úszni*.
Abreuvoir, m. *itató*; mener à l'—, *itatóhoz hajtani*; maç. *ragasz-hasadék*; jard. *rev-hasadék*; fam. path. — à mouches, *genyedő, mély seb*.
†Abréveter, v. a. q. *bolonddá tenni, csúfolni, gúnyolni*.
Abréviateur, m. *kivonat-készítő*.
Abréviatif, ve, a. *rövidítő*.
Abréviation, (-ci-) gr. *rövidítés*.
Abréviativement, adv. *rövidítve*.

Abrévier

†Abrévier, v. *abréger*.
Abreyer, v. *abriter*.
Abri, m. *hajlék, félszer, ernyő*; fig. v. *refuge*; 2. gr. *véd*; fam. et pop. mettre un criminel à l'—, *bűnöst zár alá tenni*; 3. à l'—, *adt. földve, védve*; fig. être à l'— de la faveur, *kegy által biztosítva lenni*.
Abriçonner, v. a. d'arg. *rászedni*.
Abricot, m. *kajszibarack*.
Abricoté, *abricoté* (thié) m. conf. *becukrozott barackmag*.
Abricotée, *abricotine*, v. *abricot*.
Abricotier (thié), m. *sárgabarackfa*.
Abricotin, m. *koraérő barackfa*.
Abritant, e, a. (bot.) *feuilles* —es, *födők*; fig. *védő, oltalmazó*.
Abriter, *abrier* v. a. bot. *födél alá helyezni (növényeket)*; fig. *óltalmazni*.
Abrivent, v. *abat-vent*.
†Abriver, v. a. mar. *partfelé hajózni, kikötni*; *abrive!* *előre!*
Abrogation, (-ci-) f. dr. *megszüntetés, eltörlés, visszavonás*.
***Abrogeable**, adj. dr. *idősíthető*.
Abroger, v. a. — un loi, *törvényt eltörölni*; — une coutume, *szokást megszüntetni*; 2. *elévíteni*; s'—, v. r. *elévülni; megszűnni*.
Abrotone, f. bot. *abrotiüröm, sepröruta*.
Abrotonide, m. écon. *ürmösbor*.
Abrouiti, e, a. *lelegelt (állatok—)*; *elpusztított (hernyók által)*.
Abrouissement, m. e. f. *lelegelés, levágás, elpusztítás*.
Abrupt, e, a. *szaggatott, összefüggetlen (írály)*; 2. *göröngyös; meredek (talaj)*; 3. *töredezett (hang)*; bot. *feuille —e, letört levél*.
Abruption, v. *Abduction*.

Absolu

Abrupto, ab-, ex-, (lat.) *adt. váratlanul, hirtelen*; parler ex—, *hevenyében beszélni*; donner un soufflet ab—, *hirtelen pofon ütni (vkit)*.
Abruti, e, a. *elbarmosult*; bot. *elfajult*; 2. —, —e, s, *barom (emberről)*.
Abrutir, v. a, *elbarmítani; elaljasítani*; v. *abêtir*, bot. v. *abâtardir*: 2. s'—, v. r. *elbarmúlni*.
Abrutissant, e, a. *elbutító, elbarmosító; lélek-ölő*.
Abrutissement, m. *baromi állapot, baromi butaság*; tomber dans un grand —, *végképen elbutulni*, v. s'abrutir.
Abrutisseur, m. *butító*.
Absence, f. *távollét*; les peines de l'—, *az elválás fájdalmai*; l'— des lois, des vertus, *törvények, erények hiánya*; 2. fig. *szórakozottság*; avoir souvent des —s, *gyakran szórakozottnak lenni*; 3. pv. l'— est l'ennemie de l'amour, *mit a szem nem lát, a szív hamar feled*.
Absent, e, s. a. *távollevő*; fig. *szórakozott*.
s'Absenter, v. r. *eltávozni*; v. s'éloigner; pop. *kereket oldani*.
Absinthe, f. bot. *üröm*; — romaine, *vulgaire ou grande, bárány-üröm*; — marine *bársony-üröm*; — de Judée, *gilisztamag*; m. vin d'—, *ürmös*; v. *abrotonide*.
Absinthé, e, a. chi. *ürmöszerű*.
Absinthine, f. chi. *ürmömlél*.
Absinthique, a. chi. *acide —, ürömsav*.
Absolu, m. mét. *egyáltalánosság, épenség*.
Absolu, e, a. *korlátlan, határtalan*; pouvoir —, *korlátlan hatalom*; parler d'un ton —, *határozott hangon beszélni*; did. terme —, *viszonytalan kifejezés*; «h o m m e» est un terme —, «ember» vi-

Absolument

Absorptif

Abusif

szonytalan szó; gr. pronom —, független névmás; phys. mouvement —, általános mozgás; alg. nombre —, viszonytalan szám; chi. tiszta; égl. le jeudi —, nagycsütörtök.

Absolument, adv. föltétlenül; korlátlanul, határta-
lanul; merőben, voltaké-
pen; általán, általánosan;
épséggel; viszonyzatla-
nul; gouverner —, korlát-
lanul kormányozni; dispo-
ser — de toux chez q.,
egyáltalában mindennel
rendelkezni vkinél; vou-
loir —, épséggel akarni;
— parlant, általánosan
mondva; ce dictionnaire
a des défauts, mais il est
bon —, e szótárnak van-
nak ugyan hibái, de álta-
lán véve jó; did. l'homme
considéré — ..., viszony-
zatlanul tekintve az em-
bert ...

Absolution (-ci-), f. pal. föl-
mentés, feloldás; 2. cath.
bűn-oldás; donner, refu-
ser, recevoir l'—, bűnol-
dást adni, megtagadni,
kapni; d'arg. mosdó-tál.

*Absolutisme, m. korlátlan
hatalom, kény-uralom.

*Absolutiste, m. korlátlan
hatalom híve.

Absolutoire, a. fölmentő, föl-
oldó; cath. bref —, bucsú-
levél; pal. avoir une sen-
tence —, fölmentő ítéletet
kapni.

Absorbable, a. chi. felszi-
vó, szivánk; méd. un —,
un remède —, felszívó
szer; chi. les alcalis sont
des —s, az égvények szí-
vánk anyagok; an. vais-
seaux —s, szivó edények.

Absorbant, v. a. pharm.
felszívó szereket hasz-
nálni.

Absorber, v. a. fölszíni, be-
színi, elnyelni; fig. kime-
riteni, elnyelni, — l'atten-
tion, a figyelmet magára
vonni; s'—, v. r. fig. s'—

dans l'étude, tanulmá-
nyokba mélyedni.

Absorptif, ve, a. absor-
bant.

Absorption, (-ci-) f. fölszí-
vás, beszívás, chi. föl-
emésztés.

Absorptivité, f. elnyelő-te-
hetség.

Absoudre, v. a. ir. fölmen-
teni, fölszabadítani, felol-
dozni (vmi alúl); 2. meg-
bocsátani; cath. bűn-bo-
csánatot adni; s'—, v. r.
önmagát fölszabadítani (v-
mely kötelezettség alúl).

Absoute, f. cath. általános
búcsú nagycsütörtökön.

s'Abstenir, v. r. ir. tar-
tóztatni magát (valami-
től); megtagadni magától;
il ne put s'— de rire, nem
állhatta meg a nevetést;
pal. lemondani (vmiről);
elállni.

Abstention(-ci-), f. pal.—d'un
héritage, örökségről le-
mondás.

Abstergent, e, a. méd. un
remède —, hashajtó szer.

Absterger, v. a. chir. — une
plaie, sebet tisztítani, ki-
mosni.

Abstersif, ve, a. méd. tisz-
tító.

Abstersion, f. chir. — d'une
plaie, seb kimosása.

Abstinence, f. önmegtartó-
ztatás, türtőzködés; méd.
étrend, étmérsék; fig.
mértéktartás, mértékletes-
ség; cath. jours d'—, böjt-
napok.

Abstinent, e, s. a. mérték-
tes, önmegtartóztató.

Abstractif, ve, a. elvont.

Abstraction, (-ci-), f. did. el-
vonás; elvontság; 2. rai-
sonner sur des —s, elvont
tárgyakról vitatkozni; 3.
pl. szórakozások; il est
dans des —s continues,
soha sincs eszén.

Abstractivement, adv. elvon-
tan, magában véve.

Abstraire, v. a. ir. elvonni;
elvonva gondolni; elmel-
lőzni; hallgatni (vmiről);

— qch. de qch. vmit vmi-
ből kivonni.

Abstrait, e, a. did. elvont;
terme —, általános kifeje-
zés; log. idée —e, elvont
fogalom; 2. homályos, hatá-
rozatlan; c'est un homme
—, mély gondolkozású fér-
fiu; mathématique —e,
elméleti mennyiségtan; 3.
m. l'— et le concret, el-
vontság és együttlenség.

Abstraitement, adv. elvon-
tan.

Abstrus, e, a. nehéz értelmű,
elrejtett, homályos; ce
qu'il dit là est fort —, a
mit mond, nehéz felfogni;
phil. des idées —es, za-
vart fogalmak.

Absurde, a. képtelen, ízet-
len, ész-ellenes; fam. cet
homme est —, ez ember
kiállhatatlan; 2. nevetséges,
szemtelen.

Absurdement, adv. képtele-
nül, ízetlenül, ész-ellenesen.

Absurdité, f. képtelenség,
ízetlenség, balgaság; fam.
cet homme est d'une rare
—, ez ember nagyon os-
toba.

†Abuissonner, v. a. elcsábí-
tani.

Abus, m. visszaélés; 2. félre-
értés, hiba, tévedés; 3.
rendetlenség, hanyagság;
4. csalás, ámtás; 5. l'—
de soi-même, önfertőzte-
tés; v. onanisme.

Abuser, v. a. megcsalni, ámti-
tani, rászédni; nos pas-
sions nous abusent, szen-
vedélyeink tévutra vezet-
nek; 2. elcsábítani; 3. —
de qch. visszaélni (vmi-
vel); il abuse de son
temps, rosszul használja
idejét; 4. — (d'une fille),
ágyaskodni; 5. s'—, v. r.
megtévedni, csalatkozni;
rosszul számolni.

Abuseur, m. fam. csaló, csá-
bító.

Abusif, ve, a. visszaélő, csa-
lárd; pal. jugement —,
jogtalan ítélet; gr. terme
—, sajátlan kifejezés.

Abusivement

Abusivement, adv. *visszaélés képen; gr. sajátlanul, nyelvellesen; pal. jogtalanul.*
 Abuter, v. a. jeu. *cél felé dobni; s'—, v. r. magát máshoz alkalmazni.*
 Abutilon (-thi-), m. bot. *se-lyem-sárda.*
 Abyrne, abyrner, v. abime, abimer.
 Acabit (-bi), m. *minőség; poire d'un bon —, jó m. körte; légumes d'un mauvais —, silány m. főzelék; fam. il sont d'un — sem- blable, egy bordában szőt- ték.*
 Acacalis, m. bot. *fehér má- morka.*
 Acacalot, v. acalot.
 Acacia, m. acacie, f. *akász, koronafa.*
 Académicien, m. *tudóstár- sasági tag.*
 Académie, f. *tudóstársaság; fam. — de jeu, játékház; 2. főiskola.*
 Académique, a. *tudóstársa- sági; —ment, adv. tudós- társaságilag.*
 Académiser, v. a. *peint. minta után rajzolni, fes- teni.*
 Académiste, m. *tudóstársa- sági tag; főtanodai hall- gató.*
 Acaene, f. bot. *vérzőke; v. sanguis orbe.*
 Acagnarder, v. a. *fam. lom- hitni, tuncitni; s'—, v. r. fam. lomhulni.*
 Acajou, m. bot. *mahagoni fa; — à planches, illatos cédrus.*
 Acumacu, m. orn. *bóbitás légykapó.*
 Acane, m. bot. *hamvas-, föl- diszeder; szederjcsérje.*
 Acanga, acangue, m. orn. *braz. búbos kakuk.*
 Acanth'abole, m. méd. *csi- pőfogó; — acé, e, adj bot. bogácsnemű; acées, —és, acanthoïdes, akántok; —e, f. bot. barcs-akánt; (arch.) lombdusz; —e sauvage, v. onoporde; — opode m.*

Acariâtre

icht. *föcskendező fürtfogú; — optérigien, m. icht. tús- kés uszonyú.*
 Acariâtre, a. *mogorva, dur- cás; konok, civakodó.*
 †Acariâtreté, f. *mogorvaság; konokság.*
 Acarides, m. pl. ent. *atkák.*
 Acarima, m. h. n. *sörényes majom, oroszán-majom.*
 Acarne, acarnan, icht. *ten- geri spár; bot. bárcsa.*
 Acarus (-ruce), m. ent. *sajt- kukac.*
 Acatalepsie, f. phil. *kétke- dőség; kételgőség-tan; — leptique, s. a. phil. kétke- dő, kételgő. [lés.*
 Acatopose, f. méd. *nehéznje- Acaule, a. bot. száratlan; 2. leveletlen szárú; 3. rövid szárú.*
 Accablant, e, a. *nyomasztó, terhes; leverő; alkalmat- lan.*
 Accablement, m. *elgyöngü- lés; túlterhelés; fig. levert- ség, csüggedtség; bú.*
 Accabler, v. a. *leverni; la muraille est tombée et les a tous —és, a fal leomlott és mindnyáját agyonütöt- te; 2. lenyomni; 3. ter- helni, túlterhelni; fig. être accablé de dettes, adóssá- gokkal terhelve lenni; s'—, v. r. magát túlterhelni.*
 Accalmie, f. mar. *rövid szél- csönd.*
 Accaparement, m. com. *öss- szevásárlás (uzsorás cél- ból); — des blés, gabona- uzsora.*
 Accaparer, v. a. *összevásá- rolni; — les blés, les lai- nes, gabona-, gyapju-uzso- rát üzni; fam. uzsorás- kodni.*
 *Accapareur, m. — de blés, *gabona-uzsorás.*
 Accéder (ak-cé), v. a. *hozzá- járulni, beleegyezni; — à la demande de q. vkinek kérését teljesíteni.*
 Accélérateur, — trice, s. a. *előmozdító, siettető; phys. force —trice, gyorsító erő.*
 Accélération, (-ci-) f. *gyorsí-*

Accession

tás, előmozdítás; phys. gyorsulás.
 Accélérer, v. a. *gyorsítani, siettetni.*
 Accense (-çan-se), f. jur. *tar- tozék; ce pré est une — de ma ferme, e rét majo- romhoz tartozik; 2. m. pl. h. r. törvénytörvényes.*
 Accenser (-ak-çan), v. a. *écon. telket a birtokhoz csatolni.*
 Accent (ak-çan), m. *hangej- tés; 2. kiejtés; 3. —s, pl. poét. doux, tendres, tris- tes —s, szelid, gyöngéd, szomorú hangok; 4. gr. hangjel.*
 Accentuation (-ci-), f. *hang- jelzés.*
 Accentuer, v. a. *hangjelezni; hangsúlyozni.*
 Acceptable, a. *elfogadható.*
 Acceptant, m. —e, f. *elfo- gadó; com. v. accepteur.*
 Acceptation (-ci-), f. — d'une donation, *adomány elfoga- dása; 2. beleegyezés (szer- ződésbe); 3. elfogadás (vál- tót, aláírás által).*
 Accepter, v. a. *elfogadni; 2. beleegyezni; jur. 3. —un ju- gement, ítéletet elismerni.*
 Accepteur, m. com. *elfogadó (váltóról).*
 Acceptilation (-thi-la-ci-), f. dr. r. *elengedési nyugtat- vány; 2. ál-nyugta.*
 Acception (-ci-), f. *méltatás, figyelembe vétel; sans — de personnes, személyvá- logatás nélkül; 2. jelentés (szóé).*
 Accès (ak-cé), m. *bejárás; * avoir un libre — auprès de q., szabad bejárásának lenni vkihez; 2. — de fièvre, lázroham.*
 Accessibilité, f. *hozzáfér- hetés.*
 Accessible, a. *hozzáférhető, közelíthető; fig. il est — à tout le monde, mindenki beléphet hozzá.*
 Accession, f. *hozzájárulás; 2. — au trône, trónraju- tás; 3. prat. hivatalos megismerlés; 4. növe-*

Accessit

dék; 5. méd. v. paroxysme.
 Accessit (-ce-ci-te), m. másod-
 díj, másodjutalom.
 Accessoire, a. járuléki, járulékos, mellékes; —, m. toldalék, hozzátét; 2. tartozék, hozzávaló; 3. mellékes dolog; gr. idées —s, mellékfogalmak; mots —s, alakszavak.
 Accessoirement, adv. járulékilag, járulékosan; 2. körülbelül, mellékesen.
 Accidence, f. phil. esetleg, esetleges mivolta (vminek); 2. járulék; mellékes jövedelem.
 Accident, m. eset, történet; il est arrivé un grand —, nagy szerencsétlenség történt; 2. phil. véletlen, esetlegesség; 3. peint. mellék világ; 4. mus. melléklékjegyzés; 5. géol. —s de terrain, talaj egyenetlensége; par —, adt. véletlenül, történetesen.
 Accidentalité, f. phil. esetlegesség.
 Accidenté, e, a. géol. egyenetlen, szakadozott; fig. *vie —e, viharos élet.
 Accidentel, le, a. véletlen; phil. esetleges, lényegtelen; géom. lignes —, mellékes vonalak; persp. point —, esetpont.
 Accidentellement, adv. véletlenül, esetlegesen; je l'ai appris —, véletlenül tudtam meg; phil. la muraille n'est blanche qu'—, a fal csupán esetleg fehér.
 †Acciper, v. a. lopni.
 Accipitres, m. pl. orn. orvmdarak, ragadozók.
 Accise, f. fogyasztási adó, élelmi adó; áruvám.
 *Acclamateur, m. tapsoló.
 Acclamation, f. örömkialtás, ujjongatás, kurjongatás; par — unanime, közfölkialtással.
 *Acclamer, v. a. ujjongatni, örvendő fölkialtani.
 *Acclimatation, v. acclimatement.

Acclimatement

*Acclimatement, m. honosítás.
 *Acclimater, v. a. honosítani; s'—, v. r. honosulni, égaljhoz szokni.
 Accoinçon (a-k), m. couv. szögellő szarufa.
 †Accoint (a-k), m. testi-lelki barát.
 †Accointable (a-k), a. társas, nyájas, barátságos.
 †Accointance, (a-k) f. bizalmas viszony; tiltott viszony.
 †s'Accointer, v. r. v. hanter, fréquenter.
 Accoisement (a-koa-ze-), m. méd. csillapulás.
 Accoiser, (a-koa-), v. a. méd. csillapítani, csöndesíteni.
 Accolade, accolée, f. fam. ölelés; chev. lovaggá avatás; impr. zárjel, kapcsolás; mus. ütenyzáró.
 Accolage, m. vign. karózás; kötözés.
 Accolement, m. országút melletti ösvény.
 Accoler, v. a. megölelni, nyakába borulni; mély alázattal fogadni; sündörködni; vign. karózni; kötni; charp. illeszteni, összefoglalni; s'—, v. r. ölelkezni; jard. felfutni.
 Accolure, f. szalmakötél, gúzs.
 Accommodable, a. kiegyenlíthető.
 Accommodage, m. cuis. elkészítés; 2. ennek díja; 3. hajfodorítás.
 Accommodant, e, s. a. alkalmazékony, szives, kész, hajlandó.
 Accommodation, f. prat. kiegyezkedés, elintézés.
 Accommodement, m. elintézés, elrendezés; 2. kiegyezkedés; — à l'amiable, barátságos egyezés; en venir à un —, egyezésre kelni; pv. un méchant — vaut mieux que le meilleur procès, sovány egyezés jobb mint kövér per; 3. un homme d'— facile, enge-

Accomplir

dékeny ember; peint. redőzet.
 Accommoder, v. a. kényelmesen elrendezni; — sa maison, háztartását rendezni; 2. tetszeni; 3. megadni; — q. d'une somme d'argent, vkinek egy összeg pénzzel segíteni; 4. — le feu, tüzet szítani, piszkálni; 5. elkészíteni; kielégíteni; perr. fodorítani; 6. iron. elbánni (vkivel), megrakni (vkit); p. u. lehordani (vkit); 7. kiegyenlíteni, elintézni; 8. alkalmazni (-hoz -hez); s'—, v. r. alkalmazkodni; il s'—e à tout, mindenre ráadja magát; il ne s'—e de rien, mindennel elégedetlen; 2. kényelmesen elhelyezkedni; 3. cifrálni; 4. bitangolni, bitorolni (vmi); 5. kiegyezni; 6. être mal —é des biens de la fortune, szegényül élni.
 Accompagnage, m. soier. bélfonál; v. trame.
 Accompagnateur, m. —trice, f. mus. kísérő (zenében).
 Accompagnement, m. kísérés; — des morts au tombeau, gyász kíséret, gyászmenet; 2. mus. kíséret; 3. tartozék; 4. peint. —s, pl. mellékábrák.
 Accompanyer, v. a. kísérni (vkit); 2. elkísérni, kiskísérni; 3. fig. üldözni; le malheur l'—e, a szerencsétlenség üldözi; 4. mellékelni; il —gna cette somme d'un présent, ez összeghez ajándékot mellékel; 5. illeni; cette doublure n'—e pas cette couleur, e bélés nem illik e színhez; s'—, v. r. q. valakit magával vinni.
 Accompli, e, a. tökéletes; un jeune homme —, tökéletes ifju; betöltött, befejezett; il a 24 ans accomplis, huszonnégyéves mult.
 Accomplir, v. a. teljesíteni; bevégezni; —sa promesse, ígéretét teljesíteni; — un

Accomplissement

dessein, rajzot bevégezni; s'—, v. r. teljesülni, létesülni.
 Accomplissement, m. teljesítés, bevégzés; teljesülés: dr. betelés.
 Accord (a-kor), m. alku, egyezés, egyezkedés; faire un —, alkut kötni; 2. pl. signer les—s, a házassági szerződést aláírni; 3. egyetértés, összhangzás; 4. j'en demeure d'—, helyben hagyom; 5. gr. az egyezés helyes viszonya; l'— logique, elmészeti arány; mus. hangzat, zengzet; frapper un —, hangzatot adni, fogni; 6. arány, összhangzat; 7. être d'—, egyetérteni; 8. d'—! int. nem bánom! jól van!
 Accordable, a. megengedhető, megadható; kiegyeztethető; v. accommodable, mus. hangolható.
 Accordailles, f. pl. pop. kézfogó.
 Accordant, e, a. mus. összhangzó.
 Accordé, m. —e, f. vőlegény, menyasszony.
 Accorder, v. a. összeegyeztetni, összhangzásba hozni; mus. hangolni; mar. —e! egyenlőn evez! pr. — sesflútes, egy gyékényen árulni, együtt fúni a követ; 2. megengedni, megadni, helyben hagyni; — une demande, kérést teljesíteni; 3. s'—, v. r. megegyezni, nos humeurs s'accordent, kedélyünk megegyez; 2. egyetérteni; egyesülni, összeilteni; mus. összhangzani.
 Accordeur, m. mus. hangoló; salaire de l'—, hangoló díja.
 Accordoir, m. hangoló kalapács, hangoló-kulcs; 2. orgue hangcső.
 Accore, s. a. mar. merdek; támasz, dúc; 2. zátor, sziklahát; 3. e szikla fekvése.
 Accorer, v. a. mar. megtámasztani; 2. kereket kötni.

Accorné

Accorné, e, a. bl. szarvazott; fort. fort —, fecskefark, szarvas vármű.
 Accort, e, a. fam. udvarias, szives, előzékeny; 2. ravasz, fortélyos.
 Accortise, accortesse, f. fam. udvariasság, szivesség, előzékenység.
 Accostable, a. fam. társas, barátságos, nyájas; 2. fam. élvezhető.
 Accoster, v. a. közeledni (valakihez); megszólítani (valakit); fam. körülötte lenni (vkinek); folya-
 modni (vkihez); 2. mar. parthoz kiállni, s'— de q., fam. társalkodni (vki-
 vel); je ne sais de quelles gens il s'—e, nem tudom kikkel barátkozik.
 Accotar, †accotard, m. mar. ék (fából).
 Accoter, v. a. megtámasztani (vmit); fam. — sa tête contre le mur, fejét a falhoz támasztani; s'—, s. v. r. támaszkodni.
 Accotoir, m. kartám, székar; oldalpárna; fig. fam. faire de q. son —, nyakába varrni magát vkinek; mar. v. accore.
 Accouchée, f. gyermekágyas; fam. faire l'—, heverészni.
 Accouchement, m. szülés, lebetegedés; 2. szültetés.
 Accoucher, v. n. lebetegedni, szülni; fam. gyermekágyba jutni; 2. v. a. szüléskedni, szültetni; elle —e bien, ügyes baba; pop. accouche donc! ki a medvével!
 Accoucheur, m. szülész; †—se, f. v. sage-femme.
 s'Accouder, v. r. könyökölni, könyökére támaszkodni.
 Accoudoir, m. könyöklő-párna; — de fenêtre, ablakpárna.
 Accouer, v. a. ch. — le cerf, a szarvast tarkón törni.
 Accoulines, m. pl. folyamiszap.
 Accouple, f. ch. ebszíz, eresztő szíz.

Accrediter

Accouplement, m. párosulás; járomba fogás; 2. párosodás; arch. oszlopok összeállítása; fig. — barbare de mots, hibáshangú szókötés.
 Accoupler, v. a. párosítani; járomba fogni; összefűzni; arch. oszlopokat páronként állítani; s'—, v. r. párosulni.
 Accourcir, v. a. rövidíteni, megrövidíteni; fig. — son chemin, rövidebb utat választani; s'—, v. r. rövidülni; 2. összemenni (kelméről).
 Accourcissement, m. rövidítés; rövidülés.
 Accoures, accoures, f. pl. ch. leshely (ebeké).
 Accourir, v. a. irr. elősietni; — au secours de q., vkinek segítségére sietni: v. courir.
 Accourse, f. arch. külső folyosó.
 Accoutrement, m. öltözet, pipere, pompa; v. ajustement, costume.
 Accouter, v. a. fam. öltöztetni, fölcicomázni; pop. megdöngetni, megnadrágozni, megpáholni, megpántolni.
 Accoutreur, m. húzvas készítője.
 †Accoutumance, v. habitude.
 †à l'Accoutumée, adt. fam. szokás szerint.
 Accoutumer, v. a. (être), szoktatni; v. n. (avoir), szokni, szokva lenni; s'—, v. r. szokni.
 Accouvaion, v. couvaion.
 †Accouvé, m. —e, f. fam. henyélő, naplopó.
 †Accouver, v. n. kotlani.
 Accredité, e, a. tekintélybe hozni; dip. un ambassadeur —, hitelesített követ.
 Accrediter, v. a. tekintélybe, jóhírbé hozni; fig. — une calomnie, rágalmat terjesztetni; 2. hitelesíteni; com. hitelt nyitni; 3. s'—, v. r. tekintélyt, hitelt szerezni magának; cette mai-

Accrescent

son s'est —é, *e cég hitelt szerzett magának.*
 Accrescent, e, a. bot. *folyvást növő.*
 Accroc (a-kro), m. 1. *horog, szög, tüske, szálka stb. (melyen ruhával megakadhatni);* prenez garde à cet —, *vigyázzon e sz.-re, h.-ra;* 2. *repedés, szakadás (ruhán);* il y a un vilain à votre robe, *csunya repedés van szoknyáján;* fig. *akadály;* fam. il y a qe. — à cette affaire, *bibéje van a dolognak.*
 †Accroche, f. fam. *akadály.*
 Accrochement, m. p. u. *fölakasztás (vre); megakadás (vmiben);* hor. *megakadás (óraé);* mar. *szigonyozás.*
 Accrocher, v. a. *akasztani (szögre, horogra stb.);* fig. — q. *megcsípni;* 2. *megakadályozni;* mar. — un vaisseau, *hajót szigonyozni;* 3. s'—, v. r. *megakadni;* *kapaszkodni (vmihez);* (bot.) *kúszni;* plante accrochante, *kúszó növény.*
 Accroire, v. n. ir.; faire — qe. à q. *vmi vkivel elhitetni;* en faire — à q., *vkít elámitni;* s'en faire —, *képzeltetni;* il a qs. talents, mais il s'en fait trop —, *van ugyan némi tehetsége, de igen nagyra tartja magát.*
 Accroissement, m. *növedék; gyarapodás, szaporodás; növés; áradás.*
 Accroître, m. v. accroissement.
 Accroître, v. a. etn. ir. *nagyobbitni, szaporítani, tágítani; nagyobbodni, nőni, gyarapodni, szaporodni;* s'—, v. r. *növekedni, áradni.*
 s'Accroupir, v. r. *leguggolni; hátsó lábakon ülni;* fig. — derrière un rideau, *függöny mögé bújni;* (bl.) lion —i, *ülő oroszlán.*
 Accroupissement, m. *heveredés (állatokról).*
 Accru, e, a. *növekedett, áradt.*
 Accrue, f. *növedék; uszadék föld; péc. felkötött hálószer; ch. sövényháló.*

Accueil

Accueil, m. *fogadás, elfogadás; faire bon — à q., valakit jól fogadni;* fig. réserver un bon — à q. *vkít szidással várni.*
 Accueillant, e, a. *előzékeny, vendégszerető.*
 Accueillir, v. a. ir. *üdvözlödni; fogadni, elfogadni vkít;* fig. la tempête nous a—is, *a vihar meglepett minket;* — des renseignements, *tudósításokat szerezni.*
 Accul, m. *zsákútca;* 2. *tengerből mélysége;* artil. *támaszcölöp;* —s, pl. *legalsó lyukak rókabarlangban;* erdő *benseje.*
 Acculé, e, a. artil. *canons —s, farolt ágyúk;* fig. — dans un impasse, *zsákutcába szorított.*
 Acculement, m. mar. *kara-josság hajórészeken.*
 Acculer, v. a. *sarokba szorítani vkít;* s'—, v. r. *hátát megvetni;* bl. cheval —é, *ágaskodó ló.*
 Accumulateur, m. —trice, f. p. u. *zsugori, fukar.*
 Accumulation, f. *halmozás; — de droit, jogérvek halmozata.*
 Accumuler, v. a. *halmozni, rakásra gyűjteni;* fig. — crime sur crime, *bűnt bűnnel tetőzni;* 2. *gyűjteni;* s'—, v. r. *szaporodni, gyűlni, gyarapodni.*
 Accurbitaire, a. méd. ver —, *galand-féreg;* v. solitaire.
 Accusable, a. p. u. *vádolható.*
 Accusataire, —toire, a. pal. *vádoló.*
 Accusateur, m. —trice, f. *vádló;* prat. —public, *közvádló.*
 Accusatif, m. gr. *tárgyazó, tárgyeset.*
 Accusation, f. *vád;* pal. — capitale, *főbenjáró vád;* chef d'—, *fővádpon;* 2. *vádolás;* — calomnieuse, *rágalmazás vádolás.*
 Accusé, m. —ée, f. *vádlott;* com. — de réception, *vétjelentés.*
 Accuser, v. a. *vádolni, bevá-*

Acrescence

dolni; — qn. d'assassinat, vkít gyilkolással vádolni; 2. *bejelenteni;* com. — la réception, *a vételt bejelenteni;* prat. — un testament, *végrendeletet megtámadni;* 3. — ses péchés, *bűneit bevallani;* j. — son jeu, *játékát bemondani;* s'—, v. r. *önmagát vádolni;* 2. *vétkeket bevallani;* 3. *magát elárulni.*
 Acélulphe, a. bot. *kéregtelen.*
 Acène, f. bot. *hamvas szeder, gyalogszeder.*
 †Acense, acens, m. *örökbérjóság.*
 †Acensement, m. *örök haszonbér.*
 †Acenser, v. a. *örökbérbe adni.*
 Acépha'le, a. v. mollusques; — lo brache, a. h. n. *karatlan;* — locyste, *fejetlen bélgiliszta;* vizlombik.
 Acéracées, f. pl. bot. *jávorfélék.*
 Acerain, a. *acélnemű.*
 Acerbe, a. *fanyar;* fig. *keserű;* des paroles —s, *keserű szavak;* — m. *keserűség.*
 Acerbité, f. p. u. *fanyarság.*
 Acère, a. h. n. *gerinctelen;* les —s, m. *gerinctelen állatok.*
 Acéré, e, a. *acélozott;* 2. *éles;* fig. plume —e, *csípőstoll;* bot. *tűded;* méd. une saveur —e, *fanyar ízű.*
 Acérer, v. a. *acélozni;* 2. *élesíteni.*
 Acéreux, —se, adj. bot. v. *acéré;* poét. la feuille —se du cédre, *a cédrus pozdorjás levele.*
 Acérde, m. méd. *viasznélküli tapasz.* [hal.
 Acérine, f. icht. *sigérféle*
 Acérique, a. chi. *acide —, almasav.*
 Acerre, f. arché. *füstölő serpenyő.*
 Acertainer, accertener, v. a. p. u. v. *assurer.*
 Acérure, f. *acélozás; acéllemezke.* [dés.
 Acrescence, f. path. *ecetese-*

Acescent

Acescent, e, adj. path. sava-
nyás.
Acésis, f. path. gyógyulás.
Acétabule, m. arch. ecettartó;
an. csukló-íz; bot. v. cotylé-
don; h. n. tengeri habarc.
Acétale, m. chi. ecetély.
Acétate, m. chi. ecetenc.
Acété, e, acéteux, —se, a.
ecetes.
Acétification, acitification, f.
chi. ecetesedés.
Acétique, acitique, a. ecet-
savas.
Acétite, v. acétate.
Acétum(-om), m. chi. ecetöny.
Achalandage, m. com. vevők
szerzése.
Achalandé, e, a. vevőkkel el-
látva; látogatva.
Achalander, v. a. vevőket
szerezni; s'—, v. r. vevőket
kapni.
Acharné, e, a. dühös, elkesere-
dett; 2. sóvár, leledző;
un combat —, elkeseredett
harc; un ennemi —, halá-
los ellen; un joueur —,
bőszült játékos.
Acharnement, m. ragadozó
vágy; fig. elkeseredés,
düh; heves vágy; pour-
suivre q. avec —, vkit ko-
nokul üldözni.
Acharner, v. a. elkeseríteni,
fölingeregni; 2. leledzővé
tenni; s'—, v. r. dühös-
ködni, elkeseredni; bele-
bőszülni; 3. s'— au jeu,
szenvedélyesen kártyázni.
Achat, m. vásárlás; megvett
tárgy, vétel; com. vásár-
lási könyv; faire —, vásá-
rolni; prv. achat passe
louage, előbb való a vevő a
bérlőnél.
Achate (a-ka-), m. h. n. lepke-
faj.
Ache, f. bot. zeller; couronne
d'—, repkény, koszorú; 2.
petrezselyem.
Achée, f. földigilisztá.
†Achements, m. pl. bl. si-
saklomb.
Acheminé, e, a. man. kissé
idomított.
Acheminement, m. fig. beve-
zetés; előmozdítási eszköz.

Acheminer

Acheminer, v. a. bevezetni,
megindítani; fig. — la
paix, a békét előkészíteni;
man. kissé idomítani;
s'—, v. r. utra kelni; ut-
ban lenni; fig. folyamata-
ban lenni; l'affaire s'—e,
az ügy halad.
Achéron (a-ché; théo. a-ké),
m. myth. folyó a pokol-
ban; poét. halál, pokol.
Achète, m. h. n. házitücsök.
Acheter, v. a. vásárolni, be-
vásárolni, venni; — argent
comptant, kész pénzzel fi-
zetni; fig. megváltani; —
au prix de sa vie, élete
árán megváltani; s'—, v.
r. magát megváltani.
*Acheteresse, f. vevőnő.
Acheteur, m. —euse, f. vevő,
vásárló.
Achévé, e, a. bevégezett; fig.
tökéletes, kitűnő; c'est un
fou —, nagy bolond; man.
idomított.
Achèvement, m. végzés, el-
végzés; fig. tökéletesség;
man. teljes idomítás; t.
kifestés; dr. — d'un terme,
határidő lefolyása.
Achever, v. a. elvégezni, be-
végezni; fam. elkészíteni;
2. nyakára hágni, megron-
tani, megölni (vkit); cette
bouteille va l'—, e palack
végképen leveri lábáról;
teint. — l'étoffe, a kelmét
kifesteni; man. — un che-
val, lovat teljesen idomi-
tani; s'—, v. r. végződni,
létesülni, elkészülni; fig.
önmagát tönkretenni.
Achevoir, m. man. la pièce
est à l'—, a darab készülő
félben van.
Achillée, f. bot. egerfarkú
cickóró; — mille-feuille,
vízi cickóró.
Achirante, achyrante, —the,
m. bot. polyvarajt.
Achire, m. h. n. hat bibir-
csós félszegűsző.
Achoppement, m. fig. pierre
d'—, akadály, botránykő.
Achores (a-ko-), m. pl. path.
ótvár.
Achras, v. sapotillier.

Acoquiner

Aciculaire, a. bot. tűded, tű-
alakú.
Acide, a. savanyú, csípős; 2.
m. sav; — carbonique,
szénsav; — sulphurique,
kénsav; — de tartre, bor-
kősav; — hydrochlorique,
sósav; — prussique, kőn-
késav.
Acidifère, a. chi. savas; —
fiable, a. chi. base-, sav-
gyök; — fier, v. a. sava-
nyítani; s'—, v. r. sava-
nyodni; —té, f. savanyu-
ság.
Acidule, a. savanyús; eaux
—s, f. pl. savanyú víz; 2.
hideg.
Acidulé, e, a. savanyús.
Aciduler, v. a. ph. savanyí-
tani.
Acier, m. acél; — naturel
ou d'Allemagne, természe-
tes v. német acél; — fac-
tice, edzett acél; — fondu,
öntött acél; — corroyé,
salkázott acél; — de Da-
mas, sávolynos v. dömöcki
acél; fig. tör, kard, vas.
Aciération, f. acélkészítés.
Aciérer, v. a. acélozni, ed-
zeni.
*Aciérie, f. acélhuta.
Acinaci'folié, e, a. bot. kar-
dadlevelű; — forme, a. bot:
kardad.
Acinésie, f. méd. érverés szü-
netelése.
Acmastique, a. path. fièvre
—, lobbos láz.
Acmé, m. path. betegség leg-
magasabb foka.
Acmelle, v. alchimille, pié-
de-lion.
Acocat, m. irányléc.
Acolytat, m. ég. papsegédség.
Acolyte, m. ég. papsegéd;
fig. cimbora; cinkos.
A-compte, m. com. lerová-
sul, vminek fejében.
Aconit, m. bot. sisakvirág;
— napel, katika, kéksi-
sakfű.
Acope, m. méd. izkenőcs.
†Acoquant, e, a. fam. lom-
haságra v. ledérségre csá-
bító.
†Acoquiner, v. a. fam. lom-

Acore

háttni, elkényesztetni, s'—, v. r. lomhulni, elkényesedni; s'—à qch. ledérségnek, lomhaságnak adni magát.
 Acore, acorus, m. bot. mocskos kontyvirág; — véritable, odorant, illatos sásnőszirm; kálmos; — asiatique, indiai kálmos; — faux, hamis kálmos.
 Acot, m. hort. hányadék föld.
 Acotér, acotter, v. a. hort. ganuj hányadékot csinálni.
 Acotylédon, e, a. bot. plante —e, magtanyátlan növény.
 Acoup, m. man. durva sarkantyúzás.
 Acoupi, m. v. cocu.
 Acousmate, m. fülzúgás.
 Acousmatique, a. hangtani csalódás.
 Acousticien, m. hangtannal foglalkozó.
 Acoustique, m. hangtan; —, a. halltani; cornet —, hallcső; maladie —, hallbetegség; nerf —, hallideg.
 Acquéreur, m. szerző, kereső; — de biens nationaux, nemzeti jószágok vevője.
 Acquérir, v. a. ir. szerezni; 2. megnyerni, hozzájutni; 3. magáévá tenni, elnyerni, megvenni; prv. bien mal acquis ne profit pas, ehül gyűlt vagyonnak ehül kell elvesznie; s'—, v. r. szerezni.
 †Acquêt, m. pr. szerzemény; fam. nyereség, előny, vivmány.
 †Acquêter, v. a. pr. szerezni (vagyont, jószágot).
 Acquiescement (a-ki-è-ce-), m. beleegyezés.
 Acquiescer (a-ki-è-cé), v. n. à qch. megnyugodni (valamibe); 2. beleegyezni; megelégedni (vmivel); — à la demande de q., vki-nek kérelmét teljesíteni.
 Acquis (a-ki), m. ismeret, tapasztalat, műképesség; fig. être —à q., vkihez ragaszkodni.
 Acquisition (a-ki-si-ci-on), f. szerzemény, vétel; 2.

Acquisitif

szerzett jószág; faire —, venni.
 †Acquisitif, ive, a. elfogadott (szokásból).
 Acquit (a-ki), m. nyugta, elismervény; com. — à caution, átviteljegy; — à douane, vámlevél; 2. fizetés; pour —, nyugtatvány; †— patent, kincstári utalvány; pour l'— de ma conscience, lelkiismeretem megnyugtatója; fam. par manière d'—, színből; bill. előlkés; jouer à l'—, az egész tételre játszani.
 *Acquittement, m. lerovás, fizetés, megfizetés; 2. dr. fölmentés.
 Acquitter (a-ki-), v. a. megfizetni, lerógni; 2. kijeztetni, kielégíteni; 3. fölmenteni; le juge —e, le prêtre absout, a bíró fölment, a lelkész felold; 4. megnyugtanni; s'—, v. r. megfizetni, lerógni; fig. s'— de son devoir, kötelességét teljesíteni; s'— de sa promesse, szavát beváltani; fam. s'— de boire, derekasan inni.
 Acratie (-ci), f. path. gyöngeség.
 Âcre, m. hold (föld); —, a. fanyar; csípős, maró; —s, m. pl. path. csípős szerek.
 Acreté, f. fanyarság; csípőség; fig. il a de l'— dans l'humeur, csípőskedélyű.
 Acrimonia, f. ély; savanyúság; *fig. keserűség; epéség.
 Acrimonieux, se, a. élyes, maró; sels —, maró savak.
 Acrisie, f. path. válság elmaradása.
 Acrobat, m. erőművész; fig. —s politiques, politikai kötéltáncosok.
 Acrobatique, a. arch. machine —, emelő gép.
 Acrocholie (-ko-), f. hirtelen harag.
 Acro'matique, achromatique, a. opt. színtelen; — matisme, m. opt. színosz-

Action

lat; —mial, e, a. an. vállhegyhez tartozó; —mion, m. an. vállhegy; hátgerinc felső része.
 Acromphale, —lion, m. an. köldök közepe.
 Acro'stiche, m. névvers, —tères, m. pl. dísztalap; képszék.
 Acte, m. tény; mű; cselekvény; — d'autorité, hatalomszó; — de folie, balgacsíny; — de présence, személyes megjelenés; faire un — d'apparition, megjelenni; 2. log. hatás; 3. prat. okmány; passer un —, okmányt kiadni; — d'accusation, vádlevél; 4. théo. — de foi, hitvallás; faire un — de contrition, veszekelni; les Actes des Apôtres, apostolok cselekedetei; 5. mil. — d'hostilité, ellenségeskedés; 6. a. d. fölvonás; 7. mus. — de cadence, hanglejtési jel.
 Actée, f. bot. nádalytő.
 Acteur, m., — trice, f. színész; fig. cselekvő egyén; c'est un des principaux —s dans cette affaire, főszerepet játszik ez ügyben.
 Actif, ve, a. ható; 2. tevékeny; fig. élénk, eleven, fürge; gr. r. le service —, tényleges szolgálat; com. dettes — ives, követelések; gr. verbe —, cselekvő ige; pol. voix — ive, választó; voix — ive et passive, választó és választható.
 Actinée, actinelle, f. bot. rojtárok.
 Actinie, f. h. n. tengeri féreg.
 Action (ak-ci-), f. hatás; — du soleil sur les plantes, a nap hatása a növényekre; 2. tett, cselekedet; mozgás; la bouche de ce cheval est toujours en—, e ló folyvást mozgatja száját; mil. ütközet; 3. lettr. élénkség, hevesség; parler d'—, hévvel beszélni; 4. pal. vád, kereset; — au civil, magán kereset; — au criminel, bűnvádi ke-

Actioniste

reset; 5. com. részvény; — de banque, bankrészvény; — d'une mine, bányarész; fondre des —s, részvényeket eladni; 7. peintr. kifejezés, tartás; a. d. főcselekvény; † előadás; 8. théo. — de grâces, hála-köszönet; 9. dr. —s, pl. ingóság, ingó vagyon.
 Actioniste, m. részvényke-reskedő, részvényárus.
 Actionnaire, m. részvényes.
 Actionner, v. a. bevádolni, bepörölni (vkit); s'il ne paie pas, il faudra le faire —, ha nem fizet, be kell pörölni; 2. s'—, v. r. fáradozni.
 Activement, adv. tevékenyen; gr. employé —, cselekvő igeként használni.
 Activer, v. a. megindítani; siettetni; — le recouvrement d'un impôt, adót behajtani; s'—, v. r. tevékenynyé lenni.
 Activité, f. hatály, hatályosság; 2. tevékenység, munkásság, serénység; 3. fig. — de l'esprit, fürgeség; 4. chi. erő; 5. phys. sphère d'— d'un aimant, delej hatásköre; 6. mil. en non — de service, nyugdíjban.
 *Actualisation, f. jelenvalósítás.
 *Actualiser, v. a. jelenvalósítani.
 *Actualité, f. phi. valóság.
 Actuel, le, a. valóságos; jelenlevő, mostani.
 Actuellement, adv. most, jelenleg; † valóban.
 Acudie, acudia, f. ent. vil-lonc.
 Acuité, f. élesség, él (műszeré); 2. — d'un son, hang magassága.
 Acupuncture, f. chir. tűbőket.
 Acut, v. aigu.
 Acutangles, — gulaire, a. geom. csúcsos szögü.
 Acysie, f. méd. magtalanság.
 Adage, m. példabeszéd; un vieil —, régi jelmondat.
 Adagio, adv. mus. csönde-

Adaimonie

sen, lassan; un —, m. csöndes, lassú.
 Adaimonie, adémonie, f. path. aggodalom, nyugtalanság.
 Adacodien, m. bot. orvosi szigoráll.
 Adali, m. bot. sárkánykontyvirág.
 Adam (a-dan), Ádám; an. pomme d'—, Ádám csutkája; it. (jard.), citromfaj.
 Adamantin, e, a. miné., gyémántszerű.
 Adamaram, m. bot. szuvar.
 Adaptation (-oi-), f. p. u. illegetés, illesztés.
 Adapter, v. a. illeszteni (-hoz -hez -ra -re); discours —é à la circonstance, a körülményekhez alkalmazott beszéd.
 Adarce, f. jegedő sóhab.
 Adatais, adatis (-ice), m. bengáliai csalánszövet.
 †Addiction, v. adjudication.
 Addition, f. ar. összeadás; 2. hozzátétel; il a fait plusieurs — à sa maison, sokat épített házához; 3. imp. oldaljegyzék; 4. pal. — d'enquête, utólagos vizsgálat.
 Additionnel, le, a. hozzáadott, hozzájárult; 2. centimes —s, pótdó; présent —, mellékes ajándék; —lement, adv. mellékesen.
 Additionner, v. a. ar. összeadni.
 Adélobranche, m. h. n. kopótyutlan hasacs.
 Ademption, v. révocation.
 Adénalgie, f. path. mirigyfájdalom.
 Adénanthère, f. bot. porhonikra, — à graines noires, sarlófü.
 Adénite, f. path. mirigylob.
 Adéno'graphie, f. an. mirigy-leírás; — ide, a. an. mirigy-es; — logie, f. mirigy-tan; — méningée, a. path. fièvre — méningée, nyálkaláz; — tomie, f. an. mirigyboncolás.
 Adent, m. men. fogazás, csapkötés.

Adieu

Adenter, v. a. men. fogazni, csapolni.
 Adéphage, a. h. u. nagyéhes, falánk.
 Adéphagie, path. farkaséh.
 Adepte, m. beavatott, avatott; alch. aranykém, aranycsináló.
 Adéquat, e, (-koua, -e), a. écol. tökéletes, megfelelő; idée —e, legtökéletesebb eszme.
 Adés, adv. legott, azonnal.
 Adhérence, f. hozzáragadás; il y a — des poumons aux côtes, a tüdő a bordákhoz nőtt; fig. ragaszkodás; 2. phys. tapadás; —s, pl. an. forradások.
 Adhérent, e, a. hozzátapadt; bot. — au tronc, a törzshez nőtt; fig. egyetértő; —, m. pártlív.
 Adhérer, v. a. hozzáragadni. tapadni; fig. ragaszkodni, szítani (-hoz -hez); — à une opinion, véleményhez járulni; dr. — à une accusation, vád mellett megmaradni.
 Adhésif, ive, a. path. tapadó; emplâtre —, ragtapasz.
 Adhésion, f. tapadás; phys. v. adhérence; fig. egyetértés; donner son —, beleegyezni.
 Adhones (ad-o-no-rèce), adv. tiszteletbeli.
 Adiante, m. bot. fodorka.
 Adiaphane, v. opaque.
 Adiaphore, m. borköszesz; — s. et a. közönyös; les —s, pl. közléplények.
 Adiapneustié, f. path. a bőr kipárolgásának megakadályozása.
 Adiarrhée, f. path. hasrekedés.
 Adieu! int. Isten veled! fig. dire — au vin, lemondani a borivásról; si la fièvre redouble — le malade, ha a láz növekedik, vége a betegnek; sans —! a viszonzatlásra; 2. — m., faire ses —x, elbúcsúzni; le dernier —, végbúcsu.

Adipeux

Adipeux, se, a. an. *hajas*; membrane —se, *háj-hártya*.
 Adirer, v. a. pal. *elveszteni*; pièce —és, *elveszett, hiányzó okmányok*.
 Adition, f. pal. — d'hérédité, *örökség átvétele*.
 Adiver, m. *sakál, törökróka*.
 Adjacent, e, a. *határos, szomszéd*; rue —e, *mellék utca*.
 Adjectif, m. gr. *melléknév*; 2. chi. *foganatlan szín*; 3. —, ve, a. *melléknévi*; —ment, adv. *melléknevűleg*.
 †Adjection, f. did. *hozzátétel, ráadás*.
 Adjoindre, v. a. ir. *hozzá-, melléadni, segédül rendelni*; s'—, v. r. *maga mellé venni (vkit)*; — à qch., *hozzáállani*.
 Adjoint, m. *segéd, mellettes*; nommer qn. pour —, *segédbíróvá kinevezni*; 2. pal. *mellék körülmény*.
 Adjonction (ad-jonk-ci-), f. pal. *mellérendelés*; prat. *melléklés*.
 Adjudant, v. aide-de-camp.
 Adjudicataire, m. *biróilag odaitélve*; il est — de cette maison, *neki ítélték oda a házat*.
 Adjudicateur, m. pal. *odaitélt*.
 Adjudicatif, ve, a. pal. *biróilag odaitélt*.
 Adjudication (-ci-), f. *birói odaitélés*.
 Adjurer, v. a. pal. *biróilag odaitélni*.
 Adjuration, f. *meghiteletetés*; 2. *ördögűzés*.
 Adjurer, v. a. *ördögöt üzeni v. idézni*; fig. *ünnepélyesen felszólítani*; igen kérni; je vous —e par le Dieu vivant de dire la vérité, *az élő Istenre kérem, hogy igazat szóljon*.
 Adjuvant, e, a. path. *segédeszköz, segédyszer*.
 Ad libitum (-tome), adv. *tetszés szerint*.
 Admettre, v. a. ir. *befogadni, bocsátani*; 2. *elfogadni*,

Adminicule

fölvenni; 3. *megengedni*; 4. *bevezetni*; 5. *helyeselni*.
 Adminicule, m. pal. *segéd-érv*; path. *segédyszer*; v. *adjuvant*.
 Administrateur, m., —trice, f. *gondviselő, igazgató*; 2. *kormányzó*; v. *régent*; 3. *esprit* —, *védsszellem*.
 Administratif, ve, a. *köz-igazgatási*; comité —, *igazgató bizottság*; —vement, *közigazgatásilag*.
 Administration (-ci-), f. *igazgatóság*; 2. cath. — des sacrements, *szentségek kiszolgáltatása*; 3. pal. — de la justice, *igazságszolgáltatás, törvénytámasztás*; 4. mil. *biztonság, biztosító tisztség*.
 *Administrationaliser (-ci-), v. a. *közigazgatási szabályok alá vetni*.
 Administré, m. chanc. le préfet et ses —s, *az igazgató és közegei*.
 Administrer, v. a. *igazgatni*; 2. cath. — des sacrements, *szentségeket kiszolgáltatni*; — un malade, *betegnek az utolsó kenetet adni*; 3. pal. — des témoins, *tanukat állítani*; fig. — une volée de bois vert, *jól elverni (vkit)*.
 Admirable, a. *csudálatos*; 2. *kitűnő*; 3. chi. le sel — de Glauber, *csudasó*; —ment, adv. *csudálatosan, kitűnően*.
 Admirateur, m., —trice, f. *csudáló*.
 Admiratif, ive, adj. *csudálkozást kifejező*; gr. point, signe —, *fölkiáltó jel*; fam. *csattanó hatást előidéző*.
 Admiration, f. *csudálkozás*; bámulat; être transporté de l'—, *a bámulattól elragadtatni*.
 Admirer, v. a. *csudálni*; *csudálkozni*; iron. j'—e la folie des hommes, *bámulom az emberek balgaságát*; s'— soi-même, *önmagát csudálni*.

Adopter

Admissibilité, f. *megengedhetőség, helybenhagyhatóság*.
 Admissible, a. *megengedhető, helybenhagyható*; *érvényes*.
 Admission, f. *fölvétel*; *elfogadás*, v. *réception*, pal. *illetetőség*.
 †Admittatur, m. *képesítési bizonyíték*.
 Admonesté, —nété, m. *megintett, feddett*.
 Admonestement, —nètemment, m. pal. *intés, feddés*; v. *Admonition*.
 Admonéter, v. a. pal. *meginteni, feddeni (titokban)*.
 Admoniteur, m., —trice, *intő*; la conscience est un sévère —, *lélkiismeret, szigorú intő*.
 Admonitif, ive, a. h. eccl. *consistoire* —, *intő egyházi tanács*.
 Admonition, f. *intés, megintés, feddés*; h. eccl. *egyházi fenyték*.
 Adné, v. *adhérent*.
 Adnotation, f. h. eccl. *pápai válasz kérvényre*.
 Adolescence (-lé-çan-ce), f. *ifjúság, ifjúkor*.
 Adolescent, (çan.) m. —te, f. p. u. *ifju*; fig. *vigne* —te, *fiatal szőlőültetvény*.
 Adolrer, v. *affliger, navrer*.
 Adonide, f. bot. *héric*; 2. *üvegház, növényház*.
 Adonis, m. myth. *Adonis*; fig. *piperkőc*; bot. v. *adonide*.
 *Adoniser, v. a. fam. *pipe-rézni*; s'—, v. r. *tükrödzni, piperézkedni*.
 Adoniste, m. bot. *kertifűrész*.
 Adonner, adoner, v. a. mar. *kedvezővé lenni (szélről)*; s'—, v. r. *odaadni, ráadni, szentelni magát*; 2. *látogatni*.
 Adoptable, a. *elfogadható*.
 Adoptant, e, s. *örökbe fogadó*.
 Adopter, v. a. *örökbe-, gyermekül fogadni*; fig. — un usage, *szokást magáévá tenni*.

Adoptif

Adoptif, ive, a. örökbe fogadott; père —, nevelő atya; enfant —, fogadottgyermek.
 Adoption (-ci-), f. örökbe fogadás; 2. életmód választása.
 Adorable, a. imádandó, imádásra méltó; fig. fam. szeretetreméltó; une femme —, angyali nő.
 Adorateur, m. —trice, f. imádó; fig. fam. szerető, kedves, udvarló.
 Adoration, f. imádás; tisztelés; 2. hódolat (pápa előtt).
 Adorer, v. a. imádni; 2. tisztelni; fig. szenvedélyesen szeretni.
 Ados, m. hort. melegágy.
 Adossé, e, a. háttal támasztott.
 Adosser, v. a. háttal támasztani; fig. ültetni; s'—, v. r. contre, à qch., támaszkodni (vmihez).
 Adot, m. chi. acélvíz.
 Adouber, v. radouber.
 Adouci, m. simaság; mázla.
 Adoucir, v. a. édesíteni; méd. enyhíteni; 2. fig. — la voix, hangját mérsékelni; 3. könnyebbíteni; — la douleur, fájdalmat enyhíteni; — l'air du visage, arcát vidámitni; la pluie a—i le temps, az eső enyhíté az időt; 4. peintr. — les traits, a vonásokat lágyabbá csinálni; gr. — une expression, kifejezést enyhíteni; épl. simítani, simává reszelni; mir. — une glace, tükröt csiszolni; s'—, v. r. édesülni; csillapulni; enyhülni; tous les maux s'—ssent avec le temps, idővel minden baj enyhül.
 Adoucissage, m. pntr. lágyító vegyíték (festékhez).
 Adoucissant, e, a. méd. enyhítő, csillapító.
 Adoucissement, m. édesítés; fig. enyhítés; mérséklés; il y a un — sensible dans le temps, az idő észrevehetőleg enyhült; arch. horony; pntr. vigályítás.

Adoucisseur

Adoucisseur, m. mir. simaköszörűs.
 †Adoué, ē, a. ch. páros.
 Adouloir, v. se chagriner.
 Ad patres (ad-patré-ce), adt. fam. meghalt.
 Adragant, v. tragacante.
 Adresse, f. cím; címirat; voici mon adresse, itt van lakásom címe; mettre l'— à une lettre, levelet címezni; fig. cela va à notre —, ez reánk céloz; 2. ajánlás, ajánló-levél; com. endossez cette lettre de change à mon adresse, forgassa e váltót nevemre; 3. folyamodvány; fölirat; 4. bureau d'—, tudakozó intézet; 5. ügyesség, jártasság; — d'esprit, elmésség; 6. ravasság, fortélyosság; tour d'—, szemfényvesztés; fig. fam. furfang; il lui a joué un tour d'—, furfangos csínytet tett rajta.
 Adresser, v. a. címezni, utalni; irányozni; 2. — la parole à q., valakit megszólítani; 3. — se pas vers un lieu, valahová menni; 4. — v. n. célozni; — au but, a célt megütni; s'—, v. r., fordulni (vkihez); je suis sans le sou il s'—e mal, egyetlen garasom sincs, rossz helyen jár; ceci s'—e à nous, ez minket illet; où pensez-vous vous —? kinek tekint?
 Adrogation (ad-ro-ga-ci-), f. örökbe fogadás (atyai hatalom alatt nem álló egyéné).
 Adroit, e, (a-droa, —te), adj. ügyes, jártos; 2. ravasz, fortélyos; un coquin —, agg ravasz; un esprit —, fürtfejű.
 Adroitement, adv. ügyesen; fortélyosan, ravaszul.
 Adulaire, f. (miné.), napkő (opálfaj); mezőpat.
 Adulateur, m. —trice, f. hizelkedő; fam. tányérnyaló; un vil —, aljas csúszómászó; adj. hizelgő; langage —, csúszó-mászó magasztalás.

Aegylops

Adulation, f. aljas hizelgés; fam. tányérnyalás.
 Aduler, v. a. borura-derüre dicsérni.
 Adulte, a. embernyi, serdült; s. felnőtt; le baptême des —s, felnőttek keresztelése.
 Adultération, v. altération, falsification.
 Adultère, m. házasságtörés; adj. et s. házasságtörő; fig. hamisított. [fier.
 Adultérer, v. altérer, falsifier.
 Adultérin, e, a. enfant —, házasságtörés szülte gyermek.
 Adurant, adurent, a. p. u. égető, maró.
 Aduste, a. path. p. u. lobos, gyuladt.
 Adustion, f. path. lob, gyuladás (csupán vérről).
 Advenir, v. n. imp. irr. meg-esni, történni.
 Adventice, a. log. idées —s, véletlen eszmék; bot. plante —, vadul növény; phys. matière —, különmemű anyag; prat. biens —, háramlott vagyon.
 Adventif, ve, a. v. adventice.
 Advenu, e, a. th. megjelent.
 Adverbe, m. gr. igehatározó.
 Adverbial, e, a. gr. igehatározói; —ment, adv. igehatározóilag.
 Adversaire, m. et f. ellenfél, ellen; 2. ellenvető; v. antagoniste.
 Adversatif, ve, a. gr. ellentétjelző.
 Adverse, a. ellenkező; pal. partie —, ellenfél; fig. fortune —, balszerencse.
 Adversité, f. baj, szerencsétlenség; tomber dans l'—, szerencsétlenül járni; 2. inség, nyomor. [avis.
 Advertance, v. attention.
 Advoué, m. h. eccl. kegyúr.
 Adynamie, e, f. path. bágyadság, gyöngeség; — que, a. path. fièvre —, posláz.
 Aegylops, égilops (lop-ce), m. path. árpa (szemen).

Aérage

Aérage, m. szellőzés.
Aéré, e, a. v. szellős, léges.
Aérer, v. a. szellőztetni; —
v. n. v. airer.
Aérien, ne, a. levegőbeli;
lég...; corps —s, légites-
tek; bot. vaisseaux —s,
lég-edények; fig. une
taille —ne, angyali termet.
Aéri'fère, aérophore, a. an.
conduits —s, légcsövek;
—fication (-ca-ci-), f. léggé
változás; —forme, adj. lég-
nemű; —ser, v. a. léghez
hasonlóvá tenni.
Aéro'graphe, m. légleiró;
—graphie, f. l.leirás; —
lithe, f. l.kő; —logie, f.
l.tan; —logue, m. l.tudós;
—mancie, f. l.jóslat; —mel,
m. mézharmat; —mètre,
m. l.mérő; —métrie, f.
l.mérés; —naute, v. —sta-
teur, m. l.hajós.
Aérosis, f. path. vérhigulás.
Aérostat, m. léghajó; —ier,
v. aéroneute; —ion, f. lég-
hajózás; —ique, a. l.hajó-
zási; —, f. l.sulytan; 2.
l.hajózástan.
Affabilité, f. nyájasság; 2.
beszédeesség.
Affable, a. nyájas, barátság-
os; —ment, adv. nyája-
san, barátságosan.
Affabulation, f. mesében rejlő
tanúság.
Affadire, v. a. undorítani,
ízetleníteni; fig. les pen-
sées affectées affadissent
un discours, szenvedő gon-
dolatok unalmassá teszik a
szónoklatot; 2. cela m'
affadit le coeur, rosszul le-
szek tőle.
Affadissement, m. ízetlen-
ség; —de coeur, gyomor-
émelygés; fig. louer jus-
qu' à l'—, az utálatig ma-
gasztalni.
Affaiblir, v. a. gyöngíteni,
erőtleníteni; fig. csorbítani;
2. charp. — une poutre,
gerendát vékonyabbra fa-
ragni; s'—, v. r. gyön-
gülni, fogyni, erőtlenedni;
enyhülni.
Affaiblissant, e, a. gyöngítő.

Affaiblissement

Affaiblissement, m. gyöngü-
lés, fogyatkozás; gyöngítés;
fig. csorbítás.
Affaire, f. foglalkodás; do-
log; ügy; — importante,
fontos ügy; — fâcheuse,
kellemetlen dolog; 2. tör-
ténét, eset, esemény; triste
—, szomorú eset; 3. jog-
ügy, pör; — criminelle,
bűnügy; főbenjáró pör;
— d'honneur, becsületbeli
ügy; je ne veux point d'—,
nem akarok pörlekedni;
4. mil. ütközet; 5. —s, pl.
ügyek, körülmények; —s
domestiques, házi körül-
mények; —s étrangères,
küliügyek; il est mal dans
ses —s, rosszul állnak
ügyei; 6. üzlet; faire de
bonnes —s, jó üzletet ci-
nálni; fam. faire ses —s,
szükségét végezni; fam.
chaise d'—s, gyalog ár-
nyékszék; cette femme a
ses —s, e nőnek havi tisztu-
lása van; 7. (diverses
signification) faire —, al-
kut kötni; iron. vous avez
fait une belle —, szép dol-
got csinált; ce chapeau
sera votre —, e kalap jól
fog önnek állani; il a —
d'argent, pénzre van szük-
sége; j'ai — de vous, szük-
ségem van önre; iron.
j'avais bien — de cet
homme-là, ez is elmarad-
hatott volna; c'est pas
à lui que j'ai —, semmi
közöm hozzá; p. prends
garde à qui tu as —, higgy,
de lásd kinek.
Affairé, e, a. elfoglalt; faire
l'—, sűrűlődni.
Affaïsement, m. sülyedés,
süppedés; fig. elgyöngülés;
anat. összezsugorodás.
Affaïser, v. a. sülyeszteni;
fig. elgyöngíteni; elerőtle-
níteni; 2. (fam.) idomítani;
s'—, v. r. sülyedni; süp-
pedni; fig. görnyedni; le-
roskadni.
Affaitage, affaitement, m.
fam. idomítás.
Affaiter, v. a. fam. v. affai-

Affermir

ser 2; 2. tan. — des peaux,
bőröket csáválni.
Affaler, v. a. mar. lebocsá-
tani (kötelet stb.); s'—, v.
r. leereszkedni (kötelen).
Affamé, e, a. kiéhezett; fig.
nagyon sovány; hívá-
gyó.
Affamer, v. a. kiéheztetni;
taill. fam. szűkre szabni.
Affectation, f. szenvedés; 2.
tisztviségek utánni vágy;
path. szenvedés; prat. cet
héritage a plus —s, ez örök-
séget többféle adósság ter-
heli.
Affecter, v. a. szenvedezni;
il —e de paraître savant,
tudósnak akar látszani;
2. — une dignité, méltó-
ság után vágyani; 3. külö-
nös vonzalmat érezni va-
lami után; 4. — une rente
pour le paiement d'une
dette, jövedelmet adósság
törlesztésére szentelni; 5.
parties —ées, szenvedő ré-
szek; 6. fig. megilletni,
meghatni, elérzékenyíteni;
7. s'—, v. r. elérzékenyül-
ni; il est prompt à s'—,
mindent szívére vesz.
Affectif, ive, a. megindító;
th. dévotion —ive, benső
áhitat.
Affection, f. vonzalom, szere-
tet; — paternelle, atyai
szeretet; jó indulat, kegy;
2. path. — de poitrine,
mellbetegség; 3. phys. be-
nyomás.
Affectionner, v. a. előszere-
tettel, vonzalommal visel-
tetni vmihez; 2. — qch.
vmi mellett buzgólkodni;
s'—, v. r. megszeretni va-
lamit.
Affectueusement, adv. meg-
indítólag; gyöngéden, sze-
retetteljesen.
Affectueux, se, a. megindító;
vonzó; szives.
Afférence, f. prat. járulék.
Afférent, e, a. prat. járuló.
Affermable, a. bérelhető.
Affermer, v. a. bérelni.
Affermir, v. a. megerősíteni;
szilárddá tenni; it. fig.;

Affermissement

s'—, v. r. megerősödni; fig. tartósabbá lenni.
Affermissement, m. megszilárdítás; it. fig.
Afféron, m. pass. fűzőhegy.
Affété, e, a. negélyezett, tetetett, mesterkél.
Afféterie, f. negélyesség, mesterkélés; — du style, mesterkél irály.
Affiche, f. falragasz; les —s, értesítő (lap); nav. csáklya; pch. hálórúd.
Afficher, v. a. kiragasztani; hirdetni; 2. közhirrre tenni; — sa honte, gyalázatosságát fitogtatni; 3. vig. —les échalas, karózni; s'—, v. r. fitogtatni magát, pelengérre állítani.
Afficheur, m. hirdetménykiragasztó.
Affidé, e, a. meghitt; —s.; ses—s, cimborái.
Affiler, v. a. köszörülni, fenni; fig. fam. elle a la langue bien —ée, jó kereplője van.
†Affiliation, f. örökbe fogadás; 2. befogadás (rendbe stb.); fig. társulás, szövetkezés.
†Affilier, v. a. fűsíteni; 2. rendbe (stb.) fogadni; fig. társulni.
Affiloir, m. men. fenkő; parch. harapófogó.
Affinage, **affinement**, m. finomítás; agr. — du lin, len-ecselés; drap. tondred'—, finom nyírás; raff. cukortisztázás; fond. ércüzés.
Affiner, v. a. fond. ércet üzeni; —le sucre, cukrot finomítani; clout. hegyesíteni; tir. sodronyt húzni; rel. simítani; — v. n. mar. le temps — e, az idő kiderül; s'—, v. r. finomulni, tisztulni.
Affinerie, f. hajta; —de fer, tisztáló; — de sucre, cukorfinomító; 2. sodronymalom; 3. sodronytekercs.
Affineur, m. sodronyhúzó; kolompár; cukorfinomító; posztónyíró; maître —, üzö.
Affinité, f. jur. sógorság, ro-

Affnoir

konság; — spirituelle, komaság; fig. — des langues, nyelvrokonság; it. közösség.
Affnoir, m. finomító-gereben.
Affiquet, m. kötött-tok; —s, pl. fam. encsenbencs.
Affirmatif, **ive**, a. igenlő; log. proposition — iver, igenlő tétel; 2. határozott.
Affirmation, f. pal. esküvel megerősített vallomás; log. igenlés.
Affirmative, f. igenlő vélemény; log. répondre par l'— igenlőleg felelni.
Affirmativement, adv. igenlőkép; állítólag.
Affirmer, v. a. igenleni, állítani, megerősíteni; pal. esküvel bizonyítani; log. toute proposition —e ou nie, mindenik tétel állit v. tagad.
Affixe, m. gr. mot —, toldalék-szó.
Affleurér, v. arch. vízszintes irányba hozni; 2. fig. közelről érintkezni.
Afflictif, **ive**, a. pal. peine — iver, testi büntetés.
Affliction, f. szomorúság, bánat; szívfájdalom, —s, pl. baleset.
Affligé, e, a. szomorú, levert; szenvedő, beteg (testrész); —s, pl. szenvedők.
Affligeant, e, adj. szomorító.
Affliger, v. a. szomorítani, keseríteni; g. p. il est —é de cent mille francs de rente, százezer fr. jövedelemmel van megverve; s'—, v. r. szomorkodni.
Affluence, f. összefolyás; méd. tolulás; fig. összese-reglés; phys. — électrique, villanyfolyam.
Affluent, e, a. befolyó, ömlő (folyókról); —, m. tor-kolat.
Affluer, v. a. ömleni, összefolyni; fig. tolulni.
Affolé, e, a. fam. —de, belebolondult; mar. une aiguille —ée, eltérő delejtű.
Affoler, v. a. bolonddá tenni, elbolondítani; s'—de, belebolondulni.

Affronterie

Affourge, f. mar. ancre d'—, kétágu horgony; cable d'—, ehhez való kötél.
Affourcher, v. a. mar. két horgonyt kivetni; man. villaalakban szalulni.
Affouragement, m. abra-kolás; mil. takarmányszállítás.
Affourrager, v. a. étetni.
Affraichir, v. fraichir.
Affranchi, e, a. kiszabadított; 2. bérmentett.
Affranchir, v. a. szabaddá tenni; fig. megszabadulni (veszélytől); 2. bérmentesíteni; mar. — la pompe, a vizet kiszivattyúzni; s'—, v. r. magát szabaddá tenni.
Affranchissement, m. fölszabadítás; 2. — des animaux, v. castration; 3. fölmentés (adó alul); 4. bérmentesítés; 5. polgári jog adományozása.
Affre, f. ijedtség, rémülés, borzadály; les —s de la mort, a halál rémei.
Affrètement, m. hajórakodás; prix d'—, bérdíj.
Affréter, v. nolisér.
Affréteur, m. hajóbérlő, rakodó.
Affreusement, adv. rettenetesen, borzasztóan.
Affreux, se, a. rettenetes, borzasztó, rémítő, ocsmány.
Affriander, v. a. nyalánkká tenni; 2. elkényeztetni; fig. 1. csalogatni; 2. elcsábítani.
Affricher, v. n. agr. — une terre, földet ugarban hevertetni.
†Affrider, v. a. fam. csalogatni; édesgetni.
Affront, m. sértés; 2. gyalázat, essuyer un —, becsületsértést szenvedni.
Affrontailles, v. aboutissants.
Affrontation (-cion), f. prat. szembesítés.
Affronter, v. a. dacolni; 2. szembeszállni; 3. durván megsérteni; fam. megcsalni; 4. prat. szembesíteni.
Affronterie, f. p. u. kiját-szás, csalás.

Affronteur

Agé

Agiter

Affronteur, se, s. család.
Affublement, m. álruhába burkolás.
Affubler, v. a. kámzsába bújni; s'—, v. r. beburkolózni; s'— d'une femme, nőbe bolondulni.
Affusion, f. phar. öntet.
Affût, m. art. ágyutalp; charp. fűrész-állvány; 3. chass. les; fig. être à l'—, lesben állni.
Affûtage, m. art. fölmozdonyozás, ágyu irányzása; chap. ócska kalapok tisztítása; men. asztalos műszerei.
Affûter, v. a. élesíteni; art. fölmozdonyozni; fond. csöveket egybeilleszteni; —un crayon, rajzónt hegyezni.
A fin que, conj., hogy, miatt, végett.
Afistoler, fam. v. orner, embellir.
Agacant, e, a. ingerlő, csalogató; 2. érdező, célzatos.
Agacement, m. fogvásulás; méd. ideginger.
Agacer, v. a. les dents, fogat elvásítani; fig. ingerkedni; cnyelegni.
Agacerie, f. enyelgés; ingerkedés; 2. kacér édesgetés.
Agailardir, v. a. vidámítani, viggá tenni.
Aganter, v. a. mar. utólélni; —e! ha meg fogtad, húzd rá!
Agaric, m. bot. — d'aune, tiszafa gomba; — de chène, cserfatapló; —cotonneux, nyirgalóca.
Agate, f. agátkő; —arborisée, lombagát; —blanche, fecskekő.
Agatiser, v. a. agattá változtatni.
Agatoïde, agatoïque, a. agát-nemű.
Âge, m. I. kor. —tendre, gyermekkor; entre deux —s, középkorú; d'—, élemedett; 2. nagykorúság; il n'a pas encore —, még nem nagykorú; 3. quel —avez-vous? hány éves? vét. ce cheval est hors

d'—, e ló elvesztette csikófogát; II. időkor; —d'or, aranykor; le moyen —, középkor; astr. — de la lune, holdkor; d'—en—, ivadékról-ivadékra; 2. — de la charrie, v. flèche; physiol. quel — a son lait, mióta betegedett le?
Âgé, e, a. koros, vén; — de 50 ans, 50 éves.
Agélaste; adj. érzéketlen, szenvtelen.
Agence, m. ügynökség.
Agencement, m. ügyes elrendezés; peint. csoportosítás; anat. —d'os, csontok izülése; l'—des plis, redőzet.
Agencer, v. a. fam. csinosan elrendezni; 2. csinosítani, diszítani; s'—, v. r. fam. piperkézni.
Agenda (-gin-), m. szerkönyv, napló, tárcajegyzék. [ság.
Agénisie, f. méd. magtalan.
Agenouiller, v. a. letérdeltetni; s'—, v. r. letérdelni.
Agenouilloir, m. térdvánkös.
Agent, m. ügynök; com. —de change, váltóügynök; alkusz; 2. phys. ható-, működő-erő; phil. — libre, szabadon működő lény.
Agérate, m. bot. sárga cik-kóró. [gyület.
Agglomération, m. géol. tör.
Agglomération, f. halmozás, halmozat.
Agglomérer, v. a. halmozni; s'—, v. r. összegyülni.
Agglutinant, e, agglutinatif, ve, a. chir. hegesztő.
Agglutination, f. chir. hegesztés.
Agglutiner, v. a. chir. hegeszteni; s'—, v. r. hegedni.
Aggravant, e, a. circonstances —es, súlyosító körülmények.
Aggravation, f. égl. súlyosbított fenyegetés az egyházi átokkal; méd. betegség súlyosbodása.
Aggrave, m. vét. seb, hasadék. [dás.
Aggravement, m. súlyosbo-

Aggraver, v. a. súlyosbítani; megnehezíteni; s'—, v. r. súlyosbulni.
Aggrédir, v. a. pal. megtámadni; veszködni, bojtorkodni.
Agile, a. fürge, ügyes.
Agilement, adv. fürgén, ügyesen.
Agilité, f. ügyesség, gyorsaság, fürgeség.
Agio (a-gi-o), m. com. ráadás; túlfolyam.
Agiographe, —phie, v. hagiographe.
Agiotage, m. tőzsde-, váltóuzsora.
Agioter, v. a. tőzsde-, váltóuzsorát üzni.
Agioteur, m. tőzsde-, váltóuzsorás.
Agir, v. a. cselekedni, tenni; ici il faut—, itt tenni kell; —en homme d'honneur, becsületes emberként cselekedni; 2. cet agent a tout pouvoir d'—, ez ügynöknek teljhatalma van az alkudozásra; 3. —contre l'ennemi, az ellent megtámadni; —contre q., vkit pörbe vonni; 4. hatni; phys. le feu agit sur les métaux, a tűz hat az ércekre; s'—, v. imp., il s'agit de lui, róla van szó; il s'agit de votre honneur, becsülete forog kockán.
Agissant, e, a. tevékeny; méd. remède—, hathatós szer.
Agitable, a. mozgékony.
Agitateur, m. izgató.
Agitation, m. mozgás; — de la mer, tenger hullámozása; 2. rengés; fig. izgatottság; forrongás; il y a del'—parmi le peuple, a nép forrong.
Agiter, v. a. mozgatni; la mer s'—e, a tenger hullámozik; fig. nyugtalanítani, forrongásba hozni; 2. —une question, kérdést szőnyegre hozni; v. traiter; —une affaire, ügyet megvitatni; s'—, v. r. mozogni; fig. nyugtalanzkodni; forrongani.

Agnan

Agnan (a-nian), m. riv. szeg-csüptető.
 Agnat (ag-na), m. mellékrokon apai ágról.
 Agnation (ag-na-ci-), f. mellékrokonság; econ. bárányellés.
 Agnatique, a. mellékrokonsági.
 Agneau (a-nyô), m. bárány; — de lait, szopós bárány; — pascal, husvéti bárány; fig. jámbor; — chaste, v. agnus-castus.
 Agnèlement (a-niai-), m. bárányozás. [nyozni.
 Agneler (a-nieu-), v. a. bárá-Agnelet (a-nieu-lè), m. bárányka.
 Agneline (a-nieu-), a. f. laine—, báránygyapju.
 Agnelins (a-nieu-), m. pl. báránybőr; 2. első nyiretű báránygyapju.
 Agnès (a-niè-ce), f. pl. fig. ártatlan, tapasztalatlan leányka.
 Agnus (ag-nu-ce), — Dei, m. cath. viaszbárányka; 2. szent képecskék; 3. — castus (cas-tu-ce), m. bot. szűzfa.
 Agonie, f. haldoklás, végvonaglás; être à l'—, haldokolni; fig. v. angoisse.
 Agonir, v. a. pop. gorombaságokkal elhalmozni; v. accabler.
 Agonisant, e, a. haldokló; égl. —s, m, pl. la prière des Agonisants, haldoklók imája.
 Agoniser, v. n. haldokolni.
 Agrafe, m. böglár, kapocs; arché. kapocsdász; ser. horog; van. kosárfüle.
 Agrafér, v. a. bekapcsolni (ruhát).
 Agraire, a. dr. loi—, telektörvény; taille—, telekadó.
 Agrandir, v. a. nagyítani, tágítani; fig. p. u. —q. vkit nagygyá tenni; s'—, v. r. nagyobbodni; fig. emelkedni.
 Agrandissement, m. nagyobbitás, nagyobbulás; fig. növekedés, gyarapodás.

Agréable

Agréable, a. kellemes, bájos; fig. szívélyes, nyájas; 2. avoir qch. pour—, megengedni; 3. il fait l'—, nyájaskodik; 4. —ment, adv. kellemesen.
 Agréé, m. ügyvéd kereskedelmi törvényszéknél.
 Agréer, v. a. megegyezni, jóváhagyni, helybenhagyni; il n'a pas —é nos services, nem fogadta el szolgálatainkat; 2. u d v a r i a s kifejezés: agréez les assurances de mon respect, fogadja tiszteletem nyilvánítását; 3. — v. n. q. tetszeni (vkinek); mar. — un vaisseau, hajót föl-szerelni.
 Agréeur, m. hajógazda, — szerelő; kötélmester.
 Agrégat, m. phys. halmaz.
 Agrégation, f. fölvetel; befo-gadás; 2. phys. halmozódás; 3. chi. hasonnemű tömegek.
 Agrégé, m. professeur—, rendkívüli tanár.
 Agréger, v. a. —dans un corps, területbe fölvenni; fölhalmozni.
 Agrément, m. kellemesség, kellem; elle n'est pas belle, mais elle a beauc. d'—, nem szép, de nagyon kellemes; jardin d'—, mulatási kert; 2. mod. pl. diszitékék; perr. fürtök; 3. öröm, vigalom; 4. jóváhagyás, beleegyezés; 5. † p. u. al-lövet.
 Agrénas v. prunier.
 Agréner, v. a. mar. kiszivattyúzni.
 Agrès (-grê), m. pl. mar. hajókészlet; alattság.
 Agresseur, m. támadó, megtámadó.
 Agressif, ive, a. támadó.
 Agression, f. megtámadás.
 Agreste, a. mezei, parlag; 2. fruit—, fanyar gyümölcs; vackor; 3. fleurs —s, mezei virágok; fig. parasztos, durva; il est devenu tout-à-fait —, egészen elvadt.

Ahan

Agréyeur, m. tréfil. sodronyhúzó.
 Agricole, a. földművelő; produits —s, földtermények.
 Agriculteur, v. économe.
 Agriculture, f. földművelés.
 Agrie, f. path. sömör.
 Agrier, agrière, f. cout. földbér, dézsma.
 s'Agriffer, v. r. körmeivel belekapaszkodni.
 Agrimensation (-ça-ci-), v. arpentage.
 Agrimenser, agrimenseur, v. arpenter, arpenteur.
 Agriministe, m. butordiszító; piperekereskedő.
 Agrion, m. ent. szitakötő, aca.
 Agriote, v. griotte.
 Agripaume, f. bot. szűrös gyöngyhim, szívfü.
 Agripper, v. a. pop. elragadni, elkapni.
 Agrolle, f. orn. fekete varjú.
 *Agrologie, f. gazdászattan; —manie, f. g. szenv; —nome, m. mezei gazda; —nomie, f. gazdászati; —nomique, adj. gazdászati; —pile, m. h. n. v. ézagropile; —agrostème, f. bot. konkoly.
 Agrouper, v. grouper.
 Agrunelle, v. prunier sauvage.
 Agrypnie, f. path. álmatlanság.
 Aguerrire (a-ghé-), v. a. háborúhoz szoktatni; edzeni; fig. il est très sensible à la raillerie, il faut l'y —, nagyon érzékenyen veszi a tréfát, szoktatni kell reá; s'—, v. r. derék katonává lenni; fig. edződni.
 Aguets, (-ghé), m. pl. les-hely; être, se tenir aux—, lesben állani; mettre aux—, lesbe állítani.
 Aguiser (a-ghi-nyé), v. a. fam. hunyorgatni.
 Agnimper (-ghin-), v. guimper.
 Agul, m. bot, mannafa.
 Ah! int. oh! ah; no lám!
 Ahaler, v. a. lihegni.
 †Ahan, m. pop. súlyos munka.

Ahaner

†Ahaner, v. a. súlyos munkát végezni.
 †Aheurtement, v. entêtement.
 †s'Aheurter, v. r. à qch. makacsul ragaszkodni (valamihez).
 Ahi! v. aïe.
 Ahurir, v. a. meghökkenteni; s'—, v. r. fam. megrökönyödni.
 Aï, m. z. lajhár.
 Aide, f. segítség, támogatás; int. à l'—! segítség!; à l'— adt. segedelmével; 2. —, m. segéd; — de cuisine, segédszakács; — à maçon, napszámos; — de camp, segédtsízt; 3. —s, pl. fogyasztási adó; la cour des —, főadóhivatal; fam. aller à la cour des —, az erszényhez folyamodni.
 Aideau, m. ászokfa.
 Aider, v. a. segíteni, támogatni; segítségül lenni; Dieu aidant, Isten segedelmével; s'—, v. r. egymást segíteni; használni (vmi); il ne s'aide pas du bras droit, nem használhatja jobb karját.
 Aïe! int. jaj!
 Aïeul, m. nagyapa; —s, pl. öreg szülők; 2. les aïeux, ősök, elődök.
 Aigade, f. mar. édesvíz-rakodó; ivóvíz-készlet; faire —, ivóvizet rakodni.
 Aigail, m. aigaille, f. reggeli harmat; 2. vadnyom harmaton.
 Aigayer (é-ghé-ié), v. a. usztatni (lovat); öblögetni (ruhát).
 Aige, f. méd. fehérfolt a szemgolyón.
 Aigle, m. sas; — d'or, királysas; — marin, halászsas; it. icht. raja; 2. fig. c'est un —, lángész; crier comme un —, teli torokból kiabálni; 3. l'ordre de l'— blanc, fehér sasrend; 4. bl. —, f. sas; —s romaines, római sas; — céleste, szalamia.
 Aiglon, m. sasfi; aiglette, f.

Aigre

bl. sasfi, csőr és karmok nélkül.
 Aigre, a. savanyú; fruit —, fanyar gyümölcs; fig. kellemtelen, voix —, rikácsoló hang; humeur —, mogorva; 2. fond. du fer —, keményvas; 3. — m. sav, savanyúság; ce vin tire sur l'—, e bor ecetesedni kezd; 4. — de cèdre, cédruslé; — doux, ce, a. savany-édes; —fin, m. icht. kerékhal; it. fam. ravaszdi; —let, lette, a. savanyás; —ment, adv. fig. keserűn, csípősen; —moine, f. bot. párló; —more, m. pyr. szénpor tüzijátékhoz.
 Aigrette, f. orn. fehér gém; 2. bot. hosszunyaku méhpilis; bóbíta; 3. mod. kócsagforgó; gyémántos rezgőtű; phys. — lumineuse, sugárkéve; — électrique, villanyszikra.
 Aigrette, e, a. bot. tollagos.
 Aigreur, f. v. aigre; fig. v. aigrement; métal. —, f. törősség; méd. gyomorsav; il a des —s, fölbüfög.
 Aigrir, v. a. savanyítani; ecetesíteni; fig. —q. elkeseríteni (vkit); v. irritér; forg. —le fer, vasat merevvé tenni; s'—, v. r. megsavanyodni; fig. son mal s'— it, baja rosszabbul, v. empirer.
 Aigu, é, a. hegyes, éles; géom. angle —, csúcsos szög; gr. accent —, (') éles ékjel; mus. son —, éles hang; fig. átható, fájdalmas.
 Aigue-marine, f. édle, tengerikő.
 Aiguière (é-ghi-), f. vizeskanta.
 Aiguiérée, f. egy kanta víz.
 Aiguillade (é-gui-lya-de), f. ösztöke.
 Aiguille (é-gui-lj'), tű; — à coudre, varrótü; le chas d'une —, tűfoka; — d'emballage, málhatű; — tremblante, rezgő tű; — à broder, himzőtű; — à lacer, fűzőtü; — à tricoter, kö-

Aile

tőtű; — de tête, hajtü; — d'horloge, óramutató; — de graveur, karctű; — de marin, v. boussole; chand. — de mèche, gertyabél; charp. — de charriot, nyújtó; 2. icht. hegyes orrú csuka; bot. — de bergère, tűmagú turbotlya; p. disputer sur la pointe d'une —, dióhéjon kocódni.
 Aiguillé, e, a. (é-gui-lyé), minér. tûded.
 Aiguillé, f. fonál, szál.
 Aiguiller, v. a. chir. hállyogot levenni. [fűzés.
 Aiguilletage (é-gui-lj-), m.
 Aiguilleter, v. a. et r. befűzni.
 Aiguilletier (é-guil-j-e-thié), m. fűzőcsináló.
 Aiguillette (é-gui-lyé-te), f. fűzőssinor; vállssinor; 2. lacher l'—, b. szükségét véggezni; courir l'—, paráznazkodni. [tűtok.
 Aiguillier (é-gui-lyé), m. tűs;
 Aiguillon (é-gui-lyon), m. écon. ösztöke; h. n. fulánk; 2. bot. tövis; fig. ösztön; — de la chaire, testi kívánság.
 Aiguillonner (é-gui-lyo-né), v. a. ösztökélni; fig. ösztönözni, serkenten.
 Aiguillonneux, se, a. tüskés.
 Aiguisement (é-ghi-ze-man), m. élesítés, köszörülés, fennés.
 Aiguiser (é-ghi-zé), v. a. köszörülni, fenni; 2. hegyesíteni; fig. — l'appétit, étvágyat gerjeszteni; ingeregni; fam. — ses couteaux, harcra készülni.
 Aiguiserie, f. köszörűgép.
 Aiguiser, v. émouleur.
 Ail (l') pl. aulx (ô) p. u., ails; foghagyma; — d'ours, vadfoghagyma; — serpentin, kígyós hagyma; — joncoïde, metélő hagyma; une gousse d'—, foghagymagerezd.
 Aile, f. szárny; fig. oltalom; baisser ses —s, csüggedni; p. ne battre plus que

Alié

d'une —, csak aludni jár a lélek benne; 2. —s, szélmalom vitorlái; jard. mellékszár; conchyl. — de chauve-souris, tüskés csiga; an. —s du nez, orrcimpa; —s de la vulve, szemérem-ajkak; gouv. — de mouche, szegecs.
Ailé, e, a. szárnyas; bot. tollagos.
Aileron, m. szárnyhegy; 2. para, uszony; fort. oldalék, szárnyék; charp. lapát malom-keréken.
Ailette, f. cord. felták; it. bélés.
Aillade (a-lya-), f. fokhagymás mártás; foghagymás piritós.
Ailler (a-lyé), m. fürjháló.
Aillerotte (a-lyé-), f. bot. bajszos hagyma, kutya-hagyma.
Ailleurs (a-lieur), adv. más-
hol, másfelé; d'—, máshonnan; 2. azonkívül, különben; par—, egyebűnnen.
Aimable, a. szeretetreméltó, megnyerő; 2. iron. piperkőc; —ment, adv. p. u. kedvesen.
Aimant, m. delej.
Aimant, e, a. szerető; kedves, nyájas.
Aimanter, v. a. — du fer, vasat delejezni.
Aimer, v. a. szeretni; —mieux, inkább szeretni; se faire —, megszerettetni magát; 2. kedvelni; — la chasse, a vadászatot kedvelni; s'—, v. r. magát szeretni.
Ainard, m. pch. rececsokor.
Aine, f. an. vékony, lágyék, szeméremgát.
Ainé, e, a. első szülött; 2. je suis son — de deux ans, két évvel vagyok idősebb mint ő.
Aïnesse, f. első szülöttség; pal. le droit d'—, elsőszülöttségi jog.
Ainsi, adv. et conj. így, ily módon, tehát, következésképp; —que, úgy, épenúgy; — Dieu me soit en aide!

Aiophylle

Isten úgy segéljen!; pour —dire, úgyszólván.
Aiophylle, a. bot. örökzöld.
Air, m. lég, levegő; le grand —, szabadlég; 2. prendre l'—, szellőzni; changer d'—, levegőt változtatni; 3. cet oiseau fend l'—, e madár sebesen röpül; fig. il fend l'—, fönнен beszél; 4. prendre un — de feu, kissé melegedni; p. parler en l'—, falra borsót hányni; 5. mil. être en l'—, rossz állásban lenni; 6. szél; léghuzam; 7. külső, arc; avoir noble —, nemes külsejű; 8. modor; látszat; 9. avoir un faux — de q., valakihez hasonlítani; 10. mus. dallam; livre des —s, dalkönyv; un — à boire, bordal.
Airage, m. min. puits d'—, szélakna.
Airain, m. érc; can. ágyu fém; myth. érc-, vaskor; fig. kemény, irgalmatlan.
Aire, f. szérű; 2. — d'un bâtiment, benső szabad tér; math. — d'une figure, téreg; mar. szélirány; ois. fészek; astr. napudvar.
Aïrée, f. telt szérű.
Aïrelle, f. bot. — rouge, vörös afonya; — reinée, hamvas af.; 2. af. bokor.
Aïrer, v. a. fészkelni, fészket rakni.
Aïrure, f. min. — de veine de houille, keskeny kőszén ülepvény.
Ais, m. deszka, padló; d'—, deszka . . . , — de carton, vastag kéregpapír; typ. — à tremper, nyomdeszka, bouch. vágótőke; rel. — à rogner, metsző-deszka.
Aïsance, f. fesztelenség; 2. être dans l'—, kényelmesen élni; 3. hatáskör; 4. lieu d'—, árnyékszék; 5. prat. —s d'une maison, vmely ház tartozéka.
Aïseau, v. Aïseau 1.
Aïse, f. jólét, öröm; 2. vivre paix et —, nyugodtan élni; être à son —, jól élni;

Ajuster

être bien — de . . . , nagyon örvendeni; à l'—, adt. kényelmesen.
Aïsé, e, a. könnyű; cela est — à faire, könnyű megtenni; 2. kényelmes; 3. fesztelen; 4. l'esprit —, fogékony elme; 5. gens —, jó-módu emberek.
Aïsement, m. kényelem.
Aïsement, adv. kényelmesen.
Aïssade, f. agr. kétágu kapa.
Aïssaugue (essoghe), m. péch. pendelháló.
Aïsseau (essô), bodnárkés; 2. balta; kerti kapa.
Aïsselier, m. charp. gyámfa, abroncsfa.
Aïsselière, f. tonn. fenékfa.
Aïsselle, f. hónallj; bot. csukló.
Aïsette, v. Aïsseau 1.
Aïsson, m. mar. négyágu kis horgony.
Aïtres, m. pl. melléképületek.
Aïonc, m. bot. magyal.
l'Aïourné, m. pal. idézett.
Aïournement, m. idézés; comparaître à l'—, idézésre megjelenni; 2. elnapolás.
Aïourner, v. a. idézni; 2. elnapolni; 3. elhalasztani.
Aïoutée, f. géom. meghosszabbított vonal.
Aïouter, v. a. hozzá tenni, mellékelni; 2. halmazni; 3. elhinni, hitelt adni vkinnek, vminek; fam. hozzáköltetni.
Aïoutoir, m. fond. vegyíték.
Aïoux, m. pl. tréf. sodronyhuzó-pad.
Aïustage, m. mon. súlyegytés,
Aïustement, m. szerintezés; 2. igazítás; illesztés; 3. pipere; 4. egyezmény.
Aïuster, v. a. szerintezni; 2. szabályozni; 3. illeszteni; igazítani; 4. célozni; 5. man. idomítani; 6. mon. súlyegytetni; 7. elrendezni, elkészíteni; 8. eligazodni; ajustez vos flûtes, intézkedjék; 9. megegyeztetni; kibékíteni; 10. fölruházni;

Ajusteur

fam. le voilà bien —é, szépen elbántak vele; 11. s'—, v. r. öltözködni; 12. készülni; 13. egyezkedni; egyetérteni; s'— au temps, az időhöz alkalmazkodni.
 Ajusteur, m. mon. súlyegység.
 Ajustoir, m. mon. igazító mérleg.
 Ajusture, f. maré. patkó öblözése.
 Alabastrin, a. alabástromszerű.
 Alâchir, v. n. gyöngültni.
 *Alacrité, f. fürgeség, zajos öröm.
 Alaire, a. an. szárnyalakú; muscles —s, röpizmok.
 Alalie, f. path. némaság.
 Alambic, m. lombik; passer par l'—, lombikolni, lepárolni; fig. faire passer par l'—, pontosan megvizsgálni.
 Alambiquer (-biké), v. a. lombikolni; fig. aller au fait sans —, teketória nélkül a dologra térni; discours —é, mesterkéltségszéd; pop. — q. vkit rászedni; s'—, v. r. fejét törni (vmin).
 Alan, m. szelindek.
 Alangouri, e. a. epedő, elgyöngült.
 Alangourir, v. a. elgyöngíteni; s'—, v. r. elgyöngültni, epedni.
 Alanguissement, m. an. elgyöngülés.
 Alarguer, v. a. mar. tengerre bocsátkozni.
 Alarmant, e. a. nyugtalanító.
 Alarme, f. lárma; donner l'—, lármázni; poste d'—, zajhely; 2. riadó; sonner l'—, riadót fújni; fig. nyugtalanság; ijedelem; donner des —s, ijedelmeket okozni.
 Alarmer, v. a. ijesztetni, nyugtalanítani; s'—, v. r. megijedni; iron. megszépíteni.
 Alarmiste, m. fam. zenebo-názó, lármázó.

Alaterne

Alaterne, m. bot. sziklai szódokfa.
 Albâtre, m. alabástrom; poét. une gorge d'—, hófehér kebel.
 Albatros (-occ), m. orn. rö-pülő dítmed.
 Albergeage, Albergement, m. örökös haszonbér.
 Alberger, v. a. örökös haszonbérbe adni.
 Albicore, m. icht. nagy makár.
 Albinos, m. fehérenc.
 Albran, m. orn. telelő, makkreçe.
 Albréné, e, halbréné, e, a. szegett szárnyú; fig. être tout —, rongyos, ronda.
 Albréner, v. a. vadrucákat vadászni.
 Album (-o-me), m. emlékkönyv; méd. —graecum, fehér kutyasár.
 Albumine, f. chi. fehérnyé.
 Albumineux, se, a. chi. fehérnyetartalmu; sang —, path. nyálkás vér.
 Alcaescence, f. path. rothadó erjedés.
 Alkali, m. chi. égvény, lugsó.
 Alcanna, f. bot. alcanna; 2. vizahétyag.
 Alcanette, bot. festő atracél.
 Alcé, alcée, f. őszi rózsza; —rose, mályvarózsza.
 Alcé, m. jávorszarvas.
 Albata, angel, m. orn. keleti galamb.
 Alchéron, m. miné. bélgecs.
 †Alchimie, f. aranykémlet.
 Alchimille, f. bot. karajos bokal.
 Alchiminier, v. néflier.
 Alcool, m. chi. lang.
 Alcoraque, f. bot. dugasz-cser; ennek héja; pharm. aszkórt gyógyító szer.
 Alcôve, f. vakszoba.
 Alcôviste, m. mellékférj, balférj.
 Alcyon, m. orn. jegély.
 Alcyonien, ne, a. mar. jours —s, 7 napos tengercsönd.
 Aléatoire, a. pal. történetes; contrat —, szerződés esetleges dologról.

Algorithme

Alebrenne, f. h. n. tűzgyík, göte.
 Alectrides, m. pl. baromfiak.
 Alègre, alègrement, alègresse alègro, v. allègre ect.
 Alène, f. cord. árr.
 Aléné, e, a, bot. árr alakú.
 Alénier, m. árrkovács.
 Alénois, v. cresson.
 Alentir, alentissement, v. ralentir, ect.
 Alentour, à l'entour, adv. köröskörül; d'—, körül; —s, pl. m. környék; fig. környezet.
 Alerte, adv. et int. vigyázz! 2. a. vitor, eleven, éber; 3. s. f. lárma, zaj; riadó; fausse —, vaklárma.
 Alésage, m. art. kifurás (ágyucsöveké); mon. kikerekítés (pénzszéleé).
 Alésér, v. a. mon. kikerekíteni (pénzt); art. kifúrni (ágyut).
 Alésoir, m. ágyu-, puska-fűrő.
 Alestir, v. a. mar. kiüríteni.
 Alésure, f. fűrőhulladék.
 Alevin, alevinage, m. icht. halivadék.
 Aleviner, v. a. — un étang, halastót ivadékkal ellátni.
 Alevinier, m. halivadék-tó.
 Alezan, e, a. man. rőtsárga; —brulé, barnapej; —clair, fakópej; —doré, világossárga; —moreau, sötétpej (lovakról). [láta.
 Alfange, f. hort. kötött sa-
 Alfénic, alphénic, m. conf. fehér árpacukor.
 Alfonsin, alphonsin, m. chir. golyóhuzacs. [jegy.
 Alfos (-o-ce), m. fekete anya-
 Algalie, v. cathéter.
 Algarade, f. fam. csíny, bohózkodás; 2. durva bán-talom.
 Algèbre, f. betűmennyiség-tan; tout cela est de l'— pour lui, mind ez görög írás reá nézve.
 Algébrique, a. betűvetési.
 Algébriste, m. betűvető.
 Algide, a. path. fièvre —, hidegláz. [tés.
 Algorithme, m. did. számve-

Algue

Algue, f. bot. *linár, omboly*.
 Alibiforain, m. p. u. *szabad-
 kozás; fam. hencegés; don-
 ner des —, hencegni*.
 Aliboron, m. fam. *hencegő,
 szélpál; fig. csacsi*.
 Aliboufier, m. bot. *benzoefa*.
 Alicante, m. meun. *lapát
 (malomkereken); 2. spa-
 nyol bor neme*.
 Alichon, m. *lapátfog; 2. csa-
 pólapát*.
 Alidre, m. z. *fehérhasú vi-
 pera*.
 Aliénable, a. *eladható*.
 Aliénataire, m. et f. *vevő,
 szerző*.
 Aliénateur, m. -trice, f. *el-
 adó*.
 Aliénation, f. *eladás, elide-
 genítés; —des esprits, elide-
 genedés; —d'esprit, esze-
 veszettség*.
 Aliéné, m. e, f. *őrült; —hos-
 pice d'—s, tébolyda*.
 Aliéner, v. a. *eladni, elide-
 geníteni; it. fig. —l'esprit,
 (àq.) őrültté tenni; s'—,
 v. r. elidegenedni; külön
 válni*.
 Alignement, m. *zsinórra vé-
 tel; arp. cordon d'—, csa-
 pózsinór; —! comd. iga-
 zodj!*
 Aligner, v. a. *zsinórra ven-
 ni; 2. igazítani; vén.
 üzekedni; s'—, v. r. iga-
 zodni*.
 Alignoir, m. ard. *palaék*.
 Alignole, f. pêch. *húzóháló*.
 Aliment, m. *élelem, étel;
 —s, pl. pal. tartás, élelme-
 zés; v. adjuger*.
 Alimentaire, a. *élelmezéshez
 tartozó; frais —, táppénz;
 pension —, élelmezési pénz;
 bot. plante —, ehető nö-
 vény; it. tápláló növény;
 méd. mértéktartási szabá-
 lyok; an. vais. —, bár-
 zsing, nyelcső*.
 Alimentation, f. *táplálék;
 táplálás*.
 Alimenter, v. a. *táplálni; it.
 fig.*
 Alimenteux, se, a. *tápláló,
 táplálékony*.
 Alinéa, adv. *bekezdve; écrire*

Aliner

—, *bekezdeni; 2. m. indécl.
 bekezdés; —! kezdjen új
 sort!*
 Aliner, v. a. mar. *fölszerelni*.
 Alise, f. bot. *berkenye*.
 Alisier, m. bot. *berkenyefa;
 —commun, lisztes galago-
 nya*.
 Alisme, m. bot. *hidör; —de
 mathiole, hegyi kappan-
 ör; —à grappe, hűnyor;
 —doublefeuille, bangó; —
 marin, vízi hidör*.
 Alité, e, a. *ágybanfekvő*.
 Aliter, v. a. *fekvő beteggé
 tenni; s'—, v. r. fekvő b.
 lenni*.
 Alivrer, v. a. *fontonkint ösz-
 szerakni*.
 Alizer, alizier v. alise ect.
 Alkékenge, m. bot. *piros pá-
 ponya; —commun, masz-
 lagos nadragulya*.
 Alkermès (-è-ce), m. *álker-
 mes; confection —, phar.
 ál-nyalat*.
 Allaitement (a-l-è), m. *szop-
 tatás*.
 Allaiter, v. a. *szoptatni*.
 Allant (a-lan), m. *járó-kelő;
 —, e, a. futkosó, kószáló*.
 Allèchement, m. *csalétek;
 csalogatás*.
 Allécher, v. a. *csalogatni;
 csalétket rakni*.
 Allée, f. *fasor; 2. pitvar*.
 Allégateur, m. *idéző (té-
 telé)*.
 Allégation, f. *idézés (tételé);
 idézet*.
 Allége (-lé-) m. mar. *kira-
 kó sajka; arch. gyámkö*.
 Allégeance (-le-jen), f. *enyhü-
 lés, enyhítés; serment d'
 —, hódolat-eskü (angolo-
 ké)*.
 Allègement, m. *könnyebbités;
 könnyebbség; mar. kira-
 kás; fig. enyhülés*.
 Alléger, v. a. *könnyebbitni;
 it. fig.; 2. mar. kirakni;
 s'—, v. r. könnyebbülni;
 it. fig. ma douleur s'est
 un peu —ée, fájdalمام
 enyhült kissé*.
 Allégir (-lé-), v. a. *véko-
 nyabbá, keskenyebbé ten-
 ni*.

Aller

Allégorie (al-lé-) f. *képes be-
 széd, himb.; peint. kép-
 let*.
 Allégorique, a. *jelképes;
 példázati; —ment adv.
 jelképesen, jelképleg*.
 Allégoriser v. a. *példáz-
 gatni; képlegetni*.
 Allégorisme, m. *képletes
 beszédmód*.
 Allégoriste, m. *jelképma-
 gyarázó*.
 Allègre (al-lè-) a. fam. *vidám,
 fürge; —ment, adv. vido-
 ran, jókedvűleg*.
 Allégresse, f. *vidámság, für-
 geség, jókedv; crie d'—, uj-
 jongás*.
 Alléguer (a-lé-ghé), v. a. *hi-
 vatkozni; —pour excuse,
 mentségül fölhozni; 2.
 idézni; v. citer*.
 Allemand (all-man), e, a. *német;
 fam. querelle d'—,
 ok nélküli civódás*.
 Aller (a-lé), v. a. *ir. menni; —
 à pied, gyalogolni; —à che-
 val, lovagolni; en voiture,
 kocsizni; 2. à. q. fordulni
 vkihez; v. s'adresser; —à
 qch. v. mire célozni; v.
 tendre; —avec prudence,
 óvatosan eljárni; allons!
 nosza! rajta! fam. sies-
 sen! allez donc! ugyan
 menjen! fam. hová gondol!
 hogyis ne! ce chemin va à
 Paris, ez út Párisba vezet;
 3. érnei, kiterjedni; cette
 allée va j'usqu' à B., e sé-
 tány B.-ig ér; 4. kerülni;
 cela va à 6 francs, ez hat
 frankba kerül; 5.—à la
 selle, szükségét tenni; 6.
 —aux voix, szavazni; jeu-
 de combien allez-vous?
 mennyit tesz? va! áll! 7.
 eljárni; il y va avec pru-
 dence, óvatosan jár el;
 je vais lui écrire, legott írok
 neki; voyons ce qu'il va
 dire, halljuk, mit mond;
 —voir q. vkit meglátogatni;
 n'allez pas croire, koránt-
 se higgye; 8. il y va de mon
 honneur, becsületem forog
 kockán; 9. eet habit vous
 va bien, ez öltözet jól áll*

Alliacé

önnek; ces objets vont ensemble, *e tárgyak összeil-
lenek*; 10. il en ira autrement qu'il ne pense, *másként fog járni hogyses hiszi*; 11. se laisser—à qch., *magát elragadtatni engedni*; —sur une chaise, *székre roskadni*; 12. s'en—, *eltávozni*; va t'en! *takarodjál! hordd el magad!* fig. *meghalni*; se malade s'en va, ses forces s'en vont, il s'en ira avec les feuilles, *a beteg fogy, ereje tűnik, lassan fog elkők-
kadni*; cet habit s'en va, ez öltöny kopik; s'en—à tout vent, *ingadozni*; pv. à force de mal — tout ira bien, *derűre boru*; cela va sans dire, *magától értő-
dik*; 14. il s'en va 2 heures, *két óra felé jár*; comment vous va? *mint érzi magát?* cela va bien, *jól*; 15.— par dessus le marché, *az alkuba foglalva lenni*; — selon le vent, *az áramlat-
tal uszni*; allez-vous par terre ou par mer? *húst eszik v. nem?* 16.—m. járás; l'— et le venir, *járás-
kelés*; le pis—, *legroszabb eset*; fig. il n'est que notre pis—, *csak kisegítőnk*.
Alliacé, e, (a-lya-) a. foghagymaszagú; odeur—e, *foghagymaszag*.
Alliage, m. vegyítés, elegyítés; mon. ötvözés.
Alliaire, (a-lyai-) f. bot. hagymaszagú szegecs.
Alliance (a-lyan-) f. sógorosodás; 2. szövetség; 3. orf. kettős gyűrű; it. jegygyűrű.
Allié, e, a. sógoros; szövetkezett; or —, *karatos arany*.
Allier, v. a. elegyíteni; mon. ötvözni; 2. rokonítani; 3. s'—, v. r. à une bonne famille, *jó családba házasodni*; szövetkezni; összevegyülni. [háló.
Allier, m. chass. sövény.
Alliteration (al-l-), f. réth. szóhangegyen, betűegyen; betűrím.

Allobroge

Allobroge (al-l-) m. fam. goromba ember.
Allocation (al-lo-), f. jóváhagyás; számadásba vétel.
Allocution (al-lo-), f. megszólítás; 2. a pápa beszéde a bibornokokhoz.
Allodial, e, a. hűbéradómentes; terre—e, *saját föld*.
Allodialité, f. hűbéradómentesség.
Allonge,—ement, v. alonge etc.
Allouable, a. érvényes, helyben hagyható.
Alloué, m. meghatalmazott; com. kitanult.
Allouer, v. a. helybenhagyni; megállapítani.
Alluchon, m. fog (keréken).
Alluder, v. allusion.
Allumer (a-lu-) v. a. meggyújtani; fig. szítani, izgatni; p.—la lampe, *ivásra kényszeríteni*; s'—v. r. meggyújtani; kitörni; gerjedni.
Allumetier, m. gyufakészítő; gy. árus.
Allumette, f. gyufa.
Allumeur, m. —de reverbères, *lámpa-gyújtogató*.
Allumière, f. gyufatartó.
Allure (a-lu-), f. menés, járás, lépés; je connais ses —s, *ismerem fortélyait*; chass. nyom.
Allurer, v. a. megigézni.
Allusion, f. célzás; —ingénieuse, *leleményes célzás*.
Alluvion (al-lu-), f. áradvány, iszap-lerakódás; uszadékföld.
Almanach (—na) m. naptár, zsebkönyv; utasító naptár; composer des —s, *tűnődni, töprengeni*.
Almandine, f. karbunkulus.
Aloès (èce), m. bot. aloé; —caballin, *aloe-nedv*.
Aloétique, a, ph. aloé tartalmú.
Alogie, f. ízetlenség; badarság.
Alogne, f. révkötél; 2. mar. v. bouée.
Aloi, m. mon. de bon—, de

Al-piu

bas—, jó—, csekély belértékű.
Aloïdes, f. bot. ímer.
Aloïne, a. bot. aloé nemű.
Alonge, f. toldás; com. toldat (váltókon); perr. álfonat; bouch. horog.
Alongeable, a. hosszabbítható.
Alongement, m. meghosszabbítás, toldás; fig. halasztás.
Alonger, v. a. meghosszabbítani; kinyújtani; fig. húzni, halasztani; s'—, v. r. meghosszabbulni, kiterjedni; an. v. moelle.
Alongeresse, f. h. n. zöld hernyó.
Alopécie, v. pelade.
Alopécure, v. queue de renard.
Alors, adv. akkor; erre; azután; p.—comme—, *az idő megtanít*; —que, *mihelyt*; d'—, *akkori*; j'usqu'—adig. [bancs.
Alose f. icht. szálkás dur-
Alosier, m. pch. gardaháló.
Alouette, f. pacsirta; —des champs, *szántóka*; —cuje-
lier, *erdei, búbos-pacsirta*; —de mer, *parti lile*; se lever au chant de l'— *korán kelni*.
Alourdir, v. a. fam. elkábítani, lomhítani; s'—, v. r. elkábulni, lomhulni.
Alouvi, v. affamé.
Aloyage v. alliage.
Aloyau (a-loa-ió-), m. vesepecsenye.
Aloyer v. a. mon. elegyíteni, ötvözni.
Alpaco, m. h. n. lakmateve.
Alpage, m. ugarföld.
*Alpestre, a. havasi.
Alpha, m. görög α; fig. kezdet.
Alphabèt (—bè), m. abéce; fig. v. abc.
Alphabétique, a. betűsoros.
Alphange, m. jard. vörös fejessaláta.
Alpine a. f. bot. plante—, *havasi növény*.
Al-piu (-i-ou) m. jeu. faire un—, *a nyert tételt megkettőztetni*.

Alpiste

Alpiste, f. kanári polyvasukk.
 Alquifoux, v. galène.
 Alsine, f. bot. csirizes madárhúr.
 Altérable, a. változó.
 Altérant, e, a. szomjgerjesztő.
 Altération, f. méd. rosszabbulás; it. égető szomjuság; fig. megdöbbenés; megindulás; hamisítás; —d'un acte, okmányhamisítás.
 Altercation, f. szóvita, czivakodás.
 Altérer, v. a. változtatni (rosszabbá); gyöngíteni; fig. — q. megdöbbeníteni, elrémiteni (vkit); d'une voix —ée, megindult hangon; meghamisítani; les esprit, a kedélyeket fölizgatni; méd. erjeszteni; 2. szomjat gerjeszteni; fig. —é de sang, vérszomjas; —é de la soif des richesses, pénzsóvár; s'—, v. r. fölfordulni (borról); rosszabbulni; elfajulni.
 Alternat, m. változás; megváltoztatás.
 Alternatif-, ive, a. változó; log. proposition —ve, szarvas —, kétélű észlet.
 Alternation, v. permutation.
 Alternative, f. vagylagosság; 2. változás; fig. szerencsefordulat.
 Alternativement, adv. fölváltva.
 Alterne, a. viszontagos; géo. angle—, váltó szög; math. en raison —, kölcsönös viszonyban.
 Alternier, v. a. fölváltva használni; v. n. változni.
 Altesse, f. fönség
 Althée, althéa, f. bot. ziliz.
 Altier, ère, (thié, —tière), a. gögös.
 Altièrement, adv. p. u. gögösen.
 Altise, f. ent. maróka; orn. füzike.
 Altitude, f. géo. magasság (tengerszine fölött).
 Alude f. com. festett juhbőr.
 Aluco, m. orn. fülesbagoly.

Alumelle

Alumelle, f. késpenge; peign. nemezfa; arq. gyújtó.
 Aluminaire, a. minér. ti-manytartalmú.
 Aluminate, m. chi. timéle-ges só.
 Alumine, f. chi. timany; sulfate d'—, timsó.
 Alumineux, se, a. timsós.
 Aluminite, minér. timkő.
 Alun, m. timsó; —de roche, kötimsó; —brûlé, égetett ts.; —natif, termés ts.; —factice, mesterséges ts.; —de plume, hajsó; —de sucre, kúptim.
 Alunage, m. teint. timsózás.
 Aluner, v. a. timsózni.
 Alunier, m. timsó-főző; ts. főzde.
 Alvéolaire, a. fogüreghez tartozó; bot. sejtes.
 Alvéole, m. lépsejt; an. állcsont; —d'oreille, fülüreg; bot. sejt.
 Alvéolé, e, a. bot. sejtes.
 Alvié, alviez, v. cimbre.
 Alvin, e, a. an. altesti; has-hoz tartozó.
 Alype, alypum (—ôm) m. bot. gubóvirág.
 Allysse, f. bot. ternye.
 Amabilité f. szeretetre méltóság.
 Amadis (-di-ze) m. c'est un—, lovagias jellem; cout. manche en—, szűk újj.
 Amadou, m. tapló.
 Amadouement, m. pop. cirógatás, hizelgés.
 Amadouier, v. a. pop. cirógatni, házelegni.
 Amadoueur, m. taplógyártó; fam. hizelgő.
 Amadouvier, m. cserfatapló.
 Amaigrir, v. a. elsoványítani, kiaszalni fig. faragni (követ, fát); kicsigázni (földet); v. n. soványodni; s'—, v. r. fogyni; elsoványodni.
 Amaigrissement, m. soványodás.
 Amaladir, v. n. csekélység miatt ágyban feküdni.
 Amalgamation, f. foncsorolás. [habarcs.
 Amalgame, m. foncsor, f.
 Amalgamer, v. a. foncsorol-

Ambassade

ni, higanyozni; fig. et fam. összekavarni; s'—, v. r. foncsorodni; fig. összevegyülni.
 Amande, f. mandola; bot. mag, csontár: huile d'—, m. tej, m. olaj; pâte d'—, tészta; lissée, cukrozott m.
 Amandé, m. mandolatej.
 Amandier, m. bot. mandolafa; —nain, hanga m.
 Amanite f. száraz galóca; —rouge, hánytató g.; —mouchetée, légyölő g. —poivreuse, vargánya g.
 Amant, e, a. szerető; —s, pl. szerelmesek.
 Amaranthe, amarante, f. bot. bárling; —passe-velours, százszorszép rükerc; 2. a. bíborszínű.
 Amaranthine, f. bot. bársonyvirág; 2. körömfű.
 Amarine, f. chi. kesredék.
 Amariner, v. a. tengerhez szoktatni.
 Amarque v. bouée.
 Amarrage (—ma-ra-) m. mar. horgonyozás.
 Amarre, f. mar. horgony; 2. alattság.
 Amarrer, v. a. mar. horgonyozni; 2. kikötni.
 Amaryllis (—ri-li-ce), f. bot. nárcis-liliom; —écarlate, piros nárcis.
 Amas (a-mâ), m. rakás; —d'argent, rakáspénz; —de peuple, néptömeg; —d'humeurs, nedvrekedés.
 Amasser, v. a. halmozni, fölhalmozni; fam. nyúzni; 2. —des troupes, katonaságot összevonni; s'—, v. r. meggyülni; összejönni.
 Amassette, f. peint. festéklapocka.
 Amasseur, m. gyűjtő.
 Amateur, m. barát. . .; műkedvelő.
 Amaurose, f. path. farkashályog.
 Amazone, f. hősnő; fig. férfinő; 2. lovarnő.
 Ambages, f. pl. teketória; faire des —, nagy feneket keríteni (vminek).
 Ambassade, f. követség; kö-

Ambassadeur

vetségi állomás; követségi személyzet; k. hivatal; fig. üzenet.
 Ambassadeur, m. követ.
 Ambassadrice, f. követnő; fig. il m'a envoyé une jolie —, szép közbenjárót küldött hozzám.
 Ambattage, m. vasalás (kerék).
 Ambiant, e, a, phys. air —, környező levegő.
 Ambidextre a. jobb és balog egyaránt; fig. két kula-csos.
 Ambigu, ë, a. kétértelmű; fig. keverék.
 Ambiguité (-gu-i-té), f. kétértelműség.
 Ambigüment, adv. kétértelműleg.
 Ambitieuusement, adv. nagy-ravágyólag.
 Ambitieux, se, a. nagy-ravágyó; fig. caractère—, nagy-ratörő jellem; style —, fel-lengő irány.
 Ambition (-ci-) f. nagy-ravágyás.
 Ambitionner (ci-o-) v. a. töre-kedni, buzogni, kívánni.
 Amble m. man. poroszkálás, porocka; p. mettre q. aux —s, vkit rendre uta-sítani.
 Ambler, v. a. man. poroszkálni.
 Amblygone, a. géom. tompa-szögű.
 Amboutir, v. emboutir.
 Ambre, m. ambragyanta; — jaune, borostyánkő; p. il est fin comme —, jó orra van.
 Ambréade, f. ál-ambra.
 Ambrer, v. a. ambrával füs-tölni.
 Ambresin, a. ambranemű; jaune—, borostyánkő szín.
 Ambrette, f. bot. pézma-csükküllő; poire d'—, am-brakörte.
 Ambrosie, f. poét. istenek eledele; bot. mezei üröm.
 Ambulance, f. tábori kórház.
 Ambulant, e, a, vándorló, kóborgó; musiciens —s, kó-borló zenészek; fig. vie

Ambulatoire

forte —e, nyugtalan élet-mód.
 Ambulatoire, a. vándorló; fig. változó, változékony.
 Ambuler, v. promener.
 Ame, f. lélek; — raisonnable, emberi lélek; végétative, növényélet; — sensitive, érző élet; 2. szív, kedület: fig. avoir l'— sur lèvres, szívét ajakán hordani; il a l'— sur les lèvres, a halál szeméből kandikál ki; 3. fő, fej, milles —s, ezer fő, fig. cette étoffe n'a que l'—, e kelme nagyon lágy; 4. lé-nyeg; le silence est l'— d' un diplomate, a titoktar-tás lényeges tulajdon dip-lomatánál; 5. bl. jelmon-dat; art. l'— d'un canon, ágyú por-ürege; luth. han-goló fa; sculp. főszminta; — d'une plume, toll béle; c'est son — damnée, testi lelki híve.
 Amélanche, f. bot. havasi naszpolya.
 Amélançhier, m. bot. havasi naszpolyafa.
 Amélioration, f. javítás; chi. érc nemesítése.
 Améliorer, v. a. javítani; it. fig.; s'—, v. r. javulni.
 Amelle, f. bot. gerepcsin; sárma.
 Amen (—ène), int. Amen! úgy legyen! dire — à qch., igent mondani (vmire); de-puis Pater jusqu' à —, ele-jétől végig.
 Aménage, m. hozatal, szál-lítás; 2. berakodás; 3. fuvarbér; 4. rakomány.
 Aménagement, m. e. f. er-dők célszerű kezelése; ki-mélés.
 Aménager, v. a. célszerűen kezelni; kimélni.
 Amendable, a. pal. büntetést érdemlett; agr. terre —, javítható föld.
 Amende, f. pénzbírság; — honorable, nyilvános meg-követés; it. eccl. bűnbá-nat; être mis à l'—, pénz-bírság alá esni.
 Amendement, m. javítás;

Ameublir

trágyázás; — de conduire, javulás; megváltoztatás.
 Amender, v. a. pénzbírságra itélteni; 2. javítani; 3. trá-gyázni; 4. — v. n. javulni; la maladie n'a point —é, a betegség nem javult; s'—, v. r. megjavulni.
 Amené, —sans scandale, m. égl. idézés (csöndben, ti-tokban).
 Amener, v. a. magával hozni, vezetni; 2. amenez-moi cette chaise, tolja közelebb e széket; mar. — le pavil-lon, megadni magát; p. un malheur en amène un autre, szerencsétlenség kar-öltve jár; 3. — q. à qch. vkit vmire birni; 4. — un incident, eseményt előké-szíteni; 5. pal. — des preuves, bizonyítékokat előhozni; 6. j'ai —é plus de points que lui, több sze-met vetettem, mint ő (koc-kajátékban).
 Aménie, f. méd. tisztulás-hiány.
 Aménité, f. kellem.
 Amentacé, e, a. bot. barkás.
 Aménuiser, v. a. vékonyabb-ra gyalulni.
 Amer (—ère), ère, a. keserű; it. fig.; csípős; 2. m. l'—, keserűség; 3. h. n. epe (halaké).
 Amèrement, adv. keserűen; fig. keservesen.
 Amertume, f. keserűség; fig. keserv, bűbánat; cette nou-velle a rempli son coeur d'—, e hír bánattal tölté el szívét.
 Amesurement, m. pal. ár-beclés.
 Amesurer, v. a. pal. megbe-csülni; — son sujet, kár-pótlást követelni.
 Amète, amette, f. lelkecske; kislelkű.
 Améthyste, f. miné. violag; bot. zománcfű.
 Amétrie, f. méd. rendetlen-ség.
 Ameublement, m. butorzat.
 Ameublir, v. a. pal. ingósi-tani; agr. forgatni.

Ameublissement

Ameublissement, m. pal. in-
gósítás; agr. forgatás.
Ameulonner, v. a. boglyába
rakni.
Ameutement, m. ch. össze-
fűzés; fig. csoportosulás.
Ameuter, v. a. ch. összefűz-
ni; fig. bujtogatni; s'—,
v. r. csoportosulni.
Ami, m. barát; fam. nos —s,
párthíveink; p. tel nous
fait beau semblant, qui
n'est pas notre —, nem
mind barátod ki reád mo-
solyog; 2. üzlettárs; 3. —e,
f. barátnő; †ágyas; p.
nous verrons qui aura
belle —, meglátjuk kinek
kedvez a szerencse; m'—,
fam. babám, galambom; it.
mie; 4. —, e, a. poét. ked-
vező; peint. összeillő.
Amiable, a. szivélyes, barát-
ságos; 2. à l'—, adv. barát-
ságosan.
Amiablement, adv. barátság-
osan, kedvezőn.
Amiante, —the, f. földlen,
kölen.
Amical, e, a. barátságos.
Amicalement, adv. barátság-
osan.
Amidon, m. keményítő; liszt-
láng.
Amidonerie, f. keményítő-
gyár.
Amidonier, m. keményítő-
gyáros; k.-árus; 2. szőr-
szita.
Amidonner, v. a. keményi-
tőt készíteni; s'—, v. r. v.
se poudrer.
Amignarder (-ny-ar-), v. mi-
gnarder.
Amincir, v. amenuiser; 2. v.
n. irr. s'—, vékonyulni.
Amincissement, m. vékonyí-
tás; vékonyulás.
Amiral, m. tengernagy; 2.
conch. fűrócsiga.
Amirauté, f. tengernagyság.
Amissible, a. théo. elveszthető.
Amission, f. jur. veszte-
ség; it. elítélés; kivégzés.
Amitie (-thie-), f. barátság;
faire — avec q., vkivel b.
kötni; 2. vonzalom; 3. szí-
vesség; faire — à q., vki-

Ammochryse

nek sz.-et tenni; 4. p. l'—
passe le gant, barátok
közt nincs teketória; il est
de bonne —, jó bohó; 5.
peint. — des couleurs, öz-
szeillő színek.
Ammochryse (a-mo-crise), f.
aranyföveny, gosztány.
Ammodyte (a-mo-), m. icht.
fövenybuvár.
Ammoniac, —que (am-mo-),
a. sel—, szalamiasó.
Ammoniacal, e, a. chi. lég-
felköneges.
Ammonium (-om), m. chi.
légfelköneg.
Amnésie, f. path. emlék-
gyöngeség.
Amnistie, (-thie), f. közbo-
csánat; —générale, álta-
lános b.
Amnistier, v. a. közbocsána-
tot adni.
Amobile, v. amovible.
Amoindrir, v. a. et n. meg-
kisebbitni, megkisebbedni;
keskenyedni; fogyni; 2.
s'—, v. r. kevesbedni.
Amoindrissment, m. ke-
vesbedés, kevesbítés.
Amoise, f. charp. keresztge-
renda.
Amollir (mo-lir), v. a. meg-
lággyítani, puhítani; fig. el-
gyöngyíteni; s'—, v. r. meg-
lággyulni; fig. elpuhulni.
Amollissement, m. meglá-
gyulás; fig. elpuhulás.
Amome, m. bot. zizony; —
sauvage, gyömbér.
Amoncellement, m. fölhal-
mozás.
Amonceler, v. amasser.
Amont, adv. riv. fölfelé;
mar. vent d'—, szárazföl-
di szél.
Amorce, f. csalétek; 2. gyű-
por; art. kanóc; 3. csalo-
gatás, inger; éviter l'—, a
csábítást kikerülni; pyr.
röppentyűtöltelék.
Amorcer, v. a. csalogatni;
édesgetni; it. fig.; charp.
előre megfurni; forg. la-
pítani (vasat).
Amorçoir, m. charp. véd-
fűró.
Amortir, v. a. csillapítani,

Amphibologie

gyöngyíteni; 2. — une dette,
adósságot törleszteni; 3.
mar. — un vaisseau, hajó
menetét megakadályozni;
4. v. n. mar. megfeneked-
ni; s'—, v. r. csillapulni,
engedni.
Amortissable, a. pat. meg-
semmisíthető.
Amortissement, m. elfojtás,
eloltás; 2. gyöngítés; 3.
leforrázás; 4. peint. homá-
lyosítás; 5. enyhítés; 6.
törlesztés; megváltás;
caisse d'—, törlesztési pénz-
tár.
Amour, m. szeretet; par —
de la paix, a béke kedve-
ért; p. tout par — et rien
par force, többet észszel,
mint erővel; 2. szerelem;
avoir de l'—, szerelmesnek
lenni; fam. filer le parfait
—, rajongó szerelmet táp-
lálni; p. — aveugle raison,
vak a szerelmes, szemkötőt
visel; chass. être en amour,
v. chaleur; 3. —propre, ön-
szeretet; 4. —s, pl. mes
1-ers —s, első szerelmem;
it. f. de folles —s, balga sze-
relem; 5. —, m. Amor; 6.
m—! kincsem!
s'Amouracher, v. a. fam. de
q., qch. a bolondulásig meg-
szeretni.
Amourette, f. szerelmeskedés;
se marier par —, szerelem-
ből nőülni; bot. —trem-
blante, rezge; —des près,
szurkos mécsvirág.
Amoureusement, adv. sze-
relmesen.
Amoureux, se, a. szerelmes;
agr. termékeny, jól művelt,
2. les —, szerelmesek.
Amovibilité, f. visszavonha-
tás; elmozdíthatás.
Amovible, a. visszavonható;
elmozdítható.
Ampasteler, v. guéder.
Ampélite, f. hegyi turfa;
gyantár.
Amphibie, a., animal —,
hüllő; fig. kétkulacsos.
Amphibole, v. hornblende.
Amphibologie, f. kétértelmű-
ség; phil. fogalom-tétova;

Amphidéon

—gique, a. kétértelmű; = ment, adv. kétértelműen.
 Amphidéon, m. an. méhszáj.
 Amphigène, f. kettős eredetű lény; miné. fehér gránát.
 Amphigouri, m. fam. badarság.
 Amphigourique, a. style —, homályos irály; —ment, adv. homályosan.
 Ampisbène, m. h. n. gyűrűs kigyó.
 Amphitheâtrale, a. színkörű, félkörű.
 Amphithéâtre, m. színkör; an. boncterem.
 Ample, a. tágas, terjedelmes; bő; fig. hosszas, körülményes; —ment, adv. terjedelmesen; dúsan.
 Ampleur, f. bőség, szélesség.
 Ampliatif, ve, a. bővítő, kiterjesztő.
 Ampliation, f. h. ecol. kiterjesztés; fin. másodlat; pour —, összhangzó másodlatul.
 Amplier, v. a. pal. p. u. meghosszabbítani (határidőt).
 Amplificateur, m. p. u. bővítő; fig. kérkedő, fillentő.
 Amplification, f. rhét. fejtegetés; phys. nagyítás.
 Amplifier, v. a. bővíteni; fig. nagyítani; iron. túlozni.
 Amplitude, f. tágasság; art. — du jet, lőtáv; mar. — magnétique, delectű elhajlása.
 Ampoule, f. h. anc. olajoscancsó; 2. h. n. hólyagóc.
 Ampoulé, e, v. enflé, fig.
 Ampoulette, f. mar. fővenyóra; artil. gyúcsöte.
 Ampusser, v. a. path. genyédést siettetni.
 Amputation, f. chir. csonkítás, taglevétel.
 Amputer, v. a. chir. csonkítani, levágni.
 Amurgue, f. olajsonkoly.
 Amusant, e, a. mulattató, szórakoztató.
 Amusement, m. időtöltés; mulatás; toutes ses promesses ne sont qu'un —, minden ígérete csak kecsegtetés.
 Amuser, v. a. mulattatni,

Amusette

vidámítani; 2. tartóztatni; hitegetni; il l'a —ée longtemps par une promesse de mariage, sokáig kecsegtette házassági ígérettel; p. — le tapis, kopaszt beretválni; 3. jard. — la sève, sarju-ágakat leszedni; 4. s'—, v. r. mulatni; —de q., megtréfálni vkit; —à la moutarde, v. moutarde.
 Amusette, f. fam. játékszer; artil. egy fontos ágyú.
 Amuseur, m. fam. kecsegtető, hitegető.
 Amusoir, m. fam. enyelgés, időtöltés.
 An, m. év; après un — révolu, egy év eltelte után; il y a un —, ez előtt egy évvel; le jour de l'—, új év napja; bon jour et bon —, szerencsés új évet; 2. par —, évenként; bon—, mal—, v. année; pal. —et jour, v. bissextile.
 Anachorète, m. remete.
 Anachronisme (-cro-), m. kortévesztés.
 Anagallis (-ice), v. mouroon.
 Anagrammatiser, v. a. bötüljatekot csinálni; —tisme, m. szóviszázás; —tiste, m. szóviszázó.
 Anagramme, f. szóviszázás, bötücsere.
 Anagraphe, f. méd. orvosi rendelvény.
 Anal, e, a. an. alfélhez tartozó.
 Analectes, m. pl. phil. jegyzemények, szemelvények.
 Analecteur, m. phil. szemelvény-gyűjtő.
 Analepsie, f. méd. üdülés, javulás; —tique, a. erősítő; — f., éptan.
 Analogie, f. phil. hason, hasonyság; math. mennyiség-arány.
 Analogique, a. phil. hason, hasonlag; —ment, adv. hasonosítva.
 Analogisme, m. phil. hasonosító bizonyítás.
 Analogue, a. hasonos.
 Analyse, f. phil. taglalás,

Anatomie

elemzés; log. kivonat; math. megfejtés; chi. vegybontás.
 Analyser, v. a. taglalni; math. megfejteni; chi. bontakoztatni; phil. elemezni.
 Analyste, m. taglaló, megfejtő.
 Analytique, a. fejtegető.
 Ananas (-nâ), m. bot. királygyümölcs, ananász; pomme, poire, fraise d'—, an.alma, -körte, -eper.
 Anandrine, f. bot. szattyú; 2. s. a. porodáktalan virág.
 Ananthe, a. bot. virágtalan.
 Anaphore, f. rhét. szóismétlés; —rique, a. szóismétlő.
 Anaphrodisie, f. path. noshetlenség.
 Anaphrodite, a. path. noshetlen.
 Anaplérose, f. path. húsnövesztő; —rotique, a. path. un remède —, húsnövesztő szer.
 Anapose, f. path. gyomorfájás.
 Anarchie, f. fejetlenség, korlátatlanság; zavar, rendetlenség; —chique, a. fejetlen, féktelen.
 Anas (ana), m. mezei galamb.
 Anaspore, f. path. gyomorgörccs.
 Anartomose, f. an. összeöblözés, az erek összefolyása.
 Anastrophe, f. rhét. szócsere.
 Anastrophie, f. chir. — de la vessie, hólyag-izsam.
 Anathématiser, v. a. egyházi átok alá venni; fig. elátkozni.
 Anathématisme, m. p. u. egyház nyila.
 Anathème, m. szent átok; frapper d'—, v. anathématiser; 2. un —, kiközösített.
 Anatifère, a. conch. conque —, ötü.
 Anatine, f. döcögés.
 Anatocisme, f. kamatok kamatja; kamatuzsora.
 Anatomie, f. v. dissection;

Anatomiser

2. — chirurgicale, *sebészeti bonctan*; — générale, *általános b.*; — comparée, *hasonlító b.*; cabinet d'—, *boncterem*; fig. — d'un discours, *szónoklat taglalása*.
Anatomiser, v. disséquer.
Anatomiste, m. *boncoló*.
Anatron, v. natron.
Ancelle, f. *szolgáló leányka*.
Ancêtres, m. pl. *ősök*; 2. *elődök*; marcher sur les traces de ses —, *elődjének nyomán járni*.
Anche, mus. *fuvóka*; — d'orgue, *orgonasíp nyelve*; — de moulin, *garadfiók*.
Ancheau, m. még. *mészoltókád, —verem*.
Ancher, v. a. — un instrument, *hangszerre fuvókát illeszteni*.
Anchiflure, f. tonn. *szüette lyuk*.
Anchilops, m. path. *szemdag*.
Anchois, m. *ájok*; salade d'—, *ájoksaláta*.
Anchue (tiss.), v. trame.
Ancien, m. *öreg*; ouvrages des —s, *régiek művei*; fam. salut l'—, ! *üdvözlégy öreg*; cath. —ne, *perjelnő*; 2. —, ne, a. *régi*; hajdani; 3. dès les —s temps, *régi időkől fogva*.
Anciennement, adv. v. autrefois.
Ancienneté, f. *ókor*; korrang; 2. *szolgálati kor*; 3. adt. de toute —, *régi időkől fogva*.
Ancierre, f. cord. *vontató kötél*.
Ancistre, m. bot. *kajmacs*.
Ancolie, f. bot. *csengetyűke*.
Ancrage, m. *horgonyozás*; h. *fenék*; droit d'—, h. *jog*; h. *díj*.
Ancre, f. *horgony*; mouiller l'—, h. *kivetni*; lever l'—, h. *jölhúzni*; 2. arch., *kapocs*; 3. h. n. v. *bécard*; fig. *menhely*.
Ancrer, v. a. *horgonyozni*; *horgonyt vetni*; fig. il est bien —é dans cette maison, *jól befészkelte magát*

Ancrure

e *házban*; 2. s'—, v. r. *megfészkelni magát*.
Ancrure, f. manuf. *türet*.
Ancyroïde, a, an. *horgonydad*.
Andaillot (an-da-lío), m. mar. *vitorkarika*.
Andain, m. agr. *rend*; en —s, *rendenként*.
Andouille, f. *hurka*; —s fumées, *füstölt h.*; fig. — de tabac, *dohánytekerész*.
Andouiller, m. *szembog (agancson)*.
Andrienne, f. mod. *uszályruha*.
Andromane, a. *férfigyűző*.
Andromanie, f. path. *férfigyűzés*.
Androphobe, a. *férfigyűlölő*.
Androphobie, f. *férfigyűlölés*.
Âne, m. *szamár*; bât d'un —, *szamár-nyereg*; fig. oktondi; p. l'— du commun est touj. le plus mal bâti, *közös lónak túrósa háta*; coq à l'—, *badar beszéd*; des contes à peau d'—, *gyermek regék*; un — bâti, *ostoba ember*; un — débâti, *korhely*; peign. *fogazó fűrész*.
Anéantir, v. a. *megsemmisíteni, megsemmíteni*; — une coutume, *szokást eltörölni*; — un famille, *családot kiirtani*; — une ville, *várost elpusztítani*; fig. *lesujtani*; s'—, v. r. *megsemmisülni, tönkre jutni*; fig. — devant Dieu, *Isten előtt a porba borulni*.
Anéantissement, m. *megsemmisülés; eltörlés; kiirtás; töredelem*.
Anecdote, f. *adoma*.
Anecdoteur (thié), m. *adomázó*.
Anée, f. *szamárrakomány*.
Anémie, f. path. *vérhiány*.
Anémographe, m. *szél-leíró*; — phie, f. *sz.-leírás*.
Anémomètre, m. *szélmérő*; mar. *sz.mérleg*; — trie, f. *sz.mérés*.
Anémone, f. bot. *kökörcsin*;

Angler

—sauvage, *erdei k.*; —des Alpes, *hóvirág*.
Anémoscope, m. *szélmutató; sz.-vitorla, velence*.
Ânerie, f. *számárság*.
Anesie, f. path. *javulás*.
Ânesse, f. *kanca-szamár*.
Anesthésie, -thésie, f. path. *érzéktelenség*.
Anet, aneth (-né), m. bot. *kapor*; — des champs, *vadkapor*.
Anfractueux, se, a. *tekervényes, görbe*; chemin —, *rögös út*.
Anfractueusité, f. *tekervény, csavargósság; görbeség*.
Angar, v. *hangar*.
Angarie, f. mar. *szállítási kötelesség*; —r, v. a. fam. *zaklatni; kényszeríteni*.
Ange, m. *angyal*; —s rebelles, *bukott angyal*; —gardien, *véd a.*; —exterminateur, *öldöklő a.*; fig. beau comme un —, *gyönyörű*; p. rire aux anges, fam. *röhögni*; il a vu des —s violets, *az eget is bőgőnek nézte*; am. lit d'—, *menyendezes ágy*; icht. *szárnyas cápa*; h. n. *muszlika*.
Angel, m. *keleti galamb*.
Angelet, m. *angyalka*.
Angélique, v. a. *angyali*; la salutation —, *áve Mária*; eccl. habit —, *papi ruha*; h. couronne —, *magyar szt. korona*; 2. bot. *ángyelika*; —ment, adv. *angyalilag*.
Angéliser, v. a. *angyalozni*.
Angelus (-lu-ce), m. cath. *könyörgés*.
Angiglosse, a. *nehéznyelvű*.
Angine, v. *esquinancie*.
Angineux, se, a. *gégelobos*.
Angio, m. path. *véredény*; —graphie, f. path. *értan*; —tomie, f. path. *véredényboncolás*.
Anglais, se, *angol*; s. a. 2. *kegyetlen hitelező*.
Angle, m. *szög*; —aigu, *hegyes sz.*; an. *szemzug*; 2. *szöglet*.
Angler, v. a. *szögletezni*.

Anglet

Anglet, m. arch. *ereszszőg*.
 Angleux, se, a. *szögletes* ;
 noix —se, *fás dió*.
 Anglican, e, a. *angol egyház-*
hoz tartozó.
 Anglicanisme, m. *angol egy-*
házszerkezet.
 Anglicisme, m. *angol nyelv-*
sajátság.
 Angliser, v. a. *kuszázni*.
 Angloir (-lo-are), m. *lun.*
szögletmérő.
 Anglois (-lo-a), m. *pát. szil-*
vapite.
 Anglomane, m. *angolbarát* ;
 —manie, f. *angolkórság*.
 Angoisse, f. *path. szorongás,*
szívszorulás ; *aggodalom,*
aggály ; mettre q. dans
 l'—, *valakit ijeszteni* ; bot.
 poire d'—, *fojtós körte* ; it.
 szájszepek ; p. faire avaler
 des poires d'—s, *vkivel ke-*
serü falatokat nyeletni.
 Angoisser, v. a. *aggasztani* ;
 path. —é, *szorongatott*.
 Angora, s. a. *chèvre d'—, an-*
góra-kecske.
 Angoure de, lin, f. *fűnyüg*.
 Angourie, f. *görögdinnye*.
 Anglois (-groá), m. *zár-ék-*
cse.
 Anguichure (-ghi-), f. *kürt-*
szőj.
 Anguillade (-ghi-lia-), f. *os-*
tor angolnabőrből ; 2. *fam.*
ütleg.
 Anguille (-ghil-ye), f. h. n.
angolna ; —de sable, *fö-*
venybúvár ; —tremblante,
sajgócs ; p. il y a qe. —
 sous roche, *kutya van a*
kertben ; écorcher l'— par
 la queue, *fonákul tenni v.*
mit ; 2. *manuf. dúz* ; *ránc*.
 Anguiller (-ghil-yér), m. *hajó-*
csorga.
 Anguillière, f. *angolnató*.
 Anguilliforme (-ghil-y), a.
angolna alakú.
 Anguiné, e, a. *geom. ligne*
 —, *kigyó-vonal*.
 Anguis (-ghi-ce), m. h. n.
kigyó ; 2. —orvet, *kúszma*.
 Angulaire, a. *szögletes* ; co-
 lonne —, *szöglet-oszlop* ;
 dents —s, *emfogak* ; —ment,
 adv. *szögletesen*.

Angustié

Angustié, e, (thié), a. che-
 min —, *keskeny út*.
 Anhélation, f. *méd. lihegés*.
 Anhéler, v. n. *verr. egyenlőn*
fűteni.
 Anhéleux, se, a. *méd. lihegő*.
 Ânier, m. *számárhajcsár*.
 Anil, v. *indigo*.
 Anille (-ill-ye), f. *korongvas* ;
 2. *bot. inda*.
 Animadversion, f. *pal. szó-*
beli feddés ; —lettr. *birá-*
latos megjegyzés.
 Animal, m. *állat* ; fam. *ba-*
rom, ostoba ; —, e, a. *ál-*
lati ; fig. *érzéki, testi*.
 Animalcule, m. *állatocská* ;
 —spermatique, *ondó-ál-*
latka.
 Animaliser, v. a. *chi. állati*
anyaggá változtatni ; fig.
elbarmítani ; s'—, v. r. *el-*
barmulni.
 Animalité, f. *did. állatiság*.
 Animeur, se, a. *lelkesítő,*
éltet adó.
 Animation, f. *did. lelkesítés*.
 Animer, v. a. *lelkesíteni* ; fig.
buzdítani ; *ingerelni* ; peintr.
életet adni ; s'—, v. r. *bá-*
torságot venni ; *fölhevülni,*
haragra gyuladni ; fig. *lel-*
kesülni.
 Animosité, f. *ingerültség, in-*
dulatosság ; dans un mo-
 ment d'—, *a pillanat hevé-*
ben.
 Anis(ani), m. *ánizs* ; grain d'—,
ánizsmag ; —étoilé, *csilla-*
gos badián ; bois d'—, *or-*
sófa. [rezni].
 Aniser, v. a. *ánizsszal fűsze-*
 Anisette, f. *ánizspálinka*.
 Anisyle, f. *chi. anizsany*.
 Annal, e, (an'-n), a. *éves*.
 Annales (an'-na-), f. pl. h. r.
évkönyvek.
 Annaliste, m. *évíró, koríró*.
 Annate (an'-n), f. *első évi*
javadalom ; —s, pl. *évpén-*
zek.
 Anneau (a-nô), m. *karika* ; —x
 d'une chaîne, *láncszemei* ;
 2. *gyűrű* ; —nuptial, *jegy-*
gyűrű ; bl. *koszorú* ; perr.
fodorított fűrt.
 Année, f. *év* ; *évfolyam* ; l'—
 dernière, *taval* ; —d'exer-

Annotine

cice, *szolgálati év* ; —so-
 laire, *nap-év* ; —scolaire
iskola-év ; d'—en—, *évről-*
évre, les belles —s, *fiatal-*
kor.
 Anneler (an'-lé), v. a. p. u
fodorítani ; 2. *karikát vetni*.
 Annelet (an'-lé), m. *karikács-*
ka ; bl. *koszorúcska*.
 Annélides, v. *sétipodes*.
 Annexe (an-nek-ce), f. *dr.*
tartozék ; *toldalék* ; *dipl.*
melléklet ; 2. —d'une église,
fiók ; gr. *rag*.
 Annexer (an-nek-cé), v. a.
hozzáadni, hozzáragasztá-
ni ; *összekötni*.
 Annexion, f. *hozzákapcsolás,*
bekebelezés. [sement].
 Annihilation, v. *anéantis-*
 Annihiler, v. *anéantir*.
 Anniversaire (a-ní-), a. *éven-*
kinti, évfordulati ; 2. —m.
 —de naissance, *születés-*
nap.
 Annoise, v. *armoise*.
 Annomination, f. *rhé. szó-*
játék.
 Annonce, f. *hirdetmény* ; 2.
kihirdetés.
 Annoncer, v. a. *hirdetni* ; *be-*
jelenteni ; 2. —une chose
 future, *jövendőlni* ; 3. ce-
 la n'—e rien de bon, *nem*
jót jelent ; s'—, v. r. *jelent-*
kezni ; *mutatkozni*.
 Annonceur, m. *kikiáltó*.
 Annonciatif, ve, a. *hirdető,*
jelentő.
 Annone (an'-none), f. h. anc.
eleség, tápgyűjtelék egy
évre.
 Annotateur (a-no-), m. *föl-*
jegyző, jelölő, magyarázó.
 Annotation (a-no-), f. *föl-*
jegyzés, magyarázás ; h.
császári aláírás ; pal. *bi-*
rói jegyzék.
 Annoter (a-no), v. a. pal.
 faire saisir et —, *foglal-*
tatni és följegyezni ; —un
 livre, *könyvről jegyzeteket*
csinálni.
 Annotine, f. et a. h. eccl.
 pâque —, *emléknap* ; ke-
 resztelés *évnapja* ; bot.
 plante —, *jelentes növény*
 (korátjelző).

Annuaire

Annuaire (an-nu), m. *nap-tár*; 2. com. *napló*; a. *évenkénti*.
 Annuel, de, a. (an'nu-), *éves*; bot. *plante —le, éves növény*; — m. v. *anniversaire*.
 Annuellement (an-nu), adv. *évenként*.
 Annuir, v. *acceder*.
 Annuité (an-nu-i-té), f. *évi törleszték*.
 Annulaire (an'n), a. *gyűrűded*; doigt —, *növendék újj*; chenille —, ent. *gyűrűs pohók*.
 Annulabilité, f. *megsemmisíthetés*.
 Annulable, a. *megsemmisíthető*.
 Annulatif, ve, a. pal. *semmítő*.
 Annulation (-ci-), f. pal. *semmisítés*.
 Annule, e, a. bot. *gyűrűs*.
 Annuler, v. a. pal. *megsemmisíteni, semmisnek nyilatkoztatni*.
 Anobli, e, a. *nemesített*.
 Anoblir, v. a. *nemesíteni*.
 Anoblissement, m. *nemesítés*; lettre d'—, *nemeslevél*.
 Anoeche, v. *belle-dame*.
 Anodin, e, a. *fájdalom-enyhítő*; —ie, f. path. *érzékletlenség*.
 Anomal, e, a. gr. *rendhagyó*.
 Anomalie, f. did. *szabálytalanság*; art. *eltérés*.
 Anomie, f. conch. *fűrókagyló*; —oreillée, *fülcsiga*.
 Anomien, ne, a. *törvénytelen*.
 Anon, m. *szamárcsikó*.
 Anonnement, m. *kancaszmár ellése*; fam. *dadogás*.
 Anonner, v. a. k. *szamarat elteni*; fam. *dadogni*.
 Anonyme, s. a. *névtelen*; lettre —, *aláírás nélküli levél*; —ment, adv. *névtelenül*.
 Anorganique, a. *szervtelen*.
 Anorganisme, m. *szervtelenség*.
 Anormal, e, v. *anomal*.
 Anoure, a. h. n. *farkatlan*;

Anquitranade

m. —s, pl. *farkatlan hüllők*.
 Anquitranade (—ki—), f. mar. *kátrányolt vitorlavásson*.
 Anse, f. *fül*; pot à deux —s, *kétfüles fazék*; pop. faire le pot à deux —s, *kezét csípőre illeszteni*; l'— du panier, *dugpénz*; faire danser l'— du panier, *pénzt eldugni*; serr. —s de panier, *cikornya dísz*; mar. *öböl*.
 Anser, v. a. *fület csinálni*.
 Ansérine, f. bot. *libatopp*; — maritime, *savar*; méd. *borsosbőr*.
 Ansette f. *fülecske*.
 Aspect, m. mar. *emelcső*.
 Anspessade (-pé-çade), m. mil. *örvezető*.
 Anta, m. *damasz tapir*.
 Antagonisme, m. an. *ellenhatás*; phil. *ellenesség*.
 Antagoniste, m. *ellenmás*; ellenes.
 Antalgique, v. *calmant*.
 Antan, m. *taval*; d'—, *tavali*.
 Antanaclase, f. rhé. *szóismétlés (más-más értelemben)*.
 Antanagoge, f. rhé. *viszonzád*.
 Antarctique, a. *déli*; pôle —, *déli sark*.
 Ante, f. *loganyfa*; 2. arch. *kiálló sarokdúc*.
 Antécédemment, adv. v. *antérieurement*; théol. — aux mérites, *tekintet nélkül az érdemekre*.
 Antécédense, f. *előzés*; ast. mouvement en —, *jegyellenes mozgás*.
 Antécédent, e, v. *antérieur*; 2. m. *példa*; log. *előtét*; math. *előtag*.
 Antécresseur, m. *előd*; écol. *jogtanár*.
 Anté-christ (-kri), m. théol. *antikrisztus*; — diluvien, ne, a. *özönvíz előtti*.
 Antenne, f. mar. *vitorlarúd*, h. v. *csáp*.
 Antenois, s. a. écon. *egy évnél idősb*.
 Anté'nuptiale, a. pal. *há-*

Anti'civique

zasság előtti; — pénultième, a. gr. *vég harmad*; f. gr. *vég harmadtag*.
 Antérieur, e, a. *előbbi, korábbi*; elő . . .; partie —e, *előrészt*.
 Antérieurement, adv. *előbb, korábban*; előtt.
 Antériorité f. *előbbség*.
 Antestature, f. mil. *pözsanc*.
 Anthelmintique, v. *vermifuge*.
 Anthémide, f. bot. *montika*.
 Anthère, f. bot. *portok*.
 Anthore, anthora, m. bot. *méregölő sisakvirág*.
 Anthos, m. pharm. *rozmarinvirág*.
 Anthosperme, m. bot. *ambra-cserje*.
 Anthracite, minér. *szénle*.
 Anthrax, v. *carie*.
 Anthrène, m. ent. *maróka*.
 Antropophage, s. a. *emberevő*.
 Antichambre, f. *előszoba*; propos d'—, *nemtelen pletykaság*.
 Antichameau, m. *zergeteve*.
 Anticipant, e, a. pal. *megelőző*.
 Anticipation, f. —de paiement, *előre fizetés*; fin. *előlegezés*; par —, adv. *előlegesen*.
 Anticiper, v. a. et n. *idő előtt tenni*; — ses gages, *fizetését előre fölvenni*; 2. — sur les droits de q. *vkinek jogába avatkozni*; pal. — un appel, f. *föllebezött megelőzni*.
 Anti'civique, a. *polgár ellenes*; — coeur, m. maré. *szűgydag*; — colique a. *hasrágás elleni*; — constitutionnel, le, a. *alkotmány ellenes*; — =ment adv. *alkotmány ellenesen*; — cour, f. *előudvar*; — critique, f. *ellenbírálat*; m. *ellenbírló* — date, f. *viszszakeltezés*; — dater, v. a. *viszszakeltetni*; — dote, m. *ellenméreg*; fig. *óvszer*; — dysentérique, a. *vérhaselleni*; remède —, *vhaselleni szer*; plante —, *csíkos kecs-*

Antilope

Antique

Apitoyer

kerágó; — enne, f. elő-
ének; fig. annoncer une
triste—, szomorú hírt hoz-
ni; fam. chanter une —à
q., vkit lehordani; —épi-
léptique, a. nehézkór ell.;
—étique, a. aszkór ellenes;
—farcineux, se, a. vét. féreg-
ell.; —fébrile, a. láz ell.;
—gorium (—ome) m. üveg-
máz; —goutteux, se, a.
köszvény ell.; —hémorrhoi-
dale, a. aranyér ell.; —
hydrophobique, a. vízi-
szony ell.; —hydropique, a.
vízkórság ell.; —hypnoti-
que, a. álom ell.; —hypocon-
driaque, a. path. lépkór
ell.; —hystérique, a. path.
méhkór ell.; —inoculiste,
m. himlőoltás ellene; —
laiteux, se, a. tejosztató;
—logie, f. ellenszólás.

Antilope, f. zerna.

Anti'mélancolique, a. búkór
ell.; —mense f. lit. oltár-
terítő.

Antimoine, m. minér. dár-
dany; sulfure d'—, dár-
danyfényle.

Anti'monacal, s. a. papelle-
nes; —morveux, se, a. vét.
takony ell.; —national, e,
a. nemzetellenes; —né-
phrétique, a. path. húgy-
köellenes.

Antnomie, f. phil. ellenkezet;
2. törvénygyűlés.

Anti'pape, m. h. eccl. ellen-
pápa; —paralytique, a.
méd. bénulás elleni; —
pathie f. ellenszenv; —pathi-
que, a. ellenszenves; —
phlogistique, a. méd. lob
ell.; —phrase, f. rhé. ellen-
kező értemény; szójáték;
—physique, a. természet
ell.; —podale, a. géo. el-
lenláb; —pode, m. láb-
ellenes; p. je voudrais qu'
il fût aux —s, nem bánnám
ha akkor látnám, mikor a
hátam közepét; —putride,
a. rothadás elleni.

Antiquaille (—ka-ly-e), f.
lim-lom; pop. vén banya.

Antiquaire (—kai-re) m.

ódonász; 2. v. archéolo-
gue.

Antique, a. ó, ódon; —m.
ódon mű; 2. öregírás.

Antiquité, f. óság, régiség;
hajdankor.

Anti'révolutionnaire, a. for-
radalom ell.; —salle, m.
előterem; —scorbutique, a.
méd. süly ell.; —scrophu-
leux, se, a. méd. görvély
ell.; —social, e, a. társa-
dalom ell.; —sparmodique
a. méd. görcs ell.; —thèse,
f. rhé. ellentét; —thétique,
a. rhé. ellentétes; —thyre,
m. litt. ellenkép; —vario-
lique, a. méd. himlő ell.; —
vénérien, ne, a. bujasenyv
ell.; —vermineux, se, v.
vermifuge.

Antoeciens, m. pl. géo. ellen-
árnyasak.

Antofle, m. magszegfü.

Antoiser, (toa-zé) v. a. écon.
halomra hányni.

Antoxa, v. Anthoré.

Antre, m. barlang; fig. veszé-
lyes hely.

Anuer, v. a. ch. meglesni.

s'Anuiter, v. r. elkészni.

Anus (a-nu-ce), m. an. alfel.

Anxiété, f. aggodalom; szo-
rongás, szívszorulás.

Anxieux, se, a. aggodalmas.

Anxieusement, adv. aggo-
dalmasan.

Aorte, f. an. függ-ér.

Août (oû), nyárutó, kisasz-
szonyhava; 2. faire l'—, v.
moissonner; 3. aratási díj.

Aoûtement, m. érés.

Aoûter (a-oû) v. a. jard. p. u.
érlelni; 2. v. n. érni, meg-
érni.

Aoûteron (oû-) m. arató.

Apaiser, v. a. megnyugtani;
kielégíteni; enyhíteni; s'—,
v. r. csillapulni; megnyu-
godni; enyhülni.

Apaiseur, m. fam. vigasz-
tató.

Apanage, m. fejedelem év-
pénze; fig. tartozék.

Apanager, v. a. évpénzt, tar-
tást kiszabni; —un fille,
leánynak hozományt adni.

Apanager, ère, a. tartási.

À part, v. part.

Aparté, m. s. p., magában.

Apathie, f. szenvtelenség;
egykedvűség; érzéketlen-
ség.

Apatique, a. szenvtelen; ér-
zéketlen.

Apatite, m. miné. villósavas
mész-éleg.

Apédeute, a. tudatlan, ta-
nulatlan.

Aperception, f. psych. meg-
érzés.

Apercevable, a. észrevehető;
érezhető.

Apercevance, f. psych. észre-
vevő tehetség.

Apercevoir, v. a. ir. észre-
venni, meglátni; s'—, v. r.
de qch. észrevenni, megje-
gyezni magának; psych.
megérzelni.

Apercher, v. a. oiss. az éji
költözés helyét megjelölni.

Aperçu, m. áttekintés; 2. váz-
lat; 3. költségvetés; 4. —s,
pl. néztek.

Apéritif, ve, a. méd. olvasz-
tó; remède—, hashajtó-
szer.

Apertement, v. évidemment.

Apertice, v. dextérité.

Apétale, a. bot. szíromtalan.

Apētissement, v. diminu-
tion.

Apetisser, v. rapetisser.

A-peu-près, adv. majdnem,
körülbelül; v. près.

Aphone, a. hangtalan.

Aphonie, f. path. hangta-
lanság.

Aphorisme, m. tanmondat.

Aphoristique a. tanmondatos.

Aphrodite, f. ent. vizilóhal;
—hérissée, pompa-bogár.

Aphronitre, m. salétromhab.

Aphthe, aphte (af-te), m.
méd. süly.

Aphteux, se, a. méd. fièvre
—se, sülyláz.

Aphye, f. icht. ökle, tejhal.

Aphylle, a. bot. leveletlen.

Apiécer, v. a. összerakni.

Apiéceur, m. a ki darab
számra dolgozik.

Apiétrir, v. n. et r. elromlani,
elcsenyeveszni.

Apitoyer, v. a. szánsalomra

Aplaiquer

indítani; s'—, v. r. szánszamat érezni.
 Aplaiquer, aplaner, v. lainer.
 Aplaigneur, aplaneur, v. laineur.
 Aplanir, v. a. egyeníteni, egyenlőzni; fig. kiegyenlíteni; — les difficultés, akadályokat elhárítani; s'—, v. r. egyenesülni, egyenlődni; fig. ces difficultés s'aplanissent d'elles-mêmes, e nehézségek eloszlának.
 Aplanissement, m. egyenlítés; fig. eloszlás, elhárítás.
 Aplatir, v. a. lapítani, laposra verni; chap. levasalni; s'—, v. r. lapulni, laposodni. [lapulás.
 Aplatissement, m. laposítás;
 Aplatisseur, m. lapító.
 Aplatissoire, m. forg. nyújtómű; 2. pöröly.
 Aplester, v. appareiller.
 Apléter, v. a. agr. haladni.
 Aplets, pl. m. heringháló.
 Aplomb (—plen), m. függírányosság; fig. biztonság, szilárdság; cet homme a de l'— dans son caractère, ez ember jellemzilárd; quel —! mily merészség! 2. d'a-plomb, adv. függélyesen; fig. un peu plus d'—, kissé bátrabban.
 Apocalypse, f. látványok könyve; pop. cheval —, v. haridelle.
 Apocalyptique, a. titkos, rejtett, érthetlen (mint a látványok könyve).
 Apochylisme, m. szörp; nyelet.
 A-poco, m. ügyetlen, együgyű ember; 2. adv. a-poco, a-poco, lassankint.
 Apocope, f. gr. végcsonkítás; chir. elvágás.
 Apocryphe, a. ál, becsusztatott; auteur —, gyanús szerző.
 Apode, a. h. n. lábatlan; rövidlábú; poissons —s, hasparátlanok; bot. plantes —s, száratlan növények; — m. falföcske.

Apodiotique

Apodictique, a. did. kételhetlen, ellenmondhatlan, okvetlenül bizonyos.
 Apodose, f. gr. utómondatt.
 Apogée, m. ast. földtáv; fig. legmagasabb fok.
 Apointisser, v. a. hegyezni.
 Apologétique, a. védirati, védészónoki; 2. —, m. hitvédőtan.
 Apologie, f. védbeszéd, védírat; fig. sa conduite fait son—, viselete igazolja őt.
 Apologiste, m. védíró, védészónok.
 Apologue, m. mese; hasonlat, példázat.
 Apoltronner, v. a. pulyává tenni.
 Apo'plectique, a. path. gutaütött; —plexie, f. szélhűdés; —stasie, f. th. hithagyás; fig. elszakadás párttól; —stasier, v. a. th. hitét hagyni; —stat, m. th. hithagyott; —stème, m. kelevény..
 Aposte, v. a. lesbe állítani; — de faux témoins, hamis tanukat állítani.
 Apostill'ateur (—ti-lya-), m. jur. oldaljegyzék-készítő; —e, f. oldaljegyzék; prat. civódás számla-átvizsgálásánál; —er, v. a. oldaljegyzékeket írni.
 Apo'stolat, m. apostolság; —stolicité, f. apostoli minőség; —stolique, a. apostoli; —stoliquement, adv. apostolilag.
 Apostroph'e, m. gr. hiányjel; rhé. megszólítás; fig. feddés; —er, v. a. rhé. megszólítani; fig. megtámadni, megfeddeni; iron. —q. d'un souffler, valakit arculcsapni; 2. gr. hiányt jelezni.
 Apostume, v. apostème.
 †Apostumer, v. n. genyedni, evedni.
 Apo'théose, f. istenelés, istenítés; fig. le public a fait son—, a közönség egekig emelte; —théoser, v. a. isteníteni; —thèse, f. chir. helyretevés; —thicaire, m.

Apparence

gyógyszerész; —thicaire-rie, f. gyógyszerész; —tome, m. alg. maradvány.
 Apôtre, m. apostol; p. faire le bon —, a becsületes játszani; iron. c'est un bon —, víg kópé.
 s'Appaillardir, v. r. paráznává lenni.
 s'Apparager, v. r. magát összehasonlítani (vkivel).
 Apparaître, v. n. irr. megjelenni; 2. imp. látszani; 3. dipl. faire — son pouvoir, meghatalmazását előmutatni; 3. prat. il m'apparaît que..., úgy tetszik, hogy...
 Apparat (a-pa-ra), m. pompa; faire grand —, pompázni; 2. pal. cause d'—, föltűnő ügy; 3. diner d'—, díszebéd; 4. készülék.
 Apparaux, pl. m. mar. hajószerszám; kötélzet.
 Appareil, m. készülék; —de-guerre, hadikészület; 2. pompa; 3. méd. kötelék; kötés; it. tapasz, kenőcs; it. készülék; 4. phys. t-eszközök; 5. cuis. hozzávaló; 6. hydr. szivattyúrúd.
 Appareillement, m. párosítás; összefogás.
 Appareiller, v. a. párosítani; arch. helyes mértékét megadni; manuf. csínezni; charp. összeilleszteni; mar. vitorlákat fölhaázni; écon. sárhitni; 2. s'—, v. r. párosulni; v. n. mar. vitorlakészen lenni.
 Appareilleur, m. arch. műmester; manuf. fölkészítő; soier. selyemkészítő; —se, f. kerítőnő.
 Apparemment (a-pa-ra-man) adv. alkalmasint, valószínűleg.
 Apparence (—ran-), f. látszat; külszin; 2. nyom, jel; 3. valószínűség; il y a — de pluie, úgy látszik, esni fog; cela est hors d'—, ez nem valószínű; il y a toute — que, minden oda mutat, hogy...; opt. — directe,

Apparent

- közvetlen látás; astr. —s, égi tűnemények; pal. —s, mi a vádlott mellett vagy ellene szól; en —, adt. lát-szólag.
- Apparent, e, a. látszó, szem-betűnő; 2. látszólagos; 3. urias, tekintélyes.
- Apparenter, v. a. sógorosítani; il est bien —é, gazdag rokonai vannak; s'—, v. r. sógorosodni, rokonulni.
- Apparesser, s'—, v. a. et r. fam. eltunyítani; henye-ségre adni magát.
- Appariement, appariment, m. párosítás; összerakás, egyesítés.
- Apparier, v. a. párosítani, páronként összerakni; 2. s'—, v. r. párosulni.
- Appariteur, m. szentszéki törvény-szolga; egyetemi idéző.
- Apparition, f. tűnemény; jelenés; fig. il n'a fait qu'une courte —, csak mutat-ta magát.
- Apparoir, v. n. ir. nyilván lenni, kitűnni; il appert par cette lettre, que ..., e levélből kitűnik, hogy ...
- Apparonner, v. jauger.
- Appartement (-man), m. lak-osztály; emelet; fig. játék, társaság (udvarnál).
- Appartenance, f. tartozék.
- Appartenant, e, a. hozzátar-tozó.
- Appartenir, v. n. ir. tartozni (-hoz, -hez); cette maison ne peut lui —, e ház nem lehet az övé; 2. szolgálat-ban állni (vkinél); rokon-ságban lenni (vkiel); 3. imp. illeni; il appartient à lui, az ő kötelessége; prat. à tous ceux qu'il ap-partient, mindnyájának, kiket illet.
- Appas (a-pâ), m. pl. kellem; inger; csalogatás.
- Appât (a-pâ), m. csalétek; écon. ludtörmő csík.
- Appâter, appateler, v. a. csalogatni; 2. étetni; tömni.
- Appauvrir, v. a. szegényíteni;

Appauvrissement

- fig. csorbítani; s'—, v. r. el-szegényedni.
- Appauvrissement, m. elsze-gényedés; fig. csorbítás; 2. méd. — du sang, vér-gyöngyülés. [csalmadár.
- Appeau, m. csalsíp; 2. un —, Appel (a-pèl), m. szólítás, kiáltás, hívás; pat. föleb-bezés; amende pour fol —, szájbírság; com. fölszó-lítás fizetésre; mil. sonner l'—, gyülekezőt fújni; 2. — nominal, névszerinti fölhí-vás; escr. toppantás; fig. kihívás; it. folyamodás; faire un — à la généro-sité de q., vnek nagylelkű-ségéhez folyamodni.
- Appelant, e, s. a. föllebbező; fig. il a un visage d'—, olyan arca van, mint ki pörét vesztette.
- Appeler, v. a. nevezni; je ne sais comment — cet homme, nem tudom, mi-ként nevezem az embert; szólítani; it. fig.; mil. föl-olvasni; pal. előszólítani; idézni; föllebbezni; 2. ki-áltani; fig. — sur q. les bénédiction du ciel, vkire az ég áldását kívánni; it. — sur q. le m'épris public, vkit gyűlöltté tenni; 3. faire —, hivatni; fig. Dieu l'a —é à lui, meghalt; 4. tiltakozni; j'en —e, kiké-rem magamnak; fig. il en a —é, ki bujt a baj alól; 5. arq. faire —, a sárkányt csattantani; s'—, v. r. ma-gát nevezni; comment vous appelez-vous? mi a neve? cela s'—e folie en bon français, ez magyarán mondvá ostobaság; théol. il y a beauc. d'appelés et peu d'élus, sok a kiválasztott, de kevés a hivatott.
- Appelet (-lé), m. pèch. ho-rogzsinég.
- Appellatif, ve, a. gr. nome —, köznév.
- Appellation, f. hívás, szólítás; pal. föllebbezés.
- Appendice (-pein-), m. füg-gelék, toldalék.

Applique

- Appendicule, m. dim. bot. karajka.
- Appendre, v. a. fölfüggesz-teni (falra). [nyő.
- Appentis (-thi), m. eresz, ér.
- Appesantir, v. a. tunyítani, nehézkéssé tenni; 2. nehe-zíteni; Dieu a appesanti sa main sur ce peuple, Isten keze nehezedett e népre; fig. tompítani, gyöngíteni; s'—, v. r. tunyulni; fig. gyöngyülni.
- Appesantissement, m. ne-hézkórság, röstség; tompu-lás.
- Appétence (ap-pé), f. ösztön; vágy.
- Appéter (ap-pé), v. a. vágy-ni; kívánni.
- Appétibilité, f. écol. vágyte-hetség.
- Appétible, v. désirable.
- Appétissant, e, a. izletes; fig. kínálkozó, kecsegtető.
- Appétit (a-pé-ti), m. étvágy; exciter l'—, étvágyat ger-jeszteni; fig. kielégítlen vágy; v. envie, p. pain dérobé reveille l'—, tiltott gyümölcs édesebb; il n'est chère ou sauce que d'—, legjobb fűszer az éhség; 2. vágy, testi vágy; sóvár-ság; 3. cuis. fűszerek; com. füstölt heringek; 4. à l'—, adt. fam. fősvénységből.
- Appétitif, ve, (ap-pé) a. phil. vágyódó.
- Appétition, f. phil. vágyás.
- Appiècement, appiècer, v. rapiécetage, rapiécer.
- Applaudir, v. a. tapsolni, tetszését nyilvánítani; fig. dicsérni; s'—, v. r. örven-den, v. se louer.
- Applaudissement, m. taps.
- Applaudisseur, m. tapsoló; magasztaló.
- Applicable, a. alkalmazható, használható.
- Application, f. ragasztás (sebre tap.); színezés; rá-nyomás (pecs.), alkalmazás, viszonyítás; 2. szorga-lom; fam. figyelem.
- Applique, m. men. rakmű; orf. or d'—, levél-arany.

Appliquer

Appliquer (a-pli-ké), v. a. rá-
tenni, ráragasztani; föl-
rakni (színeket); rányom-
ni (pecs.); — l'éperon,
sarkantyuzni; fig. fam. —
un soufflet, pofot adni;
pal. — à la question, kín-
padra vonni; 2. alkalmaz-
ni; 3. használni; s'—, v. r.
adni magát (vmire); neki
fekünni (vminek); szoro-
san hozzáállni, simulni.
Appoint, m. com. maradék
tartozás; 2. pótlék.
Appointement, m. pal. birói
határozat; mellék-ítélet;
2. fizetés, bér; fig. char-
ger q. d'—s, vkit jól el-
verni.
Appointer, v. a. pal. mellék-
ítéletet mondani; 2. fin.
fizetni; 3. corr. — des
cuirs, kallózni; drap. tűz-
ni.
Apport (a-por), m. prat. vá-
sártér; összesereglés e he-
lyen; 2. pal. birói letét;
les —s, jur. hozomány;
répéter ses —s, a hozo-
mányt vissza követelni.
Apportage, m. hozás; 2. vi-
telbér.
Apporter, v. a. hozni, elhoz-
ni; fig. hozzájárulni; com.
hasznat hajtani; 2. okozni;
la guerre n'apporte que du
dommage, a h. csak kárt
okoz; 3. idézni; 4. alkal-
mazni; használni; — des
difficultés, nehézségeket
csinálni.
Apposer, v. a. prat. rátenni,
rányomni; — les scellés,
lefoglalni; 2. hozzácsatol-
ni, mellékelni; — sa signa-
ture, aláírni.
Apposition, f. hozzátevés, rá-
nyomás; lepecsételés; 2.
rhé. mellététel.
Appréhender, v. a. dr. ca-
non. járadékozni.
Appréciable, a. becsülhető.
Appréciateur, m. becslő, be-
csűs.
Appréciatif, ve, a. note —ve,
becslési jegyzék.
Appréciation, f. becslés; 2.
méltánylás; 3. árszabás.

Apprécier

Apprécier, v. a. becsülni,
megbecsülni; árt szabni;
fig. nagyrabecsülni.
Appréhender (a-pré-an-), v. a.
prat. elfogni, letartóztatni;
2. örökséget elfogadni; 3.
v. craindre.
Appréhensibilité, f. did. le-
tartóztathatóság.
Appréhensif, ve, v. craintif.
Appréhension, f. félelem, ag-
godalom; 2. pal. letartóz-
tatás; 3. log. fölfogás.
Apprendre, v. a. irr. tanulni;
2. hallani, értesülni; 3.
tanítani; 4. tudatni, érte-
síteni, bejelenteni.
Apprenti, m. tanonc, inas;
fig. kezdő.
Apprentissage, m. inasko-
dás; inasság; fig. kísérlet;
2. első kísérlet.
Apprêt (a-prê), m. előkészít-
és, készület; cuis. elkészít-
és; 2. kallás; fig. mester-
kétség; 3. peindre d'—,
üvegre festeni; peinture
d'—, üvegfestmény.
Apprêter, v. a. elkészíteni;
előkészíteni; fig. nevetésre
alkalmat adni; 2. kallani;
3. mil. apprêter armes! ké-
szülj! 4. s'—, v. r. ké-
szülni.
Apprêteur, m. készítő; 2.
üvegfestész.
Apprise, f. prat. hatósági
szabály albiró számára; 2.
becslés. [tés.
Apprivoisement, m. szelidít-
és.
Apprivoiser, v. a. szelidíteni;
fig. nyájassá tenni; 2. s'—,
v. r. szelidülni; fig. ottho-
nossá lenni.
Approbateur, -trice, s. he-
lyeslő.
Approbatif, ve, a. helyeslő;
—ment, adv. helyeslőleg.
Approbation, f. helyeslés, jó-
váhagyás; 2. théol. enge-
dély.
Approchant, e, a. megköze-
lítő, hasonló; 2. fam. prép.
majdnem, körülbelül.
Approche, f. közeledés; 2.
mil. —s, futóárkok; 3. opt.
lunette d'—, távcső; imp.
térző.

Appuyer

Approcher, v. a. közelíteni;
szabadon bejárni (vkihez);
2. man. les éperons, meg-
sarkantyuzni; 3. mon.
súlyegytíni; 4. v. n. köze-
ledni; rarement la vérité
—e les princes, az igazság
ritkán jut fejedelmek fii-
leig; fig. megközelíteni; 2.
párosodni; 5. s'—, v. r.
közeledni; mar. szél mel-
lett vitorlázni.
Approfondir, v. a. mélyíteni;
fig. kutatni.
Approfondissement, m. mé-
lyítés; fig. kifürkészés, ki-
kutatás.
Appropriation, f. elsajátítás.
Appropriement, m. cout.
birtokba vétel.
Appropriier, v. a. alkalmaz-
ni; 2. berendezni, csino-
sítani; 3. s'—, v. r. magá-
nak tulajdonítani.
Approuver, v. a. helyben-
hagyni; 2. dicsérni.
Approvisionnement, m. élel-
mezés.
Approvisionner, v. a. élel-
mezni.
Approvisionneur, m. élel-
mező.
Approximatif, ve, a. megkö-
zelítő; —ment, adv. meg-
közelítőleg.
Approximation, f. math. meg-
közelítés.
Approximer, v. a. p. n. köze-
ledni, határosnak lenni.
Appui, m. támasz; méc.
támpont; charp. karfa; ce
cheval a l'— fin, e lónak
lágyszája van; gram.
hangsúlyozás; fig. segít-
ség; 2. pièces à l'—, tám-
írat.
Appui-main, m. peint. fes-
tési pálcá.
Appuyer, v. a. támasztani;
rátámaszkodni; nyomni;
ránehezni; 2. — le pisto-
let à q., pisztolyt szegezni
vki ellen; man. — l'éperon,
sarkantyut bevágni; 3.
gram. hangsúlyozni; 4. fig.
segíteni; 5. s'—, v. r. tá-
maszkodni; fig. bízni va-
lakiben.

Apré

Apré, a. fanyar; fojtós; zordon; göröngyös; fig. konok; sóvár; szigorú.
Apréle, v. prèle.
Aprément, adv. durván, szigorúan; fanyarul; fojtósan; fig. buzgón.
Après, conj. miután, minthogy; fam. — boire, ivás után; 2. adv. azután, továbbad; il dit qu'il vous connaît; —? azt mondja, ismeri őnt; hát aztán? it. adt. — quoi, mire; — tout, különben; 3. prép. után; p. — la pluie vient le beau temps, borura derű; 4. être — q., vkit üldözni; 5. être — qch. vvel foglalkozni; avez vous relu cette feuille? je suis —, elolvasta e lapot? most olvasom; 5. être — un emploi, hivatalt hajhászni; 6. n'avoir qu'un cri — q., türelmetlenül várni vkire; 7. d'—, szerint, után.
Aprété, f. fanyarság, csipősség; — de la chaleur, tikkasztó hőség; fig. sovárság, pénzvágy; it. durvaság, konokság.
Apte, a. pal. képes, alkalmas; — et idoine, képes és ügyes.
Aptère, a. szárnyatlan; h. n. insectes —s, szárnyatlan rovarok.
Aptitude, f. teheték, ügyesség, alkalmasság; prat. v. capacité. [zárlat.
Apurement, m. com. számla.
Apuer, v. a. com. leszámolni; dor. mosni.
Aquarelle (a-koua-), f. peint. vízfestmény; * — liste, m. vízfestész.
Aquatile (a-coua-thi-), a. bot. plante —, vízi növény.
Aquatique (a-coua-thi-), a. mocsáros, vizes; bot. plante —, mocsáros növény.
Aquaduc (a-ke-duk), m. vízvezeték. [nyős.
Aqueux, se, (a-keu), a. vize.
Aquilaire, v. garo.
Aquilin (a-ki-lein), a. nez —, sasorr.

Aquilon

Aquilon (a-ki-), m. felszél.
Arabesques, m. pl. lombdész.
Arable, v. labourable.
Arachide, arachis, f. bot. földi mogyoró.
Aradavine, v. tarin.
Araigne, f. ois. rigóháló.
Araignée, f. h. n. pók; — rurale, házi pók; — aquatique, vízi p.; — porte-croix, keresztes p.; — patte-étendue, kaszás p.; — aviculaire, madarász p.; — enragée, torontálp.; toile d'—, p.háló; fig. pattes d'—, hosszú, görbe ujjak; p. les lois sont des toiles d'—s, a nagy tolvaj az ablakból nézi, midőn a kis tolvajt akasztják.
Aramer, arramer, v. a. manuf. rámozni.
Arang, m. imp. tunya szedő.
Arasement, m. bât. egyenítés.
Araser, v. a. bât. egyeníteni.
Arases, f. pl. bât. feddkövek.
Arbalestrille, f. astr. fokív.
Arbalète, f. kézij; anat. belne; man. cheval en —, kiséfás ló; —éter, v. a. charp. földélszékekkel ellátni; —étrier, m. íjász; 2. charp. székkerenda.
Arbenne, f. orn. hófajd.
Arbitrage, m. választott b. ítélete; com. váltóképlet; vál.k.leti számolat.
Arbitraire, a. önkényes; —, m. önkény; —ment, adv. önkényesen.
Arbitrale, a. választott bírói; —ment, adv. v. bíróság.
Arbitrateur, v. arbitre.
Arbitration, f. pal. becslés.
Arbitre, m. választott bíró; fig. korlátlan úr; théol. libre ou franc —, szabad akarat.
Arbitrer, v. v. pal. kénye szerint ítélni; com. becsülni.
Arborer, v. a. kitűzni; mar. földhúzni. [nemű.
Arborescent, e, a. bot. fa.
Arborisation, f. lombkő.
Arborisé, e, a. fához hasonló; agate —é, lombagát.

Archange

Arboriste, v. pépiniériste.
Arbouse, f. bot. fanyal kúkojca.
Arbre, m. fa; e. f. —s de haute futaie, magas sudarú fák; jard. — fruitier, gyümölcsfa; — de basse-tige, törpe fa; théol. — de la science du bien et du mal, a jó és rossz tudás fája; méc. — de moulin, forgótengely; agr. — d'une charrue, gerendely; horl. — d'une roue, forgófa; impr. — de la presse, sajtógerenda; mar. — de mestre, főárboc; pap. — des bachots, vájt tőke; fig. — généalogique, nemzet-ségfa.
Arbret, m. ois. lépveesszős fa.
Arbrisseau, m. cserje, bokor.
Arbuste, m. csemete, facsák.
Arc (ark), m. íj; tireur d'—, íjász; arch. ív, boltív; ast. — diurne, napi ív; phys. — conducteur, villanyforgató; guer. — de triomphe, diadalív.
Arcade, f. arch. bolthajtás; oszlopbolt; jard. — de verdure, lugos; anat. — sourcilière, szemöld-ív; aun. — de lunettes, káva.
Arcane, m. alch. titkosszer; minér. — ou arcanée, vörös irag.
Arcanson, m. mar. szurok; 2. gyanta.
Arcasse, f. mar. tar; méc. görgős csiga.
Arc'boutant, m. arch. tám-oszlop; mar. szálfa; fig. kolompos; — bouter, v. a. arch. támasztani; — doubleau, m. arch. oszlopív; — droit, m. ard. dongabolt.
Arceau, m. ívecske.
Arc-en-ciel (ark-an-), m. szivárvány.
Archaïsme (ar-ka-), m. litt. ószerűség.
Archal, m. fil d'—. sárgaréz sodrony.
Archange (ar-kan-), m. arkangyal.

Archangelique

Archangelique, a. *arkan-
gyali*; bot. l'—, f. *angyal-
fü*.
Arche, f. *hid-ív*; 2. l'— de
Noé, Noe *bárcája*; = fam.
elegyes társaság; conch.
=, *bárcacsiga*; h. j. — d'
alliance, *frigyszekrény*.
Archée, f. alch. *központi tűz*;
méd. *életerő*.
Archéo'graphe, (-ké-), m. *ré-
giségleíró*; — graphie, f.
r.leírás; — logie, f. *régé-
szet*; — logique, a. *ószzerű*;
— logue, m. *régész*.
Archet, m. *íjász*; — du guet,
poroszló; — des pauvres,
koldusbíró.
Archer (chè-), m. *nyirettyű*;
2. méd. *hékád*; méc. *per-
gőfúró*.
Archétype (-ké-), m. *őskép*;
mon. *eredeti bélyeg*.
Archevêché, m. *érsekség*.
Archevêque, m. *érsek*.
Archi, dans la comp., fő-;
—abbé, m. *főapát*; —ca-
mérier, m. *főkamarás*; —
chancellier, m. *főkancel-
lár*; —chapelain, m. *fő-
káplán*; —coeur, m. *ne-
mes lélek*; —diaconat, m.
főesperesség; —diaconé,
m. *főesperes kerülete*; —
diacre, m. *főesperes*; —
duc, m. *főherceg*; —ducal,
e, a. *főhercegi*; —duché,
m. *főhercegség*; —du-
chesse, f. *főhercegnő*; —
échanson, m. *főpohárnok*;
—tranchant, m. *főasztal-
nok*; —épiscopal (-ki-),
e, a. *érseki*; —épiscopat,
m. *érsekség*; —étarque,
m. *főpap*; —fou, m. fam.
főbolond; —maréchal, m.
főtábornagy; —prieur, m.
főperjel; —tecte, m. *épi-
tész*; —tectonique, a. *épi-
tészeti*; —tecture, f. *épi-
tészet*; —tecturer, v. a.
építeni; —toux, m. path.
heves köhögés; —trave, f.
oszloppóc; —trésorier, m.
főtárnok; —trichin, m.
arché. *konyhamester*; —
trône, m. *trónoktrónja*.
Archives, f. pl. *levéltár*.

Archivilain

Archivilain, m. fam. *nagy
zsugori*.
Archiviste, m. *levéltárnok*.
Archivolte, f. arch. *szalag-
karima*.
Archures, f. pl. *malomkő-
káva*.
Arcine du St. Esprit, f. bot.
altató nadragulya.
Arçon, m. sell. *nyeregfa*;
man. être ferme sur les
—s, *jól megülni a nyeret*;
fig. *szilárdul megmaradni
véleménye mellett*; chap.
tilfa.
Arçonnage, m. chap. *tilolás*.
Arçonner, v. a. chap. *tilolni*.
Arçonneur, m. chap. *tiloló*.
Arctique (arc-ti-), a. *éjszaki*;
pôle —, *éj. sark*.
Arctium (-ci-ome), m. bot.
lapu.
Arctope, v. *pieds-d'ours*.
Ardélion, m. p. u. *rablelkű*.
Ardelle, eau d'—, f. *szegfű-
víz*.
Arde'mment (-da-man), adv.
fig. *buzgón, hevesen, for-
rón*.
Ardent, e, a. *égő*; lampe —e,
églámpa; fer —, *izzóvas*;
chaleur —e, *tikkasztó hő-
ség*; fig. *désir —, forró-
vágy*; amour —, *heves sze-
relem*; soif —e, *égető
szomj*; 2. cheveux —s, *rőt-
haj*; 3. miroir —, *gyújtó-
tükör*; verre —, *gyúlcse*;
4. —s, m. pl. *bolygóút*;
méd. mal des —s, *orbánc*.
Arder, ardre, v. a. irr. fam.
et pop. le feu St. Antoine
vous arde! *vigyen el az
ördög!*
Ardeur, f. *hőség, forróság*;
fig. *buzgóság*; méd. — d'
urine, *nehéz vizezés*; poét.
première —, első szerelem.
Ardillon, m. *csat-pecek*; imp.
ívszög.
Ardoise f. minér. *palakő*;
carrière d'—, *palabánya*;
—alumineuse, *timpala*.
Ardoisé, e, a. *palaszínű*.
Ardoisier, m. *palafejtő*.
Ardoisière, f. *palafejtés*.
Ardu, e, a, *meredek*; fig.
bajos.

Argile

*Arduosité, f. *nehézség*.
Ardure, f. *dűh, kétségbeesés*;
2. *buja hévség*.
Aréa, v. *dépilation*.
Arenace, ée, a. *fövenynemű*.
Arène, f. poét. *homok*; h.
anc. *küzdőtér*; min. *vízhá-
rító árok*.
Aréner, v. n. it. s'—, v. r.
arch. *ülepedni*.
Areneux, se, v. *sablonneux*.
Aréniforme, adj. *fövenyala-
kú*.
Aréo'le, f. *kis térség*; an.—du
mamélon, *csecshomály*;
astr. *udvar*; —mètre, m.
vízmérő; esmérő; —tique,
a. path. *izzasztó*.
Arère, m. méc. *malomkerék
tengelye*.
Arète, f. *halszálka*; arch. *él-
keresztboltozat*; géogr.
orom; bot. *kalász-szálka*;
vét. *békavar*.
Arêteux, se, a. *szálkás*; fig.
bajos.
Arétier (—thié), m. *szelemen*.
Arétologie, f. *erénytan*.
Argent (ar-jan), m. *ezüst*;
monnaie d'—, e. *pénz*;
chim. — natif, *szine*; — an-
timonié, *piskole*; — noir,
szürkeérc; — vif, *higany*;
fulminant, *durr-e*; fig. c'
est de l'— en barre, *ez olyan
mint a készpénz*; 2. *pénz*;
p. l'— gouverne le monde,
mindent meggyőz a pénz;
prendre ce qu'on dit pour
de l'— comptant, *bolondjá-
ban mindent elhinni*.
Argenté, m. icht. *ezüsthál*.
Argenter, v. a. *ezüstözni*.
Argenterie, f. *ezüstenemű*.
Argenteur, m. *ezüstöző*.
Argenteux, se, a. pop. *pénzes*.
Argentifère, adj. minér.
ezüstartalmú.
Argentin, e, a. *ezüstszerű*;
couleur —, *ezüstsín*.
Argentine, f. bot. *libapimpó*;
2. v. *argenté*.
Argenture, f. *ezüstözés*.
Argile, f. *agyag*; — à poti-
ers, *fazekas agyag*; —
savonneuse, *csapó föld*; 2.
földpala; 3. *számpala*; 4.
palakréta; 5. *köszörűkő*.

Argileux

Argileux, se, a. agyagos; couche —s, e, agyagrég.
 Argot (-g6), m. tolvajok nyelve; 2. fig. être sur ses —s, fortélyos; jard. les —s, kiszáradt galyak vége.
 Argoter, v. a. tolvajnyelven beszélni; jard. száraz galyakat nyesni.
 Argouler, m. un pauvre —, szegény ördög.
 Argue, f. tir. sodronypad; 2. sodronyhúzás.
 Arguer (-ghé), v. a. sodronyt húzni.
 Arguër (-gu-é), v. a. vádolni.
 Argument, m. érv; bizonyíték; okoskodás; 2. litt. tartalom.
 Argumentant, m. ellenvető.
 Argumentateur, m. vitázó.
 Argumentation, f. érvelés; 2. bizonyítás.
 Argumenter, v. a. érvelni; következtetni; okoskodni.
 Argutie (-oie), f. agyaskodás; sophistai bizonyíték.
 *Argutieux, se, a. agyaskodó, ál-bölcs.
 Aride, a. száraz, kiszáradt; fig. érzéketlen, meddő.
 Aridité, f. szárazság, aszály; fig. érzéketlenség; fagyosság.
 Aridure, v. atropie.
 Arille, f. bot. magtok; —, é, a. magtokkal ellátott.
 Ariste, f. bot. kalászsálka; —é, e, a. kalászos.
 Aristocrate, m. főrendű, úrendű; —tie, f. főrend-ország-lás; —tique, a. úrendi; —ment, adv. úrendiesen.
 Aristoloché, f. bot. gégevirág; —clématide, bérce; —s, —és, gégevirág-félék.
 Arithmancie, f. számjós-lás; —cien, ne, s. a. számjós.
 Arithméticien, m. számvető.
 Arithmétique, f. számtan; —, a. számtani; —ment, adv. számtanilag.
 Arlequin, m. bohóc, ugróc.
 Arlequinade, f. bohóskodás.
 Arlequine, f. ugróctánc.
 Arlet, m. kömény.

Armadille

Armadille, f. hajórajocská; — m. h. n. övönd.
 Armateur, m. mar. kalózhajós; it. hajószerező; 2. kalózkapitány.
 Armature, f. vasalás; 2. vértet; 3. pl. hadikészülék.
 Arme, f. fegyver; — à feu, löfegyver; — blanche, pusztá fegyver; aux —s! fegyverre! escr. salle d'—, vitérem; guerr. prise d'—s, lázadás; fig. cette dame est sous les —s, fölcicomázva . . .; baisser les —s, meghunyászkodni; 2. le ciel a bényi nos —s, Isten megáldá fegyvereinket; les —s sont journalières, a hadiszerencse változó; it. fig.; 3. faire — de tout, mindent elkövetni; 4. fegyverzet; 5. állatok védszerei; 6. katonaság; — du génie, mérnöki kar; — de la cavallerie, lovasság; 7. bl. címer; blasonner des —s, címert festeni; 8. luth. — à main, kézi fűrés.
 Armée, f. hadsereg; — de reserve, tartalék-had; le Dieu des —s, seregeknek Ura; — navale, v. flotte.
 Armeline, pell. f. hölgyprém.
 Armement, m. fölfegyverzés; arch. ív-állás.
 Arménien, ne, s. a. lettr., örmény nyelv; 2. örmény; minér. pierre — ne, lazulkő.
 Armentaire, a. csordához tartozó; 2. f. pl. ent. barombogár.
 Armer, v. n. fölfegyverkezni; les Russes arment contre les Turcs, az oroszok fegyverkeznek a törökök ellen; 2. v. a. fölfegyverezni; fig. il est —é de toutes pièces, mindenre el van készülve; artil. — un canon, ágyút önteni; 3. megvasalni; — un aimant, delejt vasalni; 4. s'—, v. r. fegyverkezni, harcra készülni; fig. óvakodni; man. ce cheval

Arpentage

s'— e contre son cavalier, csökönös.
 Armet (-mé), m. sisak.
 Armistice, f. fegyverszünet.
 Armoire, f. szekrény; p. faire son —, szerencsét kísérteni; it. eleséget beszerezni.
 Armoiries, f. pl. címer; livre d'—, címerkönyv.
 Armoise, f. bot. fekete üröm; — glomérulée, havasi üröm; — des champs, fodoroka; — maritime, bársony üröm.
 Armon, m. rúdszárny; anneau des —s, rúdkarika.
 Armorial, m. címerjegyzék; 2. —, e, a. címertudományi.
 Armurier, v. a. címert festeni.
 Armuriste, m. címertudós.
 Armure, f. fegyverzet; serr. vasalás; phys. — de l'aimant, delej vasalása; fig. la patience est une — contre les maux, a türelem ottalom a fájdalma-
 Armurerie, f. fegyver-gyártás.
 Armurier, m. fegyvercsiszár.
 Arnique, f. bot. kappanör; — de montagne, hegyi k.
 Aromate, m. fűszer; v. parfum.
 Aromatique, a. fűszeres, szamatos.
 Aromatisation, f. pharm. fűszerezés, szamatozás.
 Aromatiser, v. a. fűszerezni; szamatozni.
 Aromatite, f. mirhakő.
 Arome, m. chi. zamat, szamat.
 Aronde, f. charp. két-hegyű furó; fort. fecskegát; orn. † fecske.
 Arondelière, v. chélidoine.
 Arondelle, f. orn. v. hiron-delle; pêch. gyalogháló.
 Arounier, m. bot. kontyvirág.
 Arpailleur (-pa-lyeur), m. aranymosó; 2. expl. aknacsérkész.
 Arpent, m. hold föld; fig. un — de vie, rövid életkor.
 Arpentage, m. földmérés; f...tan; il entend l'—, ért a f...méréshez.

Arpenter

Arpenter, v. a. földmérni; fam. szaladni.
 Arpenteur, m. földmérő; — des mines, bányamérnök.
 Arquebusade (-ke), f. puska-lövés; méd. eau d'—, sebvíz.
 †Arquebuse (-ke-), f. puska; — de chasse, vadász p.; tirer de l'—, puskázni; — rayée, vontcsövű p.; jeu d'—, célbalövés; it. lövölde.
 Arquebuser, v. a. agyonlőni.
 Arquebuserie, f. puskaműves-ség.
 Arquebusier, m. puskaműves; céllövő.
 Arquer (-ké), v. a. ívalakra hajlítani; v. n. it.
 Arquet, m. manuf. szálfogó; pop. szűrőkád.
 Arquête, f. jard. ívgörbület.
 Arrachage, m. agr. irtás.
 Arrachement, m. kitépés; arch. fogazás; — d'une voûte, bolt-ívfelső hajlása.
 d'Arrache — pied, adv. fam. folyvást.
 Arracher, v. a. kitépni; 2. koppasztani; fig. kicsikarni; 3. kicsalni; son discours nous a — é des larmes, szónoklata könyekre indított; 4. — la vie à q., vkit életétől megfosztani; 5. s'—, v. r. q. qch. on se l'—e, kapnak rajta; fig. il sout prêts à s'— les yeux, majd kivájják egymás szemét; chap. — le jarre, nyári szőrt kitépni.
 Arracheur, m. euse, f. kihúzó; — dents, v. dentiste; — de cors, v. prédicure; fam. cégéres hazug.
 Arraisonner, v. a. it. s'—, v. r. rábeszélni (vkit); tisztába jöni (vkivel).
 Arramer, v. a. drap. kallófára feszíteni.
 Arrangement, m. rendezés, elrendezés; 2. kiegyenlítés; kiegyezés; 3. intézkedés; gr. — des mots, szórendezés.
 Arranger, v. a. qch. rendezni, elrendezni, rendbehozni; fig.

Arrérager

ses affaires, ügyeit rendezni; iron. megrakni, elpáholni; 2. — bien les paroles, szépen rakni a szavakat; 3. megelégedni; cela m'—e bien, megelégszem ezzel; 4. kiegyenlítani; 5. s'—, v. r. kiegyezkedni; 6. megegyezni; 7. elhelyezkedni; 8. nyilatkozni; —ez vous Mr., nyilatkozzék, uram.
 Arrérager, v. a. laisser — ses intérêts, a kamatokat fől-szaporítani.
 Arrérages, f. pl. payer le principale et les —, a tőkét és kamatokat megfizetni.
 Arrestation (-cion), f. elfogás, elfogatás; bezárás.
 Arrêt (a-rê), m. ítélet, végzés; — de mort, halálos i.; fig. határozat, szándék; 2. letartóztatás; lefoglalás; —s, pl. mil. fogság; 3. man. megállás; 4. ch. chien d'—, visla; chir. sértartó; sell. farhám, farszj; 5. fig. c'est un esprit sans —, ingadozó ember.
 Arrêté, m. eltökélés, határozat; com. zárszámadás; 2. —, e, a. szilárd, határozott: un esprit —, szilárd jellem.
 Arrête-boeuf, m. bot. iglic.
 Arrêter, v. a. megállítani; je ne vous arrêterai pas plus long temps, nem fogom tovább tartóztatni; 2. gátolni; elállítani; 3. elfogni, letartóztatni; 4. megakadályozni; 5. fogadni, megfogadni; 6. határozni; 7. —sur qch. függeszteni (szemét vre); 8. v. n. megállni; arrêtez! megállj! 9. s'—, v. r. időzni; fig. megállapodni; 10. megszünni; 11. eltökélni.
 Arrhement (â-ré-), m. felpénz.
 Arrher (â-rer), v. a. felpénzt adni.
 Arrhes, f. pl. foglaló; fig. biztosíték.
 Arrière, m. mar. tat, hajó fara; 2. en —, adt. hátul,

Arroche

mögött; regarder en —, hátra nézni; 3. —! i. hátra! vissza!
 Arrière, m. fin. hátrálék; fig. hátrálékos munka; —, e, a. hátrálékos.
 Arrière-ban, v. ban; —bec. m. pillér; — bouche, v. pharynx; — caution, f. alkezesség; — change, m. kamatok kamatja; — corps, m. arch. hátsó szárny; — cour, f. hátsó udvar; — faix, m. path. szülep; — fermier, m. al-haszonbér-lő; — fief, m. féod. alhübér; — fief, m. féod. alhübéres; — garant, m. alkezes; — garantie, f. alkezesség; — garde, m. utóvéd; — goût, m. utóíz; — guet, m. mil. utóőr; — investiture, f. v. fief; — ligne, f. hátsor; — main, f. visszás ütés a labda-re-cével; lo fara; —neveu, m. —nièce, f. unoka; u. leány; nos = neveux, késő utóda-ink; — pensée, f. tartalék gondolat; — point, m. cout. tűzdöltés; — pointeuse, f. cout. tűzdelő; — rang, m. hátsó sor; — saison, utósz; — vassal, m. féod. alhübéres; — vasselage, m. féod. alhübéresség; — voussure, f. arch. hátsó boltív.
 Arriérer, v. a. késleltetni; halasztani; elkésni; s'—, v. r. hátramaradni, hátrálékban lenni.
 Arrimage, m. mar. rakodás; r.bér.
 Arrimer, v. a. mar. rakodni.
 Arrimeur, m. mar. rakodó.
 Arrivage, m. kikötés; megérkezés (tárgy); lieu d'—, kirakodási hely.
 Arrivée, f. megérkezés (személy).
 Arriver, v. a. mar. kikötni; 2. megérkezni; 3. történni; 4. elérni; si vous continuez ainsi vous aurez peine à —, ha eként folytatja, alig fogja elérni célját.
 Arroche, f. bot. maglapél;

Arrogamment

— poupière, *parti m.*; — à fruits entête, *libatopp*; — de jardin, *kerti m.*
Arrogamment, adv. *dölyfösen.*
Arrogance, f. *önhittség; dölyf.*
Arrogant, e, a. *önhitt; dölyfös.*
s'Arroger, v. r. *merészelni; bitorolni.*
Arroi (a-roi), m. *fogat.*
Arrondir, v. a. *kerekíteni; fig. — sa fortune, vagyont szerezni; 2. gr. kikerekíteni; —peint. kidomborítani; s'—, v. r. kerekedni; fig. gyarapodni.*
Arrondissement, m. *kerekítés; 2. gömbölyödés; 3. kiterjesztés; 4. géog. kerület.*
Arrosage, m. *öntözés; 2. vízeresztő árok; 3. nedvesítés.*
Arroisement, m. *megöntözés, locsolás; jeu. játszótársak kifizetése.*
Arroser, v. a. *megöntözni, locsolni; cuis. becsöpögtetni; 2. nedvesíteni; — des larmes, könyekkel áztatni; fig. részletet fizetni; ayez soin de l'—, igyekezzék ez ember markát megkenni; 3. jeu. kifizetni; 4. fig. vérével, verítékével áztatni.*
Arrosoir, m. *öntöző kanna.*
s'Arrouter, v. r. *útra-kelni.*
Arrow-root (a-rô-routt), m. *törzsgyökér.*
Arrudir, v. a. *vadítani; s'—, v. r. vadulni.*
Arrugie, f. *minér. víztárna.*
Ars, v. *arsi.*
Ars (âr), f. pl. *vét. sügyerek; 2. tagok; 3. maréch. saigner des quatre —, mind a négy lábán eret vágni.*
Arsenal, m. *fegyvertár.*
Arsenic, m. *mireny; — naturel, mirenyfém.*
Arsenical, e, a. *mirenyféle.*
Arsénite, m. *chim. mireny-sav.*
Arsi, a. *kozmás.*
Arsin (-cein), a. *bois —, meggyuladt erdő.*

Art

Art (âr), m. *művészet; 2. ügyesség; 3. tudomány; 4. alch. le grand —, a bölcsék köve.*
Artère, f. *útér.*
Artéri'aque, m. *path. gégecső-szer; — ographie, f. an. útérleírás; —le, f. an. üterecske; —ologie, f. útér-tan; —otomie, f. an. útér-vágás.*
Artésien, ne, v. *puits.*
Arthrite, —tis (thi-ce), f. *path. köszvény; —tique, f. bot. ezerjő; —a. köszvényes.*
Artichaut, m. *olasz lapu; —sauvage, tarka bogács.*
Article, m. *íz; tag; 2. szakasz; — par —, pontról pontra; mettre tout en un —, mindent egy kaptára ütni; 3. cikk; 4. — de la mort, a halál pillanata; c'est un autre —, ez más dűlő; 5. théo. hitágazat; 6. gr. nemszó; 7. com. árucikk.*
Articulaire, a. an. *ízületes.*
Articulation, f. *csontízülés; 2. pal. szakaszszerinti kijelölés; 3. gr. tagolás.*
Articulément, adv. *érthetően kiejtve.*
Articuler, v. a. *pontonkint előadni; 2. gr. szótagolni; fig. voilà qui est —é, ez aztán értelmesen van mondva; s'—, v. r. an. izülni.*
Artifice, f. *üggesség; fig. álnokság; fortély; 2. feu d'—, tűzjáték; 3. —s; pl. vízművek.*
Artificiel, le, a. *mesterséges; mesterkelt; —ment, adv. mesterségesen.*
Artificier, m. *tűzművész.*
Artificieusement, adv. *ravaszul, álnokul.*
Artificieux, se, a. *álnok, ravasz.*
Artillerie, f. *guer. löveg; 2. tüzérség; 3. — électrique, villanytelep.*
Artilleur, m. *tűzér.*
Artillier, m. *ágyúöntő.*
Artisan, m. *kézműves; 2. fig. alapító; indító.*

Asmodée

Artison, artuson; artoison, arte, m. ent. *bőrmoly; 2. szű; —é, e, a. szüette.*
Artiste, m. f. *művész, -nő.*
Artistement, adv. *művésziesen.*
Artistique, a. *művészi.*
Artre, m. orn. *jegély.*
Arum (-ome), m. bot. *kontyvirág.*
Arundinacé, e, a. bot. *nád-nemű.* [csiga.
Arvan, m. conch. *szárnyas*
As (a-ce), m. jeu. *egyszem.*
Asaphie, v. *enrouement.*
Asaret, v. *cabaret.*
Asarine, f. bot. *ál-kapor-nyak.*
Asarum (-rome), v. *asaret.*
Asbeste (az-bes-), m. *kőlen.*
Ascaride, m. *végbél-kukac.*
Ascendant, e, a. *emelkedő; 2. le mariage est défendu entre les —s et descendants en ligne direct, nemző- és nemzett ágú rokonok közt a házasság tilos; 3. —géom. növekedő; 4. astr. latitude, —e, éjszaki szélesség; 5. fig. m. hatalom, befolyás; 6. phil. m. főhajlandóság; sors, végzet; fig. csillag.*
Ascension, f. *emelkedés; 2. théo. — de I. C., K. Urunk mennybemenetele; jour de l'—, áldozási csütörtök.*
Ascertainer, v. *assurer.*
Ascète (a-cè), m. *szigor-kodó.*
Ascétique, s. a. *szigorkodó; 2. —, f. erénytan; 3. —s, m. hitrejtelmes iratok.*
Ascidie, f. ent. *főcsege; —massue, ékes főcsege; —piquante, tüvesf. . .*
Ascite (a-ci-), f. path. *hasvízkór; 2. h. ecl. bortömlő.*
Aselle (a-zèle), m. ent. *vízi százlábu.*
Asex, v. *insexé.*
Asile, asyle, m. *menhely; fig. ótalom; salle d'—, kisdedovoda.*
Asine, f. prat. *bête —, számár.*
Asitie, f. path. *étvágyhiány.*
Asmodée, m. *ördög; fig. há-*

Aspe

zasságzavaró; 2. h. n. góliátkigyó.
 Aspe, m. motóla.
 Aspect (as-pé, -pèk), m. látás, meglátás; 2. látvány; 3. kilátás; 4. astr. jel.
 Aspercette, f. bot. takarmány baltacim.
 Aspérille, f. bot. ponyvacsukk.
 Asperge, f. bot. spárga; botte d'—, sp.ágy; — montée, földmagzott sp.; 2. rövid halcsont.
 Asperger, v. a. lit. beföcskendezni.
 Asperg's (-gè-ce), m. théol. beföcskendezés; fam. v. aspersoir.
 Aspergoute, v. spergule.
 Asperité, f. egyenetlenség, darabosság.
 Aspersión, f. lit. beföcskendezés.
 Aspersoir, m. (acad. f.), szenteldecset.
 Aspérule, f. bot. szagosmüge.
 Asphaltite, f. asphalt, m. földszurok.
 Asphodèle, m. bot. sárga magzat-ing.
 Asphy'xie f. path. tetszhalál; —xier, v. a. tetszhalottá tenni; s'—, v. r. széngőz által megfojtani m.; —ctique, a. tetszhalott.
 Aspic, m. siklókigyó; fig. gonosz nyelvű; 2. cuis. kocsonya; 3. bot. levendula.
 Aspirant, m. kérő, hivatalkereső; 2. v. aspirer.
 Aspiratif, ve, a. hehentő; lettre —ve, lehbetű.
 Aspiration, f. lélekzés, lehelés; 2. gr. lehang; 3. fig. div. vágyódás.
 Aspirer, v. a. beszíni; tuyau aspirant, szívócső; 2. gr. hehezni; 3. fig. vágyódni, törekedni.
 Asplénie, f. bot. veselke.
 Asprelle, v. prêle.
 Assa, m. bot. — dulcis, benze; — foetida, bűzös azat.
 Assablement, assabler, v. ensablement.
 Assagir, v. a. et n. p. u. bölcsesé tenni; b. lenni.

Assaillant

Assaillant, n. támadó.
 Assaillir, v. a. ir. ostromolni; fig. megrohanni; it. kerülgetni.
 Assainir, v. a. egészségesbé tenni. [títés.
 Assainissement, m. légtisz-
 Assaisonnement, m. fűszerezés; fűszer; fig. kellem.
 Assaisonner (a-cè-zonné), v. a. fűszerezni; fig. édesíteni.
 Assaliment, m. cuis. sózás; 2. itatás tiltása sóstavakból.
 Assalir, v. a. sós ízt adni.
 Assassin (a-ça-cein), m. gyilkos; orrgyilkos.
 Assassination, m. gyilkosság.
 Assassiner, v. a. gyilkolni, meggyilkolni; 2. agyba-főbe verni; fig. zaklatni; ocsmányul rágalmazni.
 Assation (-ci-), f. cuis. piritás; párolás.
 Assaut, m. ostrom; támadás; it. fig. 2. escr. faire —, vívni; 3. verseny.
 Assavourer, v. n. v. assais-
 sonner; 2. s'—, v. n. v. savourer.
 Asseau (a-ço), v. assette.
 Assécher, v. sécher.
 Asséité, f. écol. önállóság.
 Assemblage, m. összefoglalás; charp. összekötés; rel. összehordás; imp. kilövés.
 Assemblée, f. társaság, összejövetel; 2. gyűlés; 3. ch. gyűlhely.
 Assembler, v. a. gyűjteni; 2. egybehívni; 3. charp. összekötni; rel. összehordani; imp. kilőni; 3. s'—, v. r. egybegyűlni; pr. qui se ressemble s'— e, ki mi-csodás, olyannal tart.
 Assembleur, m. imp. kilövő; pop. rétegező.
 Asséner (a-ce-), v. a. — un coup, megütni vkit; fig. bien —é, jól alkalmazott.
 Assentiment, m. beleegyezés; 2. helyeslés.
 Assentir, v. n. ir. pal. beleegyezni; 2. ch. szimatolni.
 Asseoir (a-çoir), v. a. ir. leültetni, ültetni; fig. alapítani; arch. lerakni; 2. com. befektetni; kiadni;

Assignment

mil. — un camp, tábort ütni; fin. kivetni; 3. s—, v. r. leülni; restez assis, maradjon ülve.
 Assermenter, v. a. megesküdni, —é, a. s. esküdt.
 Asserter, v. a. é. f. forgatni.
 Assertion, f. did. állítás; pal. v. affirmation.
 Asservir, v. a. ir. leigázni; fig. leküzdeni; 2. lebilincselni; it. fig. 3. s'—, v. r. meghódolni; fig. alkalmazkodni.
 *Asservissable, a. meghódítható.
 Asservissant, e, a. lealázó.
 Asservissement, m. rabszolgaság, szolgaság.
 Assesseur, m. ülnök.
 Assessorial, e, a. ülnöki.
 Assette, f. kádárbárd.
 Asseuler, v. a. elhagyni; magára hagyni.
 Assez, adv. elég, eléggé; 2. meglehetősen.
 Assidu, e, a. serény; kietartó; szakadatlan.
 Assiduité, f. serénység; kietartó szorgalom; 2. gyöngéd figyelem.
 Assidûment, adv. serényen; szorgalmasan; figyelemmel.
 Assiéger, v. a. ostromolni; fig. körülvenni.
 Assiette, f. helyzet, állás, állapot; arch. alj; man. tartás; fig. hangulat; e. f. erdővágás; fin. adókivetés; 2. tányér; — blanche, tiszta tányér; — volante, csemege; fig. et fam. élőködő. [ral.
 Assiétte, f. fam. tele tányér.
 Assignable, a. meghatározható.
 Assignant, m. com. utalványozó.
 Assignat, m. prat. v. constitution de vente; 2. fig. állam-utalvány; 3. utalvány-jegy (1798-ból).
 Assignment, f. utalványozás; 2. özvegypénz; 3. pal. idézés; fig. il a manqué à l'—, nem jelent meg a kijelölt helyen.

Assigner

Assigner, v. a. utalványozni; 2. megismertetni; 3. pal. faire —, idézni; l'—é, m. idézett; 4. kijelölni.
 Assimi'lable, a. hasonulható; —lateur, m. —latrice, f. hasonító; —lation, f. chi. phys. hasonítás; hasonulás; 2. phil. hasonlítás; —ler, v. a. hasonítani; 3. s'—, v. r. hasonulni; áthasonulni. [fortély.
 Assimulation, f. rhé. csel, Assis, m. v. asseoir; 2. mil. fegyverköva felső lapja.
 Assise, f. arch. köréteg; alapkő; bonn. fogás; 2. —s, pl. h. — de Jérusalem, J. törvénykönyve; 3. cour d'—s, esküdtszék.
 Assis'tance, f. segély; 2. jelenlevők; 3. prat. jelenlét; —tant, e. a. jelenlevő; —m. segéd; —ter, v. a. segíteni; 2. reli. Dieu vous —e! kedves egészségére! 3. pal. se faire —, kísértetni; 4. v. n. jelen lenni.
 Association, f. társulat; 2. phil. társulás; — d'idées, eszmetársulás.
 Associé, m. társ; 2. tag.
 Associer, v. a. társul venni; t. adni; 2. s'—, v. r. társulni; társalkodni.
 Assolement, m. agr. legelőgazdaság.
 Assoler, v. sole.
 Assombrir, v. a. elkomorítani; s'—, v. r. elkomorodni.
 Assommement, m. agyonütés.
 Assommer, v. a. agyonütni; nagyon elverni; fig. leverni; s'—, v. r. — à force de travail, magát agyondolgozni.
 Assommeur, m. gyilkos.
 Assommoir (aço-moar), m. csapda; 2. ólmos bot; fig. coup d'—, kemény csapás; quel —! mily kiálthatlan fecsegő!
 Assomption (a-çomp-cion), f. Mária mennybemenetele; jour d'—, Nagyboldogasszony napja; log. v. mineur.

Assonance

Assonance, f. hangrím.
 Assonnant, e, a. hangrímes.
 Assortiment, m. megválogatás; 2. választék; 3. lib. livres d'—, bizománytár.
 Assortir, v. a. összeválogatni; fig. kiválasztani; 2. osztályozni; áruval ellátni; 3. chap. sámra húzni; v. n. et s'— v. r. összeilleszteni; it. fig.
 Assoter, v. affoler; s'—, v. s'engouer.
 Assoupir, v. a. elaltatni; fig. elnyomni; enyhíteni; —i, e, álmos; fig. hanyag; pop. álomszuszek; s'—, v. r. elszenderedni; fig. csillapulni.
 Assoupissant, e, a. altató; bot. v. narcotique.
 Assoupissement, m. szender; szendergés; fig. aluszékonyság; tespedés; 2. enyhítés; enyhülés.
 Assouplir, v. a. hajlékonnyá tenni; it. fig.; s'—, v. r. lágyulni; fig. alkalmazkodni.
 Assourdir, v. a. elkábítani; peint. elvékonyítani; s'—, v. r. megsiketülni.
 Assouvir, v. a. jóllakatni; 2. — la soif, sz. oltani; fig. kielégíteni; s'—, v. r. jóllakni; it. fig.
 Assouvissement, m. jóllakás; jóllaktás; fig. kielégítés.
 Assujettir, v. a. alávetni, leigázni; fig. megzabolázni; 2. megerősíteni; 3. s'—, v. r. alkalmazkodni; alávetni magát.
 Assujettisant, e, a. kényszerítő; rabszolgai.
 Assujettissement, m. kényszer; kötelezettség; megigázás; alattvalóság.
 Assumer, v. a. magára vállalni.
 Assurance, f. biztosítás; kezesség; 2. biztonság; com. biztosítás; v. assurer; 3. bizalom; bátorság; van. fiúl, fogantyú.
 Assuré, e, a. bátor, merész; szilárd; biztos; it. man.;

Astriction

—, m. merész, vakmerő; 2. biztosított; —ment, adv. bizonyosan.
 Assurer, v. a. bizonyítani; állítani; 2. megerősíteni, támogatni; fig. bátorságot mutatni; 3. biztosítani; — de vivres à une place, várat eleséggel ellátni; 4. bátorítani; 5. com. biztosítani; 6. megnyugtítani; 7. pal. lefoglalni; 8. s'—, v. r. biztosítani magát (vről); bízni (vkiben); pal. s'— de q. elfogni vkit.
 Assureur, m. com. biztosító.
 Astacite, f. h. n. rákkövület; kövült rák.
 Astéisme, m. rhé. finom gúny; gyöngéd dicséret.
 Astelle, v. atelle.
 Aster (-ère) v. oeil-de-Christ.
 Astérie, f. lap. csillkova; 2. csillagkő; 3. v. étoile de mer; 4. path. gyöngeség, erőhiány.
 Astérisque, m. imp. csillagocska; 2. bot. gerepcsin.
 Astérite, v. astérie 2.
 Asteroïde, f. bot. v. artéri-sque 2.; astr. bolygódok.
 Asthérie, v. astérie 4.; —ique, a. erőhiányi.
 Asthmatique (az-ma-), a. fuladozó. [zás.
 Asthme (az-me), m. fulado.
 Astic (-ik), m. cord. simító.
 Asticot, m. pèch. csalétek; 2. nyúl.
 Asticoter, v. a. fam. faggatni, boszantani.
 Asticoteur, m. fam. boszantó, civakodó ember.
 Astiquer, v. a. cord. simítani.
 Astragale, m. arch. karc-ska; 2. an. csüd; jeu d'—, vulg. — d'osseler, kockázás; 3. f. bot. bóka.
 Astragaloïde, f. bot. lóborsó.
 Astre, m. csillagzat; égitest.
 Astreindre, v. a. ir. kényszeríteni; kötelezni; 2. s'—, v. r. alávetni (m.); kötelezni (m. vre).
 Astriction, f. szorítás; szorító gyógyysz. hatása; — de l'estomac, gyomorfájás.

Astro'gnosie

Astro'gnosie, f. csillag-isme; — graphe, m. csillagleiró; — graphie, f. cs.leírás; — ite, f. cs.burány; — labe, m. cs.távmérő; géo. szög-mérő; — logie, f. cs.vetés; — logue, m. cs.jós; pr. ce n'est pas un gr. =, nem találta föl a puskaport; — nome, m. csillagász; — nomie, f. csillagászat; — nomique, a.csillagászati.
 Astu'ce, f. álnokság; *—ier, v. a. ravaszkodni; — cieux, se, a. álnok; — sement, adv. álnokul.
 Asymétrie (a-ci-), f. aránytalanság.
 Asymtoxe (a-cemp-), f.math. érintetlen (vonal).
 Ataraxie, f. lelkingugalom.
 Atelier, m. műhely; festés-terem; h. m. dologház.
 Atermoiement (moa-man), m. com. halasztás, haladék.
 Atermoyer (-moi-ié), v. a. com. halasztani, meghoszszabbítani (váltót, fizetést); s'—, v. r. halasztékot kötni, kiegyezni (hitelezőivel).
 Athamante, m. bot. tixzem.
 Athée, s, a. istentagadó; —isme, m. istentagadás.
 Athérine, f. icht. földközi kalászhul.
 Athérone, m. path. tömlődag.
 Athlète, m. bajnok; fig. óriási erejű férfit.
 Athlothète, m. arché. versenymester.
 Athon, m. icht. timhal.
 Atinter, v. a. et s'—, v. r. pop. cicomázni.
 Atlante, m. arch. párkánytartó (óriás alakban).
 Atlas (-ace), m. térképfüzet; 2. an. fejgyám; com. at-lac.
 Atmo'sphère, f. légkör; — sphérique, a. légköri; — sphérogaphie, f. phys. lk. rajz; — sphérologie, f. lk. tan.
 Atole, f. kukoricakása.
 Ato'me, m. parány; fig.jelen-téktelen vmi; —mique, a.

Ato'ne

parányi; —misme, m. p. u. p.tan; —miste, m. pa-rányosdi; — mistique, a. parányosdi.
 Ato'ne, a. path. lankadt; des yeux =, meredt szem; —nie, f. path. lankadt-ság; —nique, a.lankasztó.
 Atour, m. ord. pl. női pompa, dísz; 2. dame d'—, udvar-hölgy.
 Atournance, f. pipere.
 Atout, m. cart. tromf.
 Atrabilaire, s. a. méd. epe-kóros; fig. komor; kaján.
 Atrabile, f. v. bile noire; fig. kajánság; komorság.
 Atragène, f. bot. baling.
 Atramentaire, f. gálic jém.
 Atraphace, f. bot. sokmagu libatop.
 Âtre, m. tűzhely; kemence.
 Atriplette, f. orn. fűzike.
 Atroce, a. kegyetlen; —ment, adv. kegyetlenül.
 Atrocité, f. kegyetlenség, go-noszság.
 Atropa, f. bot. nadragulya.
 Atrophie (-fi), f. path. asz-kór.
 Atrophié, e, a. aszkóros.
 Atropine, f. chi. nadragu-lyadék.
 Attabler, v. a. megvendé-gelni; s'—, v. r. asztalhoz ülni.
 Attachant, e, a. vonzó; 2. p. u. súlyos, terhes.
 Attache, m. kötelék; chien d'—, lánc-eb; 2. prendre l'— de q., vkinek paran-csát kikérni; 3. bij. — de diamants, gyémánt cso-kor; charp. — d'un mou-lin, malom-ászok; jard. kötés; 4. fig. hajlam; ra-gaszzkodás.
 Attachement, m. ragaszko-dás; vonzalom.
 Attacher, v. a. megkötni, hozzákötni; fig. — ses yeux sur qch., szemét füg-geszteni v.re; súlyt fek-tetni (vre); 2. láncolni, láncra verni; fig. leköte-lezni, lekötni; 3. mellé adni; —é de l'ambassade, követségi mellettes; 4. fá-

Attendant

rasztani; fig.vonzani; 5. s'—, v. r. hozzá ragadni, tapadni; fig. ragaszkodni; 6. nyomában lenni (vki-nek); s'— au char de la puissance, a hatalmasok-nak hódolni.
 Attaquable, a. megtámad-ható.
 Attaquant, m. támadó; 2. —, e, a. it.
 Attaque, f. támadás; 2. os-trom; 3. kül-erőd; fig. cél-zás; tapogatózás; 4. méd. roham; 5. escr. kitörés.
 Attaquer, v. a. megtámadni; fig. kihívni; ingerelni; gyanúsítani; 2. megszegni (kenyeret); fig. szóba-hozni; 3. jur. kétségbe vonni; it. bevádolni; 4. man. sarkantyúzni; 5. be-szédbe ereszkedni; fig. ingerkedni; 6. s'—, v. r. civódást kezdeni (vki-vel).
 Attarder, v. a. tartóztatni; s'—, v. r. elkésni.
 Atteindre, v. a. ir. utolérni, elérni; it. fig.; 2. sujtani; 3. v. n. jutni törekedni.
 Atteint, e, a. méd. esett; pal. vádolt.
 Atteinte, f. érintés (ütés stb. által); 2. horzslövés; 3. fig. méd. roham; it. csa-pás; 4. bántás, sértés; 5. beavatkozás; 6. adv. hors d'—, elérhetlen.
 Attel, m. sell. lójáromszaru.
 Attelabe, m. ent. mogyoró-bogár.
 Attelage, m. fogat; — de 4 chevaux, 4 lovas fogat.
 Atteler, v. a. befogni; fig. fam. c'est une charette mal —ée, nem férnek meg egymás mellett.
 Attelle, f. chir. lábküllő; 2. kapocsvas.
 Atteloire, m. rúdszög.
 Attenant, e, a. tőszomszéd, határos; —, pré. ou adv. épen mellette.
 Attendant, e, a. várva; 2. — adt. azonban; egyéb-iránt; 3. en —, conj. ad-dig; addig is.

Attendre**Attérer****Aubade**

Attendre, v. a. várni; attendez! megállj!; elvárni; fig. lesni; pr. attendez-moi sous l'orme, holnapután kiskedden, borjúnyúzók pönteken; tout vient à point qui peut —, várt leány várat nyer; 2. remélni; 3. s'—, v. r. számot tartani; je ne m'y attendais, nem voltam rá elkészülve; 4. s'— à q., magát vkire bízni; pr. ne t'attends qu' à toi seul, gazda szeme hizlalja a jószágot.

Attendrir, v. a. meglágyítani; fig. elérzékenyíteni; ses larmes m'ont — i le coeur, könnyei megindították szívemet; s'—, v. r. meglágyulni; fig. elérzékenyedni.

Attendrissement, m. megilletődés, elérzékenyülés.

Attendu, prép. tekintve; 2. conj. — que, minthogy, mivel.

Attentat (a-tan-ta), m. merénylet.

Attentatoire, a. jogsértő.

Attente, f. várakozás; várás; 2. remény; 3. chir. ligature d'—, ideiglenes kötélek; grav. pierre d'—, üres kő; peint. aljazott vászon; arch. pierre d'—, fogazmány; it. fig. reményteljes ifju.

Attenter, v. n. merényletet elkövetni; — à la vie de q., vki élete ellen törni.

Attentif, ve, a. figyelmes; udvarias.

Attention, f. figyelem; faites —! figyelem; faites donc —! ugyan figyeljen; faites — que, jegyezze meg, hogy...; 2. előzékenység; 3. théol. áhítatosság.

Attentionné, e, a. előzékeny.

Attentivement, adv. figyelmesen; div. áhítatosan.

Atténuant, e, a. méd. hígító; pal. enyhítő.

Atténuation, f. ritkítás; méd. fogyatkozás; pal. enyhítés.

Atténuer, v. a. gyöngíteni;

méd. hígítani; pal. enyhíteni.

Attérer, atterrer, v. a. leverní; 2. fig. lesujtani; 3. mar. kikötni.

Attérir, atterrir, v. attérer 3.

Attérissage, atterrissage, m. mar. kikötés.

Atterrissement, m. uszadék; földszaporodék; v. alluvion.

Attestation (a-tess-ta-ci-), f. bizonyítvány.

Attester (a-tess-té), v. a. bizonyítani, tanusítani; 2. bizonyosságul hívni.

Attiédir (a-thié-), v. a. lanyhítani; 2. ellankítani; 3. s'—, v. r. lanyhulni; it. fig.

Attiédissement, m. langyulás; fig. lanyhulás.

Attifer, v. a. et r. piperézni; piperkézni.

Attifet (a-thi-fé), m. fej-ék.

Attirail, m. szerszám, szer; készület; 2. málha, motyó.

Attirant, e, a. fig. vonzó, kecses.

Attirer, v. a. vonzani; vertu d'—, vonzerő; fig. csalogatni; magára vonni; s'—, v. r. szerezni; okozni; p. un malheur en —e un autre, szerencsétlenség karöltve jár.

Attisage, m. szítás.

Attise, f. brass. szítófa.

Attiser, v. a. szítani; fig. — le feu, olajat önteni a tűzre.

Attiseur, m. szító; fig. izgató.

Attisoir, attisonnoir, m. fond. piszkavas; ser. szító rúd.

Attitrer, v. a. megbízni, kinevezni; 2. megvesztegetni.

Attitude, f. peint. sculp. tartás, állás; fig. viselet.

Attouchement, m. érintés, megérintés, megtapintás; théol. — illicite, illetlen érintés; géom. point d'—, érpont.

Attoucher, v. a. érinteni, megérinteni; 2. — de parenté à q., vhez tartozni.

Attractif, ve, a. vonzó; 2.

—s, pl. path. hólyaghúzó-szer.

Attraction (a-trac-cion), f. phys. vonzás, vonzerő.

Attirer, v. allécher.

Attrait, m. hajlam, vonzalom; 2. inger, gyönyör; 3. bât. készület ház-építéshez.

Attrape, f. fam. kelepce; — nigaud, durva csel; mar. gyámkötel; fond. orrosfogó; 2. —s, pl. bot. szurkos mécsvirág; orn. zsaroly.

Attraper, v. a. megfogni; 2. rajtakapni; 3. rászedni; 4. kapni; 5. utolérni; megcsípni; —e! nesze neked! fig. elvállalni.

Attrapette, f. fam. csíny.

Attrapoire, f. p. u. kelepce; fig. csel; tolvajcsíny.

Attrayant, e, a. vonzó, csábító.

Attremper, v. a. verr. fokunkint fűteni; kiégetni; fig. mérsékelni.

Attribuer, v. a. összekötni; engedni; 2. tulajdonítani; s'—, v. r. magának tulajdonítani.

Attribut, m. tulajdonság; gram. tulajdonítvány; 2. jelezvény.

Attributif, ve, a. pal. tulajdonító.

Attribution, f. tulajdonítás; összekötés; előjog; 2. —s, pl. jogosítvány; cela n'est pas dans ses —s, jogkörén túl esik; fig. nem tartozik szakmájához.

Attristant, e, a. szomorító, leverő.

Attrister, v. a. szomorítani, megszorítani; 2. s'—, v. r. busulni, elszomorodni.

Attrition (-cion), f. phys. surlódás; chir. karcolás; div. töredelem.

Attroupement, m. csoportosulás; csődülés.

Attrouper, v. a. összecsoportosítani; s'—, v. r. csoportosulni.

Aubade, f. reggeli zene; fig. fam. szidás.

Aubain

Aubain, m. pal. külföldi.
 Aubaine, f. pal. esendőség; fig. szerencse; váratlan örökség.
 Aube, f. hajnalhasadás; hydr. hajtólapát; 2. cath. mise-ing.
 Aubel, m. bot. fehér nyárfa.
 Aubépine, f. aubépin, m. bot. galagonya.
 Aubère, a. fakó (ló).
 Auberge, m. fogadó.
 Aubergine, f. bot. tojáscsúcsor.
 Aubergiste, m. fogadós.
 Auberon, m. serr. zárhorog.
 Auberonnière, f. serr. horog-leméz.
 Aubier, m. hánts, belhég; 2. bot. kányabangita.
 Aubifoin, m. bot. buzavirág.
 Aubin, m. man. poroszkálás; 2. fehérnye; —ner, v. n. poroszkálni; agr. homlítani.
 Aubour, albour, m. bot. lepénfa.
 Aucun, e, a. egyse, senki; 2. pl. pal. par —s, néhány; d'—s, némelyik.
 Aucunement, v. nullement.
 Audace, f. elbizottság, orcátlanság; 2. bátorság.
 Audacieux, se, a. elbizakodott, merész; bátor, vakmerő; —ment, adv. bátran, vakmerően; —, m. arcátlan ember.
 Au-deça, au-delà, au-dessous, au-dessus; v. deça ect.
 Audience (an-ce), f. meghallgatás; 2. kihallgatás; 3. törvényszéki ülés; 4. trv. terem.
 Audiencier, a. et m. huis-sier —, trv. szolga.
 Auditeur, m. hallgató; 2. tanítvány; 3. trv. ülnök; 4. mil. hadbíró.
 Auditif, ve, a. an. canal —, halljárat.
 Audition, f. phys. hallás; pal. vallatás.
 Auditoire, m. hallgatóság; 2. pal. trv. terem.
 Auge, f. jászol; válu; t. t. vakolat-hordó; pap. — de trempis, áztató kád; serr.

Angelot

oltó kád; — de moulin, malom-zsilip.
 Angelot, m. sal. habszedő.
 Auger, v. a. t. t. kívájni.
 Auger (ô-jè), m. madárválu; 2. garatválu.
 Augite, f. ragyla.
 Augment, m. pal. — de dot, viszonyhagyomány; gr. növedék.
 Augmentateur, m. sokasító.
 Augmentatif, ve, a. gr. gyakorító.
 Augmentation, f. szaporítás, nagyobbítás; növedék; fizetési pótlék.
 Augmenter, v. a. szaporítani; növelni; javítani; 2. v. n. nagyobbodni; növekedni; drágulni; szökkenni.
 Augure, m. előjel; előjeltetés; 2. madárjós; oiseau de mauvais —, vészmadár; fig. szerencsétlen ember.
 Augurer, v. a. gyanítani; sejdíteni; jósolni.
 Aujourd'hui, adv. ma; d'—, mai; p. un bon — vaut mieux que deux demain, jobb ma egy veréb, mint holnap egy tüzok.
 Au-lof, v. lof. [háló.
 Aumaillade, f. pêch. keszeg.
 Aumaille, f. a. é. f. bêtes —s, szarvasmarha.
 Aumône, f. alamizna; tronc des —s, alamiznatőke; 2. pal. birság; 3. — fieffés, kir. alapítvány az egyház számára.
 Aumônée, f. alamizsnake-nyér.
 Aumôner, v. a. pal. birságot fizetni sz. számára.
 Aumônier, ère, a. jótékony; 2. — m., alamiznamester; 3. — d'un régiment, tábori lelkész; 4. perzselyhordó.
 Aumussier, v. bonnetier.
 Aunage, m. röfmérték; rőffel való mérés; bénéfice d'—, ráadás.
 Aunaie, aulnaie, f. eger-erdő, egeres.
 Aune, aulne, m. egerfa.
 Aune, f. rőf; s'en donner tout du long de l'—, tor-kig lakni.

Autant

Année, f. bot. örvénygyökér.
 Auner, v. a. rőffel mérni; — bois à bois, szűken mérni.
 Aunette, f. egercserje.
 Auparavant, adv. előbb, minden előtt.
 Auprès, prép. mellette, közel; 2. mellett, -nál -nél; il n'est plus — du ministre, nincs többé a min. szolgálatában; 3. képest; la vie n'est rien — de l'honneur, az élet semmi a becsülethez képest.
 Aurélie, v. chrysalide.
 Aurélière, v. perce-oreille.
 Auréole, f. peint. fénykör, sugárkör; 2. dicsőség.
 Auriculaire, a. témoin —, fültanu; confession —, fül-gyónás; 2. an. nerf —, hallideg.
 Auricule, v. oreille externe; 2. bot. v. oreille d'ours.
 Aurifère, a. aranytartalmú.
 Aurone, f. bot. abrutüröm.
 Aurore, f. hajnal; 2. com. couleur d'—, hajnalszín; poét. les pleurs d'—, harmat; 3. phys. — australe, boréale, déli, éjszaki fény.
 Auspice, v. augure.
 Aussi, adv. is, szintén; 2. ugyanazért; 3. prép. úgy; 4. — bien que, ép úgy mint...; 5. — bien, különben is; 6. — peu que, ép oly kevéssé.
 Aussitôt, adv. conj. azonnal, legott; p. — dit, — fait, alig mondta, már megtette.
 Auster (-èr), m. déli szél.
 Austère, a. szigorú; 2. barátságtalan; phys. janyar; —ment, adv. szigorún; komorúl.
 Austérité, f. szigorúság, zordonság.
 Austral, e, a. déli; aurore —, déli fény.
 Autant, adv. annyi, ugyanannyi, ép úgy; 2. conj. amennyire annyira; p. — de têtes, — d'avis, a hány fő, annyi gondolat; 3. gallic. az, ugyan az, — en

Autel

emporte le vent, *falra bor-sót hányni*; — comme —, *egyre megy*; 4. —, v. aussi 3; 5. d'— adt. il parle beau-coup mais il mange d'—, *sokat beszél, de ép any-nyit eszik*; 6. d'— mieux, *minél — annál*; 7. d'— moins, *annál kevésbbé*; 8. d'— plus v. plus, 5; 9. — que, *a mennyiben*; 10. *annyival inkább*; 11. et d'— que, conj. prat. *minek utánna*.

Autel, m. *oltár*; cath. maî-tre —, *nagyoltár*; élever — contre —, *szakadást elő-idézni*.

Autelage, m. *oltárjog*; 2. *papilleték*.

Auteur, m. *alapító*; 2. *szer-ző, író*; femme —, *írónő*; 3. *szavatos*; 4. *előd*.

Authenticité, f. *hitelesség*.

Authentique (ô-tan-), a. *va-lódi*; 2. *hiteles, jogérvé-nyes*; 3. *fontos*; 4. —, s, pl. pat. *törvéncikk*, — ment, adv. *hitelesen*.

Authentiquer, v. a. *hitele-síteni*.

*Auto'biographe, m. *ön-élet-író*; — biographie; f. *ön-é-rajz*; — chthone, m. *ös-lakos*; — crat, m. *ön úr*; — cratie, f. *önuralom*; — da-fé, m. *eretnek-égetés*; — didact, m. *öntanult*; — graphe, m. *hasonmású kéz-írat*; — mate, m. *önmoz-dony*; fig. *tőkfilkő*; — ma-tique, a. *gépies*; — matis-me, m. *gépiesség*.

Automnal (tom-nal), a. *őszi*.

Automne (tone), s. *ősz*.

Auto'nome, a. *önhatósági*; — nomie, f. *önhatóság*; — psie, f. *önszemlélet*; an. *halott-boncolás*.

Autorisation, f. *fölhatalma-zás*; 2. *jóváhagyás*.

Autoriser, v. a. *fölhatalmaz-ni*; 2. *jóváhagyni*; fig. *jo-gosítani*; 3. s'—, v. r. *te-kintélyt nyerni*; it. *adni magának*; 4. *hivatkozni*.

Autorité, f. *tekintély*; hata-lom; 2. *faire —, irányt ad-*

Autour

ni; 3. *hatóság*; 4. d'—, adt. *erőszakkal*; d'— pri-vée, *önhatalmúlag*.

Autour, adv. et prép. *körül, köröskörül*; — m. *ölyv*.

Autre, a. *más*; *másik*; —s, fam. *mi*; nous —s hom-mes, *mi férfiak*; 2. *egészen más*; 3. *második*; un — César, *második César*; 4. m. ou pron. rel. tout — que lui, *mindenki más* —; qui voit l'un, voit l'—, *egyik olyan mint a másik*; ni l'un ni l'—, *egyik se*; —s pays, —s moeurs, *a mennyi ház, annyi szokás*; fam. il en sait bien d'—s, *még különbeket is tud*; l'un portant l'—, *egyre másra*.

Autrefois, adv. *hajdan, va-laha*.

Autrement, adv. *másként*; 2. *különben*; 3. fam. pas —, *nem épen*.

Autre-part, adv. *máshol, máshová*; 2. d'—, *egyéb-iránt*.

Antruche, f. orn. *nyarga, szaladár*.

Autrui, m. ou pron. ind. *más, mások*; il faut respecter le droit d'—, *tisztelni kell mások jogát*.

Auvent, m. *eresz*.

Auxiliaire, a. *segéd, segítő*; gr. verbe —, *segédige*.

s'Avachir, v. r. *tágujni, pu-hulni*; pop. *elhízni*.

Aval, m. com. *váltókezesség*; riv. d'—, *vízmentében*; vent d'—, *esti szél*.

Avalage, m. riv. *hajózás víz-mentében*; it. *fuvarbér*; ton. *pincébe eresztés*; fo-lyás (*hordóé*).

Avalaison, avalasse, m. *eső-áradás*.

Avalange, —che, f. *hógörge-teg*.

Avalant, te, v. *avalér*.

Avalé, e, a. *csüggő, függő*; —e, f. manuf. *foszlány*.

Avalement, m. méd. *nyelv-izsam*.

Avaler, v. a. *nyelni, elnyelni*; fig. — des coulevres, *sé-*

Avantager

relmeket eltűrni; faire — qc. àq. *vmit vkivel elhíttet-ni*; jard. — un branche, *ágot levágni*; — du vin dans la cave, *pincébe kor-csolázn*; com. *kezeskedni*; 2. v. n. riv. *vízmentében hajózni*; 3. v. r. man. *le-csüggni*; fig. — sans corde et poulie, *könnyű szerrel végezni vmit*.

Avaleur, m. *lenyelő*; fam. — de pois gris, *nagybélű*; it. — de charettes ferrées, *szájhős*.

Avalies, f. com. *dög-gyapjú*.

Avalois, m. pop. *tágtorok*; chap. *nyújtóvas*; sell. *far-matring*.

Avance, f. *előbbség*; arch. *nyuladék*; 2. *előleg*; 3. d'—, par —, prép. *előzete-sen*; *előre*.

Avancée, f. mil. *előőrs*.

Avancement, m. *előléptetés*; *haladás*; 2. *gyarapodás*; 3. *előleg*.

Avancer, v. a. *előbbretenni*; *kinyújtani*; 2. *siettetni*; 3. *előléptetni*; *előmozdítani*; 4. *előlegezni*; 5. *kölcsönöz-ni*; 6. v. n. *előhaladni*; p. plus on se hâte, moins on —e, *hamarjáró, hamarfé-radó*; horl. *sietni*; 7. s'—, v. r. *közeledni, fölvergőd-ni*; *bocsátkozni (vbe)*.

Avanie, f. *pénzszarolás*; fig. *szándékos bántalom*.

Avant, m. mar. v. *proue*; fig. aller de l'—, *bátran előre haladni*; 2. —, prép. *előtt*; 3. —, adv. *mélyen*; le fer penetra si — qu'il en mou-rut, *a vas oly mélyen be-hatolt, hogy belehalt*; 4. en —, adv. mil. *előre*! 5. en —, prép. en — de l'escalier, *a lépcső előtt*; 6. en —; de là en —, *attól kezdve*; 7. — de, *mielőtt*; 8. — que, conj. *még mielőtt*. . .

Avantage, m. *előny*; *fö-lény*; *előjog*.

Avantager, v. a. *kegyelni*; *gondoskodni*; 2. *elsőbbsé-get adni*; 3. s'—, v. r. *el-sőbbséget kikötni*.

Avantageusement

Avantageusement, adv. előnyösen.
Avantageux, se, a. előnyös; 2. úriás; 3. kedvező; 4. fenhéjázó.
Avant'bec, m. jégtörő; — blanc, m. jard. kora érő cseresznye; — bras, m. alkar; — chemin couvert, m. fort. külső, földött út; — coeur, m. an. szívgyödör; — corps, m. arch. előtornác; — cour, f. e. udvar; — coureur, m. hírmondó, e. posta; — dernier, ère, s. a. utolsó előtti; — duc, m. parthíd; — faire-droit, v. interlocutoire; — fossé, m. fort. e. árok; — garde, f. e. sereg; — goût, m. e. íz; — hier (-thière), adv. tegnapelőtt; — jour, m. hajnal; — logis, m. e. lakás; — main, m. tenyér; — mur, m. fort. e. fal; — part, f. pal. elsőbbség; — pêche, f. kora-érő őszibarack; — pied, pié, m. lábfej; fejbőr; — pieu, m. jard. lyuk-ásó vas; — pognet, v. métacarpe; — poitrine, f. e. mell; — port, m. külső kikötő; — portail, m. e. kapu; — poste, v. avancée; — propos, v. préface; fig. bevezetés; — scène, m. e. szín; — seuil, m. küszöblépcső; — toit, m. arch. eszterha; — train, m. állás eleje; artil. börtöc; ôter, amener l'— d'une pièce, ágyút leböröcközni; felböröcközni; — veille, v. surveillance.
Avantin, v. crossette.
Avare, s. a. fősvény, zsugori.
Avarement, adv. fősvényen.
Avarice, f. fősvénység, kapzsiság.
Avaricieux, se, s. a. v. avare.
Avarie, f. com. hajókár, horgonybér.
Avarié, e, a. megrongált (hajó); megromlott (árúk).
s'Avurier, v. r. hajókárt szenvedni.
Avaste, i. mar. hujá!
A-vau-l'eau, adv. vízmenté-

Avec

ben; fig. aller —, meghiusulni.
Avec (avek), prép. -val, -vel; 2. -tól, -től; séparer l'or d'— l'argent, aranyt ezüsttől elválasztani; 3. avval; il a pris mon manteau et s'en est allé —, elvette köpenyemet és elment avval; 4. fam. la montre et l'argent —, órát és ráadásul pénzt; — tout cela, mindezek ellenére.
Aveindre, v. a. ir. fam. elérni.
Aveline, f. spanyol mogyoró.
Avelinier, m. sp. mogyorófa.
Avenage, m. zabtized.
Avenant, e, a. megnyerő, kellemes; pal. v. avenir; 2. à l'—, v. à proportion.
Avènement, m. trónrajutás.
Avenir, advenir, v. a. ir. történni, esni; s'il avenait que, ha megesnék, hogy; avenant le décès de l'un des deux, kettőjük közül az egyiknek halál esetére; pal. il faut regarder la chose comme non avenue, a dolgot meg nem történni kell tekinteni.
Avenir, m. jövő; poét. utókor; 2. à l'—, adt. jövőre.
Avent, m. advent.
Aventure, f. eset, esemény, kaland; 2. véletlen szerencse; 3. dire la bonne —, jósolni; 4. à l'—, adv. vaktába; 5. d'—, par —, adt. történetesen, esetleg; à toute —, v. cas.
Aventurer, v. a. merni, kockáztatni; 2. s'—, v. r. veszélynek tenni ki magát.
Aventureux, se, a. merész, vakmerő, kalandos.
Aventurier, m. h. portyázó, száguldozó; fig. —, ère, kalandor; k.-nő; 2. mar. v. filibustier.
Avenue, f. faszor; kapualja; 2. *sugárút; 3. com. vám.
Avérer, v. a. igazolni, bebizonyítani.
Averon, v. haveron.
Avers, m. pl. házi állatok; juhok.

Aviner

Averse, f. zápor.
Aversion, f. ellenszenv; utálat; fam. et fig. c'est ma bête d'—, halálba gyűlölöm.
Avertin, v. tournis; 2. v. frénésie.
Avertir, v. a. tudósítani; bejelenteni; inteni; 2. — en ami, barátilag meginteni.
Avertissement, m. intés, emlékeztetés, intelem; 2. jelentés, hirdetés, közhírrététel; 3. litt. tudósítás; előszó; előleges tudni való.
Aveu, m. vallomás, vallástétel; 2. beleegyezés, helybenhagyás; 3. vélemény; 4. homme sans —, csavargó, kőborló.
Aveugle, s. a. vak; un — né, pakon született; c'est un — sans bâton, mindentől meg van fosztva; poét. l'— enfant, amor; 2. obéissance —, föltétlen engedelmeség; 3. à l'—, en —, v. aveuglement, 4. an. intestin —, vakbél.
Aveuglement, m. v. cécité; fig. tudatlanság; szemfényvesztés.
Aveuglement, adv. fig. vakon; vaktában; meggondolatlanul.
Aveugler, v. a. megvakítani; 2. csillámitni, kápráztatni; fig. elvakítani; 3. s'—, v. r. megvakítani magát; fig. elvakulni.
à l'Aveuglette, adt. fam. tapogatva, vaktában.
Avituaillage, v. avitaillement.
Avide, a. vágyó; sóvár; kapzsi; —ment, adv. sóvárgva, kapzsin, vágyakodva.
Avidité, f. vágyakodás; sóvárság; heves vágy.
Avilir, v. a. értéktelenné tenni; fig. lealacsonyítani, gyalázni; megbecsteleníteni; 2. s'—, v. r. értékét veszteni; fig. elaljasodni.
Avilissement, m. lealacsonyítás; elaljasodás.
Avilisseur, m. lealacsonyító.
Aviner, v. a. borba áztatni; futaille —ée, szőlőzöld

Aviron

hordó; fig. un homme —é, *részegember*.
Aviron, m. *evező*; e. *rúd*.
Avironner, v. a. mar. *evezni*.
Avironnerie, f. *evező-készítés*.
Avironnier, m. *ev. készítő*.
Avis, m. *vélemény, nézet*; pal. *szavazat*; aller aux —, *szavazni*; 2. *tanács, javaslat*; fig. il y a jour d'—, *még van idő a gondolkozásra*; 3. *tudósítás; intézés*; com. lettre d'—, *tudósító levél*; donneur d'—, *tanácsadó*.
Avisé, e, a. *okos, ovatos*; mal —, *félrevezetett*.
Aviser, v. a. v. *avertir*; 2. q. fam. *észrevenni vkit*; 3. v. n. *gondoskodni vról.* s'—, v. r. de qc. *kigondolni vmit*; 2. *merészeln*; de quoi s'avise -t-il? *mit merészels?*
Avissure, avissure, f. *hajték*.
Avitaillement, m. *élelmezés*.
Avitailler, v. a. *élelmezni*.
Avitailleur, m. *élelmező*.
Avivage, m. *csiszárolás*.
Aviver, v. a. *síkárolni*; — des couleurs, *színeket eleveníteni*; s'—, v. r. *élénkíteni*.
Avives, f. pl. vét. *nyakmirigyek*.
Avivoir, m. dor. *aranyozó kés*.
Avocasser, v. n. fam. *zugügyvédkedni*.
Avocasserie, m. fam. *jogcsavarás*.
Avocassier, m. fam. *jogcsavaró*.
Avocat (-ka), m. *ügyvéd*; — fiscal, *ügyész*; — général, *államügyész*; fig. —, e, *szószóló, sz.sz.-nő*.
Avocatoire, a. lettres —s, *visszahívó levél (külföldön levő alattvalóhoz)*.
Avocette, f. icht. *kardorrú hal*.
Avoine (a-voâ-ne), f. bot. *zab*; — folette v. haveron; paille d'—, *z.szalma*; — des prés, *ürezab*; — jaunâtre, *sárgaz.*; — noir, *borostás z.*; fig. cet homme

Avoinerie

a reçu de l'—, *kikosarazták*; 2. agr. les —s, pl. *lábán álló z.*
Avoinerie, f. *zabföld*.
Avoir, v. a. ir. *bírni, lenni* (-nak, -nek); chaud, *melegnek lenni*; — pour agréable, *helybenhagyni*; — pour but, *szándékozni*; 2. — à, j'ai à lui dire, *meg kell neki mondanom*; 3. p. il n'est rien telle que d'en —, *mindent meggyőz a pénz*; en —, contre qui en avez-vous? *kire haragszik?* en —, *gazdagnak lenni*; tant y a, *annyi bizonyos*; vous en aurez, *megkapja részét*; 4. v. imp. y —, il y a deux ans, *ez előtt két évvel*; il y en a, *vannak emberek*; 5. v. aux. il a aimé, *szeretett*; la lettre qu'il a eu, *a levél, melyet kapott*; 6. —, m. *birtok*; cette maison est une belle —, *e ház szép birtok*; com. *adott, fizetett*; veuillez examiner mon —, *vizsgálja meg követelésemet*; le doit et l'—, *tartozik, követel*.
Avoisinement, m. v. *avoisiner*; 2. fig. *közeledés*.
Avoisiner, v. n. *határosnak lenni*; poét. un arbre qui —e les cieux, *egekig érő fa*. 2. s'—, v. r. *közeledni*.
Avortement, m. v. *fausse couche*; vét. *elvetélés*.
Avorter v. n. *idétlent szülni*; vét. *elvetélni*; fig. son dessein avorta, *célja nem sikerült*.
Avorton, m. *gyermekvesztés*.
Avouable, a. *bevallható*.
Avoué, m. *ügyvivő*; h. *temp-lomvéd*.
Avouer, v. a. *megvallani, bevallani*; elismerni; p. — la dette, *hibáját elismerni*; 2. *jóváhagyni*; 3. s'—, v. r. v. se réclamer.
Avoyer, v. a. mar. *támadni (szélről)*.
Avril, m. *áprilhó*; icht. *poisson d'—, közmakár*; pr. *poisson d'—, kerítő*; don-

Babiole

ner un poisson d'— àq. *bolonddó tenni vkit*; poét. l'— de mes jours, *éltem tavasza*.
Axe, m. *tengely*.
Axillaire, a. *nerf, veïne* —, *hónalj-ideg, ér*; glandes —s, h. *mirigy*.
Axinite, v. *épidote*.
Axiome, m. *sarkelv*.
Axonge, m. *háj*; verr. — de verre, *üvegtajt*.
Aze, m. g. p. *számár*.
Azèle, f. ent. *kétröpi*.
Azérole, f. *naspolya*.
Azimuth, azimuth (-ute), m. *tetőkör*.
Azote, s. a. chin. *légeny*; —é, e, a. *légenytartalmú*.
Azoth, m. alch. *ércek alapszere*; általános *gyógyszer*.
Azur, m. *színelet*; — mail, *halványkék*; — de roche, *lazurpat*; fig. l'— de ciel, *azurkék*.
Azyme, s. a. *kovásztalan*; pain —, k. *kenyér*.

B.

B, m. b *betű*; ne parler que par F et par —, *folyvást káromkodni*; pop. il est marqué au —, *megjelölte a természet (az az pupos, sánta stb.)*; fig. *gonosz ember*.
Babeurre, m. *író*.
Babiche, v. *bichonne*.
Babil, m. *fecsegés*; ch. *nyomot vesztett eb csaholása*.
Babillage, m. *fecsegés*.
Babillard, e, s. a. *fecsegő*; vén. *csaholó*; 2. le —, orn. *zöldrigó*; 3. la —e, *barázdabillegető*.
Babiller, v. a. fam. *fecsegn*, *locsogni*; ch. *csaholni (nyomot vesztve)*.
Babine, f. *gamba, ajak*; il s'en est donné par les —s, *mindennek nyakára hágott*.
Babiole, f. *játékszer*; fig. il ne s'amuse qu' à des —s; *csekélységekkel bíbelődik*

Baboucard

Baboucard, m. oin. *halászmadár*.
 Babouche, f. *papucs*.
 Babouin, m. *közönséges eb-faj*; 2. *torzkép*; pv. faire baiser le — à q. *vkit kellemetlen dologra kényszeríteni*; 3. fam. m. —e, f. *málészájú, bámész*.
 Bac (bak), m. *komp*; jard. *öntözési medence*; brass. *erj-edény*; sucr. *áztatókád*; — à choux, *mészvízgödör*.
 Bacaliau, m. *száritott tökehal*.
 Baccalauréat (ba-ka-lô-ré-â), m. *koszorús*.
 Bacchanal (ba-ka), m. *lárma*; faire du —, *pokoli lármát csapni*.
 Bacchanale, f. *bacchus ünnepe*; fig. *tivornya*.
 Bacchanaliser, v. n. g. p. *dözsölni*.
 Bacchant, e, s. a. *bacchus papja*; — *nője*; fig. *dözsönc*; *kicsapongó nő*.
 Bacchie (bak-), f. *path. borhimlő*.
 Bacchique (ba-ki-ke), m. *torborzó (vers)*; 2. a. v. *bacchique*.
 Bacchus (ba-kus), m. *bor istene*; fig. *bor*.
 Baccifère (bac-si), a. bot. *bogyós*.
 Bacciforme, a. bot. *bogyóalakú*.
 Baccivore, s. a. *bogyóevők*.
 Bacelle, v. *bachelette*.
 Bachasse, f. é. rur. *tó töltése*.
 Bachasson, m. pap. *csege*.
 Bachat, m. pap. *kölyűlik*; it. *kölyű*; 2. —, ange à cochon, *disznóválu*.
 Bâche, f. *ponyva; kocsiernyő*; drap. *cséveláda*; pêch. *húzóháló*.
 Bachelette, f. g. p. *cavira, cevere*.
 Bachelier, m. *tanárjelölt*; 2. autrf. *apród*; it. *fiatal kérő*; 3. *céh ifjabbika*.
 Bâcher, v. *bâche*.
 Bachique, a. fête —, *bacchus-ünnepély*; liqueur —, *szőlőnedv*.

Bachon

Bachon, m. vign. *boros putton*.
 Bachot, bache, m. *komp*; *révradik*.
 Bachotage, f. *kompon átjárás*; 2. *révbér*.
 Bachoteur, m. *révész*.
 Bachotte, f. *halasbárka*.
 Bachou, m. vign. v. *bachon*; 2. bouch. — ou bachoue, *beles putton*.
 Bacile, m. bot. *csimpaj*.
 Bâclage, m. mar. *kikötés*; 2. *révpénz*; 3. *kikötő elzárása*.
 Bâcler, v. a. *bereteszteni*; mar. *kikötni*; — un port, *kikötőt elzárni*; fam. *túl túl végezni vmit*.
 Bâcleur, m. mar. *révzáró*.
 Bacovier, m. bot. *pizangfa*.
 Bacule, v. *croupière*.
 Badail, m. pêch. *húzóháló*.
 Badaud, e, s. a. *málészájú*.
 Badauder, v. a. *báméskodni*; — erie, f. *báméskodás*; ne faire que —s, *trécselni*.
 Badiane, v. anis.
 Badigeon, m. *kőragasz*; sculp. *szobrász-tapasz*.
 Badin, e, s. a. *tréfás, enyelgő*.
 Badinage, m. *tréfa, enyelgés*; 2. *kacsavadászat*.
 Badinant, m. man. *lógós*.
 Badine, f. *sétapálca*; lovag-*versző*; ser. —s, *tűzfogó*.
 Badiner, v. n. v. *plaisanter*; fam. *il ne —e pas, érzékeny, ingerlékeny*; 2. v. *tailler*; mod. *lobogni*.
 Badinerie, v. *bouffonnerie*.
 Bafouer, v. a. *lehordani, szidni*.
 Bâfre, f. pop. *zabálás*.
 Bâfrer, v. a. pop. *zabálni*.
 Bâfreur, m. pop. *zabáló*.
 Bagage, m. *málha*; *tábori szer*; fig. et fam. *il n'a qu'un mince —, keveset irt*.
 Bagarre, m. fam. *lárma, zaj, zsidongás*; fig. *se tirer de la —, kivergődni a bajból*.
 Bagasse, bagace, f. *sajtoltcukornád*; coutur. *ócska rojtok*; écon. *olajsonkoly*.
 Bagatelle, f. *csekélység*; fig. pl. *hasztalanságok, apró-*

Baigner

ságok; fig. *ostobaság, balgaság*; s'amuser à la —, *hasztalanságokkal bibelődni*; 2. *aimer la —, szeretközéssel foglalkozni*; 3. —! *hiábavalóság!*
 Bagne, m. *rabszolgaház*; 2. *gályabörtön*.
 Bagnolet, m. — *lette*, f. *féllepel*; 2. mar. *kátrányozott vitorla*.
 Bague, f. *gyűrű*; fig. *ékszer*; it. v. *sinécure*; prat. — et joyeux, *ingó vagy on (nő halála után)*; fig. *sortir vie et —s sauves, baj nélkül menekülni*; man. *jeu de —, karikajáték*.
 Baguenaude, f. bot. *pukantó dudafürt*.
 Baguenauder, v. a. *bohóskodni*.
 Baguenaudier, m. fam. *bohóc*; 2. bot. *hólyagos borsofa*.
 Baguer (ba-ghé), v. a. cout. *redőzni*; *fércelni*; 2. — sa future, *arájának ékszereket ajándékozni*.
 Baguette (ba-ghèt), f. v. *badine*; 2. *bűvészeszső*; 3. — de fusil, *puskaveszső*; — de tambour, *dobverő*; 4. arch. v. *astragale*; chand. *gyertyaveszső*; mil. *passer par les —, veszsőt futni*; fig. *obeir à la —, szigorúan engedelmeskedni*.
 Baguetter, v. a. chap. *palcázni*.
 Baguier, m. *ékszertok*.
 Bahut (-hu), m. *láda*; arch. *pierre en —, domborkő*; jard. *plate-bande en dos de —, domború ágy*.
 Bahurier, m. *ládakészítő*.
 Bai, e, a. man. *pej*.
 Baie, f. bot. *bogyó*; — de café, *kávésbab*; — *genièvre, fenyőmag*; fam. *il m'a donné la —, rászedett*; arch. *ablak, ajtónyílás*; géog. *tengeröböl*.
 Baigner (be-nié), v. a. *fürösztetni*; *usztatni*; fig. *la rivière baigne les murs de la ville, a folyó locsolja a város falait*; — son visage

Baigneur

des pleurs, *arcát könyekkel áztatni*; 2. se—, v. r. *fürdeni*; — dans les larmes des malheureux, *a boldogtalanok könyein gyönyörködni*; 3. v. n. *ázni*; fig. — dans son sang, *vérében uszni*; *izzadni*.
 Baigneur, se, s. a. *fürdő*; *fürdő-vendég*; *fürdős*; *fürdő-köpeny*.
 Baignoir, m. fam. *fürdőhely*; —e, f. *fürdés-kád*; 2. th. *páholly*.
 Bail, m. pl. *baux, haszonbér, haszonbérbe adás*; 2. pv. *cela n'est pas de mon —, nem az én dolgom*; fig. — d'amour, *szerelmi ígéret*.
 Baillarge (ba-lyar-), m. agr. *tanaszi árpa*.
 Baillement, m. *ásítás*.
 Bailler (ba-lyié), v. a. *ásítani*; fig. *tátogni*.
 Bailler, v. a. *hérbe adni*; pv. *vous la lui baillez, elhitteti vele*.
 Baillet (ba-lyè), a. *testszín*; man. *cheval —, kесе*.
 Bailleur, m. *ási'ozó*; pv. *un bon — en fait bailer deux, egy bolond százat csinál*.
 Bailleuse, m. *bailleresse, f. haszonbérbe adó*.
 Bailli (ba-ly), m. *baillive, f. tisztartó*; t.-né; 2. *tartománynagy*; 3. t.-bíró.
 Baillon (ba-lyon), m. *szájpecek*; fig. *mettre un — à q., elhallgattatni vkit*.
 Baillonner (ba-lyo-né), v. a. *fölpeckelni*; *kivülről elzárni*.
 Bailloque (ba-lyo-), f. plum. *tarka structoll*.
 Bain, m. *fürdő*; 2. v. *baignoire; für.-szoba; fürdőház*; —s russes, *izzasztó f.*; — de pieds, *lábvíz*; 3. fond. *le métal est en —, az érc olvadásban áll*; arch. — de chaux, *oltott mész*; teint. *mettre au —, kádba tenni*.
 Baïonnete, f. *szurony*; *croiser la —, szuronyt szegzeni*; fig. *katonaság*.
 Bai-rouge, f. z. *gyűrűskigjó*.

Baisemain

Baisemain, m. féod. *kézcsók*; fig. *à belles —s, bókolva*.
 Baisement, m. *lábcsók (zöldcsütörtökön)*.
 Baiser, v. a. *csókolni*; 2. je vous —e les mains! iron. *köszönöm szépen!* pv. — le cul de la vieille, *makkot sütni (tétlenül állni)*; 2. se —, v. r. *csókolózni*; fig. *érintkezni*; 3. *nőszni*; 4. —, m. *csók*; cath. — de paix, *békecsók*.
 Baiseur, —se, s. a. *csókolózó*.
 Baisotter, v. a. fam. *csókolgatni, nyalakodni*.
 Baisse, f. com. *csökkenés*; 2. *apadás (vízé)*.
 Baisser, v. a. *leereszteni*; — la tête, *fejét lehorgasztani*; — les yeux, *szemét lesütni*; — la voix, *hangját mérsékelni*; — le ton, *alázatosan, ovatosan beszélni*; fig. — le prix d'une marchandise, *árut olcsóbban eladni*; 2. v. n. *apadni*; le jour —e, *alkonyodik*; com. *csökkenni*; riv. *vízmentében hajózni*; 3. se —, v. r. *lehajolni*; pv. *il n'a que se — et en pendre, a galambok sülvé röpködnek szájába*; tête *baissée, vak-tában*.
 Baissier, m. com. *csökkenésre nyereszkedő*.
 Baissière, f. *maradék*; boire la — du vin, *maradékbort kiinni*.
 Baissoir, m. sal. *vízartó*.
 Bajou, m. riv. *emelőrúd*.
 Bajoue, f. *disznó áll*.
 Bajule, m. *kormányzó*; 2. h. eccl. *kereszt és gyertyahordozó (körméneteknél)*.
 Bal, m. *táncvigalom*; jeu. *mettre une carte au —, egy kártyára rakni*; fig. *donner le — à q., vkit jól lehordani*.
 Baladin, e, m. f. *bohóc*.
 Baladinage, m. p. u. — d'esprit, *hitvány élc*.
 Baladoire, m. *húcsu*.
 Balafre, f. *sebhely, forradás (arcon)*.

Balcon

Balafre, v. a. *megsebesíteni (arcon)*.
 Balai (-lè), m. *seprő*; manche à —, *seprőnyél*; pv. *il n'est rien tel qu'un — neuf, új szita szegen függ*; ch. *fark*.
 Balais, a. rubis —, *halvány rubin*.
 Balance, f. *mérleg*; t. t. — d'essai, *kísérő m.*; — à bascule, *hidm.*; —s fines, *aranym.*; — à peson, *csapóm.*; phys. — hydrostatique, *vízm.*; com. d'un compte, v. *solde*; fig. *súlyegyen*; fin. *faire la —, le számolni egymással*; fig. *être en —, habozni*; 2. fig. *összehasonlítás*.
 Balancement, m. *ingás*; *ingadozás*; it. fig.
 Balancer, v. a. ord. fig. *egyensúlyban tartani*; — une affaire, *ügyet megfontolni*; elle fut longtemps —ée, *sokáig habozott*; 2. se —, v. r. *lebegni*; *lengeni*; *egyensúlyt tartani*.
 Balancier, m. *mérlegkészítő*; mec. — d'horloge, *órainga*; mon. *pénz verővas*; h. n. *billegők*.
 Balançoire, f. *hinta*.
 Balandran, m. *esőköpeny*.
 Balanite, f. *balanus (-ce), m. megkövesült süvencs*.
 Balasse, f. *szecskaszák*.
 Balaste, m. mar. *alteher*.
 Balastri, m. com. *aranykelme*.
 Balayage, m. *söprés*.
 Balayer, v. a. *söpörni*; fig. *le vent du nord —e l'air, a felszél tisztítja a levegőt*.
 Balayette, f. *seprőcske*.
 Balayeur, se, s. *utcaseprő, seprő*.
 Balayeurs, f. pl. *söpredék, szemét*.
 Balbutiement (-ciment), m. *hebegés, dadogás*.
 Balbutier (-cié), v. n. *hebegni, dadogni*; 2. v. a. *fecsegni, locsogni*.
 Balbusard, m. orn. *ráró*.
 Balcon, m. *erkély*; *ablakkarfa*.

Baldaquin

Baldaquin (—kein), m. *menyezet*; lit à —, v. *dais*.
 Baleine (—lène), f. *cet, bálna*; *halcsont*; blanc de —, b. *velő*; huile de —, b. *zsír*; pêche des —s, *cethalászat*.
 Baleiné, e, a. *halcsontos*.
 Baleineau, m. *fiatal cet*.
 Baleinier, m. *cethalász*; vaisseau —, *cethajó*; com. *halcsontkereskedő*.
 Balénas (—ná), m. *bálnacsök*.
 Baleston, m. mar. *vitortarúd*.
 Balèvre, f. *alsó ajak*.
 Baliné, f. *málha-daróc*.
 Balise, f. mar. *horgonyjel*.
 Baliser, v. a. mar. *horgonyjeleket rakni*.
 Baliseur, m. riv. *parti őr*.
 Baliste, m. icht. *hegyes orrú csuka*.
 Balivage, m. e. f. *utófák megjelölése*.
 Baliveau, m. e. f. *utófa*; — d'échaufaudage, *állásfa*.
 Baliverne, f. fam. *bohóság*.
 Baliverner, v. n. fam. *bohós-kodni*.
 Ballade (ba-la-), f. *regedal*.
 Balladère, f. *tánchely*.
 Balle, f. *labda*; fig. à vous la —, önön a sor; it. önt illeti; fam. renvoyer la —, más nyakába hárítani (v. mit); 2. *golyó*; pv. ce sont —s perdues, *kárba-vesztett*; 3. bot. *polyva*; héj, *hám*; 4. com. *köteg*; imp. et pap. *bál*; fig. ri-meur de —, *rosz költő*.
 Baller, v. *danser*.
 Ballet (balè), m. *színtánc*; p. faire une entrée de —, *hirtelen jönni és hirtelen távozni*.
 Ballon (ba-lon), m. *szél-labda*; fig. v. enfler; chi. *lombik*; phys. *léghajó*; fig. et fam. *irodalmi kísérlet*; 2. pot. *agyaggöröngy*.
 Ballonner, v. a. méd. *duz-zadni*; 2. se —, v. r. *fölfu-alkodni*.
 Ballot (ba-lo), m. com. *kö-tegcse*; fam. voilà ton —, *nesze batyud*.
 Ballote, f. bot. *holt csalán*; —noire, *pemet*.

Ballottage

Ballottage, m. *golyóvali szá-szavazás*.
 Ballotte (ba-lo-te), f. *szava-zati golyó*.
 Ballotter, v. a. *ide-oda lökni, rázni, ingani*; fig. *megfontolni, meghányni-vetni*; 2. — q. *bolonddá tenni* (v. kit); v. n. *labdázni, go-lyózni*.
 Ballottine, f. cuis. *fűszerezett húsdarab*.
 Balnéable, a. *fürdésre való*.
 Balocher, v. a. p. u. *kocsi-kázni*.
 Balourd, e, s. a. *oktondi, pimasz*.
 Balourdise, f. *oktondiság, pimaszság*.
 Balsamier, v. *baumier*.
 Balsamine, f. bot. *papucsvi-rág*; — ne me touchez pas, ne nyulj hozzám; — mâle, *magrugó*.
 Balsamique, a. *balzamos, b. illatu*.
 Balsamite, v. *menthe coq*.
 Balustrade, f. *oszlopos kor-lát; kartámasz*.
 Balustre, m. *díszkorlát*; arch. *duzadék*.
 Balustrer, v. a. *díszkorlással ellátni*.
 Balzan, a. man. *fehérlábu kese*.
 Balzane, f. man. *fehér folt (ló lábán)*.
 Bambin, m. fam. *kis fiu*.
 Bambochade, f. *aljas festé-szet*.
 Bamboche, f. *sodronybáb*; fig. *pöttön*; 2. com. *bam-buszpálca*; 3. pop. pl. *dő-zsölések*; —er, v. a. pop. *dőzsölni*; —cheur, m. pop. *korcsmahős*.
 Bambochon, m. *sodrony-bá-bocska*.
 Bambou, m. *bambusznád*.
 Ban, m. *kihirdetés (jegye-seknél)*; *hirdetmény*; *had-fölhívás*; 2. *számkivetés*; 3. h. *bán*; 4. com. *csalán-szövet*.
 Banal, e, a. féo. *kényszerítő*; moulin —, *zsarmalom*; fig. *elcsépett, kopott, minden-napi*; coeur —, v. *trivial*.

Bandoulière

Banalité, f. féo. *kényszerítő jog*; — des moulins, *örlési kényszer*; fig. *mindenna-piasság*.
 Banana, f. *pízang-füge*.
 Bananier, m. *pízangfa*.
 Banc (ban), m. *pad*; mar. — de gallère, *evező pad*; — de sable, *zátony*; — des poissons, *költöző halak*; car. — de pierre, *kőrétég*.
 Bancal, e, s. a. pop. *görbe-lábú*.
 Bancasse, f. mar. *hajó-szek-rény (ágy, asztal stb. sző-mára)*.
 Bancelle, f. *lóca*.
 Bancroche, s. a. pop. *lőcs-lábú*.
 Bandage, m. *kötélék*; chir. *sérkötő*; 2. *keréksín*.
 Bandagiste, m. *sérkötő-csi-náló; sérsebész*.
 Bande, f. *kötő, kötelék*; — d'une saignée, *érpólya*; — de papier, *papírszelet*; sous —, *keresztkötés*; arch. *párkány*; astr. — de Ju-piter, *Jupiter karikái*; 2. *sereg, csapat*; fair — à part, *különválni*; vitr. — de plomb, *ablakólm*.
 Bandeau, m. *homlokkötő, szemk.*; fig. faire tomber le — de dessus les yeux de q., *vkít fölvilágosítani*.
 Bandelette, f. *kötszalag; csík*.
 Bander, v. a. *bekötni*; 2. *fe-szítni*; v. *tendre*; fig. *föl-lázítani*; 3. v. n. *feszülni*; 4. se —, v. r. *föllázadni; ellenszegülni*. [nór.
 Bandereau, m. *trombita-zsi*.
 Banderole, f. *lobogó; trom-bitabojt; kardszj*.
 Banderoler, v. a. *föllobo-gózni*. [nière.
 Bandière, f. mar. v. *ban*.
 Bandit, m. *rabló, haramia*; 2. *csavargó*; fam. il est fait comme un —, *gyanus külsejű*.
 Bandoulier, m. *utonálló, sze-génylegény*; pop. *gaz, sem-mirekellő*.
 Bandoulière, f. *vállsallang*; icht. *fürtfogú*.

Bane

Bane, f. baneau, m. szatyor, gyékénykosár.
 Bang, m. bot. borpálma.
 Banlieu, f. határ, tilhatár.
 Bannasse, f. hamuhordó.
 Banne (ba-ne), f. vászondarab (kirakatban); charr. kas; it. takaró, ponyva; v. bâche; charb. szénkas.
 Banneau, m. putton.
 Banner, v. a. ponyvával beföldni.
 Banneret (ba-n're), m. seigneur —, zászlósúr.
 Banneton (ban-n'ton), m. halasbárka; boul. —s, szakasztó.
 Bannette (ba-nè-te), f. charr. v. banne; — à bouchons, dugaszkosár.
 Banni, m. száműzött; 2. —, e, v. bannir.
 Bannière (ba-niè-re), f. mar. lobogó; fig. se ranger sous la — deq., vki pártjához szegődni.
 Bannir (ba-nir'), v. a. száműzni; fig. kirekeszteni; elűzni; — toute pudeur, minden szemérmet levetkezni; se —, v. r. önkényt lemondani; távozni; — elválni.
 Bannissable, a. száműzendő.
 Bannissement, v. exil.
 Banque, f. váltó-üzlet; 2. jegybank; jeu. játékbank; imp. faire la —, munkásokat kifizetni; it. fig. boldondá tenni.
 Banqueroute, f. tönk; fig. faire —, szavát megszegni.
 Banqueroutier, m., -ière, f. bukott.
 Banquet (-kè), m. lakoma; dév. le sacré —, Úr vacsorája.
 Banqueter, v. n. lakmározni.
 Banquette, f. párnás pad; hydr. emelkedett ösvény; jard. élő sövény; fort. mellvéd.
 Banquier, m. bankár.
 Banquise, f. mar. jégzátóny.
 Banquiste, m. javos.
 Bans, m. pl. ch. vacok.
 Banse, f. árúkosár.

Baptême

Baptême (ba-tême), m. théo. keresztelés; beszentelés.
 Baptiser (ba-thi)-, v. a. keresztelni; fam. — q., csufnevet adni (vkinek).
 Baptismal, e, (bap-tis-mal), a. keresztiségi.
 Baptiste (ba-tis-te), m. Saint-Jean —, ker. szt. János.
 Baptistère (ba-tis-), s. a. anc. keresztelési kápolna.
 Baquet (-kè), m. csöbör, kád; éc. rur. fejőrocška.
 Baqueter, v. a. båt. lepárolni (vizet).
 Baquette, f. tir. fogó.
 Baquier, v. colonnier.
 Bar, bard, m. båt. hordszék; riv. csónak.
 Baragouin, m. badar beszéd.
 Baragouiner, v. n. érthetlennül beszélni; 2. v. a. hadarni.
 Barandage, m. cout. tilos halászat.
 Barange, f. sal. válaszfal.
 Baraque, f. deszkasátor; 2. kunyhó.
 Baraquette, f. cuis. vagdalt-hús pástétom.
 Baratte, f. köpülő.
 Baratter, v. a. köpülni; 2. com. cserevásárt üzni.
 Barbacane, f. fort. lőrés; arch. pöce.
 Barbare, a. embertelen; gr. idegenszerű; 2. m. vad.
 Barbaricaire, m. t. t. szönyegszövő.
 Barbarie, f. kegyetlenség; kegyetlen tett.
 Barbarisme, f. gr. idegenszerűség.
 Barbe, f. szakál; faire sa —, borotválkozni; p. — bien etuvée est à demi rasée, a ki mer, az nyer; fam. jeune —, éretlen fickó; 2. serte, taják, taraj, tollzászló; 3. man. barbárai ló.
 Barbeau, m. icht. márna; 2. bot. v. bluet.
 Barbelé, e, a. ágas, kampós.
 Barberie, f. borotválás mestersége; borbélyműhely.
 Barberot, m. g. p. rossz borbély.

Barder

Barbet, te, s. a. uszkár.
 Barbette, s. a. fort. v. banquette; 2. v. guimpe.
 Barbier, m. borbély.
 Barbifier, g. p. v. raser.
 Barbillon, m. kis márna; bajuszszál (halaknál); vét. nyelvfekély; ois. píp.
 Barbon, m. iron. vénember; bot. tevekáka.
 †Barbonnage, m. mogorvaság.
 Barbot, m. mar. gályarabok borbélyja.
 Barbote, f. icht. folyami menyleg.
 Barboter, v. a. gágogni; csőrrel turkálni az iszapot; fam. sárban botorkálni.
 Barboteur, v. canard privé.
 Barboteuse, v. coureuse.
 Barbotine, f. giliszta-mag; pot. agyagiszap.
 Barbouillage, m. mázolás; szózavarék.
 Barbouiller, v. a. mázolni; maszatolni; 2. hadarni; 3. bepizskítani; 4. se —, v. r. bepizskítani magát; beborulni; pop. se moquer de la —ée, mivel se törődni.
 Barbouilleur, m. mázoló; maszatóló; hadaró; cincogó.
 Barbouquet, vét. v. bouquet.
 Barbout, f. suc. rögcukor.
 Barbu, m. icht. bajuszos orsóhal; —, e, a. szakálos; bot. fanodó; 2. —è, f. v. ca-nelet; jard. bujtóvány.
 Barbuquet, m. path. var.
 Barcade, f. man. egy terehló (hajóra szállítandó).
 Barcelonnette, f. gyermekágy.
 Bard, v. bar.
 Bardane, v. glouteron.
 Barde, f. lópáncél; cuis. — de lard, szalonnaszelet; sel. —, bardelle, sima nyereg; 2. csatadalnok.
 Bardeau, m. zsindely; 2. v. mulet.
 Barder, v. a. páncélozni (lovat); båt. rakni (köveket); cuis. spékelní; fig. il est —é des ordres, rendjelekkel van megrakva.

Bardeur

Bardeur, m. *saroglyahordó*.
Bardin, m. agr. *muskatályalma*.
Bardit (-dite), m. h. anc. *csatadal*.
Bardot, m. *öszvérke*; fig. *kötekedés céltárgya*.
Baret (-rè), m. *barcagás* (*elefántról*); —er, v. a. *barcagni*.
Barge, f. orn. *mocsári szalonka*; 2. *széna-, farakás*; 3. mar. *bárka*.
Barguette (-ghète), f. *komp*.
Barguignage (-ghi-nia-), v. *irrésolution*.
Barguigner (-ghi-nié), v. a. *fam. habozni, késedelmezni*.
Barguigneur, se, s. a. *késedelmező*.
Barigue, f. pêch. *varsa*.
Baril (bari), m. *hordócska*; com. *bodony*; mil. pl. —s à bourse, *erszényhordó*.
Barillage (-ril-ya), m. mar. *hordók*; 2. com. *faire le —, bort palackokba fejteti*.
Barillar, —d, m. mar. *pince-mester*.
Barillet, m. *hordócska*; an. —, *caisse, füldobüreg*; horl. *óradoz*; hydr. *köpü*; luth. *henger*.
Bariolage, ect. v. *bigarure* ect.
Baritel, m. expl. *emelőcsiga*.
Barium (-ome), m. chi. *súlyany*.
Barjelade, f. agr. *elegyta-karmány*.
Barlong, ue, a. *csücsös*; arch. *csücsös négyszög*.
Barnache, barnaque, barnacle, barnicle, f. orn. *örves lúd*.
Baro'macromètre, m. *súlymérő*; —mètre, m. *légm.*; —métrie, f. *légméréstan*; —métrique, a. *légmérői*.
Baron, ne, s. *báró, -nő*; —nage, m. *bárói méltóság*; —net, m. *angol báró*; —nial, e, a. *bárói*; —nie, f. *báróság*.
Baroque, a. *kajsa (gyöngy)*; fig. *különös, csudálatos, vadfurcsa*.

Barosanème

Barosanème, m. phys. *szél-mérő*.
Baroscope, v. *baromètre*.
Barot, v. *bau*.
Barotte, f. *gyümölcs-putton*.
Barque, f. *sajka*; teint. *kád*; fig. *conduire la —, dolgait intézni*; poét. *passer la — de Charon, meghalni*.
Barquerolle, m. mar. *parti csónak*.
Barquette, f. riv. *lélekvesztő*; cuis. *fánk*.
Barrage, m. *sorompó*; com. *hímes vászon*; *vámpénz*.
Barrager, m. *vámszedő*.
Barras, v. *galipot*.
Barre, f. *rúd*; fig. *cet homme est une —, ez ember szilárd*; *keresztfa*; arch. *korlát*; ch. *armes de la —, agyar*; imp. *hézag*; man. *rekeszrúd*; mar. *faretész*; mus. *ütenyvonal*; 2. *tollvonás*; jeu. *buvósdí*; fig. *partir de —s, hirtelen elutazni*.
Barreau (bâ-rô), m. *rostélyrúd*; prat. *törv. terem*; *ügyvédség*; imp. *sajtó fordítója*.
Barrer, v. a. *elzárni*; *keresztül húzni*; fig. — *le chemin à q., vkinek útjában állani*; vét. *bekötni*; pal. *megosztani*; 2. ch. *ingadozni (nyomon)*.
Barrette, f. *birétom*; fig. *parler à la — de q., vmit vkinek orra alá dörzsölni*; horl. *tolltő*.
Barreur, m. ch. *kopó (özeke)*.
Barricade (ba-ri-), f. *torlasz*.
Barricader, v. a. *torlaszolni*; 2. se —, v. r., *magát eltorlaszolni*; fig. *elzárkózni*.
Barrière (bâ-rière), f. *védrostély*; *sorompó*; 2. *korlát*; 3. *védfal*; fig. *akadály, válaszfal*; 4. com. *vám*; *vámpénz*; *város kapuja*.
Barriquaut, m. *hordócska*.
Barrique (ba-ri-), f. *őreghordó*.
Barrolement, m. prat. p. u. *halasztás*.
Bas, (bâ), m. *harisnya*; —d'homme, de femme, *férfi,*

Basi'fication

női h.; cela lui va comme un — de soie, *mintha rászabták volna*; cuis. — de soie, *kocsonya*; 2. *alsórész, allj*; le — du ventre, *alhas*; le — de la robe, *szegély*; au — de la montagne, *a hegy alljában*; 3. adv. — les armes! *le a fegyverrel!* mettre pavillon —, *megadni magát*, it. fig; le malade est bien —, *a beteg nagyon rosszul van*; fig. il est bien —, *a dolog végére jutott*; il faut le tenir —, *kurtán kell fogni*; 4. adv. à —! *el vele!* mettre à —, *lebontani*; en —, *alant*; allez en —, *menjen le*; commencez par en —, *kezdje alulról*; d'en —, *alulról fölfelé*.
Bas, se, a., *alacsony*; le temps est —, *az idő borult*; les eaux sont — ses v. *basse*; fig. les eaux sont — ses chez lui, *erszénye lapos*; la vue — se, *rövidlátó*; pv. *faire parler q. d'un ton plus —, beljebb szedetni a gyeplőt vkivel*; 2. *alsó*; — clergé, *alpapság*; le — étage, *földszint*; géo le Bas-Pays, *Németalföld*; 3. *sekély*; 4. *aljas*; *pórias*.
Basalte, basaltine, f. minér. *somla*; —tique, a. *somlatartalmú*.
Basane, f. *kikészített juhbőr*.
Basané, e, a. *napbarnította*.
Basanite, m. *kémkő*.
Bascule, f. *sadarfa*; *csapódeszka*; — de chaleur, *kályha - csappantyú*; — d'un puits, *kútgém*; jouer à la —, v. *balancer*; 2. *hídmérleg*.
Base, f. arch. *talap*; — d'une colonne, *oszlop töve*; *alap*; it. fig; méd. *alkatrész*; fort. *alaptér*; géom. *alpvonal*; opt. *gyűtér*.
Baser, v. a. fig. *alapítani*; se — v. r. *alapulni*.
Bas-fond, m. *lapály*; mar. *cseke, sekély*.
Basi'fication, f. chi. *aljtás*; —gyne, m. bot. *termetar-*

Basile

tó; —laire, a. an. os =, *ékcson*.
Basile, m. *Vazul*; fig. *szen-teskedők és rágalmozók jel-lege*; les Basiles de l'instruction publique, *a jezsuiták*.
Basilic, m. bot. *bazsalikom*; 2. h. n. *tokár*.
Basilicon, m. bot. *kertizsálya*; ph. *sebkenőcs*.
Basilique, f. *székesegyház*.
Basque, f. *lebbeny*; géo. m. *biskáji*; mus. *tambour de —, csörgő dob*.
Basquine, f. *halhéjas szoknya*.
Bas-relief (-lièf), m. *féldombormű*.
Basse', f. mus. *mélyhang*; *bőgő*; — continue, *számzott alhang*; p. c'est la — continue de son discours, *mindig egy bakot nyúz*; hydr. pl. — s, *sekélyek*; — cour, f. *baromfi-udvar*; *kocsi-udvar*; fam. nouvelles de —, *pletyka-hírek*; — eau, f. mar. *apály*; — enceinte, v. *fausse-braie*; — étoffe, f. *ólommal vegyített ón*; — fosse, v. *fosse*; — lisse, v. *lice*; — lisier, v. *licier*.
Bassement, m. fig. *aljas, pórias*.
Bassesse, f. fig. *aljasság, alávalóság; alacsonyság*.
Basset (ba-cè), m. *borzeb*; fig. *pöttön*.
Basse-taille, f. *középhang*; sculp. v. *bas-relief*.
Bassier, m. riv. *zátony*.
Bassin (ba-cein), m. *csésze*; — à laver, *mosdó tál*; — de garde-robe, *éji edény*; 2. *medence*; 3. *meder*; an. v. *bassin*; chir. — oculaire, *szemszilke*; chap. *nemeztábla*.
Bassine, f. *öblítő üst*; imp. *áztató-medence*.
Bassiner, v. a. *melengetni (ágyymelegítővel)*; chir. *borogatni*; jard. *nedvesíteni*.
Bassin (ba-ci-né), m. *serpeny*; an. — des reins, *ve-*

Bassinoire

semedence; bot. des près, v. *renoncule*, †*vasföveg*.
Bassinoire, f. *ágyymelegítő*; — anglaise, v. *chauffe-rette*.
Bassinot, v. *diablotin*.
Basson, m. mus. *bugósíp*; b. s. *fuvó*.
Bastant, e, a. fam. *elegendő*; être — pour qch. *vminek megfelelhetni*.
Baste, f. agr. *tejeskanna*; vig. *mustkád*; com. *hárselyem*.
†**Baster**, v. n. v. *suffire*; baste pour cela! *elég! nem bánom!*
Bastinguage, m. mar. *gátna*.
Bastingue, f. mar. *gátnavászon*.
Bastion (bas'-thion), m. fort. *bástya*.
Bastionner, v. a. *sáncolni*.
Bastir, *bastissage*, v. *bátir*.
Bastonnade, f. *botozás*.
Bastringue, m. fam. *csapszék*; 2. *cincogó (zenész)*; 3. *csapszék; bordélyház*; boire un —, *egy pohár bort fölajtani*.
Bastringuer, v. n. pop. *gyanús helyekre járni*.
Bas-ventre, v. *abdomen*.
Bat (bate), m. *halfark*.
Bât (bâ), m. *lúdnnyereg*; cheval de —, *málhaló*; it. fig. *tőkfilkő*; p. chacun sait où le — le blesse, *kinek kinek az ő bibéje fáj*.
Bat-à-beurre, m. econ. *köpülő*; sell. *tömszőr-poroló*.
Bataclan, m. fam. *zsibárú, ringyrongy*.
Batade, v. *patade*.
Batadoir, m. *mosószek*.
Bâtage, v. *péage*.
Bâtail, v. *battant de cloche*.
Bataille, f. *csata*; fig. *nádparipa*; it. il a fallu donner bien des —s pour arriver à ce but, *sokat kelle fáradsnia, míg célt ért*; peint. *csatakép*.
Batailler, v. n. fig. *civakodni*.
Bataillère, f. *kavaróbot zsinegje*.

Bâtissage

Batailleur, se, s. a. *veszedő*.
Bataillon, m. *zászlóalj*; fam. elles a un — d'enfants, *egy egész sereg gyermeke van*.
Bâtard, e, s. a. *fattyu*; fig. *nem valódi, hamis*; 2. *korcs*; plante — e, *korcsnövény*; porte — e, *mellékajtó*; raff. *sucré —, aljacukor*.
Bâtarde, f. sell. *hintó*.
Bâtardeau, m. *sarkantyúgát*; fort. it.
Bâtardier, v. *crible*.
Bâtardière, f. jard. *faiskola*.
Bâtardise, v. *bâtard*.
Batate, v. *patate*.
Bâte, f. *karima, szél*.
Bateau, m. *hajó*; *naszád, csónak*; — à vapeur, *gőzhajó*; pont de — x, *hajóhíd*; fig. il est encore étourdie du —, *még nem pihente ki az út fáradalmait*.
Batelage, m. *szemfényvesztés*; 2. *nav. hajóbér*.
Bateler, v. a. *kormányozni*; *hajót megrakni*.
Bateler, m. *csónak*.
Bateleur, m. *szemfényvesztő*; fig. *bohóc*.
Batelier, ère, s. a. *hajós*.
Batellement, v. *battellement*.
Bâter, v. a. *öszvért nyergelni*.
Bâti, m. *coutur. férc*; men. *keretfoglalás*.
Bâtier, m. pop. *otromba, pimasz*; agr. *baromhízláló*.
Batifodage, m. *agyaghöríték*.
Batifolage, m. fam. *enyelgés*.
Batifoler, v. n. *enyelegni*.
Batifoleur, m. *gyermekes ember*.
Bâtiment, m. *épület*; sal. — de graduation, *párló*.
Batine, f. *vászonnnyereg*.
Bâtir, v. a. *építeni*; p. — des châteaux d'Espagne, *légvárakat építeni*; fam. — sur le devant, *pocakosodni*; *coutur. fércelni*; chap. *nemezt kallani*.
Bâtissage, m. chap. *nemezelés*.

Bâtisse

Bâtisse, f. kőműves-munka; épület; építészet.
 Bâtisseur, m. építést kedvelő.
 Bâtissoir, m. tonn. dongacsavar.
 Batiste, f. batisztvászón, patyolat.
 Bâton, m. bot; — de cire d'Espagne, pöcsétviaszrúd; fig. gyámol; arch. — de colonne, cölöp; mar. — à mèche, kanóctartó; mus. szünetjel; se retirer le — blanc à la main, koldusbotra jutni; jeter des — s dans les roues, akadályokat az útba gördíteni.
 Bâtonner, v. a. botozni, megbotozni; pal. kitörölni.
 Bâtonnet, m. botocska.
 Bâtonnier, m. botvivő; pal. — des avocats, ügyvédnők.
 Batrachite, f. h. n. varangykő.
 Batrachoïde (-ko-), m. icht. békahal.
 Battage, m. écon. cséplés; cséplőbér; manuf. — de la laine, gyapju-veregetés.
 Battant, m. harangütő; arch. ajtószárny; serr. — de loquet, ajtókilincs; mod. fam. — l'oeil, házifőkötő.
 Battant, e, a. ütő; pluie — e, záporosó; habit tout — neuf, pop. ujdón-uj ruha.
 Batte, f. súlyok, lapocka; — à beurre, köpülő; sell. — s de la selle, nyeregpárna.
 Battée, f. rel. réteg.
 Battefeu, m. acél (csiholdásra).
 Batteler, v. n. trécselni, csacsogni.
 Battelement, m. arch. ereszsatorna.
 Batte-marée, f. orn. parti fecske.
 Battement, m. verés, ütés; — de coeur, szívdobogás; — de mains, tapsolás; arch. gáncsheveder; horl. ketyegés.
 Batte-queue, f. orn. barázda-billegető.
 Batterie, f. verekedés, dula-kodás; artill. ágyútelep;

Batteur

á. ütő; fig. changer de —, más eszközhez folyamodni;
 2. arch. ütőkos; phys. — électrique, villany-telep.
 Batteur, m. verekedő, öklész; t. t. — en grange, cséplő; ch. hajtó; fig. — de pavé, naplopó.
 Battoir, m. súlyok.
 Battoire, v. baratte.
 Battologie, f. trécselés, tere-tura.
 Battre, v. a. ir. verni, ütni; p. — q. comme un chien, jól elverni; csépelni; — la lessive, súlykolni; — le lin, tilolni; — les cartes, kártyát keverni; — le der-nier, takarodót verni; fig. — le pavé, csavarogni; — l'eau, kopaszt beretválni; még. — le peau, pufogatni; 2. v. n. le coeur bat, a szív dobog; fig. le coeur lui bat, szepeg; — le tambour, dobolni; — des mains, tapsolni; man. — la main, v. bégayer; 3. se —, v. r. verekedni; se — en retraite, harcolva hátrálni; fig. se — à la perche, hasztalanul kin-lódni.
 Battu, e, a. chemin —, járt út; fig. les routes — es, vak szokás; vert, ütött, legyő-zött; manuf. — d'or, arany-himes; tir. m. du —, arany-lemez.
 Battue f. ch. hajtóvadászati; hajtók; pêch. téli fészek.
 Batture, f. aranyozás; ara-nyozási mézga; 2. mar. v. basses.
 Bau, m. mar. keresztgerenda.
 Baubis, m. ch. disznó-für-kész.
 Baudet, m. v. âne; fig. ok-tondi; 2. fűrészláb; 3. tá-bori ágy.
 Baudir, v. a. ch. uszítani; 2. v. n. örvideni.
 Baudouiner, v. n. sárhítani (kancaszamarat).
 Baudrier, m. kardsallang.
 Baudroie, v. crapaud de mer.
 Baudroyer, v. corroyer.
 Baudruche, f. aranyverő hártya.

Béant

Bauffe, f. pêch. horogzsineg.
 Bauffrer, v. bâfrer.
 Bauge, f. vadkan fertője; fig. et fam. ronda fészek; ch. evetfészek; bât. tapasztóagyag; pop. avoir de toute à —, bőviben lenni vminek.
 Baume, m. bot. v. menthe; 2. pharm. balzsam; chi. — de souffre, kénbalzsam; fam. je n'ai pas de foi à son —, nem adok hitelt szavainak.
 Baumier, m. bot. balzsamfa; — tacamaque, b. termő nyárfa.
 Bauque (bôk), f. bot. csuhu.
 Bauquin, m. verr. fuvóka.
 Bavard, v. babi lard.
 Bavardage, m. fam. locsogás; sortons du —! hagyjuk el a fecsegést!
 Bavarder, v. n. fam. locsog-ni; kifecsegni; il — e tou-jours, folyvást trécsel.
 Bavarderie, f. csacsakaság.
 Bavardin, v. babillard.
 Bavardise, v. bavardage.
 Bavasser, v. bavarder.
 Bave, f. nyál, tajték; — d'un limaçon, csiganyálka.
 Baver, v. n. tajtékozni.
 Bavette, f. állazó; fig. tailler des — s, pletykálni; chir. karkötőcske.
 Baveuse, f. icht. tintaféreg.
 Baveux, se, a. nyálazó; fam. fig. locskos szájú; cuis. ragaszos.
 Bavoche, v. n. imp. masza-tosan nyomni; grav. tisztátalanul rajzolni.
 Bavoche, f. impr. maszatos lenyomat.
 Bavois (-oa), m. értékszabási jegyzék.
 Bayart, m. riv. saraglya.
 Bayer (bé-yé), v. a. bámulni, megbámulni; p. — aux corneilles, száját tátni.
 Bayette, v. revêche.
 Bayeur, se, s. a. bámuló.
 Bayonnette, v. baïonnette.
 Bazar, m. áruház; 2. rab-szolgaház.
 Béant, e, a. tátongó; fig. demeurer —, elámulni.

Béat

Béat, e, s. a. szenteskedő.
Béatification, f. théo. boldog-
 gá nevezés.
Béatifier, v. a. théo. boldog-
 gá nevezni; fig. boldoggá
 tenni.
Béatifique, a. üdvözítő.
Béatitude, f. dev. üdvesség,
 boldogság.
Beau, bel, belle, a. szép; —
 enfant, szép gyermek; mar.
 la mer est belle, a tenger
 csöndes; se faire —, belle,
 piperközni; voir le — mon-
 de, művelt társaságban
 megfordulni; 2. faire —
 feu, nagy tüzet rakni; il y
 a — temps, régen történt;
 3. ce n'est pas —, nem il-
 lik; 4. — m. belle f. litt.
 szép; Charles le bel, szép
 Károly; 5. beau, gallicis-
 mes: il fera — quand j'i-
 rai le voir, sohase fog
 látni; avoir — faire, hasz-
 talanul fáradni; vous nous
 la donnez belle, rászedni
 akarna minket; il me re-
 fusa bien et —, kereken
 megtagadta; de plus belle,
 mindig jobban; 6. en —,
 adt. voir tout en —, min-
 dent szép színben látni; 7.
 tout-beau! lassan! 8. ch.
 —! feküdj!
Beaucoup, adv. sok; il sait
 —, sokat tud; 2. se réjouir —,
 nagyon örvendeni; à — près
 adt. távolról se.
Beau-fils, m. mostoha fiú;
 2. v. gendre; —frère, m.
 sógor; —père, m. mostoha
 apa; após; —pré, m. mar.
 előárbc; —semblante, v.
 prétexte.
Beauté, f. szépség; fig. szép;
 c'est une grande —, igen
 szép nő.
Beauveau, béveau, biveau,
 beuveau, m. geom. szög-
 mérték.
Beauvote, f. agr. zsizsik.
Bec (béc), m. csőr; g. p. se
 prendre de — avec q.; vki-
 vel kötekedni; elle a le —
 bien affilé, pereg a nyelve;
 faire le — à q., vkit betanít-
 ni; riv. földnyelv; 2. t. t. —

Bécabunga

d'âne (bé), lyukvéső; chir.
 — de lièvre, nyulajak.
Bécabunga, m. bot. deréce
 szigoráll.
Bécarre (-kâre), m. mus. fel-
 oldójel.
Bécasse, f. orn. szalonka;
 2. icht. gadóc; p. brider
 la —, rászedni.
Bécassine, f. orn. báránysza-
 lonka; p. tirer la —, alat-
 tomoskodni.
Bec-bâtard, orn. m. tantál-
 madár; —courbé, m. orn.
 póling; —croisé, m. orn.
 kereszt-orru; —de cigogne,
 —de grux, —de héron, —
 de pigeon, v. géranion; —
 de figue, m. orn. fügemá-
 dár.
Bécharu, m. orn. lángmadár.
Bèche, f. jard. ásó; 2. ent.
 v. liset.
Bêchen, ben, m. bot. kukuba.
Bêcher, v. a. fölászni (földet).
Bêcher, m. h. n. kétpúpos
 teve.
Béchetage, m. jard. gyomlá-
 lás; —ter, v. a. gyomlálni.
Becmares, m. pl. ent. ormá-
 nyosok.
Béconquille, f. bot. hány-
 tató gyökér.
Bec'quée, f. teli csőrrel; —
 quebo, m. orn. magtörő
 holló; —quefleur, m. orn.
 delice; —queter, v. a. csip-
 kedni; se —, v. r. csóko-
 lózni; —queteur, m. orn.
 csörönd.
Bécune, f. icht. gadóc.
Bedaine, f. g. p. potroh;
 remplir sa —, bendőjét
 megtömni.
Bédaude, f. orn. szaricsóka.
Bedeau, m. idész (egyete-
 mi).
Bédegat, m. bot. csipkerózsa-
 bokor; 2. maszlagos nadra-
 gulya; 3. csipkegomba.
Bédouide, f. orn. rétiike.
Bée, a. tárva, nyitva.
Bée'merle, m. orn. locska se-
 lyemfarku; —nel, m. bot.
 kacskaring.
Béer, v. bayer.
Beffroi, m. őrtorony; vész-
 harang; harangláb.

Bellingen

Bégaiement, m. dadogás.
Bégayer (bé-ghé-ié), v. a.
 dadogni; man. fejét rázni.
Bègue, s. a. hebegő, dadogó.
Bèguettes, f. pl. serr. harapó-
 fogócska.
Bègueule (béghéule), f. fam.
 cifrálkodó; rátartó.
Bègueulerie, f. cifrálkodás.
Béguin (bé-ghéin), m. gyer-
 mekfökötd.
Beige, bêche, s. a. festetlen
 gyapju; ennek szövete.
Beignet (bei-nié), m. fánk;
 —de pommes, almás pite.
Béjaune, m. madárfi; fig.
 ostoba; payer son —, be-
 köszöntő lakomát adni.
Bélée, f. pêch. horogzsineg.
Bélement, m. bégés.
Bélemnite (bé-lém), f. hiuzkő.
Bêler, v. n. bégni.
Belette, f. h. n. menyét.
Béliet, m. kos; h. anc. ful-
 törökös.
Bélièvre, f. pot. fazekas-
 agyag.
Béliner, v. n. vét. párosodni;
 pop. nőszni.
Béli'traile, f. pop. koldus-
 fajzat; —tre, v. gueux.
Bella-done, belle-dame, f.
 bot. maszlagos nadragu-
 lya.
Bellâtre (bélâ-), m. szépec;
 2. a. mesterkél.
Belle, v. beau.
Belle-à-voir, bot. v. belvé-
 dère; —dame, v. belladone;
 —des Italicus, f. bot. piros
 amarilla; —de-jour, f.
 bot. turbán-liliom; —de
 nuit, f. bot. hosszú nyakú
 méhpilis; orn. nádi rigó;
 —fille, f. mostoha leány;
 2. v. bru.
Bellement, v. doucement.
Belle-mer, f. mar csöndes-
 tenger; —mère, f. mos-
 toha anya; napa; —pu-
 celle, v. renoncule des
 champs; —sœur, f. mos-
 toha nővér; ángy.
Bellie, f. bot. százszorszép
 rükerc.
Belligérant, e, a. hadakozó.
Bellingén, f. com. fél-gyapju
 szövet.

Belliqueux

Belliqueux, se, a. *harcias*.
 Bellissime, a. fam. *nagyon szép*; 2. f. bot. *dísztulipán*.
 Bellon, m. path. *ólomkór*.
 Bellot, te, a. *csinos*.
 Belluge, v. *esturgeon*.
 Belnau, m. *halmaztaliga*.
 Bélone, v. *orphie*.
 Belouze, f. étam. *cinlemez*.
 Belvédér, belvédère, m. *szép-lak*; bot. *seprőjeneszter*.
 Belzébuth, m. écr. *öreg ördög*.
 Bénatage, m. sal. *sókasfonás*; *sókas megtöltése*.
 Bénate, bénaton, m. *sókas*; *kosársó*.
 Bénatier, m. *sókas-fonó*; *sókastöltő*.
 Bénédicité, m. *asztali ima*.
 Bénédiction, f. *megáldás*; *fölszentelés*; iron. *donner sa — à q., vkit elutasítani*; 2. *dics, dicséret*; 3. *áldás*.
 Bénédictionnaire, m. *fölszentelési imakönyv*.
 Bénéficé, m. *haszon, nyereség*; th. *représentation à —, jutalomjáték*; méd. — *de ventre, székelés*; 2. *előjog, előny*; 3. *egyházi javadalom*; fig. *hivatal*.
 Bénéficence, v. *bienfaisance*.
 Bénéficiaire, a. com. *jövedelmező*.
 Bénéficier, s. a. *egyházi javadalmas*.
 Bénéficial, e, a. *járadéki*.
 Bénéficier, m. —ère, f. *járadékos*.
 Bénéficier, v. a. expl. *nyereséggel kibányászni*; com. *hasznot húzni*.
 Bénêt, v. *badaud*.
 Bénévole, a. *kedvező*; *hajlandó*; lecteur —, *nyájas olvasó*; —ment, adv. *örömmel*.
 Bénévolence, f. *hajlandóság*.
 Béni, e, a. *áldott*.
 Bénigne, v. *bénin*; —ment, adv. *nyájasan, kegyesen*.
 Bénignité, f. *kegyesség, jó-ság, nyájaság*.
 Bénin, bénigne, a. *nyájas, kegyes, szíves*; fig. *lányha*.
 Bénir, v. a. *fölszentelni*; 2. *dicsőíteni, dicsérni*; 3. *ál-*

Bénit

dani: Dieu vous bénisse!
kedves egészségére!
 Bénit, e, a. *szentelt*; p. eau —e de cour, *udvari bókók*.
 Bénitier (-thié), m. cath. *szenteltvíztartó*; 2. conch. *góronc*.
 Benjoin (bein-), m. h. n. *benzegyanta*; chi. *benzedék*; 2. bot. *benzefa*; 3. — *sauvage, mesterlapu*.
 Benne (bè-ne), f. *fontkosár, kaska*; 2. —, bane, put-ton.
 Benoît, e, a. *szent, áldott*; iron. — *personnage, szenteskedő*; —ement, adv. *szenteskedő módon*.
 Bénoîte, f. bot. *ciklász*.
 Benzine, f. chi. *benzeg*.
 Benzoïne, f. chi. *benzedék*.
 Benzoïque, a. chi. *acide —, benzesav*.
 Béquarre, v. *bécarre*.
 Béquet (-kè), m. *béquette, f. sodronyfogó*.
 Béquillard (-ki-liar), m. fam. *mankónjáró*.
 Béquille, f. *mankó*; couteau à —, *két pengéjű kés*; jard. *kettős kapa*.
 Béquiller, v. n. *mankón járni*; 2. v. a. jard. *fölporhanyozni*.
 Béquillon, m. *csiralevélke*.
 Berbéris (-rice), v. *épine-vinette*.
 Bercail, m. *juh-akol*; fig. *ramener au —, megtéríteni*.
 Berce, f. bot. *medvetapsir*.
 Berceau, m. *bölcső*; fig. *étouffer dans son —, csirájában elfojtani*; jard. *lugas*; arch. *boltív*.
 Bercelle, f. *csipeszke*.
 Bercer, v. a. *ringatni*; fig. *ámítani, hitegetni*; p. le diable le —e, *az ördög szállt belé*; 2. se —, v. r. *képzéldni*.
 Berceuse, f. *ringató*; 2. *bölcsődal*.
 Bergamotte, f. bot. *bergamut-körte*; —ier, m. *bergamutfa*.
 Berge, f. *meredek part*; mar. *sziklapart*; riv. *lélekvesztő*.

Besogne

Berger, m. —ère, f. *juhász*; poét. l'heure du —, *pásztor-óra*.
 Bergère, f. *zselyeszek*; 2. *egyszerű fejdísz*.
 Bergerette, f. *méhsör*; 2. *juhász-nőcske*.
 Bergerie, f. *juhászat*; *akol*; 2. —s, pl. *pásztorköltemények*.
 Bergot, m. pèch. *varsa*.
 Berle, f. bot. *torzsika*; — *aromatique, zizon*.
 Berline, f. *utikocsi*.
 Berloque, v. *breloque*.
 Berlue, f. fam. *káprázás*; fig. *avoir la —, elvakult*.
 Berm er, m. —ère, f. sal. *merítő*.
 Bernacle, v. *anatifère*; 2. orn. v. *macreuse*.
 Bernaudoir, m. bonn. *tisztázó kosár*.
 Berne, f. ch. *rókacsaptatás*; amid. *hordó*; fig. fam. *megtréfálás*.
 Berner, v. a. *pattantani*; fig. *megtréfálni*.
 Be nique, adv. g. p. *távolról se, korántse*; 2. f. jeu. orronverés; orronverősdí.
 Berniquet, m. pop. *être au —, koldusbotra jutni*; 2. t. t. *korpásláda*.
 Berret (bé-rè), f. *női birétom*.
 Bérubleau, m. *aranyenyv*.
 Bésace, f. *koldustarisznya*; p. une — *bien promenée nourrit son maître, szemesnek a világ, vaknak alamizsna*.
 Besacier, m. *koldus*.
 Besaigre, a. *ecetes*.
 Besaiguë, bisaiguë, f. *charp. lyukvágó*.
 Besial, e, a. cout. *champ —, szabadlegelő*.
 Besicles, f. pl. *szemüveg*; fig. *prenez vos —, nézze meg jobban*.
 Bésier, m. jard. *vackorfa*.
 Besoche, f. agr. *ásókapa*.
 Besogne (b'so-nye), f. fam. *munka*; mű; *foglalkozás*; p. selon l'argent la —, *milyen a munka olyan a bér*; plus de bruit que de —

Besogner

beharangozni senki sincs; faire de la —, dolgozni.
 Besogner, v. a. v. besogue; pop. nőszni.
 Besoin, m. szükség, hiány; faire ses —s, szükségét végezni; 2. inség, nyomor; 3. szükséglet; 4. szükséges; 5. an —, adt. szükség esetében.
 Beson, v. jumeaux.
 Bestial, e, a. állatias; baromi; —ment, adv. baromilag.
 Bestialité, f. baromiség; fajtalanság.
 Bestiasse, f. pop. barom.
 Bestiaux, v. bétail.
 Bestiole, f. állatka; fam. libácska.
 Bestion, m. mar. hajóorr.
 Bestorner, v. troubler.
 Béta, m. fig. barom.
 Bétail, m. szarvasmarha.
 Bête, f. állat, marha; — de voiture, igásmarha; —s fauves, rőt vad; fig. la — est dans nos filets, hálónkba került; — noire, fekete vad; fig. c'est ma — noire, halálba gyűlölm; it. la — du hon Dieu, Isten lova; faire la —, ostobának tetetni magát; 2. a. ostoba; 3. —ment, adv. ostobául.
 Bétise, f. ostobaság.
 Bétoine, f. bot. betónika.
 Béton, m. maç. cémentvakolat.
 Bette, f. bot. fejer cékla.
 Betterave, f. vörös répa; un nez de —, vörös orr.
 Bétune, v. demi-fortune.
 Beuglement, m. bögés.
 Bengler, v. n. bögni; fig. ordítani.
 Beurre, m. vaj; — fondu, olvasztott v.; — fort, avas v.; lait de —, iró; h. n. — de roche, v. pétrole; chi. — de zinc, v. chlorure.
 Beurré, m. jard. vajkörte; —e, f. vajaskenyér.
 Beurrier, v. a. vaját kenyérré kenni; cuis. vajjal készíteni.
 Beurrier, ère, s. a. vajárus.

Beuvailleur

Beuvailleur, v. n. pop. iszákoskodni.
 Beuvante, f. mar. borrakodási jog; it. foglaló; it. borravaló.
 Beuveau, v. beauveau.
 Bévue, f. tévedés, balfogás; fam. il a fait une —, bakot lött.
 Bézoard, m. bélgecs.
 Bézoche, v. bésoche.
 Biais (biè), m. félszög, csapinósság; maç. —gras, tompa szöglet; fig. prendre une affaire de —, görbe uton járni; regarder q. de —, félvállról nézni vkit.
 Biaisement (biè-ze-), m. ferdesség; fig. hímzés-hámozás.
 Biaisier, v. n. ferdének lenni; fig. hímezni-hámozni.
 Biaisier, m. késelő; hímző-hámozó.
 Bibacité, f. did. boriszaság.
 Biberon, m. szoptató edény; 2. —, ne, s. fam. iszákos.
 Bible, f. biblia.
 Biblio'gnosie, f. könyvisme; —graphie, m. könyvész; —graphie, f. könyvészet; —graphique, a. könyvészet; —logie, f. könyvtan; —manie, m. könyvbohó; 2. biblia-kiadások története; —manie, f. k.szenv; —phile, m. k.barát; —thécaire, m. k.tárnok; —thèque, f. k.tár; fig. = vivante, eleven könyvtár.
 Biblique, a. théo. bibliai.
 Bibus (-bu-ce), m. fam. csekélység, semmiség.
 Bicêtre, bicêtreux, v. malheur, ect.
 Biche, f. szarvastehén.
 Bichet (-chè), m. negyedvéka.
 Bichetage, m. gabonaadó; 2. mérőpénz.
 Bichette, f. pêch. meritőháló.
 Bichon, ne, s. öleb, —ner, v. a. fürtözni, fodorítani, —é, e, a. bodor.
 Bicoq (-cok), m. arch. állástám.
 Bicoque, f. nyomorult kunyhó.
 Bident, m. bot. villamag.

Bienséamment

Bidet (-dè), m. poroszká; fig. il a bien poussé son —, gyorsan hatolt föl; ameubl. mosdókádacska; men.hordozható gyalupad.
 Bidon, m. tábori kulacs; artil. hosszukás ólomgolyó.
 Bief, v. biez.
 Bieffe, f. agr. meddő föld.
 Bien, m. jó; — public, közjó; p. nul — sans peine, nincs öröm hü nélkül; grand — vous fasse! váljék javára! venir à —, gyarapodni; 2. jószág, birtok, vagyon; —s meubles et immeubles, ingó és ingatlan v.; —s du corps, testi előnyök; 3. homme de —, becsületes férfit; fam. en tout — et tout honneur, tisztelettel legyen mondva; 4. adv. jól; allez, je le veux —, menjen, beleegyezem; nous voilà —, szépen jártunk, imp. il est —, illik, illő; il y a — un an, körülbelül egy éve; 5. sok; voilà — de l'argent, ez sok pénz; il se lève — matin, igen korán kel; il est — malade, nagyon beteg; il est — entendu que, magától értetődik; 6. hé —, eh —, int. nos? legyen tehát! 7. — que, conj. ámbár, habár; 8. si — que, úgy annyira, hogy.
 Bien'aimé, e, s. a. igen kedvelt; kedvenc; 2. parlez tout votre —, beszéljen a meddig tetszik; — dire, m. iron. ékesszólás; — disant, e, a. ékesszóló; — être, m. jóllét; — faire, v. n. ir. jót tenni; — faisance, f. jótékonyosság; — faisant, e, a. jótékony; — fait, m. jótét, előny; 2. a. jól termett; — fauteur, trice, s. jóltevő; — fonds, v. immeubles; — heureux, se, s. a. boldog.
 Bienjoint, v. benjoin.
 Biennial, e, (-èn-), a. kétévi.
 Bienne (bi-ène), v. bisanuel.
 Bienséamment, adv. illedelemmel.

Bien'séance

Bigot

Biner

Bien'séance, f. illedelem; il-
lendőség; 2. kényelem;
—séant, e, a. illedelmes,
illő; —tenant, e, s. a. prat.
tulajdonos, birtokos; —
tenue, v. possession, —tôt,
adv. nemsokára; legköze-
lebb; fam. cela est = dit,
ezt könnyű mondani; à =
ellipt. kora viszontlátásra;
† —veigner, v. féliciter;
—veillance, f. jóakarát,
hajlandóság; —veillant, e,
a. jóakaró; —venu, e, s.
a. szívesen látott; soyez
le =, Isten hozta; —venue,
f. szerencsés megérkezés;
2. beköszöntő lakoma; —
vouloir, v. n. ir. v. bien
voulú; —voulu, e, a. szí-
vesen látott, kedvelt.
Bière, bierre, f. sör; — de
mars, márciusi s.; petite
—, kőfic s.; fam. et pop.
ce n'est pas de la petite
—, ez nem csekélység; 2.
v. cercueil.
Bièvre, v. castor.
Biez, m. malomzsilp.
Bifeuille, f. bot. bangó.
Biffage, m. kitörlés.
Biffe, f. csalóka látszat.
Biffer, v. a. kitörölni.
Bi'fide, a. bot. kétszeletű;
—folié, e, a. bot. kétlevelű;
—furcation, f. an., bot.
kettéágazás; se —furquer,
v. v. an. bot. kettéágaz-
ni.
Bigaille, f. légyszar.
Bigame, s. a. jur. kétnejű;
dr. can. második házasság-
ban élő.
Bigamie, f. jur. kétnejűség;
2. dr. can. második há-
zasság.
Bigarr'é, e, a. tarkabarka;
—eau, m. ropogós cserez-
nye; —eautier, m. ropo-
gós csereznyefa; —er, v.
a. tarkázni; —ure, f. tar-
kaság, zagyvalék.
Bigle, s. a. kancsal; 2. ch.
angol agár.
Bigler, v. n. kancsalítani.
† **Bigne**, f. kelevény.
Bignone, f. bot. bigebecő.
Bigorn'e, f. szarvas-ülő; —er,

v. a. maré. gömbölyüvé ko-
vácsolni.
Bigot, e, s. a. vakbuzgó;
szenteskedő; agr. kétágu
kapa; † —elle, f. erszény;
—erie, f. vakbuzgóság;
szenteskedés; —isme, m.
szenteskedési hajlam.
Bigorneau, m. conch. parti
szárnyas csiga.
Bigue, f. mar. támfá (árbo-
cokhoz).
Biguer, v. a. jeu. kicserélni;
it. man.
Bihoreau, m. orn. éji vagy
tarkagém.
Bijou, m. ékszer; fig. mon
—, kincsem; —terie, f. ék-
szerkereskedés; ékszer; —
tier, m. ère, f. ékszerke-
reskedő.
Bilan, m. com. mérleg; —
de clôture, zárszámadás;
déposer son —, megbukni;
fam. a kulcsot beadni.
Bilatéral, e, a. kétoldal felé
álló; fig. kölcsönös; con-
trat —, kölcs. szerződés.
Bilboquet (-ké), m. tekefogó;
2. szemfényvesztő báb; p.
se tenir droit comme un
—, peckesen állni; dor.
aranyozó páca; imp. mel-
lékes munka; perr. fodo-
rító fa.
Bile, f. epe; fig. harag; tem-
pérer la —, haragját mér-
sékelní. [kövecs.
Biliaire, a. an. pierre —, epe-
Bilieux, se, s. a. epés; fig.
homme —, fekete vérű em-
ber.
Bilingue, a. ouvrage —, két
nyelven írt munka.
Billard (bi-lyar), m. tekeasz-
tal; t.játék; 2. allons au
—, menjünk a t.szobába.
Billarder, v. n. a tekellabdát
kétszer érinteni lökés előtt.
Bille, f. tekellabda; pop. il
faut des —s pour cela,
ehéz pénz kell; — de cha-
moiseur, málhadorong;
agr. tőhajítás.
Billebarrer, v. a. tarkára
festeni.
Billebaude, f. fam. zavar; à
la —, nyakrafőre; ménage

à la —, rendetlen háztar-
tás; ch. tirer à la —, pufo-
gatni.
Biller, v. a. málhadoronggal
összehúzni; riv. — un ba-
teau, hajót vontatni.
Billet (bi-lyè), m. levélke;
— doux, szerelmes levél;
2. jelentés; — d'enterre-
ment, halotti jelentés; 3.
— de banque, bankjegy;
com. —, assignation, utal-
vány; 4. jegy; — d'entrer,
belépti jegy; — de lotterie,
sorsjegy; — de confession,
gyónlevél; tirer au —, sor-
sot húzni.
Billeter, v. étiqueter; 2. bl.
—é, szelményezett.
Billette, f. bl. szelmény;
faïen. mángorló fa; verr.
faradék; adm. vámjegy.
Billevesée, f. szállabda; fig.
fam. csiricsári, mende-
monda.
Billon (bi-lyon), m. rézpénz;
2. nyirbált pénz; — d'ar-
gent, csekély tartalmú
ezüst; mettre au —, becsét
leszállítani; 3. agr. baráz-
da; —nage, m. nyirbált
pénzzel való üzelem; —ne-
ment, m. p. u. pénznyirbá-
lás; uzoráskodás evvel;
—ner, v. n. megnyirbálni;
—neur, m. pénznyirbáló;
uzorás.
Billot (bi-yo), m. tőke, tus-
kó; artil. töltörúd; tail.
újjsám.
Bimbelot (bein-), m. gyer-
mekjáték; —erie, f. játék-
szergyár; j.kereskedő; j-
szer; —ier, m. játékszer
készítő.
Binage, m. agr. kétszer uga-
rolás; kétszer misézés.
Binaire, a. kettős, páros.
Binard, m. társzekér.
Bine, f. agr. földművelési esz-
közök.
† **Binement**, v. binage.
Biner, v. a. kétszer megka-
pálni; kétszer ugarolni;
cath. két plebániát ellátni;
ce prêtre est obligé de —,
e lelkésznek naponként két
községben kell miséznie.

Binet

Binet, m. *gyertyavégtartó*; agr. *könnyű eke*.
 Binette, v. *serfouette*.
 Binocle, m. le —, *télescope binoculaire*, *kettős távcső*; *zsebüveg*.
 Binôme, m. alg. *két tag*.
 Binot, m. agr. *forgató eke*.
 Bio'graphe, m. *életleíró*; —*phie*, f. *é.leírás*; —*graphie*, a. *é.leírás*; —*logie*, f. an. *é.isme*; —*lychine*, f. méd. *é.elv*; —*sophie*, f. *é.bölcsesség*.
 Bi'parti, -t, e, a. bot. *kétrészi*; — *pédal*, e, a. k.lábny; — *pède*, s. a. k.lábú; — *quadratique* (-koua-), a. *puissance* =, 4. *hatvány*.
 Bique, v. *chèvre*.
 Biquet (ké), v. *chevreau*; 2. *aranymérleg*.
 Biqueter, v. *chevroter*; 2. *aranymérleggel mérni*.
 Bire, f. *péch. borítókas*.
 Birette, f. *gyermekfűkötő*; agr. *fagereben*.
 Bis (bi-oe), adv. *kétszer*.
 Bis, e (bi, bise), a. *sötétbarna*; *pâte* —e, *fekete tészta*; — *blanc*, *félfehér*.
 Bisage, m. *máskép festés*.
 Bisaieul, e, s. *ősapa, őanya*.
 Bisaiguë, v. *besaiguë*.
 Bisaille, f. boul. *derceliszt*; —r, v. n. *sziürkül*.
 Bisannuel, le, a. (bi-an-nuel), bot. *kétéves*.
 Bisbille (bi-ce-bi-lye), f. fam. *ingerkedés, ellenkedés*.
 Bis-blanc, v. bis (a).
 Biscaien (bice-ka), s. a. *cél-fegyver*; 2. *vas vagy olyomgolyó*.
 Bisché (bi-ché), a. *oeuf* —, *repedezett, kotyogós tojás*.
 Biscornu (bi-), e, a. *alakatlan*; fig. *csudálatos*.
 Biscotte (bice-), f. cuis. *pirított kenyérszelet*.
 Biscuit (bice-cui), m. *kétszersült*; cuis. *piskóta*; faïen. *mázatlan edény*; bât. *mész-fővény*; tuil. —s, *együvé égett téglák*.
 Bise, f. *felszél*; poét. *tél*; fig. *être du vent de* —, *sze-rencsétlenül járni*.

Biseau

Biseau, m. *hátlap*; — de *tourneur, esztergázó vas*.
 Bisaigle (bizègle), v. *bisaiguë*.
 Biser, v. n. agr. *megfeketedni*; 2. v. a. t. t. *máskép festeni*.
 Biset, m. orn. *vadgalamb*; 2. v. *bis-blanc*; 3. *nemzetör*.
 Bisette, f. *cérnacsipke*; 2. v. *macreuse*.
 Biseur, m. *feketefestő*.
 Bisexe (bi-cécs), v. *hermaphrodite*.
 Bishop, m. cuis. *fűszeres, meleg bor*.
 Bis-mori (bice-), m. fam. *boszuság*.
 Bismuth (bis - mute), m. chi. *keneny*.
 Bison, m. z. *vadbival*.
 Bisouard, v. *porte-balle*.
 Bisque, f. paum. *donner un* —, *tizenötöt előre adni*; fig. *prendre sa* —, *élni az előnnyel*; cuis. *táplaleves*; — *d'écrevisse*, *rák-leves*.
 Bisquer (bice-ké), v. n. pop. *duzzogni*.
 Bissac (biçak), v. *besace*.
 Bisse, f. bl. *barna kigyó*; orn. v. *rouge-gorge*; 2. *sárgacsikos pacsirta*; — *morelle*, *kenderike*.
 Bissection, f. géom. *felezés*.
 Bissexte (bi-ceks-te), m. *szökőnap*.
 Bissextil, e, a. an —, *année* —e, *szökőév*.
 Bissourdet, m. orn. *ökörszem*.
 Bistorte, f. bot. *alacsony pozdor*.
 Bistouri, m. chir. *metzőkés*.
 Bistournage, m. vét. *herélés*.
 Bistourner (bis-), v. a. *kitekerni*; vét. *herélni*; se —, v. r. *meggörbül*.
 Bistre, f. *sötétbarna festék*.
 Bistrer, v. a. *barnítani*; teint —é, *napbarnította arc*.
 Bisulque, a. h. n. *csülkös*.
 Bitteré, m. sal. *anyalüg*.
 Bitum'e, m. *gyantár*; = *glutineux*, *kátrány*; = *solide*, *földszurok*; — *ineux*, se, a. *gyantárnemű*.

Blanchet

Bivac (-ak), m. gr. *táborör*; 2. *fektanya*.
 Bi'valve, f. z. *puhány*; a. bot. *kéthéju*; — *vaquer*, v. n. *tanyázn*; — *veau*, m. math. *szögmérték*; — *viaire*, a. é. f. *route* =, *vál-út*; — *voie*, f. *út-oszlás*.
 Bivouac, v. *bivac*.
 Bizaam, chat —, m. z. *pézs-mamacska*.
 Bizarre, a. *csudálatos, különös, furcsa*; 2. m. *különc*; — *ment*, adv. *csudálatosan*.
 Bizarrerie, f. *csudálatosság, furcsaság*; pop. *bajos dollog*.
 Blafard, e, a. *sápadt, halvány*; *couleur* —e, *bágyadt szín*.
 Blague, f. *dohányzacskó*; pop. *fillentés*.
 Blaguer, v. n. pop. *fillenteni*; fam. *nagyologni*.
 Blaireau, m. z. *borz*; dor. *tisztáló ecset*.
 Blairier, m. orn. *vadkacsa*.
 Blaisement, m. *hibás kiejtés*.
 Blâmable, a. *feddelmes*.
 Blâme, m. *feddés, ócsárlás*.
 Blâmer, v. a. *roszallani*; pal. *megfeddeni*.
 Blanc (blan), blanche, a. *fehér*; fig. du vin —, *fehér bor*; litt. vers —, *rimetlen vers*; page —, *üreslap*; p. *être entre* — et *clair*, *bekapva lenni*; 2. *tiszta*; eau *blanche*, *korpásvíz*; fer —, *bádog*; 3. —, m. *fehérség*; mettre q. au —, *vkít tönkre tenni*; faire —, *célt téveszteni*; tirer au —, *célba löni*; — de *céruse*, *ólomhó*; imp. —s, *ritkítás*.
 Blanc'bec, m. fam. *éretlen fickó*; — *bourgeois*, m. *daraliszt*.
 Blanchâtre, a. *fehéres*.
 Blanche, v. blanc; mus. *note* —, *félhangjegy*; icht. — *raie*, *fehértáj*.
 Blanchement, adv. p. u. *tisztán*.
 Blancher, m. *írhász, lágyvarga*.
 Blancherie, v. *blanchisserie*.
 Blanchet, m. *paraszt újas*;

Blanchette

imp. nemezallj; com. szitaszövet.
 Blanchette, f. bot. keszegsaláta.
 Blancheur, f. fehérség.
 Blanchiment, m. fehérítés; éping. ónozás; orf. ezüstfehérítés.
 Blanchir, v. a. fehéríteni, meszelni; — du linge, mosni; — de l'argent, ezüstöt tisztítani; — la cire, viaszt fehéríteni; fig. — q. igazolni vkit; chaud. sikárolni; serr. reszelni; cuis. leforrázni; dor. aljazni; éping. ónozni; 2. v. n. megfehérülni; öszülni; tout nos efforts n'ont fait que —, fáradságunk mitse használt; 3. se —, v. r. fehér foltot kapni; fig. mentegetőzni.
 Blanchissage, m. mosás.
 Blanchissant, e, a. tajtékzó.
 Blanchisserie, f. fehérítőhely.
 Blanchisseur, se, s. a. fehérítő; mosó; fehérfestő.
 Blanchoeuvrier, m. szerkovács.
 Blanchoyer, v. n. fehérnek látszani.
 Blanc'jaune, m. icht. sárgás lazac; — manteau, m. fehérbarát; — seigne, m. üres lap meghatalmazásra.
 Blandir, v. caresser.
 Blanque, f. szerencseveder; hasard à la —! jó szerencsére!
 Blanquette, f. cukorkörte; fakóbor.
 Blaque, v. blague.
 Blaser, v. a. eltompítani; se —, v. r. eltompulni.
 Blaser (-èr), m. icht. fecskendező hal.
 Blason, m. címer; 2. címertan; jeu. ludasdi.
 Blasonner, v. a. címereket festeni; it. magyarázni; fig. — q., megszólani vkit; — neur, m. címertudós.
 Blasphémateur, m. trice, f. Isten káromló; — matoire, a. istenkáromló.
 Blasphème, m. istenkáromlás.

Blasphémer

Blasphémer, v. a. szitkozódni.
 Blasonner, v. blandir.
 Blasto'derme, m. an. magzatcsíra; —graphie, f. csíraleírás.
 Blatier, m. gabonakereskedő.
 Blâtrer, v. a. rossz gabonának színt adni.
 Blattaire, f. bot. molyfű; h. n. egyenes röpük.
 Blatte, f. moly.
 Blaude, blouse, f. poring.
 Blazir, v. a. et n. hervasztani; hervadni.
 Blé, bled, m. rozs; du vert —, zöldvetés; —s, gabonamemek; grands —s, buza és rozs; petits —s, árpa és zab; — de vache, muhar; — sarassin, — noir, haricska; 2. com. gabna, élet; fig. manger son — en herbe, jövedelmét előre elkölteni.
 Blèche, s. a. fam. elpuhult; jellemtelen.
 †Bléchir, v. n. elpuhulni.
 Bléer, v. ensementer.
 Bleime, f. vét. talpvérfolt.
 Blême, a. sápadt.
 Blémir, v. pâlir.
 Blémissement, v. paleur.
 Blende, f. miné. tűnle.
 Blenne, m. blennie, f. icht. nyálkahal; — vivipare takrász; — galérite, parti lile.
 Blenn'élytrie, f. path. méh- hüvely-folyás; —entérie, f. tejfolyás; —isthmie, f. nyálkalob; —ophtalmie, f. oc. szemlob; —orrhée, f. path. húgy-ár.
 Bléser, v. a. selypíteni.
 Blésité, f. path. selypegés.
 Blessier, v. a. megsebesíteni; fig. megszorítani; il a le cerveau —é, bogara van; 2. szorítani; ces souliers me blessent, e cipő szorít; fig. un son aigu —e l'oreille, éleshang sérti a fület; megbántani; megsérteni; 3. károsítani; cela ne blesse que moi, ez csupán nekem árt; 4. se —, v. r. megsebesíteni, sértve érezni (ma-

se Blossir

gát); il se —e trop promptement, nagyon érzékeny.
 Blessure, f. seb; fig. sérelem.
 Blestrisme, m. path. hánykolódás (ágyban).
 Blet, te, a. kásás.
 Blette, f. bot. taréjfü; — rouge, bársonyka.
 Bletton, v. béton.
 Bleu, e, a. kék; fig. conte —, mese; it. mesebeszéd; cuis. cordon —, v. cordon; 2. m. kék, kékség; teinture en —, kékfestés; — de Prusse, bíborkék; — mourant, halványkék; crysocolle —, rézlazur; — pour linge, kékítő.
 Bleuâtre, a. kékes.
 Bleueur, m. t. t. tűhegyesítő.
 Bleuir, v. a. kékíteni; — l'acier, acélt kékre futatni; 2. v. n. kékülni.
 Bleuissement, m. kékülés.
 Blin, m. mar. cölönk.
 Blindage, m. fort. látellenző; vakító.
 Blinder, v. a. vakítóval fődözni.
 Bloc (ok), m. tuskó; com. en —, általában; — de marchandises, áru-rakás.
 Blocage, m. blocaille, f. bát. hézagöltő kő.
 Blochet, m. charp. fiókgerenda.
 Blocus (-cu-ce), m. zárlás, ostromzár.
 Blond, e, a. szőke; fig. pirított; 2. m. szőke; — de filasse, szöszke; iron. cour-tiser la brune et là —, minden nőnek udvarolni; 3. —e, f. sely. csipke; 4. —ier, m. sely. cs. készítő; 5. —in, e, s. a. szőke, szöszke; fam. piperkőc; —ir, v. n. szőkülni; poét. les épis commencent à —, a kalászkok érnek.
 Bloquer, v. a. körül venni; zárolni; bát. hézagkövekkel megtölteni; mar. kóccal és kátránnyal betömni.
 se Blossir, v. r. jard. kásásodni, túlélni.

Blouse

Blouse, f. *lyuk* (tekepadon); ennek zacskója; fig. mettre q. dans la —, bezárni vkit; it. bolonddá tenni; 2. v. blande.

Blouser, v. a. bi. *lyukba játszani*; fig. megesalni; 2. se —, v. r. bi. elvészteni; fig. tévedni; fam. bakot löni.

Blousse, f. man. rövidszárú gyapjú.

Bluet (blu-é), m. bot. buza-virág.

Bluette, f. szikra fig. patogó élc.

Blutage, m. szitálás.

Bluteau, blutoir, m. pitli; bâtons du —, szitabűrű.

Bluter, v. a. pitlizni.

Bluterie, f. pitliszekrény; 2. lisztes kamra.

Boa, m. h. n. — devin, óriás zúzár.

Bobèche, f. gyertyavégtartó.

†Bobelin, v. brodequin.

†Bobelineur, m. cipész; orsó-készítő.

Bobin, m. com. pamut hálósövet.

Bobine, f. cséve; éping. járó hár; —er, v. a. fölcsévézni; —ette, f. orsó; fakiliincs; —euse, f. csévelőnő; —ière, f. cséve-orsó.

Bocage, m. poét. cserje, bokor.

Bocager, ère, a. poét. nymphe —e, erdőnymphe.

Bocal, m. serleg; kanta; 2. kristálygömb (vízzel telt, gyertya elé); 3. v. embouchure.

Bocard, Bocambre, m. expl. kölyű malom.

Bocardage, m. min. érc-zúzás.

Bocarder, v. a. kölyűzni.

Bodine, v. quille.

Bodinerie, Bodémerie, bomérie, v. gros, 4.

Bodruche, v. baudruche.

Boësse, boësser, v. gratter, bosse.

Boeuf, m. pl. (beu), ökör; — gras (beu), farsangi ökör Párisban; servir le —, marhahúst tálalni; — à la

†Boffumer

mode, párolt marhahús; p. c'est la pièce de —, ez a mindennapi kenyér; fig. un —, marha, barom; donner un oeuf, pour avoir un —, verebet adni, tűzokot várni; mar. nasszád.

†Boffumer, v. n. boszankodni.

Bogue, f. tüskésburok.

Bohème, bohémien, —ne, s. a. cseh; 2. cigány; fig. kicsapongó nő.

Boire, v. a. ir. inni; donner à —, csapszéket tartani; — sec, derekasan inni; donner pour —, borravalót adni; le papier boit, a papír itat; fig. lakolni; 2. v. n. iszákoskodni; 3. se —, v. r. inni; le punch se boit chaud, a puncsot melegen szokás inni; 4. le —, m. ital; ivás.

Bois, m. tűzifa; épületfa; — de hêtre, bükkfa; — léger, puhafa; p. c'est la force du —, ifjúkori csíny; 2. com. — volant, usztatott fa; — de remontage, kádárfa; men. — de lit, ágyfa; p. charger de — q. vkit jól elverni, megdöntgetni; 3. bot. élőfa; — d'aloès, aloe; 4. (műszerek; alkatrészek); arm. — de fusil, puskaagy; men. — debout, cölöpfa; — de lit, ágyfa; — d'éventail, legyezőszár; mil. dzsidanyél; fig. porter bien son —, egyenesen állni; 5. erdő, liget, cserje; lisière d'un —, erdő széle; p. la faim chasse le loup hors du —, legjobb szakács az éhség.

Boisage, m. padlóde. zka; 2. padlózás.

Boiser, v. a. pallózni; montagne —ée, erdős hegy.

Boiserie, f. padolat.

Boiseux, se, v. ligneux.

Boisgentil, m. bot. tetűfa.

Boisilier, m. mar. favágó.

Boisseau, m. véka; pass. csipkeverő párna; pot. —

Bon

de poterie; vezetékeső cserépből.

Boissellerie, f. véka-, szitakészítés.

Boisselier, m. vékacsináló; szitás.

Boisson, f. ital; 2. löre, csigér; 3. mar. ecetes víz.

Boîte, f. szelence, doboz; 2. szekrény; — de la poste, levélszekrény; — des pauvres, perzsely; 3. serpenyő; an. —, vápa; artil. tör-lőbunkó; chir. —, csontküllő; 4. tok.

Boite, f. ce vin n'est pas encore dans sa —, e bor még nem iható.

Boiter, v. n. sántítani.

Boiteux, se, s. a. sánta; chaise — se, inogó szék.

Boítier, m. chir. ír-szelence.

Boitillon, m. man. rekesz.

Boitout, m. talpatlan pohár.

†Boiture, f. pop. iszákoskodás.

Bol, bolus (bo-luce), m. v. pilule; 2. —, terre bolaire, pöcsétföld; 3. écon. szilke.

Bolaire, v. bol. 2.

Bolet, m. bot. — oranger, sárga peszérke; — pied de boeuf, tövis-alj-galóca.

Bombance, f. fam. dárídó; faire —, vigan élni.

Bombarde, f. ágyú, mozsár; 2. mar. roncsahajó; 3. gondonsíp.

Bombardement, m. bombázás.

Bombarder, v. a. bombázni.

Bombardier, m. roncsavető.

Bombasin, m. bombaszín (gyászszövet).

Bombe, f. roncsa; fig. gare la —! vigyázz!

Bombement, m. boltozat; 2. méd. fülzúgás.

Bomber, v. a. arch. homorítani; ív lni.

Bombiler, v. n. dongani.

Bome, f. mar. sajkavitorla.

Bomerie, v. bodinerie.

Bon, ne, a. jó; impr. —ne feuille, próbáiv; 2. jószágos, kegyes; — homme, becsületes ember; iron. együgyű, jámbor; 3. hasz-

Bonace

nos; *alkalmas*; fam. *il est — là, megállja helyét*; it. *il est — là! hogysisne!* p. *il fait — vivre, on apprend touj. qch. holtig tanul a jó pap*; *trouver —, jóvá-hagyni*; 4. *derék*; 5. *szép*; — *temps, szép idő*; 6. i. —! *nem bánom! úgy!* — *cela! ezt már helyeslem*; 7. —, m. *jó*; com. *jóny*; utal-vány; fig. *il met son — à tout, mindenre igent mond*; 8. — *adt. coûter —, sokba kerülni*.

Bonace, f. mar. *szélcsönd*.
Bonare, m. *bölény*.
Bonasse, a. fam. *jószívű*.
Bonbon, m. *cukorka*.
Bonbonnière, f. *cukorkaszelen*.
Bond, m. *viszszapattanás*; *szökés, ugrás*; p. *prendre la balle au —, jókor tenni vmit*; *il nous a fait faux —, cserben hagyott*.
Bonde, f. *zúgó*; fig. *lâcher la —, szabad folyást engedni*; ton. — *d'un tonneau, szád*.
Bondieu, m. *ék*.
Bondir, v. n. *ugrani, vissza-pattanni*; *le cœur me bondit, undorodom*.
Bondissement, m. *szökdécse-lés, ugrándo*; — *de cœur, undor*.
Bondon, m. *dugasz, szádló-fa*; v. *bonde (ton)*.
Bondonner, v. a. *beszádogolni*; 2. — *une fntaille, szádot fúrni*.
Bondonnière, f. *tonn. szád-fúró*.
Bon'Henri, m. bot. *paréj libatopp*; — *heur, m. szerencse*; 2. *szerencsés esemény*; 3. *par =, adt. v. heu-reusement*; — *homie, f. fam. jószívűség*; =s, pl. *üres beszéd*; — *homme, m. fam. jámbor öreg*; bot. *ökörfarkkóró*; —i, m. *fin. fölösleg*; fig. *haszon*; — *ichon, m. verr. szelelőlyuk*; —ier, m. arp. *hold (föld)*; —ification, f. v. *améliora-tion*; —ifier, v. a. *agr.*

Bonne

javítani; com. *megtéritni*; 2. se =, v. r. *javulni*; — *jeau, m. écon. lenkeve*; —*jour, v. jour*; —*mot, v. mot*.
Bonne, f. fam. *fő vigyázónő; szárazdajka*.
Bonneau, v. *bouée*; it. v. *proxénète*.
Bonne'aventure, f. *jóslat*; — *dame, v. arroche: une — fois, adt. egyszer s mindenkorra*; — *fortune, v. fortune*; — *grâce, v. grâce*.
Bonnement, adv. *becsületesen*; *őszintén*; 2. v. *précisement*.
Bonnet, (bo-nè), m. *sapka, főkötő*; — *de police, katonas.*; — *à poil, gránátos-síveg*; *le gros —, előkelő*; *écol. —, tudorsíveg*; *prendre, porter, le — vert, tönkre jutni*; *il a pris cette chose sous son —, saját agyából került ki*; *mettre son — de travers, roszkedvűnek lenni*; *il a touj. le — à la main, teketóriázó*; *c'est — blanc et blanc —, egyik 19 a másik egy hián 20*; t. t. *fedő*; an. — *du boeuf, bendő*.
Bonnetade, v. *courbette*.
Bonnetage, m. *kalaplevétel*; *artill. gyutacsfordó*.
Bonnetter, v. a. *udvarolni*; *alázatoskodni*; 2. *gyutacsot befődni*.
Bonneterie, f. *harisnyaszö-vés*; *szövött árú*.
Bonneteur, m. *bókoló*; 2. *udvarias csalo*.
Bonnetier, m. *harisnyaszö-vő*.
Bonnette, f. fort. *födél*; mar. *mellék vitorla*.
Bon-sens, v. *sens*.
Bonsoir, m. *jó estét!* pop. *di-re — à la compagnie, el-patkolni*.
Bonté, f. *jóság*; 2. *szivesség*; 3. *(udvarias szólásmód)*; 1. *vous avez trop de —, ön nagyon szíves*; iron. *ayez la — de sortir, legyen oly szíves és hordja el magát*;

Bosquet

4. *gyöngeség*; 5. i. — *de Dieu! jószágos Isten!*
Boquillon, v. *bûcheron*.
Borborygme, borborisme, m. *path. haskorgás*.
Bord, m. *karima, szél*; *sze-gély*; *födélzet*; *part*; fig. *courir le bon —, kicsapon-gó éltet folytatni*; *être du même —, egyet érteni (v. kivel)*; *j'ai ce mot sur le — des lèvres, e szó nyelve-men forog*.
Bordage, m. *hajódeszkázat*.
Bordé, m. *paszomány*; 2. v. *border*; 3. icht. *csíkos ga-dóc*.
Bordée, f. mar. *ágyú-sortűz*; 2. *cirkálás*.
Bordel, m. *bordély*.
Bordelier, v. *debauché*.
Bordelière, f. icht. *fehér ke-szeg*; — *à deux rangs de points noirs, lezec*.
Border, v. a. *beszegni*; 2. *kö-rül venni*; mil. — *la haie, sorfalat képezni*; mar. — *les côtes, part körül cir-kálni*.
Bordigue, f. *halrekesz*.
Bordure, f. *szegély*; *keret*; — *d'un bois, erdő széle*.
Boréal, e, *éjszaki*; feu —, *éj.fény*.
Borgne, s. a. *félszemű*; p. *changer son cheval — contre un aveugle, eső elől csurgó alá menekülni*, fig. *maison —, sötét ház*; *compte —, zavart számla*.
Borgner (-ni-é), v. n. *jard. földsarjadni*.
Borgnesse, v. *borgne*.
Borin, m. *kőszénbányász*.
Bornage, m. pol. *határzás*.
Borne, m. *határkö*; — *domb*; 2. s. pl. *határ*; —s *milli-aires, határkö*; fig. *passer les —s, kilépni a hámfából*.
Borner, v. a. *bekeríteni*; 2. *határolni*; fig. *korlátolni*; 3. se —, v. r. *szorítkozni (vmire)*.
Bornoyer, v. a. arch. *szem-nézni*.
Bornoyeur, m. *szemnéző*.
Bosquet (bos-ké), m. *liget*.

Bossage

Bossage, m. arch. *könyulvány*.
 Bosse, f. an. *púp*; *kelevény*; *göröngy*; sculp. *dombormű*; serr. *serrure* à —, *lakat*; fig. *hajlam*.
 Bosselage, m. *vert mű*; 2. *kúpozás*.
 Bosseler, v. a. *kúpozni*; 2. se —, v. se *bossuer*.
 Bossetier (-thié), m. *rézöntő*; 2. *verr. szívó*.
 Bossoir, bosseur, m. mar. *csusztatófa*.
 Bossu, e, s. a. *púpos*.
 Bossuer, v. a. *kúpozni*; se —, v. r. *homorodni*.
 Bostriche, —tryche, m. icht. *tölcsérhal*; 2. ent. *szű*.
 Bot (bo), a. *pied* —, fam. *lőcláb*.
 Botanique, f. *fűvészet*; 2. a. *fűvészeti*; —iser, —iseur, v. *herboriser*; —iste, m. *fűvész*; —ographe, f. *növényleíró*; —ographie, f. n. *leírás*; —ologie, f. n. *tan*; —ologique, a. n. *tani*; —ologue, m. n. *tanár*; —omancien, ne, s. a. *n.jós*.
 Boteau, m. *nyaláb*.
 Botte, f. *csizma*; où va la —? *merre megy?* p. *graissez les* — d'un vilain, il dira qu'on les lui brûle, *adj a tótnak szállást, s kitúr belőle*; 2. *köteg*; *csomó*; *motring*; esc. *döfés*; — secrete, *vicsel*; fig. *porter une* — à q., *vkítől pénzt kicsalni*.
 Bottelage, m. *kötés*; *kötésdij*.
 Botteler, v. a. *kötni* (*szénát stb*).
 Botter v. a. et n., *csizmát csinálni*; fig. il est très mal —é *szegényesen van öltözve*; se —, v. r. *koloncosodni*.
 Botterie, f. *vargaműhely*.
 Bottier, m. *varga*.
 Bottine, f. *topán*.
 Bouard, m. mon. *pénz-ütő*; —er, v. a. *kalapálni*.
 Bouc (-o), m. *kecskebak*; *barbe de* —, *kecskeszakál*; — émissaire, *bűnbak*.

Boucan

Boucan, m. *húsfüstölés*; 2. pop. *rimaház*; quel —! *mily feslett élet!*
 Boucaner, v. a. *szárítani, füstölni*; 2. v. n. *bölelyt vadászni*.
 Boucanier, m. *bölelyvadász*; 2. *vadász vontató*.
 Boucassin, m. *coutur. saja-parket*.
 Boucant, m. — de tabac, *dohányoshordó*.
 Bouche, f. *száj*; faire la —, *száját csucsorítani*; faire la petite —, *titoktartót színlelni*; ne faites point la petite —! *ki a medvével!* c'est un Saint-Jean — d'or, *fecsegő*; 2. *traiter q. à* —que veux-tu, *vkit mindennel ellátni*; fig. *laisser q. sur la bonne* —, *vkít jó reménynyel kecsegtetni*; 3. v. *gueule*; 4. t. t. *nyílás*; an. — de la matrice, *méhszáj*; géogr. *torkolat*.
 Bouchée, f. *falat*; fam. il n'en ferait qu'une —, *hamar elbánnék vele*.
 Boucher, v. a. *bedugni*; *betenni*; *befalazni*; esprit —é, *buta*.
 B ucher, m. *mészáros*.
 Boucherie, f. *vágóhíd*; *mészárszék*; fig. *mészárlás*.
 Bouche-trou, m? th. *lógós*.
 Boucheture, f. *sövény*.
 Bouchoir, fermoir, m. *ke-mencetoló*.
 Bouchon, m. *dugasz*; — de paille, *szalmacsutak*; — de cabaret, *cégér*; faire valoir le —; *derekasan inni*; p. *mon petit* —, *galambom*; jard. *hernyófészek*.
 Bouchonner, v. a. *un cheval, szalmacsutakkal dörzsölni*; — du linge, *fehérneműt összegyűrni*; fam. — un enfant, *gyermeket gedélni*.
 Bouchonnier, m. *dugócsináló*.
 Bouchot, m. *halrekesz*.
 Boucle; f. — d'oreilles, *fülbevaló*; *karika*; perr. —s, *fürt*; 2. *csatt*.

Bougon

Bouclée, f. icht. *tüskés rája*.
 Bouclement, m. vét. *karikavetés*.
 Boucler, v. a. *csatolni*; — un cheval, *karikázni*; *fürtözni*; 2. se —, v. r. *fürtözni*.
 Bouclier, m. *paizs*; fig. *véd*; ent. *temetőbogár*.
 Boudier, v. n. *duzzogni*; v. a. *dacolni*.
 Bouderie, f. *duzzogás*.
 Boudeur, euse, s. a. *duzzogó*.
 Boudin, m. *véreshurka*; arch. *duzzadék*; sell. *batú*; p. *souffleur de* —, *posók*.
 Boudinade, m. *ürühurka*.
 Boudinier, m. *hurkacsináló*; h. *árus*; —ère, f. h. *tüllök*.
 Boudoir, m. *öltözde*.
 Boue, f. *sár*; fig. *âme de* —, *szar-ember*; méd. —s, *iszapfürdő*.
 Boué, f. mar. *uszány*.
 Boueur, m. *ganajtargoncás*.
 Boueux, se, a. *sáros*; mar. la — se, *hajító horgony*.
 Bouffant, e, a. *dúzos*.
 Bouffée, f. — de vent, *szélrohám*; — de fumée, *füstgomoly*; fig. — de vin, *borbőfögés*; par —, *néhaneha*.
 Bouffer, v. n. — de colère, *dulni-fulni*; *duzzadni*; pop. *falni*; *nyelni*.
 Bouffette, f. *bojt*; 2. *sallang*.
 Bouffir, v. *enfler, enflure*.
 Bouffon, ne, s. *bohóskodó*, *csélcsep*; 2. a. *bohókás*, *tréfás*.
 Bouffonner, v. n. *bohóskodni*.
 Bouffonnerie, f. *bohóság*, *tréfa*.
 Bouffron, m. icht. *tenta-féreg*.
 Bouge, m. *benyíló*; fig. c'est un vrai —, *valóságos lyuk*; 2. *dudorodás*.
 Bougeoir, m. *gyertyatartó*; *viasztekeres*.
 Bouger, v. n. fam. *mozdulni*; 2. *föllázadni*.
 Bougette, f. *utitáska*, *nyeregt*.
 Bougie, f. *viaszgyertya*; aux —s, *gyertyafénynél*.
 Bougon, ne, s. pop. *komor*, *dörmögő*.

Bougonner

Bougonner, v. n. fam. dör-
mögni.
Bougran, —, bougassin, m.
enyves vászon.
Bougraner, v. a. keményíteni;
toile —ée, kem. vászon.
Bougre, —resse, s. fufertöz-
tető; it. semmirekellő; szí-
pa, kurva.
Bouillaison, f. erjedés.
Bouillant, e, a. forró; fig.
heves; 2. m. hő; cuis. —s,
pl. húsgöldény.
Bouille, f. botló; com. kel-
mebélyeg; bélyegilleték;
sal. szénmérték; écon. fa-
putton.
Bouiller, v. a. botlóval pisz-
kálni; kelmét bélyegezni.
Bouillerie, f. pálinkafőzde.
Bouillerot, v. gobie, goujon.
Bouilleur, m. orn. nyüvész;
distil. pálinkafőző; méc.
—s, pl. forraló csövek.
Bouilli, m. főtt marhahús.
Bouillie, f. pép; p. faire de
la — pour les chats, ha-
szontalansággal hibelkedni.
Bouillir, v. n. ir. forrni; fig.
le sang me bout, vérem
forrong; 2. faire —, for-
ralni; fig. faire — la mar-
mite, a háztartást ellátni;
3. v. a. p. — du lait à q.,
vkit luddá tenni; it. vki-
vel szivességet tenni.
Bouilloir, m. mon. fejrítő
üst.
Bouillon, m. húsleves;
prendre un —, egy csésze
húsleves inni; 2. buborék;
fig. dans le premier — de
sa colère, haragjának első
hevében; hydr. vízszugár;
écon. ganajlé; boul. szű-
rőzsák; sal. sósvíz elpárol-
tatása; fam. boire un —,
hibás nyereszkedésnél sok
pénzt veszteni; 3. — blanc,
bot. királygyertya.
Bouillonnement, m. du vin,
forrás; de la source, bugyo-
gás; du sang, pezsgés; it.
főllehülés.
Bouillonner (bou-lío-), v. n.
forrni; bugyogni; pezse-
gni; coutur. szalagcsokrok-
kal díszíteni.

Bouillotte

Bouillotte, f. üst.
Bouin, m. t. t. köteg.
Boujon, m. bélyegző; —ner,
v. a. őlmozni; —neur, m.
ólomzó.
Boulaie, f. nyires.
Boulanger, v. a. kenyeret
sütni; bien —, jól dagasz-
tani; —, ère, s. sütő; —ie,
f. sütőház; s. műhely; sütő-
mesterség.
Boule, f. golyó; teke; fig.
tenir pied à —, fáradhat-
lanul dolgozni; faire qch.
à — vue, meggondolatlanul
cselekedni; chaud. ülő;
carr. görgő.
Bouleau, m. nyirfa; balai
de —, nyirfaseprő.
Boule-de-neige, f. bot. ká-
nyabangita; — dogue, m.
szelindek.
Boulée, f. chand. üledék.
Boulejou, m. péch. ajakháló.
Bouler, v. n. begyet fölfújni.
Boulereau, bouleron, m. icht.
tölcserhal.
Boulet (-lè), m. golyó; —
rouge, tüzes golyó; fig.
tirer à — rouge sur q., ki-
méletlenül banni vkivel;
man. csüldöcsukló; mil.
traîner le —, g. vontatni;
fig. életet tengetni.
Boulette, f. cuis. v. bouil-
lants; 2* bot. labdaborz;
fam. faire une —, bakot
lőni.
Bouleux, m. man. taligásló.
†Boulevard, boulevard, m.
bástya; *körút.
Bouleversement, m. fölfor-
gatás; fig. rongált állapot.
Bouleverser, v. a. fölfor-
gatni; halomra dönteni; fig. meg-
rongálni; megzavarni; le-
sujtani.
Boulevue, v. boule vue.
Boulièche, v. trahine.
Boulimie, f. éhláz.
Boulin, m. galambfészek;
bât. álláslyuk.
Boulinage, m. mar. oldal-
szelleli vitorlázás.
Bouline, t. mar. uszánykö-
tél; háló —, tapasztalat-
lan matróz.
Bouliner, v. n. mar. szélol-

Bourdaloue

dalt vitorlázni; 2. v. a. il
a —é, táborban lopott.
Boulineur, m. tábori tolvaj.
Bou'ingrin, m. gyepeshely.
Boulingue, f. mar. oromvi-
torla.
Bouloir, m. keverőrud; orf.
sikárló edény.
Boulon, m. végszeg.
Boulonner, v. a. végszöggel
erősíteni.
Bouque, v. embouquer.
Bouquer, v. n. kényszerülve
csókolni; 2. v. a. bouquez
cela, csókold meg ezt; fig.
meghunyáskodni.
Bouquet (-kè), m. virágcsó-
kor; p. à vous le —, önön
a sor; elle a le — sur
l'oreille, eladó; — de bois,
facsoportozat; — de paille,
szalmacsutak; — de che-
veux, csömbök; com. illat;
poét un —, születés vagy
névnapi költemény; vét.
rüh.
Bouquetier, m. virágcserep,
v. tartó; virágárus; —ère,
f. v. árusnő.
Bouquetin, m. vadkecske.
Bouquin, m. vénkos; 2. kan-
nyúl; fig. fajtalan ember;
myth. —s, pl. liget-isten;
litt. irkafirka.
Bouquiner, v. n. ócska köny-
veket kutatni; ch. v. cou-
vrir.
Bouquinerie, f. könyrtá-
rattyú.
Bouquineur, m. ócska köny-
vek gyűjtője.
Bouquiniste, m. ódondász.
Bourbe, f. iszap; 2. v. ma-
ternité; 3. v. bourbillon.
Bourbeier, m. ch. vadkan
szügye.
Bourbeux, se, a. iszapos;
poisson —, iszaphal.
Bourbier, m. pocsolya; fig.
se mettre dans un —, go-
nosz dologba elegyedni.
Bourbillon, m. genybel.
Bourcette, v. mäche.
Bourdaine, bourdaine, v.
bourgène.
Bourdaloue, f. három nyüs-
tös vászon; 2. — m. hosz-
szukás éjledény.

Bourde

Bourde, f. pop. *hazugság, szófia*; donneur des —s, *hetvenkedő*; chi. *hamuszsir*.
 Bourder, v. n. pop. *hetvenkedni*.
 Bourdeur, m. pop. *hetvenkedő*.
 Bourdillon, m. *dongafa*.
 Bourdin, m. conch. *fülcsiga*.
 Bourdine, f. *foghagymás leve*; jard. *őszibarack neme*.
 Bourdon, m. ent. *poszméh*; 2. *vándorbot*; planter le —, *letelepedni*; mus. — d'orgue, *zúgósíp*; imp. *temetés*.
 Bourdonnement, m. *dongás, zugás*.
 Bourdonner, v. n. *dongani*; fig. *mormogni*.
 Bourdonnet, m. *tépsodrat*.
 Bourdonneur, m. orn. *ko-libri*.
 Bourdonnier, m. *zarándok*; charp. *malomgerenda támasza*; serr. *kapusarokvas*.
 Bourg (bourk), m. *mezőváros*; —ade, f. *kis mezőváros*.
 Bourgeois, e, s. a. *polgár*; fam. *uraság*; it. *házigazda*; 2. *mar. hajótulajdonos*; 3. *polgárember*; iron. *nyársp.*; 4. le —, *polgárság*; 5. a. *ordinaire* —, *egyszerű élésmód*; 6. *polgári*; —ement, adv. *polgárian*; —sie, f. *polgárság*; droit de —, *polgárjog*.
 Bourgeon, m. *bimbó*; fig. *pörsenés*; 2. com. *nyiredékgyapju*; —nément, m. *hajtás*; —ner, v. n. *bimbózni*; *levelezni*; fig. *küteget kapni*.
 Bourg-épine, f. bot. *varju tövisbenge*.
 Bourgmestre (bourghe-mestre), m. *polgármester*.
 Bouriquet, v. bourriquet.
 Bourlet, v. bourrelet.
 Bourleur, m. *csábító*.
 Bourrache, f. bot. *borágó*; *terjőke*.
 Bourrade, f. ch. *harapás*; mil. *lökés puská tusával*;

Bourrasque

fig. fam. *vagdalkozás (szavakkal)*.
 Bourrasque (bou-ras-), f. *szélroham*; fig. *zajongás*; *csetepaté*.
 Bourrasqueux, se, a. *viharos*; fig. v. *capricieux*.
 Bourre, f. *tömször*; bot. *bolyh*; bonn. — lanice, v. *bourgeon* 2.; mil. *fojtás*; fig. *hézagöltő*.
 Bourreau, m. *bakó*; p. un — d'argent, *fecsérlő*; fig. *kinzó, gyötrő*; bot. *csutkalom*.
 Bourrée, f. *rözsökőteg*; p. *fagot cherche* —, *ki micso-dás, olyannal tart*.
 Bourreler, v. a. fig. *kinozni*.
 Bourrelerie, f. p. u. *hámigakészítés*; 2. fig. *kinzás*.
 Bourrèlement, m. *kín*.
 Bourrelet, m. *fejmentő*; duz; chir. *dob*; sell. *hámiga*.
 Bourrelier, m. *hámiga készítő*.
 Bourrelle, f. pop. *bakó neje*; fig. *kegyetlen anya*.
 Bourrer, v. a. *fojtást a csőbe verni*; fig. et fam. *tönni*; ch. *harapni*; 2. *lökni*; fig. *vagdalkozni*; 3. v. n. *man. ugrándo-zni*; 4. se —, v. r. pop. *megzabálni*; soier. *összekuszálódni*.
 Bourrette, f. t. t. *nyersse-lyem*; h. n. *üsző*.
 Bourrier, m. *polyva*.
 Bourrique, m. *kancaszamár*; fig. *gebe*; pop. ce n'est qu'un —, *nem egyéb szá-márnál*.
 Bourriquet, m. *számárka*; 2. *emelőcsiga*.
 Bourrir, v. n. ch. *kurranni*.
 Bourroir, m. min. *kölyű*.
 Bourru, e, s. a. *zsémbes*; vin —, *fojtott bor*; moine —, *mumus*.
 Bourse, f. *erszény*; fig. *ma-nier la —, a pénzt kezelni*; p. au plus larron la —, *ebre bízni a hájat*; écol. *öztöndíj*; com. *tőzsde*; an. *tökcacsó*; bot. *gyü-mölcsbimbó*; perr. *haj-táska*.
 Bourse à pasteur, f. bot. *pásztortársóka*.

Bouteille

Bourseron, bourson, v. gous-set.
 Boursier, m. *öztöndíjas*; 2. *kincstárnok*; 3. p. u. *keztyűs*; 4. crus. —, *crabe* —, *tolvajrák*; it. —ère, *ollót-lan parti rák*.
 Boursiller (-ci-), v. n. *ada-kozni*; 2. *megtakarítani (pénzt)*.
 Boursilleur, v. *liardeur*.
 Boursoufflage, boursouffler, boursoufflure, v. *enflure*.
 Bousculer, v. a. pop. *taszi-gálni, lökdösni*.
 Bousier, m. ent. *ganajtü-rony*.
 Bousillage, m. *tapasz*; fig. *kontárság*; 2. *tapasztás*.
 Bousiller, v. n. *tapasztani*; 2. v. a. fig. *kontárkodni*.
 Bousilleur, m. *tapasztó*; fig. *kontárkodó*.
 Bousin, m. bât. carr. *kőké-reg*.
 Boussole, f. *iránytű*; fig. *útmutató*.
 Bout, m. *vég*; — du nez, *orrhegye*; —d'oreille, *orr-cimpa*; — de la mamelle, *csecsbimbó*; p. nous ne sommes pas encore au — de la pièce, *nyugtával di-csérd a napot*; 2. *csúcs*; *szárny*; 3. *darab*; fam. *pöttön*; 4. à —, *adt. pous-ser —, szélsőségig vinni*; ma patience, est à —, *tü-relmemnek vége szakadt*; venir à — de q. *elbánni v. kivel*; 5. à — *portant, egé-szen közel*; d'un — à l'au-tre, *elejétől végig*.
 Boutade, f. *szeszély*; par —, *néha néha*.
 Bout-dehors, m. mar. *szálfa*.
 Boute-en-train, m. orn. *ze-nér*; fig. *mulattató*; 2. *kémlecsődör*.
 Boute-feu, v. incendiaire; fig. *bujtogató*; artil. *kanóc-bot*; — hors, m. *játékne-me*; fig. i's jouent au —, *egymást akarják kiturni*; il a du —, *jó kereplője van*.
 Bouteillage, m. *boradó*; pa-lackpénz.
 Bouteille, f. *palack*; p. être

Bouteiller

dans la —, *ismerni a titkot*;
2. — de vin, *palack bor*;
il aime la —, *szereti a bort*;
fig. *buborék*; bot. *kobak*;
mar. *perváta*.
Bouteiller, v. goder; 2. v. bou-
tillier.
Bouter, v. a. et n. pop. *tenni*,
állítani; ch. v. *lancer*; mar.
— au large, *tengerre bocsát-*
kozni.
Bouterolle, f. *kardhüvelyvég*;
orf. *gombköllő*.
Boutillier, m. *főpohárnok*.
Boutiquage, m. *szatócskodás*.
Boutique, f. *árubolt*; fig.
se mettre en —, *boltot nyit-*
ni; *sátor, fabódé*; *műszer*;
árutár; pèch. *bárka*; 2.
műhely; fig. *cela vient*
de ma —, az én agyamból
származott; p. *adieu la*
—! vége mindennek; iron.
— d'honneur, v. *bordel*.
Boutiquier, m. *szatócs*.
Boutoir, m. maré. *patahán-*
tó; ch. *vadkan agyara*;
fig. *coup de boutoir, vá-*
gás.
Bouton, m. *bimbó*; *rügy*;
fig. *pörsenés*; an. *csecs-*
bimbó; 2. *gomb*; p. *il n'a*
tenu qu'à un —, csak egy
hajszálon mult; t. t. *irány-*
zó; se mettre le — bien
haute, aranyhegyeket igér-
ni magának.
Boutonnement, m. *bimbózás*.
Boutonner, v. n. jard. *bim-*
bózní; 2. v. a. *begombolni*;
p. *c'est un homme tou-*
jours —, elzárkozott; fig.
—é, *himlőhelyes...*
Boutonnerie, f. *gombgyár*.
Boutonnet, m. bot. *sérfű*.
Boutonnier, m. *gombcsináló*;
—ère, f. *gomblyuk*.
Bouture, f. *ültetvény, bujtó-*
ág; —r, v. n. jard. *haj-*
tani.
Bouvard, v. bouard.
Bouvart, m. *fiatal bika*.
Bouveau, bouvillon, m. *tu-*
lok.
Bouvement, m. men. *aj-*
gyalu.
Bouveret, Bouvreuil, m.
orn. *süvöltő*.

Bouvet

Bouvet, m. men. *szélgyalú*.
Bouvier, ère, s. *ökörpásztor*;
fig. gros —, *goromba em-*
ber; orn. *légykapó*; —
d'Afrique, *marhavágó*; 2.
—ère, v. ver.
Boviste, m. bot. *pöfeteg*.
Boxer, v. n. *öklöződni*.
Boxeur, m. *öklöző*.
Boyau (boa-io), m. *bél*; *bőr-*
tömlő; mus. *corde à —,*
bélhúr; — du diable, v.
salsepareille.
Boyauderie, f. *bélhúrkészí-*
tés.
Boyaudier, m. *b.húrkészítő*.
Brac, Brachet, v. *braque*.
Bracelet, m. *karperec*.
Bracher, v. *bra-ser*.
Brachial (-ki-), e, a. an.
kar...
Brachio (-ki-), m. *bocs*.
Braconnage, m. *vad-órzás*.
Braconner, v. n. *vadorzást*
üzni.
Braconnier, m. *vadtolvaj*.
Bracté'e, f. bot. *murva*;
—iforme, a. bot. *murva*
alaku; —ole, f. *arany-*
füst.
Brady'pe, m. z. *lajhár*;
—pepsie, f. path. *gyöngé*
emésztés; —pode, m. path.
nehézfárásu.
†Bragot, v. *pendeur*.
Brague, f. mar. *tartalékkö-*
tél; 2. †—s, pl. *víg élet*;
3. v. *hablerie*; 4. *bő bu-*
gyogó.
†Braguer, v. n. *vigan élni*;
2. v. *habler*.
Brai, m. *kátrány*; —sec,
gyanta; brass. *darált ár-*
pa ch. *madárhurok*.
Braie, f. *pólya*; pop. *sortir*
les —s nettes, szerencsé-
sen menekülni; t. t. —du
cirier, lapító minta.
Braillard (bra-lyar), e, Brail-
leur, se, s. *kiáltozó*; man.
nyerítő.
Braille, f. pèch. *sózólapát*;
écon. *polyva*.
Braillement, m. *kiabálás*.
Brailleur, v. n. fam. *kiabálni*.
Braitement, braire, m. *számár-*
ordítás.
Braire, v. n. ir. *iánozni*.

Branler

Braise, f. *parázs*; fig. *avoir*
les pieds sur la —, nyug-
talankodni; — r. v. a.
cuis. párolni.
Braisier, m. *szénkas*; —ère,
f. *parázsserpenyő*; *oltó-*
kád.
Bramer, raire, réer, v. n. ch.
rükölni.
Bran, m. pop. *embersár*; —
de son, *alja korpa*; — de
scie, fűrészpor; s— de Ju-
das, *szeplők*.
Brancard, m. *kólya*; *sarag-*
lya; —s, *kétágú rúd*;
—ier, m. *saraglyás*.
Branchage, m. *galyázat*.
Branche, f. *ág*; gén. *nemze-*
dék; fig. *szak*; 2. t. t. —s
d'un mors, állazó; min.
töredék; — de l'épée,
nyakló; *chandelier à —s,*
karos gyertyatartó.
Brancher, v. a. fam. *ágra*
akasztani; 2. v. *se per-*
cher.
Branchette, f. dim. *ágacska*.
Branchial, e, a. *kopoltyú...*;
2. —e, f. icht. *töveshal*.
Branchier, s. a. fam. *fiók-*
ölyv.
Branchies, f. pl. *kopoltyúk*.
Branchu, e, a. *ágas*.
Brandif, ve, a. *víg, vidor*.
Brandillement, m. *lógázás,*
hintálás.
Brandiller, v. a. *lógázni*;
2. v. r. v. *se balancer*.
Brandilloire, f. p. u. *hinta*.
Brandir, v. a. *forgatni*.
Brandon, m. *üszök*; écon.
szalmacsutak.
Brandonner, v. a. *szalma-*
csutakkal megjelölni.
Branlant, e, a. *inogó*; fig.
c'est une chose —e, bizony-
talán dolog.
Branle, m. *ingás*; *rezgés*;
fig. *être en —, habozni*; 2.
körtánc; p. *faire danser*
un — de sortie à q., ki-
tenni a szűrét vkinek; 3.
—queue, v. *hoche-queue*.
Branlement, m. *bólintgatás*;
rázás.
Branler, v. a. *bólintani*;
mozgatni; *ingatni*; 2. v.
n. *inogni*; 3. v. n. *moz-*

Branleur

Braver

Bride

dulni; ne branlez pas de là, meg ne mozduljatok innét.
 Branleur, se, s. ingató, mozgató.
 Branloire, v. balançoire.
 Braque, s. 2. g. ch. visla; fig. fou comme un —, igen bolondos; —s, f. rákolló.
 Braquer, v. a. irányozni.
 Bras (brá), m. kar; moulin à —, daráló; fig. avoir les — rompus, kimerülve lenni; it. hatalom; erő; p. si on lui en donne long com. le doigt, il en prend long com. le —, kinek újját kapja, annak karját is kéri; 2. ág; t. t. chaise à —, támlásszék; jard. inda, kacs; 3. loc. adv. à tour de —, teljes erővel; — dessus, — dessous, karonfogva.
 Braser, v. souder.
 Brasier, m. parázs; 2. tűzserpenyő; fig. lázhév.
 Brasillement, m. mar. tenger villogása.
 Brasiller, v. a. piritani; 2. mar. villogni.
 Brasque, f. szénpor.
 Brasquer, v. a. szénporral betapasztani.
 Brassage, m. sörfőzés; 2. mon. bányolóbér.
 Brassard, m. karvas; verr. karlemmez.
 Brasse, f. öl.
 Brassée, f. nyaláb.
 Brasser, v. a. keverni; — de la bière, sört főzni; fig. v. trámer.
 Brasserie, f. sörfőzde.
 Brassières, f. pl. kurtka, újas; on le tient en —, rövid pórázon tartják.
 Brassin, m. főzet (sör); 2. sörfőzőkatlan; 3. szalad, maláta.
 Brassoir, m. br. maláta-keverő; mon. érckeverő.
 Brassour, m. sal. vízvezető csövecske.
 Brassure, f. forrasztás.
 Bravade, f. dacolás.
 Brave, a. vitéz, bátor; 2. derék; becsületes; 3. cico-

mázott; —ment, adv. vitézül, bátran; 4. ügyesen; derekasan.
 Braver, v. a. dacolni; v. affronter.
 Braverie, f. pompa.
 Bravoure, f. vitézség, bátorság; 2. mus. pièce de —, mutatványdarab.
 Brayer, v. a. mar. kátrá-nyolni.
 Brayer (bra-ié), m. sérkötő; bāt. csigakötél; fam. fark.
 Brayette (bra-), f. nadrágellenző.
 Brayon (bre-), m. ch. hódvas.
 Bréant, v. bruant.
 Brebiage, m. cout. juh-adó.
 Brebiette, f. dim. juhocska.
 Brebis, f. juh, anyajuh.
 Brèche, f. rés; fig. csorba; minér. törmény.
 Brèche-dent, s. a. csorba-fogú.
 Brechet, v. sternum; bouch. — de mouton, ürü szügye.
 Bredi-breda, adt. fam. hamarjában.
 Brédir, v. a. sell. szíjacsakákkal fércelni; alêne à —, férc-árr.
 Brédissage, m. fércelés.
 Bredissure, f. path. szájgörcs; sell. szíjférc.
 Bredouillement, m. hebegés.
 Bredouiller, v. n. hebegni, dadogni; discours —é, értetlen beszéd.
 Bredouilleur, se, s. dadogó.
 Bref, m. pápalevél; 2. templom-naptár; mar. menlevél.
 Bref, ève, a. rövid; 2. kicsiny; 3. —, adt. röviden, egyszóval; fam. nagyon gyorsan; en —, elég az hozzá.
 Bréhaigne (bré-è-nye), a. meddő.
 Brelée, f. écon. téli takarmány.
 Brelic, brelique-breloque, adv. pop. nyakrafőre.
 Brelle, f. flott. tutajfa.
 Breloque, f. órafityelék; pop. battre la —, üresszavakkal mentegetőzni.

Brème, brame de mer, f. icht. tengeri spár.
 Brésil, m. bois de —, berzsensfa.
 Bresiller, v. a. tördelni; teint. berzsennel festeni.
 Bresse, f. völgy; síkföld.
 Bressin, m. mar. főlhuzó kötél.
 Bretauder, v. a. man. fülét kurtí'ni; g. pl. kopaszra nyírni; drap. egyenetlenül nyírni.
 Bretelle, f. karpánt; 2. —s, pl. nadrágtartó; p. en avoir jusqu' aux —s, nyakig merülni a bajba; riv. vontatókötél.
 Brette, f. víkard.
 Bretteler, brettter, v. a. fogas pörölylyel vagdalni; outil bretté, fogas vésű.
 Bretteur, m. verekedő.
 Brettures, f. pl. fogazat.
 Breuil, m. e. f. bozót; mar. —s, pl. vitorlakötelek.
 Breuiller, brouiller, v. a. mar. vitorlákat lekötöni.
 Breuilles, f. pl. heringbelek.
 Breuvage, m. ital; gyógyital.
 Brevet, m. nyiltparancs, rendelvény; szabadalmi levél.
 Bréviaire, m. cat. papi imakönyv; p. il sait plus que son —, nem oly ostoba, mint minőnek látszik.
 Brévité, v. brièvement.
 Bribe, f. karajkenyér; fig. —s de latin, latin kifejezések.
 Briber, v. brifer.
 Bric-à-brac, m. zsibárú.
 Bricole, f. hám; expl. hordókötél; paum. v. bricoler; p. il a voulu me donner une —, lóvá akart tenni; de —, par —, fortélylyal.
 Bricoler, v. a. bill. paum. visszapattanni; ch. barangolni; fam. görbe utakon járni.
 Bricolier, m. kisafás ló.
 Bricon, m. kamasz, goromba.
 Bride, f. zabla; partir à toute —, elvágtatni; fig. tenir q. en —, pórázon

Brider

tartani; p. à cheval donné on ne regarde pas à la —, *ajándéklónak nem nézik a fogát*; t. t. — d'un béguin, *kötszalag*; charp. *kapocs*.
 Brider, v. a. *kantározni*; 2. *szorosan bekötni*; fig. *lekötni*; p. — l'oie, *luddá tenni vkit*; juge —é, *tudatlan bíró*.
 Bridoire, v. mentonnière.
 Bridon, m. *csikózabla*; 2. *álkendő*.
 Brief, ève, a. prat. *rövid tartamú*.
 Brièvement, adv. *röviden*; — et nettement, *röviden és érthetően*.
 Brièveté, f. *rövidség*.
 Brifauder, v. a. drap. **gyaratni*.
 Brifaut, m. ch. *vadász*; 2. i. — ! *előre!* 3. pop. *bömhéc, feneketlen gyomor*.
 Brife, v. bribe.
 Brifer, v. a. pop. *zabálni*.
 Brifeur, m. *nagybélű*.
 Brifier, m. plomb. *ólompárkány háztetőn*.
 Brigade, f. *dandár*.
 Brigadier, m. *dandárnok, vezérőrnagy*.
 Brigand, m. *utonálló, haramia*; fig. *pénzzsaroló*.
 Brigandage, m. *utonállás*.
 Brigandeaup, m. *csaló prókator*; it. *haramiácska*.
 Brigander, v. a. *haramiászkodni*.
 Brigandine, f. *páncél-ing*.
 Brigantin, m. *hadi naszád, gyors hajó*; 2. *tábori ágy*.
 Brignole, f. com. *aszalt lószemszilva*.
 Brigue, f. *hivatalhajhászás*; il y a des —s là d'ssous, *ez alatt fondorkodás rejlik*; 2. *párt*.
 Briguer, v. a. *hivatalt hajhászni*; 2. *fondorkodni*.
 Brigueur, v. aspirant.
 Brieau, m. agr. *elegytakaromány*.
 Brillamment, adv. *fényesen*.
 Brillant, m. *fény*; *csillám*; fig. *faux —, rossz élc*; 2. *gyémánt*; *faux —, strass*.
 Brillant, e, a. *fényes, csil-*

Brillanter

lámló; fig. *pompás*; *hatásos*; voix —e, *csengő hang*.
 Brillanter, v. a. *ragyogósítani*.
 Briller, v. n. *ragyogni, csillámlani*; fig. *kitűnni*.
 Brillotter, v. n. fam. *kissé fényleni*.
 Brimbale, bringueballe, f. *szivattyúrúd*.
 Brimbaler, v. a. *csörgetni, pengetni*.
 Brimbaliér, m. bimbelle, f. bot. *áfonya*.
 Brimbation, m. *apróság, ringyrongy*.
 Brimbater, v. n. *mormogni*.
 Brin, m. *szálacska*; *hajtáska, sarjadékocskák*; törzök, *tuskó*; *szál*; *darab*; un beau — de fille, *széptermetű leány*; 2. — à —, *adt. szálankint*.
 Brinde, f. boire des —s, *körben inni*; être dans les —s, *részegnek lenni*.
 Brindille, f. *görbégaly*.
 Bringue, f. man. *sovány gebe*; 2. *száraz nő*; 3. en —s, *adt. darabonkint*; *rendetlenül*.
 Brioche, f. *vajas lepény*; fam. quel — ! *mily ügyetlen!*
 Brion, m. bot. *tölgymoh*.
 Brionne, f. bot. *gönye*.
 Briquailon, s, m. pl. fond. *tégldarabok, kötörmelék*.
 Brique, f. *tégla*; fig. — de savon, *szappandarab*.
 Briquet, m. *acél (tüziítésre)*; battre le —, *tüzet kiütni*; mil. *görbe kard*.
 Briquetage, m. *téglafal*.
 Briqueter, v. a. *tégla alakban befesteni*; —ée, *tégla-színű*.
 Briqueterie, f. *téglaégetés, téglavető*.
 Briqueteur, se, briquetier, ère, s. *téglavető*.
 Bris (brí), m. pal. *zártörés*; mar. *hajótöredék*; droit de — et de naufrage, *part-jog*.
 Brisable, a. *törékeny*.
 Brisant, m. mar. *hullámtörés*; *sziklák*.

Brocard

Brise, f. mar. *gyöngye szél*.
 Brise-cou, v. casse-cou.
 Brisées, f. pl. ch. *letört ágak nyom jelölésére*; fig. *suivre les — de q., vkinek nyomába lépni*.
 Brise-glace, m. *jégtörő*.
 Brisement, m. *törés*; fig. — de coeur, *szív fájdalom*.
 Brise'motte, m. pl. agr. *henger*; 2. orn. *hontmadár*; —noix, m. *diótörő*; —os, m. bot. *csontlágylító fű*; 2. orn. *csonttörő sas*; —pierre f. chir. *hólyagkötő*.
 Briser, v. a. *törni, széttörni*; *széttúzni*; fam. *brisons là-dessus, hagyjuk el*; 2. *ki-meríteni*; t. t. la laine, v. carder; 3. v. n. *megtörni*; 4. se —, v. r. *megtörni*; la mer se brise contre les écueils, v. briser, 3. fig. *mon coeur se —, meghasad a szívem*.
 Brise-raison, m. fam. *eszte-len fecsegő*; —scellé, m. *lakat-, pöcsét- (stb.) törő tolvaj*; —tout, m. *zuzótörő*.
 Briseur, m. *törő*; sal. — de sel, *sótörő*; — chanvre, *kendertiloló*.
 Brise-vent, m. *szél-ernyő*.
 Brisis (-ice), m. arch. *tört földél*; il loge dans les —, *padlásszobában lakik*.
 Brisoir, m. *tiló, kendertörő*.
 Brissure, f. bl. *mellékjegy*; türet; *törés, hasadék*; fort. — d'une courtine, *védvonal meghosszabbítása*.
 Brize, f. bot. *rezge*.
 Brizomancie, f. *álomfejtés*; —en, ne, s. *áfejtő*.
 Broc (bro; en vers: brok), m. *kupa*; brie et broc (bri-ké-brok), *mindeniinnen*.
 Brocantage, m. com. *zsibárlás (régí műtárgyakkal)*.
 Brocante, f. com. *rúd, zsibáruk aggatására*.
 Brocanter, v. n. *zsibárukkal kereskedni*.
 Brocanteur, m. *zsibárus*.
 Brocard, m. *kötekedés*; di-seur de —s, *kötekedő*.

Bocarder

Brocarder, v. a. kötekedni.
 Brocardeur, v. diseur de brocardes.
 Brocart, m. himszövet.
 Brocatelle, f. gyapot himszövet; minér. tarka márvány.
 Brochage, m. rel. fűzés.
 Broche, f. kopja; cuis. nyárs; p. fair un tour de —, tűz mellé ülni; 2. — d'un tonneau, csap; orsó; kötöttü; lakat-pecek; szögecs (cél-táblán); man. drap à double —, kétszer ványolt posztó; cord. ár; ven. —s du sanglier, agyar; — du cerf, agancs.
 Broché, m. hímeszövet.
 Brochée, f. tele nyárssal.
 Brocher, v. a. átszőni; bonn. kötni; cord. főszegecselni; maré. szöget beverni; rel. fűzni; fig. — une chose, futólag tenni vmit; 2. v. n. jard. hajtani.
 Brochet, m. icht. csuka; grand —, sós csuka.
 Brocheter, v. a. kipeckelni; kifeszíteni; megcövekelni.
 Brochette, f. pecek, facövek; fig. un enfant élevé à la —, gondosan nevelt gyermek; f. d. cl. harangmérték.
 Brocheur, se, s. rel. fűző; 2. —se, harisnyakötő.
 Brochoir, m. szögező kalapács.
 Brochure, f. rel. fűzés; füzet; 2. röpirat.
 Brochurer, v. a. m. p. röpiratokat írni, firkálni.
 Brochurier, m. röp-író.
 Brocoli, m. bot. csirakáposzta; jard. káposzta hajtása.
 Brodquin, m. topán; fig. chausser le —, vigjátéket írni; vigjátékban föllépni; 2. fűzőtopán.
 Broder, v. a. hímezni; fig. — un conte, regét fölcifrázni; chap. beszegni.
 Broderie, f. himzés; habit en —, himzett ruha; 2. csipkehímzés; fig. il y a de la — à ce que vous dites, ön

Brodeur

kissé fölcifrázta a dolgot; jard. szegélydísz; mus. cikornya.
 Brodeur, se, s. himző; p. autant pour le —, hiszi a piszi.
 Brodoir, m. selyemcsév.
 Broie, m. macque, f. écon. tiló; bl. gyümölcsfűzér.
 Broiement, broiment, m. törés, zúzás; — des couleurs, festéktörés.
 Brome, bromos, bromot, m. bot. rozsnok; 2. brome, chim. büzeny.
 Bromélie, v. ananas.
 Bronchade, f. man. botlás.
 Broncher, v. n. man. botlani; fig. tévedni, hibázni; il n'y a si bon cheval qui ne —e, lónak négy lába, még is botlik.
 Bronchement, v. bronchade.
 Bronchocèle (-ko-), m. méd. golyva.
 Brontée, brontéon, m. th. menydörgő gép.
 Bronze, airain, m. bronz, harangvegy, ágyúvegy; 2. bronz szobor; fig. cœur de —, kegyetlen ember.
 Bronzer, v. a. ércszínt adni; teint. feketére festeni.
 Broquart, brocart, m. ch. csapos gim.
 Broque, a. dent —, — dent, görbefog; 2. jard. v. brocoli.
 Broquer, v. a. pêch. horogra tűzni.
 Broquette, f. clout. szögecs; fam. pöcs.
 Brossailles, v. broussailles.
 Brosse, f. kefe; — à dent, fogkefe; t. t. à l'apprêt, posztósimítókefe; imp. épreuve à la —, kefe-nyomat; bot. en —, borostás.
 Brosser, v. a. kefélni; imp. betüket mosni; ch. — dans les bois, erdőben barangolni; fig. gyorsan elvégezni; 2. se —, v. r. lekefélni (magát).
 Brosserie, f. kefekötés; k. árúk.
 Brosseur, m. ruha-, csizmatisztító.

Brouter

Brossier, m. kefekötő; kefeárús.
 Brou, m. zölddió héja; du — de noix, diópálinka.
 Brouailles, m. pl. cuis. madár-, halbél.
 Brouée, f. permeteg; köd-szakadás.
 Brouet, (-é), m. táplaleves; p. tout s'en est allé en — d'andouilles, minden füstbe ment.
 Brouette, f. targonca; 2. v. vinaigrette; iron. c'est une —, nyomorult kordély.
 Brouetter, v. a. targoncázni.
 Brouetteur, m. kordélyos.
 Brouettier, m. targoncás.
 Brougnée, f. pêch. varsa.
 Broui, brouhi, m. em. olvasztócső.
 Brouillard, m. köd; je n'y vois que du —, mitse értek belőle; com. napló; 2. a. papier —, itatóspapír.
 Brouille, v. brouillerie.
 Brouillement, m. zagyvalék.
 Brouiller, v. a. összekeverni; összevegyíteni; zavarani; fam. — du papier, papírt befirkálni; fig. összekuszálni; ösz. veszíteni; il ne fait que —, zűrzavart csinál; cuis. des oeufs —és, rántotta; 2. se —, v. r. borulni, beborulni; megzavarodni; meghasonlani.
 Brouillerie, f. viszály, civakodás.
 Brouillon, m. vázlat, fogalmazvány; —, ne, s. a. nyugtalanító, háborgató, civakodó, zavargó.
 Brouillonner, v. a. fam. vázolni, firkálni.
 Brouir, v. a. agr. elperzselni, hervasztani, ragyásítani.
 Brouissure, f. ragyállás.
 Broussailles, f. pl. bokor, cserje, haraszt.
 Brouter, v. a. lelegelni; lerágni; jard. megnyesni; 2. v. n, p. où la chèvre est attachée, il faut qu'elle broute, addig nyujtózni, meddig a takaró ér.

Broutilles

Broutilles, f. pl. rözse; fig. lim-lom.
 Broyage, broye, v. broie-ment, broie.
 Broyer, v. a. törni, zúzni; keményre dagasztani; fig. — du noir, koholni (vmit).
 Broyeur, m. festéktörő; p. — d'ocre, mázoló.
 Broyon, m. mozsártörő; 2. vastör.
 Bru, f. meny.
 Bruant, m. orn. sármány.
 Bruc, v. bryère.
 Brucelles, f. pl. horl. rúgó-fogó.
 Bruche, milabre, f. ent. mag-fúró; — de pois, borsókár.
 Brugnon, m. vérbélű barack.
 Bruine, f. hideg permeteg.
 Bruiner, v. imp. permetezni.
 Bruir, v. a. — des étoffes, kelmét átpárologtatni.
 Bruire, v. n. ir. zúgni, dühöngni; dübörögni.
 Bruisiner, v. a. brass. darálni.
 Bruisement, m. zúgás.
 Bruit, m. láрма, zaj, moraj; — du canon, ágyúdörgés; — des ruisseaux, a patak csörögése; sans —, nesz nélkül; il ne s'étonne pas du —, nem egy könnyen ijed meg; 2. hír, monda; föltűnés; 3. csödülés, zenebona; 4. hírnév; faire ses affaires à petit —, csöndben végezni dolgait.
 Brûlable, a. éghető; megégethető.
 Brûlage, v. écobuage.
 Brûlant, e, a. égő; forró; fig. élénk, forró, heves.
 Brûlé, m. il sent ici le —, pörzsszag van itt; 2. v. brûler 2.
 Brûle'gueule, m. pl. — pop. kurtaszárú pipa; —ment, m. égetés.
 Brûler, v. a. égetni, megégetni; kozmáítani; cuis. vin —é, fűszeres bor; pass. kiégetni; 2. tüzelni; füstölni; 3. megperzselni; égetni fig. elmulasztani; pop. — la politesse à q., bucsuzás nél-

Brûlerie

kül távozni; — le pavé, vágtatni; — le papier, heveskedni; 4. v. n. égni; fig. forró vágyat táplálni; les pieds lui —ent, parázson áll; 5. se —, v. r. magát megégetni.
 Brûlerie, f. pálinkafőzés.
 Brûle-tout, m. pl. —, écon. gyertyavégtartó.
 Brûleur, m. gyújtogató.
 Brûlot, m. gyújtóhajó; cuis. sós falat; fig. heveskedő; glac. csiszolókö.
 Brûlure, f. égés-jel; jard. ragya.
 Bruma're, m. h. a francia köztársaság 2-ik hónapja, okt. 15-től nov. 15-ig.
 Brumal, e, a. bot. téli.
 Brume, f. mar. köd.
 Brumeux, se, a. ködös.
 Brun, e, a. barna; man. bai —, sötétpej; 2. —, e, s. barna; aller de la —e, à la blonde, állhatlan; il arriva sur la —e, szürkületkor érkezett.
 Brunâtre, a. bot. barnás.
 Brunelle, f. bot. villahím.
 Brunet, te, s. a. barna.
 Brunir, v. a. barnítani; rel. simítani; orf. fényesíteni; 2. v. n. barnulni.
 Brunissage, m. csiszolás, fényesítés.
 Brunisseur, se, s. a. csiszoló.
 Brunissoir, m. simító; grav. fényesítő vas.
 Brunissure, f. barnásítás.
 Brusc, m. bot. egértövis.
 Brusque, a. indulatos; mogorva; —ment, adv. indulatosan, hevesen, mogorván.
 Brusquer, v. a. kiméletlenül bánni vkivel; heveskedni; megrohanni; erőszakolni; siettetni.
 Brusquerie, f. kiméletlen bánásmód; heveskedés.
 Brusquet, brusquin, adv. pop. à brusquin brusquet, kemény fát kemény ékkel hasítják.
 Brut, e, a. nyers; fig. bevégezetlen; műveletlen; durva; ostoba, barom; agr.

Buffeter

teljes jövedelem; h. n. szer- vetlen.
 Brutal, e, a. baromi; durva; —ment, adv. baromilag; durván.
 Brutaliser, v. a. gorombás- kodni.
 Brutalité, f. durvaság, go- rombaság; baromi vágy.
 Brute, f. barom, állat.
 Bruyamment, adv. lármá- san.
 Bruyant, e, a. lármás, zajos.
 Bruyère, f. avarfű; 2. pusz- ta, avar; 3. hanga.
 Bry, bryon, m. brye, f. bot. brion, tölgy moh; —ome, f. bot. gönye; — blanche, büdös gönye.
 Buanderie, f. mosóda.
 Buandier, ère, s. szapuló, 2. —ère, f. főmosónő.
 Bubale, boeuf-cerf, m. h. n. törpe bivaly.
 Bube, f. pattanás.
 Bubo, m. h. n. huhogó ba- goly.
 Bubon, m. mirigydag, guga; bot. zizon.
 Bubonocèle, m. lágyéksérv.
 Bubuler, v. a. huhogni.
 Bucail, m. bot. tatárka.
 Buccin (-c-cein), m. conch. kürtcsiga.
 Buccine, f. tárogató; —r, v. n. tár. fűni; fig. kikürtöl- ni.
 Bucéphale, m. ökörfő; h. nagy Sándor lova; fig. dísz- lő; iron. gebe; orn. buksi ruca.
 Bûche, f. hasáb; c'est une grosse —, fig. tuskó (em- ber); t. t. töke; mus. cim- balom.
 Bûcher, m. fakamra; 2. h. máglya.
 Bûcher, v. a. hasábolni, fig. jól elverni.
 Bûcheron, m. favágó.
 Bûchette, f. galyfa.
 Budget, m. költségvetés.
 Buer, v. a. mosni.
 Buffet, m. pohárszék; 2. ezüstnemű; 3. ezüsttartó- szekrény.
 Buffeter, v. a. hordót meg- fűzni (borlopás végett).

Buffeteur

Buffeteur, m. *bortolvaj*.
 Buffle, m. *bivaly*; 2. *bivaly-bőr*; *bőr-ing*; 3. *moulin à —, kallómalom*.
 Buffleterie, f. *biv. bőr-árú*; *mil. fegyverszíjazat*.
 Buffletin, m. *bivalyborjú*; *ennek bőre*.
 Bufflonne, f. *bivalytehén*.
 Bufle, m. *fam. posleves*.
 Bufone, bufonie, f. *bot. két-ágú szittyó*.
 Bufonite, f. *varangykő*.
 Bugardier, m. *parfum. ol-vasztó edény*.
 Bugardière, f. *sav. lugzó-teknő*.
 Bugle f. *bot. kalinca*.
 Buglose, —sse, f. *bot. festő atracél*.
 Buire, f. *mérőkupa*.
 Buis, m. *puszpáng*; *cord. simítófa*; *pop. donner le — à qch., vmit bevégezni*.
 Buisserie, f. *dongafa*.
 Buisson, m. *bokor*; *jard. törpefa*; —ner, v. a. *törülhajtani*; —net, m. *bokrocska*; —neux, se, a. *bokros*; —nier, m. *riv. hajózási föltüggyelő*; —ère, a. *bokros*; *plantes, —s, b. növények*.
 Bulbe, f. *bot. hagyma (növényeké)*; *an. m. — des poils, haj töve*; *v. oeil*.
 Bulbeux, se, a. *hagymanemű*.
 Bulbi'fère, a *bot. plante —, hagymás növény*; —forme, a. *h. alakú*.
 Bulimie, v. *boulimie*.
 Bulle, f. *bulla*; 2. *méd. égéshólyag*; *phys. buborék*.
 Bullé, e, a. *pal. kellő pecsétel ellátott*; *bot. hólyagos*.
 Bulletin, m. *szavazati jegy*; 2. *jelentés*; *napi parancs*; *napló*.
 Bullicame, m. *buzgár*.
 Bunias (-a-oe), v. *roquette*.
 Buplèvre, bupleuvre, v. *oreille-de-lièvre*.
 Bupreste, f. *ent. pompabogár*.
 Buraliste, m. — *d'impôts, adószedő*.
 Bure, f. *bureau, m. com. dur-*

Bureau

va gyapju-szövet; *expl. akna*.
 Bureau, m. v. *bure*; 2. v. *comptoir*; 3. *íróasztal*; 4. — *d'adresse, tudakozó intézet*; 5. *hivatal*; *iroda*; 6. *bizottmány*.
 Buret (-rè), m. *conch. bársonycsiga*.
 Burette, f. *kannácska*; *orn. éjszaki pacsirta*.
 †Burettier (thié), m. *cath. miseszolga*.
 Burgau, m. *conch. gyöngycsiga*.
 Burin, m. *kúpás véső*; 2. *réz-metszés*; *fig. erélyes író*.
 Buriner, v. a. *vésni, metszeni*; *fig. erélyesen írni*.
 Burlesque, s. a. *torzbohó*; —ment, adv. *bohósan*.
 Busard, v. *buse*.
 Busc (busk), m. *vállsuháng*.
 Buse, f. *orn. egerésző kánya*; *fig. oktondi*; *forg. meun. műmeder*; *expl. légcső*.
 Busquer, v. a. *vállsuhángot a vállfüzőbe illeszteni*; *fig. — fortune, szerencsét próbálni*; 2. *se —, v. r. vállsuhángot hordani*.
 Busquière, f. *vállsuháng-tok*.
 Buste, m. *sculp. mellszobor*; 2. *test felsőrésze*.
 But, m. *cél, szándék*; 2. — *en blanc, m. artil. derék lövés*; *fig. adt. de — en blanc, meggondolatlanul*; 3. — *à — adt. egyenlően*.
 Bute, f. *maréch. körömhántó*.
 Buteau, m. *pimasz*.
 Butée, f. *boltszék*.
 Buter, v. n. *bill. paum. eltalálni*; *fig. — à qch. vmire törekedni*; *man. v. broncher*; 2. *se —, v. r. ragaszkodni, makacsul r. (v. hez)*; *je me — e à cela, ragaszkodom ehhez*.
 †Butière, f. *célpuska*.
 Butin, m. *zsákmány*; *v. proie*.
 Butiner, v. n. *zsákmányolni*.
 Butirate, butireux, v. *butyrate, butyreux*.
 Butoir, v. *boutoir*.
 Butome, m. *bot. fülemülefű*.
 Butonie, m. *bot. orsófa*.

Caberer

Butor, m. *orn. dobosgém*; *fig. fajankó*; *it. butorde*.
 Butte, f. *földhányás*; *domb*; 2. *célfal*; *poudre de —, céllőpor*; *fig. se mettre en — aux soupçon, gyanúnak tenni ki magát*; *arch. el-lentámasz*.
 Butter, v. a. *maç. támasz-szal ellátni, dúcolni*; *jard. földet tölteni*.
 Buture, f. *ch. lábcukló-daganat*.
 Buty'racé, e, a. *chi. vajsavas*; —rate, m. *chi. vajs. só*; —reux, se, a. *vajtartalmú*; —rine, f. *chi. vajadék*.
 Buvable, v. *potable*.
 Buvande, m. *lőre*.
 Buveau, v. *beauveau*.
 Buvée, f. *écon. lisztpép*.
 †Buvetier, m. *csaplár*.
 Buvette, f. *ivószoba*; *aller à la —, körvendégségbe menni*.
 Buveur, m. (-se f. p. u.) *iszákos*; — *d'eau, bornemisza*; — *se d'eau, iszákos nő*.
 Buvotter, v. a. *fam. szűr-csölni*.
 By, m. *lecsapoló árok*.
 Byssus (-uce), m. *bot. zá-kány*.

C.

C (cé, ce), m. *c betű*.
 Cà, adv. *vient —, jöjj ide*; — *et là, itt-ott*; 2. *i. nohát*; *noha*; *or —, most tehát*.
 Cabale, f. h. j. *titoktan*; 2. *ármány*; *fig. petite —, víg társaság*.
 Cabaler, v. n. *ármánykodni*.
 Cabaleur, m. *cselszövő*.
 Cabaliste, m. *rejtményfejtő*; *com. titkos társ*.
 Caban, m. *mar. esőköpeny*.
 Cabane, f. *kunyhó*; *mar. riv. hálórekesz*.
 Cabaner, v. n. *kunyhót állítani*; 2. *v. a. hajót fölfordítani*.
 Cabanon, m. *kunyhócska*; *sötét börtön*.
 Cabarer, v. n. *brass. a keve-*

Cabaret

réket egyik kádból a másikba tölteni.
Cabaret (-rè), m. csapszék; 2. kávésedény; bot. kapornyak.
Cabaroter, v. n. g. p. kocsmákban tanyázni.
Cabaretier, ère, s. csaplár, —nő.
Cabarre, m. mar. kirakó sajka.
Cabas, cabat, m. fügekas; 2. kassos kocsi; 3. ócska női kalap; it. szatyor.
†Cabasser, v. machiner; it. panier.
Cabestan, m. mar. hajócsiga.
Cabillaud, m. icht. tőkegadóc.
Cabillots, m. pl. mar. facövekek.
Cabine, v. cabane, mar.
Cabinet, m. dolgozószoba; benyíló; 2. gyűjtemény; fig. homme de —, szobatudós; dipl. kormány; 3. almárium; 4. — d'aisance, v. latrines.
Câble, m. mar. alattság; fig. filer le —, időt nyerni.
Câbleau, m. sajkakötél; riv. vontató kötél.
Câbler, v. a. kötelet verni.
Cabochard, cabocheux, a. nagyfejű; fig. fejés.
Caboche, f. fam. fej; fig. fejesség; grosse —, nagyfej; fig. bonne —, jó fej; icht. nagy-agyú hal; clout. sarkszeg.
Cabochon, s. a. köszörületlen drágakő; clout. talpszeg.
Cabotache, m. mar. parti hajózás; p. kereskedés; 2. part ismerése.
Caboter, v. n. parti kereskedést üzni.
Caboteur, m. parti hajós; 2. —, cabotier, parti hajó.
Cabotin, e, s. th. vándorszínész; —ner, v. n. vándorszínészkedni; —age, m. rossz színdarab.
Cabre, m. arch. emelő csiga.
Cabrer, v. a. megharagítani; 2. se —, v. r. man. ágaskodni; fig. megharagudni.

Cabri

Cabri, v. chevreau; 2. v. cabron.
Cabrillet, m. bot. szigoráll.
Cabrillon, m. juhsajt.
Cabriole, f. man. bakszökés.
Cabrioler, v. n. ugrani.
Cabriolet (-lè), m. kordély.
Cabrioleur, m. ugró.
Cabron, m. gödölye bőr.
Cabus, a. chou —, fejes káposzta.
Cabuser, v. tromper.
Cacaber, v. n. kajdászni.
Cacade, f. pop. hasiürülés; fig. il a fait une vilaine —, bátorsága inába szállt.
Cacarder, v. n. gágogni.
Cachalot, cachelotet, m. cachelotte, f. icht. busaszökető.
Cache, f. búvóhely; — cache, búvódi; —col, —cou, v. fichu.
Cache'folie, m. ál-fürtök; —mire, m. kázmírsál; —nez, m. téli nyakkendő; —peigne, m. hajdudor; —pot, v. muche-pot.
Cacher, v. a. elrejtteni; — son nom, nevét elhallgatni; fig. eltitkolni; 2. se —, v. r. elrejtőzni; titkolódni; se — au monde, visszavonultan élni.
Cacheron, m. zsinag; — à voiles, vitorlafonál.
Cachet, m. pecsétnyomó; 2. pecsét; 3. jegy; fam. courir le —, jegyre leckét adni; fig. jelleg.
Cacheter, v. a. pecsételni.
Cachette, f. búvóhely; fig. bökkenő; 2. en —, adt. titokban.
Cachexie (ka-ké-), f. path. senyv.
Cachot, m. börtön.
Cachotterie, f. fam. titkolódás.
Cachotier, ère, s. titkolódó.
Cacte, cactier, m. bot. poszgár.
Cadastral, a. telekkönyvi.
Cadastre, m. telekkönyv.
Cadastrer, v. a. t. könyvbe írni.
Cadavéreux, se, a. hullaszerrű; odeur —se, hullaszag;

Café

fig. âme — se, érzéketlen szív.
Cadavre, m. hulla; fig. et. fam. c'est un — ambulante, élő hulla.
Cadeau, m. ajándék; fig. se faire un grand — de qch., örvendeni vminek; 2. lakoma; 3. cikornya (betűkön).
Cadédis, i. patvarban.
Cadeler, v. a. betűket cifrázni.
Cadelle, v. trogossite.
Cadenas, m. lakat; 2. evőeszköz; ennek toklata.
Cadenasser, v. a. lakatolni.
Cadence, f. dans. ütem; lett. zárhang; mus. hanglejtés.
Cadencer, v. a. ütem szerint lépni; időmértéket tartani.
Cadène, m. rablánc.
Cadenette, f. perr. hajfonat.
Cadet, te, s. a. ifjabb, legifjabb; mon frère —, öcsém; fig. vous êtes mon —, ön fiatalabb nálamnál; mil. hadapród; fig. jeune —, tapasztalatlan ifjú.
Cadette, f. arch. kockakő; —r, v. a. k. kövekkel kövezni.
Cadmie, v. tuthie; — arsenicale, egérkő.
Cadole, f. serr. kilincs.
Cadran, m. számlap (órán); lap. kösű.
Cadrat, m. imp. ürpót.
Cadre, m. keret; fig. terv, vázlat; mil. törzs.
Cadrer, v. a. négyszögűvé tenni; 2. v. r. illeni.
Caduc, que, a. hullatag; roskatag; fig. mulékony; méd. mal —, nehézkór; pal. elévült; voix — que, érvénytelen szavazat.
Caducité, f. gyarlóság; rozzantság; pal. elévültség.
Caecilie, f. z. kúszma.
Cafard, e, s. a. szenteskedő; com. sávos kelme.
Cafardage, m. szenteskedés.
Cafarder, v. a. szenteskedni; —ie, f. szenteskedés.
Cafardise, f. képmutatás.
Café, m. kávébab; 2. kávé;

Café'ier

prendre du —, kávé^t inni;
prendre son —, vkit bo-
londdá tenni; 3. kávé-
ház.
Café'ier, ére, s. kávéültető;
2. v. cafier; —irie, f. k. ter-
mesztés; —tier, ére, s. v.
limonadier; —ière, f. k.
kanna.
Caffûts, f. pl. artill. ócska
öntött vas.
Cafier, m. bot. kávéfa.
Cagarelle, f. bot. disznópa-
réj.
Cage, f. kalitka; fig. être
en —, börtönben lenni;
arch. lépcsőtér; horl. óra-
tok; mar. árbockosár; orf.
kirakat.
Cagier, m. fam. madárárús.
Cagnard, e, s. a. fam. nap-
lopó; 2. un —, pulya; une
—e, rima.
Cagnarder, v. n. tunyálkod-
ni.
Cagnardise, f. henyeség.
Cagne, f. szuka; 2. v. ca-
gnard (2).
Cagneux, se, a. görbelábú.
Cagot, v. cafard, —erie, v.
cafardise; —isme v. ca-
farderie.
Cagou, m. pop. zeugori.
Cahier, (ca-ié), m. írka; fin.
—de frais, költségjegyzék.
Cahin-caha, adv. imígy-
amígy.
Cahot, m. zökkenés (kocsié);
2. göröngyös út; fig. aka-
dály.
Cahotage, m. rázás (kocsié).
Cahotant, e, a. göröngyös;
zökkenő.
Cahoter, v. a. rázni, zökken-
ni; fig. être —è par la for-
tune, a szerencse által há-
nyatni.
Cahoutchou, —c, m. rugó-
gyanta.
Cahute, f. kunyhó.
Caïeu, cayeu, m. bot. hagy-
magumó.
Caille, f. fürj.
Caillé, s. a. lait —, aludttej.
Caille'botte, f. aludttej-da-
rab; 2. bot. kánya-ban-
gita; —botté, e, a. meg-
aludt; —botter, v. cail-

Cailler

ler; —lait, m. bot. tejol-
tó galaj; —ment, m. meg-
aluvás.
Cailler, v. a. aludttá tenni;
2. se —, v. r. megaludni;
összefutni.
Caille'tage, m. tereferé;
—teau, m. fürjecske;
—ter v. n. tereferélni;
—tte, f. écon. oltó gyomor;
2. csacska; = du quartier,
város hírharangja.
Caillot, m. aludtvér-darab;
—rozat, m. rózsakörte.
Caillou, m. kövecs; —à feu,
kova; —tage, m. kövecse-
zés; finom porcellán;
—ter, v. a. kövecsezni;
—teur, m. kovavágó;
—teux, se, a. kövecstartal-
mú; —tis, m. kövecs-ra-
kás.
Caisse, f. com. láda; chir.
műszertok; fin. pénztár;
livre de —, pénztári napló;
—militaire, hadi pénztár;
—d'escompte, leszámítoló
pt.; an. füldob-üreg;
charp. kas; horl. óratok;
mil —de tambour, dob;
mus. grosse —, öregdob.
Caissetin, m. com. ládácska;
manuf. szekrényke.
Caissier, m. pénztárnok.
Caisson, m. löszer-szekér.
Cajoler, v. a. fam. cirógatni;
mar. az árral szél ellen-
hajózni; 2. v. n. csörögni.
Cajolerie, f. hízeltés.
Cajoleur, se, s. hízeltő.
Cajute, f. mar. hajószoba.
Cal, m. bőrkéreg; chir. csont-
forradás.
Calam'ba, —bac, —bouc,
m. bot. aloefa; —bour,
m. bot. zöldes paradicsfa;
—cuthe, f. bot. hegyi me-
liszsa; —ine, f. chi. gál-
ma; †—istrer, v. friser;
—ite, f. delejtű; 2. lom-
bász; —ité, f. nyomor, sze-
rencsétlenség; —iteux, se,
a. nyomorú; —part, v. ca-
lamba.
Calandr'age, m. mángorlás;
—e, f. orn. léprigó; 2. ent.
zsizsik; écon. mángorló;
—er, v. a. mángorolni;

Caléfaction

—ette, f. orn. seregély;
—eur, m. mángorló; —ine,
f. simítókö; —otte, f. orn.
fenyűmadár.
Calcaire, a. minér. chi.
meszes.
Calca'neum (-né-ome), m.
an. bokacsont; —nthe, m.
miné. rézkovand; rifère, v.
calcifère.
Calcé'doine, f. Quartz-Agate,
m. miné. kalcedon; —doni-
eux, se, a. miné. fehér-
pettyes; —olaire, f. bot.
papucska.
Calcifère, a. mésztartalmú.
Calcin, m. üvegfonal.
Calcin'able, a. chi. mézít-
hető; —ation, f. chi. mé-
szítés; —e, f. üvegmáz;
—er, v. a. égetni; 2. mé-
szíteni; 3. se = v. r. mész-
szé változni.
Calcium (-ome), m. chi.
mészeny.
Calcul, m. számítás; számve-
tés; erreur de —, számí-
tási hiba; path. v. pierre;
—able, a. számítható; —
ateur, m. számító; szám-
vivő; —atoire, a. számo-
lási; —er, v. a. et. n. szá-
mítani, számolni; —eux,
se, s. a. path. fővenyes.
Caldéron, m. icht. busaszö-
kető.
Cale, f. géog. öböl; arch. alj-
zat; mar. hajóda, hajó-
gyár; 2. büntetés neme ha-
jókön, melyszerint az elítél-
tet a közép árbock tetejére
huzzák, és hirtelen a ten-
gerbe bocsátják; 3. hajó
feneke; pv. être à fond de
—, tönkre jutni.
Calé, e, a. pop. gazdag.
Calebasse, f. bot. lopótök.
Calebassier, m. bot. lopó-
tökfa.
Calèche, f. hintó; mod. csuk-
lya.
Caleçon, m. gatyá.
†Caleçonner, m. gatyakészí-
tő; 2. bőrfestő.
Caléfacteur, m. cuis. serpe-
nyő.
Caléfaction, f. chi. mele-
gítés.

Calfreter

Calfreter, v. piller, em-
prunter.
Calemar, v. calmar.
Calembour, —bourg, m. *szó-
csere, szójáték*.
Calembouriste, —dier, m.
szócsere-csináló.
Calembredaine, f. pop. *hasz-
talan. fecsegés; kopasz
mentség*.
Calendaire, m. *egyházi jegy-
zék*.
Calendes, f. pl. h. r. *a hó
első napja; p. renvoyer q.
aux — greques, holnap
után kis kedden, borjú
nyúzó pénteken*.
Calendrier, m. *naptár; —
perpétuel, száz éves napt.;
—rustique, mezei naptár*.
Calendule, v. souci.
Caler, v. a. mar. *lebocsátani*;
fig. — la voile, *beljebb szed-
ni a gyeplőt; arch. aljaz-
ni; 2. v. n. alámerülni;
pop. lustálkodni*.
Caleur, m. pop. *naplopó*.
Calfat, —eur, m. mar. *hajó-
iskábáló; 2. iszkábálás;
3. iszkába*.
Calfatage, m. *kóc, moha, isz-
kábáláshoz*.
Calfater, v. a. *iszkábálni*.
Calfatin m. *mohozó suhanc*.
Calfeutrage, m. *betömés; be-
dugulás*.
Calfeutrer, v. a. *bedugni, be-
tömni*.
Calibé, e, a. pharm. *acélos;*
eau —e, *acélvíz*.
Calibrage, m. artil. *üregye-
zés*.
Calibre, m. *űr-egy; 2. ürmé-
rő; arch. átmérő; fig. ér-
ték; font. torok; mar.
minta*.
Calibrer, v. a. *üregyezni*.
Calic'e, m. *kehely; écr. et
fig. keserű pohár; bot. csé-
sze; —é, e, a. csészés*.
Calicot, m. com. *karton;*
iron. *rőfös vitéz*.
Caliculé, e, a. bot. *murvakö-
zös*.
Califourchon, à —, adt. *ló-
hátvást; 2. m. nádparipa*.
Cálin, e, s. a. fam. *lomha;*
it. *alattomos*.

Cáliner

Cáliner, v. a. v. cajoler; 2.
se —, v. r. *henyél*ni.
Cálinerie, v. cajolerie.
Calaïs, v. angite.
Calle, f. charp. *polc; mar.
emelőcsiga; bot. sárkány-
fű; — de marais, mocsári
gólyahír*.
Calleux, se, a. *kérges*.
Callosité, f. *kérgesség; vad-
hús; 2. bőrkéreg*.
Callot, m. ard. *palatuskó*.
Calmant, m. *csillapítószer;*
2. v. calmer.
Calmar, cornet, icht. *tinta-
féreg; 2. v. écritoire, 3.
tolltok*.
Calme, a. *csöndes, nyugodt;*
2. m. *szélcsönd; fig. nyu-
galom*.
Calmer, v. a. *megnyugtatni,*
enyhíteni; 2. v. n. v. se —;
3. se —, v. r. *csillapulni;*
megnyugodni.
*Calmir, v. n. *csillapulni*.
Calomel, calomélas, m.
chi. *édes higany*.
Calomniateur, trice, s. *rágál-
mazó*.
Calomnie (calom-nie), f. *rá-
galom*.
Calomnier, v. a. *rágalmazni*.
Calomnieusement, adv. *rá-
galmazólag*.
Calomnieux, se, a. *rágalmazó*.
Calonière, v. canonnière.
Calori'cité, f. *hőképeség;*
*—fère, f. *melegítőlámpa;*
—fique, a. *melegítő; —mè-
tre, m. hőmérő; —mètrie,
f. hőmérés; —moteur, m.
phys. hőmozdító; —que,
m. chi. hévany; = spé-
cifique, arányos hévany*.
Calotin, m. v. calotte; 2.
pop. iron. *pap*.
Calotte, f. *pilisfedő; le pape
lui a donné la —, a pápa
bibornokká tette; — à
oreille, hálósipka; pop.
fejlegyintés*.
Calotter, v. a. *fejére legyin-
teni (vkinek)*.
Calottier, m. *sipkás; s. árus*.
Calque, m. *leképezés; fig.
másolat; utánzás*.
Calquer, v. a. *leképezni; 2.
fig. utánozni*.

Camérist

Calus (-uce) m. chir. v. cal;
fig. *szívtelenség; bot. bö-
työk*.
Calville (-vil), m. *eperalma*.
Calvitie (-cie), f. *kopaszság*.
Calybite, s. 2. *remete*.
Camaïeu, m. *domborképi kö-
peint. tusmodorban festett
kép*.
Camail, m. *püspöki palás-
tocska*.
Camarade, s. 2. *cimbora;*
fig. *bajtárs*.
Camaraderie, f. g. p. *pajtás-
kodás*.
Camard, e, s. a. v. camus;
fig. et poét. la —e, *a ha-
lál*.
Camare, m. man. *tüskés ál-
lázó*.
Camajeu, v. camaïeu.
Cambage, m. cout. *sör-adó*.
Cambarles, f. pl. agr. *kuko-
ricaszár*.
Cambiste, v. agent de change.
Cambouis, m. *szekérkenőcs*.
Cambrement, v. éboulement.
Cambrer, v. a. *kanyarítani;*
2. se —, v. r. *homorodni*.
Cambrésine, f. com. *pamut-
gyoles*.
Cambreur, m. *homorító*.
Cambrure, f. *ívgörbület; gör-
bítés*.
Came, chame, f. conch. *ká-
ma; forg. —, comme,
emelcs*.
Caméade, f. bot. *farkas-bo-
roszlán*.
Caméléon, m. z. *szinbű; fig.
köpenyforgató*.
Camélia, f. bot. *kamélia*.
Camélopard, v. giraffe.
Camelot, m. *teveszőr-szővet;*
—te, f. *selejt, avadék;*
libraire en —, *iskolakönyv-
kereskedő; reliures à la —,
olcsó kötés; —er, v. a. te-
veszőrből szőni; —ier, m.
rosz papír; 2. csempész*.
Caméral, e, a. chanc. *kincs-
tári; —istique, f. pénz-
ügyi tudomány*.
†Camérier, m. *kamarás*.
Camérine, f. conch. *lencse-
kövecs*.
Camériste, camérière, f. *ka-
marásnő*.

Camion

Canardeau

Cannetiller

Camion, m. *kis gombostű*; mar. *targonca*; —ner, v. a. mar. *targoncát húzni*; —neur, m. *targoncavezető*.
 Camisole, f. *mieltyű*; — de force, *kényszering*.
 Camomille, f. bot. *székfű*.
 Camouflet, m. *papírfüst*, *me-lyet csínból vki orra alá fűnek*; fig. *meggyalázás*; mil. *pattogó akna*.
 Camourlot, m. *hajóragasz*.
 Camp, m. *tábor*; fig. l'alarme est au —, *egyszeriben fellobban*; 2. *táborozó sereg*; 3. *küzdőtér*; juge du —, *viadalbíró*.
 Campagnard, e, s. a. *falusi*.
 Campagne, f. *mező, térség*; 2. *falu*; mezei *jószág*; mil. *hadjárat*.
 Campagnole, m. z. *gözü*.
 Campan'aire, a. fond. *échelle* —, *harangmérték*; —e, f. *bojt*; sculp. *harang-cikorny*a; sav. *szappanos-üst*; —elle, —ette, f. bot. *csengetyűke*; —ier, m. *harangozó*; —ulé, e, a. bot. *harangdad*.
 Campement, m. *táborozás*.
 Camper, v. n. mil. *táborozni*; 2. v. a. *táborba szállni*; 3. se —, v. r. *elhelyezkedni*.
 Camphr'e, m. *kánfor*; —ée, f. *kánforfű*; eau-de-vie —ée, *kánforlél*; —er, v. a. *kánforral készíteni*; se —er, v. r. pop. *leinni magát*; —ier, m. bot. *kánforfa*.
 Campine, f. *hizlalt csirke*.
 Campos, m. *szünóra*.
 Camus (ca-mu-ze), e, s. a. *pisze*; fig. *hüledezett*; —ette, f. *pisze orrocška*.
 Canaille, f. coll. *rongynép*.
 Canal, m. *csatorna*; fig. *eszköz, út*; 2. géog. *tenger-szoros*; an. *cső*; mar. faire —, *tengerre bocsátkozni*.
 Canalisation, f. *csatornázás*.
 Canaliser, v. a. *csatornázni*.
 Canamelle, v. canne à sucre.
 Canapé, m. *pamlag*.
 Canapsa, m. *uti tarisznya*.
 Canard, m. z. *kacsa*; k.gú-nár; pop. *donner des —s*

à q., *vkit bolonddā tenni*; 2. *uszkár*.
 Canardeau, m. dim. *ka-csácska*.
 Canarder, v. a. q., *lesből löni (vkire)*; mar. le vais-seau —e, a *hajó orra mé-lyen jár*.
 Canarderie, f. écon. *kacsaól*.
 Canardièrre, f. *kacsafogó*; 2. *kacsapuska*; mil. *flörös*.
 Canari, m. *kanári madár*; 2. *válucska*; 3. bot. *kelet-indiai diófa*.
 Canasse, canastre, m. *kacs-dohány*; 2. *dohánykosár*; 3. *tealáda*.
 Cancan, m. dans. *kankán*; 2. *lárma*; 3. *terefere*; 4. *gágogni*.
 Cancaner, v. n. fam. *kankánt járni*; 2. pop. v. *bavarder*, *caqueter*.
 Cancel, m. ég. *rács, oltárrács*.
 Cancellation, f. *kitörlés, ki-huzás (rostélyvonásokkal)*.
 Canceller (cel-lé), v. a. *ki-húzni, kitörölni*.
 Cancer (-ère), m. path. *rák-fekély*; astr. *rák*.
 Cancéreux, se, a. path. *rák-nemű*.
 Canche, f. bot. *nápic*.
 Cancre, crabe, m. *botrog*; fam. un pauvre —, *szegény ördög*; vilain —, v. ladre.
 Cancriforme, a. *botrogalakú*; —te, f. miné. *kövesült botrog*.
 Candélabre, m. *karos gyer-tyatartó*.
 Candeur, f. *nyíltszívűség, őszinteség*.
 Candi, a. m. *cukrozott*; sucre —, *sárga cukor*.
 Candidat, m. *jelölt*.
 Candidature, f. *kijelölés*.
 Candide, a. *nyíltszívű, őszin-te*; — ment, adv. *őszin-tén*.
 Candir, v. n. faire — du sucre, *cukrot jegecezni*; 2. se —, v. r. *jegecesedni*.
 Candisation, f. *jegecezesedés*.
 Cane, f. *kacsa, ruca*; — sau-vage, *vadruca*; faire la —, *nyúl-szívűnek mutatkozni*.

Caneberge, v. canneberge.
 Canefas, v. canevas.
 Canéficie, canéficier, v. cas-sie, *cassier*.
 Canépétière, f. orn. *reznek*.
 Canepin, m. *kezttyűbőr*; bot. — du tilleul, *hárskéreg*.
 Caner, v. n. *kereket oldani*.
 Caneter, v. n. *döcögni*.
 Caneton, m. *kacsafi*.
 Canette, f. dim. *kacsácska*; 2. v. *cannette*.
 Canevas, m. *kanavász*; fig. *vázlat*.
 Canevassier, ère, s. *kana-vász szövő*.
 Canevette, f. *pincetok*.
 Cangé, m. *sűrű rizslé*.
 Caniard, v. *grisard*.
 Caniche, v. *bachet*.
 Canichon, m. *pelyhes ka-csácska*.
 Caniculaire, a. jours —, *ká-nikula*.
 Canicule, f. astr. *Sirius*; 2. *kánikula*; ebhő.
 Canif, m. *tollkés*.
 Canillée, v. *lentille d'eau*.
 Canin, e, a. ord. f. *faim* —e, *farkas-éh*; ris —, *gúny-kacaj*.
 Canina, m. z. *ebkigyó*.
 Canitie (-cie), f. *őszhaj*.
 Caniveau, m. *utca-csatorna*.
 Canivet, m. *kis tollkés*.
 Cannage, m. com. *kimérés*.
 Cannais, f. *nádas*.
 Cannamelle, v. canamelle.
 Canne, f. *nádbot*; 2. *nád*; — à sucre, *cukornád*; verr. —, *fuvócső*.
 Canneberge, f. *hamvas áfo-nya*.
 Canneler, v. a. arch. *hor-nyolni*.
 Cannelle, canelle, f. *fahéj*; esprit de —, *fahéj-víz*; fig. mettre q. en —, *vkit jól elverni*; t. t. *csap*.
 Cannelé, e, a. *fahéjszinű*.
 Cannelier, canelier, m. *fa-héjfa*; drap. *horog*.
 Cannelure, f. *horony*; bot. *válu*.
 Canner (ca-né), v. a. *rőffel mérni*.
 Cannetile, f. *lánna*. [ni.
 Cannetiller, v. a. *fölcsipkéz-*

Cannette

Cannette, f. nádpáca; — de bière, fél kupa sör; manuf. cséve nád.
Cannibale (can-ni-), m. emberevő; fig. kegyetlen ember.
Cannibalisme, m. ember-evés; fig. kegyetlenség.
Cannier, m. nádfonó; nád-pálcagyáros.
Canon, m. ágyú; le bruit du —, ágyúdörgés; mar. —s de mer, hajóágyú; arq. puskacső; t. t. cső; 2. egyházi törvény; écol. droit —, egy. jog; — des écritures, a szent könyvek sorozata; t. t. fűró vas; manuf. — à dévider, fonalcséve; serr. — de la clef, kulcsszár.
Canonical, e, a. cath. egyházi; kanonoki.
Canonicat (-ca), m. kanonokság.
Canonique, a. cikkezetes, sorozatbeli; fig. illő; —ment, adv. egyháziason.
Canonisation, v. béatification.
Canoniser, v. béatifier; fig. magasztalni.
Canoniste, m. egyházi jogtanár.
Canonn'ade, f. ágyúzás; —age, m. tüzérmesterség; —er, v. a. ágyúzni; —ier, m. tüzer; 2. csökövác; —ière, f. mil. lörés; katonasátor; 2. bodzapuska; 3. mar. ágyúnaszád; —iste, m. ágyúöntő.
Canore, a. hangzatos, csengő; les oiseaux —s, éneklő madarak.
Canot, m. sajka; mar. naszád; —ier, m. sajkás.
Canqueter, v. n. sápnogni.
Cantalabre, m. párkányzat.
Cantarelle, f. ent. cserebogár; 2. vét. dühödt disznó tajtéka.
Canta'te, f. kantáte; —trice, f. énekesnő.
Cantharid'e, f. ent. kőrisbogár; —ine, f. chi. körösdék.
Canthus (-uce), m. an. szemzőg.

Cantibai

Cantibai, cantiban, m. charp. hasadékos építési fa.
Cantine, f. pincetok; 2. katonacsapszék.
Cantinier, ère, s. csaplár; markotányosnő.
Cantique, m. dics-ének; livre de —s, énekes-könyv.
Canton, m. kerület; —ade, f. th. színpalak mögötti tér; —nément, m. katonaszállásolás; k. tanyázás; —al, e, a. kerülethez tartozó; —ner, v. a. mil. szállásolni; —nier, m. útmester; —nière, f. ágylábfüggöny; 2. szögvasazat.
Canule, f. fecskendező.
Caout-chouc, v. cahout-chou.
Cap, m. fő; de pied en —, tetőtől talpig; parler — à —, négy szemközt beszélni; géo. hegyfok; mar. hajóorra; man. — de more, feketefejú; orn. — noir, barátka.
Capable, a. képes; —ment, adv. ügyesen.
Capacité, f. képesség; 2. derékség; 3. térbeliség.
Capage, v. capitation.
Caparaçon, m. csótár.
Cape, f. csuklyás köpeny; 2. csuklya; p. v. ríre; mar. être à la —, farolni.
Capelan, m. szegény pap; 2. beteg selymér; —ier, m. gadóchalász.
Capelet, m. vét. talpvérfolt; bot. szegfűhéj.
Capeline, f. szalmakalap; mil. sisak; plum. forgó.
Caperon, v. capron.
Câperon, v. câpre.
Capette, f. bot. kakukfoszlár.
Capharnaüm (-na-ome), m. bordélyház.
Capillaire, a. bot. rostos; 2. m. le — cheveu de Vénus, Vénus fodorka; 3. ent. —s, szőrféreg.
Capillament, m. capillature, f. an. haj; szőr; bot. rost.
Capillariste, m. ősz feji.
Capillarité, f. phys. hajcsővesség.
Capilotade, f. sült hús-vagda-

Capot

lék; p. mettre q. en —, jól elverni; 1t. megrostálni (vkit).
Capistre, m. path. szájszűkítés.
Capitaine, m. mil. százados; mar. — de vaisseau, hajóskapitány; fig. grand —, nagy hadvezér; 2. várnagy; com. — de navire, hajótulajdonos.
Capitainerie, f. várnagyság; — des chasses, vadászkörlet.
Capitainesse, v. capitane.
Capital, e, a. fő, derék, jeles; gr. lettres —s, kezdőbetűk; imp. cikketű; 2. com. tőke; le —, földolog; 3. fort. fővonal.
Capitalement, adv. főleg, főképen.
Capitalisation, f. tőkésítés.
Capitaliser, v. a. tőkésíteni.
Capitaliste, m. tőkepenzes.
Capitalité, f. fötulajdon.
Capitan, v. fanfaron.
Capitane, galère —, f. v. réale.
Capi'tation, f. fej-adó: —té, a. bot. bugás; —teux, se, a. részegítő; —ton, m. fátyolselyem; it. v. cocon; —tulaire, a. káptalanbeli; 2. bot. zuzmó'ele; —tulant, s. a. v. —laire (i.); —tulation, f. megadás, várfeladás; 2. alku, szerződés; —tule, m. bot. gömböcske; —tuler, v. n. megadni magát; fig. alku-dozeni.
Caplan, v. capelanier.
Capoc, m. selyemgyapot.
Capon, m. fam. ravaszdi; 2. ravasz játékos; 3. pop. v. poltron; mar. horgonygató; —ner, v. a. játékban csalni; gyávának mutatkozni; —nière, f. mil. lö-árok.
Capoquier, m. bot. selyemgyapotfa.
Caporal, m. tizedes; 2. du —, kapadohány.
Capot (-po), a. jeu. macs; fig. demeurer —, meghök-kenni; 2. m. v. capote.

Capote

Capote, f. női köpeny; 2. mod. csuklyás főkötő; 3. mil. katonaköpeny; 4. csuklyás köpeny.
 Cappe, f. virág (boron stb.).
 Cáppe, m. mar. kalózhajó; bot. kaporna.
 Capréolaire, a. jard. indás.
 Capri'ce, m. szeszély; 2. ötlet; se —cier, v. s'engouer; —cieusement, adv. szeszélyesen; makacsul; —cieux. se, a. szeszélyes; makrancos.
 Capricorne, ou bouc, m. ast. bak; 2. ent. hőscincér.
 Caprier, m. bot. kaporna bokor.
 Capri'fication, f. fügegubó általi termékenyítés; —figue, m. bot. vad fügefű; —foliacé, e, a. szulákfélék; —mulgue, v. tette-chèvre; —ole, v. cabriole; 2. f. bot. hollóláb utifű; —que, m. chi. gededéksav; —sant, a. m. méd. pouls —, egyenetlen ütérverés.
 Capron, m. jard. öreg számóca; —ier, m. bot. öreg számócabokor.
 Capricum (-ome), m. bot. kerti bors.
 Capsule, f. bot. magrejtő; arm. gyutacs; —lifaire, a. bot. toktermő.
 Captateur, m. pal. örökség-vadászó.
 Captation, f. pal. örökség-vadászás.
 Capter, v. a. kicsalni.
 Capteur, v. captureur.
 Captieu'sement, adv. furfangosan; —eux, se, a. fogárd, furfangos.
 Captif, ve, s. a. fogoly.
 Captiver, v. a. fig. lebilincselni; 2. megzabolázni; se —, v. r. nélkülözhetlené tenni (magát); erőtt venni (magan).
 Captivité, f. fogság, rab-szolgaság; fig. erőltetés.
 Capture, v. prise (2); 2. fogás, préda; pal. v. prise.
 Capturer, v. a. mar. zsákmányolni; pal. letartóztatni, elfogni.

Captureur

Captureur, m. mar. kalóz.
 Capuce, capuchon, m. kámza; fig. prendre le —, szerezetessé lenni.
 Capuchonné, e, a. csuklyás.
 Capucin, e, s. kápásbarát; fig. szenteskedő.
 Capucinade, f. ostoba beszéd.
 Capucine, f. bot. papsüveg.
 Capucinière, f. iron. kapucinus-zárda.
 Caquage (-ca-ge), m. pêch. hordóba rakás (heringeket).
 Caque, f. com. hordócska; chaud. fagygyűbödön; —denier, v. ladre; —er, v. a. hordóba rakni (heringeket); —rolle, háromlábú serpenyő; —sangue, v. dysenterie.
 Caquet, m. fecsegés; terefere, pletykaság; elle a le — bien affilé, pereg a nyelve; p. rabattre le — de q., elhallgattatni (vkit); 2. —s, pl. rágalmazás; —tage, m. pletykálkodás.
 Caquète, f. halaskád.
 Caqueter, v. n. gágogni; fig. csacsogni, fecsegni.
 Caqueterie, v. caquet (2).
 Caqueteur, v. babillard.
 Caquetoire, f. karatlan támlásszék.
 Caqueur, m. pêch. heringberakó.
 Caquille, v. coquillier.
 Caquillier, m. bot. szümcső.
 Car, conj. mert.
 Carabe, —bé, m. ent. futrinka.
 Carabé, v. succin.
 Carabin, m. v. carabinier; fig. félénk játékos; 2. gúnyolódó; 3. borbélylegény; iron. orvostanhallgató.
 Carabinade, f. karabélylövés; k. sortűz; fig. gúnyolódás, vagdalózás.
 Carabine, f. karabély.
 Carabiner, v. n. mil. v. tirailler; fig. félénk módon játszani; mar. brise —ée, heves szél; 2. v. a. arq., puskacsőt csinálni.
 Carabineur, m. puskaműves.

Carcadoire

Carabinier, m. karabélyos.
 Caracole, m. escalier en —, csigalépcső.
 Caracole, f. man. körlés; mil. kanyarodás.
 Caracoler, v. n. man. körölni.
 Caracouler, v. n. búgni, turbékolni.
 Caractère, m. vonás, jel; fig. —s, ismertetőjel; 2. írás, kézírás; betű; 3. jelleg; sajátosság; 4. cím, méltóság; 5. jellem; gondolkodásmód; lelkület; math. jegybetű; 6. kifejezés.
 Caractériser, v. a. jellemezni.
 Caractéristique, a. it. fig. jellemző; gr. jelző; géom. jellemző ismerv; math. váljegy.
 Carafe, f. karafina.
 Carafon, m. hűtőedény; 2. palackocská.
 Caragan, caragogne, m. bot. bokros akász.
 Carambolage, m. bill. ütközés.
 Caramboler, v. n. bill. ütközni.
 Caramel, m. nyers cukor; chi. pörkéd.
 Caramélisation, f. cukorpörkölés.
 Caraméliser, v. a. cukrot pörkölni.
 Caranguer (-ghé), v. n. mar. küzdeni (hullámok ellen).
 Carangueur, v. actif.
 Carapace, f. tajok.
 Carassin, v. corassin.
 Carat, m. karat; p. un sot à 24 —s, sültbolond.
 Carature, f. karatozás.
 Caravane, f. karaván; fig. faire ses —s, vigan élni.
 Caravanier, m. tevévezető karavánoknál.
 Carbo'nage, m. cout. szénégetés; —nate, m. chi. szénlet; —ncle, v. charbon, escarbonele; —ne, m. chi. széneny; —nique, a. szénsavas; acide = szén-sav, —nisation, f. szénítés; —niser, v. a. széníteni; —nnade, f. cuis. rostélyos.
 Carcadoire, f. sell. féklánc.

Carcailler

Carcailler, v. n. ch. *pitypatyolni*.
 Carcaison, v. *cargaison*.
 Carcan, m. *nyakvas*; mod. *nyaklánc*.
 Carcasse, f. *csontváz*; fig. elle n'a que la —, *csont és bőr*; artif. *lobgolyó*; mar. *hajóváz*; mod. — d'un bonnet, *fejkötő sodronybúbjá*.
 Carcassière, f. *ágyunaszád*; ver. *aszhód*.
 Carcinaumateux, se, a. méd. *rákfenés*.
 Carcinome, v. *cancer*.
 Carda'ge, m. *kártolás*; —line, f. orn. *tengelic*; —mine, f. bot. *foszlár*; —mome, m. *paradicsmag*; —sse, raquette, v. *nopal*; 2. *soier*. *selyemkárt*.
 Card'e, f. *gyapjugyاراتoló*; man. *lókefe*; —er, v. a. *kártolni*; —ère, f. bot. *bagács*; = de bois, *takácsmácsonya*; —eur, se, s. a. *gyarató*.
 Card'i'a, m. an. *gyomorszáj*; —agraphie, f. *szívleírás*; —aire, a. ver —, *szűpöfete*; —algie, f. path. *gyomorgörcs*; —aque, s. a. pharm. *szíverősítő*; bot. f. *szűrős gyöngyhím*; —e, v. *cardia*; —er, m. *kártkésztő*; —nal, m. *bibornok*; orn. *búbospirók*; 2. =, e, a. *sarkalatos*; —nalat (-la), m. bib. *méltóság*; —nale, f. bot. *porhonrojt*; —nali-ser, v. a. *teint. vörösre festeni*; —ogme, m. méd. *gyomorhév*; —o-sperme, m. bot. *áldott fű*; —tie, f. path. *szívlob*.
 Cardon, m. jard. *spanyol articsóka*; 2. v. *civudé*.
 Carelet, m. icht. *félszeg-úszó*.
 Carême, m. *bőjt*; mettre le — bien haut, *sokáig elhalasztani*; p. il arrive comme marée en —, *épen jókor jő*; face de —, *kiéhezett arc*.
 Carême-prenant, m. *farsang utolsó napjai*; des carê-

Carénage

mes-prenants, *farsangi bohócok*; fig. c'est un vrai —, *valóságos paprika Jancsi*.
 Carénage, m. mar. *superózás*; *hajógyár*.
 Caréner, v. a. *superezni*.
 Caressant, e, a. *édelgő, cirógató*.
 Caresse, f. *édelgés, cirógatás*; fig. ne te fies par aux —s de la fortune, *ne higgy a szerencse szeszélyeinek*.
 Caresser, v. a. *édelegni, cirógatni*; fig. *jól fogadni*.
 Caret (-rè), m. z. *cserepes tajkonc*; 2. bot. —, *careiche, sás*; — paniset, *pirokmohar*; — des sables, *omboly*.
 Cargador, m. *hajó-alkusz*.
 Cargaison, f. mar. *rakomány*; 2. *rakodás*; 3. *raklevél*.
 Cargilie, f. bot. *celtis*.
 Cargue, f. *vitorlakötél*; —r, v. a. — les voiles, *vit. feszíteni*; —ras, v. *hálóbas*; —eur, m. mar. *vitorlafeszítő*.
 Cariatide, f. arch. *gyámszobor*.
 Caricature, f. *torzkép*; —rer, v. a. *torzolni*; —riste, m. *torzképrajzoló*.
 Carie, f. chir. *csontszú*; agr. *üszög*; jard. *szűrágás*; —er, v. a. *rothasztani*; 2. se —, v. r. *rothadni*; —eux, se, a. path. *rothadt*; *szívas*.
 Carillon, m. *harangjáték*; 2. *ennek dallama*; fig. *lárma*; fouetter, à double —, *megnadrágolni*; forg. fer de —, *szegvas*; phys. — électrique, *villanyos harangj.*; —nément, m. *harangjátékszás*; —ner, v. n. imp. *harangj. hangoztatni*; fête —ée, *nagy ünnep*; —neur, m. *harangjátékos*.
 Caristade, v. *aumône*.
 Carlet, v. *carrelet*.
 Carline, v. *caroline*.
 Carmagnole, m. v. *marquis*; 2. *szabadság után ábrándozó*; 3. *szabadságdal*; fig. *faire*

Carpe

danser la — à q., *nyaktilózni*.
 Carme, carmelite, m. *karmelita*; 2. *költemény*.
 Carmin, m. *karmazzin*; fig. lèvres de —, *eperajak*; —o, f. chi. *pirék*; —er, v. a. *karmazzinnal festeni*.
 Carnage, v. *massacre*.
 Carnassier, ère, s. a. *húsevő*; *ragadozó*.
 Carnassière, f. ch. *vadásztarisznya*.
 Carnation, f. peint. *testszínezés*.
 Carnaval, m. *farsang*.
 Carne, f. *szöglet*.
 Carnèle, f. mon. *karima*.
 Carneler, v. a. mon. *kari-mázni*.
 se Carner, v. r. *fleur, hússzínűvé lenni*.
 Carnet, m. com. *napló, jegyzékek könyve*.
 Carnier, v. *carnassière*.
 Carnification, f. path. *husosodás*; se —fier, v. r. path. *husosodni*; —forme, *húshoz hasonló*; —llet, —olet, m. bot. *kukuba*; —on, m. *kis gombostű*; —vore, m. *húsevő*.
 Carobe, v. *caroube*.
 Carogne, f. v. *charogne*; fig. *vielle —, vén csoroszlya*.
 Caroline, f. bot. *körfény*.
 Caron, m. cuis. *szalonnaszélet*.
 Caroncule, f. *szömölcs*; — lacrymale, *könymirigy*.
 Carotte, f. jard. *sárgarépa*; p. tirer une — à q., *kicsalni vmit vkitől*; com. — de tabac, *dohány-tekercs*; —r, v. n. pop. *szűkkezüen játszani*; —eur, se, s. *szűkkezü játékos*.
 Carottine, f. chi. *murokdék*.
 Carou'be, carouge, m. *hüvelykenyér, szent János k.*; —bier, m. bot. sz. j. *kenyérfa*; —ge, m. orn. *paradicsommadár*; bot. v. *caroube*; —sse, f. icht. *kárász*.
 Carpe, f. icht. *ponty*; p. faire la — *pámée, ájulást színlelni*; 2. an. v. *poignet*.

Carpeau

Carrément

Cascade

Carpeau, m. carpe, f. icht. *potyka*; com. *csikos borítékvászon*.
 Carperie, f. bot. *türempikk*.
 Carpier, m. ère, f. *pontyos tó*.
 Carpillon, v. carpeau.
 Carpin, v. charme.
 Carquèse (-kèse), f. glac. *égető kemence*.
 Carquois, m. *tegez*.
 Carrable, a. math. *négyezhető*.
 Carre (câ-re), f. *fölrész*; fig. pop. *il a une bonne —, vaskos*.
 Carré (ca-ré), m. *négyzög*; — de parterre, *virágágy*; géom. — *géometrique, magasságmérő*.
 Carré, e, a. *négyzögű*; arith. nombre —, *négyzetszám*; charp. bois —, *gerendafa*; p. raisonner juste et — comme une flûte, *száját hüteni*.
 Carreau (ca-rô), m. *kőlap*; fig. *coucher sur le —, padlón háltni*; it. *leteríteni*; jeter sur le —, *az utcára dobni*; 2. jeu. *tők*; valet de —, *tőkfilkő*; fig. un valet de —, *gézugúz*; 3. —, v. vitre; 4. — de tailleur, *vasaló*; 5. *párna*; 6. poét. *mennykő, istennyila*; arch. — de refend, *foglalókő*; — de pierre, *kockakő*; méd. *hasszorulás*; pot. — de poterie, *csempe*; vitr. —, v. vitre (2); serr. *öregráspoly*.
 Carrefour, m. *keresztút*.
 Carréger, v. louvoyer.
 Carrelage, m. *kövezés*; 2. *kockakövezet*.
 Carreler, v. a. *kövezni*; — des souliers, *talpalni*.
 Carrelet (-lè), m. icht. *tarsony*; chap. *vakarókés*; cord. sell., *árr*.
 Carrelette, f. *simító ráspoly*.
 Carreleur, m. *kövező*; foltozó *varga*.
 Carrelier, m. *kőlapvágó*; téglá-*égető*.
 Carrelure, f. *talpalás*; p. se donner une — de ventre, *derekasán ebédelni*.

Carrément, adv. *négyzetesen*.
 Carrer, v. a. *négyzögíteni*; 2. se —, v. r. fam. *pöffeszkedni*.
 Carret, v. caret (bot.).
 Carrier, m. *kőbánya-tulajdonos*; *kővágó*.
 Carrière, f. *kőbánya*; 2. *pályá*; it. fig.
 Carrillon, v. Carillon.
 Carriole (kâ-), f. *laptika*.
 Carrosse (kâ-), m. *kocsi*; il a de quoi faire rouler un —, *elégge gazdag*; pv. c'est un vrai cheval de —, *valóságos barom*.
 Carrossée, f. fam. *tele hintó*.
 Carrosser, v. a. *valamennyi vitorlát kifeszíteni*.
 Carrossier, m. *kocsigyáros*; 2. *kocsiló*.
 Carrousel, m. *lovagjáték*.
 Carrousse, f. p. u. faire —, *dözsölni*.
 Carroy, v. rue.
 Carrure, f. *válszélesség*.
 Cartahu, m. mar. *fölhúzókö-tél*.
 Cartame, v. carthame.
 Cartaux, f. mar. *tengeri térképek*.
 Carte, f. *vékony kéregpapír*; *kártyapapír*; 2. *kártya*; payer les —s, *kártyapénzt fizetni*; tirer les —s, *kártyát vetni*; fig. perdre la —, *megzavarodni*; 3. *étlap*; la —! *fizetni!* 4. *térkép*; — *généalogique, származási tábla*.
 Cartel, m. *párbajra kihívólevél*, guer. *fogolycsere*.
 Cartelage, m. *hídvám*.
 Cartelette, a. f. couv. —, ardoise —, *kis palakő*.
 Cartelle, f. charp. *malomkögerenda*.
 Cartero, v. porte-feuille.
 Cartham'e, m. bot. *tót-sáfrán*; *szeklice*; —ine, f. *chi. szeklicedék*.
 Cartier, m. *kártyagyáros*; 2. *k. papír*.
 Cartillage, m. an. *porc*.
 Cartillagineux, se, a. *porcos*; icht. —, *poissons* —, *porcosak*.

se Cartillaginifier, v. r. *porcosodni*.
 Cartomancie, f. *kártyavetés*; —cien, ne, s. *kártyavető*.
 Carton, m. *kéregpapír*; com. *doboz*; *mintala*.
 Cartonage, m. rel. *kötés*, *keménykötés*.
 Cartonner, v. a. imp. *könyvet új lappal ellátni*; 2. rel. *kemény táblába kötni*.
 Cartonnerie, f. *kéregpapírgyár*; k. p. *készítés*.
 Cartonier, —neur, m. *kéregpapír-készítő*.
 Cartouche, m. arch. *point. sculpt. díszvakolat*; d. *foglalalat*; d. *keret*; artil. *töltéstok*; jard. *virágágy díszítéke*; 2. fig. *zsébmetsző tolvaj*; 3. — f. *töltény*; kartács; 4. *bucsulevél*.
 Cartouchier, v. giberne.
 Cartulaire, m. eccl. *levéltár*.
 †Carus (-u-ce), m. path. *halálos álom*.
 Carvelle, f. mar. *négy árbocos hajó*.
 †Carvi, m. bot. *kömény*; — feuille, m. bot. *zsinóros bordamag*.
 Caryatide, v. cariatide.
 Cario'catactes, v. casse-noix, — phyllacée, a. bot. *szegfűnemű*.
 Cas, m. *eset*; — fortuit, *véletlen e.*; 2. *történet*; 3. *tett*; ügy; *büntény*; théo. — de conscience, *lelkismereti kérdés*; 4. faire — de q. de qch. *vkit becsülni, vmit nagyra tartani*; pop. il a fait son —, *szükségét végezte*; 5. gr. *eset, ejtés*.
 Cas, se, a. *kongó*; voix —se, *rekedt, tompa hang*.
 Casanier, ère, s. a. *hon guggoló*.
 Casaque, f. *otthonka*; p. tourner —, *köpenyt forgatni*.
 Casaque, m. *rövid szoknya*; p. donner sur le — à q., *megnadrágnálni vkit*.
 Casan, m. *házikó*; pop. *kert*.
 Cascade, f. *zuhatag*; fig. dis-

Cascalote

cours plein de —, összefüggés nélküli beszéd.
 Cascalote, v. cascarille, f. pharm. kaskaril,
 Cascatelle, f. dim. zuhata-gocská.
 Case, f. fam. házigazda; 2. kunyhó; 3. jeu. kocka; 4. fiók, rekesz.
 Caséation, caillement.
 Caséaux, se, a. túrós.
 Caséiforme, a. sajtnemű.
 Caséine, f. chi. sajttadéék.
 Casemate, f. fort. bástyaűr.
 Caser, v. a. osztályozni; 2. se —, v. r. letelepedni.
 Caserette, f. sajtkávé.
 Caserne, f. laktanya.
 Casernement, m. laktanyázás.
 Caserner, v. a. laktanyázni; v. n. laktanyában lenni.
 Casernier, m. laktanya-szállító.
 Caseux, v. caséaux.
 Casier, m. pármai sajt készítő; men. asztalfiók.
 Casilleux, se, a. törékeny.
 Casimir, m. com. félposztó.
 Casoar, m. orn. szalagász.
 Casque, heaume, m. sisak.
 Casqué, e, a. sisakos.
 Casquette (-kète), m. sipka.
 Cassade, f. fam. kénytelen hazugság.
 Cassaille, f. agr. gyep alá szántás.
 Cassant, e, a. töredékeny; 2. törős; 3. fojtós.
 Cassation, f. pal. semmisítés; 2. letépetés.
 Casse, f. bot. kászfá; com. törés; écon. merítő kanta; imp. betűláda; mil. kicsapás; verr. habszedő.
 Caseau, m. imp. félbetű szekrény; maréch. csipőfogó.
 Casse'cou, m. nyaktörő; 2. vakmerő ember; 3. —! i. vigyázz!; —cul (-ku), m. pop. segreés; —ment, m. jard. ágtörés; fig. = de tête, fejtörés; —motte, m. agr. rögtörő; —museau, m. pop. fricska; —noix, —noisette, m. diótörő; orn. favágó; magtörő holló;

Casser

—nole, v. noix de galle;
 —pierre, v. pariétaire.
 Casser, v. a. törni; széttörni; fig. — le bras, elcsüggeszteni; pop. je t'en —e, semmi se lesz belőle; mil. kicsapni; pol. megsemmisíteni; eltörölni; 2. erőtlenníteni; megviselni; jard. letörni; 3. se —, v. r. betörni (fejét); 4. eltörni.
 Casserole, f. serpenyő, kondér; —lée, f. fam. tele serpenyűvel.
 Casse-tête, m. furkósbot; 2. fejrontó (bor); 3. fig. fejtörő munka; 4. quel —! mily zsibongás! 5. minér. vese-kő; 6. pêch. csapórece.
 Cassetin, m. imp. osztály.
 Cassette, f. szekrényke; ék-szekrényke.
 Casseur, m. pop. vasgyúró; —d'assiettes, v. tapageur.
 Cassi'de, f. ent. paizsbogár; —er, v. casse (bot.); keserfa; —ne, f. kéjlak; iron. une méchante —, nyomorult viskó; mil. őrház; —s, (-ice), m. fekete ribiszkebokor.
 Cassolette, f. füstölő serpenyő; 2. illatmillye; iron. quelle —! mily bűz!
 Cassole, f. pop. szénserpenyő.
 Cassonade, f. daracukor.
 Cassotes, cassoude, f. pl. com. festő hamú.
 Cassure, f. törés, repedés.
 Castagnette, (-ni-ète), f. kézcsörgettyű.
 Castagnon, v. châtaignier.
 Caste, f. törzs; fig. külön osztály.
 Castel, v. château.
 Castelane, f. jard. zöld kotyó.
 Castelan, m. várnagy; —ie, f. várnagyság.
 Castelogne, catalogne, f. finom gyapjuterítő.
 Castille, f. fam. vizsály.
 Castine, f. minér. folyó kovacs.
 Castor, m. hód, com. kasztorkalap; fig. gyanús ember.
 Castoréum (-ome), m. pharm. hódony.

Caté'chèse

Castorique, m. chi. hódony-sav.
 Castramétation, f. tábortan.
 Castrat (-tra), m. herélt.
 Castration, f. herélés; bot. csonkítás.
 Casualité, f. esetlegesség.
 Casuar, v. casoar.
 Casual, e, a. esetleges; pop. töredékeny; 2. m. mellékjövedelem; —lement, adv. esetlegesen.
 Casuis'me, m. esettan; —te, m. esetfejtő; 2. lelkiismeret-oldó; *—tiquer, v. n. lelkiismeret oldással foglalkozni.
 Cata'chrète, f. rhét. vizsás képmáslat; —clysme, v. déluge; —combes, pl. f. sírbolt; —coustique, f. vizshangtan; —falque, m. gyász-alkotmány; —graphie, m. arc él-festő.
 Cataire, f. bot. macska-csipkepitty.
 Cata'lecte, a. poét. csonka (vers); 2. —s, pl. töredékek; —lepsie, f. path. merevedség; —logue, m. lajstrom; —mènes, v. menstrues; —nance, catanche, f. bot. korbácsfű; —plasme, m. borongatmány; iron. = de Venise, nyakleves; —plexie, f. méd. tagmerevülés; —puce, f. bot. nenyulj hozzám; —pulte, f. ant. hajító lövecs; —racte, f. zuhatag; p. lâcher ses —s, haragjának szabad folyást engedni; phys. iv; méd. külső hályog; —racté, e, a. merővak; —rhal, e, a. hurutos; —rhe, m. hurut; —rheux, se, p. csúzos.
 Catastrophe, f. fordulat; fig. borzasztó esemény.
 Caté'chèse, v. catéchisme; —chète, v. catéchiste; —chétique (-ché-), f. hit-elemezéstan; —chiser (-ki-), v. a. vallást tanítani; fig. inten; —chisme (-chîme), m. hitkönyv; fig. faire le = àq., betanítani (vkit); —chiste, m. hitelemező;

Caténipore

Caucher

Caviar

—chistique, a. hitelemező ;
—chuménat (-kuména), m.
hittanulási idő ; —chu-
mène (-ku-), m. kereszte-
lendő hittanulók ; —gorie,
f. phil. sorzék ; rhé. mon-
datsor ; fig. de même =,
egyhuron pendülnek ; —go-
rique, a. kerek, határo-
zott ; =ment, adv. kere-
ken, határozottan ; —go-
riser, v. a. osztályozni ;
—goriseur, m. osztályozó.
Caténipore, m. miné. balti
burány.
Catharsie, f. path. kiürülés.
Cathartique, v. purgatif.
Cathé'drale, f. székesegyház ;
—drant, m. ecol. elnök (vi-
tatkozásnál) ; —drer, v. n.
ecol. elnökölni ; —rèse, v.
purgation ; —rétique, a.
méd. maró ; —ser, v. cathè-
ter ; —te, f. géom. befogó ;
—ter (-tère), m. chi. ku-
tasz ; szívárcső ; —térisme,
m. húgycsapolás.
Catho'licisme, m. közkeresz-
ténység ; —licité, f. igazhi-
tőség ; —licon, m. pharm. ál-
talános gyógyszer ; lit. egye-
temes szótár ; pap. vastag
kéreggép ; —lique, a.
közhitű ; =ment, adv.
közhitűen ; —liser, v. a.
katholikussá tenni ; v. n.
kath. lenni ; 2. katholiku-
sokkal társalkodni.
Cati, m. fénysajtó.
Catiche, f. ch. vidralyuk.
Catimini, en —, adt. fam. ti-
tokban.
Catin, m. fond. gyűjte ; 2.
pop. lotyó, cafra.
Catir, v. a. — une étoffe,
kelmét sajtolni.
Catissage, m. sajtolás.
Catisseur, m. sajtoló.
Catopes, f. pl. icht. haspa-
rások.
Catoprique, f. et a. tükör-
tan ; tük. tani.
Cattiche, v. catiche.
Catture, m. bot. partisurló.
Catus, m. fam. csiklandós
eset.
Caucalide, f. bot. turbolya.
Cauchemar, m. nyomag.

Caucher, m. dor. lapító
minta.
Caudé, e, a. farkkal ellátva.
Caudex, m. bot. torma.
Caulescent, e, a. bot. kocsá-
nos.
Cauliforme, a. bot. szár-
alakú.
Cauriole, f. arch. csigavonal.
Cauris, m. conch. ankinga.
Caurude, m. orn. haris.
Causage, v. babil.
Causal, v. causatif.
Causalité, f. okszerűség.
Causant, e, a. csevegő ; phil.
indító.
Causatif, ve, a. gr. okmu-
tató.
Cause, f. ok ; 2. indok ; érv ;
3. ügy ; — commune, kö-
zösügy ; — pie, kegyes ala-
pítvány ; 4. pör, jogügy ;
donner gain de — aq.
másnak engedni a győzel-
met ; 5. à — de, prép.
miatt ; 6. à — que, v. par-
ceque.
Causer, v. a. okozni ; 2. v. n.
beszélgetni, csevegni ; fam.
fecsegni, kifecsegni.
Causerie, f. beszélgetés ; fam.
fecsegés.
Causeur, se, s. a. csevegő ;
fam. trécselő ; csacska ; 2.
— se, f. kis pamlag.
Causticité, f. felmentő erő ;
fig. roszindulat ; it. maró
gúny.
Caustique, s, a. chi. méd.
égető, maró ; fig. gúnyo-
ros ; 2. f. phys. gyúvo-
nal.
Causus (-uce), m. méd. forró-
láz.
Caut, e, a. furfangos ; óva-
tos.
Cautéle, f. ravaszság, fur-
fang ; dr. óvat, óvadék.
Cautelé, e, v. rusé.
Cauteleusement, adv. fur-
fangosan, álnokul.
Cauteleux, se, a. ravasz, ál-
nok.
Cautement, adv. óvatosan.
Cautére, m. genyikutacs ; 2.
marószerszám ; pierre —, pokol-
kő.
Cautéretique, v. caustique.

Cautérisation, f. genyikutacs-
nyitás.
Cautériser, v. a. genyikutá-
csot nyitni ; maratni ;
égetni.
Cautiban, v. cantibai.
Caution, f. kezesség ; ke-
zes ; fig. il est sujet à —,
nem szabad hitelt adni sza-
vainak.
Cautionnage, cautionnement
m. kezeskedés, kezesség.
Cautionner, v. a. kezeskedni.
Cavage, m. pincébe rakás ;
pincebér.
Cavalage, m. man. hágatás.
Cavalcade, f. díszmenet ló-
háton ; fig. sétalovaglás.
Cavalcadour, a. écuyer —,
főlovászmester.
Cavale, v. jument.
Cavalerie, f. lovasság ; autr.
csatlósok ; 2. com. édes
mandula.
Cavalier, m. lovar ; 2. lovas
katona ; 3. autr. lovag ; 2.
—ère, a. lovagias ; fig.
fesztelen ; it. büszke, dacos ;
3. à la —ère, adt. uriasan ;
fesztelenül ; 4. —èremment,
adv. illedelemmel ; daco-
san ; büszkén.
Cavatine, f. mus. dalka.
Cave, f. pince ; pincetok ;
jeu. tétel ; métal. — à air,
szélgép.
Cave, a. üres ; oeil —, beesett
szem ; anat. veine —, üreg-
ér. [bolt.
Caveau, m. pincécske ; sir-
Cavecé, e, a. man. vasderes.
Caveçon, m. ajazó.
Cavée, f. vén. mélyút.
Caver, v. a. kivájni ; t. t. ki-
pohítani ; jeu. föltenni ; fig.
cavons au plus fort, tegyük
föl a legroszabb esetet.
Cavérage, m. töltés-vám.
Caverne, f. barlang ; fig.
bűnbarlang.
Caverneux, se, a. barlangos ;
an. taplós.
Cavernosité, f. üregeesség.
Cavesson, v. caveçon.
Cavet, m. arch. men. horony.
Cavette, f. csempe.
Caviar, cavial, m. hal-ikra,
kajvár.

Cavicornes

Cavicornes, s. a. v. z. *üres-szarvúk*.
 Cavillation (-vil-la-cion), f. écol. *agyarkodás, fogárdosság*; it. *csúfolódás*.
 Cavillement, v. ruse.
 Cavillon, m. icht. *kőmaró kolt*.
 Cavin, m. guer. *mélyút*.
 Caviste, m. *pincemester*.
 Cavitaire, m. méd. *bélgiliszt*.
 Cavité, f. *üreg*; an. — de coeur, *szívgyödör*.
 Cavoir, m. vitr. *metszőkés*.
 Cayenne, f. mar. *konyha*; *laktanya*.
 Cayes, f. pl. *zátony*.
 Cayeu, v. caïeu.
 Ce, cet, cette, pron. *ez, az, amaz*; 2. —, m. *az a mi*; ce que je vois, *az, amit látok*; ce dont vous doutez, *az, amiben ön kételkedik*.
 Céans, adv. *itt e házban*.
 Cébrion, m. ent. *selymér*.
 Ceci, m. ou pron. *ez itt, emez*.
 Cécité, f. *vakság*; fig. v. *aveuglement*.
 Cédant, a. pal. *engedő*; le — et le cessionnaire, *az engedő és engedményes*.
 Céder, v. a. *átengedni*; it. fig. 2. v. n. *engedni*; 3. *alább állani, utánna következni*; je lui cède en tout, *mindenben alatta állok*.
 Cedille, f. *szédilj, c betű alatti jel*.
 Cédon, sédon, v. joubarbe.
 Cèdre, m. *cédrus*.
 Cédrie, f. *cédrus-gyanta*.
 †Cédule, f. v. *billet*.
 Ceindre, v. a. it. *körülvenni*; 2. *övezni*; 3. se —, v. r. *megkoszorúzni magát*.
 Ceintre, v. cintre.
 Ceinture, f. *öv*; *korc*; p. il est toujours pendu à la — d'un tel, *mindig a nyakán van*; t. t. — de murailles, *fal koszorúzata*.
 Ceinturette, f. *szí*; *a vadászkiürtön*.
 Ceniturier, m. *övcsináló*.
 Cenituron, m. *kardszj*.

Cela

Cela, pron. dém. *ez, az, emez, amaz*; c'est —, *ugy van*; c'est bien —! *helyesen!* comme —, *úgy úgy*; *meglehetősen*.
 Céladon, s. a. *tengerzöld*; fig. un —, *epedő szerelmes*.
 Célastre, en. bot. *csutkalom*.
 Célation, f. jur. *eltitkolás*.
 Célebrant, m. cath. *misemondó pap*.
 Célébration, f. *ünneplés*; cath. — de la messe, *misemondás*.
 Célèbre, a. *ünnepelt, híres*; it. *hirhedt*.
 Célébrer, v. a. *magasztalni, dicsérni*; 2. *ünnepelni, tartani*; — une messe, *misét mondani*; — la cène, *áldozni*.
 Célébrité, f. *hír, hírnév*; 2. v. *solennit*; 3. **hires*.
 Céler, v. a. *titkolni, elrejtetni*; se faire —, *eltitkolatni magát*.
 Célère, a. *fürge, gyors*.
 Céleri, m. bot. *zeller*.
 Célérité, f. *gyorsaság*.
 Céleste, a. *menynyei*; les corps —s, *égi testek*; phénomènes —s, *légtünemények*; fig. *dicső, fölséges*; bleu —, *égszín*.
 Célestin, m. *Celesztin szerzetes*; p. c'est un plaisant —, *nincs helyén az esze*.
 Célestine, f. minér. *menyle*.
 Céliaque, f. a. méd. le flux —, *hasmenés*; an. l'artère —, *hasüter*.
 Célibat (-ba), m. *nőtlen*.
 Célibataire, in. *nőtlen*; un vieux —, *agglegény*.
 Celle, v. celui.
 †Celléage, m. cout. *ászokpénz*.
 Cellererie, f. *kulcsárság*.
 Cellier, ère, s. *kulcsár*.
 Cellier (cè-), m. *élésince*.
 Cellulaire, cellulieux, se, a. anat. bot. *sejtes*.
 Cellule, f. *cella*; anat. bot. *sejt*.
 Cellosie, f. bot. *barling*; *bársonyvirág*.
 Celui, ceux, celle, —s, pron. dém. *az, ez*; celui — ci,

Censal

celle — ci, *emez*; celui — celle — là, *amaz*.
 Cembro, m. bot. *cirbolyafenyő*.
 Cément, m. *homokos mész*; chi. *cement*.
 Cémentation, f. chi. *edzés*.
 Cémentation, a. chi. *edző*; poudre —, *anyító por*; cuivre —, *ejtréz*; eaux —s, *rezitővíz*.
 Cémenter, v. a. *cementezni*; — l'or, *aranyítani*; — le fer, *edzeni*; — le cuivre, *rezíteni*.
 Cémentier, m. *cementező*.
 Cémétériel, e, a. *temetői*.
 Cénacle, m. écr. *ét-terem*.
 Cenchrée (-kré), cenchcrus (-kruce), m. bot. *fűnyűg*.
 Cenchrite, f. miné. *ikracseppkő*.
 Cendal, m. com. *cindeltafta*; 2. *fátyol*.
 Cendr'e, f. *hamu*; mettre une ville en —, *városhamuba dönteni*; fig. réduire en —s, *tűzzel vassal pusztítani*; prendre la — et le cilice, *veszékelni*; 2. cath. *mercredi des —s, hamvazási szerda*; —é, e, a. *hamvas*; orn. monnette —e, *molnár cinege*; —ée, f. chi. *madárgöbéc*; plom. *ólomtajt*; —er, v. a. *peint*. *hamvas szürkére festeni*; 2. *hamuval vegyíteni*; —eux, se, a. *hamvas*; —ier, m. *hamulyuk*; 2. *hamuhordó*; 3. h. *kereskedő*; —illon, f. *hamupipőke*; 2. *ronda cseléd*.
 Cène, f. *Úrvacsorája*; jour de la —, *nagycsütörtök*; cath. faire la —, *lábmosás*; prot. célébrer la —, *Úrvacsorájához járulni*.
 Cénelle, f. bot. *farkasborozslán*.
 Céno'bie, f. *zárda*; —bite, m. *szerzetes*; —ptère, *haraszt*; —taphe, m. *sírüreg, ravatal*.
 Cens (san-ce), m. féo. *földbér*; 2. *adó*; réduire le —, *az adót leszállítani*.
 Censal, v. *courtier*.

Cense

Centuple

Certifier

Cense, v. ferme.
 Censé, e, a. tekintett, tartott.
 Censerie, v. courtage.
 Censeur, m. bíráló; fig. ócsárló, gáncsoló; 2. műbíráló; 3. könyvbíráló; 4. fölügyelő.
 Censier, ère, a. seigneur —, hűbértulajdonos; livre —, hűbérjegyzék; — ère, s. v. fermier.
 Censiste, v. censier.
 Censitaire, censite, m. féo. hűbéres.
 Censive, f. féo. hűbér; 2. h. kerület; 3. v. cens.
 Censuel, le, a. rente —le, hűbérjövedelem; terres —les, h. jószág.
 Censurable, a. hibás, feddendő.
 Censure, f. bírálás; fig. feddés; 2. elvetés; h. eccl. egyházi fenyíték.
 Censurer, v. a. feddeni; 2. elvetni; 3. megbírálni.
 Cent, s. a. száz; 2. le —, m. száza.
 Centaine, f. száz; fil. pászmakötő.
 Centaurée, f. bot. ezerjófű.
 Centenaire, s. a. százéves; nombre —, százasszám.
 Centenier, m. nemzetőri százados.
 Centenille, f. bot. centike.
 Centinode, bot. v. renouée.
 Centon, m. litt. fércmű. [ni.
 Centoniser, v. n. fércművet ír.
 Centotèque, f. bot. fűnyűg.
 Central, e, a. központi; feu —, központi tűz; *—isateur, m. központosító; —isation, f. központosítás; —iser, v. a. központosítani; *—ité, f. központ.
 Centre, m. központ; 2. nyugpont; fig. il n'est pas dans son —, nincs helyén; méc.— de conversion, forgáspont; — de gravité, súlypont; mil. középhad.
 Centrer, v. a. lim. középpont-ra vonni.
 Centrifuge, a. phys. force —, lök-erő; —ne, f. icht. közönséges delfin; —pète, a. phys. force —, súlyerő;

—sque, m. icht. búskahal.
 Centuple, a. százszoros; —r, v. a. százszorozni.
 Cep (sèpe), m. szőlővessző; 2. pl. —s, békó.
 Cependant, adv. ou eonj. azonban, mindazáltal, mégis; 2. közben.
 Cepha'lagraphie, f. an. agyleírás; —lalgie, f. méd. heves főfájás; —lalogie, f. an. agytan; —lanthe, f. bot. cserebűb; —lée, f. méd. idült főfájás; —lique, a. méd. főhöz tartozó; —lithe, —litis, f. méd. agygyuladás; —lopode, m. h. n. fejlábú, —lote, f. ent. buskó.
 Cépole, m. icht. le — ruban, csíkos gadóc; — serpent, sugár szőr farkú.
 Céra'iste, m. bot. madárhúr; —mbycin, m. ent. cincinbogár; —mion, m. bot. vörösklárís; —ste, m. h. n. szarvas kigyó; —t, m. méd. viaszír; —tophyllé, m. bot. locsagaz.
 Céraunias, m. h. n. villámkő.
 Cerceau, m. tonn. abroncs.
 Cercelle, f. orn. makkréce.
 Cercéris, m. pl. ent. virágvágyiak.
 Cerclage, m. tonn. abroncsolás; 2. abroncsfa; 3. bodnárdíj.
 Cercle, m. géom. kör; körlap; körvonal; — à tonneau, hordó-abroncs; 2. artill. szurokfűzér; 3. kerület; 4. társaskör.
 Cercier, v. a. abroncsolni.
 Cerclier, m. abroncskészítő.
 Cercopithèque, s. a. farkmajmok.
 Cercueil, m. koporsó; fig. descendre au —, meghalni.
 Céréale, f. a. semences —s, vetőmagok.
 Cérémonial, m. szertartás; lit. le — romain, egyházi szertartások könyve.
 Cérémonie, f. ünnepély; szertartás; 2. udvariasság; sans —, teketória nélkül.

Cérémonieux, se, a. szertartásos; iron. il n'est pas —, nem sokat teketóriázik.
 Cerf (cèr), m. z. szarvas.
 Cerfeuil, m. jard. turbolyabaraboly.
 Cerf-volant, m. ent. szarvasbogár; 2. papírsárkány.
 Cerifère, a. bot. viasztermő.
 Cerinthe, v. mélinet.
 Cerisaie, f. cseresznyés.
 Cerise, f. bot. cseresznye.
 Cerisette, f. bot. kökényszilva.
 Cerisier, m. cseresznyefa.
 Cérite, cérithe, m. conch. kürtcsiga.
 Cerne, m. bájkör; 2. kék patkó (szem körül).
 Cerneau, m. dióbél.
 Cerner, v. a. körülbájni; 2. körülvenni, k. keríteni; 3. se —, v. r. ses yeux se cernent, szeme elhomályosodik.
 Cernoir, m. jard. sarló; kacor.
 Cérofle, m. bot. erdei baraboly.
 Cérographe, m. h. anc. pecsétgyűrű; —ide, a. minér. viasznemű; —phyte, m. ent. göröncsér hernyász; —pisse, f. pharm. viasztapasz; —stome, m. ent. éjlepe.
 Cerque, m. ent. cingolán; —manement, v. arpentage; —maner, v. arpenter; —maneur, v. arpenteur.
 Cerre, m. cirbolafenyű; makkcsésze.
 Certain, e, a. bizonyos, biztos; 2. meghatározott; 3. v. quidam; 4. s. biztos.
 Certainement, adv. bizonyosan; 2. bizonyára.
 Certaineté, v. certitude.
 Certes, adv. bizony, valóban.
 Certificat, m. bizonyítvány; igazolvány; tanulevél.
 Certificateur, m. pal. alkezes; bizonyító.
 Certification, f. pal. tanúsítás; la — de caution, alkezesség.
 Certifier, v. a. bizonyítani;

Certitude

pal. kezeskedni; hitelesíteni.
 Certitude, f. bizonyosság, biztosság.
 Cérumen (-mène), m. cire des oreilles, f. fülzsír, fül-sár.
 Cérumineux, se, a. viasz-szerű.
 Céruse, blanc de —, f. ólom-hó; —d'antimoine, izzasztó dárdany.
 Cervaison, f. szarvasvadászati idő.
 Cerveau, m. agy, agyvelő; fig. — brulé, agyfűrt; il n'a pas tiré cela de son —, nem sült ki az ő fejétől.
 Cervelas, m. disznósajt; sculp. tarka márvány.
 Cervelet (-lè), m. an. agyacs.
 Cerveille, f. agy, agyvelő; fig. — bonne —, okos fő; p. mettre q. en —, vkit nyugtalanítani.
 Cervical, e, a. an. tarkóhoz tartozó; muscle —, tarkóizom.
 Cervicorne, v. pivoine.
 Cervier, v. loup-cervier.
 Cervoise, f. fűszeres sör.
 †Cervoisier, m. sörfőző.
 Césarienne, a. f. chir. opération —, remek vágás.
 Cessation, f. szűnés, szünet.
 Cesse, f. nyugalom, szünet; sans —, szünet nélkül; fam. il n'a point de —, nincs nyugta; 2. v. ceste (2.).
 Cesser, v. a. megszüntetni, félbeszakasztani; 2. v. n. megszűnni: il a cessé de pleuvoir, az eső elállt.
 Cessible, a. pal. átengedhető; elidegeníthető; non —, elidegeníthetlen.
 Cession, f. átengedés, átruházás.
 Cessionnaire, m. pal. com. engedményes.
 C'est, v. être.
 Ceste, m. küzd-keztű; myth. — de Vénus, Venus öve; 2. csalma-kendő.
 Césure, f. poét. versnyug.
 Cet, v. ce.
 Cétacé, s. a. bálnaféle.

Cétérac

Cétérac, -ach (-ak), m. bot. veselke.
 Céline, f. chi. cetény.
 Cétique, a. m. chi. izorsav.
 Cétocine, f. conch. hiuzkő.
 Cétoine, m. ent. aranyos cse-rebűly.
 Cette, ceux, v. ce.
 Chabl'age, m. mar. révkalauzolás; —e, m. csigakötél; —eau, m. vontató kötel; —er, v. n. felcsigázni; —eur, m. révkalauz.
 Chablis, m. széltörés.
 Chablot, chabot, m. icht. putraféjes kolty; bāt. állás kötel.
 Chabotte, f. forg. vas zúztalp.
 Chabraque, f. sell. csótár.
 Chabrillon, m. kecskesajt.
 Chacal, m. z. sakál.
 Chacun, e, pron. mindenki, mindegyik; 2. mindnyájan.
 Chafouin, e, s. a. szikár, vézna.
 Chafouin, m. z. szagos görény.
 Chagrin, m. bú, gond, búbánat; 2. harag, bosszúság; 3. manuf. ripős bőr; fig. cette femme a une peau de —, e nőnek borsós bőre van; 4. —, e, a. boszús, mogorva.
 Chagrinant, e, a. boszantó.
 Chagriner, v. a. bosszantani; megszomorítani; com. manuf. — une peau, bőrt szemíteni; 2. se —, v. r. búsulni; bosszankodni.
 Chahut, f. illemtelen tánc; —er, v. n. ill. táncolni.
 Chaîne, f. lánc; 2. gályarabok; 3. fig. et. poét. békő; 4. — de montagne, hegyláncolat; 5. géom. —d'arpentage, mérőlánc; dans. lánc.
 Chaîneau, v. chéneau.
 Chaînetier, m. sárgarézműves.
 Chaînette, f. láncocska; coutur. point de —, láncöltés; com. bordás selyem.
 Chaînon, m. láncszem.
 Chair, f. hús; — baveuse, vadhús; être en —, jó hús-

Chalumeau

ban lenni; le péché de la —, testi bűn; 2. bőr; peint. bőrszín; 3. v. viande; p. il n'est ni — ni poisson, se hideg se meleg; t. t. — de la peau, bőr belseje.
 Chaircutier, v. charcutier.
 Chaire, f. szószék; tanszék; être assis dans la — de mensonge, eretnekséget hirdetni.
 Chairelle, v. croton.
 Chaise, f. szék; — percée, űrszék; — à porteur, hordszék; cséza; — à accoucher, szülészék, bábaszék.
 Chaland, e, s. rendes vevő; riv. bárka.
 Chalandeau, m. navig. hajós.
 †Chalandise, v. chaland.
 Chalastique, s. a. lágyító.
 Chalaze, chalase, f. bot. csírfolt.
 Chalco'graphe, m. ércmetsző; —graphie, f. ércmetszés.
 Châle, m. sálkendő.
 Chale, f. sal. farakás.
 Chalef, m. bot. két anyás fűz.
 Chalémie, f. mus. tárogató.
 Chalet, m. pásztorkarám.
 Chaleur, f. melegség, hőség; — de la fièvre, lázhév; fig. buzgalom; parler avec —, hévvel beszélni; 2. dans la — du combat, a harc hevében; 3. bagzás, rühetés.
 Chaleureusement, adv. hévvel.
 Chaleureux, se, a. p. u. heves, tüzes.
 Chalibé, v. calibé.
 Châlit, v. bois (4).
 Challer, challir, v. écorcer.
 Chaloir, v. imp. csupán e mondatban fordul elő: il ne m'en chaut, nem törődöm arval; que cela ne vous chaille, ne törődjetekek vele.
 Chalon, m. pêch. kerítőháló; com. bizonyos gyapjuszövet.
 Chaloupe, f. sarka; mar. — double, födeles dereglye; conch. — cannelée, révész.
 Chalumeau, m. fű —, gabor —, szalmaszár; mus. pásztorsíp, furulya; t. t. —

Chalumer

tuyau à soudée, *forraszcső*.
 Chalumer, v. n. *csővel inni*;
 2. v. a. — *le vin, lopva inni*.
 Chalumet, m. *csövecske*; *száracsk*a.
 Chalut, m. *pêch. zsákháló*.
 Chamade, f. mil. *megadásjel*.
 Chamae-drys, m. bot. *tár-orja*.
 Chamailleur, v. n. et se —, v. r. *birkózni, dulakodni*; fig. *veszekedni, civakodni*.
 Chamailis, m. fam. *dulakodás*.
 Chamarrer, v. a. autr. *megprémezni*; *auj. ízléstelenül öltözködni*; fig. — *un discours, szónoklatot fölcifrázni*.
 Chamarrure, f. *prémzet*; fig. *fölcifrázás*; *cifrázat*.
 Chambellage (-bé-), m. féo. *hűbérpénz*.
 Chambellan, m. *kamarás*.
 Chamberlan, v. *chambrelan*.
 Chambourin, m. *kavics*; com. *silány üveg*.
 Chambranle, m. arch. *párkányzat*; *ajtószegély*.
 Chambre, f. *szoba*; *faire la —, takarítani*; *valet de —, komornok*; *robe de —, hálóköntös*; opt. — *noire, kandi szekrény*; p. il a des —s *vides, nincs helyén az esze*; 2. *kamara, parlament*; *itélőszék*; — *ardente, vérbíró*ság; 3. *benyíló*; an. *üreg*; artil. — *de canon, ágyú-üreg*.
 Chambré, e, a. fond. *likacsos*.
 Chambrée, f. *pajtás*ság; th. *bonne —, jóbevétel*; ard. *réteg*.
 Chambrelan, m. *kontár*; 2. *pop. szobabérlő*.
 Chambrelant, e, a. *presse —, zugnyomda*.
 Chambrer, v. n. *pajtáskodni*; 2. v. a. *bezárni*; fam. *félre szólítani (vkit)*.
 Chambrette, f. *szobácska*.
 Chambreule, f. bot. *tarka foganött*.
 Chambrie, v. *chanote*.
 Chambrière, f. *pop. szobaleány*; man. *korbács*.

Chambrillon

Chambrillon, m. *pop. szolgáló leányka*.
 Chame, v. *came*.
 Chameau, m. *teve*.
 Chamécisse (-ka-), f. bot. *földi borostyán*.
 Chamédrys (ka-mé-dri-ce), m. bot. *kalinca*.
 Chamelée, m. bot. *boroszlán*.
 Chaméléon, v. *caméléon*.
 Chaméliér, m. *tevehajcsár*.
 Chamelle, f. 2. *nőstényteve*.
 Chamesyce (ka-), f. bot. *fűtej*.
 Chamois, m. *zerge*; *peau de —, z. bőr*; it. *irha*; *peint. couleur —, hajnalszín*.
 Chamoiser, v. a. még. *irhát gyártani*.
 Chamoiserie, f. *irhagyártás*.
 Chamoiseur, m. *irhagyártó*.
 Champ (chan), m. *mező*; 2. pl. —s, *szántóföld*; *maison de —s, mezei lak*; fig. *il se sauve à travers les —s, ötöl hatol*; pr. *courir les —s, örülni lenni*; *prendre la clef des —s, szabadon járhatni*; it. arg. *megszökni*; *se mettre aux —s, tűzbe jöni*; fig. *mező, tér*; bl. *mező*; mil. — *de bataille, csatatér*; 2. *sur le —, adt. legott, azonnal*; *à tout bout de —, minden pillanatban*.
 Champagne, m. *vin de —, pezsgőbor*.
 Champay (-pè), m. cout. *legelőjog*; —er v. a. *legeltetni*.
 Champeaux, m. pl. *legelő, marhajárás*.
 Champer, v. n. *sal. fát rakni a rostélyra*.
 Champêtre, a. *mezei*; 2. m. *mezőség*.
 Champeur, m. *sal. szító*.
 Champfrais, v. *chanfrein*.
 Champignon, m. bot. *veresgalóca*; p. *cela ne vient comme un —, idő kell ehhez*.
 Champion, m. *bajnok*; — *de la foi, vértanu*; 2. — *ne, f. bátor nő*; it. *hirhedt nő*.
 Champlure, f. *écon. ragya*.
 Chance, f. *kockajáték*; fig. *livrer — à q., kötekedni*.

Changeant

vkivel; 2. *esély*; 3. *merény, merészlet*; *j'en veux courir la —, kockáztatom*; *c'est une petite —, nem sokat ér*.
 Chancel, v. *cancel*.
 Chancelant, e, a. *ingó, lengő*; fig. *ingadozó, változékony*.
 Chanceler, v. n. *inogni*; *tántorogni*; fig. *habozni*; *ingadozni*.
 Chancelier, m. *kancellár*; 2. *lábzsák*.
 Chancellement, m. *ingadozás tántorgás*.
 Chancellerie, f. *kancellárság*.
 Chancelux, se, a. *pop. szerencsés*; iron. *voilà un homme bien —, ez ember nagyon szerencsétlen*; 2. *bizonytalan*.
 Chancier, v. p. et se —, v. r. *penészedni*.
 Chancissure, f. *penész*; 2. *borvirág*.
 Chancre, m. *rákfene*; 2. *hőpör*s; vét. — *volant, csu-ma*.
 Chancieux, se, a. *rákfenés*; bot. *üszökös*.
 Chandeleur, f. *fête de la —, cath. gyertyaszentelő boldog aszszony*.
 Chandelier, m. *gyertyamártó*; *gy. árus*; 2. *gyertyatartó*.
 Chandelle (-dèle), f. *gyertya*; p. *se brûler à la —, pörül járni*; *brûler la — par les deux bouts, pazarolni*; *la — brûle, az idő mulik*; *être réduit à la — bénite, nyomorban lenni*.
 Chandellerie, f. com. *gyertyagyár*.
 Chanée, f. *pap. csatorna*.
 Chanfrein, m. man. *hóka*; —er, v. a. *charp. csapinózn*i.
 Change, m. *csere*; ch. *garder le —, nyomon maradni*; fig. *donner le — à q. vkit tévútra vezetni*; 2. *váltóüzlet*; libr. *kiadványcsere*.
 Changeant, e, a. *változékony*; *játszó színű*.

Changement

Changement, m. változás; megváltoztatás.
 Changeoter, v. a. pop. gyakran változtatni.
 Changer, v. a. cserélni, ki-cserélni; váltani; megváltoztatni; 2. v. n. változtatni; váltani (ruhát); megváltozni; 3. se —, v. r. megváltozni, átalakulni.
 Changeur, m. pénzváltó.
 Chanlatte, f. horogfa.
 Channe, f. kupa.
 Chanoine, m. kanonok.
 Chanoinesse, f. székesapáca.
 Chanoinie, v. canonicat.
 Chanson, f. dal; fig. — que tout cela! csupa csekélység! p. il ne sait qu'une —, mindig egy hürt pengget.
 Chansonnaire, v. chansonnier.
 Chansonner, v. a. q. gúnydalt költeni (vkire).
 Chansonette, f. dalocska.
 Chansonnier, ère, s. dalköltő; 2. dalkönyv.
 Chant, m. ének; dallam; 2. madarak dalolása.
 Chantable, m. a. dallható.
 *Chantage, m. titoklesés (ki valamely titkot kiles és elhallgatasaért zsarol).
 Chantant, e, a. énekelhető.
 Chanteau, m. karaj; coutur. ereszték, pálha; —x d'une roue, keréktalp.
 Chantelage, m. chantelle, f. akolásbér.
 Chantepleure, f. jard. v. arrosoir; tonn. szűrő.
 Chanter, v. a. dalolni; poét. dicsőíteni; l'alouette —e, a pacsirta dalol; la cigale —e, a tücsök cirpeg; le coq a —é, a kakas kukorikolt; p. on le fera bien —, majd észre hozzák; c'est bien —é! jól volt mondva! 2. hirdetni; que me —ez vous là? mit fecseg ön?
 Chanterelle, f. mus. ötödhang; bot. keserű galóca; ch. csalmadár.
 Chanterille, f. orsócska.
 Chanteur, se, s. énekes; — de foire, vásári énekes.

Chantier

Chantier, m. fás-udvar; fás-kert; ácshely; mar. hajóda; fam. il est sur le —, munkában van; écon. —s d'une cave, ászokfa.
 Chantignole, f. båt. pengő téglá.
 Chantonné, e, a. com. foltos.
 Chantonner, v. a. dudolgatni.
 Chantonnerie, f. dúdolás.
 Chantournage, v. chantournement, m. men. kiivelés.
 Chantourner, v. a. men. ivelni.
 Chantre, m. kántor; orn. fülzike.
 Chantrerie, f. kántorság.
 Chanvier, v. chanvrier.
 Chanvre, m. kender.
 Chanvrier, ère, s. kenderkészítő, k. kereskedő.
 Chaomancie, f. léggóslat; —cien, ne, s. léggós.
 Chaos (kao), m. zűrzavar; it. fig.
 Chape, f. papköntös; t. t. — d'un alambic, lombikfödél; cuis. fődő; orn. búb; org. szélvezető, pr. disputer de la — à l'évêque, dióhéjon kocódni; —chute, f. botlás, hiba; it. váratlan haszon; chercher — chute, más kárán hasznót húzni.
 Chapeau, m. kalap; — bas, lapos kalap; mettre — bas, kalapot levenni; fig. enfoncer son —, eltökélni magát; frère —, világi szerzetes; fig. elle s'est donné un mauvais —, rossz hírbe keveredett; arch. — d'escalier, lépcső-korlát; orn. — roux, csicserke.
 Chapelain, m. segédlelkész.
 Chapeler, v. a. — du pain, kenyér héját levakarni.
 Chapelet, m. olvasó; p. defiler son —, mérgét kiadni; hydr. — des pieux, meritő gép; vét. talpvérholt.
 Chapelier, m. kalapos; kalapkereskedő.
 Chapeline, f. féo. sisak.
 Chapelle, f. kápolna; zenekar; cath. templom-ékszerrek; chi. lombik; luth. — d'un violon, markolatfa.

Charax

Chapellenie, f. káplánság.
 Chapellerie, f. kalapkereskedés; 2. k. gyár.
 Chapelure, f. kenyér-vakarék.
 Chaperon, m. süveg; 2. — en pointe, fejjaland; fig. hölgyőr; arch. falorom; — de pistole, pisztolykápa; bot. — de moine, sisakvirág; imp. szerzelék-nyomat.
 Chaperonner, v. a. tetőzni; fam. — l'oiseau, sólyomkápat kötni; — une jeune personne, fiatal nőt kísérni.
 Chaperonnière, f. bot. gálga.
 Chapier, m. papköntöst hordó; p. k. szekrény.
 Chapifou, m. szembekötősdí.
 Chapiteau, m. oszlopkő; artil. ágyúsüveg; bot. viram.
 Chapitre, m. fejezet; fig. on est sur votre —, önről van szó; 2. káptalan; fig. il n'a pas voix en —, nincs beleszólása.
 Chapitrer, v. a. megpirongatni.
 Chapler, v. a. agr. kalajtálni.
 Chaploir, m. agr. kaszaüllő.
 Chapon, m. kappan; vign. szőlőhajtomány.
 Chaponneau, m. kis kappan.
 Chaponner, v. a. herélni; vign. hajtományokat nyezni.
 Chapoter, v. a. szétvagdalni; megnyesni.
 Chaput, m. ard. tőke.
 Chaque, a. s. p. mindegyik, minden.
 Char, m. h. anc. kétkerekű kocs; fig. s'attacher au — de q., vkinek sorsában osztozkodni; 2. szekér; — funèbre, halottas kocs.
 Chara, f. bot. vizaly.
 Charade, f. betűrejtvény.
 Charadrille, v. pluvier.
 Charançon, — son, m. ent. zsizsik; — de noisettes, mogyoróbogár; — de pommier, almafűró; — né, e, a. férges.
 Charax, m. icht. kárász.

Charbon

Charbon, m. *szén*; — ardent, *parázs*; 2. — de bois, *fa-szén*; — animal, *állati szén*; it. *csontszén*; 3. v. houille, agr. v. carie; chi. v. carbone; vét. *dögvar*.
Charbonnée, f. *rostélyos*; briq. *szénréteg*.
Charbonner, v. a. *szénnel feketíteni*; fig. *vázolni*; 2. se —, v. r. *szenesedni*.
Charbonnette, f. *aprószén*.
Charbonneux, se, a. *méd. dögvaras*.
Charbonnier, ère, s. *szén-égető*; 2.-écon. *széntartó, szeneskamra*; p. la foi du —, *vakhit*.
Charbonnière, f. *szénégetés*; *szénhuta*; orn. *barátcinege*.
Charbouiller, v. a. agr. *ragyásítani*.
Charbucle, charbule, f. *ragya, üszök*.
Charcuter, v. a. *apróra vagdálni*; fig. *rifolni*.
Charcuterie, f. *henteség*.
Charcutier, ère, s. *hentes*.
Chardon, m. *bogács*; — à carder, *takácsmácsonya*; —bénit, *tarkabogács*; —cir-sium, *zabtüvis*; arch. —s, *gáttüvis*.
Chardonner, v. a. *kártolni*.
Chardonneret, m. orn. *tengelic*.
Chardonnerette, car —, f. cuis. *olaszlapuleves*.
Chardonnette, car —, f. *olaszlapu*.
Chardonnière, f. *bogácsmező*.
Charge, f. *teher*; 2. être à — à q., *terhére lenni vkinek*; 3. —s, *adó*; 4. *hivatal*; 5. *megbízás, meghagyás*; 6. t. t. arch. *réteg*; artil. *töltés*; mar. *rakomány*; mil. *támadás*; 7. à la —, *adt. föltétel mellett*.
Chargé-d'affaires, m. dipl. *ügyvivő*.
Chargeant, e, a. *sulyos*.
Chargement, m. *cargaison*, f. *hajóteher*; *fuvarlevél*; 2. *rakodás*; 3. *ajánlás (levél)*.
Chargeon, m. *hajtó inda*.

Charger

Charger, v. a. *terhelni, megterhelni*; fig. *túlterhelni*; 2. *megbízni*; 3. artil. *tölteni*; fig. le temps est —é, *az idő borult*; 4. mil. *megtámadni*; peint. *tulozni*; se —, v. r. *magát megterhelni*; *magára vállalni*.
Chargeur, s. *rakodó*; artil. *ágyutöltő*; forest. *fa-rakó*; commissionnaire —, *szállító*.
Chariage, charier, v. *charriage*.
Chariot, m. *szekér*; — d'enfants, *gyermekkocsi*; couis de —s, *kocsi-verseny*.
Charitable, a. *kegyes, jótékony*; 2. *adakozó*; —ment, adv. *szeretetteljesen*.
Charitatif (ka-), a. dr. can. *don —, önkénytes ajándék*.
Charité, f. *felebaráti szeretet*; la — fraternel, *testvérisz.*; 2. *alamizsna*; théo. la foi, l'espérance et la —, *hit, remény és szeretet*; 3. *szegények háza*; dame de la —, *jótékony egyletbeli nő*; les frères de la —, *irgalmasok*; les soeurs de la —, *irgalmas nénék*; p. v. *préter*.
Charivari, m. *sírató este*; fig. *éktelen láрма*; *civakodás*; 2. *macskazene*; 3. *salavári*; 4. *női kendő*; —ser, v. a. et n. *lármázni*; *macskazenét adni*; —seur, s. *lármázó*; *macskazenész*.
Charlatan, m. *kuruzsoló*; fig. *nyegle*; —er, v. a. *rábeszélni, bolonddá tenni*; —erie, f. *kuruzsolás*; 2. *nyegleség*; —esque, a. *nyegle, kérkedi*; —isme, m. *nyegleség*.
Charmant, e, a. *kecses, bájos*.
Charme, m. *varázs, v.szer*; fig. *báj, varázs*; 2. bot. *gyertyánfa*.
Charmer, v. a. v. *fasciner*; fig. *bájozni*; 2. *elűzni, eloszlatni*; 3. *örvendeni*; 4. *meghántani*.
Charmeur, m. p. u. *bűvész*; —se, f. p. u. *ágyas*.

Charron

Charmille, f. coll. *kis gyertyánfa*; 2. *gyertyános hely*.
Charmoie, f. *gyertyánfali-get*.
Charnage, m. pop. *húsevés ideje*; 2. cout. *dime de lainage et —, gyapjú és húsdézma*.
Charnaigre, m. ch. *fürkész-e*.
Charnel, le, a. fig. *testi, érzéki*; —lement, adv. *testi-kép. érzékileg*.
Charneux, v. *charnu*.
Charnier, m. *húskamra*; 2. *tetemház*; 3. vign. *köteg szőlőkaró*.
Charnière; f. *sarkazat, csuklat*; ch. *vadászhaló*; conch. *kagylósark*; grav. *völgyelő véső*.
Charnu, e, a. *húsos*; it. bot. *Charnure, f. hús*.
Charogne, f. *döghús*; 'pop. *semmire kellő, dögementer*.
Charpente, f. *épületfa*; *gerendázat*; 2. — d'un corps, *csontváz*; expl. *bányakötés*.
Charpenter, v. a. *ácsolni*; fig. *szétkoncolni, rifolni*.
Charpenterie, f. *ácsmesterség*; 2. *gerendázat*; 3. *ácsműhely*.
Charpentier, m. *ács*.
Charpi, m. tonn. *tuskó*.
Charpie, f. *tépet*.
*Charpir, v. a. *tépetet csinálni*.
Charrée (-aré), f. *lúghamu*; ent. *agyagfűrő*.
Charretée, f. *tele taliga*.
Charretier, ère, m. *taligás, kordélyos*; 2. a. *járható*; voie —ère, *kerékvágás*.
Charretin, m. *taligácska*.
Charrette, f. *kordély*.
Chariage, m. *taligázás*; *fuvar*; *fuvarbér*.
Charrier, v. a. *fuvarozni*; expl. *elhordani*; 2. v. n. la rivière —e, *a folyó zajlik*; fig. — droit, *az egyenes úton járni*.
Charriot, v. *chariot*.
Charroi (-roa), m. *fuvar*; *fuvarbér*; artil. *szekerész*.
Charron, m. *kerékgyártó*.

Charronage

Charronage, m. *kerékgyártó munka*.
 Charroyer, v. charrier.
 Charroyeur, v. voiturier.
 Charruage, —aige, m. agr. *jobbágytelek*; 2. *telekbér*.
 Charrue, f. *eke*; p. *tírer la* —, *nehéz munkát végezni*; it. — à chiens, *zenebona*.
 Chartagne, f. mil. *födött sánc*.
 Charte, v. chartre (2).
 Charte-partie, f. com. *hajó-bérlevél*.
 Chartil, m. *szekér-al*; 2. *nyári szekér*; 3. *kocsiszin*.
 Chartre, f. *börtön*; pal. — *privée*, *titkos börtön*; 2. —, *charte*, *okirat*; *okmánylevél*. [zárdá.
 Chartreuse, f. *karthausi*
 Chartreux, se, s. *karthausi*; 2. *szürke kandúr*.
 Charrier, m. *levéltár*; 2. *levéltárnok*.
 Chartulaire, m. h. eccl. *egyházi levéltárnok*; 2. v. *cartulaire*.
 Chas (â), m. *tűfok*; amid. *keményítő csiriz*; math. *szintező*.
 Chaseret, v. caserette.
 Châsse, f. *ereklye-szekrény*; t. t. — de lunette, *szemüvegkáva*.
 Chasse, f. *vadászat*; 2. *vad*; 3. *vadásztársaság*; fig. *donner la* —, *üldözni*; 4. *vadászkerület*; t. t. *moz-tér*; charr. *nyújtó pöröly*; maré. *lyukásó vas*; serr. *metsző-vésű*.
 Chasse'avant, m. *munkás-fölügyelő*; —bon-dieu, m. *charp. ékcövek*; —bosse, v. *corneillé*; —chien, pop. v. *portier*; —clous, m. *serr. átverő*; —coquin, m. *kol-dusbiró*; —cousin, m. *fam. torokreszelő (bor)*; it. *me-rev vitor*; fig. *emberijesz-tő*; —crapaud, m. *orn. lappantyú*; —las, m. *fehér szép szőlő*; —marée, m. *haltargoncás*; p. *aller un train de* —, *gyors lépteke-tenni*; 2. *ájoksajka*; —mouche, m. *légyverő*;

Chasser

szúnyogháló; —mulet, m. *számárhajtó (malomban)*; —partie, f. *osztás tengeri rablók közt*; —pointe, f. *szegező kalapács*; —pu-naise, v. *cimicaire*.
 Chasser, v. a. *elűzni, elker-getni, elriasztani*; 2. *ki-hajtani*; *szellőzni*; 3. *haj-tani*; *kergetni*; *bevetni*; —l'or, *lapítani*; 4. *vadász-ni*; fig. *tilosban járni*; —bien au plat, *derekasan enni*; 5. t. t. —bien, *köny-nyen forogni*.
 Chasse-rivet, m. *chaud. zú-zóvas*.
 Chasseur, se, s. *vadász*; 2. *vadászlegény*; 3. *hering-halász*; p. *il est affamé comme un* —, *éhes mint a farkas*.
 Chassie, f. *csipa*.
 Chassieux, se, a. *csipás sze-mű*.
 Châssis (châci), m. *keret*; le — d'un tableau, *vakke-ret*; arch. — d'une maison, *gerendázat*.
 Chassoir, m. t. t. *üzőfa*.
 Chaste, a. *szűz*; 2. *tiszta, szerény*; —ment, *szűzen*.
 Chasteté, f. *szüzesség*.
 Chasuble, f. *cath. miseruha*; —blier, m. *miseruhaké-sztő*.
 Chat, chatte, s. *macska*; fam, mon —! *cicám!* au —! au —! *sic, ki!* p. *em-porter le* —, *bucsuzás nél-kül távozni*; il n'y a pas là de quoi fouetter un —, *szóra se érdemes*; charp. *szinmérő*; z. — *bizaam, pénzma macska*; —civette, *cibét-petymeg*; —pard, *on-kamacska*; minér. *argent de* —, *fehér csillámkő*; métal. — *vasköröm*; pêch. *vasmacska*.
 Châtaigne, f. *gesztenye*; —d'eau, *sulyom*.
 Châtaigné, e, a. *gesztenye-szinü*.
 Chataigneraie (tè-nieure), f. *gesztenyés*.
 Châtaignier (tè-nié), m. *gesz-tenyefa*.

Chatton

Châtain, a. m. *gesztenye színü*.
 Chataire, v. cataire.
 Château, m. *kastély*; arch. — d'eau, *víztár*; fig. *faire des* —x en Espagne, *légvárakat építeni*.
 Châtee, f. *macska kölykezés*.
 Châtelain, s. a. *várnagy*.
 Châtelet, m. *váracska*.
 †Chatellenie, f. *várnagyság*.
 Chat-huant (cha-u-an), m. *kuvik*.
 Châtiable, a. *büntetésre-méltó*.
 Châtier, v. a. *büntetni*; fig. *kisimogatni*.
 Châtierre, f. *macskatör*; m. *lyuk*; hydr. *csapolya*.
 Châtieur, m. *büntető*.
 Châtiment, m. *büntetés*.
 Chatoiment, m. *színjátszás*.
 Chaton, m. *kis macska*; bot. *barka*; it. *magtok*.
 Chatonner, v. chatter.
 Chatouille, f. pêch. *orsóhal (csalétekül)*.
 Chatouillement, m. *csiklan-dozás*; 2. — de sens, *ér-zékmámor*.
 Chatouiller, v. a. *csiklan-dozni*; 2. *hizelegni*; mon. — un cheval, *könnyedén sarkantyúzni*.
 Chatouilleux, se, a. *csiklan-dós*; fig. *érzékeny*; ké-nyes.
 Chatoyement, v. chatoie-ment.
 Chatoyer, v. n. *szinekkal játszani*; minér. *la cha-toyante, csillkova*.
 Châtrer, v. a. *herélni*; un —é, *herélt*; pop. *cochon* —é, *apácza*; fig. *csonkítani*; jard. *megnyesni*.
 Châtreur, m. *herélő*.
 Châtrice, f. *brebis* —, *ürű*.
 Châtrure, f. *herélés*.
 Chatte, v. chat.
 Chattement, adv. *macska-módra*; fig. *hizelgően*.
 Chattemite, —mitte, f. *fam. képmutató*.
 Chatte-peleuse, f. ent. *pin-cerinye*.
 Chatter, v. a. *megkölykezni*.
 Chatton, v. chaton.

Chauchière

Chaufferette

Chef

Chauchière, f. *mészkemence*.
Chaud, m. *melegség, forró-
ság*; fig. cela fait ni
froid ni —, *mire se való*;
2. adv. *melegen, forrón*;
fig. *melegében*.

Chaud, e, a. *meleg, forró*;
enfant tout — des a mère,
most született csecsemő; p.
il a les pieds —s, *rendén
van a szénája*; méd.
fièvre —e, *forró láz*; fig.
tüzes, heves; il nous l'a
donné bien —, *ugyan csak
ránk ijesztett*; écon. cette
chienne est —e, *koslat*;
cette cavale est —e, *sárlik*;
2. *hevítő, heves*; fig. *buz-
gó*; tout —, *egészen új*;
3. à la —e, adv. fam. *legott,
hirtelen, hevenyében*.

Chaude, f. fond. *izzás*; —
grasse, *olvasztó hév*.

Chaudeau, m. cuis. *borleves,
kadóc*.

Chaude'branche, v. levier,
— chasse, — suite, f. jur.
üldözés; —hoie, f. expl.
fényes kőszén; —ment,
adv. *melegen*; fig. *hévvél,
buzgón*; —pisse, i. pop.
kankó; —r, v. chauler'(2).

Chaudier, v. n. ch. *koslatni*.

Chaudière, f. *katlan, üst*;
mil. faire —, *együtt főzni*;
— à vapeur, *gőzkatlan*.

Chaudron, m. *kis katlan*.

Chaudronnerie, f. *rézede-
nyek*; üst művek.

Chaudronnier, ère, s. üstmű-
ves, *kazángyártó*; — au
siffler, *üstfoltozó*; — fai-
seur d'instrument, *szer-
kovács*.

Chauffage, m. *fűtés, tüzelés*;
bois de —, *tüzfá*; 2. mar.
rőzse.

Chauffe, f. fond. *szitólyuk*;
kemence.

Chauffe'assiette, f. *tányér-
melegítő*; — chemise, —
linge, f. *melegítő kosár*;
—cire, v. scelleur; —doux,
m. *lábpárna*; —lit, m.
ágymelegítő; —pause, m.
fam. *alacsony kandalló*;
—pied, v. chaufferette.

Chauffer, v. a. *fűteni*; mele-

giteni; fond. *kitűzesíteni*;
mil. — un poste, *őrálló-
másra lövöldözni*; ton. —
une faraille montée, *hor-
dót kilángolni*; 2. v. n.
megmelegedni; p. c'est
pour vous que le four —e,
önre céloznak; 3. se —, v.
r. *melegszeni*; p. on voit
de quel bois il se —e, *látni
való ki apja fia*; nous ne
nous chauffons pas du
même bois, *nem egy párt-
hoz tartozunk*.

Chaufferette, f. *lábmelegítő*;
2. *tűztartó*.

Chaufferie, f. *koh*.

Chauffeur; m. forg. *fűvő-
húzó*, briq. *fűtő*; écon. —
des poêles, *kályhafűtő*.

Chauffière, f. mil. *tüzelő-
lyuk*.

Chauffoir, m. *melegedő szo-
ba*; 2. *szárító kemence*.

Chauffure, f. forg. *égett vas*.

Chaufour, v. four à chaux.

Chaufournier, m. *mészégető*.

Chaulage, m. agr. *meszezés*.

Chauler, v. a. *meszezni*; 2.
mészszel behinteni.

Chaulier, v. chaufournier.

Chaumage, m. *böngészés*.

Chaume, m. *tarló*; 2. — du
seigle, *rozsszalma*; botte
de —, *szalma-zsúp*.

Chaumer, v. a. *letarlózni*,
tarlót szedni; *böngészni*.

Chaumet, chaumon, m. agr.
tarlókasza.

Chaumier, m. agr. p. u.
tarlórakás; *tarlózó*.

Chaumière, f. *szalmakunyhó*.

Chaumine, f. *szalmavityiló*.

Chaussage!, m. *harisnyák*;
lábbeli.

Chaussant, e, a. *testhez
álló*.

Chausse, f. *harisnya*; bât.
— d'aisance, *árnyékszék-
cső*; pharm. — d'Hippo-
crate, *szűrőzsák*; 2. pl.
pantalló, bugyogó; p. ti-
rer ses —s, *kereket oldani*;
prendre son cul pour ses
—s, *az eget bögőnek nézni*.

Chausséage, m. *útpénz*.

Chaussée, f. *töltés*; 2. *csi-
nált út*.

Chausse-pied, chaussepied
m. *cipőhúzó*.

Chausser, v. a. *fökhúzni* (ci-
pőt stb.); ce cordonnier me
—e, *ez a cipész számomra
dolgozik*; vous êtes tou-
jours bien —é, *mindig szép
lábbelije van*; p. il n'est
pas aisé à —, *nehezen lehet
hozzá férni*; cheval. — les
éperons, *sarkantyút felköt-
ni*; fig. — de près les épe-
rons à q., *vkít nyomban
űzni*; p. chausser mieux
vos lunettes, *jobban nyissa
ki szemét*; jard. *körültöl-
teni*; 2. v. n. *jól állani,
simulni*; une femme de
mieux —ée, *igen szép nő*;
sortir un pied —é et
l'autre nu, *nyakrafőre me-
nekülni*.

Chaussetier, — bonnetier,
m. *harisnyaszövő*; h. *árus*.

Chausse-trape, f. guer. *nyűg-
vas*; 2. *róka vas*; bot. la —
étoilée, *csillagbogács*.

Chaussette, f. *rövidszárú ha-
risnya*.

Chausson, m. *botos, kapca*;
estr. *nemezsarkú vi-cipő*;
cord. — de bal, *báli cipő*,
pât. *almás lepény*.

Chaussure, f. *lábbeli*; p.
trouver — à son pied, *em-
berére akadni*.

Chauve, a. *kopasz*.

Chauve-souris, f. *bőregér*.

Chauveté, f. *kopaszság*.

Chauvir, v. n. *kopaszodni*;
man. *fülelni*.

Chaux, f. *mész*; — vive, *ége-
tett m.*; — éteinte à l'air,
szétmállott m.; — éteinte
à l'eau, *oltott m.*; — hy-
draulique, *vízhatlan m.*; 2.
minér. — sulfatée terreuse,
főszm.; — fluatée, *folypat*.
[fordulás.]

Chavirement, m. mar. *föl-
Chavirer, v. a. mar. fölfor-
dulni, oldalra dőlni*.

Chéable, a. *hullatag*; *düle-
dező*.

†Chéance, f. *haszon*; *előny*.

Chéant, e, a. pal. *lejáró*.

Chef (èf), m; *fej, fő*; le — de
St. Jean, *szt. János feje*;

Chef-cens

écon. *darab*; 2. *főnök*; *vezér*; *főparancsnok*; mar. *hajó eleje*; 3. *fő*; admin. *igazgató*; mus. — d'orchestre, *zenekarvezető*; 4. — adt. *részéről*; *önállól*ag; 5. *pont, fok*; 6. t. t. *ard. főfal*; *boul. kovász*; mar. *kötél vége*.
 Chef-cens (chèf-), m. féo. *főhűbéradó*.
 Chef-d'oeuvre (chè-), m. *remek*; fig. *tökéletes mű*; iron. *vous avez fait là un beau — ! megadta neki !*
 Chefecier, v. chévecier.
 Chef-lieu (chèf), m. *főhely*; 2. *székhely*.
 Chef-seigneur, m. féo. *főhűbérnök*.
 Chégros, m. cord. sell. *vargafonal*.
 Chéi'line, m. icht. *durda*; —lion, m. icht. *páva-ajak*; —lodiprèse, m. icht. *sza-káros fecskehal*; —ranthe, m. bot. *sárga ibolya*; —roptère, m. z. *kézsárnyuak*.
 Chéli'doine, f. bot. —grande, *gódirc*; —petite, *galamb-begy*; —douine, f. chi. *gódircadék*.
 Chélone, —née, f. h. n. *cserepes teknősbéka*; —nite, f. miné. *fecskékő*.
 †Chémage, m. féo. *útpénz*.
 Chêmer, v. n. *ét r. soványodni, fogyni*.
 †Chémerage, m. cout. *főhűbérjog*.
 †Chemier, m. cout. *főhűbérörökös*.
 Chemin, m. *út*; faux —, *csal-út*; grand —, *ország-út*; —de fer, *vasút*; 2. *être, se mettre en —, útközben lenni, útra kelni*; *avancer —, előre sietni*; 3. *cél, eszköz, ösvény*; pop. *suivre le grand — des vaches, vakszokást követni*; *prendre le — de l'école, kerülőt csinálni*; 4. *faire son —, fölhatolni*; *montrer le —, példát adni*; *vieux comme les —s, ösrégi*; 5. *aller le droit —, nyíltan eljárni*;

Chemineau

pop. *il ne va pas par trente six —s, nem sokat teketóriázik*.
 Chemineau, m. *hordozható kandalló*.
 Cheminée, f. *kandalló*; tuyau de la —, *kéménycső*; 2. —de marbre, *márvány k.*; 3. *kémény*; p. *se marier sous la —, titkon nő-sülni*.
 Cheminer, v. n. *menni*; *útban lenni*; *lóttni futni*; fig. fam. —droit, *egyenes uton haladni*; *cet ouvrage —e bien, ez a munka folyékony*.
 Chemise, f. *ing*; 2. *être en —, egy ingben*; fig. *mettre q. en —, koldusbotra juttatni (vkit)*; com. —, *boríték*; cuis. *fruits en —, hámozatlan gyümölcs*.
 Chemisette, f. *előing*; 2. *alsóing*.
 Chémosis, f. path. *szemlob*.
 Chênaie, f. *tölgyes*.
 Chenal, m. mar. *csatorna*; riv. *hajózható viz*.
 Chenaler, v. n. mar. *mély vizet keresni*.
 Chenapan, v. *bandit*.
 Chêne, m. *cser*; *tölgy*; p. *payer en feuilles de —, limlommal fizetni*.
 Chêneau, m. p. u. *fiatal tölgy*.
 Chêneau, m. arch. *eresz-csatorna*.
 Chenère, f. *vadlud*.
 Chenet, m. *vasmacska (tűzhelyen)*.
 Chêneteau, v. *chêneau*.
 Chénette, v. *dryade*.
 Chêne-vert, v. *yeuse*.
 Chênevière, f. agr. *kenderföld*.
 Chênevite, m. *kendermag*.
 Chênevotte, f. *pozdorja*.
 Chênevotter, v. n. agr. *vesz-szőcskéket hajtani*.
 Chénier, m. bot. *csertapló*.
 Chenil, m. *vadászlak*; 2. *vacok*; fig. *ronda lakás*.
 Chenille, f. ent. *hernyó*; paquet de —s, *hernyóboly*; 2. —marte, ent. *cája szindisz*; —, bot. v. *chenil-*

Chétron

lette; brod. *bársonyga-land*; fig. *c'est une —, alkalmatlan ember*; laid com. *une —, rút*; conch. *kürtcsiga*; mod. *pongyola*.
 Chenillette, f. bot. *kacsaring*.
 Chénopode, —dium (diome), m. bot. *libatopp*; —ées, f. bot. *libatoppfélék*.
 Chenu, e, a. *galamb ősz*; poét. *hőfödte*; pop. *du —, a javából*.
 Chenure, f. *őszhaj*.
 Cher, ère, a. *kedves, drága*; 2. *drága*; adv. *drágán*.
 Cherche, cerche, cerce, f. arch. *ívesz*; *rakmetszvény*; pop. *keresés*.
 Cherche-fiche, —pointe, m. serr. *furó árr*.
 Chercher, v. a. *keresni*; —femme, fam. *háztűz nézni*; *feleséget keresni*; *fölkeresni*; 2. *aller —, v. qué-rir*.
 Chercheur, m. ast. *kutató*.
 Chercheur, se, s. *kereső*.
 Chère, f. *ebéd*; *vacsora*; faire *mauvaise — à q., rosszul megvendégetni (v.-kit)*; fig. *jó fogadás*.
 Chèrement, adv. *gyöngéden; drágán*.
 Chérer, v. a. *jól fogadni*; 2. v. *se réjouir*.
 Chérir, v. a. *gyöngéden szeretni*.
 Chéris (-ri), f. *altató mézga*.
 Chérissable, a. *szeretetre-méltó*.
 Cherlerie, f. bot. *alszirom*.
 Cherté, f. *drágaság*; faire *la —, drágítani*.
 Chérubin, m. théo. *kérub*; peint. *szárnyas angyalfő*.
 Chérubique, a. *mennyei*.
 Chervis, chervi, m. jard. *cukorrépa*.
 Chétif, ve, a. *nyomorú, nyomorúságos*; 2. *csekély, szegényes*; mine —ve, *beteges külső*; —ment, adv. *nyomorultan*.
 Chétiveté, f. *nyomor, szegénység*.
 Chétron, m. *fiók (böröndben)*.

Cheval

Cheval, m. *ló*; fig. *barom*; 2. — de bois, *tornaló*; 3. t. t. — d'artifice, *faltörő* *kos*; — marin, z. *viziló*; méc. *lóerő*.
 Chevalée, f. p. u. *lőteher*.
 Chevalement, m. *bát. támasz*.
 Chevalier, v. a. *alátámasztani*; fig. v. n. *lőtni futni*.
 Chevaleresque, a. *lovagias*; —ment, adv. *lovagiasan*.
 Chevalerie, f. *lovagság*; *lovagrend*.
 Chevalet (-lè), m. *állásbak*; h. anc. *kínpad*; ard. *palametszőtőke*; arq. serr. *fűróműszer*; luth. *hegedűsám*; • peint. *festőpolc*; tann. *timárbak*.
 Chevalier, m. *lovag*; 2. *rendvitéz*; 3. — d'industrie, *iparlovag, család*; 4. — de guet, *poroszlók kapitánya*; 5. orn. — vainé, *libuc*; — de sable, *szélkiáltó porondlakó*.
 Chevaline, a. prat. *bête —, kanca*.
 †Chevance, f. *vagyon*.
 Chevane, f. icht. *lezec*.
 Chevauchable, a. *lovagolható*.
 †Chevauchée, f. pat. *körüllovaglás*.
 †Chevaucher, v. n. *lovagolni*; v. a. burl. — une femme, *közösülni*.
 Chevaucher, m. *lovas, lovar*.
 Chevauchons, à — adv. v. *califourchon*.
 Cheval-léger, m. mil. *könynyű lovas*; —s, k. *lovasság*.
 Chevec, m. *harapó fogó*.
 Chevecerie, f. *kanonokság*.
 Chevêche, f. orn. *kanakúc*.
 Chevêchette; f. orn. *törpe csuvik*.
 Chevecier, m. h. eccl. *főkanonok*.
 Chevelu, e, a. *hosszuhaju*; agr. jard. *rostos*.
 Chevelure, f. *hajzat*; poét. *lombozat*; bot. *búb*.
 Chever, v. bij. *laposra csiszolni*; chaud. *homorítani*.
 Chevet, m. *párna*; pr. il a trouvé cela sous son —, a

†Chevetain

légből kapta; artil. *irányék*.
 †Chevetain, chevetaigne, m. *kapitány*.
 Chevêtre, m. v. licou; arch. *fiókgerenda*; serr. *karpánt*.
 Cheveu, m. *hajsza*; haj; faire les —x, *haját nyírni*.
 Chevillage, m. mar. *elcövekelés*.
 Cheville, f. *cövek*; — du pied, *boka*; poét. *hézagtöltő*; charp. — de lien, *pántszeg*.
 Cheviller, v. a. *megcövekelni*; fig. ame —ée, *szívós élet*; t. t. *kifacsarni*.
 Chevillure, v. andouiller.
 Chevir, v. n. pop. *végezni (vkivel)*; prat. *kiegyezni*.
 Chevissance, chevissement, v. accord.
 Chèvre, f. *kecske*; pr. prendre la —, *ok nélkül tűzbe jönni*; charp. *fűrészláb*; méc. *emelő csiga*.
 Chevreau, cabri, m. *gödölye*.
 Chèvre-feuille, m. bot. *szulák*.
 Chèvre-pied, s. a. *kecskelábú*.
 Chevreter, v. n. *dobogni*.
 Chevrette, f. *őztehén*; art. *kolostya*; pharm. *szörpfa-zék*; serr. *háramb*.
 Chevreuil, m. *öz, baköz*.
 Chevrier, m. *kecskepásztor*.
 Chevrillard, m. *őzborjú*.
 Chevron, m. arch. *szarufa*; com. *kecskeszőr*; bl. *cimergerenda*.
 Chevronnage, m. charp. *szarufa rakása*.
 Chevronné, e, a. bl. *cincergerendás*.
 Chevronner, v. a. *szarufákat rakni*.
 Chevrotage, m. *kecskeadó*.
 Chevrote ment, m. mus. *mekegés*.
 Chevroter, v. n. *meggödölyézni*; fig. *boszankodni*; 2. *ugrándozni*; 3. mus. *mekegni*.
 Chevrotin, m. *kecskebőr*; p. tirer au —, *versenyt inni*; —ner, v. chevrotter (2).
 Chevrotine, f. *őzposta*.

Chiffe

Chez, prép. *honn*; je sors de — lui, *tőle jövök*; com. ott, amott; 2. *közt*; 3. *-nál, -nél*; 4. il a un — soi, *tulajdon háza van*.
 Chiasse, f. vulg. v. *scorie*, — de fer, *vasszar*; — de mouche, *légyszar*; fig. *sallak*.
 Chiboul, m. *jószagu gyanta*.
 Chic, m. pop. *fortély*.
 Chicane, f. *törvénycsavarás*; *fortély, fondorlat*.
 Chicaner, v. a. *fondorkodni, furfangoskodni*; fig. — sa vie, *életét védeni*; csúrní csavarni.
 Chicanerie, f. fam. *törvénycsavarás*; *fondorkodás*.
 Chicaneur, m. *törvénycsavaró*; *furfangos*.
 Chicanier, ère, s. a. fam. *szórszálhasogató*; cela est —, *csiklandós*.
 Chiche, a. fam. *zsugori*; fig. il est — de ses paroles, *szórestelő*; un — face, *sovány arcú*; 2. bot. pois —, *bagolcsa*; —ment, adv. *zsugorilag*; *cigánykodva*.
 Chicheté, f. *zsugoriság, cigánykodás*.
 Chicoracé, e, a. bot. *katángnemű*.
 Chicorée, f. bot. *katáng*; — endive, *cikoria*.
 Chicot, m. e. f. *facsonk*; 2. *faszálka*.
 Chicoter, v. a. pop. *zsörtölni*.
 Chicotin, m. *keser-ugorkalé*.
 Chien, ne, s. *eb, kutya*; szuka; ch. une meute de —s, *ebfalka*; fig. fam. *nyomorult*; p. un — regarde bien un évêque, *a királynak is szemébe néz a macska*; entre — et loup, *alkonyatkor*; 2. arq. *sárkány*; tonn. *abroncs húzó*.
 Chiendent, m. bot. *ebfü*.
 Chiennier, v. n. *kölykezn*.
 Chier, v. n. pop. *szarni*; — du poivre, pop. *kereket oldani*.
 Chieur, se, s. b. *szaró*.
 Chiffe, m. *ringyrongy*; fig. homme —, *szar-ember*.

Chiffler

Chiffler, v. n. v. siffler; 2. pop. dobzódni; it. szürcsölni.
 Chiffon, m. rongy, condra; pop. feslett leány.
 Chiffon, ne, a. v. branche.
 Chiffoner, v. a. összegyűrti; fig. cela le —e, ez fúrja agyát; mine —ée, fam. szabálytalan, de csinos arc.
 Chiffonnier, ère, s. rongyszedő; fig. hírhordó; it. veszekedő.
 Chiffature, f. lapszámozás.
 Chiffre, m. szám; 2. írásjelek; com. jel; 3. névvonás.
 Chiffrer, v. a. lapszámozni; 2. v. n. számolni.
 Chiffreur, m. számoló.
 Chignon, m. an. tarkó; mod. konty.
 Chigros, v. chégros.
 Chiliade (ki-), f. ezer; une — d'années, évezred.
 Chilone (ki-), a. duzzadt ajkú.
 Chilopodes (ki-), v. mille-pieds.
 Chimère, f. myth. Chimera; fig. agyrém, ábrándkép; 2. poisson —, icht. kimérahál; — antarctique, icht. északi karakatna.
 Chimérique, a. ábrándos, képzelgő; —ment, adv. ábrándosan.
 Chimie, f. vegytan.
 Chimification, f. vegytani eljárás.
 Chimique, a. vegytani; —ment, adv. v. tanilag.
 Chimiste, m. vegyész.
 Chinche, chincilla, m. z. szagos görény.
 Chiner, v. a. manuf. habossá tenni.
 Chinfreneau, m. pop. sebhely.
 Chinoïdine, f. chi. sinoidén.
 Chiquer, v. n. pop. dözsölni.
 Chionanthe, m. bot. tavaszi tözike; hófa.
 Chiourme, f. gályarabok.
 Chipeau, m. orn. kerce ruca.
 Chipper, v. a. dán módra cserzeni; 2. pop. v. voler.
 Chipoter, v. n. fam. sérikálni, tekeregni; 2. v. chicaner.

Chipotier

Chipotier, ère, s. késedelmező; 2. v. chicaneur.
 Chippolin, m. fénymázolt vízfestmény.
 Chique, m. buvó bolha; 2. bagó; 3. agyaggolyó.
 Chiquenande, f. fricska; —r, v. a. fricskázni.
 Chiquer, v. a. dohányt rágni, bagózni; fig. il n'a pas de quoi —, nincs harapni valója.
 Chiquet (-ké), m. fam. darabka, szikra; — de vin, kortyocska bor; — à —, adt. lassankint; darabonkint.
 Chiqueter, v. a. tépni, tépedelni.
 Chiqueteur, m. gyapjutépő.
 Chiqueur, m. pop. dohányrágó; it. zabáló.
 Chiragre, (ki-), f. méd. kézköszvény; —, m. kézköszvényes.
 Chirographaire, a. kézirati; —logie, f. ujjbeszéd; —logue, m. ujjbeszélő; —man-cie, f. kézjósolat; —man-cien, ne, s. kézjós.
 Chironie, chirone, f. bot. ezerjófű.
 Chirurgical, e, a. sebészi; —e, f. sebészet; —en, m. sebész; —que, v. —cal.
 Chitine, f. chi. tülkedék.
 Chiton, oscabrion, m. conch. tengeri féreg.
 Chiure, f. légyszar.
 Chlorate, (klo-), m. chi. halvsó; —e, m. chi. halvany; 2. bot. nádrafü; —étique, v. chloritique; —ique, a. chi. halvsavas; —is (clorice), f. myth. virágkirálynő; bot. v. chlore (2.); orn. zöldike; —ite, f. minér. halvanykő.
 Chloromètre, m. chi. halvanymérő; —phylle, f. chi. levélzöld; —se, f. méd. sápkór; —tique, a. méd. sápkóros.
 Choc (-ok), m. ütközés (vmi-be); 2. roham; fig. az érdekek összeütközése.
 Chocaille, v. n. b. becsípni.
 Chocailon, v. ivrognesse.

Chopper

Chocard, m. orn. csóka.
 Chocla't, (-la), m. csokolád; couleur —, vörösbarna; —tier, m. cs. készítő; —tière, f. cs. ibrik.
 Choeur (keur), m. énekkar; 2. karének; arch. templomkarzat.
 Chogramme, m. serr. titkos zár.
 †Choir, v. n. irr. esni; pr. il est chu, megsoványodott.
 Choisir, v. a. választani; mil. — son homme, célba venni; c'est du —i, a legjobb fajtából való.
 Choisissable, a. választható.
 Choison, v. dessein.
 Choix, m. választás.
 Cholagogue (ko-), s. a. méd. epehajtó.
 Cholédographie, f. epeleírás; —logie, f. epetan; —logique, a. epetani.
 Choléolithe, f. epekő.
 Choléra-morbus, (ko-), m. epemirigy.
 Cholérique (ko-), a. méd. epemirigyes. [sav.
 Cholique (ko-), m. chi. epe.
 Chômable, a. megünnepelendő.
 Chômage, m. ünneplés; 2. munkaszünet.
 Chômer, v. a. ünnepelni; 2. v. n. szünetelni; agr. ugarban heverni; 3. — de qch. hiányt szenvedni.
 Chomet, m. orn. réti ke.
 Chondrille (kon-), m. bot. kakics.
 Chondrographe (kon-), m. porcleirő; —graphie, f. p. leírás; —logie, f. an. p. tan; —ptérygien, m. icht. porcoshal.
 Chopine, f. kanta; p. mettre pinte sur —, egymásután inni.
 Chopiner, v. n. pop. köppögetni.
 Chopinette, f. fam. iccécske; hydr. — de pompe, szivattyú-köldök.
 Chopler, v. faux.
 Choppement, m. botlás.
 Chopper, v. n. megbotlani; fig. bakot löni.

Choppeur

Choyer

Cibe

Choppeur, m. *botló*.
 Choquant, e, a. v. *choquer*.
 Choquant, v. *chocard*.
 Choquer, v. a. qch. *meglökni, taszítani*; — à table, *koccintani*; 2. q., *megsértetni, megbántani*; la répétition de ces mots est — te, *e szavak ismétlése sértő*; mar. — une corde, *kötelet legörgetni*; 3. se —, v. r. *fig. egymást megtámadni; magát sértve érezni*.
 Choral (ko-), a. *karhoz tartozó*; 2. m. *karének*.
 Choré'graphie, m. *táncrajzoló*; —graphie, f. t. *rajz*; —graphique, a. *táncrajzi*.
 Choriste (ko-), m. *kar-énekes*.
 Choro'graphie, m. *tájrakzó*; —graphie, f. t. *rajz*; —graphique, a. t. *rajzi*.
 Chorus (ko-ruce), m. *kardal*.
 Chose, f. *dolog*; jur. — publique, *közügy*; 2. *izé*; 3. *quelque —, valami*.
 Choser, v. a. et n. *enyelegni*.
 Chou, m. *káposzta*; —blanc, *káposztafej*; —x *frisés, fodor-káposzta*; — de chien, *apocin*; — fleur, *virágos k.*; — navet, *répakáposzta*. —rave, *kalaráb*; p. —pour —, *szeget szeggel*; fam. mon chou —, *kincsem*; ch. — *pille! rajta!*
 Chouan, m. h. d. F. *Bourbon párt*; bot. *görög széna magva*; —nier, m. *Bourbon párti*.
 Chouc, v. *choucas*.
 Choucal, v. *calle*. (bot.)
 Choucas, v. *chocard*.
 Chouchement, m. *bagolyhuhogás*.
 Choucroute, f. *savanyított káposzta*.
 Chouer, v. *tromper*.
 Chouette, f. orn. *bagoly*; fam. *bűnbak*.
 Chou-fleur, m. bot. v. *chou*; 2. *chir. husany*.
 Chouguet (-ghé), m. *métal. üllőtőke*.
 Choupille, m. ch. *kopó*.
 Chouquet, m. mar. *árboc-fogaló*.
 Choupille, m. ch. *vizsla*.

Choyer, v. a. qch. *gondot véselni; kényesztetni*; 2. — q. *kimélni*; 3. se —, v. r. *magát kimélni*.
 Chrême (kré-), m. ord. le saint —, *szent olaj*.
 Chrêmeau, m. *keresztelési főköttőcske*.
 Chrétien, ne, s. a. *keresztény*; parlez —, *beszéljen érthetően*; pop. cela n'est pas —, *pogány dolog*; —nément, adv. *keresztény módon*.
 Chrétienté, f. *kereszténység*.
 Christ (kris-te), m. *megváltó*; peint. —, *feszület*; 2. —, *Jesus-Christ (Jésu-kri), Jézus-Krisztus*.
 Christianiser, v. a. *keresztényenyé tenni*.
 Christianisme, m. *kereszténység*.
 Chrom'ate (kro-), m. chi. *festavas só*; —até, e. a. chi. *festavas*; —atique, s. a. mus. *félhangú*; peint. *színtan*; —atiquement, adv. *félhangokonjáró*; —e, m. minér. *festeny*; —ique, a. *festavas*; acide —, *fest-sav*.
 Chroni'cité (kro-), f. path. *idülttség*; —que, f. *időrajz*; —scandaleuse, *hír, szó szele*; 2. a. méd. *idült*; —quer, v. n. *időrajzot írni*; —queur, m. *évkönyvíró*.
 Chrono'graphie, m. lett. *évszámok mondat*; 2. v. *chronologue*; —graphie, —logie, f. *időtan*; *időleírás*; —logique, a. *időtani*; —logiquement, adv. *kortanilag*; —logiste, —logue, m. *kortudós*; —mètre, m. *időmérő*; mar. *tengeri óra*; mus. *ütemmérő*; —métrie, f. *időmérés*.
 Chrysalide (kri-), f. *hernyóbáb*.
 Chrysalider, v. n. se —, v. r. *bábuvá lenni*.
 Chrysanth'ème, f. —émon, —émum (-ome), m. bot. *aranyvirág*; —émoides, f. bot. ar. v. *félék*.

Chrysis (kri-sice), m. ent. *aranybogár*.
 Chryso'béril, (kri-), m. minér. *aranyberill*; —colle, f. minér. *aranyenyv*; —come, f. bot. *aranyfürt*; —graphie, m. *aranybetűíró*; —graphie, f. ar. b. *írás*; —lithe, f. minér. *aranykő*; —logue, a. *ékesen szóló*; —manie, f. *aranykórság*; —mèle, f. ent. *döglégység*; *aranyos cserebüll*; —prase, f. *aranyagát*; —splénium, m. bot. *aranyveselke*.
 Chu, v. *choir*.
 Chucheter, v. n. *csicseregni*.
 Chuchotement, v. *chuchoterie*.
 Chuchoter, v. n. *suttogni*; *susogni*; 2. v. a. *sugdosni*.
 Chuchoterie, f. *suttogás*; *szi-szegés*.
 Chuchoteur, m. *suttogó, susogó*.
 Chuinte, v. n. *bagoly huhogását utánózni*.
 Churle, v. *ornithogale*.
 Chut! i. fam. *csitt!*
 Chute, f. *esés, omlás*; *kihullás*; *lehullás*; fig. *bukás*; rhé. *berekesztés*; fig. la — du premier homme, *az első pár ember esete*; jard. *lejtőség*; hydr. *esés*; mar. — de voile, *vitorla hossza*; méd. *ömlés*.
 Chuter, v. n. th. *bukni*; 2. v. a. *kifütyölni*.
 Chyl'e, m. an. *tápnedv*; —eux, se, a. *tejnyés*; —ifère, a. an. *tejnye tartalmu*; —ification, chyllose (ki-), f. *tápképzés*.
 Chym'e, m. an. *emv*; —ification, f. *emvképzés*; —ose, m. *szemhéjlob*.
 Ci, adv. *itt*; ci-joint, *mellékel*; — devant, *ezelőtt*; — après, *azután*; 2. cet homme —, *ez ember*; ceux —, *azok*; par —, *erre*; par — par-là, *itt ott*.
 Ciacale, v. *chacal*.
 Cibation, f. chi. *szilárdítás*.
 Cibauière, f. mar. *zsákháló*.
 Cibe, cible, f. *céltábla*; mil. *céllövés*.

Ciboire

Ciboire, m. cath. *szentelt osztatartó*.
 Ciboule, f. *mogyoróhagyma*.
 Ciboulette, v. *civette*.
 Cicadelles, f. pl. ent. *szöcskefélék*.
 Cicatrice, f. *sebhely*; fig. *szenyfolt*.
 Cicatricule, f. *sebhelyecske*.
 Cicatrisant, e, —satisf, ve, a. *behegesztő*.
 Cicatrisation, f. *behegesztés*.
 Cicatriser, v. a. *sebhelyeket csinálni*; 2. *behegesztetni*; fig. *gyógyítani*; 3. se —, v. r. *behegedni*.
 Cicendèle, v. *cicindèle*.
 Cicérole, f. *bagolcsa*.
 Cicérone (-tchi-tché-ro-né), m. *műkalauz*.
 Ciche, v. *cicérole*.
 Cicindèle, f. ent. *cingolány*.
 Cicisbée, v. *sigisbée*.
 Ciclamor, v. *orle*.
 Ciculaire, cigüe aquatique, f. bot. *vizibőszvény*; — odorante, *bubujicska*.
 Ci-devant, v. *jadis*; it. v. ci.
 Cidre, m. *almabor*.
 Ciel, m. *ég*; 2. poét. *oiseaux du —, harmat*; 3. *ég-alj, é. hajlat*; 4. écr. *dév. menny*; le royaume des cieux, *mennyország*; 5. *Isten, Ég*; t. t. le — d'un lit, *ágy-mennyezet*; peint. *levegő*; 6. fig. *cela nous est tombé du —, a felhőből pottyant le; váratlanul jött*.
 Cierge, m. *viaszgyertya*.
 Ciergier, v. *cirier*.
 Cigale, f. *kaboca*; —r, v. n. *cirpogni*.
 Cigare, Cigarre, m. *szivar*; —tte, f. *papirszivar*.
 Cigogne, f. *gólya*.
 Cigogneau, m. *fiatal gólya*.
 Cigüe, f. bot. *bürok*; —aquatique, v. *ciculaire*.
 Cil, m. *szemszőr*; *pilla*.
 Ciliaire, a. *ligament —, sugárszálag*.
 Cilice, m. *szőring*; mil. *lőszőr derekalj*.
 Cilié, e, a. bot. *sörtés*.
 Cillement, m. *hunorgás, pislogás*.

Ciller

Ciller, v. a. *pislogni*; 2. v. n. *hunyorítani*; fig. *moccanni*.
 Cimbre, m. bot. *cirbolyafenyő*.
 Cime, m. *csúcs, orom*; jard. —, *fausse ombrelle, bogernyő*.
 Ciment, m. *homokos mész*; *ragasz*; — hydraulique, *vízálló ragasz*.
 Cimeter, v. a. *ragasszal kitömni*; fig. *megerősíteni*.
 Cimentier, m. *ragaszcsináló*.
 Cimeterre, m. *kard, pallos*.
 Cimetière, m. *temető*; fig. *sír*.
 Cimette, f. jard. *káposzta hajtása*.
 Cimeux, se, a. bot. *bog, ernyő alakú*.
 Cimicaire, f. bot. *poloskavész*.
 Cimicides, f. pl. ent. *mezei poloska*.
 Cimeter, m. mil. *sisakdísz*; bouch. *felsár*; vén. — du cerf, *szarvas fartő*.
 Cimolít, cimolée, f. *csapóföld*; 2. —, *fenpor*.
 Cinabarin, e, a. *higpírszínű*.
 Cinabre, m. *higpír*.
 Cinanome, v. *cinnamome*.
 Cincenelle, f. riv. v. *cableau*; mar. *csigakötél*.
 Cincle, m. orn. *víztengely*.
 Cinéfier, cinériser, v. a. chi. *hamvasztani*.
 Cinèle, v. *cincle*.
 Cinéraire, a. urne —, *hamv-veder*; bot. la —, *dugasor*.
 Cinération, v. *incinération*.
 Cingle, m. icht. *kolc*.
 Cinglau, m. *mérőzsínor*.
 Cinglement, m. mar. *vitör-lázás*; 2. *csipés (szélről)*.
 Cingler, v. n. mar. *vitör-lázni*; 2. v. a. *ostorral stb. ütni*; 3. *csipni (szélről)*; 4. *charp. zsinorra venni*.
 Cinnamome, —mum (mome), bot. *fahéjfa*.
 Cinq, a. *öt*; — fois, *ötször*; page —, *ötödik lap*; — taches, icht. *öt ujjas hal*.
 Cinquantaine, f. *ötven darab*; *aranylakodalom*.
 Cinquante, a. *ötven*.
 Cinquantième, a. *ötvenedik*.
 Cinquième, a. *ötödik*; 2. *écol*.

Circuit

la —, *ötödik osztály*; 3. —, m. *ötödrész*; —ment, adv. *ötödször*.
 Cintrage, m. mar. *kötélzet*.
 Cintre, m. arch. *ívezet*; 2. *ív-állás*.
 Cintrer, v. a. *boltozni*.
 Ciocoque, f. bot. *pirosító buzér*.
 Cion, m. méd. *nyelvcsapdag*.
 Cippe, m. arch. *emlékoszlop*; 2. *béko*; 3. *sírkő*.
 Cirage, m. *fényesítés*; 2. *fénymáz*.
 Circée, f. bot. *varázs szírom-pár*; *altató nadragulya*.
 Circompolaire, a. *földsark körüli*.
 Circon'cire, v. a. ir. *körülmetélni*; —cis, m. *körülmetélt*; —ciseur, m. *körülmetelő*; —cision, f. k. *metélés*; pierre de —, *amazonkő*; —ferance, f. *kerület, szélkör*; —flexe, a. gr. *hajlott ék*; —jacent, e, a. *körülfekvő*; —locution, f. *körülírás*; —scription, f. *körlátozás*; —scrire, v. a. it. *körlátozni*; *körülírni*; —spect, e, a. *óvatos*; *szerény*; —spection, f. *ovatoság*; —spectissime, a. *nagyon ovatos*; —stance, f. *körülmény*; = *délicate, kényes helyzet*; de —, *alkalmi*; pal. *tartozék*; —stanciel, le, a. *körülményes*; —stancier, v. a. *körülményesen előadni*; —vallation, f. mil. *körülgátlás*; ligne de —, *gátvonal*; —venir, v. a. ir. *rászedni, körülhálózni*; —vention, f. *rászedés, körülhálózás*; —voisin, e, a. *körülfekvő, szomszédos*; —volant, e, a. *ide s tova röpködő*; —voler, v. n. *ide s tova röpködni*; —volution, f. *forgatás*; arch. =s, *tekervények*; méd. =s *cérébrales, agybélcsék*; *—voyance, f. *be-látás*.
 Circuire, v. *environner*.
 Circuit, m. *körület*; faire un grand —, *nagy kerülőt*.

Circul'aire

tenni; fig. hímzés hámózás.
 Circul'aire, a. körded; astr. mouvement —, körmozgás; com. lettre —, körlevél; =ment, adv. körben; — ant, e, a. keringő: —ateur, m. kóborló; —ation, f. kerengés, forgalom; faire de l'argent par =, váltónyargalást üzni; —atoire, s. a. mec. vitesse =, körmozgás; —er, v. a. forogni, forgalomban lenni; keringeni; faire =, forgalomba hozni; chi. lombikolni.
 Circum-circa, v. environ.
 Circus (-ku-ce), m. orn. kánya.
 Cire, f. viasz; — vierge, rajviasz; viaszgyertya; droit de —, pecsétdíj; 2. an. v. cérumen; h. n. viaszhártya; méd. beurre de —, viasz-olaj; — d'Espagne, pecsétviasz.
 Cirer, v. a. viaszolni; fényesíteni.
 Cirier, m. viasztekeres-eresztő; 2. bot. viaszbura.
 Ciroène, m. viasz-tapasz.
 Ciron, m. ent. atka; lapostetű.
 Cirque, m. körszin; lovarda.
 Cirquinçon, m. z. övély.
 Cirrhe, v. vrille.
 Cirrheux, se, a. bot. indás.
 Cirrhistome, m. icht. márna.
 Cirure, f. viaszboríték; fénymáz.
 Cisaillement, m. bevágás.
 Cisailler, v. a. mon. bevágni.
 Cisaillies, f. pl. bádög-metsző olló; 2. — de billon, pénzhulladék.
 Ciseau, m. véső; — à écolter, völgyelő v.; — de lumière, lyuk v.; forg. — à chaud, érc v.; — à froid, vágó; 2. —x, m. pl. olló; — à tondre, juh-olló; posztónyíró o.
 Ciseler, v. a. vésőzni; man. velours —é, hímes bársony; — une étoffe, kelmét vasalni.
 Ciselet, m. kopács.

Ciselleur

Ciselleur, m. vésnök.
 Ciselure, f. vésőzés; vertmunka.
 Cisoir, m. érc-olló.
 Cisoires, f. orf. tűke-olló; mon. bélyegmetsző véső.
 Ciste, m. bot. szuhar; — hélianthème, sziklai sz..
 Cisterne, v. citerne.
 Cisterocèle, a. méd. hernie —, hólyagsérv.
 Cistrole, m. bot. gümő.
 Citadelle, f. guer. fellegrvár.
 Citateur, m. idéző.
 Citation, f. pal. idézés; it. lett. hivatkozás.
 Citatoire, a. idézési.
 Cité, f. h. a. város; la sainte —, Jérusálem; droit de —, polgárjog.
 Citer, v. a. pal. idézni; it. litt. 2. megnevezni; 3. hivatkozni.
 Citerne, f. víztartó.
 Citise, cytise, m. bot. zanót.
 Citoyen, ne, s. állampolgár.
 Citr'agon, m. bot. citromfű; —ate, m. chi. csavassó; —in, e, a. csárga; chi. citrány; f. phar. c. olaj; —inelle, f. orn. olasz pinty; —ique, a. acide =, csav.
 Citron, m. citrom; jus de —, c. lé; —ate, m. cukros c. héj; —né, e, a. csárga; —nelle, f. cs. pálinka; —ner, v. a. citromlével vegyíteni; —nier, m. bot. c. fa.
 Citrouille, f. tök; fig. pop. une grosse —, tökmagzacskó.
 Civade, f. h. n. ollótlan tengeri rák.
 Cive, f. metélő hagyma; vitr. üveg karika.
 Civet, m. borsporos nyulaprólék.
 Civette, f. v. cive; h. n. angolnácska; 2. cibét-petymeg.
 Civière, f. saraglya; pop. szűrőkád.
 Civil, e, a. polgári; 2. emploi —, magánhivatal; droit —, polgári jog; liste —e, udvari költség; 3. procès —, polgári pör; 4.

Clarier

udvarias; 5. —ment, adv. polgárian; udvariasan.
 Civilisable, a. polgárisodható.
 Civilisation, f. polgárisodás; műveltség.
 Civiliser, v. a. polgári pörre változtatni; 2. polgárosítani; 3. se —, v. r. polgárosodni; művelődni.
 Civilité, f. udvariasság; 2. —s, pl. bókók.
 Civique, a. polgári.
 Civisme, m. polgári érzület.
 Clabaud, m. ch. csaholó; fig. fecsegő; fam. ce chapeau est —, e kalap lekönyul.
 Clabaudage, m. ch. csaholás; fig. v. clabauderie.
 Clabauder, v. n. ch. csaholni; fig. fam. nyefegni; zsémbelni.
 Clabauderie, f. nyefegés, zsémbelés.
 Clabauder, se, s. fam. nyefegő, zsémbeskedő; szócsaplár.
 Claie, f. hodály.
 †Claim, v. clameur.
 †Claimer, v. n. segítségért kiáltani.
 Clain, m. ton. ereszték.
 Claine, v. clame.
 Clair, m. világosság; au — de la lune, holdvilágnál; 2. —, e, a. világító, fénylő; la lune est —, a hold fénylik; 3. világos; 4. fényes, tiszta; 5. világos (szín); 6. átlátszó; fig. tirer au —, tisztába hozni; eligazítani; 7. ritka; 8. tiszta, csengő (hang); 9. nyílt, értelmes; 10. elvitázhatlan; 11. —, adv. ord. fig. világosan; értelmesen; csengőn; elvitázhatlanul.
 Clairan, v. clarine.
 Clairement, adv. érthetően; világosan, tisztán.
 Clairet, te, a. vin —, fűszeres bor; it. színbor.
 Claire-voie, f. arch. rácsfal; 2. à —, adt. átlátszóan.
 Clarier, m. bout. tájékos kovász.

Clairière

Clairière, f. e. f. tisztás.
 Clairon, m. poét. tárogató; ent. — des ruches, méhésztartó.
 Clairones, — nnes, f. pl. ent. hangya-pazér.
 Clairvoir, m. sculpt. áttört faragvány.
 Clayvoyance, f. éleselme; 2. alvalató. [2. alvalátás.
 Clairvoyant, e, a. éles elméjű;
 Clamart, m. fig. cinterem.
 Clame, m. zárándokköpeny.
 Clameur, f. lárma, kiabálás.
 Clameux, se, a. lármás.
 Clampin, v. clanpin (2).
 Clandestin, e, a. titkos; commerce —, dugárkodás; 2. —e, f. — écailleuse, ol-már; —ment, adv. titkon.
 Clandestinité, f. titkolás, titkolózás.
 Clanpin, e, s. a. v. boiteux; 2. pop. un —, une —e, he-nyélő.
 Clapet, m. billentyű.
 Clapier, m. ch. écon. tengeri nyul lyuka; chi. geny-tömlő.
 Clapir, v. n. nyivákolni; se —, v. r. elbűni.
 Clapotage, m. zörömbölés; mar. pocsogás.
 Clapoter, v. n. mar. pocsogni.
 Clappement, m. csettenés.
 Clapper, v. n. csettenni.
 Claquade, f. tapsolás.
 Claque, f. csapás (tenyérrel); écon. felcipő; orn. fenyű-madár; th. taps; chap. m. —, lapos kalap.
 Claquedent, m. szegény ör-dög; fig. csacska.
 Claquement, m. vacogás; — de mains, tapsolás.
 Claquemurer, v. a. fam. be-zárni; 2. se —, v. r. fig. összehúzni (magát); sa-rokba huzódni. [lap.
 Claque-oreille, m. konya ka-
 Claquer, v. n. — des mains, tapsolni; — des dents, va-cogni; — avec le langue, csettenni; faire — son fouet, cserdíteni; fig. kér-kedni; 2. v. a. fam. — q., megcsapkodni.
 Claquet, m. rázófa.

Claqueter

Claqueter, criser, v. n. cir-pelni.
 Claquette, f. v. caillette; 2. névjegytárca.
 Claqueur, m. tapsonc; fig. sündörgő.
 Clarification, f. tisztálás.
 Clarifier, v. a. tisztálni; 2. se —, v. r. tisztulni.
 Clarine, f. kolomp; com. pa-tyolatsfátyol.
 Clarinette, f. mus. sipola; sipolász.
 Clarté, f. világosság, fény; 2. átlátszóság, tisztaság; fig. értelmesség.
 Clas, m. v. glas; — clas, re-csegés; fig. faire un grand — —, sok bajt csinálni semmiért.
 Classe, f. osztály; fig. de la première —, első rendű.
 Classement, m. osztályzat.
 Classer, v. a. rendezni.
 Classicisme, m. litt. remek-iróság.
 Classificateur, m. osztályozó.
 Classification, f. osztályozás.
 Classifier, v. a. osztályozni.
 Classique, a. litt. műremeki; *m. remekirő.
 Clathre, m. bot. recés gomba.
 Clatir, v. n. ch. csaholni.
 Clatule, f. h. n. puhány.
 Claude, s. a. fam. bárgyu, buta.
 Claudicant, v. boiteux.
 Claudication, f. méd. sánti-tás.
 Clause, f. záradék; kikötés.
 Clausoir, m. bāt. zárkő.
 Claustral, e, a. zárdai.
 Clavaire, m. levéltárnok; f. bot. koráll-gomba.
 Clavé, e, a. bot. bunkós.
 Claveau, m. clavelée, f. bá-rányhimlő; arch. ékalaku zárkő.
 Clavecin, m. mus. zongora.
 Claveciniste, m. zongorázó.
 Clavelé, e, a. himlős; —lée, v. claveau; —leux, se, a. bárányhimlős; —lisation, f. b. h. oltás; —liser, v. a. b.himlőt oltani.
 Clavette, f. akasztószeg.
 Clavi'cord, monocorde, m. mus. egyhúros, zendmérő;

Cligne-musette

—culaire, a. an. vállperec-hez tartozó; —cule, f. an. vállperec; —er, m. kulcs-karika; luth. mus. billen-tyűzet; —ère, f. icht. tar-ka szádla; —forme, v. clavé.
 Clayer (clé-ié), m. durva cserény.
 Clayon, m. sajtcserény.
 Clayonnage, m. rőzségát.
 Clé, clef (clé), f. kulcs; être sous la —, zár alatt lenni; fig. la — d'or, pénz; 2. kulcs (műszer); — de lit, csavarkulcs; — de montre, órak.; — à tirer, k.puska; mar. ék; 3. fig. nyitja (v. minek); 4. arch. ékkő; bāt. — d'un poutre, lant-sám; ch. — de meute, a legjobb eb egy falkában; fig. kolompos; men. csap.
 Clématis, v. pervenche.
 Clématite, f. bot. bérce.
 Clémence, f. kegy, kegyelem, kegyesség.
 Clément, e, a. kegyes, ke-gyelmes; elnéző.
 Clenche, clinche, f. serr. ki-lincs.
 Cléonie, f. bot. üszög-őr.
 Clepsydre, f. víz-óra; föveny-óra; víz-orgona.
 Clerc (clére), m. pap; pap-növendék; 2. irnok; — d'avocat, ügyvéd-segéd; vice de — à mètre (klér-ka-mètre), tollhiba.
 Clergé, m. papság.
 Clergicole, m. papszolga.
 Clérical, e, a. papi; —ment, adv. papilag.
 Cléricature, f. papirend.
 Clérion, m. papnövendék.
 Clichage, m. minta-öntés.
 Cliché, m. minta öntvény.
 Clichement, m. selypítés.
 Clicher, v. a. mintába ön-teni.
 Clicheur, m. minta-öntő.
 Client, e, (-an, -ante), s. vé-denc; com. v. pratique.
 Clientèle, f. védencség.
 Clifoire, f. bodzapuska.
 Clignement, m. kacsintgatás.
 Cligne-musette, f. szembe-kötő.

Cligner

Cligner, v. a. *hunyorogni*.
 Clignotement, m. *pislogatás*.
 Clignoter, v. a. *hunyorítani, pislogni*.
 Climat, m. *éghajlat, éghajl.*
 Climatérique, a. astr. *an-née —, fok-év*.
 Climax (mac-se), v. *gradation*.
 Clin-d'oeil, m. *pislantás*; fig. en un —, *pillanatban*.
 Clinche, v. *clenche*.
 Clinique, a. *médecin —, szülész*; —, f. *szül. kóroda*.
 Clinopodium (-ome), m. bot. *pereszlen*.
 Clinquant, m. *lánna, sík*; fig. *ürespompa*.
 Clinquanter, v. a. *síkkal terhelni*.
 Clique, f. *cinkos társaság; félrepárt*.
 Cliquet (-ké), m. horl. *mécan. zárkúp*; mett. *ütőrugó*; — d'un moulin, v. *claquet*.
 Cliqueter, v. n. *csörögni*.
 Cliquetis (clik'-ti), m. *csörgés*; méd. — des os, *ropogás*.
 Cliquette, f. *csörgettyű*.
 Clisse, f. *sajtrács*; chir. v. *éclisse*.
 Clisser, v. a. *körül fonni*.
 Clisson, m. com. *len-vászon*.
 Clistère, v. *clystère*.
 Clitoris, m. an. *csikló lindik*.
 Clivage, m. lap. *hasítás*.
 Cliver, v. a. un diamant, lap. *hasítani*.
 Cloaque, f. v. *égout*; 2. —, m. *személgödör*; fig. *undok ember v. hely*; an. *far*.
 Cloche, f. *harang*; p. *fondre la —, eltökélni magát*; fig. *pattanás*; mar. — à plonger, *buvárharang*.
 Clocheman, m. écon. *vezér-űrű*.
 Clochement, v. *claudication*.
 Cloche-pied, m. com. *sodrott selyem*; 2. à — adt. *fél-lábon*.
 Clocher, m. *templomtorony; plebánia*; p. *tirer du —, a végső eszközhez folyamodni*.

Clocher

Clocher, v. n. *sántítani*; fig. *hiányosnak lenni*; v. a. *jard. üvegharanggal befödni*.
 Clocheron, m. *harangocska*.
 Clochette, f. *csöngettyű*.
 Cloison, f. arch. *válaszfal, közfal*; 2. *deszka-kerítés*; — à jour, *lécrács*.
 Cloisonnage, m. *rekeszték*.
 Cloisonner, v. a. *elrekeszteni*.
 Cloître, m. *keresztfolyosó*; 2. *zárda*.
 Cloîtreur, v. a. *zárdába tenni*; 2. se —, v. r. *zárdába menni*.
 Cloîtreur, m. *szerzetes*; —ère, f. *apáca*.
 Clonique, v. *spasmodique*.
 Clonisme, m. méd. *rángás*.
 Clonisse, f. conch. *káma*.
 Cloper, v. *clocher*.
 Clopin-Clopant, adt. *sántikálva; bicegve*.
 Clopiner, v. n. *bicegni*.
 Cloporte, m. ent. *rinya*; — de la baleine, *cetfalangya*.
 Cloque, f. *jard. összezsugorodás*.
 Clore, v. a. irr. *zárni, bezárni*; — les yeux d'un mort, *halott szemét befogni*; — l'oeil, *szemét behunyni*; 2. *bekeríteni*; 3. *bevégezni*; — un marché, *alkut kötni*; 4. v. n. *cette porte ne clôt pas bien, ez ajtó rosszul csukódik*.
 Clos, m. *tilalmas, tilos*; —, se, a. *elzárt*; fig. se tenir — et couvert, *elrejtőzni*; it. *hallgatni*.
 Closeau, m. *bekerített telek*.
 Closerie, f. cour. *kerített major*.
 Clossement, closser, v. *glousser*.
 Clôture, f. *kerítés; sövény*; fig. *zárlat*; 2. *zárdai kényszer; fogadalom*.
 Clôturer, v. *clore, fermer*.
 Clôturier, m. van. *kosárfonó*; 2. *levéltárnok*; 3. **szavazást sürgető*.
 Clou, m. *szeg*; — à planche, *deszkaszeg*; — à cheval, *patkószeg*; — à crochet,

Coalitionner

horogszeg; p. *compter les —s d'une porte, sokáig várakozni vkire*; un — *chasse l'autre, kéz kezét mos*; man. *forgószeg*.
 Clouage, m. *szegezés*.
 Clouer, v. a. *szegezni, fölszegezni*.
 Clouet, m. tonn. *tömőkés*.
 Clouière, f. *szegvas*.
 Clouter, v. a. *apró szegekkel borítani*.
 Cloutine, f. *szegkereskedés; szegműhely*.
 Clouier, m. *szegműves*.
 Cloutière, v. *clouière*.
 Cloyère, f. *halszatyor*.
 Club, m. *kör, társaskör*.
 Clubiste, m. *gyűldetág*.
 Clupe, m. icht. *apró hering*.
 Cluppement, m. *kodácsolás*.
 Clupper, v. n. *kodácsolni*.
 Cluteau, m. bot. *pereces galóca*.
 Clymène, f. bot. *vadcicerborsó*.
 Clypé'iforme, a. astr. *paizsdad*; —ole, f. bot. *csukóka*.
 Clysoir, m. *allövő*.
 Clyst'ère, m. *allövet*; —érisation, f. *csörézés*; —ériser, v. a. *csörézni*.
 Cnesme, v. *démangeaison*.
 Co'accusé, m. pal. *vádolt társ*; —actif, ve, a. *kényszerítő*; —action, f. *kényszer*.
 Coad'juteur, m. *segédpüspök*; —jutorerie, f. *segédpüspöki méltóság*; —né, e, a. bot. *összenőtt*.
 Coagulation, f. *megalvás*; —ler, v. a. *oltani*; *hegeszteni*; se =, v. r. *megalunni*; —lum (-ome), m. chi. *aludék*.
 Coailler, v. n. *farkát csóválva szimatolni*.
 Coak, coke, m. *pirkőszén*.
 Coalescence, f. an. *beforradás*.
 se Coaliser, v. r. *szövetkezni*.
 Coalition, f. *szövetkezet*; phys. *egyület*.
 Coalitionner, v. n. *frigyét kötni*; 2. se —, v. r. *frigyesülni*.

Coaptation

Coaptation, f. chir. összeil-
lesztés.
Coarctation, f. méd. hugycső
szűkülése.
Coassement, m. brekegés.
Coasser, v. n. brekegni.
Coassocié, s. a. com. részes-
társ.
Cobalt, m. kéklény.
Cobite, m. icht. bajuszos ter-
gélye; 2. csík.
Cocagne, f. mât de —, kúsz-
pózna; com. csüllengszak;
p. pays de —, János pap
országa.
Cocarde, f. tarajka.
Cocasse, a. fam. bohókás.
Cocâtre, m. écon. félkappan.
Coccinelle, f. ent. bőde.
Coccix, coccyx (kok-ci-ce),
m. an. farcsíkcsonk.
Cocoloba, f. bot. bogypálka.
Coccus (kok-kuce), v. ker-
més.
Cochard, m. disznófejű ló.
Coche, m. vidéki társaskocsi;
— d'eau, vásári hajó; 2.
a tar. kocsiban ülők; 3. —,
f. horony; pop. hizott emse;
fig. la vilaine —! vén disz-
nó!
Coché, e. a. peint. pli —, sö-
tét redő; méd. hashajtó.
Cochemar, v. cauchemar.
Cochène, m. bot. vadberke-
nyefa.
Cochenil'lage, m. teint. bi-
borfesték; — le, f. ent. bi-
borbogár; 2. = de Pologne,
bodonc; —ler, v. a. bibor-
kával festeni; 3. v. n. bi-
borkákat szedni; —lier, v.
cactier.
Côcher, v. a. megtojózni.
Cocher, m. kocsis.
Cochère, v. porté-cochère.
Cochet, m. kakaska.
Cochevis, m. orn. pipiske.
Cochelearia, m. bot. torma.
Cochlite, f. conch. csigakő.
Cochoir, m. tann. hornyoló-
kés.
Cochois, m. cir. verőfa.
Cochon, m. disznó; — de
lait, malac; —née, f. ma-
lac-ellés; —ner, v. n. elle-
ni; v. a. fig. mázolni, el-
kcentározni; —nerie, f.

Coco

fam. disznóság; —net, m.
kettős kocka.
Coco, m. kókuszdió; iron. et
pop. c'est un fameux —!
ugyancsak nagyra van!
Cocon, m. selyemgubó.
Coconille, f. soi. nyers se-
lyem.
Coconnier, v. a. et n. gubóvá
lenni.
Coconnière, f. selyemte-
nyészdé.
Cocote, f. méd. szemlob.
Cocotier, m. kókuszfa.
Cocrète, v. rhinante.
Coc-sigrue, m. ent. merülő;
fig. v. coquecigrue.
Coction, f. did. főlforralás,
főzés; méd. emésztés.
Cocu, m. g. p. gyáva, rásze-
dett férj.
Cocuage, m. iron. gyávaság.
Cocuer, v. a. pop. cocufier,
vkinek nejét elcsábítani.
Code, m. törvénykönyv;
pharm. v. dispensaire; fig.
szabály-gyűjtemény.
Co'débiteur, m. jur. adóstárs;
—déine, f. chi. mákaly;
—déique, a. chi. acide =,
m. sav; —détenteur, m.
jur. zártárs.
Codex, v. code (pharm.).
Codicil'laire, a. fiókrendeleti;
—lant, m. toldatíró; —le,
m. végrendeleti toldat.
Codifi'cateur, m. törvényszer-
kesztő; —cation, f. t. szer-
kesztés; —er v. a. törvényt
szerkeszteni.
Coe'cal, e, (cé-), a. an. artère —,
vakbél-ér; —cum, (cé-
come), m. an. vakbél.
Coeffe, coeffure, v. coiffe,
coiffure.
Co'efficient, m. alg. együtt-
ható; —égal, e, théo.
egyenlő; —éga'ité, f. egyen-
lőség; —emption (amp'-),
f. pal. közösvétel.
Coërci'bilité, f. fékezhetőség;
—ble, a. phys. fékezhető;
—tif, ve, a. pal. kénysze-
rítő; —tion, f. pal. kény-
szerítőjog; kényszerítés.
Coeur, m. an. szív; 2. gyo-
mor; le — lui bondit, bü-
fög; 3. kedély; indulat;

Cogni'tife

c'est un — endourci, ke-
gyetlen ember; 4. hajlam;
il a le — franc, őszinte; 5.
vonzalom; szeretet: mon
—, kincsem; 6. bensőség; 7.
par —, adt. könyvnélkül;
p. faire diner q. —, kop-
laltatni; 8. központ; bel-
seje, veleje vminek; au —
de l'hiver, télközépén.
Co'évêque, m. címzetes püs-
pök; —existence, f. együtt-
létezés; —exister, v. n.
együttlétezni.
Coffin, m. kerek kézikosár.
Coffine, f. homorú palakő.
se Coffiner, v. v. bot. zsu-
gorodni; men. megvete-
medni.
Coffrage, m. kideszkázás.
Coffre, m. láda; bőrönd;
—fort, pénzszekrény; —
du carosse, kocsi-láda; p.
elle est laide, mais elle est
belle au —, rút, de sok pén-
ze van; chir. mellkas; fam.
il a le bon —, egészséges
teste van; ch. has; artill.
— d'une mine, akna-kam-
ra; icht. csontpikkelyű.
Coffrer, v. a. fig. bezárni;
min. kideszkázni.
Coffret, m. ládácska; szek-
rényke.
Coffretier, m. bőröndös.
Cofidéjusséur, cogarant, m.
kezes-társ.
Cogitation, v. méditation.
Cognae, m. com. rozsszesz.
Cognasse, f. vadbirs.
Cognassier, m. vadbirsfa.
Cognat, m. anyarokon;
—ion, f. anyarokonság;
—ique, n. succession liné-
ale —, női örökösödési
rend.
Cognée, f. fejsze; bárd; p.
il a mis la — à l'arbre,
nagy fába vágta a fejszét.
Cogne-fétu, m. pop. babráló.
Cogner, v. a. beverni; v. n.
kopogtatni; se —, v. r.
ütödni; fig. se — la tête
contre le mur, falnak ro-
hanni.
Cognet, m. dohánytekercs.
Cogneux, m. fond. sulyok.
Cogni'tife, ve, a. phil. isme-

Cohabitation

retképes; —tion, f. phil. ismerőtehetség.
 Cohabitation, f. dr. elhálás; —habiter, v. a. dr. elhálni; —habitude, f. kölcsönös szokás; —hercion, v. coercion; —héremment, adv. összefüggőleg; —hérence, f. összefüggés; phys. egyberagadás; —hérent, e, a. összefüggő; —hériter, v. n. együttörökölni; —héritier, ère, s. örökösstárs; —hésion, f. phys. összetartó erő; —hésionner, v. a. összefüggésztetni; ö. tartóvá tenni; —hibition, f. phil. visszatartóztatás; elvonás; —hobation, f. chi. ismételt lepárlás; —hober, v. a. chi. másodszor párolni.
 Cohorte, f. h. r. sereg; fig. csoport.
 Cohuage, m. cout. helypénz.
 Cohue, f. tartományi törvénytörvény; fig. zajos gyülekezet.
 Coi, te, a. csöndes, nyugodt; en chambre —te, jól elzárt, meleg szobában; se tenir —, nyugodtan maradni.
 Coiffe (koaf), f. főkötő; —d'un chapeau, kalapbélés; artil. agyfödél; an. fejburok.
 Coiffer (koa-fé), v. a. fejét befödni; fodorítani; enfant né —é, fejburokkal született gyermek; fig. il est né —é, burokból született; caille —ée, fajtalan nő; vin —é, vegyített bor; —q. leitatni (vkít); pop. szarvakat rakni (vkinek); p. —sainte Catherine, pártában maradni; perr. fer à —, fodorító vas; 2. v. n. jól állani, illeni; 3. se —, v. r. kalapját föltenni; fésülködni; diszítani (magát); se —de q., bolondul belé szeretni (vkibe); iron. il se coiffe souvent, gyakran leissza magát.
 Coiffeur, se, s. fodrász; fejkötő-varrónő.
 Coiffure, f. fejdísz; főveg.

Coignassier

Coignassier, coignier, v. cognassier.
 Coignée, v. cognée.
 Coin, m. szöglet; sarok, zug; —de l'oeil, szemzug; 2. ék; arch. éktégla; artil. —d'arrêt, támasz-ék; bonn. le —, pálha; maréch. —s, szemfogak; man. sarokszekrény; mon. pénzbellyeg; iron. il est frappé de ce —là, ez a bogara; perr. álfonát; 3. bot. —, coing, birsalma.
 Coin'cidence, f. géom. összeillés; fig. összeötlés; —cident, e, a. összeillő; összehatóalkozó; —cider, v. n. géom. egymásra illeni; fig. összeötleni; —dicant, e, a. méd. együttjelentő; —dication, f. méd. kísérőjelenség; —quination (-kui-), f. inus. fertőztetés; fig. rágalmazás; —quiner (-kui-), v. a. inus. fertőztetni; fig. rágalmazni; —specteur, —trice, s. fölügyelőtárs; —spection, f. együttes fölügyelés.
 Co'int e, a. előzékeny; piperezett; —interie, —intie, —intise, v. ornament, it. gentillesse; —intelligence, f. egyetértés; —intéressé, e, a. részes, érdekelt; —intiser, v. a. se —, v. r. csinósítani; cifrálni; —ion, m. pop. henyélő, heverő; —ionner, v. a. gyalázatosan bánni (vkivel); 2. v. n. pop. durválnodni; —ionnerie, f. henyélkedés; durválkodás; —irau, m. hízott ökör; —iste, f. mécan. csap-ágy; —it (co-ite), bakzás; 2. did. méd. nőzés, elhálás; —ition, v. attrayement; —justicier, m. bíróstárs.
 Col, m. v. cou; 2. nyakra való; gallér; géo. hegyszoros.
 Colage, v. cornage.
 Colaphiser, v. souffleter.
 Colas, m. oktondi; z. csóka.
 Colature, f. pharm. átszűrés.
 Colbac, m. kalpag.

Collation

Colchique, m. bot. kikerics; —des près, őszike; —des montagnes, széles levelűk.
 Colégataire, s. örökösstárs.
 Coléoptère, a. et s. m. téhelyröpülő.
 Colère, f. harag; düh, adázat; fig. háborgó; 2. a. il est fort —, nagyon haragos.
 se Colérer, v. se fâcher.
 Coleret, —te, v. colleret.
 Colérique, a. haragos; —ment, adv. haragosan.
 Coliart, m. icht. simarája.
 Colias, m. orn. citromsármány.
 Colibri, m. orn. delice; fig. fam. csélcsep.
 Colifichet (-è), m. aprócseprő; 2. cikornya; csecsebecse.
 Colimaçon, v. limaçon.
 Colin, m. icht. szénhal; —grisart, m. orn. kerceruca; —maillard (ma-liar), szembekötősdí; —noir, m. orn. fekete hóda; —tampou, sveici dobos induló; fig. fam. s'en moque comme de —, mitse törődni vele.
 Colique, f. bélgörcs; —venteuse, szélkín.
 Colis, m. com. málhadarab.
 Collaborateur, m. dolgozóstárs; 2. tanító-segéd; —boration, f. együttdolgozás, —borer, v. n. együtt dolgozni.
 Collage, m. pop. enyvezés; it. szőnyegek fölragasztása.
 Collant, e, a. ragasztó; 2. testhez álló.
 Collataire, m. bèn. járadékos.
 Collaté'ral, e, a. oldal-, mellék-; héritier —, m. örökös; 2. m. mellékrokon; —aux, pl. arch. m. épületek; géo. points —aux, oldalszelek.
 Collateur (col-la-), m. adományozó; 2. összevető.
 Collation, f. adományozás; 2. prat. összevetés; 3. (col-la-), vacsora: ozzonna; —nage, m. összeolvasás; —ner, (col-), v. a. összevetni;

Colle

libr. imp. átnézni; 2. v. n. *estelizni*; *ozsonnál*ni.
 Colle, f. *enyv*; *csiriz*; — d'amidon, *könyvkötő-csiriz*; — de poisson, *vizahólyag*; — à bouche, *vizaenyv*; 2. pop. *hazugság*; il lui a donné une —, *lovátette*.
 Collecte (co-), f. *pénzszedés*; 2. *gyűjtés (segélyre)*; 3. lith. *közima*.
 Collecteur, m. *gyűjtő*; 2. *adószedő*; *vámszedő*; 3. phys. *villanygyűjtő*.
 Collectif, ve, a. gr. *gyűjtő, összető*.
 Collection, f. *gyűjtemény*.
 Collectivement, adv. *gyűjtve*.
 Collège (co-lè-), *társulat*; 2. *anyaiskola*; *kollégium*.
 Collégial, e, a. *társas*; *église —e, káptalani templom*; 2. *iskolai*; —lément, adv. *társasan*; *iskolailag*.
 Collégial (co-lé-gia), v. *collègue*.
 Collégien, m. *tanuló*.
 Collègue (co-), m. *tisztárs*.
 Coller (co-), v. a. *ragasztani, enyvezni*; — du vin, *bort tisztálni*; fig. *testhez állani*; 2. se —, v. r. *rátapadni*; *támaszkodni*.
 Collerage, m. *cout. boradó*.
 Colleret, m. *pêch. húzóháló*.
 Collerette, f. *ingvál*.
 Collet (co-lè), m. *gallér*; 2. *hajtóka*; petit —, *mózes táblácskái*; fig. *peckes ember*; saisir au —, *nyakoncsípni*.
 Colleter (col-té), v. a. *megragadni*; 2. v. n. *ch. töröket vetni*.
 Colleteur, m. *törvető*.
 Colletier, m. *gallércsináló*.
 Colletin, v. *collet*.
 Colleux, m. pop. *enyvező*; 2. *csirizelő*; 3. *szőnyegrakó*.
 Collier (co-lié), m. *nyaklánc*; 2. *nyakvas*; *örv*; 3. *kari-ka*; pigeon à —, *örves galamb*; p. c'est un chien au grand —, *tekintélyes ember*; — d'un ordre, *rend-lánc*; — de cheval, *hímiga*; cheval de —, *igásló*; fig.

Collière

il est franc du —, *szolgálatkész*; fam. donner un coup de —, *neki fekiünni ominek*; —, orn. *örves rigó*; — rouge, orn. *rőtnyakú libuc*.
 Collière, f. *ászokfa*.
 Colliger (co-), v. a. *gyűjteni*.
 Collimation (col-), f. *astr. irányzás*; ligne de —, *irányzási vonal*.
 Colline (co-), f. *domb*; il a gagné la —, *elillant*.
 Colliquatif, ve, a. (col-li-koua-), *méd. oldó*.
 Colliquation (col-li-koua-cion), f. *méd. föloldás*.
 Collision (col-), f. *phys. össze-ütkezés*; fig. *villongás*.
 Collocation (col-), f. *prat. — de créanciers, hitelezők osztályozása*.
 Colloque (col-), m. *párbeszéd*; 2. ord. fig. *beszélgetés*.
 Colloquer, v. a. (col-), *prat. osztályozni*.
 Colluder (col-), v. a. *prat. titkon egyetérteni*; fam. *egyhúron pendülni*.
 Collusion, f. *egyetértés*.
 Collusoire, a. *alattomos*; —ment, adv. *alattomosan*.
 Collettoire, v. *gargarisme*.
 Collyre (co-), *pharm. szemvíz*.
 Colomb'acé, e, a. orn. *galambnemű*; —asse v. *litorne*; —e, f. *poét. galamb*; —elle, f. —eau, m. *galambocská*; —ier, m. *galambduc*; p. attirer les pigeons au —, *vevőket csalogatni*; —in, m. *minér. ólomérc*; —ine, a. *galambszínű*; —ine, f. *jard. galambganéj*.
 Colon, m. *gyarmatos*; fig. v. *cultivateur*; 2. gr. *kettőspont*.
 Cölon, m. an. *hurkabél*.
 Colonage, m. inus. *telepítvény*.
 Colonel, m. *ezredes*.
 Colonial, e, a. *gyarmati*; denrées —es, *gyarmatárak*.
 Colonie, f. *gyarmat*.
 Colonisable, m. *gyarmatosítható*.
 Colonisation, f. *gyarmatosítás*.

Comble

Coloniser, v. a. *gyarmatosítani*.
 Colonnade, f. *col. oszlopszat*.
 Colonne, f. *oszlop*; impr. *hasáb*; mil. *hadláb*; fig. *támasz*; phys. — d'eau, *víz-sugár*.
 Colophane, —, *phone, f. gyanta*.
 Coloquinte, f. *keser-ugorka*.
 Colorant, e, a. *színező*.
 Coloration, f. *festés*.
 Colorer, v. a. *festeni*; fig. *elsimítani, hámezni-hámozni*.
 Colorier, v. a. *színezni*.
 Coloris, m. *színezés*; fig. *arcszín*.
 Coloriste, m. *peint. színező*; manuf. *színkészítő*.
 Colossal, e, a. *nagyszerű, roppant*.
 Collose, m. *óriási mű*; fig. *óriás*.
 Colpite, f. *méd. méhüvely-lob*.
 Colpocèle, f. *méd. méhsér*.
 Colportage, m. *házalás*.
 Colporter, v. n. *háزالni*; fig. *háresztelni*.
 Colporteur, m. *háزالó*.
 Colubrin, m. z. *sikló*.
 Columelle, f. *bot. oszlopka*.
 Colza, m. *repce*; pain de —, *olajoslepény*.
 Coma, m. *méd. álmokór*.
 Combat, *ütkezet*; 2. *párbaj*; fig. *verseny*.
 *Combattable, a. *vitatható*.
 Combattant, m. *harcos*; 2. orn. *harcos libuc*.
 Combattre, v. a. *harcolni*; fig. *leküzdeni*; 2. v. n. *vívni, dulakodni*; fig. *versenyezni*.
 †Combe, f. *barlang*.
 Combien, adv. *mennyi? miként, hogyan*; — de fois, *hányszor*; 2. — que, conj. v. *quoi-que*.
 Combinaison, f. *összevetés*; fig. *fontolgatás*.
 Combinatoire, a. *összevethe-tő*; art —, *összevetés mestersége*.
 Combiner, v. a. *összevetni*; *fontolgatni*; fig. *l'armée —ée, egyesített sereg*; 2. se —, v. r. *egyesülni*.
 Comble, m. *halmaz*; pour le —,

Comblement

ráadásul; bât. tető, csúcs; charp. háztető; fig. il est ruiné de fond en—, teljesen tönkre jutott; 2. polc; túl-mérték; 3. pour—, azonfe-lül; 4. a. halmozott, telve.
Comblement, m. betöltés.
Combler, v. a. halmozni, te-tézni; betölteni; fig. tetéz-ni; 2. elhalmozni
Combrière, f. pêch. tinn-hal-háló.
Combustibilité, f. éghetés, fig. v. combustion.
Combustible, a. éghető.
Combustion, f. megégés; fig. nagy zavar; zenebona.
Comédie, f. vigjáték; 2. vig-játékirás; 3. előadás; fig. bohóság; il donne la —, ne-retséggé teszi magát; 4. színház; 5. színlelés.
Comédien, ne, s. színész; troupe de —s, színtársu-lat; fig. színeskedő.
+Comessation, f. dőzsölés.
Comesseur, m. nagyevő; pop. nagybélű.
Comestible, a. megehető; 2. pl. élelmi szerek.
Comète, f. üstökös, bot. fo-dorka.
Comique, a. furcsa, tréfás; 2. m. le —, komikus; —ment, adv. vigan.
Comité, m. választmány; th. — de lecture, bíráló bizott-ság; fig. bizalmas kör.
Comma (co-), m. mus. pa-rány hangköz; gr. imp. v. virgule; 2. kettőspont.
Commandant, m. parancs-nok; — en chef, főpa-rancsnok.
Commande, f. com. megren-delés; fig. maladie de —, színlelt betegség.
Commandement, m. pa-rancs; mil. vezénylet; 2. rendelkezés; 3. les dix —s, tízparancsolat.
Commander, v. a. parancsol-ni; commandez à vos va-lets, mondja meg szolgálí-nak; 2. megrendelni; 3. vezényelni; guer. uralni; 4. v. n. uralkodni; fig. fé-

Commanderie

kezni; 5. se —, v. r. önma-gán uralkodni.
Commanderie, f. c. kom-thurság; 2. gyarmatföl-ügyelőség.
Commandeur, m. kommen-dátor; 2. gyarmatföl-ügyelő.
Commenditaire, s. a. com. kültárs. [sulat.
Commandite, f. com. kültár-Comme, adv. épügy; 2. mint; 3. midőn; 4. v. autre, (3); 5. ugymint; 6. majdnem; 7. mintegy; 8. miként; 9. úgy mint; 10. csakugy; 11. — si, mintha; 12. — quoi, melyszerint; 13. — en effet, a mint; 14. — aussi, szintén mint; 15. tout —, ugyan olyan; II —, conj. mivel; 2. miután.
Commémoration, commé-moration, f. cath. megem-lékezés, emlékünne-p.
*Commémorer, v. a. megem-lékezni; megemlíteni.
Commencant, e, s. kezdő.
Commencement, m. kezdet; p. heureux — est la moitié de l'oeuvre, a ki mer, az nyer; prendre —, kezdőd-ni; 2. pl. első elemek; 3. au —, kezdetben.
Commencer, v. a. kezdeni; 2. — à, megkezdeni; 3. — de, hozzáfogni; 4. — par, kez-denii vmivel; 5. — q. taní-tani vkit; man. — un che-val, lovat idomítani; 6. il a mal —é, rosszul kezdte; 7. v. n. kezdődni.
Commende, f. egyházi ado-mány.
Commensal (co-man-), m. evőtárs; 2. asztaltárs.
Commensurabilité (co-man), f. mérhetőség.
Commensurable, a. math. mérhető.
Comment, adv. mint, mi-ként; 2. miért; 3. hogyan! 4. m. il s'agit du —, a mód-ról van szó.
Commentaire (co-man-), m. értelmezés; fig. roszakara-tú értelmezés; faire des —s, megjegyzéseket tenni.

Commissariat

Commentateur, m. fejtegető.
Commenter, v. a. fejtegetni; megjegyzéseket tenni; 2. v. n. — sur qch. roszakaratu észrevételeket tenni.
Commer, v. n. hasonlítani.
Commérage, m. nőfecségés, mendemonda.
Commerçable, v. négociable.
Commerçant, m. nagykeres-kező; 2. —, e, a. kereskedő.
Commerce, m. kereskedés; maison de —, cég; — de lettres, levelezés; fig. il fait un mauvais —, gonosz mesterséget űz; 2. kereske-delem; 3. forgalom; 4. köz-lekedés.
Commercer, v. négocier.
Commercial, e, a. kereskedel-mi.
Commère, f. koma asszony; fig. fam. város hírharang-ja; it. une maîtresse —, körmönfont asszony.
Commérer, v. n. trécselni.
Commettant (co-), m. com. megrendelő.
Commettre (co-), v. a. ir. el-követni; 2. kirendelni; 3. rábízni; 4. kockára tenni, kompromittálni; 5. megha-sonlítani; 6. com. meghagy-ni; 7. cord. sodorni; 8. se —, v. r. kompromittálni (magát); — avec q., meg-mérközni (v. kivel).
Commier, v. gommier.
Commination (co-), f. rhét. ijesztgetés, fenyegetőzés.
Comminatoire, a. prat. ijeszt-gető, fenyegető.
Communitif, ve, a. chir. szét-zúzós.
Comminution, f. chi. et pharm. széttörés; aprózás.
Commis (co-), m. irnok; com. — négociant, kereskedő se-géd; — aux portes, eleség-vámi segéd; — de la dou-ane, vámtiszt.
Commisération, f. szánalom; könyörület.
Commissaire, (co-), m. biz-tos.
Commissariat (-ria), m. biz-tosság; — des guerres, élel-mezési hivatal.

Commission

Commission, f. megbízás; 2. bizottmány; megrendelés; 3. meghagyás, parancs; mil. nyiltrendelet; mar. — en guerre, kalózlevél; théol. péchés de —, tétbűn.
 Commissionnaire, m. com. bizományos; 2. hordár.
 Commissionner, v. a. megbízni; megrendelni; meghagyni.
 Commissaire, a. jur. bizományos.
 Commissure, f. an. szálag; 2. arch. hézag.
 Commode, f. almárium; 2. —, a. kényelmes; fig. társas, nyújtás; —ément, adv. kényelmesen.
 Commodité, f. kényelem; 2. alkalom; 3. szomszédság; 4. alkalmatosság; 5. pl. árnyékszék.
 Commotion, f. méd. megrázkództatás; fig. mozgalom; 2. rengés; fig. megindulás.
 Commuable, a. chi. átváltoztatható.
 Commuer, v. a. pal. megváltoztatni, enyhíteni.
 Commun, e, a. közös; 2. általános; opinion —e, közvélemény; 3. közönséges; 4. aljas; 5. silány; mindennapi; gr. nom —, köznév; 6. —, m. közösség; 7. en —, adv. közösen; egyenlő részben.
 Communal, e, a. községi; —ment, v. ensemble.
 Communauté, f. község; étterem (zárdában); 2. céh; testület; 3. vagyonközösség; tőzsértestület.
 Communaux, m. pl. közlegelő; 2. †falusi község; fal. nép.
 Commune, f. község; it. előjáró; it. község háza; prat. k.-i vagyon; jur. ragyonközösségben élő; —nément, adv. közönségesen, rendszerint, többnyire.
 Communiant, m. áldozó.
 Communibus locis (bu-ice locice), adt. phys. átlag, egyremásra.
 Communi'cabilité, f. közöl-

Communier

hetőség; —cable, a. közölhető; —cant, e, a. mélt. összekötő; —catif, ve, a. köz'ékeny; —cativement, adv. k. módon; —cation, f. közlés; 2. közlekedés; 3. összeköttetés; viszony.
 Communier, v. a. áldoztatni; 2. v. n. áldozni.
 Communion, f. hitközség; 2. úrvacsora.
 Communiquer, v. a. közölni; fig. részesíteni; 2. fölfedezni, tudtára adni; 3. v. n. értekezni; közlekedni; titkon egyetérteni; egymásba nyílni; 5. se —, v. r. közlekedni; elhatni; nyilatkozni.
 Communicatif, ve, a. csere...; contrat —, cserekötés.
 Commutation, f. pal. átváltoztatás; enyhítés.
 Compacité, f. sűrűség.
 Compacte (pac-te), m. szerződés; egyezés; 2. —, a. sűrű, tömött.
 Compaction, f. összekötés, egyesítés.
 Compagne, f. társnő; 2. hitves; 3. mar. élettár.
 Compagnie, f. társaság; p. prendre congé de la —, elbúcsuzni; il est —, ritka vendég; il se croix —, azt hiszi, magához hasonlóval van dolga; 2. testület; com. társulat; ch. csoport, falka; p. bête de —, jóbold; mil. század; 3. h. eccl. — de Jésus, jézsuita rend.
 Compagnon, m. társ, cimborra; mar. —s, hajóslegénység; com. tőzstárs; 2. hasonlótárs; 3. gallic. un bon —, vig cimborra; il fait le —, okosdit játszik; petit —, szegény ördög; 4. mesterlegény; maître —, öreglegény; pire des —s, atyámester; — de rivière, málhakötő.
 Compagnonnage, m. legénység; legényegylet.
 Compair, a. mus. ton —, kísérő hang.

Compassionnaire

Comparabilité, f. hasonlíthatóság.
 Comparable, a. hasonlítható; —ment, adv. hasonló módon.
 Comparager, v. comparer.
 Comparaison, f. hasonlítás; prat. összehasonlítás; 2. hors de —, hasonlíthatatlan; 3. rhét. hasonlat; 4. adt. en — de, képest: par —, hasonlólag; 5. gr. degrés de —, fokragozás.
 Comparaitre, v. n. ir. megjelenni; pal. — par avoué, magát ügyvéd által képviseltetni.
 Comparatif, ve, a. hasonlító; 2. m. középfok; —vement, adv. hasonlítólag.
 Comparer, v. a. hasonlítani; összehasonlítani; 2. párhuzamot vonni.
 †Comparoir, v. n. bíróság előtt megjelenni.
 Compare, f. menet; th. néma személy.
 Compartiment, m. osztály, fiók; köz; jard. virágágy; faire des —s, osztályozni.
 Compartiteur, m. jur. szavazat osztó.
 Comparuit (-uite), m. pal. megjelenési bizonyítvány.
 Comparution, f. pal. megjelenés; jour de —, megjelenési határidő.
 Compas (con-pâ), m. körző; fig. avoir le — dans l'oeil, jó szemmérték; 2. mar. v. boussole.
 Compasement, m. körzés; fig. mesterkélés.
 Compasser, v. a. körézni; 2. kimérni; fig. jól beosztani; it. megfontolni; latolgatni.
 Compasseur, m. körző.
 Compassion, f. szájalom, könyörület; részvét; il leur porte —, szánja őket; fig. voilà une raisonnement qui fait —, nyomorult okoskodás; lit. la — de la St. Vierge, a Sz. Szűz fájdalmai.
 Compassionnaire, compassionner, v. compatissant, compatir.

Compatérnité

Compatérnité, f. komaság; szellemi rokonság.
 Compatibilité, f. összeférhetőség.
 Compatible, a. összeférhető, megférhető, összeillő, meg egyező.
 Compatir, v. n. megszánni, könyörülni; 2. elnézni; 3. megférni; 4. coeur compatissant, könyörületes lélek.
 Compatissance, v. compassion.
 Compatriote, s. földi, honfi.
 Compellatif, ve, a. gr. hívó.
 Compendiaire (con-pan-), v. abrégiateur.
 Compendieusement, adv. ki vonatilag.
 Compendieux, se, a. összevont, rövidített.
 Compendium (con-pain-dio-me), m. écol. rövidlet; 2. kézikönyv; vezérfonál.
 Compénétration, f. éleselműség; 2. tétel közös megvizsgálása.
 Compénétrer, v. a. alaposan kinyomozni (vmit); 2. fig. rendszert kutatni.
 Compensable, a. pótolható.
 Compensateur, -trice, s. pótló, kiegyenlítő; 2. horl. pótinga.
 Compensation (con-pan-), f. pótlás; kiegyenlítés; betudás; rhét. szembeállítás.
 Compensatoire, a. kiegyenlítő.
 Compenser, v. a. leróni, betudni; 2. kiegyenlíteni; 3. se —, v. n. kölcsönösen leróni.
 Compérage, m. komaság; 2. pal. v. comptabilité; 3. fig. cinkosok egyetértése; it. bűnrészesség.
 Compère, m. koma; il est mon —, koma társam; coutur. melltyű; fam. défiez-vous de ce —, ne higgyen e ravasz rókának; c'est un bon —, vigcimbora; it. cinkostárs.
 Compersonnier, m. jur. társ-tulajdonos.
 †Compétemment, adv. illőleg, kellőleg.

Compétence

Compétence, f. illeték: illetmény; 2. versenyezés.
 Compétent, e, a. prat. kellő: 2. illetékes, jogosított; 3. en temps —, kellő időben; szükség.
 Compéter, v. n. prat. illetni.
 Compétiteur, m. vetélytárs, versenytárs.
 Compétition, v. rivalité.
 Compilateur, m. toldozó, böngész-író; cet auteur n'est qu'un simple —, ez a szerző nem egyéb gány-lárnál.
 Compilation, f. összeszedegetés, összelopogatás; toldozat, szedelék.
 Compiler, v. a. összehordani, összegányolni.
 Compisser, v. n. b. lehűgyozni.
 Complainant, e, s. a. prat. vádló; bevádoló, beáruló.
 Complaindre, v. plaindre.
 Complainte, f. prat. vád, panasz; gyászdal; 2. pl. fam. jajgatás, jaj anasz.
 Complaire, v. n. ir. — à q., előzékenynek lenni; 2. se —, v. r. örömet lenni; tet-szeni (önmagának).
 Complaisamment, adv. előzékenyen; jetez — les yeux sur son berceau, tessék bölcsőjére nézni.
 Complaisance, f. nyájasság, szolgálatosság; fausse —, szolga lelkiesség; 2. tetszés, gyönyörködés; 3. szivesség, előzékenység.
 Complaisant, e, a. szives, előzékeny, szolgálatkész, elnéző; 2. m. szemlesi: szolgalelek; 3. m. kerítő.
 Complair, v. aplanir.
 †Complant, m. ültetvény; c'est un mauvais —, rossz telek; 2. ültetvényadó.
 †Complanter, v. a. csemeté-
 kel beültetni; 2. v. n. ültetvény-adót szedni.
 †Complanterie, f. com. ültetvény-adó.
 Complément, m. egészíték; géom. — d'un angle, pótszög; gr. pótlék; — objec-tif, határozó.

Comploter

Complémentaire, a. kiegészítő.
 Complet (-è), m. mil. teljes; oeuvres —es de Voltaire, V. összes munkái.
 Complètement, adv. teljesen, tökéletesen; il est — fou, egészen bolond; 2. m. ki-gészítés.
 Compléter, v. a. kiegészíteni; teljezni.
 Complétif, ve, a. gr. potló, kiegészítő.
 Complexe, a. did. összetett.
 Complexion, f. mivolt, testalkat; 2. lelkület, hajlam; il est de — joviale, vidor természetű.
 *Complexionner, v. a. méd. a testalkatot képezni; il est bien —é, jó testalkatú, egészséges testű.
 Complexité, f. did. foglalk, foglalmány.
 Complication, f. bonyodalom, szövevény; it. fig.
 Complice, a. bűnrész; 2. s. bűntárs, cinkostárs.
 Complicité, f. bűnrészesség.
 Complies, f. pl. lit. zárso-lozma.
 Compliment, m. üdözlét, köszöntés, bók; — de condo-léance, sajnálat jelentés; lettre de —, illemlével; faites lui bien des —s de ma part, adja át neki tiszteletemet; 2. sans —, point de —, teketória nél-kül; trêve de —s, hagyjuk a bókokat.
 Complimentaire, m. com. névadó, cégadó.
 Complimenter, v. a. q. üd-vözleni; 2. bókolgatni, bók-olni.
 Complimenteur, se, s. bók-olga-tó.
 Compliquer, v. a. bonyolítani, összebonyolítani; pal. af-faire —ée, bonyolódott ügy; litt. szövevényes.
 Complot (-plô), m. összees-küvés, pártütés; titkos szö-vekezés.
 Comploter, v. a. cinkoskodni, összeszövetkezni, vesztére törni (vkinek); 2. v. n.

Comploteur

pártot itni, lázadást indítani.
 Comploteur, m. összeesküvő.
 Compon, m. bl. négyszögű címer változó színekkel.
 Componction, f. théo. töredelem.
 †Comportement, m. magaviselet; életmód.
 Comporter, v. a. megengedni, eltűrni; 2. se —, v. r. magát viselni; se — bien avec q., vkivel megférni, chi. hatni.
 Composant, e, a. chi. partie —e, alkatrész; principe —, alapelem.
 Composé, m. összetét, összetétel; chi. elegy; gr. összetett szó.
 Composer, v. a. összetenni, alkotni; pharm. vegyíteni; 2. írni, szerzeni; écol. kidolgozni; mus. szerezni; impr. szedni; 3. alkalmazkodni; homme —é, erőltetett külsejű ember; visage —é, mesterkélt arc; 4. v. n. megegyezni; kiegyezni; 5. se —, v. r. tartalmazni; it. v. composer (3).
 Compositeur, m. rímfaragó, rímelő; fig. — d'almanachs, töprenkedő.
 Composite, e, composé, e. a. arch. összetett; 2. vegyített; 3. m. vegyülék.
 Compositeur, m. mus. zeneszerző; impr. szedő; prat. v. amiable.
 Composition, f. összetét; vegyülék; artif. üledék; 2. szerkesztmény, kidolgozás; mus. zenemű; gr. összetett szó; impr. szedés; 3. kiegyezés; egyezkedés; c'est un homme de difficile —, nem lehet vele megférni; elle est de facile —, könnyű vele boldogulni.
 Compositoir, m. impr. szedődeszka.
 Compost, v. comput; 2. agr. vegytrágya; it. telek rendes állapota; —er, v. a. trágyázni.
 Composteur, m. impr. sormérde.

Compotateur

Compotateur, m. dőztárs.
 Compote, f. befőtt gyümölcs; 2. becsinált; pr. yeux en —, megkéküll szem (ütlegtől).
 Compotier, m. gyümölcs pépcsésze.
 Compréhensibilité, f. érthetőség.
 Compréhensible, a. megfogható, érthető.
 Compréhensif, ve, a. idée —ve, terjedelmes eszme.
 Compréhensivité, compréhension, f. értelem, felfogó tehetség; théo. szemlélés; log. fogalom terjedelme.
 Comprendre, v. a. ir. tartalmazni, magában foglalni; sans y —, non compris, oda nem számítva; y compris, oda értve; fig. érteni, fölfogni; je ne comprends pas cet homme, nem okosodom ki ez emberből; je commence à —, most világosodik ki előttem a dolog; compnenez — vous le français? tud franciául? 2. se —, v. r. se — soi-même, tisztában lenni önmagával.
 Compresse, f. sebkötő.
 Compressibilité, f. összenyomhatóság.
 Compressible, a. összenyomható. [ritó.
 Compressif, ve, a. chir. szorítás.
 Compression, f. összenyomás, szorítás.
 Comprimable, v. compressible.
 Comprimer, v. a. összenyomni, —sajtolni; fig. elnyomni, zabolázni.
 Compris, e, v. comprendre.
 Compromettre, v. a. ir. kétéstíteni, veszedelmeztetni, beleártani; 2. v. n. prat. vkit bírólul választani; 3. se —, v. r. becsületét kockáztatni, magát kitenni.
 Compromis, e, v. compromettre; 2. mettre en —, v. compromettre (2); m. választott bírósági kiegyenlítés.

Compter

Compromissaire, commissionnaire, v. arbitre.
 Comptabilité (con-ta-), f. számadási kötelezettség; számtartás, az evvel járó felelősség.
 Comptable (con-ta), a. számadásra köteles; fig. felelős; 2. m. számvevő; számtartó.
 Comptant (con-tan), a. m. készpénzi; il est riche en argent —, sok k. pénze van; p. prendre qch. pour argent —, bolondjában elhinni vmít; 2. adt. acheter, vendre —, készpénzzel venni, adni; pr. il l'a payé —, kereken kimondta az igazat; 3. m. fam. il a du —, van Krisztusa.
 Compte (con-te), m. számolás; összeg; venir à —, v. kivel leszámolni; sans — ni mesure, sem módot, se határt nem tartani; — fait, számtábla; 2. számadás; számla; rovás; cette partie est employé dans le —, e tétel számadásba van hozva; pour mon —, rovásomra; pr. les bons —s font les bons amis, szegődött bér, osztott konc; il est de bon —, őszinte és becsületes; com. — courant, folyó számla; 3. — rond, kerekszám; 4. rendre —, számot adni; prendre sur son —, magára vállalni; je lui ai donné son —, megadtam neki; 5. donner le —, a számlát kifizetni; 6. faire — sur q. bízni vkiben; 7. acheter à bon —, olcsón vásárolni; 8. trouver son —, hasznát lelteni; il fait bien son —, ért a nyereséghez; 9. faire, tenir — de, becsülni; 10. au bout du —, végre, tekintve; 11. à —, előleg.
 Compte-fils, m. üveglencse; — pas, v. odomètre.
 Compter (com-té), v. a. számlálni; 2. számolni; 3. bízni (vkiben, vmiben); 4. szándékozni; 5. tekinteni

Compte-rendu

Compte-rendu, m. *jelentés*.
 Compteur, m. *számoló; szám-
láló*.
 Comptoir (con-toar), m. *író-
asztal; iroda; com. ügy-
szoba*.
 Comptoriste, m. *könyvvezető*.
 Compulsation, v. *compul-
sion*.
 Compulser, v. a. *lapozni; ku-
tatni*.
 Compulseur, m. jur. *előmu-
tatási parancs végrehaj-
tója*.
 Compulsion, f. jur. *birói
kényszer*.
 Compulsoir, m. jur. *előmu-
tatási parancs; 2. les actes
—s, kényszerítő parancs*.
 Computation, f. *főlszámolás*.
 Computiste, m. *naptárké-
szítő*.
 Comtal, e, a. *grófi*.
 Comtat, v. *comté*.
 Comte, m. *gróf; — de Lyon,
lyoni kanonok*.
 Comté, m. *grófság*.
 Comtesse, f. *grófnő; grófné*.
 Comtor, m. *grófi jobbágyság;
—at, m. grófi jobbágyság*.
 Concassation, f. *összetörés,
zúzás*.
 Concasser, v. a. *törni, zúzni*.
 Concaténation, f. *összefüggés,
láncolat*.
 Concavation, f. *méd. mell-
csont kinövése*.
 Concave, a. *öblös; convexe
—, homor domború*.
 Concavité, f. *öblösség, ho-
morúság*.
 Concéder, v. a. *engedélyezni;
prat. jogot engedni*.
 Concélébrer, v. *együtt ün-
nepelni*.
 Concentration (-cion), f. did. *központosítás; chi. tömé-
nyítés; méd. — des pouls,
gyöngé érverés; fig. — des
idées, eszmék egyesülése*.
 Concentrer, v. a. did. *össz-
pontosítani; fig. egyesíteni;
homme —é en lui-même,
magába zárt ember; chi.
töményíteni; 2. se —, v. n.
központosulni; fig. magába
zárkózni*.
 Concentrique, a. did. *köz-*

Concept

*pontosított; chi. tömörített;
—ment, adv. középleleg*.
 Concept (-cep-te-), m. did. *fogalom*.
 Conceptacle, m. bot. *tüsző*.
 *Concepteur, m. did. *fogal-
mazó*.
 Conceptibilité, f. *megérthe-
tőség*.
 Conceptible, a. *megérthető*.
 Conceptif, ve, a. *fölfogható;
faculté —ve, fölfogó tehet-
ség*.
 Conception, f. *fogamzás;
cath. —, Boldogasszony
fogantatása; fig. fogalom;
plaisante —, furcsa ötlet;
it. ész, fölfogó tehetség; il
a la — dure, nehéz esze van*.
 Conceptionnaire, s. h. eccl. *a
szeplőtlen fogantatás
háve*.
 Concernant, prép. *illetőleg,
vonatkozólag*.
 Concerner, v. a. *illetni, rá-
tartozni; cela vous —e, ez
önt illeti*.
 Concert (con-cère), m. *hang-
verseny; fig. összhangzás;
2. hangversenyző; 3. le —
d'opinions, vélemények
egyetértése; 4. adt. de —,
megegyezőleg; ils étaient
de —, egyetértettek*.
 Concertant, e, s. *hangverse-
nyekben működő*.
 Concerter, v. a. p. u. *beta-
nulni; fig. összebeszélni;
— secrètement, koholni;
il est —é, mesterkélte; 2. v.
n. hangversenyt adni; 3.
se —, v. r. értekezni*.
 Concessif, ve, a. *ráhagyó,
megengedő*.
 Concession, f. *engedély; en-
gedély; 2. écon. átenged-
és; fig. helybenhagyás,
megvallás; par —, helyben
hagyólag*.
 Concessionnaire, m. *enged-
ményes; expl. fölkérő*.
 Concetti (conn-tché-ti), m. *pl. mesterkélte élc*.
 Concevable, a. *megfogható,
érthető*.
 Concevoir, v. a. et. n. *fogan-
ni; hasasodni; 2. megér-
teni, fölfogni; abs. je con-*

Conclusif

*çois, értem; it — un beau
plan, v. inventer; 3. — de
l'espérance, remélni; — de
la haine, gyűlöletet táplál-
ni; 4. kifejezni; szerkeszteni*.
 Conche, f. *tartás; ruházat;
állapot*.
 Conch'oïde (-ko-), conchide
(-ki-), f. géom. *pörgevonat;
—yle (-ki-), m. bársonycsi-
ga; —ylifère (-ki-), s. a.
moll. héjas puhányok;
—ylioïde (-ki-) a. kagyló
alakú; —yliologie (-ki-), f.
kagylótan*.
 Concierge, s. *várnagy; ház-
felügyelő; kapus*.
 Conciergerie, f. *várnagyság;
házfelügyelőség; 2. fegy-
ház Párisban*.
 Concile, m. h. anc. *népgyű-
lés; 2. h. eccl. zsinat*.
 Conciliable, a. *megegyeztet-
hető*.
 Conciliabule, m. *törvényte-
len zsinat; iron. zuggyű-
lés*.
 Conciliant, e, a. *békés, béke-
szerető*.
 Conciliateur, —trice, s. *köz-
benjáró; kibékítő*.
 Conciliation, f. *kibékítés;
2. — de lois, kiegyenlítés*.
 Conciliatoire, a. *kibékítő;
megegyeztető*.
 Cencilier, v. a. *kiegyeztetni,
egyesíteni; kibékíteni; 2.
megszerezni, kivívni; 3. se
—, v. r. szerezni (magá-
nak); magára vonni; meg-
egyezni; kibékölni*.
 Concis, e, a. *tömött rövid*.
 Concision, f. *tömörség, velős
rövidség*.
 Concitoien, ne, s. *polgártárs*.
 Conclave, m. *pápaválasz-
tók gyűlése; 2. zárlak*.
 Concluant, e, a. did. *log.
hathatós; tömör, velős*.
 Conclure, v. a. ir. *bevégezni,
befejezni; megkötni; 2. kö-
vetkeztetni; ces raisons
ne concluent rien, ez okok
mitse bizonyítanak; 3. pal.
indítványozni; végzést hoz-
ni, itélteni*.
 Conclusif, ve, a. *következtet-
hető*.

Conclusion

Conclusion, f. *befejezés*; 2. *következtetés*; 3. pal. *mel-léklet*; *végzés*; *indítvány*; *kérelem*; 4. adt. *röviden*.
 Conclusum (-zome), m. *záradék, végzet*.
 Concoction, v. coction.
 Concombre, m. *ugorka*; —
 — d'ane, bot. *ugorkás magrugó*.
 Concomitance, f. v. coexis-tance.
 Concomitant, e, a. *együtt-ható*.
 Concordance, f. *összeegyezés*; 2. *egyeztetési szótár*; gr. *egyezmény*.
 Concordant, m. mus. *közép-hang*; 2. —, a. v. con-corder.
 Concordantiel, le, a. *össze-egyező*.
 Concordat (-da), m. *egyezmény*; com. *hitel-egyezmény*; 2. *alku-kötés* (a *pápa és v. fejedelmek közt*).
 Concorde, f. *egyetértés, össz-hangzás*.
 Concorder, v. n. *megegyezni*; caratères concordants, *össz-szeegyező jellemek*.
 Concourant, e, a. *összeható*.
 Concourir, v. n. ir. *hozzájá-rulni*; *elősegíteni*; 2. *versenyezni, pályázni*; pal. *együtt követelni*.
 Concours, m. *hozzájárulás, elősegítés*; 2. *versenyzés, pályázás*; 3. *csődülés*; géom. *találkozási pont*; jur. *csőd*.
 Concréer, v. a. *együtt terem-teni*; 2. se —, v. r. *együtt-támadni*.
 Concréfier, v. a. *egyesíteni*.
 Concrecible, a. *egyesíthető*.
 Concret, m. phil. *összetesség*; chi. — naturel, *természe-tes vegyülék által támadt szilárd test*; 2. —, ète, a. did. *összetes, valóságos*; chi. *szilárd, sűrűsödött*.
 Concrétation, f. *sűrűsödés, megalvás*.
 Concrétion, f. chi. *szilárd test*; chir. *összenövés*; jard. *kőmag*; minér. phys. *keményedés, megalvás*.

Concrétionner

Concrétionner, v. a. minér. *összehalmazni*; 2. se —, v. r. *összenőni*.
 Conçu, v. concevoir.
 Concubinage, m. *ágyasság, ágyaskodás*.
 Concubine, f. *ágyas, ágyas-társ*.
 Conculquer, v. a. *taposni*.
 Concupiscence (-pi-cance), f. *testiség, bujavágy*; théo. *hajlam tiltott dolgokra*.
 Concupiscent, e, a. *buja*.
 Concupiscible, a. ecol. ap-pétit —, *vágyösztön*.
 Concurremment (-ra-man) adv. *közösen, versenyez-ve*.
 Concurrence, f. *versenyzés, pályázás*; com. *verseny*; — de fêtes, *kétiünnep össze-találkozása*; abs. jusqu' à due —, *erejéig*.
 Concurrent, e, s. *pályázó, versenyző*; astr. jour —, *szökő nap*.
 Concussion, f. *zsarolás, zak-latás*.
 Concussionnaire, m. *zsaroló, zaklató*; — public, *nép-nyuzó*.
 Condamnable (-dâ-nable), a. *kárhoztatható, elítélhető*; *büntetésre méltó*.
 Condamnation (-dâ-na-), f. *elítélés*; *kárhoztatás*; fig. *hiba bevallása*; 2. *ítélet*; — par contumace, *elma-rasztalás*.
 Condamatoire, a. *elítélő*.
 Condamner, v. a. *elítélni*; fig. *elhallgattatni*; — un malade, *életéről lemondani*; 2. *kárhoztatni*; fig. — une porte, *ajtót elrekesz-teni*; 3. se —, v. r. *önma-gát büntetni*; *hibáját el-ismerni*.
 Condensabilité, f. phys. *sü-ríthetőség*.
 Condensable, a. phys. *sűrít-hető*.
 Condensateur, m. phys. *sü-rítő*; *villanysűrítő*.
 Condensation, f. phys. *sűrít-tés*.
 Condenser, v. a. *sűríteni*; 2. se —, v. r. *sűrűsödni*.

Conduction

Condescendance, f. *engedé-kenység*.
 Condescendant, e, a. *engedé-keny*; *leereszkedő*.
 Condescendre, v. n. *enged-ni*; 2. *elnézőnek lenni*; prat. p. u. — sur le pa-rent le plus proche, a *gyámságot a legközelebbi rőkonra háritani*.
 Condition, f. pal. *visszakö-vetelés*.
 Condigne, a. théo. *hozáillő*; —ment, adv. *alkalmazva, megegyezőleg*.
 Condignité, f. *hozzavalóság*.
 Condiment, v. assaisonne-ment.
 Condire, v. confire.
 Condisciple, m. *tanulótárs*.
 Condit (-di), m. pharm. be-csinált.
 Condition, f. *állapot*; hely-zet; 2. *rang*; *származás*; 3. *szolgálat*; *szolgálatban létel*; 4. *föltét*; pal. *kikö-tés*.
 Conditionnel, m. gr. *kötmód*.
 Conditionnel, le, a. *föltéte-les*; —ment, adv. *föltéte-lesen*.
 Conditionner, v. a. *minősít-ni*; mal —é, *roszminőségű*; iron. le voilà bien —é, *de-rekasan leitta magát*; 2. *záradékkal ellátni*.
 Condoléance, f. *részvétnyil-vánítás*.
 Condor, contur, contour, gryps, m. orn. *grif-ke-selyű*.
 Condormition, f. théo. *elhá-lás*.
 Condottiere (-thie-ré), m. or-gyilkos; 2. *öszvérhajcsár*; *béerkocsis*.
 †se Condouloir, v. r. *rész-vétét nyilvánítani*.
 Conducteur, —trice, s. *veze-tő, fölügyelő*; — de la di-ligence, *kocsivezető*; fig. *tanító*; phys. *villanyve-zető*.
 Conductibilité, f. chi. *vezet-hetőség*; *vezetékénység*.
 Conductible, a. *vezető*; *veze-tékeny*.
 Conduction, v. louage.

Conduire

Conduire, v. a. ir. — q. qch., *vezetni*; fig. — à la perte, *veszélybe ejteni*; 2. *vezérelni*, *igazgatni*; fig. *intézni*; 3. *kormányozni*; pr. — sa barque, *magáról meg nem feledkezni*; 4. *kisérni*; 5. se —, v. r. *magát viselni*.
Conduit, m. cső, csatorna; arch. — à vent, *léghuzam*; expl. — de mine, *aknatornác*.
Conduite, f. *vezetés*; *kisérlet*; 2. *fölügyelés*; 3. *vezénylet*; 4. *önviselet*: il manque de —, *nem tud emberséget*; 5. *faire la —*, *elkísérni*; pr. *faire la — de Grenoble*, *elkergetni*; hydr. — d'eau, *vízvezeték*; peint. *fölosztás*.
Condurum (-dome), bot. *deréce*.
Cône, m. math. *kúp*; bot. — fruit, *fenyűtoboz*; conch. *hengercsiga*; opt. *fénykúp*.
Côné, e, a. *küpos*.
Confabulateur, m. g. p. *fecsegő*; *kérkedő* †-lacion, f. *fecsegés*; †-ler, v. n. *fecsegní*, *csevegni*, v. *causer*.
Confaitement, v. *parfaitement*.
Confanon, v. *coquelicot*.
Confection, f. arch. *fölépités*; prat. *szerkesztés*; 2. *bevégezés*; 3. pharm. *nyelet*.
Confectionner, v. a. *elkészíteni*.
Confectionneur, —naire, m. *elkészítő*.
Confédérateur, —trice, a. *szövetkező*.
Confédératif, ve, a. *szövetség szerinti*.
Confédération, f. *szövetség*; 2. *szövetkezet*.
Confédérer, v. a. et r. *szövetkezni*.
Conférence, f. jur. littér. *összehasonlítás*; 2. *tanácskozás*, *értekezés*; *értekezlet*; 3. maître de —, *képezdei tanár*.
Conférencier, m. *értekezlet elnöke*.

Conférer

Conférer, v. a. *összehasonlítani*; imp. *összevetni*; 2. *adományozni*; 3. v. n. *értekezni*; *tanácskozni*.
Conferve, conferva, m. *nyákonny*.
Confès, v. *confesser*.
Confesse, f. cath. *gyónás*; fig. *parlez moi franchement vous êtes à —*, *beszéljen őszintén*, *bizhatik titoktartásomban*.
Confesser, v. a. *megvallani* prat. *elismerni*; h. eccl. — Jésus Christ, *Krisztust vallani*; 2. *gyónni*; 3. q., *gyóntatni*; pr. c'est le diable à —, *nagyon bajos dolog*; 4. se —, v. r. *gyónni*; pr. se — au renard, *magát ravasz emberre bízni*.
Confesseur, m. *gyóntató*; h. eccl. *hitvalló*; *vértanú*.
Confession, f. *vallomás*; — de foi, *hitvallás*; 2. *gyónás*; ouïr en —, *gyóntatni*; fam. *confier qch. à q. sous le sceau de la —*, *vkinek titoktartás föltétele mellett mondani vmit*; pr. on lui donnerait le bon Dieu sans —, *lassú víz partot mos*.
Confessional, m. *gyóntató szék*; ameub. *kór-szék*.
Confiance, f. *bizalom*, *bizodalom*; homme de —, *meghitt*; 2. prendre — en q., *vkiben bízni*; 3. *őszinteség*, *nyíltság*; 4. *biztosság*, *bátorság*; 5. *önhittség*, *elbizakodás*.
Confiant, e, a. *bizalmas*; 2. *önhitt*, *képzeltető*.
Confidement (-da-man), *bizalmasan*.
Confidence, f. *bizalmasság*, *meghittség*; en —, *bizalmasan*.
Confidente, e, s. *meghitt*.
Confidentiel, le, a. dipl. *meghitt*; —lement, adv. *titokban*, *meghitten*.
Confier, v. a. qch. à q., *vmi vkire bízni*; 2. *közleni*; 3. se —, v. r. *bízni*.
Configuration, f. *idomzat*; chi. phys. *képzés*.

Confluent

Configurer, v. a. *idomítani*, *alakítani*.
Confiner, v. n. *határosnak lenni*; 2. v. a. q. *bezárni*; *bellebbezni*; *számítani*; jur. — un territoire, *határolni*; 3. se —, v. r. *visszavonulni*.
***Confinité**, f. *határszomszédság*.
Confins, m. pl. *határ*; *vég-hely*.
Confire, v. a. ir. *befőzni*; fig. elle est toute confite en dévotion, *merő áhítatosság*: it. — en malice, *merő gonoszság*; cham. *csávázni*.
Confirmatif, ve, a. *jóváhagyó*; *megerősítő*.
Confirmation, f. *megerősítés*; *jóváhagyás*; rhét. *bizonnyítás*; 2. théo, cath. *bérmálás*; prot. *beavatás*.
Confirmer, v. a. *megerősíteni*; *jóváhagyni*; cath. *bérmálni*; prot. *beavatni*; fig. pop. — q. *poson nyalni*; 2. se —, v. r. *valósulni*.
Confiscable, a. *elkobozható*, *lefoglalható*.
Confiscation, f. *lefoglalás*.
Confiserie, f. *cukrászat*.
Confiseur, m. *cukrász*; 2. *gyümölcsbefőző*.
Confisquer, v. a. *lefoglalni*, *elkobozni*; fig. c'est un homme —é, *nagyon rossz lábon áll*.
Confit, m. cham. *csávakád*; 2. *csáva*; 3. —, a. v. *confire*.
Confiteor, m. *gyónás-ima*; fig. *magát Istennek ajánlani* (veszélyben).
Confiture, f. *befőzött gyümölcs*; — sèches, *aszalt gyümölcs*; — à mi-sucré, *cukrozott aszalt gyümölcs*.
Confiturerie, v. *confiserie*.
Confiturier, ère, s. *cukrász*.
Conflagration, f. did. *égés*, *elégés*; fig. *forradalom*, *zendülés*.
Conflant, v. *confluent*.
Conflit, m. *összeütközés*; 2. *vita*.
Confluent (-an), m. *összefolyás*.
Confluent, e, a. méd. *petite*

Confluer

- vérole —e, összefolyó himlő; bot. feuilles --es, egymást érintő levelek.
 Confluer, v. n. összefolyani; 2. v. se réunir.
 Confondre, v. a. összekeverni, összevegyíteni, összezavarni; 2. összetéveszteni; 3. megszegyeníteni, megzavarni; meghökkenteni; elhallgattatni; écr. megbüntetni; 4. se —, v. r. összevegyülni; összezavarodni; megzavarodni; fam. se — en excuse, váltig mentegetőzni.
 Conformation, f. alakzat; au défaux de —, hibás testalkat; chir. helyretevés, beléigazítás.
 Conforme, a. egyező, megegyező; com. être —, rendben lenni.
 Conformément, adv. egyzőleg, szerint.
 Conformer, v. a. képezni, egyenlővé tenni; szerintezni; alkalmazni; 2. se —, v. r. alkalmazkodni; se — à la volonté de Dieu, magát Isten akaratának alávetni.
 Conformiste, v. közzvallásszerűek (Angliában).
 Conformité, f. szerintesség, egyezőség; 2. adt. en —, szerint.
 Confort, m. segítség; vigasz; 2. kényelem, jóllét.
 *Confortable, a. kényelmes; 2. m. v. confort.
 †Confortatif, ve, s. a. erősítő.
 Confortation, f. méd. erősítés.
 †Conforter, v. a. méd. erősíteni, erőt adni; fig. vigasztalni; bátorítani.
 Confraternel, le, a. pal. emberbaráti; tisztársi.
 *Confraterniser, v. a. barátkoztatni; 2. se —, v. r. barátkozni, szövetkezni.
 Confraternité, f. barátkozás, atyafisodás; baráti szövettség.
 Confrère, m. bajtárs, tisztárs; felebarát; fig. —s de commerce, üzlettársak.

Confrérie

- Confrérie, f. szerzetrend; céh.
 Confrication, f. pharm. szét-dörzsölés.
 Confrontation, f. szembesítés; 2. összehasonlítás.
 Confronter, v. a. szembesíteni; 2. összehasonlítani.
 Confus, e, a. zavart; kevert, összekevert; fig. il court un bruit —, rebesgetik, a hír szállong; 2. sötét, homályos; 3. megdöbbsent, megzavarodott.
 Confusément, adv. rendetlenül, homályosan, összevissza.
 Confusiblement, v. hontesement.
 Confusion, f. zavar, zürzavar; 2. megzavarodás; 3. megszegyenítés; szégyen; 4. fölösleg, nagymennyiség; chi. összevegyülés; méd. szemkáprázás; 5. en —, adt. zavarban; rendetlenül; it. en —, nagymennyiségben; fölöslegesen.
 Confutation, confuser, v. réfutation etc.
 Congé, m. engedély; szabadság (távoztatásra); elbocsátás (katonái, cselédé stb.); écol. szünidő; 2. fölmondás; elutasítás; leköszönés; 3. elbucsuzás; prendre — de q., elbucsuzni vkitől; lettre de —, búcsúlevél; men. párkánygyalu; com. — d'entrée, behozatali engedély; it. átviteljegy.
 Congéable, a. fëo. kegybér.
 Congédier, v. a. elbocsátani; szabadságolni; szolgálatból elküldeni; elutasítani.
 Congéable, a. megfagyható; megaludható.
 Congéant, e, a. megfagyó; megalvó.
 Congélation, f. megfagyás; megalvás; terme de la —, fagypont; h. n. —s pierreuses, csepkövek.
 Congéler, v. a. fagylalni, fagyasztani; 2. se —, v. r. megfagyni; megalunni.
 Congénère, a. h. n. egynemhez tartozó.

Coniglobe

- Congénial, e, congénital, e, a. méd. veleszületett.
 Congestion, f. méd. torlodás, tolulás.
 Conglobation, f. rhét. bizonylatok összehalmozása.
 Conglobé, e, a. an. csomósodott; bot. göngyölt; rhét. halmozott.
 Conglomérat, m. minér. görgyület.
 Conglomération, f. görgyülés, torlódás.
 Conglomérer, v. a. torlódni, görgyülni.
 Conglutinant, e, a. méd. összeragasztó.
 Conglutinatif, ve, a. ragadós: sűrítő.
 Conglutination, f. összeragasztás; ö. ragadás; phys. összeenyvezés.
 Conglutiner, v. a. sűríteni; phys. összeragasztani.
 Congratulation; v. félicitation.
 Congratulatoire, a. köszöntő.
 Congratuler, v. féliciter.
 Congre, m. icht. bajuszos angolna; — serpent, tengeri kígyó.
 Congréganiste, m. jezsuita.
 Congrégation, f. gyülekezet; 2. rend, szerzetrend; 3. jezsuita-egylet.
 Congrès, m. gyűlés, fejedelmek gyűlése; tpal. nőszpróba.
 Congrève, m. fusées à la —, gyűröppentyűk.
 Congru, e, a. jur. helyes, illő; gr. összevágó.
 Congruaire, m. papi illeték.
 Congruence, f. géom. egyezés, egybetalálás.
 Congruent, e, a. méd. digestion —e, kellő emésztés; géom. egyenlő.
 Congruité, f. v. convenance; théol. összhangzás.
 Congrûment, adv. kellőleg, illőleg; fig. alaposan.
 Conicine, f. chi. bürödék.
 Conie, f. bot. zákány.
 Cónier, m. conch. kürtcsiga.
 Conifère, a. bot. doboztermő.
 Coniglobe, m. astr. csillagkúp.

Coni'que

Coni'que, a. bot. *kúpdad*; géom. *miroir* =, *homortülkőr*; —se, —ze, f. bot. *cikszár*; = vulgaire, *csikos kecskerágó*.
 Conjectu'ral, e, a. *gyanítható*; —ralement, adv. *hózzávetőleg*; —re, f. *gyanítás, sejtés*; —rer, v. a. *gyanítani, sejteni*; —reur, m. *gyanító, sejtő*.
 Conjoindre, v. a. ir. *összefoglalni, egyesíteni*.
 Conjoint, m. *hiteztárs*; 2. —, e. a. bot. *összenőtt*; gr. *tulajdonító*; —ement, adv. *együtt, közösen*.
 Conjonctif, m. v. *subjonctif*; 2. —, ve, a. gr. *particule* —ve, *kötőszó*; 3. —ve, f. an. *közös tülökhártya*.
 Conjunction, f. *egyesítés, összekötés*; astr. *együttállás*; gr. *kötőszó*.
 Conjunctionnel, le, a. gr. *foglaló*.
 Conjonctivité, f. chir. *tülökhártyalob*.
 Conjoncture, f. *viszonylat*; *körülményezés*; com. *viszonyítás*.
 se Conjouir, v. *féliciter*.
 Conjouissance, v. *félicitation*.
 se Conjoyer, v. r. v. *réjouir*.
 Conjugable, a. gr. *hajtogatható*.
 Conjugaison, f. gr. *hajtogatás*; an. — des nerfs, *idegpárosulás*.
 Conjugal, e, a. *házassági*; —ement, adv. *házasságilag*.
 Conjugatif, ve, a. gr. *hajtogatási*.
 Conjugicide, s. *hitves-gyilkos*.
 Conjugué, e, a. an. bot. *páros*; géom. *diamètres* —s, *párhuzamos átmérő*.
 Conjuguer, v. a. *hajtogatni*; 2. se —, v. r. *hajtogatódni*.
 Conjungo (con-jon-), m. *bekezdés nélküli írás*; 2. fam. *nősilés*.
 Conjuteur, m. *összeesküvő*; 2. *igéző*; *ördögűző*.

Conjuration

Conjuration, f. *összeesküvés*; h. r. *eskü*; h. eccl. v. *exorcisme*; mag. *igézés*; 2. *esedezés*.
 Conjuré, m. *összeesküdt*; 2. a. v. *conjurer*.
 Conjurer, v. a. *esedezni*; cont. *jölszólítani*; lit. *üzni, idézni*; *ráolvasni*; fig. *elosztatni, elhárítani*; 2. *összeeskünni*; fig. *vesztére törni (vkinek)*.
 Connaissable, a. *megismerhető*; *észrevehető*.
 Connaissance, f. *megismerés, szemlélet*; *tudomás*; 2. *eszmélet*; 3. *ismeretség*; 4. *être en pays de* —, *ismerősök közt lenni*; *otthonosnak lenni*; *avoir bien des* —s, *sok ismeretet birni*; 5. *prendre* — de qch., *vmi után tudakozódni*; 6. *parler en* — de cause, *tárgyismerettel beszélni*; astr. la —, *időszámítás*; prat. — *charnelle, nőszés*; vén. *évkor (lófogakon)*.
 Connaissance, m. mar. *fuvarlevél*.
 Connaisseur, se, s. *műértő*; 2. a. oiel —, *jártas szem*.
 Connaître, v. a. ir. *ismerni*; *megismerni*; *tudatni*; 2. *érteni*; 3. *faire* —, *megismertetni*; 4. *nőszni, elhálalni*; 5. *megismerni*; *megkülönböztetni*; 6. *érezni*; *tudni vmiről, ismerni*; 7. *becsülni*; 8. *tekintetbe venni*; *il ne connaît ni Dieu, ni diable, nem tekint se Istenre, se ördög*; 8. jur. *ítélni*; 10. se —, v. r. *önmagát ismerni*; *érteni vmihez*.
 Connecter, v. a. *összekötni*; 2. se —, v. r. *összefüggni*.
 Connexe, a. pal. *összefüggő*.
 Connexion, f. *összeköttetés*; *összefüggés*; an. *csontizülés*.
 Connexité, f. *eszmerokonság*.
 Connil (co-ni-ly'), m. *házi nyúl*.
 Conniller (co-ni-lié), v. n. pop. *himezni-hámozni*; *ötölni-hatolni*.

Conscience

Connillière, f. *garenne*; fig. *kopasz mentség*.
 Conni, v. *connil*; 2. —e, *nőstény nyúl*; fig. *kis leány*.
 Connivence, f. *engetegség*; *elhanyagolás*; 2. *egyetértés*.
 Connivent, e, a. bot. *tekeredett*; an. v. *valvule*.
 Conniver, v. n. *elnézni*; *egyetérteni*.
 Connotation, f. gr. *mellékérték*.
 Connu, v. *Connaître*.
 Cono'be, f. bot. *két anyás fűz*; —carpe, m. bot. *cirbolya fenyő*; —idal, e, a. bot. géom. *ál-kúpos*; —ide, m. bot. géom. *álkúp*; —pée, f. *szűnyogháló*; —ps, m. ent. *bökcse*.
 Conquassant, e, (-koua-), a. méd. *lesújtó (szülési fájdalmakról)*.
 Conquassation, f. pharm. *szétdörzsölés*; méd. *lesújtás (szülési fájdalmakról)*.
 Conque, f. *kagyló, csigaház*; —anatifère, *ötű*; —sphérique, *körösz*; 2. *kürtcsiga*.
 Conquérant, m. *hódító*; 2. —, e, a. *hódító*; fam. *elle a l'air* —, *kicsípte magát*.
 Conquérir, v. a. ir. *hódítani*; ville *conquise, elfoglalt város*.
 Conquêt, m. *szerzemény*; 2. inus. *kereset*.
 Conquête, f. *hódítás*; *hódítmány*; it. fig.
 †Conquêter, v. *conquérir*.
 Conquis, v. *conquérir*.
 †Conroi, m. *gondosság*; 2. *kerülő (út)*.
 †Conroyer, v. a. *megvendégteleni (vkit)*.
 Consacrant, s. a. *fölavató*; le —, évêque —, *cimzetes püspök*.
 Consacrer, v. a. *fölszentelni*; *fölavatni*; 2. *áldozni, föláldozni*; 3. se —, v. r. *magát föláldozni*.
 Consanguin, e, (-ghein- ghine), a. *atyafi*.
 Consanguinité (-ghi-), f. *atyafiság*; 2. v. *parenté*.
 Conscience, f. *lelkiismeret*;

Consciencieusement

remords de —, *lelkifurdalás*; 2. fam. c'est un homme de —, *lelkiismeretes férfiú*; pop. mettez la main sur la —, *tegye kezét szívére*; legyen őszinte; 3. fam. faire — d'une chose, *vmit lelkiismeretes dolognak tartani*; phil. *öntudat*; 4. en —, *igazlélekkel*; imp. compositeur en —, *hettibéres szedő*.

Consciencieusement, adv. *lelkiismeretesen*.

Consciencieux, se, a. *lelkiismeretes*.

Conscript, v. conscrit.

Conscription, f. *katonaváltás, ujoncozás*; loi de la —, *ujoncozási törvény*.

Conscrit, m. *katonaköteles*; ujonc; fam. c'est un vrai —, *ügyetlen ember*.

Consécrateur, v. consécrant.

Consécratlon, f. *fölszentelés, fölavatás*; cath. *megszentelés*; num. *istenítés*.

Consécution, f. inus. *szétदारabolás*.

Consécutif, ve, a. *egymásután következő*; —tivement, adv. *egymásután*.

Conseigle, m. *kétszeres*.

Conseil, m. *tanács*; prendre —, *tanácsot kérni*; fig. prendre — des événements, *az eseményekhez alkalmazkodni*; p. à nouvelles affaires nouveaux —s, *az idő megtanít*; 2. *elhatározás*; 3. *tanácsadó*; pal. *ügyvéd*; — d'état, *államtanács*; — privé, *titkos tanács*; mil. — de guerre, *hadi tanács*.

Conseiller (-cè-lyé), v. a. *tanácsolni*; 2. se —, v. r. *tanácskozni*.

Conseiller (concè-lyé), —ère, s. v. conseil (3.); 2. *tanácsos*; p. ici les —s n'ont point de gages, *nem kell tanácsadó*.

†Conseilleur, m. *tanácsadó*.

Consentant, e, a. prat. *beleegyező*.

Consentement, m. *beleegyezés*.

Consentir

Consentir, v. n. ir. *beleegyezni*; jóváhagyni, megengedni.

Conséquemment (-ka-man), adv. *következőleg, tehát*; *következetesen*.

Conséquence (-kan-se), f. log. *következtetés*; 2. *következmény*; 3. *nyomosság, fontosság*; homme de —, *előkelő ember*; c'est un homme sans —, *jelentéktelen ember*; it. b. p. ez embertől nincs mit tartani; 4. en —, *adt. aszerint*; com. de —, *kiterjedt*.

Conséquent (-kan), m. log. *befezés, zártétel*; math. *utótag*; 2. par —, conj. *azért, eszerint, annál fogva*; 3. —, e. a. *következetes*.

Conservateur, —trice, s. *főntartó*; oltalmazó; pol. —s, *konzervatív*; 2. — d'un bibliothèque, *főkönyvtárnok*.

Conservation, f. *megtartás, főntartás*; veillez à la — de son honneur, *örködjék becsületére*; t. t. d'une belle —, *jól megőrzött*.

Conservatoire, m. *zenede* —; des arts et métiers, *ipartanoda (Párisban)*.

Conserve, f. arch. v. *réserver*; conf. *befőtt*; bot. — fourchue, *nápic*; pharm. *tartvány*; 2. pl. *szemkimelő üveg*.

Conserver, v. a. *megkímélni, gondviselni*; bien —é, *jól megőrzött*; 2. *megtartani*; mar. *szemmel tartani*; 3. se —, v. r. *eltartani*; megőrizni; *fentartani*.

Considence, f. did. *lesúlyedés*.

Considérable, a. *tetemes*; *nevezetes*; fontos; —ment, adv. *tetemesen, nevezetesen*.

Considérant m. *indok*; 2. —, e, a. v. *circonspecte*.

Considération, f. *megfontolás*; 2. v. *circonspection*; 3. *indok*; 4. *tekintet*; 5. pl. *meggondolás*; 6. *mettre en*

Console

—, *tekintetbe venni*; 7. *tekintély*; *tisztelet*.

*Considérément, adv. *meggondolva, megfontolva*.

Considérer, v. a. *nézni, megtekinteni*; *meggondolni*; 2. *tekinteni*; *tekintetbe venni*; 3. *tisztelni, becsülni*.

Consignataire, m. *letéteményes*; — com. *fuvaroztató*; it. *bizományos*.

Consignation, f. *letét*; com. *marchandises en —, jegyzeményárak*.

Consigne, f. mil. *őrségi parancs*; it. *parancs*; 2. *várírnok*; 3. v. *parole*; it. *tilalom*.

Consigner, v. a. *letéteményezni*; fig. *idézni, fölemlíteni*; it. *följegyezni*; mil. *örparancsot kiadni*; it. *letartóztatni*; fig. *eltiltani*; com. *átszolgáltatni*.

Consimilitude, f. *hasonlóság*; *összehangzás*.

Consistance, f. *tömöttség, süreg*; 2. *állap*; 3. *tartóság, állandóság*; jard. *megállapodás*.

Consistant, a. m. phys. corps —, *szilárd test*; 2. —, e, a. a. prat. *álló (-ból, -ből)*.

Consister, v. n. *állani (-ból, -ből)*; 2. *alapulni*.

Consistoire, m. *szentszék*; *egyházi tanács*; it. *tanács terem*.

Consistorial, e, a. jur. *szentszéki*; —lement, adv. *szentszéki*leg.

Consistorier, v. n. a *szentszékben tanácskozni*.

Consolable, a. *vigasztalható*.

Consolant, e, a. *vigasztaló*.

Consolateur, —trice, s. *vigasztaló*; 2. a. m. *espoir* —, *reménydús*.

Consolatif, ve, a. *vigasztaló*; *kellemes*.

Consolation, f. *vigasztalás*; 2. *megnyugvás*; 3. *vigasz*; p. débit de —, *pálinkaház*.

†Consolatoire, a. *vigasztaló*.

Console, f. arch. *gyámkő*; —s des chambres, *polc*;

Consoler

Constance

Consultant

char. —s d'un carosse, *gyámfa*.
 Consoler, v. a. *vigasztalni*; 2. se —, v. r. *vigasztalódni*.
 +Consoleur, m. *vigasztaló*.
 Consolidant, e, a. *hegesztő, gyógyító*.
 Consolidation, *szilárdítás*; fig. *állósítás*; chir. *behegesztés*; jard. *beforradás, benövés*; prat. *egyesítés*.
 Consolider, v. a. *megszilárdítani*; — une plaie, *sebet behegeszteni*; baume consolidant, *gyógy-ír*; prat. *állósítani*; it. *egybesíteni*.
 Consommant, e, a. *fogyasztó*.
 Consommateur, m. *fogyasztó*.
 Consommation, f. *fogyasztás*; com. *kelendőség*; forgalom; 2. *bevégezés*; jur. *végrehajtás, teljesítés*.
 Consommé, m. cuis. *húslé*.
 Consommer, v. a. *fogyasztani, elhasználni*; 2. *bevégezni*; homme —é, *végzett ember*; jur. *teljesíteni*.
 Consomptif, ve, (sonp-), s. a. méd. *emésztő, maró*.
 Consomption (sonp-), f. *fogyasztás*; méd. *sorvadás*; 2. *elhasználás, kopás*.
 Consonnance, f. gr. rhét. *egybehangzás*; mus. *öszhang*.
 Consonnant, e, a. *öszhangzó*; 2. —te, f. mus. *hárfácska*.
 Consonne, f. gr. *mássalhangzó*.
 Consonner, v. n. mus. *öszhangzani*.
 Consorts, m. pl. prat. *társak*.
 Consoude, f. bot. *nadálytő*; — officinelle, *fekete nadálytő*.
 Conspirant, e, a. mécan. phil. *összeható*.
 Conspirateur, —trice, s. *összeesküvő*.
 Conspiracy, f. *összeesküvés*.
 Conspirer, v. a. *összeeskünni*; 2. *szövetkezni*.
 Conspuer, v. a. inus. *lepökn*; fig. fam. *megvetni*.
 Constamment (a-man), adv. *szilárdul; állhatatosan*; 2.

bizonyosan; 3. *mulhatlanul*.
 Constance, f. *állandóság*; it. *szilárdság*; 2. *állhatatoság*.
 Constant, e, a. *állandó*; 2. *állhatatos*; 3. *biztos, bizonyos*; 4. *szilárd; maradó*; géom. *változhatlan*.
 Constant, prép. prat. *miközben*.
 Constatation, f. *bebizonyítás; megállapítás*.
 Constater, v. a. *bebizonyítani*; 2. *megállapítani, kimutatni*; 3. *tanúsítani, megmutatni*.
 Constellation, f. astr. *csillagzat*; fig. il est né sous une heureuse —, *szerencsés születésű*.
 Conster, v. n. imp. pal. *kiviláglani*; il —e par les pièces que . . ; *az okmányokból kitetszik, hogy . .*.
 Consternation, f. *rémülés, zavar, megdöbbenés*.
 Consterner, v. a. *megzavarni, megdöbbszteni, elrémíteni*.
 Constipant, e, a. méd. *haszorító*.
 Constipation, f. *dugulás, haszorulás*.
 Constipé, e, *kelletlen; mogorva*.
 Constiper, v. a. *dugulást okozni*; il est —é, *rekedt hasú*.
 Constituant, e, a. *rendelő*; pal. le —, *hatalmazó, utaló*; phys. les parties —es, *alkatrészek*; 2. —, m. *alkotmányozó gyűlés tagja*.
 Constituer, v. a. *tenni, képezni (mindössze)*; homme bien —é, *jóltermett férfiú*; 2. did. *alapítani*; 3. *rendelni, kinevezni*; — q. en frais, *vkít költségbe verni*; pal. — q. prisonnier, *vkít elfogni*; — une rente, *évpénzt kiszabni*; 4. se —, v. r. *alakulni; magát föltölteni*; se — prisonnier, *letartóztatása végett jelentkezni*.
 Constitutif, ve, a. les parties

—ves, *alkatrészek*; jur. titre —, *jogcim*.
 Constitution, f. *alkat, szervezet*; 2. méd. *testalkat*; phil. *világrendszer*; pal. *rendelvény*; contrat de —, *járadéki szerződés*; 2. *alkotmány*.
 Constitutionnaire, m. prat. *járadék-alapító*.
 *Constitutionnaliser, v. a. *alkotmányt adni*; 2. se —, v. r. *magát alkotmánynak alávetni*.
 *Constitutionnalité, f. *alkotmányosság*.
 *Constitutionnel, le, a. *alkotmányos, alkotmányoszerű*; 2. —, m. *alkotmány híve*; —lement, adv. *alkotmányosan*.
 Constricteur, m. an. *zárizom*.
 Constrictif, ve, constringent, e, a. méd. *összehúzó*.
 Constructeur, m. arch. *építő, építész*.
 Construction, f. *építés, fölépítés*; atelier de —, *ács-tér*; bois de —, *épületfa*; fig. *rendezés*; géom. *szerkezet*; gr. *szókötés*.
 Construire, v. a. ir. *építeni; fölláztatni*; — une digue, *töltést hányni*; fig. — une phrase, *mondatot szerkeszteni*; géom. — une figure, *ábrát alkotni*.
 Consubstanti'alité, f. théo. *lényegység*; —ateur, —trice, s. théo. *lényegység híve*; —el, le, a. théo. *egylényszerű*; —ellement, adv. *voltaképesen*.
 Consuetudinaire, m. inus. *szokás embere*.
 Consul, m. h. r. *konzul*; dipl. *ügynök, ügyvivő*.
 Consulaire, a. h. r. *konzuli*; dipl. *ügynöki*; fam. il a la goutte —, *nem mer távozni lakásából (adósságok miatt)*.
 Consulat, m. *konzulság*; dipl. *ügynökség*; 2. *ügynöki hivatal*.
 Consultant, s. a. *tanácsadó*.

Consultat	Contempler	Contigence
Consultat, m. chanc. pápai biztos.	ve; 3. théo. elmélyedés, elmerülés.	Conter, v. a. elbeszélni; elmesélni; — des fagots, hetvenkedni; en — à q., vkit felültetni; elle s'en laisse —, szívesen udvaroltat magának.
Consultatif, ve, a. tanácsadó, tanácsló; avoir voix —ve, szavazatjogot birni.	Contempler, v. a. szemlélni; nézni; 2. v. n. elmélkedni.	Conterie, f. com. üvegmű.
Consultation, f. gyógytanakodás; 2. vélemény; 3. véleményezés.	Contemporain, e, a. egykorú, egyidejű; 2. s. kortárs.	Contestable, a. pörös, kérdéses; —ment, adv. pörös módon.
Consulter, v. a. q. tanácsot kérni; fig. — sa conscience, lelkiismeretét megvizsgálni; p. — son chevet, érett megfontolás végett másnapra halasztani; 2. v. n. tanácskozni; 3. se —, v. r. megfontolni.	Contemporanéité, f. egyidejűség, egykorúság.	Contestant, e, a. pörlekedő.
Consulteur du s. office, m. pápai tanácsadó; 2. rendi tanács.	Contempteur (-tanp-teur), m. megvető.	Contestation, f. pörlekedés, veszekedés; il aime la —, szereti a pörpatvart; pal. ordonner une plus ample —, bővebb vizsgálatot rendelni.
Consultrice, f. inus. tanácsadónő.	Contemptible, a. megvetendő.	Conteste, m. pör; pal. les juges sont en —, a bírák nincsenek egyvéleményen.
Consuiner, v. n. fölemészteni; — son temps, idejét eltölteni (vmivel); — son bien, vagyonát eltékozolni; 2. se, v. r. magát tönkretenni; se — d'ennui, elepeszteni magát, epekedni.	Contenance, f. tartalom; 2. magatartás; illem; 3. önmérséklet; perdre la —, megzavarodni; 4. par —, illemből.	Contester, v. a. kétségbe vonni, megtámadni; 2. v. n. pörlekedni, veszekedni.
Contact (-tac-te), m. did. érintés; géom. point de —, érpon.	Contenant, e, a. tartalmazó.	Conteur, se, s. elbeszélő; c'est un —, fecsegő; — de sornettés, hencegő; — de fleuretes, édelgő.
Contadin, m. falusi ember; vidéki.	Contendant, e, s. a. vitárs, harctárs; les parties —es, vitatkozó felek.	Contexte, m. gr. szövegzet, szókapcsolat.
Contagie, e, a. p. u. megrontott, ragályos.	Contendre, v. n. perlekedni, vitatkozni, vetélykedni.	Contexture, f. did. láncolat; phys. szövénny; an. — des nerfs, idegalkat; fig. szerkezet.
Contagieux, se, a. méd. ragadós, ragályos; maladie —se, ragály; fig. veszélyes, ártalmas.	Contenir, v. a. ir. tartalmazni, magában foglalni; tout ce qui est contenu sous le cieux, minden a mi az ég alatt létezik; 2. visszatartani; fig. korlátozni, fékentartani; 3. se —, v. r. tartózkodni, magát mérsékelni; it. fig.	+Conticinie, f. éjicsönd.
Contagion, f. ragály; fig. métely.	+Contens, m. pörlekedés.	Contignation (-thi-nia-cion), f. charp. gerendázat; 2. emelet.
Contagium (-gi-ome), m. méd. ragadvány.	Content, e, a. megelégedett; 2. être — de q. qch. vkivel, vmivel megelégedni; 3. être — de, beleegyezni.	Contigu, e, a. szomszédos, határos; géom. angles —s, közös szögek; phys. egymást érintő.
Contailles, strasse, f. kuszma selyem.	Contentement, m. megelégedés; 2. vous aurez —, kielész elégítve; ce n'est pas —, ez nem elég.	Contiguité, f. tőszomszédság; érintkezés, összeérés.
+Contamination, contaminer, v. souillure, souiller.	Contenter, v. a. kielégíteni; eleget tenni; 2. megnyugtítani; 3. gyönyörködtetni; 4. se —, v. r. megelégedni.	Continence, f. önmegtartóztatás, tüркözés.
Conte, m. rege, mese; elbeszélés; 2. fam. — de vielles, aggregé.	Contentieusement, adv. viszálykodva.	Continent (-nan), m. géog. szárazföld.
Contemplant, e, a. szemlélő.	Contentieux, se, a. kétséges, pörös, pör alatt levő; 2. veszekedő, pörlekedő.	Continent, e, a. önmegtartóztató, tüркöződő; méd. fièvre —e, folytonos láz.
Contemplateur, trice, s. szemlélődő.	Contentif, a. m. chir. bandage —, letartó kötelék.	Continental, e, a. szárazföldi; système —, száraz f. zárendszér.
Comtemplatif, ve, a. szemlélkező, nézőleges.	Contention (-ci-), f. civakodás, pörpatvar; 2. erőlködés.	Contingement, adv. véletlenül, történetesen.
Contemplation, f. szemlélődés; 2. en —, adt. tekint-	Contenu, m. tartalom, foglalat, foglalom.	Contingence (-tein-jance), f. fordulat; did. esetleges-
	Conteur, v. jongleur.	

Contingent

Contracter

Contre'allée

- ség; géom. angle de —, érintkezésszög.
- Contingent (-tein-jan), m. tartozék, rész; 2. —, e, a. véletlen; écol. futur —, esetleges jövő; pal. portion —e, illető rész.
- Continu, e, a. folytonos, szünet nélküli; arch. piédestal —, oszlopszat allja; 2. egymásutáni; összefüggő; phys. parties —es, tagolatlan részek; 3. — m. le — est le divisible à l'in — fini, az egész a véghetlenségig osztható; 4. à la —e, adt. idővel, elvégre.
- Continueur, m. folytató.
- Continuation, f. folytatás.
- Continuel, le, a. folytatóságos, szakadatlan, tartós; —lement, adv. folytonosan, szakadatlanul, folyvást.
- Continuer, v. a. folytatni; — un bâtiment, épületet hosszabbítani; 2. continuez à écrire, írjon tovább; 3. v. n. tartani, megmaradni, terjedni; 4. se —, v. r. v. continuer (3.).
- Continuité, f. folytonosság; phys. solution de —, a tagolatlanság szétválasztása; fig. összefüggés.
- Continûment, adv. folytonosan, szünetlenül.
- Contondant, e, a. chir. zúzó.
- Contondre, v. a. zúzni.
- Contorsion, f. elcsavarás; fig. fintorgatás; 2. eltorzítás; 3. görbeség.
- Contour, m. peint. sculp. körvonal; 2. környület, ke-
rület.
- Contournable, a. elcsavarható, csavarható.
- Contournement, m. csavarás; forgatás; forgás.
- Contourner, v. a. körvonalo-
lozni; 2. elferdíteni; fig. — q. firtatni (vkit); 3. se —, v. r. görbülni.
- Contra, m. bot. gilisztamag; gilisztafű.
- Contract, v. contrat.
- Contractant, e, s. a. szerződő, sz. fél. [szevont.
- Contracte, a. gr. grecq., ösz-
- Contracter, v. a. szerződni; 2. — avec q., megalkunni; 3. — des dettes, adóságot csinálni; — une maladie, betegséget kapni; — amitié, barátságot kötni; 4. phys. összehúzni; 5. gr. rövidíteni.
- Contracteur, m. cuis. nyárs-tartó.
- Contractif, ve, a. méd. összehúzó.
- Contractile, a. phys. összehúzható.
- Contractilité, f. összehúzhatóság.
- Contraction, f. összehúzás; gr. rövidítés.
- Contractuel, le, a. szerződési; —lement, adv. szerződésileg.
- Contracture, f. arch. vékonyítás; chir. merevenség.
- Contra'dicteur, m. ellenmondó; jur. légitime —, jogos ellermondó; —diction, f. elmondás; phil. ellenkezés; —dictoire, a. ellenkező; —dictoirement, adv. ellenkezőleg.
- Contraignable, a. bíróilag kényszeríthető.
- Contraignant, e, a. alkalmatlan.
- Contraindre, v. a. ir. kényszeríteni; ráerőszakolni; p. la nécessité contraint la loi, szükség törvényt ront; 2. erőltetni; fig. korlátozni; szorítani; 3. se —, v. r. erőlködni.
- Contraint, e, a. erő'tetett; 2. szorult; szorított; 1 g. feleszes.
- Contrainte, f. kényszer; 2. tartózkodás; 3. szorítás; prat. — par corps, személyes letartóztatás.
- Contraire, a. ellenkező, ellenes; 2. ártalmas; 3. m. ellentét, ellenkezet; fam. aller au — d'une chose, vmi ellen kifogást tenni; phil. —s, ellenes tulajdonok; 4. au —, adt. ellenkezőleg, ellenben, sőt inkább; —ment, adv. ellen.
- Contrariant, e, a. ellenkező,

- ellenmondó; esprit —, ci-vakodó.
- Contrarier, v. a. q. ellenmondani; 2. akadályozni; útban lenni.
- Contrariété, f. ellenmondás; 2. akadály; nehézség.
- Contrastant, e, a. ellenkezes.
- Contraste, m. ellentét, ellenkezet; littér. ellenes szem-
betét.
- Contraster, v. n. ellentétben állani, elütni (egymástól); 2. v. a. ellenesen szembe-
állítani.
- Contrat, m. szerződés; — de donation, adománylevél; dresser un —, szerződést kiállítani.
- Contraventeur, m. inus. áthágó.
- Contravention, f. áthágás, sértés.
- Contre, prép. ellen; aller — vents et marée, akadályokkal dacolni; p. c'est le pot de terre — le pot de fer, ösztön ellen rugdalózni; 2. -ra, -re, -hoz, -hez; il s'appuie — la table, az asztalra támaszkodik; tout —, mellette; 3. ellenére; 4. m. ok; jeu. ellenjátékos.
- Contre'allée, f. melléksétány; m. folyosó, —amiral, m. altengernagy; —appel, m. escr. ellencsel; —approches, f. pl. mil. el. vi. árok; —balance, m. el. súly; —balancer, v. a. el'ensúlyozni; —bande, f. dugárú; faire la —, csempészetet üzni; fam. c'est un homme de —, gyanús ember; —bandier, m. csempész; —bas, adv. bāt. alulról fölfele; —basse, f. mus. bőgő; 2. mélyhang; —batterie, f. guer. ellenüte; fig. ellenintézkedés; —biais, à —, adt. fonákul it. m. fonákold; —billet, m. ellenjegy; —boutant, m. arch. támoszlop; —bouter, v. a. a. ch. megtámasztani; —calquer, v. a. grav. ellennyo-

Contrée

matot csinálni; — carrer, v. a. ellene működni; — cédule, f. pat. ellenkézirat; — changement, m. man. fordulat ellenkező irányban; — chant, m. ellenpontozás; — charge, f. rub. ellensúly; — charme, m. viszonybáj; — châssis, m. téliablak; — clef, f. arch. mellékszárkő; — coeur, m. kandalló hátlapja; à =, adt. kelletlenül; — coup, m. visszapattanás; fig. visszahatás; — courant, m. riv. ellenár; — danse, f. sortánc; † — dater, v. a. ellenkeltezni; — déclaration, f. el. nyilatkozat — diamètre, m. géom. el. átmérő; — digue, f. el. gát; — dire, v. a. ir. ellenmondani; ellenkezni; — disant, e, a. ellenmondó; ellenkező; — dit, m. el mondás; pal. pl. = s, cáfolóirat; 2. sans =, adv. vagyigen, csakugyan. Contrée, f. vidék; 2. táj; par —, tájankint.

Contre'échange, m. jur. viszonzcsere; — écrou, m. csavartok; — effort, m. el. törekvés; — enquête, f. el. vizsgálat; — épaulette, f. mil. vállzsínór; — épreuve, f. el. nyomat; fig. utánzat; faire une =, el. nyomatot lehúzni.

Contrefaçon, f. utánzat; 2. utánnyomat.

Contrefacteur, m. utánzó; 2. utánnyomó.

Contrefaction, f. utánzás, hamisítás.

Contrefaire, v. a. ir. utánozni; it. majmolni; 2. tetetni, színlelni; 3. hamisítani; utánnyomni; 4. eltorzítani.

Contrefaiseur, m. utánzó, majmoló.

Contre-fenêtre, f. téliablak; — feu, m. tűzellenző; — fiche, f. charp. támasz; — finesse, f. el. csel; — forces, f. pl. el. erő; — forger, v. a. mindkét oldalt egyenesre kovácsolni; — fort

Contremandement

m. bāt. sarokfal; cord. hulladékbőr; géom. hegyoldal; — fossé, m. előárok; hydr. el. nyomás; — frásage, m. boul. harmadgyűrű; — faser, v. a. boul. harmadszor gyűrni; — fuge, f. mus. kettősfutam; — gage, m. el. zálog; — gager, v. a. viszonybiztosítani; — garde, f. fort. bástyavéd; — garder, v. a. gondosan őrizni; 2. se =, v. r. őrizkedni; — hacher, v. a. dess. vonalokkal árnyazni; — hachures, f. pl. grav. keresztvésés; — haut (en) adt. maç. lefele; — indication, f. méd. ellenjel; — jet, m. el. sugár; — jour, m. el. fény; oldalfény; 2. à =, adt. álfényben; — jumelle, m. pav. mosléknyele; — lettre, f. el. nyugta; — ligue, f. el. szövetség; — maître, m. mar. főhajós; 2. manuf. műmester.

Contremandement, m. lemondás, visszahúzás; 2. el. parancs.

Contremander, v. a. lemondani; visszahúzni.

Contre'manoeuvre, f. mil. el. mozgalom; — marche, f. mil. el. mozdulat; arch. lépcsőfok magassága; — marée, f. el. ár; — marque, f. el. jegy; th. tértijegy; orf. jel; — marquer, v. a. el. jelezni; orf. megjelölni; — miné, f. el. tűzakna; fig. el. csel; — miner, v. a. el. aknázni; 2. aláásni; fig. el. csellel élni; — mineur, m. el. aknász; 2. com. el. kémlő; — mont, adv. föl felé; riv. vízellenében; — mot. m. mil. el. jelszó; — moule, m. fond. el. nyomat; — mur, m. ellenzőfal; — murer, v. a. gyámfalat vonni; — obligation, f. viszonyköteleztetés; — ordre, m. el. parancs; — pan, m. el. zálog; — panner, v. a. jur. kiegyenlíteni; — partie, f. mus. másodhang; banq. el. örkönyv; fig. el. párt;

Contre'scel

— passation, f. com. = d'ordre, váltó viszonyátengedése; — passer, v. a. com. el. tétélezni; — penser, v. n. véleményt változtatni; — pente, f. el. lejtő; — percer, v. a. el. fúrni; — peser, v. a. ord. fig. el. súlyozni; — pied, m. ch. viszony; fig. ellenkezet; il prend touj. le =, mindig az ellenkezőt teszi; — pilastre, m. el. támasz; — piper, v. a. megcsalni; — planche, f. manuf. el. minta; — pleige, m. prat. alkezes; — poids, m. el. súly; — poil, m. el. csapás; 2. à =, adt. faire la barbe à =, szörmente ellen borotválkozni; fig. fonákul; — poinçon, m. el. fúró; — point, m. mus. el. pontozás; — pointer, v. a. el. tüzdelni; artil. egymás ellen irányozni; fig. ellenkezni; — poison, m. el. mérég; — porte, f. el. ajtó; — porteur, m. házaló; 2. kontár; — poser, v. a. com. hibásan beírni; — position, f. com. helytelen beírás; — pouce, m. méc. emelő rúd; — projet, m. el. terv; — promesse, f. viszonyigéret; — propos, m. el. beszéd; — proposition, f. el. indítvány; — protêt, m. el. óvat; — révolution, f. ellenforradalom; — révolutionnaire, s. a. forradalom elleni; — révolutionner, v. a. forradalom ellen működni; — ruse, f. el. csel; — saison, f. jard. utó-sarjadék; — salut, m. mar. viszony üdvözlés (ágyulovésekkel).

Contrescarpe, f. ellenlejte.

Contrescarper, v. a. ellenpartot állítani.

Contre'scel (cèl), m. el. pecsét; — sceller, v. a. el. pecsételni; — seing, m. el. jegyzés; — sens, m. ellenkező értelmény; coutur. fonák oldal; 2. à =, adt. fonákul; 3. en =, adt. el. tétben; — signal, m. el.

Contrevallation

Contrôleur

Convertissement

jel; —signataire, m. el. jegyző; —signer, v. a. el. jegyezni; —seigneur, m. el. jegyző; —sommation, f. viszonzószólítás; —sommier, v. a. viszonzószólítani; —stimulant, —stimulus (-uce), m. méd. el. inger; —taille, f. grav. keresztvésés; —temps, m. véletlen akadály; tomber dans un =, idejét roszul választani; 2. à =, adt. roszkor; —tirer, v. —calquer; —val, m. lejtő; 2. à = adt. lefele; —valeur, f. com. has nbecs.

Contrevallation, f. ellensáncolat. [colni.

Contrevaller, v. n. ellensáncolni.

Contrevenant, e, s. a. prat. áthágó.

Contrevenir, v. n. ir. áthágni.

Contrevent, m. ablaktábla: charp. sarkkötés.

Contrevisite, f. pal. másodvizsgálat; —volte, f. man. el. kanyarulat.

Contrevue, f. rege, mese.

Contribuable, s. a. adóköteles; —buer, v. n. hozzájárulni; közreműködni; 2. adózni; 3. abs. sarcot fizetni; —butif, ve, a. adóhoz tartozó; —bution, f. adó; guer. sarc; fig. mettre à =, használni; —butoire, a. adóhoz tartozó; —butoirement, adv. adószerűleg.

Contrister, v. a. megszorítani, búsítani.

Contrit, e, a. théo. töredelmes, bánkódó; fig. fam. il est bien — de cette action, nagyon sajnálja tettét.

Contrition, f. théo. töredelem. [kódás.

Contrôlage, m. adm. ellenőrlés.

Contrôle, m. ellenőrkönyv; ellenrkódás; 2. ellenőrhivatal; orf. bélyeg.

Contrôler, v. a. ellenőrizni; orf. faire —, bélyegeztetni; fig. bírálgatni, becsmérlni; abs. il contrôle sur tout, mindent ócsárol.

Contrôleur, m. ellenőr; főlvigyzó; sulyegyenítő; fig. bírálgó.

Controuver, v. a. koholni; ce sont des faits —és, koholt események.

Controversable, a. kétségbevonható.

Controverse, f. vetekedés, vitakodás; vita; 2. théo. hitvita.

Controversé, e, a. kérdéses; pörös.

Controverser, v. a. et n. vitatkozni.

Contumace, f. pal. makacs-ság, megátalkodás; 2. s. elmarasztalt.

Contumacer, v. a. makacs-ságból elítélni.

†Contumélie, f. gyalázat, sértés.

†Contumélieusement, adv. sértőleg.

Contus, e, a. chir. zúzott.

Contusif, ve, a. zúzó.

Contusion, f. chir. zúzás; —ner, v. a. zúzni.

Convaincant, e, a. meggyőző.

Convaincre, v. a. ir. meggyőzni; pal. —un accusé, vádlottat elmarasztalni; il a été convaincu de son crime, bűne rá bizonyult.

Convalescence, f. lábadozás.

Convalescent, e, a. lábadozó.

Convallaire, f. bot. sokbötű gyöngyvirág.

Convenable, a. illő, alkalmas; 2. arányos, arányszerű; 3. illemes, illedelmes; 4. m. alkalmas; —ment, adv. illőleg; illedelmesen; arányosan.

Convenance, f. megállapodás, megegyezés; 2. illem, illedelmesség; peint. arány; 3. raisons de —, illőség.

Convenir, v. a. ir. helyben hagyni, megengedni; megegyezni; bevallani; 2. összehangozni; 3. (avoir) illeni, tetszeni; 4. imp. illőnek, tanácsosnak lenni; cela me convient, ez nyemre van.

Conventicule, m. zugoly-gyűlés.

Convention, f. egyezés, egyezmény; szerződés; fam. il est de difficile —, nehéz vele megérni; 2. h. de Fr. nemzetgyűlés (1792.); jur. —s, pl. házassági szerződés.

Conventionnel, le, a. egyességi, szerződési; —lement, adv. szerződésileg.

Conventualité, f. zárdaélet.

Conventuel, le, a. zárdai; 2. m. rendi tag; —lement, adv. zárdailag.

Convergence, f. géom. egyítvé tartás; alg. fogyás, kevesbedés.

Convergent, e, a. géom. összehajló, összetérő; alg. kevesbedő.

Converger, v. n. p. u. összehajlani, összetérni.

Convers, e, a. cath. világi; 2. m. szerelemügy.

†Conversable, a. beszédes, társas.

Conversation, f. társalgás; par forme de —, beszélgetésképen.

Converser, v. n. társalogni, beszélgetni; társalkodni; fig. — avec les livres, sokat olvasni; mil. kanyarodni.

Convertible, a. megtéríthető; 2. átváltoztatható.

Conversion, f. változás, átváltozás; — des espèces, újra verni (pénzt); loc. megfordítás; mil. kanyarodás; théo. megtérés; megtérítés.

Convertible, a. megfordítható; com. elcsereíthető.

Convertir, v. a. meg-, átváltoztatni; un bon estomac convertit tout, jó gyomor mindent megemész; fig. változtatni; com. elcsereílni; értékesíteni; log. megfordítani; mar. földolgozni; théo. megtéríteni; les convertis, a megtértek; 2. se —. v. r. megtérni; fig. megváltozni.

Convertissable, a. megtéríthető.

Convertissement, m. com. átváltoztatás.

Convertisseur

Convertisseur, m. fam. meg-
térítő; javító.
Convexe, a. domború.
Convexité, f. dombor.
Conviction, f. elmarasztás;
2. meggyőződés.
Convictionnel, le, a. meggyő-
ződött.
Convier, v. a. meghívni; le
convie, vendég; fig. fölszó-
lítani.
Convis, m. pl. lakoma.
Convive, m. vendég, asztal-
társ.
Convocable, a. összehívható.
Convocation, f. összehívás.
Convoi, m. gyászkisérlet;
mar. kísértőhajó; menle-
vél; mil. őrkisérlet.
Convoitable, a. kíváncsi.
Convoiter, v. a. megkívánni
(vmit); sóvárogni.
†Convoiteux, se, s. sóvár.
Convoitise, f. sóvárság; buja-
vágy.
Convul, m. jur. második há-
zasság.
Convolver, v. n. jur. másod-
szor házasodni; fam. elle
a —é, ismét férjhez ment.
Convulvulacé, e, a. bot. föl-
futó.
Convulvulus (-luce), m. bot.
szulák.
Convoquer, v. a. összehívni.
Convoyement, m. kíséret.
Convoyer, v. a. kísérni; ve-
zetni.
Convoyeur, m. mar. kísértő-
hajó.
Convulsé, e, a. méd. vonagló,
rángatózó.
Convulser, v. a. inus. rán-
gást okozni; 2. se —, v. r.
rángatózni.
Convulsif, ve, a. méd. rán-
gódó; görcsös.
Convulsion, f. vonaglás,
rángás.
Convulsionnaire, a. méd.
rángásos.
Convulsionner, v. a. méd.
rángást okozni.
Convulsivement, adv. rán-
gatózva.
Co'obligation, f. közös köte-
lezettség; —obligé, m.
együtt kötelezett; —opé-

Copage

rateur, —trice, s. munka-
társ; segéd-társ; —pératif,
ve, a. közremunkáló; —opé-
ration, f. közremunkálás,
közreműködés; —opérer,
v. n. közreműködni; —opé-
tation, f. rendkívüli vá-
lasztás, r. kinevezés; —opé-
ter, v. a. rend. választani;
—ordonation, f. mellékren-
delés; —ordonnée, f.
math. szegvény; —ordon-
ner, v. a. egyberendezni.
Copage, m. cout. fejadó.
Copal, m. —le, f. com. kopál
(mészga).
Co'partage, m. jur. részesi-
tés; —partageant, e, s. a.
részes; —partager, v. a.
részesíteni; —partageur, m.
részesítő.
Copeau, m. charp. men. for-
gács; ard. palahulladék.
Copel, m. féo. véka-adó.
Copermutant, m. jur. jára-
dék-cserélő.
Copermuter, v. a. járadékot
cserélni.
Cophose, f. méd. sükettség.
Copiate, m. h. eccl. sirásó.
Copie, f. másolat; dess. után-
rajz; imp. kézirat; fam.
c'est un original sans —,
nagy bolond; 2. com. — de
lettres, másoló könyv.
Copier, v. a. leírni, lemásol-
ni; fig. utánozni; 2. se —,
v. r. magát ismételni.
Copieusement, adv. bőven,
dúsan.
Copieux, se, a. bő, dús.
Copiste, m. másoló, leíró;
mauvais —, másoló; 2.
utánzó.
Coporistique, a. tyukszemet
gyógyító.
Co-preneur, m. bérlőtárs.
Copro'émèse, f. méd. bélhá-
nyás; —phage, m. ent.
galacsár; —phorie, f. méd.
kiürülés.
Co'propriétaire, s. birtoktárs;
—propriété, f. közöstulaj-
don.
Copro'rrhée, f. méd. hasfo-
lyás; —stasie, f. méd. has-
dugulás. [kötő.
Copulatif, ve, a. gr. össze-

Coquesigru

Copulation, f. pal. közösülés,
elhálás.
Copule, f. gr. mondatkapocs:
pal. — charnelle, közösü-
lés.
Coq (ook), m. kakas; —
d'Inde (co-d'-) póka, puly-
ka; 2. him; p. être rouge-
comme un —, vörös mint a
pulyka; arch. le — d'une
église, szélkakas; bot. —
des jardins, taréjos bár-
sonyvirág; poisson —,
icht. fecskehal; mar. — du
vaisseau, hajószakács.
Coq-à-l'âne, m. badarbeszéd.
Coquard(-kar), m. korcsfácán;
2. badar fecsegő; it. vén
csapodár.
Coquardie, f. rimázkodás,
bujálkodás.
Coquâtre, m. félkappan.
Coque, f. héj; bot. magtok;
p. il ne fait que sortir de
la —, még nem nőtt be a
fejelággya; 2. hajóváz.
Coquecigrue, v. coquesigru.
Coquelicot (kokli-), bot. pi-
pacs; com. couleur de —,
lángpiros.
Coquelinier, v. n. ois. kuko-
rikolni; pop. leányok után
futkosni.
Coquelourde, f. bot. leány-
kököröcsin.
Coqueluche, f. barátcsuklya;
fig. kedvenc; fam. elle en
fait sa —, belébolondult;
orn. nádiveréb; méd. köh-
hurut.
†Coquelucher, v. n. köhhu-
rutban szenvedni.
Coqueluchon, m. fam. csuk-
lya; mod. csuklyás bur-
kony.
Coquereau, m. hajócska.
Coqueret, m. bot. moharc.
Coquericot, m. kukoriko-
lás.
Coqueriquer, v. n. kukori-
kolni.
Coqueron (ko-kron), m. ha-
jókonyha.
Coquesigru (kok-si-), f. fam.
csékelység, dibdabság; p.
à la venue de —s, holnap
után kiskedden, borjunyú-
zó pénteken; bot. ecetfa.

Coquet

Coquet, te, s. a. *kacér, tetszelgő*.
 Coqueter (kok-té), v. n. *kacérkodni*.
 Coquetier (kok-thié), m. *tojásárús; tojástartó*.
 Coquetterie (-ké-), f. *tetszelgés, tetszvágy*.
 Coquillade, f. *bűbos pacsirta; icht. partilile*.
 Coquillage, m. *puhány; kagyló, csiga; 2. kagylómű; 3. conch. búrsony-csiga*.
 Coquillart, m. *carr. csigaréteg*.
 Coquille, f. *kagyló, csigaház, cs. teknő; — d'oeuf, tojáshéj; p. il vend bien ses —s, jól megfizetett magát; qui a de l'argent, a des —s, pénzért mennyországot is vehetni; an. füllcsiga; arch. kagylódísz; com. selejt, avadék*.
 Coquiller, v. n. *boul. hólyagosodni (kenyér héjáról)*.
 Coquilleux, se, a. *kagylós*.
 Coquillier, m. *kagylótár, — gyűjtemény; peint. festékdoboz*.
 Coquillière, f. *pierre —, kagylókő*.
 Coquillon, m. *csigácska; fond. keverőgamó*.
 Coquin, e, s. *gaz, semmire kellő; 2. gyáva, henyélő; fam. kópé; 3. rima, szajha; 4. métier —, henyesség*.
 Coquinaille, f. *ringyrongy, gaznép*.
 Coquiner, v. n. *lustálkodni, gazul élni*.
 Coquinerie, f. *gazság*.
 Coquinet, m. *kis kópé*.
 Coquinisme, m. *gazság*.
 Coquiole, f. *bot. cigányzab; 2. kecskedisz*.
 Cor, m. *chir. tyúkszem; 2. mus. vadászkürt; sonner du —, kürtölni; conch. — de mer, kürtcsiga*.
 Coraces, m. *pl. orn. hollófaj*.
 Coracias, m. *orn. holló; le — huppé, árva szajkó*.
 Coracite, f. *hollókő*.
 Coraignes, m. *pl. peint. szárazfesték-golyócskák*.

Corail

Corail, m. *burány, kláris; poét. bouche de —, eperajak*.
 Corailler, v. n. *károgni*.
 Corailler, corailleur, m. *burányfogó*.
 Coraillière, f. *burányfogó hajó*.
 Corall'aire, m. *burányhabarc; —e, f. vízikigyó; —iforme, a. burányalakú; —in, e, a. b. színű; —ine, f. bot. kórallmoh; —odendron, m. bot. klárisfű; —ographe, m. burányleíró; —ographie, f. b. leírás; —orhiza, f. bot. kórallbangó*.
 Corassin, carassin, m. *icht. kárász*.
 Corbeau, m. *holló; p. nourris un —, et il te crèvera l'oeil, jótét helyébe jót ne várj; arch. gyámgerenda; mar. csáklya*.
 Corbeille, f. *kosár; bot. — d'or, ternye; mod. nász-kosár*.
 Corbeillée, f. *kosárral tele*.
 Corbillard, m. *cselédkocsi; 2. halott kocsi; 3. fiatal holló*.
 Corbillat, m. *fiatal holló*.
 Corbillon, m. *kosárka; p. jouer le — et les oublies, mindent kockáztatni*.
 †Corbin, m. *holló*.
 Corbine, f. *holló-varjú*.
 Corbiner, corbineur, v. *voler, voleur*.
 Corbleu, in. *ezer ördög!*
 Corceron, m. *péch. parafa*.
 Cordage, m. *alattság, kötélzet; 2. kötél; com. le — du bois, öllel mérés; ölmérték*.
 Cordager, v. a. *kötelet gyártani*.
 Cordat, m. *borítékvászon*.
 Corde, f. *kötél; zsineg; — de remorque, vontató kötél; 2. akasztófa; gens de sac et de —, akasztófa címere; 3. húr; — boyau, bélhúr; — de métal, rézh; fig. vous avez touché la grosse —, eltalálta a dolog bibéjét; 3. t. t. an. —*

Cordonnier

du tympan, *füldob-ideg; artif. kanóc; com. du bois de —, öl fa; deux —s de bois, két ölfa; drap. szál; géom. ívszelő; péch. horogzsineg*.
 Cordeau, m. *mérőzsineg; charp. csapózsínór*.
 Cordeler, v. a. *fonni (haját)*.
 Cordelette, f. *dim. kötélke, zsinórka*.
 Cordelier, ère, s. *ferencrendi; minorita; pop. aller sur la mule de —, apostolok lovain járni; il est gris com. un —, holtrészeg*.
 Cordelle, f. *zsineg; mérőzsínór; fig. attirer q. à sa —, magához édesgetni*.
 Corder, v. a. *kötelet sodorni; — du tabac, dohányt csavarni; com. kötni; ölezeni; 2. se —, v. r. méretni*.
 Corderie, f. *kötélverés; it. kötélverde*.
 Cordial, e, s. a. *szíverősítő; fig. szíves; bizalmas; —ement, adv. szívesen; haïr q. —, szívből gyűlölni*.
 Cordialité, f. *szivesség*.
 Cordier, -ère, s. *kötélverő; k. árus*.
 Cordi'élite, m. *miné. habos zafir; —forme, a. bot. szívded*.
 Cordon, m. *zsinór; szalagocskák; — sonnette, csöngettyű-szár; fig. tenir le — de la bourse, a pénzt kezelni; demander le —, bebocsátatást kérni; chev. rendszalag; an. köldökzsinór; arch. falpárta; bot. kötődék; guer. zárvo-nal; cuis. — bleu, g. pl. jó szakácsnő; jard. — de gazon, pázsitkerítés; mon. karima*.
 Cordonné, m. *manuf. szalmazsinór*.
 Cordonner, v. a. *sodorni*.
 Cordonnerie, f. *cipésség; vargabolt; cipészgyár*.
 Cordonnet, m. *zsinórka; szalagocskák; éping. fűzőke; mon. pénz karimája*.
 Cordonnier, m. *cipész; csizmadia*.

Cordouan

Cordouan, m. kordovány.
†Cordouanier, m. kordovány-készítő.
Co-régence, f. közkormány;
—régente, m. társuralkodó;
—religioneuse, m. hitfé.
Coréope, —pse, f. bot. mag-szigony.
Cori'ace, a. szívós; fig. fam. il est —, fukar; bot. capás;
—aire, a. csernyés; substance =, csernye;
—andre, f. bot. zergefü.
Corie, f. dögbőr.
Corinde, corindum, m. bot. hólyagborsó.
Coris, cauris f. bot. gamandor.
Corisperme, m. palaszka-mag.
Corlieu, v. courlis.
Corme, sorbe, f. bot. barkóca.
Cormé, m. barkócamust.
Cormier, sorbier, m. bot. berkenyefa.
Cormoran, m. orn. kormorán;
fam. hosszú, sovány ember.
Cornac, m. elefántvezető.
Cornage, m. cout. szarvas-marha-adó.
Cornaline, f. minér. karniol.
Cornard, v. cocu.
Corne, f. szarv; bêtes à —s, szarvas-marhák;
2. csáp; fam. faire les —s à q., vkit lúddá tenni;
maré. pata; 3. csúcs; t. t. fort. ouvrage à —, szaruvármű;
tan. bőrkéreg.
Corné, e, a. szarunemű; argent —é, chi. ezüsthálg.
Corneau, m. ch. korcs.
Cornée, f. ocul. szaruhártya;
artil. töltőkanál.
Corneillard, m. kis varjú.
Corneille, f. varjú; bot. csövirics.
Cornement, m. fülzúgás.
Cornemuse, f. duda; p. quand la — est pleine on en chante mieux, tele gyomor könnyen okul.
Cornemuseur, m. dudás.
Cornéole, f. bot. nyúlreketye.

Corner

Corner, v. n. kürtölni; cuis. la viande —e, a. hús porhadt;
vét. ce cheval —e, ez a ló keheg;
les oreilles me cornent, fülem cseng;
2. v. a. hallcsövön átbeszélni;
fig. fam. il a —é cette nouvelle par toute la ville, az egész városban kikürtölte e hírt.
Cornet (-è), m. kiskürt; —de vacher, tülök;
2. —à écrire, tentatartó;
3. papir tölcser; chir. —à ventouse, köpöly;
cuis. —à boudin, hurkatülök;
jeu. kockavető.
Cornetier, m. szaruműves.
Cornette, f. főkötő; †mil. lobogó;
bot. szarkaláb; forg. de la —, lapvas.
Corneur, m. kürtös; man. cheval —, kehes ló.
Corneux, se, a. szarunemű.
Corniche, f. arch. párkányzat.
Cornichon, m. szarvacska;
bot. jard. ecetes uborka;
pop. bête comme un —, rögzött buta.
Cornier, ère, a. szöglet...; sarok...; arch. pilastre —, sarokdúc.
Cornière, f. bât. ereszcatorna.
Cornifle, f. bot. locsagáz; —d'eau, szarvas locsagáz.
Cornillas, m. kisvarjú.
Corniole, f. bot. som; 2. sulyom.
Cornion, m. pèch. varsa.
Corniste, m. mus. kürtös; kürttanító.
Cornouille, f. som.
Cornouiller, cornier, m. bot. somfa;
—sanguin, húsos somfa.
Cornu, e, a. szarvas; fig. szögletes;
p. à mal enfourner, on fait le pain —s, ki hogy igyekszik úgy veszi hasznát;
fam. avis —, ügyetlen;
coutur. hajlékony.
Cornu, m. icht. fecskendező fűrtfogú.
Cornude, f. sav. kupa.
Cornue, f. chi. göreb.

Correctif

Cornuelle, f. vulg. sulyom.
Coroll'aire, m. did. folyomány;
—e, f. bot. pártá.
Coro'naire, a. an. koszorúalakú;
—nal, e, an. l'os=, homlokcsont;
—nille, f. bot. koronás kornilla;
—noïde, a. an. koszorudad;
—nope, f. bot. csillag gerepcsin;
—yère, f. bot. ecet'a.
Corporal, m. cath. fölszentelt misekendő.
Corpo'ralité, f. dog. testiség;
—rance, f. testállás; *—ration, f. testület —reité, f. méd. testesség;
—rel, le, a. testi; 2. érzéki; —rellement, adv. testileg;
rification, f. chi. megtestesülés;
—rifier, —riser, v. a. chir. megtestesíteni;
2. se =, a. v. megtestesülni.
Corps (côr), m. phys. test;
2. törzs; alkat; prendre du —, testesedni;
fig. le pauvre —! szegény ördög!
mar. le vaisseau a péri —et biens, a hajó mind egy szálíg elsüllyedt;
cout. homme, femme de —, job-bágy;
3. fig. főréssz; ruha-derék;
4. hulla; cath. —saint, szent tetem;
p. c'est un —, hasszorulásban szenved;
5. testület, társaság;
csapat; garde du —, testőrség;
—de garde, őr; őrtanya;
6. —de bâtiment, főépület;
fig. gyűjtemény;
7. tömötség, anyagzatosság;
8. adt. —à —, dulakodva;
—pour —, egyenkint;
à —perdu, vaktában.
Corpulence, f. testesség.
Corpulent, e, a. testes.
Corpuscule, m. phys. paránytest.
Corradoux, m. mar. földélköz.
Correct, e, (co-réc), a. szabatos;
hibátlan; —ement, adv. szabatosan, hibátlanul.
Correcteur, trice, s. feddő, dorgáló;
impr. javítók; fin. számvizsgáló.
Correctif, (co-rec-), pharm. enyhítő.

Correction

Correction (co-rek-cion), f. javítás; feddés; 2. igazítás; imp. hibaigazítás; 3. büntetés; maison de —, segyház; 4. helyesség; pharm. enyhítés.
 Correctionnel, le, a. javító; büntető; —lement, adv. büntetőleg.
 Correctivement, adv. javítólag.
 Corrélatif, ve, a. did. viszonylagos.
 Corrélation, f. did. viszonyzat; viszonylagosság.
 Correspondance (co-res-), f. összehangzás; 2. megfelelés; 3. levelezés; közlekedés.
 Correspondant, m. com. üzlettárs; levelező.
 Correspondant, e, a. összhangzó; megfelelő; géom. hasonfektű.
 Correspondre, v. n. megfelelni; megegyezni; 2. összhangzani; 3. levelezni.
 Corridor (co-), m. arch. tornác, pitvar; fort. rekesz.
 Corrigeant, e, a. javító.
 Corriger (co-), v. a. javítani, igazítani; fig. jóvátenni; 2. büntetni, fenyíteni; feddni; méd. enyhíteni; p. —son plaidoyer, beljebb szedni a gyeplőt; 3. se —, v. r. megjavulni.
 Corrigible, a. javitható.
 Corrigiole, f. bot. torzon.
 Corrobo'rant, e, s. a. pharm. erősítő; er. szer; —ratif, ve, erősítő; *—ration, f. méd. erősítés; —rer, v. a. erősíteni; fig. hitelesíteni.
 Corrodant, e, a. méd. maró.
 Corroder, v. a. maratni, föl-etetni.
 Corroi, m. kikészíteni (bört); hydr. agyag.
 Corrompre, v. a. ir. elrontani; rothasztani; fig. megrontani; elgyöngíteni; elcsábítani; megvesztegetni; litt. meghamisítani; 2. cir. elegyíteni; corr. bar-kásítani; forg. kipörölyözni.
 Corrossif, ve, a. méd. maró.
 Corrosion, f. maratás.

Corrossiveté

Corrosiveté, f. maró erő.
 Corroyer (co-ro-), v. a. kikészíteni; agyagot taposni; műrolni; forrasztani.
 Corroyère, f. bot. ecet szömörce.
 Corroyerie, f. bőrkészítés.
 Corroyeur, m. cserző; varga.
 Corruide, f. bot. vadspárpa.
 Corrugateur, m. an. szemöld-redítő.
 Corrugation, f. an. ráncolás.
 Corrupteur, trice; s. a. rontó, csábító; hamisító; megvesztegető.
 Corruptibilité, f. romlékonyság.
 Corruptible, a. romlékony; fig. megvesztegethető.
 Corruptif, ve, a. rontó; ártalmas.
 Corruption, f. romlás; enyészet; 2. rothadás; fig. romlottság; hamisítás; megvesztegetés.
 Cors, m. pl. ch. bl. szarvastülök ágai.
 Corsage, m. föltest; man. alkat.
 Corsaire, m. kalózhajó; 2. kalóz; fig. c'est un vrai —, valóságos embernyúzó; pr. à —, — et demi, szegetszeggel.
 †Corsairiser, v. a. kegyetlenkedni.
 Corsé, e, a. fűzött; drap. drap —é, vastag posztó.
 Corselet, m. h. n. holdacs.
 Corset, m. vállfűző; 2. ott-honka.
 Cortège, m. kíséret.
 Cortéger, v. a. kísérni.
 Cortical, e, kérges, kéregnemű; —queux, se, a. bot. kérges.
 Coruscant, e, a. csillámló.
 Coruscation, f. csillámlás.
 Corvéable, a. robotköteles.
 Corvée, f. féo. robot; fig. teher, terhes munka.
 Corvéieur, m. robotos.
 Corvette, f. gyorshajó.
 Cory'dale, f. bot. csukóka; —daline, f. chi. likazsirdék.
 Corym'be, m. bot. csomóka; —beux, se, a. bot. csomó-

Cote

tás; —bifère, s. a. bot. csomótahozó; —biole, f. bot. farkkóró.
 Cory'nète, f. ent. hangyales; —phée, m. karvezető; pártvezér.
 Co'sécante, f. géom. pótívágó; —seigneur, m. úrtárs; —sinus, m. géom. pótkebel.
 Cosmétique (koss-), s. a. pharm. kendeszer; bőr-szépítő.
 Cosmique, a. astr. egyetemes; —ment, adv. egyetemesen.
 *Cosmo'crate, s. a. a vilá-guralom híve; *—cratie, f. vilá-guralom; *—cratique, a. vilá-guralmi; —gonie, f. phys. teremtestan; —gonique, a. teremtestani; —graphe, m. világleirő; —graphie, f. világleírás; —graphique, a. világrajz; —labe, m. astr. math. világmérő; —logie, f. világtan; —logique, a. világtani; —politain, e, a. világpolgári; —polite, m. világpolgár; —politisme, m. világpolgáriság; —rama, m. világfestmény; —sophie, f. vil. bölcsesség.
 Cosse, f. hüvely; 2. zöld borsó.
 Cosser, v. n. et se — v. ré-cipr. öklelni.
 Cossi, m. fecskeficserelés.
 Cosson, eusson, m. zsizsik; agr. szőlőriügy.
 Cossu, e, a. vastaghüvelyű; fig. vagyonos; p. il en conte de bien —es, hazud mintha olvasná.
 Costal, e, a. an. borda . . . ; chaire —e, bordahús.
 Costalgie, f. méd. bordabaj.
 Costume, m. jelmez; ruha, viselet.
 Costumer, v. a. jelmezelti; ruháztatni; 2. se —, v. r. öltözködni.
 Costumier, m. jelmez-árus; jelmezkészítő.
 Cotangente, f. géom. pót-érintő.
 Cote (cott), f. ügyiratszám,

Côte

jel; 2. —mal taillée, átlag; 3. —part, hányad; 4. fin. folyamjegyzék.
 Côte, f. an. borda; p. mesurer les —s à q., jól elpáholni; fig. serrer les —s à q., zaklatni; — à —, egymás mellett; — à melon, dinnyeszelet; 2. hegyoldal; 3. tengerpart; 4. t. t. bot. gerinc; boud. hurkabél.
 Côté, m. oldal; être sur les —s, betegen fekünni; it. fig. rossz helyzetben lenni; 2. oldalrész; fig. fam. mettre q. à — de l'épée, eltenni lábalul; 3. oldal; de ce —là, ez oldalról; com. bon —, színoldal; 4. párt; 5. à —, adt. oldalt; meüe; 6. de —, aut. oldalvást; mettre de —, félretenni.
 Coteau, m. domb.
 Côtelette, f. cuis. oldalszelet.
 Coter, v. a jur. számozni.
 Coteriaux, m. pl. portyázó; pêch. hálókötelek.
 Coterie, f. zártkör.
 Cothurne, m. szekernye; fig. chausser le —, szomorú játékot írni; it. pöffeszkedni.
 Côtier, m. mar. parti kalauz.
 Côtière, f. partvidék.
 †Côtièrement, adv. cout. közösen.
 Cotignac, m. conf. birsnyalat.
 Cotillon, m. alsó szoknya; fig. aimer le —, nők után bolondulni; 2. füzértánc.
 Cotir, v. a. pop. törni, zúzni.
 Cotisation, f. adó átlag.
 Cotiser, v. a. fölvenni, megbecsülni; 2. se —, v. r. bevallani, önkénytelen hozzájárulni.
 Cotissure, f. ütődés, zúzás (gyümölcsön).
 Coton, m. gyapot; bot. bolyh; p. il jette un vilain —, rossz hírben áll; élever dans du —, elkényesztetni.
 Cottonnade, f. com. karton.
 se Cottonner, v. r. gyapadzani.
 Cottonnerie, f. gyapotföld; gyapotgyár.

Cotonneux

Cotonneux, se, a. bot. bolyhos; jard. bundás.
 Cottonnier, m. gyapotcserje.
 Cottonnière, f. bot. csíkos kecskerágó.
 Cotonine, f. com. vitorlaváson.
 Côtoyer, v. a. haladni, menni vki oldala mellett; mar. parthosszában vitorlázni.
 Cotret, m. rőzseköteg; fam. il est sec comme un —, száraz mint a gereben; pop. huile de —, ütleget.
 Cottage, m. nyaraló.
 Cotte, f. alsószoknya; pr. donner la — verte, fűben hencseregni; 2. —d'armes, katonakabát; — de mailles, páncéling; jur. — morte, szerzetes hagyomány; 3. m. icht. kurrogó kolty.
 Cottée, f. orn. bukruca.
 Cotteron, m. dim. alsószoknyácska.
 Cottière, m. forg. vasdorong.
 Cotylédon, m. bot. szik; 2. köldökfű.
 Cou, m. nyak; fig. se jeter au — de q., magát vkinek a nyakába varrni; se rendre la corde au —, föltétlenül megadni magát; bot. — de chameau, páfrány.
 Couard, e, a. gyáva; —ement, adv. gyáván.
 Couardise, f. gyávaság.
 Couchage, m. drap. gyartás; 2. mil. katona-ágy-nemű.
 Couchant, m. nyugat; fig. le —, az élet alkonya; 2. a. le soleil —, lenyugvó nap; à soleil —, naplementekor; ch. chien —, fürjész-e; pv. faire le chien —, meghunyászkodni.
 Couche, f. fekhely; nyoszolya; 2. lebetegedés; fausse —, kora szülés; gyermek-ágy; pelenka; 3. jard. melegágy; fig. réteg; t. t. arch. polc; boul. szakajtó ruha; jeu. tétel; peint. alagy.
 Couchée, f. hálólhely.
 Coucher, v. a. lefektetni; le-

Coudre

vetkeztetni; 2. letenni; hajlítani; simán levarrni; aljazni; beírni; fig. —sur le côté, kiűriteni; 3. —enjeune, célba venni; 4. leverni; 5. jeu. tenni, rakni; fam. — gros, nagyozni; 6. v. n. lefekünni; — dans son fourreau, ruhástól alunni; 7. meghálni (valahol); — ouverte, nyitva maradni; 8. elhálni; pv. qui —e avec les chiens, se lève avec les puces, a ki szurkot forgat, megmocskolja kezét; 8. [se —, v. r. lefekünni; testhez állni; pv. com. on fait son lit, on se —, ki mint vet, úgy arat; pop. allez vous —! hagyjon békével! 9. — m., lefekvés; hálólhely; ágy-nemű.
 Coucherie, f. iron. szerelmeskedés.
 Couchette, f. pad-ágy, fekpád.
 Coucheur, m. pap. sajtoló; 2. —se, s. hálótárs.
 Couchis, m. arch. aljzat; 2. hajtás; 3. hydr. homokréteg.
 Couchoir, m. rel. rakókanál.
 Couci-couci, adt. imigyamügy.
 Coucou, m. orn. kakuk.
 Coucourde, f. bot. kobak.
 Coude, m. an. könyök; 2. kanyarodás; 3. arch. tompa szöglet.
 Coudée, f. karhossza; fig. avoir ses —s franches, szabadon mozogni.
 Cou-de-pied, m. lábcukló.
 Couder, v. a. hajlítani; — une manche, könyököt szabni; 2. keverni.
 Coudoyer, v. a. könyökkel érinteni; 2. se —, v. r. érintkezni.
 Coudran, m. kátrány.
 Coudranner, v. a. riv. kátrányolni.
 Coudranneur, m. kátrányoló.
 Coudre, v. coudrier.
 Coudre, v. a. ir. varrni; vign. kötözni; — la bouche à q.,

Coudrement

vkít elhallgattatni; joue coussu, beesett arc.
 Coudrement, m. csávázás.
 Coudrer, v. a. tann. csávázni.
 Coudrier, m. bot. mogyorófa. [hordó.
 Coudroir, m. tann. csáva-
 Couenne (koua-ne), f. szalonnabőr; méd. bőrke.
 Couenneux, se, a. méd. bőrkés.
 †Couette, f. tollas-ágy.
 Couillaud, m. víg cimborá.
 Couille, m. himressző, pöcs.
 Couillon, m. pop. tök, here.
 Couin, covin, m. anc. küzdőköcsi.
 Coulage, m. com. csurgadék; vign. szőlőhullás.
 Coulamment, adv. könnyedén, folyékonyan.
 Coulant, m. fityelék; tolókarika.
 Coulant, e, a. folyékony; noeud —, csokor; t. t. takácskötés; fig. un homme —, előzékeny férfit.
 Coulée, f. cal. fekvő írás; phys. olda.
 Coulemelle, f. bot. méhszédítő pöfeteg; — des arbres, tapló.
 Coulement, m. folyás.
 Couler, v. n. folyni; 2. szivárogni; 3. kicsúszni; — à fond, elsüllyedni; le-
 hullani, leperegni, (éretlen gyümölcsről); fig. elsur-
 ranni; 4. v. a. szivárogtatni, szűrni; fig. becsusz-
 tatni; 5. elsüllyeszteni; fig. elhallgattatni; — q. à fond, vkít tönkre tenni; — des jours heureux, boldog napokat élni; fond. önteni; écon. szapulni; 6. se —, v. r. elsompolyog-
 ni.
 Couleur, f. szín; habit de —, színes ruha; 2. festék; 3. arcszín; szinezet; fig. lát-
 szat; irány; jeu. prendre —, emelni; fig. elhatároz-
 ni magát; fam. reprendre —, ismét mutatkozni.
 Couleuvre, f. siklókigyó.
 Couleuvré, e, a. kigyózott.

Couleuvrée

Couleuvrée, f. gönye; —
 blanche, büdösgönye.
 Couleuvrin, e, a. kígyónemű.
 Coulevrine, f. sugárágyú; fig. être sous la — de q., valaki hatalmában lenni.
 Coulière, f. áttörés.
 Coulis (-li), m. cuis. átszűrt húslé; bât. híg vakolat; 2. vent —, szélvonat; lég-
 huzam.
 Coulissee, f. horony; ablak-
 fiók; — de théâtre, színfal.
 Coulisseau, m. men. állás.
 Coulisseeur, m. szélgyalu.
 Coulistier, m. banq. folyam-
 kém.
 Couloir, m. écon. zűrő; an. epeedény; bât. rejtéklé-
 cső; th. folyosó.
 Couloire, f. szűrőkas; ép. húzóvas.
 Coulombe, f. charp. oszlopfa.
 Coulepe, f. théo. véték; fam. j'en dis ma —, bevallom hibámat.
 Couper, v. accuser.
 Couleure, f. jard. lehullás; fond. olvasztott érc folyá-
 sa.
 Coumarine, f. chi. zsongor-
 vány.
 Coumène, f. bot. vízi pe-
 szérc.
 Coup (kou; koup), m. ütés, döfés, vágás, szűrés, lökés; lövés; mil. — de main, megrohanás; — de ba-
 guette, dobverés; — de vent, szélroham; — de dent, ha-
 rapás; it. fig. vagdalózás; — de foudre, villámcsapás; 2. seb, szűrés; — d'air, orbánc; 3. (gallicis.) — de peigne, fésű-vonás; — de sif-
 flet, fütty; — de filet, hál-
 lóvetés; — de marteau, kalapácsütés; fig. il a un —, bogara van; — de par-
 tie, döntő csapás; peint. — d'oeil, szemmérték; tonn. — de poing, csapfuró; 4. csíny; csapás; — d'ami, boráti szivesség; — d'état, államcsíny; pv. faire d'une pierre deux —s, egy csa-
 pással két legyet ütni; 5.

Couper

... szor, ... szer; un —, egyszer; boire à petits —s, kortyonként inni; 6. adt. à — sûr, mulhatlanul; tout à —, rögtön, legott; tout d'un —, egyszerre; — sur —. egymásután; à tous —s, minden pillanatban; tout — vaille! legyen tehát! à — perdu, vaktában; en-
 core un —, még egyszer; pour le —, ezuttal. . .
 Coupable, a. vétkes, bünte-
 tésre méltó; 2. m. bűnös.
 Coupage, m. vágás, metszés.
 *Coupant (côu-) m. él; 2. —, e, a. éles.
 Coupe, f. vágás, metszés; —
 des cheveux, hajnyírás; 2. szelés; vendre à la —, rőfszámra eladni; 3. sza-
 bász; jeu. emelés; fig. s'il tombe jamais sous ma —, ha valaha kezem közé ke-
 rül; 4. csésze, serleg; théo. kehely; cham. kölyű.
 Coupé, m. félfödélű hintó.
 †Coupeau, m. orom, csúcs.
 Coupe'bourgeon, m. ent. rüggyevő bogár; — cors, m. tyukszemkés; — gorge, m. zshiványtanya; — jarret, m. orgyilkos; — légumes, m. cuis. vágókés.
 Coupellation, f. chi. kohó-
 zás.
 Coupelle, f. chi. kohóca; artil. töltőkanál.
 Coupeller, v. a. chi. kohóz-
 ni; tisztálni.
 Coupe'paille, m. écon. szecs-
 kavágó; — papier, m. pa-
 pír-
 vágó kés; simítócsont; — pâte, m. pát. cifravas....
 Couper, v. a. vágni, elvágni, metszeni, körülmetezni; — du pain, kenyeret szeg-
 ni; — avec les dents, le-
 harapni; fig. — bras et jambes à q., vkivel igaz-
 talanul bánni; it. elcsüg-
 geszteni; 2. átszelni; 3. vegyíteni; lait —é, vízzel
 vegyített tej; elzárni, el-
 vágni (utját vkinek); — q. vkít megelőzni; 4. — la bourse à q., ellopni; fig. zsarolni; — la gorge à q.,

Couperet

meggyilkolni; fig. tönkre tenni; 5. t. t. ch. — la bête, a vad elé kerülni; corr. — legrain, szőrért szedni; jeu. — les cartes, kártyát emelni; maréch. — un cheval, lovat herélni; 6. v. n. — par le plus court, a legrövidebb útat venni; fig., — court, röviden felelni; jeu. ütni; 7. se —, v. r. — au doigt, újját megvágni; manuf. megtörödni; fig. ön-magának ellent mondani.
Couperet, m. vágókés.
†Couperose, f. chi. — blanche, horggálic.
Couperosé, e, a. rezes.
Coupeur, m. vágó, metsző, nyíró; szabó; fig. zseb-metsző.
Couple, f. pár; ch. une — de chiens, egy fűzér eb; 2. fűzér szíj; pár (hitves stb.).
Coupler, v. a. ch. összefűzni; fig. együvé helyezni.
Couplet, m. versszak; serr. csuklópánt.
Coupleter, v. a. q. versben kigúnyolni.
Couplière, f. riv. tutajgúzs.
Coupoir, m. bádogmetsző olló; — de relieur, metsző deszká.
Coupole, f. bāt. kúpfödél; 2. kúp; 3. lámpa-ellenző.
Coupon, m. kelme-maradék; com. banq. szelvény; th. — de loge, páholyjegy.
Coupure, f. vágás, bemetszés; litt. kihuzás.
Coquet, m. jard. erdei baraboly.
Cour, f. arch. udvar; 2. uralkodó lakása; udvar; homme de —, udvaronc; 3. esprit de —, udvari szellem; p. c'est la — de roi Pétaud, zürzavar; 4. tisztelgés, udvarlás; 5. törvénytörés; — d'assises, esküdtszék.
Courable, a. ch. vadászható.
Courage, m. bátorság; — civil, férfiaság; 2. buzgalom; il a vaincu son —, leküzdé szenvedélyét; 3. keményszívűség; 4. i. rajta!

Courageusement

Courageusement, adv. bátran.
Courageux, se, a. bátor.
Courailler, v. n. pop. barangolni; it. gyanus helyekre járni.
Couramment, adv. folyékonnyan.
Courant, m. folyam; fig. le — du marché, folyóár; com. folyó idő; mettre q. au —, tudósítani (vkit); le — du monde, a világrendje; mar. ár; phys. — électrique, villanyfolyam; — d'air, léghuzam; 2. tout —, adt. könnyű szerrel; 3. —, e, a. folyó; fig. forgó, kelendő; com. compte —, folyó számla.
Courante, f. call. folyóírás; 2. pop. némethas.
Courable, a. hajlítható.
Courbage, m. did. hajlítás, görbítés.
Coubater, e, a. zihálós.
Coubature, f. zihálás, keh; fig. merevség; —er, v. a. merevséget okozni; 2. se —, v. r. megmerevedni.
Courbe, a. görbe, hajlott; 2. f. géom. görbe vonal; vét. ínpók.
Coubement, m. p. u. görbítés; görbeség.
*Coubement, adv. görbén.
Courber, v. a. görbíteni; görbeszteni; jard. hajlítani; 2. v. n. görnyedni; 3. se —, v. r. görbülni; fig. megadni magát.
Coubette, f. man. ívszökés; fig. il fait des —s, bókogat.
Coubetter, v. n. man. ívszökéseket tenni.
Courbotte, f. forg. kankar.
Coubure, f. görbület.
Courcailler, v. n. h. n. pitypalatyalolni.
Courcaillet, m. h. n. pitypalatyalás; 2. fürjsíp.
Courcèle, —elle, f. kertecske, udvarka.
Courcet, m. jard. kertész-kés.
Courette, f. udvarocska.
Coureur, m. futó; 2. kóbor-

Courrier

ló; — des filles, kurafi; 3. kengyelfutó; man. versenyló; orn. bibic; ent. futonc.
Couvense, f. kószaszajha.
Cource, f. bot. tök; — de pélélin, lopótök; bāt. füstfogó; écon. pózna.
Courgée, f. vign. fölfutó szőlő.
Courir, v. n. ir. futni, szaladni; 2. sietni; — après des fantômes, agyrémeket hajhászni; 3. megrohanni; 4. barangolni, kóborogni; 5. faire —, terjeszteni; 6. forgásban, forgalomban lenni; 7. folyni, elfolyni; 8. vitorlázni, evezni; 9. v. a. — la poste, postán utazni; — le cerf, szarvast hajtani; fig. kockáztatni.
Curlis, courlieu, m. orn. — commun, póling; le petit —, csőszalonka.
Couroir, m. versenytér.
Couronne, f. korona; — de fleurs, virágkoszorú; — de rayons, fény sugar; — de gloire, dicsőség; h. eccl. — cléricale, pilis; 2. uralkodás; hatalom; discours de la —, trónbeszéd; 3. arch. — d'une corniche, párta; — impériale, császná; charp. — d'un pieu, karófej; com. koronás tallér; fort. ouvrage à —, oromgát.
Couronnement, m. koronázás; arch. tetőzés; koszorúzat; fig. tökély.
Couronner, v. a. koronázni; koszorúzni; fig. megjutalmazni; p. la fin couronne l'oeuvre, végén csattan az ostor; körülfoglalni; teljesíteni; 2. se —, v. r. magát megkoronázni; fig. diszíteni.
Couronnure, f. ch. lombarszarv.
†Courre, v. a. ir. ch. hajtani; chasse à —, hajtóvadászat.
Courre, f. ch. döggunyhó.
Courrier (kou-rié), m. futár; levélposta; fig. — de malheur, szerencsétlenség hír-

Courière

Courtauder

Contumier

nőke ; orn. vörösláb ; egyházi tisztartó.
 Courière (cou-), f. poét. hold.
 Courroi, m. teint. henger.
 Courroie (cou-), f. szíj ; al-
 longer la —, elbeszélést
 költött dolgokkal fölcico-
 mázni ; fig. serrer la — à
 q., vkit rövidebb pórásra
 fogni.
 Courroucer (cou-), v. a. bo-
 szantani, megharagítani ;
 fig. la mer est —ée, a ten-
 ger háborog ; 2. se —, v. r.
 haragudni, boszankodni.
 Courroux (cou-), m. harag,
 elfojtott düh ; fig. flots en
 —, dühöngő hullámok.
 Courroyer (cou-), v. a. teint.
 kifeszíteni.
 Cours (côur), m. folyás ; le
 — de ventre, hasmenés ;
 fig. folyamat ; fordulat ;
 arch. sétány ; astr. pálya ;
 com. kelet ; forgalom ; fig.
 cette chanson eut —, e
 dalt fölkapták ; donner —,
 elszállítani ; le — du mar-
 ché, piaci ár ; — du change,
 váltófolyam ; écol. tan-
 folyam ; it. fölolvadás.
 Course, f. futás, szaladás ;
 — des chevaux, lófuttatás ;
 fig. járat, menet ; életpá-
 lyá ; guerr. portyázás.
 Coursier, m. versenyló ; hydr.
 malomárok.
 Coursière, f. mar. bürü ;
 gyaloghíd ; arch. moztér.
 Coursoire, f. tyúk-udvar.
 Courson, crochet, m. jard.
 hajtás.
 Court, e, a. rövid ; fam. ke-
 vés, elégtelen ; faire la —e
 échelle, egymás hátára
 mászni ; fig. faire à q. la
 —, valakinek segéd kezét
 nyújtani ; 2. alacsony ;
 fig. korlátolt ; 3. — adv.
 röviden ; hirtelen ; demeu-
 rer —, megakadni.
 Courtage, m. com. alkusz-
 ság ; al. díj.
 Courtaille, f. épingl. hulla-
 dék réz.
 Courtaud, e, s. a. vaskos,
 zömök ; pop. boltozlegény ;
 chien —, vágott fülű, kur-

ta farkú eb ; p. froter q.
 en chien —, megnadrá-
 golni.
 Courtauder, v. a. kurtítani
 (lófarkát).
 Court'báton, m. mar. bó-
 kony ; p. tirer au —, aka-
 dékoskodni ; — bouillon,
 m. cuis. mártalék ; — bou-
 ton, m. járomszeg ; — caillé,
 m. bot. rozsnok.
 Courte'botte, f. g. p. pöttön ;
 — haleine, f. szűk mellű.
 Courtement, adv. röviden.
 Courte'pointe, f. tűzdelt pap-
 lan ; — pointier, m. pap-
 lanos.
 Courter, v. a. et n. com. al-
 kuszkodni.
 Courtie, courtil, m. agr. ken-
 derföld ; sövénynyel kerí-
 tett kert.
 Courtier, m. com. alkusz ; —
 de mariage, házasságszer-
 ző ; — marron, zugal-
 kusz.
 Courtilière, v. taupe-gril-
 lon.
 Courtine, f. ágyelöző ; fort.
 középsánc ; arch. közép
 épület.
 Courtis, m. zöldkert, kony-
 hakert.
 Courtisan, m. udvaronc ; fig.
 udvarló ; szolgálélek.
 Courtisanne, f. uri kéjhölgy.
 Courtiser, v. a. udvarolni,
 szépelegni.
 Court'jointé, e, a. vét. rövid-
 csülkű ; — mancher, v. a.
 bouch. kipeckezni.
 Courtois, e, (oâ, —se), a. ud-
 variás, nyájas ; —ement,
 adv. udvariásan.
 Courtoisie, f. udvariasság.
 Courton, m. écon. rövid
 kender.
 Couru, e, a. üldözött, hajtott ;
 fig. il est —, kedvelt.
 Cous, m. fenkő.
 Couseuse, f. vel. fűzőnő.
 Cousin, m. ent. tipoly.
 Cousin, e, s. unokavér ; fig.
 si vous faites telle chose
 nous ne serons pas —s,
 ha így viseli magát, nem
 leszünk jó barátok ; bot.
 bojtorján.

Cousinage, m. atyafiság ; 2.
 barátság.
 Cousiner, v. a. rokonnak ne-
 vezni ; 2. v. n. rokonoknál
 élösködni ; p. elles ne cou-
 sinent pas ensemble, nem
 férnek meg.
 Cousinière, f. szűnyogháló ;
 2. rokonság.
 Cousinisme, v. népotisme.
 Cousoir, m. rel. fűzőszek-
 rény.
 Coussin (-cein), m. párna.
 Coussinet, m. párnácska ;
 arch. duzadék.
 Cousson, m. inggomb.
 Cousu, e, a. varrott ; v.
 coudre.
 Coût, m. prat. költség.
 Coûtant, a. prix —, vétel-
 ár.
 Couteau, m. kés ; fig. mettre
 — sur table, enni adni ;
 jouer des —x, verekedni ;
 p. se couper de son —, ön
 magának ellent mondani ;
 c'est un — de tripière,
 kétszínű ember ; 2. — de
 chasse, vadászkés.
 Coutelas, m. széles, rövid
 kard.
 Coutelier, m. késmíves, ké-
 ses.
 †Coutelière, f. késtok.
 Coutellerie, f. késmivesség ;
 késes árú.
 Coûter, v. n. kerülni (pénz-
 be) ; 2. költséget-, fáradt-
 ságot okozni ; fig. l'argent
 ne lui —e guère, kevésre
 becsüli a pénzt.
 Coûteux, se, a. költséges.
 Coutier, im. sávolytakács,
 Coutil (-ti), m. csinvat.
 †Coutillade, m. vágás, szú-
 rás.
 †Coutille, f. háromélű kard.
 *Coutre, m. agr. ekevas ;
 †tegyházfi.
 Coutrier, m. agr. forgatóéke.
 †Coutumat, m. adóhivatal.
 Coutume, f. szokás ; de —,
 adt. szokás szerint ; p. une
 fois n'est pas —, egyszer
 nem a világ ; 2. hagyó-
 mány ; jur. szokásjog.
 Coutumier, m. tartományi
 jog ; 2. —, ère, a. szokásos,

Couture

- hagyományos; —érement, adv. szokásosan.
- Couture, f. varrat; forradás, sebhely; 2. varrás; fig. battre l'ennemie, à plate —, az ellent tönkre verni.
- Couturé, e, a. beavatott; habit —, foltozott ruha; fig. sebhelyes; himlőhelyes.
- Couturer, v. a. bevarrni; la petite vérole —e le visage, a himlő rifolja az arcot.
- Couturier, m. varró; an. szabó izom.
- Couturière, f. varrónő.
- Couvain, m. méhivadék; — de punaises, poloska-fészek.
- Couvaison, couvage, m. agr. költés v. fészkelés ideje.
- Couvée, f. kotlás, költés; ivadék; fig. ord. m. fajzat, család.
- Couvent (-van), m. zárda; 2. iron. bordélyház.
- Couver, v. a. költeni, kikölteni; kotlani; fig. — q. des yeux, szerelmes szemet vetni (vkire); 2. koholni; 3. v. n. lappangva tenyészteni; fig. c'est un feu qui —e sous la cendre, hamu alatt lappangó parázs; 4. se —, v. r. rejtekben tenyészni.
- Couvercle, m. fődő, fődél; p. il n'y a si méchant pot qui ne trouve son —, a vak is talál néha egy garast.
- Couversau, m. charp. padlódeszka.
- Couvert, m. asztalteríték; 2. evőeszköz; 3. árnyas hely; it. hajlék; 4. levélboríték; 5. à —, adt. rejtve, fődél alatt; fig. biztonságban; com. être à —, biztosítva lenni; sous, par —, mellékelve; — blanc, üres boríték.
- Couvert, e, v. couvrir.
- Couverte, f. máz; 2. pop. takaró; pop. keret; mar. fődél.
- †Couvertement, adv. titokban, alattomban.

Couverture

- Couverture, f. takaró, boríték; fődél; tető; 2. — de lit, ágytakaró; 3. — de chariot, kocsifődél; fig. ürügy; com. biztosíték.
- Couverturier, m. paplanos.
- Couveuse, f. kotlóstyúk; 2. költő kemence.
- Couvi, a. kötött.
- Couvre'chef, m. fejtakaró; fam. főveg; chir. homlok-szorító; — face, f. fort. bástyavéd; — feu, m. zsaratfődő; 2. szüncsöngetyű. 3. puszkagóc; — pied, m. lábtakaró; — plat, m. üveg-harang; — poules, m. tyúk-ülő.
- Couvreur, m. házfedő, zsin-delyező; — en ardoise, palafedő.
- Couvreuse, f. — de chaises, székfönő.
- Couvrir, v. a. ir. fődni, befődni, betakarni, beborítani; p. servir q. à plats couverts, vkinek titkon kárt okozni; e. f. — de fange, beiszapolni; 2. díszíteni; 3. ellepni; 4. öltöztetni; fig. — q. de honte, gyalázattal elhalmozni; 5. fig. eltitkolni, elrejteni; paroles couvertes, kétértelmű szavak; guerr. oltalmazni; com. vin couvert, sötét vörösbort; 6. t. t. man. sárhitni; prat. túligérni; 7. se —, v. r. beburkolózni; se — de son épée, magát karddal védeni; fig. — de gloire, dicsőséggel elhalmozni; se —. kalapját föltenni; se — d'un sac mouillé, kopasz mentséget előadni; le ciel se —e, az ég borul; fig. l'horizon se —e, a remény csökken.
- Covendeur, m. eladótárs.
- Coxal, e, a. an. os —, csípőcsont; —gie, f. tomporsenyv.
- Coyau (coïau), m. charp. korogfa. [zatfa.]
- Coyer (coïé), m. charp. faracsa.
- Crabe, m. ollótlan rák.
- Crabotage, m. ard. palafejtés megkezdése.

Cramoisière

- Crac (crak), m. recscsenés, ropogás, durranás; 2. i. fam. puf neki!
- Crachat, m. köpés, turha; 2. pop. rendcsillag.
- Crachement, m. köpés, — de sang, vérköpés.
- Cracher, v. a. köpni; — le sang, vért hányni; p. c'est son père —é, szakasztott az apja; — des injures, szidalmazni; — du latin, szórni a latin kifejezéseket; 2. (sans rég.) — sur q., vkit leköpni; — contre le ciel, Istent káromolni; — au bassin, pénzzel járulni vhez.
- Cracheur, m. köpködő.
- Crachoir, m. pökdőce, köpláda.
- Crachotement, m. köpdösés.
- Crachoter, v. n. köpködni, köpdösni.
- Cra-cra, m. bot. medveszőlő.
- Craffe, f. expl. föld-, kőréteg.
- Craie, f. minér. kréta; 2. mil. katonaszállásolási jel a ház falán.
- Craillement, crailler, v. croassement, croasser.
- Craindre, v. a. ir. félni; il craint d'être découvert, attól tart hogy fölfedezik; 2. (sans rég.) je crains pour lui, aggódok miatta; 3. tisztelni; il craint sa mère, tiszteli anyját.
- Crainte, f. félelem; aggodalom; théo. — filiale, gyermek-i tisztelet; 2. — de, de — de, de —que, conj. aggodalomból; attól tartva.
- Crainitif, ve, a. félénk, tartózkodó, aggodalmas.
- Crainitivement, adv. félénken, aggódva.
- Cram, m. jard. retek.
- Crambé, m. bot. parti szüncső. [cor.]
- Crambus (-buce), m. ent. cin.
- Cramoisi, m. karmazsin; 2. —, e, a. k. színű; pv. rimer en —, rosz rimeket írni; fig. fam. devenir tout —, elpirulni. [körte.]
- Cramoisière, f. jard. piros

Crampe

Crapuler

Crédulité

Crampe, f. méd. görcs; mar. csákány.
 se Crampiller, v. r. fil. összekuszálódni.
 Crampon, m. kapocs; mar. v. crampe; maréch. somszeg; serr. zárszem; bot. szigony.
 Cramponner, v. a. kapcsolni, eszkábolni; fam. il a l'ame —ée dans le corps, szívós élete van; 2. se —, v. r. kapaszkodni.
 Cramponnet, m. kis kapocs.
 Cran, m. horony; imp. betűrovátk.
 Crâne, m. an. koponya; 2. fam. szeleburdi; faire-le —, kérkedni.
 †Cranequin, m. ijnok.
 †Cranequinier, m. íjász.
 Crânerie, f. szeleburdiság; kérkedékenység.
 Craniche, m. bot. kakukfoszlár.
 Crânién, ne, a. an. koponya.
 Crâno'graphe, m. koponyaleíró; —graphie, m. koponyaleírás; —logie, f. k. tan; —logue, m. koponyász; —mancie, f. koponya-jóslás; —mancien, ne, s. k. jós; —métrie, f. k. mérés; —scopie, f. k. fűrész.
 Cranquillier, m. bot. búbos lonc.
 Cranson, m. bot. — officinal, kalácstorma; — rustique, vad torma.
 Crapaud, m. varangyék; fig. c'est un vilain —, förtelmes ember; avaler un —, reményt veszteni; —volant, h. n. tarka hasú varangy; — ailé, conch. forgonc; maréch. tályog.
 Crapaudaille, f. manuf. főkötő-fátyol.
 Crapaudière, f. béka-fészek.
 Crapaudine, f. varangykő; bot. bibetyű; icht. farkashal; maréch. patacsorba.
 Crapelet, m. kisbéka.
 Crapon, f. horl. nagyoló rás-poly.
 Crapoussin, m. fam. pöttön.
 Crapule, f. pop. dőzsölés.

Crapuler, v. n. pop. dőzsölni.
 Crapuleusement, adv. kicsapongva.
 Crapuleux, se, a. kicsapongó, dőzsölő.
 Craque, f. pop. hazugság.
 Craquelin, m. perec; 2. v. craquelot (1.)
 Craquelot, m. pêch. füstölt hering; 2. botrog.
 Craquelotière, f. pêch. füstölt hering készítő.
 Craquement, m. recsegés; — des doigts, újjropogtatás; — de dents, fogcsikorgatás.
 Craquer, v. n. ropogni; faire — ses doigts, újjait ropogtatni; pop. hazudozni.
 Craquerie, f. pop. hazudozás, széltolás.
 Craquètement, m. fogcsikorgás.
 Craqueter, v. n. nyikorogni, csikorogni, sustorogni; ch. la cigogne craquète, a gólya kelepel.
 Craquetis, v. craquement.
 Craqueur, se, s. pop. széltoló; hazudozó.
 Crase, f. gr. hangegytetés.
 Crasse, f. iszok; peint. salak; fig. — de l'école, tudákkórság; 2. aljas származás; 3. —s, pl. vajsalak; 4. —, a. f. nyirkos fig. durva.
 Crassement, m. bepizskolás.
 Crasser, v. a. bepizskítani; se —, v. r. bepizskálni.
 Crasseux, se, a. piszkos; 2. —s, cafra; fig. zsugori.
 Crassule, f. bot. pozsga.
 Crassulées, crassulacées, f. pl. bot. kövérfélék.
 Cratère, m. anc. ivócsésze; 2. tűzhányó hegy katalana.
 Craticulation, f. dess. berostélyozás.
 Craticule, f. dess. peint. rostély.
 Craticulé, v. a. dess. rostélyozni.
 Cravache, f. man. lovagkorbács.
 Cravan, f. orn. örvös lúd.

Cravate, f. nyakravaló; mil. zászlószalag.
 *Cravater, v. n. nyakravalót kötni.
 Cravatier, m. nyakravalókészítő.
 Crayeux, se, a. krétás.
 Crayon, m. rajzón; — de pastel, szinkréta; 2. írónnal rajzolt arckép; 3. vázlat.
 Crayonner, v. a. rajzolni; it. fig.; 2. vázolni.
 Crayonneur, m. rajzoló; 2. kontár festész.
 Crayonneux, se, a. krétanemű.
 Créance, f. hit; hitelesség; 2. dipl. titkos megbízás; 3. com. követelés; ch. chien de bonne —, jól idomított eb.
 †Créancier, v. a. esküvel fogadni, kezeselni, ígérni.
 Créancier, ère, s. hitelező.
 Créancier, v. créancier.
 Créat, m. man. al-idomász.
 Créateur, m. teremtmény; 2. —, trice, a. teremtmény; fig. leleményes.
 Création, f. teremtés; 2. alapítás, fölállítás.
 Créature, f. teremtmény; 2. lény; fam. szajha; 3. kegyenc.
 Crécelle, f. kereplő; 2. —, quercerelle, orn. vércse.
 Crèche, f. jászol; hydr. zabló.
 Crédence, f. csemegetár; 2. cath. oltár melletti kis asztal.
 †Crédencier, m. konyhames-ter.
 Crédibilité, f. théo. hitelesség.
 Crédit, m. com. hitel; 2. követel (ellentéte: tartozik); 3. à —, adt. hitelbe; hiába, hasztalanul; 3. tekintély, befolyás.
 Créditer, v. a. com. hitelezni.
 Créditeur, v. créancier.
 Crédo, m. rélig. hiszekegy.
 Crédule, a. hiszékeny; —ment, adv. hiszékenyen.
 Crédulité, f. hiszékenység.

Créer

Créer, v. a. teremteni, alkotni; 2. fölláztatni; kinevezni; 3. föltalálni.
 Crémaillère, f. cuis. kazánhorog.
 Crémaillon, m. cuis. kis kazánhorog.
 Crémant, a. m. com. pezsgő.
 Crème, f. écon. tejföl; 2. lé; — d'orge, árpalé; fig. föle, java; com. — de tarte, borkősav.
 Crément, m. gr. származéki szótag.
 Crêmer, v. n. écon. fölösödni, fölet föladni.
 Crèmeux, se, a. tejfölös.
 Crémier, ère, s. tejfőlárus.
 Crenau, m. putraszékcső.
 Créné, e, a. imp. metszett.
 Créneau, m. fort. lőrés; mil. —x, hézagok.
 Crénelage, m. mon. szél, karima; szélezés.
 Créneler, v. a. lőrésekkel ellátni; rovátkolni; mon. karimázni; bot. —é, e, csipkés.
 Crénelure, f. kicsipkézett munka; à —, en —, kicsipkézve.
 Créner, v. a. fond. de car. szélezni.
 Crénerie, f. fond. de car. alámetszés; 2. gerinc.
 Crépage, m. manuf. fodorítás.
 Crêpe, m. mod. fátýolszövet; 2. f. cuis. fodros tészta.
 Crêper, v. a. manuf. fodorozni; perr. fodorítani; 2. se —, v. r. göndörödni.
 Crépi, m. maç. vakolat.
 Crépin, m. pop. porter son saint —, mindenét magával hordani.
 Crépir, v. a. maç. bevakolni; tonn. barkázni.
 Crépis, m. bot. aszász.
 Crépissure, f. bodros vakolat.
 Crépitation, f. sustorgás, sercegés; méd. lihegés, zihálás.
 Crépotaille, v. Crapaudaille.
 Crepon, m. com. fátýolszövet.
 Crépu, e, a. bodros, göndör.

Crépusculaire

Crépusculaire, a. phys. szürkülő, homályos.
 Crépuscule, m. phys. szürkület, esthajnal.
 Cresse, f. bot. fodorka.
 Cresserelle, v. crécelle (2.).
 Cresson, m. bot. zsázsa; — de fontaine, vízi torma; — des jardins, torma-saláta.
 Cressonnière, f. agr. zsázsa-termőhely; 2. zsázsa árus nő.
 Crétacé, e, a. krétás.
 Crête, f. taraj; 2. bóbíta; bot. — de coq, tetűfü; géo. hegygerinc; fig. fam. lever la —, pöffeszkedni; baisser la —, meghunyászkodni.
 Crêté, e, a. tarajos.
 Crêteler, crateler, v. n. kodácsolni; v. a. tond. szelezni.
 Crételle, f. bot. cincor.
 Crélin, m. hülye.
 Crélinisme, m. hülyeség.
 Crétonnier, m. töpörtő-árus.
 Crétons, pl. töpörtő; chaud. faggyúsalak.
 Creusage, m. grav. kivájás.
 Creusement, m. ásás.
 Creuser, v. a. kivájni; — un puits, kutat ásni; fig. — son tombeau, halálát siettetni; 2. (sans rég.) expl. — un puits, aknát mélyeszteni; fig. kutatni; 3. se —, v. r. homorodni; fig. se — le cerveau, fejét törni (vmin).
 Creuset, m. chi. olvasztó tégely; fig. mettre au —, próbára tenni.
 Creusiste, m. tégelygyáros.
 Creusoir, m. luth. homorító.
 Creux, m. üreg, verem; — de la main, marok; pop. mélyhang; fond. öntő minta.
 Creux, se, a. ürös, üreges; fig. álmadozó; töprengő; 2. mély; beesett.
 Crevaille, f. pop. evés-ivás, vendégeskedés.
 Crevasse, f. hasadék, repedés; grav. vájolat.
 Crevasser v. a. fölhasítani;

Crier

repszteni; 2. se —, v. r. hasadni, repedni.
 Crevé, e, s. gros —, grosse —e, pop. potrohos.
 Crève'chassis, m. orn. barát-cinege; — chien, m. bot. fekete csucsor; — coeur, m. fam. szívfájdalom.
 Crever, v. a. repeszteni, szét-pattantani; — un oeil à q., szemét kiütni (vkinek); it. kiszűrni; 2. pop. megterhelni, túlterhelni; 3. v. n. repedni, hasadni; l'orage crèvera bientôt, a vihar nem sokára kitör; fam. megpukkadni; elveszni; pop. megdöglelni.
 Cri, m. kiáltás; jeter un —, fölkiáltani; 2. guerr. — d'armes, tábori jelszó; 3. — public, hirdetés, kikiáltás; fig. közvélemény.
 Crialler, v. n. fam. zsémbeledni.
 Criallerie, f. fam. zsémbeskedés; kiabálás.
 Crialleur, se, s. kiabáló, zsémbeskedő.
 Criant, e, a. égbekiáltó.
 Criard, e, s. a. kiabáló, lármázó; zsémbeledő, civakodó; peint. kirivó; écon. dettes —es, csip-csup-adóság.
 Criarder, v. n. folyvást civakodni, kiabálni.
 Criblage, m. agr. rostálás.
 Crible, m. rosta, szita.
 †Criblement, v. criblage.
 Cribler, v. a. szitálni, rostálni; fig. il est —é de dettes, fölig adós.
 Cribleur, m. szitáló, rostáló.
 Cribleux, a. m. an. lyukas; os —, rostacsont.
 Criblier, m. szitás.
 Cribration, criblation, f. chi. megszitálni, megrostálni.
 Cribriiforme, a. bot. szitaalakú; an. v. cribieux.
 Cric (cri), m. szekéremelő.
 Cric-crac (krik-krak), m. recscsenés, ropogás.
 Cricri, m. ent. házitücsök.
 Crier, v. n. kiáltani; les boyaux lui crient, korog a hasa; fig. nyikorogni; ch. csaholni; 2. kiabálni; 3.

Crierie

panaszkodni; 4. civakodni, zsembelödni; 5. szólítani; 6. v. a. kihíresztelni; — qch. à q., vkit folyvást figyelmeztetni vmivel; 7. kikiáltani; pal. hirdetni.
 Crierie, f. fam. kiáltás, láрма, zaj.
 Crieur, se, s. lármázó, kikiáltó, hirdető.
 Crime, m. bűntény, bűn; 2. faire un — à q. de qch., bűnül fölróni; dév. vétek.
 Criminaliser, v. a. une affaire, pal. polgári ügyet bűnügygyé tenni; 2. fig. bűnként tekinteni.
 Criminaliste, m. büntörvénytudó.
 Criminalité, f. bűntény; bűntettség.
 Crimination, f. bűnpád.
 Criminatoire, a. bűnvádi.
 Criminel, le, a. bűnös, bűntetendő; pal. büntető, fenyítő; 2. gonosztevő; bűnös, büntettes; fig. aller d'abord au —, mindent roszra magyarázni; —lement, adv. bűnösen; fenyítőleg.
 Crin, m. szőr, lószőr; faire le —, sörényt nyírni; fam. ils se sont pris au —, hajba kaptak.
 Crin-crin, m. rosz hegedű.
 Crin-de-cheval, m. bot. lókömény.
 Crinier, m. lószőrkészítő.
 Crinière, f. sörény; fig. borzas haj.
 Crinole, f. bot. fehér nárcis.
 Crinoline, f. com. lószőrszővet; mod. dúzos alsószoknya.
 Crinon, v. dragonneau.
 Cripart, m. orn. favágó kुरू.
 Crique, f. mar. kis öböl; guerr. keresztárok.
 Criquer, v. n. a. craquer; 2. ch. bakogni.
 Crise, f. méd. válság; fig. viszonyosság.
 Criser, v. claqueter.
 Crispation, f. összezsugorodás; méd. összehúzódás; fig. sa lenteur me donne

Crisper

des —s, lassúsága türelmetlenné tesz.
 Crisper, v. a. összezsugorítani; fig. türelmetlenné tenni; 2. se —, v. r. összezsugorodni.
 Crissement, m. fogcsikorgatás.
 Crisser, v. n. csikorgogni.
 Crissure, f. tréfil. redő; ránc.
 Cristal, m. minér. jegőc, jegec; 2. jegecűveg.
 Cristal'lerie, f. jegecgyártás; —lier, m. grav. j. metsző; j. gyűjtemény; —lière, f. expl. j. bányá; —talin, e, a. jegeces; tiszta; bot. la riccie = e, jégvirág; —line, f. path. jegechártya; —lisation, f. chi. jegesztés; minér. jegedés; —liser, v. a. jegecesíteni; 2. se =, v. r. jegecesedni; —lisoir, m. chi. jegecsítő edény; —lographie, f. jegectan; —loïde, v. cristalline.
 Crit, m. tör.
 Crithe, m. árpa (szemen).
 Criterium (—ome), m. did. ismerv.
 Critiquable, a. hibás, feddelmes.
 Critique, m. bíráló, műbíráló; 2. a. itészeti, bírálati; fig. becsmérő, gáncsolódó; méd. válságos; jour —, tisztulás napja; moment —, döntő pillanat; 3. f. bírálat, műbírálat; 2. gáncsolódás.
 Cirtiquer, v. a. gáncsolni, bírálni; 2. v. n. il —e sur tout, mindent ócsárol.
 Critiqueur, m. gáncsoskodó.
 Croasement, m. károkozás; it. fig.
 Croasser, v. n. károgni; it. fig.
 Croc (krô), m. horog; fig. mettre qch. au —, fölhagyni vmivel; — de batelier, csáklya; — de basse-cour, ganajgamó; expl. kovábánya; fig. fam. csaló; 2. — (krok) fam. ropp!
 Croc-en-jambe (krok-), m. fig. álnok csíny.

Croiser

Croche, a. p. u. görbe, görbült; 2. f. mus. nyolcad (hangjegy); double —, tizenhatod; forg. orros fogó.
 Crocher, v. a. mus. farkazni (hangjegyeket).
 Crochet, m. horog, kampó; fig. être sur les —s de q., más rovására költeni; t. t. csapó mérleg; men. — d'établi, szorító szeg; serr. nyitóvas; tond. nyíró horog
 Crochetage, m. — d'une porte, ajtónyitás lakatos által; com. droit de —, hordárjog; it. h. díj.
 Crocheter, v. a. ajtót nyitni nyitó vassal tolvaj által; 2. se —, v. r. durva módra verekedni.
 Crocheteur, m. hordár, teherhordó; fig. santé de —, ép egészség; c'est un —, durva ember; 2. — des portes, tolvaj.
 Crochetier, m. horogmives.
 Crocheton, m. horgacs.
 Crochetoral, e, a. pop. neveletlen, durva.
 Crochu, e, a. görbe; bot. horgas.
 Crochuer, v. a. card. meggörbíteni.
 Crocodil, m. h. n. gyil.
 Crocus (—ku-ce), v. safran.
 Croire, v. a. irr. hinni, hitelt adni; fam. si vous ne le croyez pas, allez — y voir, ha nem hiszi hagyja abba; 2. vélni; szándékozni; 3. meghinni; bízni; 4. v. n. hinni; je crois en Dieu, hiszek egy Istenben; 5. se —, v. r. vélni (magát).
 Croisade, f. keresztes háború.
 Croisé, m. keresztes vitéz.
 Croisée, f. ablak; 2. ablakkereszt.
 Croisement, m. p. u. kassolás; écon. vegyítés; manuf. sodrás.
 Croiser, v. a. keresztbe tenni; fig. — les bras, henyélni; bande —ée, keresztkötés; chemin —é, keresztút; mil. — les baïonnettes,

Croiserie

szuronytszegezni; fig. — q.,
utban állni; akadályozni
(vkit); 2. átmenni; — un
pont, hid alatt elmenni; 3.
kitörülni; jur. kereszttel
jelölni; 4. v. n. megborít-
ni; mar. cirkálni; 5. se
—, v. r. keresztbe vágni,
találkozni (egymással).
Croiserie, f. van. keresztfo-
nadék.
Croisette, f. bot. aggófű;
escr. vítör; bl. keresztecs-
ke.
Croiseur, m. mar. cirkáló
hajó.
†Croisie, f. kereszt; 2. —é, e.
a. keresztalakú.
Croisière, f. mar. cirkálás;
2. cirkálás tája.
Croisillon, m. keresztfa, át-
fa; men. —s, ablakkereszt-
fa.
Croissance, f. növés.
Croissant, m. astr. holdsza-
ru; fig. poét. török birodal-
lom; jard. kertészolló;
—, e, a. növekedő.
Croît, m. marhanövedék.
Croître, v. n. irr. nőni; p.
mauvaise herbe croît touj.,
ebcsont összeforr; fig. te-
nyészni, virágzani; 2.
szaporodni, gyarapodni;
3. áradni; telni; hossza-
bodni; 4. növekedni, nőni;
5. v. a. poét. nagyobbítani;
szaporítani.
Croix, f. kereszt; fig. kereszt-
tény vallás; baj, szenvedés;
faire la —, keresztet vetni;
bot. — de Jérusalem, csil-
lag-mécsvirág; litt. la —
de par Dieu, abc-és könyv;
fig. nous renvoie-on à la
— de par Dieu? újra kez-
detik velünk? mon. kép-
lap, v. pile.
Croler, v. n. fauc. kurranni.
Cron, m. mar. csigafövény;
2. —, crone, mar. emelő
csiga; pèch. szurdok.
Croquade, f. peint. vázlat.
Croquant, m. gézengúz; 2.
—, e, a. ropogó (fog alatt);
ropogós.
Croque'abeilles, m. orn. ba-
rátcinege; — au-sel, adt.

Croquer

manger qch. à la —, csu-
pán sóval behintve enni;
pop. il vous mangerait à
la —, szőröstül bőröstül
megenné őnt; — lardon, m.
fam. tányérnyaló; — mi-
taine, m. mumus; — mort,
m. halottvivő; — noisette,
m. meggyorótörő; z. mo-
gyorópölyű; — note, m.
mus. hangjegyfaló.
Croquer, v. n. ropogni, por-
cogni; 2. v. a. ropogtatni,
porcogtatni; p. — le mar-
mot, bémésködni; vous
n'en croquerez que d'une
dent, attól ugyan el nem
vásik a foga; 3. peint.
vázolni.
Croquet, m. pát. ropogós
mézes kalács; 2. —te, f.
cuis. tojás kolbász.
Croqueur, m. nyalánk, kaj-
tár.
Croquignole, f. fricska; cuis.
ropogóskalács.
Croquignoler, v. a. fricskáz-
ni.
Croquis, m. peint. vázlat.
Crosse, f. cath. püspökpálca;
arq. puskaagy.
Crosser, v. a. megvetőleg
bánni vkivel; 2. se —, v.
r. pop. dulakodni, vere-
kedni.
Crosette, f. agr. hajtás; arch.
kiöblítés.
Crotalaire, f. bot. himorja.
Crotale, m. csörgetyű; 2. h.
n. csörgő kigyó.
Croton, m. bot. kacskaring.
Crotte, f. sár; p. les chiens
ont mangé la —, a fagy
fölszárította a sarat; fig.
et pop. tomber dans la —,
nyomorba jutni; 2. ganéj;
— de souris, egérszar; 3.
t. t. fürtös gyapju.
Crotter, v. a. besározni;
habit —é, sárosruha; 2.
se —, v. r. bemocskolódni.
Crottin, m. maréch. lóganaj;
écon. juhganéj.
Crotu, e, a. pop. ripacsos.
Croulant, e, a. dűledező.
Croulement, m. bedülés.
Crouler, v. n. bedülni; süp-
pedni; fig. tönkre menni;

Croyance

mar. — un bâtiment, ha-
jót vízre eresztetni.
Croulier, ère, a. süppedő.
Croup (-pe), m. méd. torok-
gyík.
Croupade, f. man. ugrás.
Croupe, f. far; fig. il est
chatouilleux sur la —,
nem érti a tréfát; 2. hegy-
orom; com. jutalék.
Croupetons, à —, adt. gug-
golva.
Croupier, m. jeu. banksegéd;
2. com. titkos társ.
Croupière, f. sell. farszj; p.
tailler des — à q., terhé-
re lenni (vkinek); mar. —,
croupiat, farkötél; riv.
gúzs.
Croupion, m. farcsont; 2.
farcsika.
Croupir, v. n. poshadni 2.
piszokban fetrengeni.
Croupissant, e, a. álló, pos-
hadó.
Croupissement, m. méd.
poshadás.
Croupon, m. tann. kikészi-
tett talpbőr.
Crouille, f. pèch. hálózat.
Croustille, f. fam. kenyérhé-
jacska.
Croustiller, v. n. ivásközben
kenyérhéjat enni.
Croustilleusement, adv. bo-
hókásan.
Croustilleux, se, a. bohókás,
furcsa; 2. contes —, trá-
gár beszéd.
Croûte, f. kenyérhéj; p. ne
manger que des —s, szü-
ken élni; pop. casser la —
avec q., egy tálból enni
vkivel; 2. kéreg; méd.
var; kozmó, ótvar; peint.
mázolás.
se Croûter, v. r. ótvarossá-
kérgessé lenni.
Croûtelette, v. croustille.
Croûtier, crouton, m. peint.
mázoló.
Croûton, v. croustille.
Croyable, a. hihető; 2. hite-
les.
Croyance, f. vélemény, ben-
ső meggyőződés; donner
— à q. hitelt adni vkinek;
2. hit.

Croyant

Croyant, e, s. relig. *hivő*.
 Crû, m. *termőföld*; it. *termés*;
 fig. cela est de votre —, *az ön agyából eredt*; 2. *növés, hajítás*; 3. v. *croître* (4); 4. ch. *fogolyfészek*.
 Cru, e, a. *nyers*; com. *kidolgozatlan*; méd. *excréments* —s, *emésztetlen ürülék*; peint. *couleur* —e, *rikító szín*; fig. *durva, goromba, kiméletlen*; 2. à —, *adt. monter un cheval à —, szörén lovagolni*.
 Cruauté, f. *kegyetlenség*; *keményszívűség*; 2. *kegyetlen tett*; 3. *mostohaaság*; 4. p. u. *kellemetlenség*.
 Cruchade, f. cuis. *kukoricakása*.
 Cruche, f. écon. *korsó*; — à l'huile, *olajos korsó*; — d'huile, *egy korsó olaj*; p. tant va la — à l'eau qu' à la fin elle se casse, *addig jár a korsó a kútra, míg nyaka szakad*; fam. c'est une —, *ostoba ember*.
 Cruchée, f. p. u. *tele korsóval*.
 Crucherie, f. pop. *ostobaság*.
 Cruchette, f. cruchon, m. *korsócska*; fig. *tökfilkó*.
 †Cruciade, f. cath. *keresztbulla*.
 Crucial, e, a. chir. *incision* —e, *keresztvágás*.
 Crucianelle, f. bot. *szálkanyak*.
 Cruci'fère, a. bot. *plantes* —s, *keresztesek*; —fiment, —fiment, m. *keresztre feszítés*; fig. *önsanyargatás*; —fier, v. a. *keresztre feszíteni*; —fix (-fi), m. *feszület*; fig. *mangeur de =, szenteskedő*; *—fixion, f. *keresztre feszítés*; —forme, a. bot. *keresztalakú*.
 Crudité, f. *nyersség*; *emésztetlenség*; fig. —s, *durva beszédek*.
 Crue, f. *növekedés, áradás*; 2. *emelés (adóé)*; 3. *növés*.
 Cruel, le, a. *kegyetlen, kiméletlen*; it. fig. 2. *kiállhatlan*; *fájdalmas*; 3. s. fam. il fait le —, *érzékentlent*

Crueliser

játszik; elle passe pour n'être pas —le, *nem áll erényhősnő hírében*.
 Crueliser, v. a. *kegyetlenkedni*.
 Cruellement, adv. *kegyetlenül, irgalmatlanul*.
 Crûment, adv. *durva módra*.
 Cruor, m. méd. *aludtvér*; 2. *vérpír*.
 Crustacé, ée, s. a. h. n. *héjjasok*.
 Crustacite, m. h. n. *kövesült héjjas*.
 Crypside, f. bot. *bajuszfű*.
 Crupte, f. *sírbolt*.
 Crypto'calvinisme, m. h. eccl. *Kalvin rejtett híve*; —céphale, m. ent. *hullany*; —game, a. bot. *lopva nősző*; —gamie, f. bot. *lopvanószés*; —graphie, —graphie, v. *stéganographie, etc*.
 Cu, v. *cul*.
 Cubage, m. —ture, f. —tion, *köbözés*.
 Cube, m. *köb*; 2. *köbszám*; 3. a. —, *cubique, arith. racine* —, *köbgyök*.
 Cubèbe, f. bot. *mazsola*.
 Cuber, v. a. géom. *köbözni*.
 Cuceron, m. ent. *borsózsizsik*.
 Cucubale, f. bot. *nyúlreketye*.
 Cuculle, f. *utisapka*; *vállruha*.
 Cucurbitacé, e, a. bot. *kabakos*; 2. f. *kabakosfélék*.
 Cucurbite, f. chi. *lombik*.
 Cueillage, m. *szedés*.
 Cueille, f. mar. *szél, vászon széle*; 2. v. *cueillage*.
 Cueillette, f. v. *récolte*; 2. *gyűjtött pénz*.
 Cueilleur, se, s. *szedő, szakasztó*.
 Cueillir, v. a. ir. *szakasztani, szedni, fig. gyűjteni*.
 Cueilloir, m. jard. *gyümölcskosár*.
 Cuider, m. *hosszú gyümölcskosár*; 2. —, v. n. *vélteni, hinni*.
 Cuillère, cuiller (-ère), f. *kanál*; — à pot, *főzőkanál*;

Cuivrer

— de sabotier, *vájfúró*; *bát. csatornakő*.
 Cuillerée, f. *tele kanállal*.
 Cuilleron, m. *kanálfej*.
 Cuillier, m. orn. *kanálosgém*.
 Cuir, m. *bőr*; p. jurer entre — et chair, *titokban dühöngeni*; an. — chevelu, *koponyahártya*.
 Cuirasse, f. *mellvért*; fig. *endosser la —, katonává lenni*.
 Cuirasser, v. a. *mellvérttel ellátni (vkit)*; —é, e, *vértezett*; fig. *edzett*; 2. m. *icht. bicskahal*.
 Cuirassier, m. *vértes*.
 Cuire, v. a. ir. *főzni*; *sütni*; — du pain, *kenyeret sütni*; com. vin cuit, *megsavanyodott bor*; pop. il est cuit, *végére jutott*; p. vous viendrez — à mon four, *lesz még szőlő lágy kenyér*; 2. v. n. *főni; sülni*; fig. *égetni, marni*; p. il vous en cuira, *majd meg bánja még*.
 Cuiré, e, a. *bőrből való*.
 Cuirer, v. a. *bőrözni, bőrlőni*.
 Cuisant, e, a. *maró, csipő, égető, fájó*.
 Cuiseur, m. *téglaégető*.
 Cuisine, f. *konyha*; aide de —, *kukta*; 2. *szakácsaság*; *főzés*; se tuer en —, *hasának élni*.
 Cuisiner, v. n. fam. *főzni, ételt készíteni*.
 Cuisinier, ère, s. *szakács*, — *nő*; 2. —ère, f. écon. *pecsenyesütő*.
 Cuisse, f. *comb*; — de noix, *dióhéj*.
 Cuisson, f. *főzés, sütés*; 2. *égetés*.
 Cuissot, m. ch. *hátsó cimer*.
 Cuistre, m. *tudákkóros*.
 Cuite, f. *égetés*; *sütés*; *sütet*; *főzet*.
 Cuivre, m. minér. *réz*; — gris, *fakond*; — noir, *rézsalak*; — natif, *termésrész*.
 Cuivré, e, a. *rézszínű*.
 Cuivrer, v. a. *rézaranyval bevonni*.

Cuivrette

Cuivrette, f. luth. *billentyű*.
 Cuivreux, se, a. *rezes*; minér.
réznemű; 2. *réztartalmú*.
 Cujelier, m. orn. *erdőke*.
 Cul (ku), m. *alfel, segg, far*;
 renverser — par dessus-
 tête, *mindent fölforgatni*;
 ce sont deux —s, *une che-
 mise, testi lelki barátok*;
 fig. montrer le — dans q.
 affaire, *kereket oldani*;
 faire le — de poule, *száját
 csucsorítani*; 2. *alsórész,
 alja vminek; fenék*; — de
 sac, *zsákutca*; — de jatte,
csipertes; — de lampe, m.
lámpa alja.
 Culasse, f. arm. *tőcsavar*.
 Culbute, f. *bukfenc*; 2. *esés*.
 Culbuter, v. a. *fölfordítani*;
 fig. *tönkretenni*; 2. *hanyatt
 bukni; lebukni*; fig. *meg-
 bukni*.
 Culbutis, (thi), m. fam. *zagy-
 valék*.
 Culée, f. arch. *gyámpadka*.
 Culer, v. n. mar. *farolni*; 2.
hátra maradni.
 Culier, boyau —, m. an. *vég-
 bél*.
 Culière, f. man. *farmatring*.
 Culinaire, a. *konyhai*.
 Culminant, e, a. astr. point
 —, *délpont*; géo. point —,
tetőpont; fig. point —, *fő-
 pont*.
 Culmination, f. astr. *delelés*.
 Culminer, v. n. astr. *tetőzni*,
delelni; fig. *a legmagasabb
 ponton állni*.
 Culot, m. *fészekfentő*; bot.
kehely; chand. *faggyutöl-
 csér*; expl. *alj*; mon. —
 d'argent, *ezüstany*; — de
 plomb, *ólomhamu*.
 Culotte, f. *bugyogó*; cette
 femme porte les —s, *asz-
 szony fején a süveg*; cuis.
 — de boeuf, *fartő*.
 Culotter, v. a. *bugyogóba
 bujtatni*; 2. v. n. *bugyo-
 gót varrni*; 3. se —, v. r.
bugyogót húzni.
 Culottier, ère, s. *bugyogó-
 készítő*; b. *árus*.
 Culottin, m. *szűk és rövid
 nadrág*.
 Culpabilité, f. *feddelmesség*.

Culte

Culte, m. relig. *isteni tiszte-
 let*; 2. *szertartás*; fig.
 changer de —, *vallást vál-
 toztatni*; ministre de —,
közüktatási minister.
 Cultellation, f. géom. *szin-
 tezni, fokmérlegezni*.
 Cultivable, a. *mívelhető*.
 Cultivateur, m. *földmívelő*;
 2. a. peuple — trice, *föld-
 mívelő nép*.
 *Cultivation, f. *földművelés*.
 Cultiver, v. a. *mívelni, ültet-
 ni*; fig. *mívelni, képezni*;
*gyakorolni, becsben tartá-
 ni*.
 Culture, f. agr. *földművelés*;
vetés; tenyésztés; fig. *mí-
 velés; esprit sans —, mí-
 veletlen szellem*.
 Cumin, m. bot. *kömény*.
 Cumul, m. jur. *halmozás*.
 Cumulatif, ve, a. jur. *össze-
 sített*.
 Cumulativement, adv. *együtt
 egyszersmind*; jur. *össze-
 sítve*.
 Cumuler, v. a. *halmozni*.
 Cunctateur, —tation, —ter,
 v. temporisateur, ect.
 Cunéi-forme, a. bot. *ékalakú*.
 Cunette, cuvette, f. fort. *csa-
 polya*.
 Cupide, a. *sóvár, vágyó*.
 Cupidité, f. *vágyalom, sóvár-
 ság*.
 Cupressiné, e, a. bot. *ciprus-
 féle*.
 Cuprifère, a. minér. *réztar-
 talmú*.
 Cuprification, f. chi. *rézzé
 változás*.
 Cupulaire, a. bot. *kehely-
 idomú*.
 Cupule, f. bot. *kehelyke*.
 Curabilité, f. méd. *gyógyít-
 hatóság*.
 Curable, a. *gyógyítható*.
 Curage, m. *tisztogatás, tö-
 rölgetés, súrolás*; 2. bot.
borsos csikszár.
 Curandier, m. *fehérítő*.
 Curatelle, f. *gondnokság*; il
 faut le mettre en —, *gond-
 nokság alá kell helyezni*.
 Curateur, m. *gondnok*.
 Curatif, ve, a. *gyógyító*;
 méthode —ve, *gyógymód*.

Curtation

Curation, f. *orvoslás, gyógy-
 kezelés*.
 Curatrice, f. *gondnoknő*.
 Curcuma, m. bot. *festő
 gyömbér*.
 Cure, f. fam. j'ai beau lui
 dire de bons avis, il n'en
 a —, *hiába adok neki jó
 tanácsokat, mitse törődik
 avval*; 2. *gyógyítás*; 3.
plébánia; plébánia-lak.
 Curé, m. *plébános*; p. c'est
 Gros-Jean qui veut instru-
 ire son —, *csirke akar
 okosb lenni a tyúknál*.
 Cure-dent, m. *fogorvos*.
 Curée, f. ch. *vadászjog*; fig.
 mettre en —, *indulatossá
 tenni*.
 Cure-feu, m. forg. *salaklapát*;
 — langue, m. chir. *nyelv-
 tisztító*.
 Curement, v. *curage*.
 Cure'môle, m. *kotrógép*;
 — oreille, m. *fülvájó*; 2.
 ent. *fülbemászó*; — pied,
 m. *patavakaró*; — pipe,
 m. *pipatisztító*.
 Curer, v. a. *kotrani, kotorni*,
kitisztítani; 2. se —, v. r.
fogát vájni.
 Curette, f. chir. *hólyagtisz-
 tító*; expl. *fúróvakaró*;
 mar. *szivattyú-tisztító*.
 Cureur, m. *tisztító, kotró*.
 Curial, e, a. *plébániai*;
 maison —e, *plébánialak*;
 2. jur. *törvényszéki*.
 †Curialiste, m. *udvaronc*.
 Curieusement, adv. *kiván-
 csian*; 2. *gondosan, pon-
 tosan*; 3. *negédesen*.
 Curieux, se, a. *kíváncsi*,
tudnivágyó; *kotnyeles*; 2.
ritka, nevezetes; 3. s. ki-
 váncsi.
 Curiosité, f. *kíváncsiság*; 2.
ritkaság, különösség; il
 donne dans la —, *ritkasá-
 gok kedvelője*.
 Curle, v. *molette*.
 Curoir, m. agr. *öszőke*.
 Curricule, f. *kétkerekű kocsi*.
 Coursif, ve, a. v. *courante*;
 2. imp. lettre —ve, *dült
 betű*; —ment, adv. *gyor-
 san*.
 Curtation, f. astr. *rövidítés*.

Curures

Curures, f. pl. *saradék*.
 Curviligne, a. géom. *görbe vonalú*; — nerve, a. bot. *görbebordás*; — rostre, s. a. orn. *görbecsőrű*.
 Curvité, v. *courbe*.
 Cuscute, f. bot. *fűnyűg*.
 Cuspidé, e, a. bot. *törhegyű*.
 Cussonné, e, a. e. f. *szüette*.
 Custilles, f. pl. *sövényelt rétek*.
 Custode, f. *ágyfüggöny*; p. *donner le fouet sous la —, vkit titokban büntetni*; 2. *mellékfüggöny a főltáron*; 3. *ostyafödő*; sell. *pisztolytokfödél*; it. *hintópárna*; 4. h. eccl. *örzö*.
 Custodial, e, a. *fölügyelői*.
 Custodie, f. *fölügyelés (zárdában)*.
 Cutambule, a. ver —, *bőrféreg*.
 Cutané, e, a, *bőr ...*; glandes —ées, *hőrmirigyek*.
 Cuticule, f. an. *hám, felbőr*.
 Cutidure, f. sell. *hámiga*.
 Cutite, f. méd. *bőrlob*.
 Cutter (cotr'), m. mar. *hadi gyorshajó*.
 Cuvage, m. vign. *forrás ideje*.
 Cuve, f. *kád, csöbör*; fort. à fond de —, *egyenszögű*; p. *diner à fond de —, derékasan ebédelni*; 2. *teint. üst*.
 Cuveau, m. *veder, rocska*.
 Cuvée, f. *tele csöbör*; fig. c'est d'une même —, *egyfajta*.
 Cuvelage, m. expl. *bánya-kötés*.
 Cuveler, v. a. *kideszkázni*.
 Cuvelier, m. *bodnár*.
 Cuver, v. n. *forrni, erjedni*; 2. v. a. fig. — son vin, *részegséget kialunni*.
 Cuvette, f. *öblögető üst*; horl. *óratok*.
 Cuvier, m. *szapuló*.
 Cya'me, m. ent. *ászka*; —na, f. bot. *kornisfű*; —nate, m. chi. *kékleny*.
 Cyano'gène, m. chi. *kékeny*; —se, f. méd. *kékkór*.
 Cycle, m. *időkör*; — solaire, *napkör*; litt. *sorzat*.
 Cyclique, a. *körkörü*; 2. poème —, *alkalmi költemény*.

Cyclo'ide

Cyclo'ide, f. géom. *körvonal*; —métrie, f. *körmérés*; —métrique, a. *körmérő*; —pe, m. myth. *óriási szörny*; —péen, ne, a. aut. *szörnyeteges*; —ptère, m. icht. *tasza*.
 Cydne, m. ent. *poloska*.
 Cygne, m. orn. *hattyú*; fig. *dalnok*.
 Cylindr'acé, e. a. bot. *hengerded*; —e, m. *henger*; 2. géo. *hengerorom*; —er, v. a. *hengerezni*; —icité, f. phys. *hengeralak*; —ique, a. *hengeres*; —ite, f. h. n. *kövesült hengercsiga*.
 Cymaise, f. arch. *völgyes párkány*.
 Cymbaire, f. bot. *gódirc*.
 Cymba'laire, f. bot. *köldökfű*; —le, f. mus. *cimbalom*; —lier, m. *cimbalmos*; †—ler, v. n. *cimbalmozni*; —liste, m. *cimbalmos*.
 Cyme, f. bot. *bog-erpyd*.
 Cymo'phane, m. minér. *aranyberill*; —thée, f. ent. *víziszázlábú*.
 Cynanque, f. bot. *cinka*.
 Cynips, m. ent. *gubanc*.
 Cynique, s. a. *dancsos*; 2. *tisztátlan*; *fajtalan*.
 Cynisme, m. phil. *dancsos-ság*; 2. *fajtalanság*; *arcátalanság*.
 Cyno'crambe, m. bot. *apocin*; —don, m. bot. *vöröstavaszika*; —glosse, f. bot. *árrnő*; —rexie, f. méd. *farkaséh*.
 Cynosure, f. astr. *kismedve*.
 Cyprée, f. conch. *babos csülör*.
 Cyprès (-ê), m. bot. *ciprusfa*.
 Cyprière, f. agr. *cipruserdő*.
 Cystalgie, f. méd. *hólyagfájás*.

D.

D (de, dé), m. *D*.
 Da, i. oui —! *valóban!*
 nenni —, *neműgy!*
 Dacryode, dacroïde, a. chir. *genyedő*.

Damasquinure

Dactyle, m. poét. *lengedi*; bot. *ebfű*.
 Dactyli'on, m. an. *végbél*; —otèque, f. *gyűrű-szekrény*; gy. *gyűjtemény*; —que, a. poét. *lengediméretű*.
 Dactylo'talie, —logie, f. *újbeszéd*; —nomie, f. *újjszámolás*; —ptère, f. icht. *cerkó*.
 Dada, m. *pálcaló*; fig. et fam. c'est son —, *ezt szereti pengetni*.
 Dadais (-dê), fam. *oktondi*.
 Dagorne, f. *félszarvú tehén*; fig. pop. *vieille —, vén csoroszlya*.
 Dague, f. *gyilok*; ch. —s du cerf, *agancs*; rel. — à ratisset, *vakarókés*.
 Daguer, v. a. *gyilkolni*; 2. v. n. *vén. üzekedni*.
 Daguet (-ghé), m. ch. *csapos gím*.
 Dahlia, f. bot. *georgina*.
 Daignée, f. expl. *köszénréteg*.
 Daigner, v. n. *méltóztatni*.
 Daim (dain), m. h. n. *dámvad*.
 Daine, f. *nőstény dámvad*.
 Dais (dê), m. *menyezet*.
 Dalème, f. *fűsthárító*.
 Dalle, dale, f. arch. *kőlap*; écon. *fenkő*; fond. *talpkő*.
 Daller, v. a. *kőlapokkal kirakni*.
 Dalot, m. mar. *vízlék*.
 Dam (dan), m. *kár*; 2. adt. à son —, *kárára*.
 Damage, m. *döngölés*.
 Damas, m. com. *húbos szövet*; acier de —, *sáv-acél*.
 Damasonie, f. bot. *hídör*.
 Damasquinage, m. *sávolyozás*.
 Damasquine, v. damasquinure.
 Damasquiner, v. a. *dömöcközni*.
 Damasquinerie, f. *dömöcközés*.
 Damasquineur, m. *dömöcköző*.
 Damasquinure, f. *dömöcki munka*.

Damasser

Damasser, v. a. *sávolyozni*; linge —é, *habos vászon*.
 Damasserie, f. *damaszgyár*.
 Damasseur, m. *damaszszövő*.
 Damassin, m. *féldamasz*.
 Damassure, f. *damaszszövés*.
 Dame, f. *hölgy*; faire la —, *elkényeszkedni*; 2. *háziasszony*; — de charité, *irgalmas néne*; 3. *nőszemély*; 4. *nő*; 5. *ostábla*; jouer aux —s, *ostáblázni*; kártyaábra; 6. *adt. patvarban, teringettét*; 7. Notre dame, cath. *boldogságos Szűz*; pav. *kótis*.
 Dame'd'onze-heures, f. bot. *sárma*; — des serpents, f. h. n. *fekete farkú csörgőkigyó*; — jeanne, f. *matrózpalack*.
 Damer, v. a. *dámázni* (ostábla-játékban); p. — le pion à q., *vkit megelőzni*.
 Dameret, damoiseau, m. *szépeltő*; vieux —, *vén csapodár*.
 Damier, m. *ostábla*.
 Damnable (dâ-na-), a. *kárhozatos*; 2. *megvetendő, ocsmány*; pop. *gyalázatos*.
 Damnation (dâ-na-), f. *théo. kárhozat*.
 Damner (dâ-né), v. a. *théo. kárhoztatni*; fam. souffrir com. un —é, *pokoli kínokat szenvedni*; c'est son ame —ée, *testi lelki háve*; 2. se —, v. r. *elkárhozni*.
 †Damoiseau, damoisel, m. *fegyvernők*; fam. *úrfi*.
 †Damoiselle, f. pal. *nemes hölgy*.
 Danché, e, a. bl. *csipkés*.
 Dandin, m. *bangó*.
 Dandinement, m. *hintálás*.
 Dandiner, v. n. *hintálózni*; se —, v. r. *döcögni, ödönge*.
 Danger, m. *veszély*; 2. *kár*; alkalmatlanság; féo. —, *erdő-dézsma*; mar. pl. *rejtett sziklák*.
 Dangereusement, adv. *veszélyesen*.
 Dangereux, se, a. *veszélyes*.
 Dans, prép. . . . ban, . . .

Dansant

ben; . . . ba, . . . be; 2. . . . nál, . . . nél . . . ; 3. *szerint*; il prend cela — le sens littéral, *szó szerint vette*.
 Dansant, e, a. p. u. *táncra kész*; soirée —e, *táncestély*.
 Danse, f. *tánc*, 2. *tánczene*; 3. *táncolás*; méd. — de S. Gui, *Vidatánc*.
 Danser, v. a. et n. *táncolni*; fig. faire — q., *bajt szerezni vkinek*; pop. — sur rien, *akasztófán lógni*.
 Danseur, se, s. *táncos*; — de corde, *kötéltáncos*.
 Danso'mane, s. et a. *tánc bolondja*; — manie, f. *táncdüh*.
 Dansotter, v. n. *tipeggni*.
 Dansoyer, v. n. *roszul táncolni*.
 Dante, m. h. n. *tapir*.
 Daphné, m. bot. *farkashárs*.
 Daphnie, f. ent. *bolhakan-dics*.
 Dapifer (-ère), m. *asztalnok*.
 Daraise, f. e. f. *tó medre*; 2. *tógereblye*.
 Dard, m. *gerely*; 2. *fulánk*; it. fig.
 Darder, v. a. *hajítani*; fig. — les yeux sur q., *szemét szegezni*; 2. *szigonyászni*.
 Dardeur, m. *gerelyhajító*; 2. *pêch. szigonyász*.
 Dardille, f. *szegfű szára*.
 Dardiller, v. n. *szárosodni*; fig. *élcelni, megszólalni vkit*.
 Darins, m. pl. com. *kender-vászon*.
 Dariole, f. pát. *írósvajas sütemény*; pop. donner des —s à q., *elpáholni vkit*.
 Darivette, f. flot. *tutajgúzs*.
 Darnagasse, f. orn. *örgébics*.
 Darne, f. *halszelet*.
 Daron, m. *ravasz öreg*; 2. pop. *házi úr*.
 Darse d'un port, f. mar. *révmeder*.
 Dartre, f. méd. *sömör*; maréch. *bélpokol*.
 Dartreux, se, a. méd. *sömörös*.
 Dary'-mètre, phys. m. *légsúlymérő*; — métrie, f. *légsúlymérés*.

Déambulation

Date, f. *kelte* (vmely iratnak); *határidő*; fig. prendre —, *bizonyos időt kitűzni*.
 Dater, v. a. *keltezni*; 2. v. n. *keletkezni*; fig. il —e de loin, *már nem fiatal*; it. *nagy feneket kerít*.
 Daterie, f. *pápai iroda*.
 Datif, m. gr. *tulajdonító*; prat. tuteur —, *biró által kirendelt gyám*.
 Dation (-ci-), f. pal. *kötelezett adomány*; — de tuteur, *gyám kinevezése*.
 Datisca, m. bot. *fogasrezeda*.
 Datte, f. bot. *törökszilva*; conch. *kőfurócsiga*.
 Dattier, m. bot. *datolya*.
 Datura, m. bot. *redőrszirom*.
 Daturine, f. chi. *maszlagdék*.
 Daube, f. cuis. *párolás*.
 Dauber, v. a. pop. *pufolni*; fig. *kötekedni, ingerelni*; cuis. *húst párolni*.
 Daubeur, m. fig. *kötekedő*.
 Daubière, f. cuis. *pároló edény*.
 Dauphin, m. icht. *cselle*; bot. *szarkaláb*; 2. h. de F. *francia koronaörökös*; —e, f. *királyi hercegnő*; —elle, f. bot. *szarkaláb*.
 Davantage, adv. *több*.
 Davier, m. dent. *foghúzó*; imp. *kapocs*; men. *tann. kapocsvas*.
 De, prép. *ból,ből, tól, től, ra, re*; 2. de jour, *nappal*; 3. *nak, nek*; je suis charmé de son arrivé, *örvendek megérkeztének*; 4. d'un air fier, *büszke arccal*; 5. il ne connaît de loi que . . . , *nem ismer más törvényt, mint . . .*; 6. de ces ouvrages, *e művek közül*; 7. mennyiséget jelentő *határozók után*; j'ai peu d'amis, *kevés barátom van*.
 Dé, m. *kocka*; fig. flatter le —, *himezgetni*; faire quitter le —, *kényszeríteni vkit vmire*; à vous le —, *önön a sor*; 2. *gyűszű*; bot. *gyűszűvirág*.
 Déambulation, f. burl. *sétálás*.

Déambulateiro

Débarcadère

Déblateration

Déambulateiro, a. bizonytalan, ingadozó.
 Déambuler, v. n. kóricálni.
 Débâcher, v. a. ponyvát levenni.
 Débâclage, f. mar. d'un port, kikötő kiürítése.
 Débâcle, débâclement, m. jégzajlás; mar. v. débâclage; fig. zavar.
 Débacler, v. a. mar. — un port, kikötőt kiüríteni; les marchands débâclent, a kereskedők takarodnak; 2. v. n. olvadni (jégállásról).
 Débâcleur, m. révmester.
 Débagouler, v. n. pop. okádni; it. fig. kitálatni (valamit).
 Débagouleur, m. b. csacska, trécselő.
 Déballage, m. kirakodás.
 Déballer (-ba-), v. a. kirakodni.
 Déballeur, m. kirakodó.
 Débandade, m. fölözslás, zavar; à la —, a legnagyobb rendetlenségben; fig. mettre tout à la —, mindent össze-vissza hányni.
 Débandement, m. megeresztés (íjjé); 2. mil. szétozslás.
 Débander, v. a. leereszteni (lőfegyver sárkányát); köteleket leoldani; 2. se —, v. r. elsülni; lecsatanni; mil. szétozslani.
 Débanquer, v. a. jeu. bankot megbuktatni; mar. zátonyok közül menekülni.
 Débaptiser (-ba-ti-), v. a. a keresztség előnyeitől megfosztani; it. — q., újra keresztelni; 2. se —, v. r. nevét megváltoztatni.
 Débarbariser, v. a. megszelídíteni; 2. se —, v. r. megszelidülni.
 Débarbouiller, v. a. megmosni, tisztítani; 2. se —, v. mosakodni; fig. kievickélni (bajból).
 Débarbouilleur, m. tisztító, mosó.
 Débarbouilloir, m. törölköző.

Débarcadère, —dour, m. mar. kirakodási hely.
 Débardage, m. kirakodás.
 Débarder, v. a. le bois, e, f. fát az erdőből kitakarítani.
 Débardeur, m. kirakodó.
 Débarqué, e, s. il a l'air d'un nouveau —, hasonló olyanhoz, ki most jött vidékről a fővárosba.
 Débarquement, m. kikötés; partraszállítás.
 Débarquer, v. n. partra szállni; 2. v. a. partra szállítani; 3. m. kikötés.
 Débarras (-ba-ra), m. fam. menekülés (vmely teherből).
 Débarrassement (-ba-ra), m. elhárítás, megszabadítás (vmitől).
 Débarrasser, v. a. (-ba-ra) megszabadítani; elhárítani; fig. son esprit, gondtól menekülni; 2. se —, v. r. menekülni (vkitől); tisztulni.
 Débarrer (-ba-ré), v. a. fölzárolni; pal. egyenlő szavazat közt határozni.
 Débat, m. vita; prat. kifogás; p. entre eux le —, végezzék el ők maguk; jur. tárgyalás.
 Debâter, v. a. lenyergelni; fam. c'est un vrai âne —é, valószínű istenlova.
 Débâtiment, m. lebontás.
 Débâtir, v. a. lebontani; coutur. fércet kihúzni.
 †Débattable, 2. vitás, vitályos.
 Débattre, v. a. ir. vitatni; kifogásolni; 2. se —, v. r. vergődni, evickélni; fig. kintlódni.
 Débauche, f. tobzódás, kicsapongás; 2. tivornya; lieu de —, bordélyház; fig. túlcsapongás; mar. rendhagyó apály és dagály.
 Debauchée, f. mar. munkaszünetelés.
 Débaucher, v. a. elcsábítani; vieux —é, vén kéjenc; b. p. agréable —é, kellemes asztaltárs; 2. elidegeníteni; 3. kötelességtől elvon-

ni; je viens vous —, önért jöttem; 4. se —, v. r. kicsapongóvá lenni; magát kivonni (kötelessége alul).
 Débaucheur, se, s. csábító; kerítő.
 Débeller, v. vaincre.
 Débet (bête), m. fin. tartozék.
 †Débêter, v. a. szeliddé-, erkölcsössé tenni.
 Débiffé, e, a. fam. gyöngített; zilált; fölözslott.
 Débiffer, v. a. meggyöngíteni, megrontani, tönkretenni.
 Débile, a. erőtlen, gyöngé; fig. cerveau —, hgt velejű; —ment, adv. gyöngén.
 Débilitant, e, a. méd. gyöngítő.
 Débilitation, f. méd. gyöngítés.
 Débilité, f. méd. gyöngség.
 Débiliter, v. a. méd. gyöngíteni.
 Débillardement, m. csapinósítás.
 Débillarder, v. a. charp. csapinósan elvágni.
 Débiller, v. n. riv. vontatólovakat kifogni.
 Débîne, f. pop. nyomor.
 Débîner, v. a. agr. gyomlálni.
 Débit, m. kelet, árukelet; com. tartozék; e. f. — du bois, erdei haszonvétel; com. tőzs.
 Débitant, e, s. szatócs, kis-kereskedő.
 Débiter, v. a. eladni; elárusítani; fig. elöadni; híresztelni; mus. szavalni; com. tartozékba jegyezni; megterhelni; men. fűrészelni.
 Débiteur, se, s. fig. híresztelő; 2. —trice, s. adós.
 Déblai, m. elhordás; 2. ása-dék, törmelék; fort. —s, földmunka; fig. voilà un beau —, örvendek, hogy leráztam nyakamról.
 *Déblater, v. déblaterer.
 Déblateration, f. kikelés (vki, vmi ellen).

Déblatérer

Déblatérer, v. a. *kikelni* (vki, vmi ellen).
 Déblaver, v. desbléer.
 Déblayer, v. a. *elhordani, el-takarítani; kitakarítani*.
 Déblayer, m. expl. *lyuktá-gító*.
 Déblocage, m. imp. *teljítés*.
 Déblocus, débloquent, m. mil. *ostromzár megszüntetése*.
 Débloquent, v. a. impr. *teljíteni; guer. ostromzárt megszüntetni*.
 Déboire, m. *kellemetlen utóíz; undor; it. fig.*
 Déboisement, m. e. f. *irtás*.
 Déboiser, v. a. e. f. *irtani*.
 Déboîtement, m. chir. *ficamodás*.
 Déboîter, v. a. chir. *ficamítani; hydr. kicserélni; men. szétválasztani; 2. se —, v. r. kificamodni; eresztékéből elválni*.
 Débonder, v. a. *kiszácsolni; — un étang, tó vizét lecsapolni; méd. meghajtatni; 2. v. n. kitörni; 3. se —, v. r. kiömleni*.
 Débondonnement, m. tonn. *kiszácsolás*.
 Débondonner, v. débonder.
 Débonnaire, s. a. *szelid, jámbor; g. p. együgyű; †—ment, adv. szeliden*.
 Débonnaireté, f. *szelidség, jámborság*.
 Déboqueter, v. a. *bát. cölöpzetet lebontani*.
 Débord, m. méd. v. débordement; mon. *karima; pav. mellékút*.
 Débordé, e, a. *kiáradt; fig. korhely, feslett*.
 Débordement, m. *áradás; méd. kiömlés; fig. szóár; 2. betörés; 3. fajtalanság, kicsapongás; 4. *—ément, adv. rendetlenül; erkölcstelenül*.
 Déborder, v. n. *áradni; coutur. megborítani; maç. kiállani; mar. eltávozni; —e! távozz! 2. v. a. szegélyt lefejteni; guer. túlszárnyalni; fig. túllépni; 3. se —, v. r. a) kiömleni;*

Débordoir

fig. kitörni; b) elárasztani; betörni; c) kicsapongani.
 Débordoir, m. charp. v. *plane; lun. köszörűtál; tonn. faragókés*.
 Déborter, v. a. q. *csizmát lehúzni vkinek; 2. se —, v. r. csizmát lehúzni (ön-magának); 3. —, m. levetkeztetés*.
 Débouche, m. *kijárat; nyílás; fig. út-mód; eszköz az eladásra*.
 Débouchement, m. *kitakarítás; fig. nyílás*.
 Déboucher, v. a. *dugót kihúzni; 2. tisztítani, kikutorni; méd. székelést előidézni; 3. v. n. keresztül hatolni; kiindulni*.
 Déboucler, v. a. *kicsatolni; összekuszálni; 2. se —, v. r. fölbomlani*.
 Débouillage, m. *lúgozás*.
 Débouilli, m. teint. *színkémlé*.
 Débouillir, v. n. ir. teint. *színét kémlelni (kelmének)*.
 Débouillissage, m. *színkémlé*.
 Débouquement, m. mar. *elindulás; áthajózás; átjárat*.
 Débouquer, v. n. mar. *kihajózni; kijutni*.
 Débourage, déboubement, m. expl. *kitisztítás (iszaptól)*.
 Débourber, v. a. *kitisztítani, mosacsolni; 2. iszapból kihúzni; 3. lecsapolni, lehúzni (bort)*.
 Débourageoiser, v. a. *kimívelni (vkit); 2. se —, v. r. kimívelődni*.
 Débourrer, v. a. *megköpasztani; fojtást kihúzni; fig. fam. kimívelni, pallérozni; 2. se —, v. r. durva szokást levetkezni, mívelődni*.
 Débours, —é, m. com. *előlegezés*.
 Déboursement, m. *kifizetés; előleg; il est dur au —, nem szeret költeni*.
 Déboursier, v. a. *fizetni, kifizetni*.

Début

Débout, adv. *állva; se tenir —, állni; il est —, fönn van; p. il ne peut tomber que —, föltalálja magát; 2. —! föl!*
 Débouté, m. *elutasító ítélet*.
 Déboutement, m. pal. *elutasítás*.
 Débouter, v. a. pal. *elutasítani*.
 Déboutonner, v. a. *kigombolni; 2. se —, v. r. kigombolozni; fig. fam. szívet kitárni*.
 se Débrailler, v. r. *une femme toute —ée, meztelen mellű nő*.
 Débraisage, m. verr. *tisztítás (szén és hamutól)*.
 Débraiser, v. a. verr. *tisztítani (szén és hamutól)*.
 Débredouiller, v. a. jeu. *macsot megakadályozni; 2. v. n. fig. elle est revenue du bal sans —, petrezselymet árult a bálban; 3. se —, v. r. helyzetét javítani*.
 Débridée, f. *abrákpenz*.
 Débridement, m. man. *lekantározás*.
 Débrider, v. a. *lekantározni; 2. sans —, adv. egyhuzomban; 3. comme il —e, mennyire siet!*
 Débrillanter, v. a. *fénytől megfosztani*.
 Débris, m. rom, omladék; fig. *maradvány; 2. károsítás; fond. pesttapadék*.
 Débrouillement, m. *elintézés, rendbe hozás*.
 Débrouiller, v. a. *elintézni, rendbehozni*.
 Débrûler, v. a. chi. *savanytalanítani*.
 Débrutaliser, v. a. *megszelídíteni*.
 Débrutir, v. *dégrossir*.
 Débrutissement, m. *kisimítés*.
 Débucher, v. n. ch. *bűvhe-lyében hagyni; 2. v. a. fölverni*.
 Débusquement, m. *elűzés*.
 Débusquer, v. a. *elűzni; fig. kiszorítani*.
 Début, m. jeu. *első lökés; fig. kezdet; th. első föllépés*.

Débutant

Débutant, e, s. kezdő szí-
nész.
Débuter, v. n. kezdeni; fig.
föllépni.
Déca, prép. innen; 2. par —,
ez oldalról; 3. adv. — et
delà, ide s tova.
Décacher, v. a. felföldözni.
Décacheter, v. a. feltörni
(levelet).
Déca'corde, m. tízhúrú hang-
szer; †—daire, a. tíznapi;
—de, f. tized.
Décadenasser, v. a. lakatot
levenni.
Décadence, f. romlás; fig.
hanyatlás.
Déca'gone, m. géom. tíz-
szög; 2. =, a. tízszögű;
*—gramme, m. tízgramm.
Décaisser, v. a. kirakni;
jard. virágedényből kiven-
ni.
Déca'lobé, e, a. bot. tízkara-
jos; —logue, m. tízparan-
csolat.
Décalotter, v. a. megbotolni,
lecsonkázni.
Décalquer, v. a. ellennyoma-
tot csinálni.
*Décamètre, m. tízméter.
Décampement, m. indulás
(táborból).
Décamper, v. n. indulni (tá-
borból); bontani (tábort);
fig. kereket oldani.
Décan, m. h. eccl. esperes;
2. kar-ügynök; —nat, m.
esperesség; 2. kar-ügynök-
ség; —niser, v. n. jur. kar-
ügynökséget viselni.
Décanoniser, v. a. a szentek
sorából kitörülni.
Décantation, f. chi. megtisz-
tálás.
Décanter, v. a. chi. megtisz-
tálni, lefejtetni.
Décapage, m. ferbl. megtisz-
títás.
Décapelage, m. mar. leszer-
számozás.
Décapeler, v. a. mar. leszer-
számozni.
Décaper, v. a. chi. avalni;
ferbl. tisztítani; 2. v. n.
mar. fokot körülhajózni.
Décapeur, m. tisztító, avaló.
Décapitation, f. lefejezés.

Décapiter

Décapiter, v. a. lefejezni.
Décapode, m. h. n. tízlábú.
Décaptiver, v. a. kiszabadí-
tani (fogságból).
Décaractériser, v. a. et r.
jellemét megváltoztatni.
Décarrelage, m. kövezet föl-
szedése.
Décarreler, v. a. kövezetet
fölszedni.
Déca'sperme, a. bot. tízma-
gú; —style, s. a. arch. t.
oszlopú; —syllabe, —syl-
labique, a. gr. tíz szótagú.
Décatir, v. a. drap. fényét
venni.
Décatissage, m. drap. fény-
vétel.
Décatoniser, v. a. vidámmá
tenni.
Décaver, v. a. jeu. a tételt
megnyerni; être —é, a t.
elveszteni.
Décédé, e, s. elhunyt, meg-
boldogult.
Décéder, v. n. pal. elhunyni.
†Déceindre, v. a. ir. leövezni.
Décèlement, m. fölfedezés.
Déceler, v. a. fölfedezni, el-
árulni; 2. se —, v. r. ch.
mutatkozni; fig. magát el-
árulni.
Décemment, (dessa-man),
adv. illedelmesen.
Décence, f. illőség, illem,
tisztesség.
Décennaire (-èn-), a. tizedes
rendszer.
Décennal (-cèn-nale), a. tíz-
évi.
Décennales, f. pl. évtizedes
ünnepek.
Décent, e, a. illedelmes; tisz-
tes.
Décentoir, m. bāt. kövező
kalapács.
Décepteur, etc. v. trompeur,
etc.
De ce que, conj. amiért,
azért . . . mert. [ni.
Décercler, v. a. leabroncsol-
Décerner, v. a. határozni,
végzést hozni.
*Décerveler, v. a. agyonlőni.
Décès, m. pal. halálozás.
†Décesser, v. n. megszünni.
†Décevable, a. könnyen meg-
csalható.

Décharner

Décevance, f. rászedés.
Décevant, e, a. csalfa, csaló-
ka.
Déceveur, v. trompeur.
Décevoir, v. a. ir. csalni, rá-
szedni.
Déchagriner, v. a. bánatot
elűzni; fölvidítani.
Déchainement, m. fig. düh;
tombolás, dühöngés.
Déchainner, v. a. leláncolni;
fig. fölbujtani; meghara-
gítani; 2. se —, v. r. dű-
höngni; kikelni.
Déchalander, v. deschalan-
der.
Déchalasser, v. a. vign. sző-
lőkarókat kiszedni.
Déchanter, v. n. fam. alább
hagyni; je le ferai bien —,
majd beljebb szedetem vele
a gyeplőt.
Décharge, f. com. lerakodás;
mar. kiürítés; mil. tüze-
lés; fam. — de coups de
bâton, egy rakás verés;
pal. fölmentés; com. nyug-
tatvány; arch. támaszív;
it. zsibkamra; zug; charp.
gyámfa; hydr. lefolyás;
2. fig. könnyebbülés.
Déchargement, m. lerakás,
kiürítés.
Déchargeoir, m. hydr. csa-
polya.
Décharger, v. a. kirakni, le-
rakni; mar. kiüríteni;
könnyíteni; it. fig.; p. —
le plancher, elkotródni;
com. törleszteni; mil. el-
sütni; fam. — un coup de
poing à q., megöklözni v.
kit; fig. — sa colère sur
q., vkin haragját kitölte-
ni; pal. fölmenteni; phys.
kisétni; 2. se —, v. r. te-
hertől menekülni; kiürül-
ni; tisztulni; fam. nyaká-
ról lerázni; hydr. ömleni;
manuf. színét hagyni;
kopni.
Déchargeur, m. com. kira-
kó; kirakodó; mar. rév-
mester.
Décharmer, v. a. büvöléstől
megszabadítani; kiábrán-
dítani.
Décharner, v. a. húsát le-

Décharpenter

fosztani; 2. megsoványodni; il est —é, kiaszott; fig. style —é, díztelen irány.
 Décharpenter, v. a. ácsolni, megfaragni.
 Décharpir, v. a. pop. széttépni.
 Déchasser, v. a. kiverni, kiűtni.
 Déchaumage, m. tarlóföld fölszántása.
 Déchaumer, v. a. agr. tarlóföldet fölszántani.
 Déchaussé, e, a. h. eccl. religieux —, sarutlan barát.
 Déchaussement, m. jard. fölkapálás fa körül.
 Déchausser, v. a. cipőt harisnyát (lehúzni vkinek); p. fam. il n'est pas fait pour le —, arra se érdekes, hogy sarusziját föloldja; dent. — une dent, az ínyt fog körül lefejtteni; jard. — un arbre, fa tövét megkapálni; 2. se —, v. r. cipőt, harisnyát lehúzni.
 Déchaussière, —sure, f. ch. farkastanya.
 Déchaux, a. sarutlan; fig. c'est un pied —, fontoskodik.
 Déchéance, f. jur. veszteség, kárvallás; 2. h. de F. eltörlés.
 Déchet (-chè), m. elvesztés; kárvallás; mét., fond. tűzmar; fig. il y a bien du — sur la filasse, sok kártvalott.
 Décheveler, v. a. szétkuszálni (vkít); elle est toute —ée, nagyon borzas; 2. se —, v. r. megtépázni (egymást).
 Déchevêtrer, v. a. lekantározni; 2. se —, v. r. kiszabadulni; fig. il s'est assez bien —é de cette affaire, eléggé ügyesen menekült e tőrből.
 Déchiffable, a. kibetűzhető.
 Déchiffrement, m. kibetűzés.
 Déchiffrer, v. a. kibetűzni, megfejteni; fig. ecsetelni; mus. lát után énekelni v. iátszani.

Déchiffreur

Déchiffreur, m. megfejtő.
 Déchiqueter, v. a. bevagdalni, kicsipkézni; bot. feuille —ée, csipkés levél.
 Déchiqueture, f. rovátkálás, kicsipkézés.
 Déchirage, m. széttörés.
 Déchirant, e, a. szivszaggató.
 Déchirement, m. széttépés; fig. szaggatás; — de coeur, szivszaggató fájdalom.
 Déchirer, v. a. széttépni; fam. elle n'est pas tant —ée, nem oly rút; fig. szaggatni; 2. fig. rágalmazni; 3. se —, v. r. szétszakadni.
 Déchirure, f. hasadék, repedés.
 Déchoir, v. n. ir. csökkenni, hanyatlani; il commence à —, öregszik; mar. útról eltérni.
 Déchouer, v. a. mar. — un vaisseau, megfeneklett hajót elindítani.
 Déci —, m. tized . . .; * — gramme, t. gramm.
 Décidé, e, a. szilárd, határozott.
 Décidément, adv. határozottan.
 Décider, v. a. elhatározni (vmit); elhatározásra bírni (vkít); 2. v. n. határozni; 3. se —, v. r. magát elhatározni.
 Décideur, s. a. fenyező.
 Décidu, e, a. bot. lehulló.
 Déciller, v. dessiller.
 Décimable, a. tizedelhető.
 Décimal, e, s. a. arch. tizedes; jur. droit —, dézsma-jog.
 Décimateur, m. dézsmatulajdonos.
 Décimation, f. tizedelés.
 Décime, f. h. eccl. papidézsma. [ni.
 Décimer, v. a. mil. tizedelt.
 Décintrement, m. maç. lehordás, eltakarítás.
 Décintrer, v. a. maç. lehor-dani, eltakarítani.
 Décintroid, m. maç. csákány.
 Déciper, v. tromper.
 Décirconcire, v. a. ir. fam. megtéríteni; 2. se —, v. r. megtérni (zsidóról).

Déclin

Décirer, v. a. viaszt levájni.
 Décisif, ve, a. határozó, döntő.
 Décision, f. határozás, eldöntés.
 Décisivement, adv. határozottan.
 Décisoire, a. prat. serment —, döntő eskü.
 Déclamateur, m. szavaló; fig. szószátyár; 2. style —, dagályos irány.
 Déclamation, f. szavalás; 2. szónoklati gyakorlat; 3. szópompa, dagály; 4. szidalmazás.
 Déclamatoire, a. szavalati.
 Déclamer, v. a. litt. szavalni; 2. nyilvánosan előadni; 3. kikelni, szidalmazni.
 *Déclarateur, —trice; s. magyarázó.
 Déclaratif, ve, a. pal. magyarázó, megfejtő.
 Déclaration, f. nyilatkozás; nyilvánítás; nyilatkozat; — de guerre, hadüzenet; — du roi, királyi parancs; com. jegyzék.
 Déclaratoire, a. prat. magyarázó, fölvilágosító.
 Déclaré, e, a. köztudomásu; coquin —, országos gazember.
 Déclarer, v. a. nyilvánítani, kijelenteni; 2. se —, v. r. nyilatkozni; bevallani; méd. mutatkozni.
 *Déclassement, m. kitörlés (osztályból); 2. keveredés, zavarodás.
 Déclasser, v. n. kitörölni; mar. elbocsátani; 2. összezavarni.
 Déclencher, v. a. fölkelcselni.
 Déclie (-clik), m. hydr. ütőkos.
 Déclimater, v. bot. más égaljhoz szoktatni.
 Déclin, m. fogyás; fogyatkozás, hanyatlás; com. csökkenés; sur le — de ses jours, élte alkonyán; —abilité, f. ejtegethetés; —able, a. gr. ejtegethető; —aison, f. gr. ejtegetés;

Déclive

Décombremments

Découlement

astr. *elhajlás*; géom. — d'un plan vertical, *elhajlási látkör*; —ateur, m. géom. *eltérési eszköz*; —nation, f. *elhárítás*; 2. *visszautasítás*; 3. *lejtőség*; —atoire, s. a. jur. *föllebbező*; 2. géom. v. —ateur; —é, e, a. bot. *lekonyuló*; —er, v. n. *fogygni*; *hanyatlani*; astr. *elhajlani*; 2. v. a. gr. *ejtegetni*; p. il ne sait pas — son nom, *még írni se tud*; fam. *megát megnevezni*; pal. *elutasítani*; *kifogást tenni*.

Déclive, a. *lejtős*.

*Décliver, v. n. *fokonkint alacsonyodni*.

*Déclivité, f. *lejtőség*.

Déclotrer, v. a. *zárdából kihozni*; 2. se —, v. r. *zárdát elhagyni*.

Déclorre, v. a. ir. *sövényt elszedni*.

Déclor, e, a. *nyílt*.

Déclouer, v. a. *szegeket kihúzni*; 2. se —, v. r. *tárgulni, lazulni*.

Décochement, m. p. u. — d'une flèche, *nyíl ellövése*.

Décocher, v. a. *ellőni (nyílat)*.

Décoction, f. *főzet*.

Décognoir, m. imp. *zárszeg*.

Décoiffer, v. a. *fej-éket levenni*; *haját szétbontani*; 2. *összekuszálni*; 3. — une bouteille, *palackot fölbon-tani*; fig. *kiüríteni*.

Décollation, f. — de St. Jean, sz. *János fejevétele*.

Décollement, m. charp. *csapfaragása*; 2. *enyvtől elválasztás*.

Décoller (-co-), v. a. *enyvtől elválasztani*; 2. se —, v. r. *elválni, szétválni*.

Décolleter, v. a. et n. *nyakát s vállát mezteleníteni*; habit —é, *kivágott ruha*; 2. se —, v. r. *puszta nyakkal járni*.

Décoloré, e, a. *színtelen*; *halvány*; fig. style —, *pongyola irány*.

Décolorer, v. a. *színteleníteni*; *halványítani*; 2. se —, v. r.

színét hagyni; *halványulni*.

Décombremments, m. pl. *omladék*.

Décombrer, v. a. *omladékot eltakarítani*.

Décombres, f. pl. *bát. törmelék*.

Décommander, v. a. com. *visszavonni*.

Décomposable, a. chi. *oldható*.

Décomposer, v. a. chi. *oldani*; fig. *taglalni, fejtegetni*; méc. *szétbontani*; 2. se —, v. r. *föllozslani*; *eltorzulni*.

Décomposition, f. chi. *oldás*; fig. *taglalás*; math. *fejtegetés*; méc. *szétbontás*; méd. *fölosztás*; imp. *osztás*.

Décompoter, v. a. agr. *trágyázást változtatni*.

Décompte (-con-te), m. com. *lerovat*; fig. il a trouvé du —, *csalatozott*; 2. *viszonszámla*.

Décompter (-con-), v. a. com. *levonni*; fig. *csalatozni*.

*Déconcert, m. *meghasonlás, vizsály*.

Déconcerter, v. a. *megzavar-ni, zavarba hozni*; fig. *sodrából kihozni*; 2. se —, v. r. *megzavarodni*.

Déconfès, a. cath. *mourir* —, *gyónás nélkül meghalni*; it. jur. *végrendelkezés nélkül*.

Déconfiancer, v. a. q., *vkít a bizalomtól megfosztani*.

Déconfire, v. a. ir. *tönkre verni*; fam. *sodrából kihozni*.

Déconfiture, f. *teljes vereség*; burl. on en fit une belle —, *derekasan ettek*; jur. *fizetése képtelenség*.

Déconfort, m. *vigasztalhat-lanság*.

Déconforter, v. a. *bátortala-nítani*; 2. se —, v. r. *elcsüggedni*.

Déconsacrer, v. a. *szentség-teleníteni*.

Déconseiller, v. q. de qch. *lebeszélni vkít vmiről*.

Déconsidération, f. *tekin-télyvesztés*; *csekélylés*.

Déconsidérer, v. a. *jó hírne-vétől megfosztani*.

*Déconstruction, f. *szétbon-tás*.

Déconstruire, v. a. ir. *szét-bontani*; fig. *taglalni*.

Décontenance, f. *megdőb-benés, zavar*.

Décontenancement, m. *za-varodás*.

Décontenancer, v. a. *zavar-ba hozni*; 2. se —, v. r. *megzavarodni*.

Déconvenue, f. *baleset*; *baj*; *vizsály*.

Déconvertir, v. a. *ismét té-vedésbe hozni*; se —, v. r. *balhitére visszatérni*.

Décor, m. *ékitmény*.

Décorateur, m. *diszítő*; it. *szobafestő*.

Décoration, f. *diszítvány*; arch. *ékitmény*; 3. *rend-jel*.

Décorer, v. a. *fölbontani (kötelet)*.

Décoré, e, a. *rendjellel díszí-tett*.

Décorer, v. a. *diszítani*; 2. *éki-teni*; fig. *színt adni*.

Décortification, f. pharm. *le-hámozás*.

Décorum (-ome), m. *illem*.

Découcher, v. n. *máshol alunni*; 2. v. a. q. fam. *vkít ágyából fölverni*; 3. se —, v. r. *más ágyba fekünni*.

Découdre, v. a. ir. *fölfejtani*; ch. *fölhasítani*; mar. *le-bontani*; 2. en —, v. n. fig. il en veut —, *összetűzni akar*; il veut plaider, il en faut —, *minden áron pörölni akar, el kell várni, mi lesz belőle*; apportez nous deux fleurets, que nous en découpons, *hozzatok két vítört, hadd fogjunk hozzá*; 3. se —, v. r. *kifesleni*; fig. ses affaires se décousent, *ügyei rosz lábon állanak*; leur amitié commence à se —, *barátságok csökkenni kezd*.

Découlant, e, a. *lefolyó*.

Découlement, m. *lefolyás*.

Découler

Découler, v. n. *lefolyni*; *lecsöpögni*; fig. *származni*.
 Découpage, m. *kivágás*.
 Découpé, m. jard. *virágágy*.
 Découper, v. a. *darabokra vágdalni*; *fölvaágdalni*; 2. *kivagdalni*; jard. *virágágyakra osztani*.
 Découpeur, m. *szövetmintázó*; pêch. *cetvágó*; 2. — se, s. *kivagdaló nő*.
 Découple, — pler, m. ch. *szétfűzés*.
 Découplement, m. agr. *kifogás (járomból)*.
 Découpler, v. a. ch. — des chiens, *ebeket eloldani*; *kifogni (járomból)*; fam. un homme bien — é, *jól termett férfiú*; fig. *uszítani*; riv. *eloldani*.
 Découpoir, m. gaz. *kivágó olló*.
 Découpure, f. *kivágás*.
 Décourageant, e, a. *bátortalanító, leverő*.
 Découragement, m. *bátortalanság, kishitűség, csüggedés*.
 Décourager, v. a. *bátortalanítani, elcsüggeszteni*; 2. *elijeszteni, kedvét szegni*; 3. se —, v. r. *elcsüggedni, kedvét veszteni*.
 Décourant, e, a. bot. *lefutó*.
 Décourber, v. a. *kiegyenesíteni*.
 *Découronner, v. a. *koronától megfosztani*.
 Décours, m. astr. *fogyás*.
 Décousu, m. litt. *összefügetlenség*; 2. —, e, a. *összefügetlen*; *rossz állapotban levő*.
 Décousure, f. *feslés*.
 Découvert, e, a. *födetlen, nyílt*; prat. payer à deniers — s, *készpénzzel fizetni*; 2. à —, adt. *szabadban, födetlenül*; fig. *kereken*; 3. à visage —, *nyíltan*; com. être à —, *biztosíték nélkül*; crédit à —, *nyílt hitel*.
 Découverte, f. *fölfedezés*; escr. *födetlen rész*; mil. *szemrevétel*.
 Découvreur, m. *fölfedező*.

Découvrir

Découvrir, v. a. ir. *föltakarni*; *meztelenre kitakarni*; 2. jeu. *elárulni*; guer. *födetlenül hagyni*; 3. *fölfedezni*; p. — le pot aux roses, *a fortélyt kitanulni*; 4. *megpillantani*; fig. *észrevenni*; 5. fig. *kipuhatolni, kikutatni*; 6. *nyilvánítani*; chaud. *fényt adni*; 7. se —, v. r. *fővegét leemelni*; fig. *magát elárulni*.
 Décrampiller, v. a. la soie, t. t. *selymet kibontani*.
 Décrampionner, v. a. *kikapcsolni*.
 Décrasser, v. a. *tisztítani*; — du linge, *ruhát áztatni*; 2. se —, v. r. *magát tisztítani*; fig. *mívelődni*.
 Décréditement, m. *kisebbités*; *hitelvesztés*.
 Décréditer, v. a. *hiteltől megfosztani*; *rossz hirbe hozni*; il est tout-à-fait — é, *nincs hitele*; it. fig. 2. se —, v. r. *tekintélyét elveszteni*; *alászállni*.
 Décrépiter, e, a. *elaggott, élemlt*.
 Décrépitation, f. chi. *elsercegés*; 2. *meszesedés*.
 Décrépiter, v. n. *elsustorogni, elpörcögni*; 2. v. a. *el-pörcögtetni*.
 Décrépitude, f. *elaggottság*; *gyöngeség*; 2. *roskadottság, dülékenység*.
 Décret, m. *rendelet, határozat*; pal. *végzemény*.
 Décrétale, f. h. eccl. *ügylevél*.
 Décréter, v. a., n. *rendelni, megrendelni*; pal. — q. de prise de corps, *elfogatási parancsot kiadni*; — une terre, *jószág eladását hirdetni*.
 Décrétoire, v. critique.
 Décreusage etc., v. *décreusage etc.*
 Décri, m. *árületiltás*; *kivétel a forgalomból*; fig. être dans le —, *rossz hirbe keveredni*.
 Décrié, e, a. *roszhirü, hire veszett*.

Dédaigner

Décrier, v. a. *forgalomból kivenni*; *árut eltiltani*; fig. *rossz hirbe keverni, kihíresíteni*; 2. se —, v. r. *rossz hirbe keveredni*.
 Décrire, v. a. ir. *leírni, rajzolni, írásban előadni*.
 Décrochement, m. *kikapcsolás*.
 Décrocher, v. a. *kikapcsolni*; *horogról levenni*; pop. — un enfant, *magzatot elhajtani*; 2. se —, v. r. *kikapcsolódni*.
 Décroire, v. a. ir. fam. *nem hinni, tagadni*.
 Décroiser, v. a. *redőket változtatni*.
 Décroissement, m. *apadás, csökkenés*. [(holdé).
 Décroit, m. art. *fogyás*.
 Décroître, v. n. ir. *apadni, csökkenni*; *rövidülni*.
 Décrotter, v. a. *sártól megtisztítani, lekefélteni*.
 Décrotteur, m. *csizmatisztító*.
 Décrottoir, m. *vakaróvas*; *láb tisztító*.
 Décrottoire, f. *csizmakefe*; fam. elle a la peau rude com. des — s, *olyan a bőre mint a reszelő*.
 Décroûter, v. a. vén. *dörzsölni*; 2. *lehámozni*.
 Décrué, f. *apadás*.
 Décruer, v. a. manuf. *lúgozni*.
 Décrûment, m. t. t. *lúgozás*.
 Déçu, v. *décevoir*.
 Décuire, v. a. ir. écon. *hígítani*; chi. *kifőzni*; 2. se —, v. r. *higulni*.
 Décupeler, v. *décanter, etc.*
 Décuple, a. *tízszeres*.
 Décupler, v. a. *tízszerezni*.
 Décussation, f. géom. *vonalok találkozása*; point de —, *átmetszési pont*.
 Décussé, e, bot. *öztörűs*.
 Décuvaion, m. *lehuzás (boré)*.
 Décuver, v. a. *lehúzni (bort)*.
 Dédaignable, a. *megvetendő*.
 Dédaigner, v. a. *megvetni*; 2. v. n. il a — é de nous répondre, *nem méltatót feleletre*.

Dédaigneusement

Dédaigneusement, adv. *megvetőleg*; regarder q. —, *félvállról nézni*.
 Dédaigneux, se, a. *megvető, fitymáló*; 3. s. faire le —, *urat játszani*.
 Dédain, m. *megvetés, fitymálás*.
 Dédale, m. poét. *tömkeleg*.
 Dédaller, v. a. *kockakövet fölszedni*.
 Dedans, adv. *abba, bent*; en —, *belül*; par —, *belülről*; p. il n'est encore ni — ni dehors, *se kün se ben mint az ablakfa*; mettre —, *rászedni*; donner —, *kelepcébe kerülni*; par —, *prép. keresztül*; 2. m. le — d'une maison, *ház belseje*.
 Dédicace, f. *fölszentelés*; 2. fête de la —, *búcsú*; 3. *ajánlás*.
 Dédicacer, v. a. *burl. fölszentelni*; it. *ajánlani*.
 Dédicatoire, a. *építre —, ajánló irat*.
 Dédier, v. a. *beszentelni*; 2. *szentelni*; 3. *ajánlani*.
 Dédire, v. a. *ir. érvényteleníteni*; *meghazudtolni*; 2. se —, v. r. *szavát visszavonni*; se — de ses principes, *elveitől eltérni*.
 Dédit, m. *visszahuzás, megmásolás*; il a son dit et son —, *egyszer így egyszer úgy beszél*; 2. *bánatpénz*.
 Dédolation, f. *chir. tizen-nyolc fejű pólya*.
 Dédommagement (-do-ma-), m. *kárpótlás*.
 Dédommager, v. a. *kárpótolni*; 2. se —, v. r. *magát kármentesíteni*.
 Dédorer, v. a. *aranyozást levakarni*.
 Dédortoir, m. *ostornyél*.
 Dédosser, v. a. *chirp. megbárdolni*.
 Dédoubler, v. a. *bélést lefejtetni*; 2. se —, v. r. *hasadni*.
 Déduction, f. *levonás*; com. *kárbatudás*; 2. *fejtegetés*; phil. *leszármaztatás*.
 Déduire, v. a. *ir. levonni*;

Déduit

com. *lerovatolni*; 2. *kimutatni*; phil. *leszármaztatni*.
 Déduit, m. *gyönyör, élvezmény*; faire le —, *nőt élvezni*.
 Défâcher, v. a. *kiengesztelni*; 2. se —, v. r. *megbékülni*.
 Défaillance, f. *ájulás*; 2. *gyöngeség*; chi. v. *déliquescence*.
 Défaillant, e, (-fa'iant, e), s. a. *makacs fél*; 2. *gyöngé*.
 Défaillir, v. a. *ir. hiányozni*; *kihalni*; 2. *gyöngülni, fogyni*.
 Défaire, v. a. *ir. leoldani, megsemmisíteni, fölbontani*; 2. — son fruit, *magzatját elhajtani*; 3. — l'ennemi, *az ellent megverni*; fig. *fölbülmulni*; 4. *elsoványítani*; 5. *megszabadítani, megmenteni*; 6. se —, v. r. *fölbomlani*; fam. *magát életétől megfosztani*; *megszabadulni*; *láb alul eltenni*; *eladni*; *el szokni*; *megzavarodni*.
 Défait, e, a. *megsoványodott, beesett*.
 Défaite, f. *guer. vereség*; 2. *ravasz mentség*; 3. com. *kelendőség*.
 Défalcation, f. *levonás*; com. *leengedés*.
 Défalquer, v. a. *levonni*; com. *lerovatolni*.
 Défaute, m. *hiba, hiány*; fig. *trouver le — de q., v. ki-nek gyöngé oldalát kilesni*; an. — des côtes, *lágycsont*; prat. *makacs elmaradás*; 2. au —, à — de, adv. *hiányában*.
 Défaveur, m. *kegyvesztés*.
 Défavorable, a. *idegenkedő*; *mostoha*; —ment, adv. *idegenkedve*; *mostohán*.
 Défavoriser, v. a. p. u. *kegytől megfosztani*.
 Défécation, f. *chi. megtisztálás*.
 Défectif, ve, a. gr. *hiányos*.
 Défection, f. *elpártolás, elszakadás*; astr. v. *éclipse*.
 *Défectionner, v. n. *elpártolni*.

Déformer

Défectivité, f. gr. *hiányosság*. [nyosan].
 Défectueusement, adv. *hiá-*
 Défectueux, se, a. *hibás*.
 Défectueusité, f. *hiányosság, tökéletlenség*; *hiba*; *hiány*.
 Défédation, f. *bepiszkítás*.
 Défendable, a. *védhető*; mil. *tartható*.
 Défendeur, m. *défenderesse*, f. *pa'. bevádolt*.
 Défendre, v. a. *védelmezni, oltalmazni*; il le tua à son corps défendant, *vészvédelemből ölte meg*; fig. *faire qch. à son corps défendant, kelletlenül tenni v. mit*; 2. *megtiltani*; 3. se —, v. r. *magát védeni*; it. *oltalmazni*; prat. *tiltakozni*; fig. *tagadni*; *tartózkodni*.
 Défends, défens, m. e, f. *tilos*.
 Défensable, a. *cout. bekeríthető*; 2. mil. *védhető*.
 Défense, f. *védelem*; *oltalom*; ch. *agyar*; *tilalom*; pal. *eltiltás*.
 Défenseur, m. *védő, oltalmazó*; h. eccl. *védúr*.
 Défensif, ve, a. *védelmi*; méd. *remèdes —s, véd-szer*; 2. —, m. *chir. véd-kötélék*; 3. —ve, f. *se tenir sur la —, magát védőleg tartani*.
 Déféquer, v. a. *chi. tisztálni*.
 Déférant, e, a. p. u. *engedékeny*.
 Déférence, f. *engedékenység*; *tisztelet*.
 Déferant, e, a. astr. *cercles —s, körpálya*; 2. m. *pénzverdejel*.
 Déférer, v. n. *engedni, kedvére járni*; 2. v. a. *adományozni*; *odaitélni*; *átadni*; pal. — le serment à q., *esküre kényszeríteni*; — q. *enjustice*; *bevádolni*.
 Déferler, v. a. *mar. leoldani*; 2. v. n. *mar. megtörni (hullámról)*.
 Défermer, v. a. *riv. eloldani (hajót)*.

Déferer

Déferer, v. a. *patkót levenni*; pop. être —é d'un oeil, *félszemü*; fig. *elhallgattatni*; 2. se —, v. r. *patkót elveszteni*.
Défet (-è), m. ord. pl. *hiányos ívek*.
*Défeuillaison, f. *levelek lehullása*.
Défeuiller, v. *effeuiller*.
Deffais, m. féo. *tilos*.
Défi, m. *kihívás*.
Défiance, f. *gyanu, bizalmatlanság*; p. — est mère de sureté, *higuj, de lásd kinek*; 2. *kétely*.
Défiant, e, a. *gyanakvó*.
Déficient, v. *défectiv*.
Déficit (-ite), m. *hiány*; combler un —, *hiányt fedezni*.
Défier, v. a. *kihíni*; 2. *dacolni*; fig. je vous —e de deviner ce qu'il m' a dit, *fogadok, hogy nem találja el, mit mondott nekem*; 3. se —, v. r. *gyanakodni*; 4. *örizkedni*; 5. *sejteni*; *képezlni*.
Défigurement, m. *elcsufítás, torzítás*.
Défigurer, v. a. *eltorzítani*; fig. *elrontani*.
Défilé, m. *szoros*; pop. *rongypép*; fig. *zavar*.
Défilement, m. fort. *fekzés*.
Défiler, v. a. *kifűzni*; *lefűzni*; 2. v. n. mil. *elléptetni*.
Définer, v. n. inus. *elhalni*.
Défini, e, a. *határozott, végleges*.
Définir, v. a. *meghatározni*; 2. *értelményezni*; fig. *leírni*; *ecsetelni*; 3. *elhatározni*.
Définissable, a. *meghatározható*.
Definitif, ve, a. pal. *döntő*; 2. en —ve, adt. *végleg*; 3. en —, *végtére*; 4. en —, *tulajdonképen*.
Définition, f. log. *értelményezés*; *fogalom*; 2. *elhatározás*.
Définitivement, adv. *elhatározólag*.
Déflagrateur, m. phys. *elégető*.

Déflagration

Déflagration, f. chi. *elégetés*.
Déflechi, e, a. an. *kampós*; bot. *konya*.
Déflechir, v. a. *féloldalra hajlítani*; fig. *elijeszteni*; 2. se —, v. r. bot. *konyulni*.
Défleuraison, f. *défleurissement*, m. bot. *elvirágzás*.
Défleurir, v. n. *elvirítani*; 2. v. a. *virágától megfosztani*.
Déflexion, f. phys. *eltérés*.
Défloration, f. *megszéplősítés*.
Déflorer, v. a. pal. *megszéplősíteni*.
Défoncement, m. *betörés* (*hordó fenekéé*); minér. *ereszke*.
Défoncer, v. a. *beverni* (*hordó fenekét*); jard. *fölásni*.
Déformation, f. méd. *idomtalanság*.
Déformer, v. a. *idomtalantítani*; 2. se —, v. r. *idomát veszteni*.
Défortune, f. *balsors*.
Défouetter, v. a. rel. *kifűzni*.
Défouir, v. a. *kiásni*.
†Défouler, v. a. *letaposni*.
Défourner, v. a. *kemencéből kivenni* (*kenyeret*).
Défrai, m. *szabad ellátás*.
*Défranciser, v. a. *francia jellegtől megfosztani*.
Défraudation, f. *csalás*; com. *sikkasztás*.
†se Défrauder, v. r. *kiabrándulni*.
Défrayer, v. a. *kitartani* (*vkit*); fig. *mulattatni*.
Défrichage, *défrichement*, m. *termősítés*.
Défricher, v. a. *termősíteni*; fig. *utat törni*; it. *tisztába hozni*.
Défricheur, m. *termősítő*.
Défrisement, m. *összekuszálás*.
Défriser, v. a. *összekuszálni*; fig. pop. *megzavarni*.
Défroncer, v. a. *kisimítani*.
Défroque, f. d'un moine, *szerzetes hagyománya*; 2. *ócska ruha*.
Défroquer, v. a. un moine,

Dégeler

szerzetest kivetkeztetni; un moine —é, *szökevénybarát*; fam. *kizsebelni*; 2. se —, v. r. *zárdából kilépni*.
Défruiter, v. a. jard. *gyümölcsből megfosztani*; 2. se —, v. r. *gy. lehullatni*.
Défuner, v. a. mar. *leszerelni*.
Défunt, e, s. *megboldogult*; 2. a. *elhunyt*.
Dégagé, e, a. *szabad*; degré —, *titkos lépcső*; 2. *feszte len*.
Dégagement, m. *föloldás, fölszabadítás*; *könnyebbítés*; *kiváltás*; fig. *feszte lenség*.
Dégager, v. a. *föloldani*; it. fig.; *kiszabadítani*; *könnyebbíteni*; — sa parole, *szavát visszavenni*; it. *megtartani*; 2. se —, v. r. *kiszabadulni*; *könnyebbülni*; chi. *elpárologni*.
Dégaine, m. *magaviselet*; quelle —! *mily ügyetlenség!*
Dégainer, v. a. g. p. *kardot rántani*; pop. il n'aime pas à —, *nem szeret fizetni*.
Dégaineur, m. pop. *vasgyűrő*.
Déganter, v. a. *keztyűt lehúzni*; 2. se —, v. r. *keztyűjét lehúzni*.
Dégarnir, v. a. *diszitéket leszedni*; jard. — un arbre, *fát megnyesni*; 2. se —, v. r. *lassankint kiürülni*; sa tête se — it, *kopaszodik*; com. *kifogyni*.
Dégât, m. *pusztítás, rontás, pusztulás*; fig. *fogyasztás*.
Dégauahir, v. a. *elkészíteni, megfaragni, meggyalulni*; fig. *gyámoltalanságról megszoktatni*; 2. se —, v. r. *feszességet levetkezni*.
Dégauhissage, —sément. m. *elkészítés, megfaragás, gyalulás*.
Dégel, m. *olvadás, lágy idő*.
Dégeler, v. a. *fölolvasztani*; 2. v. n. *fölolvadni, engedni*; 3. v. imp. il dégelait ce ma-

Dégénération	Dégourdissement	Déhonté
tin, ma reggel engedett; 4. se —, v. r. v. (2).	Dégourdissement, m. fölmelegedés.	Dégréer, v. a. mar. leszerelni.
Dégénération, f. elfajulás, elkorcsosodás; méd. hanyatlás.	Dégoût, m. undor; fig. ellenszenv; jeu. fizetés; 2. pl. boszuság; unalom.	Dégrèvement, m. fin. adóelengedés.
Dégénérer, v. n. elfajulni, elkorcsosodni; 2. eltérni, fajulni.	Dégoûtant, e, a. csömörletes, undorító; fig. kiállhatlan; 2. boszús.	Dégréver, v. a. fin. adót elengedni.
Dégénérescence, f. elfajulási hajlam.	Dégouté, e, s. a. faire le —, kényezkedni; c'est un —, víg cimborá.	Dégringolade, f. bukfenc.
Dégingandé, e, a. bicegő, csipertes; fig. ingadozó.	Dégoûter, v. a. undort gerjesztetni; fig. ellenszenvet okozni; kedvét szegni; 2. se —, v. r. undorodni; megúnni.	Dégringolando, adv. bukfencezve.
†Dégingandement, m. csipertesség.	Dégouttant, e, a. csöpögő.	Dégringoler, v. a. fam. lebukfencezni. [dás.
Déglacer, v. a. p. u. jeget olvasztani; 2. se —, v. r. megengesztelődni.	Dégouttement, m. csöpögés.	Dégrisement, m. kijózanodás.
Dégluer, v. a. lépről levenni; 2. se —, v. r. lépről szabadulni.	Dégoutter, v. n. csöpögni; szívárogni; p. s'il n'y pleut il y —e, ha nem csordul, csöpöppen.	Dégriser, v. a. kijózanítani; fig. kiábrándítani.
Déglutition, f. méd. nyelés.	Dégradation, f. lejebbités, letétel; 2. kár, pusztítás; 3. romlás, hanyatlás; fig. lealacsonyítás.	Dégrossage, m. tir. kinyújtás.
Dégobiller, v. a. hányni, okádni.	Dégrader, v. a. letenni, lejebbitni; 2. lealacsonyítani; 3. károsítani; mar. kitenni; 4. se —, v. r. elromlani; fig. lealacsonyodni.	Dégrosser, v. a. nyújtani.
Dégobillis (-bi-ly-), m. b. okádék.	Dégrafer, v. a. kikapcsolni.	Dégrosseur, m. tir. sodrony-nyújtó.
Dégoiser, v. a. csiripolni; fig. fam. fecsegni; 2. v. n. fecsegtetni; 3. se —, v. r. pop. v. dégourdir (3).	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Dégrossi, m. tir. nyújtó mű.
Dégommer, v. a. selyemből a mézgát kifőzni; pop. et fig. letenni (hivatalból); fam. pusztítani.	Dégraisser, v. a. zsírtól megtisztítani; zsírt leszedni; zsírtalanítani; fam. megkoppasztani.	Dégrossir, v. a. nagyolni; 2. nyújtani.
Dégonder, v. a. sarkából kiemelni.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguenillé, e, a. rongyos, cafatos.
Dégonflement, m. felpöffedés megszüntetése.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Dégueniller, v. a. rongyolni; fig. pop. kigúnyolni.
Dégonfler, v. a. felpöffedést megszüntetni.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguerpier (-ghèr-), v. a. prat. átengedni; fig. v. n. kerek oldani.
Dégorgement, m. kitakarítás, kikotrás; t. t. öblítés.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguerpissement, m. pal. átengedés, elhagyás.
Dégorgeoir, m. artil. ürtő; hydr. vezetékszatorna.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Dégueuler (-gheu-), v. n. b. okádni; fig. pop. szidalmazni.
Dégorgier, v. a. tisztítani, kotorni; t. t. öblíteni; 2. v. r. tisztulni, kiürülni; 3. se —, v. r. lefolyni; fam. okádni.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguignonner, v. a. fam. szorultságból kisegíteni.
Dégosiller, v. a. megfojtani.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguisement, m. álöltözet; fig. tettetés.
Dégoter, v. a. fam. kitűnni, kiszorítani.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguiser, v. a. álruhába öltöztetni; tettetni, színleni; fig. eltitkolni; 2. se —, v. r. álruhába öltözködni; fig. színeskedni.
Dégourdi, e, s. fam. ravasz; 2. a. vidám, élénk.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Dégustateur, m. adm. izlelő.
Dégourdir, v. a. fölmelegíteni; fig. feszeiségről leszoktatni; 2. v. n. enyhülni; 3. se —, v. r. fölmelegedni; fig. élénkülni.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Dégustation, f. adm. izelés.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déguster, v. a. izlelni.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déhâ'er, v. a. naptóli barnulást megszüntetni.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déhanché, e, a. csipertes.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déharder, v. a. ch. szétfűzni.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déharnachement, m. leszer-számozás.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déharnacher, v. a. leszer-számozni.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déhiscence, f. bot. feslés.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déhiscence, e, a. bot. feslő.
	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Déhonté, e, a. arcátlan.

Déhonter

Déhonter, v. a. *arcátlaná tenni*; 2. se —, v. r. *arcátlaná lenni*.
 Déhors, m. *küloldal, külső*; fig. *szín, látszat*; 2. adv. *künn, kifelé, ki*; on le mit —, *kitették a szűrét*; fig. *être en —, közlékenynek lenni*; com. *mettre en —, forgalomba hozni*; 3. adt. en —, *külsőleg*; de —, *ki-vülről*.
 Déhortatoire, a. dipl. *lettre —, intő-levél*.
 Déhouser, v. *dépuceler*.
 Déi'cide, m. théo. *istengyilkolás*; ist. *gyilkos*; —cole, m. *istentisztelő*; —fication, f. *istenítés*; —fier, v. a. *isteníteni*; —fique, a. *isteni, dicső*.
 Déis'me, m. *ész-istenlet*; —te, m. *ész-istenítő*.
 Déjà, adv. *már, immár*.
 Déjection, f. *hasürülés*; 2. *méd. bélsár*; 3. *astr. hullás*.
 se Déjeter, v. r. men. *megvetemedni*; 2. an. *meggörbülni*.
 Déjeuner, v. n. *reggelizni*; — à la fourchette, *jó étvágygyal reggelizni*; 2. *déjeuner, déjeuner, n. reggeli*; — à la fourchette, *villás reggeli*; p. — à *clerc, sovány reggeli*.
 Déjoindre, v. a. ir. *szétvenni, széttörni, szétválasztani*; 2. se —, v. r. *szétválni*.
 Déjouer, v. a. *meghiúsítani*; 2. jeu. *roszul játszani*; mar. *lobogni*.
 Déjucher, v. n. *ülő rúdról leszállani*; 2. v. a. fig. *lekergetni*.
 De-là, v. là.
 Délabré, e, a. *rongyos*; *elhagyott*; *tönkrement*.
 Délabrement, m. *romlás*; *hanyatlás*; *bomladozás*.
 Délabrer, v. a. *széttépni, rongyolni*; *megrongálni*; fig. *megzavarni*; 2. se —, v. r. *szakadni*; *fogyni*.
 Délacer, v. a. *kifűzni*.
 Délai, m. *haladék, halaszték*; prat. *határidő*.

Délaiement

Délaiement, m. *higitás*.
 Délaissement, m. *gyámoltatlanság*; *elhagyatottság*; prat. *odaengedés*.
 Délaisser, v. a. *elhagyni*; prat. *átengedni*.
 Délardement, m. *kigömbölyítés*; chact. *szalonna kívágása*.
 Délassement, m. *kipihenés*; *szórakozás*.
 Délasser, v. a. *kipihentetni*; 2. se —, v. r. *kipihenni*; *magához térni*; *szórakozni*.
 Délateur, m. —trice, f. p. u. *árulkodó, földadó*.
 Délation, f. *árulkodás, bevádolás*.
 Délatter, v. a. *léceket leszedni*.
 Délavage, m. *elvékonyítás*.
 Délaver, v. a. t. t. *elvékonyítani*.
 Délayant, e, a. *méd. higitó szer*.
 Délayment, m. *higitás*.
 Délayer, v. a. *higitni*; t. t. *vékonyítani*.
 Délébile, a. *kitörölhető*.
 Délectable, a. *kellemes, gyönyörködtető*.
 Délectation, f. *gyönyörködtetés*.
 Délecter, v. a. *gyönyörködtetni*; 2. se —, v. r. *gyönyörködni*.
 Délégant, m. *megbízó*.
 Délégataire, m. prat. *megbízott*.
 Délégation, f. prat. *bizottság*; 2. *megbízás*; 3. *átruházás*.
 Délégué, m. prat. *küldött*; it. *képviselő*; 2. *elnök*.
 Déléguer, v. a. *kiküldeni*; *birót rendelni*; 2. *átruházni*.
 Délestage, m. mar. *alteher kihányása*.
 Délester, v. a. *alterhet kihányani, kirakni*.
 Délesteur, m. *alteher fölügyelő*; 2. a. *bateau —, alteher-naszád*.
 *Délétère, a. *méd. ártalmas*; *halálos, mérges*.
 Délialbe, a. *föloldható*.

*Délinéateur

Déliaison, m. mar. *szétbon-tás*.
 Délilation, f. *izlelés*.
 Déliberant, e, a. *tanakodó*.
 Déliberatif, ve, a. *tanakodási*.
 Délibration, f. *tanakodás*; 2. *határozat*.
 Déliberatoire, a. prat. *határozati*.
 Délibéré, m. prat. *titkos tanakodás*; *vizsgálati határozat*.
 Délibéré, e, a. *elhatározott, bátor*; —ment, adv. *határozottan, bátran*.
 Délibérer, v. n. *tanakodni*; 2. *határozni*.
 Délicat, e, a. *finom, gyöngéd*; it. fig. 2. *törékeny*; fig. *csiklandós, kényes*; 3. *gyöngé, kényes*; 4. *kéjelmes, kedves, jóízű*; 5. *érzékeny*.
 Délicatement, adv. *finomul, gyöngéden, kéjesen stb*.
 Délicater, v. a. *elkényeztetni*; 2. se —, v. r. *elkényeszkedni*.
 Délicatesse, f. *kéjelmesség, izletesség*; *finomság*; *csín*; *gyöngédség*; *érzékenység*; *gyöngeség, kényesség*; 2. pl. *nyalánkságok*.
 Délice, m. au sing. et f. au plur. *kéjelem, gyönyör*.
 Délicieusement, adv. *kéjelmesen, kéjdúsan*.
 Délicieux, se, a. *kéjeletes, kéjdús*; 2. p. u. *nyalánk*.
 Délicoter, v. a. *lefékezni*; 2. se —, v. r. *kötőféket lerázni*.
 Delié, m. call. *hajszálvonás*; 2. —, e, a. *vékony*; *karcu*; fig. *finom, ravasz*; fam. *furfangos*; litt. *rimetlen*.
 Déliement, m. *eloldás*.
 Délialer, v. a. *kioldani*; fig. *megoldani*; 2. *fölmenteni*; *écr. eltörölni*.
 Déligation, f. chir. *kötélék*.
 †Délimateur, m. *határvonó*.
 Délimitation, f. *határvonás*.
 Délimiter, v. a. *határolni, hat. vonni*.
 *Délinéateur, m. *vázoló*.

Délinéation	Déloyalement	Démêlé
Délinéation, f. vázlat.	Déloyalement, adv. hűtlenül.	Demandeur, euse, s. kéregető; 2. pal. vádló; com. vevő.
Délinquant, e, s. bűnös, gonosztevő; vádlott.	Déloyauté, f. hűtlenség.	Démangeaison, f. viszketés, viszketeg; fig. testi kívánság, vágy.
Délinque, f. —ment, m. prat. büntett.	Delphine, f. chi. sarkadék.	Démanger, v. n. viszketni; 2. v. imp. il me —e, viszket; p. le dos lui —e, nem nyugszik, míg meg nem kenik a hátát.
Délinquer, v. n. prat. büntettet elkövetni.	Déluge, m. vízzözön, vízár; fig. ár; — de larmes, könnyzáper; p. passons au —, a dologra!	Démantèlement, m. lerontás, lebontás.
Déliot, délit, m. t. t. börtöngyűszű.	Délustrer, v. a. manuf. fényteleníteni.	Démanteler, v. a. lebontani (körfalat).
Déliquescence, f. chi. szétfolys.	Démaçonnage, m. bát. lerontás, bontás.	Démantibuler, v. a. állkapcát összezúzni, kifecamítani; fig. fam. elrontani.
Déliquescent, e, a. chi. szétfoljó.	Démaçonner, v. a. bát. lebontani.	Démarcation, f. jelölés, határolás; 2. határvonal.
Délirant, e, a. elmeháborodott.	Démago'gie, f. népvezérlet; —gique, a. népizgató; —gisme, m. népizgatás; —gue, m. népizgató; népbarát.	Démarche, f. járás; fig. eljáras; lépés; magaviselet.
Délire, m. méd. hagymáz; 2. téboly, eszelősség.	Démaigrir, v. n. ismét házni; 2. v. a. charp. hegyesíteni.	Démarcher, v. n. járni kezdeni
Délirer, v. n. méd. félrebeszélni.	Démaigrissement, m. charp. hegyesítés; hegyesedés.	Démarger, v. a. t. t. szélt tisztítani; verr. — le four, kemence száját kinyitni.
Délissage, m. pop. kiválogatás.	Démailler, v. a. fölfejteni (harisnyát).	Démariage, v. divorce.
Délisser, v. a. pop. kiválogatni.	Démaillonner, v. a. agr. megoldani (szőlővesszőt).	Démarier, v. a. prat. fam. elválasztani; 2. se —, v. r. elválni.
Délit, m. prat. vétség; büntett; corps du —, bűnjel; ard. réteghézag.	Démailloter, v. a. kipólyázni.	Démarquer, v. a. jelt kitörülni; it. kivenni.
Déliter, v. a. carr. — une pierre, követ rétege szerint hasítani; 2. se —, v. r. hasádni.	Demain, adv. holnap; p. — les prisonniers, sohanapján; 2. m. holnap nap.	Démarrage, m. mar. leoldás (horgonykötélről); com. veszteglés.
Délitescence, f. méd. visszahúzódás.	†Démainer, v. a. alkudozni.	Démarrer, v. a. mar. leoldani; fam. ne démarrez pas de là, ne mozduljon innét; 2. v. n. mar. elindulni.
Délivrance, f. megszabadítás; 2. méd. szülés; 3. com. át-, kiadás; it. pal.	Démanché, e, a. erőtlen, bártortalan.	Démasquer, v. a. leálcázni; it. fig. 2. se —, v. r. álcát levenni; fig. magát elárulni.
Délivre, m. chir. szülep.	Démanchement, m. leoldás; eloldódzás.	Démastiquer, v. a. arch. ragasztékot levenni.
Délivrer, v. a. megszabadítani, megmenteni; 2. méd. szülni; 3. com. ki-, átadni; 4. pal. kézbesíteni; 5. mar. hajóoldalát leszedni; 6. se —, v. r. megszabadulni; méd. szülni.	Démancher, v. a. eloldani, nyelét levenni; 2. se —, v. r. nyélről leválni; fig. il y a qch. qui se —e dans cette affaire, akadoz a dolog menetele.	Démâtage, —tement, m. leárbocozás.
Délivreur, m. com. kiadó; átadó.	Demande, f. követelés; kérés; 2. kérelem; 3. kérdés; p. à folle — point de réponse, milyen a kérdés olyan a felelet; com. kereslet; jur. panasz; kereset.	Démâter, v. a. mar. leárbocozni; 2. v. n. árbocot veszteni.
Délogement, m. lakváltoztatás-költözködés; mil. elszállásolás; guer. elűzés.	Demander, v. a. kívánni, követelni; 2. megkívánni, igényleni; fam. son habit en —e un autre, öltönye kiszolgált; 3. kérdezni; it. keresni; 4. kérni, megkeresni; 5. v. n. akarni; koldulni. [resnő.]	Dématérialiser, v. a. chi. anyagtalanítani; fig. szellemíteni.
Déloger, v. n. költözködni; mil. elszállásolni; 2. guer. elvonulni; fig. — sans tambour ni trompette, elosonni; 3. v. a. elkergetni, lakásból kiűzni, kiteni; guer. ellent elűzni.	Demanderesse, f. pal. fölpe-	Démêlage, m. manuf. bontás.
Déloi, m. prat. áthágás.		Démêlé, m. pörpatvar, civakodás.
Déloyal, e, a. hűtlen; becstelen.		

Démêlement

Démêlement, m. manuf. kibontás; 2. fig. megoldás.
 Démêler, v. a. kibontani, rendbe hozni; fig. megkülönböztetni; 2. észrevenni; fig. fölfedezni; foul. forró vízben öblíteni; 3. megfejtetni, tisztába hozni; 4. elintézni; pörpatvarkodni; 5. se —, v. r. kibontakozni; fig. szabadulni, menekülni.
 Démêleur, m. briq. téglavető; manuf. bontó.
 Démêloir, m. motola; 2. bontófésű.
 Démembrement, m. féo. fig. földarabolás, elosztás.
 Démembrer, v. a. földarabolni; szétdarabolni; fig. elosztani.
 Déménagement, m. költözködés; fig. et fam. eltávozás.
 Déménager, v. a. költözködni; fig. et fam. sa raison —e, gyermekessé lesz; fam. elkotródni; allons, allons, déménagez, si non..., takarodjék, mert különben..
 Démence, f. örültség; tomber en —, megörülni.
 se Démener, v. r. fam. töprenkedni; hánykolódni; fáradozni. [it. sóhajtozni].
 †Démenter, v. n. megörülni;
 Démenti, m. meghazudtolás; fig. kudarc.
 Démentir, v. a. meghazudtolni; megcáfolni; eltagadni; megtagadni; 2. se —, v. r. önmagának ellentmondani; bát. roskataggá lenni.
 Démérite, m. hiba, vétség.
 Démériter, v. n. vétetni, hibáztatni.
 Démesure, f. szertelenség; 2. à —, adv. szerfölött.
 Démesuré, e, a. túlságos, mértéktelen; határtalan; —ment, adv. túlságosan.
 Démettre, v. a. ir. kifecamítani; 2. letenni, elbocsátani; 3. se —, v. r. lemondani; an. kifecamodni.
 Demeublement, m. kiürítés.

Démeubler

Démeubler, v. a. kiüríteni, kihordani (butort).
 Demeurant, e, a. lakó; 2. au —, adv. egyébiránt, különben.
 Demeure, f. lakás; ch. búv hely; 2. prat. être en —, hátralékban lenni; 3. à —, maradandó.
 Demeurer, v. n. lakni, tartózkodni; 2. maradni; 3. megmaradni; — en arrière, hátramaradni; 4. elmaradni, késni; időzni; 5. megakadni.
 Demi, e, a. fél; p. à fourbe, fourbe et —, szeget szeggel; 2. à —, adv. félig; 3. demi..., fél...; — fou, m. félbolond; — aune, f. félróf; une aune et —e, másfélróf.
 Demi'botte, f. topán; —chemise, f. előing; —diamètre, m. körsugár.
 Demie, f. félóra.
 Démieller, v. a. écon. mézet a sejtől kivenni; it. csöpögtetni.
 Demi'femme, f. elpuhult férfi; — fortune, f. egyfogatú; — frère, m. mostoha fivér; — homme, m. erőszegett; — jour, m. homály; — lune, f. orn. csüllő; — rond, m. tan. husoló-kés.
 Demis, e, a. ficamodott; 2. —e, f. ficamodás, ficamítás.
 Demi-saison, f. pl. mod. tavaszi öltözkészlet.
 Démission, f. leköszönés; elbocsátás.
 *Démissionner, v. a. elbocsátani; leköszönni.
 Demi'soeur, f. mostohanővér; — soupir, m. mus. nyolcadszünet.
 Démobiliser, v. a. jur. ingatlanná tenni.
 *Démocratie, m. népbarát; *—cratie, f. népuraság; —ralom; *—cratique, a. népuri, —uralmi; =ment, adv. népuralmilag; *—cratiser, v. a. népbaráttá tenni.
 Demoiselle, f. kisasszony; hajadon; 2. icht. szivár-

Démoralisateur

hat; — monstrueuse, pórrölyhal; 3. ent. — aquatique, aca, szitakötő; fausse —, ent. hangyales; épingl. kis gombostű.
 Démolir, v. a. lerontani, lebontani; pop. földhöz vágni.
 Démolisseur, m. lebontó; fig. pusztító, duló.
 Démolition, f. lerombolás, lebontás; 2. törmelék; min. robbantás.
 Démon, m. ördög; rossz szellem.
 Démonarchiser, v. a. egyeduralmat megszüntetni.
 Démonétisation, f. értékcsökkentés.
 *Démonétiser, v. a. becsét leszállítani.
 Démoniaque, a. relig. ördögös.
 Démono'cratie, f. relig. ördögösség; —lâtre, m. ördögimádó; —lâtrie, f. ör. imádás; —logie, f. ör. tan; —logique, a. ör. tani.
 Démonstrabilité, f. bebizonyíthatóság.
 Démonstrateur, m. bebizonyító.
 Démonstratif, ve, a. bebizonyító; gr. pronom —, mutatónévmás.
 Démonstration, f. bebizonyítás; 2. bizonyíték, jel; 3. előadás; 4. tüntetés.
 Démonstrativement, adv. bebizonyítólag.
 Démontage, m. t. t. szétszedés.
 Démontér, v. a. tétovázni; 2. szétszedni; foglalatból kivenni; guer. — la batterie, ágyúüteget hasznavehetlenné tenni; it. fig. vkit megzavarni; mar. — un capitaine, hajóparancsnokot letenni; 4. se —, v. r. szétizelni; fig. betegeskedni; sodrából kijöni.
 Démontrable, a. megmutatható; bebizonyítható.
 Démontrer, v. a. megmutatni; bebizonyítani.
 *Démoralisateur, —trice, a. erkölcstelenítő.

Démoralisation

*Démoralisation, f. erkölcs-
telenítés; erkölcs-telenség.
*Démoraliser, v. a. erkölcs-
teleníteni.
*Démoraliseur, m. erkölcs-
rontó.
Démordre, v. n. elbocsátani,
elereszteni; fig. elállani.
Démouler, v. a. t. t. mintát
eltávolítani.
Démourée, f. késés; időzés;
távollét.
Démourer, v. n. időzni; tá-
vollenni.
Démouvoir, v. a. ir. q. pal.
lebeszélteni.
Démunir, v. a. lö-, élelmi-
szerektől megfosztani; 2.
se —, v. r., se — d' argent,
pénzből kifogyni.
Démurer, v. a. une porte,
befalazott ajtót ismét fel-
törni.
Dénantir, v. a. jur. biztosí-
téktől megfosztani; 2. se
—, v. r. biztosítékot kezé-
ből kiadni.
*Dénationaliser, v. a. nem-
zetleníteni.
Dénatter, v. a. fonadékot ki-
bontani; 2. se —, v. r.
szétbomlani.
Dénaturalisation, f. polgári
jog elvesztése; —ser, v. a.
honiságtól megfosztani.
Dénaturé, e, a. elfajult.
Dénaturer, v. a. eltorzítani;
elfajítani; 2. se —, v. r. el-
fajulni.
Dendrite, f. lombkő.
†Dénéantise, f. megaláztatás.
Dénégateur, m. tagadó.
Dénégation, f. pal. tagadás.
Dénéral, m. mon. próba-
lemez.
Déni, m. pal. megtagadás.
Déniaisé, m. ravaszdi.
Déniaiser, v. a. okosabbá
tenni, megtanítani; 2. meg-
csalni, rászedni; 3. se —,
v. r. okulni.
Dénichement, m. kisedés
(fészekből).
Dénicher, v. a. kisedni (fé-
szekből); fig. elkergetni;
kifürkészni; 2. v. n. kire-
pülni (fészekből); it. fig.
elillanni.

Dénicheur

Dénicheur, m. p. u. madár-
fiakat elszedő; fig. — de
merles, iparlovag.
Denier (d'nié), m. h. anc.
ezüstpénz; J. C. fut ven-
du trente —s, Krisztus
urunkat 30 pénzért adták
el; — à Dieu, foglaló; 2.
kamat; 3. terecs; — Saint-
Pierre, Péterfillér; 4. pl.
pénz; —s comptants, kész-
pénz; fig. vendre q. à =,
vkit elárulni; —s oisifs,
holttőke.
Dénier, v. a. pal. tagadni,
eltagadni; 2. megtagadni;
megvonni.
Dénigrant, e, a. lealázó;
becstelenítő.
Dénigrement, m. rágalma-
zás; lealacsonyítás, meg-
vetés.
Dénigrer, v. a. rágalmazni,
rosz hírét költeni.
Dénombrement, m. számlá-
lás.
Dénombrer, v. a. számlálni;
elősorolni.
Dénominateur, m. arith. ne-
vező.
Dénominatif, ve, a. nevező.
Dénomination, f. nevezés,
elnevezés.
Dénommer, v. a. prat. meg-
nevezni.
Dénoncer, v. a. — la guerre,
hadat üzeni; 2. föladni,
bevádolni; 3. hirdetni.
Dénonciateur, —trice, s. föl-
adó, bevádló.
Dénonciation, f. hirdetés,
kijelentés; — de guerre,
hadüzenet; 2. föladás, be-
vádolás; prat. vád.
Dénotation, f. jelölés, megje-
lölés.
Dénoter, v. a. jelezni; ismer-
hetővé tenni.
Dénouable, a. föloldható.
Dénouement, dénouement, m.
megoldás, kifejlődés; 2.
eldöntés.
Dénouer, v. a. föloldani, ki-
bontani; fig. kifejleszteni;
2. se —, v. r. kifejlődni;
megoldódni.
Denrée, f. ord. pl. élelmi-
szerek; fig. áru.

Dépaqueter

Dense, a. phys. sűrű, tömör.
Densité, f. phys. sűrűség, tö-
mörség.
Dent (dan), f. an. fog; faire
des —s, fogazni; p. rire
du bout des —s, erőlködve
nevetni; prendre le frein
aux —s, komolyan hozzá-
fogni; déchirer q. à belles
—s, vkit rágalmazni; t. t.
charp. — de loup, akasztó
szög; pap. =, simítófog;
— de chien, m. bot. piros
tavaszika; — de lion, m.
bot. pitypang.
Dentaire, f. bot. fogasir; 2.
—, a. méd. fog...
Dental, e, a. gr. lettres —es,
foghangok; 2. —e, f. conch.
tengeri fog.
Denté, e, a. fogas; bot. csip-
kés.
Dentée, f. ch. harapás.
Dentelaire, f. bot. olmonc.
Dentelé, e, a. hornyolt; bot.
csipkés; coutur. kicsipké-
zett. [hornyolni.
Denteler, v. a. kicsipkézni;
Dentelle, f. manuf. csipke.
Dentelier, m. —ère, f. csip-
keverő; cs. árus.
Dentelure, f. sculpt. fogas-
horony.
Dentex, m. icht. fogas.
Denti'er, m. fogsor; —forme,
a. an. fogdad; —frice, a.
poudre —, fogpor; —rostre,
m. pl. fogcsőrük; —ste,
m. fogorvos; —tion, f. fog-
zás.
Denture, f. fogsor; fogazat.
Dénudation, f. chir. meztele-
nítés.
Dénuder, v. a. chir. meztele-
níteni.
Dénué, e, a. kifogyott, ki-
pusztult.
Dénuement, dénuement, m.
kipusztulás; hiány.
Dénuer, v. a. kifosztani, ki-
pusztítani; 2. se —, v. r.
kifogyni, kipusztulni.
Dépaissir, v. a. hígítani.
Dépaitre, v. a. ir. lelegelni.
Dépanser, v. a. chir. köte-
léket levenni.
Dépaqueter, v. a. kirakol-
ni.

De par

De par, prép. v. par; — le roi, a király nevében.
 Dépareiller, v. a. egyenkin-
 tezni; gant —é, felemás
 keztyű.
 Déparer, v. a. diszteleníteni;
 fig. elcsufítani.
 Déparier, v. dépareiller.
 Déparler, v. n. elhallgatni.
 Départ (pár), m. elutazás;
 elindu ás; chi. elválasztás.
 Département, m. elosztás;
 fig. szakma; adm. osztály;
 géogr. kerület.
 Départemental, e, a. kerü-
 leti.
 Départir, v. a. elosztani, ki-
 osztani; chi. elválasztani;
 2. v. n. v. s'en aller; 3.
 se —, v. r. elállani; el-
 térni.
 Dépasser, v. a. elébe érni,
 megelőzni; fig. v. outre-
 passer.
 Dépâtisser, v. a. imp. betü-
 ket rendezni.
 Dépaver, v. a. kövezetet föl-
 szaggatni.
 *Dépaysement, m. fig. téve-
 lyítés.
 Dépayser, v. a. idegen földre
 küldeni; fig. eltévelyíteni;
 2. előnyétől megfosztani;
 3. se —, v. r. kíváncsiorolni;
 szokását elhagyni.
 Dépeçage, dépècement, m.
 szétdarabolás.
 Dépecer, v. a. szétdara-
 bolni.
 Dépêche, f. adm. sürgöny;
 pop. c'est une belle —,
 szerencsés utat a másvi-
 lágra.
 Dépêcher, v. a. sürgönyözni;
 fig. q., vkit másvilágra
 küldeni; 2. siettetni; 3.
 se —, v. r. sietni.
 Dépeindre, v. a. ir. ecsetelni.
 Dépénail'é, e, a. pop. ron-
 gyos; cafatos; fig. ki-
 aszott.
 Dépénaillement, m. rongyos-
 ság, lomposság.
 Dépendamment, adv. füg-
 gőleg.
 Dépendance, f. függés; imp.
 nyomattyú; 2. féo. tarto-
 zék; phil. viszonyhatás.

Dépendant

Dépendant, e, a. függő; féo.
 tartozó.
 Dépendre, v. a. levenni; 2.
 v. n. függeni; féo. tartoz-
 ni; 3. költeni.
 Dépenner, v. a. megkopasz-
 tani.
 Dépens (-pan), m. pl. prat.
 pörköltsek; pr. plus de
 la moitié de ses — sont
 payés, már megette kenye-
 re javát: devenir sage
 aux — d'autrui, más ká-
 rán okulni.
 Dépense, f. költség; se
 mettre en —, magát költ-
 ségbe verni; écon. élés-
 kamara; hydr. lefolyás.
 Dépenser, v. a. költeni; fig.
 fecsérelni.
 Dépensier, -ière, a. tékozló;
 pazar; 2. —ière d'un cou-
 vent, konyhamester.
 Déperdition, f. did. fogyás.
 Dépérir, v. n. bedülni, beros-
 kadni; 2. fogyni; megso-
 ványodni; 3. romlani;
 pal. elévülni.
 Dépérissement, m. roskatag-
 ság; fogyás; pal. elévü-
 lés.
 Dépêtrer, v. a. kiszabadíta-
 ni; it. fig. 2. se —, v. r.
 kievíkelni; fig. megmene-
 külni.
 Dépeuplement, m. néptele-
 nítés; néptelenedés.
 Dépeupler, v. a. népteleníteni;
 kipusztítani; 2. se —, v.
 r. néptelenedni, pusztulni.
 Dépilage, m. écon. kitörés.
 Dépiecer, v. démembrer.
 Dépilant, e, dépilatif, ve, a.
 haját hullasztó.
 Dépilation, f. kopasztás; ko-
 paszkodás.
 Dépilatoire, m. kopasztó-
 szer.
 Dépiler, v. a. kopasztani; 2.
 se —, v. r. kopaszodni.
 Dépiquer, v. a. manuf. tűz-
 delt munkát elfejteni; fig.
 —q., vigasztalni; agr. ki-
 törni, kizúzni; 2. se —, v.
 r. vigasztalódni.
 Dépister, v. a. ch. nyomoz-
 ni; fam. kikutatni.
 Dépité, m. boszuság; en — du

Déployer

bons sens a józanész elle-
 nére.
 Dépiter, v. a. q. boszantani;
 2. se —, v. r. boszankodni.
 †Dépitéusement, adv. boszu-
 san.
 †Dépitéux, se, a. boszús.
 Déplacé, e, a. elmozdított,
 félremozdított.
 Déplacement, m. elmozdi-
 tás.
 Déplacer, v. a. elmozdítani;
 eltenni; fig. letenni; pal.
 elhordani; 2. se —, v. r.
 elmozdulni.
 Déplaire, v. n. ir. visszatet-
 szeni; 2. boszantani; 3. v.
 imp. nem tetszik; fam. ne
 vous en déplaît, engedel-
 mével; 4. se —, v. r. elé-
 gedetlennek lenni.
 Déplaisamment, adv. ked-
 vetlenül.
 Déplaisance, f. elégedetlen-
 ség, kedvetlenség.
 Déplaisant, e, a. tetszetlen,
 kedvetlen.
 Déplaisir, m. kedvetlenség,
 elégtelenség; 2. boszu-
 ság.
 Déplantage, m. agr. elülte-
 tés.
 Déplanter, v. a. elültetni.
 Déplantoir, m. jard. ültető-
 fa.
 Déplâtrer, v. a. maç. föszt
 levenni; fig. fölfedezni.
 Déplayer, v. a. sebekkel bo-
 ritni.
 Déplétion, f. méd. vér-ürí-
 tés; érvágás.
 Dépliage, m. kiterítés.
 Déplier, v. a. kiteríteni; ki-
 rakni.
 Déplisser, v. a. kiráncolni;
 2. se —, v. r. fesleni.
 Déploiement, déploiment,
 m. kirakás; mil. ki ejlő-
 dés.
 Déplorable, a. siralmas;
 —ment, adv. siralmasan.
 Déploration, f. megsiratás.
 Déplorer, v. a. megsiratni.
 Déployer, v. a. kibontani;
 fig. — toute sa force, min-
 den erejét rátenni; p. rire
 à gorge —ée, teletorokkal
 kacagni; 2. se —, v. r.

Déplumer

Dépotéier

Député

duzzadni; mil. kibontakozni.
 Déplumer, v. a. megkopasztani; 2. se —, v. r. vedleni.
 Dépocher, v. a. pop. v. déboursier.
 Dépointer, v. a. föl vágni.
 Dépolarisation, f. phys. göncöltelenítés; —ser, v. a. phys. göncölteleníteni.
 Dépoli, e, a. fénytelen.
 Dépolir, v. a. fényteleníteni; 2. se —, v. r. fénytelenedni.
 Déponent, s. et a. m. gr. verbe —, középige.
 Déponible, a. letéteményezhető.
 *Dépopularisation, f. népszerűtlenítés.
 *Dépopulariser, v. a. népszerűtleníteni.
 Dépopulation, f. néppusztítás.
 Déport, m. pal. haladék; sans —, adt. legott, azonnal.
 Déportation, f. számkivitel.
 Déporté, e, s. számkivetett.
 Déportement, m. önvisélet.
 Déporter, v. a. számkivetni; 2. se —, v. r. elállani.
 Déposant, m. letéteményező; 2. —, e, a. pal. tanuskodó.
 Déposer, v. a. letenni; it. fig. 2. elmozdítani; 3. serr. levenni; 4. letéteményezni; 5. pal. tanuvallomást tenni; 6. v. n. lecsapódni.
 Dépositaire, m. letéteményes; 2. kincstárnok.
 †Dépositer, v. u. zálogot adni.
 Dépositeur, m. letéteményező.
 Déposition, f. pal. letétel, elmozdítás; 2. tanuvallomás; eltemetés.
 Déposséder, v. a. kisajátítani.
 Dépossession, f. kisajátítás.
 Déposter, v. a. helyéről elűzni.
 Dépôt, m. letétemény; com. banque de —, letétbank; 2. letét, őrzemény; 3. t. t.

com. raktár; mil. pótsegreg; écon. seprű; — de vinaigre, ecetágy.
 †Dépotéier, v. a. kimérni.
 Dépoter, v. a. jard. virág-edényből kivenni.
 Dépouille, f. lefejtett bőr; fig. hulla; 2. zsákmány; 3. termés; 4. hagyaték; ócska ruha.
 Dépouillement, m. megfosztás; tartózkodás, megtagadás; com. kivonat.
 Dépouiller, v. a. kifosztani, megrabolni; 2. bőrét lehúzni; leszedni; 3. fig. levetkeztetni; 4. aratni, learatni; p. jouer au roi —é, vkit vagyonától megfosztani; 5. se —, v. r. vedleni; magát megfosztani.
 Dépouvoir, v. a. ir. megosztani; 2. se —, v. r. kifogyani (pénzéből).
 Dépourvu, e, a. ki fogott; au —, adt. véletlenül.
 *Dépravateur, m. rontó, vesztegető.
 Dépravation, f. romlás; fig. romlottság.
 Dépraver, v. a. elrontani, megrontani; fig. elveszni; 2. se —, v. r. megromlani.
 Déprécatif, ve, a. théo. kívánó.
 Dépréciation, f. relig. megkövetés; rhét. kívánság.
 Dépréciation, f. kisebbítés, kevesbítés; lealacsonyítás; com. értéktelenítés; csökkentés; csökkenés.
 Déprécier, v. a. kisebbíteni; lealacsonyítani; csökkenteni.
 Déprédateur, trice, s. pusztító, dúló; sikkasztó.
 Déprédation, f. jur. pusztítás, dúlás; sikkasztás.
 Dépréder, v. a. jur. rabolni, pusztítani; sikkasztani.
 Déprendre, v. a. eloldani; 2. se —, v. r. szabadulni; it. fig.
 Dépréoccuper, v. a. déprévenir.
 Dépresser, v. a. imp. sajtóból kivenni; manuf. fényteleníteni.
 Dépression, f. phys. nyomás;

bot. mélyedés; astr. leiránylás; com. csökkenés; fig. elnyomás; it. ócsárlás.
 Déprévenir, v. a. ir. előítélettől fölszabadítani; 2. se —, v. r. előítéleteiről lemondani.
 Dépri, m. jur. anc. hűbérpénz elengedése; 2. kiviteli vám alá eső áruk bejelentése.
 Déprier, v. a. visszamondani; féo. hűbérpénzt elengedni; com. kiviteli árukat a vámhivatalnál bejelenteni.
 Déprimé, e, a. bot. lelapult; 2. behorpadt; méd. gyönge.
 Déprimer, v. a. chir. benyomni; 2. agr. fagyott füvet lelegeltetni; fig. leszállítani; ócsárolni; 3. se —, v. r. lapulni.
 *Dépris, m. lealacsonyítás.
 Déprisable, a. lealacsonyítható.
 *Déprisement, m. lealacsonyítás.
 Dépriser, v. a. leszállítani, csökkenteni; csekélyleni.
 *Déprisonner, v. a. fogságból kibocsátani.
 Déprofundis (-fon-di-ce), m. cath. halotti ima.
 *Déprohiber, v. a. tilalmat megszüntetni.
 *Déprohibition, f. tilalom megszüntetése.
 Dépromettre, v. a. ígéretet visszavonni.
 Dépucelage, etc. v. défloration, etc.
 Depuis, adv. óta, azóta; 2. —que, mióta.
 Dépurateur, m. pharm. tisztító.
 Dépuratif, ve, a. méd. tisztító; remède —, vértisztító.
 Dépuration, f. pharm. tisztítás.
 Dépuratoire, a. tisztító.
 Dépurer, v. a. pharm. tisztítani; méd. tisztítani; 2. se —, v. r. tisztulni.
 Députation, f. küldöttség.
 Député, m. küldött, követ.

Députer

Députer, v. a. kiküldeni, követségbe küldeni.
*Déqualification, f. cím, tulajdon elvesztése.
*Déqualifier, v. a. címtől, tulajdonságtól megfosztani.
Déracinement, m. jard. gyökérből kiforgatás.
Déraciner, v. a. jard. gyökérestől kitépni; chir. kivágni; fig. kiirtani.
Déraillement, m. ch. f. sínből kisiklás.
Dérailer, v. n. ch. f. sínből kisiklani.
Dérason, f. oktalanság.
Dérasonnable, a. oktalan; —ment, adv. oktalanul.
*Dérasonnement, m. badar beszéd.
Dérasonner, v. n. oktalanul beszélni.
Déramer, v. a. t. t. selyem gubókat az ágakról leszedni.
Dérangement, m. rendetlenség, zűrzavar, ziláltság.
Déranger, v. a. összezavarni; fig. háborgatni; zilálni; 2. se —, v. r. rendetlenné lenni; fig. kicsapongani.
Dératé, e, a. an. léptelen; fig. vitor, fürge, könnyelmű.
Dérater, v. a. an. lépét kivágni.
Dérayer, v. a. agr. barázdát vonni.
Dérayure, f. agr. elválasztó barázda.
†Derechef, adv. ismét.
Déréglé, e, a. rendetlen; temps —, szokatlan idő; fig. botrányos, kicsapongó.
Dérèglement, m. rendetlenség, ziláltság; eltérés.
Déréglément, adv. rendetlenül.
Dérégler, v. a. megzavarni; fig. megrontani, elcsábítani; p. il ne faut qu'un mauvais moine pour — tout le couvent, egy rühes juh az egész nyáját megvesztegeti; 2. v. r. v. se déranger.
Dérider, v. a. kiredőzni; fig. fölvidíteni; 2. se —, v. r.

*Dériseur

redőket elveszteni; fig. fölvidulni.
*Dériseur, m. gúnyolódó.
Dérision, f. gúny, kigúnyolás.
Dérisoire, a. gúnyos.
Dérivatif, ve, a. méd. elhárító; gr. leszármoztató.
Dérivation, f. gr. származás; származtatás; hydr. elárkolás; méd. elhárítás.
Dérive, f. mar. elhajlás (iránytól).
Dérivé, m. gr. származék.
Dériver, v. n. mar. partról távozni; irányt veszteni; 2. származni; 3. v. a. gr. származtatni; hydr. elárkolni.
Derme, m. méd. bőr (emberé).
Dermeste, m. ent. porva; — de larde, szalonnabogár; — des pelletiers, szűcsbogár.
Dernier, ère, s. a. utolsó, végső; 2. elmúlt; 3. nagyon, fölötte; 4. alja, selejtje; fig. il ne veut jamais avoir le —, nem áll meg benne a szó.
Dernièrement, adv. a minap, multkor, nemrég.
Dérobé, e, a. titkos, rejtett; écon. fèves —ées, hámozott bab, à la —ée, adt. titokban.
Dérober, v. a. ellopni, elcsenni; p. est bien larron, qui larron —, nehéz ott lopni, hol a gazda is tolvaj; 2. elvonni, eltitkolni; 3. t. t. écon. hámozni; 4. se —, v. r. ellopózni; eltünni.
Dérochage, m. dor. érc tisztítása.
Dérocher, v. a. szikláról letaszítani; dor. — le métal, ércet mosni.
Dérogation, f. rövidség, kár; megszüntetés; érvénytelenítés.
Dérogatoire, a. érvénytelenítő.
Dérogeance, f. chanc. lealacsonyítás; kár, csökkenés.
Dérogeant, e, a. érvénytele-

Désaccointer

nítő; ártalmas; lealacsonyító.
Déroger, v. a. érvényteleníteni, megszüntetni; 2. lealacsonyítani; 3. v. n. magát lealázni.
Déroidir, v. a. renyhedté tenni; 2. se —, v. r. renyhedni; fig. hajlékonyabbá lenni.
Dérompoir, m. pop. rongyvágó kés.
Dérompre, v. a. ir. fauc. lecsapni; 2. pop. rongyot vágni.
Déroquer, v. dérocher.
Dérougir, v. a. pirtól megfosztani; 2. se —, v. r. halványodni.
Dérouillement, m. rozsdától megtisztítás.
Dérouiller, v. a. rozsdától megtisztítani; fig. csinosttani, pallérozni; 2. se —, v. r. rozsdát elveszteni; fig. finomodni.
Déroulement, m. kibontakozás; tiss. letekergetés.
Dérouler, v. a. legombolyítani; letekerni; fig. kifejteni; 2. se —, v. r. lehangeredni, legurulni; fig. kifejlődni.
Déroute, f. vereség, bomlás, zavar; fig. alászállás, romlás.
Dérouter, v. a. eltévelyíteni; 2. fig. megrontani, tönkretenni; 3. megzavarni; 4. se —, v. r. eltévedni; fig. megzavarodni.
Derrière, prép. mögött; 2. adv. hátulról; 3. m. hátsó rész; fam. alfel: montre le —, segget mutatni; fig. szavát szegni.
Des (dê) art. . . nek, . . nek; 2. bien —, sok; 3. néhány.
Dès, prép. óta, fogva; 2. mindjárt; 3. — que, mihelyt.
Désabusé, e, s. kiábrándult.
*Désabusement, m. kiábrándítás; kiábrándulás.
Désabuser, v. a. kiábrándítani; il est —é, most már átlátja; 2. se —, v. r. kiábrándulni; okulni.
Désaccointer, v. désunir.

Désaccord**Désandiner****Descendre**

Désaccord, m. mus. *elhangolás*; fig. *egyenetlenség*.
 Désaccorder, v. a. mus. *elhangolni*; fig. *összevesztetni*; 2. se —, v. r. *elhangolni*.
 Désaccoupler, v. a. *szétfűzni*; *párjától elválasztani*.
 †Désaccoutumance, f. *leszoktatás*; *leszokás*.
 †Désaccoutumer, v. a. *leszoktatni*; 2. se —, v. r. *leszokni*.
 Désachalander, v. a. *vevők-től megfosztani*.
 †Désaffamer, v. a. *éhségét csillapítani*.
 *Désaffection, f. *elidegenedés*; —né, née, a. *elidegenedett*.
 Désaffectionner, v. a. et r. *elidegeníteni*; *elidegenedni*.
 Désagencer, v. a. *elrontani*.
 Désagréable, a. *kellemetlen*; —ment, adv. *kellemetlenül*.
 Désagrée, v. n. *visszatetszeni*.
 Désagrégation, f. phys. *megsemmisítés*.
 Désagréger, v. a. phys. *megsemmisíteni*.
 Désagrément, m. *kellemetlenség*; 2. *hiány*.
 Désaigri, e, a. chi. *savanytalanított*.
 Désaigrir, v. a. chi. *savanytalanítani*; 2. v. n. *savanytalanodni*.
 Désaisine, f. féo. *hűbér-átadás*.
 Désaisiner, v. a. — un champ, *szántóföldet kaszá-lóvá hagyni*.
 Désajuster, v. a. *fölforgatni*; *félre tenni*; fig. *meghiúsítani*.
 *Désaltérant, e, a. *szomjat oltó*.
 Désaltérer, v. a. *szomjat oltani*; fig. *nedvesíteni*; 2. se —, v. r. *szomját oltani*.
 *Désamasser, v. a. *vagyonát elfecsérelni*.
 *Désamour, m. *elidegenedés*.
 Désancher, v. a. *fuvókat levenni*.
 Désancrer, v. n. mar. *horgonyt felszedni*.

Désandiner, v. n. *szénát boglyába rakni*.
 Désappareiller, v. *dépareiller*.
 Désapparier, v. a. *párjától elválasztani*.
 Désappétisser, v. a. *étvágyától megfosztani*.
 *Désapplication, f. *figyelemhiány*.
 Désappliquer, v. a. *szorgalomtól elvonni*.
 Désappointement, v. mé-compte.
 Désappointer, v. a. *kitörölni (lajstromból)*; fig. *várakozásban megcsalni, reményét semmivé tenni*.
 Désapprendre, v. a. *elfeledni, kitanulni*.
 Désapproubateur, trice, s. a. *rosszaló*.
 Désapprobation, f. *rosszalás, helytelenítés*.
 Désappropriation, f. pal. *tuladás*; *tulajdonjogról lemondás*.
 Désapproprier, v. a. *megfosztani*; 2. se —, v. r. *tulajdon jogáról lemondani*.
 Désapprouver, v. a. *rosszalni, helyteleníteni*.
 Désapprovisionner, v. a. *élelmi szerektől megfosztani*.
 Désarborer, v. a. mar. *árbot csonkítani*; *lobogót lebocsátani*.
 Désarçonner, v. a. *nyeregből kivetni, kiemelni*; fig. —q., *megzavarni*; *elkergetni*.
 Désargenter, v. a. *ezüstözést levenni, levakarni*; fam. —q., *kizsebelni*.
 Désarmé, e, a. *lefegyverzett, védtelen*.
 Désarmement, m. *lefegyverzés*; mar. *leszerelés*.
 Désarmer, v. a. *lefegyverezni*; mar. *leszerelni*; fig. *engesztelni*; 2. v. n. *had-sereget elbocsátani*; 3. *fegyverzetet levetni*; 4. se —, v. r. *lefegyverkezni*.
 Désarranger, v. a. *rendetlenségbe hozni*.
 Désarrois, m. *rendetlenség, zavar*.
 Désarticuler, v. a. an. *szét-*

szedni (csontvázat); chir. *tagot ízénél levenni*.
 Désassembler, v. a. charp. *szétbontani*; fig. *elválni*; 2. se —, v. r. *szétválni*.
 †Désassiéger, v. a. *fölszabadítani*.
 Désassortir, v. a. *széthány-ni*.
 Désastre, m. *baleset*; *csapás*.
 Désastreusement, adv. *szerencsétlenül*.
 Désastreux, se, a. *szerencsétlen*.
 Désattrister, v. a. *fölvidíteni*; 2. se —, v. r. *fölvidülni*.
 Désavantage, m. *hátrány*; 2. *kár, veszteség*.
 Désavantageur, v. a. *megrövidíteni*; *károsítani*.
 Désavantageusement, adv. *károsan, kedvezőtlenül*.
 Désavantageux, se, a. *káros, kedvezőtlen*; mil. *alkalmatlan*.
 Désavenant, e, a. *illetlen*.
 Désaveu, m. *tagadás, visszavonás*.
 Désaveugler, v. a. q. fig. *kiábrándítani*.
 Désavouable, a. jur. *tagadható, tagadandó*.
 Désavouer, v. a. *tagadni, eltagadni*; 2. *megtagadni*; 3. *érvényteleníteni*; 4. fig. *kárhoztatni*.
 Désbléer, v. a. *learatni*.
 Désceller, v. a. *pecsétet feltörni*; bāt. *szétválasztani*.
 Descendance, f. *származás*; jur. *ivadék*.
 Descendant, e, s. *ivadék, sarjadék, utód*; 2. —, e, a. *leszálló, ejtő*; ligne, —e, *nemzet-ág*; méd. *hanyatló*.
 Descendre, v. n. *leszállni*; *lemenni*; *lejöni*; *leereszkedni*; *lelépni*; phys. *leszni*; *ereszkedni*; fig. — en soi-même, *magába szállni*; —chez q., *megszállni valakinél*; 2. *partraszállni*; 3. fig. *hanyatlani*; 4. *magát megalázni*; *szóba állni*; 5. *származni*; 6. v. a. *letenni, lerakni, leemelni, levenni, leereszteni*; mil. *fölváltani*.

Descente

Descente, f. lemenés, lejtőzés; lerakás, letevés; am. — de lit, ágyszőnyeg; mil. betörés; hydr. ereszcatorna; 2. lejtő.
 *Descripteur, m. leíró.
 Descriptif, ve, a. leíró, ecsetelő.
 Description, f. leírás, ecsetelés; pal. jegyzék.
 Désamballage, etc. v. déballage.
 Désambargo, m. com. hajózár eltörlése.
 Désambarrassé, e, a. zavar-talan.
 Désembourber, v. a. iszapból kiségiteni.
 Désamperer, v. a. elhagyni, elvonulni; mar. vaisseau —é, csonkított hajó; 2. v. n. eltakarodni.
 Désempenné, e, a. tollatlan; p. il va comme un trait —, hű bele Balázs!
 Désempeser, v. a. keményítőt kimosni; 2. se —, v. r. meglágyulni.
 Désemplir, v. a. kiüríteni; 2. v. n. kiürülni, kiszivárogni.
 *Désenprisonnement, m. kibocsátás (börtönből).
 *Désenprisonner, v. a. kibocsátani (börtönből).
 Désencaster, v. a. fazekas neműt díszíteni.
 *Désenchainer, v. a. láncot levenni.
 Désenchantement, m. ördögűzés; 2. kiábrándítás.
 Désenchanter, v. a. bűvöléstől megszabadítani; fig. kiábrándítani.
 *Désenchérir, v. n. kevesebbet ígérni.
 Désenclouer, v. szöveget kihúzni.
 Désencombrer, v. a. törmeléket eltávolítani.
 Désendormi, e, a. mámoros.
 †Désendormir, v. a. fölébreszteni.
 Désenfiler, v. défiler.
 Désenflammer, v. a. lángot kioltani; 2. se —, v. r. fig. szerelméből kiábrándulni.
 Désenflement, v. désenflure.

Désenfler

Désenfler, v. a. daganatot eloszlatni; 2. v. n. et lelohadni.
 Désenflure, f. lohadás (daganaté).
 Désengagement, désengager, v. désenrôlement, désenrôler.
 Désenger, v. a. féregtől tisztítani.
 Désenivrement, m. kijózanítás.
 Désenivrer, v. a. kijózanítani; it. fig. 2. se —, v. r. kijózanodni.
 Désenlacement, m. kibontás (pórázról).
 *Désenlacer, v. a. kibontani; 2. se —, v. r. kibontakozni; fig. hínárból menekülni.
 Désenlaidir, v. a. rúttságot mérsékelni.
 Désennuyer, v. a. szórakoztatni; 2. se —, v. r. szórakozni.
 Désenrayement, m. keréklődés. [dani.
 Désenrayer, v. a. kereket oldani.
 Désenrhumer, v. a. náthát elűzni; 2. se —, v. r. náthától szabadulni.
 Désenrôlement, m. mil. elbocsátás.
 Désenrôler, v. a. mil. elbocsátani; 2. se —, v. r. szolgálatból távozni.
 Désenrouer, v. a. rekedtségtől megszabadítani; 2. se —, v. r. rekedtségtől menekülni.
 †Désenseignement, m. kiokás.
 Désenseigner, v. a. kiokni.
 Désensevelir, v. a. halotti lepelből kivenni.
 Désensorceler, v. a. bűvöléstől megszabadítani; fig. szenvedélyből kigyógyítani.
 Désensorcellement, m. igézetsszüntetés.
 Désenterier, v. déterrer.
 Désentêter, v. a. konokságot elűzni; 2. se —, v. r. konoksággal fölragyni.
 Désentortiller, v. a. szétgöngyölni; fig. érthetővé tenni.

Désétrier

Désentraver, v. a. kibé-közni.
 Désenvenimer, v. a. mérgét venni (ebnek).
 Déséperonner, v. a. sarkantyút levenni.
 Déséquiper, v. a. mar. leszerelni.
 Désergoter, v. a. maréch. pókot kívágni; écon. — un coq, kakas sarkantyúját levágni.
 Désert, m. sivatag; 2. —, e, a. puszta, üres; jur. semmis.
 Désertable, a. v. détestable.
 Déserté, e, a. elhagyatott, puszta.
 Déserter, v. a. elhagyni, ott-hagyni; mar. lakatlan helyre kitenni; mil. elszökni; 2. v. n. elűzni; — à l'ennemi, az ellenhez át-szökni.
 Déserteur, m. mil. szökevény; fig. elpártolt; hite-szegett.
 Désertion, f. mil. szökés; fig. elpártolás; pal. elmulasztás.
 Désespérade (à la), adt. ör-jöngve.
 Désespérant, e, a. kétségbe ejtő.
 Désespéré, m. dühös; 2. en —, adt. kétségbeesve, dühösen; 3. a. v. désespérer.
 Désespérement, adv. v. en-désespéré; 2. fig. kétségbe-essen.
 Désespérer, v. n. kétségbe-esni; il est —é des méde-cins, az orvosok lemondtak róla; homme —é, javít-hatlan; fig. être —é, vi-gasztalhatlan; 2. v. a. két-ségbeejteni; 3. se —, v. r. kétségbeesni.
 Désespoir, m. kétségbeesés; 2. vigasztalhatlanság.
 Désestimer, v. a. nem be-csülni; se faire —, becsü-letét elveszteni.
 Désétourdir, v. a. szédülést elűzni; fig. meggondolat-lanságtól elszoktatni.
 Désétrier, v. n. kengyelből kijöni.

†Désevrer

Désinfecter

Désorienter

†Désevrer, v. a. félbeszakítani.
 Déshabillé, m. pongyola; 2. háziköntös.
 Déshabiller, v. a. levetköztetni; 2. se —, v. r. levetközni.
 †Déshabité, e, a. lakatlan, elhagyatott.
 Déshabiter, v. a. elhagyni.
 Déshabituer, v. a. leszoktatni; 2. se —, v. r. leszokni.
 Déshâler, v. déhâler.
 Désharnacher, v. déharnacher.
 Déshérence, f. jur. droit-de —, esendőség.
 Déshériter, v. a. örökből kitagadni.
 Déshommé, a. erejeszegett.
 Déshonnête, a. illetlen, szemérmetlen, erkölcstelen.
 †Déshonnêteté, f. illetlenség, szemérmetlenség.
 Déshonneur, m. szégyen, gyalázat; il tient à —, szégyennek veszi; il fait — à ses parents, szégyent hoz szüleinek; gyalázatára válik.
 Déshonorable, déshonorant, e, a. becstelenítő.
 Déshonorer, v. a. becstelentni; meggyalázni; — sa famille, családjára szégyent hozni; elle est —ée, megesett; 2. se —, v. r. megesni; magát meggyalázni.
 Déshumaniser, v. a. emberteleníteni, elvadítani; 2. se —, v. r. minden emberi érzést levetkezni.
 Désignatif, ve, a. jellemző.
 Désignation, f. kijelölés; meghatározás; jelölés; kinevezés.
 Désigner, v. a. kijelölni, megjelölni; 2. meghatározni; 3. kinevezni; 4. gyűlöltté tenni.
 †Désillusionnement, m. kiábrándulás.
 Désillusionner, v. a. kiábrándítani.
 Désimbriquer, v. a. jur. jelzőalul fölmenteni.
 Désinence, f. gr. végzet.
 Désinfatuer, v. a. balgaság-

tól elvonni; 2. se —, v. r. bal.-ról lemondani.
 Désinfecter, v. a. fertezett anyagtól megtisztítani.
 Désinfection, f. fertezett anyagtól megtisztítás.
 Désintéressé, e, a. önzéstelen; 2. részrehajlatlan.
 Désintéressement, m. önzetlenség; 2. részrehajlatlanság.
 †Désintéressément, adv. önzetlenül.
 Désintéresser, v. a. kártalanítani.
 †Désinvolve, a. nyílt.
 *Désinvolture, f. fesztelenség.
 Désir, m. vágy, óhaj.
 Désirable, a. kíváncsós.
 Désirer v. a. vágyani, óhajítani; kívánni.
 Désireux, se, a. vágyó, sóvár-gó.
 Désistement, m. pal. elállás.
 se Désister, v. v. elállni; lemondani.
 Dès lors (dê lôr), adv. azóta; akkor mindjárt.
 Desman, m. z. pézma-vidra.
 Desmo'graphie, f. an. szálagrajz; —graphique, a. szálarajzi; —logie, f. szálarajz; —logique, a. szálarajz; —phlogie, f. szálarajz.
 Désobéir, v. n. engedetlenkedni.
 Désobéissance, f. engedetlenség; 2. pl. engedetlen viselkedés.
 Désobéissant, e, a. engedetlen.
 Désobligeamment(-ja-man), adv. barátságatlanul.
 Désobligeance, f. udvariatlanság; embertelenség.
 Désobligeant, e, a. udvariatlan, neveletlen, 2. —e, f. együlésű kocsi.
 Désobliger, v. a. — q., megbántani (vkít).
 Désobstruant, désobstructif, s. a. méd. hashajtó.
 Désobstruer, v. a. ürülést okozni; fig. utat nyitni.
 Désoccupation, f. munkátlan-ság.
 Désoccupé, e, a. dologtalan.
 Désoccuper, v. a. foglalko-

zástól elvonni; 2. se —, v. r. foglalkozással fölhagyni.
 Désoeuvre, e, a. heverő, dologtalan, 2. m. un —, hegye.
 Désoeuvrement, m. dologtalanság, heverés.
 Désoeuvre, v. a. pap. íveket elkülöníteni; 2. se —, v. r. elkülönödni.
 Désolant, e, a. leverő, bús, szomorú; 2. homme —, unalmas ember.
 Désolateur, m. romboló.
 Désolatif, ve, a. boldogtalan, sajnálatra méltó.
 Désolation, f. rombolás, pusztítás; 2. vigasztalhatlanság.
 Désolé, e, a. rombolt; pusztult; 2. vigasztalhatlan; se suis — de . . ., sajnálom hogy . . .
 Désoler, v. a. rombolni, pusztítani; 2. megszorítani; 3. bosszúságot okozni; 4. se —, v. r. szomorkodni.
 Désopilatif, ve, a. méd. ürítő.
 Désopilation, f. méd. ürítés.
 Désopiler, v. a. méd. üríteni; fam. cela lui —e la rate, ez derekasan megnevelteti.
 Désordonné, e, a. rendetlen, rendezetlen; 2. mértéktelen, túlságos.
 Désordonnement, adv. rendetlenül; 2. túlságosan.
 Désordonner, v. a. összekúszalni, összebonyolítani; 2. se —, v. r. rendből kijöni.
 Désordre, m. rendtelenség, zavar; 2. feslettség, erkölcstelenség; 3. rablás, rombolás; kihágás; 4. civakodás; elmeháborodás.
 Désorganisateur, trice, s. a. rendzavaró; szervtelenítő; esprit —, pusztító szellem.
 Désorganisation, f. szétbomlás.
 Désorganiser, v. a. szervezetet fölbontani; 2. se —, v. r. fölbomlani.
 Désorienter, v. a. irányt

Désormais

veszteni; 2. — q., megzavarni (vkit); 3. se —, v. r. megzavarodni.
 Désormais, adv. ezentúl; mostmár.
 Désorner, v. a. ékteleníteni.
 Désossement, m. csont, szálla kiszedése.
 Désosser, v. a. csontokat kiszedni.
 Désouci, etc. v. dessouci etc.
 Désourdir, v. a. tiss. felszőni; van. fonatot fölbontani.
 Désoxy'dation, f. chi. élenytelenítés; élenytelenülés; —der, —géner, v. a. élenyteleníteni.
 *Despect (dé-spek), m. tiszteletlenség.
 Despectueux, se, a. tiszteletlen.
 Desponsation, v. fiançailles.
 Despote, m. kényúr.
 Despotique, a. kényúri; —ment, adv. kényúrilag.
 Despotiser, v. a. kényuraszkodni.
 Despotisme, m. kény-uraság; fig. uralkodó hatalom.
 Despumption, f. chi. lehabzás.
 Despumer, v. écumer.
 Desquamation (-koua-), f. levakarás; chir. bőrkorpázás.
 Desquammer (-koua-), v. a. levakarni; 2. se —, v. r. méd. hántani.
 Desrène, m. pal. tagadás.
 Desreiner, v. a. pal. tagadni.
 Dessabler, v. a. homoktól megtisztítani.
 Dessacrer, v. a. szentségteleníteni.
 Dessaigner, v. a. vértől megtisztítani.
 Dessaisine, f. jur. kitétel.
 Dessaisir, v. a. prat. kitenni (birtokból); 2. se —, v. r. kiadni.
 Dessaisissement, m. kiadás, kiszolgáltatás.
 Dessaisonner, v. a. agr. alkalmatlan időben megmunkálni.
 Dessaler v. a. kiáztatni;

Dessangler

fig. c'est un —é, ravasz ember.
 Dessangler, v. a. megereszteni (hevedert).
 Desséchant, e, a. szárító.
 Dessèchement, m. kiszáritás, kiszáradás; méd. összezsugorodás.
 Dessécher, v. a. kiszáritani; fig. eltompítani; bot. száritni; 2. se —, v. r. elszáradni.
 Dessein, m. szándék terv; cél; 2. à —, adt. szándékosan; sans —, meggondolatlanul; de — ferme, szilárdul.
 Desseller, v. a. lenyergelni.
 Desserre, f. tágítás; fam. il est dur à la —, zsugori.
 Desserrer, v. a. tágítani; fig. fam. il n'a pas —é les dents tout le jour, egész nap hallgatott; fam. — un soufflet à q., pofon ütni vkit; 2. se —, v. r. tágulni.
 Dessert (dé-cère), m. csemege; arriver au —, későn jőni.
 Desserte, f. maradék étel.
 Dessertir, v. a. foglalványt levenni.
 Desservant, m. helyettes lelkész. [lat.
 Desservice, m. rossz szolgáló.
 Desservir, v. a. ir. leszedni (asztalt); 2. ártani (valakinek); 3. — une cure, helyettes szolgálatot teljesíteni.
 Dessicateur, m. écon. aszaló.
 Dessicatif, ve, a. méd. szárító; 2. m. szárító szer.
 Dessiccation, f. chi. kiszáritás.
 Dessiller v. a. kinyitni (szemét); fig. — les yeux à q., kijózanítani.
 Dessin, m. rajz; vázlat; 2. rajzművészet; 3. — colorié, színezett rajzolat.
 Dessinateur, m. rajzoló.
 Dessiner, v. a. rajzolni; vázolni; 2. se —, v. r. idomulni.
 *Dessouci, m. gondtalanság.
 *se Dessoucier, v. r. mivel se törődni.

Désudation

Dessouder, v. a. forrasztást leolvasztani.
 Dessoufrer, v. a. chi. kénetleníteni.
 Dessouler, v. a. pop. kijózanítani; 2. v. n. kijózanodni.
 Dessous, m. alj; fig. il y a un — dans cette affaire, titok rejlik e dologban; 2. fig. avoir le — en qch., valamiben veszteni; 3. adv. alatt, alatta; vêtement de —, alsó ruha; en —, alul; il a la mine —, gyanús arcú; 4. prép. alul; alatt; au — de Paris, Párison alul.
 Dessus, m. felső rész; mus. felhang; th. les —, pl. zsinórpádlás; fig. prendre le —, felül kerekedni; 2. adv. ra, . . re; mettez le —, tegye rá; la —, fönn, fölött; 3. prép. ni —, ni dessous, se fölötte, se alatta; par —, azonkívül; pr. il payera par — l'épaule, egy fillért se fog fizetni; il est au — du vent, rendén van a szénája.
 Destin, m. sors, végzet; on ne peut fuir son —, sorsát senki se kerülheti el.
 Destination, f. rendeltetés; 2. rendeltetés helye.
 Destinée, f. v. destin; 2. poét. életpálya.
 Destiner, v. a. rendelni, szánni; 2. v. n. elhatározni, szándékozni; 3. se —, v. r. magát eltökélni.
 Destitué, e, a. kifogyott, kipusztult; hatálytalan.
 Destituer, v. a. letenni (hivatalból).
 Destitution, f. letétel.
 †Destrier (des-tri-é), m. csatoló.
 †Destroussement, adv. nyilvánosan, világosan.
 Destructeur, —trice, s. a. pusztító, duló.
 Destructibilité, f. pusztíthatóság. [pusztító.
 Destructif, v. a. romboló.
 Destruction, f. pusztulás.
 Désudation (dé-çu-) f. méd. hőpörs.

Désuétude

Désuétude (dé-çu-), f. *elévülés*.
 Désultateur, trice, s. *műugró*.
 Désunion, f. jur. *elválás*; *elválasztás*; fig. *egyenetlenség, viszály*.
 Désunir, v. a. jur. *elválasztani*; fig. *összevesztetni*; 2. se —, v. r. *elválni, szétválni*; fig. *összeveszni*.
 Détaché, e, a. fort. *pièces —ées, külművek*; litt. *pensées —ées, összefüggetlen gondolatok*.
 Détachement, m. *leoldás, eloldás*; mil. *osztag*; fig. *elfogulatlanság*; *elvonultság*.
 Détacher, v. a. *leoldani, eloldani*; *leszedni*; *lemorzszálni*; 2. *levenni, kihúzni*; guer. *kiküldeni*; fig. *elvonni*; *kiszabadítani*; jur. *szétválasztani*; peint. *kiemelni*; 2. se —, v. r. *elválni, szétválni*; fig. *elvonulni*; *menekülni*.
 Détacheur, m. *feltisztító*.
 Détail, m. *részlet, aprózat*; com. commerce de —, *apró tözs*; en —, *adt. kicsinyben*; *részletesen*.
 Détaillant, e, s. a. com. marchand —, *félkéz kalmár, szatócs*.
 Détailler, v. a. *részletezni*; — la viande, *húst kivágni*; 2. com. *részenként adni*; 3. *körülményesen elbádni*.
 Détailleur, v. *détaillant*.
 Détalage, m. *berakás, csomagolás*.
 Détaler, v. a. *ismét berakni*; 2. v. n. pop. *elkotródni*; man. *gyorsan futni*.
 Détalinguer, v. a. mar. *horgonykötelet leoldani*.
 Déteindre, v. a. ir. *színét venni*; 2. v. n. et se —, v. r. *színét hagyni*.
 Dételage, m. *leszerszámozás*.
 Dételler, v. a. *kifogni, leszerszámozni*.
 Détendoir, m. tiss. *járgányfa*.
 Détendre, v. a. *megereszteni*; fig. *megpihenni*; 2. *leszed-*

Détenir

ni, lebontani; 3. se —, v. r. *renyhedni, ernyedni*.
 Détenir, v. a. ir. *letartóztatni*; — être détenu au lit, *fekvőbetegnek lenni*.
 Détente, d'un fusil, f. *ra-vasz*; 2. *elsütés*.
 †Détenir, v. a. *visszatartani, elhúzni*; 2. **visszatasztóvá tenni*.
 Détenteur, m. *letartóztató*.
 Détenition, f. *letartóztatás, fogvatartás*; 2. *lefoglalás*.
 Détenu, m. *fogoly*.
 Détergent, v. *détersif*.
 Déterger, v. a. méd. *tisztítani*.
 Déterioration, f. *roszabbulás; rosszabbítás*.
 Déteriorer, v. a. pal. com. *roszabbítani, elhanyagolni*; 2. se —, v. r. *elromlani*.
 Déterminant, e, a. *döntő*.
 Déterminatif, ve, a. gr. *határozó*.
 Détermination, t. *elhatározás; határozat*; phys. *irány*.
 Déterminé, m. *gonosz, agyafürt ember*.
 Déterminé, e, a. *határozott; szenvedélyes*; 2. *vakmerő, elszánt*.
 Déterminément, adv. *bizonyosan, mulhatlanul*; 2. *épen, teljességgel*; 3. *világosan, érthetően*; 4. *határozottan, bátran*.
 Déterminer, v. a. *elhatározni*; 2. *meghatározni*; *eldönteni*; 3. *határozni*; *kitűzni*; gr. *leírni*; philos. *kijelölni*; 4. jur. *dönteni, eldönteni*; 5. v. n. *elvégezni*; 6. se —, v. r. *eltökélni, elszánni*.
 Déterrér (-tè-ré), v. a. *kiásni*; fig. *fölfedezni*; fam. *kipuhatolni*.
 Déterreur, m. *kiásó*.
 Détersif, ve, s. a. méd. *tisztító; hashajtó*.
 Détestable, a. mor. *megvetésre méltó, ocsmány*; — ment, adv. *utálatosan*.
 Détestation, f. *megvetés; utálat*.
 Détester, v. a. mor. *megvet-*

Détraction

ni, utálni; 2. v. n. *káromolni*.
 Détignonner, v. a. pop. *főéket lerántani*.
 Détirer, v. a. manuf. *nyújtani*.
 Détiser, v. a. *szétpiszkálni*.
 Détisser, v. a. manuf. *szétfejteti, kibontani*.
 *Détitrer, v. a. *címtől megfosztani*.
 Détonation, f. chi. *durranás*.
 Détoner, v. a. chi. *durranni*.
 Détonnation, f. mus. *hamis hangozás*.
 Détonner, v. n. mus. *hamisan hangozni*; fig. *eltérni*.
 Détordre, v. a. ir. *kicsavarni, elcsavarni*.
 Détorquer, v. a. *félremagyarázni*.
 Détors, e, a. *fölhomlott*.
 Détorse, f. ch. *ficamodás*.
 Détortiller, v. a. *szétbontani*.
 Détoucher, v. a. mar. *ismét lengővé tenni*.
 Détour, m. *kanyarodás*; 2. *fordulat*; 3. *kerülő*; fig. *szabadkozás*; 4. *fogás, mentség*; fam. *donner d'un — à q., rászedni vkit*.
 Détourber v. empêcher.
 Détourné, e, a. *félreeső; magányos*; fam. *prendre des chemins —és, tekervény utakon járni*; mot —é, *rejtett szó*.
 Détournement, m. p. u. *elhárítás*; fam. *véleményváltoztatás*; com. *elsikkasztás*; pal. *elidegenítés, elcsábítás*.
 Détourner, v. a. *eltéríteni (utról)*; fig. *tartóztatni*; *félrevezetni*; 2. *eltéríteni (vizet)*; *elárkolni*; 3. *elhárítani*; fig. *elcsavarni*; com. *elsikkasztani*; 4. v. n. *fordulni*; 5. se —, v. r. *kerülni*; *eltérni*; *elfordulni*.
 Détracter, v. a. et n. *rágalmazni*.
 Détracteur, s. a. *rágalmazó*.
 Détraction, *détractation, f. *rágalmazás*; pal. *le droit de —, la —, levonási jog*.

Détranchement

Détranchement, etc. v. dissection etc.
 Détranger, v. a. kiirtani.
 Détraper, v. débarrasser.
 Détraquer, v. a. elrontani; fig. elcsábítani; 2. v. n. et se —, v. r. megromlani; it. fig.
 Détrempe, f. peint. vízfesték; p. un mariage en —, törvénytelen házasság.
 Détremper, v. a. higitni; elegyíteni; lágygyá tenni; fig. elpuhítani.
 Détresse, f. aggály, aggodalom; szükség; mar. signal de —, vészjel.
 Détresser, v. a. kifonni.
 Détret, m. serr. csavarfogó; forg. csípő vas.
 Détriment, m. kár, hátrány.
 Détritage, m. olajbogyók szétzúzása.
 Détriter, v. a. zúzni, őrölni.
 Détritoir, m. olajsajtó.
 Détroit, m. géogr. tengerszoros; 2. szoros; an. medence.
 Détrompement, kiábrándítás; kiábrándulás.
 Détromper, v. a. kiábrándítani; 2. se —, v. r. kiábrándulni.
 Détrônement, m. tróntól megfosztás; trónvesztés.
 Détrôner, v. a. tróntól megfosztani.
 Détroussément, adv. nyiltan, kereken.
 Détroussément, m. leoldás; 2. rablás, zsákmányolás.
 Détrousser, v. a. leoldani; leeresztani; fig. — q., vkit kirabolni.
 Détrousseur, m. haraszi zsivány, rabló.
 Détruire, v. a. ir. lerombolni, lerontani, megsemmisíteni; fig. tönkre tenni; megcáfolni; semmivé tenni; 2. se —, v. r. elromlani, elpusztulni, semmivé lenni; magát életétől megfosztani.
 Dette, f. adósság; fam. il est criblé des —s, fűlig adós; —active, követelés; —publique, államadósság; p. qui épouse la veuve, épouse

Deuil

les —s, ha elkezded, folytasd; fig. il nie la —, nem akarja bevallani hibáját.
 Deuil, m. gyász; szomorúság; 2. gyászruha; faire son — de qch. vmiről lemondani; 3. gyászkiséret.
 Deux, a. kettő; 2. m. un —, kettős szám; fig. être entre —, habozni.
 Deuxième, a. második.
 Deuxièmement, a. másodszor.
 Dévaler, v. a. leeresztani (bort pincébe); lejöni (lépcsőn); 2. v. n. távozni (szobából).
 Dévaliser, v. a. kirabolni, fosztogatni.
 Dévancer, v. a. q. megelőzni (vkit); fig. felülmúlni.
 Dévancier, ère, s. előd; 2. pl. ősök.
 Devant, m. előrész, előtér; fig. prendre les —s, vkit megelőzni; 2. adv. előtt; les premiers vont —, a ki hamarabb jő, hamarabb őröl; 2. ci —, adt. hajdan, néha napján; 3. prép. elé, elébe, előtt; fam. il est — Dieu, meghalt; 4. elől; par —, előlről; —que, mielőtt.
 Devantier, m. pop. kötény.
 Devantière, f. női lovagló öltöny.
 Devanture, f. bát. előrész; com. kirakat.
 Dévastateur, m. pusztító.
 Dévastation, f. pusztítás.
 Dévaster, v. a. pusztítani.
 Développable, a. kifejthető.
 Développement, m. kigöngyölés; fig. kifejlődés.
 Développer, v. a. legöngyölíteni, kigöngyölgetni; 2. kifejteni; megmagyarázni; 3. se —, v. r. kifejlődni.
 Devenir, v. n. ir. lenni (vmivé); — à rien, elpárologni.
 Dévergondage, m. erkölcstelen életmód; kicsapongás.
 Dévergondé, e, a. szemérmetlen; 2. —e, f. ringyó.
 se Dévergonder, v. r. kor-

Dévoiler

helykedni; minden szemérmét levetni.
 Déverguer, v. a. vitorlarudakat leszedni.
 Déverrouiller, v. a. fölzárolni.
 Devers, v. vers.
 Dévers, m. vashorog; 2. —, e, a. t. t. görbe, harántékos; 3. —ement, harántékosan.
 Déverser, v. n. bát. görbén állni; 2. v. a. görbén beillesztetni; —é, megvetemedett; fig. — le mépris sur q., vkit megvetéssel elárasztani.
 Déversoir, m. vízczapolás; hydr. gát.
 Dévétir, v. a. levetkeztetni; 2. se —, v. r. levetkezni; jur. lemondani.
 Dévètissement, m. jur. lemondás, átengedés.
 *Déviable, a. eltéríthető.
 Déviatif, ve, a. eltérő.
 Déviation, f. eltérés; it. fig.
 Dévidage, m. legombolyítás.
 Dévider, v. a. legombolyítani.
 Dévideur, se, s. gombolyító, csévelő.
 Dévidoir, m. motóla.
 Dévier, v. n. fig. eltérni; 2. v. a. p. u. félre magyarázni.
 Devin, devineresse, s. jós; pop. je ne suis pas —, nem szagolhattam.
 Deviner, v. a. jósolni; 2. eltalálni; fig. c'est une énigme à —, érthetlen.
 Dévirginer, v. déflorer.
 Déviriliser, v. éfféminer.
 Devis (-vice), m. költségvetés; 2. csevegés.
 Dévisager, v. a. q. összekarcolni, megkarmolni.
 Deviser, f. jelvény; com. jel, váltó; 2. jelige.
 †Deviser, v. a. csevegni; 2. költségvetést csinálni.
 Dévisser, v. a. lecsavarni.
 Dévoiement, m. méd. hasfolyás; bát. lefarolás.
 Dévoilement, m. lefátyolozás; fig. fölfedezés.
 Dévoiler, v. a. lefátyolozni; fig. leleplezni; 2. se —, v. r. arcát leleplezni.

Devoir

Devoir, v. a. ir. tartozni; fig. köszönhetni; 2. lekötelezve lenni; 3. (sans régl) il doit être riche, kell, hogy gazdag legyen; il doit faire froid, hideg lehet...; 4. kelleni; il doit parti, el kell utaznia; vous ne devez pas rester, nem szabad maradnia; 5. se —, v. r. je me dois à ma famille, családomnak tartozom élni.

Devoir, m. kötelesség; rendre ses —s, tisztelkedni; se mettre en — de faire qch., vmihez fogni, készülni; écol. föladat.

Dévole, f. jeu. mats.

Dévolu, e, a. háromlott; droit —, háramlandóság.

Dévolu, m. jur. háramlat; fig. jeter un — sur qch., igényt tartani vmire.

Dévolution, f. rászállás; 2. esendőség.

Dévorant, e, a. ragadozó; fig. faló; emésztő.

Dévorateur, m. faló; fam. — de livres, könyvmoly.

Dévorer, v. a. széttépni, szétmarcangolni; falni, nyelni; fig. emészteni, kínozni, zaklatni; elnyelni.

Dévote, e, s. relig. áhítatos; faux —, szenteskedő; 2. jámbor, istenfélő.

Dévotement, adv. áhítatosan.

Dévotion, f. áhítatosság; szenteskedés; pr. il n'est — que de jeune prêtre, új szita szegen függ; 2. áhítat; faire ses —s, áldozni; fig. engedelmesség.

Dévouement, devoûment, m. hódolat, készség.

Dévouer, v. a. szentelni, ajánlani; 2. se —, v. a. magát föláldozni.

Dévoyer, v. a. tévelyíteni; t. t. ferde irányt adni; méd. hasmenést okozni; 2. se —, v. r. eltévedni; fig. eltévelyedni.

Dévoyés, m. pl. théo. tévelygők. [kórársz.]

Dexamisse, f. crust. vízen-

Dextérité

Dextérité etc. v. adresse, habilité etc.

Dia, i. tüled! p. il n'entend ni à — ni à huhan, se ki se be mint az ajtófélfá.

Diabète (-tè-ce), m. méd. húgyár.

Diable, m. théo. ördög; 2. pr. le — n'y perdrien, a látszat csal; faire le — à quatre, pokoli lármát csapni; se donner au —, kétségbeesni; que le — l'emporte, vigye a manó; tirer le — par la queue, nyomorogni; c'est là le —, itt a bökkenő; c'est un bon —, vig cimbora; — de chemin, átkozott út; à la —. adt. roszul; 3. t. t. artil. görkocsi; 4. i. fam. patvarban.

Diablement, adv. ördögileg.

Diablerie, f. ördögösség, bosszorkányság; fig. gonoszság.

Diabliesse, f. sátán asszony; b. p. bonne —, jámbor nő.

†Diablot, i. fam. hogyis ne; jut eszembe; majd ha fagy.

Diabliculer, v. a. rágal-mazni.

Diablotin, m. ördögöcske.

Diabolique, a. théo. ördögi; it. fig.; —ment, adv. ördögileg.

Diabotanium (-nome), m. pharm. növénytapasz.

Dia'brose, f. méd. maratás; —brotique, a. maró; —conal, e, a. cath. szerepapi; —conat, m. cath. szerepapság; —conesse, f. h. eccl. sz. papnő; —cre, m. sz. pap; —delphie, f. bot. kétfalkás; —dème, m. h. mlokdisz; —gnose, f. méd. kór-isme; —gnostique, s. a. méd. kór-ismetan; kór-isme; —gonal, e, a. géom. szögirányos; 2. —, f. szögirányos vonal; —gonalement, adv. szögirányosan.

Diaire, a. méd. egynapi.

Dialecte, m. litt. szójárás; —tique, f. észtan; vitály-

Diction

tan; —tiquement, adv. észtanilag.

Dialo'gique, a. párbeszédi; —gue, m. párbeszéd.

Diamant, m. minér. gyémánt; donner une poignée de —s, dúsan megjutalmazni; édition —, parány kiadás.

Diamantaire, m. gyémánt-metsző.

Diamanter, v. a. gyémántul kirakni.

Diamétral, e, a. géom. átmérői.

Diamétralement, adv. átmérőileg; fig. ellenkezőleg.

Diamètre, m. géom. átmérő.

Diandre, a. bot. kéthímes.

Diane, f. myth. Diána; mil. viadal; alch. ezüst.

Diantre, m. ördög; allez au —, menjen a pokolba.

Dia'pason, m. mus. hangmértv; 2. hangvilla; fig. lendület; —phane, a. phys. átlátszó; —phanéité, f. phys. átlátszóság; —phorèse, f. méd. izzadás; —phorétique, a. méd. izzasztó; —phragme, m. an. rekesz-izom; —après, e, a. tarka; —prun, m. pharm. szilvanyalat; —prure, f. tarkaság; —pyétique, v. suppuratif; —rrhée, f. méd. hasfolyás; —stème, v. intervalle; —stole, f. an. tágulás; —thèse, f. méd. testalkotás; —tribe, f. gúnyirat.

Dicastère, m. kormányssék.

Dico'que, a. bot. kéthüvelyű; —tyle, m. z. tatár pézma; —tylédone, m. bot. kétszikű.

Dicta'me, m. bot. ezerjő; —men (-ène), m. dog. sugallás; —teur, m. parancsár; fig. ton =, parancsoló hang; —torial, e, a. parancslagos; —ture, f. parancsárság.

Dictée, f. mondatolás.

Dictier, v. a. mondatolni; 2. nyelvére adni; 3. rendelni.

Diction, f. beszéd; mon-dóka.

Dictionnaire

Dictionnaire, m. szótár.
 Dicton, m. fam. példabeszéd;
 2. célzás, vagdalózás.
 Dictum (-ome), m. jur. határozat.
 Didactique, a. oktatólagos;
 2. m. oktató előadás; 3. tanmód.
 Didascal, m. h. eccl. tudor;
 —calie, f. tanítás; =s, pl. bizonylatok; †—calique, a. tudományos.
 Didelphe, m. z. csecstisztelet.
 Didynam'e, a. bot. két főbb hím; —ie; f. bot. két főbb hímesség.
 Diérèse, f. chir. vágás, föl-vágás; 2. gr. szétválasztás.
 Diérétique, v. corrosif.
 Dièse, diésis (-ice), m. mus. keresztjegy; 2. keresztzett hangjegy; 3. a. keresztzett.
 Diésér, v. a. mus. kereszttel jelölni.
 Diète, f. élet-, étrend; 2. mértéktartás; 3. h. m. országgyűlés; 4. napi járadék.
 Diététique, a. méd. étrendi;
 2. f. éptan.
 Dieu, m. Isten.
 Dieutelet, m. g. p. istenke.
 Diffamant, e, a. becsületsértő.
 Diffamateur, m. rágalalmazó.
 Diffamation, f. rágalalmazás;
 rágalom.
 Diffamatoire, a. becsületsértő; écrit —, gúnyirat.
 Diffamer, v. a. rágalalmazni, szidalmazni; 2. se —, v. r. jó hírnevét elvesztetni.
 Différemment (di-fé-ra-), adv. különbözőleg.
 Différence, f. különbség; 2. különbségeség; 3. arith. különbözők; log. különböztetés.
 Différencier, v. a. különböztetni; math. külzeleni.
 Différend, m. viszály, egyenlenség; 2. pörös ügy.
 Différent, e, a. különböző, eltérő; 2. különféle.
 Différentiation, f. math. különbözőképezés.

Différentiel

Différentiel, le, a. külzeleni; calcul —, külzeleni-hányolás.
 Différer, v. a. különbözni;
 2. elhalasztani; p. ce qui est —é, n'est pas perdu, ami halad nem marad.
 Difficile, a. bajos, nehéz; 2. kényes; 3. önfejű; 4. követelő; faire le —, kényeskedni; —ment, adv. bajosan, nehezen stb.
 Difficulté, f. nehézség; 2. bökkenő, kérdésbe vétel; 3. faire —, magát vonogatni; 4. ellenvetés; p. c'est le père des —s, szörszálhasonlat; 5. fam. pörpatvar; 6. sans —, adt. kétségkívül.
 Difficultueux, se, adj. nehézkes.
 Difformation, f. pal. elferdítés.
 Difforme, a. idomtalan; fig. ocsmány.
 Difformer, v. a. pal. elferdíteni, 2. átalakítani; 3. idomtalanítani.
 Difformité, f. idomtalanság, rúttság; fig. ocsmányság.
 Diffraction, f. opt. sugártörés.
 Diffus, e, a. terjedelmes.
 Diffusément, adv. terjedelmesen.
 Diffusion, f. phys. terjedés; 2. litt. terjedelmesség.
 Digame, etc. v. bigame, etc.
 Digérer, v. a. emésztetni; fig. megfontolni; eltűnni; 2. chi. pállítani.
 Digesteur, m. écon. pállító.
 Digestif, ve, a. emésztő; appareil —, emésztőszerv.
 Digestion, f. emésztés; fig. une affaire de dure —, fáradságos ügy; 2. chi. pállítás.
 Digitaire, f. bot. pimpó.
 Digital, e, a. ujjas.
 Digitale, f. bot. gyüszűvirág.
 Digité, e, a. ujjas.
 Digne, a. méltó, érdemes; —ment, adv. méltán; méltólag; illedelmesen.
 Dignitaire, m. főúr; főhivatalnok.

Diligence

Dignité, f. főrang, főhivatal;
 2. méltóság; 3. fontosság.
 Digon, v. diguon.
 Digone, a. kétszögű.
 Digressif, ve, a. kicsapongó.
 Digression, f. eltérés; astr. távolság.
 Digressivement, adv. eltérőleg.
 Digue, f. mar. gát, töltés.
 Digner, v. a. man. sarkantyúzni; 2. gátot emelni.
 Diguon, m. mar. lobogónyél.
 Digyne, a. bot. két-anyás.
 Dilacération, f. chir. szétszakasztás.
 Dilacérer, v. a. chir. szétszakítani.
 Dilaniateur, trice, a. min. robbantó.
 Dilapidateur, trice, s. a. fecsérő, pazarló.
 Dilapidation, f. fecsérés, pazarlás.
 Dilapider, v. a. pazarolni; elharácsolni.
 Dilatabilité, f. phys. terjedékenység.
 Dilatable, a. phys. terjedékeny.
 Dilatateur, m. an. tágitó; chir. méhtükör.
 Dilatation, f. phys. nyújtás; chir. tágitás; méd. tágu-lás; astr. terjedés.
 Dilater, v. a. nyújtani, terjesztetni; chir. tágitni; 2. se —, v. r. tágu-lni; terjedni; fig. mon coeur se —e, szabadabban lélek-zem.
 Dilation, f. jur. halasztás.
 Dilatoire, a. jur. halasztó; —ment, adv. halasztólag.
 †Dilayer, v. a. halasztani; 2. v. n. habozni.
 Dilection, f. szeretet.
 Dilemme (-ème), m. log. szarvas észlet; kelepce.
 Diligemment (-ja-man), adv. szorgalmasan, serényen; 2. gondosan.
 Diligence, f. serénység, gyorsaság, szorgalmasság; 2. faire —, sietni, siettetni; com. haladéktalan ovatol-tatás; prat. à la — de...

Diligent

Dinée

Discaler

...megkeresésére; 3. fáradtság, munkásság; 4. gyorskocsi; postakocsi.
Diligent, e, a. gyors, serény, szorgalmas; 2. munkás, gondos; 3. m. ir. arany motola; 4. —e, f. bot. tavaszi tulipán.
Diligenter, v. n. diligenter, siessen; 2. v. a. siettetni; 3. se —, v. r. sietni.
Diluer, v. a. chi. vizezni.
Dilution, f. chi. vizezés.
*Diluvien, ne, a. özönvizi.
Diluvier, v. inonder.
Dimanche, m. vasárnap; — gras, farsang vasárnapja; fam. air de —, víg arc.
Dime, f. tized, dézsma.
Dimension, f. terjedelem; fig. prendre des —s, intézkedni; alg. hatvány; tényező.
Dimer, v. n. cout. dézmálni.
Dimerie, f. dézsma mező.
Dimeur, m. dézsmáló.
Diminuer, v. a. kevesbíteni; arch. vékonyítani; 2. v. n. kevésbedni, fogyni; gyöngülni; com. csökkenni.
Diminutif, ve, s. a. gr. kicsinyítő.
Diminution, f. kicsinyítés; fogyás; csökkenés.
Dimissoire, jur. m. elbocsátvány.
Dimissorial, e, elbocsátó.
Dimandine, f. sárgaréz mű.
Dinandier, m. sárgarézöntő.
Dinatoire, a. heure —, ebéd ideje.
Din-dan, m. csengés.
Dinde, f. nőstény pulyka; fig. ostoba nő.
Dindon, m. kanpulyka; fig. garder les —s, visszavonultan élni (falun); il est bête come un —, ostoba mint a lúd.
Dindonnade, f. vét. pulykahimlő; 2. cuis. pulykavagdalt.
Dindonneau, m. pulykácska.
Dindonnier, ère, s. pulykápásztor; iron. falusi röpök.
Diné, v. diner.

Dinée, f. déli szállás; ebéd-költség.
Diner, diné, m. ebéd; 2. talált étel; 3. v. n. ebédelni; donner à —, ebédet adni.
Dinette, f. sovány ebéd.
Dîneur, m. ebédelő; 2. tányérnyaló; 3. un beau —, nagyétkű.
Dinique, s. a. méd. les —s, szédlülés elleni szerek.
Dintrir, v. n. cincogni.
Diocésain, e, s. a. cath. egyházmegyei; le —, megyés püspök.
Diocèse, m. cath. egyházmegye.
Diodon, m. icht. csepühal.
Dioecie, f. bot. kétlaki.
Dioptre, m. opt. irányozó.
Dioptrique, f. fénytöréstan; 2. a. fénytörési.
Dioscorées, f. pl. bot. jámgökörfélék.
Dioscures, m. pl. astr. ikrek.
Diosmées, f. pl. bot. erős illatuak.
Diospyre, f. bot. kőbogyófa.
Diphthère, f. méd. roncsoló toroklob.
Diph'thongue, f. gr. ikerhangzó; —ylle, a. bot. kétlevelű; —yllum (-ome), m. bot. bangó.
Diplolèpe, m. ent. gubonc.
Diplomat'e, m. országnok; *—ie, f. országnokság; —ique, a. országnoki; okleveli; 2. f. oklevél; —iquement, adv. oklevelekkel; ügyesen; —iste, m. oklevelész; országnok.
Diplôme, m. oklevél; 2. nyitlevel, rendelvénny; 3. kinevezési levél.
Diplopie, f. méd. kettőzött látás.
Diploptères, m. pl. h. n. két-röpiiek.
Dipsétique, s. a. méd. szomjgerjesztő.
Diptère, m. arch. kettős oszlopzat; 3. a. ent. kétröpi.
Dipus, m. z. ugrány.
Dire, m. prat. állítás, vallástétel; 2. mondás; bien —, helyesszólás.
Dire, v. a. ir. mondani; ki-

fecsegni; poét. magasztalni; p. — le diable de q., megszólani vkit; 2. elmondani; 3. itél; 4. ajánlani; 5. fig. jelenteni; que veulent — ces paroles? mit jelentsenek e szavak? c'est-à —, azaz; 6. fig. fam. le coeur me le dit, szívem sugalja; si le coeur vous en dit, ha kedve tartja; 7. látszani; on dirait, úgy látszik; 8. trouver à —, hiányozni; it. ócsárolni; 9. faire —, költeni, szájába adni; 10. il prétend que je lui donne de l'argent, cela lui plaît à —, azt állítja, hogy pénzt adjak neki, hogyis ne! 11. il y a bien à — entre ces deux personnes, nagy a különbség e két egyén közt; cela va sans —, ez magától értetődik; à vrai —, nyiltan mondva; j'ai dit, több szavam nincs; 12. pal. soi-disant, állítólagos; 13. dit, e, nevezett; pal. említett; 14. se —, v. r. magát nevezni; magában mondani.
Direct, e, a. egyenes; 2. közvetlen.
Directement, adv. egyenesen; 2. közvetlenül.
Directeur, trice, s. igazgató.
Directif, ve, a. vezető.
Direction, f. igazgatás, vezetés; irány; fig. dév. szándék; bot. állás; mec. mozgás.
Directoire, m. igazgatóság; h. de F., végrehajtó hatalom.
Directorat, m. igazgatói méltóság.
Directorial, e, a. igazgatói; igazgatósági.
Diriger, v. a. igazgatni, vezetni; 2. irányozni; 3. se —, v. r. irányulni, fordulni.
Dirimant, v. empêchement.
Disable, a. mondható.
Discale, f. com. súlyhiány.
Discaler, v. n. com. súlyt veszteni.

Disceptateur	† Discourtois	Disparoître
Disceptateur, m. did. vitatkozó.	salgás; fecsegés; gr. beszédrész.	Diseur, se, s. — de nouvelles, újdondász; — de bagatelles, hasztalan fecsegő.
Disceptation, f. did. vitatkozás.	† Discourtois, e, a. udvariatlan.	Distractif, ve, a. opt. sugártörő.
Discepter, v. n. did. vitatkozni.	† Discourtoisie, f. udvariatlanság.	Distraction, f. opt. sugártörés.
Discernement, m. megkülönböztetés; fig. ítélőtehetség.	Discrédit, m. hiteltelenség.	Disgrâce, f. kegyvesztés; tomber en —, kiesni a kegyelemből; 2. baleset, szerencsétlenség; 3. illemtelenség.
Discerner (di-cèr-), v. a. megkülönböztetni.	Discrédité, e, a. hitelvesztett; roszhírű.	Disgracié, e, s. a. kegyvesztett.
Disciple (dī-ci-), m. tanítvány.	Discréditer, v. a. rosz hírbe hozni, keverni.	Disgracier, v. a. kegyét elvonni (vkitől); fig. homme —é, idomtalan ember; quelle personne —ée! mily rút egyén!
Disciplinable (di-ci-), a. tanulékony.	Discret, ète, a. kimélyetes, méltalmas; szerény, ildomos: titoktartó, óvatos; math. quantité —, szakozott mennyiség.	Disgracieusement, adv. kellemetlenül, kedvetlenül.
Discipline (di-ci-), m. fegy, fegyelem; 2. fenyíték, büntetés; 3. sanyargatás.	Discret, ète, a. kimélyetes, méltalmas; szerény, ildomos: titoktartó, óvatos; math. quantité —, szakozott mennyiség.	Disgracieux, se, a. kellemetlen, kedvetlen; 2. visszatartó, undoros.
Discipliner (di-ci-), v. a. fegyelmeztetni, rendben tartani; 2. ostromozni; 3. se —, v. r. magát rendben tartani; sanyargatni.	Discrètement, adv. ovatosan, okosan stb.	Disgrégation, f. phys. szétválás; szétszóródás; 2. vakítás.
Discoïde, a. bot. tárcs alakú.	Discrétion, f. méltányosság, szerénység, ovatosság; megfontoltság; l'âge de —, érett kor; 2. titoktartás; 3. à —, adt. kény, kegy; se rendre à discrétion, kegyelemre adni meg magát.	Disgréger, v. a. opt. szétválasztani.
Discolore, a. egyenlőtlen színű.	Discrétionnaire, a. jur. tetzés szerinti.	Disharmonie, f. mus. hangzavar.
Discompte, m. leszámítolat.	Discrétoire, m. h. eccl. tanácssterem.	Disjoindre, v. a. ir. szétválasztani; pal. elválasztani; 2. se —, v. r. szétválni, elválni.
Discontinu, e, a. félbeszakadt; összefüggetlen.	Discrimen (-éne), m. chir. homlok-érvágó kötelék.	Disjonctif, ve, a. gr. elválasztó, vagylagos.
Discontinuation, f. félbeszakasztás; pangás.	Disculpation, f. igazolás.	Disjonction, f. pal. szétválasztás.
Discontinuer, v. a. félbeszakasztani; 2. v. n. félbeszakadni.	Disculper, v. a. q., igazolni (vkit); 2. se —, v. r. magát kitisztítani.	Dislocation, f. menülés; 2. mil. széthelyezés.
Disconvenable, a. illetlen; —ment, adv. illetlenül.	Discursif, ve, a. log. észlelő; 2. eltérő.	Disloquer, v. a. kifecamítani; fig. megháborítani; 2. se —, v. r. kifecamodni; mec. szétválni.
Disconvenance, f. különféléesség; aránytalanság; gr. nyelvelenesség.	Discursion, f. eltérés.	Dispache, f. mar. kárlevél.
Disconvenir, v. n. ir. tagadni.	Discussif, ve, a. méd. elosztató.	Dispacheur, m. com. kárbíró.
† Discord, v. discorde.	Discussion, f. megvitatás, meghányás; 2. szóváltás, vitatkozás; összekapás; jur. kereset; megzálogolás; méd. szétszórás.	Disparaître, v. n. ir. eltűnni; fig. elillanni, megszökni.
† Discordamment, adv. összeférhetlenül.	Discuter, v. a. megvitatni, meghányani; jur. megperelni; megzálogolni; méd. elosztani.	Disparate, f. litt. képtelenség, visszasság; 2. a. elkülönített; képtelen.
Discordance, f. ál-hang; 2. egyenetlenség.	Disert (di-zèr), e, a. beszédese; il est plutôt — qu'il n'est éloquent, inkább többeszedő mint ékesszóló —ement, adv. beszédesen.	Disparité, f. egyenlőtlenség; — d'âge, korkülönbség.
Discordant, e, a. elhangolt; fig. összeférhetlen.	Disette, f. szükség, hiány; fin. — d'argent, pénzszűke; — de mots, szóhiány.	Disparition, disparade, f. eltűnés.
Discorde, f. viszály; pomme de —, civódás oka.	† Disetteux, se, a. szűkölködő.	Disparoître, v. disparaître
Discorder, v. n. mus. elhangulni; fig. elkedvetleníteni.		
Discoure, se, s. fecsegő; 2. szépbeszédű.		
Discourir, v. n. fecsegní; értekezni.		
Discours, m. szónoklat; tár-		

Dispaste

Dispaste, dispâte, m. mec. kettős hengerű emelőcsiga.
 Dispendieusement, adv. költségesen.
 Dispendieux, se, a. költséges.
 Dispensaire, m. gyógyszer-árszabály; 2. szegények gyógyszerértára.
 Dispensateur, trice, s. osztogató.
 Dispensatif, ve, a. fölmentő.
 Dispensation, f. kiosztás; pharm. gyógyszerkészítés.
 Dispense, f. jur. eccl. fölmentés, föloldás; 2. engedély.
 Dispenser, v. a. fölmenteni, föloldani; 2. elengedni; 3. kiosztani; pharm. gyógyszereket készíteni; 4. se —, v. r. magát fölmenteni.
 Dispersie, v. indigestion.
 Disperser, v. a. szétszórni, elszórni; 2. széthelyezni; 3. szétkergetni; 4. se —, v. r. eloszlatni; szétszarlani.
 Dispersion, f. szétszórás; szétkergetés.
 Disponibilité, f. rendelkezhetőség.
 Disponible, a. rendelkezhető.
 Dispos (-pó), a. m. vitor, élénk; frais et —, ép s egészséges.
 Disposant, e, s. prat. rendelkező.
 Disposé, e, a. érzelmű, szándékú, indulatú; bien —, jó kedvű.
 Disposer, v. a. rendezni, elrendezni, berendezni; 2. hajlandóvá tenni; 3. előkészíteni; 4. v. n. rendelkezni; használni; fig. Dév. Dieu a —é de lui, Isten magához szólította; 5. se —, v. r. készülni; le temps se —e à la pluie, az idő esőre áll.
 Dispositif, ve, a. méd. előkészítő.
 Disposition, f. elrendezés, berendezés; mil. állás, csatarend; rendelkezés; 2. előkészület; 3. hangulat; kedv; méd. egészségi ál-

Disproportion

lapot; hajlam, hajlandóság; 4. hatalom, önkény; 5. jur. rendelkezmény, rendelkezés; 6. tehetség, rávalóság, hajlam.
 Disproportion, f. aránytalanság.
 Disproportionné, e, a. hasonlatlan, különböző.
 Disproportionnel, le, a. did. aránytalan; —lement, adv. aránytalanul.
 Disproportionnement, adv. hasonlatlanul.
 Disproportionner, v. a. aránytalanítani. [ható.
 Disputable, a. kétségbevon-Disputailler, v. n. fam. patvarkodni.
 Disputaillerie, f. fam. patvarkodás, pörpatvarkodás.
 Disputailleur, m. patvarkodó.
 *Disputant, e, a. veszekedő.
 Disputateur, m. vitázó.
 Disputation, f. vitatkozás; vitázat.
 Dispute, f. vita, veszekedés; 2. szóváltás; ecol. vitatkozás.
 Disputer, v. a. elvitatni, elpörölni; fig. védelmezni; versenyezni; 2. v. n. vitázni, veszekedni; 2. fölérni, egyenlő lenni; 3. vitatkozni; 4. se —, v. r. versenyezni.
 Disputeur, se, s. veszekedő, civakodó.
 Disque, m. ant. hajító korong; astr. — du soleil, napkorong; litt. kehelyföldő; bot. tányér.
 Disquisition, v. recherche.
 Dissecteur (-di-), m. chir. boncoló.
 Dissection, f. an. boncolás.
 Dissemblable, a. hasonlatlan; —ment, adv. hasonlatlanul.
 Dissemblance (di-), f. hasonlatlanság.
 Dissémination (di-), f. bot. elszóródás (magé).
 Disséminer (di-), v. a. elszórni, elvetni; fig. terjesztetni; 2. se —, v. r. elszóródni; elterjedni.

Dissoluble

Dissension (di-), f. egyenetlenség.
 Dissenter (dis-saine-tère), m. különhitű.
 *Dissentiment, m. véleménykülönbség.
 Disséquer (di-cé-ké), v. a. boncolni; fig. taglalni.
 Disséqueur, m. chir. boncoló; ? bonckés.
 Dissertateur, m. értekező.
 *Dissertatif, ve, a. tudós; értekező.
 Dissertation (di-cère-), f. értekezés.
 Dissarter (di-cër-), v. n. értekezni.
 *Dissidence (di-ci-) f. szakadás.
 Dissident (di-ci-dan), m. h. eccl. szakadár.
 Dissimilaire (di-), a. did. különmemű.
 Dissimilitude, f. különne-műség.
 Dissimulateur, trice, s. kép-mutató.
 Dissimulation, f. képmutatás.
 Dissimulé, e, s. a. színeskedő, képmutató; fam. un —, alamuszi.
 Dissimuler (di-ci-), v. a. et n. színlelni, tettetni; 2. elrejtetni; 3. ne pas —, bevallani; 4. se —, v. r. önmagát ámitani.
 Dissipateur, trice, s. té-kozló.
 Dissipation, f. tékozlás; chi. oldás; phys. elpárologás; 2. szórakozás.
 Dissiper (di-ci-), v. a. elté-kozolni; mil. szétszórni; fig. megszüntetni, eloszlatni; megsemmisíteni; phys. elpárologtatni; 2. szórakoztatni; 3. se —, v. r. szétbomlani; szétszarlani; fig. szórakozni.
 *Dissocial, e, a. társaságtalan.
 Dissociation, v. dissolution.
 Dissolu, e, a. feslett, kicsapongó; 2. parázna.
 Dissoluble, a. chi. föloldható; 2. jur. elválasztható.

Dissolument

Dissolument, adv. *kicsapongva, fesletten.*
Dissolutit, ve, a. chi. *méd. osztató.*
Dissolution, f. chi. *fölösztás; fig. elválasztás; imp. osztás; jur. válás; méd. osztás; mor. kicsapongás; 2. chi. oldat.*
Dissolvant, m. chi. *oldószer; 2. —, e, a. chi. oldó.*
Dissonance, f. mus. *visszánhangzat; fig. egyenetlenség.*
Dissonant, e, a. *visszánhangzó; fig. egyenetlen.*
Dissoner, v. n. mus. *visszánhangzani.*
Dissoudre, v. a. ir. *föloldani; jur. fölbontani; méd. osztatni.*
Dissuader (di-). v. a. q. de *qch., lebeszélni.*
Dissuasif, ve, a. *lebeszélő.*
Dissuasion, f. *lebeszélés.*
Dissyllabe (di-ci-la-be), s. a. gr. *kéttagu.*
Distance, f. *távolság; fig. különbség; géom. point de —, távpont.*
Distant, e, a. *távol, távollevő.*
Distendre, v. a. chir. *kifeosztani; 2. se —, v. r. feszíteni.*
Distension, f. chir. *feszülés.*
Distillable, a. chi. *lepárolható.*
Distillateur (ti-la-), m. chi. *lepároló; szeszégető.*
Distillation, f. *párlás; 2. párlat.*
Distillatoire, a. chi. *appareil —, lepárló készülék; 2. m. párló-edény.*
Distiller, v. a. chi. *lepárolni, lombikolni; fig. — sa rage, dühét kiönteni; 2. v. n. lecsöpögni; átszivárogni.*
Distillerie, f. chi. *lepárlóműhely; 2. párlás mestersége.*
Distinct, e, (dis-tein; dis-teink'), a. *különböző, különféle; 2. világos, érthető; —ement, adv. világosan, érthetően.*

Distinctif

Distinctif, ve, a. *különböztető.*
Distinction, f. *elválasztás; 2. megkülönböztetés; különbség; bot. osztályozás; 3. kitiüntetés; 4. érdem; it. rang, méltóság.*
Distinguer, v. a. *megkülönböztetni; 2. kitiüntetni; 3. se —, v. r. kitiünni, jeleskedni.*
Distique, m. poét. *párvers; 2. a. bot. kétoldali.*
Distors, e, a. did. *elcsavart.*
Distorsion, f. *méd. elcsavarás, eltorzítás.*
Distraction, f. *szétszórás, szétdarabolás; chir. elválasztás; fig. szórakozottság; 3. szórakozás.*
Distraine, v. a. ir. *elválasztani; jur. elkülöníteni; 2. fig. elvonni, háborgalni; 3. elidegeníteni. lebeszélni; 4. szórakoztatni, mulattatni; 5. se —, v. r. szórakozni, mulatni.*
Distrain, e, a. *szórakozott.*
Distribuer, v. a. qch. *szétoztani; poét. adakozva kiosztani; imp. osztani; 2. se —, v. r. elválni, elosztani.*
Distributeur, trice, s. *osztó, osztogató.*
Distributif, ve, a. *osztó; gr. különítő.*
Distribution, f. *elosztás, fölosztás; litt. osztályozás.*
Distributivement, adv. *egyenként, különvéve.*
District (-trik), m. *kerület; fig. cela n'est pas de mon —, nem szakmámhoz tartozik.*
Dit, m. *mondat.*
Dit, e, a. *határozott bizonyos; le —, la —e, említett, főnemtített.*
Ditelée, m. *művecske.*
Dito, m. com. *ugyanaz; ugyanott.*
Diurétique, a. *méd. húgyhajtó.*
Diurnal, m. cath. *imnapló.*
Diurne, a. astr. *naponkinti; bot. egynapos.*

Divin

Divagateur, trice, s. a. *eltérő.*
Divagation, f. *eltérés, elcsapongás; prat. barangolás.*
Divaguer, v. n. prat. *barangolni; 2. did. eltérni, elcsapongani.*
Divarication, f. *kinyújtás, kiterjesztés; terjedék, kiterjedés.*
Divariquer, v. a. *méd. kiterjesztani.*
†Dive, a. f. *isteni.*
Divergence, f. *geom. opt. széthajlás; fig. különfélétség.*
Divergent, e, a. *geom. széthajló; fig. különféle, eltérő.*
Diverger, v. n. *geom. széthajlani; bot. elágazni; fig. eltérni.*
Divers, e, a. *különböző, különféle; 2. többféle, sokféle; 3. auteur —, sokoldalú író.*
Diversement, adv. *különféleképen.*
Diversifiable, a. *változtatható.*
Diversifier, v. a. *változtatni; 2. se —, v. r. változni.*
Diversion, f. *elvonás, eltérés; szórakozás; mil. mellékes és váratlan megtámadás.*
Diversité, f. *változatosság, különbségeség.*
†Diversoire, m. *tanya, szálloda.*
Diverti, e, a. fin. *elsikkasztott.*
Divertir, v. a. *elvonni, visszartartoztatni; fin. elsikkasztani; 2. mulattatni, szórakoztatni; 3. se —, v. r. mulatni, szórakozni; tréfát űzni.*
Divertissant, e, a. *mulattató, tréfás.*
Divertissement, m. *mulatóság, gondülés; fin. sikkasztás.*
Dividende (-dande), m. arith. *osztandó; com. osztalék.*
Divin, e, (-vein, -vine), a. *relig. isteni; fig. természetfölötti; it. dicső.*

Divinateur

Divinateur, trice, a. *sejtő*; jósló.
 Divination, f. jóslás; 2. jóslat.
 Divinatoire, a. jósló, jövőndőlő.
 Divinement, adv. istenileg; fig. dicsőn.
 Diviniser, v. a. isteníteni.
 Divinité, f. istenség; isteniség.
 Divis, par —, adv. fölosztva; prat. posséder par —, részenként bírni.
 Divisé, e, a. részelt, oszlott; fig. megoszlott.
 *Divisément, adv. egyenkint, külön.
 Diviser, v. a. osztani, elosztani; fig. összevesztetni; 2. se —, v. r. oszlani; fig. meghasonlani.
 Diviseur, s. a. arith. osztó; arm. osztókorong.
 Divisibilité, f. did. oszthatóság.
 Divisible, a. osztható.
 Divisif, ve, a. osztó.
 Division, f. osztás, elosztás; mil. hadosztály; 2. fig. egyenetlenség, viszály.
 Divisionnaire, m. mil. osztálytábornok.
 Divorce, f. elválás; fig. lemondás.
 Divorcer, v. n. elválni; elle a — é d'avec lui, elvált tőle.
 Divulgateur, trice, s. híresztelő.
 Divulgateur, f. híresztelés.
 Divulguer, v. a. híresztelni.
 Divulsion, f. chir. elszakítás; szétszakadás.
 Dix, s. a. tíz; — à —, tizenkint; 2. tizedik; Louis X. tizedik Lajos; le — avril, ápril tizedike.
 Dixain, v. dizain.
 Dixième (dizième), a. tizedik; —ment, adv. tizedszer.
 Dixme, v. dîme.
 Dizain, m. cath. olvasó.
 Dizaine, f. tíz.
 Dizeau, m. écon. tíz kéve.
 D-la-ré (dé-la-ré), mus. D hang.
 Dohère, f. bot. nemezfa.

Dobule

Dobule, f. icht. dobáncs.
 Docile, a. engedelmes, tanulékony; —ment, adv. engedékenyül, engedelmesen.
 Docilité, f. engedelmesség, tanulékonyság, engedékenység.
 Docte, a. tudós; —ment, adv. tudósan.
 Docteur, m. tudor; —en droit, jogtudor; abs. —, orvos; passer —, tudorrá lenni; faire le —, tudort játszani.
 Doctifique, a. burl. tudós.
 Doctilogue, a. burl. ékes szóló.
 Doctorat, e, a. tudori.
 Doctorat (-ra), m. tudorság.
 Doctorerie, f. tudorságra igtatás.
 Doctoresse, f. iron. tudós nő.
 Doctrinaire, m. h. eccl. keresztény tanító.
 Doctrinal, e, a. théo. hittani vélelmezés; 2. phil. tanítmányos.
 Doctrine, f. tudományosság; 2. tanítmány, tan.
 Document, m. prat. oklevél.
 †Dodeliner, v. a. elaltatni; 2. elkényeztetni. [pitle.
 Dodinage, m. boul. derce
 Dodine, f. cuis. kacsalé.
 Dodiner, v. a. elkényeztetni; 2. v. n. horl. rezegni; 3. se —, v. r. magát elkényeztetni.
 Dodo, m. (t. enfantin), faire —, alunni; 2. orn. bóbítás hattyú.
 Dodu, e, a. fam. pohos, potrohos; iron. — com. une latte, száraz mint a gereben.
 Dogmatique, a. hittudományi; philosophie —, tanelvű bölcselet; —ment, adv. hittanilag; —ser, v. a. tanszerüsködni; áltanokat hirdetni; —seur, m. tévtanító; —sme, m. phil. állító elvűség; —ste, m. tanbölcselet. [zat.
 Dogme, m. hitcikk, hitága.
 Dogue, m. szelindek.
 se Doguer, v. r. türkölni.
 Doguet, m. icht. tökehalacskas.

Domestioité

Doguin, e, (-ghein, —ghine), s. kis szelindek.
 Doigt (doa), m. an. ujj; lábujj; pr. il a mis le — dessus; eltálalta a dolog bibéjét; cette montre va au — et à l'oeil, ez az óra rosszul jár; 2. un —, egy korty.
 Doigter, v. n. mus. billegtetni; 2. m. —, doigté, ujjrakás.
 Doigtier, m. ujjantató.
 Doit, m. com. tartozik; être sur le —, tartozni.
 Doite, f. tiss. vastagság.
 Doitée, f. tiss. mintafonál.
 Dol, m. pal. csalás; sans — ni fraude, becsületesen; 2. nagydob. [csiga.
 Dolabelle, f. conch. bárka.
 Dolage, m. t. t. gyalulás.
 Doléance, f. fam. panasz.
 Doleau, m. ard. verővas.
 Dolement (-la-man), adv. fam. siránkozva.
 Dolent, e, a. fam. panaszos, siránkozó.
 se Dolenter, v. r. panaszkodni, siránkozni.
 Doler, v. a. charp. gyalulni; gant. szélezni; couteau à —, szélező kés; plomb. nyírbálni; tabl. megfaragni; tonn. egyengetni.
 Dolie, dolique, dolichos (-coce), m. bot. habuga.
 Dolman, m. dolmány.
 Doloire, m. tonn. bodnárkés; bot. feuille en —, bárdalakú levél; chir. gyalupólya; bandage en — à dix-huit chefs, tizennyolc fejű pólya.
 Dolomède, m. ent. futópók.
 Domaine, m. jószág, birtok; fig. kör, térkör.
 Domanial, e, a. adm. állam-birtoki.
 *Domanialiser, v. a. állam-birtokhoz csatolni.
 Dôme, m. arch. kúp; kúptető; 2. székesegyház; techn. dobozfödél; fig. — de verdure, galytető.
 Domesticat, m. cselédség.
 Domestication, f. szelidítés; 2. szelidülés.
 Domesticité, f. háznép; 2. szelidültség.

Domestique

Domestique, a. házi; bot. plantes —s, kerti növények; 2. s. cseléd; 3. cselédség; 4. háztartás; —ment, adv. háziasan; meghitten.
 Domestiquer, v. a. szokni; 2. v. n. szelidülni.
 Domicile, m. jur. lakhely, tartózkodás; 2. à —, adv. com. lettre de change =, váltó-telep.
 Domiciliaire, a. visite —, házkutatás.
 se Domicilier, v. r. jur. letelepedni; com. telepíteni (váltót).
 Dominant, e, a. dűvő; uralkodó; fig. idée —e, főeszmé.
 Dominateur, trice, s. parancsoló, uralkodó.
 Domination, f. uralom.
 Dominer, v. n. uralkodni; fig. kiválni; 2. fig. v. a. et. n. belátni: meggyőzni, erőt venni (rajta).
 Dominical, e, a. oraison —e, miatyánk; lettre —e, vasárnapi betű; 2. m. áldozási fátyol.
 Dominicale, f. vasárnapi hitszónoklat.
 Dominicalier, m. vasárnapi hitszónok.
 Domino, m. cath. téli papköntös; 2. dominó (álarcsás köpeny); 3. dominó (játék); 4. pop. márványozott cifra papír.
 Dominoterie, f. cifra papír kereskedés.
 Dominotier, m. cifra papír készítő; it. árus; 2. dominó-játék-készítő.
 Dommage, m. kár; károsítás; p. — rend sage, kárán tanul az ember.
 Dommageable, a. káros, hátrányos; —ment adv. károsan.
 Domptable, a. szelidíthető; fékezhető.
 Dompter, v. a. szelidíteni, fékezni; 2. se — v. r. szelidülni; erőt venni (magán).
 Dompteur, m. p. u. szelidítő; fékező.

Dompte-venin

Dompte-venin, m. bot. gó-dirc.
 Don, m. ajándék; 2. adomány; 3. tehetség; 4. úr; 5. com. ráadás.
 Donataire, m. jur. adományos.
 Donateur, trice, s. adományozó.
 Donation, f. adományozás.
 Donc (don), conj. tehát, hát; 2. je pense, — (donk') j'existe, gondolkozom, s e szerint élek; 3. où — est-il? valjon hol van?
 Dondaine, f. kőhajító gép; 2. pop. ostoba tett.
 Dondon, f. fam. piros pozsgás nő.
 Donjon, m. arch. tornyocskák (háztetőn); fort. őrtorony.
 Donnant, e, a. adakozó.
 Donne, f. jeu. kiosztás; kártyapénz.
 Donné, e, a. math. neves; quantités —es, neves mennyiségek; p. c'est marclé —, potom ár; 2. adat.
 Donner, v. a. adni, ajándékozni; 2. abs. — libérement, dúsan adni; — un bal, táncvigalmat tartani; p. donnant donnant, ad-sza, nesze; 3. se —, v. r. à q., szentelni, adni (mag.); megadni (magát); odaadni (magát); II. átadni; — le bras, karját nyujtani; — une poignée demain, kezét szorítani (vkivel); jeu. osztani; 2. — à boire, itatni; 3. fizetni; III. okozni; — du courage, bátorságot ébreszteni; — du crédit, hírbé hozni; ce vent nous donnera de la pluie, e szél esőt fog hozni; — de l'occupation, foglalkoztatni; IV. megengedni, engedni; 2. tulajdonítani; se —, megszerezni, szerezni; 3. se —, v. r. önmagának tulajdonítani; V. — la loi, törvényt hozni; — le bonjour, fam. jó napot kívánni; — beau, alkalmat adni; t. t. — l'eau à la

Dorloter

cuve, a kádat megtölteni; — à penser, gondolkozóvá tenni · VI. v. n. ütközni, hozzá ütközni; — l'épée dans le ventre, hasát keresztül döfni; fig. — dans l'oeil à q., szemet szúrni; — sur les ennemis, az ellent megrohanni; — dans les ennemis, ellenségre bukkanni; fig. — à tout, mindent elkövetni; com. la vente a bien —é, az eladás jól sikerült; VII. se —, v. r.; se — le soin, járni; se — en spectacle, magát fitogtatni; VIII. imp. il ne lui est pas —é de se taire, a hallgatás nem természetese; p. il n'est pas —é à tout le monde d'aller à Corinthe, kinek a szerencse kedvez, az nyertes.
 Donneur, se, s. adó; com. — d'une lettre de change, kiállító; — d'ordre, forgató.
 Dont, pron. kinek, minek, melynek stb.
 Donzelle, f. kura, kurva; 2. icht. orsófark.
 Dorade, f. icht. aranyholdas spár; astr. v. xiphias.
 Doradille, f. bot. veszelke.
 Doradon, m. icht. pettyes sügér.
 Dorage, m. aranyozás: chap. borítás (finom szőrrel); pát. megkenés (tojás sárgájával).
 Dorche, m. icht. dorsgadóc.
 Do. é, e, a. aranyárga; 2. aranyozott.
 Dorée, f. icht. ragyogó tünkőr; 2. vajás kenyér.
 Dorelot, m. kényenc.
 Dorénavant, adv. jövőre, jövőben.
 Dorer, v. a. aranyozni; fam. cet homme est fin à —, e nagyon ravasz ember; 2. se —, v. r. le cuivre se —e au feu, a rézet tűzben aranyozzák; les épis commencent à se —, a kalászek sárgulni kezdenek.
 Doreur, se, s. aranyozó.
 Dorloter, v. a. fam. elké-

Dormant

nyesztetni; 2. se —, v. r. elkényesedni.
 Dormant, e, a. alvó; eau —e, álló víz; en — adt. álmában.
 Dormant, m. men. ajtóbél; ablakkeret; cuis. asztaldísz.
 Dormeur, se, s. szunyáta.
 Dormense, f. caros. uti kocs; 2. háló főköthő.
 Dormir, v. n. ir. alunni; — à bâton rompus, nyugtalanul alunni; 2. elhálni; fig. — dessus, megfontolni; 3. pr. il n'y a pire eau que celle qui dort, lassu víz partot mos.
 Dormir, m. álm; alvás.
 †Dormitif, ve, s. a. altató.
 Dormition (-ci-), f. cath. a Szent Szűz halála.
 Doroir, m. dor. aranyozó ecset.
 Doronic, m. doronice, f. bot. zergefü.
 Dorsal, e, a. an. épine —e, hátgerinc; h. n. nagoire —e, hátpara; méd. phthysie —e, gerincagy-aszkór.
 Dortoir, m. zárda-folyosó; 2. háló terem.
 Dorure, f. aranyozás; pát. sárgítás.
 Dos (dô), m. an. hát; faire le gros —, sündörködni; fig. döllyfösködni; 2. fig. se mettre q. à —, vkit ellenévé tenni; 3. — du pied, lábfej; — d'une chaise, széktámla; 4. adt. — à —, hátat fordítva; fig. il sont — à —, nem jó barátok.
 Dose, f. adag.
 Doser, v. a. az adagot meghatározni.
 Dosnoi (do-noa), m. szerelem; kegy.
 Dosse, f. charp. széldeszka; expl. padlógerenda.
 Dosseret, m. arch. kiálló kis oszlop.
 Dossier (do-c'é), m. támla; jur. percsomó.
 Dossière, f. sell. hordszűj.
 Dot (-te), f. hozomány; ke-lengye.
 Dotai, e, a. hozományi.

Dotation

Dotation, f. javadalmazás.
 Doter, v. a. jegyadományozni; 2. javadalmazni.
 D'ou, v. ou.
 Douaire, m. özvegytartás.
 Douairière (-è-rière), f. főrangú özvegy; pop. vén csoroszlya.
 Douane, f. vámház; 2. vámhivatal; 3. vám.
 Douaner, v. plomber.
 Douanier, m. vámszedő.
 Double, a. kettős; bot. fleur —, teljes virág; 2. m. kétszer annyi; jur. másodlat; 3. —, adv. kettősen; 4. au —, adv. kétszeresen.
 Doublé, m. bill. kettős lökés.
 Doubleau, m. charp. fiókgerenda-tartó.
 Double-cloche, f. bot. tava-szi kankalin.
 Doublement, adv. kétszeresen; 2. m. jur. kétszeresítés.
 Doubler, v. a. megkettőztetni; com. bélelni; mar. körül hajózni; 2. se —, v. r. megkettősödni.
 Doublerie, f. manuf. hímes vászon.
 Doubleur, se, s. manuf. sodró; 2. phys. villanyozó.
 Doubloir, doublois, m. soier. sodorfa.
 Doublure, f. bélés; mil. hajtóra. [fa.
 Douçaine, m. bot. méz-alma.
 Douce, v. doux.
 Douce-amère, f. bot. keserű édes csucsor. [gős.
 Douceâtre, a. édeskés; émedy.
 Doucement, adv. halkan, gyöngédeu; csínján; nyugodtan; kényelmesen; comment vous portez-vous? tont —, mint érzi magát? csakugy lassan.
 Doucerette, f. fam. csicsós.
 Doucereux, se, a. émedy; fig. édeskés; 2. m. édelgő.
 Doucet, te, s. a. cincifinci, szégyenkes; faire le —, la —te, begyeskedni.
 Doucette, f. silány sziksó; conf. cukorszörp.
 Doucettelement, adv. fam. hal-kal, csöndesen.
 Douceur, f. édesség; kelle-

Douteux

messég; gyöngédség; 2. szelidség, jámborság; 3. borraaló; kedveskedő ajándék; 4. conter des —s, édelegni; 5. en —, adt. csínján.
 Douche, douge, f. méd. zuhany.
 Doucher, v. a. méd. megzuhan-yozni; se faire —, csep-pes fürdőt használni.
 Douci, m. tükörcsiszolás.
 Doucin, m. rosztalu édesvíz.
 Doucine, f. arch. csorgalj; men. párkány-gyalu.
 Doucir, v. a. glac. csiszolni.
 Douègne, v. duègne.
 Douelle, f. arch. ívgömbölyű-ség; tonn. v. douve.
 Douer, v. a. sa femme, prat. megadományozni; fig. föl-ruházni.
 Douillage, m. manuf. bélfo-nalak hiányossága.
 Douille, f. bélcső.
 Douillet, te, a. lágy, gyön-géd; 2. elpuhult, kényes; 3. s. kényenc; 4. —te, f. selyemburkony.
 Douillettement, adv. gyön-géden, puhán, lágyan.
 Douilleux, se, a. manuf. egye-netlen szélességű.
 Douleur, f. fájdalom; szomo-ruság, búbanat.
 Douloir, m. tonn. bodnárkés; 2. †se —. v. r. panaszkodni.
 Douloureusement, adv. fáj-dalmasan; keservesen.
 Dououreux, se, a. fájdal-mas; 2. fájó, érzékeny; it. fig.
 Doulousé, e, a. bús, szomorú, nyugtalan.
 †Dourder, v. a. lökdösni.
 †Doutance, f. aggodalom.
 Doute, m. kétely; gyanítás; 2. sans —, adt. kétségki-vül; 3. aggodalom.
 Douter, v. n. kételkedni; fam. il ne doute de rien, nem jó zavarba; 2. se —, v. r. sejteni; képzelni.
 *Douteur, m. kétkedő.
 Douteusement, adv. kétsé-gesen.
 Douteux, se, a. kétséges, bi-zonytalan; 2. kétértelmű; gyanus; 2. m. risquer le

Douvain

certain pour le —, *bizonyost a bizonytalanért kockáztatni.*
 Douvain, m. tonn. *dongafa.*
 Douve, f. tonn. *donga*; bot. *tavi szíronták*; hydr. *csapolya*; h. n. *métely.*
 Douvé, e, a. bouch. *mételyes.*
 Douvelle, f. fam. *dongácska.*
 Doux, ce, a. *édes*; 2. *kedves, gyöngéd, édes*; faire les yeux —, *kacsintgatni*; plnie — ce, *lassú eső*; 3. *kellemes, édes*; 4. *gyöngéd, szelíd*; style —, *folyékony irány*; fig. il est — et traître, *hízalgő, de hamis*; 5. *nyugodt, csöndes*; 6. t. t. *peint. pinceau* —, *lágycset*; 7. m. *lágyság*; 8. adv. v. *filer.*
 Douzaine, f. *tucat*; fam. à la —, *mindennapi, közönséges.*
 Douze, a. n. *tizenkettő*; 2. m. Louis XII., *tizenkettedik Lajos*; le — du mois, *tizenkettedike.*
 Douzième, a. *tizenkettedik*; 2. m. le —, *a tizenkettedik; a tizenkettedrész.*
 Douzièmement, adv. *tizenkettedszer.*
 Douzil, m. tonn. *csap.*
 Doyen, m. *legidősb, legkorosabb*; *dékán*; je suis votre —, *korosabb vagyok önnél.*
 Doyenné, m. *dékánság*; jard. *vajkörte*; *vajkörtefa.*
 Drac, m. myth. *manó.*
 Dracène, f. bot. *bodrosuszály*; 2. *barkóca, galagonya.*
 Draconcule, m. icht. *sárkányhal.*
 Dracontie, f. bot. *sárkányfű.*
 Dragante, m. bot. *baktövismézga.*
 Dragée, f. conf. *cukorcsemege*; fig. la — est amère, *nehézére fog esni agr. kétszeres*; *elegytakarmány*; ch. *göbecs*; menue —, *kásagöbecs*, p. il a avalé la —, *kelepcébe került.*
 Drageoir, m. *csemege-tartó.*
 Drageon, m. bot. *tőhajítás.*

Drageonner

Drageonner, v. n. bot. *töröl sarjazni.*
 Drager, drageoire, v. drayer etc.
 Dragoman, v. drogman.
 Dragon, m. myth. *sárkány*; fig. se faire des —s, *ok nélkül nyugtalankodni*; ocul. *szemfolt*; mil. *kurtályos*; phys. — d'eau, *vízforगतag.*
 Dragonne, f. mil. *kardbojt.*
 Dragonneau, m. ent. *bőratka*; 2. icht. *kimérahál.*
 se Dragonner, v. r. *gyötörődni.*
 Dragonnier, v. dracène.
 Drague, f. *kútfúró*; homoklapát; brass. *maláta*; törköly; pêch. *húzó háló.*
 Draguer, v. a. *horgonyt halászni*; hydr. *kotorni.*
 Dragueur, m. hydr. *kotró*; pêch. *sajka.*
 Draine, m. orn. *léprigó.*
 Drainette, f. pêch. *uszóháló.*
 Dramatique, s. a. litt. *színműi*; *színmű-író*; —ment, adv. *színműileg.*
 Dramatiser, v. a. litt. *színműlegezni.*
 Dramatiste, m. *színiköltő.*
 Dramaturge, m. v. *dramatista*; —turgie, f. *színiköltészet.*
 Drame, m. litt. *színmű*; fig. *esemény.*
 Dranet, m. pêch. *kerítő háló.*
 Drap, m. *posztó*; fig. combattre contre ses —s, *az álom ellen küzdeni*; 2. écon. — de lit, *lepedő*; p. le voilà dans de beaux —s, *ugyancsak benne van a lében!*
 Drapé, e, a. caros. *posztóval borított*; bot. *szőrös*; bonn. *ványolt.*
 Drapeau, m. mil. *zászló*; écon. —x, *pólya*; pop. *rongy, cafat.*
 Drapelet, m. *gyapjurongy.*
 Drapelier, ère, s. *rongyszedő.*
 Draper, v. a. *posztóval borítani*; bonn. *ványolni*; peint. *redőzni*; fig. fam. —q., *megszólni, megrostálni (vkit).*

Droguer

Draperie, f. *posztógyártás*; peint. *redőzet.*
 Drapier, m. manuf. *posztós.*
 Drapière, f. drap. *posztó-cövek.*
 Drastique, a. méd. *gyorshatású.*
 Drave, f. bot. *vetési aranyvirág*; 2. *daravirág.*
 Drayage, m. corr. *hurnyázás.*
 Drayer, v. a. corr. *hurnyázni.*
 Drayoire, f. corr. *vargakés.*
 Drayures, f. pl. corr. *vakarék*; it. sing. *hurnyázás.*
 Drèche, f. brass. *maláta.*
 Drège, f. fil. *bugagereben*; pêch. *húzó háló.*
 Dréger, v. a. fil. *lent bugázni.*
 Drenne, f. orn. *léprigó.*
 Dressée, f. épingl. *egyenített sodrony.*
 Dressement, m. épingl. *egyenítés.*
 Dresser, v. a. *főlegyenésíteni*; 2. *főállítani*; 3. *igazítani, irányozni*; 4. *elkészíteni*; cuis. *tálalni*; *vasalni*; fig. *intézkedni*; 5. *tervezni*; com. — un inventaire, *leltározni*; 6. *képezni, kiképezni*; ch. *idomítani*; 7. t. t. *kikészíteni*; t. d. p. *megfaragni*; aig. *simítani*; II. v. n. fig. *főlborzadni (hajról)*; III. se —, v. r. *főlegyenésedni*; man. *ágaszkodni.*
 Dresseur, m. tir. *sodronyegyenítő*; gant. *elkészítő.*
 DRESSOIR, m. cuis. *mosogatópád*; *tálaló asztal*; *pohár szék.*
 Drille, m. un bon —, *derék fickó*; un vieux —, *vasgyűrő*; vén kéjenc; horl. *pergőfúró*; pop. *rongy.*
 Driller, v. n. *sebesen futni*; 2. *kellemeskedni.*
 Drilleux, se, a. *rongyos.*
 Drillier, m. pop. *rongyszedő.*
 Drisse, f. mar. *húzó kötél.*
 Drogman, m. *tolmács.*
 Drogue, f. *gyógyszeráru*; 2. fam. *selejt, avadék.*
 Droguer, v. a. q. *gyógyszert*

Droguerie

rendelni; 2. v. n. hiában várakozni.
Droguerie, f. gyógyszerárú; 2. gyógyszer-, fűszerkereskedés; 3. fűszerbolt.
Droguer (-ghé), m. manuf. félgyapju; — en soie, fél-selyem.
Droguet (-ghié), m. gyűjtemény-szekrény; — portatif, kézi gyógyszer-tár.
Droguiste, m. fűszerész.
Droit, m. egyenes út; ch. helyes nyom; 2. igaz, igazság; it. jog; de —, adt. jogosan; 3. jogtudomány; 4. hatalom; illeték; jogositvány; p. où il n'y a rien le roi perd ses —s, a hol nincs, ott ne keress: fin. adó; vám, illeték; II. —, adv. egyenesen; fam. il ne va pas —, nem őszinte; III. —, e, a. egyenes; 2. fig. őszinte, derék, becsületes; 3. jobb; IV. —e, f. jobbkéz; jobboldal; 4. à —, adt. jobbra; fig. prendre à — et à gauche, mindent elfogadni.
Droitement, adv. egyenesen; helyesen.
Droiture, f. őszinteség, becsületesség; 2. en —, adt. egyenesen.
Droiturier m. őszinte ember; 2. hűvéd-úr.
Drôlatique, a. bohókás.
Drôle, a. furcsa, furcsa; 2. m. ravasz kópé; semmirekellő; —ment, adv. furcsán, mulattatón.
Drôlerie, f. furcsa ötlet, hohóság, tréfa.
Drôlesse, f. rima.
Dromadaire, m. egynyergű teve.
Dronte, m. orn. lepcsés dudu.
Drosère, f. bot. harmatfű.
Drosomètre, m. phys. harmatmérő.
Drosse, f. mar. ágyúkötel.
Drouille, f. com. áldomás.
Drouine, f. chaud. üstfoldozó tarisznya.
Drouineur, m. üstfoldozó.
Droupe, v. drupe.
Droussage, m. gyapju kenése.

Drousser

Drousser, v. a. gyapjut kenni.
Droussette, f. gyapjugyaráró.
Drousseur, m. gyaráró.
Dru, e, a. szállás; fig. vitor; 2. sürű; 3. m. pop. c'est un —, vig cimbora; II. —, adv. sürűen.
†Druement, adv. híven.
†Druerie, druiderie, f. barátság; baráti jog; uri jog.
Druge f. jard. buja hajtás.
Dugeon, m. jard. rügy, bimbó.
Drupacé, e, a. bot. csontáros; 2. —es, f. bot. csontárgyi-mölcsök.
Drupe, m. jard. csontárgyi-mölcs.
Dryade, f. myth. erdőnimfa; 2. bot. ezüstös emreke.
Dryas, m. bot. magcsákó.
Dû, m. követelés, illeték; 2. kötelesség.
Dualisme, m. phil. kételviség.
Dubitateur, m. kétkedő.
Dubitatif, ve, a. gr. kétes.
Dubitation, f. kétely.
*Dubitativement, adv. kétkedve.
Duc, m. herceg; orn. fülesbagoly.
Ducal, e, a. hercegi.
Duc-duc, m. bot. kenyérfa.
Duché, m. hercegség.
Duchesse, f. hercegnő.
Ductile, a. minér. nyújtható; fig. simulékony.
Ductilité, f. phys. nyújthatóság.
Duègne, f. komorna; 2. kísérő; 3. kerítő.
Duel (-èl), m. párbaj; gr. kettes.
Duelliste (-è-liste), m. párvívó; 2. verekedő, veszekedő.
Dugon, dugong, m. rozmár.
†Duire, v. n. ir. imp. tetszeni, kelleni; 2. v. a. idomítani.
Duit, m. pêch. keresztgát.
Duite, f. manuf. belfonál.
Dulcificatif, ve, a. édesítő.
Dulcification, f. édesítés.
Dulcifier, v. a. chi. édesíteni.
Dulcinée, f. burl. szerető.

Dure

Dûment, adv. prat. kellőleg.
Dumeteux, se, a. bokros.
Dumicole, a. bokrok közt tartózkodó.
Dune, f. fövenyhalom, homokbucka.
Duo, m. mus. párdal; fig. — d'injuries, kölcsönös szidalmazás; — décinal, e, a. math. tizenkétszámú; — dénal, e, a. méd. nyombélhez tartozó; — dénite, f. méd. nyombéllob; — dénum (-nome), m. an. nyombél.
Dupade, f. csalás.
Dupe, f. ostoba, buta; rászedett.
Duper, v. a. rászedni, boldondá tenni. [tás.
Duperie, f. csalás; 2. ámt.
Dupeur, se, s. csaló, ámtó.
Duplicaire, m. kettős zsoldot húzó.
Duplicata, m. kettős oklevél; 2. jur. másodlat; 3. fam. másodszor. [szerező.
Duplicateur, m. phys. két-
Duplicatif, ve, a. kettőztető. [szerezés.
Duplication, f. kettőzés, két-
Duplicité, f. kettősség; fig. kétazínűség.
Duplique, f. pal. viszály.
Dupliquer, v. n. pal. viszályt benyújtani.
Dur, e, a. kemény; 2. rágós; p. il a l'oreille —e, nagyot hall; 3. durva, goromba; súlyos, terhes; 4. nehéz; fig. kellemetlen; t. t. vin —, karcos bor; temps —, zord idő.
Durabilité, f. did. tartósság.
Durable, a. tartós.
Duracine, f. jard. duránci harack.
Dur-à-mire, m. pop. tapasztalt ember.
Durant, prép. közben; six ans —, hat évig. [rók.
Dur-bec, m. orn. süvöltő, p.
Durcir, v. a. megkeményíteni; 2. v. n. et se —, v. r. megkeményedni.
*Durcissement, m. keményedés; keményítés.
Dure, f. kemény föld; cou-

Durée

- cher sur la —, *puszta földön feküdni.*
 Durée, f. tartam: tartósság.
 Durement, adv. keményen; durván.
 Durer, v. a. tartani, fönmaradni; 2. abs. une étoffe à —, *tartós kelme*; p. faire vie qui —e, *gazdálkodni*; it. *fecsérelni*; 3. fig. ne pouvoir — en place, *nem maradhat veszteg*; il ne pouvait — dans sa peau, *örömében majd kibujt bőréből.*
 Duret, te, a. keményes.
 Dureté, f. keménység; fig. ridegség; 2. érzéketlenség, durvaság; 3. pl. gorombaságok.
 Durillon, m. bőrkéreg.
 Durillonner, v. u. et se —, v. r. megkérgesedni.
 Durissime, a. nagyon kemény.
 Duriscule, a. g. p. keményes.
 Dusil, dusi, v. fausset.
 Duvet, m. *pehely*; fig. *piheszakál*; bot. *bolyh, molyh.*
 Duveteux, se, a. *pelyhes.*
 Dynam'ètre, —omètre, m. ast. *erőmérő*; —ique, f. phys. *moztan.*
 Dynaste, m. *uralkodó*; —stie, f. *uralkodás*; —stique, a. *uralkodói.*
 Dys'cole, a. m. *különc (valásban)*; —crasie, f. *méd. vérnek rossz vegyülete*; —écie, f. *rossz hallás*; —elcie, f. *rosszfajuság*; —enterie, —senterie, f. *vérhas*; —enterique, —senterique, a. *vérhacnemű*; —esthésie, f. *méd. gyöngeség*; —opie, f. *kettőslátás*; —pepsie, f. *rossz emésztés*; —phagie, f. *nehéz nyelés*; —pnée, f. *szűkmellűség*; —thymie, f. *levertség*; —urie, f. *húgyrekedés.*
 Dytisque, m. ent. *merülő.*

E.

E, m. a betűsorozatban ötödik; II. rövidítések: 1. a

Eau

- vegyészetben: *éterine*; 2. az iránytűn: *Est*; 3. Excellence vagy Eminence; 4. zenében a hangrovat harmadik zengője: *mi.* 5. régi szertartás szerint: *jeudi*; 6. a rómaiaknál; 40; és E, 4000.
 Eau, f. phys. *víz*; fig. c'est un médecin d'— *douce, ügyetlen orvos*; pr. mettre de l'— dans son vin, *beljebb szedni a gyeplőt*; aller à la bonne —, *sokáig késni*; 2. *eső*; le temps est à l'—, *az idő esőre áll*; 3. *tenger, folyó, tó, tócsa*; fig. être à veau-l'—, *meghiúsulni*; pr. il est revenu sur l'—, *ismét fölsegítette magát*; à fleur d'—, *adt. vízirányos*; 4. mar. faire de l'—, *ivó vizet beszedni*; —x d'un navire, *hajónyom*; —montante, *dagály*; —vive, *szökőár*; 5. méd. *ásványvíz*; *gyógyforrás*; 6. *nedv, nedvesség*; fig. fondre en —, *könyekre olvadni*; 7. *izzadság*; pop. *húgy*; faire de l'—, *húgyozni*; 8. *mesterséges víz*; —de vie, *pálinka*; —de la reine d'Hongrie, *magyar víz (szépítő szer)*; —forte, *választó víz*; manuf. *csinosan*; salp. —mère, *tiszta lúg*; 9. *nedv, lé*; lap. *fény*; serr. couleur d'—, *acélkék.*
 Éautognosie, f. phil. *önismeret.*
 Eaux-et-fôrets, f. pl. *erdész, vadászat és halászat*; grande-maître des —, *főerdőmester.*
 s'Ébahir (-ba-ir), v. r. *bámolni.*
 Ébahissement (é-ba-i-ce), m. *bámulás.*
 Ébarber, v. a. *körülvágni*; *megnyesni*; *leszedni*; *le-reszelni*; *megnyirni.*
 Ébarboir, m. *vágókés*; *érvéső.*
 Ébat, m. ord. pl. fam. *időtöltés*; prendre ses —s, *mulatni*; ch. mener les

Éblouissant

- chiens à l'—, *ebeket jár-tatni.*
 Ébattement, m. g. p. *öröm, gyönyörködés.*
 s'Ébattre, v. r. *mulatni.*
 Ébaubi, e, a. pop. g. p. *bámoló*; it. *hüledező.*
 Ébauchage, m. *vázolás*; pr. *gyúrás*; épingl. *csiszolás.*
 Ébauche, f. peint. *vázlat.*
 Ébaucher, v. a. tech. *vázolni*; coutel. *reszelni*; peint. *árnyalni*; form. *nagyzni*; pot. *gyúrni.*
 Ébauchoir, m. charp. *topor*; fil. *gereben*; porc. sculp. *képnymó eszköz.*
 Ébaudir, v. a. g. p. *mulat-tatni*; 2. se —, v. r. *mulatni.*
 Ébaudise, f. *víg kedély.*
 Ébaudissement, m. *vigadás; ujongás.*
 Ébe, ebbe, f. *apály*; p. ce qui vient de flot, s'en retourne d'—, *ebül gyűlt marhának ebül kell vesznie.*
 Ébenacé, e, a. bot. *ébenfa-nemű.*
 Ébène, f. *ébenfa*; fig. che-veux d'—s, *koromfekete haj.*
 Ében'er, v. a. *ébenfeketére edzeni*; —ier, m. bot. *ébenfa (élő)*; —iste, m. *műasztalos*; —isterie, f. *műasztalosság; ébenmű.*
 Éberlué, e, a. *elámult.*
 †Éberluer, v. a. *álmélkodásba ejteni.*
 Ébertauder, v. a. drap. *első nyírást adni.*
 Ébété, ébêtement, ébêtir, ébêtude, v. *hébété etc.*
 *Ébiber, v. a. *behörpölni.*
 Ébie, f. *tócsatorna.*
 Ébisèlement, m. t. t. *tölcsér-alakú fűrés.*
 Ébiseler, v. a. tour. *tölcsér-alakban fűrni.*
 Éblouir, v. a. *kápráztani*; 2. fig. *elámítani*; 3. fig. *elcsábítani*; 4. il est —i de sa fortune, *büszke vagyonára*; 5. s'—, v. r. *könnyen lelkesedni.*
 Éblouissant, e, a. *vakító*; fig. *ámító.*

Eblouissement

Eblouissement, m. káprázás; fig. ámitás; csábítás.
Éborgner, v. a. félszeművé tenni; fig. elhomályosítani.
Ébotter, v. a. jard. megnyesni.
Ébouffer, v. n. et s'—, v. r. pop. s'— de rire, megpukkanni nevetésben.
Ébouillanter, v. a. t. t. gubókat forró vízbe mártani.
Ébouiller, v. n. ir. befőni.
Éboulement, m. beomlás.
Ébouler, v. n. beszakadni.
Ébouleux, se, a. omladozó.
Éboulis, m. omladék.
Ébouquer, etc. v. épinceler, etc.
Ébourgeonnement, m. jard. levagdalás.
Ébourgeonneur, m. ent. rügyevő.
Ébourgeonnoir, m. jard. nyeseő-kés.
*Ébouriffant, e, a. vára'lan, föltűnő.
Ébouriffé, e, a. kuszált; fig. zilált.
*Ébouriffer, v. a. meglepni; sodrából kihozni.
Ébourrer, v. a. corr. megkoppasztani.
Ébraisoir, m. t. t. szénlapát; 2. szélfogó.
Ébranché, e, a. agr. ágatlan.
Ébranchement, m. jard. legalyazás.
Ébrancher, v. a. jard. legalyazni.
Ébranchoir, m. jard. kacor.
Ébranlement, m. megrendülés; it. fig.
Ébranler, v. a. megrendíteni; fig. megingatni; 2. s'—, v. r. inogni; megrendülni; guer. megindulni.
Ébrasement, m. arch. tágitás.
Ébraser, v. a. arch. tágitni.
Ébrécher, v. a. csorbítani; 2. s'—, v. r. csorbulni.
Ébrener, v. a. (un enfant), piszoktól megtisztítani.
Ébrillade, f. man. rántás kantárszárral.
Ébrosser, v. a. vign. kacsolni.

Ébroudeur

Ébroudeur, m. tir. huzalkészítő.
Ébrouement, m. man. horkadás.
Ébrouer, v. a. teint. öblíteni; 2. v. n. et s'—, v. r. man. horkanni.
Ébruiter, v. a. kifecsegni; elhíresztelni; 2. s'—, v. r. elhíresedni.
Ébrun, m. agr. üszögös búza.
Ébuard, m. ékszeg.
Ébudes, f. pl. agr. ugarföld.
Ébulition, f. fölforrás; 2. méd. kiűg.
Écaché, e, a. zúzott.
Écachement, m. t. t. zúzás; lapulás.
Écacher, v. a. zúzni; lapítani; cir. gyúrni; pap. sajtolni.
Écacheur, m. tir. lapító; — d'or, aranyverő.
Écaffer, écafer, v. a. fűzfavesszőt hasogatni.
Écaignon, m. pop. bűz.
Écagne, écague, f. rub. pászma.
Écaillage, m. sal. lehántás.
Écaille, f. h. n. pikkely; fig. enfin les —s lui tombent, végre kinyílt a szeme; 2. héj; com. tajok; icht. fűrtfogó; ent. — marbrée, szilfalepke; conch. — de rocher, csészecsiga; métal. —s, vassalak. [(hal).
Écaillé, e, a. megvakart
Écailler, v. a. megvakarni (halat); héjából kivenni (kagylót); tajokkal kirakni; 2. s'—, v. r. hámítani, foszlani.
Écailler, ère, s. osztrigárus.
Écailleux, se, a. pikkelyes; com. üveges. [fog.
Écaillon, m. man. horgas.
Écaillure, f. plomb. hárttyácska.
Écale, f. héj; hüvely; mar. kikötő; faire —, kikötni.
Écaler, v. a. hámozni; fejteni.
†Écalot, m. dió.
Écang, m. écon. tiló.
Écanguer, v. a. écon. tilolni.

Écerneau

Écangueur, m. kenderetörő.
Écarbouiller, v. a. b. szétzúzni; betörni.
Écardonneur, m. orn. kenderike.
Écarissoir, m. bij. szurkáló; dor. mélyítő; van. hasogatókés.
Écarlate, f. skarlát; 2. skarlátszövet; fig. java, színe.
Écarlatine, v. scarlatine.
Écarquillement, m. kiterpesztés, meresztés.
Écarquiller, v. a. kiterpesztetni; kimeresztetni.
Écarrir, etc. v. équarrir, etc.
Écart, m. kitérés; maréch. izrokkanás; fig. eltérés; an. — d'os, ficamodás; jeu. letett kártya; jur. pótadó; 2. à l'—, adt. félre; mettre à l'—, mellőzni.
Écarté, m. jeu. kártyajáték neme; 2. —, e, a. távol, félreeső.
Écartèlement, m. négyelés.
Écarteler, v. a. fölnégyelni.
Écartement, m. eltávolítás; eltérés; elkülönítés; an. elválasztás.
Écarter, v. a. eltávolítani; szétkergetni; szétszórni; 2. szórni (fegyverről); 3. eltéríteni; fig. elhárítani; 4. jeu. letenni; 5. s'—, v. r. eltávozni; fig. eltérni.
Écartillement, etc. v. écarquillement, etc.
Écaudé, e, a. farkatlan.
Écavecade, f. man. fam. rántás az állazóval.
Ecbolique, a. méd. méhajtó.
Eccathartiques (é-ca-), s. a. pl. méd. hashajtó.
Ecchymose (é-ki-), f. chir. vérakadmány; kékfolt.
Ecclési'arque, m. h. eccl. templom-átya; —astique, a. egyházi; 2. papi; 3. m. lelkész, pap; 4. théo. Sírak Jézus könyve; —astiquement, adv. egyházilag; —e, f. hitközség.
Ecc'oprotique, s. a. pharm. gyöngénhajtó; —rémo-carpe, m. bot. bigebecő.
Écerneau, m. dióbél.

Écerner

Écerner, v. a. kivenni (magot).
 Écervelé, e, a. ostoba, meg-gondolatlan.
 †Écerveler, v. a. agyonlőni.
 Échafaud, m. állvány; 2. nézállvány; 3. verpad; 4. riv. hácsó.
 Échafaudage, m. bát. építő-állvány; fig. készülétek; riv. cölöpzet.
 Échafauder, v. n. állványt fölállítani; 2. fig. s'—, v. r. készülni.
 Échalas, m. vign. szőlőkaró; p. il a avalé un —, pecke-sen tartja magát.
 Échalassement, m. vign. ka-rózás.
 Échalasser, v. a. karózni.
 Échalier, m. porgolát.
 Échalotte, f. bot. mogoró-hagyma; orn. zúgósíp.
 Échampeau, m. pêch. ho-rogzsineg.
 Échamper, échampir, v. a. peint. kiemelni.
 Échancré, e, a. bot. csipkés; an. kiüvelt.
 Échancer, v. a. kiüvelni, ka-nyarítani; cord. megfa-ragni.
 Échancrure, f. kiüvelés; cord. megfaragás.
 Échandole, f. zsindely.
 Échange, m. csere; 2. en —, adt. cserében; helyette; ellenében.
 *Échangeable, a. cserélhető.
 Échangeage, m. techn. öblö-getés.
 Échanger, v. a. cserélni, ki-cserélni; dipl. közölni; pap. simítani.
 *Échangiste, m. pal. cse-rélő.
 Échanson, m. anc. pohár-nok.
 Échansonnerie, f. pohár-nokság.
 Échantiller, v. échantillon-ner.
 Échantillon, m. minta; com. anyamérce; cont. minta-könyv.
 Échantillonnage, m. minta-vétel.
 Échantillonner, v. a. pró-

Echanvrer

bálni, összehasonlítani; com. mintát levágni.
 Échanvrer, v. a. fil. törni.
 Échanvrouir, m. fil. kender-törő.
 Échappade, f. grav. hibás metszés.
 Échappatoire, f. fam. ürügy.
 Echappé, m. fig. et fam. bo-londos ember; un jeune —, vadonc; un — de la corde, akasztófa címere.
 Echappement, m. horl. ke-tyegő; mécan. tuyau d'—, gőzcső.
 Echapper, v. n. megszökni, elillanni; fig. kikerülni; 2. kicsúszni, kisurranni; kiesni; fig. elfelejteni; ce mot m'a —é, e szót elfe-lejtettem; ce mot m'est —é, e szó kisurrant ajka-mon; la patience m'—e, türelmem fogy; il laissa — un profond soupir, mély sóhaj tört ki kebléből; II. v. a. elkerülni, kikerülni; pr. l'— belle, könnyen me-nekülni; III. s'—, v. r. megszökni; coutur. kisza-kadni, fesleni; jard. sar-jadni, hajtani; 2. kiöm-leni; fig. il s'—e souvent, gyakran megfélekedzik ma-gáról.
 Écharbot, m. bot. sulyom.
 Échard, v. ladre.
 Écharde, f. szálka.
 Échardonnage, m. agr. gyom-lálás.
 Échardonner, v. a. agr. ki-gyomlálni, kitépni.
 Échardonnoir, m. agr. bo-gács-sarló.
 Écharnement, m. corr. hur-nyázás.
 Écharner, v. a. corr. hur-nyázni; tann. levakarni.
 Écharnoir, m. corr. varga-kés.
 Écharnure, f. corr. lehúso-lás; 2. vakaré.
 Écharpe, f. sallang; tisztöv; fig. changer —, vélemé-nyét változtatni; 2. chir. karpólya; guer. kereszt-vágás; fig. il a l'esprit en —, bogara van; 3. váll-

Echauffer

ruka; 4. t. t. bát. görgős csiga; hydr. —s, pl. gyűj-tő árkok; maç. kormány-kötél; pont. szorító kötél.
 Écharpé, c, a. sallangos.
 Écharper, v. a. keresztvá-gást adni; maç. v. cha-bler.
 Écharpillerie, v. brigandage.
 Échars, e, a. fukar; mar. vents —, változó szelek; mon. csekély értékű.
 Écharser, v. n. mar. le vent —e, a szél változó.
 Écharseté, f. fukarság; mon. csekélyértékűség.
 Écharseter, v. a. mon. cse-kély értékben verni.
 Échasse, f. faláb; fig. mon-ter sur des —s, duzzogni; begyeskedni; bát. mérle; orn. csigászverlábú.
 Échassier, m. orn. bibic.
 Échauboulé, e, a. méd. pör-senéses.
 Échauboulure, f. pörsenés.
 Échaudage, m. t. t. áztatás; maç. mészlé.
 Échaudé, m. pât. tolófánk; 2. tábori szék; 3. jard. há-romszögű szegély-ágy.
 Échaudé, e, a. agr. ritka; töpörödött.
 Échauder, v. a. cuis. öblö-getni; 2. leforrázni; 3. megégetni; pr. chien —é ne revient pas en cuisine, kárán tanul az ember; 4. s'—, v. r. megégetni, meg-forrázni magát; fig. s'— les doigts, rajta vesztetni.
 Échaudoir, m. drap. forrázó teknő.
 Échaudoire, f. bouch. vágó-híd.
 †Échaudole, v. bardeau.
 Échaudure, f. méd. égésfáj-dalom. [lés.
 Échauffaison, f. méd. hevü-
 Échauffant, e, a. hevítő.
 Échauffe, f. cham. izzasztás; 2. tan. izzasztó.
 Échauffé, m. écon. üszög-szag; 2. —, e, a. üszögös.
 Échauffement, m. méd. föl-melegedés; fölhevítés.
 Échauffer, v. a. melegíteni, fűteni; fig. fölhevíteni; 2.

Échauffourée

Echets

Éclat

s'—, v. r. megmelegedni; jólhevülni; fig. megharagudni; fam. il s—e dans son harnais, tűzbe jő.
Échauffourée, f. fam. balgaság, ostoba tett; 2. cselepteté.
Échauffure, f. méd. hőpörs.
Échauguette (-ghète), f. foit. őrtorony.
Échaux, m. p.. écon. csapolya.
Écheable, a. com. lejáró.
Échéance, f. com. lejárat.
Échec (é-chèke), m. jeu. sakk; fig. il est — et mat, oda van; 2. kudarc, veszteség; 3. —s, pl. jeu. (échè), sakkjátzsma; sakkábrák.
Échée, v. écheveau.
Échelage, m. cout. lábtójog.
Écheler, v. a. cout. pelengerezni.
Échelette, f. lábtóka; székeloldal; orn. falmászó fakúsz.
Échelier, v. rancher.
Echelle, f. lajtorja; pr. v. sentir; — double, szedő lajtorja; — de corde, kötélhágcsó; arith. fokozat; — sociale, rangsor; géom. fokasz, fokmérő; mus. hangsor; t. t. — de couleurs, színfokozat.
Échelon, m. fok; fig. polc.
Échelonner, v. a. mil. lépcső alakban fölállítani.
Échenal, écheneau, échenet, m. ereszcatorna (csak fából).
Échène, f. échénéis, échénéide, m. icht. bicskahal.
Échenillage, m. jard. hernyászás.
Écheniller, v. a. jard. hernyászni.
Échenilleur, m. agr. hernyászó; orn. hernyász-futrinka.
Échenilloir, m. jard. hernyász-olló.
Écherpiller, v. a. rabolni; —ie, f. rablás.
†Échète, échette, f. cout. örökség.

Échets, m. pl. jövedék.
Écheveau, m. motring; fig. démêler un —, kuszált ügyet rendbe hozni.
Échevelé, e, a. kuszált, kócos (haj).
†Échever, v. n. szökni, menekülni. [ka.
Échevette, f. com. m. bábocs-
†Échevin, m. városi tanácsnok.
†Échevinage, m. tanács-hivatal.
Échif, ve, a. vén. nagyéhes.
Échiffre, m. arch. lépcsőfal.
Échignole, f. passem. orsó.
Échillon, m. vízforgatag (keleten).
Échinacée, f. bot. csutkakúp.
Échine, f. an. hátgerinc; —né, e, a. bot. tüskés; —née, f. cuis. felsár; —ner, v. a. derekát leverni; fig. = q. des coups, vkit jól elverni; fam. agyonverni; s'—, v. r. derekát törni; fig. magát agyondolgozni; —nides, m. pl. z. tüskés férges; —nite, f. h. n. kőkaagyló; —non, m. écon. aludttej-köcsög; —nope, f. —nopode, f., —nops, m. bot. laptaborz; —oïdès (échio-i-dèce), f. bot. festő atracél.
Échiqueté, e, a. bl. kockás.
Échiquier, m. jeu. sakk-tábla; en —, adt. keresztben.
Échium (-ome), m. bot. kígyószisz.
Écho (éko), m. viszhang.
Échoir, v. n. ir. háramlani, jutni; 2. lejárni; pal. esni (büntetésbe); 3. bien ou mal —, jól vagy rosszul járni.
Échome, f. mar. evezőszög.
Échomètre (-ko-), m. mus. hangmérő.
Échoneler, v. a. agr. zabot gyűjteni.
Échoppe, m. bódé, fasátor; aff. bökesz; grav. karctű.
Échopper, v. a. grav. karctűvel dolgozni.

Échoppier, ère, s. szatócs.
Échouage, échouement, m. mar. partra hányatás.
Échouer, v. n. mar. zátonyra jutni; 2. hajótörést szenvedni; fig. kudarcot vallani; 3. v. a. zátonyra juttatni.
Échymose, f. chir. kék folt.
Écimable, a. jard. botolható.
Écimage, m. jard. botolás.
Ecimer, v. a. jard. botolni.
Éclabousser, v. a. sárral befecscsenteni; fig. lenézni.
Éclaboussure, f. sárfolt; fig. et fam. kudarc.
Éclaffer, v. éclater.
Éclair, m. villám; fényvillanás; fig. passer comme un —, villámsebességgel hajítani stb.: chi. pill.
Éclairage, m. kivilágítás.
Éclairci, m, e. f. tisztás.
Éclaircir, v. a. megvilágítani. földeríteni; fényesíteni; 2. tisztálni; 3. vigályítani, gyéríteni; ritkíteni; 4. fig. megmagyarázni, földeríteni; t. t. bonn. bolyhozni; corr. fényíteni; 5. s'—, v. r. tisztulni, derülni; ritkulni; fig. fogyni; tisztába jöni.
Éclaircissement, m. fölvilágosítás; 2. nyilatkozat.
Éclaircisseur, m. sodrony-csiszoló.
Éclaire, f. bot. gódirc.
Éclairement, m. világítás.
Éclairer, v. a. megvilágosítani; 2. fig. fölvilágosítani; 3. kiábrándítani; 4. világitni; fig. —q. vigyázni (valakire); lesni (vkit); mil. kutatni; jeu. — le tapis, a tételt maga elé tenni; 5. v n. világitni; csillogni; chi. pillogni; 6. imp. villámlani.
Éclairiette, f. bot. ékes csilla.
Éclaireur, m. fölvilágosító; mil. —s, csatár; mar. vezérhajó.
Éclamé, e, a. h. n. szárnya-szegett. [comb.
Éclanche, f. bouch. ürü-
Éclancher, v. écrancher.
Éclat, m. szálka; forgács; 2. fény; it. fig.; 3. fig.

Eclatant

nagyszerűség, pompa; 4. csattanás, ropogás; hang; fig. fölتيünés; 5. láрма, zaj; botrány; 6. minér. — de cuivre, rézfény.
 Éclatant, e, a. fényes, fénylő, ragyogó; csattanó; fig. fölتيünő; szembeszökő; 2. m. bij. mesterséges gyémánt; orn. kurukuru.
 Éclatante, f. artif. fényröppentyű.
 Éclaté, e, a. hasadt, repedt.
 Éclater, v. n. szétpattanni, szétszakadni, robbanni; repedni; hasadni; kitörni; 2. ragyogni; it. fig. 3. ropogni, csattanani, hangzani; fig. kifakadni; kitörni; 4. nyilvánulni; 5. mett. lepattanni; 6. v. a. jard. hasogatni; 7. s'—, v. r. hasadni, szétrobbanni.
 Éclèche, m. féo. szétdarabolás.
 Éclectique, s. a. phil. elvgyűjtő; válogató; —ment, adv. válogatva.
 Éclectisme, m. phil. elvgyűjtés, válogatóság.
 Éclie, m. faszálka.
 Éclichement, v. éclèche.
 Éclicher, v. démembrer; 2. v. éclipser.
 Éclipse, f. phys. fogyatkozás; fig. eltűnés; it. elhomályosodás.
 Éclipsement, m. eltűnés; eltörlés.
 Éclipser, v. a. astr. elhomályosítani, elsötétíteni; it. fig. féo. szétdarabolni; 2. s'—, v. r. elsötétedni; fig. eltűnni. [2. a. napúti.
 Écliptique, f. astr. pályakör;
 Éclisse, f. chir. csontküllő; artil. — des bombes, roncsa darab; bois. szelmény; van. hasogatott fűzfareszsző; gyékénykas.
 Éclisser, v. a. chir. csontküllő közé illeszteni; 2. szétszítani, törni; 3. v. éclabousser.
 Écloge, m. ant. pásztordal.
 Écloppé, e, s. a. bēnavékonnyú, nyomorék; fam. il est toujours —, göthös.

†Eclopper

†Éclopper, v. a. hénítani.
 Éclore, v. n. ir. kikelni, kibúvni (tojásból); jard. fakadni, fesleni, nyilni; fig. virradni; it. napfényre jutni.
 Écllosion, f. kikelés, kibúvás (tojásból); jard. kifakadás, kinyílás.
 Écluse, f. hydr. zsilip.
 Éclusée, f. navig. zsilipvíz.
 Écluser, v. a. navig. zsilipen áthajózni; 2. zsilippel ellátni.
 Éclusette, f. bot. bolondgomba.
 Éclusier, m. zsilipmester.
 Écobuage, m. agr. tarlóperzselés; erdőégetés.
 Écobue, —bure, f. agr. pázsitszelő.
 Écobuer, v. a. agr. perzselni; égetni.
 Écochelage, m. agr. rend.
 Écocheler, v. a. agr. rendet vágni.
 Écocher, v. a. boul. dagasztani.
 Écofrai, —roi, —ret, m. t. t. szabódeszka.
 Écoinson, m. arch. sarokkő; am. sarokszekrénny.
 Écoisson, m. agr. rövid bázda.
 Écolage, m. oskolapénz.
 Écolâtre, m. cath. hittanár.
 École, f. iskola; — militaire, katonai növelde; — primaire, elemi iskola; — normale, tanító-képezde; p. faire l'— buissonnière, iskolát kerülni; dire la nouvelle de l'—, kifecsegni vmit; bot. — de botanique, fűvészkert; mar. gyakorló hajó; 2. peint. modor. [vájás.
 Écoletage, écolletage, m. ki.
 Écolite, f. orf. nyak.
 Écoleter, écolleter, v. a. artil. kivájni.
 Écolier, ère, s. tanítvány; fig. kezdő; pap. papier —, hitvány papir.
 Écollage, m. corr. húsolás.
 Éconduire, v. a. ir. kiutasítani, kivezetni; 2. elutasítani.

Écorchure

Éconduisement, m. kiutasítás; elutasítás.
 Économat, m. igazgatóság; igazgatói lak.
 Économe, a. gazdálkodó, takarékos; 2. s. gazda; gazdaasszony; 3. gazdász; 4. z. gyökerész-egér.
 Économie, f. gazdaság; takarékoság; fig. — politique, államgazdaság; arch. beosztás; lettr. föltszítás.
 Économique, a. gazdasági; takarékos; 2. f. gazdálkodás mestersége; 3. végrendeleti végrehajtó; —ment, adv. gazdaságosan; takarékosan.
 Économiser, v. a. gazdálkodni; takarékoskodni.
 Économiste, m. államgazdász.
 Écope, f. mar. vizlapát; jard. jelelő-vas.
 Écoperche, f. arch. csuszatófa; 2. állásgerenda.
 Écorce, f. jard. kéreg, héj; fig. külszín; pr. il ne faut pas mettre le doigt entre le bois et l'—, ne bántsd ami nem éget; tan. csáva.
 Écorcement, m. écon. meghántás.
 Écorcer, v. a. hámozni; 2. s'—, v. r. hámlani.
 Écorché, m. peint. bábú.
 Écorche-cul, à —, adt. seggen csúsztatva; fig. kényszerítve; illetlenül.
 Écorcher, v. a. lenyúzni, megnyúzni; fejteni; 2. horzsolni; jard. megsérteni; sculp. levakarni; karcolni; fig. elcsúfítani, elrontani; pr. autant vaut celui qui tient que celui qui —e, együtt kapott, együtt függ; — le renard, okádni; 3. fig. nyúzni — fosztani; csalni-lopni; 4. s'—, v. r. vérig vakarózni; kisebesedni.
 Écorcherie, f. nyúzgyep; fam. rablóbarlang.
 Échorcheur, m. döngnyűző; fig. csalo, embernyűző.
 Écorchure, f. karcolás; 2. karc.

Écorcier

Écorcier, m. tann. *cserpajta*.
 Écore, f. mar. *meredek part*.
 Écorner, v. a. *szarvát letörni*; 2. *szögletétől megfosztani*; *legyalulni*; fig. *lecsipni*; *megnyirbálni*; 3. *mil. megrohanni*.
 Écornifler, v. a. *élősködni*.
 Écorniflerie, f. *élősködés*.
 Écornifleur, se, s. *tányérnyaló*.
 Écornure, f. arch. *csonka szöglet*.
 Écossais, se, s. *skót*; pr. *fier comme un —, büszke mint a páva*.
 Écosser, v. a. jard. *kifejteni*.
 Écosseur, se, s. *köpesztő*.
 Écot (é-ko), m. *költség (ételitalra)*; fig. *il a bien payé son —, megtette a magáét*; 2. *társaság*; p. *allez parler à votre —, otthon parancsoljon*.
 Écotage, m. agr. *leindázás*.
 Écotard, v. porte-hauban.
 Écôter, v. a. agr. *leindázni (dohányt)*.
 Écouage, m. cout. *halott-kémlet (erőszakos halálnál)*; 2. *útak, folyók stb. vizsgálása*.
 Écouane, —ène, —enne, f. mon. *pénzráspoly*.
 Écouaner, v. a. mon. *pénzt megreszelni*.
 Écouanette, f. tab. *fogaslemez*.
 Écouer, v. a. *farkát rövidre vágni*; chien —é, *kusza eb*.
 Écouffle, m. orn. *kánya*; 2. v. *cerf-volant*.
 Écoulement, m. *lefolyás*; méd. — *de semence, ondó-folyás*; com. *kelet*.
 Écouler, v. n. *lefolyani*; 2. v. a. — *le cuir, corr. vizes bőrt kisimítani*; 3. s'—, v. r. *kifolyani*; fig. *mulni*; *el-széledni*; mil. *visszavonulni*.
 Écoupe, écoupée, f. mar. *hajóseprő*; 2. min. *doroszló*; 3. agr. *vaslapát*.
 Écourgée, v. escourgée.
 Écourgeon, v. escourgeon.

Écourter

Écourter, v. a. *kurtítani*; fig. —é, *megnyirbált*.
 Écoussage, m. faïenc. *falt*.
 Écoutant, e, v. *auditeur*.
 Écoute, f. *rácsszék*; fort. *szeleldőlyuk*; mar. *vitorlakötél*; fig. *être aux —s, leselkedni*.
 Écouter, v. a. *hallgatózni*; *hallgatni*; *figyelni*; 2. *meghallgatni*; 3. s'—, v. r. *magát elkényeztetni*; pr. —e s'il pleut, *lesheted*.
 Écouteur, se, s. fam. *hallgatkozó*.
 Écouteux, a. m. man. *hökkenő*.
 Écoutille, f. mar. *hajóablak*.
 Écoutillon, f. mar. *ablakfödő*.
 Écoutoir, m. *hallcső*.
 Écouvette, f. *seprő*; fig. *chevauchouse d'—s, boszorkány*.
 Écouvillon, m. boul. *pemet*; artil. *ágyutörő*.
 Écouvillonneur, v. a. *kitörölni*.
 Écraigne, f. *fonógyűlde*.
 Écran, m. *ellenző*; fig. *servir d'— à q., vkit oltalmazni*; verr. *tűzellenző*.
 Écrancher, v. a. drap. *ráncozat kisimítani*.
 Écrasant, e, a. *szétzúzós, szét-törő*; fig. *lesujtó, lealázós*.
 Écrasement, m. *szétzúzás, rombolás*; fig. *lealázás*.
 Écraser, v. a. *szétzúzni, szétrombolni*; fig. *lesujtani*; *megsemmisíteni*.
 Écrémage, m. verr. *lehabzás*; écon. *fölözés*.
 Écrémer, v. a. écon. *fölözni*; verr. *lehabozni*; fig. *a javát elszedni*.
 Écrémole, m. écon. *fölözkanál*.
 Écrénage, écréner, v. *crénage etc.*
 Écrénoir, m. fond. d. car. *metsző-kés*.
 Écrêter, v. a. *lebontani*; écon. — *un coq., kakas taréját levágni*.
 Écrevisse, f. h. n. *rák*; p. *il va à reculons comme les —s, rákparipán jár*; éplu-

s'Écrouler

cher des —s, *apróságokkal bibelődni*; 2. *vörösré égetett kő*.
 Écrier, v. a. *tir. tisztítani*.
 s'Écrier, v. r. *fölkiáltani*.
 Écrieur, m. *tir. sodronytisztító*.
 Écriste, f. pèche. *halrekesz*.
 Écrin, m. *ékszekerényke*.
 Écrinier, m. *ékszekerénykészítő*.
 Écrire, v. a. *írni*; 2. *beírni*; *leírni*; 3. *levelet írni*; *hírt adni*; 4. *magát írásban lekötelezni*; fig. *il est écrit, el van határozva*; 5. *fogalmazni*.
 Écrisée, f. lap. *gyémántpor*.
 Écrit, m. *írás*; 2. *kézírás*; 3. *kézirat*; 4. pl. *füzet*; 5. en —, par —, adv. *írásban*.
 Écriteau, m. *fölrirat*; *raglap*.
 Écritoire, f. *írószer*; jur. *greffier de l'—, törvényszéki írnok*.
 Écriture, f. *írás*; 2. *kézírás*; p. *il entend les —s, okos ember*; 5. *irat*; 4. *szentírás*; 6. t. t. com. pl. *tőzskönyvek*; *tenir les —s, könyveket vezetni*; prat. *pöriratok*.
 Écriturer, v. a. *másolni*.
 Écrivain, m. *másoló*.
 *Écrivainier, v. n. *firkálni*; —ie, f. *firkálás*.
 Écrivain, se, s. *mázoló*.
 Écrivain, m. *író*; 2. *írnok*.
 Écrivassier, etc. v. *écrivainier, etc.*
 Écrive, f. manuf. *csáforta*.
 Écrivain, se, s. *írvagyó*.
 Écrou, m. méc. *csavartok*; jur. *foglyok lajstroma*.
 Écrouelles, scrophules, f. méd. *görvély*.
 Écrouelleux, v. *scrophuleux*.
 Écrouer, v. a. jur. *foglyok lajstromába beírni*.
 Écrouir, v. a. chi. *edzeni*.
 Écrouissage, écrouissement, m. *edzés*.
 Écroulement, m. *beomlás*; fig. *hanyatlás*.
 s'Écrouler, v. r. *beomlani*; fig. *megsemmisülni*.

Écroûter

Écroûter, v. a le pain, meg-
hámozni.
Écru, e, a. manuf. *nyers*;
toile —e, *kallatlan vászon*;
2. *nyersség*.
Écruer de bois, f. pl. e. f.
cserje.
Ecsarcome, m. ecsarcoose, f.
chir. husang.
Ectype, f. num. *pénzlenyo-*
mat.
Écu, m. *paizs*; bl. *címer-*
paizs; 2. *tallér*; pr. c'est
le père aux —s, *annyi a*
pénze, mint a polyva.
†Écuage, m. féo. *robotpénz*;
2. *chev. címerjog*.
Écueil, m. *szikla*; fig. *aka-*
dály; *veszély*.
Écuelle (kuè-le), f. *csésze*; 2.
pl. *edény*; pr. il a bien
plu dans son —, *álmában*
jött a szerencséje; bot.
— d'eau, *köldökfű*.
Écuellée, f. — de bouillon,
egy csésze leves.
Écuissier, v. a. e. f. *haso-*
gatni.
Éculer, v. a. *félretaposni*.
Éculon, m. cir. *merítő kazán*.
Écumage, m. *habszedés*;
fond. plomb d'—, *felzék-*
ólm.
Écumant, e, a. *habzó*.
Écume, f. *hab, tajték*; 2.
nyál; chi. *salak*; écon. —
printanière, ökörnyál; —
de mer, *tajt*; jeu. *hamis*
kocka.
Écumer, v. n. *habzani, taj-*
tékezni; 2. v. a. *habot*
szedni; fig. — le pot, *eltá-*
volítani (ami alkalmatlan);
aller — les marmites,
élősködni; — les mers, *ka-*
lózskodni.
Écumeresse, f. raff. *hab-*
szedő.
Écumette, f. *habszedő szita*.
Écumeur, m. *hableszedő*; fig.
— de marmite, *tányér-*
nyaló.
Écumeux, se, a. poét. *hab-*
zó, tajtékszó.
Écumoire, f. cuis. *habszedő*.
Écurage, m. *súrolás*.
Écurer, v. a. *súrolni*.
Écureuil, m. z. *evet*; — vo-

Écureur

lant, *repülő mókus*; icht.
kék csíkos sügér.
Écureur, se, s. *súroló*.
Écurie, f. *istálló, ól*; fig. et
fam. *piszkos odu*.
Écusson, m. bl. *címerpaizs*;
méd. *fütiüsző*; bot. *greffer*
à —, *szemre oltani*.
Écussonnable, a. *szemez-*
hető.
Écussonner, v. a. jard. *sze-*
mezni.
Écussonnoir, m. *szemzőkés*.
Écuyage, m. *paizshordozás*.
Écuyer (-kui-é), m. *chev.*
csatlós; 2. *lovag*; 3. lo-
vázmester; 4. *idomár*; lo-
var; 5. *udvari lovag*; 6.
— tranchant, *szelделő*; —
de bouche, *tálnok*; — de
cuisine, *konyhamester*;
jard. *fakaró*; agr. *mellék-*
sarjadék.
Écuyère, f. man. *lovarnő*.
*Édacité, f. poét. — du temps,
az idő emésztő ereje.
Édenté, e, a. h. n. *fogatlan*;
peigne —, *csorba fésű*; 2.
—s, m. pl. h. n. *kérődzők*.
Édenter, v. a. *fogat húzni*;
csorbitani.
Édictal, e, a. *felsőségi*.
Édifiant, e, a. mar. *épüle-*
tes.
Édificateur, m. *építkező*.
Édification, f. *építés*; 2. mor.
épületesség, áhitat.
Édifice, m. *épület*.
Édifier, v. a. *építeni*; fig.
alkotni; 2. mor. *épülni*;
3. fig. *kielégíteni, megör-*
vendeztetni; 4. *tudósítani,*
hírül adni.
Édit, m. *rendelet, rendel-*
mény.
*Éditer, v. a. *kibocsátani*; 2.
— un livre, *könyvet ki-*
adni.
Éditeur, m. *kiadó*; libraire
—, *könyvkiadó*.
Édition, f. *kiadás*.
Édossier, v. a. *levakarni*.
Édredon, m. com. *dánpe-*
hely.
Éducateur, trice, s. *nevelő*;
écon. — d'abeilles, *mé-*
hész.
*Éducable, a. *nevelhető*.

Effectuer

Éducation, f. *nevelés*; écon.
— d'abeilles, *méhészet*.
Édulcoration, f. chi. *édesi-*
tés.
Édulcorer, v. a. chi. *megéde-*
síteni.
Édule, a. bot. *megehető*.
Éduquer, v. a. pop. *nevelni*.
Éfaufiler, etc. v. effiler, etc.
Effaçable, a. *eltörölhető*.
Effacement, m. *kiirtás*.
Effacer, v. a. *kitörölni*; ki-
húzni; fig. *megsemmisíteni*;
2. fig. *elhomályosítani*; chap.
vegyíteni; 3. s'—, v. r. *el-*
enyészni; *megfakulni*.
Effaçure, f. *kitörlés*.
Effanage, m. *legalyazás*.
Effaner, v. a. *legalyazni*; 2.
lesarolni.
Effaré, e, a. *megzavarodott,*
megrémült.
Effarer, v. a. *megrémitni,*
megzavarni; 2. s'—, v. r.
megrémülni; *megzavarod-*
ni. [bentő.
Effarouchant, e, a. *megdőb-*
Effarouché, e, a. man. *bok-*
ros.
Effaroucher, v. a. *elriaszta-*
ni, elijeszteni; pr. — les
pigeons, *a vevőket elriasz-*
tani; fig. *elidegeníteni*; 2.
s'—, v. r. *megijedni, meg-*
riadni.
Effarvate, —vette, f. orn.
fűzike.
Effaucheter, v. a. agr. *zabot*
gyűjteni.
Effautage, m. tonn. *ócska*
donga.
Effectif, ve, a. *való, valódi*;
com. *paiement* —, *kész-*
fizetés; c'est un homme
—, *hiteles férfiú*; 2. m. —,
álladék.
Effection, m. math. *megje-*
lölés.
Effectivement, adv. *valóság-*
gal; *csakugyan*.
Effectrice, a. f. *hatásos*.
*Effectuation, f. *foganítás,*
valósítás.
Effectuer, v. a. *foganatosít-*
ni, eszközölni; com. — une
commission, *megrendelést*
teljesíteni; 2. s'—, v. r. *va-*
lósúlni.

Effélures

Effélures, f. pl. gant. *hul-ladékok*.
 Effémination, f. *elgyöngítés; elgyöngülés; fig. elpuhulás*.
 Efféminé, e, a. *elpuhult; nőies; 2. m. lágy ember; —ment, adv. elpuhultan*.
 Efféminer, v. a. *elpuhítani; elgyöngíteni; 2. s'—, v. r. elpuhulni; elgyöngülni*.
 Effervescence, f. chi. *pezsgés; fig. fölhevülés*.
 Effervescent, e, a. chi. *pezsgő; fig. tête —e, szeles, szeleburdi*.
 Effet (é-fè), m. *hatás; 2. jur. foganat, következmény; 3. teljesítés; pr. plus de paroles que d'—s, nagyobb füstje, mint lángja; à quel —? mivégre? 4. ingóság; com. értékpapírok; —commun, közvagyon; —s, butorzat; 5. en —adt, valóban*.
 Effeillage, m. effeillaison, f. jard. *lelevelezés*.
 Effeiller, v. a. jard. *lelevelezni; 2. s'—, v. r. leveleit hullatni*.
 Efficace, a. *működő; théo. hathatós; 2. f. hathatóság, erő; —ment, adv. hathatósan, erősen*.
 Efficacité, f. *hathatóság, erő*.
 Efficient, e, a. did. *ható*.
 Effigie, f. *kép; num. fej; en —, adt. képleg*.
 Effigier, v. a. *képleg kivégezni*.
 Effilage, m. t. t. *foszlás*.
 Effilé, m. *rojt; 2. —, e, a. rojtos; fig. nyulánk, karcsú; jard. vékony*.
 Effiler, v. a. *kifosztatni, kitépni; 2. s'—, v. r. foszlani*.
 Effiloché, effiloque, f. t. t. *nyílt selyem*.
 Effiloquer, v. a. *kitépni*.
 Effilures, f. pl. *foszlék, foszladék*.
 Effolier, v. *effaner*.
 Efflanqué, e, a. man. *elsanyargatott*.
 Efflanquer, v. a. *elcsigázni; horl. vékonyra reszelni*.

Effleurage

Effleurage, m. cham. *szőrtől megtisztítás*.
 Effleuré, v. a. *horzsolni, karcolni; fig. érinteni; fölhozni; cham. szőrért szedni; fleur. leszakítani*.
 Effleurir, v. a. chi. *kivirágozni*.
 Efflorer, v. *effleuré*.
 Efflorescence, f. chi. *kivirágzás; bot. virágzás; méd. küteg*.
 Effluence, f. phys. *kiömlés*.
 Effluent, e, a. phys. *ömlő*.
 Effluer, v. n. phys. *ömleni*.
 Effleuve, f. phys. *gőz, pára*.
 Efflux, effluxion, f. méd. *magzatvesztés*.
 Effondrement, m. agr. *forogtatás*.
 Effondrer, v. a. jard. *forgatni; 2. betörni, benyomni; cuis. bétét kivenni; 2. s'—, v. r. süppedni; beszakadni*.
 Effondrilles, f. pl. écon. *üledék; cuis. töpörtő*.
 Efforcement, adv. *erőlködve*.
 s'Efforcer, v. r. à, *erőlködni; 2. s'— de, fáradni*.
 Efformier, v. n. *kifakadni, kibuzogni*.
 Effort, m. *erőlködés; 2. remek; 3. áldozat; 4. dans l'—dudélat, a harc hevében*.
 Effouil, m. cout. *növedék*.
 Effracteur, m. jur. *betörő*.
 Effraction, f. jur. *betörés*.
 Effraie, v. frésaie.
 Effrayant, e, a. *rettentő, iszonyú, rémítő*.
 Effrayer, v. a. *megrémíteni, megijeszteni; 2. s'—, v. r. megrémülni, megijedni*.
 Effréné, e, a. *zabolátlan; szilaj*.
 *Effrénement, m. *zabolátlan-ság, féktelenség*.
 Effrénement, adv. *zabolátlanul, féktelenül*.
 Effriter, v. a. agr. *terméketleníteni; 2. s'—, v. r. terméketlenedni*.
 Effroi, m. *elszőrnyedés, elborzadás*.
 Effronté, e, a. *arcátlan, szemérmetlen; 2. s. une —e, szajha; —ment, adv. arcátlanul*.

Égarer

Effronterie, f. *arcátlanság, szemtelenség*.
 Effroyable, a. *rémítő, rettenetes; 2. szörnyű; —ment, adv. rettenetesen, szörnyen*.
 Effroyer, v. *frotter*.
 Effruiter, v. a. jard. *leszedni; 2. a. gyümölcs kifejlődését akadályozni*.
 Effus, e, a. bot. *előmlött*.
 Effusion, f. *ömlés; —du sang, vérontás; fig. —du coeur, szív-ömlédezés; phys. ár, özömlés*.
 Éfourceau, m. *tőkeszánkó*.
 Égal, e, a. *egyenlő; 2. mind-egy; bot. hasonló; 3. maradandó, nem változó; 4. sík, egyenes; fig. egyenletes; II. —, e, s. il est mon —, velem egysorsú; 2. à l'— de, adt, épügy . . . mint*.
 Égalé, e, a. fam. *fehér pettyes*.
 Également, adv. *egyenlően, egyiránt, úgymint; 2. prat. kiegyenlítés*.
 Égaler, v. a. *kiegyenlíteni; math. egyenlítani; 2. egyenlítani; 3. fölérni; 4. összehasonlítani; 5. s'—, v. r. egysorba állani vkivel*.
 Égalisation, f. prat. *kiegyenlítés*.
 Égaliser, v. a. prat. *kiegyenlíteni*.
 Égalisoir, m. t. t. *lőpor-szita*.
 Égalité, f. *egyenlőség; 2. hasonlóság, egyidomuság*.
 Égalures, f. pl. fauc. *fehér pettyek*.
 Égard, m. *figyelem, tisztelet; 2. avoir — à qch., tekintetbe venni; 3. en —, amennyiben; 3. à l'— de, arra nézve, illetve; it. à l'— de, hasonlítva*.
 Égardé, e, a. *megvizsgált*.
 Égarement, m. *eltévedés; 2. —d'esprit, tévelygés; örült-ség*.
 Égarer, v. a. *eltévelyíteni; fig. eltántorítani; elcsábítani; 2. megzavarni; örült-té tenni; 3. eltenni (té-*

Égandir

vedésből): pal. papiers —és, hiányzó iratok; 4. s'—, v. r. eltévedni; fig. eltántorodni; s'— dans son discours, kicsapongani.
Égandir, v. a. gyönyörködtetni; 2. s'—, v. r. gyönyörködni; it. erdőben vadászni.
Égayement, v. gaité.
Égayer, v. a. fölvidíteni; fig. kellemessé tenni; 2. s'—, v. r. fölvidulni; — son deuil, a mély gyászt letenni.
Égèle, f. égelo, m. bot. harkócafa; vörös berkenye.
Égide, f. myth. Minerva paizsa; fig. ótalom.
Églander, v. a. man. mirigyét kívágni (ló nyelve alul).
Églanduleux, se, a. an. mirigytelen.
Églantier, m. bot. csipkerózsabokor; 2. csipkegomba.
Églantine, f. csipkerózsa.
Église, f. egyház; — catholique, katolikus egyház; 2. templom; balayer l'—, utolsónak távozni a templomból; 3. papság, egyházi rend.
Églisier, m. b. pap.
Églogue, f. pásztori költemény.
Égobine, f. görbe ráspoly.
Egoger, v. a. un peau, megnyesni.
Égohine, f. artil. félkézfürész.
Égoïser, v. n. önzeni.
Égoïsme, m. önzés.
Égoïste, s. a. önző.
*Égoïstique, a. önzőleges; —ment, adv. önzőleg.
Égorger, v. a. torkát szegni; — un porc, disznót ölni; 2. megfojtani, meggyilkolni; fig. megbuktatni; tönkretenni.
*Égorgeur, m. öldöklő, gyilkos.
Égosiller, v. a. v. égorger; 2. s'—, v. r. torokszakadva kiabálni.
Égostime, m. énség.

*Égotiste

*Égotiste, m. önző.
Egougeoir, m. pöce.
Égout, m. arch. csorgó; droit d'—, eresztog; 2. pöcecsatorna; fig. sötétedék gyűlhelye; suc. szörpös víz.
Égouttage, h. lecsöpögtetés.
Égoutter, v. a. lecsöpögtetni; 2. v. n. et r. lecsöpögni.
Égouttoir, m. cuis. csöpögtető deszka; szűrő.
Égoutture, f. lecsöpögés; fig. utolsó mű.
Égraffigner, v. égratigner.
Egrappage, m. bogyózás.
Egrapper, v. a. lebogyózni.
Egrappoir, m. vign. bogyózó ráspoly; expl. fövenytisztító rostély.
Egratigner, v. a. karcolni; karmolni; call. firkálni; manuf. bolyhozni; s'—, v. r. megkarcolni.
Egratigneur, se, s. manuf. bolyhozó.
Egratignoir, m. bolyhózó vas.
Egratignure, f. karcolás; soier. bolyhozás.
Egravillonner, v. a. jard. gyökereket megnyesni és tisztogatni.
Égrefin, m. icht. kerékhal; fig. ravasz kópé.
Égrenage, m. lebogyózás.
Égréne, f. charp. kapocs.
Égrené, e, a. orn. magevő.
Égrener, v. a. szemet szedni; lebogyózni; coutel. rasoir —é, éles borotva; 2. s'—, v. r. agr. kimullani, kiperegni; fig. szétmorzsolódni. [magtartó.
Égrenoire, f. ois. fakalit; 2.
Égrillard, e, a. élénk. vidor; 2. —, e, s. pajkos kópé.
Égrilloir, m. iszapgereblye.
Égrisage, m. lap. köszörülés.
Égrisée, f. lap. gyémántpor.
Égriser, v. a. köszörülni (gyémántot).
Égrisoir, m. lap. gyémántmozsár.
Égrugeoir, m. famozsár; écon. bugagereben.
Égruger, v. a. megtörni; da-

Élagage

rálni; écon. lenbugát gerebezni.
Égrugeure (-grujure), f. törtet, zúzat.
Éguenlé, e, s. pop. otromba, durva; écon. pot —, csorba fazék.
Égueuler (-gheu-), v. a. un vaisseau de terre, de verre, cserép, üvegedény nyakát, jülét őrni; 2. s'—, v. r. rekedésig kiabálni; artil. ce canon s'est —é, kilövött (kopott) ágyú.
Éguillette, f. mar. árbocdúc; 2. —s, pl. mar. vitorlakötelek; mil. vállbojt.
Égypte, f. géo. Egyiptom; pr. sortir de l'—, pappá lenni; retourner en —, régi hibába vissza esni.
Eh! i. ejnye! 2. — bien! nos tehát.
Éherber, v. a. jard. gyomlálni.
Éhonté, v. impudent.
Éhouper, v. a. jard. lebotozni.
Ehrétie (-cie), f. bot. dicsőfű.
Eider (è-d'r), m. orn. dunalúd.
Eisen-Glanz (ai-zenne-glannts'), m. minér. vasfényle; —glimmer, m. vaskovand; —ram, m. vaspör.
Eis-spath (a-iss-chepâte), m. minér. vaspát.
Éjaculation, f. physio. kifecskendezés; dév. fölfohászkodás; phys. kiözlés.
Éjamber, v. a. le tabac, agr. leindázni.
Éjard, v. érable.
Éjarrer, v. a. chap. kitépni.
Éjection, v. déjection.
Éjouir, v. réjouir.
Elaboration, f. méd. képződés.
Élaborer, v. a. méd. képezni; fig. tökéletesíteni; 2. s'—, v. r. méd. képződni; fig. tökéletesedni.
Eleagnus (-gnuce), m. bot. vad olajfa.
Élagage, m. jard. nyesés, nyesülék.

Élaguer

Élaguer, v. a. jard. *nyesni*; fig. *megrövidíteni*.
 Élagueur, m. jard. *nyeső*.
 Élais, m. bot. *olajpálma*.
 Élambication, f. chi. *ásványvizek vegybontása*.
 Élan, m. *szökés, ugrás, neki rugaszkodás*; fig. *gerjelem*; 2. z. *jávorgóm*.
 Élancé, e, a. man. *sugár, sudar*; iron. *c'est une créature —ée, olyan mint a komlórud*.
 Élancement, m. *nyilalás*; dév. *emelkedés*.
 Élancer, v. n. *nyilalni*; 2. s'—, v. r. *rohanni, rárohanni*; s'— sur son cheval, *nyeregbe pattanni*; dév. *főlemelkedni*.
 Élanceur, m. orn. *királyka*.
 Élaphre, m. en :z *arvasbogár*.
 Élargir, v. a. *tágítani, szélesbíteni*; fig. *bővíteni*; 2. *szabadon bocsátani*; 3. *kiosztani*; II. v. n. et s'—, v. r. *tágulni, terjedni*; it. fig. 2. *mar. menekülni*; üzőbe venni.
 Élargissement, m. *tágítás, szélesbítés*; 2. *szabadon bocsátás*.
 Élargissure, f. *betét*.
 Élasticité, f. *rugékonyság*.
 Élastique, a. *rugékonny*.
 Élaté, m. bot. *fenyűpálma*; —érie, f. bot. *pattang*; —érine, f. chi. *rugony*; —érium (-iome), m. bot. *ugorkás magrugó*; —ine, f. bot. *látonya*.
 Électeur, m. *választó*.
 Électif, ve, a. *választható*.
 Election, f. *választás*; 2. *adótörvényszék*; théo. *kiválasztás*: l'— à la grâce, *rendeltetés*.
 Électivité, f. *választhatóság*.
 Electoral, e, a. *választó fejedelmi*; bonnet —, *választó fej. kalap*.
 Electorat, m. *választó fej. méltóság*; *választó fejedelemség*; 2. *választói jog*.
 Electrice, f. *választó fejedelmné*.
 Electri'cisme, m. phys. vil-

Électro'chimie

lany-rendszer; —cité, f. *villanyosság*; —que, a. *villanyos*; —sable, a. *villanyozható*; —sant, e, a. *villanyozó*; fig. *buzdító*; —sation, f. *villanyozás*; —ser, v. a. *villanyozni*; fig. *bátorítani*; —seur, m. *villanyozó*.
 Electro'chimie, f. did. *vil-lanyvegyészet*; —graphie, f. *vil. leírás*; —logie, f. *vil. tan*; —lysation, f. *vil. bontás*; —lyte, m. *válandék*; —magnétique, a. *vil-lamdelejes* —magnétisme, m. *vil. delejesség*; —mètre, m. *vil. mérő*; —moteur, trice, s. *vil. mozdtató*; —phore, m. *vil. tartó*; —scope, m. *vil. mutató*.
 Electuaire, m. pharm. *nyelet*.
 Élégamment, adv. *díszesen*.
 Élégance, f. *csín*; 2. *díszesség, ékesség*.
 Élégant, e, a. *ékes*; *csínos*; *díszes*; 2. s. *piperkőc*.
 Élégi'aque, a. *párversi*; —e, f. *gyász költemény*; —graphie, m. *búdal-író*.
 Élément, m. phys. *elem*; 2. pl. *első elemek*; relig. *kenyér és bor*.
 Élémentaire, a. *elemi*; le feu —, *elemtűz*.
 Élémí, m. *jószagú gyanta*.
 Éléphant, e, s. *elefánt*; pr. faire d'une mouche un —, *a szálkát gerendának nézni*.
 Éléphantiasis (-thi-a-zice), f. *méd. fenerüh*.
 Élévation, f. *emelés*; 2. *magaslat, halom*; astr. *emelkedés*; cath. *Úr fölmutatása*; II. fig. *emelkedettség*; 2. *magasztosság*; fön-ség; 4. *hanglejtés*.
 Élévatoire, élévateur, m. chir. *fenékvonó*.
 Élève, s. *tanítvány*.
 Élever, v. a. *főlemelni*; —sa voix, *hangosabban beszélni*; fig. —sa voix contre q., *vki ellen fölszólalni*; it. fig. *magasztalni*; com. *fölrugtatni (árt)*; 2. *föl-*

Eloge

építeni (házat); *fölrakni (falat)*; 3. *fölnevelni*; fig. *nevelni*; 4. s'—, v. r. *föl-emelkedni*; *támadni*; votre compte s'élève, à 400 fr., *számlája 400 frankra rúg*; 5. — contre q., *vki ellen támadni*; 6. *elbizakodni*; 7. *kipattogzani, kipör-senni*.
 Éleveur, m. agr. rur. *marhatenyésztő*.
 Élevure, f. *hőpörs*.
 Élider, v. a. gr. *kilökní, kihagyni*.
 Éligibilité, f. *választhatóság*.
 Éligible, a. *választható*.
 Élimer, a. *elkoptatni*; fig. *gyöngíteni*; 2. s'—, v. r. *elkopni*.
 Élimination, f. alg. *kiküszöbölés*.
 Éliminer, v. a. alg. *kiküszöböl-ni*; fig. *nyakáról leráz-ni*; 2. *kitörölni (jegyzékből)*.
 Élire, v. a. ir. *választani*; dév. *kiválasztani*.
 Élisant, e, a. *választra*.
 Élisíon, f. *kilökés, kihagyás*.
 Élite, f. *java, színe (valaminek)*.
 Éliter, v. a. com. *kiválasztani*.
 Élixation, f. pharm. *lassankinti főzés*.
 Élixir, m. pharm. *gyógyital*; fig. *java (vminek)*.
 Elle, pron. f. *ő*; elle n'a pas d'argent sur —, *nincs pénz nála*; elle n'est pas chez —, *nincs honn*.
 Ellebore, m. pharm. *hunyor*; pr. il a besoin d'—, *bogara van*; 2. — blanc, *fehér zászpa*.
 Élléborine, f. bot. *tavi bibak*.
 Ellips'e (èl-), f. gr. *bencsonkítás*; géo. *körkör*; —oide m. géom. *peténd*.
 Elliptique, a. géom. *körkörös*; gr. *kihagyásos*; —ment, adv. *körkörösen*; *kihagyásilag*.
 Élocher, v. a. un arbre, *gyökerétől megfosztani*.
 Élocution, f. rhét. *előadás*.
 Éloge, m. *dicsbeszéd*; —fu-

*Elogiaste

nèbre, *gyászbeszéd*; 2. *dicséret, dicsérés.*
 *Elogiaste, élogiste m. *derü-re borura dicsérő.*
 *Élogier, v. a. *magasztalni.*
 *Élogieux, se, a. *dicsteljes.*
 Éloigné, e, a. *messze, távol*; it. fig.
 Éloignement, m. *eltávozás*; *eltávolítás*; 2. *ellenszenv*; 3. *feledékenység, elhanyagolás*; 4. *távollét*; 5. *hétzag, köz*; 6. *távolság, messzeség.*
 Éloigner, v. a. *eltenni, fél-re tenni*; *eltávolítani*; 2. *késleltetni, elhalasztani*; 3. *elidegeníteni*; *elvonni*; 4. s'—, v. r. *eltávozni*; *kikerülni*; 5. *elhanyagolni*; *eltérni.*
 Élongation, f. astr. *távszög.*
 Élope, élops, m. icht. *kőcsöge.*
 Élophore, m. ent. *orsony.*
 Éloquemment (-ka-man), adv. *ékesen szólva.*
 Éloquence, f. *ékesszólás.*
 Éloquent, e, a. *ékesszóló*; fig. *sokat mondó.*
 Elu, m. relig. *kiválasztott*; 2. *megválasztott*; h. d. F. *adóhívatalnok.*
 Élucidation, f. did. *fölvilágosítás.*
 Élucider, v. a. *fölvilágosítani.*
 *Élucubrateur, m. *éjjel dolgozó.*
 Élucubration, f. did. *éjjel dolgozás*; *éjjeli munka.*
 Éluder, v. a. *kitérni*; — la loi, *törvényt kijátszani.*
 Élusif, ve, a. *kitérő*; *sikertelenítő.*
 Élytre, m. et f. *szárnytakaró.*
 Émaciation, etc. v. *amaigrissement etc.*
 Émail, m. *zománc*; 2. *zománcmű.*
 Émailler, v. a. *zománcolni*; fig. *diszíteni.*
 Émailleur, m. *zománcozó.*
 Émaillure, f. *zománcolás*; 2. *zománcmű.*
 Émanation, f. *kiözlés*; fig. *kifolyás*; *keletkezés*; phys. — *électrique, villanyfolyamok.*

Émancipateur

Émancipateur, trice, a. *főlszabadító.*
 Émancipation, f. *főlszabadítás*; *polgárosítás.*
 Émanciper, v. a. *főlszabadítani*; *polgárosítani*; 2. fig. s'—, v. r. *nagyon elbizakodni*; *merésznek, vakmerőnek lenni*; *magát túltenni (vmin).*
 Émaner, v. a. *kifolyani, eredni.*
 Émargement, m. *oldaljegyzés.*
 Émarger, v. a. *szélét levágni*; 2. com. *rovatolni*; 3. fig. et abs. *jegyzékbevett pénzt fölvenni.*
 Émargené, e. a. bot. *csipkés*; crist. *metszett szélű.*
 Émasculatión, f. *kiherélés.*
 Émasculer, v. a. *kiherélni.*
 Émayer, v. n. *bámulni.*
 Émayoler, v. a. *nyírlombokkal ékíteni.*
 Embabillé, e, a. pop. *locska.*
 Embabouiner, v. a. fam. *rábeszélni.*
 Embâcle, m. *jégtorlat.*
 Embadurnoser, v. a. *zavarba hozni*; 2. s'—, v. r. *ártani (önmagának).*
 Embaillonner v. *baillonner.*
 Emballage, m. *göngyölés*; *csomagolás*; *borítékvászon*; *csomagolási díj*; ficelle d'—, *málhafonál.*
 Emballer, v. a. *csomagolni*; it. abs. *útra készülni.*
 Emballeur, m. *csomagoló*; 2. pop. *szájhős.*
 Embandé, e, a. enfant —, *pólyás gyermek.*
 *Embander, v. a. *bepólyázni.*
 Embarbé, e, a. burl. *szakálos.*
 Embarber, v. a. riv. — le pont, *híd alatt elhajózni.*
 Embarcadère, embarcadour, m. mar. *rakodó hely.*
 Embarcation, f. mar. *vízi jármű.*
 Embârer, v. a. riv. *zátonyra akadni.*
 Embargo, m. mar. *hajózár.*
 Embarillage, m. com. *hordóba rakás.*
 Embariller, v. a. *hordóba rakni.*

Embaucheur

Embarquement, m. *hajóra szállás*; h. *szállítás*; com. *szállítási költség.*
 Embarquer, v. a. *hajóra szállítani*; *rakni*; 2. fig. *bonyolítani*; 3. s'—, v. r. *hajóra szállni, ülni*; fig. *belé elegyedni, beléfogni.*
 Embarras (an-ba-), m. *akadály*; *nehézség*; 2. fig. *zavar*; 3. fig. *teher*; 4. fig. *szorultság*; — d'esprit, *habozás*; *méd. szorulás.*
 Embarrassant, e, a. *akadályos, hátráltató*; *zavarba ejtő.*
 Embarrasser, v. a. *elrekeszteni, elzárni*; 2. *akadályozni*; 3. fig. *összezavarni*; 4. fig. *zavarba hozni*; 5. s'—, v. r. *belékeveredni*; *nyugtalanzkodni*; *aggódni*; *megzavarodni*; *zavarba jöni.*
 Embarrer, v. a. *csípővassal megfogni*; 2. s'—, v. r. man. *rekeszrudon áthágni.*
 Embarrure, f. chir. *koponya-sér*; man. *rekeszrúd áthágása.*
 Embasement, m. arch. *alapfal.*
 Embâtage, m. *nyergelés.*
 Embatailler, v. a. mil. *csatarendbe állítani*; 2. s'—, v. r. cs. *rendbe állni.*
 Embâter, v. a. sel. *hídnyerget készíteni*; *nyergelni*; fig. *megterhelni nyakába varrni.*
 Embâtonner, v. a. fam. bot. *tal ellátni*; arch. *colonne —é, vesszős oszlop.*
 Embattage, m. maré. *megvasalás.*
 Embattoir, m. maré. *nyílás (kerékvásaláshoz).*
 Embattre, v. a. maré. *megvasalni (kereket).*
 Embauchage, embauchement, m. *fogadni (munkásé)*; *lélekvásárlás*; 2. *szegődési lakoma.*
 Embaucher, v. a. *főlfogadni (munkást)*; mil. *ravaszul toborzani*; it. *szökésre csábítani.*
 Embaucheur, m. *szegődtető*

Embauchoir

öreglegény ; mil. toborzó ; lélekáros.
 Embauchoir, m. cord. sámfa.
 Embaumement, m. bebalzsamozás.
 Embaumer, v. a. bebalzsamozni ; 2. illatosítani.
 Embaumeur, m. bebalzsamozó.
 Embéguiner (-ghi-), v. a. föl-kötöt föltenni ; 2. pop. fejét bekötni ; 3. q. fam. vkivel vmit elhíttetni ; être —é d'une femme, nőbe boldondulni.
 Embellir, v. a. szépíteni ; föl-cifrázni ; 2. v. n. et v. r. s'—, szépülni.
 *Embellissant, e, a. szépítő, díszítő.
 Embellissement, m. díszítés, szépítés.
 Embérize, f. orn. sármány ; — verdier, citrom sármány.
 s'Emberlucoquer, v. r. fam. erősen föltenni magában vmit.
 Embesogner, v. a. q. munkát szerezni vkinek ; être —é, munkával túlterhelve lenni.
 Embêter v. a. elbutítani ; 2. pop. unatkozni.
 Embeurrer, v. a. vajjal bekenni.
 Emblaison, f. agr. vetés ideje.
 Emblaver, v. a. gabonával bevetni.
 Emblaves, f. pl. cout. bevett föld.
 Emblavure, f. gabonavetés.
 d'Emblée, adv. rohammal.
 Emblématique, a. jelképes.
 Emblème, m. jelkép.
 †Embler, v. a. lopni.
 Embloquer, v. a. tabl. szarut lapítani ; fig. halomra hányni.
 Embobiner, embobeliner, v. enjőler.
 Emboche, f. makkoltatás ; —r, v. a. makkoltatni.
 Emboire, v. a. de cire, d'huile, viaszszal, olajjal beitatni.

Emboiser

Emboiser, v. a. pop. rábeszélteni.
 Emboiseur, se, s. pop. ámitó.
 Emboîtement, m. összefoglalás.
 Emboîter, v. a. összefoglalni ; 2. s'—, v. r. egymásba illeszteni.
 Emboîture, f. ereszték ; 2. egymásba illesztés.
 Embonpoint, m. testesség ; 2. fig. életerő.
 Embordurer, v. a. keretbe foglalni.
 Embossage, m. mar. keresztben horgonyozás.
 Embosser, v. mar. keresztben horgonyozni.
 Embossure, f. mar. embossage ; 2. két kötelet összefoglaló bog.
 Embouché, e, a. mal. fam. locskos szájú.
 Embouchement, m. mus. ajaklat.
 Emboucher, v. a. mus. ajakolni ; fig. — la trompette, hőskölteményt írni ; 2. betanítani ; 3. s'—, v. r. torakallani.
 Embouchoir, m. fuvóka ; cord. sámfa.
 Embouchure, f. géo. torkolat ; artill. csőszáj ; mus. fuvóka ; ajaklat ; pot. kályha-lyuk ; verr. palack szája.
 Emboucler, v. a. csatolni.
 Embouer, v. a. besározni.
 Embouffeter, v. a. man. össze illeszteni.
 Embouquement, m. mar. csatorna nyílása.
 Embouquer, v. n. mar. csatornába hajózni.
 Embourber, v. a. sárba vinni ; fig. bebonyolítani ; 2. s'—, v. r. sárba jutni ; fig. bajba keveredni.
 Embourrer, v. rembourrer.
 Embourrure, f. tap. kitömés ; tömlő.
 Emboursement, m. erszénybe dugás.
 Embourser, v. a. bezsebelni ; félre rakni.
 Emboursure, v. embossure.
 Embouti, m. orf. vert munka.

Embrocation

Emboutir, v. a. orf. kipo-hítani ; brod. broderie —ie, dombor hímzés ; maréch. meghántani (ló patáját) ; serr. domborítani.
 Emboutissoir, m. szegvas.
 Embranchement, m. charp. gerendák és farazatfák össze illesztése ; font. fo-rasztás ; adm. mellékút.
 Embrancher, v. a. galyakkal átfonni ; arch. csapolni ; 2. s'—, v. r. egyesülni (utakról).
 Embraquer, v. a. mar. behúzni (kötelet).
 Embrasement, m. tűzvész ; fig. lázadás.
 Embraser, v. a. fölggyújtani ; fig. lángba borítani ; 2. s'—, v. r. meggyuladni.
 Embrassade, f. ölelkezés.
 Embrassement, m. ölelés ; 2. nőzés.
 Embrasser, v. a. ölelni ; man. szorítani ; 2. fig. körül venni ; elfoglalni ; 3. fig. magában foglalni ; 4. vállalni ; vállalkozni ; 5. pályát választani ; — un parti, vmely párthoz állani. [gócska.
 Embrassoirs, f. pl. orf. fo-
 Embrassure, f. lantnyereg.
 Embrasure, f. fort. lőrés ; 2. arch. ablakmélyedés ; 3. — de fourneau, lombik nyaka.
 Embrelage, m. artil. anneau d'—, bőréc karika.
 Embreler, v. a. artil. — l'affût sur l'avant-train, az ágyútalpat a bőrökhöz kapcsolni.
 Embrener, v. a. b. leszarni ; 2. s'—, v. r. fig. il s'est —é, rossz ügybe elegyedett.
 †Embreuver, v. a. itatni.
 Embèvement, m. charp. horony.
 Embréver, v. a. charp. horonyba illeszteni.
 *Embrigadement, m. dandáro-zás.
 *Embrigader, v. a. dandárokra osztani.
 Embrocation, f. csepfürdő ; chir. dörzsölés olajjal.

Embrochement	Émersion	Emmenotter
Embrochement, m. cuis. <i>nyársra húzás.</i>	Émersion, f. astr. <i>kibukknás (csillagé); phys. ki-merülés.</i>	Emmagasinage, (an-), m. <i>betakarítás; com. térbér.</i>
Embrocher, v. a. cuis. <i>nyársra húzni; —q., fölnyársolni vkit.</i>	Émerveillement, m. <i>csudálkozás.</i>	Emmagasiner, (an-), v. a. <i>betakarítani.</i>
Embrouillement, m. <i>zavar.</i>	Émerveiller, v. a. <i>csudálkozásra indítani; s'—, v. r. csudálkozni.</i>	Emmaillotter, (an-), v. a. <i>be-pólyázni.</i>
Embrouiller, v. a. <i>zavarni, összezavarni; 2. s'—, v. r. sötéttülni; fig. megzavarodni; sodrából kijöni; keveredni (vbe).</i>	Éméticité, f. méd. <i>hánytatóerő.</i>	Emmaladir (an-), v. a. <i>megbetegedni.</i>
Embrouilleur, se, s. <i>bonyolító.</i>	Émétine, f. chi. <i>hánytadé.</i>	Emmaller (an-), v. a. <i>cso-magolni.</i>
Embruiné, e, a. agr. <i>blé —, hideg permetegtől megcsipett gabona.</i>	Émétique, s. a. méd. <i>hánytató.</i>	Emmancher (an-), v. a. <i>megnyelezni; fig. intézni, elintézeni; peint. mal —é, rosszul tagosított; 2. v. n. a csatornába hajózni; 3. s'—, v. r. elintézve lenni.</i>
Embrumé, e, a. <i>ködös.</i>	Émétiser, v. a. <i>hánytatóval vegyíteni; 2. hány. kitisztítani.</i>	Emmancheur, (an-), m. <i>nyélkészítő.</i>
s'Embrumer, v. r. <i>ködeni.</i>	Émettre, v. a. <i>kibocsátani; forgalomba hozni; pal. beadni; com. intézni.</i>	Emmanchure, f. coutur. <i>újlyuk.</i>
Embruncher, v. a. <i>couv. földni.</i>	Émeu, m. <i>fauc. madárganéj; 2. orn. szalagáz.</i>	Emmannequiner (an-ma-neki-), v. a. <i>jard. a tövestől kivett növényt átültetés végett kosárba rakni.</i>
Embrunir, v. a. <i>peint. barnítani; s'—, v. r. barnulni.</i>	Émeut, v. émeu l.	*Emmantelé, e, (an-), a. <i>köpenybe burkolt; fort. falal kerített; 2. f. orn. corneille —e, varju.</i>
Embryon, m. an. <i>méhmagzat; fig. törpe; bot. bélcebel.</i>	Émente, f. <i>lázongás.</i>	*Emmanteler (an-), v. a. <i>köpenybe burkolni; fort. falal körül venni.</i>
Embu, v. <i>emboire.</i>	*Émeuter, v. a. <i>lázítani.</i>	*Emmarchement (an-), m. <i>champ. bevágás; 2. lépcsőfokok rendezése.</i>
Embûche, f. <i>kelepce, tör.</i>	*Émeutier, m. <i>lázító.</i>	Emmarcher (an-), v. a. <i>bevágni.</i>
Embuché, e, a. <i>lesben álló.</i>	Émeutir, émeuter, v. n. <i>ganajlani.</i>	*Emmarer (an-), v. n. <i>mo-csárba süllyedni.</i>
Embûchement, v. <i>embûche.</i>	Émier, émietter, v. a. <i>morzsálni; 2. s'—, v. r. szétmorzszálódni.</i>	Emmariner, v. <i>amariner.</i>
Embûcher, v. a. <i>vén. erdőbe visszaűzni; s'—, v. r. erdőbe vonulni.</i>	Émiettement, m. <i>did. szétmorzszálás.</i>	Emmêcher (an-), v. a. <i>t. t. gyutacs-sal ellátni.</i>
Embuscade, f. <i>leshely.</i>	Émigrant, e, s. a. <i>menekülő.</i>	*Emmédaille, e, (an-), a. <i>éremmel díszített.</i>
Embusquer, v. a. <i>tört vetni; 2. s'—, v. r. lesbe állni.</i>	Émigration, f. <i>menekülés.</i>	Emmêlé, e, (an-), a. <i>bonyolódott, kuszáló.</i>
Émécher, v. a. <i>perr. fürtök-re oszlani.</i>	Émigré, e, s. a. <i>menekült.</i>	Emmêler (an-), v. a. <i>pêch. összekuszálni.</i>
Émendation, f. <i>pal. javítás, ujítás.</i>	Émigrer, v. a. <i>menekülni, kivándorolni.</i>	Emménagement (an-), m. <i>fölszerelés.</i>
Émender, v. a. <i>pal. javítani; ujítani.</i>	Émincé, m. —ée, f. cuis. <i>hússzeletke.</i>	Emménager (an-), v. n. <i>et s'—, v. r. beköltözni; magát berendezni.</i>
Émeraude, f. <i>minér. smaragd.</i>	Émincer, v. a. cuis. <i>apró szeletekre vagdalni.</i>	Emménagogue, (an-), s. a. <i>havi tisztulást előmozdító.</i>
Émeraudin, e, a. <i>smaragd nemű; sm. színű.</i>	Éminemment (-na-man), adv. <i>kitünőleg; voltaszerint.</i>	Emmener (an-), v. a. <i>elvinni, elvezetni.</i>
Émeraudine, f. <i>ent. aranyos cserebűly.</i>	Éminence, f. <i>magaslat; domb; an. l'— de Vénus, gyönyörű domb; 2. eminen-cia.</i>	Emmenotter (an-), v. a. <i>bi-lincselni.</i>
Émergence, f. <i>phys. point d'—, kimerülési pont.</i>	Éminente, e, a. <i>kiálló, magas; fig. kitünő; 2. fenyegető (veszély).</i>	
Émergent, e, a. <i>chron. année —e, időszámolási év; phys. kilépő.</i>	Eminentifier, v. a. <i>«Eminencia» címet adni.</i>	
Émeri, m. <i>minér. csiszoló.</i>	Émissaire, m. <i>kém; 2. tértő.</i>	
Émerillon, m. <i>orn. pacsirta vadászó sólyom. [fürge]</i>	Émission, f. <i>kibocsátás; dr. a. fogadástétel; phys. ki-folyás.</i>	
Émerillonné, e, a. <i>vidor,</i>		
Émerite, a. m. <i>érdemült.</i>		

Emmenuiser

Emmenuiser (an-), v. a. *ap-róra vagdalni*.
 Emmeublement, etc. v. ameublement, etc.
 Emmenlage (an-), m. agr. *boglyázás*.
 Emmeuler (an-), v. a. agr. *boglyászni*.
 Emmi (an-mi), prép. *köze-pette*.
 Emmieller (an-miè-), v. a. *mézzel bekenni; vegyíteni; fig. paroles —ées, mézes mázos szavak*.
 Emmiellure, (an-mié-), f. *maréch. méztapas*.
 Emmitouffler, v. a. fam. *be-búnyálni; 2. s'—, v. r. be-burkolózni*.
 Emmortaiser (an-), v. a. *chap. összecsapolni*.
 Emmotté, e, (an-), a. *jard. arbre —, földestől kivett fa*.
 Emmurer (an-), v. a. *befalazni*.
 Emmuseler (an-), v. a. *szájkosarat rátenni*.
 †Emmusquer (an-), v. a. *pézsával balzsamozni*.
 Émoeller (é-moè-), v. a. *ve-lőt kivenni*.
 Émoi, m. *aggodalom, gond*.
 Émollient, e, méd. *lágylító; 2. —s, m. lágylító szer*.
 Émollitif, v. *émollient*.
 Émolument, m. *haszon, nyereség; 2. fizetés, díj; mel-lék jövedelem*.
 Émolumenter, v. n. *jur. hasznót húzni*.
 Émolumenteux, se, a. *jövedelmező*. [utak.
 Émonctoire, m. an. *űrítő*.
 Émondage, m. *jard. tisztítás; écon. diószedés*.
 Émonde, f. ch. *madárganéj*.
 Émonder, v. a. *jard. tisztogatni; écon. diót szedni*.
 Émondeur, m. *jard. fatisztító; écon. diószedő; agr. rosta*.
 Émorceler, v. a. *szétdarabolni*.
 Émorfiller, v. a. *coutel. el-fenni*.
 Émotion, f. v. *émeute; 2. megindulás; hevület; 3. méd. borzongás*.

Émotionner

Émotionner, v. a. *megindítani*.
 Émotter, v. a. agr. *rögöket tördelni*.
 Émottieur, m. agr. *szóró lapát*.
 Émottoir, m. agr. *kölönc*.
 Émoucher, v. a. *legyeket el-hajtani; agr. szemet szedni*.
 Émouchet, mouchet, m. orn. *hím karvaly*.
 Émouchette, v. émouchoir 2.
 Émouchoir, m. *légyverő; 2. szunyogháló*.
 Émoudre, v. a. ir. *köszörül-ni; fig. combattre à fer émoulu, hevesen küzdeni; frais —u du collège, most jött az egyetemről*.
 Émoulerie, f. t. t. *köszörülés*.
 Émouleur, m. *köszörűs*.
 Émoussage, m. agr. *lemohozás*.
 Émousser, v. a. *tompítani; fig. elgyöngíteni; jard. lemohozni*.
 Émoustiller, v. a. *élénkíteni*.
 Émouvoir, v. a. ir. *fölbudítani; ingerelni; megindítani; 2. fölverni (port); pr. sa bile est aisée à —, könnyen fölháborodik az epéje; 3. — à sédition, lázadásra ingerelni; 4. s'—, v. r. mozogni, háborogni; elérzékenyedni; forrongni*.
 Empaffer, v. a. *pop. megbabáztatni; 2. s'—, v. r. megzabálni*.
 Empaillage, m. *kitömés (szalmával); 2. fonás*.
 Empaillement, m. *écon. szalmakészlet*.
 Empailler, v. a. *fonni (szalmával); jard. bekötni; 2. begöngyölni; 3. kitömn*.
 Empailleur, m. *tömő; fonó; kötő (szalmával)*.
 Empalement, m. *karizás*.
 Empaler, v. a. *karózni*.
 s'Empailetoquer, v. r. *beburkolózni*.
 Empan, m. *arasz*.
 Empanacher, v. a. *forgóval ellátni*.
 Empané, e, a. *hegyes, éles*.

Empereur

Empanner, v. a. *mar. megállítani*.
 Empanon, m. *charr. gyámfa; charr. —s, rúdszárnyak; sell. nyeregfa*.
 Empaqueter, v. a. *csomagolni; s'—, v. r. beburkolózni*.
 s'Emparer, v. r. *elfoglalni; fig. meggyőzni, megzabolázni*.
 †Emparlier, m. *ügyvéd*.
 Empasme, m. *illatos hintőpor*.
 Empasteler, v. a. *izacscsal festeni*.
 Empatement, m. *arch. alapfal; alapzat; 2. lejték*.
 Empatement, m. *ragadoosság, sikeresség; nyálkáság; lúdtömés (tésztával); peint. festéktapasztolás*.
 Empâter, v. a. *ragadoossá, tésztássá tenni; 2. nyálkásítani; 3. écon. ludat tömni; peint. tapasztolni*.
 Empatronner, v. a. *pártfogót adni; s'—, v. r. pártvenni*.
 Empaumer, v. a. *jeu. lapdát fölfogni és vissza ütni; fig. — un affaire, ügyesen banni (vmivel); — la parole, szót emelni; — q., körmei közé keríteni; ils ont —é, bolonddá tették; vén. — la voie, nyomra akadni*.
 Empaumure, f. *keztű belseje; vén. szarvkoszorú*.
 Einpeau, m. *jard. oltás; oltvány*.
 Empêchement, m. *akadály; akadályozás*.
 Empêcher, v. a. *akadályozni; tartóztatni; 2. s'—, v. r. tartózkodni*.
 Empeigne, f. *cord. felbőr*.
 Empellement, m. *hydr. rekesz*.
 Empenné, e, a. *föltollazott; bot. tollagos*.
 Empennelage, m. *mar. mellék horgonyozás*.
 Empennelle (-nè-le), m. *mar. mellék horgony*.
 Empenner, v. a. *föltollazni*.
 Empereur, m. *császár; icht. kardhal; 2. du Japon, icht.*

Emperler

- császárfürt fogú; 3. z. göliát kigyó.
 Emperler, v. a. gyöngyökkel ékíteni.
 Empesage, m. keményítés; ennek díja.
 Empeser, v. a. keményíteni; fig. homme —é, peckes ember; style —é, nehézkes irány.
 Empeseur, se, s. keményítő.
 Empester, v. a. ragályosítani; fig. v. infecter.
 Empêtrer, v. a. une bête, békózni fig. fam. bonyolítani (vkit vmibe); je lui ai —é cette femme, a nyakába varrtam e nőt; il est —é, zavart; 2. s'—, v. r. man. istrángba bonyolódni; fig. hálóba kerülni.
 Empetrum (-ome), m. bot. māmorka; 2. — noir, fekete áfonya.
 Emphase, f. nyomósság, nyomatoság; rhét. style —é, dagályos irány.
 Emphatique, a. nyomatékos; —ment, adv. nyomatékosan.
 Empiéger, v. a. kelepcebe keríteni.
 Empiéner, v. a. járásra kényszeríteni.
 Empiement, m. pav. alapzat; 2. porondozás, mintázás.
 Empiement, m. beavatkozás.
 Empiéter, v. a. beléavatkozni; fig. jogába vágni.
 Empiffrer, v. a. pop. tömni; 2. fam. meghizlalni; 2. s'—, v. r. tele tömni magát; elhízni.
 Empiger, v. a. szurokkal bekeni.
 Empignon, m. apr. kártkóc.
 Empilement, m. fölkhúpozás; fölhalmozás.
 Empiler, v. a. rétegezni; kúpozni.
 Empirance, f. com. v. avarie; 2. mon. becsleszállítás.
 Empire, m. uralom, hatalom; 2. uralkodás; birodalom; 3. kormány; 4. császárság; 5. ország; tout — se sou-

Empirement

- leva, az egész ország föl-lázadt. [lás.
 Empirement, m. rosszabbu-
 Empirer, v. a. rosszabbítani; 2. v. n. rosszabbulni.
 Empirique, s. a. tapasztalati; —ment, adv. tapasztalatilag.
 Empirisme, m. phil. tapasztalatiság.
 Emplacement, m. ács-udvar; 2. elhelyezés.
 Emplacer, v. a. elhelyezni; sel. feltölteni.
 Emplaigner etc. v. lainer etc.
 Emplastration, f. tapasztolás; jard. szemzés.
 Emplastrer, v. a. jard. szemzeni.
 Emplâtre, m. pharm. tapaszt; jard. — d'ente, faviász; fig. fam. mettre un — à q., vmit elsimítani; p. mettre un — sur une jambe de bois, falra borsót hányni.
 Emplâtrer, v. a. dor. tala-
 jozni.
 Emplâtrier, m. pharm. tapasztszekrény.
 Emplette, f. vásárlás, bevásárlás; vétel.
 Emplir, v. a. tölteni, megtölteni; 2. s'—, v. r. megtelni.
 Emploi, m. használat; alkalmazás; fin. elhelyezés; com. számbavétel; fig. fölösleges ismétlés; 2. hivatal, tisztség; th. szerep.
 Employable, a. használható.
 Employé, m. hivatalnok, tisztviselő.
 Employer, v. a. használni; alkalmazni; fordítani (v. mire; 2. com. beszámítani, betudni; pr. c'est bien —é! úgy kell neki! 3. hivatalt adni; 4. s'—, v. r. foglalkodni; fáradozni; alkalmazkodni.
 Emplumer, v. a. föltollazni; 2. s'—, v. r. megtollasodni; fig. il s'est bien —é, derekasan megszédte magát.
 Empocèses, empoèses, f. pl. méc. tengelyfészek.

Emporter

- Empocher, v. a. bezsebelni, zsebre rakni; com. zsákolni.
 Empoignement, m. pop. megragadás, nyakon csípés; letartóztatás.
 Empoigner, v. a. megragadni, megfogni; 2. pop. letartóztatni, elfogni.
 Empointer, v. a. manuf. v. pointer; 2. épingl. hegyezni.
 Empointeur, m. épingl. hegyező; manuf. tűzdelő.
 Empois, m. keményítő.
 Empoisonnement, m. megmérgezés; méregkeverés.
 Empoisonner, v. a. mérget adni (vkinék); megéltetni (vkit); 2. megmérgezni (vmit); 3. la belle-dame —e, a nadragulya halálos méreg; 4. fig. megrontani; elcsábítani; megmérgeztetni; megkeseríteni; 5. elcsavarni, félremagyarázni.
 Empoisonneur, se, s. méregkeverő; ext. kotyvasztó; fig. csábító.
 Empoisser, v. a. beszurkolni; 2. bepiszkolni.
 Empoisonner, v. a. pèche. halivadékkal megrakni.
 Emporétique, a. pharm. papier —, szűrő papiros.
 Emporté, e, a. heves, indulatos; 2. s. c'est un —, hirtelendi; feslett ember.
 Emportement, m. kitörés; fölindulás; heveskedés, erőszak; b. p. noble —, nemes buzgalom.
 Emporte-pièce, m. t. t. átverő vas; ceint. karika-vágó; corr. dikis; fig. cela est un —, ez érv ellen mit se lehet fölhozni; mardosó gúnyíró.
 Emporter, v. a. elvinni, elhordani, elrakni; 2. magával vinni; 3. elragadni; 4. elüzni; eltiúntetni; 5. fig. elragadni, magával ragadni; 6. kieszközölni, véghezvinni; 7. l'—, felülhaladni, felülmúlni; 8. le poids —e la balance, a súly megbillenti a mérleget; fig.

Empoter**Empuantir****Encelade**

— la blanche, *eldönteni*; 9. mil. *elfoglalni, bevenni*; fig. cela — e la pièce, *ez már túlságos*; c'est un homme qui =, *kegyetlen rágalmozó*; 10. *magával vonni*; la condamnation à mort — e la confiscation des biens, *halálos ítélet magával vonja a birtok elkobzását*; pr. autant en — e le vent, *falra borsót hányni*; vous ne l'emporterez point en paradis, *lesz még szülő lágy kenyér*; 11. s'—, v. r. *fölbúlni, fölgerjedni, megharagudni*; man. *megvadulni*.

Empoter, v. a. jard. *edénybe rakni*; cuis. *sült húst lébe tenni*.

Empoudre, v. a. *beporozni, behinteni*.

Empouille, f. pal. *lábán álló gabona*. [színi.]

Empourpré, e, a. poét. *bibor*.

Empoutrierie, f. charp. *padlógerenda*.

Empreindre, v. a. ir. *ki-nyomni*; mon. *verni, bá-nyolni*; fig. *visszatükrözni*.

Empreinte, f. *lenyomat*; *pénzveret*; fig. *képmás*.

Empressé, e, a. *szorgalmas, serény*; 2. *szolgálatkész*; 3. *buzgó*; 4. *elfoglalt*; 5. *faire l'—, buzgólkodni*.

Empressement, m. *buzgalom, szorgalom*; *sietség*; *szolgálatkészség*.

s'Empresser, v. r. *buzgólkodni, törekedni*; *iparkodni*. [kád.]

Emprimerie, f. tan. *csáva*.

Emprisonnement, m. *bebörtönözés*; *fogság*.

Emprisonner, v. a. *bebörtönözni*; *elfogni, letartóztatni*.

Emprunt (an-préun), m. *kölcsön*; *kölcsönzés*; fig. *visage d'—, mesterkelt arc*.

Emprunter, v. a. *kölcsönözni, kölcsönvenni*; fig. *venni*.

Emprunteur, se, s. *kölcsönvevő*.

Empyocose, f. physiol. *lelkesítés, buzdítás*.

Empuantir, v. a. *bebűdösíteni, bebűzölni*; 2. s'—, v. r. *megbűdösödni*.

Empuantissement, m. *megbűdösödés, poshadás*.

Empy'ème, m. méd. *mell-gennygyülem*; —reumatique, a. chi. *kozmás*; —reume, m. chi. *kozmásság*.

Émulateur, trice, s. *vetélkedő*.

Émulation, f. *vetélkedés*.

Émule, m. *versenyhárs*.

Émuler, v. a. *vetélkedni*.

Émulgent, e, a. an. *szívó*.

Emulsif, ve, a. pharm. *suc —, tejnye*.

Émulsine, f. chi. *fejedék*.

Émulsion, f. pharm. *fejet*.

Émyde, f. z. *folyami teknőc*.

En, prép. *ba, be, ban, ben, ra, re*; — *haut, fönn*; — *avant, elől*; — *dehors, kívül*; 2. être — *bonne humeur, jókedvűnek lenni*; 3. être — *deuil, gyászolni*; perles — *poire, körte alakú gyöngyök*; 4. — *conscience, jó lélekkel*; II. —, pron. *abból, róla, hozzá, stb.*; 2. *sans relation, à qui — avez-vous? kire haragszik? il ne sait où il — est, nem tudja hányadán van*; où — *voulez-vous venir, hová céloz evvel?*

Énallage (-na-), f. gr. *idő v. beszéd mód kihagyása*.

Enaigrir (an-), v. a. *megsavanyítani*; 2. s'—, v. r. *megsavanyodni*.

Enamérer (an-), v. a. *megkeseríteni*.

†Enamouré, e, (an-), a. *szerelmes*.

*Enarrer, v. a. *hosszasan elbeszélni*.

†Enaser, v. a. *orrát levágni*.

En belle, adv. mar. *tírer —, közepébe löni*.

Encadenasser, v. a. *lakattal bezárni*.

Encadrement, m. *keretbe foglalás*.

Encadrer, v. a. *keretbe foglalni*; fig. *beosztani*.

Encager, v. a. *kalitba zárni*; fig. *bebörtönözni*;

jard. *tövisekkel körül keríteni*. [let.]

*Encaisse, m. fin. *pénzkész*.

Encaissement, m. *ládába rakás*. com. *pénzbehajtás*.

Encaisser, v. a. *ládába rakni*; com. *pénzt behajtani*; fig. *vallée —ée, völgykatlan*.

Encalypte, f. bot. *szűkfogas*.

Encan, m. *árverés*; vendre à l'—, *árverezni*.

Encanailler (-na-lié), v. a. *söpredék néppel összehozni*; 2. s'—, v. r. *csűrhe néppel társalogni*.

Encapuchonnement, m. *beburkolás*.

Encapuchonner, v. a. *alakozni*; 2. s'—, v. r. *beburkolódzni*; man. *ce cheval s'—, e ló behúzza fejét*.

Encaquer, v. a. *hordóba rakni*; fig. *összeszorulni*.

Encaqueur, m. *heringrakoló*.

Encarter, encartonner, v. a. *rel. hajtogatni*.

Encassure, f. charp. *rovátk*.

Encastelé, e, a. *keskeny koponyájú*; man. *szorospatájú*; fig. *üresagyu*.

s'Encasteler, v. r. man. *pataszorulást kapni*.

Encastelure, f. man. *pataszorulás*.

Encastiller, v. a. *összefoglalni*.

Encastrement, m. *összefoglalás*. [ereszteni.]

Encastrer, v. a. arch. *be*.

Encaume, m. méd. *égésfolt*.

Encaustique, a. peint. *beégett*; tableau —, *viaszfestmény*; 2. l'—, *színmáz*.

Encavement, m. *pincébe rakás, korcsolyázás*.

Encaver, v. a. *pincébe eresztetni*.

Encaveur, m. *korcsolyás*.

Enceindre, v. a. ir. *bekeríteni*.

Enceint, e, a. *bekerített*; 2. *femme —e, viselő*; elle est —e, *teherben jár*.

Enceinte, f. fort. *bástya*; 2. *kerítés*; vén. *elkörüzés*.

Enceinturer, v. engrosser.

Encelade, m. ent. *vöröslábú futonc*.

Encéliste

Encéliste, f. méd. *béllob.*
 *Encellulé, e, a. cellába zárt.
 *Encellulement, m. cellába zárás.
 *Encelluler, v. a. cellába zárni.
 Encens (an-çan), m. tömjén; fig. il aime l'—, szereti a magasztalást; pr. selon les gens l'—, milyen a vendég, olyan a vendégség.
 Encensement, m. cath. füstölés.
 Encenser, v. a. füstölni; fig. tömjénezni, magasztalni; 2. v. n. man. fejét fölvetni.
 Encenseur, m. fig. magasztaló, dicsőítő.
 Encensier, v. romarin.
 Encensoir, m. cath. füstölő; fig. egyházi hatalom.
 Encéper, v. a. békóba verni; fig. zavarba ejteni; 2. s'—, v. r. akadályokba keveredni.
 Encéphal'e, s. a. méd. agy...; vers —s, agygiliszták; —ique, a. l'organe =, agyvelő; —ite, f. méd. agylob.
 Enchaînement, m. láncolás; fig. láncolat, összefüggés.
 Enchaîner, v. a. láncolni; láncra verni; fig. leláncolni, lekötve tartani; 2. s'—, v. r. összefüggni.
 Enchaînage, f. láncolat.
 Enchalage, m. sal. fölrétegezés (fáé).
 Enchaler, v. a. sal. fölrétegezni (fát).
 Enchanteler, v. a. (du vin), ászokfára rakni; (du bois) fölrakásolni.
 Enchantement, m. varázslás; bűbáj; formule de l'—, varázsigé; 2. varázslat; 3. megigézés; fig. elragadtatás, gyönyör; öröm.
 Enchanter, v. a. megigézni, megbabonázni; fig. maison —ée, bájos ház; 2. fig. elbájosolni; elragadtatni.
 Echanterie, v. enchantement.
 Enchanteur, —teresse, s. bűvész, varázsló; 2. a. igéző; bájoló.

Enchapeler

Enchapeler, v. a. kalapot föltenni.
 Enchaperonner, v. a. becsuklyázni; fauc. — l'oiseau, kápát kötni (súlyom fejére). [gyenített.
 †Encharboté, e, a. megszé-
 Encharger, v. a. hévvel ajánlani.
 Encharner, v. a. pántolni; 2. v. n. v. incarner.
 †Enchartrer, v. a. bebörtö-
 nözni.
 Enchâsser, v. a. dobozba ten-
 ni; 2. foglalni; fig. bele-
 szöni, becsusztatni.
 Enchâssure, f. foglalás; fog-
 lalvány; fig. közbetétel,
 közbeszúrás.
 Enchaussenage, m. még. me-
 szezés. [meszezni.
 Enchaussener, v. a. még.
 Enchaussennoir, m. cham.
 meszezőkád.
 Enchausser, v. a. jard. szal-
 mával vagy ganéjjal be-
 földni.
 Enchaussumer, enchaussa-
 moir, v. enchaussener,
 etc.
 Enchaux, m. még. mészlé.
 Enchemiser, v. a. rel. borí-
 tékba tenni.
 Enchère, f. ár-igéret; 2.
 folle —, bánatvásár; p. il
 payera la —, majd megisz-
 sza a levét.
 Enchérir, v. a. többet igérni;
 fölverni; fig. felülmulni;
 2. drágítani; 3. v. n. drá-
 gúlni.
 Encherissement, m. árföl-
 emelés; drágulás.
 Enchérisseur, m. legtöbbet
 igérő.
 Enchevalement, m. bāt.
 gyámállvány.
 Enchevêtrement, m. man.
 fölkanatározás.
 Enchevêtrer, v. a. man. föl-
 kanatározni; arch. fiókge-
 rendával összekötni; 2. s'
 —, v. r. man. kötőfékbe ke-
 veredni; fig. affaire —ée,
 bonyolódott ügy.
 Enchifrènement, m. rekedő
 nátha. [okozni.
 Enchifrener, v. a. nátkát

Encontre

Enchiridion (-ki-), m. kézi-
 könyv.
 Enchymose (-ki-), méd. vér-
 akadmány.
 Encirer, v. a. viaszolni.
 Enclave, f. terület; 2. ben-
 vidék.
 Enclaver, v. a. berekeszteni;
 arch. csapra eresztetni.
 Enclin, e, a. hajlandó.
 Enclitique, f. gr. simuló
 szócska.
 Enclore, enclorre, v. a. ir.
 bekeríteni; berekeszteni.
 Enclos, m. kerített hely; 2.
 kerítés, sövény; 3. —, e, a.
 kerített.
 Enclôtir, v. n. vén. elbújni.
 Enclôture, f. brod. himzés
 széle.
 Enclouage, m. beszögezés.
 Enclouer, v. a. man. meg-
 nyilazni; 2. mil. beszö-
 gezni.
 Enclouure, f. maréch. meg-
 nyilalás; fig. akadály,
 gáncs.
 Enclume, f. forg. ülő; fig. il
 a le coeur dur com. une
 —, kőszive van.
 Enclumeau, —mot, m. kézi-
 ülő.
 Enclumette, f. kis ülő.
 Encôche, f. horony.
 Encochement, m. rovás.
 Encocher, v. a. horonyba ten-
 ni; com. rovást csinálni.
 Encoffrer, v. a. bőröndbe
 zárni; zsebrerakni; 2. v.
 emprisonner.
 Encognure, —coignure, f.
 zug; 2. sarokszekevény.
 Encollage, m. enyvezés; dor.
 — blanc, fehér talaj.
 Encoller, v. a. manuf. eny-
 vezni; dor. talajozni; ma-
 réch. forrasztani.
 Encolleur, m. t. t. enyvező.
 Encolure, f. man. nyak; fig.
 külső; coutur. gallér;
 forg. —, encollure, forrasz.
 Encombre, m. omladék; fig.
 fam. akadály.
 Encombrement, m. eltorla-
 szolás, akadályozás.
 Encombrer, v. a. elrekesz-
 teni; betölteni.
 Encontre, m. esemény; 2. à

Encopé

l'—de, prép. *ellen*; fig. *aller à l'—de qch., vmi ellen kifogást tenni.*
 Encopé, f. chir. *bevágás.*
 Encorbellement, m. arch. *nyuladék.*
 Encore, adv. *még*; 2. *még egyszer*; *ismét*; *továbbá*; II. conj. *mind a mellett*; 2. *csak, legalább*; 3. —que, *ámbar.*
 s'Encornailler, v. r. burl. *oly nőt venni, ki hütelén.*
 Encorné, e, a. fam. *szarvazott*; man. *javart —é, szarufekély.*
 Encorner, v. a. *szarvval döfni*; 2. *szarvval kirakni.*
 Encorneter, v. a. *papírtölcsérbe tenni*; 2. s'—, v. r. *fejkiötőt föltenni.*
 Encouardir, v. a. *gyávává tenni.*
 Encouder, v. a. agr. *hajlítani.*
 Encouloir, m. —e, f. drap. *zugolyfa.*
 Encourageant, e, a. *bátorító.*
 Encouragement, m. *bátorítás.*
 Encourager, v. a. *buzdítani, bátorítani*; *serkenten.*
 Encouement, m. jur. *büntetésbe esés.*
 Encourir, v. a. ir. *magára vonni.*
 Encourtiner, v. a. *függönyökkel ellátni*; fig. *fallal keríteni*; 2. s'—, v. r. *a függönyöket maga körül behúzni.*
 Encrasser, v. a. *bepiszkitni*; 2. s'—, v. r. *bepiszkálni*; fig. *lealacsonyodni.*
 Encre, f. *tinta*; p. c'est la bouteille à l'—, *homályos dolog*; il n'y a plus d'—au cornet, *a lélek csak hálalni jár belé*; 2. —à imprimer, *nyomtató-festék*; dess. —de Chine, *tus-festék.*
 Encrenée, f. et a. f. forg. *kétszer hegitett vas.*
 s'Encrêper, v. r. *gyászfátyolt fölvenni.*
 Encrer, v. a. imp. *festékekkel*

Encrier

bekenni; 2. v. n. *a festéket bevenni.*
 Encrier, m. *tintatartó*; impr. *festékdeszka.*
 Encroiser, v. a. *keresztbe tenni.*
 Encroûté, e, a. *kérgesült.*
 Encroûter, v. a. *bekérgezni*; maç. *vakolattal behányni*; 2. s'—, v. r. *kérgesedni*; fig. *butulni.*
 Encuirasser, v. a. *fölfegyverezni*; 2. s'—, v. r. *rétegesedni*; l'ordure s'est fort —ée sur sa chemise, *a piszok ujjnyi vastagon állingén.*
 Encuvage, encuvement, m. *tann. erjesztés.*
 Encuver, v. a. *tann. erjesztetni*; brass. *malátát keverni.*
 Encycli'e, f. phys. *gyűrűzés (vizben)*; —que, a. com. *lettre —, körlevél.*
 Encyclopédi'e, f. did. *ismerettár*; —que, a. *tanköri*; —ste, m. *tankör-író.*
 Endauber, v. a. cuis. *pörkölni.*
 En-deça, v. deça.
 Endémique, a. méd. *honos*; maladie —, *honi kór.*
 Endente, endentement, m. *charp. fogazás.*
 Endenter, v. a. *charp. fogazni.*
 Endenture, f. *méc. fogazat.*
 Endetter, v. a. *adóssággal terhelni*; 2. s'—, v. r. *eladósodni.*
 Endêvé, e, s. a. *mogorva, makacs, nyakas, csökönds.*
 Endêver, v. n. *boszankodni, megharagudni.*
 Endiablé, e, a. *ördögös, átkozott, pogány*; c'est une —ée, *sátán egy asszony.*
 Endiabler, v. n. *felbőszülni, dühössé lenni*; 2. faire —q., *vkít dühössé tenni.*
 Endicter, v. a. *bevádolni.*
 s'Endimancher, v. r. fam. *kicsinosítani magát.*
 Endive, f. jard. *cikória.*
 Endoctriner, v. a. g. p. *oktatni, tanítani*; fig. *betanítani.*

Endroit

Endoctrineur, m. iron. *tanító.*
 Endolorer, v. a. *megszomorítani.*
 Endolori, e, a. méd. *fájdalmas.*
 *Endolorir, v. a. *fájni.*
 *Endolorissement, m. *fájás; érzékenység.*
 *Endommagement, m. *károsítás; károsodás.*
 Endommager, v. a. *károsítani.*
 Endormant, e, a. *altató*; fig. *unalmas.*
 Endormeur, se, s. fig. *hizelgő.*
 Endormi, e, a. *tunya, lusta.*
 Endormie, f. bot. *csucsor*; jard. *maszlagos redősirom*; p. il a mangé de l'—, *alszik mint a gőzű.*
 Endormir, v. a. ir. *elaltatni*; fig. *elámítani*; 2. *elkábitni*; *érzékletlenné tenni*; elzsibbasztani; 3. fig. *untatni*; 4. s'—, v. r. *elalunni*; fig. s'—dans le vice, *elaljasodni*; s'—au Seigneur, *meghalni*; s'—sur le rôti, *ügyeit elhanyagolni.*
 Endormissement, m. *elkábitás; elkábulás.*
 Endos, v. endossement.
 Endosmose, f. phys. *beszivárgás.*
 Endo-sperme, m. bot. *belmagv.*
 Endosse (-dôce), f. fam. *teher, baj.*
 Endossement, m. com. *forгатás.*
 Endosser, v. a. *hátára venni*; —le harnais, *katonává lenni*; fig. —q. de qch., *vkinek valamit a nyakába varrni*; 2. com. —une lettre de change, *váltót forгатni.*
 Endosseur, m. com. *forгатó.*
 Endouairer, v. a. jur. *özvegy-pénzt utalványozni.*
 Endouzainer, endouziner, v. a. *tucatonkint összekötni.*
 Endoyer, v. a. *újjal mutatni vkire.*
 Endroit, m. *hely*; 2. *à quel*

*s'Enducailler

— est il blessé? *hol sebesült?* 3. pop. földi; qu'il est bien de son —! *mily együgyű!* 4. donnez lui de cet — là, *adjon neki e darabból;* 5. com. l'— d'une étoffe, *színoldal;* fig. je lui ai prit par son — sensible, *gyöngé oldalán tapintottam;* 7. prat. en mon —, *ellenem.*

*s'Enducailler, v. r. g. p., *hercegeket látogatni.*

Enduire, v. a. ir. *betapasztani; bekenni;* 2. v. n. fauc. l'oiseau enduit bien, *jól emészt.*

Enduison, f. *bekenés, vakolás.*

Enduit, m. bât. *vakolat; mészlé.*

Endurant, e, a. *türelmes.*

Endurci, e, s. relig. *megrögzött.*

Endurcir, v. a. *megkeményíteni, edzeni;* it. fig. 2. *megkeményedni; megkeményülni.*

Endurcissement, m. chir. v. induration; fig. relig. *megátalkodottság, konokság.*

Endurer, v. a. *szenvedni, eltűnni;* 2. *eltűnni, elviselni, elszenvedni.*

Énergie, f. *erély; hatály, erőteljesség;* méd. — de l'ame, *lélekerő.*

Énergique, a. *erélyes; nyomatékös;* —ment, adv. *erélyesen, hatályosan.*

*Énergiser, v. a. *erélyessé tenni.*

Énergumène, s. théo. *ördögös.*

Énervation, f. *elgyöngítés; elgyöngülés.*

Énervé, e, a. bot. *bordátlan;* fig. style —, *gyöngé irány.*

Énerver, v. a. *elgyöngíteni;* fig. *elpuhulni;* 2. s'—, v. r. *elgyöngülni.*

Éneyer, v. a. t. *bütyköket levágni.*

Enfagoter, v. *fagoter.*

Enfaiteau, m. bât. *oromtégla.*

Enfaitement, m. plomb. *ormozat.*

Enfafter

Enfafter, v. a. plomb. *ormozni.*

Enfance, f. *gyermekkor;* fig. *kezdet;* 2. *gyermekség.*

Enfançon, m. *gyermekcse.*

Enfant, s. *gyermek;* être un —, *tudatlannak maradni;* — de la messe de minuit, *ismeretlen apa gyermeke;* 2. t. de flatterie, mon —, *gyermekem;* c'est un bon —, *jó bolond;* pr. c'est l'— de sa mère, *szakasztott az anyja;* 3. h. d. F. les —s de France, *királyfiak;* il est — de Paris, *párisi szülött;* mil. — perdu, *önkéntes;* 4. a. il est bien —, *nagyon gyermekes.*

Enfanteau, v. enfançon.

Enfancement, m. *szülés;* fig. *vajudás.*

Enfanter, v. a. *szülni;* fig. *szerezni, okozni.*

Enfantillage, m. *gyermekség; gyermekeskedés.*

Enfantiller, v. n. *gyermekeskedni.*

Enfantin, e, a. *gyermekes.*

Enfariner, v. a. *belisztezni;* fig. fam. il est —é de chimie, *konyít a vegyészethez;* 2. s'—, v. r. *belisztezni magát;* fig. il s'est —é de q. connaissance, *a tudakosság színét viseli.*

Enféer, m. *megbűvölni.*

Enfer (-ère), m. relig. *pokol;* it. fig.; myth. —s, *alvilág;* t. t. bleu d'—, *sötétkék.*

Enfermer, v. a. *bezárni (valakit, vmit);* 2. *letartóztatni;* 3. *körül venni, keríteni;* 4. fig. *tartalmazni;* 5. s'—, v. r. *bezárkózni;* s'— dans un cloître, *zárdába vonulni.*

Enferrer (-fé-), v. a. *keresztül szűrni;* 2. *vasra verni;* 3. s'—, v. n. *kardjába dőlni;* fig. *magát megfogni (szóban), gondatlanul szólni.*

s'Enfeuiller, v. r. jard. *lombosodni.*

Enficeler, v. a. chap. *formá-*

Enfoncer

ra vonni; 2. — le tabac, *dohányleveleket fölfűzni.*

†Enfieller, v. a. *epével festeni;* fig. *megkeseríteni.*

†Enfiérir, v. a. *büszkévé tenni;* 2. s'—, v. r. *büszkévé lenni.*

†Enfiévrer, v. a. *lázat okozni;* fig. *megrontani.*

Enfilade, f. *sor;* fig. *longue* — de discours, *untató fecsegés;* art. *batterie d'—, hosszant lövő telep.*

Enfilement, m. mar. — du câble, *horganykötél fölcsigázása.*

Enfiler, v. a. *belé öltetni (cérnát a tűbe);* fölfűzni; *utat venni;* — le degré, *lépcsőn leszaladni;* — un discours, *beszédbbe ereszkedni;* — q. d'un coup d'épée, *karddal keresztül szúrni;* 2. s'—, v. r. pr. cela ne s'—e pas com. des perles, *ez nem gyermekjáték;* s'—, *magának kárt okozni.*

Enfileur, m. épingl. *tűszűrő.*

Enfin, adv. *valahára, végre;* 2. conj. *szóval.*

Enflammer, v. a. *meggyújtani;* fig. *fölhevíteni;* 2. fig. *lánggra lobbantani;* 3. s'—, v. r. *meggyúlni;* fig. *fölhevülni.*

Enflement, v. enflure.

Enfler, v. a. *fölfújni, földuzzasztani;* fig. *bátorítani; feszíteni;* 2. s'—, v. r. *dagadni, puffadni; áradni;* fig. *fölfuvalkodni.*

Enflure, f. méd. *daganat;* rhét. *dagály;* fig. *pöffeszkedés; drap. belfonál.*

Enfonçage, m. tonn. *fenekezés;* 2. *bemártás.*

Enfoncé, e, a. *mély, mélyen fekvő.*

Enfoncement, m. *betörés;* 2. *áttörés; háttér; mélyedés;* arch. *mélység.*

Enfoncer, v. a. *elcsüggesztetni; mélyen szántani; beverni; mélyeszteni; benyomni;* fig. *pöffeszkedni;* — les portes ouvertes, *kérkedni;* orf. *kivölgyelni;* tonn. *fenekezni;* 2. *feltör-*

Enfonceur

ni; *betörni*; mil. *keresztül törni*; 3. v. n. et s'—, v. r. *elsüllyedni, alámerülni*; *takaró alá búvni*; fig. *elmélyedni*; esprit —é, *nehéz fölfogási*.
 Enfonceur, m. *betörő*; p. — de portes ouvertes, *kérkedi*.
 Enfonçure, f. *mélyedés*; chir. *lyuk*; van. — d'un corbeille, *kosár feneke*; 2. bois d'—; *fenékfa*; — de lit, *fenékdeszka*.
 Enfondrer, v. *effondrer*.
 Enforcir, v. a. *megerősíteni*; 2. v. n. et s'—, v. r. *man. erősödni*.
 Enforgé, e, a. *vasra vert*.
 Enformer, v. a. t. t. *formára vonni*.
 Enfouir, v. a. ir. *elásni*; agr. *beásni*; fig. *il ne faut pas — le talent, tehetségét nem szabad elhanyagolni*; 2. s'—, v. r. *elásni, beásni (magát)*; föld alá búvni; fig. *elrejtőzni*.
 Enfouissement, m. *elásás*.
 Enfouisseur, m. *elásó*.
 Enfourchement, m. ¹ arch. *boltfészek*; jard. *oltás (hasadékba)*; charp. *kirakott munka*.
 Enfourcher, v. a. *lőhátvást ülni*.
 Enfouchure, f. vén. *villaszarv*; tail. *kivágás (ruha derekán)*.
 Enfournage, m., —née, f. *boul. bevetés*.
 Enfournier, v. a. *boul. bevetni*; pelle à —, *sütőlapát*; p. à l'—, *eleintén*; 2. fig. v. n. *il a mal —é, rosszul kezdte*; 3. s'—, v. r. *bele-bonyolódni*.
 Enfourneur, m. *boul. bevető*.
 Enfourrer, v. a. *tokba tenni*.
 Enfrasqué, e, a. *elámult*.
 Enfreindre, v. a. *áthágni, megszegni*.
 Enfréner, v. a. *man. fölkanatározni*.
 Enfroquer, v. a. g. p. *zárdába dugni*; 2. s'—, v. r. *szerzetessé lenni*.
 s'Enfuir, v. r. ir. *megszök-*

Enfumer

ni; fig. *le temps s'en-fuit, az idő mulik*; *kifoly-ni*; *csorogni*.
 Enfumer, v. a. *füstölni, föl-füstölni*; 2. *kifüstölni*; 3. agr. v. *fumer*.
 *Enfunester; v. a. *vészthozóvá tenni*.
 Enfutailler, v. a. com. *hordóba rakni*.
 Engagé, m. mil. *ujonc*.
 Engageant, e, a. *kellemes, kedveltető*; 2. —s, m. pl. mod. *szalagcsokor*; 3. —s, f. pl. mod. *női kezelő*.
 Engagement, m. *elzálogosítás*; 2. *kötelezettség*; 3. *hadfogadás*; *fölpénz*; *sze-gődtetés*; mil. *kéztusa*; 4. *szerelmi viszony*.
 Engager, v. a. *elzalogosítani*; *biztosítékot adni*; fig. — sa foi, *szavát adni*; — son coeur, *szerelmessé lenni*; 2. *rábirni, rávenni*; mil. — le combat, *harcot kezdeni*; *toborzani*; *fölfogadni*; *lekötelezve lenni*; 3. s'—, v. r. *ígérkezni*; *kötelezkedni*; *szolgálatba állani*, *elszegődni*; com. *adósságba merülni*; *kezeskedni*; *megakadni (vbe)*; fig. *beléereszkedni, beléelegyedni*. [zálogos.
 †Engagiste, m. *zálogtartó*.
 Engainant, e, a. bot. *sarus*.
 Engainner, v. a. *hüvelybe tenni*; 2. bot. —ées, *burrokba rejtett*; —ées, f. pl. *sarus növények*.
 Engaller, v. a. teint. *gubacs-csal festeni*.
 Enganner, v. a. *elcsábítani*.
 Engarant, m. mar. *rakodó kötél*.
 Engarder, v. a. *megtiltani*; 2. *elvonni, visszatartóztatni*; 3. s'—, v. r. *tartózkodni*.
 Engarrotté, e, a. maréch. *marján sebesült*.
 Engastriloque, m. *hasbeszélő*. [szélés.
 Engastrimysme, m. *hasbeszélő*.
 Engaver, v. a. *étetni*; 2. v. empâter (3); 3. s'—, v. r. *pop. megzabálni*.

Engorger

Engeance, f. *faj*; fig. *fajzat*; it. *férgek, tetvek*.
 Engeancer, v. *enger*.
 Engelure, f. *fagydag*.
 Engencé, e, a. peint. *plis bien —s, jól fektetett redők*.
 Engencement, m. peint. *redőzés*.
 Engendrer, v. a. *nemzeni*; fig. *termeszteni*; 2. *okozni, szerezni*; p. un loup n'—e point de moutons, *nem messze esik az alma fájától*; 3. s'—, v. r. *eredni; vőt kapni*.
 Engens, v. *engin*.
 Enger, v. a. v. *embarrasser*; it. *megterhelni*; fig. *nyakába varrni*.
 Engerbage, m. agr. *kévézés*.
 Engerber, v. a. agr. *kévézni*; 2. *fölhalmozni*.
 Engigner, v. *enger*.
 Engin, m. arch. *emeléső*; ch. *vadászeszköz*; expl. *járgány*; pop. *pöcs*; fig. *ra-vasság*.
 Enginer, v. *tromper*.
 Engingnier, v. *ingénieur*; ch. *vadász és halász eszköz készítő*.
 Englober, v. a. *egybegyűjteni*; *egyesíteni*; 2. *összehúzni*.
 Engloutir, v. a. *elnyelni, lenyelni*; 2. *elpazarolni*; 3. *odour engloutissante, fojtóbűz*.
 *Engloutissement, m. *elnyelés*.
 Englué, e, a. ch. *lépen ragadt*; fig. *lépre került*.
 Engluement, m. *fakenőcs*.
 Engluer, v. a. *madárléppel bekenni*; 2. s'—, v. r. *lépre akadni*.
 Engoncer, v. a. *ékteleníteni (ruha által)*.
 Engorgement, m. hydr. *rekedés*; méd. *dugulás*; com. *pangás*.
 Engorger, v. a. *beledugni*; coff. *vászonnal bevonni*; méd. *nyálkásítani*; 2. s'—, v. r. *bedugulni*; méd. *nyálkásodni*; la fumée s'—e, *a füst visszaverődik*.

Engouement

Engouement (-goûm-an), m. méd. *fuladozás*; fig. *megátalkodottság*; méd. *dugulás*.
 Engouer, v. a. *fojtoogatni*; être —é de qch., *vmi iránt elfogultnak lenni*; 2. s'—, v. r. *fuldoklani*; méd. *dugulni*; fig. *belebolondulni*.
 s'Engouffrer, v. r. *megrekedni*; 2. *örvénybe rohanni*.
 Engouler, engueuler, v. a. pop. *elnyelni*; *fölfalni*.
 Engoulevent, m. orn. *lap-pantyú*.
 Engourdir, v. a. *elzsibbasztani*; fig. *eltompítani*; ame —ie, *érzéketlen lélek*; 2. s'—, v. r. *megmerevedni*; *elzsibbadni*; fig. *eltompulni*; *elgyöngyülni*.
 Engourdissement, m. *megmerevedés*; *megmerevülés*; fig. *ellankadás*; *lankadság*.
 Engrainer, v. engrener.
 Engrais (-grê), m. agr. *hizlalás*; 2. *lúdtömő csík*; agr. *trágya*.
 Engraissement, engraissement, m. *hizlalás*.
 Engraisser, v. a. *hizlalni*; *tönni*; agr. *trágyázni*; 2. v. graisser; 3. v. n. it. s'—, v. r. *hízni*; fig. *il s'est —é, megszede magát*; com. *nyúlósodni*.
 Engraisseur, m. *hizlaló*.
 Engrangement, m. agr. *betakarítás*.
 Engranger, v. a. agr. *betakarítani*.
 Engravement, m. *megfeneklés*.
 Engraver, v. a. *zátonyra vinni*; 2. *vésni, metszeni*; 3. v. n. it. s'—, v. r. *megfenekleni*.
 Engrêler, v. a. coutur. *ki-csipkézni*.
 Engrêlure, f. *széldiszíték*; *csúpos szél*.
 Engrenage, m. méc. *fogazmány*; horl. *machine à —, osztókorong*.
 Engrènement, m. meun. *felöntés*.
 Engrener, v. a. meun. *fel-*

Engrenure

önteni; fig. *intézni*; 2. *maggal etetni*; 3. v. n. et s'—, v. r. méc. *belefogódzni*.
 Engrenure, f. horl. *belefogódzás*.
 Engrois, m. carr. *ékecske*.
 Engrosser, v. a. fam. *teherbe ejteni*.
 Engrosseur, m. pop. *teherbe ejtő*.
 Engrossir, v. grossir.
 Engrumeler, v. n. et s'—, v. r. *csomósodni*; *megaludni*.
 Engueniller, v. a. *rongyokba burkolni*; —é, *rongyos*.
 Engueuler, v. engouler.
 Engueuser, v. a. pop. —une femme, *nőt elcsábítani*.
 Enguichure, f. ch. *vadászkürt fuvókája*; 2. *kürt-szój*.
 Enhardir (an-'h-), v. a. *bátorítani*; 2. s'—, v. r. *bátorodni*.
 Enharnachement(an-'h-), m. *fölhámozni*; *lószerszám*.
 Enharnacher (an-'h-), v. *harnacher*; fig. *furcsán öltözni*.
 Enhayer, v. haie.
 Enherber (an-erbé), v. a. *be-füvesíteni*; 2. v. empoissonner.
 Enholier, enhuiler, v. a. *utolsó kenetet adni*.
 Enhydre, f. z. *vizikígyó*.
 Enigmatique, a. *rejtélyes*; =ment, adv. *rejtélyesen*; *—matiser, v. n. *talányokban beszélni*; —me, f. *talány*.
 Enivrant, e (an-), a. *részegítő*; fig. *kábító*.
 Enivrement (an-), m. *ittaság*; fig. *mámor*.
 Enivrer (an-), v. a. *megrésze-gíteni*; fig. *elszédíteni*; 2. s'—, v. r. *megrészegedni*; fig. *elkábulni*; p. *il s'—e de son vin, titokban issza le magát*; it. *nagyra tartja magát*.
 Énixe, a. *nyomós, hathatós*; —ment, adv. *hathatósan*.
 Enjabler, v. a. tonn. *fenekelni*.
 Enjalouser, v. a. *féltékeny-*

Enlever

nyé tenni; 2. s'—, v. r. *féltékenynyé lenni*.
 Enjambé, e, a. v. *enjamber*; fam. *il est haut —, horigorgas*.
 Enjambée, f. *lépés*; *ugrás*.
 Enjambeur, v. n. *nagyokat lépni*; fam. *voyez com. il —e, nézzétek mint viszi a levelet*; 2. *benyúlni*.
 Enjanger, v. a. jard. *beföldni*.
 Enjaveler, v. javeler.
 Enjeu, m. jeu. *tétel*; fig. *retirer son —, visszavonulni*.
 Enjoindre, v. a. ir. *ráparancsolni*; *fejébe verni*; *parancsolni*.
 Enjôler, v. a. fam. *rászedni*; *rábeszélni*.
 Enjôleur, se, s. fam. *hizelgő, süindörgő*.
 Enjolivement, m. *diszítés*; *szépítés*.
 Enjoliver, v. a. *diszíteni*; *szépíteni*.
 Enjoliveur, se, s. *diszítő*.
 Enjolivure, f. *cifraszág*.
 Enjonquer, v. a. une voile, mar. *kákával beborítani*.
 Enjoué, e, a. *vig, jó kedvű, vidor*.
 Enjouement, enjouement, m. *vígság, jókedvűség, vidámság*.
 Enjouer, v. a. *vidítani*.
 Enlacement, m. *fonás, fonat*; *bonyolítás*; *bonyodalom*.
 Enlacer, v. a. *fonni, össze-fonni*; *fölfűzni*; *charp. csaplyukat fűzni*.
 Enlasure, f. charp. *csaplyuk*.
 Enlaidir, v. a. *elrutítani*; 2. v. n. *elrútulni*.
 Enlaidissement, m. *elrútítás*; *elrútulás*.
 Enlangouré, e, a. *epedő*.
 Enlarme, m. pêch. *abroncs (húzóháló)*; —r, v. a. *pêch. abroncsolni*.
 Enlèvement, m. *elszöktetés, elrablás*; com. *összevásárlás*; prat. *elvitel*.
 Enlever, v. a. *fölemelni*; p. *cela enlève la paille, ez döntő*; 2. *elragadni, elru-*

Enlève-

Enordir

Ensanglerter

bolni, elszöktetni; berakni, behordani; guer. elfogni; 3. elvinni, elhordani; összevásárolni; 4. eltüntetni; 5. fig. elbájni, elragadtatni; 6. t. t. chaud. kivölgyelni; 7. s'—, v. r. fölemelkedni; com. elkelni; méd. lehámlani; pop. fölindulni.
 Enlève-tartre, m. dent. fogtisztító.
 Enlevure, f. forg. leütött darab (vas rudról); gant. bőrhulladék; brod. domborodás.
 Enlier, v. a. maç. összefoglalni.
 Enlignement, v. alignement.
 Enligner, v. a. arch. zsinór szerint dolgozni.
 Enluminer, v. a. peint. színezni; 2. pirosítani; kigyujtani; fig. style —é, cikornyás irány; 2. s'—, v. r. pop. — la trogne, iszákoskodni; it. v. se farder.
 Enluminure, f. peint. színezés; fig. litt. cikornya.
 Ennemi, e, (ène-mi) s. ellenség; ellen; 2. —, e, a. ellenes, ellenséges.
 Ennobler (an-no-), v. a. meg-nemesíteni.
 Ennoie (an-noa), m. z. kúszma.
 Ennui (an-nui), m. unalom; 2. gond.
 Ennuyant, e, (an-nui-) a. untató.
 Ennuyer (an-nui-), v. a. untatni; 2. s'—, v. r. unatkozni; 3. imp. unni.
 Ennuyement, adv. unalmasan.
 Ennuyeux, se, a. unalmas.
 Enombrer, v. a. árnyéket vetni.
 Enoncé, m. kifejezés; prat. állítás.
 Enoncer, v. a. kifejezni, előadni; prat. állítani, vallani; 2. s'—, v. r. nyilatkozni.
 Enonciatif, ve, a. pal. megemlítő.
 Enonciation, f. nyilatkozat; kifejezés; log. előadás.

Enordir, v. a. sárral bepiszkítani.
 Enorgueillir, v. a. kevélyíteni; 2. s'—, v. r. kevélykedni.
 Énorme, a. túlságos; szertelen; fig. hallatlan.
 Énormément, adv. szörnyen; roppantul; túlságosan.
 Énormité, f. túlság, szerfölöttiség; fig. borzasztóság.
 Énouer, énoueur, v. noper, nopeur.
 Enquérant, e, a. fam. kandi, kotnyeles.
 s'Enquérir, v. r. tudakozódni; kérdezősködni; kutatni.
 Enquerre, m. nyomozás.
 Enquête, f. vizsgálat; — par témoins, tanuvallatás.
 s'Enquêter, v. r. tudakozni; 2. gondolni, törődni vmivel; il ne s'—e de rien, mivel se törődik.
 Enraciner, v. n. et s'—, v. r. meggyökerezni, gyökeret verni; it. fig.
 Enragé, e, s. dühös, bősziült.
 Enrageant, e, a. boszantó.
 Enragément, adv. boszantóan.
 Enrager, v. n. fölbősziülni; dühbe jöni; passion —ée, dühös szenvedély; 2. être —é, dühösködni.
 Enraser, v. araser.
 Enrayement, —raiment, m. kerékkötés.
 Enrayer, v. a. kereket kötni; 2. fig. v. n. fölhagyni; agr. megszántani.
 Enrayoir, m. charr. löcs.
 Enrayure, f. charr. kerékkötőlánc; agr. első barázda; charp. fekmentes földelszék.
 Enrégimenter, v. a. mil. ezredbe osztani. [ható.
 Enregistrable, a. beígtat.
 Enregistrement, enregitrement, m. beígtatás; 2. beígtatási díj; 3. ígtató-hivatal.
 Enregistrer, enregítrer, v. a. beígtatni, beírni.
 Enregistreur, m. ígtató.
 Enrêner, v. a. un cheval, zabolázni.

Enrhumer, v. a. náthát okozni; fig. pop. c'est ce qui vous —e, ön nagyon csatlakozik; il m'—e, terhemen van; 2. s'—, v. r. náthát kapni.
 Enrhuner, v. entêter.
 Enrichir, v. a. meggazdagítani; 2. díszíteni; métal. dúsitni; 4. s'—, v. r. meggazdagodni.
 Enrichissement, m. meggazdagítás; díszítés; díszíték; métal. dúsitás.
 Enrochement, m. arch. kőfenék.
 Enrôlement, m. toborzás; toborzási jegyzék.
 Enrôler, v. a. toborzani; 2. s'—, v. r. katonává lenni.
 †Enrôleur, m. toborzó.
 Enroncé, e, a. tüskés, tövises; fig. bús.
 Enroué, e, a. rekedt.
 Enrouement, m. rekedtség.
 Enrouer, v. a. rekedtté tenni; 2. s'—, v. r. elrekedni.
 Enrouiller, v. a. megrozsdásítani; fig. eltompítani; 2. s'—, v. r. megrozsdásodni; fig. eltompulni.
 Enroulement, m. összegöngyölés; arch. cikornya.
 Enrouler, v. a. összegöngyölni.
 *Enrubaner, v. a. fölszalogolni.
 Enrue, f. agr. széles barázda.
 Ensablement, m. behomokosodás.
 Ensabler, v. a. riv. zátonyra tenni; 3. elfövenyesíteni; 3. s'—, v. r. homokban megfenekleni.
 Ensacher, v. a. zsákolni.
 Ensacheur, m. zsákoló.
 Ensafraner, v. a. sáfránnyal festeni.
 †Ensaisinement, m. féo. birtokba ígtatás.
 Ensaisiner, v. a. pal. birtokba vezetni.
 Ensanglerter, v. a. bevérezeni; mains —ées, vértől szennyezett kéz; fig. il a —é son règne, kegyetlenül uralkodott.

Enseigne

Enseigne, f. *jel, ismertető-jel*; p. *ne te fis qu' à bonnes —s, higyj, de lásd kinek*; 2. *cégér, cég*; p. *à bon vin point d'—, jó bornak nem kell cégér*; dipl. *pecsét*; mil. *lobogó*; fig. *marcher sous les —s de q., vki pártjához szegődni*; mod. — de *diamants, gyémánt rózsza*; 3. —, m. *zászlótartó*.

Enseignement, m. *oktatás; tanítás*; prat. *bizonyíték*; 2. *előadás*.

Enseigner, v. a. *tanítani, oktatni*; 2. *előadni; kijelölni*.

Enseigneur, —eresse, s. *tanító*.

Ensélé, e, a. man. *hajlott hátú*.

Enseller, v. *seller*.

Ensemble adv. *együtt; egymással*; 2. *egyszerre*; 3. —, m. *az egész*; dess. *peint. összhangzat*; mil. *összefüggés*.

Ensemencement, m. agr. *bevetés*.

Ensemér, v. a. agr. *bevetni*.

†Enserrer, v. a. *elzárni*; jard. *növényházba rakni*; 2. *rabszolgává tenni*.

Enseuillement, m. arch. *ablakkönyöklő magassága*.

Ensevelir, v. a. *szemfödéllel betakarni*; 2. *eltemetni*; fig. *elmerülni*; être —i dans la *crapule, magát a kicsapongásra adni*; eltitkolni, *elrejtteni*; 3. s'—, v. r. fig. s'— dans la *retraite, magányba vonulni*.

Ensevelissement, m. *betakarás (szemfödéllel); eltemetés*.

Ensi'fère, s. a. *kardhordó*; —folié, e, a. bot. *kardadlevelű*; —forme, a. bot. *kardad*.

Ensimage, m. manuf. *beitatás, beszivatás*.

Ensimer, v. a. manuf. *beitatni, beszivatni*.

Ensorcelér, v. a. *megbűvölni, megigézni*; fig. *hálóba keríteni*.

Ensorceleur

Ensorceleur, se, s. a. *bűvész; igéző*.

Ensorcellement, m. *bűvölés, igézés; bűvölet*; fig. *délivrer d'un —, vkit balvélekedéséből kivenni*.

Ensouaille, f. riv. *timonkötél*.

Ensoufrage, m. t. t. *kénezés*.

Ensoufrer, v. a. *kénezeni*.

Ensoufroid, m. *kénkamara*.

Ensouple, ensoupleau, v. *ensuple*.

Ensourdir, v. a. *megsüketíteni*.

Ensoyer, v. a. *le fil, cord. a dratvát sörtével ellátni*.

Ensuble, v. *ensuple*.

Ensucrer, v. a. *becukrozni*.

Ensuifer, v. a. *fagygyúval bekenni*.

Ensuite, adv. *azután, erre*; 2. —de, prép. *mire*.

Ensuisant, v. *suisant*.

s'Ensuisre, v. r. imp. ir. *következni*; 2. *eredni, támadni*.

Ensuple, f. tiss. *sugolyfa*.

Entablement, m. arch. *párkányzat; koszorúpárkány*.

Entacage, m. manuf. *veszszők bársonyszövéshez*.

Entaché, e, a. *ragályos*; fig. *leledező*.

Entacher, v. a. *ragályosítani*.

Entaillage, m. *bemetszés*.

Entaille, f. *bevágás*; 2. *horony*; org. *nyílás*.

Entailler, v. a. *bemetszeni; rovátkolni*.

Entailloir, m. luth. *horonyvész*.

Entaillure, v. *entailler*.

Entalenter, v. a. *kedvet gergeszteni*.

Entamer, v. a. *megsérteni, karcolni, horzsolni; megszegni*; fig. — un discours; *beszédbe ereszkedni; érinteni, megemlíteni*; guer. *áttörni*; 2. fig. *megengesztelni, megindítani, elragadni*; je ne puis — cet homme, *nem férhetek ez emberhez*; — la réputation de q., v. *kinek jó hírnevét megtámadni*.

Enter

Entamure, f. *karcolás; horzolt seb; szegés; szelet*.

Entassement, m. *halom; halmozás*; fig. *halmaz*.

Entasser, v. a. *halmozni; halomra gyűjteni*; it. fig.; homme —é, *zömök*.

Entasseur, m. *halmozó, gyűjtő*.

Ente, f. jard. *oltó-ág*; 2. *öltás, szemzés*; 3. *oltvány*; 4. arch. *négyszögű pillér*; ch. pl. *kitömött csalmadarak*; peint. *ecsetnyél*.

Entées, f. pl. vén. *rőt vad hulladéka*.

Entement, v. ente 2.

Entendement, m. ész; 2. *ítélőtehetség*.

Entendeur, m. *hallgató*; p. à bon — salut, *a ki ludas vegye magára*; à bon — peu de paroles, *könnyű az okosnak beszélni*.

Entendre, v. a. *hallani, meghallani*; 2. *meghallgatni*; 3. *érteni, megérteni*; 4. *tudni*; 5. *megérteni*; 6. s'—, v. r. *értekezni*; entendons — nous, *értsük meg egymást*; 7. je m'entends bien, *jól tudom, mit akarok*; cela s'entend, *ez magától értetődik*; p. il s'y entend com. à faire un coffre, *érti, mint tyúk az abécét*; egyetérteni; 8. — à qch., *beleegyezni*; 9. donner à —, *értésre adni*; 10. à l'—, adv. *szerinte*.

Entendu, e, a. v. *entendre*; 2. a. *okos, értelmes, tapasztalt*; 3. *bátiment —, jól berendezett épület*; 4. bien —, adv. *mindenesetre*; kétségkívül; 5. bien —que, conj. *o'gy föltétel mellett, hogy*.

Entente, f. *magyarázás, értemény*; mots à double —, *két érteményű szó*; 2. litt. *ismeret*; b. a. *berendezés*; *—cordiale, *szívélyes egyetértés*.

Enter, v. a. *oltani*; fig. *törvénytelenül nemzeni*; 2. fig. *párosítani*; il a beaucoup de vices —és sur de

Enteradènes

Entier

Entrebailler

bonnes qualités, *sok hiba párosul jó tulajdonaival; charp. kapcsolni.*
 Enteradènes, f. pl. méd. *bélmirigyek.*
 Entère, m. méd. *nyálkahártya.*
 Entérinal, e, a. jur. *jóváhagyó.*
 Entérinement, m. pal. *elfogadás.*
 Entériner, v. a. pal. *jóváhagyni; 2. igazolni.*
 Entérite, f. méd. *béllob.*
 Entero'cèle, f. méd. *bélsér;* —graphie, f. *bélrajz; —logie, f. bélta; —mphale, f. köldöksér;* —raphie, f. *bélvarrat; —schéocèle (-skéo-), f. bélboréksér.*
 Enterrage, m. fond. *minta-föld.*
 Enterrement, m. *temetés; 2. gyászkiéret.*
 Enterrer, v. a. *eltemetni; fig. elfeledtetni; 2. elásni; fig. fam. on y a —é beauc. d'argent, ez sok pénzbe került; it. — ses talents, tehetségét elhanyagolni; 3. s'—, v. r. visszavonulni; man. fejét lógatni.*
 Entête, m. *felső rész; lámpatartó; fejezet.*
 Entêtement, m. *konokság, makacsság.*
 Entêter, v. a. *kábítani; fig. les louanges entêtent, dicséret hiuvá tesz; 2. megnyerni; elle est —ée de sa beauté, nagyra van szépségével; viellard —é, konok, fejes; 3. s'—, v. r. makacskodni; elfogulni.*
 Entêteur, m. épíngl. *gömbözd.*
 Enthousiasme, m. *lelkese-dettség; lelkesedés fig. ihlet; 2. rajongás; 3. tűz, hev; 4. örömrivalgás.*
 Enthousiasmer, v. a. *lelkesíteni, fölbuzdítani; 2. s'—, v. r. fölbuzdulni, tűzbe jöni.*
 Enthousiaste, s. a. *ábrándozó; busongó.*
 Enticher, v. a. *rothadni, törödni; fig. fam. qui vous*

a —é de cette opinion? *ki verte fejébe e vélemény?*
 Entier, ère, a. *egész; 2. teljes; man. cheval —, csődör; 3. konok, elfogult; 4. pal. les choses ne sont pas —es, a dolgok állása változott; 5. en —, adv. egészen.*
 Entiercement, v. *entiercer.*
 Entiercer, v. a. cout. *faire un entiercement, harmadkézbe átszolgáltatni.*
 Entièrement, adv. *egészen, teljesen.*
 Entité, f. did. *lényeg.*
 Entoilage, m. *betét; 2. betévarrat.*
 Entoiler, v. a. *betétet fölvarrni; 2. rel. vászonra feszíteni.*
 Entoir, m. jard. *oltókés.*
 Entoiser, v. a. *ölezni.*
 Entombé, e, a. *sírba zárt.*
 Entomo'bies, f. pl. ent. *csipderek; —graphie, f. rovarrajz; —logie, f. rovartan; —logique, a. rovaratani; —logiste, m. rovarász.*
 Entonnage, entonnement, m. *hordóba töltés.*
 Entonner, v. a. *hordóba tölteni; 2. mus. hangot adni; it. — le Te Deum, a Te Deumot kezdeni; 3. —q. vkit megénekelni, magasztalni; 4. s'—, v. r. megrekedni (széltől).*
 Entonnoir, m. *tölcsér.*
 Entorse, f. chir. *ficamodás; fig. fam. on lui a donné une terrible —, ugyancsak befizettek neki; it. szózarás.*
 Entortillage, m. litt. *bonyolódás, bonyodalom.*
 Entortillement, m. *tekeredés; tekerület; fig. v. entortillage.*
 Entortiller, v. a. *bebonyolni, begöngyölni; fig. bonyolítani; 2. s'—, v. r. beburkolózni; tekergőzni; fölfutni; fig. bonyolódni.*
 Entour, m. *környék; fig. környezet.*
 Entourage, m. *foglalvány.*
 Entourer, v. a. *körül venni;*

fig. ápolni; mett. foglalni; 2. s'—, v. r. maga körül gyűjteni.
 Entournure, f. coutur. *újjkivágás.*
 Entourtiner, v. *encourtiner.*
 s'Entr'accoler, v. réc. *ölelkezni; —accorder, v. s'accorder; —accuver, v. réc. egymást vádolni; —acte, m. játékköz, fölvonásköz; —admirer, v. réc. egy. bámulni; —aider, v. réc. egy. segíteni.*
 Entrailles, f. pl. *bele; fig. dans les — de la terre, a föld belsejében; 2. szív; — de la miséricorde de Dieu, isteni irgalom; fam. cet homme a des —, ez jó érzelmű férfiú.*
 s'Entr'aimer, v. réc. *egymást szeretni.*
 *Entrain, m. *vidámság.*
 Entraînable, a. *elragadtatható.*
 *Entrainant, e, a. *elragadtató, vonzó.*
 Entraînement, m. ord. *fig. elragadtatás.*
 Entrainer, v. a. *elragadni; fig. elragadtatni; jur. maga után vonni.*
 Entrait, m. charp. *feszítő-kötés.*
 Entrant, e, a. *megnyerő; 2. m. pl. les —s et les sortants, a ki-s bejárók.*
 s'Entr'appeler, v. réc. *egymást szólítani.*
 Entrave, v. a. *un cheval, békózni; fig. tartóztatni, akadályozni.*
 s'Entr'avertir, v. réc. *egymást tudósítani; —avertissement, m. kölcsönös tudósítás.*
 Entraves, f. pl. *békó; fig. akadály.*
 Entre, prép. *között; —nous köztiink; it. fig.; 2. —ban, —ben; je le tient — mes mains, kezemben tartom.*
 Entrebailler, v. a. *félíg kinyitni; s'— baiser, v. réc. csókolózni; —bandes, f. pl. manuf. posztószél; —bas, m. egyenetlen sző-*

Entrée

vés; —battes, v. —bandes; s'—battre, v. réc. *küzködni*; —bienfaire, v. réc. *egymással jót tenni*; s'—blesser, v. réc. *egy. megsebesíteni*; s'—chamailler, v. réc. *civódni*; s'—chasser, v. réc. *egymást kergetni*; —chat, m. dans. *keresztugrás*; s'—chercher, v. réc. *egy. keresni*; —choquement, m. *összeütközés*; s'—choquer, v. réc. *egy. másba ütközni*; fig. *egy. nak ellentmondani*; —colonne, —colonnement, m. arch. *oszlopköz*; s'—connaître, v. réc. *egy. ismeri*; —coupe, f. arch. *metszett sarok*; —couper, v. a. *keresztül metszeni*; fig. *voix = ée, megtört hang*; style = é, *összejuggetlen irány*; —cours, coutur. *szabad költözhetés*; —croisement, m. *átmetszés*; *átmetszet*; s'—croiser, v. réc. *egy. átszelni (útról stb.)*; —cuissier, m. pl. an. *comb-sér*; s'—déchirer, v. réc. *egy. marcangolni*; fig. *egy. rágalmazni*; s'—défaire, v. réc. *egymást lekasabolni*; s'—dérober, v. réc. *egy. meglopni*; s'—détruire, v. réc. *egymást tönkre tenni*; —deux, m. *hézag*; rel. *könyvkötő deszka*; mod. *betétszelet*; mar. *hullámüreg*; s'—devoir, v. réc. *egy. nak tartozni*; s'—devorer, v. réc. *egymást fölfalni*; s'—diffamer, v. réc. *egy. rágalmazni*; s'—dire, v. réc. *egy. nak megmondani*; s'—disputer, v. réc. *egymásközt civakodni*; s'—donner, v. réc. *egy. nak adni*.

Entrée, f. *bejárás, nyílás*; 2. *belépés*; fig. *út*; it. *bevonulás*; th. *föllépés*; 3. *előjárulhatás*; *megnyitás*; th. *belépti díj*; 4. fig. *ok*; 5. fig. *kezdés*; cuis. *előétel*; 6. *beviteli vám*; 7. com. *áthozat*; mar. *avoir l'—, szabad kikötés*; serr.

s'Entr'écire

kulcslyuk; 8. d'—, adt. *mindfárt kezdetben*.

s'Entr'écire, v. réc. *egy. nak írni*; s'—embarasser, v. réc. *egymást akadályozni*; s'—embrasser, v. réc. *egy. megölelni*; s'—empêcher, v. réc. *egymást megakadályozni*.

s'Entre'fâcher, v. réc. *egymást bosszantani*.

s'Entr'entendre, v. réc. *egy. másst meghallgatni*; *egyet-érteni*.

Entrefaites, f. pl. dans —, sur ces —, *e közben*.

Entre'fermer, v. a. *félíg bezárni*; —fesson, m. mar. *rech. feltörés*; s'—festoyer, v. réc. *egy. megvendégsélni*; s'—fier, v. réc. *egymásban bízni*.

Entrefin, e, a. com. *félfinom*.

s'Entre'fouetter, v. réc. *egy. ostorozni*; s'—frapper, v. réc. *egymást megütni*.

Entregent (an-tre-jan), m. *ügyesség*.

s'Entre-glosser, v. réc. *egymást ócsárolni*.

s'Entr'égorgier, v. réc. *egymást megölni*.

s'Entre'gronder, v. réc. *egy. megszidni*; s'—haïr, v. réc. *egy. gyűlölni*; s'—harceler, v. réc. *egy. nyugtalanítani*; s'—heurter, v. réc. *egy. ba ütközni*; —hivernage, m. agr. *téli szántás*; —jeu, m. com. *hézag víz lecsapolásához*; —lacement, m. *egy. ba fonódás*; —lacer, v. a. *összefonni*; *átfonni*; fig. *közbeszöni*; 2. s'—, v. réc. *egymásba fonódni*; —lacs (-lá), m. arch. *lanc-ékiték*; serr. *át-tört cikornyadisz*; —lardement, m. *spékelés (tüzdelés szalonnával)*; —larder, v. a. *spékelni, megszalon-názni*; fig. = *de senten-ces, mondatokkal megrakni*; —ligne, m. *sorköz*; it. *középsor*; —lire, v. a. *ir. fölvaltva olvasni*; s'—louer, v. réc. *egymást dicsérni*;

Entreprendre

—luire, v. n. *ir. átszállam-lani*; —main, m. mus. *G hang dudában*; s'—man-ger, v. réc. *egy. fölfalni*; —mêler, v. a. *vegyíteni*; fig. *közbeszöni*; s'—, v. s'—mettre; —mets, m. *csemege*; —metteur, m. *közbenjáró*; —metteuse, f. m. p. *kerítőnő*; s'—mettre, v. r. *ir. közbenjárni*; it. *avatkozni*; —mise, f. *közben járás*; mar. *faék*; —modillon, m. arch. *sza-rufő köz*; s'—moquer, v. réc. *egy. gúnyolni*; s'—mordre, v. réc. *egymást harapni*; —noeud, m. bot. *bötyöksér*; s'—nuire, v. réc. *egymásnak ártani*; s'—pardonner, v. réc. *egy. megbocsátani*; s'—parler, v. réc. *egymással beszélni*; *értekezni*; —pas, m. man. *középlépés*; —passer, v. a. pharm. *vegyíteni*; s'—, v. réc. *egy. nak odanyújtani*; s'—percer, v. réc. *egymást keresztül szűrni*; s'—persécuter, v. réc. *egymást üldözni*; s'—picoter, v. réc. *egy. sal kötekedni*; —pi-lastre, m. arch. *gyámosz-lopköz*; s'—piller, v. réc. *egy. megrabolni*; —plant, m. agr. *fiatal szőlőtő*; —planter, v. a. agr. *közbe ültetni*; —pont, m. mar. *födélzet köz*; —poser, v. a. *tárba rakni*; —poseur, m. com. *raktár-fölügyelő*; —positeur, m. com. *szál-lítmányos*; —pôt, m. com. *raktár*; lieu d'—, *áru-hely*; s'—pousser, v. réc. *egymást taszigálni*.

Entreprenant, e, a. *vállal-kozó*; 2. *merész*.

Entreprendre, v. a. *ir. vál-lalkozni*; *elvéllalni*; 2. *át-venni*; 3. —q., *üldözni*; fam. *kötekedni*; 4. *bénítani*; il est entrepris du bras gauche, *balkarját nem használhatja*; 5. v. n. *be-léavatkozni*; *megtámadni*; 6. s'—, v. r. pop. *civakodni*; *egymás házába kapni*.

Entrepreneur

Entrepreneur, se, s. vállalkozó; mil. szállító; 2. m. építész.
 Entrepris, e, a. megzavarodott, megdöbbsent.
 Entreprise, f. vállalat; 2. bitorlás; 3. former des —s contre la vie de q., valaki élete ellen törni.
 s'Entre-quereller, v. 1. é. egymással civakodni.
 Entrer, v. n. bemenni, beocsizni, bevonulni; belépni; ráférti; 2. szolgálatba lépni; th. föllépni; 3. behatolni; fig. föfogni; 4. fölvenni, közbevetni; fig. vegyülni; 5. — en, dans qch., bebocsátkozni; előadni; kezdeni; — en colère, haragra lobbanni; — en défiance, gyanakodni; — dans la douleur de q., vki fájdalomában résztvenni.
 Entre'regarder, v. a. kinézni; 2. kandikálni; 3. s'—, v. réc. egymásra nézni; s'—regretter, v. réc. egy. óhajítani; s'—répondre, v. réc. egymásnak felelni; —sabords, m. pl. mar. bélédeszkák; s'—saluer, v. réc. egymást köszönteni; s'—secourir, v. réc. egy. segíteni; —sol, m. félelemlet; —sourcils (-ci), m. szemöldök; s'—soutenir, v. réc. egy. gyámolítani; s'—souvenir, v. r. homályosan emlékezni; —suite, f. közép épület; s'—suivre, v. réc. egymást követni; s'—surprendre, v. réc. egy. meglepni; s'—tailler, v. s'entre-couper; —taillure, f. man. horzolt seb; s'—talonner, v. réc. egymást sorban követni; —temps, m. időköz; 2. adv. közben.
 Entretienement, v. entretien.
 Entretenir, v. a. ir. föntartani, összetartani; 2. folytatni, tartani; —q. d'espérance, vkit reménnyel biztatni; 3. föntartani, élelmezni; táplálni; 4. mu-

Entretenu

lattatni; 5. s'—, v. r. társalogni; értekezni; s'—de Dieu, Istenről beszélni; s'—avec Dieu, Istenhez fohászzkodni; táplálkozni, élni; maradni, magát föntartani.
 Entretenu, e, a. nyugalmozott; 2. —e, f. kitartott nőszemély.
 Entretien, m. tartás; élelmezés; élelem; 2. föntartás, épentartás; 3. társalgás, értekezés; beszélgetés.
 Entre'tisser, v. a. manuf. beszöni, közbeszöni; —tissure, f. szövédék; —toise, f. charp. fiókgerenda; s'—toucher, v. réc. e. érinteni; s'—tuer, v. réc. egy. megölni; s'—vêcher, v. r. összebonyolódni; s'—vendre, v. réc. egy. eladni; 2. egy. elárulni; s'—visiter, v. réc. egy. látogatni; —voir, v. a. ir. félig látni; fig. sejteni; 2. s'—, v. réc. egymással értekezni; it. egy. meglátogatni; —vous, m. maç. kitöltés; —vue, f. találkozás; összejövetel.
 s'Entr'exciter, v. réc. egy. ingerelni; s'—exhorter, v. réc. egy. inteni; —'hiver, ou —hivernage, m. agr. téli szántás; s'—immoler, v. réc. e. föláldozni; s'—injurier, v. réc. egy. szidalmazni; s'—obliger, v. réc. egy. lekötelezni; s'—oeillader, v. réc. egymásra kacsintgatni; —ouïr, v. n. ir. fülhegygyel hallani; —ouverture, f. vét. vállmenülés; —ouvrir, v. a. ir. félig kinyitni; 2. s'—, v. r. félig kinyitni; la terre s'—e, a föld repedezik; bot. nyilni, fakadni; s'—user, v. réc. egy. elnyüni.
 Enture, f. jard. oltóhasadék; carr. pl. átfák.
 Énucléation, f. chim. magkivétel; rhét. megoldás.
 Énumérateur, trice, s. fölsoroló.
 Énumératif, ve, a. előszámláló.

Envie

Énumération, f. előszámlálás.
 *Énumérer, v. a. föl számlálni; előszámlálni.
 Énurésie, f. méd. húgyár.
 Envahir, v. a. magához ragadni; 2. megrohanni.
 Envahissement, m. megrohanás; elragadás.
 *Envahisseur, s. a. országrabló.
 Envasement, m. mar. beiszaposodás.
 Enveillotter, envéillotter, v. a. agr. kalangyálni.
 Enveloppe, m. boríték; bot. héj, burok; fort. előbástya; fig. lútszat, külszin.
 Enveloppement, m. com. begöngyölés.
 Envelopper, v. a. begöngyölni; borítékba tenni; betakarni; 2. fig. elrejtteni; discours —é, szövevényes beszéd; esprit —é, zavart elme; 3. fig. bekeríteni; 4. bebonyolítani; 5. s'—, v. r. beburkolódzni.
 Envenimer, v. a. megmérge-síteni; fig. gonoszul értelmezni; langue —ée, ádáz nyelvű; 2. s'—, v. r. megmérgesedni; fig. elkeseredni.
 Enverger, v. a. vesszővel fonni, befonni.
 Enverguer (-ghé), v. a. mar. rúdhoz kötni.
 Envergure, f. mar. vitorlák és rúdjai; h. n. két szárnycsúcs közti szélesség.
 Enverjurer, f. soie. kereszt-szövés.
 Enverrer, v. a. üvegíteni.
 Envers (an-vèr), m. fonákoldal; 2. prép. iránt, irányában; 3. à l'—, adv. fonákul; tomber à l'—, hanyatt esni; fig. style à l'—, csúrcsavart irány.
 Enverser, v. a. drap. csipkedni (csomókat).
 Envi, à l'—, adt. vetélkedve.
 Envider, v. a. cord. rátekergetni.
 Envie, f. irigység, kajánság; porter — à q., vkit megirigyelni; 2. sóvárság;

Envieilli

kedv; il a — de ce tableau, *kedve van e festményhez*; *megkívánás*; 3. *anyajegy*; 4. *körömszálka*.
 Envieilli, e, a. *megrögzött, régi*.
 Envieillir, v. *vieillir*.
 Envier, v. a. *irigyelni*; 2. *sóvárogni*; 3. *megkívánni*; †4. *többet ígérni* (v. *enchérir*).
 Envieux, se, s. a. *irigy*.
 Enviné, e, a. *szőlőzöld*; 2. *borral ellátott*.
 Environ, adv. *körülbelül, mintegy*; 2. —s, m. pl. *környék*.
 *Environnant, e, a. *határos, körülfekvő*.
 Environner, v. a. *körülvenni*; fig. *környezni*.
 Envis, a. *elégedetlen*; 2. à —, adv. *kelletlenül*.
 Envisager, v. a. *megnézni*; fig. *megtekinteni, megvizsgálni*.
 Envoi, m. *küldemény*; *küldés*.
 Envoie! mar. *szélnek!*
 s'Envoiler, v. r. serr. *meggörbülni*.
 Envoisiné, e, a. fam. *il est mal —, rossz szomszédjai vannak*.
 s'Envoler, v. r. *elröpiülni*; fig. *hirtelen elmulni*.
 Envoyé, m. *követ, küldött*.
 Envoyer, v. a. *küldeni, elküldeni*; 2. —querir, *elhozatni*; fig. *adni*; Dieu nous a —é un beau temps, *Isten szép időt adott*.
 Eolipyle, m. phys. *szélgolyó*; bāt. *szélbilleentyű*.
 Épacte, f. chron. *holdkulcs*.
 Épagneul, m. *fürjész-e*.
 Épais, se, a. *vastag*; fig. *durva*; 2. *sűrű*; 3. m. *vastagság*; 4. adv. *sűrűen*.
 Épaisseur, f. *sűrűség*; *vastagság*.
 Épaissir, v. a. *sűríteni*; 2. v. n. *sűrűsödni*; 3. s'—, v. r. *sűrűlni*; *kövéredni*; fig. *búsulni*.
 Épaississement, m. *sűrűsödés*. [nage, ect.
 Épalement, ect. v. étalon-

Epamprement

Epamprement, m. *leindázás*.
 Épamprer, v. a. jard. *gallyazni, leindázni*.
 Épanchement, m. méd. *kiömlés*; fig. *ömlendezés*.
 Épancher, v. a. *kiönteni*; fig. — son coeur, *szívét kitárni*; 2. s'—, v. r. *kiömleni*; *torkollani*; fig. *ömlendezni*.
 Épanchoir, m. *ereszcsatorna*.
 Épandre, v. a. *kiterjeszteni*; *kiönteni*; fig. *terjeszteni*; 2. s'—, v. r. *terjedni*; fig. *terjedzeni*.
 Épanneler, v. a. sculp. *nagyjából faragni*.
 s'Épanouir, v. r. *nyilni, fakadni*; fig. *derülni*; visage —i, *derült arc*; 2. v. a. fig. — la rate, fam. *megrázni* (nevetében); épanouissez votre coeur, *tágítson szívéen*.
 Épanouissement, m. *kifakadás, kinyílás*; fig. — de coeur, *szív-ömlendezés*.
 Éparcet, v. *esparcet*.
 s'Éparer, v. r. man. *kirúgni*.
 Epargne, f. *takarékosság*; *takarítmány*; 2. †*királyi kincs*; fig. *kimélés*; grav. *taille d'—, karcmodor*.
 Épargner, v. a. *tartogatni*; *kimélni*; 2. *megtakarítani*; 3. *megkimélni*; pr. il n'—e ni Gautier, ni Garguille, *nem kimél meg senkit is*; 4. s'—, v. r. *magát kimélni*; *magától megvonni*; 5. s'—, v. réc. *egymást kimélni*.
 Eparpillement, m. *szétszórás, elszórás*.
 Eparpiller, v. a. *szétszórni, elszórni*; fig. *pazarolni*; 2. s'—, v. r. *szétszórni*.
 Épars, m. pl. mar. *szálfák* (vitorlarúdhoz stb.); 2. —, e, a. *szétszórt*; che-veux —, *kuszált haj*.
 Éparselle, f. mar. *lobogórúd*; serr. *ajtófélfa*.
 Épart, m. van. *kaskötő káka*; mar. *lobogórúd*; phys. *vil-
lanás*.

Épenthèse

Éparvin, m. vét. *inpók*.
 Épaté, e, a. verre —, *talpatlan pohár*; nez —, *tompa orr*.
 Épater, v. a. — un verre, *pohár talpát letörni*; 2. s'—, v. r. mar. *talajt vesztetni* (horgonyról).
 Épaulard, dauphin orque, m. icht. *orka delfin*.
 Épaule, f. an. *váll*; *hón*; fig. *prêter l'—, segíteni*; 2. fig. il n'a pas les —s assez fortes pour cet emploi, *nem felel meg e hivatalnak*; pop. *faire qch. par-dessus les —s, abba hagyni*; charp. — de mouton, *szerkerce*; hydr. — d'étang, *tógát*.
 Épaulée, f. *vállal tolás*; fig. *faire qch. par —s, immel-ámmal végezni vmit*.
 Épaulement, m. fort. *mellvéd*; embrasures d'un —, *mellvéd lörései*.
 Épauler, v. a. *rokkanttá tenni*; fig. *bête —ée, megesett leány*; 2. fig. —q., *valakit gyámolítani*; mil. *fedezni*; 3. s'—, v. r. *rokkantá lenni*.
 Épaulette, f. coutur. *vállrész*; taill. *vállvarrat*; 2. *vállbojt*.
 Épaulière, f. *vállvas*; cou-
tur. *vállazó*.
 Épaure, f. *födözet-gerenda*.
 Épautier, v. a. drap. *tisztítani*.
 Épave, a. jur. *bitang*; 2. f. *gazdátlan jószág*; abs. —s, *partra vetett holmi*; droit d'—, *partjog*.
 Épautre, m. agr. *tönköly*.
 Épée, f. mil. *kard*; fig. il veut tout avoir à la pointe de l'—, *mindent erőszakkal akar kivívni*; 2. *katona-rend*; abs. et fig. *bátorság*.
 Épeiche (-pè-che), f. orn. *tarka harkály*.
 Épeigné, e, tonn. *csinolt*.
 Épeler, v. a. *betüzni*.
 Épellation, f. *betüzés*.
 Épenthèse, f. gr. *közbeszúrás*.

Éperdu

Épierrer

Épi'thalame

Éperdu, e, a. megdöbbsent; megrémült; eszeveszett; —ment, adv. eszeveszetten, a bolondulásig, örülten.
Éperlan, m. icht. ökle.
Éperon, m. sarkantyú; fig. donner de l'— à q., ösztö-
nözni vkit; h. n. fattyú-
köröm; hydr. jégtörő.
Éperonner, v. a. sarkan-
tyúzni.
Éperonnier, m. sarkantyú-
műves; pêch. pendelháló.
Épervier, m. orn. karvaly.
Épervière, f. bot. holgyo-
mály.
Éphèdre, f. bot. bogypikk.
Éphélide, f. májfolt; szeplő.
Éphémère, a. egy napi; fig.
tünékeny, mulékony; 2.
—s, m. an. kérész.
Épi, m. bot. kalász; bot. —
d'eau, uszány.
Épiaire, f. bot. erdei huny-
nyász.
Épial, e, a. fièvre —e, forró-
láz.
Épicaïser, v. a. tekintetbe
venni.
Epicarpe, m. pharm. ütér-
tapasz.
Épice, f. cuis. fűszer; fig.
c'est une fine —, ravasz
kópé; pop. chère —, bor-
sos árú; prat. —s d'un
procès, perdíjak.
Épicéa, épicee, m. bot. lú-
cfenyű.
Épicer, v. a. cuis. fűszerezni;
fig. prat. zsarolni.
Épicerie, f. com. fűszer árú.
Épi'chantide (-kan-), m. an.
szemzug; —chole (-k-), a.
epés.
Épicier, ère, s. fűszerárus;
fig. oktondi.
Épi'crâne, m. an. koponya-
hártya; —curisme, m. phil.
kéjelem; —cycle, m. astr.
fókkör; —démie, f. méd.
járvány; —démique, a.
méd. járványos; —derme,
m. an. hámőr; —dote, f.
minér. pisztácia.
Épié, e, a. bot. fűzérés.
Épier, v. n. agr. kalászosod-
ni; 2. v. a. kikémleni,
meglesni.

Épierrer, v. a. agr. kövektől
megtisztítani,
Épiette, f. bot. hajka.
Épieu, m. ch. vadászgerely;
medvekés.
*Épieur, se, s. kém.
Épigastre, m. an. fölhas.
Épigeonner, v. pigeonner.
Épi'gonate, f. an. térdkalács;
—grammatique, a. villany-
kás; —grammatiser, v. a.
villanykát írni; —gramme,
f. villanyka; —graphie, f.
lett. fölírat; emlékmondat;
—gyne, a. bot. nőföli; —
latoire, a. pharm. szőrhul-
lasztó; —lepsie, f. méd.
nehézkór; —leptique, a.
méd. nehéz kóros.
Épiler, v. dépiler.
Épillet, m. bot. kalászká.
Épilo'be, m. bot. csövirics;
—gue, m. rhét. zárszó;
—guer, v. a. fig. fam. ros-
tálgatni; —gueur, m. gán-
csoskodó.
Épi'mane, a. et m. dühös;
—manie, f. dühöngés;
—mède, f. bot. póttallj.
Épinaie, f. bot. tövisbokor.
Épinards, m. pl. jard. labo-
da.
Épinceler, épincer, v. a. drap.
csipkedni.
Épincette, f. drap. csipkedő
vas.
Épinçoir, m. pav. csákány.
Épine, f. bot. tövisbokor; 2.
tüske, tövis; fig. c'est une
— au pied, ez boszantó;
3. fig. pl. nehézségek; pr.
il n'est point de roses
sans —s, rózsaszédés tövis-
sel jár; an. — du dos, hát-
gerinc.
Épineux, se, a. bot. tüskés,
tövises; fig. affaire —se,
bajos ügy; it. esprit —,
szőrszálhasogató; 2. m.
icht. tüskés szarvashal.
Épine-vinette, f. bot. borbo-
lyabogyó.
Épingle, f. gombostű; pr. ti-
rer son — du jeu, a törből
kimenekedni; je n'en don-
nerais pas une —, fabatkát
se adnék érte; 2. pl. tüpénz;
blanch. kapocsfa.

Épingler, v. a. cart. tűvel
felazúrní.
Épinglette, f. artil. űrtű.
Épinglier, m. tűműves.
Épinière, a. f. an. moelle —,
gerincagy.
Épiniers, m. pl. ch. tövisbo-
kor.
Épinoche, f. icht. szálkás
durbancs.
Épinocher, v. a. pop. babrál-
ni; 2. fig. apróságokkal
bíbelődni.
Épi'nomique, a. szabályelle-
nes; —pactis, m. bot. bi-
bak; —phanie, vizkereszt;
—phore, f. méd. könyfo-
lyás; —plocèle, f. méd.
csepleszsérű; —ploon, m.
an. recehártya.
Épique, a. litt. elbeszélő;
poème —, hősköltemény.
Épi'scopal, e, a. püspöki;
—scopat, m. püspökség;
—scopiser, v. n. fam.
püspökség után vágyani;
—sode, m. lett. közbetét;
—sodier, v. a. közbesző-
ni; —sodique, a. közbe-
szótt; —sperme, m. bot.
magtok.
Épissière, f. man. szün yog-
háló.
Épistaxis (-ice), f. méd. orr-
vérzés.
Épister, v. a. pharm. péppé
változtatni.
Épisto'laire, a. lett. levél...;
style —, levélirály; 2. m.
levelezési könyv; —lette,
f. levélke; —stome, m. an.
nyílás; —stomium (-ome),
m. hydr. szád, csap.
Épi'strophe, f. rhét. ismét-
lés; méd. kórtéret; —style,
m. arch. fögerenda;
—taphe, f. litt. sir-írat;
—tase, f. litt. bonyolítás;
méd. lázroham kezdete.
Épite, f. mar. faék.
Épi'thalame, m. litt. nász-
költemény; —thème, m.
pharm. borogatmány;
—thète, f. jelző; —thyme,
m. bot. fűnyűg; —toir,
m. mar. ékvésző; —tome,
m. rövidlet; —tomer, v. a.
összefoglalni.

Épître

Épître, m. körlevél; 2. levél; 3. ajánlat.
 Épi'trope, f. rhét. helyben-hagyás; —zootie, f. vét. marhavész; —zootique, a. ragályos.
 Éplaigner, etc. v. lainer, etc.
 Éploré, e, a. siránczó.
 Épluchage, épluchement, m. t. t. tisztítás; charp. szédes.
 Éplucher, v. a. cuis. szedni, tisztítani, válogatni; agr. kivenni (magot); drap. csipkedni; 2. b. kitévezni; fig. átvizsgálni; 3. s'—, v. r. b. tetvezni; bolhászzkodni.
 Éplucheur, se, s. válogató, tisztogató; chap. tépő; fig. szőrszálhasogató.
 Épluchoir, m. csipkedő vas; van. faragó kés.
 Épluchure, f. ord. pl. hulladék; szemet; ganaj.
 Éplumer, v. plumer.
 Époinçonner, v. stimuler.
 Époindre, v. a. ir. szűrni.
 Épointage, m. tompítás; tompulás.
 Épointé, e, a. ch. csipertes; 2. tompa.
 Épointer, v. a. tompítani; rel. kirojtozni; 2. s'—, v. r. tompulni.
 Épois, m. pl. ch. agancs vége.
 Éponge, f. szivacs; fig. presser l'—, megtérítésre kényszeríteni; vét. patkó tört tömlő; h. n. lábizom.
 Éponger, v. a. szivacsosá letörölni.
 Épongier, m. szivacsárus.
 Épopée, f. litt. hősköltemény.
 Époque, f. korszak, időszak; faire —, föltűnést okozni.
 Époudrer, v. a. leporozni.
 s'Épouffer, v. a. pop. kereket oldani, elillanni.
 Épouiller, v. a. pop. b. tetvezni, tetűt keresni; 2. se —, v. r. tetvéskedni.
 Épouarder, v. a. le tabac, dohánycsomókat kibontani.
 Époulin, espoulin, m. drap. cséve.

Épouille

Épouille, f. drap. jölcsévézett fonál.
 Épouilleur, m. drap. csévelő.
 Époumonner, v. a. elszalasztani; 2. s'—, v. r. elfuladni.
 Épousailles, f. pl. esküvő.
 Épouse, v. époux.
 Épousé, e, s. vőlegény; menyasszony.
 Épouser, v. a. nősülni; férjesülni; 2. fig. állani; járulni vhez; pártját fogni vkinek.
 Épouseur, m. kérő.
 Époussetage, m. kefézés, porolás, söprés.
 Épousseter, v. a. porolni, kefélni; fig. megverni.
 Époussetoir, m. mett. porló ecset; écon. tollseprő.
 Époussette, f. v. vergette.
 Épouti, m. drap. csomócska.
 Époutier, etc. v. noper etc.
 Épouvantable, a. rémitő, szörnyű, borzasztó; —ment, adv. rémitően, rettentően, rettenetesen.
 Épouvantail, m. madarijesztő; it. fig.
 Épouvante, f. rémület, iszony, ijedelem.
 Épouvantement, m. ijedés, rémülés.
 Épouvanter, v. a. megijeszteni, megrémíteni; 2. s'—, v. r. megijedni, megrémülni.
 Époux, se, s. hitestárs.
 Épreindre, v. a. kinyomni.
 Épreintes, f. pl. székeröltetés; ch. hulladék; fig. nyomás, teher.
 s'Éprendre, v. r. ir. magát megsédítetni, lelkesedni; il est épris, szerelmes.
 Épreuve, f. kísérlet; à l'—, próbás; dess. contre —, ellennyomat; grav. lenyomat; imp. próbaív.
 Éprouver, v. a. kísérteni; 2. tapasztalni; érezni.
 Éprouvette, f. chir. kutasz; com. akoló pálca.
 Epucer, v. a. bolhászni; 2. s'—, v. r. bolhászzkodni.
 Épuche, épuchette, f. expl. tözeglapát.

Equi'angle

Épuisable, a. kimeríthető.
 Épuisement, m. kimerítés; kimerülés; hanyatlás.
 Épuiser, v. a. kimeríteni; kiirítani; 2. elgyöngíteni; kimeríteni; fig. kifogyasztani; agr. kiszívni; 3. s'—, v. r. kimerülni, elerőtlenedni.
 Épuisette, f. madárháló; pêch. zsákháló.
 Épuise-volante, f. hydr. mérítő gép.
 Épulide, épulie, f. chir. nyírfekély.
 Épulotique, a. pharm. hegesztő.
 Épurateur, m. tisztító.
 Épuration, f. tisztítás; fig. nemesítés.
 *Épuratoire, a. tisztító.
 Épurement, m. tisztulás.
 Épurér, v. a. tisztítani; kiválogatni; 2. s'—, v. r. tisztulni.
 Épurge, f. bot. hashajtó szulák.
 Équanimité (-koua-), f. részrehajlatlanság.
 Équarrier (-ka-), v. a. parch. körülvágni.
 Équarrir (-ka-), v. a. négyszögíteni.
 Équarrissage (-ka-), m. charp. négyszög; bouch. fejteni.
 Équarrissement (-ka-), m. négyszögítés.
 Équarrisseur, m. bouch. fejtő.
 Équarrissoir, m. horl. lyuktágító.
 Équateur (-koua-), m. astr. egyenlítő.
 Équation (-koua-), f. alg. egyenlet; —biquadratique, negyedfokú e.; —simple, elsőfokú e.
 Équerre (-kère), f. szögmérték; serr. szögletvas; men. szögletpánt.
 Équestre (-kuès-), a. statue —, lovasszobor.
 Equi'angle (-kui-), a. géom. egyenszögű; —distant, e, a. egyentávolságú; —latéral, e. a. géom. egyen oldalú.

Équilboquet

Équivoque

Éry'nge

Équilboquet (ékilboké), m. *charp. vonóérték.*
 Équilibre (-ki-), m. *egyen-súly.*
 Équilibrer (-ki-), v. a. *egyen-súlyozni.*
 Équille (-kil'-), f. *sál. kéreg.*
 Équilleur (-ki-leur), m. *sal-tisztító.*
 Équipage, (-ki-), m. *málha, podgyász; 2. fogat; 3. öltözet; fig. pop. il est en mauvais —, csehül van; arch. építési szerek; ch. — de chasse, vadász eszköz; mar. hajó legénység.*
 Équipée (-ki-), f. *vakmerő vállalat; meggondolatlan-ság.*
 Équipement (-ki-), m. *fölsze-relés.*
 Équiper (-ki-), v. a. *fölsze-relni; fig. il a été mal —é, megrakták; 2. fölruházni.*
 Équipet (-ki-), m. *mar. szer-számszekerény.*
 Équipeur-monteur (-ki-), m. *arm. puskaágy-műves.*
 Equipollence (-ki-), f. *did. értékegyenlőség.*
 Equipollent, e, (-ki-), a. *egyenmértékű; 2. m. egyen-érték; 3. à l'—, adv. arány-lag.*
 Equipoller (-ki-), v. a. *egyen-lő értékűnek lenni.*
 Equiponderance (-ki-), f. *phys. súlyegyenlőség; 2. fig. egyenérték.*
 Equiponderant, e, a. *phys. egyenlő súlyú.*
 Équitable (-ki-), a. *méltá-nyos; —ment, adv. méltá-nyosan.*
 Equitation (-kui-), f. *lovag-lás mestersége; lovaglás.*
 Équité (-ki-), f. *méltányos-ság.*
 Équivalamment (ékivala-ment), adv. *egyenlő ér-tékben.*
 Equivalence (-ki-), f. *egyen-érték.*
 Equivalent (-ki-), a. *hason-értékű; 2. m. hasonérték.*
 Équivaloir (-ki-), v. n. *ir. hasonértékűnek lenni; fig. fölélni.*

Équivoque (-ki-), a. *kétértel-mű; 2. gyanús; II. f. két-értelműség.*
 Équivoquer (-ki-), v. n. *két-értelműleg beszélni; 2. s'—, v. r. szavában megbot-lani.*
 Érable, m. *bot. jávör-, ju-harfa.*
 Éradicatif, v. *radical.*
 Eradication, f. *agr. gyöke-restől kitépés; 2. teljes ki-irtás.*
 Érafler, v. a. *karmolni, kar-colni.*
 Éraflure, f. *fam. karcolás.*
 Érailler, v. a. *elhasítani, el-repesztetni; 2. s'—, v. r. el-repedni.*
 raillure, f. *repedés.*
 ranthème, m. *bot. fark-kóró.*
 rater, v. a. *q. chir. lépét kivágni; fig. il est bien —é, nagyon vitor.*
 Erbin, m. *bot. nápic.*
 Ère, f. *Chron. évszámlat; 2. korszak.*
 Érection, f. *fölállítás.*
 Éreinter, v. a. *béna vékonyú-vá tenni.*
 Erésipèle, f. *méd. orbánc.*
 Ergo, conj. *fam. tehát, e sze-rint; 2. m. fig. követke-zetés.*
 Ergot, m. *h. n. sarkantyú; fattyú köröm; fig. se lever sur ses —s, pöffeszkedni; agr. üszög.*
 Ergoté, e, a. *h. n. sarkan-tyús; agr. üszögös; fig. fam. il est bien —, érti magát.*
 Ergoter, v. a. *bizonygani; fig. akadémikuskodni.*
 Ergoterie, f. *bizonygás.*
 Ergoteur, se, s. *bizonygó; akadémikuskodó.*
 Ergotisme, m. *karicsálás, szóbadar.*
 Ériger, v. a. *fölállítani; 2. s'—, v. r. magát feltolni.*
 Erinace, f. *bot. gerben.*
 Ériox, m. *icht. szürke lazac.*
 Érisson, v. *risson.*
 Ermin, m. *áruvám (keleten).*
 Erminette, f. *tonn. kádár-bárd.*
 Ermitage, v. *hermitage.*

Erneute, ernote, v. *terre-noix.*
 Ernodie, f. *bot. gerely.*
 Érosion, f. *chir. a fogak zo-máncának egyenetlensége.*
 Érotique, a. *szerelmi; —ment, adv. szerelmes-kedve.*
 Éroto'mane, m. *méd. szere-lemkóros; —manie, f. méd. szerelemkór.*
 Errandonner, v. *r. sebesen futni.*
 Errant, e, a. *tévelygő, boly-gó; 2. relig. tévhitű.*
 Errata, m. *sajtóhibák.*
 Erratique, a. *méd. szabály-talan.*
 Erre, f. *járás; aller belle —, gyorsan menni; it. fig. fényt üzni; 2. —s, pl. csa-pa, nyom. fig. suivre les —s de q., vkinek nyomába lépni.*
 Errements, m. *pl. pal. el-járás.*
 Errer, v. n. *tévelyegni; 2. tévedni.*
 Erreur, f. *tévedés; pr. l'— est le partage de la condition humaine, embe-ren szokott az megtörténni; 2. hiba; 3. astr. eltérés; 4. csalódás; 5. poét. f. pl. kanyarulatok.*
 Erroné, e, a. *téves; —ment, adv. tévesen.*
 Ers, f. *bot. kakukborsó.*
 Érubescence, f. *arcapirulás.*
 Érucage, f. *bot. nyűfű.*
 Érucation, f. *méd. büfögés.*
 Éructer, v. a. *büfögni; fig. szidalmazni.*
 Érudit, e, s, a. *tudós, tanult.*
 Érudition, f. *tudományos-ság, tanultság; 2. tudós megjegyzés.*
 Érugineux, se, a. *méd. ré-zagos.*
 Éruptif, ve, a. *méd. küteges.*
 Éruption, f. *kitörés; méd. küteg.*
 Éry'nge, m. *bot. iringó; —sine, m. bot. szegecs; —sipélateux, se, a. méd. orbáncos; —thème, v. érésipèle; —thrème, m. bol-hacsípés; —thrin, m. icht.*

s'Esbanoyer

piros szárnyú keszeg ;
—thrine, f. bot. *klárisfa*.
s'Esbanoyer, v. r. *kicsapongni*.
Escabeau, m. *zsámoly*.
Escabécher, v. a. *ajókot elkészíteni*.
Escabelle, f. *zsámoly* ; fig. et fam. *déranger les —s à q., vkit föltételében megzavarni* ; remuer les —s, *költözködni*.
Escadre, f. mar. *hajócsapat*.
Escadron, m. mil. *lovasszázad*.
Escadronner, v. n. mil. *századonkint föllállani*.
Escafe, f. jeu. *rúgás (labdajátéknál)* ; —r, v. a. *megrúgni a labdát*.
Escalade, f. *megmászás ostromlajtorján*.
Escalader, v. a. *ostrommal bevenni*.
Escaladon, m. *csévelő*.
Escale, f. *kikötő*.
Escalier, m. arch. *lépcső*.
Escamotage, m. *szemfényvesztés* ; 2. *csalás*.
Escamote, m. *szemfényvesztők golyója*.
Escamoter, v. a. *eltüntetni* ; fig. *elcsenni*.
Escamoteur, m. *szemfényvesztő* ; fig. *zsebmetsző*.
Escamper, v. n. pop. *kereket oldani* ; *elillanni*.
Escampette, f. pop. *il a pris l'—, inába szállott a bátorság*.
Escapade, f. — d'écolier, *diákcsíny* ; man. *hamis ugrás*.
Escape, f. arch. *oszlopkanyarék*.
Escarbillard, e, s. a. fam. *víg, jókedvű*.
Escarbot, m. ent. *rovar*.
Escarboucle, f. lap. *karbunkulus*.
Escarcelle, f. g. p. *erszény*.
Escare, v. *escarre*.
Escargot, m. *csiga-biga*.
Escargoule, f. bot. *ehető gomba*.
Escarmouche, f. guer. *csatározás*.

Escarmoucher

Escarmoucher, v. n. guer. *csatározni*.
Escarmoucheur, m. guer. *csatár*.
Escarne, f. *bőrzacskó*.
Escarner, v. a. dor. *aranyozni (bőrt)*.
Escarnison, v. *moquerie*.
Escarole, v. *scariole*.
Escarotique, v. *escarrotoque*.
Escarpe, f. fort. *gát-eresz, árok lejtéke*.
Escarpé, e, a. *meredek*.
Escarpement, m. fort. *meredek eresz*.
Escarper, v. a. fort. *meredekké tenni*.
Escarpin, m. cord. *tánccipő* ; fam. *jouer de l'—, tönkrejutni* ; 2. pl. *kínvallató cipő*.
Escarpine, f. mar. *szakállvas*.
Escarpolette, f. *hinta* ; fig. *tête à l'—, meggondolatlan*.
Escarre, f. chir. *ótvar* ; fig. *rés, repedés*.
Escarrotoque, a. *ótvar-okozó*.
Escaude, f. riv. *csónak*.
Escaveçade, f. mar. *állazó megrántása*.
Escaville, v. *escargoule*.
Eschamer, v. a. *elfűjni*.
Escharbot, m. bot. *sulyom*.
Escharnir, v. *blámer*.
Escient (é-cian), m. à son —, *tudva, szándékosan* ; 2. à bon —, adv. *komolyan*.
Esclandre, m. *botrány*.
Esclavage, m. *rabszolgaság* ; bij. *nyakék*.
Esclave, s. *rabszolga* ; 2. a. *rabszolgái*.
Esclaver, v. a. *rabszolgává tenni*.
Esclason, ne, a. *szláv, tót*.
Escobarder, v. r. *színeskedni*.
Escobarderie, —dise, f. *fortély*.
Escocher, v. a. boul. *tenyérrel verdesni (tésztát)*.
Escoffier, v. a. pop. *lopni* ; *elveszteni* ; *agyonyítani*.
Escoffion, m. pop. *főkötő* ; fig. *il a reçu son —, jól megdöngették*.

Espadeur

Escogriffe, m. *utonálló* ; grand —, *kamasz*.
Escompte, m. *leszámitolás*.
Escompter (es-con-ter), v. a. *leszámitolni* ; 2. *— sa vie, *tobzódni*.
Escope, —écope, f. mar. *szápoly*.
Escopette, f. *karabély*.
Escorte, f. *örkiséret* ; 2. *kiséret*.
Escorter, v. a. *kísérni*.
†Escouade, f. mil. *szakasz* ; 2. *munkáscsapat*.
Escouane, v. *écouane*.
Escoup, v. *escope* ; 2. m. agr. *lapát*.
Escoupeler, v. a. jard. *hegyezni*.
Escourgée, f. *korbács*.
Escourgeon, m. agr. *kora-érő árpa*.
Escousse, v. *élan*.
Escousser, v. *échanvrer*.
Escrime, f. *vívás* ; *vímesterség* ; fig. on l'a mis hors d'—, *sarokba szorították*.
Escrimer, v. n. *vívni* ; 2. s'—, v. r. *fáradni* ; il s'—e bien de la mâchoire, *derekasán eszik*.
Escrimeur, m. *vívó*.
Escroc, m. *zsebelő* ; *csaló*.
Escroquer, v. a. *rászedni*.
Escroquerie, f. *csalás, rászedés*.
Escroqueur, se, s. *csaló*.
Esculus (-luce), m. bot. *vadgesztenyefa*.
Escuper, v. a. *arcul köpni*.
Esguiller, v. a. v. *enfiler* ; fig. fam. — un chemin, *ügyesen elillanni*.
Esmilier, v. a. maç. *csákánykalapáccsal faragni*.
Ésoce, esox, m. icht. *csuka*.
Ésotérique, a. phil. *avatott*.
Espace, m. *tér, hely* ; 2. *időköz* ; géom. *térség* ; II. f. impr. *térző*.
Espacement, m. arch. *hézag* ; impr. *ritkítás*.
Spacer, v. a. *hézagonkint elhelyezni*.
Espade, f. cord. *verőfa*.
Espader, v. a. cord. *törni*.
Espadeur, m. cord. *kender-törő*.

Espadon

Espadon, m. pallos; icht. *dögönyhal*.
 Espadonner, v. a. pallossal *vívni*.
 Espadot, m. pêch. *halászgámó*.
 Espagnolette, f. *kalantyú*.
 Espalement, v. *jaugeage*.
 Espalier, m. jard. *léckorlát*; 2. v. a. des arbres, *sorba irányozni*.
 Espalme, m. *masztiksz-mézgá*; —r, v. a. *kátrányozni*; —eur, m. mar. *kátrányozó*.
 Esparcet, m. esparcette, f. bot. *lucernamag*.
 Espargoutte, f. bot. *anyaméhfü*.
 Espauze, v. *épaure*.
 Espèce, f. log. *faj, nem*; 2. *fajta*; 3. pl. *kézpénz, pengőpénz*; fam. il a des —s, *van krisztusa*; 4. t. t. jur. *esemény*; pharm. pl. *fűszer*; rhét. *tény*.
 Espérance, f. *remény*.
 Espère, f. pêch. ch. à l'—, *szerencsére bízva*.
 Espérer, v. a. *remélni*.
 Esperlucot, m. pop. *furfangos ember*.
 Espiègle, s. a. fam. *csintalan, hamis, pajzán*; *kópé*.
 Espièglerie, f. *csintalanság*.
 Espigon d'une galère, m. mar. *előárboc*.
 Espingole, lle, f. arm. *kurty*.
 Espion, m. mil. *kém*; pêch. *ajókháló*.
 Espionnage, m. *kémkedés*; *kémlelés*.
 Espionner, v. a. *kémlelni*; 2. *kémkedni*.
 Esplanade, f. fort. *vártér, sikam*.
 Espoir, m. *remény*; mar. *kis tengeri ágyú*.
 Espoleur, m. manuf. *csévelő*.
 Espoulette, f. artil. *gyúcsöte*.
 Espringalle, f. *parittyá*.
 Esprit, m. *szellem*; — fami-
 lier, *védsszellem*; écr. le
 Saint —, *Szent Lélek*; 2.
lélek; 3. *eszme, gondolat*;
 4. *ész, tehetség*; 5. *kedély*;
 6. *közszellem*; 7. *eszmélet*;
 fig. *reprenez*

Espriter

vos —s, *térjen magához*;
 8. t. t. alch. — de vie, *élet-
 szesz*; chi. *szesz*; mod.
forgó.
 Espriter, v. a. *lelkesíteni*.
 Esquain, m. mar. *kerítés-
 deszka*.
 Esquicher, v. n. et s'—, v. r.
 jeu. a *leggyöngébb kártyát*
kiadni; fig. *magyarázatot*
elől kitérni.
 Esquif (-kif), m. mar. *sajka*.
 Esquille, f. *csontszálka*.
 Esquinancie, f. méd. *gége-
 lob*.
 Esquine, f. man. *hátgerinc*.
 Esquisse, f. *vázlat*; it. fig.
 Esquisser, v. a. *vázolni*.
 Esquivaille, f. *mentség*.
 Esquiver, v. a. *kitérni*; 2. v.
 n. faire — q., *vkit meg-
 szöktetni*; 3. s'—, v. r. fam.
elillanni.
 Essade, f. agr. *kapa*.
 Essai, m. *kísérlet*; 2. *érc-
 kémlet*; 3. *mutatvány*;
minta; 4. coup d'—, *re-
 mek*.
 Essaierie, f. mon. *kémlelde*.
 Essaim (é-cein), m. écon. *raj*;
 fig. *sereg*.
 Essaimage, m. écon. *rajzás*.
 Essaimer, v. n. écon. *rajza-
 ni*.
 Essanger, v. a. *beáztatni*; 2.
súlykolni.
 Essarder, v. a. *szárítani*.
 Essart, m. *bokor*; 2. *irto-
 vány*.
 Essartage, essartement, m.
kigyomlálás.
 Essarter, —tir, v. a. agr. *ki-
 gyomlálni, irtani*.
 Essayer, v. a. *megkísérteni*;
 fig. *próbára tenni*.
 Essayerie, v. *essaierie*.
 Essayeur, m. *pénzbecs-őr*.
 Esse, f. carr. *csákány*; car-
 ros. *tengelyszeg*; clout.
huzal-egyenítő.
 Esseau, m. tonn. *kádárbárd*;
 couv. *zsindely*.
 Esselier, m. charp. *karpánt*.
 Essemer, v. a. pêch. *hálót*
kiüríteni.
 Essemmer, v. a. *szétszórni*.
 Essence, f. *lényeg*; chi. *lél*;
 e. f. *fajta*.

Estafette

Essentiel, le, a. *lényeges*; 2.
 m. *lényeg*; —ment, adv.
lényegesen; 2. *különösen*.
 Esser, v. a. épingl. *félkör-
 alakban hajlítani*.
 Essère (écère), essera, f.
 méd. *csalánküteg*.
 Esseret (è-ceret), m. charp.
nyerges-árr.
 Esserné, e, a. papier —, *se-
 lejt papír*.
 Essette, f. *balta*.
 Esseulé, e, a. fam. *elhagya-
 tott*.
 *Esseuler, v. a. *magára*
hagyni.
 Essieu, m. charp. *tengely*.
 Essimer, v. a. fam. *elsová-
 nyítani*; agr. *kicsigázni*.
 Essogne, m. féo. *kettős hű-
 béradó*.
 Essogner, v. a. cout. *kettős*
hűbéradót fizetni.
 Eссор (é-çor), m. *fölröpülés*;
 fig. *lendület*.
 Essorer (éço-), v. a. *szárítani*
(levegőn); 2. s'—, v. r.
fölemelkedni.
 Essoriller (éço-), v. a. *kurtít-
 ni (fülét)*; fig. fam. *rövid-
 re nyírni*.
 Essoucher (éçou-), v. a. agr.
irtani.
 Essoufflé, e, a. *lelkesza-
 kadva*.
 Essoufflement, m. méd. *nehéz*
lélegzés.
 Essouffler, v. a. méd. *elfu-
 lasztani*; 2. s'—, v. r. *elfu-
 ladni*.
 Essui, m. écon. *szárító*; 2.
homályos zománc.
 Essuie-main, m. écon. *törül-
 köző*; —plumes, m. toll-
seprő.
 Essuyer, v. a. *letörölni*; fig.
 — le platres, *új házba köl-
 tözni*; it. *vállalatnál az*
első kárt szenvedni; 2. fig.
vígasztalni; 3. *szárítani*;
 4. fig. *tűrni, szenvedni*;
 5. s'—, v. r. *törölközni*.
 Est (èste), m. *kelet*.
 Estacade, f. *karózat, cölöp-
 zet*.
 Estaches, m. pl. *hídkarók*.
 Estafette, f. *futár*; 2. *sür-
 göny*.

Estafier

Estafier, m. *bérruhás szolga*; 2. *bordélygazda*.
 Estafilade, f. *sebhely*; *sza-
kadás*.
 Estafilader, v. a. pop. *meg-
vagdalni*.
 Estagenterie, f. *földkunyó*.
 Estame, f. com. *sodrott
gyapjú*.
 Estaminet, v. *tabagie*.
 Estampage, m. *bélyegezés*.
 Estampe, f. *rézmetasztet*; *grav. ponc*; orf. *karika-
vágó*.
 Estamper, v. a. *bélyegezni*; *lenyomtatni*; maréch. *lyu-
kat verni*.
 Estampeur, m. sur. *kölyű*; *zúzó*.
 Estampillage, m. *bélyegezés*.
 Estampille, f. *bélyeg*; 2. *bé-
lyegző*.
 Estampiller, v. a. *bélyegezni*.
 Estampoir, m. orf. *lapos
fogó*.
 Estampure, f. maréch. *pat-
kólyukak*.
 Estanc, a. mar. *vízmentes*.
 Estangues, v. *étangues*.
 Estant, m. e. f. bois en —, *jönnálló erdő*.
 Estape, v. *étape*.
 Estaquet, m. pêch. *háló-
kötél*.
 Estateur, m. com. *engedmé-
nyező*.
 Estavillon, m. gan. *kisza-
bott bőr*.
 Estelaire, a. ch. *szelid*.
 Ester (-ère), m. *gyékény*; *mar. kikötő*.
 Ester, v. a. pal. — en juge-
ment, *bírótság előtt megje-
lenni*; 2.† *habozni*.
 Esterlet, m. orn. *sőreg*.
 Esterre, v. ester, (m.)
 Esthésie, f. phil. *érzékeny-
ség*.
 Esthétique, f. *széptan*; 2. a. *széptani*; —ment, adv. *széptanilag*.
 Estier, v. *étier*.
 Estiflet, m. pop. *cela ne vaut
pas un —, fabatkát se ér*.
 Estille, f. manuf. *szövőszék*.
 Estimable, a. *tiszteletre méltó*; *cela est —, ez tiszteletet
érdemel*.

Estimateur

Estimateur, m. *becsüs*; fig. *ítélő*.
 Estimatif, ve, a. jur. *becsü-
lő*; à l'—ve, adt. *szemmér-
ték szerin*.
 Estimation, f. *becslés*; 2. v. *estime*; 3. phil. *ideiglenes
nézet*.
 Estime, f. *tisztelet*; mar. *ki-
számítás*.
 Estimer, v. a. *becsleni*; 2. *tisztelni*, *becsülni*; 3. *vélni*; *it. v. n. j'—e que . . ., úgy
tartom hogy . . .*; 4. *s'—, v. r. magát tisztelni*.
 Estioler, v. *étioler*.
 Estiomène, a. méd. *maró*; 2. m. *koszmó*; it. *fene*.
 Estival, e, a. bot. *nyári*.
 Estive, f. mar. *súlyegyen*.
 Estoc, m. *koszperg*; 2. *kard
hegye*; e. f. *törzs*; fig. *être
réduit à blanc —, tönkre
jutni*; 3. *törzs, nemzetség*; *pop. il n'a point de —, nincs esze*; *jeu. fogás*.
 †Estocade, f. *dákos*; 2. *kard-
döfés*; fig. *csalás*; *várat-
lan támadás*.
 Estocader, v. n. *döfni*; fig. *fam. vitatkozni*.
 Estomac, m. an. *gyomor*; 2. *creux de l'—, szívgyödör*; *cuis. mellhús*.
 s'Estommaquer, v. r. *fam. boszankodni*.
 Estommir, v. *troubler*.
 Estompe, f. dess. *törölő*; 2. *törölt rajz*.
 Estomper, v. a. dess. *töröl-
ni*.
 Estouffade, v. *étouffade*.
 Estrac, v. *étroit*.
 Estrade, f. *†országút*; *battre l'—, portyázni*; 2. *emelvény*; *jard. pázsit fokozat*.
 Estragale, f. tour. *pá'ca-
véső*.
 Estragon, m. cuis. *daragant*.
 Estrain, m. tiss. *cérna bél-
fonál*.
 †Estramaçon, m. *pallos*; *fam. kardvágás*; —ner, v. a. *megvagdalni*.
 Estran, m. *sík part*.
 Estrapade, f. *karós akasztó-
fa*; *corde de l'—, törvény-
fa kötél*; fig. *donner l'—*

Étagère

à son esprit, *fejét törni*; 2. man. *félre-ugrás*.
 Estrapader, v. a. *lőggatni*.
 Estrapasser, v. a. man. *elfá-
rasztani*.
 Estraper, v. *étraper*.
 Estrapontin, v. *strapontin*.
 Estrelage, m. cout. *sóvám*.
 Estrigue, f. verr. *hűtő pest*.
 Estriqueur, m. suc. *csapófa*.
 Estroffe, f. man. *fűzérkötél*.
 Estropiat, m. fam. *nyomo-
rék*.
 Estropier, v. a. *béníteni, cson-
kítani*; agr. — un arbre, *fát megcsonkítani*; fig. fam. *il est —é de la cervelle, bo-
gara van*.
 Esturgeon, m. icht. *tok*.
 Ésule, f. bot. *fűtej*.
 Et (è), conj. *és*.
 †Établage, m. *istállópénz*; *cout. helypénz*.
 Étable, f. écon. *istálló, ól*; *pr. fermer l'— quand les
chevaux n'y sont plus, eső
után köpönyeg*; *il leur
faut une — à part, nem
lehet velük boldogulni*.
 Établer, v. a. *ólba állítani*.
 Établerie, f. *ólak*.
 Établi, m. *műhely*; man. *gyalapad*.
 Établir, v. a. *alapítani*; *lete-
lepíteni*; 2. *alkalmazni, el-
helyezni*; — une fille, *férj-
hez adni*; 3. *fölállítani, szo-
kásba hozni*; 4. *megállá-
pítani*; — des juges, *bíró-
ságot rendelni*; 5. arch. *megjelölni*; *mar. — une
voile, vitorlát kifeszíteni*; 6. *s'—, v. r. letelepedni*; *házasodni*; *szokásba jöni*.
 Établissement, m. *alapítás*; *ellátás*; 2. *letelepedés*; 3. *intézet*; *üzlet*; *jur. rende-
let*; *mar. fekvés*; *dagály
ideje*.
 Établissement, m. *alapító*.
 Étage, m. *emelet*; — en gale-
tas, *födélszín*; fig. — fri-
pon, *főcsaló*; *sorozat, osz-
tály*; 2. fig. *fok, fokozat*.
 Étager, v. a. perr. *fokozato-
san nyírni*.
 Étagère, f. am. *könyvpolt*; 2. —s, briq., *téglatartó*.

Étagne

Étagne, f. h. n. nőstény vad-
kecske.
Étai, m. mar. árbockötél;
expl. dúc; 2. — étaie, f.
bát. gyámgerenda.
Étaiment (é-tè-man), m.
megtámasztás.
Étaillissage, m. agr. kacsolás.
Étailler, v. a. agr. kacsolni.
Étaim, f. manuf. kártolt
gyapjú.
Étain, m. minér. ón; chi.
beurre d'—, ónvaj.
Étal, m. bouch. mészárszék.
Étalage, m. kirakat; sátor-
pénz; 2. cégér; fig. fitog-
tatás.
Étalagiste, m. com. sátoros.
Étale, a. mar. álló.
Étaler, v. a. com. kirakni;
fig. fitogtatni; 2. s'—, v. r.
kinyújtózni, terjedni.
Étaleur, v. étalagiste.
Étalier, m. bouch. székvágó;
agr. rőzsekerítés.
Étalingue, f. mar. horgony-
hurok.
Étalinguer, v. a. mar. hor-
gonykarikához hurkolni.
Étalon, m. man. csődör; 2.
akoló; e. f. hajkoltfa.
Étalonnage, étalonnement,
m. akolás.
Étalonner, v. a. akolni; sze-
rintezni; mil. egyenlő kö-
zőkre beosztani.
Étalonneur, m. akoló; sze-
rintező.
Étamage, m. ónozás.
Étamer, v. a. ónozni.
Étameur, m. ónozó.
Étamine, f. écon. pitleszövet;
fig. il a passé à l'—, a sze-
rencsétlenség kemény pró-
bára tette; bot. poroda;
com. szitaszövet; conf.
szűrő.
Étamineux, se, a. bot. por-
csékos.
Étaminier, m. szitakötő.
Étaimoir, m. et. vitr. forrasz-
tó deszka.
Étampe, f. serr. domborító.
Étamper, v. estamper.
Étamure, f. ónozat.
Étanchement, m. megállítás,
csillapítás, akadályozás.
Étanher, v. a. elállítani;

Étancoir

csillapítani, bedugni; fig.
— la soif, szomját oltani.
Étancoir, m. tann. tömő-
kés.
Étançon, m. oldaltámasz;
mar. földelgerenda-támasz.
Étançonner, v. a. támaszta-
ni, megtámasztani.
Étancot, tuskó, töke.
Étang, m. pêch. halastó; pr.
ne voir plus qu'un —, sod-
rából kijöni; fabr. — d'en-
clume, oltóválu.
Étant, v. estant.
Étape, f. forgalmi piac; mil.
eleségtár; táphely.
Étapier, m. mil. élelmező.
Étarquure, f. mar. vitorla
magassága.
État, m. állapot; tenir qch.
en —, készen tartani; être
en — de, képesnek lenni;
2. jegyzék; létszám; com.
fölvétel; számbavétel;
guerr. — major, táborkar;
— d'un régiment, törzs;
3. költség, háztartás; 4.
állás, kar; származás; on
lui dispute son —, kétség-
be vonják származását;
5. állam, álladalom; coup
d'—, államcsíny; 6. ese-
mény; 7. —s, pl. karok,
rendek; 8. faire —, nagyra
becsülni; it. szándékozni;
számítani vre; je n'en fais
nul —, nem tartok számot
arra.
Étater, v. a. pal. nyilvántar-
tani (hitelezők pénzét).
Étau, m. serr. csavarfogó;
2. kalmárbódé; bouch. v.
étal.
Étaupiner, v. a. vakandok-
turást egyenlőzni.
Étaupinier, m. vakondász.
Étavillon, v. estavillon.
Étayement, v. étaiment.
Étayer, v. a. támasztani;
expl. támogatni; mon.
pénzíteni; fig. segíteni; 2.
s'—, v. réc. egymást támo-
gatni. [többi.
Et caetera (ett-cé-t-ra) és a
Été, m. nyár; fig. dans l'—
de sa vie, élte virágjában;
dans. egy ábra a francia
négyesben.

Étersillon

Éteignoir, m. oltó kúp; fig.
kelletlen ember; —s, jé-
zsuiták.
Éteindre, v. a. ir. eloltani;
peint. homályosítani; 2. mér-
sékelní, csillapítani; fig. —
la soif, szomját oltani; 3.
megsemmisíteni; race éteint,
kihalt faj; voix éteinte,
gyöngye hang; fin. törlesz-
teni; 4. s'—, v. r. elalud-
ni; kihalni; fig. fogyni.
Ételles, étèles, f. pl. charp.
forgács.
Étendage, m. imp. pap. szá-
rasztó zsinegek; drap. szá-
rasztó padlás.
Étendard, m. mil. zászló;
bot. vitorla; mar. lobogó.
Étendeur, v. extenseur.
Étendoir, m. imp. akasztó-
rúd; még. szárasztó.
Étendre, v. a. kiteríteni;
teregetni; kifeszíteni; 2.
nyújtani; — du beurre
sur du pain, vaját kenyér-
re kenni; peint. vígályít-
ni; fig. tágitni; 3. nagyít-
ni; kiterjeszteni; 4. s'—,
v. r. kiterjedni; elterjed-
ni; fig. terjeszkedni.
Étendu, e, a. terjedelmes.
Étendue, f. kiterjesztés; 2.
terület; tér; 3. időköz,
tartam; 4. fig. terjedelem.
Étentes, f. pl. tann. szárító
állvány.
Éternel, m. Isten.
Éternel, le, a. örök, örökös,
örökké való; 2. ext. mara-
dandó; 3. f. bot. v. im-
mortelle, —lément, adv.
mindenkor; 2. véghetlenül;
szünet nélkül.
Éterniser, v. a. örökitni;
hosszúra nyújtani, halo-
gatni; 2. s'—, v. r. sokáig
tartani; hosszúra nyúlni.
Éternité, f. öröklét; 2. örök-
ké valóság; 3. régi, emlé-
kezetet haladó idő.
Éternue, f. bot. tippán.
Éternuer, v. n. tüszszenteni,
tüszkölni; l'herbe à —,
kenyérbel cickoró.
Éternueur, se, s. tüszkölő.
Éternument, m. tüszkölés.
Étersillon, v. étrésillon.

Étésien

Étésien, a. m. vents —s, *pásztás szelek.*
 Étêtement, m. mcgnyesés.
 Étêter, v. a. mcgnyesni; le-
 hegyezni.
 Éteuble, f. agr. tarló.
 Éteuf (-éteu), m. labda; pr.
 renvoyer l'—, *szeget szeg-*
gel.
 Ether (é-tèr), m. phys. fön-
 lég; chi. égény.
 Éthéré, e, a. phys. légies.
 Éthérifier, v. a. chi. égény-
 nyé változtatni.
 Éthéro-sulfurique, m. chi.
 kén-égény.
 Éthique, f. did. erkölcsan.
 Éthmoïde, s. a. an. rosta-
 csont.
 Ethnique, a. pogány.
 Ethnographie, f. néprajz;
 —graphique, a. néprajzi;
 —logie, f. népisme.
 Éthuse, f. bot. mérges adáz.
 Étiage, m. hydr. alacsony
 vízállás.
 Étier, m. pêch. tengerparti
 halász-árok; vezető árok.
 Étincelant, e, a. szikrázó; 2.
 ragyogó.
 Étinceler, v. n. szikrázni;
 ragyogni; it. fig. 2. fig. cet
 ouvrage étincelle d'esprit,
 ez szellemdús munka.
 Étincelette, f. szikrácska.
 Étincelle, f. szikra.
 Étincellement, m. szikrázás.
 s'Étioler, v. r. vékony szárt
 hajtani.
 Étique, a. aszkóros; 2. so-
 vány.
 Étiqueter, v. prat. megjegyze-
 ni; com. címkézni.
 Étiquette, f. címke; pr. juger
 sur l'—, *látszat után íté-*
ni; 2. dísz-illem; dîner
d'—, dísz-ebéd; 3. pêch.
kagylókés.
 Étirage, m. nyújtás.
 Étire, f. corr. simító vas.
 Étirer, v. a. nyujtani; corr.
 simítani; 2. s'—, v. r. nyuj-
 tózkodni.
 Étisie, f. méd. aszkór.
 Étoc (-ok), m. bot. kiszáradt
 töke.
 Étocage, m. card. kártolás.
 Étoffe, f. kelme; fam. don-

Étoffer

ner dans l'—, *sokat költe-*
ni a külszinre; 2. anyag;
fig. l'— me manque qf.
szükséget szenvedek; il a
de l'—, tehetsége van; riv.
tutajszer; 2. fig. fam. szár-
mazás; ce sont des gens
de même —, egy bordára
szótt emberek.
 Étoffer, v. a. fölkészíteni; 2.
 berendezni, jól ellátni;
 man. cheval —é, csontosló.
 Étoffure, f. ét. forrasztás.
 Étoile, f. astr. csillag; astrol.
 csillagzat; fig. et fam.
 M.***, n. n. úr; bot. —
 jaune, sárma; fort. csillag-
 sánc; moll. — de mer, kül-
 löny.
 Étoilé, e, a. csillagos; bot.
 csillagdad; chardon —,
 csillagbogács; 2. —, m.
 chir. vállkötő; 3. —ée, f.
 bot. gerepcsin.
 s'Étoiler, v. r. csillag alak-
 ban repedni (üvegeken).
 Étole, f. cath. leány; 2. am.
 nőöltöny.
 Étonnamment (é-to-na-),
 adv. bámulatosan.
 Étonnant, e, a. bámulatos;
 homme, —, rendkívüli fér-
 fiú.
 Étonnement, m. bámulat,
 álmélkodás; 2. csudálko-
 zás; 3. fig. megrezzenés;
 méd. megrázkódtatás.
 Étonner, v. a. elbámitni; pr.
 il est —é comme un fon-
 deur de cloches, bámul,
 mintha égből pottyant
 volna le; 2. fig. megren-
 getni, megrezzeneni, me-
 rázkódtatni; — le diamant,
 gyémántot megrepeszteni;
 3. s'—, v. r. elbámulni;
 csudálkozni.
 Étoqueresse, f. card. kártó.
 Étoqueteau, étoquiau, m.
 serr. zárkúp.
 Étou, v. étal.
 Étoffade, f. cuis. párolás.
 Étoffant, e, a. fojtó; nyo-
 masztó; chaleur —e, rek-
 kenő meleg; 2. fuldokló.
 Étoffement, m. méd. ful-
 doklás.
 Étoffer, v. a. megfojtani;

Étranger

elfulasztani; elfojtani;
 card. — la colle, enyvet
 hígítani; 2. fig. elfojtani;
 csillapítani; 3. v. n. fula-
 dozni; fig. — de rire, meg-
 szakadni nevetében.
 Étouffeur, v. giboyer.
 Étouffoir, m. boul. szénoltó;
 mus. tompító.
 Étoupade, f. chir. csepűsod-
 rat.
 Étoupe, f. kóc; fig. mettre
 le feu aux —s, *hévvel fog-*
ni vmihez.
 Étouper, v. a. csepűvel ki-
 betömni; chap. kifoltoz-
 ni; 2. s'—, v. r. bedugul-
 ni; fig. il s'—e les oreil-
 les, *nem hallgat az okos*
szóra.
 Étouperie, f. daróc.
 Étoupille, f. artill. kanóc;
 —r, v. a. kanóccal ellátni.
 Étoupin, m. mar. ágyúfoj-
 tás. [pan.
 Étourdeau, m. fiatal kap-
 Étourderie, f. meggondolat-
 lanság.
 Étourdi, e, s. a. meggondo-
 latlan; szeleburdi; 2. à
 l'—, étourdiment, adv.
 meggondolatlanul.
 Étourdir, v. a. elkábítani; fig.
 elfojtani; 2. fig. megdöb-
 benteni, megrémíteni; 3.
 s'—, v. r. fejébe venni
 vmit; tépelődni.
 Étourdissant, e, à. kábító;
 fig. csudálatos, rendkívüli.
 Étourdissement, m. megsi-
 ketítés, elbódulás; méd.
 szédülés, kábulás; fig. ré-
 műlés.
 Étourneau, m. orn. seregély;
 man. —, cheval —, szürke.
 Étramées, f. pl. com. zsák-
 vászon.
 Étrange, a. különös, csudá-
 latos; —ment, adv. rend-
 kívüli.
 Étranger, ère, a. külföldi;
 idegen; fig. ismeretlen,
 járatlan; 2. idegen, nem a
 dologhoz tartozó; II. s.
 külföldi, idegen; 2. idegen
 (nem rokon); 3. abs. kül-
 föld.
 Étranger, v. a. elüzni, elri-

Étrangeté

Etrésillon

Évangélique

asztani; 2. s'—, v. r. elszokni.
 Étrangeté, f. csodálatosság.
 Étrangle, e, a. szoros, szűk; fig. litt. összevont.
 Étrangle-chien, m. bot. tákajak; 2. cinka.
 Étrangement, m. méd. megfojtás; it. összehúzódás; 2. szorosság.
 Étrangler, v. a. megfojtani; 2. szűkíteni; fig. — une affaire, ügyet felületesen végezni; 2. v. n. megfűlni; fig. eltikkadni.
 Étrangleure, f. drap. gyűret.
 Étranguillon, m. vét. torokgyík; jard. poire d'—, fajtás körte.
 Étrape, f. agr. tarlózó sarló.
 Étraper, v. a. agr. tarlót vágni.
 Étrapoire, f. agr. tarlóka-sza.
 Être, v. n. aux. ir. lenni v. nek; p. on ne peu pas — et avoir été, az ember nem lehet mindig fiatal II. — de, (származás); il est de Paris, Párisból való; 2. (foglalkozás) il est de robe, jogász; 3. (tulajdon) il est d'un caractère difficile, nehéz természetű III. — à, cette maison est à moi, e ház enyém; — à faire qch., vmivel foglalkozni.
 Être, m. lény; 2. létel.
 Étrécir, v. a. szűkíteni; 2. s'—, v. r. szűkülteni.
 Étrécissement, m. étrécissure, f. keskenyedés, szűkítés; szűkítés; méd. szorongás.
 Étreignoir, m. mon. szorítvány.
 Étrein, m. pop. alom.
 Étreindre, v. a. ir. szorosan összekötni, — húzni.
 Étreinte, f. összehúzás, — kötés; ölelés.
 Étrenne, f. ujévi ajándék; 2. bevétel, vásár; 3. első használata vnek; beavatás.
 Étrenner, v. a. ujévi ajándékot adni; 2. je n'ai en-

core rien vendu, vous m'—ez, még mit se adtam el, ön adja az első pénzt; 3. beavatni.
 Étrésillon, m. gyámkötés; —ner, v. a. megtámasztani.
 Étrier, m. kengyel; fig. il a le pied à l'—, a szerencse felé jár; coup de l'—, búcsupohár; bas à —s, lábtyű.
 Étrière, f. kengyelszár.
 Étrif, m. civakodás, szóvita.
 Étrille, f. lóvakaró; p. cela ne vaut pas un manche d'—, fabatkát se ér.
 Étriller, v. a. megvakarni (lovat); fig. —q., megdönteni vkit.
 Étriper, v. a. bouch. beleket kivenni; 2. s'—, v. r. cord. foszlani. [fig. tökéletlen.
 Étriqué, e, a. szűk, szoros;
 Étriquer, v. a. szűkre szabni.
 Étristé, e, a. ch. vékony lábú.
 Étrivière, f. kengyelszár.
 Étroit, e, a. szűk, keskeny; fig. korlátolt eszű; 2. szigorú; 3. benső, szívbéli; II. à l'—, étroitement, adv. szűken, szorosan; it. fig. 2. szigoruan.
 Étron, m. b. szar.
 Étronçonnement, m. jard. botolás. [tolni.
 Étronçonner, v. a. jard. bo-
 Étrousser, v. a. odaitélni.
 Étruffé, e, a. ch. sánta.
 Étruffure, f. ch. sántítás.
 Étuailles, f. pl. sal. sórak-tár.
 Étude, f. tanulmány; tanulás; homme d'—, tudós; 2. mesterkélés; mesterkéltség; prat. iroda; irattár.
 Étudiant, m. tanuló.
 Étudié, e, a. mesterkélteni; it. b. p. szorgalmas.
 Étudier, v. n. tanulni; II. v. a. tanulmányozni; kutatni; 2. betanulni; III. s'—, v. r. gondolkodni; magába szállni.
 Étudie, f. írószekrényke.
 Étui, m. tok; méc. — de mathématique, rajzeszköz.

Étuve, f. arch. méd. fürdőszoba; —humide, gőzfürdő; écon. szárító.
 Étuvée, f. cuis. pörkölés; 2. — de veau, borju-pörkölt.
 Étusement, m. pirítás.
 Étuver, v. a. pirítani; cir. melegíteni.
 Étuviste, m. fürdő.
 Étymologie, f. szószármazás; —logique, a. szószármazati; —giste, m. szósbúvár. [Úr vacsorája.
 Eucharistie (-ka-), f. cath.
 Eu, e (u, ue), f. cath. Urvacsorája.
 Eu'chrasie, f. méd. egészséges testalkat; —diomètre, m. chi. phys. élenymérő; —diométrie, f. chi. phys. élenymérés; —fraise, f. bot. szemfű; —pathie, f. türelmesség; —pepsie, f. méd. jó emésztés; —phémique, a. rhét. szépített; —phémisme, m. rhét. gyöngédítés; —phonie, f. gr. széphanget; —phonique, a. gr. jóhangzatú; —phorbe, —phorbier, m. bot. fűtej; —phrasie, f. bot. szélkacsék; —rythmie, f. arányszerűség; —stache, m. coutel. kacor, —style, m. arch. oszlopköz.
 Évacuant, évacuatif, ve, a. méd. hashajtó.
 Évacuation, f. méd. ürülés; ürülék; 2. guer. odahagyás.
 Évacuer, v. a. méd. üríteni; guer. odahagyni; 2. v. n. ürülni.
 s'Évader, v. r. megszökni.
 Évagation, f. div. szórakozottság.
 s'Évaltonner, v. r. fam. hetvenkedni; erején túl fáradni.
 Évaluation, f. becslés; mon. értékszabás.
 Évaluer, v. a. becsleni; mon. értéket meghatározni.
 Évangélique, m. evangéliom; —lique, a. e.mi; 2. m. protestáns; —ment, adv. evangéliomilag; —lisser, v. a. et n. e.mot hír

Évangile

detni; —liste, m. *evangyelist*a; 2. *szavazatszedő*; pal. *okiratvizsgáló*.
 Évangile, m. *evangyeliom*; *üdv-ige*; p. c'est l'— du jour, *a verebek is erről csiripelnek*. [eltünni.
 s'Évanouir, v. r. *elájulni*; 2. Évanouissement, m. *ájulás*.
 Évap'orabilité, f. phys. *kigőzölghetőség*; *—rable, a. phys. *kigőzölglehetőség*; —ratif, ve, a. phys. *kigőzölgetető*; —ration, f. phys. *legőzölgés*; —ré, e, a. *könnyelmű, csélcsap*.
 Évaporer, v. a. — sa bile, *haragját kiönteni*; 2. s'—, v. r. chi. *elpárologni*; fig. cet homme s'—e en chimères, *ez ember agyrémekkel törí magát*; it. *csélcsapосkodni*.
 Évasement, m. *tágítás*; *tágulás*.
 Évaser, v. a. *tágítani*; 2. s'—, v. r. bot. *terjeszkedni*.
 Évasif, ve, a. *kitérő*.
 Évasion, f. *szökés*; fig. —s, pl. *szabadkozás, kifogás*.
 Évasivement, adv. *kitérőleg*.
 Évasure, v. évasement.
 Évêché, m. *egyházmegye*; 2. *püspöki méltóság*; 3. *püspöki székhely*; 4. *püspöki palota*.
 Éveil, m. *híradás, intés*.
 Éveillé, e, s. a. fig. *fürge, vitor*; *figyelmes, gondos*.
 Éveiller, v. a. *felkölteni*; fig. *fölvidíteni*; 2. *támasztani, gerjeszteni*.
 Événement, m. *vég, eredmény*; p. il ne faut pas s'applaudir du succès avant l'—, *nyugtával dicserd a napot*; 2. *esemény*; it. *cselekvény*; faire —, *föltünetést okozni*.
 Événement, m. *rothadás*; 2. *szabadlevegő*; *léghuzam*; fig. tête à —, *szeleverdi, szélházi*; com. *szerzés, ráadás*; fort. *szelelőlyuk*.
 Éventail, m. *legyező*; ém. *tűzellenző*.

Évantailler

Évantailler, évantailliste, m. *legyező-készítő*.
 Évantaill, m. *lapos kosár*.
 Évente, f. chand. *gyertyaszekrény*.
 Éventé, e, s. a. fig. *könnyelmű, szeles*.
 Éventement, m. *legyezés*; 2. *ízetlenedés*.
 Éventer, v. a. *legyezni*; 2. *szellőztetni*; 3. fig. *kikutatni, kipuhatolni*; 4. s'—, v. r. *zamatját, ízét vesztetni*; *magát legyezni*.
 Eventif, v. éventuel.
 Éventiler, v. ventiler.
 Éventoir, m. cuis. *tűzlegyező*; expl. *gőzű*.
 Événouse, f. *szelelőlyuk*.
 Événtrer, v. a. ch. — un cerf, *kizsengeni*; bouch. un boeuf, *fejteni*; cuis. un pâté, *fölvágni*; un portefeuille, *feltörni*; une voile, *átszúrni*; 2. s'—, v. r. *hasát fölvágni*; *magát megerőltetni*; fig. pop. *mindent elkövetni*.
 Événualité, f. *eshetőség*.
 Événuel, le, a. *esetleges*; —lement, adv. *történetesen*.
 Événure, f. *repedés, hasadás*.
 Événue, m. *püspök*; faire un — des champs, *valakit fölakasztani*.
 Événillonner, v. a. pop. *fölvidíteni*.
 Événeter, v. a. g. p. *meglaskanolni*.
 Événisif, ve, a. *pusztító, fölforgató*.
 Événision, f. *pusztítás, fölforgatás*.
 s'Événituer, v. r. *fölbátorodni*.
 Événux, a. m. *posványos*; mar. *hasadt*.
 Événiction, f. pal. *kivetés (birtokból)*.
 Événimment, adv. *szemlátomást, világosan*.
 Événidence, f. *szembeszökés*.
 Événident, e, a. *világos, szembeszökő*.
 Événider, v. a. aig. *reszelni*; arch. *kifaragni*; blanch.

Exalter

keményítőt kimosni; serr. *kihornyolni*.
 Événidoir, m. *vájfűrő*.
 Événier, m. *moslékcsatorna*.
 Événicer, v. a. pal. *birtokból kivetni*.
 Événitable, a. *elkerülhető*.
 Événitement, m. *váltó (síneken)*.
 Événiter, v. a. *kerülni, elkerülni*; pop. *vkit vmitől megkimélni*; 2. mar. *horgonyon fordulni*.
 Événiternité, v. *éternité*.
 Événocable, a. pal. *más bíróság elé idézhető*.
 Événocation, f. *ördögidézés*; pal. *más bíróság elé idézés*.
 Événolage, m. *halastó*.
 Événoli, v. *étourdi*.
 Événoluer, v. a. guer. *bontakozni*. [kozás.
 Événolution, f. guer. *bontakozás*.
 Événouer, v. a. *idézni, ráolvasni*; pal. *más bíróság elé idézni*.
 Événulsif, ve, a. chir. *kihúzó*.
 Événulsion, f. chir. *kihúzás*.
 Ex, prép. *hajdani, volt*; ex-ministre, *volt minister*.
 Exacerbant, e, a. méd. *nővekedő*.
 Exacerbation, f. *nővekedés, súlyosbulás*.
 Exact, e, a. *pontos*; it. *szabatos*; phil. *szoros*; —ment, adv. *pontosan, szabatosan*.
 Exacteur, m. ant. *jövedékszedő*; 2. *zsaroló*.
 Exactif, ve, a. *jogtalanul követelő*.
 Exaction, f. *zsarolás*.
 Exactitude, f. *pontoság*.
 Exagérateur, m. *túlzó*; *hazudozó*.
 Exagératif, ve, a. *túlzó*.
 Exagération, f. *túlzás*.
 Exagéré, e, a. *túlzott*; 2. s. *túlságos gondolkodású*.
 Exagérer, v. a. *túlozni*.
 Exaltant, e, a. *fenkölt, lelkesítő*.
 Exaltation, f. *fölmagasztálás*; astr. *magaslat*; fig. *föllengés, túlzás*.
 Exalter, v. a. *magasztalni*;

Exalumineux

Excellentissime

Exécration

alch. nemesíteni; fig. lelkesíteni; chir. tisztítani; 2. s'—, v. r. lelkesülni.
 Exalumineux, se, a. ragyogó, csillogó.
 Examen (eg-za-mène), m. vizsgálás, kutatás; 2. vizsga.
 Examineur, trice, s. vizsgáló.
 Examination, v. examen (1).
 Examiné, e, a. csekély; ma bourse est bien —ée, pénzem fogytán van.
 Examiner, v. a. vizsgálni, átvizsgálni; 2. figyelmesen megnézni; 3. s'—, v. r. önmagát megvizsgálni; fam. elkopni.
 Exanimation, f. halál; ájulás.
 Exan'thémateux, se, a. méd. küteges; —thème, m. méd. küteg.
 Exantlation, f. phys. kiszivattyúzás.
 Exaspération, f. elkeserítés; elkeseredés.
 Exaspérer, v. a. elkeseríteni; méd. roszabbítani.
 Exaucement, m. meghallgatás.
 Exaucer, v. a. meghallgatni; teljesíteni.
 Excaléfactif, ve, a. inus. melegítő, égető.
 Excarnier, v. a. an. húsát lefosztani.
 Excavation, f. kivájás; gödör.
 Excaver, v. a. kivájni.
 Excédant, e, a. fölösleges; fig. alkalmatlan; 2. m. fölösleg.
 †Excédation, f. áthágás, kihágás.
 †Excéder, v. a. áthágni, szét tépni; 2. fam. túlterhelni; prat. bántalmazni; 3. ki meríteni; 4. s'—, v. r. ki merülni; féktelenkedni.
 Excellément (la-man), adv. jelesen, kitünőleg.
 Excellence, f. jelesség, derékség; 2. par —, adt. jelesen; 3. nagyméltóság.
 Excellent, e, a. kitünő, jeles.

Excellentissime, a. igen jeles.
 Exceller, v. n. kitünni, jeleskedni.
 Excentricité (ek-çan), f. astr. körkivüliség; 2. túlzás, túlcsapongás.
 Excentrique (ek-çan), a. géom. különközepű, körkivüli; fig. túlzó, túlcsapó.
 Excepté, prép. kivéve, kivéven.
 Excepter, v. a. kivenni, kizárni.
 Exception, f. kivétel; pal. kifogás; 2. à l'— de, adt. kivéven.
 Exceptionnel, le, a. kivételes; —lement, adv. kivételesen.
 Excès (ê), m. szerfölöttiség; pr. l'— en tout est un défaut, a mi sok, káros; louer avec —, túlságosan dicsérni; — de pouvoir, visszaélés; 2. kihágás, kicsapongás; prat. bántalmazás, erőszak; 3. avec —, à l'—, jusqu' à l'—, adt. túlságosan, mértéktelenül.
 Excessif, ve, a. túlságos, szokatlan, mértéktelen; 2. túlzott, kicsapongó.
 Excessivement, adv. túlságosan.
 Excessivité, f. szertelenség, szerfölöttiség.
 Exciper, v. n. pal. kifogást tenni, ellenvetni.
 Excipient, m. pharm. kötszer.
 Excise, f. italadó.
 Excitabilité, excitable, v. incitabilité, ect.
 Excitant, e, a. méd. izgató.
 Excitateur, trice, s. ösztönző; békeháborító; phys. villamfolyató.
 Excitatif, v. excitant.
 Excitation, f. ösztönzés; ösztön; izgatás; izgalom.
 Exciter, v. a. izgatni; 2. ösztönözni, buzdítani; 3. indítani, támasztani; 4. s'—, v. r. buzdulni; gerjedni.
 Exclamatif, ve, a. fölkiáltó.

Exclamation, f. fölkiáltás; point d'—, fölkiáltó jel.
 Exclamer, v. n. fölkiáltani.
 Exclure, v. a. ir. kizárni, kirekeszteni; 2. nem tűrni; 3. s'—, v. rét. egymást kizárni.
 Exclusif, ve, a. kizárólagos.
 Exclusion, f. kizárás, kirekesztés.
 Exclusivement, adv. kizárólag.
 Excommunication, f. théol. egyházi átok, kiátkolás.
 Excommunié, m. théol. kiátkolt; it. megrögzött gonosztevő; fig. fam. sápadt, zilált; it. rongyos.
 Excommunier, v. a. théol. kiátkolni, átok alá vetni.
 Excoriation, f. chir. sebesezés.
 Excorier, v. a. chir. fölkarcolni.
 Excortication, f. pharm. lehántás.
 Excréation, f. méd. hurákolás; köp, turha.
 Excrément, m. üríték, ürülék; fig. emberek sepreje.
 Excrétion, f. méd. kiürítés; elválasztás.
 Excrétoire, a. an. elválasztó.
 Excroissance, f. chir. kinöves; bot. bütyök.
 Excruier, v. a. zaklatni.
 Excursion, f. portyázás; fig. kirándulás.
 Excusable, a. megbocsátható, menthető; —ment, adv. menthetőleg.
 Excusation, f. jur. mentség.
 Excuse, f. mentség; 2. bocsánat.
 Excuser, v. a. menteni, kiementeni; 2. megbocsátani; elnézőnek lenni; 3. fölmenteni; 4. s'—, v. r. mentegetődni; mentekezni.
 Excuseur, m. fam. mentegető.
 Excussion, v. secousse.
 Exéat (-ate), m. kilépési engedély.
 Exécrable, a. förtelmes, undok; —ment, adv. förtelmesen; szörnyen.
 Exécration, f. undokság, für-

Exécratoire

telem, utálat; 2. pl. átkozás, káromlás.
 Exécratoire, a. théo. átkozási.
 Exécer, v. a. megátkozni, elátkozni; utálni, gyűlölni. [ható.
 Exécutable, a. végrehajt-
 Exécutant, m. mus. előadó.
 Exécuteur, v. a. végrehajtani, teljesíteni; 2. mus. előadni; 3. prat. foglalni; 4. kivégezni.
 Exécuteur, trice, s. végrehajtó; 2. előadó; 3. bakó.
 Exécutif, ve, a. végrehajtó.
 Exécution, f. teljesítés, esz-
 közlés; mus. előadás; 2. kivégezés; prat. végrehajtás.
 Exécutoire, a. prat. végrehajtói; 2. végrehajtási parancs; —ment, adv. végrehajtóilag.
 Exégèse, f. magyarázat.
 Exégète, m. théo. magyarázó.
 Exégétique, a. théo. magyarázati; 2. f. alg. magyarázattan.
 Exemplaire, a. példás; phil. cause —, öskép; 2. m. példány; —ment, adv. példásan.
 Exemple, m. példa; faire un —, példát adni; 2. par —, adv. például; fam. =! *hogy is ne!* ah =! *lehetséges-e!* 3. à l'— de, prép. szerint; II. f. minta.
 s'Exempler, v. r. magát alkalmaztatni.
 Exempt (exan), m. örvezető; rendőr; 2. —, e, a. mentes, szabad.
 Exempter (exanté), v. a. fölmenteni; mentesíteni; 2. s'—, v. r. magát kivenni.
 Exemption (-anp-cion), f. mentesítés; kivétel; — de tailles, adómentesség.
 Exéquature (ec-zé-kouature), m. pal. végrehajtási parancs.
 Exercer, v. a. gyakorolni; 2. mozgást tenni; fig. alkalmazni; 3. üzni; — une charge, hivatalt viselni;

Exercice

érvényesíteni; 4. s'—, v. r. magát gyakorolni.
 Exercice, m. gyakorlat; guer. l'—, hadgyakorlat; 2. foganatba vétel; 3. mozgás, testgyakorlás; 4. hivataloskodás; fin. közigazgatási év; 5. fáradság, munka; b. écol. földadat; dév. —s spirituels, kegyes elmélkedések.
 Exercitation, f. vetélkedés.
 Exercitatoire, a. phil. gyakorlati.
 Exerciter, v. a. gyakoroltatni.
 Exercitoire, a. mar. kereseti jog.
 Exert, e, a. bot. kinyúló.
 Exfoliatif, ve, a. chir. lefosztató; —ation, f. chir. lefosztatás; bot. tomber en —, leveleit hullatni; s'—er, v. r. chir. foszlani.
 Exhalaison, f. pára; párolgás.
 Exhalation, f. chi. elpárologtatás.
 Exhaler, v. a. elpárologtatni; kigőzöltetni; fig. kiadni, kiönteni (haragját); 2. s'—, v. r. el—, kipárologni.
 Exhaustement, m. arch. magasság; 2. feldísz.
 Exhausser, v. a. arch. magasbítani.
 Exhérédation, f. kiörökítés; 2. kitagadási okirat; 3. kitagadottnak állapota.
 Exhéréder, v. déshériter.
 Exhiber, v. a. jur. előmutatni.
 Exhibition, f. jur. előmutatás, benyújtás.
 Exhilarant, e, a. méd. fölvidítő.
 Exhortatif, ve, a. intő.
 Exhortation, f. intés.
 Exhorter, v. a. inteni, buzdítani; előkészíteni.
 Exhumation, f. prat. kiásatás (hulláé).
 Exhumer, v. a. kiásni (hullát); fig. fölfedezni; megújítani; fölleveníteni.
 Exigeant, e, a. követelő, igényteljes.

Expansible

Exigence, f. jur. kíváncsalom, kellék; 2. követelés, igény.
 Exiger, v. a. követelni, kívánni; 2. behajtani, beszédni; 3. igényelni.
 Exigible, a. követelhető; behajtható.
 Exigu, e, a. fam. szegényes, csekély; sovány.
 Exiguité, f. szegényesség, csekélység.
 Exil, m. száműzés; fig. kellemetlen tartózkodási hely.
 Exilé, e, s. száműzött.
 Exiler, v. a. száműzni; 2. fig. s'—, v. r. visszavonulni.
 Exilite, f. csekélység.
 Exinette, v. taillis.
 Existant, e, a. létező; prat. meglevő.
 Existence, f. lét, élet; biztos jövedelem; prat. meglevő.
 Existencialité, f. phil. minőség; állapot.
 Exister, v. n. létezni; élni; prat. meglesni.
 Exitial, e, a. halálos, öld.
 Exoculation, f. méd. megvakulás félszemre.
 Exode, m. écri. Mózes második könyve; litt. kifejlődés; utójáték.
 Exogènes, m. pl. bot. külgyarapúak.
 Exo'mètre, m. méd. méhsérv; —mphale, f. méd. köldöksérv.
 Exorable, a. megkérlelhető.
 Exorbitamment, adv. rendkívül, borzasztón.
 Exorciser, v. a. üzni, idézni (ördögöt, lelket); fig. kényszeríteni.
 Exorcisme, m. ördögűzés, lelekidézés.
 Exorciste, m. ördögűző.
 Exorde, m. rhét. bevezetés.
 Exosmose, m. méd. phys. kiömlés.
 Exo'stose, f. chir. csonttöboly; —térique, a. phil. nyilvános; —tique, a. bot. külföldi; gr. idegen.
 Expansibilité, f. phys. nyújthatóság.
 Expansible, a. phys. nyújtható.

Expansif

Expansif, ve, a. phys. *nyúlékony*; fig. ame —ve, *közlékeny lélek*.
 Expansion, f. phys. *feszülés*; *feszítés*; fig. *közlékenysé*; an. *terjedés*.
 Expatriation, f. *száműzés*; *kivándorlás*.
 Expatrier, v. a. *száműzni*; 2. s'—, v. r. *kivándorolni*.
 Expectant, e, a. s. *váró*, *várományos*.
 Expectation, v. *attente*.
 Expectative, f. *alapos remény*; jur. *váromány*.
 Expectorant, e, a. méd. *nyálkahajtó*.
 Expectoration, f. méd. *nyálkahányás*.
 Expectorer, v. a. méd. *nyálkát hányni*, — *köpni*.
 Expédient, m. *segítmény*, *segédeszköz*; 2. —, e, a. *tanácsos*, *hasznos*, *helyes*.
 Expédier, v. a. *siettetni*, *előmozdítani*; com. *szállítani*, *elszállítani*, *eligazítani*, *elutasítani*; jur. *kiadni*; fam. *il fut —é bref*, *nem sokat teketóriáztak vele*.
 Expéditeur, m. com. *szállító*.
 Expéditif, ve, a. *gyors*, *kész*, *ügyes*.
 Expédition, f. *előmozdítás*, *siettetés*; *szorgalom*, *gyorsaság*; il est homme d'—, *tevékeny férfi*; com. *elszállítás*; *szétküldés*; commerce d'—, *átviteli kereskedés*; 2. mil. *hadküldés*; 3. *hitelesített másolat*; 4. *kiadmány*.
 Expéditionnaire, m. *szállító*; *kiadó*.
 Expéditivement, adv. *gyorsan*.
 Expeller, v. *chasser*, *renvoyer*.
 Expérience, f. *tapasztalás*; phys. *kísérlet*; 2. *tapasztalmány*.
 Expérimental, e, a. *kísérleti*; —ement, adv. *kísérletesen*.
 Expérimentation f. *kísérlés*.

Expérimenté

Expérimenté, e, a. *tapasztalt*.
 Expérimenter, v. a. *kísérteni*; *mutatványozni*.
 Expert, e, a. *ügyes*, *gyakorlott*; 2. m. *szakértő*; —ement, adv. *ügyesen*.
 Expertise, f. jur. *megszemlélés* (*szakértők által*).
 Expertiser, v. a. *megszemlélni*.
 Expiable, a. *megengesztelhető*.
 Expiation, f. *engesztelés*; *bűnhődés*; fête d'—, *engesztelő ünnep*.
 Expiatoire, a. *engesztelő*; sacrifice —, *engesztelő-áldozat*.
 Expier, v. a. *lakolni*, *bűnhődni*; 2. *engesztelni*, *kibékitni*.
 Expilation, f. jur. *lopás*, *elidegenítés*.
 Expirant, e, c. *haldokló*; fig. voix —e, *gyöngye hang*.
 Expiration, f. *lejárat*; 2. *vég*; à l'— du carême, *a böjt végével*; chi. *kigőzölges*; physiol. *lehelés*.
 Expirer, v. n. *meghalni*; fig. *megszünni*; it. *kialudni*; *elhangzani*; *véget érni*; *lejárni*; 2. did. *kilehelni*.
 Explétif, ve, a. gr. mot —, *pótszó*.
 Explicabilité, f. *magyarázhatóság*.
 Explicable, a. *megfejtethető*.
 Explicateur, m. *magyarázó*.
 Explicatif, ve, a. *magyarázó*, *megfejtő*.
 Explication, f. *megfejtés*, *megmagyarázás*; 2. *nyilatkozat*.
 Explicité, a. écol. théo. *világos*, *tiszta*; —ment, adv. did. *nyilván*, *kifejtetten*.
 Expliquer, v. a. *megfejtteni*, *megmagyarázni*; 2. *értelmezni*; *fejtegetni*; 3. *előadni*; 4. *kifejezni*, *tudatni*; 5. s'—, v. r. *nyilatkozni*; *nyilvánulni*.
 Exploit, m. *hős tett*; fig. vous avez fait là un bel —, *megadta neki*; jur. *birói parancs*; — de saisie,

Exposer

zálogolás; fig. et fam. souffler un bel —, *birói idézést a felek előtt eltitkolni*.
 Exploitable, a. *használható*; agr. terre —, *termőföld*; jur. *zálogolható*.
 Exploitant, m. prat. *végrehajtó*.
 †Exploitatif, v. exploitable.
 Exploitation, f. *használás*; agr. *telkesítés*; minér. *bányászat*; jur. *birói eladás*.
 Exploiter, v. a. *használni*; *mívelni*; expl. *kiaknázni*; e. v. *kivágni*; jur. *lefoglalni*; 2. v. n. *zálogolni*.
 Exploiteur, m. *haszonvevő*; — des mines, *bányász*; 2. *zsaroló*.
 Explorateur, m. *kém*; *kutató*; 2. a. —, trice, sonde —trice, *kutasz*.
 Exploration, f. *kémelés*, *kutatás*; chir. *megvizsgálás*; méd. *útér tapogatása*.
 Explorativement, adv. *vizsgálva*, *kutatva*.
 Explorer, v. a. mar. *vizsgálni*, *kémlelni*; *fölfedezni*.
 Explosif, ve, a. *durranó*, *robbanó*.
 Explosion, f. *robbanás*; fig. *kitörés*.
 Expoliation, f. jard. *nyesés*; *tisztítás*.
 Expolier, v. a. bot. *nyesni*, *tisztítani*.
 Exponentiel, le, a. alg. *grandeur —le*, *hatványjeles nagyság*.
 Exportateur, m. com. *kiviteli szállító*.
 Exportation, f. com. *kivitel*.
 Exporter, v. a. com. *kivinni*.
 Exports, m. pl. com. *kivitel-áruk*.
 Exposant, m. arith. *gyökmutató*; 2. *hatványjel*; 3. prat. —, e, s. *felperes*.
 Exposé, m. *leírás*, *elbeszélés*; jur. *előadás*; *fejtegetés*.
 Exposer, v. a. *kiállítani*; *kiaknázni*; 2. *kitenni* (*veszélynek*); 3. *irányt adni*; 4. *előadni*, *fejtegetni*; 5. *kockáztatni*; 6. s'—, v. r.

Expositeur

- magát kiteni, veszélyeztetni.
 Expositeur, trice, s. hamispénz terjesztő.
 Expositif, ve, a. jur. fejtegető, magyarázó.
 Exposition, f. kiállítás; 2. fekvés; 3. elbeszélés; litt. előterjesztés; 4. fejtegetés, magyarázat; 5. prat. kiállítás (bitóra).
 Exprès, expresse, a. határozott, világos; 2. m. futár; 3. adv. szántszándékkal; különösen.
 Expressément, adv. világosan, határozottan.
 Expressif, ve, a. kifejező, nyomatékos.
 Expression, f. pharm. kisajtolás; kisajtott nedű; 2. kifejezés; arith. kitétel; mus. érzés.
 Expressivement, adv. érzéssel, nyomatékosan.
 Exprimable, a. kifejezhető.
 Exprimer, v. a. kisajtolni; 2. kifejezni; 3. s'—, v. r. magát kifejezni.
 †Exprimitif, ve, a. kifejező.
 Exprobation, f. gáncsolás, szemrehányás.
 Ex-professo, adv. szorgalommal.
 Expropriation, f. jur. kisajátítás.
 Exproprier, v. a. jur. kisajátítani.
 Expugnable (-pug-), a. őstromolható.
 Expugner (-pug-), v. a. őstrommal bevenni.
 Expulser, v. a. méd. meghajtani; prat. kiűzni.
 Expulsif, ve, a. méd. hashajtó.
 Expulsion, f. elűzés; prat. kitétel (birtokból); méd. hashajtás; hajtas.
 Expurgade, v. éclaircissement.
 Expurgation, v. émersion.
 Exquis, e, a. kitűnő, válogatott; —ement, adv. kitűnően.
 Exsanguin, e, a. méd. vértelen. [kiszáradás.
 Exsiccation, f. kiszáritás;

Exsuction

- Exsuction (-suk-cion), f. méd. phys. kiszívás.
 Exsudation, f. phys. izzadás.
 Exsuder, v. n. méd. phys. izzadni.
 Extant, e, a. prat. létező.
 Extase, f. ihlettség; fig. elragadtatás, gyönyör.
 s'Extasier, v. r. elragadtatni; 2. v. a. elragadni, elbájozni.
 Extatique, a. elragadtató.
 Extemporaner, v. n. hevenyészni.
 Extenseur, m. an. nyújtó izom.
 Extensibilité, f. did. nyújt-hatóság.
 Extensible, a. did. nyújt-ható.
 *Extensif, ve, a. terjedt; —vement, adv. terjedelmesen.
 Extension, f. did. kiterjedés; 2. kinyújtás; fig. kiterjesztés; gr. par —, adt. tárgasb érteményben.
 Exténuation, f. gyöngülés; pal. enyhítés.
 Exténué, e, a. elgyöngült.
 Exténuer, v. a. elerőtleníteni; prat. enyhíteni; 2. s'—, v. r. gyöngülni.
 Extérieur, m. külső; fig. ne voir que l'— d'une chose, csupán felületesen tekinteni vmit; 2. szín, külső, alak; 3. külföld; 4. à l'—, adt. külsőleg; 5. —, e, a. külső; —ement, adv. külsőleg.
 Extériorité, f. écol. külrészt, felület.
 Exterminateur, trice, s. a. pusztító, irtó; ange —, öldöklő angyal.
 Extermination, f. irtás.
 Exterminer, v. a. irtani, elpusztítani; it. fig. 2. s'—, v. r. fam. kimerülni.
 Externe, a. külső.
 Extincteur, m. irtó, pusztító.
 Extinctif, ve, a. eloltó.
 Extinction, f. eloltás; fig. kihalás; chi. oltás; méd. enyészet; soványság; prat.

Extravagamment

- megszüntetés; it. törlesztés.
 †Extirpateur, v. extincteur.
 Extirpation, f. chir. el-, kivágás; fig. irtás.
 Extirper, v. a. irtani; chir. le-, kívágni; fig. irtani, megsemmisíteni.
 Extorquer, v. a. zsarolni, kicsikarni.
 Extorsion, f. zsarolás.
 Extozoaire, s. a. h. n. csipderek.
 Extra, m. pal. rendkívüli törvényt nap; 2. m. pl. kirándulás.
 Extracteur, s. et a. m. szemelő.
 Extractif, ve, a. gr. kivonó; 2. chi. m. v. extrait.
 Extraction, f. arith. kivonás; chi. lepárolás; chir. kihúzás; 2. származás.
 Extracto'résine, m. chi. gyantavonat; —sucré, m. cukorvonat.
 *Extrader, v. a. kiadni.
 Extradition, f. pal. ki-, átadás.
 Extraire, v. a. ir. kivonni; chir. kibúvni; 2. kivonatot készíteni.
 Extrait, m. pharm. vonat; chi. vonat-anyag; 2. kivonat; — de sépulture, halotti bizonyítvány.
 Extrajudiciaire, a. prat. törvénytseken kívüli; —ment, adv. t.sz. kívül.
 Extra-muros (-roce), adv. városon kívül.
 Extraordinaire, a. rendkívüli; különös; prat. procédure —, fenyítő eljárás; 2. csudálatos, túlzott, nevetséges; II. —, m. c'est un —, ritka esemény; ritkaság; 2. különös költség; 3. melléklap; 4. drap. —s fins, igen finom; 5. prat. jugement à l'—, fenyítő ítélet; —ment, adv. rendkívül; prat. procéder —, fenyítőleg eljárni; 2. nevetségesen, csudálatosan.
 Extrapasse, v. strapasser.
 Extravagamment, adv. boldogan, túlságosan.

Extravagance

Extravagance, f. túlcsapongás, túlság.
 Extravagant, e, a. túlcsapongó, túlságos; 2. —, e, s. bolond, botor.
 Extravaguer, v. n. eszelősködni; félre beszélni.
 Extravasation, extravasion, f. méd. kiömlés.
 s'Extravaser, v. r. bot. méd. kiömleni.
 Extraversion, f. chi. elválasztás.
 Extrême, a. legszélső; kiváló; legvégső, végső; szerfölötti; 2. m. túlzás, túlság, véglet; —ment, adv. szélsőségig; túlságosan.
 Extrême-onction, f. cath. utolsó-kenet.
 in Extremis(in-éks-tré-mice) adv. jur. halálos ágyon.
 Extrémiser, v. a. utolsó kenetet adni; szentségekkel ellátni.
 Extrémité, f. vég; —s, pl. végtagok; 2. attendre à l'—, az utolsó pillanatig várni; 3. être à l'—, halálkölni; 4. véginség; 5. szélsőség, túlzás; 6. à toute —, adt. végső esetben.
 Extrinsèque, a. did. kül, külső; valeur —, névérték; —ment, adv. külsőleg.
 Extumescence, v. tuméfaction.
 Exubérance, f. fölösleg; — de mots, hosszadalmasság; áradozás.
 Exubérant, e, a. méd. fölösleges.
 Exubère, a. méd. enfant —, emlőtől elválasztott gyermek.
 Exulcération, f. méd. evesedés, genyedés; 2. kelés.
 Exulcérer, v. a. méd. genyeszteni, genyedést okozni.
 Exultation, f. écr. rivalgás, kurjongatás.
 Exulter, v. n. écr. ujongatni, örvendezni.
 Exustion, v. brûlure.
 Exutoire, m. méd. genyktacs.

Ex-voto

Ex-voto (èks-vôtô), m. fogadásbóli ajándék.
 Eztéri, m. minér. vérle.

F.

F (fe, ou èf), m. a betűsorozatban 6.
 Fa, m. mus. F, a hangrovat 4. zöngéje.
 Fabagelle, m. bot. vadkaporna.
 Fabalie, f. bot. babszár.
 Fable, f. mese; 2. cselekvény; 3. regetan; 4. il sert de — à tout le monde, mindenki gúnytárgyaul szolgál.
 Fabler, v. a. mesélni; 2. hazudozni.
 Fablier, m. mesekönyv; 2. meseíró.
 Fabrègue, f. bot. kakukkfű.
 Fabricant, m. gyáros.
 Fabricateur, m. gyártó; — de fausse monnaie, pénzhamisító; fig. — de mensonges, hazugságkohló.
 Fabrication, f. gyártás; fig. — d'un faux acte, okmányhamisítás.
 Fabrique, f. jur. templomépítés; 2. egyházi vagyon; peint. épületek, romok; 3. gyártás; gyártmány; fig. egyöntetű; 4. gyár.
 Fabriquer, v. a. gyártani; fig. koholni.
 Fabuleusement, adv. mesésen.
 Fabuleux, se, a. mesés.
 Fabuliser, v. a. mesélni.
 Fabuliste, m. meseíró.
 Fabulosité, f. meseszerűség.
 Façade, f. homlokzat.
 Face, f. fam. arc; — enluminée, rezes arc; 2. fölület, fölszín; 3. bát. homlokvonat; fort. arclék; faire — à, átellenben lenni; com. — à ses engagements, kötelezettségeinek eleget tenni; 4. fig. helyzet, állapot; par toutes les —s, minden oldalról; 5. t. t. an. fölület; mon. fej; peint. arcvonal; horl. korongtányér; 6. à la —,

Façon

adt. szemeláttára; it. en —, adt. szemben; de —, adt. szemtől-szembe.
 Facé, e, a. homme bien —, deli termetű férfiú.
 Facétie (-cie), f. bohóság.
 Facétieusement (-ci-), adv. bohókásan, furcsán.
 Facétieux, se, (-ci-), a. bohókás, furcsa.
 Facette, f. metszett lap; — oldal; an. csuklólap.
 Facetter, v. a. lap. metszeni, csiszolni.
 Fâché, e, a. boszús, haragos; je suis bien —, nagyon sajnálom.
 Fâcher, v. a. megharagítani, boszantani; 2. búsítani; fam. soit dit sans vous —, sértés nélkül legyen mondva; 3. se —, v. r. boszankodni; 4. imp. il me —e, sajnálom.
 Fâcherie, f. boszúság, harag.
 Fâcheusement, adv. boszúsan; kellemetlenül.
 Fâcheux, se, a. boszús; kellemetlen; 2. fáradtságos, alkalmatlan; 3. nehézkes, szörszálhasogató; 4. m. alkalmatlan ember; it. alkalmatlanság.
 Facial, e, a. t. t. an. nerf —, arcideg.
 Faciende, f. ármány.
 Facile, a. könnyű; génie —, fogékony elme; 2. engedékeny, társas, nyájas; 3. m. túlengedékeny; it. könnyelmű; 4. m. fam. könnyűség; —ment, adv. könnyen.
 Facilité, f. könnyűség; com. könnyebbítés; 2. előzenység; 3. fölfogás; 4. engedékenység.
 Faciliter, v. a. könnyíteni; előmozdítani.
 Façon, f. alak, alakzat, minta; d'une étrange —, csudálatos módon; 2. munka; munkabér; agr. művelés, munkálás; if faut trois —s à la vigne, a szőlőt háromszor kell megkapálni; pal. másolási díj; 3. viselet, mód; chacun à sa —

mindenki a maga módja szerint; gr. — de parler, kifejezés; ce n'est qu'une —, ez csupán szólás-mód; 4. fam. de bonne —, illedelmes; pr. cela n'a ni mine ni —, se füle se farka; 5. ord. pl. teketoria; szertartások; nehézség; it. óvatosság; cifrázkodás; 6. fajta; 7. adt. en toutes —s, minden tekintetben; II. de —que, conj. úgyannyira; 2. de —que, adv. ily módon; 3. en aucune —, adt. semmiképen.

†Faconde, f. ékesszólás.

Façonnage, m. t. t. mintázás.

Façonner, v. a. mintázni, alakítani; agr. művelni, megmunkálni; fig. képezni; 2. szoktatni; 3. v. n. teketóriázni; 4. se —, v. r. képződni; it. szokni.

Façonnier, ère, a. szertartások; teketóriás; 2. s. manuf. mintász.

Fac'similaire, a. utánzott; —similé, m. kézmás; *—similer, v. a. utánozni.

Facteur, m. luth. hangszer-gyártó; com. üzletvezető; levélhordó; alg. tényező; arith. szorozó; écon. —s-couvoirs, pl. költőkemence.

Factice, a. utánzott, mesterséges; fig. mesterkéltné; —ment, adv. mesterkélten.

Factieux (-ci-), m. lázító, bujtogató; 2. —, se, a. zenebonás, pártos.

Faction, f. pártoskodás, mozgalom; it. párt; mil. szolgálat; őrállás; it. lesekedés.

Factionnaire, m. guer. őr; 2. szolgálattevő tiszt.

Factorage, m. com. művezető fizetése; bizománydíj.

Factorerie, factorie, f. com. ügyviselőség; it. áruraktár.

Factotum (-tome), m. mindenes.

Factum (-tome), m. tény.

Facture f. com. áruszámla; 2. t. t. kidolgozás.

Facturer, v. a. com. árujegy-zékbe írni.

Facultatif, ve, a. jur. megengedhető, fölhatalmazó.

Faculté, f. tehetség, képesség; it. tulajdonság; —vitalé, életerő; 2. jog; 3. tankar; 4. pl. vagyon.

Fadaise, f. ízetlenség, sületlenség.

Fadasse, a. p. u. bárgyu, együgyű.

Fade, a. izeveszett, ízetlen; fig. ízetlen, bárgyu; sületlen (beszéd); *—ment, adv. ízetlenül.

Fadeur, f. íztelenség; fig. ízetlenség, bárgyuság, kellemtelenség.

Fagone, f. an. mell-mirigy.

Fagot, m. rőzsenyaláb; pr. vous diriez qu'il ne s'agit que de —s, polyvaként szórja pénzét; conter des —s, kérkedni; brûler le —, korcsmázni; mus. búgósíp; ton. hordómű; pop. motyó.

Fagotage, m. rőzsekötés; 2. p. u. rőzse; fig. sületlenség.

Fagoter, v. a. rőzsét kötni; fig. össze-vissza hányni; ízléstelenül öltözködni; 2. se —, v. r. nevetséges módon öltözködni.

Fagoteur, m. rőzsekötő; fig. gánylász; fércelő.

Fagotier, m. dőre ember.

Fagotin, m. bohóc; fig. szelcsap.

Faguenas, m. dohos szag.

Fahlerz (fa-lertse), m. minér. fakond.

Faible, a. gyöngye, erőtlen; peint. jelentéktelen; com. nem kapós; 2. fig. inga-tag; II. m. gyöngye; gyöngeség; 2. gyöngye oldal; —ment, adv. gyöngén; gyarlón; vékonyan.

Faiblesse, f. gyöngeség, erőt-lenség; 2. ájulás; tomber en —, elájulni; 3. gyarlóság; tökéletlenség; 4. csekélység.

Faiblir, v. n. gyöngyülni; ingadozni, bátorságát veszteni.

Faide, m. jur. vérboszi.

Faïence, f. com. kőedény; —rie, f. kőedénygyár.

Faïencier, ère, s. kőedénygyáros.

Faillance, f. gyávaság.

Faille, f. com. selyemkelme; it. fejkendő.

Failli, e, a. elhibázott; à jour —, alkonyatkor; 2. m. com. bukott.

Faillibilité, f. tévedhetőség.

Faillible, a. hibázható.

Faillir, v. n. ir. tévedni; hibázni; 2. csalatkozni; 3. megszűnni; elgyöngyülni; kihalni; le cœur me faut, fáj a gyomrom; 4. elhibázni; 5. —, ou à —, fam. j'ai —i mourir, majd meghaltam; com. megbukni.

Faillite, f. com. bukás, tönk.

Faim (fain), f. éhség; étvágy; pr. à qui a — tout est bon, legjobb fűszer az éhség.

Faim-calle, —valle, f. vét. éhkör.

Faine, f. bot. bikkmakk.

Fainéant, e, s. a. henye, röst.

Fainéanter, v. a. fam. henyeelni.

Fainéantise, f. henyeség.

Faire, v. a. ir. csinálni, képezni; 2. készíteni, elkészíteni; — du pain, kenyeret sütni; — du beurre, köpülni; 3. hatni, tenni; com. — traite sur q., vkire váltót intézni; p. qui bien fera, bien trouvera, ki hogy igyekszik úgy veszi hasznát; 4. végezni, teljesíteni; elkövetni; 5. teljesíteni, megtartani, követni; — son droit, jogot tanulni; 6. — un tour de promenade, sétálni; 7. — la barbe, borotválkozni; — un jardin, kertet művelni; 8. — de, használni, rendelkezni (vmivel, vki-vel); művelni; meg—, átváltoztatni; 9. idomítani, képezni, szoktatni; 10. n'avoir, que — de qch., nem használni, nélkülözhetni, nem kívánni; il n'a

Faire

Faisable

Falun

plus que — de maître, nincs többé szüksége tanítóra; 11. foglalkozni; je n'ai rien à —, nincs dolgom; 12. üzni, gyakorolni, betölteni; — la banque, pénzváltónak lenni, bankárságot üzni; il fait la cuisine, szakácskodik; 13. ábrázolni, képviselni, személyesíteni; — le malade, magát betegnek tetetni; — l'enfant, gyermekeskedni; 14. hirdetni, mondani, elhíresztelni; on le faisait mort, azt mondták róla, hogy meghalt; — savoir, tudatni; — circuler, köröztetni; 15. okozni, alkalmat adni; gerjeszteni; 16. —tatni, —tetni; — faire, csináltatni; — imprimer, nyomtatni; — attendre, várakoztatni; 17. — l'eau, hűgyozni; — son cas, szükségét végezni; 18. szerezni, keríteni; bevenni (pénzt); mar. — couler à fond, elsülyeszteni; — eau, meghasadni; — de l'eau, ivóvizet beszerezni; 19. helyettesíteni; — bon pour q., vkiért jótállni; 20. — des recrues, ujoncokat toborzani; 21. com. combien faites — vous ce chapeau? mennyire tartja e kalapot? — prix, árt szabni; 22. segíteni, használni, javára szolgálni; 23. — don, ajándékozni; — des caresses, hízelegni; 24. (rávitelesen) il n'aime pas tant le jeu qu'il faisait jadis, nem szereti annyira a játékot, mint hajdan; 25. jeu. kiadni: je viens de —, most adtam ki; 26. v. a. et n. dolgozni, foglalatostkodni, cselekedni; laisser le donc —, csak hagyja őt; hatni; p. comme il t'a fait, fais-lui, szegyet szeggel; 27. mondani; je ne le veux pas, fit-il, nem akarom, mondá; fam. — dans sa culotte, magát összezsarni; 28. v. n. összeillen

ilteni; 29. v. imp. il fait nuit, éj van; il fait froid, hideg van; II. se —, v. r. történni, megesni; se — riche, meggazdagodni; 2. képződni; lenni vmivé; 3. magát tetetni; 4. se — peindre, magát megfésültetni; v. faire (16); p. tout se fait avec le temps, türelem rózsát terem; 5. se —, javulni; 6. il se fait nuit, alkonyodik; III. —, m. tett, cselekedet; 2. peint. modor. Faisable, a. lehetséges, eszközlhető; it. szabad, megengedett. Faisan, m. orn. fácán; —e, —de, f. fácánjérce; —deau, m. kis fácán. Faisander, v. n. et se —, v. r. vadzagúnak lenni. Faisanderie, f. fácánkert. Faisandier, m. fácánör. Faisceau, m. köteg, nyaláb; opt. — optique, sugárnyaláb. Faiseur, se, s. készítő; — d'esprit, elménc; p. les grands discours ne sont pas les grands —s, a mely tyuk sokat kárál, keveset tojik; 2. kerítő; écon. hamuégető. Faiselle, f. écon. sajtkáva. Faissérie, f. kosárfonás. Faissier, van. kosárfonó. Fait, m. cselekedet, tett; je sais les —s et les gestes de cet homme, ismerem ez ember viselt dolgait; jur. voies de —, tettleges bántalom; 2. tény; au —, a dologra; être au —, jól értesülve lenni; 3. ce n'est point votre —, ez nem önnek való; 4. rész, osztályrész; iron. donner le — à q., vkit jól lehordani; 5. de —, adt. valóban; 6. en —, adv. vonatkozólag; 7. si —, adv. oh igen; 8. tout à —, teljességgel, merőben; 9. dans le —, par le —, valójában, voltaképen. Fait, e, a. csinált, készített; cela vaut —, bevégezettnek

tekinthető; bien —, jól termett; fille —e, eladó leány; fig. il a la tête mal —e, nincs helyén az esze; 2. c'en est —, vége van; vin —, iható bor; mar. vent —, tartós szél; com. papier —, forgatott váltó. Faitage, m. charp. fődélszék. Faitard, v. fainéant. Faite, m. bât. tetőél, gerinc; 2. géo. vízvázalsték; orom, csücs; manuf. fonákoldal; fig. legfőbb polc. Faitière, f. gerinc-cserép; — d'une tente, sátorfa; 2. a. f. vue —, ökörszem. (padlás ablak). Faix, m. teher; it. fig. Falaise, f. mar. meredek part; hullámverődés; sziklahát. Falbala, m. mod. rakott ránc. Falbalasser, v. a. coutur. rakott ráncsal diszítani. Falcifolié, e, a. bot. sarlódadlevelű; —nelle, f. orn. hatla. Falcorde, f. orn. cerkó. Faligoterie, v. sottise. Fallace, f. csalás. Fallacieusement, adv. csalván. Fallacieux, se, a. csalfa, álnok. Falloir, v. imp. ir. kelleni; comme il faut, illő; 2. si faut-il que, bármint legyen is; kell hogy...; II. —, szükségelni; III. —, hiányzani; tant s'en faut, koránt se. Fallourder, v. duper. Falot, m. nyeles-lámpa; szurokserpeny; 2. ostoba; 3. —, e, a. ostoba; nevetséges; —ement, adv. ostobául. Falotier, m. lámpagyújtogató. Falourde, f. gallyköteg; orn. v. falcorde. Falsifiable, a. hamisítható. Falsificateur, m. hamisító. Falsification, f. hamisítás. Falsifier, v. a. hamisítani. Falun, m. csigahéj föld.

Falunière

Falunière, f. expl. *kagylófészek*.
 Fâme, f. *hírnév*. [hirhedt.
 Fâmé, e, a. *hírneves*; mal —,
 Famélique, a. *telhetlen*; ki-
éhezett; 2. —, m. *telhet-*
len.
 Fameusement, adv. *hüresen*;
 fam. *derekasan*.
 Fameux, se, a. *híres*; m. p.
hirhedt.
 Familiariser, v. a. *szoktatni*;
 2. se—, v. r. *megbarát-*
kozni; 3. *bizalmaskodni*;
 4. *szokni (vhez)*.
 Familiarité, f. *meghittség*,
bizalmasság.
 Familier, ère, a. *bizalmas*,
meghitt; *fesztelen*; *szelid*;
 2. *közönséges*; 3. *gyakor-*
lott, folyó.
 Familièrement, adv. *bizal-*
masan.
 Famille, f. *család*; 2. *nem-*
zettség; h. n. *állatnem*.
 Famine, f. *éhség*; fig. *prendre*
q. par —, rövidebb pórásra
fogni vkit.
 *Famósité, f. *híresség*; *hir-*
hedtség.
 Fanage, m. agr. *szénagyűj-*
tés; it. *kaszásbér*.
 Fanaïson, fenaïson, f. *kaszá-*
lás ideje.
 Fanal, m. *hajólámpa*; 2. v.
phare; 3. fig. *tudományos*
útmutató.
 Fanatique, a. *vakbuzgó, ra-*
joskodó.
 *Fanatiser, v. a. *böszíteni*;
 2. v. n. *rajongani*; 3. se—,
 v. r. *rajongóvá lenni*.
 *Fanatiseur, m. *rajongó*.
 Fanatisme, m. *rajoskodás*;
 2. *hit-, vallásdüh*.
 Fane, f. jard. *levél (maroké*
sth.); 2. *száraz levél*.
 Faner, v. a. agr. *gyűjteni*
(szénát); 2. *hervasztani*;
 3. se—, v. r. *hervadni*; *fo-*
nyadni; it. fig.
 Faneur, se, s. agr. *széna-*
gyűjtő.
 Fanfan, m. mon petit —,
babám; iron. *c'est un*
grand —, nagy mihaszna.
 Fanfare, f. mus. *harsonya-*
szó.

Fanfarer

Fanfarer, v. n. *trombitát*
harsogtatni; *ugrándozni*;
büszkélkedni.
 Fanfaron, a. m. *fitogtató*;
 2. —, ne, s. *kérkedi, nyeg-*
le; *hebehurgia, szeleburdi*.
 Fanfaronnade, fanfaronne-
 rie, f. *dicsekedés, kérke-*
dés; *hebehurgyaság*.
 *Fanfreluche, f. *hiu pompa*.
 Fange, f. *sár*; it. *szennyes*
élet; *aljasság*.
 Fangeux, se, a. *sáros, isza-*
pos.
 Fanisse, f. *tömször*.
 Fanon, m. *lebernyeg*; *hal-*
háj (bálnái); man. *csömb*.
 Fantaisie, f. *képzelet*; *képze-*
lőtehetség; 2. *képzelődés*;
 3. *szeszély*; 4. *eszme*; 5.
ábránd; 6. mus. *andulgo*.
 †Fantasier, v. *fächer*.
 Fantastique, a. *ábrándos, áb-*
rándszerű; *szeszélyes*; *aka-*
ratos; 2. *csudálatos*; 3. —,
 m. *ábrándozó*; —ment,
 adv. *ábrándosan*; *csudá-*
latosan.
 Fantassin, m. mil. *gyalog-*
katona.
 Fantastique, v. *fantasque*
 (1).
 *Fantastiquer, v. n. *szeszé-*
lyeskedni.
 Fantôme, m. *kisértet*; 2.
ábrány, ábránykép.
 Faon (fan), m. vén. *szarvas-*
borju.
 Faonner (fa-né), v. n. vén.
borjazni.
 Faquin, m. *gazember*; pop.
faire le —, fenhéjázni.
 Faquinerie, f. fam. *gáztett*;
 pop. *kérkedés*.
 Faraillon, m. mar. *mellék-*
zátony; *parti torony*.
 Farais, m. pêch. *burány-*
háló.
 Farce, f. cuis. *töltelék*; 2.
bohózat; fig. *bolondozás*.
 Farcer, v. n. pop. *bohós-*
kodni.
 Farcesque, a. *bohós, bolon-*
dos.
 Farceur, m. *bohóc*.
 Farcin, m. vét. *féreg*.
 Farcineux, se, a. vét. *féreg-*
kóros.

Fascine

Farcinière, f. bot. *pimpó*.
 Farcir, v. a. cuis. *tölteni*; 2.
 se—, v. r. *gyomrát megter-*
helni.
 Farcissure, f. cuis. *töltelék*.
 Fard (fâr), m. *arcfesték*;
 —rouge, *pirosító*; fig. *szó-*
bőség; it. *színlés, álnok-*
ság; sans —, *őszintén*.
 Fardeau, m. *teher*; it. fig.
 Fardeler, v. a. *málházni*.
 Fardement, m. *kendőzés*.
 Farder, v. a. *kendőzni*; fig.
csúszni; *elpalástolni*; 2.
 v. n. mac. *sülyedni*; 3.
 s'—, v. r. *magát kendőzni*.
 *Fardeur, m. *hímező-hámozó*.
 Fardier, m. *tőke-szánkó*.
 Farfadet, m. myth. *manó*,
bányarémszörny; fig. *virgonc*,
ugrófüles.
 Farfara, f. bot. *szattyú*.
 Farfouiller, v. n. *motozni*,
fürkészni; 2. v. a. *össze-*
hánygni.
 Faribole, f. *balgaság, döre-*
ség.
 Farinacé, e, a. bot. *lisztne-*
mű.
 Farine, f. *liszt*; —folle, *ma-*
lompor; p. ils sont de
 même —, *egybordában*
szótték; minér. — empoi-
 sonnée, *egérkő*.
 Fariner, v. a. *belisztezni*.
 Farineux, se, a. *lisztes*; 2.
 jard. *parázs*; *kásás*; 3. m.
tészta-étel.
 Farinier, ère, s. *lisztárus*;
 2. —ère, f. *écon. lisztes-*
kamra.
 Fario, m. icht. *pisztráng*.
 Farlouse, f. orn. *rétike*.
 Farouche, a. *vad*; 2. man.
bokros; ext. *emberkerülő*;
rideg; fig. *szigorú*.
 Farrage, m. *écon. kétszeres*.
 Farréage, m. *aratórész*; fig.
 et fam. *keverék, zagyu-*
lék.
 Fascies (fa-cie), f. pl. *conch.*
csíkok.
 Fascinage (fa-ci), m. *rőzse-*
gát.
 Fascinateur, trice, a. *igéző*.
 Fascination (fa-ci-), f. *meg-*
igézés. [zsekéve.
 Fascine (faci-), f. hydr. *rő-*

Fasciner

Fasciner (fáci-), v. a. megbű-
völni; megbabonázni; 2. fig.
ámítani, elámítani.
Fasciole, m. métely.
Faséole, f. bot. babuga.
Fasier, v. n. mar. lobogni.
Fasque, f. écon. kereszt.
Faste, m. pompa, fény; fig.
gőg; 2. —s, pl. évkönyvek.
Fastidieusement, adv. unal-
masan, hosszadalmasan.
Fastidieux, se, a. unalmas;
alkalmatlan.
Fastigiaire, f. bot. omboly.
Fastueusement, adv. pompá-
san; gőgösen.
Fastueux, euse, a. pompás;
gőgös.
Fat (fate), a. m. ízetlen, kac-
kias; eszelős; 2. m. balgóc;
kamasz, pimasz.
Fatal, e, a. vészteljes, vész-
hozó; 2. döntő; 3. szeren-
csétlen; veszélyes; —ement,
adv. szerencsétlenül.
Fataliser, v. a. szerencsét v.
szerencsétlenséget előidéző-
ni; 2. v. n. sorsra bízni.
Fatalisme, m. végzethivés;
végzetesség.
Fataliste, m. végzet hívő.
Fatalité, f. végzet; balság,
baleset.
Fatidique, a. jósló.
Fatigant, e, a. fárasztó; ter-
hes; 2. unalmas, alkalmat-
lan.
Fatigue, f. fáradtság; fára-
dalom, baj.
Fatiguer, v. a. fárasztani,
kimeríteni; fig. zaklatni,
háborgatni; agr. elcsigáz-
ni; 2. v. n. fáradni; 3.
se —, v. r. elfáradni, kime-
rülni.
Fatras, m. lom, limlom; fig.
— de paroles, üres szóhal-
maz.
*Fatrasser, v. n. pop. enye-
legni; hasztalanságokkal
bibelődni.
Fatuité, f. balgaság, ízetlen-
ség.
Fatum (-ome), m. sors, vég-
zet.
Fauber (-ër), m. mar. kézi
seprő. [rolni.
Fauberter, v. a. mar. su-

Fauberteur

Fauberteur, m. mar. suroló.
Faubloyer, v. n. ostobaságo-
kat fecsegni.
Faubourg (-bour), m. külvá-
ros.
Fauchage, m. écon. kaszá-
lás; 2. kaszásbér.
Fauchaison, m. agr. kaszá-
lás ideje.
Fauchard, m. agr. hosszú-
nyelű sarló.
Fauchée, f. agr. rend.
Faucher, v. a. kaszálni; fig.
elpusztítani; pop. — le
grand pré, gályarabságra
kerülni.
Fauchet, m. agr. szénage-
reblye; —ette, f. jard. ker-
tészkes.
Faucheur, m. agr. kaszás;
2. icht. sarló szárnyashal;
z. —, faucheux, kaszás-
pók.
Fauchou, v. étrape.
Faucille, f. sarló; bot. —
d'Espagne, vadlencse.
Faucillon, m. dim. kacor,
bicsak; bois à —, galyfa.
Faucon, m. sólyom.
Fauconneau, m. sólyomfi;
2. †falkony (ágyú).
Fauconnerie, f. sólymász-
tat. Fauconnier, m. sólymász.
Fauconnière, f. sólymász-
tarisznya.
Faudage, m. drap. türet-
szál.
Fauder, v. a. drap. hosszában
összehajtani.
Faufler, v. a. fércelni; être
—é avec q., vkivel szoros
összeköttetésben lenni; 2.
se —, v. r. megismerkedni.
Fauflure, f. coutur. fércelés.
Faulde, faude, f. e. f. mile-
levy.
Faultrage, m. cout. legelte-
tési jog.
Faulx, v. faux (m.)
Faune, m. myth. fanemtő;
2. —, f. állatleírás.
Fauperdrieu, m. orn. csirké-
sző kánya.
Fauque, m. sav. kis gerenda.
Faussaire, m. hamisító.
Fausse, v. faux (a.).
Fausse'alarme, f. vaklárma;
—braie, f. arch. laposfödél;

Faux

fort. alsó falga; — branche,
f. jard. fattyú-ág; —fe-
nêtre, f. arch. vakablak.
Faussement, adv. hamisan;
jogtalanul.
Fausser, v. a. elgörbitni; el-
csavarni; fig. — sa foi,
szavát megszegni; — com-
pagnie, elosonni; 2. v. n.
görbén maradni; 3. se —,
v. r. meggörbitni.
Fausset, m. mus. fattyú-
hang.
Fausseté, f. hamisság, valót-
lanság; 2. hamis hír; 3.
kétszínűség.
Faussure, f. fond. ívelés.
†Faut, m. féo. engedetlenség.
Faute, f. vétés; vétek; 2.
hiba; botlás; 3. hiány;
faire —, hiányozni; II. —,
adt. — d'argent, pénzszü-
ke miatt; — par lui, ha
elmulasztja; 2. sans —,
adt. mulhatatlanul; bizo-
nyosan.
Fauteau, v. béliér.
Fauteuil, m. karosszék; fig.
céder le —, az elnökséget
másnak átadni.
Fauteur, trice, s. pártfogó,
oltalmazó.
Fautif, ve, a. hibás; 2. meg-
bízhatlan.
Faut age, v. faultrage.
Fauve, v. fakó; ch. bêtes
—s, rőt vad.
Fauvette, f. orn. papfűlmile;
— de roseaux, rüziike.
Faux (fô), f. agr. kasza.
Faux, fausse, a. hamis, va-
lótlan; 2. hamisított; csa-
ló; 3. utánzott; ál; 4. el-
hibázott; fig. céltalan;
hűtlen; álnok; 5. hibás;
6. m. hamisság; hamisi-
tás; 7. adv. hibásan; ha-
misan; helytelenül; 8. à
—, adv. jogtalanul; 9.
faux, a. m. (főnevekk):
— accord, m. mus. hamis
hangzat; —argent, m. mi-
nér. csillámkő; —bour-
geon, m. jard. tőhajítás;
—chamaras, m. bot. vad-
zsálya; —étui, m. tokbo-
ríték; —feu, m. ch. elcset-
tenés; —frère, m. áruló;

Faveur

—fruyant, m. mellékút; fig. kifogás; kopasz mentesség; —narcisse, m. bot. kikerics; —or, m. minér. sárga csillámkő; —teint, m. hamis szín.
Faveur, f. kegy; jóakarat; th. tour de —, kedvezés; 2. kegymutatás; 3. helyeslés; lettres de —, ajánló levél; com. kereslet.
Favorable, a. kedvező; —ment, adv. kedvezőleg.
Favori, te. a. kedvenc; 2. —, te, s. kegyenc; 3. —s, m. perr. pofaszakál.
Favoriser, v. a. kedvezni; 2. előmozdítani; 3. segíteni.
Féage, m. jur. hűbérlevél; —noble, hűbérjóság.
†Féal, a. m. hű; à nos amés et féaux, szeretett hűveinknek; fam. c'est son —, kebelbarátja.
†Féauté, f. hűség.
Fébricitant, e, a. méd. hideglelés.
Fébrifuge, s. et a. méd. lázelleni; 2. —, f. bot. epefű, ezerjő.
Fébrile, a. méd. lázas.
Fécal, v. matière.
Fèces, f. pl. chi. üledék.
Fechon, m. agr. kapa éle.
Fécond, e, a. szapora; 2. termékeny; fig. dúsz.
*Fécondance, f. termékenyítő erő.
Fécondant, e, a. termékenyítő.
Fécondation, f. termékenyítés.
Féconder, v. a. phys. fogantatni; 2. termékenyíteni.
Fécondité, f. termékenység.
Fécule, f. pharm. üledékpör. [üledék.
Féculence, f. méd. húgy.
Féculent, e, a. méd. zavaros.
Féculerie, f. derceliszt-gyár.
Féculeux, se, a. dercés.
Fédérale, a. szövetséges; —liser, v. a. frigyesíteni; 2. se =, v. r. frigyesülni; —lisme, m. szövetségrendszer; *—tif, ve, a. szövetség szerinti; état =, szö-

Fédéré

vetséges állam; —tion, f. szövetség.
Fédéré, e, s. a. szövetséges.
Fédererz (fé-dre-airtse), m. minér. dárdany-ezüst.
Fée, f. myth. tündér; fam. c'est une —, bájoló.
Féer, v. a. megbüvölni.
Féerie, f. tündérezet.
Féerique, a. tündéries.
Feindre, v. a. ir. hazudni; tettetni, színlelni; 2. költeni, kigondolni; 3. [v. n. átallani, kéteskedni; habozni; 4. sántikálni.
Feinte, f. tettetés, színlelés; escr. vicse; vén. sántítás.
Félatier, m. verr. üvegfuvo.
Feldspath (felde-chepâte), m. minér. tértat.
Fêle, v. felle.
Féler, v. a. repeszteni; fig. cet homme a la tête —ée, ez embernek bogara van; 2. se —, v. r. megrepedni.
Félicitation, f. köszöntés.
Félicité, f. boldogság.
Féliciter, v. a. köszönteni, fölköszönteni; 2. se —, v. r. örvendeni, magát boldognak érezni.
Felin, e, a. race —e, macskafaj.
Félir, v. n. nyávogni.
Felle, f. verr. fuvo.
Félon, ne, s. a. hűtlen, hit-szegő; 2. kegyetlen.
Félongène, f. bot. gódirc.
Félonie, f. hűtlenség, hűbéri vétség.
Félonnement, adv. hűtlenül.
Felouque, f. mar. nyilsajka.
Félure, f. hasadás, repedés.
Femelle, f. h. n. nőstény; 2. pl. mar. kormányrúd horogkarikái.
Féminin, e, a. nőnemű; 2. nőies; 3. m. gr. nőnem.
Femme (fame), f. nő; —mariée, férjes nő, asszony; bonne —, anyóka; —de chambre, komorna; —de charge, kulcsárnő; —de ménage, gazdasszony; 2. hitves.
Femmelette (fa-), f. együgyű nő; 2. elpuhult férjü.

Féodal

Fémoral, e, a. méd. comb.; artère —e, comb-útér.
Fémur (-mure), m. an. combcsont.
Fenaison, f. agr. szénagyűjtés; 2. kaszálás ideje.
Fénasse, f. écon. abrak.
Fendage, m. écon. hasítás.
Fendant, m. kardvágás felülről lefelé; 2. fam. faire le —, vasgyúrot szenvedlegni.
Fenderie, f. forg. rudazás; 2. rúdhámor.
Fendeur, m. hasogató; —de bois, favágó; p. —de naseaux, vasgyúró, kérkedő; forg. rudazó.
Fendillage, m. porcel. karcolás.
Fendiller, v. a. karcolni; 2. se —, v. r. megrepedezni.
Fendoir, m. card. hajtóvas; tonn. bodnárkés; bouch. v. fentoir; jard. oltókés; —vann. hasogatókés.
Fendre, v. a. hasítani; ketté hasítani; fig. szaggatni; spectacle à —le coeur, szívszaggató látvány; 2. repeszteni; átszelni; fig. keresztül törni; 3. v. n. fig. meghasadni; 4. se —, v. r. hasadni, repedezni; écon. magba válni; escr. kitörni.
Fenestré, e, a. bot. ablakcsás.
Fenestrer, v. n. ablakozni.
Fenêtrage, m. ablakzat; cout. ablakadó.
Fenêtre, f. ablak; p. il faut en passer par là ou par la —, meg kell lennie mint az egyhalálnak.
Fenêtrer, v. a. ablakokkal ellátni.
Fenil, m. écon. szénapajta.
Fenouil, m. ánizs kapor; ánizsmag.
Fenouillet, m. fenouillette, f. anizspor.
Fente, f. hasadék, repedés.
Fentoir, m. bouch. vágókés.
Fenton, fanton, m. maç. fogas köldök (vasból); cövek, csap (fából).
Fenu-gréc, m. bot. fenőgrék.
Féodal, e, a. hűbéri.

Féodalisme

Féodalisme, m. *hűbériség*.
 Féodalité, f. *hűbérnökség*.
 Fer (fère), m. *vas*; il faut battre le — quand il est chaud, *ha szikrázik a tej, rajta a köpüvel*; fig. le —, *penge*; 2. — de cheval, *patkó*; bot. — à cheval, *patkócím*; — blanc, *bádóg*; — chaud, *méd. gyomorhév*; 3. s. pl. *békók*; *lanc, bilincs*.
 Fératier, v. *félatier*.
 Fer-blanc, v. *fer*.
 Ferblanterie, f. *bádógárú*.
 Ferblantier, m. *bádógos*.
 Fer-chaud, v. *fer (méd)*.
 Féret, v. *ferret*; minér. — d'Espagne, m. *vérle*.
 Ferial, e, a. litt. *hétköznapi*.
 Férie, f. litt. *hétköznap*; 2. pl. *szünnapok*.
 Férié, a. m. jour —, *ünnepnap*.
 Férin, e, a. *méd. roszfajú*; boul. pain —, *fejér kenyér*; *†torcátlan, neveletlen*.
 †Férir, v. a. *ütni*; csupán e mondatban: sans coup —, *küzdelem nélkül*; fig. *ilest féru contremoi, neheztelreám*; il estf. de cette femme, *halálból szereti e nőt*.
 Ferlage, m. mar. *behuzás*.
 Ferler, ferrer, v. a. mar. *behúzni (vitorlákat)*.
 Ferlet, m. pap. *iv-aggató*.
 Fermage, m. *haszonbér*; *bérpénz*.
 Fermant, e, a. à jour —, *alkonyatkor*; à nuit —e, *éj beálltával*; à portes —es, *kapuzáráskor*.
 Ferme, f. *bérlettjóság*; major; 2. *haszonbérlet*; charp. *födél-szék*; II. a. *erős, ingatlan*; 2. *szilárd*; it. fig. 3. *állandó*; *nyomatékos*; 4. *izmos*; 5. *tömör*; III. adv. *szilárdul*; *erősen*; *nyomatékosan*; IV. i. *bátran*!
 Ferme-bourse, m. *erszényzár*.
 Fermement, v. *ferme III*.
 Ferment, m. did. *erj, élesztő*.
 Fermentable, a. *kelhető*.
 Fermentatif, ve, a. did. *erjesztő*.

Fermentation

Fermentation, f. chi. *erjedés*; fig. *forrongás*.
 Fermenter, v. n. did. *erjedni*; fig. *forrongani*.
 Fermer, v. a. *bezárni*; fig. il ferme sa porte, *nem fogad*; 2. *elzárni, elrekeszteni*; fig. — le chemin, à q., *útját állni vkinek*; 3. *beke-ríteni*; 4. v. n. et se —, v. r. *becsukódni, bezáródni*.
 Fermeté, f. *keményiség*; 2. *tömöttség, tartósság*; 3. *szilárdság, erő*.
 Fermette, f. arch. *kis födél-szék*.
 Fermeture, f. *bezárás, elzárás*; com. *zárlat*.
 Fermier, ère, s. *bérlő*; *majoros*.
 Fermoir, m. *zárkapocs*; charp. *zárvéső*; men. *véső*; sculp. — à dents, *fogasvéső*.
 Fernambouc, m. com. *berzsenfa*.
 Féroce, a. *vad, vérszomjas*; fig. *kegyetlen, durva*.
 Férocité, f. *vadság, durvaság*; fig. *kegyetlenség*.
 Ferrage, m. *ónozási díj*; 2. *bilincselés, békóba verés*; 3. *patkolás*.
 Ferrailage, m. p. u. *vagdálózás, verekedés*.
 Ferraille, f. coll. *ócskavas*.
 Ferrailer, v. n. *vagdálózni, verekedni*; fig. fam. *veszekedni*.
 Ferrailleur, m. *vagdálózó, verekedő*; 2. v. *ferretier (2)*.
 Ferrant (fé-), a. v. *maréchal*.
 Ferre, f. vitr. *olló*; 2. — d'é-mouleur, *fenpor*.
 Ferrement, m. *vasszerek*; *vasmű*; 2. —s, pl. *ferremente*, f. mar. *vasazat*.
 Ferrer, v. a. *vasazni, megvasalni*; 2. *patkolni*; fig. c'est un homme —é, *alapos ismeretei vannak*; p. il avalerait des charrettes —ées, *a patkószeget is megemésztené*; eau —ée, *edző víz*.
 Ferret, férret, m. dim. *fűző-hegy*.

Fesse

Ferreterie, f. *kovácsolt vas-mű*.
 Ferretier, m. maréch. *pöröly*; 2. *vasszatócs*.
 Ferreur, se (fè-), s. *vasazó*; com. v. *plombeur*.
 Ferreux, v. *ferrugineux*.
 Ferrière, f. *patkolási tarisznya*; serr. *szerszámtáska*.
 Ferrifère, ferrique, v. *ferrugineux*.
 Ferrocyanique, a. m. chi. *vas-sagkékleny*.
 Ferron, m. com. *vasrudáros*.
 Ferronnerie, f. *vashámor*; 2. *vasáru*.
 Ferronnier, ère, s. *kovács*; it. *vasáros*.
 Ferrotier, m. verr. *üveggyártó segéd*.
 Ferrugineux, se, a. *vastartalmú*.
 Ferrugo, m. p. u. *vasrozsda*.
 Ferrumination, f. t. t. *vasforrasztás*.
 Ferruminatrix (-trikse), f. bot. anc. *sebfű*; 2. auj. *bibetyű*.
 Ferrure, f. *megvasalás*; 2. *patkolás*; 3. *vasazat*.
 Ferté, v. *forteresse*.
 Fertile, a. *termékeny*; fig. esprit —, *teremtő lélek*; —ment, adv. *termékenyen*.
 *Fertilisation, f. *termékenyítés*.
 Fertiliser, v. a. *termékenyíteni*.
 Fertilité, f. *termékenység*.
 Féru, v. *férir*.
 Féru-lacé, e, a. bot. *abrut üröm féle*.
 Férule, f. *vessző, virgács*; bot. *abrut-üröm*; — de Perse, *büz-aszat*.
 Fervement, (-va-), adv. *buzgón*.
 Fervent, e, (-van), a. *buzgó, áhítatos*.
 Ferveur, f. *buzgóság, áhítatosság*.
 Fervidor, v. *thermidor*.
 Fesable, v. *faisable*.
 Fescelle, v. *fiscelle*.
 Fésour, m. sal. *ásó*.
 Fesse, f. *far*; pop. il n'y va que d'une —, *immél-ámmal*.

Fesse-cahier

Fesse-cahier, m. m. p. *írkász*.
 Fessée, f. *ütés az ülepre*.
 Fesse'mathieu, m. *zsugori*; it. *uzsorás*; —pinte, m. *iszákos*.
 Fesser, v. a. *virgácsolni*; pop. *ilfesse bien son vin, derekasan iszik*.
 Fesseur, se, s. fam. *segg puholó*.
 Fessier, m. pop. *segg, ülep*; an. *edényizom*; 2. v. *fais-sier*; 3. —, ère, a. *artère* —ère, *edényér*.
 Fessoir, m. agr. *pázsit-ásó, kapa*.
 Fessorée, f. agr. *kapás nap-szám*.
 Fessu, e, a. fam. *faros*.
 Festal, e, a. *ünnepélyes*.
 Festin, m. *lakoma*.
 Festiner, v. a. *lakomát adni*; 2. v. n. *lakmározni*.
 Festival, e, a. *lakomához tartozó*.
 Festivité, f. *ünnepiség, ün-nepély*.
 Feston, m. *virágfüzér*.
 Festonner, v. a. *kanyarítani, ívelni*; bot. *feuilles* —ées, *csipkés levelek*.
 Festoyer, v. *fétoyer*.
 Festuque, v. *fétuque*.
 Fétage, v. *faitage*.
 Fétard, m. *henyélő*.
 Fétardise, f. *henyeség, lom-haság*.
 Fête, f. *ünnep*; cath. — Dieu, *ünnepje*; 2. *névnep*; p. *il n'est pas tous les jours —, több nap mint kolhász*; 3. *ünnepély*; valet de —, *menyegzői szolga*; faire — à q., *udvarolni*.
 Fêter, v. a. *ünnepelni*; p. *c'est un saint qu'on ne —e point, senki se törődik vele*; 2. —q., *valakinek szerencsét kívánni*; *udvarolni*; fig. *c'est un homme —é, kedvelt ember*.
 Fêteur, v. (odeur), *fétide*.
 Fétiche, m. myth. *bálvány*.
 Fétichisme, m. *természeti tárgy bálványzása*.
 Fétichiste, m. *bálvány-imá-dó*.

Fétide

Fétide, a. méd. *bűdös*; odeur —, *bűz*.
 Fétidier, m. bot. *bűdös dög-fa*.
 Fétidité, f. méd. *bűdösség*.
 Fétoyer, v. a. fam. *megven-dégetni*.
 Fétstein (faite-chetaïne), m. minér. *zsirla*.
 Fétu, m. *szalmaszál*; p. *je n'en donnerais pas un —, egy fa-batkát se adnék érte*; bot. *rosznok*; —panaché, *típpan*.
 Fétuque, f. bot. *csenkesh*; — flottante, *harmat cs*.
 Feu, m. phys. *tűz*; p. faire — des quatre pieds, *mindent megkisérleni*; il n'y voit que du —, *nem ért ő ahhoz*; 2. *tűzvész*; fig. faire mourir un homme à petit —, *életét megkeseríteni vkinek*; 3. *kályha, kandalló tűz*; am. un —, *kandallószerék*; th. *játék-díj*; 4. *szövetnek, lámpa stb. fénye*; mar. *hajólámpa*; guer. *tűzelés*; — d'artifice, *tűzjáték*; 5. *villám*; fig. *élénkség, hev*; méd. *gyul-ladás*; lob; 6. *lázadás*; p. le — se met dans ses af-faires, *csehül van*; 7. *ele-venség, tűzesség*; 8. t. t. bot. — ardent, *bűdös gö-nye*; com. couleur de —, *lángszin*; II. —, e, a. *bol-dogult*; — mon père, *bol-dogult apám*.
 Feuage, v. *fouage*.
 Feudal, v. *féodale*.
 Feudataire, s. *hűbérnök*.
 †Feudiste, m. *hűbér jogtu-dós*.
 Feuillade, f. bot. *levél, ha-raszt, lomb*.
 Feuillage, m. bot. *lombozat*.
 Feuillaison, f. bot. *lombo-sodás*.
 Feuillard, m. bl. v. *lambre-quin*; ton., *abroncsfa*; — de fer, *vasabroncs*.
 Feuille, f. bot. *levél*; écon. vin de deux —s, *kétéves bor*; 2. *ív*; — en train, *ja-vított ív*; 3. *lemez*; étam. *tükörlemez*.
 Feuillé, m. peint. *lombozat*;

Fiable

2. —, e, a. bot. *lombos*; 3. —e, f. *lugos*.
 Feuilemorte, a. *sötétsárga*.
 Feuiller, v. n. bot. *lombosodni*; peint. *lombozatot festeni*.
 Feuillère, f. expl. *föld-ér*.
 Feuilleret, m. men. *horony-gyalu*.
 Feuillet, m. *ívlap*; h. n. *kér-ő gyomor*; pèch. *haliva-dék*.
 Feuilletage, m. pát. *leveles tészta*.
 Feuilletter, v. a. *lapozni*; 2. *kikeresni*; pát. *gateau —é, leveles sütemény*; cuis. — du lard, *szalonnát szelet-kékre vágdalni*.
 Feuilletton, m. lib. *tárca*; impr. *szedővonasz*; * —iste, m. *tárcaíró*.
 Feuillette, f. *átalag*.
 Feuillir, v. n. bot. *lombo-sodni*.
 Feuillu, e, a. bot. *lombdús*.
 Feuillure, f. *forgótér*; charp. *völgyes párkány*.
 Feurre, †foarre, m. *alom-szalma*.
 †Feurs, m. pl. jur. *trágyá-zási költség*.
 Feutier, m. adm. *fűtőmes-ter*.
 Feutrage, m. charp. *neme-zelés*.
 Feutraite, f. cont. *tárnaadó*.
 Feutre, m. charp. *nemez*; 2. *nemezkalap*; 3. v. *bourre*.
 Feutré, e, a. *nemeznemű*.
 Feutrement, m. chap. *neme-zelés*.
 Feutrer, v. a. sell. *kitönni*; chap. *nemezelni*.
 Feutrier, m. chap. *nemezelő*.
 Feutrière, f. chap. *nemez-posztó*.
 Fève, f. jard. *bab*; —de hari-cot, *babuga*; fig. roi de la —, *ál-király*.
 Féverolle, f. dim. *mezei bab*.
 Févier, m. bot. *fai zanóc*.
 Fèvre, m. sal. *üstmester*.
 Février, m. *február*.
 Fi, i. *piha*! faire — d'une chose, *vmit megvetni*; 2. m. vét. *bélpokol*.
 Fiable, a. *megbízható*.

Fiaore

Fiacre, m. *bérkocsi*; 2. *bérkocsis*.
 Fiamette, f. *fiamète*, f. *lángszín*.
 Fiançailles, f. pl. *eljegyzés*, *kézfogó*.
 Fiance, v. *con fiance*.
 Fiancé, e, s. *jegyves*.
 Fiancer, v. a. *eljegyezni*; 2. se —, v. r. *jegyben járni*.
 Fiasque, m. *szalmafonatú palack*.
 Fiat (-ate), i. *legyen!* jur. — du pape, a *pápa saját kezű aláírása*.
 Fibiché, f. bot. *muhar*.
 Fibre, f. an. *rost*, *szálag*; minér. *ér*.
 Fibreux, se, a. bot. *szálagos*, *rostos*.
 Fibrille (-bri-le), f. an. *rostoska*.
 Fibrine, f. chi. *rostany*.
 Fibule, f. chir. *sebkapocs*; 2. *gomb*, *kapocs*; 3. an. *szárcsont*.
 Fic, m. méd. *fügöly*; vét. v. *crapaud*.
 Ficaire, f. bot. *ták-ajak*.
 Ficeler, v. a. *bekötni*, *befűzni* (*zsineggel*).
 Ficelle, f. *zsineg*; chap. *min-tazsineg*.
 Ficelier, m. com. *zsineghenger*.
 Fichant, e, a. fort. v. *rasant*; 2. pop. *boszantó*.
 Fiche, f. serr. *leveles sarkvas*; agr. bot. *kalászszálla*; jeu. *játékbárca*; Luth. *hegedűszeg*; maç. *vakoló kanál*; mil. *jелеző cövek*.
 Ficher, v. a. *beverni*; fig. — les yeux, *szemét lesitni*; 2. v. n. v. *raser*; II. —, pop. —e! *hordd el magad!* 2. se —, v. r. je m'en —e, *nem bánom*.
 Fichet, m. *ostáblakarika*; † *papírszelet levél pecsételéséhez*.
 Ficheur, m. maç. *vakoló*; serr. *sarkvas-csináló*.
 Fichoir, m. *kapocsfa*.
 Fichon, m. *dákos*.
 Fichtre, i. *pátrvarban!*
 Fichu, m. *nyakkendő*; 2. —, e, a. pop. *ebhendi*; gaz,

Fichure

cudar; —ment, adv. *gazul*, *nyomorultan*.
 Fichure, f. pêch. *szigony*.
 Ficoïde, m. bot. *bojtvirág*.
 Ficteur, m. *viasz-öntő*.
 Fictice, a. phil. p. u. *képzelt*.
 Fictif, ve, a. *koholt*, *költött*, *tettetett*; poids —s, *kémle-nehezék*.
 Fictil, e, a. *agyagból készült*.
 Fiction, f. *képzelmény*; 2. *koholmány*; *agyrem*.
 Fictivement, adv. *képzelmileg*.
 Fidéicommiss, m. jur. *hitbizomány*; —saire, m. jur. *hitbizomány birtokosa*; 2. a. *hitbizományi*; —sairement, adv. *hitbizományilag*.
 Fidéijusseeur, v. *caution*.
 Fidéijussion, v. *cautionnement*.
 Fidèle, a. *hű*; 2. *hűséges*; 3. *hiteles*; —ment, adv. *híven*; *hűségesen*.
 Fidélité, f. *hűség*; 2. *igazlelkűség*.
 Fief (fièf), m. *hűbér*.
 Fieffal, e, a. *hűbéri*.
 Fieffant, m. jur. *hűvéd-úr*.
 Fieffatairé, s. cout. *hűbéres*.
 Fieffé, e, a. cout. *hűbéres*; 2. fig. —e, a. *fripon* —, *nagy gazember*.
 Fieffer, v. a. *hűbériül adni*.
 Fiel (-èl), m. an. *epe*; fig. *keserűség*; *gyűlölet*.
 Fiente (fian-te), f. *ganaj*.
 Fienter (fian-) v. n. *ganajlani*.
 Fienteux, se, a. *ganajos*.
 Fier (fié), v. a. *rábízni*; 2. ord. v. r. se —, *bízni*.
 Fier, ère, a. *büszke*; 2. *vakmerő*, *bátor*; pop. *derék*, *tekintélyes*; 3. *dacos*.
 Fier-à-bras, m. pop. *kérkedi*.
 Fièrement, adv. *büszkén*; *erőtéljesen*, *bátran*; pop. il s'est — *trompé*, *nagyon csalatkozott*.
 Fierliage, m. sal. *megtöltés*.
 Fierlier, v. a. sal. *megtölteni*.
 Fierté, f. *kevélység*, *gög*; 2. *büszkeség*; 3. *begyesség*.
 Fierter, v. *frapper*.

Fil

Fièvre, f. méd. *láz*; fig. *lélekhaborgás*.
 Fiévreux, se, a. méd. *lázas*; 2. s. *lázbeteg*.
 Fiévroite, f. dim. *csékélyláz*.
 Fife, m. mus. *harántsíp*; 2. *harántsípos*.
 Figement, m. *megalvás*.
 Figer, v. a. *megalutni*; 2. se —, v. r. *megaludni*.
 Fignoler, finioler, v. n. pop. *cifrálni*.
 Figue, f. bot. *füge*; fam. cet homme n'est ni —, ni raisin, *se hideg*, *se meleg*; faire la —, *fittyet hányni*.
 Figuerie (fighe-), f. *fügeskert*.
 Figuier, m. bot. *fügefafa*.
 Figule, f. ent. *fürkész*.
 Figulin, e, a. pot. *gyúrható*.
 Figurabilité, f. phys. *alakító tehetség*.
 Figurant, e, a. th. *hézagpótló*, *néma személy*.
 Figuratif, ve, a. *képleges*.
 Figurativement, adv. *théo. képlegesen*.
 Figure, f. *alak*; *arc*; 2. *tartás*; 3. *ábra*; mus. *alakzat*; rhét. *szóvirág*.
 Figuré, m. *képleges értelmény*; 2. a. v. *figurer* (2).
 Figurément, adv. *képlegesen*, *képleg*.
 Figurer, v. a. *képmásolni*, *ábrázolni*; 2. *jelképezni*; com. étoffe —ée, *hímes kelme*; rhét. discours —é, *virágos beszéd*; 3. se —, v. r. *képzeln*; II. v. n. *összeillen*; mus. *cikornyázni*; 2. *szerepelni*; com. *jegyzékben állni*.
 Figurine, f. peint. *mellékáb-ra*; it. *ábrácska*.
 Fil (file), m. *rost*, *kanaf*; 2. *szál*; *fonál*; fig. la vie de l'homme ne tient qu'à un —, *az ember élete csak hajszálon függ*; pop. il a le —, *érti magát*; bât. *ér*; bot. —d'araignée, *fűlfű*; tiss. —de chaînette, *mellékfonál*; 3. —de métal, *sodrony*; —de perles, *gyöngyfűzér*; 4. *él*; 5. *irány*; *csapás*; fig. *beszédfonal*.

Filadière

Filadière, f. riv. komp, de-reglye.
 Filage, m. fonás; grav. edzés; 2. fonat.
 Filigramme, v. filigrane.
 Filaire, s. a. ent. —s, vers —s, sodorkák.
 Filament, m. bot. an. rost, szál.
 Filamenteux, se, a. bot. rostos.
 Filandière, f. fonónő.
 Filandres, f. pl. ökörnál; 2. vét. genyrostok; 3. mar. omboly.
 Filandreux, se, a. rostos; fig. *hosszadalmas.
 Filardeau, m. icht. rántani való kis csuka; jard. fiatal szálfa.
 Filardeux, se, a. expl. eres.
 Filasse, f. de la — de lin, gerebenelt len; — de montagne, földlen; fig. fam. ce n'est que de la —, olyan mint a csepű (húsról).
 Filassier, ère, s. kender, lenkészítő; it. kereskedő.
 Filateur, m. fonóda-tulajdonos; fonó-mester.
 Filatier, m. p. u. cérnaárus.
 Filatrice, f. selyemgombolyító nő; com. fátýolselyem.
 Filature, f. selyemmolna; 2. fonás; 3. fonóda.
 File, f. sor; guer. csapatsor; hydr. karózat.
 Filé, m. — d'or, aranysodrony.
 Filer, v. a. fonni; fig. — une intrigue, ármányt koholni; card. sodorni; mus. nyujtani; tonn. — du vin, bort korcsolyázni; II. v. n. nyúlósodni; fig. — doux, óvatosan beszélni; 2. sorban menni; h. n. fonni (mint a macska); pop. kereket oldani, elillanni.
 Filerie, f. fonóda.
 Filet, m. dim. szálacska; 2. an. nyelvfék; p. il a le — coupé, jó kereplője van; 3. bot. szálcsa; it. hímszál; 4. vesepecsenye; 5. csöpp; kevés; 6. háló; it. fig. 7. man. csikózabla; fig. tenir au — q., vkit sokáig várakoz-

Fileter

tatni; 8. t. t. serr. csavarjárat; brod. rece; rel. vonal.
 Fileter, v. n. rel. arany vonalakat csinálni.
 Fileur, se, s. fonó.
 Fil-gros, m. cord. szurkos fonal, dratva.
 Filial, e, a. gyermeki; —ement, adv. gyermekileg.
 *Filialité, f. fiúság.
 Filiation, f. származás; fig. összefüggés; láncolat; 2. örökbe fogadás.
 Filicoines, s. a. ent. fonaldad csápúak.
 Filicule, f. bot. édes gyökerű páfrán.
 Filière, f. métal. nyújtó vas; charp., serr. metszővas; fig. faire passer q. par toutes les —s, vki útjába minden-
 éle akadályokat gördíteni; charp. — de comble, szarutámfa.
 Filiforme, a. fonaldad.
 Filigrane, m. orf. sodronymű; grav. vízjel.
 Filius ante patrem (fi-li-uce anté pa-trème), m. bot. szattyú.
 Fillage, m. hajadonság.
 †Fillà re, m. mostohafiu.
 Fille, f. leány; fig. ma —, gyermekem; 2. hajadon; p. de la vigne et de la — la garde est difficile, érett szőlőt és leányt nehéz őrizni; abs. kéjhölgy; — de boutique, boltos leány; apáca; église —, fiók egyház.
 Fillette, f. leányka.
 Filleule, s. keresztgyermek.
 Filoche, m. meun. malom kötél.
 Filon, m. expl. ércfelér.
 Filoselle (-zèle), f. com. kuszmaselyem.
 Filotier, ère, s. fonalárus.
 Filou, m. csaló, gazember.
 Filoutage, v. filouterie.
 Filouter, v. a. fam. csalni, lopni, csenni.
 Filouterie, f. gazság, csalás.
 Fils (fi, ou fice), m. fiú; petit fils, unoka; p. il est — de son père, szakasztott az apja.

Finesse

Filtration, f. chi. szűrés; physiol. elválasztás.
 Filtre m. chi. szűrő; an. elválasztó edény.
 Filtrer, v. a. chi. szűrni; physiol. elválasztani; 2. v. n. et se —, v. r. átszívárogni.
 Filure, f. fil. fonat.
 Fimbrière, f. agr. ganaj-udvar.
 Fin, f. vég; faire une —, letelepedni; 2. halál; 3. cél, szándék; 4. à la —, adv. végre.
 Fin, e, a. finom; fig. il aime le linge —, szereti a nőket; mar. vaisseau —, gyors hajó; pop. c'est une —e lame, ravasz nő; 2. kitűnő; valódi; 3. gyöngéd; 4. ravasz, álnok, furfangos; 5. m. mon. latos; fig. földlog, főpont.
 †Finage, m. pal. terület, kerület.
 Final, e, a. utó, végső; gr. lettre — e, végbetű; 2. m. mus. berekesztő; —ement, adv. prat. végre; végül.
 Finance, f. készpénz; 2. adó; 3. pl. pénzügy; 4. közjövedelem.
 Financer, v. a. adót fizet. a; fam. pénzt adni, áldozni.
 *Financier, le, a. pénzügyi.
 Financier, m. bankár; fig. c'est un gros —, annyi a pénze mint a polyva; 2. kincstári hivatalnok; nemzetgazdász; 3. —, ère, a. kincstári; v. lettre; —ement, adv. pénzügyileg.
 †Finasser, v. n. fam. ravaszkodni.
 †Finasserie, f. fam. csel, furfang.
 †Finasseur, se, s. fam. csel-
 szövő, csempes.
 Finâtre, f. com. selejt selyem.
 Finaud, e, a. furfangos, ravasz.
 Finement, adv. finomul, okosan; elmésen.
 Fineri, v. a. v. financer; 2. v. n. v. mourir.
 Finesse, f. finomság; 2. ízlés;

Finet

Fissure

Flammer

szellem; ügyesség; 3. ravaszság; csel, fortélyosság, cselszövény, fondorkodás; pop. — coussue de fil blanc, durva csel; faire — de qch., vmit eltitkolni.
Finet, te, s. a. p. u. *ravasz, álnok; házelgő.*
Fingard, e, a. man. *bokros.*
Finir, e, part. v. *finir; 2. a. tökéletes, bevégezett; 3. véges; gr. határozott; 4. m. vég.*
Finiment, m. peint. *finomság, pontosság.*
Finir, v. a. *bevégezni; 2. elvégezni, végrehajtani; 3. végezni; 4. v. n. megszűnni; fig. c'est un homme — i, vége van; 5. se —, v. r. végződni.*
Finissage, finissement, m. *elvégzés, befejezés.*
Finisseur, m. horl. *egyénítő; épingl. v. repasseur; 2. fig. iszákos, nagyivó.*
Finiteur, m. astr. *cercle —, látkör.*
Finito, m. jur. *zárszámadás.*
Finot, v. finet.
Finoterie, f. *cselecske.*
Fiocchi, (fiok-ki), m. pl. *bojtok; fig. être en —, díszruhában megjelenni.*
Firole, f. *palicka, üvegcese.*
Fioler, v. a. pop. *iszakoskodni.*
Firoleur, v. buveur.
Fion, m. pop. *modor, tartás; il a le —, érti magát.*
Fioritures, f. pl. mus. *cikornyák.*
Fiquette (-kèt), f. *fique, f. pop. par ma —! becsületesemre!*
Firmament, m. astr. *égbolt.*
Fisc (fisk), m. adm. *közkincstár; ügyészség.*
Fiscal, e, a. adm. *közkincstári; procureur —, kincstári ügyész.*
Fiscalat, m. *ügyészség.*
Fiscalité, f. *ügyészet.*
Fiscelle, f. *kosárka.*
Fischiosome (-kio-), m. ent. *hólyagóc.*
Fissiculation, f. chir. *boncolás; —pède, a. h. n. ha-*

sadt lábú; —rostre, a. h. n. szelt csőrű.
Fissure, f. chir. *csontrepedés; géol. repedés.*
Fiston, m. pop. *fiúcska.*
Fistul'aire, a. *sipolyos; —e, f. chir. sipoly; —é, e, ou —eux, se, a. chir. sipolyos; bot. csőalakú.*
Fixatif, ve, a. *meghatározó.*
Fixation, f. chi. *meghatározás; gr. megállapítás.*
Fixe, a. *mozdulatlan; douleur —e, állandó fájdalom; vue —e, biztos tekintet; regard —, merev tekintet; idée —e, rögeszme; chi. tűzálló; jour —, meghatározott nap; 2. megállapított; prix —, szabott ár; 3. —, m. állandó fizetés; —ment, adv. merevül, mozdulatlanul.*
Fixer, v. a. *megszilárdítani; meghatározni; szemügyre venni; fig. — l'attention, figyelmet gerjeszteni; chi. tűzállóvá tenni; 2. se —, v. r. megfészkelni magát; irányt venni; elhatározni magát; megtelepedni.*
Fixité, f. *szilárdság; chi. tűzállóság; astr. mozdulatlanság.*
Flabel'ation, f. chir. *szellőztetés; —er, v. a. szellőzni; —iforme, a. bot. legyezőalakú.*
Fla! i. lotty!
Flaccidité, f. méd. *petyhüdt-ség.*
Flache, f. *kátyú.*
Flacon, m. *palack.*
Flaconner, v. n. pop. *derekasán inni.*
Flagell'ation, f. h. anc. *ostorozás; —er, v. a. ostorozni; 2. se —, v. réc. egymást ostorozni.*
Flageol'er (-jo-), v. n. man. *remegni; —et, m. mus. fuvolka; p. il est monté sur des —s, pipaszár lába van; org. tuyau de —, fojtott síp; =eur, m. mus. fuvolkázó; 2. hazudozó, mesei.*
Flaget, m. agr. *cséplő.*

Flagner, v. flâner.
Flagorn'er, v. a. et n. *árulkodni; siindörködni; hízelegni; —erie, f. hírsúgás; siindörgés; —eur, se, s. hízelgő, siindörgő; hírsúgó.*
***Flagrance**, f. *heveny tett.*
Flagrant, e, a. en — *délit, hevenyében.*
Flair, m. ch. *szimat.*
Flairable, v. *odoriférant.*
Flairer, v. a. ch. *szimatolni; fig. fam. il a —é cela de loin, messziről érezé a sáfrányszagot.*
Flaireur, m. — *de table, tányérnyaló.*
Flamand, flammant, m. orn. *lángmadár.*
Flamangel, m. *leánycsábító.*
Flambant, e, a. *lángoló.*
Flambart, m. *parázs; charc. üstzsir; mar. tengeri lédérc.*
Flambe, f. bot. *nőszirm; sásliliom*
Flambeau, m. *szövétnek; p. il a porté le —, szolgál volt; alumer les —x de l'hymen, megnősülni; 2. faggyu v. viaszgyertya; it. karos gyertyatartó; suc. tisztáló üst.*
Flamber, v. a. du linge, *fehérneműt tűz fölé tartani; cuis. pörkölni; fig. il est —é, vége van; artil. kiégetni; chap. pörzsölni; 2. v. n. lángolni.*
Flamberge, m. *pallos.*
Flambergeant, m. orn. *tengeri szalonka.*
Flambeur, a. m. *tuyau —, t. t. lángcső.*
Flambo, m. icht. *csikos gadóc.*
Flamboyant, e, a. *villogó, lángoló.*
Flamboyer, v. n. *villogni, csillámlani, lángolni.*
Flamme (flâ-), f. *láng; ne voir ni feu, ni —, sötét börtönben lenni; 2. fig. poét. szerelem; mar. lobogó; maréch. érvágó.*
Flammèche (flâ-), f. *szikra.*
Flammègue, f. *heringháló.*
Flammer, v. n. *lángot vetni.*

Flammerole

Flammerole, f. bolygótűz.
 Flammette, f. bot. nádi szironták; chir. köpölyvas.
 Flan, m. pát. lepény; mon. vágadék.
 Flanc, m. (flan; flank), lágyék; 2. —s, pl. méhanya; fig. se battre le — pour qch., túlságosan fáradni; pop. il se bat le —, nem tudja, mit tegyen unalmában; 3. oldal; fort. védvonal.
 Flanchet, m. oldal remek (ököré stb.); pop. être sur le —, nehéz sebet kapni.
 Flancois, m. oldalvért (lovaké).
 Flaconade, f. escr. oldal döfés.
 Flandre, v. a. faire —, tönkre jutni s megszökni.
 Flandrelet, m. pát. lepényke.
 Flandrin, m. pop. horihorgas.
 Flanelle, f. flanel; glaç. szűrő ruha.
 Flâner, v. n. pop. ügyelegni, kószálni; apróságokkal bibelődni.
 Flânerie, f. ügyelgés, kószálás.
 Flâneur, se, s. pop. naplesi, járdakoptató; orn. rákászgém.
 Flanquant, e. a. fort. angle —, oldalszög.
 Flanquement, m. mil. szárnyékolás.
 Flanquer, v. a. fort. szárnyékolni; 2. fedezni; 3. pop. — un bon soufflet à q., vkit pofon ütni; 4. se —, v. r. oda állani; elesni; betolakodni.
 Flaqueur, m. mil. csatár.
 Flaque, f. pocsolya.
 Flaquée, f. fam. öntés, leöntés (vízzel stb.).
 Flaquer, v. a. leönteni vkit.
 Flaquière, f. sell. szemfedező, vendégszem.
 Flasque, a. petyhüdt, lankadt; fig. erőtlen; 2. artil. —s d'affût, ágyútalp oldal; 4. ch. f. löportülök.
 Flatin, m. bicsak.
 Flatir, v. a. mon. karimázni.

Flatoir

Flatoir, m. mon. simító kalapács.
 Flâtrer, v. a. dühödt eb homlokát égetni; 2. se —, v. r. ven. meglapulni.
 Flâtrure, f. ven. búvhely.
 Flatter, (fla-), v. a. hízlelni; 2. szépíteni, hímezni, hámozni; 3. cirógatni; 4. kecsegtetni; 5. gyönyörködtetni; 6. se —, v. r. magát kecsegtetni.
 Flatterie, f. hízlelgés; kecsegtetés.
 Flatteur, se, s. a. hízlelgő.
 Flatteusement, adv. hízlelgőleg. [fasztó.
 Flatueux, se, a. méd. puff.
 Flatulence, f. méd. szélkór.
 Flatulent, e, v. flatueux.
 Flatuosité, f. méd. fölpuffadás.
 Flave, a. sárgás.
 Flavéole, f. orn. citromsármány; it. pacsirta.
 Fléau, m. écon. cséplő; fig. ostor, csapás; t. t. mon. sajtórúd; mérleg-iga.
 Flébile, a. szánandó, szánalomra méltó.
 Flèche, f. nyíl; p. faire — de tout bois, mindent elkövetni; agr. — de la charue, gerendely; arch. — d'un clocher, torony csúcsa; bouch. — de lard, oldalszalonna; charr. nyújtó; icht. — de mer, cselle; méc. — de grue, csusztató fa; — d'une lance, dzsida hegye.
 Flécher, v. pulluler.
 Fléchi, e, a. hajlott, görnyedt; 2. fig. megindult, elérzékenyült.
 †Fléchier, m. nyílgyáros.
 Fléchière, f. bot. nyílfű.
 Fléchir, v. a. hajlítani, görbíteni; fig. megindítani, elérzékenyíteni; 2. v. n. hajlani, görbülni; fig. engedni, simulni; meghajolni; com. csökkenteni.
 Fléchissable, a. hajlékony.
 Fléchissement, m. hajlás.
 Fléchissure, f. an. csukló.
 Flégart, —gard, m. cout. közhely, országút.

Fleuraison

Flegmagogue, a. méd. nyálkahajtó.
 Flegmasie, f. méd. lob.
 Flegmatique, a. méd. nyálkás vérű; fig. s. a. hidegvérű, lomha.
 Flegme (flèg-me), m. méd. nyálka; it. turha; fig. hidegvérűség, lomhaság.
 Flegmon, m. méd. vérkeles.
 †Flegmoneux, se, a. méd. vérdagos.
 Fléole, f. bot. komócsin.
 Flertoir, flestoir, m. vésző kalapács.
 Flet, fletelet, flétan, m. icht. félszeguszó.
 Flétrir, v. a. hervasztani; fig. e'homályosítani; 2. fig. megbecsteleníteni, megbélyegezni; 3. se —, v. r. hervadni, fonyadni; it. fig.
 Flétrissant, e, a. becstelenítő.
 Flétrissure, f. hervadás: hervadtság; fig. becsületsértés; gyalázat; pal. megbélyegzés.
 Flette, f. riv. komp.
 Fleur, f. virág; virágzat; it. fig.; — de farine, lisztláng; 2. java, fölvminek; fam. elle a perdu sa —, elvesztette szüzességét; 3. első használat; rhét. szóvirág; 4. — cardinale, f. skárlát perkáta; — d'amour, f. bárling; — de canelle, f. fahéjvirág; — de carême, f. kükörics; — de chair, f. csormolya jintor; — de coucou, f. szurkos mécsvirág; — d'eau, f. nimfa; — de Jupiter, f. ernyős konkoly; 5. chi. — de fer, varrügy; de soufre, kénvirág; 6. méd. —s, f. pl. tisztulás; it. —s blanches, f. pl. fehérfolys; écon. —s du vin, borvirág; 7. à —, adv. vízirányos, fekkentes; à — de corde, alig.
 Fleurage, m. boul. dara-korpa.
 Fleuraison, floraison, f. bot. virágzás.

Fleurdeliser

Fleurdeliser, v. *liliomokkal ékitni*; †*megbélyegezni*.
 Fleurer, v. n. *szaglani, bűzleni, illatozni*; fig. sa réputation ne — e pas, *rosz hírben áll*.
 Fleuret, m. escr. *vítör*; com. —, ou *filoselle, kúszma selyem*; expl. *bányász fűró*.
 Fleurette, f. dim. poét. *virágocská*; 2. fig. *hízelgés*; conter des —s, *szépelegni*.
 Fleureur, m. v. *fleurette* (2); 2. — de cuisine, v. *flaireur*.
 Fleuri, e, a. *virágzó, üde, élénk*; fig. *képletes, virágos*; cath. Pâques —es, *virág vasárnap*.
 Fleurir, v. n. *virágzani*; fig. sa barbe va bientôt —, *szakála nem sokára kiütökzik*; 2. fig. *diszteni, tenyészni*; 3. v. a. *virágokkal díszíteni*; 4. se —, v. r. *magát virágokkal díszíteni*.
 Fleurisme, m. *virágkedvelés*; fig. litt. *fény*.
 Fleurissant, e, a. *virágzó*; fig. v. *florissant*.
 Fleuriste, m. a. *virágkedvelő*; abs. —, f. *virágcsináló nő*.
 Fleuron, m. *virágdísz*; cím-kép.
 Fleuronner, v. *fleurir*.
 Fleuve, m. *folyam*; poét. le — de la vie, *életpálya*.
 Flexibilité, f. *hajlékonyság*; fig. *simulékonyság*.
 Flexible, a. *hajlékony*; fig. *simulékony, engedelmes*.
 Flexion, f. *hajlás*.
 Flexueux, se, a. bot. *bütykös, csuklós*.
 Flexuosité, f. *konyulat*.
 Flibot, m. *gyorshajó*.
 Flibustier, m. mar. *kalóz*.
 Flic-flac, m. et. i. *pocs! pacs!*
 Flie, f. men. *gyaluforgács*.
 Flimouse, f. pop. *pofo*k.
 Flin, m. fourb. *sikárkő*.
 Flint-glas (fine-t-glase), m. *ólomüveg*.
 Flocon, m. *pehely*; — de neige, *hópihe*; —ner, v. n.

Floflottement

méd. *tapogatózni (hal-doklókról)*; —neux, se, a. bot. *bolyhos*.
 Floflottement, m. cuis. *bugyogás*; 2. *hullámozás*.
 Floflotter, v. n. mar. *hullámozani*; cuis. v. *bouillonner*.
 Flonflon, m. *víg dal*.
 Floraison, f. fig. *virágzás*.
 Floral, e, a. bot. bouton —, *bimbó*.
 Flore, f. bot. *növényrajz*; mar. *faggyú*.
 Florence, f. com. *fénysejtem*.
 Florentine, f. soie. *florenci atlac*; maréch. *öszvérparkó*; p. escrimer à la —, *ármánykodni*.
 Florer, v. a. mar. *hajó fenekét faggyúval bekenni*.
 Florès (-èce), fam. faire —, *tobzódni*; it. *tetszést aratni*.
 Floreur, m. *ékfestész, föl-készítő*.
 Floriculture, f. bot. *virág-tenyésztés*.
 *Floride, a. *virágos*; fig. p. u. *mesterkelt*.
 Florilège, m. bot. *virágszedés*; —mane, m. *virág boldja*.
 Florissant, e, a. bot. fig. *virágzó*.
 Floriste, m. *növényrajz-író*; 2. *virágkedvelő*.
 Floscule, f. bot. *virágocská*.
 Flossade, f. icht. *hegyes orrú cápa*.
 Flossolis, m. bot. *örvénygyökér*.
 Flot (flo), m. mar. *hullám*; 2. riv. *tutaj*; sell. pl. *bojtok*; 3. fig. *tömeg, sokaság*; ses larmes lui couèrent à grands —s des yeux, *könyei zápként hullottak*; des —s fumeé, *füstfelhők*.
 Flottable, a. *usztatható*.
 Flottage, m. *fausztatás*; cout. droit de —, *fausztatási jog*.
 Flottaison, f. mar. *víz fölötti rész (hajóé)*.
 Flottant, e, a. *úszó, lebegő*; lobogó; fig. *habozó, inga-*

Flûte

tag; fin. dette —e, *függő adósság*; peint. *hullámozó*.
 Flotte, f. *hajóraj*.
 Flotté, e, a. *usztatott*; pop. c'est un visage de bois —, *savóképű*.
 Flottement, m. mil. *ingadozás*.
 Flotter, v. n. *úszni, lebegni*; riv. —, faire — du bois, *fát usztatni*; 2. *hullámozni, lobogni, lengeni*; guer. *ingadozni*; 3. fig. *habozni*.
 Flotteur, m. *usztató*; 2. *fekmérleg*.
 Flottille, f. dim. *kis hajóraj*.
 Flou, s. a. peint. *lágú, gyöngéd*; 2. adv. *peindre —, lágyan festeni*.
 Flouer, v. a. pop. *csalni*.
 Flouerie, f. pop. *csalás*.
 Flouet, te, v. *fluet*.
 Floueur, m. pop. *csaló*.
 Flouve, f. bot. *kéthím pázsit*.
 Fluant, e, a. papier —, *ítató papír*.
 Fluctuation, f. hydr. *ingás*; fig. *ingadozás, habozás*.
 Fluctuer, v. n. *árként folyni*; fig. *ingadozni, habozni*.
 Fluctueux, se, a. *hullámozó*; fig. *ingadozó, ingatag*.
 *Fluence, f. *időmulás, idő, telés*.
 Fluent, e, a. méd. *folyó*.
 Fluier, v. n. *folyni*; 2. chi r. *futni, folyni*.
 Fluet, te, a. *gyöngye, beteges; vézna*.
 Flueurs, v. fleurs. (6.)
 Fluide, a. *folyó, folyékony*; 2. m. phys. *folyadék*; physio. —s, *nedvek*.
 Fluidification, f. méd. *higítás*.
 Fluidifier, v. a. méd. *higítani*; 2. se —, v. r. *higulni*.
 Fluidité, f. phys. *folyékony-ság*.
 Flustre, f. h. n. *tengeri kéreg*; *sejtkorall*.
 Flûte, mus. *fuvola*; fig. *ajuster ses —s, előkészületeket tenni*; p. ce qui vient par la —, s'en retourne au tambour, *ebül gyűlt vagyonnak, ebül kell vesznie*; icht. *pettyes angolna*;

Flûte

mar. grönlandi lapos hajó ;
écon. vajszedő; org. jeu de
—s, fuvolamű; tap. sző-
nyeges cséve; boul. cipő.
Flûté, e, a. voix —e, fuvola
hang.
Flûteau, m. gyermeksíp; bot.
hídör.
Flûtencul, m. pop. gyógy-
szerész.
Flûter, v. n. iron. fam. fu-
volázni; pop. dőzsölni; v.
a. vaját szedni.
Flûteur, se, s. mus. iron.
fuvolázó; pop. c'est un
bon —, iszákos.
Flûtiau, m. pop. pásztorsíp,
furulya.
Flûtiste, s. mus. fuvolás.
Fluvial, e, fluviatile, a. fo-
lyami.
Flux (flû), flot, m. dagály;
— et reflux, dagály és
apály; méd. folyás, öm-
lés; fig. fam. szóhalmaz;
2. olda.
Fluxion, f. méd. csúz.
Fluxionnaire, a. csúzos.
Foerre, foerre, m. szálszal-
ma, zsúpszalma.
Focale, m. csuklyás főkötő;
2. f. géom. görbe vonal.
Focarieur, m. inus. sza-
kács.
†Focile, m. — du bras, kö-
nyök-orsó; — de la jambe,
lábszár. [omboly.
Foène, f. — marisque, bot.
Foène, foène, fouane, fouine,
f. pêch. angolna-horog.
Foetus, fétus (fé-tuce), m.
chir. méh-magzat, ébrény;
bot. — végétal, növény-
csira.
Foi, f. théo. hit; —, l'espé-
rance, la charité, hit, re-
mény, szeretet; 2. vallás;
profession de —, hitvallás;
par ma —, hitemre! 3. hit-
ség, becsületesség; laisser
q. sur sa —, vkit magára
hagyni; 4. hiedelem; hitel;
auteur digne de —, hiteles
író; 5. igazolás, bizonyítás;
féo. — et hommage, hűbér-
eskü; 6. en bonne —, à
la bonne —; de bonne —,
adt.őszintén, becsületesen.

Foible

Foible, etc. v. faible, etc.
Foie, m. an. máj; p. le coeur
leur devient —, megszép-
pennék. [etc.
Foi-menteur, etc. v. fécon,
Foin (fouein), m. écon. szé-
na; 2. —s, fű; — de l'ar-
rière saison, sarju; p. il a
du — dans ses bottes,
rendén van a szénája;
pénzes ember; II. —! i.,
mi a manó! — de lui! el
vele! [villa.
Foinette, f. agr. szénahányó
Foinier, m. agr. szénaárus.
Foirande, v. mercuriale.
Foire, f. vásár, sokadalom;
p. la — n'est sur le pont,
nem sietős; 2. vásárfia; 3.
pop. hasmenés.
Foireux, se, s. a. pop. b.
szaros, fosos; jeu. coupe
—se, ügyetlen kártyaeme-
lés.
Fois, f. íz, -szer, -szor, -kor;
une —, egy ízben; par —,
néha; à la —, egyszerre;
2. lorsqu' une —, mihelyt;
3. y regarder à deux —,
jól vigyázni; 4. autant de
—, valahányszor; 5.
prendre q. à — de corps,
vkit körül nyalábolni.
Foison, f. sans art. fam. bő-
ség; 2. à —, adv. bőven.
Foisonnement, m. bât. da-
gadás (mészről), szapora-
ság.
Foisonner, v. n. bővelkedni;
2. szaporodni.
Foissière (-cière), f. pêch. tő-
kehal-hordó.
Foitable, a. hiteles.
Fol, v. fou.
Folâtre, a. csintalan, pajzán,
enyelgő. [zánkodni.
Folâtrer, v. n. enyelegni, paj-
Folâtrerie, f. pajzánság,
enyelgés.
Foli'acé, e, a. bot. leveles;
—aire, a. bot. levelentermő;
—ation, f. bot. hajtás.
Folichon, ne, s. a. pajkos,
dévaj; —ner, v. folâtrer.
Folie, f. örültség; 2. bolond-
ság, esztelenség; 3. rögesz-
me; 4. pl. tréfaságok; 5.
balgaság, balgatagság.

Foncer

Folié, e, a. réteges; chi. terre
—e mercurielle, ecetsa-
vas hamag.
Folio'laire, a. bot. levélféle;
—le, f. bot. levélke; szí-
rom; —lé, e, bot. leveles;
—leux, se, a. bot. lombos;
—lifère, a. bot. csészele-
veles.
Folio'tage, m. imp. lapszá-
mozás; —ter, v. a. imp. lap-
számozni.
Folle', f. pêch. zsákháló;
—s, pl. expl. kötőmegek;
—ée, f. pêch. zsákháló
zacskója; —femelle, f. bot.
agárkosbor; —femme, f.
kējhölggy. [telenül.
Follement, adv. balgán, esz-
Foller, v. n. bolondoskodni.
Follet, te, a. dim. fam. bo-
hókás, gyermekes; feu —,
bolygóttűz; poil —, pihe
szakál; fig. il n' y a que
du —, nem egyéb szalma-
tűznél; —, esprit —, zörgő
manó.
Follicu'laire, a. an. bot. tü-
sző féle; 2. m. firkász;
—le, m. bot. tűsző; mag-
tok; 2. an. bőrmirigy;
chir. genyfészek; —lé, e,
a. bot. levélalakú; —leux,
se, an. hólyagos; —line, f.
ent. örvényke; —lité, f.
chir. hólyaglob.
Follier, m. pêch. csónak
zsákhálóhalászathoz.
Folliner, folloyer, v. folâtrer.
Fomentateur, trice, s. a. bé-
ke háborító.
Fomentatif, ve, a. méd. bo-
rongatási; 2. m. melenge-
tő eszköz.
Fomentation, f. méd. boron-
gatás, melengetés.
Fomenter, v. a. méd. me-
lengetni, borongatni; 2.
táplálni, föntartani, előse-
gíteni; it. fig.
Fonçage, m. tonn. feneke-
zés.
Fonçailles, f. pl. — d'un lit,
ágydeszkák; ton. fenékfa.
Foncé, e, a. tehetős, jó módú;
fig. il y est bien —, jól ért
hozzá; 2. com. sötét.
Foncer, v. n. pénzt adni, elő-

Foncet

legezni; 2. — sur q., vkit megrohanni; 3. v. a. teint. sötétíteni; tonn. fenekelni.
Foncet, s. et a. m. riv. —, bateau —, tölgyfahajó; serr. zárlemez.
Foncier, ère, a. föld..., seigneur —, földesúr; banque —ère, földhitelbank; 2. alapos.
Foncière, f. ard. palaréteg.
Foncièrement, adv. alaposan; 2. valójában, valtaképen.
Fonction, f. hivatalos működés, eljárás; fig. cela fait — de..., ez... gyanánt szolgál.
Fonctionnaire, m. hivatalnok.
*Fonctionnement, m. működés (gépről).
Fonctionner, v. n. méd. működni.
Fond (fon), m. alap, fenék; faire — sur q., számot tartani vkire; 2. lényeg; fig. belseje (vminek); du — de son coeur, szíve mélyéből; 3. t. t. föld, talaj; peint. háttér; sell. — du carrosse, hátulsó ülés; 4. à —, adv. alaposan; au —, dans le —, adt. voltaképen.
Fondage, m. mét. olvasztás.
Fondalité, f. földesuri jog.
Fondamental, e, a. alap...; pierre —e, alapkő; fig. fő...; an. os —, keresztcsont; mus. son —, alaphang; —ement, adv. did. alaposan.
Fondant, e, a. leves; ém. üveggör; méd. s. a. —s, oltószerek.
Fondateur, trice, s. alapító.
Fondation, f. alapítás; abs. alaptétel; 2. alapítvány.
Fonde, f. mar. fenék.
Fondé, e, a. alapos; jogos.
Fondement, m. alapzat; 2. ord. pl. alapfal; fig. jeter les —s d'un empire, birodalom alapját megvetni; 3. fig. alap; 4. fig. ok; an. alfel.
Fonder, v. a. alapját megvetni; fig. alapítani, meg-

Fonderie

alapítani. 2. alapítani; 3. se —, v. r. alapulni; fig. támaszkodni.
Fonderie, f. öntőde; kohó; cir. öntés.
Fondeur, m. öntő; — de caractères, betüöntő.
Fondic, m. —que, f. com. közös raktár.
Fondis, fontis, m. fonte, f. üreg; földszakadás.
Fondoir, m. bouch. olvda; olvasztó-üst.
Fondre, v. a. olvasztani; 2. önteni; fer fondu, fonte, öntöttvas; beurre —u, olvasztott vaj; fig. egyesíteni; chand. — en abîme, mártani; 3. v. n. et se —, v. r. olvadni; fig. — en larmes, könnyekre olvadni; it. elsoványodni, csappanni; jard. elszáradni; 4. elszülyedni; fig. eltűnni; tout fond entre ses mains, mindennek nyakára hág; 5. lezuhanni; kitörni; fig. törni, rohanni.
Fondrier, m. sal. tűzfal.
Fondrière, f. hegység; mély út; 2. mocsár, posvány.
Fondrilles, f. pl. v. effondrilles; mar. moslák (hajó fenekén).
Fonds, m. jószág, telek; biens —s, fekvőségek; 2. összeg; it. forgótőke; fin. értékek; jeu. tétel; 3. tőke; it. árutár; 4. fig. tehetség.
Fonge, m. bot. gomba.
Fonger, v. n. pap. itatni.
Fongible, a. jur. súlyszerint eladó.
Fongi'e, f. h. n. korállgomba; —forme, a. gombaalakú; —neux, se, a. gombás; —te, f. h. n. sejtikoráll; conch. bokros palánka.
Fongosité, f. taplósság.
Fongueux, se (-gheu), a. méd. taplódad.
Fongus (-guce), m. chir. tagtaplósság.
Fontaine, f. forrás; kút; 2. vízimű; 3. medence, kád; 4. csap; 5. — de mer, h. n. virágféreg.

Forceps

Fontanier, fontenier, m. kút-mester; 2. kútcsináló.
Fontanelle, f. kutacska; an. genyikutacs.
Fontange, f. főkötőcsokor.
Fonte, f. olvasztás; 2. öntés; öntet; — de fer, ou: — noire, öntöttvas: —verte, harangvegy; sell. —s, pl. pisztoly-tok.
Fontinal, e, a. forrás...; kút...; 2. —e, f. fontinalis (-lice), m. bot. recefog.
Fonts (fon), m. pl. relig. keresztelési kő; — medence; fig. tenir q. sur les —, valakit emlegetni; it. vkit firtongatni.
For, m. cout. törvényszék, bíróság.
Forage, m. fúrás; ard. akna.
Forain, e, a. külföldi, idegen; chemin —, országút.
Forban, m. mar. tengeri rabló; †cout. száműzés.
Forçage, m. mon. túlsúly.
Forçat (-sa), m. gályarab.
Force, f. erő; la — de l'âge, a legjobb kor; fig. fölény; ügyesség; 2. haderő; 3. hatalom; 4. erőhatalom; 5. szilárdság; 6. erőszak; kényszer; maison de —, fegyház; mar. faire — de rames, teljes erővel evezni; it. fig. mindent elkövetni; 7. hathatóság; 8. lelkiemelő; 9. à —, de —, par —; adt. travailler à —, megerőltetni magát; enlever une fille de —, erővel elragadni; prendre une ville de —, ostrommal bevenni; à toute —, mindenáron; 10. —, adv. sok...
Forcé, e, a. erőszakolt; 2. mesterkélts.
Forcement, m. kényszerítés.
Forcement, adv. erőszakkal.
Forcené, e, s. a. dühös, bösz, eszeveszett; —ment, adv. dühösen.
Forcener, v. a. dühödtté tenni; 2. v. n. et se —, v. r. dühöngeni.
Forceps (-cepse), m. chir. fogó.

Forcer

Forcer, v. a. erőltetni, kényszeríteni; 2. megzabolázni; csikarni, kicsikarni; 3. ostromolni, megrohanni; erőszakot tenni; 4. feltörni; megszegni; elcsavarni; 5. se —, v. r. erőlködni.
 Forces, f. pl. tökeolló.
 Forcet, m. zsineg.
 Forcettes, f. pl. karos olló.
 Forcine, f. büch. bütyök.
 Forclore, v. a. ir. pal. kizárni, elutasítani.
 Forclusion, f. pal. kizárás, elutasítás.
 Fordrain, m. vízállást mutató fokmérték.
 Forer, v. a. fúrni.
 Forerie (for'rie), f. ágyufúratás. [ség.
 Foresterie (-ès-), f. erdész.
 Forestier (-ès-thié), m. erdész; 2. —, ère, s. a. erdei; arbre —, vadonfa.
 Foret, m. fűrő; tonn. csapfűrő.
 Forêt, f. erdő, erdőség; fig. c'est une —, rablóbarlang.
 Forfaire, v. n. pal. véteni; 2. jur. elveszteni, eljátszani.
 Forfait, m. vétek, gonosztett; 2. alku, egyezmény; à —, adt. egyre-másra.
 Forfaiteur, m. gonosztevő.
 Forfaiture, f. pal. kötelességmulasztás; e. f. erdőrontás.
 Forfante (-fann-té), m. széltozó, kérkedi.
 Forfanterie, f. kérkedés; hebehurgyaság.
 Forfex (-fèkse), m. chir. olló; foghúzó.
 Forgeage, forgagement, forgas, m. com. zálogvisszaváltási jog.
 Forger, v. a. cout. zálogot visszaváltani.
 Forge, f. hámor; 2. kohó, vinnye; kovácsműhely.
 Forgeable, a. kovácsolható.
 Forgeage, m. kovácsolás; k. mesterség.
 Forger, v. a. kovácsolni; fig. koholni; p. à force de — on devient forgeron, gyakorlás teszi a mestert; 2.

Forgeron

v. r. se — des chimères, merengeni, tüdődni.
 Forgeron, m. kovács.
 Forgeur, m. kovács; — de couteaux, késműves; fig. c'est un — de mensonges, hazugság koholó.
 Forgis, m. tir. sodronyvas.
 Forhuir, v. n. ch. összekürtölni (kopókat).
 Forhus, m. ch. összekürtölés; 2. apró belek.
 Forjet, m. arch. hibás nyulvány; —er, v. n. kiállni, kinyulni.
 Forjugement, m. igazságtalan ítélet.
 Forjager, v. a. igaztalanul itélteni. [ni.
 Forjurer, v. a. cout. elhagy.
 Forlancer, v. a. ch. fölverni.
 Forlignement, m. elfajulás.
 Forligner, v. n. elfajulni; iron. elle a —é, megesett.
 Formaie, m. pap. mintász.
 se Formaliser, v. r. rossz néven venni (vmit), megütöközni (vmiben).
 Formalisme, m. philos. külszerűsködés.
 Formaliste, m. a. szertartásos, külszerűsködő.
 Formalité, f. külszerűség, bevett szokás; 2. pl. szertartás.
 For'mariage, m. jur. törv. elleni házasság; balházasság; —marier, v. a. et se —, v. r. törv. ellen házasodni.
 Format (-ma), m. libr. impr. rét, r.-nagyság.
 Formateur, trice, a. alakító, teremő.
 Formation, f. alakítás, képzés; alakulás; alakítmány.
 Forme, f. alak; idomzat; chap. kalapsám; cord. kaptafa; fauc. nőstény; 2. külalak; mód; abs. illedelem; 3. pour la —, adt. tiszteletből.
 Formées, v. fumées.
 Formel, le, a. alakszerű, módszeres; világos, határozott; —lement, adv. módszeresen, annak módja és rendje szerint, világosan, határozottan.

Fort

Former, v. a. alakítani, teremteni; 2. képezni; előidézni; 3. mintázni; készíteni; com. — un article, tételt beírni; — une traite, váltót kiállítani; — une question, kérdést fölvetni; — une plainte, panaszt előadni; 4. állítani, föllátni; alapítani; 5. művelni, képezni; 6. se —, v. r. képződni; alakulni; eredni, támadni, alakulni.
 Formi'ate, m. chi. hangyasavas só; —cant, e, a. pouls —, gyöngye és sebes érverés; —cation, v. fourmillement, —dable, a. retentő, iszonyatos; —er, m. kaptás; —que, m. mar. rejtett sziklák; *—que, a. chi. acide —, hangyasav.
 Formulaire, m. minta, példány.
 Formule, f. minta; — de serment, eskü-m.; méd. vény, gyógyírat; jur. bélyegpapír.
 Formuler, v. a. méd. vényt írni; fig. érthetően előadni.
 *Formuliste, v. formaliste.
 Fornicateur, trice, s. théo. paráználkodó.
 Fornication, f. théo. paráználkodás.
 Forniquer, v. n. théo. paráználkodni.
 Fornites, f. pl. bot. vadfüge.
 Fors, prép. kivéve.
 Forsenant, a. m. ch. chien —, nagyon heves eb.
 Fort, e, a. erős, erőteljes; it. izmos; 2. tartós, szilárd; tömör; 3. soie —e, nehéz selyem; cuir —, vastag bőr; com. prêter son argent à denier —, magas kamatra kölcsönözni; guer. place —e, vár; man. bouche —e, kemény száju; 4. sürü; dús; egészséges; fig. ordinaire —, jól ellátott asztal; 5. nehéz; szilárd; 6. —e gelée, kemény hideg; —vent, nagy szél; —e fièvre, heves láz; voix —e erős, harsány hang;

Fortement

vinaigre —, csípős ecet; 7. avas; 8. hatalmas; être — en gueule, sokat fecsegni; 9. fig. heves, forró; ellenállhatlan; durva; sértő; 10. ügyes, tapasztalt; bátor, merész; se faire — de ..., jótállani; II. —, m. erős; 2. erő; legerősebb oldal; 3. sürűség; ch. fekhely; tanya; 4. fig. szakma, jártasság; 5. legfelsőbb fok; guer. erőd, váracs; riv. com. (à Paris), teherhordó; III. —, adv. erősen, szilárdul, nagyon jól, nyomatékosan. Fortement, adv. v. fort (III.) Forteresse, f. vár. Fortifiant, e, a. méd. erősítő. Fortificateur, m. várépítészeti író; †várépítész. Fortification, f. erődítés; erőd, váracs; 2. várépítész. Fortifier, v. a. erődíteni; 2. erősíteni; szilárdítani; 3. se —, v. r. erősödni; szilárdulni. Fortin, m. fort. csillagsánc. Fortitude, f. lélekérő. †Fortraire, v. a. ir. lopni. Fortrait, e, a. maréch. elcsigázott. Fortraiture, f. maréch. elcsigázás; méd. nádragörccs. Fortuit, e, a. véletlen, váratlan. Fortuité, f. véletlenség, esetlegesség. Fortuitement, adv. véletlenül, esetleg. Fortunat, —nat, m. mar. forgószelel; vihar. Fortune, f. szerencse; történet, véletlen eset; 2. sors; nous courons même —, mindkettőnk sorsa egyenlő; 3. vagyon; 4. helyzet, állapot; 5. biens de la —, gazdagság; 6. myth. szerencse-istennő; 7. de —, adt. véletlenül; de bonne —, szerencsére. Fortuné, e, a. szerencsés. Fortuner, v. a. boldogítani; 2. v. n. v. prospérer.

Forvêtu

†Forvêtu, m. rangján felül öltözködött. Forure, f. serr. fűrtlyuk; — d'une clef, kulcsüreg. Fossaire, m. h. eccl. sírásó. Fosse, f. gödör; verem; — d'un mort, sírgödör; an. — du coeur, szívgyödör; it. tarkó; expl. akna; tan. csáva; 2. basse —, sötét börtön. Fossé, m. árok; p. il faut sauter le —, a ki mer, az nyer. Fosserage, m. agr. első kapálás. Fossette, f. dim. gödröcske. Fossile, s. a. ásla; 2. *fam. őszabásu, ódonágos. se Fossiliser, v. n. kővé válni. Fossoir, m. agr. szőlőkapa. Fossoyage, m. árkolás; hol-tak elásása. Fossoyer, v. a. körül árkolni. Fossoyeur, m. sírásó; 2. ent. temető bogár. Fou, fol, a. m. folle, a. f. örült, bolond, eszeveszett; p. faire d'un — son messager, ebre bízni a hájat; 2. bolondos, pajzán; 3. hiszékeny; esztelen; 4. être — de qch., belebolondulni vmibe; II. fou, folle, s. bolond, örült; p. un — en fait d'autres, egy bolond százat csinál; tréfálózó, bolondozó; faire le —, bohóskodni; éch. futó. Fouace, f. pát. parázspan sült pogácsa. †Fouage, m. cout. tűzhelyadó, kéménypénz. Fouaille, f. vén. vadászjog. Fouailler, v. a. fam. folyvást ostromozni. Foudre, f. phys. villám, mennykő; 2. m. un — d'éloquence, hatalmas szónok. Foudré, e, a. agr. megdőlt. Foudroiement, m. villámcsapás. Foudroyant, e, a. dörgő, vilámló; lesújtó. Foudroyante, f. villámröppentyű; guer. roncsa.

Fouisseur

Foudroyer, v. a. ledörögni; fig. halomra löni; 2. v. n. fig. dörögni, szidalmazni. †Foue, f. nyáj. Fouée, f. ch. fáklyásvadászat. Fouet (foua), m. ostor; 2. suhogó; 3. virgács; h. n. — de l'aile, szárnyhegy; rel. férc; vén. fark. Fouetté, e, a. jard. csikos. Fouetter (foua-ter), v. a. ostromozni; cuis. habot verni; rel. fércelni; mac. vakolni; 2. v. n. ütödni, verődni. Fouetteur, m. ostromozó, korbácsoló. Fougade, f. erőlködés. Fougasse, f. min. pattogó akna. Fougé, f. ch. vadkantúrás. Fouger, v. n. ch. túrni. Fougère, f. bot. haraszt. Fougou, m. mar. hajókonyha. Fougue (fou-ghe), f. hirtelenharag; heveség; ihlettség. Fougette, f. artif. rajka. Fougueux, se, a. hirtelenharagu, heveskedő, indulatoskodó; tüzes, vad. Fouie, m. bot. ecetfa. Fouillant, e, a. méd. douleur —e, mardosó fájdalom. [ásás. Fouille, f. arch. körül-, föl- Fouille-au-pot, m. fam. kukta; — merde, m. ent. galacsár. Fouiller, v. a. fölösni; kutatni, motozni; 2. v. n. túrni. Fouilleur, m. mil. sáncásó. Fouillis, m. zavar, zürzavar. Fouillouse, f. pop. zseb; tarisznya. Fouine, f. z. nyestmenyét; agr. szénahányó villa; pèche. angolna-horog. Fouiner, v. n. pop. elillanni. Fouinetier, m. ch. nyestmenyét-vadász. Fouir, v. a. ásni, fölösni. Fouissement, m. ásás. Fouisseur, m. ent. göröncsérhernyász.

Foulage

Foulage, m. *heringek hor-
dóba rakása*; 2. *kallózás*;
3. *főo. malompénz*; imp.
árnyazás.
Foulard, m. com. *tarka tafo-
ta, ind tafota*; it. *tarka-
kendő*.
Foule, f. *tömeg, tolongás*;
fig. *être confondu dans
la —, a tömeg közt eltűnni*;
2. chap. drap. *kalló*; *kalló-
malom*; fig. *zaklatás*; *el-
nyomás*; 3. en —, à la —, adt.
tömegben, tömegesen.
Foulée, f. ch. *nyom, csapás*.
Fouler, v. a. *nyomni, le-
nyomni, letaposni*; fig. —
aux pieds, lábbal taposni;
chap. *kallani*; 2. fig. — *le
peuple, leigázni*; 3. *meg-
rántani (lábát)*; *szimatol-
ni*; 4. se —, v. r. *megrán-
dulni*.
Foulerie, f. *kalló-malom*.
Fouleur, m. vign. *szőlőta-
posó*; chap., drap. *kalló,
csapó*.
Fouloir, m. artil. *törlőbun-
kó*; *törlőrúd*; chap. *kalló-
rúd*.
Fouloire, f. bon. *kallóteknő*;
chap. *kallópad*.
Foulon, foulonnier, m. *kal-
lós*; moulin à —, *kalló-
malom*; terre à —, *csapó-
föld*.
Foulque, f. orn. *hóda*.
Foulure, f. chir. *zúzás, fica-
modás*; maréch. *túr*; 2.
kallás; 3. —s, pl. v. *foulée*.
Four, m. boul. *kemence*;
gueule du —, *kemence szá-
ja*; pièce de —, *sütemény*;
2. *sütőház*; 3. *égető-ke-
mence*.
Fourage, v. fourrage.
Fourbe, f. *csalás*; *gazság*;
2. a. *csaló, gaz, álnok*.
Fourber, v. a. *gyalázatosan
megcsalni*.
Fourlerie, v. fourbe (1.).
Fourbir, v. a. *tisztítani, fé-
nyesíteni*.
Fourbissage, m. fourbis-
sie, f. *tisztítás, csiszolás,
reszelés*.
Fourbisseur, m. *kardcsiszár*;
p. se battre de l'épée qui

Fourbissure

est chez le —, *semmiségen
pörlekedni*.
Fourbissure, f. *sikárlás, csi-
szárolás*; 2. *fegyvergyár*.
Fourbu, e, a. vét. *rokkant*.
Fourbure, f. vét. *rokkant-
ság*.
Fourcals, fourats, fours,
fourques, m. pl. mar. *bó-
kony*.
Fourche, f. *nagy villa*; — à
bois, *favilla*; — à fer, *vas-
villa*; 2. à la —, adv. *felü-
letesen, hangagul*.
Fourchement, adv. *villa-
alakban*.
Fourcher, v. n. et se —, v.
r. *ágazni, elágazni*; che-
min qui —e, *válaszút*;
agr. pied —é, *hasadt kö-
röm, csülök*; it. =, *marha-
adó*; fig. *la langue lui a
—é, megbotlott a nyelve*;
2. *hasadni*.
Fourchet, m. chir. *tályog az
ujjak közt*; vét. *csontto-
boly*.
Fourcheté, e, a. *villádzott*.
Fourchette, f. *villa*; pop. —
de l'estomac, *mellcsont*;
char. *alabor*; chir. *nyelv-
tartó*; cuis. *villacson*;
maréch. *pataköze*.
Fourchon, m. *ág (villán)*;
jard. *kacs*.
Fourchu, e, a. *villádad*;
faire l'arbre —, *tótágast
állni*.
Fourchure, f. *hasadék*.
Fourgon, m. mil. *társzekér*;
boul. *fűtővilla*.
Fourgonner, v. a. boul. *tü-
zet szítani*; fam. *turkálni*.
Fourmi, f. *hangya*; pop. il
a mangé des oeufs de —,
figik mint a ló.
Fourmilier, fourmillier, m.
z. *hangyász*.
Fourmilière, f. *hangyaboly*.
Fourmilion, m. ent. *hangya-
pazér*; demoiselle —, *han-
gyalcs*.
Fourmillant, e, a. méd. v.
formicant; 2. *népes*.
Fourmillement, m. *viszke-
tegség*.
Fourmiller, v. n. *hemzsegni*;
it. fig. *viszketni*.

Fourrer

Fournage, m. cont. *kemence-
adó*; 2. *sütőpénz*; —*díj*.
Fournaise, f. koh, olvasztó-
pest.
Fournau, m. *kemence*; min.
tűz-akna.
Fournée, f. boul. *sütet*; fig.
et fam. *tömeges kinevezé-
sek*.
Fournette, f. *kis kemence*.
Fournier, ère, s. *kenyér-
sütő*.
Fournil (-ni), m. *sütőde*; *sü-
tőház*.
Fourniment, m. artil. *lőpor-
tüllök*; mil. *fegyverszájzat*.
Fournir, v. a. *ellátni, szál-
lítani, szolgáltatni, szerez-
ni*; 2. *bevégezni*; *pótolni*;
3. *hozzájárulni*; 4. v. n.
fedezni; *viselni*.
Fournissement, m. com. be-
tét, tét; 2. *szállítás*.
Fournisseur, m. *szállító*.
Fourniture, f. *szállítás, szál-
lítóanyag*; *szükséglet*; 2.
hozzávaló.
Fourquet, m. brass. *szalad-
keverő*.
Fourrage (fou-), m. agr. *ab-
rak*; 2. *takarmány*; 3. *ta-
karmányozás*.
Fourrager, v. n. *takarmá-
nyozni*; 2. v. a. *elpusztít-
ni, elemészteni*.
Fourragère, a. f. agr. *plante
—, takarmányfű*.
Fourrageur, m. *takarmány-
szállító*.
Fourrageux, se, a. agr. *takar-
mánydús*; *takarmányféle*.
Fourré, m. *sűrűség*.
Fourré, e, a. guer. *bokros,
fadús, erdős*; fig. il est —
de malice, *telve van go-
noszsággal*; orf. *bijoux
—és, hamis ékszer*.
Fourreau, m. tok, *hüvely*;
boríték; fig. *coucher dans
son — com. l'épée du roi,
ruhástól aludni*; vén. *va-
dak bele*.
Fourrelier (fou-), m. *tokcsi-
náló*.
Fourrer (fou-), v. a. *bedugni,
beletolni*; 2. *adni (alat-
tomban)*; 3. *becsusztatni,
közbeszúrni*; fig. *fejébe*

Fourreur

verni; 4. — q. dans une affaire, *vmely ügybe keverni*; 5. bélelni; 6. se —, v. r. elbujni, elrejtőzni; betolakodni; beavatkozni; beburkolózni.

Fourreur, m. *szűcs*.

Fourrier, m. *szállásoló*; mil. *hadírnok*.

Fourrière (fou-), f. *fásudvar*; jur. *zálog-öl*.

Fourrure, f. *szőrme*; it. *bunda, ködmön*.

Fourvoi, m. *eltévedés*; bolygó-út.

Fourvoisement (-voa-), m. *eltévelyedés*.

Fourvoyer, v. a. *tévítra vezetni*; fig. *elcsábítani*; 2. se —, v. r. *eltévedni, tévítra kerülni*; it. fig.

Fouteau, m. bot. *bikkfa*.

Foutelaie, f. *bikkes*.

Foutre, v. a. b. *nőszni*; pop. *va te faire —! vigyen el az ördög!*

Foutu, e, a. b. *elveszett*; 2. *átkozott*.

Foyer, m. *tűzhely*; fig. pl. *család, haza, ház*; chir. — *purulent, genyfszék*; min. *hőd*; fig. *központ*; opt. *góc*; th. *társalgási terem*.

Frac, m. tail. *frakk*.

Fracas, m. *széztűzés*; 2. *robaj*; *recsegés*; *csörrenés*, *zörej*; *lárma*, *zaj*; fig. *föltűnés*.

Fracasser, v. a. *széztűzni, széttörni*; 2. se —, v. r. *eltörni*.

Fraction, f. *törés*; arith. *törtszám*.

Fractionnaire, a. arith. *tört*.

Fractionner, v. a. *apró részekre osztani*; 2. se —, v. r. *részekre oszlani*; fig. *szétszítani*.

Fracturant, e, a. chir. *törő, zúzó*.

Fracture, f. *betörés*; *feltörés*; chir. *törés*.

Fracturer, v. a. chir. *eltörni, törni*.

Fragile, a. *törékeny*; fig. *mulandó*; ame —, *állhatatlan lélek*; le sexe —, *gyönge nem*.

Fragilité

Fragilité, f. *törékenység*; fig. *állhatlanság, mulandóság*; *gyarlóság*; *péchése* de —, *gyarló bűn*.

Fragment, m. *töredék*; chir. *szálka*.

Fragmentable, a. *töredékre osztható*.

Fragmentaire, a. *töredékes*.

*Fragmentation, f. *szétforgácsolás*.

Fragmenté, e, a. *hasadt, széttört*.

*Fragmenter, v. a. *szétforgácsolni*; fig. *szétszítani*.

Fragmenteux, se, a. *töredékes*.

Fragon, m. bot. *téli magyal*.

*Fragrance, f. *illat*.

*Fragrant, e, a. chi. *erősszagú*.

Frai, m. *ívás*; 2. *ivadék, hal-ikra*; — des grenouilles, *békaporcnd*; 3. *halivadék*; mon. *koptatás*.

Fraiche, f. arg. *fillér*; 2. *à la —! fris vizet!* 3. a. v. *fris (II.)*.

Fraichement, adv. *hűvösen, hűvösben*; fig. fam. *fagyosan*; 2. *imént, kevéssel ez előtt*.

Fraicheur, f. *hűvösség*; *üdeség*; fig. *elevenség*; *báj*; 2. *fagy*.

Fraichie, f. mar. *hús szellő*.

Fraichir, v. n. mar. *hűvösödni*.

Fraie, v. frai (1).

Frairie, f. *kirándulás*; *víg társaság*.

Frais, m. *hűség*; 2. pl. *költés*; com. *kiadás*; fig. *recommencer sur nouveaux —, újra kezdeni*; it. *à moins de —, csekély fáradsággal*; II. —, *fraiche*, a. *hűvös, hús*; 2. *fris*; *jó*; 3. *eleven, élénk, vidám*; 4. *új, ujdón*; 5. *adt. imént, kevéssel ez előtt*.

Fraisage, v. *frasage*.

Fraise, f. jard. *eper*; —s de bois, *szamóca*; 2. *bélfodor*; serr. — *pointue, tolongyfuró*; fort. *ostromkarók*; mod. *nyakbodor*.

Fraisement, m. arch. *karózat*.

*Francisation

Fraiser, v. a. *redőzni, redőzgetni*; cuis. *lehúzni (bőrét)*; fort. *karózni*; pât. *dagasztani*; serr. *fúrni*.

Fraisette, f. mod. *kis gallér*; *kézfodor*.

Fraisier, m. bot. *szamóca-rásza*.

Fraisière, f. jard. *szamóca-ágy*.

Fraisil (frè-), m. forg. *vaspor, szénpor*.

Fraisoir, m. for. *vájfűrő*.

Fraisse, v. frêne.

Fraissine, f. agr. *köriscserje*.

Framboise, f. jard. *málna*.

Framboiser, v. a. *málnalével becsinálni*.

Framboisier, m. jard. *málnabokor*.

Franc, —che, (fran, et frank), a. *szabad*; 2. *ment, mentes*; 3. *őszinte, nyíltszívű*; 4. *igazi, valódi*; 5. *teljes, egész*; 6. m. *magból lett fa*; mon. *frank*; 7. adv. *szabadon, nyíltan, őszintén*; kereken; peint. *könynyedén*; 8. *egészen, teljesen*.

Français, e, a. *francia*; fig. *cela n'est pas —, ez nem illő*; p. *à présent vous parlez —, most magyarul beszél*; 2. *à la —e, adt. franciásan*.

Franc'alleu, m. *szabadjóság*; —arbitre, m. *sz. akarat*; —archer, m. *sz. lövész*; —bourgeois, m. *sz. polgár*; arg. *uri koldus*; —devoir, m. *hűbéradó*; —fief, m. *szabadhűbér*.

Franchemaçonnerie, f. *szabadkőművesség*.

Franchement, adv. *prátmentesen, menten*; 2. *őszintén, nyíltan*.

Franchir, v. a. *átlépni, átugrani*; 2. *áthágni*; it. fig. *mar. átszelni*.

Franchise, f. *szabadság*; *mentesség*; 2. *menhely, menedék*; 3. *őszinteség, nyíltság*.

Francin, m. *tiszta pergamén*.

*Francisation, f. *franciásítás*.

Franciscain

Franciscain, m. h. eccl. *Frérenc-rendi*.
 Franciser, v. a. *franciásítani*;
 2. se —, v. r. *franciásodni*.
 Franc'juge, m. *titkos törv. bírāja*; —maçon, m. *szabadkőműves*; —maçonnerie, f. *szabadkőművesség*; —mitou, m. *arg. ál-beteg*.
 Francolin, m. orn. *hegyi császárfajd*.
 Franc'parler, m. *szabadszólás*; —picard, m. *bot. fehérnyár*; —salé, m. *sóadományosság*; —taupin, v. *taupin*; —tillac, m. *mar. alsó földélezet*; —tireur, m. *szabadlövész*.
 Frange, f. *rojt*.
 Frangeon, m. *rojtocská*.
 Franger, v. a. *rojtozni*; II. —, ère, frangier, ière, s. *rojtkötő*.
 Frangibilité, f. *törékenység*.
 Frangible, a. *törékeny*.
 Frangin, m. *arg. testvér*.
 Frangipane, f. *mandolakenyér*; *illatos kenőcs*; *chi. tej kivonat*; *jard. őszi körte*.
 Frangir, v. a. *arg. betörni*.
 Frangule, f. *barkóca*.
 Franquet, f. *cout. söradó*.
 Franquette, f. à la —, à la bonne —, *fam. teketória nélkül*.
 Franquettier, m. *arg. hamis játékos*.
 Frappage, m. *ütés-verés*; *épingl. gömböztetés*.
 Frappant, e, a. *föltűnő*; *találó, szakasztott*.
 Frappart, m. *agr. pöröly*; 2. —, a. m. *kicsapongó*.
 Frappe, f. *mon. nyomat, veret*.
 Frappé, m. *mus. ütenycsapás*.
 Frappement, m. *csapás, ütés*.
 Frapper, v. a. *ütni, verni*; *vin —é de glace, jégbe hűtött bor*; *épingl. gömböztetni*; *mon. pénzt verni*; 2. *föltűnni, szembetűnni*; 3. *sejteni*; 4. se —, v. r. *dulakodni*; *fig. vmit fejébe verni*; II. v. n. — *des mains, tapsolni*; — *à la porte, kopogtatni*.

Frappeur

Frappeur, se, s. *ütő, verő*; *épingl. gömböztető*.
 Fraque, v. *frac*.
 Frasage, m. *boul. dagasztás*.
 Fraser, v. a. *serr. fűrni*; *boul. dagasztani*.
 Frasque, f. *fam. csíny*.
 Frater (-ère), m. *chir. borbélylegény*; *it. hajóborbély*; 2. *világi (zárdában)*.
 Fraternel, le, a. *testvéri*; —*lement, adv. testvérileg*.
 Fraternisant, e, a. *barátkozó, rokonszenvező*.
 *Fraternisation, f. *barátkozás*.
 Fraterniser, v. a. *barátkozni, rokonszenvezni*; 2. se —, v. r. *testvéresülni*.
 Fraternité, f. *testvériség*; 2. *testvéri egyetértés*; 3. *szoros barátság*.
 Fratesque, a. *iron. papi*.
 Fratricide, m. *testvérgyilkos*; 2. *testvérgyilkosság*; —*r, v. n. testvérgyilkosságot elkövetni*.
 Fraude, f. *csalás*; *marchandise en —, dugáru*; *en — de la loi, törvényellenes*.
 Frauder, v. a. *csalni*; *csempészni*.
 Fraudeur, se, s. *csaló*; *csempész*; 2. —, m. *arg. mészáros*.
 Fraudulent, e, a. *csalva, csalárd*.
 Fraudulensement, adv. *csalván, csalárdul*.
 Frauduleux, se, a. *csaló, csalóka*.
 Frauler, v. *frôler*.
 Fraux, frêches, v. *friches*.
 Frayer, v. a. *egyengetni*; *fig. utat törni*; 2. *érinteni*; *coutel. rovátkálni*; II. v. n. *költségeket fizetni*; *ívni*; *fig. összeférni*; 2. *dörzsölni*; 3. se — *un passage, magának utat nyitni*.
 Frayer, m. *coutel. rovátk.*
 Frayère, f. *péch. ivás ideje*; *ivás helye*.
 Frayeur, f. *ijedelem, rémlés*.
 Frayeuse, f. orn. *vörösbegy*.
 Frayoir, m. *vén. hántalékbőr*.

Fréquentement

Frayonne, f. orn. *varju*.
 Frayure, f. *vén. hámzás*.
 Fredaine, f. *fam. balga csíny*.
 Fredon, m. *mus. rezgély, trilla*.
 Fredonnement, m. *mus. rezgélyezés*.
 Fredonner, v. n. *mus. rezgélyezni*; 2. *dúdolni*.
 Frédure, f. *allja áru*.
 Frégataire, m. *com. teherhordó*.
 Frein, m. *man. v. mors. mec. dörzsfék*.
 †Freindre, v. *briser*.
 Frelampier, m. b. *ringy-rongy*; *gézengúz*.
 Frelatage, v. *frelaterie*.
 Frelater, v. a. *hamisítani (bort)*; *fig. beauté —é, mesterkelt szépség*; 2. se —, v. r. *megromlani*; *it. fig.*
 Frelaterie, f. *hamisítás*.
 Frelateur, se, s. *hamisító*.
 Frêle, a. *gyöngy, törékeny*; *fig. beteges*; 2. —. ou frêle, *kisasszony*.
 Frêler, v. a. *mar. v. ferler*; 2. v. n. *megperzselődni*.
 Freluche, f. *lepkeháló*.
 Frelon, m. *ent. lódarázs*; *fig. fam. iratorv.*
 †Freluche, f. *selyembojtocská*; 2. —s, f. *pl. enyelgések*.
 Freluquet, m. *fam. piperkőc, csélcsep*; 2. a. m. *ki-csíny, vézna*.
 Frémir, v. n. *remegni, borzadni, reszketni*; 2. *sustorogni*; *zúgni*; *mus. rezegni*.
 Frémissant, e, a. *poét. remegve*.
 Frémissement, m. *remegés*; *borzadály*; 2. *borzadás*; 3. *zúgás*; *méd. — du coeur, szívdobogás*.
 Frender, v. n. *röfögni*.
 Frêne, m. *bot. kőris*.
 Frénésie, f. *agydüh, őrjengés*. [őrjengő.
 Frénétique, s. a. *agydühös*,
 Frénollir, v. n. *borzadva elájulni*.
 Fréquentement (-ka-man),
 adv. *gyakran, sokszor*.

Fréquence

Fréquence, f. *gyakoriság, számosság.*
 Fréquent, e, a. *bő, gyakor.*
 *Fréquentable, a. *látogatható.*
 Fréquentant, e, a. *látogató.*
 Fréquentatif, ive, a. gr. mot —, *gyakorító szó.*
 Fréquentation, f. *közlekedés, társalgás.*
 Fréquenter, v. a. *látogatni*; 2. v. n. *gyakran járni valahová; közlekedni.*
 Frequin, m. com. *hordó*; écon. *bödön.*
 †Frérâtre, m. *sógor.*
 Frère, m. *fivér*; bon —, *víg cimbor.*
 Fresaie, effraie, f. orn. *kanakú; gyöngybagoly.*
 Frésillon, v. *troène.*
 Fresque, f. peint. *falfestés; 2. falfestmény.*
 Fressurade, f. *tulzott magasztalás.*
 Fressure, f. bouch. *zsiger.*
 Fret (fré; suiv. l'Acad. frette), m. com. *bérbeadás (hajóé); 2. hajóvám; 3. rakomány.*
 Frétement, m. com. *bérbeadás; rakodás.*
 Fréter, v. a. com. *bérbeadni; rakodni.*
 Fréteur, m. *rakodó; hajógazda.*
 Frétilant, e, a. *pajkos, ugrándozó*; 2. —e, f. arg. *irótoll.*
 Frétilard, e, a. pop. *nyugtalan*; 2. —e, f. arg. *nyelv.*
 Frétilardement, adv. *kellemesen, udvariasan.*
 †Frétille, f. *törekszalma*; fig. fam. *nyomoruság, csekélység*; 2. arg. *tánc.*
 Frétillement, m. *szökdécselés, ugrándozás.*
 Frétiller, v. a. *nyugtalanodni; izegni-mozogni; vickándozni*; p. le pied lui —e, *parázson áll*; 2. arg. *táncolni.*
 Frétillet, v. *pouliot.*
 Fretin, m. pêch. *halivadék*; fig. *hitványság, kimustrált áru*; arg. *bors.*
 Frette, f. *vaspánt.*

Fretter

Fretter, v. a. *megvasazni.*
 Freux, ou grolle, f. orn. *feketevarju.*
 Friabilité, f. *dörzsölékenység.*
 Friable, a. *dörzsölékeny.*
 Friand, e, a. *nyalánk*; fig. *sóvár, kíváncsi*; —dement, adv. *nyalánkul.*
 Friander, v. n. *nyalánkoskodni.*
 Friandise, f. *nyalakodás*; 2. pl. *nyalánkság*; fig. *buja vágy.*
 Fricandean, m. cuis. *spékelt borjuszelet.*
 Fricarelle, f. pop. b. *kurva.*
 Fricassée, f. cuis. *vetrece*; p. il est savant en —s, *tudja, mitől döglük a légy*; il sent de loin la —, *érzi a pecsenye szagát*; guer. *batire la —, riadót verni.*
 Fricasser, v. a. cuis. *vagdalni*; fig. *pazarolni.*
 Fricasseur, m. *kotyvasz.*
 Friche, f. agr. *ugar*; 2. en —, adt. *ugarban*; fig. *miveletlen.*
 Fricot, m. cuis. pop. *vagdallék; húsétel.*
 Fricotage, m. pop. *tőzsde-uzsora.*
 Fricoter, v. n. pop. *jól enni-inni*; fin. *pézuksorát üzni*; 2. v. a. fig. pop. *elpazarolni.*
 Fricoteur, m. *tőzsde-uzsorás.*
 Friction, f. chir. *dörzsölés.*
 Frictionner, v. a. chir. *dörzsölni.*
 Frigaler, v. a. *körmökkel vakarni.*
 Frigane, f. ent. *tavaszi légy.*
 Frigard, frigaud, m. com. *ecetelt hering.*
 Frigide, v. zone.
 Frigidité, f. jur. *tehetlenség*; méd. — d'estomac, *gyomorgyöngeség*; 2. *fagy.*
 Frigorifique, a. phys. *hidegítő.*
 Frigotter, v. *fringotter.*
 Frileux, se, a. *fagyos*; fam. *fázékony.*
 Frileur, se, a. arg. *nyűlszívű, gyáva.*
 Friloseté, f. *fázékonyosság.*

Friser

Frimaire, m. h. de F., *dérhónap (nov. 21.—dec. 20.).*
 Frimas, m. *dér.*
 Prime, f. pop. arc, *ábrázat*; faire la — à q., *vkit rosszul fogadni.*
 Frimer, v. a. arg. *megbámulni (vkit)*; 2. v. n. *dérrel borítani.*
 Frimousse, f. pop. arc, *ábrázat*; —r, v. arg. *rászedni, megcsalni.*
 Frimousseur, m. arg. *hamis kártyás.*
 Fringale, f. *farkas-éh.*
 Fringant, e, a. *élénk, vidor, fürge*; pop. *gangos.*
 Fringille, f. orn. *pinty.*
 Fringotter, v. n. *csicseregni*; v. a. *dudolni.*
 Fringuer, v. a. *öblíteni*; 2. v. n. *ugrándozni.*
 Frinson, m. orn. *zöldike.*
 Friolerie, f. *nyalánkság.*
 Friolet, m. jard. *muskatálykörte*; 2. —, te, a. *nyalánk.*
 Frion, m. agr. *ekevas.*
 Friper, v. a. *szétgyűrni*; 2. *elkoptatni*; fig. *elfecsérelni*; *elkerülni (oskolát)*; pop. *mohón falni*; 3. se —, v. r. *elkopni.*
 Friperie, f. *zsibáru*; 2. *zsibvásár*; —littéraire, *elcsépeelt gondolatok.*
 Fripe-sauce, m. b. *zabáló*; pop. *kotyvasz.*
 Fripier, ère, s. *zsibárus.*
 Fripon, ne, s. *csaló, gazember*; fam. *kópé*; 2. —, ne, a. *csintalan.*
 Friponneau, m. *kis kópé; fiatal széptevő.*
 Friponner, v. a. *csalni, rászedni*; csenni; 2. *csintalankodni.*
 Friponnerie, f. *gazság, csalás.*
 Friquet, m. orn. *fenyő-pinty*; cuis. *sütőlapocka*; 2. —, te, s. *kacérkodó.*
 Frire, v. a. ir. cuis. *sütni*; 2. v. n. *sülni.*
 Frisage, m. charp. *lécezet.*
 Frise, f. com. *daróc*; arch. *képszék.*
 Friser, v. a. *fodorítani*; fig.

Friseur

horzsolni; jard. choux —é, fodorkáposzta; pop. il a —é la corde, közel járt az akasztófához; 2. se —, v. r. göndörödni; fodorítani (magát); pop. je m'en frise, nem törődöm vele.
Friseur, se, s. fodrász.
Frisoir, m. fourb. árrvéső; perr. fodorító vas.
Frison, m. daróc; darócruha; 2. bodros sík; 3. manuf. allja gyapot; coiff. egyes fürt.
Frisotter, v. a. göndöríteni; 2. se —, v. r. göndörödni.
Frisque, a. eleven, vidor.
Frissement, m. surrogás.
Frisson, m. méd. borzadás; fig. borzadály.
Frissonnement, m. borzongás; fig. összerenzenés.
Frissonner, v. n. borzadozni, borzongni; fig. remegni.
Frisure, f. fodrozat, hajfodrozat.
Friteau, m. v. friton; 2. cuis. poulet en —, rántott csirke.
Friton, m. pêch. sült hal.
Fritte, f. verr. üvegnyé; four à —, üvegnyepeszt.
Fritter, v. a. verr. üvegnyét égetni.
Fritture, f. cuis. rántás; 2. olvasztott vaj; 3. rántott hal.
Fritturier, m. pecsenyesütő; 2. —, ère, s. pecsenyeváros.
Frivole, a. hiu, léha, lenge, ledér.
*Frivoliser, v. a. hiuvá tenni.
Frivolité, f. hiuság, lengesség, ledérség; com. gyapotcsipke.
Froc (-ok), m. kámzsa, csuha; expl. — de mineur, bányászkatát; fig. vertu de —, férfierő, f. tehetség; p. aujourd'hui dans un casque et demain dans un —, a köpenyt szél után fordítani.
Frocard, m. kámzsás barát.
Froid (-oa), m. hideg, fagy; fig. fagyosság; 2. —, e, a. hideg; avoir —, fázni; fig.

Froidement

homme —, komoly férfiú; 3. à —, adt. hidegen.
Froidement, adv. hidegen, fagyosan.
Froideur, f. hidegség; fig. egykedvűség.
Froidir, v. refroidir.
Froidure, f. hidegség.
Froidureux, se, a. fagyos; fam. fázékony.
Froissable, a. szétgyűrhető.
Froissement, m. zúzás; dörzsölés.
Froisser, v. a. zúzni, szétzúzni; 2. összegyűrni; fig. megsérteni; károsítani; 3. se —, v. r. sértődni; sértve érezni magát.
Froisseur, a. t. t. zúzó.
Froissure, f. zúzás; töret; ránc.
Frôlement, m. horzsolás; 2. könnyű érintés.
Frôler, v. a. horzsolni; arg. — sur la balle, vkit ócsárolni.
Fromage, m. sajt; pop. manger du —, boszankodni; p. jamais homme sage ne mangea —, okos ember sohase áltatja magát.
Fromageon, m. bot. pop. papsajt.
Fromager, m. sajtkáva.
Fromagerie, f. sajtház.
Fromageux, se, a. sajtos.
Fromagier, ère, s. sajtváros; s. készítő.
Froment, m. agr. búza; — de Turquie, kukorica.
Fromentage, m. gabnabér.
Fromental, m. üre; 2. —, e, a. búzanemű.
Fromenteux, se, a. agr. gabnadús.
Froncement, m. homlokráncolás.
Froncer, v. a. redőzni, ráncolni (homlokot); redőzgetni, ráncolgatni (szalagot); 2. se —, v. r. ráncokba borulni.
Froncis, fronçure, m. coutur. ránc.
Fronde, f. ant. parittya; chir. négyfejű kötelék; 2. h. de F. frond (XVII. században).

Frueti'dor

Fronder, v. a. parittyázni; ext. hajítani, dobni; fig. hangosan feddeni, it. — tout le jour, egész nap a kormányt szidni.
Frondeur, m. parittyás; fig. ferde bíráló; viszázkodó; it. békétlenkedő (kormány ellen); h. de F. frondpárti; 2. —, se, a. bíráló, szörszálhasogató.
Front, m. homlok; fig. arc; it. courber le —, magát megaláztatni; 2. fig. arcátlanság, merészség; arch. fort. homlokzat; mil. arcvonat; mon. fej; 3. de —, adt. elől; szemben; egyszerre; egymás mellett; —à—, szemtől-szemben.
Frontail, v. fronteau, (sell.)
Frontal, m. chir. homlokkötelék; 2. —, e, a. an. os —, homlokcsonat.
Fronteau, m. h. j. homlokkötő; sell. üstökszűj.
Frontière, f. határszél; 2. a. f. ville —, végváros.
Frontispice, m. arch. oromoldal; imp. címlap.
Fronton, m. arch. orom.
†Froqué, a. kámzsás.
Froqueur, m. cout. utjavító.
Frottage, m. sikárolás, surolás.
Frottée, f. cuis. reszelt kenyér; 2. ütleg.
Frottement, m. dörzsölés; dörzsölődés.
Frotter, v. a. dörzsölni; abs. padlót kefélni; 2. bedörzsölni; fig. megverni; pop. megnadrárolni; chir. — le rasoir, fenni; 3. v. n. dörzsölődni; 4. se —, v. r. — les yeux, szemét dörzsölni; társalogni, közlekedni vkivel; kötekedni.
Frotteur, se, s. suroló, sikároló.
Frottis, m. écon. padlóház.
Frottoir, m. surlóröngy; barb. törölkőruha; rel. simító; phys. lőszörpárna.
Frou-frou, m. suhogás; fig. faire —, fényelegni.
Frueti'dor, m. h. de F. gyümölcshó (aug. 18.—sept.)

Fructueusement

16.); —fiant, e, a. *termő*; —fication, f. *termékenyítés*; —fier, v. n. *gyümölcsözni*; fig. *használni*; *hasznot hozni*; *tenyészni*.
Fructueusement, adv. *sikeresen*.
Fructueux, se, a. *gyümölcsöző*; 2. fig. *jövedelmező*, *hasznos*.
Frugal, e, a. s. p. m. *mértéktelen*, *megelégedett*; *egyszerű*; —ement, adv. *mértéktelenen*; *egyszerűen*.
Frugalité, f. *mértékletesség*, *egyszerűség*; *józanág*.
Fruit, m. *gyümölcs*; *termés*; fig. et fam. — *défindu*, *tiltott gyümölcs*; cuis. —s, *csemege*; 2. *jövedelem*; *termény*; méd. *magzat*; 3. fig. *haszon*, *előny*, *nyereség*; it. *haladás*; it. *következmény*; it. —sec, *bukott tanuló*; arch. *részelés*, *lejtés*.
Fruitage, m. *gyümölcsféle*.
Fruitager, v. n. *gyümölcsöt szedni*; fig. *hasznot húzni*.
Fruiterie, f. écon. v. fruitier; 2. *gyümölcskereskedés*.
Fruitier, ère, s. a. arbre —, *gyümölcsfa*; écon. *gyümölcskamra*; *gyümölcskereskedő*.
Fruition (-ci-), f. *haszonélvezés*.
Frusquin, m. pop. *vagyon*, *birtok*; —er, v. a. arg. *öltözködni*; —eur, m. arg. *szabó*.
Fruste, a. *kopott*, *elmállott*; fig. *poésie* —, *ódon költészet*; 2. mus. *voix* —, *elgyöngült hang*.
Frustratoire, a. prat. *csalás* *szándékban*; 2. m. *fűszerbor*; —ment, adv. *hasztalanul*, *hijában*.
Frustrer, v. a. *csalni*; *ámitni*.
Frutescence, f. bot. *megérés ideje*.
Frutescent, e, a. bot. *bokornemű*.
Fruticuleux, frutiqueux, se v. frutescent.

Fucus

Fucus (-kuce) m. bot. *omboly*.
Fugace, a. bot. *rövid tartamú*.
Fugacité, f. *mulékonyság*.
Fugitif, ve, a. *megfutamlott*; 2. s. *szökevény*.
Fugue, f. mus. *futam*; fam. *faire une —*, *kereket oldani*.
Fuie, f. *galambdúc*.
Fuir, v. n. ir. *megfutamodni*; *menekülni*; fig. *mulni*; com. *csorogni*; 2. v. a. *kerülni*; 3. se — *soi-même*, v. r. *önmagát kerülni*.
Fuite, f. *futás*, *szaladás*; *prendre la —*, *megfutamlani*; 2. *mentség*.
Fulgore, m. ent. *villonc*.
Fulgurant, e, a. *villámló*; *csillámló*.
Fulguration, f. phys. *villanás*, *villanás*; chi. *pill*.
Fulgurite, m. minér. *villámla*.
Fuligin'e, f. *korom*; —eux, se, a. *kormos*; —osité, f. *kormosság*.
Fullomanie, f. bot. *buja levehajtás*.
Fulmar, m. orn. *sirály*.
Fulmin'aire, a. pierre —, *villámkő*; —al, e, a. *villámszerű*.
Fulminant, e, a. *dörgő*; fig. *duló*, *tomboló*; chi. or —, *durr-arany*.
Fulmination, f. chi. *durradás*; dr. can. *egyházi átok kihirdetése*.
Fulminer, v. a. dr. can. *egyházi átkot kihirdetni*; 2. v. n. chi. *durranni*; fig. *dühöngni*, *tombolni*.
Fumade, m. agr. *trágyásföld*; cuis. *párolt étel*.
Fumage, m. *füstölés*; cout. *füstpénz*. [zölgő.
Fumant, e, a. *füstölő*, *gőz*.
Fumée, f. *füst*; *gőz*; p. il n'y a point de — sans feu, *nem zörög a haraszt szél nélkül*; un vendeur de —, *széltoló*; 2. *büfögés*; ch. *hulladék*.
Fumer, v. n. *füstölni*; 2. *gőzölni*; fig. *dúlni-fulni*;

Fureteur

3. v. a. *füstölni*, *füstretenni*; ch. *kifüstölni*; 4. *dohányozni*; agr. *trágyázni*; 5. se —, v. r. *füstölődni*.
Fumeron, m. *üszök*; 2. —s, pl. arg. *lábszárak*.
Fumet (-mé), m. *zamat*; 2. *vadszag*.
Fumeterre, f. bot. *füstike*.
Fumetreaux, m. pl. agr. *trágyarakások*.
Fumeur, se, s. *dohányos*.
Fumeux, se, a. *bódító*, *részegítő*; 2. *füstös*.
Fumier, m. *trágya*, *ganéj*.
Fumigateur, m. chi. *méd. füstölő*.
Fumigation, f. chi. *méd. füstölés*.
Fumigatoire, m. chi. *méd. füstölőszer*; 2. a. *poudre* —, *fűstszer-por*.
Fumiger, v. a. chi., *méd. kifüstölni*.
Fumoir, m. *fűstkamra*.
Fumure, f. agr. *juhganéj*.
Funèbre, a. *temetési*; *halotti*; oiseaux —, *kuvik*; fig. *komor*, *szomorú*; —ment, adv. *szomorúan*.
Funer, v. a. mar. *vitorlával és kötelekkel felszerelni (árbot)*.
Funérailles, f. pl. *temetés*, *temetség*.
Funéraire, a. *temetési*....
Funeste, a. *végzetes*; *szomorú*, *síralmas*; —ment, adv. *síralmasan*.
Funeur, m. mar. *kötélmeszter*.
Fungus, v. *fongus*.
Funiculaire, a. *méc. machine* —, *kötélgép*.
Funicule, m. bot. *kötőlék*.
Funin, m. mar. *kötélzet*.
Fur, v. *mesure*.
Furculaire, f. h. n. *örvényke*.
Furet, m. h. n. *fúró-menyét*; fig. *kíváncsi*, *szimatoló*.
Furetage, m. ch. *menyetezés*.
Fureter, v. n. ch. *menyetezni*; 2. *kutatni*, *nyomozni*, *motozni*.
Fureteur, m. ch. *menyetező*; fig. —, se, s. *nyomozó*; *kutató*; *hírvadász*.

Fureur

Fureur, f. *düh*; 2. *dühöngés*; 3. *heves szenvedély*.
 Furfure, f. *méd. ótvár, kosz*.
 Furibonde, e, s. a. *dühös*.
 Furibonder, v. n. *dühöngni*.
 Furie, f. *düh*; 2. *hév, heves buzgalom*; 3. *myth. Furia*; fig. *gonosz nő*; 4. *méd. dühféreg*.
 Furieusement, adv. *dühösen*; 2. *fam. roppantúl, borzasztón*.
 Furieux, se, a. *dühös*; 2. *heves, szertelen*; 3. *bámulatos, szörnyű*.
 Furin, m. *mar. síktenger*.
 Furolles, f. *pl. bolygótűz*.
 Furoncle, m. *méd. vérkelés*.
 Furonculeux, se, a. *méd. vérkeléses*.
 Furtif, ve, a. *titkos, alattomos*.
 Furtivement, adv. *titkosan, titokban, alattomban*.
 Fusain, m. *bot. papsüveg*.
 Fusaire, m. *bélgiliszta*.
 Fuseau, m. *orsó*; horl. *fogas henger*; conch. *orsócsiga*.
 Fusée, f. *tele orsó*; p. *mélér la —, az ügyet összebonyolítani*; artil. *röppentyű*; it. *gyújtó-cső*.
 Fuselier, m. *orsókészítő*.
 Fuser, v. n. *méd., phys. elterjedni; szétfolyni*.
 Fusibilité, f. *olvadékonyság*.
 Fusible, a. *olvadékony*.
 Fusiforme, a. *bot. orsódad*.
 Fusil (fusi), m. *arm. löfegyver, puska*; 2. *tűzszerszám*; 3. *fen-acél*; 4. *puskagóc*.
 Fusile, v. fusible.
 Fusilier, m. *milit. gyalogkatoná*.
 Fusillade, f. *puskatüzelés*; 2. *agyonlövés*.
 Fusiller, v. a. *letöni; agyonlöni*; 2. *se —, v. réc. egymást lövöldözni*.
 Fusion, f. *olvasztás; folyás*; 2. *fig. összeolvadás; egyesülés*.
 Fusipore, m. *bot. zákány*.
 Fuster, v. n. *botozni; ch. törből menekülni*.
 Fustet, fuste, m. *bot. ecet-szömörce*.
 Fustigation, f. *megvesszőzés*.

Fustiger

Fustiger, v. a. *megvesszőzni*.
 Fût, m. *arm. puskaagy*; arch. *oszlopszár*; rel. *met-szővas*; tonn. *hordó*; paum. *labdaverő recének nyele*.
 Futaie, f. e. f. *szálfa*; it. *szálaserdő*.
 Futaille, f. *écon. hordó*; fig. *vieille —, vén szatyor*.
 Futailerie, f. *dongafa*.
 Futaine, f. *com. parket*.
 Futainier, m. *parket-takács*.
 Futé, e. a. *ravasz, furfangos*.
 Futée, f. *mon. ragasz*.
 Futier, m. *bőröndműves*.
 Futile, a. *haszontalan, semmis*; 2. *v. frivole*.
 Futilité, f. *haszontalanság; képtelenség, semmiség*.
 Futur, m. *gr. jövő idő*; 2. *prat. —, e, s. völegény, mátká*; 3. *—, e, a. jövő*.
 Futurité, f. *did. jövő lét*.
 Fuyard, m. *szökevény*; 2. *—, e, a. félénk, bátortalan; gyáva*.
 Fy, m. *vét. borsóka*; 2. *pop. par ma —! bizony Isten!*
 Fyeux, se, a. *vét. borsókás*.

G.

G (je, jé), m. *g, a betűsorozatban 7*.
 Gabare, f. *riv. dereglye*; *mar. teherhajó*; it. *vámilleték*.
 Gabari, gabarit, m. *mar. hajóminta*.
 Gabarier, m. *mar. dereglyekormányos*; 2. *v. n. hajóminta szerint dolgozni*.
 Gabatine, f. *donner de la — à q., vkit luddá tenni*.
 Gabelage, m. *sóadó*.
 Gabeler, v. a. *sal. sőt szárítani*; 2. *se —, v. se moquer*.
 Gabeleur, m. *sóadó-szedő*.
 Gabelle, f. *v. gabelage, frauder la —, sőt becsempészni*; fig. *—, magát kötelessége alul kivonni*; 2. *sóház*.
 Gabeloux, m. *v. gabeleur*; 2. *pop. gúnyoló, arcátlan ember*.
 Gaber q., v. a. *se — de q., v. r. gúnyolódni*.

Gageur

Gabet (-bé), m. *v. girouette*.
 Gabeur, v. *gabeloux (2.)*.
 Gabie, f. *gabié, m. mar. árbockas*.
 Gabier, m. *mar. árbocör*.
 Gabion, m. *fort. sánkosár*.
 Gabionnade, —nage, m. *fort. mellvéd*.
 Gabionner, v. a. *fort. sánkosarakkal fedezni*.
 Gabre, m. *p. u. kanpulyka*; it. *fogolykakas*.
 Gâche, f. *serr. zárlyuk*; *bât. keverőrud*; *pât. piszkafa*.
 Gâcher, v. a. *bât. vakolatot habarni*; fig. *mázolni*; *mar. evezni*; *com. vesztegetni*; *blanch. öblögetni*.
 Gâchet, m. *orn. fekete sirály*.
 Gâcheur, m. *bât. habaró*; fig. *—, se, s. mázó*; it. *vesztegető*.
 Gâcheux, se, a. *iszapos, sáros*; 2. *m. iron. et pop. tudatlan falusi tanító*.
 Gâchis, m. *iszap, sár*; *pocho-lya*; fig. *kellemetlen ügy*; it. *zűrzavar*.
 Gâchoir, m. *pot. fazekasteknő*.
 Gadèle, gadelle, f. *jard. egres*.
 Gadelier, —dellier, m. *jard. pöszméte-bokor*.
 Gadouard, v. *vidangeur*.
 Gadoue, f. *v. vidange*; 2. *pop. szarrakás*.
 Gaffe, f. *mar. csáklya*; *pêch. halászpózna*; *sal. sóhajó*; fig. *il avala sa —, meghalt*.
 Gaffer, v. a. *mar. csáklyázni*.
 Gagat, f. *minér. ráckő*; 2. *fekete puszkakova*.
 Gage, m. *zálog*; *jeu. jouer au — touché, zálogosdít játszani*; 2. *pl. év-, hó-pénz*; *szolgálati bér*; 3. *fogadási zálog*; 4. *arg. tolvajok egyetértése*.
 Gager, v. a. *et n. fogadni*; 2. *abs. állítani; fizetést adni*.
 Gagerie, f. *pal. birói zálogolás*.
 Gageur, se, s. *fogadó*.
 Gageur (-jüre), f. *fogadás*.

Gagier

fig. soutenir la —, vmit al-
lítani.
Gagier, m. harangozó (fa-
lun).
Gagiste, m. zsoldos; milit.
ezredzenész.
Gagnable, a. megnyerhető; 2.
termővé tehető föld.
Gagnage, m. legelő; vén. le-
gelés; pal. mezei termésy.
Gagnant, e, s. a. nyerő.
Gagné, m. nyeres.
Gagne'denier, m. napszámos;
—pain, m. kenyérkereset;
—petit, m. vándorló köszö-
rös.
Gagner, v. a. nyerni; — sa
vie, élelmét keresni; iron.
il a bien —é, jól esett ne-
ki; 2. szerezni; megkapni;
jutni; hasznat húzni; 3.
elnyerni; fig. — q., meg-
nyerni vkit; it. megelőzni;
4. hatalmába keríteni;
extér. kapni, megkapni;
5. elérni; fig. — au pied,
les champs, kereket olda-
ni; 6. húzni-halasztani;
II. v. n. nyerni; 2. se —,
v. r. terjedni; 3. szerezni.
Gagneur, se, s. nyerő.
Gagui (-ghi), f. pop. víg, po-
hók nő.
Gai, e, a. víg, vidám, jóked-
vű; 2. fürge, virgonc, ele-
ren; világos, derült, fam.
être un peu —, bekapva
lenni; 3. adt. allons —!
rajta!
Gaiement, gaiement, adv. vi-
gan, fürgén, jókedvűn;
fig. örömmel, önként, enge-
delmesen.
Gaieté, gaieté, f. vígság, jó-
kedv, vidámság; 2. paj-
zánság; 3. de — de
cœur, adt. szándékosan.
Gaillard, gaiac, m. bot. ga-
jákfa.
Gaillard, e, s. a. víg, vidám,
tréfás; 2. eleven, vitor; 3.
könnyelmű; zabolátlan;
sikamlós; 4. boros, pityó-
kos; 5. arcátlan; merész.
Gaillardement, adv. vígan,
tréfásan; 2. könnyelműen;
merészen.
Gaillerdet, f. mar. kis lobogó.

Gaillardise

Gaillardise, f. vígság, vidám-
ság, pajkosság; 2. fam.
sikamlós, könnyelmű be-
széd.
Gaille, m. arg. gebe.
Gaillet, v. caille-lait.
Gaillou, m. ag. gabnacsira.
Gaïment, v. gaiement.
Gain, m. nyereség, haszon;
2. előny.
Gaïne, f. tok; traïne —, kér-
kedi, nyegle; 2. hüvely.
Gaïnerie, f. bőrtok, bőrdoboz;
2. tokgyár; 3. tokkeres-
kedés.
Gaïnier, m. tokcsináló; 2.
bot. cercis.
Gaîté, v. gaieté.
Gal, m. icht. ezüsthál; jeu.
cél; p. avoir le —, előnyt
nyerni.
Gala, m. díszünnepély; dísz-
ruha.
Galac'tie (-cie), f. méd. tej-
folyás; —tite, f. minér.
tejkő; —tode, a. méd. tej-
színű; —tologie, f. méd.
tejnye-tan.
Galamment (-la-man), adv.
nyájasan, udvariasan; 2.
csinosan, izlésteljesen; 3.
finomul, ügyesen.
Galanger, m. icht. békahal;
2. bot. galanyaggyökér.
Galant, m. szerető, kedves,
udvarló; 2. ravasz kópé;
on a prit le —, megcsíp-
ték a jó madarat; 3. für-
ge ifjú; 4. mod. mellbo-
dor; II. —, e, a. udvarias,
bátor, tisztességes, becsüle-
tes; 2. megelőző, szolgálat-
kész; 3. —e, buja, bujálkodó;
4. kellemes, izlésteljes, csi-
nos; 5. c'est un —, rühes;
†—ement, adv. merészen.
Galanterie, f. udvariasság,
módosság; 2. szolgálat-
készség; előzékenység; m.
p. szépelgés; 3. szerelmes-
kedés, bujálkodás; 4. figye-
lem; ajándék, emlék; iron.
rossz tréfa; fam. iron. bu-
jasenyv. [édelgő.
Galantin, m. kacki, balgóc;
Galantine, f. bot. hóvirág.
†Galantiser, v. a. udvarolni;
szerelmeskedni.

Gall'cisme

Galbanum (-nome), m. gal-
bán mézga; p. donner du
—, hű ígéretekkel biztat-
ni.
Galbe, m. arch. cikornya;
2. †zubony; 3. an. arc-
szög.
Gale, f. méd. rüh; p. qui à
la — se gratte, a ki rühes
vakarózik.
Galé, m. bot. mocsári rozsdá-
bura.
Galéace, galéasse, f. egy ár-
bocos hajó.
Galée, f. impr. hajó.
Galefretier, m. pop. gézen-
gúz.
Galéga, m. bot. holdruta.
Galène, f. chi. lágyany;
minér. ólomház.
Galéope, —pse, —psis, (-cice),
m. bot. — chanvrin, tar-
ka foganótt.
Galer, v. a. pop. vakarni; fig.
iron. — q., vkit jól elver-
ni; 2. v. n. ugrándoizni; 3.
se —, v. r. vakaróizni.
Galerand, v. butor (orn.)
Galère, f. mar. gálya; p.
vogue la —! szerencse ne-
ki; 2. v. bagne; men.
eresztő gyalu.
Galerie, f. arch. karzat;
képcsarnok; 2. folyosó;
th. nézőkarzat; expl. ak-
natornác.
Galérien, m. gályarab.
Galerie, f. északnyugoti szél.
Galet (-è), m. minér. hömp-
kő.
Galetas, m. padlásszoba.
Galette, f. pát. lepény; mar.
tengeri kétszersült; 2. arg.
oktondi.
Galettier, m. pát. lepénysütő.
Galeux, se, a. méd. rühes.
Galfatre, m. b. tetves.
Galgale, f. mar. hajóra-
gasz.
Galimafrée, f. cuis. vetrece.
Galimatias (-thiâ), m. zagy-
va beszéd.
Galine, f. icht. zsibbasztó
rája.
Galipot, m. com. fenyő mézga.
Galle, f. bot. noix de —, gu-
bacs; 2. ent. bugalégy.
Galli'cisme, m. francia nyelv-

Gallinace

sajátság; —eoles, m. pl. ent. guboncok.
 Gallinace, f. m. mér. fekete agátkő; —é, e, a. orn. tyúkfaj.
 Gallinsecte, m. ent. gubóbogár.
 Gallot, m. icht. tengeri kígyó.
 Galoche, f. sárcipő; 2. fasarkú cipő.
 Galochier, m. sárcipész.
 Galon, m. paszomány; p. quand on prend du — on n'en saurait trop prendre; ki nád közt ül, oly sipot farag, minőt akar; conf. csemegetartó; —ner, (-loné), v. a. paszománynyal borítani; —nier, m. paszománynos.
 Galop (-lo), m. vágatás; vágta; fig. aller le —, nagyozolni; donner un — à q., pop. vkit lefordani; 2. dans. galoptánc.
 Galopade, f. man. nyargalás; fig. csekély távolság.
 Galoper, v. a. vágatni; fig. fam. — q., vkit üldözni; 2. v. n. nyargalni; fig. barangolni.
 Galopin, m. fam. járó-inas; it. kukta; fig. kószagyerek; com. kontár; milit. nyargonc.
 Galvardine, f. esőköpeny.
 Galvauder, v. a. fam. lefordani; 2. elhányni (munkát).
 Gamache, f. szárharisnya.
 Gambade, f. bakszökés, vic-kándás; pop. faire des —s d'oreillers, ásítani.
 Gambader, v. n. ugrándo-zni.
 Gambadeur, se, a. ugrándo-zó.
 Gambage, m. cout. söradó.
 Gambillard, e, s. a. iron. sántikáló.
 Gambiller, v. n. fam. fityegni, evickélni.
 Gamelle (-mè-le), f. fatál.
 Gamin, m. kószafé; cuis. kukta; fam. kamasz; —er, v. n. kószálni; —erie, f. gaz csíny. [kórász.
 Gammare, m. h. n. vízen

Gamme

Gamme, f. mus. hangrovat; fig. changer de —, más hű-rokat pengetni; mettre q. hors de —, vkit sodrából kihozni.
 Ganache, f. an. ló álkapcája; fig. fam. oktondi; pop. ócska paróka.
 Ganche, m. karos akasztófa.
 Gandolin, m. pop. fajankó, totya.
 Gangli'forme, a. an. idegdúc-szerű; chir. holttetem alakú; —on, m. an. idegdúc; chir. holttetem; —onique, a. an. idegdúcos; système —, dúcrendszer.
 Gangrène (can-), f. méd. fene.
 se Gangrener (can-), v. r. méd. megfenésedni.
 Gangréneux, se, a. méd. fenés.
 Gangue, f. expl. ér, vákony. [kés.
 Ganivet, m. chir. kis metsző.
 Ganse, f. selyemzsineg.
 Gant (gan), m. keztyű; 2. fig. jeter le —, párbajra hívni; it. il est souple comme un —, fát vághatni hátán; elle a perdu ses —s, megesett; prendre des —s, óvatosan eljárni; * — jaune, piperkőc.
 Gantelet, m. vért keztyű; p. ce que le — gagne le gorgerin le mange, eből jött vagyonnak, eből kell elvesznie.
 Ganteline, v. campanelle.
 Ganter, v. a. keztyűthúzni; fig. cela ne gant pas du tout, nincs nyemre; 2. v. n. ces gants gantent bien, e keztyű jól áll; 3. se —, v. r. keztyűjét főlhúzni.
 Ganterie, f. keztyűs mester-ség; 2. k. bolt.
 Gantier, ère, s. keztyűs.
 Garantage, m. festés pirosító buzérrel.
 Garance, f. bot. pirosító buzér; 2. a. buzérpiros.
 Garancer, v. a. teint. pirosító buzérrel festeni.
 Garanceur, m. teint. buzér-festő.

Garde

Garancière, f. teint. buzér-föld; 2. buzérfestőde.
 Garannier, m. bot. sárga ibolya.
 Garant, m. (dipl. —te, f.), kezes.
 Garantie (-thie), f. kezesség; biztosíték; 2. kártalanítás.
 Garantir, v. a. kezeskedni; 2. biztosítani, megóvni; 3. se —, v. r. magát megóvni.
 Garbin, m. mar. délnyugoti szél.
 Garbon, m. orn. fogolyka-kas.
 Garbure, f. cuis. kenyérleves.
 Garçailleur, v. n. kurválkodni.
 Garce, f. b. kéjhölgy; 2. tleány.
 Garcette, f. man. vitorlakötél.
 Garcier, m. pop. kurafi.
 Garçon, m. fiú; 2. agglégény; com. segéd; 3. th. —d'accessoires, szertárnok; 4. arg. — de champagne, utonálló.
 Garçonaille, f. gyermekcsoport.
 Garçonner, v. n. pop. fiúk után futkosni.
 Garçonnerie, f. kicsapongó élet.
 Garçonnet, m. fiúcska; suhanc.
 Garçonnière, f. pop. feslett leány.
 Gardable, a. megőrizhető.
 Garde, f. őr; 2. őrség; fig. il a descendu la —, meghalt; 3. testőrség; — du corps, lovas testőrség; it. arg. tetű; 4. őrizet; com. de bonne —, tartós; 5. fölügyelés; 6. prendre —, vigyázni; e. f. pagony; erdőkerület; escr. kiállítás; — de l'épée, markolatellenző; p. il s'en est donné jusqu'aux —s, torkig itta magát; jeu. segédkártya; serr. őrleméz; vén. fattyú köröm; II. m. testőr; fölri-gyázó; — national, nemzetőr; — de nuit, éji őr;

Garde'bois

— des sceaux, *pecsétör*;
ch. de f. *vasuti ör.*
Garde'bois, m. *erdész*;
—bonnet, m. *süvegboríték*;
—boutique, m. *boltör*;
—chasse, m. *erdőkerülő*;
—côte, m. *parti ör.*; —crotte,
m. *előbör (kocsikon)*;
—écluse, m. *zsilipmester*;
—étalon, m. *ménmester*;
—feu, m. *kályharács*; —fo-
restier, m. *erdőcsész*;
—fou, m. *korlát*; *karfa*;
—foudre, *villámhárító*;
—magasin, v. —boutique;
—malade, s. 2. *betegápoló*;
—manche, m. *felűj*;
—manger, m. *éltár*;
—meuble, m. *bútorkam-
ra*; —nappe, m. *szalma-
tányér*; —porte, m. *ajtón-
álló*; —poussins, m. *écon.
csirkés kosár.*
Garder, v. a. *örizni*; *megő-
rizni*; fig. *bonne homme*,
garde ta vache, *vigyázz*,
meg ne csaljanak; it. il
nous a fait — le mulet, *hi-
ában várakoztatott*; 2.
megvédni, *óttalmazni*; 3.
— qch. *vmit megtartani*;
—rancune à q., *vki ellen
haragot táplálni*; 4. *elten-
ni*; en donner à — à q.,
vkit rászedni; 5. *teljesíte-
ni*, *eleget tenni*; *figyelni*;
6. se — v. r. *örizkedni*,
óvakodni.
Garde'-robe, f. *ruhatár*; 2.
ruhaszekrény; 3. *árnyék-
szék*; *gyalog árnyékszék*;
4. *előkötetény*; —robier, m.
ruhatárnok; —sacs, m.
pal. *iratör*; —salle, m.
escr. *elővívó.*
Gardeur, se, s. *pásztor*; 2.
gyűjtő.
Garde'-vaiselle, m. *ezüstre
ügyelő cseléd*; m — vigne,
szőlőcsész; — vue, m.
szemellenző; *fényellenző.*
Gardien, m. h. eccl. *zárdafő.*
Gardien, ne, s. a. *ör, őrző.*
Gardiennat, m. h. eccl. *zár-
dafőnökség.*
Gardiennerie, f. mar. *tűzér-
szoba*,
Gardoir, m. *kamra.*

Gardon

Gardon, m. pèche. *piros szár-
nyú keszeg*; p. être frais
comme un —, *vickándozik
mint a csik a varsában.*
Gare! i. *vigyázz!* 2. f. riv.
öböl; ch. de f. *kerülő.*
Garement, m. *dísz, díszíték.*
Garenne, f. *nyúlaskert.*
Garennier, m. *nyúlörző.*
Garer, v. a. riv. *öbölben ki-
kötni*; 2. se —, v. r. *öriz-
kedni*; *kitérni.*
Gargalisme, v. chatouille-
ment.
Gargamèle f. pop. *torok.*
se Gargariser, v. r. *méd.
gurgulázni.*
Gargarisme, m. *méd. torok-
öblítő*; 2. *gurgulázás.*
Gargo'tage, m. pop. *koty-
vasztás*; —te, f. *lacikony-
ha*; —ter, v. n. *lacikony-
hába járni*; 2. *roszul enni*;
—tier —ère, s. *ételárus, pi-
aci szakács*; 2. *kotyvasztó.*
Gargouill'ade, f. mus. *kelle-
metlen hangváltozék*; fam.
ivópohár; —e, f. *ereszcsa-
torna szája*; éperon. *zabla-
karika*; —ée, f. *vízömlés
csatorna szájából*; —ement,
m. *gurgulázás hangja*; has-
korgás; —er, v. n. *vízben
pocskolni*; pop. les boyaux
lui gargouillent, *korog a
hasa*; —is, m. fam. *pocskol-
lás*; pop. *haskorgás*;
—ette, f. *kancsó*; *kanna.*
Gargousse, f. artil. *töltény.*
Gargoussière, f. artil. *töltény-
táska.*
Garidelle, f. bot. *ánizsvirág*;
2. v. *rouge-gorge.*
Garigue, f. agr. *puszta.*
Garnement, m. fam. *gézén-
gúz, ebhendi, akasztófa vi-
rága.*
Garni, m. arch. *hézagöltő
kő*; 2. *butorozott hónapos
szoba.*
Garniment, v. garniture.
Garnir, v. a. *ellátni, beren-
dezni*; maison —ie, *bér-
ház*; 2. *díszíteni*; fig.
bourse bien —ie, *tele er-
szény*; *főlszerelni*; agr.
les blés sont bien —is, *a
vetés jól áll*; boul. — le

Gastéro-podes

four, *kemenőben fát szá-
rítani*; 3. se —, v. r. *magát
örizni*; *ellátni.*
Garnissaire, m. *adóhátrá-
lékoshoz szállásolt katona.*
Garnison, f. *helyőrség*; 2. v.
garnissaire.
Garnissage, m. *díszítés*; *föl-
szerelés.*
Garnisseur, m. *díszítő*; *föl-
szerelő.*
Garniture, f. *készület, tar-
tozék*; coutur. *díszíték*;
mar. *kötélzet.*
Garro, m. bot. *sasfa.*
Garou, m. bot. *tetűfa.*
Garouage, m. *feslettség, kor-
helység.*
Garouenne, m. *méc. emelő
csiga.*
Garranier, m. bot. *sárgavi-
ola.*
Garrot, m. *málhadorong*;
nyeregfa; *husáng*; orn.
csörgő ruca; man. mar.
Garrottage, m. *megkötözés.*
Garrotter, v. a. jur. *megkö-
tözni*; fig. — q. *vkit vala-
miben megakadályozni.*
Garroun, m. ch. *vén fogoly-
kakas.*
Gars, m. fam. *legény, su-
hanc.*
Garse, f. fam. *cavira, cevere
(serdülő leány).*
Garsette, f. orn. *fehérgém.*
Garvance, —che, f. bot. *ba-
golyborsó.*
Garzotte, v. sarcelle.
Gast, v. gaz.
Gascalope, f. cuis. *gödölény.*
Gascon, ne, s. a. *kérkedő*,
nyegle, hányaveti; —nade,
f. *kérkedés, nyeglegség*;
—ner, v. n. *hazudozni*;
kérkedni.
Gaspill'age (-pi-), m. *tékoz-
lás*; —er, v. a. *össze-viseza
hányyni*; 2. *tékozolni*; fig.
= son temps, *idejét vesz-
tegetni*; —eur, se, s.
tékozló.
Gaster (gas-tère), m. *méd.
alhas.*
Gastéralgie, gastralgie, f.
méd. gyomorfájás.
Gastéro-podes, m. pl. *haslá-
buak.*

Gastérostée

Gastérostée, f. icht. szálkás durbancs.
 Gastri'cisme, m. méd. gyomorcsorva; —cité, f. méd. gyomorlob kórjelei; —loque, v. ventriloque; —que, a. an. altesti; —te, —tis, f. méd. gyomorlob.
 Gastro'adynamique, a. méd. fièvre =, posláz; —branche, f. h. n. haskopolty; —bronchite, f. méd. gyomor- és gégelob; —cèle, f. méd. gyomorsérv; —cnémiens, s. a. pl. gáz-izmok; —lâtre, v. gastromane; —logie, f. főzéstan; *—mane, s. a. hashízlaló; —manie, f. hasgond; —nome, m. étművész; —nomie, f. étművészet; —tomie, f. chir. hasnyitás.
 Gat, m. mar. kirakodási lépcső.
 Gâteau, m. pât. lepény; p. il a trouvé la fève au —, eltalálta bibéjét; fig. partager le —, a nyereségben osztozni; pop. mère —, gyermekkényesztető; chir. tépsodrat; écon. — de miel, lépesméz.
 Gâte'-bois, —cuir, —plâtre, m. rossz asztalos, rossz cipész, rossz kömives stb.; —enfant, gyermekkényesztető; —ménage, s. házi békebontó; —métier, m. kontár; —papier, m. firkász; pâte, m. rossz süttö.
 Gâter, v. a. rontani; megkárosítani; elkontározni; 2. elrontani; fig. c'est un mari trop complaisant il —e le métier, nagyon előzékeny férj; megnehezíti a férjek helyzetét; 3. elkényesztetni; 4. se —, v. r. elromlani; fig. elkorhelykedni; elkényesedni.
 Gâterie, f. kényesztetés.
 Gâte'sauce, m. kotyvasztó; —tout, m. fajankó, totya.
 Gâteur, se, s. rontó.
 Gatilier, gattilier, bot. m. szűzfű. [gás.
 Gâtine, f. v. désert; vén. vá-

Gâtis

Gâtis, m. jur. marha okozta kár.
 Gaton, m. cord. szorítófa.
 Gattorugine, f. icht. eleven-szülő takrasz.
 Gauche, f. bal; 2. à —, adt. balra; 3. a. bal; fig. ferde, ügyetlen; egyenetlen; —ment, adv. ügyetlenül, fonákul.
 Gaucher, ère, s. a. balog.
 Gaucherie, f. ügyetlenség, golyhóság, kamaszság.
 Gauchir, v. n. oldalra hajolni, kitérni; fig. ötölni, hatolni; men. megvetemedni, homorodni.
 Gauchissage, m. meggörbülés.
 Gauchissement, m. hajlás, oldalra hajlás (testé).
 Gauchoir, m. kalló malom.
 Gaudage, m. teint. festés fogas rezedával.
 Gaude, vaude, f. bot. fogas rezeda; 2. kukoricakása.
 Gaudé, m. rövid szónoklat.
 Gaudéamus (-muce), m. burl. eszem-iszom, lakmározás.
 Gauder, v. a. teint. fogas rezedával festeni.
 †se Gaudir, v. r. vígadni.
 Gaudisserie, gaudisseur, v. raillerie, railleur. [etc.
 Gaudronner, etc. v. godron
 Gaufrage, m. manuf. mintázás; pât. kockalepénysütés.
 Gaufre, f. sejt, lép; 2. kockalepény; fig. fam. être la — dans une affaire, megszorulva lenni.
 Gaufre, v. a. manuf. habosra szöni; ling. ráncokat rakni.
 Gaufreur, se, s. manuf. kelme-mintázó.
 Gaufrier, m. pât. lepényvas; pap. mintadeszka; 2. pât. kockalepénysütő.
 Gaufroir, m. manuf. minta vas.
 Gaufrure, f. hímestinta.
 Gaulade, m. v. gaule; 2. f. fig. feddés, megrovás.
 Gaulage, m. gyümölcszedés póznával.

Gazetin

Gaule, m. gyümölcszedő pózna; man. lovarvessző; mar. lobogórúd.
 Gauler, v. a. póznával leverni (gyümölcsöt).
 Gaulette, f. vesszőcske.
 Gaulis, m. e. f. magcsemete; fiatal sudarfa.
 Gaulois, e, s. a. gallus; fig. c'est un bon —, igazlelkű ember.
 Gaupe, f. m. p. csatakos nőszemély; útcai kurva.
 Gauperie, f. szenny, piszok.
 Gauplume, a. boglyas, borzas.
 †Gausse, f. pop. bohózat, tréfa.
 †Gausser, v. n. pop. bohóskodni, hazudozni; 2. se — de q., v. r. vkit bolonddá tenni.
 †Gausserie, f. pop. kötekedés, ingerkedés.
 †Gausseur, se, s. gúnyoló, ingerkedő.
 Gautier, m. erdei lakos; 2. lázító; rabló.
 Gaux, m. levegőben szárított kender; arg. tetű.
 Gavache, m. gyáva; semmi-rekellő.
 Gavé, m. arg. részeg.
 Gaveau, m. céhtárs.
 Gavette, f. tir. arany v. ezüst sodrony.
 Gavion, m. pop. torok.
 Gavon, m. mar. kis hajószoba.
 Gayette, f. briq. gyantás föld.
 Gaz, m. chi., phys. légszesz.
 Gaze, f. manuf. fátyolszövet.
 Gazei'fiable, a. chi. légszeshépes; —fication, f. chi. l.sz.-szé változtatás; —fier, v. a. l.szeszszé változtatni; 2. se =, v. r. l.sz.-szé változni; —forme, a. chi. légsz. féle.
 Gazelle, f. z. zerna, gazella.
 Gazer, v. a. fátyolszövettel bevonni; fig. fátyolt vetni vmire.
 Gazetier, m. hírlapíró; 2. hírlapárus.
 Gazetin, m. írott hírlap.

Gazette

Gazette (-zète), f. hírlap; faïenc. tok.
 Gazeux, se, a. phys. légszesz-nemű.
 Gazier, ère, s. manuf. patyolatszövő.
 Gazon, m. gyepe, pázsit; —nage, —nément, m. gyepe-sítés; —ner, v. a. gyepe-síteni; se —ner, v. r. gye-pesedni; —neux, se, a. gye-pes.
 Gazouill'ard, csicsergő, csiripoló; —ment, m. csiripolás, csicsergés; 2. = d'un ruisseau, palack csörgése; —er, v. n. csicseregni; csörgedezni; fig. gagyogni; —is, m. poét. csicsergés, csiripolás.
 Geai, m. orn. szarka; — de montagne, hegyi holló; — de bataille, magnyító; — houppe, banka.
 Géant, e, s. óriás; 2. a. óriási.
 Géantisme, m. roppantság.
 Geigneux, se, a. nyöszörgő.
 Géhenne, f. théo. pokol.
 Geindre, m. boul. dagasztó; 2. —, v. n. nyöszörögni.
 Gel, m. bot. ragya.
 Gelable, a. megfagyható.
 Gélasin, m. an. arcgödröcske.
 Gélasines, f. pl. dent. metsző fogak.
 Gélatine, f. chi. kocsonyadék.
 Gélatineux, se, a. kocsonyás; 2. —, m. tengeri csiga.
 Gelée, f. fagy; —blanche, dér; cuis. kocsonya; — de mer, tajt.
 Geler, v. a. fagyasztani; 2. megfagyasztani; 3. v. n. fagyni, elfagyni; 4. imp. fagy; il a —é à glace, jég-gé fagyott; 5. se —, v. r. jéggé fagyni, megfagyni.
 Geleur, m. fagyasztó.
 Gélide, a. chi. könnyen fagyó.
 Gélif, gélis, a. m. e. f. fagy-repedékes.
 †Gélinage, m. cout. baromfi-adó.
 Geline, f. orn. tyuk.

Gelinette

Gelinette, —notte, f. hízlalt csirke; 2. —, — de bois, császárfajd; — d'eau, hóda.
 Gélissure, gélivure, f. e. f. fagyrepedék.
 Gême, f. színgyanta.
 Gêmeaux, m. pl. astr. ikrek.
 Géminé, e, a. pal. ismételt; bot. páros, kettős.
 Gémir, v. n. sóhajtani, nyöszörögni; siránkozni; turbékolni.
 Gémissant, e, a. nyöszörögve, siránkozva, sohajtva.
 Gémissement, m. sohajtás, nyöszörgés, siránkozás; turbékolás; dév. — du coeur, töredelem.
 *Gémisseur, m. nyöszörgő.
 Gemm'a (gem-ma), m. bot. rügy, bimbó; —ation, f. bot. rügyezés, bimbózás; —e (gè-me), a. minér. sel =, akna-, kőszó; 2. †f. drágakő; 3. bot. v. gemma; *—er (gem-mé), v. n. rügyezni, bimbózni; —ifère, a. minér. drága követeket termő; —ification, f. bot. rügyezés; —iforme, a. bot. bimbóalakú; —ipare, a. bot. rügysző, bimbózó; —iparité, f. bot. rügypézés.
 Gemmule, f. bot. bimbócscsa, rügycske.
 Génal, e, a. an. archoz tartozó.
 Génant, e, a. alkalmatlan, terhes.
 Genci'val, e, a. an. inyhez tartozó; —ve, f. an. iny; —vité, f. méd. inylob.
 Gendarme, m. csendőr; fig. c'est un beau —, csinos lo-var; 2. szikra; joail. sötét folt a gyémántban.
 se Gendarmer, v. r. fam. megharagudni, tűzbe jöni.
 Gendarmerie, f. milit. csend-őrség.
 Gendarmeux, se, a. joail. foltos.
 Gendre, m. vő; p. faire d'une fille deux —s, kettőnek ígérni, mit csupán egy kaphat.

Général

Gêne, f. kín; kényszer; kintpad; 2. kínzás; 3. nehézség; fig. gyötrelm; fesz; pénzzavar; 2. —s, pl. dob-húrok.
 Génés'logie, f. származat; származatrend; —logique, a. származati; nemzékrendi; —logiste, m. iztudós; p. mentir com. un =, olyat hazudni, mint egy ház.
 Génepi, m. bot. havasi üröm.
 Gêner, v. a. nyomni, fészíteni, szorítani; akadályozni; 2. fig. terhelni, zavarni, alkalmatlankodni; korlátozni, gátolni; 2. se —, v. r. magát erőltetni; iron. ne vous gênez pas! csak úgy mint honn! il ne se —e pour quoi que ce soit, nem engedi magát tartóztatni; il faut se — qf. pour ses amis, barátainkért néha áldozatot kell hoznunk.
 Général, m. milit. tábornok; 2. rendi főnök; 3. általános, egyetemes; 4. —, e, a. fő..., köz; 2. egyetemes, általános; 3. en —, adv. általában, egyetemleg, általánosan; —at, m. tábornokság, vezérség; 2. rendi főnökség; —e, f. milit. köz-, nagyriadal; 2. tábornokné; —ement, adv. általánosan, közönségesen; —isable, a. egyetemíthető; —isateur, —trice, a. egyetemítő, általánosító; —isati-on, f. általánosítás, egyetemítés; —iser, v. a. általánosítani; se =, v. r. általánosodni; —ité, f. általánosság; egyetemes-ség.
 Général, e, a. nemzett, alkotott; —ateur, m. ch. de f. gőzkazán; 2. — atrice, a. géom. alkotó; ligne = atrice, alkotó egyenes vonal; —atif, ve, a. nemző; faculté =ative, nemző tehetség; —ation, f. nemzés; nemződés; 2. támadás, keletkezés; 3. nemzedék, iva-

Géné'reusement

dék ; 4. nemzettség ; 5. emberíz, embernyom ; —ationel, le, a. phil. *tenyészet* ; passion = *ls*, családi szeretet ; —er, v. engendrer. **Géné'reusement**, adv. *nagylelkűleg ; bőkezűleg ; 2. bátran, vitézül ; —reux, se, a. nagy, nemes, nagylelkű ; poét. bátor, vitéz ; 2. adakozó, bőkezű ; —rique, a. nemi, nembeli ; —rosité, f. nagylelkűség, nemeslelkűség ; bőkezűség.*
Genêt, m. bot. *rekettye ; 2. man. spanyol mén.*
Genette, f. z. *nyest (keleten) ; man. à la —, adv. rövid kengyellel.*
Genèvre, —rier, v. *genièvre.*
Genèvrete, f. *borókabor.*
Genèvière, f. orn. *fenyűrigó.*
Génial, e, a. an. *térdhez tartozó ; 2. *lángeszű.*
***Génialité**, f. *lángelműség.*
Géniculé, e, a. *térd-, könyök alakú.*
Génie, m. *nemtű, védszellem ; 2. lángelme ; tehetség ; 3. szellem, jellem ; milit. mérnökkar.*
Génieux, m. pop. *nagy kávécsésze.*
Génien, ne, a. an. *állhoz tartozó.*
Genièvre, m. bot. *borókafenyű ; 2. fenyűmag.*
Génisse, genisse, f. *űsző.*
Géni'tal, e, a. *nemző . . . ; parties = es, nemzőrészek ; —teur, m. nemző ; —tif, m. gr. sajátító ; —toires, m. pl. an. tök, here ; —ture, f. g. p. gyermek-ivadék ; 2. physiol. méhmagzat.*
Genou, m. *térd ; fig. fléchir le —, megadni magát ; p. rompre l'anguille au —, hátul kötni a lovat ; bot. bűtyök, iz.*
Genouillé, e, a. bot. *bűtykös ; csuklós.*
Genouillièr, f. *térdras ; csizmatürem ; térdszíj.*
Genouillieux, v. *genouillé.*
Genre, m. *nem ; faj ; an. — nerveux, idegrendszer ; 2.*

Gens

fajta ; 3. írásmód ; p. on ne sait de quel — il est, az ember nem tudja, hányadán van vele.
Gens, s. pl. *népség ; emberek ; 2. szolga személyzet.*
Gent, f. *nép, nemzet ; 2. —, e, a. burl. takaros.*
Gentiane (-cia-), f. bot. *tarnics ; —jaune, kornisfű ; —ine, f. chi. tarnicskeserű.*
Gentil, s. a. *pogány ; hitetlen ; 2. —, e, a. fam. csinos, takaros, kedves, módos ; iron. különös.*
Gentile, f. *fehér márvány.*
Gentil'homme (janthilio-me), m. pl. —s —s (janthizo-me), *nemes, nemes ember ; p. — donne sa parole, bourgeois la tient, igérni uraság, megadni parasztság ; iron. kurta nemes ; 2. művelt, uri ember ; —hommer, v. n. urat játszani ; —hommerie, f. fam. nemesség ; —hommière, f. nemes telek.*
Gentillisme, v. *paganisme.*
Gentilité, f. *pogányság ; 2. bálvány-imádás.*
Gentillâtre, m. m. p. *kurta nemes.*
Gentillesse, f. autrf. *nemes tulajdon ; auj. nyájasság, udvariasság ; 2. módosság ; 3. csinos apróságok, encsenbencs.*
Gentiment, adv. *módosan, csinosan, takarosan.*
Génuflexion, f. *térdfajítás.*
Géo'centrique, a. astr. *földközponti ; —de, f. minér. csörgőkő ; —désie, f. földmérés ; —désique, a. földmérési ; —gnosie, f. minér. fölrétegtan ; —gnoste, m. f. ismerő ; —gnostique, a. f. ismei ; —gonie, f. f.-képződés ; 2. f. képződéstan ; —graphie, m. f.-leíró ; —graphie, f. f.-rajz ; carte de —, térkép ; —graphie, a. f.-rajzi.*
Géolage, m. jur. *börtönpénz.*
Geôle (jôle), f. jur. *börtön ; b.-ör lakása.*

Germani'que

Geôlier, ère, s. *börtönőr.*
Géo'logie, f. phys. *földészet ; —logique, a. földészeti ; —logiste, —logue, m. földész ; —mance, mancie, f. pontjóslat ; —mancien, m. pontjós ; —métral, e, a. j.-mérő ; mértani ; —métralement, adv. mértanilag ; —mètre, m. mérnök, f.-mérő ; —métrie, f.-mértan ; —métrique, a. mértani ; —métriquement, adv. mértanilag ; —ponique, a. földmivelési.*
Gérance, f. mar. *emelő csiga.*
Geranium (-ome), m. bot. *gerely.*
Gérant, e, s. *ügyvivő, ügynök ; rédacteur —, lapvezér.*
Gerbe, f. agr. *kéve ; gabnatized, dézma ; p. mieux vaut le lien que la —, a ruha többet ér gazdájánál ; artif. tűzkéve.*
Gerbée, f. agr. *takarmányszalma.*
Gerber, v. a. agr. *kévébe kötni ; 2. boroshordókat egymásra rakni.*
Gerbier, m. écon. rur. *kéverakás.*
Gerbière, f. *szalmás szekér ; 2. kévepajta.*
Gerbillon, m. *kévécske.*
Gerce, f. ent. *ruhamoly ; mar. repedés (fában).*
Gercer, v. a. *fölkarcolni, fölrepszteni ; 2. v. n. et se —, v. r. kirepedezni ; cserepedezni ; repedezni.*
Gerceux, se, a. *repedéses, hasadékos.*
Gerçure, f. *hasadék, repedés ; forg. hőtöret.*
Gérer, v. a. *vezetni, igazgatni.*
Gerfaut, m. orn. *kerecsen.*
Gerlan, gerlon, gerlot, m. pap. *bödön.*
Germain, e, a. *cousin —, unokavér ; jur. frère —, testvér ; 2. —, e, s. a. germán, német.*
Germandrée, f. bot. *tarorja ; petite —, közönséges t.*
Germani'que, a. *német ;*

Germant

—ser, v. a. németesíteni; 2. se =, v. r. németesedni; —sme, m. németesség.
 Germant, e, a. bot. csirázó.
 Germe, m. bot. csíra; hajtás; fig. csirája, kezdete, eleje vminek; 2. székfolt (tojásban); —r, v. n. csirázni, hajtani; fig. gyökeret verni.
 Germinal, m. h. de F. csirázás hava (márc. 21— ápr. 19.)
 Germinatif, ve, a. bot. csirázási.
 Germination, f. bot. csirázás; hajtás.
 Gerموir, m. brass. malátaszérű.
 Gersée, f. fehérítő.
 Gerzeau, m. bot. konkoly.
 Gésier, m. an. begy.
 Gésine, f. gyermekágy.
 Gésir, gir, v. n. ir. gyermekágyban fekünni; 2. v. gisant, git.
 Gesse, f. csicséri borsó; —tte, f. bot. bagolyborsó.
 Gestation, f. hasasság.
 Gestatoire, a. v. chaise (à porteurs).
 Geste, m. taglejtés; 2. pl. hőstettek; burl. on connaît vos faits et —s, ismerik viselt dolgait.
 Gesticulateur, trice, s. hadonázó; —lation, f. taglejtés; —ler, v. n. tagjait jártatni, epecselni.
 Gestion (gès-thion), f. igazgatás, vezetés.
 Géum (-ome), m. bot. ciklász.
 Get, m. arg. nád.
 Gèze, m. arch. földélzűg; briq. ürös téglá.
 Giare, v. giore.
 Giarende, girende, gorende, m. z. bálványkigyó.
 Gibbab, m. icht. halormós cett. [hátú].
 Gibbeux, se, a. pupos, görbe.
 Gibbosité, f. bot. kinövés; méd. púp.
 Gibecier, m. bőröndös.
 Gibecièrre, f. tűszű; vadásztáska; 2. szemfényvesztő tarisznnya.

Gibèle

Gibèle, gibelle, f. icht. kárász.
 Gibelet, m. t. t. csapfűrő; pop. il a un coup de —, bogara van.
 Gibelotte, f. cuis. csirkepörkölt.
 Giberne, f. milit. tölténytáska; fig. enfant de —, katonafiu; —rie, f. tölténytáskagyár.
 Gibet, m. akasztófa; p. le — n'est que pour les malheureux, a nagy tolvaj elszalad, de a kicsiny öl akad; it. le — ne perd point ses droits, kinek akasztófa helye, nem hal a vízbe.
 Gibier, m. ch. vad; fig. fam. cela n'est pas de son gibier, ez nem neki való; gibier de potance, akasztófa cimere.
 Giboulée, f. záporosó; — de grêle, jégeső; fig. ütleget.
 Giboya, souffleur, m. z. góliát kigyó.
 Giboyer, v. n. cserkészni.
 Giboyeur, m. cserkész, vadász.
 Giboyeux, se, a. vaddús.
 Giclet, m. bot. ugorkás magrugó.
 Giffle, f. pop. nyakleves.
 Giftmehl (ghift-mèle), f. expl. egérkő.
 Gifole, f. bot. csikos kecskerágó.
 Gigantesque, a. óriási.
 Gigot, m. bouch. cuis. ürücomb; man. ló fara; pop. étendre ses —s, lábát szétterpeszteni; mod. —s, dūdorújj.
 Gigotté, e, a. man. húsos farú.
 Gigotter, gigoter, v. n. rugdalózni, vergődni.
 Gigue, f. b. ugrófüles, virgona; arq. pofadék; cuis. özcomb.
 Giguier, v. n. ugrándoani.
 Gilet, m. mellény; —ier, m. mellénycsináló.
 Gille, gilles, m. faire —, kerekét oldani; 2. bohóc; fig. fam. oktondi, hüle.

Gît

Gillerie (gil'rie), f. hüleség.
 Gillette, f. g. p. cicomázott nő; historien de la reine —, rossz író.
 Gillit, m. orn. légykapó.
 Gimblette, f. pát. percc.
 Gingembre, m. bot. gyömbér.
 Gingembrine, f. gyömbérpor.
 Gingidium (-diome), m. bot. csombor.
 Ginglyme, m. an. csuklóizülés.
 Ginguier, v. giguer.
 Ginguet, s. a. torokkreszelőbor; 2. —, te, a. habit —, szűk kabát; fig. un esprit —, gyöngye agyú.
 Gipe, f. foszlány.
 Girafe, f. z. nyakorjány.
 Girande, f. artif. tűzkerék; hydr. sokcsövrű szökőkút.
 Girandole, f. écon. ágas gyertyatartó; —r, v. n. fig. élc után kapkodni.
 Giratoire, a. phys. kerengő; mouvement, —, kerengő mozgás.
 Girel, m. mar. v. cabestan; 2. icht. szívárhal.
 Girelle, f. mintakorong; 2. v. girel (2).
 Girofle, m. bot. szegfűbors; clou de —, szegfűszeg; mère de —, magszegfű.
 Giroflé, e a. szegfűnemű; 2. f. com. szegfűhéj; it. bot. színes ibolya.
 Giroflier, m. bot. szegfűborsfa.
 Girolle, v. chervi.
 Giron, m. öl, öböl; it. fig.; arch. lépcsőfok szélessége.
 Gironné, e, a. arch. marche —e, csigalépcső foka.
 Gironner, v. a. orf. kerekíteni.
 Girouette, f. szélkakas; 2. a. állhatlan, ingadozó.
 Girouetterie, f. állhatlanság.
 †Girouetteux, v. girouette (2).
 Gisant, e, a. fekvő; e. f. bois —, levágott fa.
 Gisement, m. fekvés.
 Gît, itt nyugszik; fam. tout — en cela, minden ettől függ.

Gítage

Gítage, m. charp. bordafák összeillesztése.
 Gíte, m. éji szállás, háló tanyája; charp. padlógerendák; cuis. bouch. fartő.
 Gíter, v. n. et se —, v. r. meghálni; oh. lesni, lesben állni.
 Giverner, v. n. arg. éjszakázni, korhelykedni.
 Givre, m. zúzmara; bot. ragya.
 Glabre, a. bot. síma.
 Glabríté, f. bot. simaság, fény.
 Glacant, e, a. jéghideg; fig. fagyos.
 Glace, f. jég; phys. fagy-pont; fig. un air de —, fagyos arc; 2. fagyalt; 3. tükröveg; pát. cukoröntet.
 Glacée, f. bot. jeges bojtvirág.
 Glacer, v. a. fagyasztani; fig. aboard —é, fagyos fogadtatás; 2. cukormázzal bevonni; manuf. fényesíteni; 2. v. n. et se —, v. r. megfagyni.
 Glacerie, f. tükröntőde; 2. tükröntés; 3. tükröskereskedés.
 Glaceur, m. manuf. fénymázoló.
 Glaceux, se, a. joail. homályos.
 Glacial, e, a. jéghideg, fagyos.
 Glacier, m. fagyaltkészítő; 2. tükröntő; 3. géog. havas, jégcsúcs.
 Glacière, f. jégverem; it. fig.
 Glacies-mariae (gla-cièce-ma-rié), m. minér. kő-tüveg.
 Glacis, m. lejtő; fort. vársík; peint. máz; taill. fércvarrat.
 Glaçon, m. jégdarab.
 Glais, glaise, f. verr. pestboltozat.
 Glaièul, glais, m. bot. nőszirm.
 Glaire, f. méd. nyálka; — d'oeuf, fehérnye.
 Glairer, v. a. rel. fehérnyével bevonni.

Glairoux

Glairoux, se, a. méd. nyálkás.
 Glaise, f. fazekas-agyag.
 Glaiser, v. a. agyaggal bevonni.
 Glaiseux, se, a. agyagos.
 Glaisière, f. agyagverem.
 Glaisine, f. agyag-ülledék.
 Glaiteron, v. glouteron.
 Glaive, m. pallos.
 Glame, f. ocul. csipa, csipalag.
 Glanage, m. kalászszedés, tarlózás.
 Gland, m. agr. makk; parch. csaptató; tabl. kapocsfa.
 Glandage, m. e. f. makkoltatási jog.
 Glande, f. an. mirigy; it. daganat; bot. ikra; man. —s, nyálmirigy.
 Glandée, f. écon. rur. makkolás; e. f. makkoltatás.
 Glandi'forme, a. an. mirigy; makkféle; —vore, a. makk-evő.
 Glandul'e, f. an. kismirigy; —eux, se, a. mirigyos; bot. ikrás; —iforme, a. mirigyalakú.
 Glane, f. kalászcsonló.
 Glanée, f. kacsavadászat.
 Glanement, v. glanage.
 Glaner, v. a. kalászt szedni; tarlózni; fig. böngészni.
 Glaneur, se, s. tarlózó.
 Glanis, m. icht. harcsa.
 Glanure, f. tarlózás; ennek jövedelme.
 Glapir, v. n. csaholni; fig. rikácsolni.
 Glapissement, m. csaholás; rikácsolás.
 Glaréole, f. orn. libuc, bibic.
 Glas, m. halálharang; csendítő; halottharangozás.
 Glatir, v. n. kurjantani.
 Glatissement, m. kurjantás.
 Glau, m. alom.
 Glèbe, f. fekvőjószág; féo. örökszolgaság; poét. rög.
 Glène, f. mar. kerekbe rakott alattság; pêch. halaskosár.
 Glette, f. ólom-fényle.
 Gliceau, m. cernagombolyag.
 Glissade, f. sikamlás, elcsúszás.

Gloseur

Glissant, e, a. sikamlós, csúszós; it. fig.
 Glissement, m. csúszkálás (jégen).
 Glisser, v. n. elcsúszni, megcsúszni; fig. fam. valaki iránt hűtlenné lenni; p. le pied lui a —é, pórul járt; 2. csúszkálni; korcsolyázni; fig. elsurranni vmin; II. v. a. csúsztatni; fig. becsúsztatni; 2. se —, v. r. elillanni, elsurranni; leereszkedni; lecsúszni.
 Glisseur, m. korcsolyázó.
 Glissoire, f. csuszka; e. f. facsúztató, ergetyű.
 Globe, m. golyó, teke; géog. — terrestre, földteke; an. — de l'oeil, szemteke; num. ország címerének golyója.
 Globeux, se, a. bot. tekéded.
 Globule, m. golyócsonló.
 Gloire, f. dicsőség; désireux de —, dicsvágyó; it. m. p. gög, hiuság; p. être dans la — de Bacchus, részegnek lenni; peint. dicsfény.
 Gloméré, e, a. bot. csomós.
 Glomérier, v. a. csomózni.
 Gloriette, f. kéjház kéjlak.
 Glorieuse, f. bot. dicsőke; icht. rája; *—s, pl. h. de F. juliusi napok (1830); —ment, adv. dicsőül, dicséretesen.
 Glorieuseté, f. gög, döllyf.
 Glorieux, m. dicsekedő, kérkedő; 2. —, se, a. dicső, dicséretes; kérkedő, dicsekedő.
 Glorifi'able, a. dicsőíthető; —ance, f. öndics, kérkedés; —cation, f. théo. dicsőítés; —er, v. a. dicsőíteni; 2. se =, v. r. magát dicsőíteni, magasztalni.
 Gloriole, f. kicsinyes dicsvágy.
 Glose, f. szómagyarázat, jegyzet; —marginale, oldal-jegyzék.
 Gloser, v. a. magyarázni, jegyzeteket írni; 2. v. n. rovogatni, róni.
 Gloseur, se, a. rovogató, rovó, megrovó.

Glossaire

Glossaire, m. *magyarázó-szótár*.
 Glossateur, m. *magyarázó, értelmező*.
 Glossite, f. méd. *nyelvlob*.
 Glosso'catoche, m. chir. *nyelvtartó*; —cèle, f. chir. *nyelviszam*; —come, m. chir. *csontküllő*; méc. *emelőgép*; —graphie, m. litt. *nyelvbúvár*; —graphie, f. an. *nyelvreírás*.
 Glotte, f. an. *hangrés*; 2. orn. *karis*.
 Glottile, f. méd. *hangréslob*.
 Glottorer, v. n. *kelepelni*.
 Gloulou, m. *hurukkolás; kotyogás*.
 Gloulouser, v. n. *hurukkolni*; 2. *kotyogni*.
 Gloussement, m. *kotlás, kárálás*.
 Glousser, v. n. *kotlani, kárálni*.
 Glouteron, m. bot. *bojtorján*.
 Glouton, ou goulou, m. z. *torcos borz*; 2. —, e, s. a. *nagybélű, falánk*; —nement, adv. *falánkul*; —ner, v. n. *zabálni, falni*; —nerie, ou gloutonie, f. *falánkság*.
 Glu, f. ch. *lép, madárlép*; jard. *cseresznyefa-gyanta*; poét. *báj, varázs*.
 Gluant, e, a. *ragadós, enykes*; pop. *il a les mains —es, könnyen kezében felejt vmit*.
 Gluan, m. ch. *lépvessző*.
 Gluber, v. a. *hámozni*.
 Gluer, v. engluer; 2. v. poisser.
 Glui, m. *fedőszalma*.
 Glumacé, e, a, bot. *pelcés*.
 Glume, v. balle (2).
 Glumelle, f. bot. *polyvácska*.
 Gluten (-tène), m. h. n. *enyű*; bot. *enyek*; chi. *dágvány*.
 Glutinant, glutinatif, v. agglutinant.
 Glutine, f. chi. *növényfehérnye*.
 Glutineux, se, a. did. *ragadós; sikeres*.

Glutinosité

Glutinosité, f. *ragadósság*.
 Glycérine, f. chi. *olaj-éd*.
 Glyphe, f. arch. *horony*.
 Glyptique (gli-tique), f. grav. *kövésés*.
 Gnac, m. *il y a du —, kutya van a kertben*.
 Gnafle, f. *szerencsétlen vetés (kockán)*; p. après rafle —, *derüre boru*.
 Gniant gniant, m. *dadogó*.
 Gniole, f. pop. *lökés*.
 Gnome, m. myth. *földmanó*.
 Gnomique, a. *elvmondatos*.
 Gnomon, m. astr. *napmutató*.
 Gnomonique, f. astr. *napóratan*; 2. *napóratani*.
 Go, tout de —, adv. pop. *teketória nélkül*.
 Goailler, etc. v. railler, etc.
 Gobbe, f. *mérgezett falat*.
 Gobeau, gobelet, m. *bilikom, serleg*; 2. *pohárnokság*; 3. *bűvész-serleg*; fig. *joueur de —, ravasz csalo*.
 Gobeleterie, f. *serleggyár*.
 Gobeletier, m. *serleggyáros*.
 Gobelins, m. pl. *szőnyeggyár (Párisban)*.
 Gobelotter, v. n. fam. *poharazni*.
 Gobe-mouche, m. orn. *zsaroly*; fig. fam. *szolgalelek*; it. *henyélő*; arg. *szabad körmives*.
 Gober, v. a. fam. *fölfalni, elnyelni*; p. *il a —é le morceau, horegra akadt*; fig. *időt vesztegetni*; 2. *elcsípni, elfogni (vkit)*.
 Goberge, m. icht. *gadóc*; 2. f. pl. *ágydeszka*.
 se Goberger, v. r. pop. *könynyülködni; mulatozni*; 2. v. se *moquer*.
 Gobet, m. fam. *harapás, falat*; fig. *prendre un homme au —, vkit nyakon csipni*.
 Gobeter, v. a. maç. *bevakolni*.
 Gobetis, m. maç. *vakolás*.
 Gobeur, se, s. *faló; könnyen hívő*; com. riv. *rakodó*.
 Gobie, m. icht. *tölcserhal*.
 Gobillard, m. *dongafa*.
 Gobin, m. fam. *púpos*; it. m.

Gogue

p. *c'est un plaisant —, tréfás ember*.
 Goblin, m. *manó, mumus*.
 Godaille, f. pop. *dözsölés, ivás*; —r, v. n. *iszákoskodni*; —ur, m. *iszákos*.
 Godan, m. fam. *donner dans le —, törbe kerülni*.
 Goddon, m. *pénzes ember*.
 Gode, f. orn. *tengeri sirály*.
 Godelureau, m. fam. *édelgő; hölgyrah*.
 Godenot, m. *szemfényvesztő báb*.
 Goder, v. n. *ráncot vetni*.
 Godet, m. *talpatlan pohár*; bot. à —, en —, bot. *kehely idomú*; it. *csésze; kehely*; fond. *öntölyuk*; peint. *festőteknőke*.
 Godiche, s. pop. *oktondi*.
 Godichon, ne, a. pop. *ostoba*; p. *chanter la mère —ne, vigan dalolni*.
 Godin, m. agr. *fiatal bika*.
 Godine, f. *lusta, feslett életű nő*; —tte, f. *szerető; ágyas*.
 Godiveau, m. cuis. *pâté de —, vagdalthús-pástétom*.
 Godron, m. coutur. *öbölránc*; redőző *vas*; orf. *homorúszél*.
 Godronner, v. a. mod. *öbölráncot rakni*; 2. bot. *feuille —ée, csipkés levél*.
 Godronneur, m. orf. *homorító*.
 Godronnoir, m. orf. *völgyelő véső*.
 Godure, f. *ál-ránc*.
 Goéland, goiland, v. gode.
 Goémon, gouémon, m. bot. *omboly*.
 Goet, gouet, m. vign. *hasajtó szőlő*.
 Goétien, ne, s. *lélekidező*.
 Goëtre, etc. v. goître, etc.
 Goffe, a. *esetlen, otromba*; 2. m. *pórnyelv*; —ment, adv. *esetlenül*; —rie, f. *otrombaság, esetlenség*.
 Gogaille, m. pop. *vendégség*.
 Gogo, à —, adv. fam. *bőven, bőségesen*.
 Gogue, f. cuis. *töltelék*; —nard, e, a. *pórias, tréfás*; 2. m. *bohóc*; —narder, v. n. *bohóskodni, pó-*

Goinfrade

rias tréfát űzni; —narde-
rie, f. aljas tréfa; —nettes,
f. pl. enyelgések; se —r,
v. r. pop. mulatozni, vi-
gadni; —ttes, f. bohózat,
tréfa; fam. être en —,
jókedvűnek lenni; 2. víg
lakoma; 3. csapszék.
Goinfrade, f. lakmározás.
Goinfre, m. pop. tobzódó;
—r, v. n. b. tobzódni;
—rie, f. b. tobzódás.
Goitre, m. méd. golyva.
Goitreux, se, a. méd. golyvás;
2. m. h. n. golyvás gyík; 3.
—se, f. orn. gödény.
Golfe, m. tengeröböl.
Golfiche, f. conch. gyöngy-
ház kagyló.
†Golille, f. mod. nyakbodor.
Golis, m. e. f. sudarfa (husz
éves).
Gollette, f. chev. vértíng.
Gomichon, m. pát. almás
píte.
Gomm'age, m. mézgázás;
—e, f. mézga; =gutte, sár-
ga mézga; =résine, méz-
gagyanta; —ement, m.
mézgázás; —er, v. a. méz-
gazni; —eux, e, a. méz-
ga ..; eau =, mézga-
víz; —ier, m. bot. mézgafa.
Gonagre, f. méd. térdkösz-
vény.
Gon-al-gie, f. méd. térdfá-
jás.
Gond, m. serr. ajtószark fig.
sortir des —s, fölgerjedni.
Gondole, f. mar. sajka;
ocul. szemszilke; écon.
csobolyó; voit. paraszt
koesi; —tte, f. sajkácska.
Gondolier, m. sajkás.
Gonelle, f. ch. vadászka-
bát.
Gonfalon, gonfanon, m.
templomzászló; —ier, m.
templomz. vivő.
Gonflement, m. fölpuhulás.
Gonfler, v. a. felfújni, puff-
asztani; 2. v. n. et se —,
v. r. puffadni, dagadni.
Gongron, m. méd. kemény
nyakdaganat; jard. bü-
työk.
Gonin, m. fam. ravasz kó-
pé.

Gonio'mètre

Gonio'mètre, m. math. szög-
mérő; métrie, f. szögmér-
tan; —métrique, a. szög-
mértani.
Gonne, f. mar. tonna; it.
kátrányos hordó; —lle,
—tte, f. bl. cimeres pán-
céling.
Gonorrhé, f. méd. kankó.
Gonz, m. arg. férfit; —esse,
f. arg. nő.
Gord, m. pêch. halrekesz;
2. géo. mélyút, hegytorok;
3. gyúpala-agyag.
Gordien, a. noeud —, gordi-
usi csomó; fig. fam. voilà,
c'est le noeud —, itt a bök-
kenő.
Goret, m. malac; cord. öreg
legény; mar. hajóseprő;
pop. ronda gyermek.
Goreter, v. a. mar. surolni.
Gorge, f. nyak; fig. fam.
faire grosse —, fölfuval-
kodni; 2. torok; fig. cou-
per la — à q., vkit tönkre
tenni; rendre la —, hany-
ni; it. fig. a lopott jószá-
got visszaadni; 3. kebel;
mell; 4. — de montagne,
hegyszoros; bot. cső, szár;
p. faire une — chaude de
qch., kedvére enni, inni;
tour. görfa.
Gorge'blanche, f. orn. hont-
madár; —bleue, f. orn.
kékbegyű dalár; — de pi-
geon, a. galambszín.
Gorgée, f. korty.
Gorge'fouille, f. men. hor-
nyoló gyalu; —nue, f.
orn. zsarolycsúp.
Gorger, v. a. tele tömni; túl-
terhelni, torkig étetni; fig.
on les a —és de biens, túl-
terhelték vagyonnal; 2.
se —, v. r. magát tele töm-
ni.
Gorgeret, m. chir. kutasz.
Gorgerette, f. gallér; nyak-,
mellbodor.
Gorgerin, m. cheval. nyak-
vértrész.
Gorge-rouge, v. rouge-gorge.
Gorget, m. men. hornyoló
gyalu.
Gorgette, f. nyakácska; 2.
csecsemőfölkötő-szalag.

Goulet

†Gorgias, m. nyak-, mellbo-
dor.
Gosier, m. torok; 2. gégecső;
ext. ell a un beau —, szép
hangja van; orn. grand —,
gödény.
Gosiller, v. n. pop. okádni.
Gosse, f. b. tréfa.
Gosser, etc. v. se gausser etc.
Got, m. pop. tetű.
Goton f. kurva.
Gouache, gouasse, f. vízfes-
tészet; vízfestmény.
Gouailler, etc. v. railler,
etc.
Goudaille, f. mar. sajkaszij.
Goudran, m. milit. szurok-
pözs.
Goudron, m. kátrány;
—nage, m. kátrányozás;
—ner, v. a. mar. kátrá-
nyozni; —nerie, f. kátrány-
gyár; —neur, m. kátrá-
nyozó; —neux, se, a. ká-
trány
Gouéper, v. n. arg. napot
lopni, henyélni.
Gouépeur, se, s. pop. nap-
lopó.
Gouet, v. arum.
Gouffre, m. torkolat, mély-
ség, nyílás; phys. —s, ör-
vény; fig. tékozló.
Gouge, f. man; serr., vág-
véső; 2. †szipa, szajha.
Gouger, v. a. mon. kívájni.
Gougère, f. cuis. túrós le-
pény.
Gougette, f. t. t. vájfurócs-
ka; kis csap.
Gouin, m. mar. rongyos ha-
jóslegény; 2. —e, f. v.
gouge (2).
Goujard, m. bádogos legény.
Goujat, m. katonaszolga;
maç. napszámos; 2. otrom-
ba ember.
Goujon, m. icht. görgöcse;
fam. faire avaler le — à q.,
vkit törbe csalni; arch. fo-
gas köldök; men. cövek,
pecsek, csap.
Goujonner, v. a. men. csap-
pal összefoglalni.
Goujure, f. mar. rovátk.
Goule, f. pop. számár szája.
Goulée, f. pop. falat.
Goulet, m. mar. szoros bejá-

Gouliastre

Gourmé

Grâce

rás kikötőbe; 2. v. goulot;
3. —te, v. goulotte.
Gouliastre, s. a. pop. nagy-
bélű.
Goulot, m. palack nyaka;
artill. v. ampoulette.
Goulotte, f. arch. csator-
nácska.
Goulou, n. v. glouton; 2. —,
e. a. jard. pois —, cukor-
borsó.
Goupille, f. horl. pecek; —r,
v. a. horl. peckelni.
Goupillon, m. cath. szentelő
ecset; 2. arg. pöcs; cart.
csirizelő pemet; écon. öb-
lőgető kefe; —ner, v. a.
écon. kefével tisztítani;
—nure, f. vign. szőlőbe-
tegség.
Gourd, e. a. megdermedt,
megmerevedett (hidegtől);
fig. il n'a pas les mains
—es, szeret dolgozni; it.
szeret ütleget osztogatni.
Gourde, f. bot. lopótök; 2.
pop. fillentés.
Gourdin, m. pop. furkós bot.
Gourdiner, v. a. pop. meg-
döngetni; 2. se —, v. r.
réc. egymást megverni.
†Gourdir, v. a. megmerevedni.
Goure, f. hamisított fűszer-
áru.
Gourer, v. a. com. hamisít-
ni; 2. r. pop. megcsalni;
3. se —, v. r. csalódni.
Goureur, m. com. áruhamisít-
tó; 2. pop. csaló.
Gourgande, —dine, f. pop.
utcai kurva.
Gourmade, f. ökölcsapás;
—r, v. a. q. megverni, meg-
öklözni.
Gourmand, e, s. a. ingyenc;
jard. zöldborsó; 2. fattyú-
hajtas.
Gourmander, v. a. megszi-
dni, pirongatni; fig. — ses
passions, szenvedélyét
megzabolázni; 2. se —, v.
réc., egymást szidni.
Gourmandiller, v. a. szeliden
megfeddni. [nyalánkság.
Gourmandise, f. ingyencség,
Gourme, f. vét. takony; fig.
fam. il jette sa —, dühöng;
2. feszeség.

Gourmé, e, a. peckes, feszes.
Gourmer, v. a. man. fölál-
lazni; 2. fam. pufolni,
döngetni; 3. ízlelni; 4.
3. se —, v. r. feszeskedni.
Gourmet, m. borizelő, bor-
értő; 2. ingyenc; nyalánk.
Gourmette, f. man. állazó;
fig. fam. il a rompu sa —,
szabad folyást engedett
szenvedélyeinek; mar.
áru-őr; hajósszolga.
Gournal, gourneau, m. icht.
kurrogó kolty.
Gouspiller, v. gausser.
Gouspin, m. pop. gyáva;
arg. irnok.
Goussaut, —ssant, s. a. man.
vastagnyakú; fig. lomha
ember.
Gousse, f. bot. hüvely;
— d'ail, foghagymagerezd.
Gousset, m. an. honalj-űr;
honaljszag; arch. gyám-
kapocs; fig. il a toujours
le — bien garni, erszénye
mindig tömött.
Goussette, f. bot. hüvelyke.
Goût, m. ízlés; 2. íz; szag;
p. morceau avalé n'a plus
de —, elmúlt esőnek nem
kell köpönyeg; 3. étvágy;
II. szép-érzése; 2. hajlam;
kedv; p. des —s et des
couleurs on ne peut dis-
puter, kinek a pap, kinek
a papné; 3. szerkezet.
Goûter, v. a. et n. ízlelni;
2. megízlelni; fig. megki-
sérteni; it. jóváhagyni;
helyeselni; it. tetszeni; 3.
élvezni; com. marchandise
—ée, keresett áru; 4. man.
— la bride, a zablához
szokni; II. v. n. ozsonnáz-
ni; III. — m. ozsonna.
Gouttant, e, a. csöpögő.
Goutte, f. csöpp; boire la —,
pálinkát inni; 2. adv. fam.
je n'y vois —, nem okos;
dom ki belőle; 3. — à —,
adv. csöppenként; II. méd.
köszvény.
Gouttelette, f. csöppecske.
Goutteux, se, s. a. köszvé-
nyes.
Gouttière, f. arch. eresz;
háztető; sell. —s d'un

cartosse, előbőr; an.
horny. [ható.
*Gouvernable, a. kormányoz-
Gouvernail, m. mar. kor-
mánylapát; fig. kormány-
rúd.
Gouvernant, e, a. kormány-
zó; 2. —, m. kormány-
zó.
Gouvernante, f. kormányzó-
nő; 2. nevelőnő; 3. gazda-
asszony. [zási.
Gouvernatif, ve, a. kormány-
Gouverne, f. com. szabály.
Gouvernement, m. kormány;
it. kormányzóság; it. fő-
parancsnokság; mar. ve-
zetés.
*Gouvernemental, e, a., kor-
mány . . . ; journal —, kor-
mánylap.
Gouverner, v. a. kormányoz-
ni; 2. ápolni, gondozni;
nevelni; 3. — q. uralgani,
parancsolni; comment
gouvernez-vous? miként
érzi magát? mar. kormá-
nyozni; fam. il —e bien
sa barque, jól intézi dol-
gait; p. selon ta bourse
—e ta bouche, addig nyuj-
tózzál a meddig a takaró
ér; 4. se —, v. r., viselni
magát, viselkedni.
Gouverneur, m. kormányzó;
főparancsnok; 2. igazgató;
mar. kormányos.
Gouvion, m. charp. csapszeg.
Grabat, m. vacok; il est sur
le —, nyomorog; it. végét
járja.
Grabataire, a. fekvő beteg.
Grabeau, m. com. áruhul-
ladék. [lás.
Grabelage, m. com. rostál-
Grabeler, v. a. com. rostálni,
válogatni.
Grabaleur, m. pharm. ros-
táló, tisztázó.
Grabuge, m. fam. civakodás,
perpatvar.
Grâce, f. kegy; hajlandóság.
2. kegymutatás; iron. la
belle —! mily nagylelkű!
3. kegyelem, megkegyelme-
zés; 4. kegyelem, irgalom,
könyörület; 5. hála; dév.
hálaíma; 6. de —, adt.

Graciable

ugyan kérem; II. báj, kecs, kellem; fig. mauvaise —, illetlenség.
 Graciable, a. megbocsátható; kegyelemre méltó.
 Gracier, v. a. jur. megkegyelmezni.
 Gracieusement, adv. bájosan, kellemesen; kegyesen.
 Gracieuser, v. a. nyájasan barátságosan bánni vkivel.
 Gracieuseté, f. szivesség, udvariasság; háladatos-ság; kegyadomány.
 Gracieux, se, a. kecses, bájos, kellemes, szeretetre méltó; barátságos, nyájas.
 Gracilité, f. — de la voix, hang tisztasága.
 Gradacion, f. rhét. fokozás; ext. fokozat.
 Grade, m. tiszteletfok; écol. rang; it. les —s, oklevél.
 *Grader v. a. rangra emelni.
 Gradille, f. arch. fogas horony.
 Gradin, m. toldófa; 2. hágsó.
 Graduation, f. did. fokítás; 2. sal. elpárologtatás.
 Gradué, m. tudornak avatott.
 Graduel, le, a. fokonkinti; —lement, adv. fokonkint.
 Grader, v. a. fokolni; 2. tudorrangozni.
 Graille, v. corneille.
 Gagne, f. grague, m. halrekesz.
 Graillement, m. rekedtség.
 Grailler, v. n. ch. összekürtölni; 2. h. n. károgni.
 Graillon m. maradék, hulladék; 2. márványhulladék; 3. pop. tarka; 4. pop. marie —, piszkos lotyó; 5. szalonnadarab.
 Graillonner, v. n. b. köpdösn.
 Graillonneur, se, s. b. köpdöső.
 Grain, m. gabona; gros —s, őszi g.; menus —s, tavaszi g.; 2. bogyó; mag, szem; p. tel —, tel pain, a milyen a mósó, olyan a törülköző; méd. árpa; fam. il a un —, bogaravan; 3. himminta (szövegeten); barka (bőrön); 4.

Graine

orf. szemer; 5. phys. záporosó; serr. kövéső.
 Graine, f. bot. vetőmag; fig. fam. elle monte en —, vénül; 2. t. t. —, m. barkás bőr.
 Grainer, grener, v. a. szemíteni; 2. t. t. barkázni.
 Grainier, ère, s. magkereskedő; bot. maggyűjtemény.
 Grainoir, m. artil. löpor-szita.
 Graissage, m. kenés.
 Graise, f. zsír; fam. faire de la —, lustálkodni; minér. hegyi gyanta.
 Graisser, v. a. kenni; pop. — les épaules à q., vkit megbotozni; 2. v. n. szívósodni.
 Graisserie, f. szalonnakereskedés.
 Graisset, m. z. lombász.
 Graisseux, se, a. zsíros.
 Graissier, ère, s. zsírkereskedő.
 Gramin, m. bot. ebfű.
 Graminée, a. fűnemű.
 Grammaire, f. nyelvtan; 2. nyelvisme.
 Grammairien, ne, s. nyelvtudós; nyelvtanító.
 Grammatical, e, a. nyelvtani; —lement, adv. nyelvtanilag.
 Granadille, v. grenadille.
 Grand, m. nagy, nagyság; 2. nagyúr; 3. en —, adt. nagyban; fig. penser en —, nemesn gondolkozni; II. —, e, a. nagy; it. fig. 3. sok, igen sok; 4. fontos, főképeni; 5. egész, teljes; 6. fő, nagy; — duc, nagyherceg.
 Grandelet, te, a. fam. nagyocská.
 Grande-marée, f. mar. szökő ár.
 Grandement, adv. nagyszerűen; nagyon, fölötte.
 Grandeur, f. nagyság; math. mennyiség; 2. fön-ség, magasság.
 Grandiose, a. nagyszerű.
 *Grandiosité, f. nagyszerűség.

Grasseyer

Grandir, v. n. nőni; fig. gyarapodni; 2. se —, v. r. nagyologni.
 Grandiscule, a. nagyos.
 Grange, f. csűr; battre en —, csépelni.
 Granit, —e, m. minér. magla.
 Granitique, a. maglász.
 Granivore, s. a. magevő.
 Granulaire, a. szemcsés; —lation, f. minér. szemcsézés; —le, f. bot. csiraszem; —ler, v. a. szemcsézni.
 Grapelle, f. bot. bojtortján.
 Graphique, a. did. ábrázolt; 2. írási; 3. szobrászati; —ment, adv. ábrázolva.
 Graphite, m. irla.
 Grappe, f. fürt; vét. pók; —lette, f. fürtöcske.
 Grapper, v. a. porrá dörzsölni.
 Grappeux, se, a. fürtös; fürtűs; 2. pop. undorító, piszkos, ocsmány.
 Grappillage, m. bilingérezés; 2. csereberélés.
 Grappiller, v. n. bilingérezni; 2. v. a. csereberélni.
 Grappilleur, se, s. utól szedő; fig. csereberélő.
 Grappillon, m. fürtöcske.
 Grappin, m. mar. négyágú horgony; it. szigony; fig. mettre le — sur q., vkit hatalmába keríteni; 2. t. t. kúszvas.
 Grappiner, v. a. mar. szigonyozni.
 Grappu, v. grappeux (1.).
 Gras, se, a. zsíros; kövér, hízott; potage —, húsléves; agyagos, kövér; termékeny; 2. sűrű, szívós; 3. zsíros, piszkos; 4. trágár, lucskos szájú.
 Gras-double, m. végbél; —fondu, f. vét. fehér hasfolyás.
 Grassement, adv. fam. kellemesen; dúsan.
 Grasset, te, a. kövéres; 2. m. vét. lágyék.
 Grasseyement, m. pere-gés.
 Grasseyer, v. n. peregni.

Grassouillet

Grassouillet, te, a. *húsos*; *rengő*.
 Grat, m. *tyúkkaparás*; p. je l'ai bien envoyé au —, *ajlót mutattam neki*; 2. —, e, a. *háladatos*; it. à son —, *tetszése szerint*.
 Grateau, v. gratteau.
 Grateron, f. bot. *ragadály*.
 Gratia-Dei (gra-cia-dé-i), m. bot. *réti csokorka*.
 Gratification, f. *kegyadomány*; *kárpótlás*.
 Gratifier, v. a. *megajándékozni*.
 Gratin, m. *fazékhoz égett étel*.
 Gratis, (-tisse), adv. *ingyen*; 2. *szabadjegy*.
 Gratiter, —tonner, v. n. *gógogni*.
 Gratitude, f. *háladatosság*.
 Grattage, m. *levakarás*.
 Gratte, f. *vakaró vas*.
 Gratteau, m. *vakaró kés*.
 Grattebosse, —boësse, f. *vakaró kefe*; †—boësser, v. a. *kefevel fényíteni*; —cu, —cul m. bot. *csipke*; —langue, m. *nyelvvakaró*.
 Gratteler, v. a. *könnyedén vakarni*.
 Gratteux, se, a. méd. *rühes*.
 Grattelle, f. méd. *száraz rüh*.
 Gratte'paille, f. orn. *kenderike*; —papier, m. *mázoló*.
 Gratter, v. a. *vakarni*; —l'épaule à q., *magát vkinél beházlegeni*; 2. *kaparni*; p. qui naît poule aime à —, *nem messze esik fájától az alma*; s'il n'a pas de quoi qu'il en —e, *kaparj kurta neked is lesz*; 3. *levakarni, kivakarni*; fig. —le papier, *körmölni*; 4. se —, v. r. *vakarózni*.
 Grattoir, m. *vakaró vas*; v. *kés*.
 Grattures, f. pl. *vakaré*k.
 Gratuit, e, a. *önkénti, önkényes*; *ingyen*; fig. *haszontalan*; phil. *ok nélküli*.
 Gratuité, f. *önkéntiség*; théo. *meg nem érdemlett kegyelem*.

Gratuitement

Gratuitement, adv. *ingyen*; 2. *ok nélkül*.
 Gratus, f. tan. *husoló vas*; 2. *hurnyagapjú*; —r, v. a. *levakarni*.
 Gravas, v. gravois.
 Gravatier, m. *murnyahordó*.
 Grave, a. phys. *nehéz*; 2. *komoly*; 3. *nyomás, nyomatos*; bot. *odeur* —, *erős szag*; mus. *ton* —, *mély hang*; gr. accent —, *súlyék*.
 Gravelée, a. f. *cendre* —, *nyers borkő*.
 Graveleux, se, a. méd. *húgyköves*; 2. *kövecses, porondos*; fam. *conte* —se, *sikamlós elbeszélés*. [cser.
 Gravelin, m. bot. *fürtös*.
 Gravelle, f. méd. *húgykő, vesekövec*; 2. *száritott borseprő*; it. *borkő*.
 Gravelure, f. *trágárság*.
 Gravement; adv. *komolyan*.
 *Gravéolance, f. *bűz*.
 Graver, v. a. *vésni, metszeni, karcolni*; 2. *être —é de petite vérole, himlőhelyes*; 3. v. n. *artil. szétpattanni*.
 Graveu, m. *vésnök*.
 Gravier, m. *kövec*, *porond*; méd. *húgy* —, *vesekő*.
 Gravi'fique, a. phys. *súlyosító*; —mètre, m. *súlymérő*; —métrique, a. *súlymérő*.
 Gravir, v. a. *megmászni*; v. n. *mászni*.
 Gravitation, f. phys. *nehézlés*; 2. *komolyság, méltóság*; 3. *fontosság*; 4. mus. *mélység*.
 Graviter, v. n. phys. *nehézleni*.
 Gravoir, m. t. t. *váj-, völgyelő véső*; cir. *kupás véső*.
 Gravois, m. *pudiva, purha*; 2. *törmelék*.
 Gravure, f. *vésnökség*; *réz-metszés*; *rézmetset*, *karc*; *fametszet*.
 Gré, m. *akarát, kedv, szándék*; 2. *ízlés, érzés, vélemény, tetszés*; 3. *prendre en* —, *szívesen venni*; 4. *savoir* —, *köszönettel lenni*; 5. de —, *adt. jóaka-*

Grêler

rattal, szívesen; it. de — à —, *barátságos megegyezéssel*.
 Grec, —que, s. *görög*; maintien —, *büszke tartás*; 2. *gör. nyelv*; p. c'est du — pour lui, *nem az ő eszéhez való*; 3. *être* — en qch., *tapasztalt, ügyes*; pop. il est un peu —, *kissé fukar*; 4. *hamis játékos*; II. —, —que, a. *görög*.
 Grécaliser, v. n. mar. *éjszakelet felé hajózni*.
 Grecque, f. rel. *metsző fűrész*; —r, v. a. rel. *bemet-szeni*.
 Gredin, e, a. *nyomorult, szegény*; 2. m. *semmirekellő; fukar*.
 Gredinerie, f. *szegénység, nyomorúság; fukarság*.
 Grément, m. mar. *kötélzés*; 2. *kötélzet*.
 Gréer, v. a. mar. *kötélzeni*; *fölszerelni*.
 Greffe, m. törv. sz. *iroda*; tv. sz. *írnokság*; 2. trv. sz. *írnok*; fam. il a pris cela dans son —, *az ő agyából került ki*; II. f. jard. *oltóág*; 2. *oltás*.
 Greffer, v. a. jard. *oltani, szemre oltani*.
 Greffeur, m. jard. *oltó*.
 Greffier, m. prat. trvsz. *írnok, tollnok*; 2. ch. *fogóeb*.
 Greffoir, m. jard. *oltókés*.
 Grège, a. et f. —, *soie* —, *grèze, nyers selyem*; écon. *bugagereben*.
 Grégeois, a. m. feu —, *görög-tűz*.
 †Grègue, f. *nadrág*; p. il a bien mis de l'argent dans ses —s, *jól megszédte magát*; tirer ses —s, *kereket oldani*.
 Grêle, a. *karcsu; tiszta, csengő; rikitó, éles*; an. *vékony*; II. f. *jégeső*; tour. *aranyráspoly*.
 Grêler, v. n. imp. il grêle, *jég esik*; 2. v. a. *toute la contrée a été —ée, az egész vidéket elverte a jég*; fig. fam. il a été —é, *sze-*

Grelet

rencsétlenül járt; visage —, himlőhelyes arc.
 Grelet, m. maç. csákánykalapács.
 Grelette, f. mon. pénzrúspoly.
 Grelin, m. mar. vontató kötél; kis horgonykötél.
 Grêlon, m. nagy jégdara.
 Grêlonnage, m. cir. ikrásítás.
 Grêlonner, v. a. cir. ikrásítani.
 Grelot, m. csörgő; fig. fam. attacher le —, veszélyt kockáztatni; brod. tűzdelési cérna.
 Grelotter, v. n. dideregni.
 Grelu, a. pop. szegény, nyomorult.
 Greluchon, m. választott kedves.
 Grément, v. grément.
 Grémil (-mi), m. bot. tengeri cikkszár.
 Gremille, f. icht. serinc.
 Gremillet, m. bot. egérfül.
 Grenade, f. bot. gránátalma; milit. gránát.
 Grenadier, m. milit. gránátos; bot. gránátfa.
 †Grenadière, f. milit. gránátos táska.
 Grenadille, f. bot. golgota.
 Grenadin, m. cuis. párolt borjuszletek.
 Grenage, m. szemítés.
 Grenaille, f. szemített érc; vasgöbecs; 2. murva.
 Grenailleur, v. a. szemíteni.
 Grenailleur, m. korpakereskedő; szemítő.
 Grenaison, m. agr. maggyűjtés.
 Grenat, m. lap. gránát; conf. citromhéj.
 Grenaut, m. icht. kurrogó koltty. [ni.
 Gremeler, v. a. corr. barkáz.
 Grener, v. n. agr. szemesedni; v. a. v. grainer.
 Greneter, v. greneler.
 Greneterie, f. magkereskedés.
 Grenetier, ère, s. magkereskedő.
 Grenier, m. magtár; —à sel, sóraktár; 2. padlás.

Grenoir

Grenoir, v. grainoir.
 †Grenon, grenou, m. hajszál; bajusz.
 Grenouillard, m. burl. kurutyoló.
 Grenouille, f. béka; pop. il n'est pas cause si les —s manquent de queue, nem találta föl a puskaport; it. lotyó. [koskodni.
 Grenouiller, v. n. pop. iszda.
 Grenouillière, f. békástó.
 Grenouillet, m. bot. mezei kőmag.
 Grenouillette, f. bot. torzsi-ka; chir. nyelvfekély.
 Grenu, e, a. magdús; bar-kás; pop. ripacsos.
 Grès, m. minér. fővenykő; 2. kőagyag; 3. vñ. agyar.
 Gréseux, se, a. minér. fővenyknemű.
 Grésièrre, f. homokkő-bánya.
 Grésil, m. daraeső; varr. törött üvegdarabka.
 Grésillement, m. daraesés.
 Grésiller, v. imp. darázni; 2. v. a. összezsugorítani.
 Grésillon, m. daralaszt.
 Grésillonner, v. n. cirpegni.
 Grésoir, m. vitr. hornyoló kés.
 Gresserie, f. coll. fővenykőmunka; 2. kőedény; 3. v. grésièrre.
 Grève, f. lapos homokpart; 2. tér neve Párisban; pop. faire —, strikolni (bérzsarolás céljából szünetelni); 3. lábszár.
 Grever, v. a. jogtalanságot elkövetni; zaklatni.
 Griannau, m. orn. kis fajd.
 Gribouillage, m. fam. mázolás.
 Gribouille, m. oktondi; p. fin com. — qui se cache dans l'eau crainte le pluie, eső elül csurgó alá menekülni.
 Gribouiller, v. n. fam. mázolni.
 Gribouillette, f. szembekötősdí; jeter son coeur à la —, akár kit is megszeretni; 2. à la —, adt. elhanyagva.
 Grièche, a. pie —, tarka har-kály; =, fig. zsémbes nő.

Griler

Grief (gri-èf), m. károsítás; jogsérelem; kár; 2. panasz.
 Grief (-èf), ève, a. nehéz, fájdalmas; 2. súlyos, igen nagy.
 Grièvement, adv. nehezen, súlyosan, durván.
 Grièver, v. a. károsítani; zaklatni; boszantani.
 Grièveté, f. súlyosság, nagyság.
 Griffade, f. karmolás.
 Griffe, f. köröm, karom; fig. je suis sous sa —, körmei közé kerültem; pop. il s'est fait donner sur les —s, emberére akadt; 2. nérbélyeg; bot. —d'ours, barcsakánt.
 Griffer, v. a. karmokkal megragadni.
 Griffet, v. martinet.
 Griffon (gri-), m. grifkeselyű.
 Griffonnage (gri-fo-), m. jirkálás.
 Griffonnement, m. dess. ros: vázlat.
 Griffonner (gri-fo-), v. a. et n. firkálni; 2. könnyedén vázolni; it. roszul rajzolni.
 Griffonneur, griffonnier, m. firkáló, mázoló.
 Grignon, m. gyürke; olajtörköly.
 Grignottement, a. pop. rágódás.
 Grignoter, v. n. pop. rágódni, rágicsálni; fig. nyereskedni.
 Grigou, m. pop. gézengű: zsugori.
 Gril (grí, ou gril'), m. rostély; dor. — à dorer, aranyozási rács; mar. hajóda. . .
 Grillade, f. cuis. rostélyos; 2. rostélyon sütés.
 Grillage, m. rostély; rácsozat.
 Grille, f. rács; — d'un couvent, nyelvrács; p. épouser une —, apácává lenni; hydr. rácsozat.
 Griler, v. a. cuis. rostélyon sütni; 2. megperzsálni, megégetni; 3. v. n. pirítani; II. v. a. rácsozni;

Grilletier

†Gringottée

Gros

III. se —, v. r., *pörköldö-
ni*; *magát megégetni*.
Grilletier, grilleur, grilla-
geur, m. *rácskészítő*.
Grilloir, m. drap. *rostpest*.
Grillon, m. *tücsök*; —criquet,
kabóca.
Grilloter, v. n. *cirpegni*.
Grimace, f. *fintor, fintorgás*;
2. fig. *tettetés*; 3. *tűpár-
nás dobozka*.
Grimacer, v. n. *fintorítani*,
fintorgatni.
Grimacerie, f. *fintorgatás*;
tettetés.
Grimacier, ère, s. *fintorkodó*;
fig. *képmutató*.
Grimaud, m. *abécés gyer-
mek*; 2. —, e, a. *roszkedvű*.
Grimauder, v. n. *abécét ta-
nulni*; 2. *duzzogni*.
Grimaudin, m. pop. *zsémbes*
öreg.
Grime, m. *abéce-tanuló*; 2.
zsugori, fősvény; th. *vén*
piperkőc.
†Grimelin, m. fam. *kis fiú*; it.
zsugori, fukarkodó.
†Grimelinage, m. *jukar já-
ték*; 2. *csékély nyereség*.
†Grimeliner, v. n. fam. *fuka-
rul játszani*; 2. *csékély*
nyereséget csinálni.
se Grimer, v. r. th. *ránco-
kat csinálni*.
Grimoire, m. *bükkönyv*;
pop. *il sait le —, ért a*
maga dolgához; fig. *érthet-
len zagyvalék*.
Grimpart, m. orn. *amerikai*
fakúsz.
Grimpant, e, a. bot. *kúszó*.
Grimper, v. n. *mászni, kúsz-
ni*; *kapaszkodni*; 2. se
—, v. r. *magasra mászni*.
Grimpereau, m. orn. *közön-
séges fakúsz*; — de mu-
raille, *falkúsz*.
Grimpeur, m. *mászó*; 2.
orn. v. *grimpereau*; icht.
— d'arbres, *kúszóhal*.
Grincement, m. *fogcsikor-
gatás*.
Grincer, v. a. *csikorgatni*
(*fogait*); *faire — l'archet*,
cincogni.
Gringalet, m. *sovány, gyön-
ge ember*; *csavargó*.

†Gringottée, f. *csicsergés*.
Gringotter, v. n. *csicseregni*;
pop. *fütyörészni*.
Gringuenaude, f. b. *kolonc*.
†Gringuenotter, v. n. *csat-
togni (fülemüléről)*.
Griot, m. boul. *korpaliszt*.
Griotte, f. bot. *meggy*; cuis.
árpalisztpép; 2. expl. *vö-
rös és sárga pettyes már-
vány*.
Griottier, m. bot. *meggyfa*.
Grippe, f. *szeszély*; fam. *el-
lenszenv*; méd. *nátház*;
— Jépus, m. pop. *porosz-
ló*.
se Grippeler, v. se gripper
(manuf.).
Gripper, v. a. fam. *megcsip-
ni, megfogni, elcsenni*;
nyakon csipni; 2. se —, v.
r. *merengeni, képzelegni*;
manuf. *összezsugorodni*.
Gris, m. *szürke szín*; man.
—sale, *sötétszürke*; —brun,
seregélyszürke; 2. —, e, a.
szürke; *il est un peu —*,
be van kapva; vin —, *fa-
kóbor*; *il fait —, borult*
idő van; *patrouille —e*,
éji őrvjárat; fig. fam. *faire*
— e mine à q., *mogorván*
nézni.
Grisaille, f. peint. *halvány*
festmény; 2. *szürke váz-
lat*.
Grisailler, v. a. *szürkén vá-
zolni*.
Grisard, m. v. *colin(-grisart)*;
2. minér. *kemény homok-
kő*.
Grisâtre, a. *szürkés*.
Griselette, f. orn. *halászká-*
Griser, v. a. leitatni (vkit);
2. v. n. *teint. fakulni*; 3.
se —, v. r. *bekapni*.
Griset, m. orn. *tengelic*.
Grisette, f. *szürke házi öl-
töny*; 2. *gyapjukelme*; 3.
kétes erényű fiatal leány;
4. orn. *pacsirta*; it. *ezüst*
strály; it. *kékbegyű mag-
nyitó*.
Grisoller, v. n. *énekelni (pa-
csirtáról)*.
Grison, ne, s. a. *ősz fő*;
man. *szürke*.
Grisonner, v. n. *őszülni*.

Grive, f. orn. *rigó*; *fenyű-
rigó*; fam. *il est soûl com.*
une —, holtrészeg.
Grivelé, e, a. *szürke és fehér*
pettyes.
Grivelée, f. fam. *dugpénz*.
Griveler, v. a. *tilos nyeresé-
get csinálni*.
Grivèlerie, f. *tilos nyeresz-
kedés*.
Grivelette, f. orn. *ökörszem*;
it. *húros rigócska*.
Griveleur, se, s. *tilos nyere-
séget húzó*.
Grivette, f. orn. *éneklő rigó*.
Grivois, m. *vidám fickó*; 2.
—, e, a. *vidám, vidor, jó-
kedvű*.
Grivoiser, v. a. *dohányt re-
szelni*; 2. *gyanús helyekre*
járni.
Grogard, e, s. *zsémbes, dör-
mögő*.
Grogne, f. *boszuság*; pop.
morgás, dörmögés.
Grogement, m. *röfögés*;
fig. *mormogás*.
Grogner, v. n. *röfögni*; fig.
morogni, dörmögni.
Grogneur, se, s. a. *zsémbes*,
komor, dörmögő.
Grognon, a. *házsártos, zsém-
bes*.
Groin, m. *disznóorj*.
Groisil, v. grésil, (verr.)
Grolle, f. v. *freux*, 2. *papucs*.
Grommeler, v. n. *düny-
nyögni*.
Grommeleux, se, a. *düny-
nyögő*.
Grondable, a. *szidható*.
Gronde, f. mus. *doromb*; 2.
v. *gronderie*.
Grondeau, m. icht. *kőmaró*
kolty.
Grondement, m. *dörgés*;
morgás.
Gronder, v. a. *megszidni, le-
hordani*; 2. v. n. *morogni*;
fig. *dörögni*.
Gronderie, f. *szidás, civako-
dás, zsémbeskedés*.
Grondeur, se, s. a. *civakodó*,
mormogó, zsémbeskedő.
Gros, m. *legnagyobb, legerő-
sebb, legvastagabb, része*
vminek; fig. — de l'armée,
a sereg zöme; 2. *főmű*; *fő-*

Gros'bec

bevétel; com. — de Naples, *sávos selyem*; II. —, adv. *sokat*; III. en —, adt. *nagyban*; fam. tout en —, *mindössze*; IV. —, se, a. *vastag*; — se femme, *kövér nő*; femme — se, *viselő nő*; — bois, *hasábos fa*; fig. être —, *kíváncsinak lenni*; 2. *nagy*; *magas*; 3. *durva*; — se besogne, *nehéz munka*; — pain, *feke-te kenyér*; fam. il est du — mur, *durva*; *goromba ember*; — rire, *hangos kacaj*; — vert, *sötét zöld*; 4. *tetemes*; mar. — temps, *viharos idő*.
Gros'bec, m. orn. *vasorrú magnyító*; — blanc, m. *ragasz*.
Groseille, f. jard. *ribiszke*; — verte, *egres, pöszméte*.
Groseiller, m. jard. *ribiszke-bokor*; — épineux, *pöszmétebokor*.
Grosse, a. v. *gros*; 2. —, f. *nagytucat*; jur. *okmány kiállítás*; imp. —s, —s de fonte, *öreg betűk, vezér betűk*.
Grossement, v. *gros*. (III).
Grosserie, f. *durva vasáru*; *nagykereskedés*.
Grossesse, f. *viselősség, nehézkesség*.
Grosset, te, a. *nagyocska*.
Grosneur, f. *vastagság*; *terjedelem*; méd. *daganat*.
Grossier, ère, a. *durva*; *vastag*; *esetlen, otromba*; *érezéki*; fig. *mensonge* —, *vastag hazugság*; *idée* — ère, *általános fogalom*; *müveletlen, neveletlen*; *goromba, botrányos*; com. marchand —, *nagykereskedő*.
Grossièrement, adv. *durván, gorombán, esetlenül*; 2. *nagyban, általában*.
Grossièreté, f. *vastagság, durvaság*; 2. fig. *durvaság, gorombaság*; it. *illetlenség, tudatlanság*.
Grossir, v. a. *vastagítani, nagyítani*; *erősíteni*; *emelni (hangot)*; 2. v. n. et se —,

Grossissement

v. r. *vastagodni, nagyob-bodni, nőni*; *sűrűsödni, tömörülni*; it. *szaporodni, dagadni*; *áradni*.
Grossissement, m. *nagyítás*.
Grossoyer, v. a. jur. *tisztázni, letisztázni*.
Grossulaire, m. minér. *zöld gránát*.
Grotesque, a. *természetlen*; fig. *nevetséges, csudálatos, tarkalékos*; 2. m. pl. *peint. tarkalék, tarkalékosság*; — ment, adv. *természetlenül, stb.*
Grotte, f. *barlang*.
Grou, m. *grouette*, f. jard. *kőfenék*.
Grouetteux, se, a. jard. *köves, kövecses*.
Grouillant, e, a. pop. *hemzsegő*.
Grouillement, m. *haskorgás*.
Grouiller, v. n. et se —, v. r. pop. *hemzsegni*; le ventre lui — e, *korog a hasa*; la tête lui — e, *rezega feje*.
Grouner, v. *grogner*.
Group, m. com. *tekeres (pénz)*.
Groupe, f. *peint., sculp. csoportozat*; *csoport*; *kristály, jegecek*.
Groupement, m. *csoportosítás*.
Grouper, v. a. *peint., sculp. csoportosítani*; arch. *összekapcsolni*; bot. *sorozni*; 2. v. n. *csoportosulni*; 3. se v. r. *egybegyülni*.
Gruage, m. cout. *faizás*.
Gruau, m. *derce, dara; darapép*; 2. orn. *darufi*; sal. — x, pl. *sóvödör*.
Grue, f. orn. *daru*; p. faire le pied de —, *sokáig egg helyen állni*; fig. *oktondi, hüle*; méc. *csiga*.
Gruet, v. a. *darálni*.
Gruerie, grurie, gruirie, f. *erdőszék*; *erdőjog*.
Gruger, v. a. *szétzúzni*; *rágódni, harapdálni*; g. p. *jölfalni*; *fölemészteni*.
Grugerie, f. fam. *csalás*.
Grugeur, m. pop. *pénzcsikaró, csaló*.

Guère

Gruller, v. n. *dideregni*; 2. v. a. jard. *megrázni*.
Grumeau, m. *rögecske, csomócska*; méd. *tejgomoly*.
Grumeler, v. n. *röfögni mint vadkan*; sang — é, *aludt vér*; 2. se —, v. r. *csomósodni*.
Grumeleux, se, a. méd. *csomós*; *bütykös*; *göcsös*; bot. *gümös*.
Grumèlement, — ellement, m. méd. *gümösödés*.
Gruon, m. *darufi*.
Gruyer, m. cout. *erdőbiró*; 2. —, ère, a. ch. *faucon* —, *kigyászó keselyű*.
Grylle, f. orn. *grönlandiai karakatna*.
Guasso (gou-asso), m. *vető hurok*.
Gué, m. *gázló*; fig. *sonder le —, vkit firtatni*.
Guéable, a. *átgázolható*.
Guède, f. bot. *festő csülleng*.
Guéder, v. a. *csüllenggel festeni*; b. *étellel túlterhelni (vkit)*; 2. se —, v. r. b. *megzabálni*.
Guéderon, m. *csüllengfestő*.
Guéer, v. a. *átgázolni*; 2. v. *aigayer*.
Guenille (ghé-), f. *rongy*; man. *szalmacsutak*.
Guenilleux, se, a. *rongyos, lompos*.
Guenillon, m. *rongyocska*.
Guenipe (ghe-), f. *csatakos, ronda nő*.
Guenon (ghe-), f. *hosszúfar-ku majom*; *nöstény majom*; fig. *riút nő*; p. pour épouser un singe il faut être —, *ki micsodás olyan-nal tart*. [majom.
Guenuche (ghe-), f. *nöstény*.
Guépard, m. z. *tigris szőrű farkas*.
Guêpe, f. ent. *darázs*; fig. *taille de —, darázs karcsú*.
Guépier, m. *darázsfészek*; orn. *gyurgyalag*.
Guépin, e, a. ent. *darázs*...; fig. *élces, ravasz*.
Guerdon, (ghèr-), m. *jutalom, díj*; bér; — ner, v. a. *megjutalmazni*.
Guère, — s, adv. *kevésbé, rit-*

Guèret

kán, *nem igen*; (ne s'emploie qu' avec la négative).
 Guèret (ghè-rè), m. *ugarföld*.
 Guéridon, (ghé-) m. *gyertyaláb*.
 Guérir (ghé-), v. a. *gyógyítani*; p. *médecin, guéris-toi toi-même, kiki a maga ajtaja előtt söpörjön*; 2. *meggyógyulni*; 3. se —, v. r., *magát gyógyítani*.
 Guérison, f. *gyógyulás*.
 Guérissable, a. *gyógyítható*.
 Guérisseur, m. *gyógyító; javos*.
 Guérite, f. *őrház*; p. *gagner la —, kereket oldani*; arch. *erkélyes házfödél*.
 Guerlande (ghèr-), f. mar. *görbített foglalo vas*.
 Guerimenter (ghè-), v. a. *zaklatni, nyugtalanítani*; 2. se —, v. r. *panaszkodni*.
 Guerpir (ghèr-), v. a. *elhagyni*.
 Guerre (ghère), f. *háboru*; fig. *cela n'est pas de bonne —, nem szabad*; 2. *üldözés*; fig. *faire la — à l'oeil, vkit szemmel tartani*; it. *fair la — aux mots, szórzált hasogatni*; p. *à la — comme à la —, a mint az idők és körülmények engedik*; nom de —, *álnév*.
 Guerrier —ère (ghèr-), a. *háborus, harcias, hadi*; 2. s. *harcos*; 3. —ère, f. bot. *szurkosmécsvirág*.
 Guerroyant, e, a. *harcvagyó*.
 Guet (ghé), m. *őr*; *éji őr*; mot du —, *jelszó*; fig. *connaître le —, tudni felőle*; 2. *őrcsapat*.
 Guet-apens (ghè-ta-pan), m. *les*; *leselkedés*; 2. *álnokság, árulás*.
 Guêtre, f. *lábtyú*; fig. pop. *tirer ses —s, elillanni*; 2. *charp. v. décharge*.
 Guêtrer, v. a. *lábtyút föladni*; 2. se —, v. r., *láb. fölhúzni*.
 Guêtron, m. *lábtyúcska*.
 Guette, v. *guêtre (charp.)*.
 Guetter (ghè-té), v. a. *lesni, meglesni*.

Guetteur

Guetteur, m. *leselkedő*; 2. *toronyőr*.
 Gueulard, m. fam. *kiabáló; zabáló*; fond. *adagnyulás*; 2. —, e, a. man. *kemény-szájú*.
 Gueule, f. *torok*; être fort en —, *locskos szájú*; mots de —, *szátyárság*; 2. *nyílás, lyuk, száj*.
 Gueulée, f. fam. *tele szájjal*; dire des —s, *szátyárkodni*.
 Gueuler, v. n. *lármázni; szájaskodni*; pop. *bögni, ordítani*; 2. v. a. ch., *megragadni*.
 Gueuleton, m. *lakmározás*.
 Gueulette, f. verr. *nyílás*.
 Gueusaille, f. fam. *csöcselék*; —r, v. n. *koldulni*.
 Gueusard, m. *koldus, koldus fiú*.
 Gueuse, f. fond. *tusak*; com. *cérnacsipke*.
 Gueuser, v. n. *koldulni*; 2. v. a. *kolduskenyeret enni*.
 Gueuserie, f. *koldulás*; 2. *csalás*; 3. fig. *potomság, nyomoruság*.
 Gueux, se, a., *nyomorú, szegény*; 2. s. *koldus*; pop. *c'est une —se, lotyó*; 3. m. *semmire kellő*; 4. pop. *parázsfazék*.
 Gui, guy (ghi), m. bot. *fa-gyöngy, gyimbor*.
 Guichet (ghi-), m. *kapuajtó; kandi lyuk*.
 Guichetier, (ghiche —tié), m. *tömlőctartó legény*.
 Guide (ghi-), m. *vezető, kalauz*; men. *gyaluszárny*; II. f. sell. *gyeplő*.
 Guide-âne, m. *vonatvezető*; pop. *szamárvezető*.
 Guider, v. a. *vezetni*.
 Guidon, m. autrf. *zászlója*; 2. *zászlótartó*; 3. arq. *irányzó*; icht. *dobáncs*.
 Guignard, m. orn. *olaszpinty*.
 Guignart, m. icht. *lazac*.
 Guigne, f. jard. *édes cseresznye*. [da.
 Guigneaux, m. *tűzfalgeren-*
 Guigner, v. a. *szemügyre venni*; 2. v. n. *sandítani, félszemmel lesni*.

Guinda

Guignette, f. orn. *parti lile*.
 Guignier, m. jard. *édes cseresznyefa*.
 Guignoler, m. *cseresznyepalinka*.
 Guignon, m. fam. *szerencsétlenség*; jouer de —, *szerencsétlenül játszani*.
 Guignonnant, e, a. *boszantó*.
 Guilboquet, m. men. *párvo-nasz*; 2. *szádfúró*.
 Guillage, m. brass. *erjedés*.
 Guillaume, m. men. *foglalo gyalu*.
 Guilledin (ghi-leu-), m. man. *poroszká*.
 Guillemet (ghi-lieu-mé), m. imp. *idéző jel*; —er, v. a. *idézőjel közé foglalni*.
 Guillemot (ghi-lieu-mo-), m. orn. *vöcsög*.
 Guiller, v. n. brass. *erjedni*; 2. *megcsalni*.
 Guillère, f. *rongyszedő*.
 Guilleret, te, a. *fürge, vidám, vitor*; 2. *sikamlós*.
 Guilleri, m. *csiripelés*; 2. *veréb*.
 Guillocher, v. a. grav. *ci-kornyákat vésni*.
 Guillochis, —chure, f. arch. *ci-kornya*; jard. *téveg, tömkeleg*.
 Guilloire, f. brass. *forrkád*.
 Guillotine, f. *nyaktiló*.
 Guillotinement, m. *nyakti-lőzés*.
 Guillotiner, v. a. *nyaktilózni*.
 Guimauve, f. bot. *ziliz*.
 Guimauux, m. pl. cout. *két fűvű (rét)*.
 Guimbarde (ghein-), f. tár-szekér; 2. *doromb*; 3. men. *hornyoló gyalu*.
 Guimpe, f. *melllebel*; mod. *nyakkendő*; it. *himzett előing*.
 Guimpée, a. f. men. *doucine —, párkánygyalu*.
 Guimper, v. a. h. eccl. *apácává avatni*; 2. se —, v. r., *apácává lenni*.
 Guinche, f. cord. *simitófa*; 2. pop. *szajha*; it. pop. *csapszék*.
 Guinda, m. drap. *posztócso-tú*.

Guindage

Guindage, m. fölhuzás; it. csigabér.
 Guindal, —das, —deau, m. emelő csiga.
 Guinder, v. a. fölcsigázni; fig. túlfessitni; 2. se —, v. r. fauc. magasra emelkedni; fig. képzelősködni; it. nagyologni.
 Guinderesse, f. mar. fölhúzó kötél.
 Guinderie, f. feszeség, peckesség.
 Guindoule, f. mar. hajócsiga.
 Guindre, m. manuf. gombolyító.
 Guingois, m. ferdeség, kajzaság; 2. de —, adt. ferden, kajszán; c'est un —, hóbortos.
 Guinguet, a. m. szűk.
 Guinguette, f. csapszék; 2. kétkerekű kocs; 3. mezei lak; 4. écon. rossz bor.
 Guiorer, v. n. cincogni.
 Guiper, v. a. pass. sodorni.
 Guipon, m. még. meszező pemet; mar. kenőpemet.
 Guipure, f. brod. sodrott himzés.
 Guirlande, f. virágfüzér; —r, v. a. virágfüzerekkel ékíteni.
 Guisarme, f. kétélű bárd.
 Guisarmier, m. alabárdos.
 Guise (ghi-), f. mód; 2. en —, adt. helyett.
 Guispon, v. guipon.
 Guitarin, m. bot. hegedűfa.
 Guitran, v. brai.
 Gume, gumène, gumme, f. mar. horgonykötél.
 Gummifère, a. mézgatarmó.
 Gundun, —don, m. z. vándorhangya.
 Gunel, gunnel, m. icht. siklónyalakahal.
 Gurneau, m. icht. páncélos kolty.
 Gustatif, ve, a. an., iz...; nerfs, —s, iz-idegek.
 Gustation, f. izlés; 2. izlelés.
 Guttural, e, a. torok...; gr. son —, torokhang.
 Gymnase, m. ant. torna; 2. középtanoda.
 Gymnaste, m. tornatanár.

Gymnastique

Gymnastique, a. tornászati; 2. f. tornászat.
 Gynandre, a. bot. anyahimmes.
 Gyné'cée, m. ant. nőlak; —cocratie, f. nőuralom; —cocratique, a. nőuralmi; —comane, m. nők bolondja; —comanie, f. nővagy.
 Gynide, m. h. n. csira.
 Gypse, m. minér. gipsz, fősz.
 Gypseux, se, a. minér. gipsz nemű; méd. goutte — se, láb-köszvény.
 Gypsifère, a. minér. gipsztartalmu.
 Gyratoire, v. giratoire.
 Gyrène, a. f. grenouille —, békafi.
 Gyrie, f. szemfényvesztés; fig. tettetett fájdalom.
 Gyrin, m. ent. forgancs.

H.

H (autr. a c h e, f., auj. h e, m), h, a betűsorozatban 8. Egyáltalában néma a latin eredetű szavak elején, s midőn a gyökszó h-val kezdődik; a többiben hangzik. Különbben ama szavaknál, hol hangzik ' jeggyel jelöltük.
 'Ha, i. ah! hah!
 Haberon, m. bot. hélazab.
 Habile, a. ügyes; 2. kitűnő; jur. képes; pop. szorgalmas, gyors; —ment, adv. ügyesen.
 Habileté, f. ügyesség.
 Habilissime, a. fam. nagyon ügyes.
 Habilitation, f. jur. jogképesség adományozása.
 Habilité, f. prat. képesség.
 Habilitér, v. a. jur. képesíteni; 2. s'—, v. r. képesedni.
 Habillage, m. cuis. elkészítés a sütésre; bouch. fejtés; cham. bőrköteg; car. színezés.
 Habillé, e, a. öltözött; habit —, díszöltözék; cart. carte —e, színezett kártya.

'Hachette

Habillement, m. ruházat.
 Habiller, v. a. öltöztetni; abs. mon tailleur —e bien, szabóm jó munkát készít; it. cette étoffe —e bien, e kelme jól áll; fig. — son visage, kendőzni; it. elpalástolni; pop. —q. de toute pièces, vkit jól lehordani; bouch. fejteni; cart. színezni; cuis. elkészíteni; écon. — le chanvre, meggerebenelni; tann. — un cuir, cserzeni; 2. s'—, v. r. öltözködni; ruhát szerezni.
 Habilleur, m. pell. cserző; 2. —, euse, s. th. színházi szabó.
 Habit, m. ruha; kabát; szerzetruha.
 Habitable, a. lakható.
 Habitant, e, a. prat. lakó; 2. s. lakos.
 Habitation, f. lakás; tartózkodási hely.
 Habiter, v. a. lakni; 2. v. n. tartózkodni.
 Habituation, f. segédlelkézési állomás.
 Habitude, f. szokás; physiol. méd. testalkat, kedély; 2. szoros ismeretség.
 Habitué, m. segédlelkész; 2. rendes vendég.
 Habituel, le, a. szokott; megörögzött; —lement, adv. szokás szerint.
 Habituer, v. a. szoktatni; 2. s'—, v. r. szokni.
 'Habler, v. n. kérkedni, dicsekedni.
 'Hablerie, f. kérkedés, nagyizolás.
 'Hableur, se, s. hazudozó, nagyizoló; kérkedő.
 Hachard, m. forg. metszővas.
 'Hache, f. fejsze; bárd; h. n. —s de pierre, vesekövek.
 'Hache-paille, m. écon. szecs-kutvágó.
 'Hacher, v. a. vagdalni; fig. — la paille, idegen nyelvet törni; grav. vonalosan árnyazni; maç. megfaragni.
 'Hachereau, —ron, m. balta.
 'Hachette, f. kétfejű kalapács; bárdocsk.

'Haehis**Halenée****'Harangue**

'Haehis, m. cuis. *vagdalt hús*.
 'Hachoir, m. cuis. *vágódeszka*; it. *vágókés*.
 'Hachot, v. hachereau.
 'Hachure, f. t. t. *vonalos metszés*.
 'Hagard, e, a. *vad, zavart, tévedező*; esprit —, *durva, makacs ember*.
 Hagio'graphe, a. *becikkezeten; utólag készült*; 2. *szen-tek életirója*; —graphie, f. *szen-tek életleírása*.
 'Haie ('hê), f. *sövény*; — de soldats, *sorfal*; 2. en —, adt. *egysorban*.
 'Haie ! i. *gyí te !* — au bout, adv. *cela lui rapport mille francs et =, ezer frankot jövedelmez neki, és még valamivel többet*.
 'Haillon (ha-lion), m. *rongy, cafat*.
 Haim, m. *szakálhorog*.
 'Haine, f. *gyűlölet*; fig. *ellen-szenv*; 2. en —, adt. *gyűlöletből*.
 'Haineux, se, a. *gyűlöletes*.
 'Hair, v. a. *gyűlölni*; 2. *utál-ni*; 3. se —, v. r. *önmagát utálni*; it. v. réc. *egymást gyűlölni*.
 'Haïre, f. *szörköntös*; ch. *csa-pos gím*.
 'Haïreux, a. m. *hideg és ned-ves; borzongós*.
 'Haïssable, a. *gyűlöletre méltó*.
 'Haïsseur, se, s. *gyűlölő*.
 'Hait, m. *egészséges vidám-ság*; 2. —é, e, a. *vidám, megelégedett, víg*.
 'Halage, m. *hajóvontatás*.
 'Halbran, m. orn. *vad ka-csaí*; pop. *c'est un —, ál-hatlan ember*.
 Halbrené, e, a. v. albrené.
 'Hâle, m. *nap heve; aszály*; —bas, m. mar. *vitortaru-dak levétele*.
 'Hale-bouline, m. mar. *ta-pasztalatlan matróz*.
 Haleine, f. *lélekzés; poét. szellő*; 2. *lélekzet, lehelet*; fig. *faire des discours à porte d'—, alkalmatlan fe-csegés*; it. *reprandre —, magát kifujni*; it. *tout*

d'une —, *egyhuzomban*; bot. — de Jupiter, *ernyős konkoly*; 3. en —, adt. *il me tient touj. =, nincs nyugtom előle*; tenir q. =, *valakit bizonytalanságban hagyni*.
 Halenée, f. *kellemetlen lehelet*.
 'Halener, v. a. q. *megszagol-ni (vkít)*; ch. *szimatolni*.
 'Haler, v. a. riv. *vontatni*; mar. *lehúzni*; ch. *uszítani*; agr. *fölületesen szántani*; 2. *barnítani (napról)*; — le chanvre, *kendert szárít-ni*; 3. pop. *elrabolni, el-szöktetni*; 4. se —, v. r. *megbarnulni*; mar. *szél el-len vitorlázni*.
 'Haletant, e, a. *lihegő*.
 'Haleter, v. n. *lihegni*.
 'Haleur, m. riv. *vontató*; orn. *kecskefejű*.
 †Halientique, a. *halászati*; 2. f. *halászat mestersége*.
 Haligourde, m. bouch. *der-cekenyér*.
 Halin, m. pêch. *hálókötél*.
 Halitueux, se, a. méd. *nyir-kos*.
 'Hallage, m. cout. *helypénz*.
 'Halle, f. *árucsarnok*; dames de la —, *párisi halárus-nők*; glac. *tüköröntöde*; *kocsiszin*.
 'Hallebarde, f. *alabárd*; p. cela rime com. — et mi-séricorde, *illik hozzá mint számár hátára a bársony nyereg*.
 'Hallebardier, m. *alabárdos*.
 'Hallebreda, s. *esetlen nő*; *kamasz*.
 Halle-croc, m. pêch. *halász-szigony*.
 'Hallier, m. *bokor, csalt, ha-raszt*; ch. *háló*; com. *csar-nok-őr*; *sátoros kalmár*.
 Hallucination, f. méd. *káp-rázat, révedezés*; fig *szem-fényvesztés*.
 Halluciné, e, a. *révedező*.
 'Halo, m. phys. *udvar*; méd. *csecshomály*.
 'Hâloir, m. fil. *kenderszá-rító*.
 'Halo-mètre, m. *sómérleg*.

'Halot, m. ch. *tengerinyúl lyuka*.
 'Halte, f. mil. *megállás*; 2. *pihenés*; 3. i. *megállj*; 4. — là, adv. *ne tovább*.
 'Hamac, m. mar. *függőágy*.
 Hamadryade, f. myth. *fa-nimfa*.
 'Hamaux, m. pl. pêch. *tág-szemű hálórekesz*.
 'Hameau, m. *tanya*.
 Hameçon, m. pêch. *szakál-horog*.
 'Hampe, f. *nyél*; bot. *szár*; ch. *szűgy*.
 Hamster (amstèr), m. z. *hőr-csög*.
 †'Hanap (-ape), m. *kancsó*.
 'Hanche, f. an. *tomp, csípő*.
 'Hanebane, v. *jusqu'ame*.
 'Hangar, m. *pajta*; *gyakor-lóház*; expl. *aknaszín*.
 'Hanneton, m. ent. *cserebo-gár*; fig. *szeleburdi*; bout. *tincsrójt*; —er, v. n. *csere-bogarászni*.
 Hansard, m. jard. *kertész-kés*.
 'Hansièrre, f. mar. *vontató köté*.
 'Hanter, v. a. *látogatni*; köz-lekedni (vkivel); p. il a —é la foire, *sokat tapasztalt*; 2. v. n. *gyakran el-járni (vhová)*.
 'Hantise, f. fam. *bizalmas közlekedés*.
 'Happe, f. *marokvas*; 2. *csá-kánykapocs*; — de portes, *tolózár*; luth. *szorittyú*; 3. *kézisajtó*.
 'Happe'chair, m. *kapzsi*; fig. pop. *zabáló*; —lourde, f. lapid. *hamis gyémánt*; ext. *encsenbencs*.
 'Happer, v. a. *elkapni*; fig. *megcsipni, elfogni*.
 'Haquenée, f. *poroszka*; fig. pop. *c'est une grande —, esetlen nő*.
 'Haquet (-ké), m. *görkocsi*.
 'Haquetier, m. *taligás*; it. *taligás ló*.
 'Harame, f. bot. *balzsamter-mő nyárfa*.
 'Harangue, f. *megköszöntés*; *megszólító beszéd*; fam. *fe-csegés*.

'Haranguer

- 'Haranguer, v. a. nyilvános beszédet tartani; 2. v. n. szónokolni; buzdítani.
'Harangueur (-gheur), se, s. szónok.
'Haras, m. man. ménes.
'Harassement, m. kimerült-ség.
'Harasser, v. a. kifárasztani.
'Harassier, m. méneshivatalnok.
'Harceler, v. a. zaklatni; ingerelni; guer. nyugtalanítani; 2. se —, v. r. magát kinezni; it. v. réc. egymást zaklatni; ingerelni.
'Harcèlerie, f. —lément, m. zaklatás; ingerkedés.
'Harceleur, m. ingerkedő; fig. gyötrő szellem.
'Harde, f. ch. farka; 2. füzér; csatlószíj; 3. pl. ócska ruha; limlom.
Hardeau, m. bot. v. vaurien; charp. tartókötel.
Hardées, f. pl. ch. vadkár.
†Hardelle, f. fiatal leány.
'Harder, v. a. ch. összefűzni.
'Hardi, e, a. bátor, merész; 2. vakmerő; szemtelen.
'Hardiesse, f. bátorság, merészség; 2. vakmerőség; szemtelenség.
'Hardiment, adv. bátran, merészen; vakmerőn, meg-gondolatlanul.
Hare! i. ch. hahó! 2. m. gúzs.
'Hareng (-an), m. hering; vivre d'un —, mértékletesen élni; p. la caque sent touj. —, vér nem válik vízzé.
'Harengaison, f. heringhalászat; ennek ideje.
'Harengère, f. heringárusnő; fig. szájaskodó nő.
'Harengerie, f. heringvásár.
'Harenguière, f. pêch. heringháló.
'Hargne, v. chagrin; 2. se —r, v. se disputer.
'Hargnerie, v. dispute.
'Hargneux, se, a. mogorva; zsémbes, alattomos; fig. marakodó.
Hargouler, v. a. jól megrázni, torkon ragadni.

'Haricot

- 'Haricot, m. bot. babuga; g. p. hôtél des —s, nemzet-örök börtöne.
Haricoter, v. n. m. p. zsib-áruszkodni; fukarkodni.
'Haridelle, f. gebe.
'Harle, 'herle, m. orn. bukruca.
Harmonica, m. mus. hang-
gora.
Harmonie, f. öszhang; öszhangzat; fig. egyetértés.
'Harmonier, v. a. öszhangzásba hozni; 2. s'—, v. r. egyetértetni.
Harmonieusement, adv. öszhangzólag.
Harmonieux, se, a. öszhangú, hangegyező.
Harmonique, a. egyező; 2. f. öszhangtan; —ment, adv. öszhangzólag.
Harmoniser, v. harmonier.
'Harmonisme, v. imitativ.
Harmoniste, m. mus. hang-szerző.
Harmotome, m. minér. mel-lékmetsző könnyű pat.
'Harnachement, m. fölhá-mozás; lószerszám; fig. quel —! mily csudálatos öltözkék!
'Harnacher, v. a. voit. fölhá-mozni; 2. fig. izléstelenül öltözni; 3. se —, v. r. fig. nevetséges módon piper-kézni.
'Harnacheur, m. szíjgyártó.
'Harnais, poét. 'harnois, m. lószerszám; 2. fogat; 3. gaz. rub. készülék; mil. fegyverzet; fam. s'échauf-fer dans son —, tűzbe jöni.
Harpace, a. h. u. ragadozó; 2. —s, m. pl. ragadozók.
'Harpagon, m. fam. fősvény.
'Harpaille, v. canaille.
'Harpailleur, v. n. szétoszlani; 2. se —, v. réc. egymással dulakodni.
'Harpailleur, se, s. koldus.
Harpale, m. ent. szökcsér.
'Harpe, f. mus. hárfa; fig. pop. jouer de la —, kimél-ve megfogni; it. il est pa-rent du roi David et joue de la —, gazember, csaló;

'Hâte

2. arch. főgazás; p. mena-cer q. de la —, vkit do-ronggal fenyegetni; fort. dobogó. [karcsu.
'Harpé, e, a. ch. izmos és
'Harpeau, m. mar. kapó-, vető-csáklya.
Harpens, m. orn. nagy füles bagoly.
'Harper, v. a. q. qch. fam. fogni, megfogni; 2. se —, v. réc. egymást megra-gadni.
'Harpeur, v. harpiste.
'Harpie, f. hárpia; fam. go-nosz nő.
Harpier, v. a. rabolni.
se 'Harpigner, v. r. dula-kodni.
'Harpin, m. riv. csáklya.
'Harpiste, s. mus. hárfas.
'Harpon, m. pêch. szigony; serr. vaskapocs.
'Harponnage, m. pêch. szigonyászás. [nyászni.
'Harponner, v. a. pêch. szigo-
'Harponneur, m. pêch. cet-szigonyász.
'Hart, f. gúzs; jur. kötel; sentir la —, az akasztófát megérdemelni.
'Hasard, —zard, m. véletlen, eset, szerencse; un meuble de —, olcsón vett bútor; 2. à tout —, v. blanche; 3. par —. adt. véletlenül; 4. veszély; nourri parmi les —s, veszélyek közt nőtt fel. [lott.
'Hasardé, e, a. romlott, pál-
'Hasardément, v. hasard (3).
'Hasarder, v. a. kockáztatni, merészelni, merni; p. qui ne —e rien n'a rien, a ki mer az nyer; 2. se —, v. r. magát veszélynek kitenni.
'Hasardeusement, adv. koc-káztatva.
'Hasardeux, se, a. merész, vakmerő; 2. veszélyes, koc-káztatott.
'Hase, f. nyul nőténye.
Haste, f. am. dárda; 2. —é, e, a. bot. gerelyalakú.
'Hâte, f. sietség; faire —, sietni; 2. avec —, en —, adt. gyorsan; 3. à la —, adt. sietve.

'Hâtelettes

'Haut

Hébraiser

'Hâtelettes, f. pl. cuis. *rostélyos szeletkék*.
'Hâter, v. n. *sietni*; 2. *siettetni*; 3. se —, v. r. *sietni, sürgölődni*; p. qui trop se — e se fourvoie, *lassan járj, tovább érsz*.
'Hâtereau, m. cuis. *pörkölt máj*.
'Hâteur, m. *sültekre ügyelő szakács*.
'Hâtier, m. cuis. *nyárstartó vas*.
'Hâtif, ve, a. jard. *kora, koránérő*; it. fig.
'Hâtiveau, m. jard. *koránérő gyümölcs*.
'Hâtivement, adv. *korán*.
'Hâtivité, f. *koraérés*.
Hâture, f. serr. *zárapoc*s.
'Hauban, m. arch. *álláskötél*; mar. *árboc kötélzet*.
'Haubaner, v. a. arch. *kötellekkel megkötni*.
'Haubannier, m. *szűcs*.
'Haubergenier, m. *vértkovács*.
'Haubergeon, m. *kis vértíng*.
'Haubert, m. *vértíng*; pán-cél.
'Haulée, f. pêch. *makárháló*.
'Hausse, f. alj, aljzat, talap; com. *szökkenés*.
'Haussement, m. *emelés (hangé)*; *vonás (vállé)*; *magosítás (talajé)*; *fölverés (árué)*.
'Hausser, v. a. *fölemelni; magasítani; emelni; vonni*; pop. il a — é le coude, *leitta magát*; 2. fig. — la paie, *fizetést emelni*; — le coeur à q., *bátorítani*; 3. v. n. *nőni, áradni*; com. *szökkeni*; 4. se —, v. r. *lábujjhegyre állni*; le temps se — e, *az idő derül*.
'Haussoire, f. hydr. *zúgó*.
'Haut, m. *magasság*; fig. il est tombé de son —, *nagyon megijedt*; 2. *csúcs, orom*; le — du pavé, *járda*; dîme du — et du bas, *gyümölcs- és gabna-tized*; p. le — défend le bas, *valóságos madárijesztő*; fig.

sur le — du jour, *déltájban*; II. adv. *magasan, fön; hangosan*; il a été pendu — et court, *tekotoria nélkül fölkötötték*; — et bas, *végképen*; III. là —, *ott fön*; en —, *felül*; d'en —, *felülről*; par —, *fölfelé*.
'Haut, e, a. *magas; mély*; la mer est — e, *a tenger háborog*; 2. *felső*; 3. *világos; hangos*; fig. *fenhéjázó*; 4. *magasztos, nagy*; — e antiquité, *őskor*; messe — e, *nagymise*; 5. homme —, *göggös ember*; man. mener un cheval — e la main, *a kantárt rövidre húzni*; fig. faire qch. —, *önhatalmulag cselekedni*; — le bras! *gyorsan!*
'Haut-à-bas, v. porte-balle.
'Hautain, e, a. *göggös, dölyfös*; 2. m. jard. *fölfutó szőlő*; — e ment, adv. *dölyfösen, göggösen*.
'Hautbois, m. mus. *búgósíp*; — boïste, m. *búgósípos*; — bord, m. mar. *magas födélzet*; — de-chausses, m. *térdig érő nadrág*; p. elle porte le —, *asszony fején a süveg*; — dessus, m. mus. *felhang*.
'Haute'contre, f. mus. *mély felhang*; 2. — de violon, *brácsa*; — cour, f. *legfőbb törvényszék*; — futaie, v. *futaie*; — grive, f. orn. *léprigó*; — justice, v. *justice*; — lite, v. *lice*; — lutte, v. *lutte*; — marée, v. *marée*.
'Hautement, adv. fig. *merészen, bátran, vakmerően; kereken, nyiltan*; 2. *nyomatékosan, erélyesen*; 3. *göggösen, büszkén*.
'Haute'paie, f. *pénzpór*; — puissance, f. *nagyhatalom*; — taille, f. *tenor*.
'Hauteur, f. *magasság*; 2. *magaslat*; 3. — d'eau, *víz mélysége*; 4. *tető, csúcs*; 5. fig. *erély, szilárdság*; *gögg; önkény; kevélység, dölyf*.

'Haut'-fond, v. bas-fond; — fourneau, m. *olvasztókemence*; — gout, m. *csípős íz*.
'Hautin, m. icht. *ezüsthal*.
'Haut'-justicier, v. justicier; — le corps, m. man. *ugrás*; fig. faire un —, *bámulni*; méd. —, *gyomorgörcs*; — le pied, m. mil. *számfölötti*; un —, *semmirekellő*; — le mal, m. méd. *nehézkór*; — pondus, m. mar. *esős felhő*; — somme, m. méd. *gutaités*.
'Hâve, a. *halvány, sovány, sávos*.
'Haveau, m. sal. *sulyok*.
'Haveron, m. agr. *hélazab*.
'Havet, m. mét. *vashorog*.
'Havir, v. a. *megégetni*; 2. se —, v. r. *megégni*.
'Havre, m. mar. *kikötő*.
'Havresac, m. *tarisznya; batú; bördő*.
Hayer, v. a. et n. agr. *sövényt rakni*.
'Hazard, etc. v. 'hasard, etc.
'Hé, i. *héj! hé! oh!*
†Heaume (hō-me), m. bl. *sisak*; — r, v. a. *sisakot kovácsolni*.
†Heaumerie, f. *sisakgyártás*.
†Heaumier, m. *sisakműves*.
Hebdoma'daire, a. *hetenkin-ti*; — ment, adv. *hetenkint*; — dier, m. *hetes*.
Hébé, f. méd. *vénus dombja*.
Héberge, f. pal. *közösfal magassága*.
Hébergement, m. *szállásdús*.
Héberger, v. a. g. p. *szállást adni*.
Hébétation, f. *elmetompaság, tompultság*.
Hébété, m. *tompa eszű*; — é, e, a. *tompult, eltompult*.
Hébéter, v. a. *elbutítani, eltompítani*; 2. s'—, v. r. *elbutulni*.
Hébichet, m. suer. *nádrosta*.
Hébraïque, a. *héber*; — ment, adv. *héberül*.
Hébraisant, m. *héber nyelvtudós*.
Hébraiser, v. n. h. *nyelvet tanulni*.

Hébraïsme

Hébraïsme, m. *héber nyelv-sajátság*.
 Hébreu, m. *héber nyelv*; 2. a. v. *hébraïque*.
 Hécatombe, f. ant. *száz ökönyi áldozat*; fig. *vérontás*.
 Hèche, f. *szekéroidal*.
 Hectisie, hectique, v. *hétisie*.
 Hégémo'nique, a. méd. *fonctions* = s, *állati test működései*; —nie, f. *hatalom-főnség*.
 'Heiduque (è-duc), m. *hajdu*.
 Heim, i. *nemde?*
 Heimer (è-me), m. *akó*.
 Hein, i. *nos?*
 'Hélas! i. *fájdalom; sajnós!*
 2. m. *sohaj, jajgatás*.
 Hélien'e, f. bot. *örvénygyökér*; —ne, f. chi. *örvénydék*.
 'Héler, v. a. mar. *megszólítani*; 2. se —, v. réc. *egymást megszólítani*.
 Hélianthe, m. bot. *napvirág*.
 Hélianthème, —émum, m. bot. *kék démutka; tetemoldó szuهار*.
 Hélice, f. géom. arch. *pörge vonal*; —s, pl. *cikornyák*; astr. *nagy medve*; an. a *fül külső körvonala*.
 Hélio'carpe, m. bot. *kunkor*; —centrique, a. astr. *napközépi*; —gnostique, s. théo. *napimádó*; —graphie, m. *napleíró*; —graphie, f. *n.leírás*; —graphique, a. n. *leírás*; —mètre, m. astr. *n.mérő*; —scope, m. opt. *napcső*; —state, m. n. *állító*; —trope, m. bot. *napfüve*; 2. *napraforgó*.
 Hélix, v. *hélice* (an.).
 Helluation, f. *korhelység, vásottság*.
 Helmin'thes, m. h. n. *bélférges*; —thique, m. *féregszer*; —thologie, f. méd. *féregtan*.
 Hélonias, m. bot. *lónya*.
 Hélope, m. ent. *rejtény*.
 Helvelle, f. bot. *redőcsőg*.
 Helvétique, a. *helvét*; corps —, h. *szövetség*.
 Héma'gogue, s. a. *vértisz-*

Héméra-lopie

tító; —lopie, f. méd. *vér-ömleg (szemben)*; —nthe, f. bot. *vérnye*; —tite, f. minér. *vérkő*; —tocele, f. méd. *vérsér*; —tographie, m. méd. *vérleíró*; —tographie, f. *vérleírás*; —toide, a. méd. *vérszerü*; —tologie, f. phys. *vértan*; —tose, f. méd. *vérré változás*; —burie, f. méd. *vérhugyozás*.
 Héméra-lopie, f. méd. *farkas sötétje*.
 Héméro'calle, f. bot. *siliom*.
 Hém... , fél... (mint előrag).
 Hémí'-crânie, f. méd. *fejgörcs*; —cycle, m. *félkör*; —méroptères, m. pl. *félröpök*; —onite, f. bot. *tejfű*; —pagie, v. —crânie; —plégie, —plexie, f. méd. *szélütés féloldalon*; —sphère, m. géog. *félgömb*; —sphérique, a. *félgömbalakú*.
 Hémó'cerchne (è-mo-cèrkne), m. méd. *véromlás (torokból)*; —die, f. dent. *fogvásottság*; —mètre, m. phys. *vérmérő*; —phobie, f. méd. *vériszony*; —phtalmie, f. méd. *véromlás*; —ptysie, f. méd. *vérköpés*; —rrhagie, f. méd. *vérfolyás*; —rrhinie, f. méd. *orrvérzés*; —rrhoïdal, e, a. *aranyeres*; —rrhoïdale, f. bot. *gódirc*; —rrhoïdes, f. pl. *aranyér*; —stasie, f. méd. *vérűgulás*; —statique, s. a. *vérállító*.
 Hen? i. (hein), *hogyan? kicsoda?*
 Hende'cagone, s. a. *tizenegyszög*; —syllabe, s. a. *tizenegyszótagu*.
 Hénioche, m. icht. *száraz tőkehal*.
 'Hennir (ha-nir), v. n. *nyeríteni*.
 'Hennisement (ha-), m. *nyerítés*.
 Hépar, m. chi. *kénmáj*.
 Hépatalgie, f. méd. *májbaj*.
 'Hépate, m. icht. *májhal*.
 Hépat'emphraxis, m. *májdu-*

'Hère

gulás; —ique, a. *máj...*; poudre =, *májpor*; pyrite =, *májporond*; aloé =, bot. *májszín aloé*; 2. f. = commune, *májfű*; —ite, f. méd. *májlob*; minér. *máj-kő*; —ocèle, f. méd. *májsér*; —ographie, f. *májleírás*; —ologie, f. *májtan*; —ome, m. chir. *májmérő*; —omie, f. an. *májtaglálás*.
 Hepta'gone, m. géom. *hét-szög*; —ngulaire, a. *hét-szögű*.
 Héraldique, a. *címertani*; science —, *címertudomány*.
 'Hérait, m. féo. *címerlőrők*.
 Herbacé, e, a. bot. *fűnemű*.
 Herbage, m. *növényzet*; 2. *fű, gyp*; 3. *rét, legelő*; droit d'—, *legelőjog*.
 Herbageux, se, a. agr. *fűdús*.
 Herbe, f. agr. *fű*; p. manger son bien en —, *sejtőlegesen vagyonára adósságot csinálni*; docteur en —, *leendő orvos*; — en lait, *tejfű*; — à l'araignée, *höllye*; — aux chats, *engem szagolj*.
 Herbeiller, v. n. ch. *legelni*.
 Herber, v. a. *fehértetni (vász-nat)*.
 Herberie, f. cir. *viaszfehérítés*; 2. agr. *zöldpiac*.
 Herbette, f. *rövid és ritka fű*.
 Herbeux, se, a. agr. *gyepes*.
 Herber, m. bot. *növénytar*; 2. *füvészkönyv*; 3. *böndő*.
 Herbière, f. *füárusnő*.
 Herbi'fère, a. agr. *fütermő*; —grade, a. h. n. *füben-élő*; —vore, a. *füevő*.
 Herbon, m. tan. *timárkés*.
 Herborisation, f. bot. *füszedés*; *füvészkedés*.
 Herboriser, v. n. bot. *füvészkedni*.
 Herboriseur, m. *füvész*.
 Herboriste, m. *növényész*; 2. *füárus*; —rie, f. *fükeres-kedés*.
 Herbu, e, a., v. *herbeux*.
 'Hère; m. pauvre —, *szegény ördög*; ch. un —, *szarvasborju*.

Héréditaire

Hermitage

Hexa'corde

Héréditaire, a. örökös; mal —, öröklött baj; —ment, adv. örökösileg.
 Hérédité, f. örökség; örököség.
 Hérémitique, a. vie —, remeteélet.
 Hérésie, f. h. eccl. eretnecség; p. il ne fera point d' —, nem találta föl a puskaport.
 Hérétique, a. eretneki; 2. m. eretnek.
 Héreux, v. haireux.
 'Hérillard, m. z. siberiai sün.
 'Hérissé, m. icht. tekehal.
 'Hérissé, e, a: sörtés, tüskés; telve, tömve; it. homme —, szörszálhasogató.
 'Hérissement, m. berzenkedés.
 'Hérisser, v. a. fölborzasztani; 2. v. n. et se —, v. r. fölborzadni.
 'Hérisson, m. z. sün; manuf. tüskés henger; mec. csillagos kerék.
 'Hérissonne, f. zsémbes nő; 2. a. f. zsémbes; 3. —né, f. bot. narbolya.
 'Hérissonnement, v. hérissement.
 Héritable, a. örökölhető.
 Héritage, m. örökség; 2. örökbirtok.
 Hériter, v. n. örökölni; it. fig.
 Héritier, ère, s. örökös; il n'a pas encore d' —, még nincs gyermeke.
 Hermaphrodite, m. hímnő, csira.
 Hermeline, v. hermine.
 Herméneutique, a. értelemfejtési; 2. f. fejtéstan.
 Hermes, f. pl. agr. gazdátlan jószág.
 Hermétique, a. légmentes; arch. colonne —, hermesi szobor; —ment, adv. légmentesen.
 Hermine, f. z. hölgymenyét; hölgyprém; 2. macska-prém.
 Herminé, e, a. bl. hölgyprémes.
 Herminette, f. charp. rövid nyelű balta.

Hermitage, m. remetelak; fig. il ne sort point de son —, mindig honn van; it. félreeső nyárilak.
 Hermite, m. remete.
 'Herniaire, a. méd. sérv...; bandage —, sérvkötő.
 'Hernie, f. chir. sérv.
 'Hernieux, se, a. sérvés.
 'Herniole, f. bot. sérfü.
 Héroïcité, f. litt. hősiesség.
 Héroï-comique, a. hős-komikus.
 Héroïde, f. hőselevél.
 Héroïfier, v. a. hőssé tenni.
 Héroïne, f. hősnő.
 Héroïque, a. hős, daliás; litt. poème —, hősköltemény; méd. remède —, hathatós szer; —ment, adv. daliásan.
 Héroïsme, m. hősiség.
 'Héron, m. orn. gém; — crête, kócsagos gém; masse de —, kócsag.
 'Héronneau, m. orn. kis gém.
 'Héronner, v. n. fam. gémezni.
 'Héronnier, ère, a. faucon —, gémész-sólyom; fam. femme —ère, debella.
 'Héronnière, f. gémtanya.
 'Héros, m. ant. félisten; 2. hős. [port.
 Herpaille, f. vén. gimcsó.
 Herpe, f. méd. sömör; écon. garatfíók; ch. fattyúkörm.
 Herpétique, a. sömörös.
 Herque, f. széngereblye.
 'Hersage, m. boronálás.
 'Herse, f. agr. borona; fort. védrács; th. lámpa-állvány; icht. — hersé, m. murrogó hal.
 'Hersement, v. hersage.
 'Herseur, v. a. agr. boronálni.
 'Herseur, m. boronáló.
 Hersoir, adv. tegnap este.
 Hésitant, e, a. habozó.
 Hésitation, f. akadozás; dadogás; habozás.
 Hésiter, v. n. akadozni; habozni, kételkedni. [csillag.
 Hesper (-ère), m. astr. est.
 Hespérus (-ie), f. bot. estike.
 Hétaire, f. anc. kéjhölgy.
 Hétéro'clite, a. gr. eltérő;

fig. csudálatos; különös; —doxe, a. különhitű; tévhitű; —doxie, f. különhitűség; tévtan; —gène, a. did. különnemű; —génité, f. did. különneműség; —sciens, m. pl. géog. egyárnyuak.
 'Hêtre, f. bot. bükk.
 'Heudrir, v. a. rothasztani; 2. v. n. et se —, v. r. rothadni, possadni.
 †Heur, m. szerencse.
 Heure, f. óra; passer un mauvais quart d' —, kellemtelenségeket szenvedni; 2. idő; — de dîner, ebéd ideje; bonne —, alkalmas idő; — indue, alkalmatlan idő; prendre —, időt határozni; donner —, időt kitűzni; 3. adt. bonne —, korán; à l'—qu'il est, jelenleg; sur l'—, legott; à toutes —s, mindenkor; j'ai vu l'—que..., megértem, hogy...; à la bonne —, szerencsére; it. nem bánom; legyen tehát; 5. —s, lit. cath. imakönyv.
 †Heurer, v. a. bien, mal —, szerencsés; szerencsétlenné tenni.
 Heureusement, adv. szerencsére, szerencsésen.
 Heureux, se, a. szerencsés; p. n'est — que qui croît l'être, a hívőké a menyek országa; 2. boldogító; 3. boldog; 4. alkalmas; 5. kitűnő, jó; 6. s. szerencsefi.
 †Heurt, m. döfés; összeütkezés. [tengelyvas.
 'Heurtequin, m. marokvas.
 'Heurter, v. a. összeütközni; meglökní; fig. ellenkezni; sérteni; 2. v. n. ütközni; 3. kopogtatni; fig. — à toutes les portes, minden eszközt fölhasználni; 3. se —, v. r. magát megütni (v. be); 4. se —, v. réc. egymásba ütközni.
 'Heurtoir, m. ajtózörgettyű; artil. ütőkos.
 'Heuse, f. mar. szivattyúcső.
 Hexa'corde, m. hathúros hangszer; —èdre, m. géom.

Hiatule

kocka; —gone, s. a. *hat-szög*; —mètre, s. a. poét. *hatos (vers)*; —style, a. arch. *hatoszlopú*.
Hiatule, m. icht. *ajkhal*.
Hiatus (-uce), m. an. *nyílás*; gr. *táthang*; prat. *hézag*.
'Hibou, m. orn. *bagoly*; fam. *il fait le —, olyan mint a tuskó*.
'Hic (hik), m. fam. *nehézség*; *c'est là le —, itt a bökkenő*.
'Hideusement, adv. *iszonyatosan, borzasztón, utálatosan*.
'Hideux, se, a. *ocsmány, utálatos, borzasztó*.
'Hie, f. pav. *élkéz sulyok*.
Hièble, f. bot. *földi bodza*.
'Hiement, m. charp. *nyikor-gás*; 2. *sulykolás*.
Hiène, f. *hiéna*.
'Hier (hié), v. a. pav., hydr. *sulykolni*; 2. *nyikorogni*.
Hier (ièr; poét. i—èr), adv. *tegnap*; fig. *rövid idő óta*; it. *homme d'—, szerencsefi*; it. *ujonc*.
Hieracium (-ome), m. bot. *hogyomál*.
'Hiérar'chie, f. théo. *papuralom*; 2. *rangrend*; —chi-que, a. *papuralmi*; —chi-quement, adv. *papuralmi-lag*; —ques, m. pl. *összes papság*; *—chisation, f. *rangrendezés*; —chiser, v. a. *rangrendszerint beosztani*.
Hiéro'glyphe, m. *képirat*; —glyphique, a. *képirati*; —glyphiquement, adv. *képiratilag*; —grammatique, a. *szentirási*; —gramme, m. *szentirás (egyiptomi papoknál)*; —graphie, f. *szt. dolgok leírása*; —man-tie, f. *áldozatjóslás*.
Hilarant, e, a. *vidámitó*.
Hilarieux, v. *joyeux*.
Hilarité, f. *vidámság, jóked-vülés*.
'Hile, m. bot. *köldök*; méd. *szemdag*.
Hipnale, boa—, f. z. *szarvas-kigyó*.
Hippélaphe, m. z. *pejszarvas*.

Hippiatre

Hippiatre, v. *vétérinaire*.
Hippiatrique, m. did. *lóor-voslás*.
Hippo'bosque, m. *csimbe*; —crat, m. *fűszeres bor*; —drome, m. *versenyter*; —griffe, m. *szárnyasló*; —lithe, f. vét. *lókő*; —lo-gie, f. *lóleírás*; —mane, m. *lókedvelő*; —patholo-gie, f. *lókórtan*; —potame, m. *víziló*.
Hippu'rate, m. chi. *lőhúgy-savas só*; —rique, a. chi. *acide =, lőhúgysav*; —ris, m. bot. *uszaszakál*.
Hircin, e, a. bot. *bak . . .*; odeur —e, *bakbűz*.
Hirondéau, —de, —delle, f. orn. *fecske*; p. une — ne fait pas le printemps, *egy fa nem erdő*; 2. *pierre d'—, fecskékő*.
Hirsuté, e, —teux, se, a. bot. *holyhos*.
Hirsutie (-thie), f. méd. *szőr-össég*.
Hirtée, f. *szörmoly*.
Hispe, f. ent. *tüskés bogár*.
Hispide, a. bot. *borzas*; fig. *hanyag, piszkos*.
Hispidité, f. *szőrösség*; fig. *hanyagosság, piszok*.
'Hisser, v. a. mar. *fölhúzni*; 2. se —, v. r. *magát föl-húzni*.
Histio'dromie, f. *vitör-lázás mestersége*; —dromique, a. *hajózási*.
Histoire, f. *történet*; peintre d'—, *történetfestő*; 2. *tör-ténelem*; 3. — naturelle, *természetrész*; 4. *elbeszélés*; leírás; fam. *que d'—! mennyi teketória! c'est une autre —, ez más dűlő*.
Historial, e, a. *történelmi, történeti*.
Historien, ne, s. *történet-író*.
Historier, v. a. *szépíteni, föl-ékíteni*.
Historiette, f. *történetke*.
Historio'graphe, m. *történet-író*; —graphie, m. *tört. írás*; —graphique, a. *tört. irodalmi*; —logue, m. *rossz történetíró*.

'Holà

Historique, a. *történelmi*; —ment, adv. *történelmi-leg*.
Histrion, m. th. *bohóc*; —ique, a. *bohókás*; —ner, v. n. *bohóskodni*.
Hiver (i-vère), m. tél; 2. *fruits d'—, téli gyümölcs*; fig. poét. — de l'âge, *haj-lott kor*; 3. *hideg*.
Hivernache, m. *téli takar-mány*.
Hivernacle, m. bot. *téli bu-rok*.
Hivernade, m. *téli lakás*.
Hivernage, m. mar. *telelés*; 2. *téli kikötő*; 3. agr. *téli munka*; 4. *esőzés*.
Hivernal, e, a. *téli . . .*; fleur —e, *téli virág*.
Hivernant, e, a. *telelő, téli ál-mot alvó*.
Hivernation, f. *téli álom*.
Hiverner, v. n. mar. *telelni*; 2. v. a. agr. *teleltetni*; 3. s'—, v. r. *hideghez szokni*.
Hober, v. *remuer*.
'Hobereau, *hobreau*, m. fauc. *ölyüded sólyom*; 2. *kurta nemes*.
'Hoche, f. boul. *rovátk*; sculp. *csorba*.
'Hochement, m. *rázás, csó-válás*.
'Hoche'pied, m. fauc. *va-dász-sólyom*; —pot, m. cuis. *husvagdalék répával, hagymával stb.*; —queue, m. orn. *barázdabillegető*.
'Hoche, v. a. *rázni, lerázni*; fam. — la tête, *fejét rázni*; fig. — le mors, *buzdítani vkit vmire*.
'Hoche, m. *csörgetyű, ke-lep*; fig. *nádpárpa*; agr. *kapa*.
**Hodierne*, a. *mai*.
Hodo'mètre, m. *utmérő*; —métrie, f. *útmérés*; —mé-trique, a. *útmérői*.
Hogner, v. n. *morogni*.
†'Hogue, f. *domb*.
'Hoguette (-ghète), f. mar. *kikötő nyílása*.
Hoir, m. prat. *természeti örökös*.
Hoirie, f. prat. *örökség*.
'Holà, i. *hó!* 2. *lassan!*

Holcus

Holcus (-cuce), m. bot. *pelyhes cirok*. [gás.
'Holement, m. *bagolyhúho-*
'Holer, v. n. *huhogni*.
Hollandais, m. *németalföldi nyelv*; hydr. *vízi lapát*.
Hollandille, f. com. *németalföldi vászon*.
'Hom! i. *hüm!*
'Homard, m. *tengeri rák*.
Hombre, m. *lombrajáték*.
Homélaire, m. *hatszónoklat-gyűjtemény*. [lat-író.
Homélaiste, m. *hatszónok-*
Homélie, f. *hatszónoklat*; iron. *unalmas intézés*.
Homicide, m. *gyilkosság*; ölés; *gyilkos*.
Homicider, v. a. *gyilkolni*.
Homilétique, a. vertus —s, *a társadalmi élet erényei*; 2. f. *hatszónoklás*.
Homiliaire, —aste, v. homélaire etc.
Hommage, m. *hódolat, tisztelet*; fig. rendre —, *tiszteletét tenni*; recevez l'— de mon respect, *fogadja tiszteletem nyilvánítását*.
Hommager, m. cout. *jobbágy*.
Hommasse, a. femme —, *férjas nő*.
s'Hommasser, v. r. *férjasodni*.
Homme, m. *ember*; les —s de notre siècle, *századunk szülöttjei*; 2. *férfiú*; 3. avec: de; — de guerre, *harcos*; — d'épée, *katona*; — de lettres, *tudós*; — de coeur, *bátor*; 3. *férj*; 4. — de foi, *jobbágy*.
Hommeau, m. *emberke*.
Hommée, f. *napszám*.
Hommelet, v. hommeau.
†Hommerie, f. *emberi szenvedély*.
Hommesse, f. *éscr. nő*.
Homoeo'pathe, m. méd. *hasonszenvész*; —pathie, f. *hasonszenv*; —pathique, a. *hasonszenvi*; —pathiquement, adv. *hasonszenvileg*.
Homo'gène, a. did. *hasonnemű*; —généité, f. *hasonneműség*; —logation, f. prat. *birói megerősítés*;

Hon

—logue, a. géom. *hasonnevű*; —loguer, v. a. prat. *biróilag megerősíteni*; —nyme, a. gr. *hasonhangú*; —nymie, f. *hangegyezés*; —phone, a. gr. *összhangzó*; —phonie, f. *összhangzás*.
Hon! i. *ej! nolám!*
'Hongre, m. vét. *herélt*.
'Hongreline, f. com. *rövid szoknya*.
'Hongrer, v. a. *herélni*.
'Hongrie, f. *Magyarország*; 2. a. *fièvre de —, csömör*; eau de la reine de —, *magyar szépítő víz*.
'Hongroyeur, m. *irhász*.
Honnête, a. *becsületes*; *tisztességes*; *erényes*; 2. *illő, illedelmes*; 3. *udvarias, szivélyes*; iron. — fripon, *fögazember*; 4. m. *becsületes, tisztességes*; —ment, adv. *becsületesen, stb.*; iron. c'est — vendu, *elégge drágán van eladva*; elle est — laide, *meglehetősen rút*.
Honneteté, f. *becsületesség*; *igazlelkiség*; *jámborság*; 2. *tisztesség, szerénység*; 3. *illedelmesség*; *illedelem*; 4. *udvariasság, nyájasság*; 5. *előzékenység*; 6. *háladatoosság*.
Honneur, m. *becsület*; *tisztelet*; p. à tous seigneurs tous —s, *tisztelet annak, kit illet*; —s funèbres, *vég-tisztesség*; faire les —s, *fogadni*; com. faire — à une lettre de change, *váltót elfogadni és lejártakor kifizetni*; 2. faites-moi l'— de me dire, *legyen szives, mondja meg*; 3. *becsülés*; 4. *erény, becsületesség*; 5. *szemérem, szüzesség*; 6. m. pl. *méltóság, tisztség*.
Honniir, v. a. g. p. *gúnyolni, meggyalázni, megvetni*.
Honnissement, m. *gúnyolás, meggyalázás*.
Honnisseur, m. *rágalmazó*.
Honorable, a. *tisztességes, tiszteletreméltó*; *tekintélyes*; *becsülésre méltó*; prat. *amende —, nyilvános bűnbánat*; pol. m. *kép*

Horloge

viselő; —ment, *tisztességesen stb.*
Honoraire, a. *tiszteletbeli*; *cimzetes*; 2. m. ord. pl. *tiszletdíj, jutalom*.
Honoré, e, a. *tisztelt, becsült*.
Honorér, v. a. *tisztelni*; 2. *becsülni*; 3. *becsületére válni*; 4. *megtisztelni*; com. — une lettre de change, *váltót elfogadni, beváltani*; 5. s'—, v. r. *önmagát tisztelni, becsülni*; 6. s'—, v. réc. *egymást tisztelni*.
Honorifique, a. *tiszteletbeli*.
'Honte, f. *szemérem*; fausse —, *álszemérem*; il a toute — bué, *kivetkezett minden szeméremből*; 2. *szégyen*; faire — à q., *vkít megszégyeníteni*; faire — de q., *vkinek szégyenére válni*; p. revenir avec sa courte —, *kudarcot vállalni*.
'Honteusement, adv. *gyalázatosan, csúfosan, rútul*.
'Honteux, se, a. *szemérmes*; *szégyenlős*; *félénk, báortalan*; p. il n'y a que les — qui perdent, *szemérmes koldusnak üres a tarisznyája*; 3. *gyalázatos, csúfos*; an. parties —s, *szeméremtest*; fig. —, *szégyenfolt*.
Hôpital, m. *kórház*.
'Hoquet (-ké), m. *csuklás*; être au dernier —, *haldokolni*.
Horaire, a. *óránkinti*.
'Horde, f. *csorda, sereg*.
Hordéine, f. chi. *árpadék*.
†Horion, m. *ütés (főre)*.
Horizon, m. astr. *láthatár*; peint. *távlat*.
Horizontal, e, a. astr. *vízszintes*; —ement, adv. *vízszintesen*; —ité, f. astr. *vízirányosság*.
Horloge, m. horl. *óra*; monter une —, *órát fölhúzni*; démonter une —, *órát szétszedni*; fam. il n'est jamais tard à son horloge, *lusta ember*; attendre une

Horloger

heure d'—, *egy álló óráig várakozni*; h. n. l'— de la mort, *furdancs*.
 Horloger, ère, s. horl. *órás*.
 Horlogerie, f. horl. *órasság*; *órakereskedés*. [lya.
 Hormin, m. bot. *skarlát sá*.
 Hormis, prép. *kivül, kivéve*.
 Horn-blénde (-blenne-deu), f. minér. *szarufény*; —stein (-chetaïne), m. *szarukő*.
 Horo'mètre, m. *óra-mérő*; —métrie, f. *óramérés*; —scope, m. *csillagvetés*.
 Horreur (or-reure), f. *borzadály, iszony*; *irtózat, borzadás*; méd. *borzongás*; 2. *utálat*; 3. *félelem*; 4. *borzalom*; *szörnyűség*; 5. *gyalázatoság*.
 Horrible, a. *borzasztó, iszonyú, szörnyű, irtózatos, rettentő*; —ment, adv. *borzasztóan stb.*
 *Horride, a. barbe —, *bozontos szakál*.
 Horifique, a. méd. *fièvre —, borzláz*; 2. *ocsmány, borzasztó*; —ment, adv. *borzasztóan*.
 Horripilation, f. méd. *borzongás*.
 *Hors, prép. *kivül*; — d'ici! *el innét!* ils sont — de table, *nem ülnek már az asztalnál*; 2. il est — de bon sens, *nincs eszén*; — de prix, *fölöttébb drága*; p. la faim *chasse le loup* — de bois, *szükség törvényt ront*; orf. pierre — d'oeuvre, *foglalatlan kő*; 3. *kivéve*.
 *Hors-d'oeuvre, m. cuis. *mel-lék-étel*; 2. *mellékes dolog*.
 Horti'cole, a. *kertkedvelő*; —culteur, m. *műkertész*; —cultural, e, a. *kertészeti*; —culture, f. *kertészet*.
 Hortolage, m. *konyhakerti növények*; it. *k.szerek*.
 Hospile, m. *fogadó; szállóhely; menhely; szegények háza; kórház*.
 Hospitalier, ère, a. *vendégszerető*.
 *Hospitaliser, v. a. *vendégszeretettel fogadni*.

Hospitalité

Hospitalité, f. *vendégszeretet*; 2. *vendégjog*.
 Hostie, f. h. j. *áldozat*; lit. *ostya*.
 Hostile, a. *ellenséges*; —ment, adv. *ellenségesen*.
 Hostilité, f. *ellenségeség*; 2. *ellenséges indulat*.
 Hôte, m. hôteesse, f. *vendéglős, —nő*; table d'—, *közös asztal*; 2. *vendég*; 3. *gazda*; fig. et poét. — des bois, *erdei lakók*.
 Hôtel, m. *palota*; — de ville, *városháza*; — des monnaies, *pénzverde*; maître d'—, *udvarmester*; 2. *fogadó*; — Dieu, *kórház*.
 Hôtelier, ère, s. *fogadós, —nő*.
 Hôtellerie, f. *fogadó*; it. *vendéglő*.
 *Hotte, f. *putton*; arch. — de cheminée, *kürtő*.
 *Hottée, f. *tele puttonnal*.
 *Hottereau, —ret, m. agr. *fűzfakosár*.
 *Hoteur, se, s. *puttonos*.
 Houache, —age, mar. v. *sil-lage*; 2. agr. v. *binage*.
 *Houblon, m. bot. *komló*; —ner, v. a. *komlózni(sört)*; —nière, f. *komlóskert*.
 *Houe, f. agr. *kapa*; maç. —, *rabot, keverő kanál*; it. *k. rúd*.
 *Houer, v. a. agr. *kapálni*; drap. *ványolni*.
 *Houerie, f. agr. *kapálás*.
 *Houette, f. agr. *kapácska*.
 *Houhou, f. m. p. pop. *vieille, —, vén banya*.
 *Houille, m. minér. *kőszén*.
 *Houiller, ère, a. terrain —, *kőszéntelep*.
 *Houillère, f. *kőszénbánya*.
 *Houilleur, m. expl. *kőszénbányász*.
 *Houilleux, se, a. géol. *kőszéntartalmú*.
 *Houle, f. mar. *hullámzó tenger*; écon. *husos fazék*.
 *Houlette, f. *pásztorbot*; chand. *faggyuvágó kés*; glac. *vaslapát*; †bordél-ház.
 *Houleur, m. *kurafi*.

Houspiller

*Houleux, se, a. mar. *hullámzó*.
 *Houlier, m. expl. *kőszénbányász*; 2. v. *houleur, voleur*; 3. —ère, f. *kurva*.
 *Houp! (-pe), i. pop. *hej! hahó!*
 *Houper, v. a. vén. *kiáltani*; 2. se —, v. réc. *egymást szólítani*.
 *Houpe, f. manuf. *bojt*; bot. *csomóta*; manuf. *kártolt gyapju*.
 *Houppé, e, a. bot. *csomótás*.
 *Houppée, f. mar. *hullámmemelkedés*.
 *Houppelande, f. *téli köpeny*.
 *Houpper, v. a. manuf. *bojt-tal díszíteni*; *kártolni*.
 *Houppier, m. manuf. *gyapju-kártoló*; e. f. *nyesett fa*.
 *Houque, m. bot. *szagos ci-rok*.
 *Hourailler, v. n. ch. *rosz ebekkel vadászni*.
 *Hourallerie, f. ch. *rosz ebekkel való vadászat*.
 *Hource, f. mar. *vitorlakötél*.
 *Hourdage, m. maç. *darabos vakolat*; charp. *léc-rács*.
 *Hourder, v. a. maç. *darabosan vakolni*; charp. *lécezeni*.
 Hourdias, m. *árpadara*.
 *Hourdis, v. *hourdage (charp.)*.
 *Hourret, m. ch. *rosz vadász-ebecke*.
 *Hourra! i. milit. *rajta!* 2. *örömrivalgás*.
 *Hourvari, m. mar. *zivatar*; fig. il a essayé un terrible —, *roppant keletlen-sége volt*; il y a un étrange —, *csudálatos zaj van ott*.
 *Housarder, v. a. *huszárosan csatázni*; it. *lopni, rabolni*.
 *Housche, f. *házikert*.
 †Housé, e, a. *sáros, piszkos, locskos*.
 †Houseaux, m. pl. *topánka*; p. il y a laissé ses —, *ott hagyta fogát*.
 *Houspiller, v. a. *tépni, rán-*

'Houssage

Huilerie

'Hure

cigálni, megtépni; fig. fam. il a été bien —é, ugyan-csak lehordták; 2. se —, v. r. marakodni, civakodni.
'Houssage, m. törlés, porlás.
'Houssard, v. hussard.
'Housse, f. man. csótár; sel. járombőr; 2. boríték.
'Housseau, m. épíngl. nagy gombostű.
'Houssée, f. záporosd; corr. iuhbőr a járomörhez.
'Housser, v. a. lesöpörni, porozni. [zár.
'Housset, —te, m. serr. cső.
'Housseur, m. söprögető.
'Houssine, f. man. lovagvessző; porlópálca.
'Houssiner, v. a. kiporolni; fam. il a été —é, megnadrágolták.
'Houssoir, m. tollseprő.
'Housson, v. houx.
'Hout, m. fűrészláb.
'Houx, m. bot. téli magyal; petit —, egértövis.
'Hoyau, m. kétágú kapa.
'Huage, m. vadász szakmány.
'Huaille, v. canaille.
'Huard, m. orn. ráró.
'Huau, m. pl. madárváz.
se 'Hubir, v. r. berzenkedni.
'Huche, f. sütőteknő; — à la farine, lisztesláda; pêch. haltarió.
'Hucher, v. a. ch. szólítani, sütyölni.
'Hucher-menusier, m. tek-nőgyártó.
'Hucher, m. ch. vadászkürt.
'Hue, huau, i. gyí; gyíte!
'Huée, f. ch. láрма (hajtóvadászatkor); fig. gúnycacagás.
'Huer, v. a. ch. lármázni; fig. kifütyölni, kipisszegni.
'Huet, v. hulotte.
'Huguenot, e, s. protestáns; 2. —e, f. cuis. főzőkályha.
'Huhule, f. orn. huhogó bagoly.
Hui, adv. ma.
Huile, f. olaj; — lampante, lámpa-olaj; fig. une tache de l'—, szégyenolt.
Huiler, v. a. olajjal bekenni; beolajozni.

Huilerie, f. olajraktár; olaj-kölyű.
Huileux, se, a. olajos; olajozott; zsíros.
Huiler, m. olajos üvegcsé; olajverő. [korsó.
Huilière, m. man. olajos
†Huis, m. ajtó; prat. à — clos, zárt ajtóknál; p. le vent n'est pas touj. à l'— d'un pauvre homme, borura derű.
Huisserie, f. charp. ajtófélfa.
Huissier (ui-cié), m. pal. törvényszolga; ajtónálló.
'Huit, a. nyolc; Henri — (mieux VIII.), nyolcadik Henrik; 2. m. nyolc.
'Huitaine, f. egyheti idő.
'Huitième, a. nyolcadik; —ment, adv. nyolcadszor.
'Huître, f. pêch. osztriga; p. c'est une — à l'écaille, tökkel ütött.
'Huitrier, ère, s. osztriga-árus; osztrigász.
'Huître, f. pêch. osztriga-ponk.
'Hulotte, f. fülesbagoly.
'Huhuler, v. n. huhogni.
Humain, e, a. emberi; 2. emberbaráti, nyájas, szíves; 3. m. halandó; —ement, adv. emberileg; nyájasan.
Humanisant, e, a. szelidítő.
Humaniser, v. a. emberíteni, szelidíteni; 2. s'—, v. r. művelődni, szelidülni; leereszkedni; théo. emberré lenni.
Humaniste, m. iskolatudós.
Humanité, f. emberiség, emberi természet; 2. emberi nem; 3. szelidség, emberiség, nyájasság; 4. nemzotagok; fam. reposer son —, kényelmeskedni; 5. litt. pl. széptanulmányok.
Humantin, m. icht. mérges cápa.
Humble, a. alázatos; 2. tiszteletteljes, engedelmes; szerény; —ment, adv. alázatosan stb.
Humectant, e, a. nedvesítő, üdítő, hűsítő.

Humectation, f. nedvesítés, hűsítés, üdítés.
Humecter, v. a. megnedvesíteni; méd. üdíteni, hűsíteni; 2. s'—, v. r. nedvesedni; üdülni; fam. torkát áztatni.
'Humer, v. a. szörpölni, szűr-csölni; beszívni; it. fig.
Huméral, e, a. an. váll...; muscles — aux, vállizmok.
Humérus (-uce), m. an. váll-perec.
Humescent (-messan), e, a. nedvesedő.
Humeur, f. nedv, nedű; it. méd.; 2. kedély, hangulat; 3. szeszély; abs. rossz kedv; 4. *nedély.
Humide, a. vizes; poét. l'empire —, a tenger; 2. nedves; 3. m. nedv, nedvesség; —ment, adv. nedvesen.
*sHumider, v. se mouiller.
Humidier, v. a. batt. nedvesíteni.
Humidifier, v. humecter.
Humidifuge, a. vízhatlan.
Humidité, f. nedvesség.
Humiliation, f. megaláztatás; megalázás; 2. pl. sérteések.
Humilier, v. a. megalázní, lealacsonyítani; 2. s'—, v. r. magát megalázní.
Humilité, f. alázat, alázatosság; szerénység.
Humoral, e, a. méd. testi nedveket illető; fièvre —e, csúzláz.
Humo'riste, a. fam. szeszélyes; 2. m. nedélyes író; *—ristique, a. kedélyes.
'Humus (-uce), m. termőföld.
'Hune, f. mar. árbockosár, árbockas; 2. harangváll.
'Hunier, m. mar. főárboc; 2. árbockas-vitorla; pêch. vatta.
'Huoter, v. n. roszaló moraj.
'Huppe, f. orn. banka; 2. bűb; charp. vasfogó.
'Huppé, e, a. bűbos; fig. fam. előkelő; it. ravasz.
'Hure, f. (ragadozó emlősök és halak levágott feje);

'Hurlement

- de sanglier, *vadkanfő*;
— de saumon, *süllőfej*;
fig. fam. *borzas fej*.
'Hurlement, m. *ordítás*,
üvöltés.
'Hurler, v. n. *ordítani*, *üvöl-*
teni.
'Hurlerie, f. *ordítás*.
'Hurleur, m. z. *böggőnc*; fig.
sikoltozó, *ordító*.
Hurlubern, hurlubrelu, s. a.
hebehurgya; 2. adv. *hebe-*
hurgyán.
Hurtagé, m. mar. *horgony-*
jog; h. *pénz*; it. *kikötő-*
pénz.
Hurtebiller, v. a. *meghág-*
ni.
'Hussard, m. milit. *huszár*.
'Hussarde, f. à la —, *huszár-*
módra; dans. *toborzó*.
'Husso, huso, husio, m. *icht.*
viza.
'Hutte, f. *kunyhó*; ch. *hor-*
dozható vadászsátor.
'Hutter, v. a. milit. *deszka-*
sáncok alá szállásolni;
mar. *vitortákat lebocsá-*
tani; se —, v. r. *deszkasá-*
torokat építeni.
Huyau, m. orn. *kakuk*.
Hyacinthe, f. bot. *jácint*; 2.
lap. *jacanyla*.
Hya'der, f. pl. astr. *fiastyuk*;
—lin, e, a. *üvegféle*; 2. *át-*
látszó; —lurgie, f. *üveg-*
gyártás.
Hybos, m. ent. *magfúró ro-*
var.
Hybride, a. h. n. *korcs....*
Hydatide, f. méd. *vízhó-*
lyag.
Hydr'argyre, m. chi. *higany*;
—ate, m. chi. *vízegy*;
—aulique, s. a. science =,
vízmoztan; —auliste, m.
vízmérnök; —e, f. z. *vízi-*
kigyó; myth. *hidra*.
Hydro'bèle, f. méd. *borék-*
vízdag; —canthares, m.
pl. ent. *merülő*; —cardie,
f. méd. *szívburok-vízkór*;
—cèle, f. chir. *vízsér*;
—céphale, f. méd. *agyvíz-*
kór; —charis, f. bot. *pot-*
nya; —cotyle, f. bot. *gáz-*
ló; —dynamique, f. phys.
vízerőtan; —gène, m. chi.

Hyène

- köteny*; —graphie, f. *víz-*
rajz; —logie f. *víztan*;
—mètre, m. phys. *vízmérő*;
—métrie, f. *vízmérés*;
—pathie, f. méd. *vízgyó-*
gyászat; —phobie, f. *víz-*
iszony; —phtalmie, f. *szem-*
vízkórság; —phytes, f. pl.
bot. *vízi növények*; —piper
(—ère), m. bot. *borsos cikk-*
sár; —pique, s. a. *vízkó-*
ros; —pisie, f. méd. *víz-*
kór; —pote, m. *vízivó*;
—prête, f. *izzóláz*; —rosat
(—sa), m. *rózsaszörp*; —sa-
ccharum (—rome), m. *cuk-*
rosvíz; —scope, m. *víz-*
óra; —statique, f. *víz-*
nyugtan; —technique, f.
vízműtan; —thorax, m.
mellvízkór; —tique, a. *iz-*
asztó; —tite, f. méd. *fül-*
vízkór.
Hyène, v. hiène.
Hygi'ène, f. *éptan*; —éni-
que, a. *éptani*.
Hygro'collyres, m. méd. *szem-*
víz; —mètre, m. phys. *lég-*
nedmérő; —métric, f.
légn.mérés; —métrique, a.
nedmértani; —scope, m.
nedmutató.
Hyle, m. pharm. *összegyógy-*
szerek.
Hymen (—mène), ée, m. myth.
nászisten; fig. *házasság*;
2. an. *szűz-őr*.
Hyméno'graphie, f. an. *hár-*
tyaleírás; —logie, f. *hár-*
tyatan.
Hymnaire, m. *énekeskönyv*.
Hymne, m. *dicsének*; 2. f.
zsolosma.
Hymniste, m. *dicsének-*
költő.
Hyoïde, a. an. *szakcsont*.
Hypallage, m. rhét. *viszás*
szórend.
Hyperbo'le, f. rhét. *szónoki*
túlzás; —lique, a. *túlzó*;
—liquement, adv. *túlzó-*
lag; *—liser, v. a. *túlki-*
csinyíteni; —loïde, f. géom.
mentelékded; —réen, ne,
a. *északvidéki*.
Hyper'crisie, f. *heves vál-*
ság; —critique, m. litt.
gáncsoskodó bíráló; —du-

Hystér'algie

- lie, f. *szent szűz tisztelése*;
—émèse, f. méd. *heves há-*
nyás.
Hypér'ostose, f. chir. *csont*
dag; —sarcose, f. chir.
húskinövés; —stène, m.
minér. *pálkő*; —sténie, f.
méd. *tülerő*.
Hypne, m. bot. *ágas moh*.
Hypno'batase, —bate, v.
somnambulisme; —gra-
phie, f. méd. *álomleírás*;
—logie, f. *álomtan*; —psy-
chie, f. *lelki álom*.
Hypo'chérís, f. bot. *polyva-*
hordó; —ciste, m. bot.
elődi növény; —condre,
m. an. *lágycék*; 2. *lépkó-*
ros; —condrie, f. méd.
lépkór; —cras, (—ce), m.
méd. *fűszeres bor*; —cri-
ser, v. n. *színeskedni*; v.
a. v. *dissimuler*; —crisie,
f. *kétszínűség*; it. *tettetés*;
álszenteskedés; —crite, s.
a. *kétszínű*; *szenteskedő*;
2. *képmutató*; —critement,
adv. *kétszínűen*, stb.;
—gastre m. an. *alhas*;
—gastrocèle, f. chir. *has-*
dog; —gastrorixis, m.
méd. *hassér*; —gée, m.
sírbolt; —glosse, m. an.
nyelv-ideg; —glosside, f.
méd. *nyelvlob*; —glottide,
f. *nyelvmirigy*; —moch-
lion, m. méc. *gyámpont*;
—phore, f. chir. *sipoly*;
—pyon, m. chir. *genyszem*;
—sarcide, —sarque, f. *has-*
vízkór; —stase, f. méd.
hűgyszálladék; —thécaire,
a. prat. *hitelzálogi*; —thé-
nuse, f. géom. *átfogó*;
—thèque, f. prat. *jelzá-*
log; pop. boire de =, *pap-*
ramorgót inni; —thèse, f.
phil. *föltét*; —thétique, a.
föltétes; —thétiquement,
adv. *fölvételesen*.
Hysope, f. bot. *izsóp*.
Hyster'algie, f. méd. *méhfá-*
jás; —ie, f. *méhgörcs*;
—ique, a. *méhgörcsös*;
—ocèle, f. chir. *nádra*
izsam; —graphie, f. *méh-*
leírás; —rhée, f. *fehérfo-*
lyás.

I.

I, m. i, a betűsorozatban 9.; fig. fam. droit com. un I, peckes.
 Iambe (i-an-be), s. a. poét. jambus, szökő.
 Iambique, a. jambusféle.
 Iambographe, m. jambusíró.
 Iatrique, v. médical.
 Ibidem (-dème), adv. ugyanott.
 Ibigaro, m. z. gyűrűs kigyó.
 Ihira, m. bot. berzsenyfa.
 Ibis (-bice), m. orn. barla, cibik.
 Icelui, icelle, pron. prat. említett, mondott.
 Ichneumon (ik-neu-mon), m. z. egyiptomi petymeg; 2. ent. gyilkos darázs; —ides, m. pl. ent. fűrkészek.
 Ichno'graphe (ik-), m. alaprajzoló; —graphie, f. alaprajz; —graphique, a. alaprajzi.
 Ichor (ikor), m. méd. seb-, vér-, genyvíz; geny.
 Ichoreux, se, a. genyes.
 Ichtyo'colle (ik-), m. icht. vizahólyag; —graphie, f. halleírás; —lithe, m. halpala; —logie, f. haltan; —phage, s. a. halevő.
 Ici, adv. itt; ide; innét; 2. most; d'ici, mostantól; d'ici — là, addig.
 Icono'claste, m. képromboló; —graphe, m. képleiró; —graphie, f. k. leírás; —graphique, a. képleirási; —lâtre, m. képimádó; —lâtrie, f. képimádás; —logie, f. képtan; —logique, a. k. tani; —logiste, m. k. leiró. [lap.
 Icos-Aèdre, s. a. géom. husz-
 lctère, m. epekór.
 Ictéricode, a. méd. fièvre —, sárgaláz.
 Ictérique, a. méd. epekóros.
 Idatide, m. méd. nyű.
 Ide, f. icht. szélhal.
 Idéal, e, s. m. et a. eszményi; képzemény; 2. képzeleti; com. monnaie —e, képze-

leti pénzérték; —ement, adv. eszményileg, eszmeszerűleg.
 Idéalis'er, v. a. eszményesíteni; —me, m. dogm. eszményesség, eszmeiség; —te, m. eszmész.
 Idéauté, f. did. eszményiség.
 Idée, f. phil. eszme; fogalom; képzelet; 2. gondolat, vélemény; —fixe, rögeszme; 3. zavart emlék, képzelet; 4. képzelgés, álmodozás; 5. il me revient en — que . . ., most jut eszembe, hogy . . .; 6. fogalom.
 Idéer, v. idéáliser.
 Idémiste, m. g. p. igenlősdí.
 Identification, f. phil. azonosítás.
 Identifier, v. a. azonosítani; 2. s'—, v. r. azonosodni.
 Identique, a. did. azonos; alg egyazonos.
 Identité, f. did. azonosság.
 Idéo'logie, f. métaph. eszmetan; —logique, a. esz. tani; —logue, m. eszménykedő. [crasie.
 Idiocrase, —sie, v. idiosyn-
 Idioms, m. gr. nyelvsajátosság; 2. beszédmód, tájnyelv.
 Idiosyncrasie, f. méd. természetesi szenv; szenvkülönösség; kóros iszony.
 Idiot, e, s. a. ostoba, tudatlan, bárgyú; hüle.
 Idiotisme, m. méd. együgyűség, tudatlanság; 2. did. szójárás, tájszólás.
 Ido'lâtre, s. a. bálványozó, bálványimádó; fig. il est — de cette femme, az imádásig szereti e nőt; —lâtrément, adv. bálványként; —lâtrer, v. a. isteníteni; 2. v. n. bálványt imádni; 3. s'—, v. r. magát isteníteni; 4. s'—, v. r. egymást imádni; —lâtrie, f. bálványimádás; fig. istenítés; —lâtrique, a. bálványozó; —le, —bálványkép, bálvány.
 †Idonéité, f. did. alkalmas-ság.
 Idylle, f. litt. pásztordal.
 If, yf, m. bot. tiszafa.

Ignare, a. fam. tudatlan.
 Igné, e (ig-né), a. did. tüzes; 2. tűz által képzett.
 Ignescence, e (ig-nès-), a. tüzet adó.
 Igni'cole (ig-ni-), s. a. tűz-imádó; —fère, a. tüzet vezető; —gène, v. —igné; —tion (-cion), f. chi. izzás; —vome, a. tűzhányó; —vore, s. a. tüzevő.
 Ignobilité, f. (i-nio-), did. aljasság, nemtelenség.
 Ignoble (i-nio-), a. aljas, nemtelen; expl. minéral —, sükköny; —ment, adv. aljasan, nemtelenül.
 Ignominie (i-nio-), f. gyaláztat, szégyen.
 Ignominieusement, adv. gyalázatosan.
 Ignominieux, se, a. gyalázatos, aljas, szégyenletes.
 Ignorable (i-nio-), a. mellőzhető.
 Ignoramment (i-nio-), adv. tudatlanul.
 Ignorance (i-nio), f. tudatlanság, tudományos képzettség hiánya; —du droit, a jog nem tudása.
 Ignorant, e, a. tudatlan; 2. járatlan; 3. m. tudatlan; —ifiant, e, s. a. tudatlanná tevő; —ifié, e, a. tudatlanná tett; —ifier, v. a. tudatlanná tenni.
 Ignorer (i-nio-), v. a. nem érteni, nem tudni; 2. un homme —é, ismeretlen ember; 3. s'— soi même, v. r. önmagát nem ismerni.
 Il, pron. m. ő.
 Île, f. sziget; 2. an. lágyék; 3. magányosan álló ház.
 Îlée, f. méd. bélköszvény.
 Iléo'coccal, e, a. an. vakbélhez tartozó; —graphe, m. bélleiró; —graphie, f. bélleírás; —logie, f. béltan; —n, m. an. csipebél.
 Iléus, v. miséréré.
 Iliaque, a. méd. csipebélhez tartozó; passion —, v. iléus.
 Ilion, ilium (-ome), m. an. csípő-, bélcsont.
 Illatif, ve, a. did. következő.

Illation

Illation, f. écol. következtetés.
 Illégal, e, (il-l), törvénytelen;
 —ement, adv. törvénytelenül; —ité, f. törvénytelenesség.
 Illégitime (il-l), a. törvénytelen, jogtalan; 2. igazságtalan, méltánytalan.
 Illégitimeté (il-l), f. jogtalan-ság, méltánytalanság.
 Illesé, e, a. sértetlen.
 Illésibilité, f. sérthetlenség.
 Illésible, a. sérthetlen.
 Illettré, e, a. tanulatlan.
 Illibéral, e, a. nem adakozó; fősvény, szűkkeblű; 2. aljas; —ement, adv. szűkkeblűen; —ité, f. szűkkeblűség; szolgálalmúság.
 Illicite, a. tilos, tilalmas; —ment, adv. tilalmasan.
 Illimitable, a. korlátolatlan.
 Illimité, e, a. korlátlan, háttartalan.
 Illisible, olvashatlan; —ment, adv. olvashatlanul.
 Illitéré, v. illettré.
 Illition, v. onction.
 Illogique, a. észszerűtlen; —ment, adv. észszerűtlenül.
 Illose, f. méd. szemforgatás.
 Illucidité, f. did. érthetlenség.
 *Illuminateur, m. kivilágító.
 Illuminatif, ve, a. théo. fölvilágosító.
 Illumination, f. világosultság; 2. kivilágítás.
 Illuminé, m. théo. ábrándozó.
 Illuminer, v. a. megvilágítani; 2. kivilágítani; 3. dév. fölvilágosítani.
 Illusion, f. általás, ámitás; káprázolat, csalkép; —nable, a. ámitható, vakítható; —ner, v. a. ámitani, csalni; 2, s=, v. r. önmagát ámitani.
 Illusoire, a. did. csalóka, látszatos, ámitó; sikertelen; —ment, adv. látszólag, stb.
 Illustrateur, s. et a. m. dicsőítő, szépítő.
 Illustration, f. dicsőítés; fény, dicsőség; 2. magyarázat, fölvilágosítás; 3. *színezés; réz vagy fametszetekkel díszítés.

Illustre

Illustre, a. híres; dicső; nevezetes; hirhedt.
 Illustrer, v. a. híressé tenni, kitüntetni; 2. *színezni; képekkel díszíteni; 3. megmagyarázni, fölvilágosítani, 4. s'—, v. r. magát híressé tenni.
 Illustrissime, a. méltóságos.
 Illutation, f. méd. bekenés izsappal.
 Ilot, —e, f. kis sziget.
 Image, f. kép; abs. —s, szentképek; 2. rézmetszet; fig. fam. c'est une —, merrev szépség; 3. képzelem; 4. lett. leírás; képletes leírás; 5. hasonlat, képmás.
 Imagé, e, a. képes, képekkel telt. [adni.
 Imager, v. a. képek által elő-
 Imager, ère, s. képárus.
 Imaginable, a. képzelhető, elgondolható.
 Imaginaire, a. képzelt, képzeleti.
 Imaginatif, ve, a. találékony, leleményes.
 Imagination, f. képzelő te-hetség, képzelet, képzelem; 2. gondolat, ötlet; méd. pl. anyajegyek.
 Imaginer, v. a. kigondolni, föltalálni; képzelni; 2. s'—, v. r. magának képzelni, képzelődni.
 Imbaptisé, s. a. e, (ein-bati-), a. théo. kereszteletlen.
 Imbécile (ein-), s. a. v. incapable; hígeszű, hüle, ostoba; fam. l'âge —, aggkór; zsengekor; —ment, adv. ostobául, hülén.
 Imbécilité (ein-), f. értelemgyöngeség; . bárgyuság, butaság, hülyeség; 2. trésfam. ostobaság, együgyűség. [békés.
 Imbelliqueux, se, (ein-), a. Imbén, e (ein-), a. théo. áldástalan; 2. *fig. szerencsétlen.
 Imberbe, (ein-), a. szakállatlan; bot. sima.
 Imbiber (ein-), v. a. átáztatni; itatni; 2. s'—, v. r. beszívódni.

Immatriculation

Imbition (ein-), f. beszívás; beszívárgás.
 Imblâmable (ein-), a. did. feddhetlen. [len.
 Imblessé, e (ein-), a. sértet-s'Imboire, v. s'imbiber.
 Imbriague, (ein-), a. pop. ré-szeg.
 Imbricée (ein-), a. f. tuile —, vajtégla.
 Imbrim (ein-brime), m. orn. éjszaki bukdár.
 Imbroglia (im-bro-lia), m. bonyolódás; bonyodalom.
 *Imbrûlable (ein-), a. meg-eléghetlen; roszul égő.
 Imbu, e (ein-), a. fig. áthatott.
 Imbuvable (ein-), a. ihatlan.
 Imitable, a. utánoszható; utánzásra méltó.
 Imitateur, trice, a. utánzó; 2. s. utánzó.
 Imitatif, ve, a. utánzó.
 Imitation, f. utánzás; utánzat; 2. à l'— adt. példaszerint.
 Imiter, v. a. q., utánozni; m. p. majmolni.
 Immaculé, e, (im'-), a. théo. szeplőtlen.
 Immaléable (im'-), a. phys. kovácsolhatlan, nyujthatlan.
 Immaléabilité (im'-), f. phys. kovácsolhatlanság.
 Immanent, e, (im'-), a. did. benséges, benmaradó.
 Immangeable (im'-), a. ehetlen. [ven.
 Immaniable (im'-), a. mere-
 Immanquable (in-'manka-), a. elmaradhatlan, csallatlan; —ment, adv. elmaradhatlanul, bizonyosan.
 Immarcissable (in'-), a. did. romolhatlan, enyészhetlen.
 Immartyrologiser (im'-), v. a. a vértanúk sorába helyezni.
 Immatérialiser (im-), v. a. métaph. anyagtalannítani.
 Immatérialité (im'-), f. anyagtalanság.
 Immatériel, e, (im'-), a. did. anyagtalan; —lement, adv. anyagtalanul.
 Immatriculation (im'-), f. anyakönyvbe írtatás.

Immatrioule

Immobile

Impassible

Immatrioule (im'-) f. *anyakönyv*; —r, v. a. *anyakönyvbe írni*. [ség.
Immaturité (im'-), f. *éretlen*.
Immédiat, e (im'-), a. *közvetlen*; —ement, adv. *közvetlenül*.
Immédiation (im'-) f. *közvetlenség*.
Immémorial, e (im'-), a. *emléket haladó, régi*; —ement, adv. *régen*.
Immense (im'-), a. *véghetlen; határtalan; megmérhetlen*; —ment, adv. *véghetlenül, stb.*
Immensité (im'-), f. *megmérhetlenség, véghetlenség*.
Immensurable (im'-), a. *megmérhetlen*.
Immerger (im'-), v. a. *elmeríteni*; 2. s'—, v. r. *elmerülni*.
Immergible (im'-), a. *elmerülhető*.
***Immérite** (im'-), m. *érdemtelenség*; —é, e, a. *érdemletlen*.
Imméritoire (im'-), a. *érdem nélküli*.
Immersif, ve, (im'-), a. *be mártható*.
Immersion (im'-), f. *elmerülés; elmerítés; pharm. beáztatás*.
Immeuble (im'-), a. *prat. ingatlan*; 2. *fekvő vagyon*.
Immigrant, e (im'-), s. a. *be vándorolt*; —tion, f. *be vándorlás*; —rer, v. n. *be vándorolni*.
***Immi'nement** (im'-), adv. *közelgőleg*; —nence, f. *közelebbi jövő, fennforgás*; —nent, e, a., *közelgő, fenyegető*.
s'Immiscer (im'-), v. r. *beavatkozni*.
Immiscibilité (im'-), f. *vegyíthetlenség*.
Immiscible (im'-), a. *chi. vegyíthetlen*.
Immisericor'de (im'-), f. *irgalmatlanság*; —dieusement, adv. *irgalmatlanul*; —dieux, se, a. *irgalmatlan*. [avatkozás.
Immixture (im'-), f. *pal. be*

Immobile (im'-), a. *mozdulatlan*; fig. *állhatatos, rendületlen*; *—ment, adv. *mozdulatlanul*.
Immobilier, ère (-m'-), a. *ingatlan vagyont illető*; 2. *ingatlan vagyon*; —èrement, adv. *ingatlanként*.
Immobilisation (im'-), f. *jur. ingatlanítás*.
***Immobiliser** (im'-), v. a. *ingatlanítani*.
Immobilité (im'-), f. *mozdulatlanság; mozdíthatatlanság*; fig. *tétlenség*; it. *állhatatosság; rendületlenség*.
Immodération (im'-), f. *mértéktelenség*.
Immodéré, e, (im'-), a. *mértékletlen; túlságos*; —ment, adv. *túlságosan; mértékletlenül*.
Immoneste (im'-), a. *szerénytelen*; 2. *erkölcstelen, illetlen*; —ment, adv. *szerénytelenül, stb.*
Immolestie (im'-), f. *szerénytelenség*; 2. *erkölcstelenség, illetlenség; arcátlan-ság*.
Immolateur, v. *sacrificateur*.
Immolation (im'-), f. *áldozás*.
Immoler (im'-), v. a. *áldozni*; fig. *lemondani*; 2. s'—, v. r. *magát föláldozni*.
Immonde (im'-), a. *piszkos; écr. tisztátlan*.
Immondice (im'-), f. *ord. pl. tisztátlanság, piszok; szenny, szemét*.
Immondicité, v. *immondice*.
Immonayé (im'-), a. *veretlen*.
Immoral, e, (im'-), a. *erkölcs-tan*; —ement, adv. *erkölcs-telenül*. [telenség.
Immoralité (im'-), f. *erkölcs-telenség*.
Immortalisation (im'-), f. *halhatlanítás*.
Immortaliser, (im'-) v. a. *halhatlanítani; megörökíteni*; s'—, v. r. *magát halhatlanná tenni*.
Immortalité (im'-), f. *halhatlanság; örök dicsőség*.
Immortel, le (im'-), a. *halhatlan, örökké való, vég-hetlen*; 2. m. *écr. örökké*

való; 3. — le, f. bot. *sár-ga gyopár*.
Immortification (im'-), f. *töredelmetlenség*.
Immortifié, e, (im'-), a. *töredelmetlen*.
Immuable (im'-), a. *változhatlan*; —ment, adv. *változhatlanul*.
Immunité (im'-), f. *szabad-ság; mentesség; menhely*.
Immutabilité (im'-), f. *did. változhatlanság*.
Impair, e, (ein-), a. *arith. páratlan*; crist. *egyenet-len*; —ement, adv. *páratlanul*.
Impaisible (ein-), a. *nyug-hatlan*; —ment, adv. *nyug-hatlanul*.
Impalpabilité (ein-), f. *did. tapintathatlanság*.
Impalpable (ein-), a. *tapin-tathatlan, érezhetlen*.
†Imparager (ein-), v. a. *alkalmasan összeházasítani*.
Imparcouru, e, (ein-), a. *já-ratlan*; chemin —, *járatlan út*.
Impardonnable (ein-), a. *megbocsáthatlan*.
Imparfait (ein-), m. gr. *alig-mult, félmult*; 2. —, e, a. *tökéletlen; bevégezetlen*; —ement, adv. *tökéletlenül*; alaptalanul. [ság.
Imparité (ein-), f. *páratlan*.
Impartable (ein-), a. *oszthatlan*.
Impartagé, e (ein-), a. *osztatlan*.
Impartageable, v. *impar-table*.
Impartial, e, (ein-par-cial), a. pl. — aux, *részrehajlatlan*; —ement, adv. *részrehajlatlanul*.
Impartibilité (ein-), f. *jur. oszthatlanság*.
Impartible (ein-), a. *oszthatlan*.
Impartir, v. *communiquer*.
Impasse, v. *cul-de-sac*.
Impassibilité (ein-), f. *did. érzetlenség; érzéketlenség; rendületlenség*.
Impassible (ein-), a. *érzet-len*; fig. *érzéketlen*; —ment,

Impassionné

adv. *érzetlenül; érzéketlenül.*
 Impassionné, e, (ein-), *szenvedélytelen, indulatlan; —ment, adv. indulatlanul.*
 Impastation (ein-passe-ta-ci-), f. maç. *vakolatoldal; pharm. téstávká változtatás.*
 Impaternel, le, (ein-), a. *atyaiatlan.*
 Impatiemment (ein-pa-ci-), adv. *türelmetlenül.*
 Impatience (ein-pa-ci-), f. *türelmetlenség; 2. —s, pl. fam. avoir des —s, indulatosnak lenni.*
 Impatient, e, (ein-pa-ci-), a. *türelmetlen; 2. —e, f. bot. hozzámennyulj.*
 Impatientant, e, (ein-), a. *türelmetlenítő.*
 Impatienter (im-pa-ci), v. a. q., *türelmetlenné tenni; 2. s'—, v. r. türelmetlenkedni.*
 Impatriotique (ein-), a. *hazafiatlan.*
 s'Impatroniser (ein-), v. r. *fam. iron. magát befészkelni, befészkelődni.*
 *Impavide, (ein-) a. *rettenthetlen.*
 Impayable (ein-), a. *fam. megfizethetlen; 2. fig. nagyon furcsa.*
 Impayé, e, (ein-), a. *fizetlen.*
 Impeccabilité (ein-), f. *théo. vétkezhetlenség.*
 Impeccable (ein-) a. *théo. vétlen, vétkezhetlen; 2. csalatkozhatlan.*
 Impeccance (ein-), f. *did. vétlenség.*
 *Impécunieux, se (ein-), a. *pénztelen.*
 †Impécuniosité (ein-), f. *pénztelenség.*
 Impénétrabilité (ein-), f. *phys. áthatlanság; fig. kikémlhetlenség.*
 Impénétrable (ein-) a. *phys. áthatlan; fig. kikémlhetlen; —ment, adv. áthatlanul; fig. kikémlhetlenül.*
 Impénitence (ein-), f. *théo. töredelmetlenség.*

Impénitent

Impénitent, e, (ein-), a. *théo. töredelmetlen.*
 Impenné, e, (ein-), a. *tollatlan.*
 Impenses (ein-), m. pl. *prat. költségek.*
 Impératif, ve, (ein-), a. *gr. parancsoló; prat. kényszerítő; fam. hatalmas; 2. m. gr. parancsoló mód.*
 Impératoire (ein-) f. *bot. derely.*
 Impératrice (ein-), f. *császárné.*
 Imperceptibilité (ein-), f. *did. észrevétlenség.*
 Imperceptible (ein-), a. *észrevétlen; —ment, adv. észrevétlenül.*
 Imperdable (ein-), a. *elveszthetlen.*
 Imperfectibilité (ein-), f. *did. tökélyesülhetlenség.*
 Imperfectible (ein-), a. *tökélyesülhetlen.*
 Imperfection (ein-), f. *tökéletlenség; hiányosság; —né, e, a. tökéletlen.*
 Imperforé, e, (ein-), a. *méd. zárt.*
 Impérial, e (ein-), a. *császári.*
 Impériale (ein-), f. *ernyő; mennyezet; 2. kocsitetején való ülés; 3. kártyajáték neve; arch. csúcsos ív; —ment, adv. császári.*
 Impérieusement (ein-), adv. *parancsolólag.*
 Impérieux, se, (ein-), a. *parancsoló, büszke, gögös; fig. sürgős.*
 Impérilleux, se (ein-), a. *veszélytelen.*
 *Impériosité (ein-), f. *parancsolási vágy.*
 Impérissabilité (ein-), f. *did. enyészhetlenség.*
 Impérissable (ein-), a. *enyészhetlen; —ment, adv. enyészhetlenül.*
 †Impérit, v. *ignorant.*
 Impéritie (ein- -cie), f. *tapasztalatlanság.*
 Impermanence (ein-), f. *did. változékonyság; állhatlanság.*
 Impermanent, e (ein-), a. *váltoékony, állhatlan.*

Impignoration

Imperméabilité (ein-), f. *phys. áthatlanság; —méable, a. áthatlan; vízhatlan.*
 Impermutabilité (ein-), f. *elcserélhetlenség; —mutable, a. el nem cserélhető.*
 Impersonnalité (ein-), f. *gr. személytelenség; —sonnel, e, a. gr. személytelen; —sonnellement, adv. személytelenül.*
 Impertinemment (ein-), adv. *képtelenül; illetlenül; arcátlanul.*
 Impertinence (ein-), f. *meg gondolatlanság; illetenség; arcátlanság.*
 Impertinent, e (ein-), s. a. *goromba; arcátlan; illetlen; szerénytelen, neveletlen.*
 Imperturbabilité (ein-), f. *did. rendíthetlenség.*
 Imperturbable (ein-), a. *rendíthetlen; szilárd; —ment, adv. rendíthetlenül; szilárdul.*
 Impétigines (ein-), f. *pl. méd. sömör.*
 Impétigineux, v. *dartreux.*
 Impétabilité (ein-), f. *did. elérhetőség.*
 Impétable (ein-), a. *prat. elérhető.*
 Impétrant, e, (ein-), s. *prat. fölkerő, nyerő; kereső; panaszoló.*
 Impétration (ein-), f. *chanc. megnyerés.*
 Impétrer (ein-), v. a. *jur. fölkerő; megnyerni, nyerni.*
 Impétueusement (ein-), adv. *hevesen; szertelenül.*
 Impétueux, se, (ein-), a. *heves; szertelen; fig. szenvedélyes; style —, e'ragadtató irány.*
 Impétuosité (ein-), f. *heveség, erőszak; 2. szertelenség, szenvedélyesség.*
 Impeuplé, e (ein-), a. *pusztá, lakatlan.*
 Impie (ein-), s. a. *istentelen; —été, f. istentelenség.*
 Impignoration (ein-), f. *jur. elzálogolás.*

Impiteux

Impiteux, se (ein-), a. irgalmatlan.
 Impitié (ein-), f. did. irgalmatlanság.
 Impitoyable (ein-), a. kiméletlen, irgalmatlan; —ment, adv. kiméletlenül.
 †Implacabilité (ein-), f. did. engesztelhetlenség.
 Implacable (ein-), a. engesztelhetlen; —ment, adv. engesztelhetlenül.
 Implantation (ein-), f. an. meggyökerezés.
 Implanter (ein-), v. n. an. meggyökerezni; 2. s'—, v. r. gyökeret verni.
 Implausible (ein-), a. valószínűtlen; el nem fogadható.
 Implexe (ein-), a. litt. bonyolult.
 †Impliable (ein-), a. hajthatlan.
 Implication (ein-), f. prat. bonyolódás; écol. ellentét.
 Implicite (ein-), a. did. beleértett; théo. foi —, vakhit; —ment, adv. következtetve, beleértve.
 Impliquer (ein-), v. a. bonyolítani, bekeverni.
 Implorant, e (ein-), a. esedező, könyörgő.
 Implorateur, trice (ein-), s. kérelmező.
 Imploration (ein-), f. könyörgés, esedezés.
 Implorer (ein-), v. a. esedezni, könyörögni.
 Employable (ein-), a. v. impliable; fig. kegyetlen, keményszívű.
 Implumé, e (ein-), a. tollatlan.
 Impoétique (ein-), a. költőietlen; —ment, adv. költőietlenül.
 Impoli, e, (ein-), a. goromba, durva; műveletlen, udvariatlan; —ment, adv. udvariatlanul, gorombán, durván.
 Impolitesse (ein-), f. udvariatlanság, durvaság.
 Impolitique (ein-), a. politikátlan; meggondolatlan;

Impollu

2. *f. politikátlanság; meggondolatlanság.
 Impollu, e (ein-), a. burl. tiszta, mocsoktalan.
 Imponctuel, le (ein-) pontatlan, hanyag.
 Impondérabilité (ein-), f. phys. súlytalanság.
 Impondérable, (ein-) a. súlytalan.
 Impondéré, e (ein-), a. méretlen.
 Impopulaire (ein-), a. népszerűtlen; fig. érthetlen.
 Impopularité (ein-), f. népszerűtlenség; érthetlenség.
 Importable, a. com. behozható.
 Importamment, adv. fontosan.
 Importance (ein-), f. fontosság, nyomosság; tekintély, befolyás; d'—, adt. derekasan.
 Important, e (ein-), a. fontos, nevezetes; 2. m. il fait l'—, fontoskodik.
 Importation (ein-), f. com. árubevitel; behozatal.
 Importer (ein-) v. a. com. bevinni; fig. becsempészni; II. v. n. et s'—, v. r. behozni; 2. fontosnak, nyomosnak lenni; 3. abs. n'—e, mit se tesz; qu'—e, mit használ; —e, mindegy.
 Importun, e (ein-), alkalmatlan; tolakodó; 2. vept —, heves szél; chaud —, tikkasztó hőség; 3. m. tolakodó, alkalmatlan ember; —ement, adv. alkalmatlanul.
 Importuner (ein-), v. a. alkalmatlankodni, tolakodni.
 Importunité (ein-), f. tolakodás, alkalmatlankodás.
 Imposable (ein-), e. adóköteles.
 Imposant, e (ein-), a. tekintélyes, hatályos; parancsoló.
 Imposer (ein-), v. a. rátenni; dogm. — un nom, nevet adni; impr. elrakni, elhelyezni; beemelni; 2. fig. rárózni, terhelni; 3. parancsolni; fig. elhallgattatni;

Impréation

megadóztatni; 4. gerjeszteni, ébreszteni; 5. m. p. en — à q., vkit rászédni; abs. hazudni; 6. s'—, v. r. önmagát terhelni; áldozatot hozni.
 Imposeur (ein-), m. megadóztató; impr. beemelő.
 Imposition (ein-), f. föltevés, rátevés (kézről); dogm. — de nom, elnevezés; impr. beemelés; elrakás; 2. adókvetés, megadóztatás.
 Impossibilité (ein-), f. lehetlenség.
 Impossiblement (ein-), v. a. lehetlenné tenni.
 Impossible (ein-), a. lehetlen; *használhatlan; 2. fig. m. gagner l'—, roppant sokat nyerni; 3. par —, adt. esetleg; —ment, adv. lehetlenül.
 Imposte (ein-), f. arch. ív-oszlop, boltváll.
 Imposteur (ein-), m. csaló, gazember; 2. rágalmazó; 3. álnok, képmutató.
 Imposture (ein-), f. csalás, csalárdság; 2. rágalmazás; fig. szemfényvesztés, ámtás; 3. álnokság, képmutatás.
 Impôt (ein-), m. adórész; adóvám; adó.
 Impotable (ein-), a. ihatlan.
 Impotence (ein-), f. med. nőszhetlenség.
 Impotent, e (ein-) a. tehetlen, képtelen; méd. béna, nyomorék; it. nőszhetlen.
 Impourvu, à l—, v. à l'improvisé.
 Impourvu, e (ein-), a. kifogyott, kipusztult.
 Impraticabilité (ein-), f. did. lehetlenség.
 Impraticable (ein-), a. lehetlen; chemin —, járhatlan út; maison —, lakatlan ház; használhatlan; homme —, társaságtalan ember.
 Imprécaire (ein-), a. független, biztos.
 Imprécation (ein-), f. átkozódás; átok.

Imprécatore

Imprécatore (ein-), a. átkos, átkozódó.
 Imprécaution (ein-), f. vigyázatlanság.
 Imprécipitamment (ein-), adv. meggondolatlanul.
 Imprégnable (ein-), a. telizhető. [telizés.
 Imprégnation (ein-), f. chi.
 Imprégner (ein-), v. a. chi. telizni; 2. s'—, v. r. magába szívni; fejébe venni.
 Impréjudiciable (ein-), ártalmatlan.
 Impréméditation (ein-), f. gondatlanság.
 Imprémédité, e (ein-), a. nem szándékos; gondatlan; —ment, adv. vaktában, meggondolatlanul.
 Imprenable (ein-) a, milit. bevehetlen, elfoglalhatatlan.
 Impréparé, e, (ein-), a. készületlen.
 Imprescriptibilité (ein-), f. jur. elévülhetlenség.
 Impressible, v. impressionnable.
 Impressif, ve (ein-), a. hatásos, hatályos.
 Impression (ein-), f. mon. lenyomat; it. impr.; peintr. alagy; p. noble de nouvelle —, ujdonsült nemes; 2. fig. benyomás, hatás. [érzékeny.
 Impressionnable (ein-), a.
 Impressionner (ein-), v. a. v. émouvoir; 2. benyomást tenni.
 Imprévisible, imprévoyable (ein-), a. előre nem látható.
 Imprévoyance (ein-), f. vigyázatlanság.
 Imprévoyant, e (ein-), a. vigyázatlan.
 Imprévu, e (ein-), a. véletlen, váratlan. [ható.
 Imprimable (ein-), a. nyomat.
 Imprimé (ein-), m. litt. nyomtatvány.
 Imprimer (ein-), v. a. le-nyomni; rányomni; ext. közleni; impr. nyomni, nyomtatni; 2. fig. bele oltani, elméjébe verni; 3. s'—, v. r. benyomódni.

Imprimerie

Imprimerie (ein-), f. nyomda.
 Imprimeur (ein-), m. nyomdász.
 Imprimure (ein-), f. peint. alagyozás, aljazás.
 Imprisi, e (ein-), a. fesztelen.
 Imprisé, e (ein-), a. fitymált, csekélylett.
 Improbabilité (ein-), f. did. valószínűtlenség.
 Improbable (ein-), a. valószínűtlen; —ment, adv. valószínűtlenül.
 Improbateur, trice (ein-), s. helytelenítő, roszaló.
 Improbation (ein-), f. rosztalás; ócsárlás.
 Improbité (ein-), f. roszhiszműség, hamisság; alávalóság, becstelenség.
 Improductif, ve (ein-) a. nem jövedelmező; terméketlen.
 Improhibé, e (ein-), a. com. megengedett.
 Impromptu (ein-prompe-tu), m. pl. rögtönzött, hevenyészett.
 Impromptuaire, v. improvisateur; 2. v. facheux.
 Improperer, v. déshonorer.
 Impropice, (ein-), a. alkalmatlan.
 Improportion (ein-), f. balarány, aránytalanság.
 Improportionnel, le (ein-), a. aránytalan; —lement, adv. aránytalanul.
 Impropre (ein-), a. gr. sajátlan; rhét. képletes; —ment, adv. sajátlanul; képletesen.
 Impropreté, v. inhabilité; 2. malpropreté.
 Impropiété (ein-), f. gr. sajátlanság.
 Improspère (ein-), a. poét. szerencsétlen.
 Improuvable (ein-), a. bebizonyíthatatlan.
 Improuver (ein-), v. a. roszalni.
 Improvisateur, trice (ein-), s. hevenyésző.
 Improvisation (ein-), f. rögtönzés.
 Improviser (ein-), v. n. rögtönözni, hevenyészni.

Imputatif

Improviste (ein-) à l'—, adv. véletlenül.
 Imprudemment (ein-), adv. meggondolatlanul, oktalannul.
 Imprudence (ein-), f. oktalanság, meggondolatlanság.
 Imprudent, e (ein-), a. oktalan, meggondolatlan, ildomtalan.
 Impubère (ein-), s. a. jur. kiskoru.
 Impudemment (ein-pu-damman), adv. arcátlanul.
 Impudence (ein-), f. arcátlanság, szemtelenség.
 Impudent, e (ein-), a. arcátlan, szemtelen, szégyentelen; 2. szemérmetlen.
 Impudeur (ein-), f. arcátlanság, szemtelenség.
 Impudicité (ein-), f. szemérmetlenség; fajtalanság.
 Impudique (ein-), a. fajtalan, buja, szemérmetlen; —ment, adv. fajtalanul, buján.
 Impugner (ein-), v. a. did. pal. megtámadni.
 Impuissance (ein-), f. tehetlenség, képtelenség; 2. jur. nősztehetlenség.
 Impuissant, e (ein-), a. tehetlen, gyöngé; jur. nőszhetlen; 2. erőtlen.
 Impulsif, ve (ein-), a. hajtó; fig. ösztönző.
 Impulsion (ein-), f. hajtás; lökés; fig. ösztön; ösztönzés.
 Impunément (ein-), adv. büntetlenül.
 Impuni, e (ein-), a. büntetlen. [lenség.
 Impunité (ein-), f. büntetlenség.
 Impur, e (ein-), a. tisztátalan; fig. fajtalan, buja; —ement. adv. tisztátalanul; fajtalanul.
 Impureté (ein-), f. tisztátalanság; fig. fajtalanság, bujaság.
 Imputabilité (ein-), f. théo. beszámíthatóság.
 Imputable (ein-), a. beszámítható.
 Imputatif, ve (ein-), m. hibáztató.

Imputation	Inadvertance	Inaugurer
Imputation (ein-), f. beszámítás, beadás; vádolás, vád; 2. relig. tulajdonítás.	Inadvertance (ine-), f. vigyázatlanság.	Inappétence (ine-), f. méd. étvágyhiány.
Imputer (ein-), v. a. vádolni, okolni; théo. beszámítani; 2. fin. levonni, betudni.	Inaffabilité (ine-), f. barátságtalanság.	Inapplicabilité (ine-), f. did. használhatlanság.
Imputrescible (ein-), a. rothatlan.	Inaffable (ine-), a. barátságtalan, mogorva.	Inapplicable (ine-), a. használhatlan.
Inabondance (ine-), f. bőségtelenség.	Inaffection (ine-) f. közöny.	Inapplication (ine-), f. vigyázatlanság; hanyagság, szorgalmatlanság.
Inabordable (ine-), a. hozzáférhetlen; it. fig.	Inaffectueusement (ine-), adv. közönyösen, fagyosan.	Inappliqué, e, (ine-), a. nem testhez álló; nem illő; fig. szorgalmatlan, hanyag.
Inabrité, e, (ine-), a. védetlen.	Inaffectueux, se (ine-), a. fagyos, száraz, barátságtalan.	Inappréciabilité (ine-), f. did. megbecsülhetlenség.
Inabrogeable (ine-), a. jur. eltörölhetlen.	Inaffligé, e (ine-), a. vidor, jókedvű.	Inappréciable (ine-), a. megbecsülhetlen; —ment, adv. megbecsülhetlenül.
Inabstinence (ine-), f. mértéktelenség.	Inagité, e (ine-), a. nyugodt.	Inapprêté, e (ine-), n. készíttetlen.
Inacceptable (ine-), a. elfogadhatlan.	Inaimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inapprivoisable (ine-), a. szelidíthetlen.
Inaccessibilité (ine-), f. hozzáférhetlenség.	Inaliénabilité (ine-), f. jur. elidegeníthetlenség.	Inapprivoisé, e (ine-), a. szelidületlen; vad.
Inaccessible (ine-), a. hozzáférhetlen; megmászhatlan; fig. érzéketlen.	Inaliénable (ine-), a. jur. elidegeníthetlen.	Inapte (ine-), a. tehetlen, képtelen.
Inaccommodable (ine-), a. ki egyenlíthetlen.	Inalliable (ein-), a. métall. vegyíthetlen.	Inaptitude (ine-), f. tehetlenség, képtelenség.
Inaccompli, e (ine-), a. bevégezetlen; tökéletlen.	Inaltérabilité (ine-), f. did. változhatlanság; it. romolhatlanság.	Inarticulé, e (ine-), a. tagolatlan.
Inaccordable (ine-), a. összeegyezzhetlen.	Inaltérable (ine-), a. változtathatlan.	†Inartificiel, le (ine-), a. mesterkéltlen; —lement, adv. mesterkéltlenül.
Inaccostable (ine-), a. fam. hozzáférhetlen, mogorva.	Inaltéré, e (ine-), a. változtalan; romlatlan.	Inartificieux, se (ine-), a. egyszerű; —sement, adv. egyszerűen.
Inaccoutumé, e (ine-), f. a. szokatlan.	Inamissibilité (ine-), f. théo. elveszthetlenség.	Inassiduité (ine-), f. szorgalmatlanság.
Inaccusable (ine-), a. vádolhatlan.	Inamissible (ine-), a. elveszthetlen.	†Inassimiliable (ine-), a. összeegyezzhetlen.
Inacéré, e (ine-), a. tompa.	Inamovibilité (ine-), f. did. folytonosság, eltörölhetlenség.	Inassouvi, e (ine-), a. kielégíttetlen.
Inachevé, e (ine-), a. befejezetlen.	Inamovible (ine-) a. folytonos, elmozdíthatlan.	Inattaquable (ine-), a. megtámadhatlan.
Inactif, ve (ine-); a. tétlen; méd. hatálytalan; —vement, adv. tétlenül.	Inamusant, e (ine-), a. unalmas.	Inatteint, e (ine-), a. eléretlen.
Inaction (ine-), f. tétlenség, myst. teljes lelki nyugalom.	Inanimation (ine-), f. lélektelenség.	Inattendu, e (ine-), a. váratlan.
Inactivité (ine-), f. tétlenség, aluszékonyság; méd. hatálytalanság.	Inanimé, e (ine-), a. lelketlen; fagyos; kifejezésten; com. pangó.	Inattentif, ve (ine-), a. figyelmetlen, hanyag.
Inadéquat, e (ine-a-dé-kouâte), a. phil. hozzá nem illő.	†Inaniser (ine-), v. a. meghiusítani.	Inattention (ine-), f. figyelmetlenség, hanyagság.
Inadmissibilité (ine-), f. did. megengedhetlenség.	*Inanité (ine-), f. hasztalanság.	Inaugural, e (ine-), a. beavatási.
Inadmissible (ine-), a. megengedhetlen; helytelen.	Inanition (ine-), f. erőtlenedés; gyöngeség.	Inauguration (ine-), f. fölszentelés; fölállítás; beavatás.
	Inapaisable (ine-), a. megnyugtathatlan.	Inaugurer (ine-), v. a. fölszentelni; beavatni.
	Inapercevable, (eine-), a. észrevehetlen.	
	Inaperçu, e (ine-), a. észrevétlen.	

Inautorisé

Inautorisé, e (ine-), a. jogo-
sítatlan.
Inavouable (ine-), a. bevall-
hatlan.
Inblâmable (ein-), a. fedd-
hetlen.
Incagade (ein-), f. kérkedés.
Incaguer (ein- -ghé), v. a.
fam. dacolni vkivel.
Incalculable (ein-), a. kiszá-
míthatlan; —ment, adv.
kiszámíthatlanul.
Incalomniabile (ein-), a. rá-
galmazhatlan.
Incamérer (ein-), v. a. chanc.
kincstári jószághoz csa-
tolni.
Incandescence (ein-), f. phys.
izzás.
Incandescent, e (ein-), a.
izzó.
Incantation (ein-), f. bűvölés,
igézés.
Incapable (ein-), a. képtelen,
használhatlan, ügyetlen;
jur. képestelen.
Incapacité (ein-), f. képeste-
lenség, tehetlenség, ügyet-
lenség.
Incarcération, v. emprison-
nement.
Incarcérer, v. emprisonner.
Incarnadin, e (ein-), s. a. hal-
ványpiros, testszín.
Incarnat, e (ein-), s. a. király-
vörös; hússzín.
Incarnation (ein-), f. théo.
testesülés, megtestesülés.
Incarné, e (ein-), a. théo.
megtestesült; fig. c'est un
diable —, valóságos ördög.
s'Incarnier (ein-), v. r. théo.
megtestesülni; chir. huso-
sodni.
Incartade (ein-), f. man. ki-
rugás; fam. pajkos csiny.
Incendiaire (ein-), s. gyujto-
gató; fig. s. a. izgató.
Incendie (ein-), m. tűzvész;
caisse des —s, tűzkármen-
tesítési pénztár; fig. zene-
bona; izgatás.
Incendier (ein-), v. a. föl-
gyujtani.
Incentriquer (ein- -ké), v. a.
központra állítani.
In-cent-vingt-huit, m. et a.
128-ad rét.

Incération

Incération (ein-), f. viasszal
bekenés, megviaszolás.
Incertain, e (ein-), a. bizony-
talan; 2. megbízhatlan;
3. határozatlan, habozó;
—ement, adv. bizonytala-
nul.
Incertitude (ein-), f. bizony-
talanság, kétely; 2. pon-
tatlanság, állhatlanság.
Incessable (ein-), a. véghetlen.
Incessamment (ein-), adv.
szünet nélkül, folytonosan;
2. legott, azonnal.
*Incessant, e (ein-), a. szün-
telen.
Incessibilité (ein-), f. jur.
átengedhetlenség.
Incessible (ein-), a. jur. át-
engedhetlen, átruházhatlan.
†Incession (ein-), f. járás.
Inceste (ein-), m. vérfertőzet,
vér ertelem.
Incestueusement (ein-), adv.
vérfertőzőleg. [fertőzési.
Incestueux, se (ein-), a. vér-
Inchantable (ein-), a. dalol-
hatlan.
Incharitable (ein-), a. szere-
tetlen, könyörületlen.
Incharité (ein-), f. szeretet-
lenség.
Incicatrisé, e (ein-), a. chir.
hegellen.
Incidentement (ein-ci-da-),
adv. mellesleg, közben; kö-
rülbelül.
Incidence (ein-), f. géom. be-
esés; point d'—, beesési
pont.
Incident (ein-), m. közbe-
jött eset, közbejövet; jur.
mellék körülmény.
Incident, e (ein-), a. közbe-
jövő; op. beeső.
Incidentaire (ein-), m. jog-
csavaró.
Incidenter (ein-), v. n. jur.
kifogásokat tenni.
Incineration (ein-), f. chi. el-
hamvasztás.
Incinerer (ein-), v. a. chi. el-
hamvasztani.
Incirconscriit, e (ein-), a.
théo. határtalan.
Incise (ein-), f. rhét. mondat-
szak.
Inciser (ein-), v. a. bemetsze-

Incoërsible

ni; méd. hígítani; grav. ki-
vájni.
Incisif, ve (ein-), a. méd.
osztató; maró; fig. maró,
szűrős.
Incision (ein-), f. chir. vá-
gás, metszés.
Incitabilité (ein-), f. méd.
izgatottság.
Incitable (ein-), a. méd. in-
gerelhető.
Incitateur, trice (ein-), s. iz-
gató.
Incitatif, ve (ein-), a. méd.
izgató.
Incitation (ein-), f. izgatás,
ösztönzés.
Inciter (ein-), v. a. ingerelni,
ösztönözni.
Incivil, e (ein-), a. udvari-
atlan; illetlen, műveletlen,
durva; jur. törvény elle-
nes; —ement, adv. illette-
nül, stb.
Incivilisé, e (ein-), a. mive-
letlen, parasztos.
Incivilité (ein-), f. udvari-
atlanság, műveletlenség, dur-
vaság.
Incivique (ein-), a. polgári-
atlan.
Incivisme (ein-), m. polgári-
atlanság.
Inc'émence (ein-), f. zordon-
ság, szigorúság.
Inclément, e (ein-), a. kegyte-
len, zordon.
Inclinaison (ein-), f. phys.
elhajlás.
Inclinant, e (ein-), a. géom.
ferde irány.
Inclination (ein-), f. hajlás;
meghajlás, bók; 2. hajlam.
Incliné, e (ein-), a. hajlott.
Incliner (ein-), v. a. hajlítani;
— la tête, bólintani; 2. v.
n. hajlani; it. fig. 3. hajlan-
dónak lenni; 4. s'—, v. i.
meghajolni.
Inclus, e (ein-), a. mellékelt;
2. —e, f. melléklet.
Inclusif, ve (ein-), a. befog-
lalt; —vement, adv. bezá-
rólág.
Incoërcibilité (ein-), f. zabo-
lázhatlanság.
Incoërsible (ein-), a. zaboláz-
hatlan.

Incoognito

Incoognito (ein-co-gni-) adv. ismeretlenül.
 *Incohérence (ein-), f. phys. össze nem függés.
 Incolat v. indigénat.
 Incoloration (ein-), f. phys. színtelenség. [telen.
 Incolore (ein-), a. bot. szín.
 Incombustibilité (ein-), f. phys. megéghetlenség.
 Incombustible (ein-), a. megéghetlen.
 Incommensurabilité (ein-co-man-), f. phys. megmérhetlenség.
 Incommensurable (ein-co-man-) a. géom. megmérhetlen.
 Incommerçable (ein-), a. nem eladó.
 Incommiseration (ein-), f. irgalmatlanság.
 Incommodant, e, incommode (ein-co-), a. alkalmatlan, terhes; 2. szenvedhetlen; —ément, adv. alkalmatlanul.
 Incommoder (ein-co-), v. a. q., alkalmatlankodni; zavarba ejteni; 2. gyöngéledni; mar. vaisseau —é, károsult hajó; 3. s'—, v. r. fáradni.
 Incommodité (ein-co-), f. alkalmatlanság, kényelmetlenség; 2. gyöngéledés.
 Incommuabilité (ein-), f. did. változtathatlanság.
 Incommunicatif, ve (ein-), a. tartózkodó, elzárkózott.
 Incommutabilité (ein-co-), f. prat. háboríthatlanság.
 Incommutable (ein-co-), a. prat. háboríthatlan; —ment, adv. háboríthatlanul.
 Incomparabilité (ein-), f. prat. hasonlíthatlanság.
 Incomparable (ein-), a. hasonlíthatlan; —ment, adv. hasonlíthatlanul.
 Incomparativement, v. incomparablement.
 Incompassion (ein-), f. irgalmatlanság, kegyetlenség.
 Incompatibilité (ein-), f. összeférhetlenség.
 Incompatible (ein-), a. össze-

Incompatissant

férhetlen; —ment, adv. összeérhetlenül.
 Incompatissant, e, (ein-), a. keményszívű, irgalmatlan.
 Incompétemment (ein-con-pé-ta-), adv. prat. illetéktelenül, jogosítlanul.
 Incompétence (ein-), f. illetéktelenség.
 Incompétent (ein-), a. prat. illetőségtelen, illetéktelen.
 Incomplaisance (ein-), f. udvariatlanság.
 Incomplaisant, e, (ein-), a. udvariatlan.
 Incomplément (ein-), m. tökéletlenség; hiányosság.
 Incomplet, ète (ein-), a. hiányos, tökéletlen.
 Incomplexe (ein-), a. egyszerű.
 Incompréhensibilité (ein-), f. did. megfoghatatlanság.
 Incompréhensible (ein-), a. megfoghatlan; fam. cet homme est —, nem lehet belőle kiokosodni.
 Incompressible (ein-), a. össze nem nyomható.
 Inconcevable (ein-), a. megfoghatlan; —ment, adv. megfoghatlanul.
 Inconciliable (ein-), a. egyezhetlen; —ment, adv. egyezhetlenül.
 Inconcluant, e (ein-), a. következetlen.
 Inconcrescibilité (ein-), f. did. egyezhetlenség.
 Inconcrescible (ein-), a. egyezhetlen.
 Incondamnable (ein-con-da-na), a. nem kárhoztatható.
 Inconditionné, e (ein-), a. rossz állapotban.
 Inconditionnel, le (ein-), a. föltétlen.
 Inconduite (ein-), f. rossz viselkedés.
 Inconfident (ein-), m. gyanús.
 Incongelé, e (ein-), a. phys. fagyatlan.
 Incongru, e (ein-), a. gr. hibás, helytelen; vizsás; fam. illetlen; udvariatlan, parasztos.
 Incongruité (ein-), f. nyelv-

Inconstitutionnel

hiba; fig. képtelenség; illetlenség.
 Incongruement, —grûment, adv. hibásan; illetlenül.
 *Inconnaissance (ein-), f. tudatlanság.
 Inconnexe (ein-), a. összefüggetlen.
 Inconnexion (ein-), f. összefüggetlenség.
 Inconnu, e (ein-), s. a. ismeretlen.
 Inconscience (ein-), f. lelki ismeretlenség.
 Inconsciencieusement (ein-), adv. lelkiismeretlenül.
 Inconsciencieux, se (ein-), a. lelkiismeretlen.
 Inconséquemment (ein-con-sé-ca-man), adv. következetlenül.
 Inconséquence (ein-), f. következetlenség.
 Inconséquent, e (ein-), a. következetlen.
 Inconservable (ein-), a. tartatlan.
 Inconsidération (ein-), f. vigyázatlanság, meggondolatlanság.
 Inconsidéré, e (ein-), a. meggondolatlan; 2. vigyázatlan; —ment, adv. meggondolatlanul.
 *Inconsistance (ein-), f. összefüggetlenség.
 Inconsistant, e (ein-), a. összefüggetlen.
 Inconsolable (ein-), a. vigasztalhatlan; —ment, adv. vigasztalhatlanul.
 *Inconsolé, e (ein-), a. vigasztalatlan.
 Incomsomprible (ein-), a. elfogyaszthatlan.
 Inconstamment (ein-con-sta-man), adv. állhatatlanul, ingadozott.
 Inconstance (ein-), f. állhatatlanság, ledérség; 2. ingatagság; 3. változékonyság.
 Inconstant, e (ein-), a. állhatatlan, csapodár, ingatag, változékonyság.
 *Inconstitutionnalité (ein-), f. alkotmányellenesség.
 Inconstitutionnel, le (ein-),

Incontaminé

a. alkotmányellenes; —ment, adv. alkotmányellenesen.
 Incontaminé, e (ein-), a. mocskotalan, tiszta.
 *Incontestabilité (ein-), f. cáfolhatlanság.
 Incontestable (ein-), a. kétségtelen; —ment, adv. kétségtelenül.
 Incontesté, e (ein-), a. vitatlan.
 Incontigu, üe (ein-), a. nem szomszédos.
 Incontinemment (ein-con-tina-man), adv. mérséketlenül; buján.
 Incontinence (ein-), f. mérséketlenség; bujaság; méd. — d'urine, abs. —, húgyár.
 Incontinent, e (ein-), a. mérséketlen, buja; 2. adv. legott, azonnal, e pillanatban.
 Incontinuité (ein-), f. nyugtalanság; különváltság.
 Incontrolable (ein-), a. ellenőrizhetlen.
 Inconvenable (ein-), a. illetlen; alkalmatlan; —ment, adv. alkalmatlanul.
 *Inconvenance (ein-), f. illetlenség.
 Inconvenant, e (ein-), a. illetlen.
 Inconvénient (ein-), m. kellemetlenség, alkalmatlanság; baj; hátrány.
 Inconverti, e (ein), a. megtérítlen.
 Inconvertible (ein-), a. változtatlan.
 Inconvertissable (ein-), a. megtéríthetlen.
 Incorporalité (ein-), f. did. testetlenség, anyagtalan-ság.
 Incorporation (ein-), f. bekebelezés.
 Incorporé, le (ein-), a. tetetlen, anyagtalan.
 Incorporer (ein-), v. a. bekebelezni; egyesíteni; 2. s'—; v. r. összevegyülni.
 Incorrect, e (ein-), a. hibás, szabatlan; szabálytalan.
 Incorrection (ein-), f. hibás-

Incorrigé

ság, helytelenség, szabatlanság.
 Incorrigé, e (ein-), a. javítatlan.
 Incorrigibilité (ein-), f. did. javíthatlanság.
 Incorrigible (ein-), a. javíthatlan; fam. il est absolument —, nem fog rajta a szó; —ment, adv. javíthatlanul.
 Incorrompu, e (ein-), a. romlatlan.
 Incorroyé, e (ein-), a. tann. cserzetlen.
 Incorruptibilité (ein-), f. phys. romolhatlanság; fig. megvesztegethetlenség.
 Incorruptible (ein-), a. romolhatlan; fig. megvesztegethetlen.
 Incorruption (ein-), f. phys. romolhatlanság.
 Incoupable, v. innocent.
 Incourant, e (ein-), a. com. nem kelendő.
 Incrassant, e (ein-), a. méd. sűrítő. [sűrítés.
 Incrassation (ein-), f. méd.
 Incrasser (ein-), v. a. (le sang), méd. sűríteni.
 Incrédibilité (ein-), f. did. hihetlenség.
 †Incrédible, v. incroyable.
 Incrédule (ein-), s. a. did. hitetlen; théo. pogány.
 Incrédulité (ein-), f. hitetlenség.
 Incréé, e (ein-), a. teremtetlen. [vedék.
 Incrément (ein-), m. alg. nő-
 †Incréper (ein-), v. a. feddeni, szidni.
 Incriminable, etc. v. inculpable, etc.
 Incroyable (ein-), a. hihetlen; 2. rendkívüli; 3. m. balgóc, piperkőc; —ment, adv. hihetetlenül.
 Incrustation (ein-), f. arch. borítás, kirakás; 2. h. n. kérgesedés.
 Incrusté, e (ein-), a. kérgesített; berakott.
 Incruster (ein-), v. a. bekérgezni, kérgesíteni; tabl. berakni; 2. s'—, v. r. kérgesedni.

Indagateur

Incubation (ein-), f. h. n. költés, kotlás; 2. méd. ki-fejlődés. [móc.
 Incube (ein-), m. lidérc, nyo-
 *Incubitation (ein-), f. jobb-oldalon fekvés.
 Incuit, e, a. cuis. (ein-), főtlen, nyers.
 Inculcation (ein-), f. észre-adás; beleoltás.
 Inculpabilité (ein-), f. jur. vádolhatóság.
 Inculpable (ein-), a. jur. vádolható.
 Inculpation (ein-), f. pal. vádolás.
 Inculper (ein-), v. a. rádolni; 2. s'—, v. r. önmagát okolni; 3. it. v. réc. egymást vádolni.
 Inculquer (ein-), qch. à q., vmit vkinek fejébe verni, ráparancsolni; belé oltani; 2. — à force de coups, beleverni; 3. s'—, v. benyomódni; 4. it. v. réc. egymásra parancsolni.
 Inculte (ein-), a. parlag; barbe —, kuszált szakál; fig. műveletlen, neveletlen.
 Inculture (ein-), f. parlagon heverés; fig. neveletlenség, durvaság.
 Incunable (ein-), a. libr. édition —, ősymtatvány.
 Incurabilité (ein-), f. méd. gyógyíthatlanság.
 Incurable (ein-), a. méd. gyógyíthatlan; —ment, adv. gyógyíthatlanul.
 Incurie (ein-), f. gondtalanság.
 Incurieusement (ein-), adv. gondtalanul.
 Incurieux, se (ein-), a. gondtalan.
 *Incuriosité (ein-), f. did. gondtalanság.
 Incursion (ein-), f. bot. becsapás; portyázás; fig. kivételes foglalkozás.
 Incurvable (ein-), a. hajlítható.
 Incurvabilité (ein-), f. did. hajlíthatóság.
 Incurvation (ein-), f. hajlítás; méd. csontgörbület.
 Indagateur (ein-), m. kutató.

Indagation

Indéfrichable

Indigeste

Indagation (ein-), f. *kutatás*.
 Indague (ein-), a. *kardtalan*; 2. *csudálatos, izléstelen*.
 Inde (ein-), m. *teint. indigó*; 2. *bois d'—, berzsenfa*.
 *Indébrouillable (ein-), a. *ki-bonthatlan*.
 Indécemment (ein-dé-ça), adv. *illetlenül*.
 Indécence (ein-), f. *illemetlenség; illetlenség*.
 Indécent, e (ein-), a. *illemetlen; illetlen*.
 Indéchiffable (ein-), a. *ki-betűzhetlen; abs. olvashatlan*; 2. *érthetlen, megmagyarázhatlan*; fig. *rejtélyes*; —ment, adv. *olvashatlanul, stb.*
 Indéchirable (ein-), a. *elszakíthatlan*.
 Indécis, e (ein-), a. *kétséges, bizonytalan; ingadozó, habozó*.
 Indécision (ein-), f. *határozatlanság; ingadozás, habozás*.
 Indéclinabilité (ein-), f. gr. *ejtegethetlenség*.
 Indéclinable (ein-), a. gr. *ejtegethetlen*.
 Indécrottable (ein-), a. *tisztíthatlan*; fig. g. p. *durva, vad*.
 Indéfectibilité (ein-), f. théo. *szüntelenség*.
 Indéfectible (ein-), a. *szakadatlan, szüntelen*.
 Indéfendable, v. indéfensable.
 Indéfendu, e (ein-), a. *elhagyatott; védtelen*; milit. *poste —, védetlen hely*.
 Indéfensable, —sible (ein-), a. *tarthatlan*.
 *Indéfense (ein-), f. *védte-lenség*.
 Indéfini e (ein-), a. *határtalan, korlátlan*; 2. gr. *határozatlan*; —ment, adv. *határtalanul; korlátlanul; gr. határozatlanul*.
 Indéfinissable (ein-), a. *megfejtethetlen, meghatározhatlan*.
 Indéfinité (ein-), f. did. *hatá-*

rozatlanság, bizonytalan-ság.
 Indéfrichable (ein-), a. agr. *termősíthetlen*.
 Indélébile (ein-), a. *kitörölhetlen; kiirthatlan*.
 Indélébilité (ein-), f. did. *kitörölhetlenség; fig. kiirthatlanság*.
 Indélibéré, e (ein-), a. did. *meggondolatlan; prat. önkénytelen*.
 Indélicat, e (ein-), a. *gyöngédtelen*; —ement, adv. *gyöngédtelenül*.
 *Indélicatesse (ein-), f. *gyöngédtelenség*.
 Indemne (ein-dém-ne), a. jur. *kármentes*.
 Indemnisation (ein-damni-), f. *kártérítés*.
 Indemniser (ein-damni-), v. a. *kártalanítani*; 2. s'—, v. r. *magát kármentessé tenni*.
 Indemnité (ein-da-mni-), f. *kártalanítás*.
 Indémontrable (ein-), a. *bizonyíthatlan*.
 Indéniable (ein-), a. *tagadhatlan*.
 Indénouable (ein-), a. *föloldhatlan*.
 Indépendamment (ein-dé-pan-da-), adv. *függetlenül*; 2. *nem tekintve*; 3. *kívül*.
 Indépendant, e (ein-), a. *független*; 2. *összefüggetlen*.
 Indescriptible (ein-), a. *leírhatlan*; —ment, adv. *leírhatlanul*.
 Indésirable (ein-), a. *óhajthatlan*.
 Indestructibilité (ein-), f. did. *szétronthatlanság*.
 Indestructible (ein-), a. *elronthatlan*.
 Indéterminable (ein-), a. *meghatározhatlan*.
 Indétermination (ein-), f. did. *határozatlanság*.
 Indéterminé, e (ein-), a. *meghatározatlan, bizonytalan*; 2. *határozatlan, habozó*; —ment, adv. *határozatlanul*. [hetlen.
 Indévinable (ein-), a. *sejt-*

Indévot, e (ein-), a. áhítatlan; figyelmetlen, lanyha; —ement, adv. *áhítatlanul*.
 Indévotion (ein-), f. *áhítatlanság*.
 Index (ein-dèk-se), s. a. *doigt —, mutatóujj*; arith. *jellemzők*; 2. *tárgymutató*.
 Indextérité (ein-), f. did. *ügyetlenség*.
 Indicateur, trice (ein-), s. jur. *jöladó, bevádoló*; 2. an. v. *index (doigt)*.
 Indicatif, ve (ein-), a. did. *jelentő*; gr. *mode —, abs. —, jelentő mód*.
 Indication (ein-), f. *jelentés*; 2. *jelenség, jel*.
 Indice (ein-), m. *jel, jelség*.
 Indicible (ein-), a. *kimondhatlan*; —ment, adv. *kimondhatlanul*.
 Indiction (ein-), f. *összehívás*.
 Indicule (ein-), m. *jelecske*; dipl. *ajánlólevél*.
 Indien, ne (ein-), s. a. *hindu*; 2. p. *faire l'échange de l'—, jó cserét csinálni*; 3. —ne, f. *karton, cic*; it. *cic háziköntös*; —neur, se, s. *kartongyáros*.
 Indifféremment (ein-di-féraman), adv. *közönyösen*; 2. *különbség nélkül*.
 Indifférence (ein-), f. *közöny, egykedvűség*.
 Indifférent, e (ein-), a. *közönyös, egykedvű*; 2. *érzéketlen, fagyos*; 3. s. *részrehajlatlan*.
 Indifférentisme (ein-), m. *egykedvűség, közönyelvűség*.
 Indigénat (ein-), m. jur. *honosság, honosulat*.
 Indigence (ein-), f. *szegénység, szükség*.
 Indigène (ein-), s. a. *honos, honosult*; it. *belföldi*.
 Indigent, e (ein-), s. a. *szűkölködő, szegény*.
 Indigeste (ein-), a. *emésztethetlen*; 2. *meg nem emésztett*; fig. *meg nem foltolt*.

Indigestion

Indigestion (ein-di-gès-thion), f. emészthetlenség.
Indignation (ein-) f. boszankodás, neheztelés, méltatlankodás.
Indigne (ein-), a. méltatlan; 2. gyalázatos; 3. s. semmirekellő; —ment, adv. méltatlanul; gyalázatosan.
Indigner (ein-), v. a. boszantani; 2. s'—, v. r. méltatlankodni; boszankodni.
Indignité (ein-), f. méltatlanság; 2. gyalázatosság, semmirekellőség; 3. bántalom, gyalázat.
Indigo (ein-), m. bot. indigo; —terie, f. ind.-ültetmény; ind.-gyár.
Indiligemment (ein-di-li-jaman), adv. szorgalmatlanul.
Indiligence (ein-), f. szorgalmatlanság.
Indiligent, e (ein-), a. szorgalmatlan.
Indiquer (ein-), v. a. jeleníteni; mutatni; 2. bejelenteni; kijelölni.
Indirect, e (ein-direk; —te), a. közvetett; louanges —es, rejtett dicséret; voies —es, görbe utak; vues —es, önző célok; —ement, adv. közvetve; rejtve.
Indirigible (ein-), a. kormányozhatatlan.
Indiscernable (ein-), a. did. észrevehetlen.
Indiscernement (ein-), m. ítélőtehetség hiánya.
Indisciplinable (ein-), a. fegytelen, fegyelmetlen.
Indiscipline (ein-), f. fegyelmetlenség; zabolátlanság.
Indiscipliné, e (ein-), a. fegyelmetlen; zabolátlan.
Indiscipliner (ein-), v. a. fegyelmetlenné tenni.
Indiscret, ète (ein-), a. oktalan, meggondolatlan, vigyázatlan, szerénytelen, tolakodó; 2. s. a. fecsegő; —ement, adv. szerénytelenül stb.
Indiscrétion (ein-), f. vigyázatlanság, meggondolatlanság, szerénytelenség; csacskaság.

Indispensabilité

Indispensabilité (ein-) f. elkerülhetlenség.
Indispensable (ein-), a. elkerülhetlen; szükséges; nélkülözhetlen; —ment, adv. elkerülhetlenül, teljességgel, merőben.
Indisponibilité (ein-), f. jur. elidegeníthetlenség.
Indisponible (ein-), a. jur. elidegeníthetlen.
Indisposé, e (ein-), a. gyöngélkedő; 2. rossz kedvű.
Indisposer (ein-), v. a. megharagítani, rossz kedvűvé tenni; 2. betegessé tenni.
Indisposition (ein-), f. gyöngélkedés; 2. rossz kedvűség, boszúság.
Indisputabilité (ein-), f. did. kétségtelenség.
Indisputable (ein-), a. kétségtelen; —ment, adv. kétségtelenül.
Indissolubilité (ein-), f. did. chi. föloldhatlanság; it. fig.
Indissoluble (ein-), a. föloldhatlan; fig. elválaszthatlan; —ment, adv. föloldhatlanul; it. fig.
Indistinct, e (ein-dis-tein; —teink), a. homályos, zavart, nem hallható; —ement, adv. érthetlenül; homályosan; 2. különbség nélkül.
Indistinction, v. confusion.
Individu (ein-), m. did. egyén; egyed, egyéni; prat. valaki; g. p. conserver son —, magára gondot viselni: *—alisation, f. egyénítés; *—aliser, v. a. egyéníteni; —alisme, m. egyéniség; —alité, f. did. személység; —e, a. théo. elválaszthatlan; —el, le, a. did. egyéni, egyedi; —lement, adv. egyénileg.
Indivinité (ein-), f. théo. isteni tulajdonok hiánya.
Indivis, e (ein-di-vî; —vice), a. prat. osztatlan; 2. par —, adt. közösen.
Indivisé, e (ein-), a. osztatlan; —ment, adv. jur. osztatlanul.

Induire

Indivisibilité (ein-), f. did. oszthatlanság.
Indivisible (ein-), a. oszthatlan; —ment, adv. oszthatlanul.
Indivision (ein-), f. prat. osztatlanság.
Indocile (ein-), a. nehézfejű; engedetlen, makacs.
Indocilité (ein-), f. nehézfejűség; engedetlenség.
Indocte, v. ignorant; —ment, adv. tudatlanul.
Indolemment (ein-do-la-), adv. közönyösen, gondtalanul.
Indolence (ein-) f. közöny, egykedvűség, fásultság; 2. érzéketlenség, szenvtelen-ség.
Indolent, e (ein-), s. a. gondtalan, érzetlen, közönyös, szunyáta; méd. fájdalomtalan.
Indomptabilité (ein-don-), f. did. szilajság, zabolátlanság, féktelenség.
Indomptable (ein-don-), a. szilaj, féktelen; rendületlen, győzhetlen; —ment, adv. féktelenül, stb.
Indompté, e (ein-don-), a. szelídítlen, vad; ext. dühös; it. courage —, rendületlen bátorság.
†Indoté, e (ein-), a. hozomány nélkül.
Indri (ein-), m. z. utáncs, orangután.
Indû, e (ein-), a. alkalmatlan, illetlen; à temps —, roszkor.
Indubitable (ein-), a. kétségtelen, tagadhatlan, bizonyos; —ment, adv. kétségtelenül, minden bizonynyal.
Inductif, ve (ein-), a. phil. behozó; következtető.
Induction (ein-), f. bizgatás, ösztönzés, ingerlés; 2. következtetés, következmény; 3. észleletek láncolata; 4. chir. tapasztalás.
Induire (ein-), v. a. ir. ingeregni, bizgatni, bujtoztatni; —en erreur, elcsábítani; 2. következtetni; 3. fam.

Indulgemment**Ineffaçable****Inexpr essible**

emészteni; 4. s'—, v. réc. egymást buzditni.
Indulgemment (ein-dul-ja-), adv. engedékenyen, kiméletesen.
Indulgence (ein-dul-jan-ce), f. mor. kimélet, elnézés, szelidség; 2. bűnbocsánat, bűn-engedmény; lettre d'—, búcsú-levél.
Indulgencier (ein-), v. a. búcsút adni.
Indulgent, e (ein-), a. kiméletes, elnéző, szelid.
***Indulger** (ein-), v. a. vkivel kiméletesen bánni; 2. s'—, v. réc. egymást kimélni.
Indult (ein-dul-te), m. jur. engedmény, kedvezmény, kegy-határidő.
Indûment (ein-), adv. prat. jogtalanul, illetéktelenül.
Indurable (ein-), a. nem tartós.
Induration (ein-), f., endurcissement, m. chir. keményedés.
Indurcissable (ein-), a. megkeményíthetlen.
Industrial, e (ein-), a. ipar...
Industrialiser (ein-), v. a. iparossá tenni.
Industrie (ein-), f. ipar; műszorgalom; chevalier d'—, iparlovag.
***Industriel**, le (ein-), a. iparügyi; 2. s. iparos.
Industrier et s'—, v. n. et r. ipart űzni.
Industrieusement (ein-), adv. szorgalmasan, ügyesen.
Industrieux, se (ein-), a. iparos, szorgalmas, iparűző.
Induvie (ein-), f. bot. hám.
Inébranlabilité, f. did. rendíthetlenség.
Inébranlable, a. rendíthetlen, tántoríthatlan; it. fig.; —ment, adv. rendíthetlennül; állhatatosan.
Inébranlé, e, a. rendületlen.
Inéclairci, e, a. magyarázatlan, fejtetlen.
Inédie, v. abstinence (méd.)
Inédit, e, a. nyomtatatlan.
Ineffabilité, f. théo. kimondhatlanság.
Ineffable, a. théo. kimond-

hatlan; —ment, adv. kimondhatlanul.
Ineffaçable, a. kitörölhetlen; fig. elfeledhetlen; —ment, adv. kitörölhetlennül.
Ineffectif, ve, a. eredménytelen; —vement, v. inefficacement.
Inefficace, a. hatástalan; —ment, adv. hatástalanul.
Inefficacité, f. did. hatástalanság.
Inégal, e, a. egyenlőtlen; caractère —, változó, ingatag jellem; chemin —, rögzős út; —ement, adv. egyenlőtlenül, stb.
Inégalité, f. did. egyenlőtlenség; — du caractère, ingatagság.
Inélegamment, adv. dísztelenül.
Inélegance, f. dísztelenség, izléstelenség.
Inélegant, e, a. dísztelen, izléstelen.
Inéligibilité, f. did. megválaszthatlan.
Inéligible, a. megválaszthatlan; —ment, adv. megválaszthatlanul.
Inéloquent, e, a. nehézbeszédű.
Inéludable, a. elkerülhetlen.
Inembryoné, e, a. bot. nemetlen.
Inénarrable, a. théo. leírhatlan, kimondhatlan.
Inepte, a. alkalmatlan, képtelen; 2. együgyű, bárgyú, illetlen; —ment, adv. képtelenül, stb.
Ineptie (i-nèp-cie), f. együgyűség, ostobaság, bárgyúság.
Inépuisable, a. kimeríthetlen; it. fig. —ment, adv. kimeríthetlennül.
Inéquitable, a. méltánytalan, igazságtalan; —ment, adv. méltánytalanul.
Inerte, a. tunya, renyhe; fig. dologtalan; tétlen.
Inertie (i-ner-cie), f. did. tunyaság, lustaság; mor. tétlenség.
Inérudit, e, a. tanulatlan.
Inérudition, f. tanulatlanság.

Inespéré, e, a. reménytelen; véletlen; —ment, adv. reménytelenül.
Inestimable, a. megbecsülhetlen; it. kiszámíthatlan.
Inévidence, f. did. homály.
Inévident, e, a. did. homályos, érthetlen.
Inévitabilité, f. did. elkerülhetlenség, elmellőzhetlenség.
Inévitable, a. mellőzhetlen, elkerülhetlen; —ment, adv. elkerülhetlennül.
Inexact, e, a. pontatlan; hanyag; helytelen; —ement, adv. pontatlanul, stb.
Inexactitude, f. hanyagság, pontatlanság, helytelenség.
Inexcusable, a. menthetlen, igazolhatlan; —ment, adv. menthetlennül.
Inexécutable, f. did. foganatosíthatlanság.
Inexécutable, a. foganatosíthatlan.
Inexécution, e, a. végezetlen, félbeszakadt.
Inexécution, f. végre nem hajtás; elmulasztás.
Inexercé, e, a. gyakorlatlan.
Inexigibilité, f. jur. behajthatlanság.
Inexigible, a. behajthatlan.
Inexistant, e, a. nemlétező.
Inexistence, f. nemlétezés.
Inexorabilité, f. did. kérlelhetlenség.
Inexorable, a. kérlelhetlen; —ment, adv. kérlelhetlennül.
Inexpérience, f. tapasztalatlanság.
Inexpérimenté, e, a. gyakorlatlan, járatlan; tapasztalatlan.
Inexpiable, a. leróhatlan.
Inexplicabilité, f. did. megmagyarázhatlanság.
Inexplicable, a. megmagyarázhatlan; 2. sajátos, érthetlen.
Inexplicite, a. homályos, érthetlen; —ement, adv. érthetlennül.
Inexpressible, mieux: inexprimable, a. kimondhatlan, leírhatlan.

Inexpugnable	Infécond	Information
nexpugnable (i-nèx-pugue-nable), a. legyőzhetlen, elfoglalhatlan; meghódíthatlan; it. fig.	Infécond, e, a. terméketlen; meddő; it. fig.	határtalanság; 2. tömérdekség, megszámlálhatlanság.
Inextensible, a. kinyújthatlan.	Infécondité, f. did. terméketlenség; meddőség; it. fig.	Infinitif, m. mode —, gr. határozatlan mód.
Inextinguibilité (-tein-ghi-), f. did. kitörölhetlenség.	Infect, e (ein-fek; —te), a. dögleletes, fertezett, rothadt.	Infirmatif, ve, a. prat. eltörölő, semmítő.
Inextinguible (-ghi-), a. kitörölhetlen; elolthatlan.	Infecter, v. a. fertezni, ragályosítani; fig. megmételyezni, megrontani.	Infirmie, a. gyönges, beteges, erőtlen; 2. m. sínlő.
Inextirpabilité, f. did. kiirt-hatlanság.	Infection, f. rothadás, bűz; 2. ragály; fertezés.	Infirmer, v. a. pal. érvetlenníteni; érvényteleníteni; fig. gyöngíteni.
Inextirpable, a. kiirthatlan; —ment, adv. kiirthatlanul.	Infélicité, f. boldogtalanság.	Infirmérie, f. mar. hajó-kóroda; kórház.
Inextricable, a. megoldhatlan; —ment, adv. megoldhatlanul.	Inféodation, f. hűbéradás.	Infirmier, ère, s. betegápoló.
Infailibiliste (ein-), s. théo. csalatkozhatlanság híve.	Inféoder, v. a. hűbérré tenni; 2. s'—, v. r. fig. vkivel egyesülni.	Infirmité, f. gyöngeség, erőt-lenség; 2. gyarlóság, hiba.
Infailibilité, f. did. csalhat-lanság; cath. csalatkozhatlanság, tévmentesség.	Inférer, v. n. következtetni; származtatni.	Infixement, adv. bizonytalanul.
Infailible, a. did. csalhatlan; cath. csalatkozhatlan, tévmentes; —ment, adv. multhatlanul.	Inférieur, e, a. alsó; 2. csekélyebb; alárendelt; 3. m. alattvaló, alárendelt.	Infixer, v. a. szilárdítani, be-leilleszteni.
Infaisable, a. lehetlen.	Infériorité, f. did. alárendeltség; csekélyebb érték.	Inflammabilité (-fla-), f. did. gyúlékonyság.
Infalsifiable, a. hamisíthatlan.	Infernal, e, a. pokolbeli; fig. ocsmány, iszonyú; chi. pierre —e, pokolkő; —ement, adv. pokoli módra.	Inflammable (-fla-), a. gyúlékony; fig. fölhevülő.
Infamant, e, a. böcsтеленítő.	Infertile, a. terméketlen; it. fig.	Inflammation (-fla-), f. gyúladás; méd. lob.
†Infamation, f. böcsтеленítés, meggyalázás.	Infertilité, f. did. terméketlenség.	Inflammatoire (-fla-), a. gyulladás; fièvre —, lóbláz.
Infame, a. jur. böcstelen; 2. gyalázatos; exag. tisztátalan, piszkos, ocsmány; 3. s. exag. c'est un —, böcsтелен ember; —ment, adv. böcsтеленül.	Infestation, f. pusztítás, dúlás; nyugtalanítás.	Inflexe, a. görbe, hajlított.
Infamer, v. a. böcsтеленíteni, rágalmazni, meggyalázni.	Infester, v. a. nyugtalanítani, pusztítani; megtámadni.	Inflexibilité, f. did. hajthatlanság; makacsság.
Infamie, f. böcsтеленítés, meggyalázás; 2. böcstelenség, gyalázat; 3. szidalom; szidalmazás.	Infiable, a. nem megbízható.	Inflexible, a. hajlíthatlan; fig. makacs; könyörtelen; konok.
Infanterie, f. milit. gyalogság.	Infidèle, a. hűtlen; portrait —, nem hasonló arckép; mémoire —, gyönges emlékek; 2. théo. s. a. hitetlen; —ment, adv. hűtlenül.	Inflexion, f. hajlékonyság; gr. hajtogatás; ejtegetés.
Infanticide, s. gyermekgyilkos; gy.gyilkosság.	Infidélité, f. hűtlenség; hit-szegés; 2. théo. hitetlenség.	Inflictif, ve, a. jur. rovó, sújtó; peine —ve, testi büntetés.
†Infatigabilité, f. did. fáradhatlanság.	Infiltration, f. beszüremkezés; beszivárgás.	Infliction, f. pal. rárovás; bírság.
Infatigable, a. fáradhatlan; —ment, adv. fáradhatlanul.	s'Infiltrer, v. r. beszivárogni.	Infliger, v. a. ráronni, szabni (büntetést).
Infatuation, f. önhittség.	Infime, a. fig. legalsó, alacsony.	Inflorescence, f. bot. virágzat.
Infatuer, v. a. önhitté tenni; 2. s'—, v. r. magát megszédíttetni.	Infini, e, a. végetlen, határtalan; exag. számtalan, megszámlálhatlan; 2. m. végetlen, végtelen; 3. à l'—, adt. végtelenségig; it. fölötte, igen nagyon, rendkívül; —ment, adv. végtelenül, stb.	Influence, f. astr. befolyás; 2. hatás; 3. tekintély.
	Infinité, f. did. végtelenség,	Influencer, v. a. hatni, behatni, hatást gyakorolni.
		Influent, e, a. nagybefolyású, befolyásos.
		Influer, v. a. astr. befolyjni, hatni; 2. befolyást gyakorolni.
		Informateur, v. instituteur.
		Informatif, ve, a. oktató.
		Information, f. jur. tanuval-

Informe

latás; tudakozódás; értesítés; nyomozás.
 Informe, a. idomtalan, alakatlan.
 Informé, m. pal. birói vizsgálat.
 Informer, v. a. tudósítani, értesíteni; 2. v. n. prat. vizsgálni, nyomozni; 3. s'—, v. r. tudakozódni, utánna járni.
 Infortune, f. szerencsétlenség, balsors.
 Infortuné, e, a. szerencsétlen; it. s.; —ment, adv. szerencsétlenül.
 Infortuner, v. a. szerencsétlenné tenni, megszorítani.
 Infracteur, m. áthágó, megszegő.
 Infraction, f. jur. áthágás, megszegés; — de paix, békészegés.
 Infranchissable, a. áthághatlan.
 Infrangible, a. törhetlen.
 *Infréquence, f. forgalomhiány.
 Infréquenté, e, a. lieu —, látogatlan hely; chemin —, járatlan út.
 Infructueusement, adv. sikertelenül, hiában.
 Infructueux, se, a. terméketlen; fig. sikertelen; hasztalan.
 Infructuosité, f. did. terméketlenség; gyümölcstelenség.
 Infule, f. lit. püspöksüveg.
 Infundibulé, e (-fon-), a. bot. tölcséred.
 Infus, e, a. veleszületett.
 Infuser, v. a. pharm. rátölteni; fig. beleoltani, becsépetetni; 2. s'—, v. r. fölászni.
 Infusibilité, f. did. olvaszthatlanság.
 Infusible, a. olvaszthatlan.
 Infusion, f. pharm. rátöltés, áztatás; 2. öntet; chir. beföcskendezés.
 Infusoire, s. a. ázalék, ázalag.
 Ingambe, a. fam. fürge, gyors, élénk.
 Ingénereux, se, a. nemtelen.

s'Ingénieur

s'Ingénieur, v. r. fam. tépelődni, gondolkozni, fejét törni.
 Ingénieur, m. mérnök.
 Ingénieusement, adv. elmésen, eszesen; leleményesen.
 Ingénieux, se, a. eszes, elmés; 2. leleményes.
 Ingéniosité, f. did. elmesség; leleményesség.
 Ingénu, e, a. nyílt, szende, őszinte, elfogulatlan, szivélyes; féo. fief —, szabad hűbér; 2. s. a. dr. szabadnak született; th. jouer les —s, szendéket játszani.
 Ingénuité, f. őszinteség, nyíltság, elfogulatlanság.
 Ingénument, adv. nyíltan, őszintén, elfogulatlanul.
 Ingerçable, a. repedhetlen.
 s'Ingérer, v. r. merészleni, avatkozni (vmibe), tolokodni.
 Inglobo (ein-glô-bô), adv. fam. tömegesen.
 Inglorieusement, adv. dicstelenül.
 Inglorieux, se, a. dicstelen.
 Ingouvernable, a. fam. hajthatlan, makacs.
 Ingracieusement, adv. disztelenül.
 Ingracieux, se, a. disztelen, éktelen.
 Ingrat, e, a. hálátlan; sol —, terméketlen talaj; 2. érzéketlen; t. t. nehezen munkálható; —ement, adv. hálátlanul.
 Ingratitude, f. hálátlanság.
 Ingrédient, m. chi., pharm. vegyrész.
 Ingression, astr. v. immersion.
 Inguéable (-ghé-), a. átgázolhatlan.
 Inguérissable, v. incurable.
 Inguinaire, ou: inguinal, e (-ghi-), a. chi. lágyék...; hernie —, lágyéksér.
 Ingurgitation, f. elnyelés.
 Ingurgiter, v. engloutir.
 Inhabile (i-na-bi-le), a. jur. képtelen: —ment, adv. képtelenül.
 Inhabileté (i-na), f. did. ügyetlenség.

Inique

Inhabilité (i-na), f. jur. képtelenség.
 Inhabiliter, v. a. képtelenné tenni.
 Inhabitable, a. lakhatlan.
 Inhabité, e, a. lakatlan; pusztá.
 Inhabitude, f. szokatlanság.
 Inhabitué, e, a. nem szokott.
 Inharmonie, f. hangzavar.
 Inharmonieux, se, ou: inharmonique, a. roszul hangzó.
 Inhérence, f. phil. hozzátartozás, rajtafüggés.
 Inhérent, e, a. phil. hozzákötött.
 †Inhiber, v. a. le-, eltiltani.
 †Inhibition, f. jur. le-, eltiltás.
 †Inhibitoire, a. jur. le-, eltiltó.
 Inhonoré, e, a. poét. tiszteletlen.
 *Inhospitable, —talier, ère, a. nem vendégszerető.
 Inhospitalité, f. did. vendégtelenség.
 Inhumain, e, a. embertelen, kegyetlen, szívtelen; —ement, adv. embertelenül.
 Inhumaniser, v. a. kegyetlenné tenni.
 Inhumanité, f. embertelenség, kegyetlenség.
 Inhumation, f. eltemetés.
 Inhumer, v. a. eltemetni.
 Inigiste, m. jezsuita.
 Inimaginable, a. képzelhetlen; —ment, adv. képzelhetlenül.
 Inimitable, a. utánozhatlan; —ment, adv. utánozhatlanul.
 Inimité, e, a. utánozatlan.
 Inimitié, f. ellenségesség, gyűlölet.
 Inintelligence (i-nein-), f. did. esztelenség.
 Inintelligent, e, a. esztelen, oktalan.
 Inintelligibilité, f. did. érthetlenség.
 Inintelligible, a. érthetlen; —ment, adv. érthetlenül.
 Inique, a. méttatlan, igaztalan; gaz; gyalázatos;

Iniquité	Innavigable	Insaisissable
—ment, adv. méltatlanul, stb.	Innavigable, a. hajózhatlan.	Inoffensant, e, inoffensif, ve, a. ártatlan, senkit se bántó.
Iniquité, f. méltánytalanság, jogtalanság; mor. büntett; romlottság.	Inné (ine-né), a. did. veleszületett.	Inofficieusement, adv. tisztellenesen.
Initiable, a. beavatható.	Innécessaire (ein-), a. szükségtelen.	Inofficieux, se, a. tisztellenes; törvényellenes.
Initial, e, a. gr. lettre —e, kezdőbetű; phys. la vitesse —e, kezdetbeli sebesség.	Innécessité (ein-), f. did. szükségtelenség.	Inofficiosité, f. jur. kötelességellenesség; jogsérelem.
Initiatif, ve, a. kezdeményi; 2. —ve, f. kezdemény.	Innettoyable (ein-), a. tisztíthatlan.	Inombragé, e. a. árnyéktalan.
Initiation (ci-a-ci-), f. beavatás, fölszentelés; 2. fig. bevezetés.	Innocemment (i-no-ça-man), adv. ártatlanul; 2. bolondjában.	Inondation, f. áradás, vízár; fig. ár, özön.
Initier (-ci-), v. a. fölavatni; 2. fig. megismertetni.	Innocence (i-no-çance), f. ártatlanság; 2. ostobaság.	Inonder, v. a. elárasztani; ext. áztatni; les pleurs inondaient son visage, könnyek áztatták arcát; fig. elárasztani, ellepni.
Injecter (ein-), v. a. chir. beföcskendezni.	Innocent, e (i-no-çan), a. ártatlan; 2. ártalmatlan; 3. jámbor; jeux —s, zálogosdi; 4. s. pauvre petit —, szegény gyermek! fam. cuis. —s, fiatal galambok; 5. iron. ostoba, hüle; p. aux —s la main pleine, bolondoké a szerencse.	Inopiné, e, a. véletlen, tártalan; —ment, adv. véletlenül.
Injection, f. méd. beföcskendezés.	Innocenter (i-no-), v. a. ártatlannak nyilvánítani; 2. s'—, v. r. v. se justifier.	Inopportun, e, a. alkalmatlan, terhes; —ement, adv. alkalmatlanul.
Injonction, f. meghagyás, észreadás.	Innocuité (i-no), f. méd. ártalmatlanság.	Inopportunité, f. did. alkalmatlankodás; illetlenség.
Injudicieux, se, a. oktalan; —sément, adv. oktalanul.	Innombrable (i-non-), a. számlálhatlan; —ment, adv. számlálhatlanul.	Inorganique, a. phys. szervetlen.
Injure, f. sértés, becsületsértés; 2. szidalom, szidalmazás; 3. fig. — du temps, az idő kéjelmetlensége; it. poét. az idő romboló hatalma; —s du sort, balsors.	Innomé, e (ine-no-), a. nevezetlen.	Inoubliable, a. feledhetlen.
Injurier, v. a. sérteni, bántalmazni; 2. s'—, v. réc. egymást szidalmazni.	Innomisable (i-no), a. nevezhetlen.	Inouï, e, a. hallatlan.
Injurieusement, adv. sértőleg.	Innominé, e (in'no-), a. névtelen.	In-pace (ine-pâcé), m. élet-hossziglani fogság.
Injurieux, se, a. sértő, bántalmazó.	Innomable (in'no-), v. Innominable.	Inqualifiable (ein-ka), a. minősíthetlen.
Injuste, a. igaztalan; jogtalan; 2. m. igaztalan; —ment, adv. igaztalanul.	Innovateur, v. novateur.	Inquiet, îte, a. nyugtalan, aggodalmas; nyugtalankodó; 2. civakodó.
Injustice, f. igazságtalanság, jogtalanság.	Innovation (ine-no-), f. újítás.	Inquiétant, e, a. nyugtalanító.
*Injustifiable, a. igazolhatlan.	Innover (ine-no-), v. a. változtatni; 2. v. n. újítani.	Inquiétation, f. nyugtalanítás; prat. v. trouble.
Injustifié, e, a. igazolatlan.	Innumérable, v. innombrable.	Inquiéter, v. a. nyugtalanítani; 2. zavarni, zaklatni; 3. jur. v. troubler; 4. s'—, v. r. nyugtalankodni; aggodni.
Inlet, m. géo. öböl.	Inobédience, inobéissance (i-no-), f. engedetlenség.	Inquiétude, f. nyugtalankodás; aggodalom; 2. nyugtalanság; 3. bizség.
Inlisible, a. olvashatlan.	Inobédient, e, a. engedetlen.	Inquisiteur, m. kutató, nyomozó; ent. colosse —, pompabogár.
Innascibilité (ein-), f. théo. teremthetlenség.	Inobservation, ou: inobservance, f. nem teljesítés.	Inquisitif, ve, a. kutató.
Innascible, a. théo. teremtetlen.	Inoccupation, f. tétlenség.	Inquisition, f. kutatás, nyomozás.
Innaturel, le, a. természetellenes; —lement, adv. természetellenesen.	Inoccupé, e, a. tétlen.	Inruinable, a. szétrothaltan.
Innavigabilité, f. mar. hajózhatlanság; it. hajó használhatlansága.	Inoculateur, trice, s. himlőoltó.	Insaisissable, a. jur. le nem
	Inoculation, f. beoltás.	
	Inoculer, v. a. méd. beoltani.	
	Inodore, a. bot. szagtalan.	

Insalubre

foglalható; 2. fig. észre-
véletlen; —ment, adv. vé-
letlenül.
Insalubre, a. egészségtelen;
—ment, adv. egészségtelen-
ül.
Insalubrité, f. did. egészség-
telenség.
Insanie, v. délire.
Insatiabilité, f. telhetlenség;
fig. forró vágy.
Insatiable, a. telhetlen; fig.
kielégíthetlen; —ment,
adv. telhetlenül.
Insaturable, a. chi. telíthet-
len.
*Insavour, f. ízetlenség.
Insavoureux, se, a. ízetlen.
Insciemment (ein-ci-a-man),
adv. tudatlanságból.
Inscience, f. tudatlanság.
Inscription, f. beírás; prat.
— en faux, hamisítási pa-
nasz; 2. fölírat; körírat.
Inscrire, v. a. ir. beírni; föl-
jegyezni; 2. s'—, v. r. ma-
gát beírni; prat. je me
suis inscrit en faux contre
ce contrat, jegyzőkönyvbe
véttem, e szerződés ha-
mis; fam. je m'enscris en
faux contre ce que vous
dites, ellenmondok állítá-
sának.
Inscrutabilité, f. did. kitanul-
hatlanság.
Inscrutable, a. kitanulhat-
lan.
Insçu, v. insu.
Insculper, v. a. bevésni.
Insécable, a. phys. metz-
hetlen.
Inseconable, a. lerázhatlan.
Insecte, m. rovar, bogár.
*Insecticide, a. rovarölő;
—fère, a. r.termő; —vore,
a. r.ölő.
Insectologie, v. entomolo-
gie; —phile, m. et a. ro-
varkedvelő.
Insécurité, f. did. bátorta-
lanság, veszély.
Insensé, e, a. oktalan, bo-
lond, örült.
Insensibilité, f. did. érzéket-
lenség; fig. érzetlenség.
Insensible, a. érzéketlen, ér-
zéstelen; 2. észrevehetlen;

Inséparabilité

lassú; —ment, adv. las-
sankint, apránkint; észre-
vétlenül.
Inséparabilité, f. did. elvá-
laszthatlanság.
Inséparable, a. elválaszthat-
lan; —ment, elválaszthat-
lanul.
Insérable, a. beiktatható.
Insérer, v. a. beiktatni.
*Insémenté, e, s. a. h. de
F., eskütlen (lelkész ki a
polgári esküt letenni vona-
kodott).
Insertion, f. beiktatás; iktá-
ték, iktatvány; 3. össze-
foglalás. [tés.
Insession, f. méd. melenge-
Insexé, e, a. bot. szemetlen.
Insidiateur, trice, s. a. lesel-
kedő, csábító.
Insidiation, f. leselkedés, csá-
bítás.
Insidieusement, adv. álno-
kul, ravaszul.
Insidieux, se, a. ravasz, álnok.
Insigne, a. fölötté nagy, rend-
kívüli, kitűnő; 2. m. pl.
jelek, jelvények.
*Insignifiance, f. kicsinység,
csekélység, jelentéktelen-
ség.
*Insignifiant, e, a. csekély,
jelentéktelen.
Insinuant, e, a. hizelgő, kedv-
kereső, bizalmaskodó; ér-
dekes; megnyerő.
Insinuatif, ve, a. ajánlatos.
Insinuation, f. behizelgés; 2.
beírás, bejegyzés; 3. méd.
chir. lassú betolás.
Insinuer, v. a. méd., chir.
lassan, gyöngéden betolni;
fig. finom módon tudtul-
adni; insinuez lui que...,
adja értésére, hogy...;
prat. beírni; 2. s'—, v. r.
gyöngéden behatolni; ma-
gát behizelegni.
Insipide, a. ízetlen; fig. sü-
letlen; csinatlan, üres;
—ment, adv. ízetlenül, sü-
letlenül. [tenni.
Insipider, v. a. ízetlenné
Insipidité, f. did. ízetlenség;
fig. sületlenség.
Insipience, f. esztelenség,
örültség.

Insouçonné

Insistance, f. ragaszkodás,
ostromló kérelem.
Insistant, e, a. hathatós, sür-
gős, fontos.
Insister, v. n. kérelemmel
ostromolni; ragaszkodni;
2. hivatkozni, támaszkodni.
Insociabilité, f. did. rideg-
ség, összeférhetlenség.
Insociable, a. barátságtalan,
rideg.
Insocial, e, a. társaságtalan.
Insocialité, f. did. társaság-
talanság.
Insolement (ein-so-la-
man), adv. arcátlanul,
durván, döllyfösen.
Insolence, f. arcátlanság;
döllyf; önhittség; dac; 2.
durvaság, otrombaság, il-
letlenség, gorombaság.
Insolent, e, a. arcátlan, szem-
telen; 2. döllyfös, önhitt,
dacos, illetlen, durva; 3.
rendkívüli, hallatlan, meg-
nem érdemelt.
Insoler, v. a. chi. napra ki-
tenni.
Insolite, a. prat. szokatlan;
—ment, adv. szokatlanul.
Insolubilité, f. géom. fölold-
hatlanság; chi. olvast-
hatlanság.
Insoluble, a. megoldhatlan;
chi. olvasthatlan; —ment,
adv. megoldhatlanul.
Insolvabilité, f. fizetésekép-
telenség.
Insolvable, a. fizetéseképtelen.
Insomnie, f. álmatlanság.
Insondable, a. kipuhatóhat-
lan; fig. kitanulhatlan,
rejtélyes.
Insouciamment, adv. gond-
talanul.
Insouciance, f. gondtalanság;
it. könnyelműség.
Insouciant, e, a. gondtalan;
könnyelmű.
Insoucieusement, adv. könny-
nyelműen.
Insoucieux, se, a. gondatlan.
Insoudable, a. forraszthat-
lan.
Insouçonnable, a. gyanu-
sítatlan.
Insouçonné, e, a. gyanút-
lan.

Insoutenable

Insoutenable, a. tarthatlan; it. tűrhetlen; —ment, adv. tűrhetlenül.
Inspector, v. a. szemlélni, megsemlélni.
Inspecteur, trice, s. fölügyelő.; szemlélsz.
Inspection, f. szemléstet; szemlélés; 2. fölügyelet; fölügyelés; milit. vizsgálat.
Inspirateur, a. m. ihlető, sugalló, buzdító.
Inspiration, f. ébresztés, gerjesztés; javaslat, tanácslás; 2. sugallás, ihletés; sugallat, ihlet; 3. an. beszívás, belehelés.
Inspirer, v. a. javasolni, tanácsolni; ébresztetni, gerjesztetni; ihletni, sugallani; did. — l'air, levegőt beszívni.
Inspissation, f. chi., méd. sűrítés. [sűríteni.
Inspisser, v. a. chi., méd.
Instabilité, f. fig. állhatatlanság, változékonyság.
Instable, a. állhatlan, változékony; —ment, adv. állhatatlanul.
Installation, f. igtatás; mar. berendezés.
Installer, v. a. igtatni; 2. s' —, v. r. magát befészkelni; letelepedni.
Instamment (ein-sta-), adv. esdekelve, hathatósan, könyörögve.
Instance, f. esdeklés, könyörgés; 2. f. lyamodás, folyamodvány, panasz; jur. törvényeszk.
Instant, m. pillanat; adt. à l'—, tout à l'—, dans l'—, legott, azonnal, mindjárt; 2. —, e. a. esdeklő, sürgető; sürgős.
Instantané, e. a. pillanatnyi, rövid ideig tartó.
Instantanéité, f. did. pillanatnyi tartam.
Instantanément, adv. pillanatra; hirtelen.
Instar, à l'—, adv. módjára, szerint, mint.
Instauration, f. fölállítás, alapítás; megújítás.

Instaurer

Instaurer, v. renouveler.
Instigateur, trice, s. bujtogató, izgató.
Instigation, f. bujtogató, izgatás.
Instiguer, v. a. bujtogatni, izgatni, zajdítani.
Instillation (-sti-), f. be-, belécsöpögtetés.
Instiller, v. a. be-, belécsöpögtetni; fig. gerjesztetni.
Instinct (ein-stein), m. ösztön; 2. hajlam, sugallat.
Instinctif, ve, a. ösztönszerű.
Instinctivement, adv. ösztönszerűleg.
Instituant, m. jur. alapító.
Instituer, v. a. alapítani, fölállítani; pal. — un héritier, örökössé tenni.
Institut, m. intézet; papi rend.
Institutes, f. pl. jur. bevezetés, a jogtudományok eleme.
Instituteur, trice, s. alapító; 2. tanító.
Institutif, ve, a. alapító.
Institution, f. alapítás; alapítvány; fölállítás; intézmény; prat. — d'héritier, örökös kinevezése; 2. nevelés, tanítás, oktatás; it. növelde, iskola; — des aveugles, vakok intézete.
Instructeur, m. milit. hadgyakorlati tanító; pal. juge —, vizsgáló bíró.
Instructif, ve, a. tanulságos, oktató.
Instruction, f. tanítás; abs. —, ou: — publique, közoktatási ministerium; 2. ismeret, tudomány; 3. oktatás; utasítás; 4. utasítvány; 5. fölkészítés; 6. vallatás.
Instructionnel, le, a. oktató; utasítást tartalmazó.
Instruire, v. a. ir. tanítani, oktatni; 2. tudósítani, értesíteni; prat. vallatni; 3. v. n. képezni; 4. s'—, v. r. magát képezni.
Instruisable, a. oktatható, tanítható.
Instruit, e, a. tanult, tudós.
Instrument, m. műszer; abs.

Insupérable

hangszer; p. c'est un bel — que la langue, könnyebb mondani, mint megtenni; fig. eszköz; 2. prat. oklevél, okirat; 3. relig. l'ancien —, le nouvel —, az ó-, új-testamentom.
Instrumentaire, a. jur. témoin —, melléktanú.
Instrumental, e, a. segítő..., mellék...; mus. hangszati; prat. okirati.
Instrumentation, f. m. mus. hangszerelés.
Instrumenter, v. a. prat. okiratokat kiállítani, kiadni, szerkesztetni; il — e fort bien, igen jó fogalmaz.
Instrumentiste, m. mus. zenész.
Insu, à l'—, adt. tudtánki-vül, nemtudva.
***Insubordination**, f. fegytelenség.
***Insubordonné**, e, a. fegytelen, fegyelmetlen, engedetlen. [ker.
***Insuccès**, m. kudarc, balsi.
Insuffisamment, adv. elégtelenül, nem eléggé.
Insuffisance, f. elégtelenség; képtelenség.
Insuffisant, e, a. elégtelen; ki nem elégítő.
Insufflation, f. méd. be-, belefúvás.
Insuffler, v. a. méd. be-, belefújni.
Insulaire, s. a. szigetlakó.
Insulariser, v. a. szigetlakkossá tenni; 2. s'—, v. r. szigeten letelepedni.
Insultable, a. guer. megrohantató.
Insultant, e, a. bántalmazó; dölyfös; gúnyos.
Insulte, f. bántalom, sértés; gúny, meggyalázás; guer. megrohanás.
Insulter, v. a. bántani, sértetni, gúnyolni, meggyalázni; guer. — une place, erősséget megrohanni; 2. v. n. gúnyolódni: — contre q., vkire boszankodni.
***Insulteur**, m. szidalmazó, bántalmazó. [lan.
Insupérable, a. fölülmulhat-

Insupportabilité

Insupportabilité, f. did. szenvedhetlenség.
 Insupportable, a. szenvedhetlen, elviselhetlen; fig. tűrhetlen; —ment, adv. szenvedhetlenül, stb.
 Insûreté, f. bátortalanság.
 *Insurgé, m. fölkelő; lázadó.
 *Insurgence, f. fölkelés; lázadás.
 Insurgents, m. pl. milit. magyar fölkelő sereg.
 *Insurger, v. r. föllázadni.
 Insurmontable, a. áthághatlan, elháríthatlan; leküzdhetlen; —ment, adv. áthághatlanul, stb.
 Insurrecteur, trice, s. lázító.
 Insurrection, f. fölkelés, lázadás.
 Insurrectionnaire, a. lázító.
 Insurrectionnel, le, a. lázadási.
 Insusceptible, a. képtelen; érzéktelen.
 Intabuler, v. a., q. vkit jegyzékbe írni.
 Intact, e (ein-tak-te), illetlen, érintetlen, tiszta, moocsoktalan; ép, egész, sértetlen; fig. feddhetlen.
 Intactile, a. did. tapogathatlan. [hetlenség.
 Intangibilité, f. did. érint.
 Intangible, a. érinthetlen.
 Intarissable, a. kimeríthetlen, elapadhatlan; it. fig. —ment, adv. kimeríthetlennül.
 Intégrable, a. math. egészszelhető.
 Intégral, e, a. math. équation —e, egészsleti egyenlet; 2. —e, f. egészlet; —ement, adv. egészen.
 Intégralité, f. teljes számosság. [szító.
 Intégrant, e, a. phil. kiegészítő.
 Intègre, a. megvesztegethetlen, becsületes.
 Intégrer, v. a. math. egészszelni.
 Intégrité, f. épség, teljesség; did. sértetlenség, teljesség; 2. becsületesség, megvesztegethetlenség.
 Intellect (ein-té-lekte), m. did. értelem.

Intellectif

Intellectif, ve (-té-), a. did. értelmi.
 Intellection (-té-), f. did. fölfogás.
 Intellectuel, le, a. értelmi; 2. értelmes, eszes; —lement, adv. értelmileg.
 Intelligemment (ein-té-li-ja-) adv. értelmesen, eszesen.
 Intelligence (-té-), értelmes-ség, értelmiség; 2. ész, fölfogó tehetség; 3. szellem; 4. egyetértés; guer. titkos levelezés; 5. à l'—, adv. egyetértve.
 Intelligent, e, (-té-), a. értelmes; okos; 2. ügyes, tapasztalt, járatos.
 Intelligibilité (-té-), f. did. érthetőség.
 Intelligible, a. érthető, világos, fölfogható; 2. écol. être —, észlény; —ment, adv. érthetően, s'b.
 Intempérament, adv. mértéktelennül.
 Intempérance, f. mértéktelenség, kicsapongás; fig. arcátlanság, zabolátlanság.
 Intempérant, e, a. mértéktelen.
 Intempéré, e, a. kicsapongó.
 Intempérie, f. szabálytalanság, rendetlenség.
 Intempestif, etc. v. inopportun, etc.
 Intenable, a. tarthatlan.
 Intendance, f. fölügyelés, ügyelőség.
 Intendant, e, s. fölügyelő; — de maison, házgondnok.
 Intendit (ein-tan-dite), m. prat. fővallomány.
 Intendu, e, a. méd. nem fesszes.
 Intension, f. phys. hatály, érv; nyomosulás; méd. kiterjedés.
 Intensité, f. phys. hatályosság, belerő.
 Intensivement, adv. hatályosan, érvesen.
 Intensivité, v. intensité.
 Intenter, v. a. jur. — un procès à q., pört kezdeni; — une accusation contre q., vki ellen vádat emelni.
 Intension, f. szándék; cél;

Intéresser

vélemény; 2. akarat; szándéklat; 3. tekintet; 4. chir. réunion par première —, hegedés genyedés nélkül.
 Intensionné, e, a. szándékú, értelmű, indulatú.
 Intensionnel, le, a. célzatos, szándékos, szándékolt; —lement, adv. szándék szerint.
 Intensionner, v. a. q., vki szándékát vezetni.
 Inter'cadence (-tèr-), f. méd. egyenlőtlenség; —cadent, —e, a. méd. pulsation =, egyenetlen érverés; —calaire, a. közbevetett, közbeszúrt; —calation, f. közbeszöktetés; —caler, v. a. közbeszöktetni; —ception, v. — ception; —cepter, v. a. une lettre, elsikkasztani; phys. fölfogni; —ception, f. fölfogás; el-sikkasztás; —cesseur, m. közbenjáró; —cession, f. közbenjárás; —cidence, f. mus. hanglejtés; —costal, e, a. an. bordaközi; —current, e, a. közbejövő; méd. v. cadente; — cutané, e, a. bőr és hús közötti; —diction, f. h. r. = du feu et de l'eau, száműzés; tilalom; = d'un officier, tiszt fölfüggesztése; 2. prat. szájbírság; —dire, v. a. ir. tiltani, meg-, eltiltani; fig. ma fortune m'—t ces plaisirs, vagyonom nem engedi e szórakozást; 2. fölfüggeszteni, 3. megdöbbenteni, megijeszteni; —dit, m. h. eccl. egyháztilalom.
 Intéressant, e, a. érdeklő, érdekes, vonzó, elragadtató.
 Intéressé, e, s. érdekelt, érdeklő, részes; 2. a. haszonleső, részrehajló; amour —, önző szerelem.
 Intéresser, v. a. q., részeltetni, vkit vmiben érdekeltetni; igénybe venni; 2. érdekelni; 3. s'—, v. r. részt venni; érdeklődni.

Intérêt

Intérêt, m. *érdek, önérdek; érdeklődés, érdekeltetés; érdekesség; 2. abs. haszonlesés; 3. kamat; 4. kár; mettre q. hors d'— vkit kárpótolni; jur. —s civils, kárpótlás.*
Interférence, f. *keverés; phys. sugártorlódás, fénytörölódás.*
Interférer, v. n. *közbejöni; összhangzani.*
Interfolier, v. a. rel. *tiszta lapokat kötni könyv lapjai közé.*
Intérieur, m. *belseje v. belje vminek; fig. cet homme connaît — de cette famille, ez ember ismeri e család körülményeit; 2. belső szervezet; fig. gondolat; szív; rentrer dans son —, magábaszállni; II. —, e, a. belső, benső; —ement, adv. bensőleg, belsőkép.*
Intérim (ein-té-rime), m. *ideiglenesség; par —, dans l'—, adt. ideiglenesen.*
Intérimaire, —mistique, a. *időleges, ideigleni.*
Intériorité, f. did. *bensőség.*
Inter'jecter (-tèr-), v. a. *közbe tenni, —állítani; —jection, f. gr. indulatszó; prat. = d'appel, föllebbezés; —jecter, v. a. közbeszúrni; prat. = appel, föllebbezni; —ligne, m. sorköz; impr. ritkító vonal; 2. fig. utógondolat; —ligner, v. a. impr. sorokat ritkítani; —linéaire, a. sorközi; —linéation, f. sorközi írás; —locuteur, trice, s. közbenszóló; —locution, f. prat. közbenszóló ítélet; —locutoire, a. prat. közbenszóló; —lope, s. a. —, vaisseau =, csempészhajó; —loquer, v. a. prat. közbenszóló ítéletet hozni; fam. vkit zavarba hozni; —lunium (-ome), m. astr. újhold szaka; —mariage, m. prat. rokonok közti házasság; —maxillaire, a. an. állcsont közti; —mède, m. th. közjáték; —mé-*

Inter'jecter

diaire, a. did. köz...; temps =, időköz; com. commerce =, közbentőzs; 2. s. közbenjáró; —médial, e, a. közbelső, közbülső; —minable, a. végtelen, örökös; —terminé, e, a. bevégezetlen; —mission, f. félbenhagyás; sans =, adt. szünetnélkül; —mittence, f. méd. félbenhagyás; —mittent, e, a. félbenhagyó, meg-megszakadó; fièvre =e, váltóláz; —nation, f. belebbezés; —national, e, a. nemzetközi; —ne, a. belső, benső; phil. sentiment =, öntudat; écol. élève =, tanintézetben lakó; —ner, v. a. belebbezni; 2. v. n. benn letelepedni; 3. s' =, v. r. szoros barátságot kötni; —nissable, a. elhomályosíthatlan; —nonce, m. pápakövet; —nonciature, f. pápakövetség; —pellation, f. jur. bírói fölszólítás; 2. interpelláció; —peller, v. a. feleletre fölszólítani vkit; —polateur, m. irathamisító; —polation, f. közbesítés; irathamisítás; 2. astr. közbeszöktetés; —poler, v. a. közbesíteni; hamisítani; math. közbe tenni; —punctuation, f. pontozás; jelrakás; —poser, v. a. did. közbe tenni; 2. fig. s' =, v. r. közbelépni; —position, f. közbe állás, —tevés fig. közbenjárás; —prétateur, trice, v. —prète; —prétatif, ve, a. magyarázó; —prétation, f. értelmezés, tolmácsolás, magyarázás; fordítás; —prétativement, adv. magyarázólag; —prète, s. értelmező, magyarázó, tolmács; 2. fejtegető; —préter, v. a. magyarázni, tolmácsolni; 2. fejtegetni; 3. fogadni; értelmezni; —règne, m. uralomköz, trónüresség; —rex (-rek-ce), m. királyhelyettes; —rogateur, trice, s. kérdező;

Intimé

vallató; —rogatif, ve, a. gr. kérdő; —rogation, f. kérdés; point d' =, kérdőjel; —rogativement, adv. kérdőleg; —rogatoire, m. prat. vallatás; it. raltási jegyzőkönyv; —rogeant, e, a. gr. kérdő; v. —rogation; —roger, v. a. kérdezni; prat. vallatani; fig. = sa conscience, lelkiismeretétől tanácsot kérni; —rompre, v. a. ir. megszakítani; félben szakítani; fig. gátot vetni; pal. akadályozni; 2. s' =, v. r. hirtelen elhallgatni; —rupteur, trice, s. a. félbenszakasztó, zavaró; —ruption, f. félbenszakasztás, akadályozás; rhét. eltérés; —section, f. géom. átmetszet; —stellaire, a. astr. csillagközi; —stice, m. phys. tér, köz; jur. időköz; —sticiel, le, a. phys. térközi; —trigo, m. méd. feltörés, kisebesülés; —valle, m. köz, térköz; astr. távköz; mus. hangköz; —venant, e, s. a. prat. közbenjáró; —venir, v. n. ir. közbenjöni, k járulni; 2. beavatkozni; —vention, f. beavatkozás, közbenlépés; segédhatás; —version, f. fölforgatás; —vertir, v. a. fölforgatni; —vertissement, m. fölforgatás.
Intestat (ein-tèsta), a. et adv. p at. *mourir —, végrendelet nélkül meghalni; hériter ab —, végrendelet nélkül örökölni.*
Intestin, m. an. *bél; 2. —, e, a. belső; fig. guerre —e, belharc.*
Intestinal, e, a. an. *bél...; canal —, bélcső; vers —aux, bélgiliszták.*
Intestinement, adv. *belsőleg.*
Intimation, f. *parancsközlés, intézés; idézés.*
Intime, a. *belső; fig. meghitt; secrétaire —, titkok.* [fél.
Intimé, e, s. pal. *főlebb ritt*

Intimement

Intimement, adv. *bensőleg*; fig. *meghitten*.
 Intimer, v. a. *tudatni, tudtul adni*; prat. *biróilag jelenteni*; 2. *idéztetni*; it. — un concile, *zsinatot hirdetni*.
 †Intimidation, f. pal. *megfélemlítés*; 2. *rémuralom*.
 Intimider, v. a. *megfélemlíteni*; 2. s'—, v. r. *megijedni*.
 Intimité, f. *meghittség*.
 Intinction, f. théo. *belemártás*. [irat, cimirat.
 Intitulation, f. *címzés*; föl-
 Intituler, v. a. *címezni, címet adni*; 2. s'—, v. r. *magát címezni*.
 Intolérable, a. *tűrhetlen*; —ment, adv. *tűrhetlenül*.
 Intolérance, f. *tűrelmetlenség*. [len.
 Intolérant, e, s. a. *tűrelmet-*
 Intolère, e, a. *tiltott*.
 †Intolérer, v. a. *nem tűrni*.
 Intonation, f. *hangoztatás*; th. *hanglejtés*.
 Intondu, e, a. *nyiretlen*.
 Intorsion, v. *contorsion*.
 Intoxication, v. *empoisonnement*.
 Intraduisible, a. *lefordíthatlan*. [hatlan.
 Intransportable, a. *szállíthatlan*.
 Intraitable, a. *makacs, csökönyös*.
 Intra-muros (ein-tra-muroce), adt. a *városban*.
 Intransitif, ve, a. gr. *benható*.
 Intransparence, f. *átláthatlanság*. [hatlan.
 Intransparent, e, a. *átláthatlan*.
 Intrépide, a. *rettenthetlen*; solliciteur —, *fáradhatlan kérelmező*; —ment, adv. *rettenthetlenül*. [ség.
 Intrépidité, f. *rettenthetlenség*.
 Intributaire, a. *adómentés*.
 *Intrigailleur, v. a. *fondorkodni*.
 Intrigaillerie, v. *intrigoterie*.
 Intrigant, e, s. a. *cselszövő, ármánykodó*.
 Intrigoterie, f. *fondorkodás*.
 Intrigue, f. *ármány, fondorlat, cselszövény*; th. *bonyodalom*; fam. *szerelemügy*.
 Intriguer, v. a. *nyugtalanítani*, *zavarni*; 2. v. n. *ármánykodni*; *fondorkodni*, *áskálódni*; 3. s'—, v. r. *sündörködni*; *tolakodni*.

Intrigreur

Intrigreur, v. *intrigant*.
 Intrinsèque, a. phil. *benső, belső*; 2. valeur —, *belérték*: —ment, adv. *belsőleg*.
 Intriqué, v. *embrouillé*.
 Introduceur, trice, s. *bevezető*. [zetési.
 Introductif, ve, a. jur. *bevezető*.
 Introduction, f. *bevezetés*; jur. *megkezdés*.
 Introduire, v. a. ir. *bevezetni*; *bemutatni*; — une coutume, *szokást fölvenni*. 2. s'—, v. r. *magát bemutatni*; *betolakodni*.
 Introit, m. lit. *mise kezdete*.
 Intromission, f. phys. *behatolás*. [avatása.
 Intronisation, f. *püspök be-*
 Introniser, v. a. *beavatni*.
 Introuvable, a. *találhatlan*.
 s'Intrure, v. r. *betolakodni*; *becsempészni*.
 Intrus, e, s. a. *betolakodó*.
 Intrusion, f. *betolakodás*; phys. v. *intromission*.
 Intuitif, ve, a. *szemléltető, nézlelhető*; phil. *faculté* —ve, *szemléltető tehetség*; théo. *vision* —ve, *szemléletes látomány*.
 Intuition, f. théo. v. *vision intuitive*; phil. *szemlélés*.
 Intuitivement, adv. *szemléletesen*.
 Intumescence, etc. v. *gonflement, etc.*
 Inule (ine-), f. bot. *sertecsék*.
 Inuline, f. chi. *örvénydék*.
 Inurbanité, f. *gorombaság*.
 Inusité, e, a. *szokatlan*.
 Inusuel, le, a. *divatlan*.
 Inutile, a. *haszontalan, hasztalan*; *haszonvehetlen*; —ment, adv. *hasztalanul, hiában*.
 Inutiser, v. a. *haszonvehetlenné tenni*.
 Inutilité, f. *hasztalanság, hiábavalóság*; 2. pl. *haszontalanságok*.
 Invacillant, e, a. *szilárd, ingatlan*. [hanni.
 †Invader, v. a. *betörni, bero-*

Investigateur

Invaincu, e, a. *győzetlen*.
 Invalable, a. *értéktelen*.
 Invaleur, f. *értéktelenség*.
 Invalide, a. *tehetlen, erőfogyott*; prat. *érvénytelen, jogérvénytelen*; 2. s. a. milit. *rokkant*; —ment, adv. *érvénytelenül*.
 Invalider, v. a. prat. *érvényteleníteni*; *elvetni, megsemmíteni*.
 Invalidité, f. jur. *érvénytelenség, semmisség*.
 Invariabilité, f. did. *változatlanság*.
 Invariable, a. *változhatlan*; —ment, adv. *változhatlanul*.
 Invarié, e, a. *változatlan*.
 Invasion, f. *betörés, berontás, becsapás*; 2. méd. *betegség első tünetei*.
 Invective, f. *sértegetés, sértés, sértő szó*.
 Invectiver, v. a. *sérteni, sértegetni, szidalmazni*; *kielni*.
 Invendable, a. *eladhatlan*.
 Invendu, e, a. *eladatlan*.
 Invengeable, a. *megboszulhatlan*.
 Inventaire, m. *leltár*; *leltározás*; 2. pop. *lapos kosár*; 3. peint. *festéklemez*.
 Inventer, v. a. *föltalálni, kigondolni*; 2. *koholni*.
 Inventeur, trice, s. *föltaláló*.
 Inventif, ve, a. *találékony, leleményes*.
 Invention, f. *föltalálás, találmány*; p. la *nécessité est la mère de l'—*, *szükség leleményessé tesz*; vivre d'—s, *csalás után élni*; 2. *leleményesség, találmányosság*.
 Inventorier, v. a. *leltározni*.
 Inversable, a. *fölfordíthatlan*; *megdönthetlen*.
 Inverse, a. *megfordított*; 2. m. *fonákoldal*; faire l'—, *az ellenkezőt tenni*.
 Inversion, f. gr. *viszázás*.
 Invertueux, se, a. *vétkes, erkölcsstelen*.
 Investigateur, trice, s. *nyomozó, kutató*.

Investigation	Invraisemblance	Irrésolu
Investigation, f. nyomozás, kutatás; gr. kutatmány.	Invraisemblance, f. valószínűtlenség.	Irrécouvrable, a. fin. behajthatlan. [lan.
Investir, v. a. jur. fölavatni, beigatni; beruházni; guer. megrohanni, bekeríteni; fig. vkit ostromolni; zaklatni; 2. v. n. mar. kikötni.	Invulnérabilité, f. did. sebesíthetlenség.	Irrécusable, a. elutasíthatlan.
Investissement, m. guer. megrohanás.	Invulnérable, a. megsebesíthetlen; —ment, adv. megsebesíthetlenül.	Irréductibilité, f. idomíthatlanság; arg. megfejtethetlenség.
Investiture, f. féo. beruházás; fölavatás.	Iode, m. minér. iblany.	Irréductible, a. chi. idomíthatlan; alg. megfejtethetlen, összevonhatlan.
s'Invétérer, v. r. megrögzenni.	Iota, m. gr. görög j; fig. il n'y manque pas un —, egyetlen betű sem hiányzik belőle.	Irréfléchi, e, a. meggondolatlan.
Invétu, e, a. ruházatlan; öltöztetlen.	Ipécacuanha, —na, m. bot. hánytató gyök.	Irréflexion, f. meggondolatlanság, vigyázatlanság.
Inviabile, a. járatlan.	Ipomopsis, f. bot. perkáta.	Irréformable, a. pal. változhatlan; —ment, adv. változhatlanul.
Invigilance, f. ébertelenség.	Ipréau, m. bot. szilfa.	Irréformé, a. változatlan.
Invincibilité, f. did. győzhetlenség.	Ips, m. ent. eszelény, kendermagbogár.	Irréfragable, a. cáfolhatlan; —ment, adv. cáfolhatlanul.
Invincible, a. győzhetlen; fig. obstacle —, áthághatlan akadály; argument —, dönthetlen érv; —ment, a. győzhetetlenül.	Ipso-facto (ipso-facto), adv. tetteleg.	Irrégularité, f. szabálytalanság, rendetlenség.
Inviolabilité, f. sérthetlenség.	Iraconde, a. hirtelen haragú.	Irrégulier, ère, a. szabálytalan, rendetlen; gr. rendhagyó; —èrement, adv. szabálytalanul, stb.
Inviolable, a. sérthetlen; serment —, megszeghetlen eskü.	Irascibilité (-ras-si-), f. hirtelen harag; ingerlékenység.	Irréligieusement, adv. vallástalanul.
Inviolé, e, a. sértetlen.	Irascible, a. ingerlékeny.	Irréligieux, se, a. vallástalan.
†Invisibiliser, v. a. láthatlanná tenni.	Irato, v. ab-irato.	Irréligion, f. vallástalanság.
Invisibilité, f. láthatlanság.	†Ire, f. harag.	Irrémédiable, a. orvosolhatlan; —ment, adv. orvosolhatlanul.
Invisible, a. láthatlan; fam. devenir—, eltűnni; —ment, adv. láthatlanul.	†Iré, e, a. haragos.	Irrémissibilité, f. megbocsáthatlanság.
Invisité, e, a. látogatlan.	Iridium (ome-), m. chi. nehén.	Irrémissible, a. megbocsáthatlan; —ment, adv. megbocsáthatlanul.
Invitateur, trice, s. meghívó.	Iris, m. v. arc-en-ciel; 2. bot. nőszirm.	Irrémittant, e, a. szakadatlan.
Invitation, f. meghívás.	Irisé, e, a. szivárvány színű.	Irremplaçable (ir-ran-), a. pótolhatlan.
Invité, e, s. meghívott.	Ironie, f. rhét. gúny, gúnyor.	Irremuable, a. mozdíthatlan.
Inviter, v. a. meghíni; 2. fig. fölszólítani; 3. s'—, v. r. hivatlanul megjelenni; 4. it. v. réc. egymást meghívni.	Ironique, a. gúnyos, gúnyolódó; —ment, adv. gúnyosan.	Irréparable, a. helyrehozhatlan; —ment, adv. pótolhatlanul.
Invocation, f. folyamodás, kérés.	Ironiser, v. a. et n. gúnyoskodni.	Irrepentance, f. töredelmetség.
Involontaire, a. önkénytelen; —ment, adv. önkénytelenül.	Irracomodable (ir-ra-), a. ki egyenlíthetlen.	Irrépréhensible, a. feddhetlen; —ment, adv. feddhetetlenül.
Involucre, m. bot. burok.	Irradiation (ir-ra-cion), f. did. sugárzás, sugárlás.	Irrésistibilité, f. did. ellenállhatlanság.
Involution, f. pal. bonyolítás; bonyolódás.	Irradier (ir-ra-), v. a. phys. sugárlani, sugárzani.	Irrésistible, a. ellenállhatlan; —ment, adv. ellenállhatlanul.
Invoquer, v. a. — Dieu, Istenhez folyamodni; 2. hivatkozni.	Irraisonnable, f. did. esztelen.	Irrésolu, e, a. habozó, inga-
Invraisemblable, a. valószínűtlen; —ment, adv. valószínűtlenül.	Irraisonné, le, a. géom. mérszerűtlen; fig. v. irraisonnable.	
	Irréalizable, a. teljesíthetlen.	
	Irrecevable, v. inadmissible.	
	Irréconciliable, a. engesztelhetlen; —ment, adv. engesztelhetetlenül. [len.	
	Irréconcilié, e, a. engesztelt-	

Irrésolution

Isolateur

se Jacter

dozó; —ment, adv. habozva.
 Irrésolution, f. habozás.
 Irrespecter, v. a. fitymálni; megvetni.
 Irrespectueux, v. irréverant.
 Irrétractable, a. visszavonhatlan. [darc.
 Irréussite, f. felsülés, kudar.
 Irrévèrement, adv. tiszteletlenül.
 Irrévérence, f. tiszteletlenség.
 Irrévérant, e, —encieux, se, a. tiszteletlen.
 Irrévocabilité, f. did. visszavonhatlanság.
 Irrévocable, a. visszavonhatlan; —ment, adv. visszavonhatlanul.
 Irrigation, f. agr. öntözés.
 Irrision, f. kigúnyolás, kikacagás.
 Irritabilité, f. ingerlékenység, izgatagság.
 Irritable, a. ingerlékeny, ingerlős, izgató.
 Irritant, e, a. méd. izgató; 2. pal. semmitő.
 Irritation, f. méd. izgatás; fig. ingerlés, bujtogatás; it. fölhevülés.
 Irriter, v. a. ingerelni, haragítani; méd. le vin —e, a bor izgat; 2. gerjeszteni; 3. s'—, v. r. megharagudni; fig. háborogni.
 Irroration, f. jard. v. arrosement; méd. beföcskendezés.
 Irruption, f. berohanás, betörés.
 Isabelle, a. man. szögsárga.
 Isagone, a. géom. egyenszögű.
 Isatis, m. z. jégróka.
 Iscariote, m. áruló.
 Isch'iagre (-ki-), m. méd. csípőfájdalom; —iatique, a. csípő...; —hernie =, csípőserv; —ion, m. an. csípőcsatt; —notie, f. sóvárnyság; cingárság; —urétique, a. húgyhajtó; —urie, f. méd. húgyrekedés.
 Iso'cèle, a. géom. egyenszárú; —célisme, m. egyenszárúság; —chromatique, a. egyenszínű; —chrone,

a. méc., géom. egyidejű; —gone, a. egyenszögű.
 Isolateur, m. phys. szigetelő.
 Isolation, f. phys. elszigetelés.
 Isolé, e, a. arch. magában álló, szabad; elszigetelt; elhagyatott.
 Isolement, m. arch. távolköz; phys. v. isolation; fig. vivre dans l'—, elvonultan élni.
 Isolément, adv. elvonultan; elszigetelten.
 Isoler, v. a. arch. elkülöníteni; colonne —é, magában álló oszlop; phys. szigetelni; fig. különválasztani; 2. s'—, v. r. különválni, félrevonulni.
 Isoir, m. phys. szigetelő állvány; fig. se mettre sur l'—, gögös viselet miatt elszigetelten maradni.
 Iso'morphe, a. egyalakú; —morphisme, m. egyalakúság; —podes, m. pl. huszlábuak.
 Isser, v. hisser.
 Issop, i. mar. huzd föl! húzd rá!
 Issu, e, a. származott.
 Issue, f. kijárási; cette eau n'a point d'—, e víznek nincs lefolyása; fig. útmód, rés; 2. vég, végezet; 3. aprólék; hulladék; 4. —s, pl. környék.
 Isthme (ist'me), m. géog. földszoros.
 Isthmite, f. méd. gégelob.
 Italique, s. a. impr. dűlt betű.
 Item (i-tème), adv. úgy, szint-úgy, továbbá.
 Itératif, ve, a. prat. ismételt; —vement, adv. ismételten, újból.
 Itinéraire, m. útmutató; utikönyv; 2. —, a. uti, utazási.
 Iule, m. v. millepieds; 2. bot. barka.
 Ive, —tte, f. bot. szívfü.
 Ivoire, m. elefántcsont.
 Ivoirier, m. elefántcsontmíves.
 Ivraie (-vrè), f. bot. rozsnok.

Ivre, a. részeg; p. — com. une soupe, holtrészeg; fig. — de sang, vérszomjas.
 Ivresse, f. részegség; fig. lelkesedés.
 Ivrogne, —esse, s. a. részeges, iszákos.
 Ivrogner, v. n. részegeskedni.
 Ivrognerie, f. részegeskedés.
 Ivroie, v. ivraie.
 Ixentique, f. ch. madarászás.
 Ixocaulos (-côloce), m. bot. szurkos mécsvirág.
 Ixode, v. tique.

J.

J, m. (ji, mieux: je), J, a betűsorozatban 10.
 Jà, adv. v. déjà; 2. †, nem.
 Jable, m. tonn. dongacsín, horony, ontra; 2. karima, szél, oldal.
 Jabler, v. a. tonn. hornyolni.
 Jabloire, f. tonn. csínmetsző.
 Jabot, m. h. n. begy; pop. il a bien rempli son —, jól megrakta bendőjét; 2. mellbodor; fig. faire —, begyeskedni.
 Jaboter, jabotter, v. n. fam. fecsegni, locsogni.
 Jacasser, v. n. h. n. csörögni; 2. fig. et iron. csacsogni.
 Jacasserie, f. csacsogás.
 Jacée des près, f. bot. csüki.
 Jacence, f. prat. gazdátlanság.
 Jacent, e, a. prat. gazdátlan.
 Jachère, f. agr. ugar; 2. ugarföld.
 Jachérer, v. a. agr. ugarolni.
 Jacinthe, f. bot. jácint.
 Jacobine, f. orn. közönséges varju.
 †Jaçoit que, conj. ámbár.
 Jacre, m. raff. pálmacukor.
 Jactance, f. nagyzolás, kérkedés.
 Jactancieux, se, a. kérkedékeny.
 Jactateur, se, s. kérkedő.
 Jactation, f. méd. hánykódás.
 se Jacter, v. se vanter.

Jaculatoire

Jaculatoire, a. relig. oraison —, *fölfohászkodás*; hydr. fontaine —, *szökőkút*.
Jade, m. minér. *vesekő*.
Jadis (ja-dice), adv. *hajdan, régente*.
Jagua, m. bot. *borpálma*.
Jaguar, m. h. n. *onka*.
Jaillir, v. n. *bugyogni, kibugyogni; beföcskendezni*.
Jaillissant, e, a. *bugyogó, szökő*.
Jaillissement, m. *kibugyogás*.
Jais, jaïet, m. minér. *szurok-szén*; 2. *zománc*.
Jalage, m. com. *cégér-adó*.
Jalape, v. belle de nuit.
Jale, f. *teknő*.
Jalée, f. *tele teknővel*.
†Jalet, m. *kavicsgolyó*.
Jalon, m. géom. *jelelő cövek; mérőrúd*.
Jalonner, v. a. et n. *kipécézni*.
Jalot, m. chand. *vödör*.
†Jalousé, e, a. *farácsos*.
Jalousement, adv. *féltékenyen*.
Jalouser, v. a. *félteni*; 2. se —, v. réc. *egymást féltetni*.
Jalousie, f. *féltékenység*; — de métier, *kenyéririgység*; 2. *ablakredőny*; jard. *százsorszép riukerc*.
Jaloux, se, a. *féltékeny*; il est — de lui plaire, *mindent elkövet, hogy tessen neki*; voiture — se, *oldalt dülő kocsi*; milit. place —se, *veszedelmes állomás*; 2. *irigy*; 3. m. *féltékeny*.
Jamais, adv. *soha*; 2. *valaha*; 3. à —, *örökre*.
Jambage, m. arch. *alapfal*; *oszlopszék*; —s d'une porte, *ajtófélfa*; call. *alapvonas*.
Jambayer, v. n. *nagyokat lépni*.
Jambe, f. an. *lábszár*; it. *láb*; — de bois, *mankóláb*; renouveler ses —s, *újra erőre kapni*; pop. jouer des —s, *kereket oldani*; — de cà — de là —, *lőhátvást*; 2. charp. —s de

Jamber

force, *székoszlop*; — en l'air, arg. *akasztófa*.
Jamber, v. a. *gáncsot vetni*.
Jambette, f. coutel. *bicsak*; charp. *gyámfa*; donner une — à q., v. *jamber*.
Jambier, s. a. an. —s, muscles —s, *lábszár-izmok*.
Jambière, f. féo. *lábpáncél*.
Jambon, m. charc. *sódar*; — de devant, *lapocka*.
Jambonneau, m. charc. *kis sódar*.
Jan, m. *kunyhó*; szoba.
Jante, f. charr. *keréktalp*.
Janter, v. a. charr. *talpazni*.
Jantille, f. meun. *merítődeszka*.
Jappant, e, a. *csiholó*.
Jappement, m. *csiholás, csaholás*.
Japper, v. n. *csiholni, csaholni*.
Jaque, f. *zubbony*.
Jaquemart, m. horl. *óraütő báb*; p. il est armé com. un —, *telőtől talpig segyverben*.
Jaquette, f. *póring*; pop. secouer la — à q., *vkit jól elverni*.
Jaquier, m. bot. *kenyérfa*.
Jarbière, f. boiss. *faragókés*.
Jardin, m. *kert*; jeter une pierre dans le — de q., *rejtett célzásokat tenni valakire*.
Jardinage, m. coll. *kertek*; 2. *kertészség*; 3. *színfoltok (gyémántban)*.
Jardinal, e, a. bot. *kerti*.
Jardiner, v. n. fam. *kertészkedni*.
Jardinet, m. *kertecske*.
Jardineux, se, a. joal. *homályos*.
Jardinier, ère, s. *kertész, műkertész*.
Jardinière, f. brod. *himzett kezelő*; 2. *virágasztal, virágszekrény*.
Jardon, m. vét. *inpók*.
Jaret, m. *tengeri spár*.
Jargon, m. *zagyva beszéd*; 2. *tolvajnyelv*; — des oiseaux, *csicsérgés*; lap. *jácanyla*.

Jasse

Jarponner, v. a. *fecsegni, csevegni*; v. n. h. n. *gógogni*; fam. *badarni*.
*Jargonneur, se, s. pop. *fecsegő, csevegő; badaró*.
Jarnac, m. *kis tör*; p. donner un coup de — à q., *gaz csínyt elkövetni*.
Jarnote, f. bot. *földi mogyoró*.
Jarre, f. *hajókorsó*; chi. phys. *kristályharang*; chap. *nyári szőr*.
Jarret, m. an. *térdhajlás*; fig. pop. *raidir le —, meghalni*; il est ferme sur ses —s, *nem engedi magát megzavartatni*; arch. *szabálytalan hajlás*; hydr. *görbítettcső*.
Jarreté, e, a. vét. *tehénlábi*; arch. *voûte —e, hajlott boltív*.
Jarretiére, f. *harisnyakötő*; fig. *tailler de — à q., sok do'got adni vkinek*; chir. *combkötő*; fam. *il ne lui va pas jusqu' à la —, nyomába se léphet*.
Jarreux, se, a. laine —, *bozontos, allja gyapju*.
Jars, m. *gúnár*; pop. *il entend le —, érti a dörgést*; vagy: *tudja mitől döglük a légy*.
Jas, m. mar. *horgonyfa, horkereszt*.
Jasard, v. *babillard*.
Jaser, v. n. *csevegni, fecsegni, locsogni*; p. — com. une flûte a neuf trous, *csörög mint a szarka*; 2. fam. *kifecsegni, kilocsogni*.
†Jaseran, m. féo. *páncéling*.
Jaserie, f. *locsogás, fecsegés*.
Jaseur, se, s. *fecsegő, locsogó*; —, orn. *bübos rigó*.
Jasione, f. bot. *csékcstillag*.
Jasmin, m. bot. *jázmín*; —é, e, a. *jázmínféle*.
Jaspe, m. minér. *jászpis*.
Jasper, v. a. peint. *jáspist utánozni, festeni*; rel. *márványozni*.
Jaspiner, v. n. pop. *hetrenkedni*.
Jaspure, m. rel. *márványozás*; *márványozat*.
Jasse, f. *nyáj, csorda delelő*.

Jatte

Jatte, f. csésze; szilke; kis teknő; rel. csiriztartó.
 Jauge, f. com. akolófa, akoló pálca; anyamérce; charp. lábmérték; 2. akolás.
 Jaugeage, m. v. jauge (2); akolási pénz, — díj.
 Jauger, v. a. akolni; hydr. — une source, forrást mérni; fig. pop. je l'ai — é tout de suite, legott megítéltem tehetségét.
 Jaugeur, m. akoló.
 Jaunâtre, a. sárgás; icht. sárgás ajakhal.
 Jaune, a. sárga; fam. faire des contes —s, hihetlen dolgokat beszélni; méd. v. jaunisse; 2. m. sárga szín; — d'oeuf, tojás sárgája.
 Jaunet, m. bot. boglárka; mocsári gólyahír; 2. pop. aranypénz.
 Jaunir, v. a. teint. sárgára festeni; t. t. sárgítani; 2. v. n. sárgulni.
 Jaunisse, f. méd. sárgaság.
 Javart, m. vét. csülökfekély.
 Javeau, m. e. f. homokhát.
 Javeler, v. a. agr. rendet vágni; 2. v. n. rendekben fekiinni.
 Javeline, f. gyaksa; venyigeköteg.
 Javelle, f. agr. rend; it. rőzseköteg; tonn. tomber en —, szétdőlni.
 Javelot, m. gerely.
 Je, pron. én.
 Jean, m. la St. —, Szent János napja; p. faire com. St. — qui donnait le baptême sans l'avoir reçu, csirke taníja a tyukot kodácsolni; — logne, oktondi; — potage, paprika Jancsi; méd. mal de —, nehézkór; — lapin, tengeri nyúl; — la suie, kemény seprő; —jean, pop. ujonc.
 Jectigation, f. méd. reszketeg érverés.
 Jectisses, a. f. pl. agr. terres —, kihányt föld.
 Jejunum (jé-ju-nome), m. an. éhbél.
 †Jenin, m. oktondi, számár.

Jérémiade

Jérémiade, f. jajveszékelés, nyöszörgés.
 Jet, m. hajítás, dobás; 2. —d'eau, vízszugár; écon. —d'abeilles, méhraj; 3. jeu. kockavetés; fond. öntet; forg. gyűjte; men. —d'eau, ernyődeszka; = marin, icht. vízlő; sav. lugmerítő; bot. hajítás, sarjadék.
 Jetage, m. méd. genyedés.
 Jeté, m. dans. föllépés.
 Jetée, f. arch. hydr. töltés, révgát; fausse —, ideigl. töltés.
 Jeter, v. a. hajítani, dobni, vetni; — qch. au vent; szélnek eresztetni, elszórni; kiönteni; fig. il a —é son plomb sur ce meuble, szeretne szert tenni e butorra; jeu. kiadni; fig. — qch. à la tête de q., vmít vkinek a nyakába varrni; 2. ext. — (les fondements, d'un édifice), lerakni; — un pont, hidat verni; — q. par terre, földhöz vágni; — dans le fers, vasre verni; 3. fig. — q. dans un grand trouble, zavarbe ejteni; — dans l'infortune, szerencsétlenségbe dönteni; 4. svrjazni, hajtani; chir. genyedni; écon. rajzani; 5. t. t. chand. önteni; it. fond; peint. — une draperie, redőzni; 6. se —, v. r. rohanni; megrohanni; se — à la tête, föltolakodni.
 Jeteur, m. dobáló, hajító.
 Jeton, m. jeu. játékpénz; számlapénz; bárca; être faux com. un —, képmutató.
 Jettice, a. com. laine —, selett gyapju.
 Jeu, m. játék; játszás; enyegés; tréfa; c'est un — à se rompre le cou, veszélyes vállalat; — de mots, szójáték; 2. — de cartes, kártyajáték; p. Dieu veut —, a ki másnak vermet ás, maga esik bele; à beau — beau retour, szeget szeggel; 3. tétel; 4. játékház, —hely; 5. —d'orgues, or-

Joindre

gona; it. változat; 6. vívás; 7. mec. moztér; milit. — d'une mine, akna fölrobbanása.
 Jeudi, m. csőtörtök; p. la semaine des trois —s, soha napján.
 Jeun, à —, adt. éh, éhom, étlen-itlan.
 Jeune, a. fiatal; 2. ifjú; 3. gyermekes, bárgyú; 4. ifjabb; 5. m. —s de langues, tolmács-tanoncok; —ment, adv. ch. nem rég, kevéssel ezelőtt.
 Jeûne, m. h. eccl. böjt, böjtölés; fig. nélkülözés.
 Jeûner, v. n. böjtölni; 2. éhezni; p. —e bien qui ne mange rien, a szegény könnyen böjtölhet; fig. nélkülözni.
 Jeunesse, f. ifjúság p. — est difficile à passer, ifjúság bolondság; 2. fiatal-ság; 3. pop. fiatal leány; 4. ifjúkori csiny.
 Jeunet, te, a. igen fiatal.
 Jeûneur, se, s. böjtölő.
 Joille:rie, f. ékszerkereskedés; ék. művészet.
 Joillier, ère, s. ékszerész.
 Jobard, jobelin, m. burl. ostoba, buta, oktondi.
 Jobarderie, f. ostobaság, butaság, hüleség.
 Jober, v. a. tréfálni; it. magát nevetségessé tenni.
 Joberie, f. tréfa; csalás.
 Jocassee, f. orn. léprigó.
 Jocrisse, m. oktondi, pimasz; kotnyeles, katapila; 2. ügyetlen ostoba szolgál.
 †Jodelet (-lè), m. th. bohóc.
 Joel, m. icht. földközi kalászhal.
 John, m. ich. fecskehal.
 Joie, f. öröm; fille de —, kéjhölgy; 2. vidámság, vidorság, jókedv; 3. pl. élvezek.
 Joignant, e, a. szomszéd, szomszédos, tőszomszéd; 2. †prép. mellette.
 Joindrage (jouin-), m. sütőlegény dija.
 Joindre (joain-), v. a. ir. összeilleszteni, ö. foglalni, ö. állítani, ö. enyvezni, ö. varr-

Joint

ni; — les mains, *kezét kulcsolni*; 2. összekötni; hozzá tenni; com. hozzácsatolni; 3. egyesíteni; 4. összetalálkozni, utól-, elérni; 5. v. n. összeilleni; cette porte ne joigne pas bien, *ez ajtó nem csukódik jól*; 6. se —, v. r. összekelni; összetalálkozni; csatlakozni.

Joint, e (joain-), v. joindre; 2. ci —, e, a. mellékelte; it. adv. mellékelve; 3. —que, v. autreque.

Joint (joain-), m. an. csukló; fam. fig. trouver le —, *okosan fogni vhez*; arch. hézag; men. ereszték; tonn. cercle de —, *ideiglenes abroncs*.

Jointe, v. paturon.

Jointé, e, (joain-), a. man. pórázolt.

Jointée (joain-), f. összmarok.

Jointif, ve (joain-), a. arch. et men. rovátkált, hornyolt, összeillő.

Jontoyement (joain-toâ-), m. maç. hézagok elsimítása.

Jointoyer (joain-toâ-), v. a. maç. hézagot betapasztani, bekenni.

Jointure (joain-), f. an. csukló, hajlás, íz; 2. méc. ereszték, pánt; charp. földélzug.

Joli, e, a. csinos, takaros, módos; iron. különös; fig. un — garçon, *derék fiú*; 2. m. csinosság, módosság.

Joliet, te, a. csinoska.

Joliète, f. pot. d'ét. sikárdeszka.

Joliment, adv. csinosan, módosan; 2. vous vous êtes — trompés, *ön ugyan csak tévedt*.

Jolivetés, f. pl. encsenbencs; 2. kis tréfák.

Jonc (jon; jonk), m. bot. káka, szittyó; — articulé, *árva káka*; — marin, *magyal*; — fleuri, *komorka*; — odorant, *ernyős elecs*; — de marais, *árva káka*; — faux, *savar*; botte de —,

Joncées

kákaköteg; joail. kerekgyűrű.

Joncées, f. pl. bot. kákafélék.

Jonchaie (-chè), f. bot. kákás.

Jonchée, f. hintett virágok, levelek, ágak stb. ünnepélyek alkalmával; 2. sajtókosár; à —s, *adt. teli marokkal*.

Joncher, v. a. virágokat elszórni, hinteni; fig. la campagne resta —ée de cadavres, *a csatatér hullalakkal volt borítva*.

Jonchère, f. e, f. kákacsomó.

Joncier (-cié), m. bot. spanyol rekettye.

Jonciforme, a. bot. káka alakú.

Jonction (jonk-ci-), f. egyesülés; egyesület.

Jondelle, v. foulque.

Jongler, v. n. bűvészkedni.

Jonglerie, f. szemfényvesztés; fig. csalás.

Jongleur, m. autrf. kóbor zenész; 2. szemfényvesztő.

Jotte, f. jard. cékla.

Jouallier, v. n. játszadozni.

Joubarbe, f. bot. rózsás fül-fű.

Joue, f. an. pofa; pop. couvrir la —, *poft adni*; p. s'en donner par les —s, *vagyonát eltékozolni*; 2. t. arm. puska agya.

Jouée, f. maç. fal vastagsága ablakmélyedésben.

Jouer, v. a. játszani; — bien, *jól játszani*; je —e sans prendre, *kézből játszom*; 2. — q., *valakivel játszani*; fig. fam. —, *vkít rászedni*; 3. előadni; cela fut —é à Loches, *ez a darab már elavult*; II. v. n. játszani, mulatni; fig. — avec sa vie, *életét kockáztatni*; 2. — aux échecs, *sakkozni*; — au billard, *tekézni*; fig. — des papiers, *álmosnak lenni*; 3. zenélni; — du clavecin, *zongorázni*; 4. — du drapeau, *zászlót lobogtatni*; pop. — de la griffe, *csenni*,

Journaliste

lopni; it. — de l'épée à deux jambes, *kereket oldani, gyáván megfutamodni*; 5. t. t. la clef ne —e pas bien, *a kulcs nem jól forog*; faire — le canon, *ágyút elsütni*; les eaux jouèrent tout le jour, *a víziművek egész nap működtek*; III. se —, v. r. mulatni, játszadozni; 2. gúnyolódni.

Jouereau (joué-), m. kontár játékos; 2. cincogó.

Jouet, m. játékszer; man. zablalánc.

Joueur, se, s. játékos.

Joufflu, e, a. pofók.

Joug, m. járom; fig. rabszolgaság; 2. mérleg iga.

Jouière, jouillière, f. hydr. —s d'une écluse, *zsilip oldalfalai*.

Jourir, v. a. — de qch. élvezni; — d'une femme, *nőszni*.

Jouissance, f. élvezet; prat. használat, haszonélvezet.

Jouissant, e, a. élvező.

Joujou, v. jouet.

Jour, m. világosság; nappal; petit —, *hajnal*; fig. mettre au —, *nyilvánossá tenni*; arch. nyílás, ablaknyílás; artill. —s, *sáncokosarak közti hézagok*; men. repedés; à —, *adt. áttörten, átlátszóan*; horl. méc. hézag; milit. se faire —, *utat törni*; II. nap; — de l'an, *ujév napja*; — du jugement, *ítélet napja*; de — en —, *napról napra*; tous les —s, *mindennap*; 2. —s, pl. élet, kor; des nos —s, *életünkben*; it. —, *korunkban v. napjainkban*; 3. un —, *adt. egykor*; 4. de Dieu! i. ezer ördög!

Journal, a. m. livre —, *naplókönyv*; 2. litt. napló, jelentés; it. ujság, hirlap, napilap; 3. v. arpent.

Journalier, ère, a. naponkinti; 2. változó, szeszélyes; 3. m. napszámos.

*Journalisme, m. napi sajtó.

Journaliste, m. hirlapíró.

Journée

Juc

Jurer

Journée, f. nap; 2. napszám; napibér; mentir à la —, arcátlanul hazudni; à la —, napszámba; 3. egynapi út.
 Journallement, adv. naponkint.
 Journoyer, v. n. egy napot elheverni.
 Jousion, m. icht. pörölyhal.
 Joute, f. lándzsaviadal; it. — sur l'eau, halásziadal; — de coqs, kakasviadal.
 Jouter, v. n. tornázní, viaskodni; fig. fam. je ne vous conseille pas de — contre lui, nem tanácslom, hogy megmérkőzzék vele.
 Jouteur, m. viaskodó, tornázó; fig. fam. vasgyúró.
 †Jouvence, f. ifjúság.
 Jouvenceau, m. g. p. ifjonc.
 Jouvencelle, f. burl. serdülő leányka.
 Jouventement, adv. balgán, meggondolatlanul.
 †Jouxte, prép. közel . . . ; szerint.
 Jovial, e, a. vidor, jókedvű.
 Jovialité, f. vidámság, vig-ság.
 Joyau (joa-iau), m. ékszer, kincs, drágaság.
 Joyusement, adv. vidáman, vigan.
 †Joyuseté, f. fam. enyelgés, tréfa.
 Joyeux, se, a. vig, vidor, jókedvű, vidám; 2. örvendetes.
 Jubarte, f. icht. fecskendező fürtfogú.
 Jube, f. sörény (oroszláné).
 Jubé, m. énekkar; p. il est venu à —, megalázta magát.
 Jubilaire, v. jubilé.
 Jubilation, f. vigalom, örömozaj, nagy öröm.
 Jubilé, a. m. vigalmi . . . ; ecclésiastique —, vigalmi lelkész, félszázados lelkész.
 Jubilé, m. vigalom ünnep; année du —, örömev; cath. százados ünnep.
 Jubis, m. com. kubéba, mazsola.

Juc, v. juchoir.
 Juchart, m. arp. hold, ekeallj.
 Jucher, v. n. felülni (tyúkról).
 Juchoir, m. kakas-ülő.
 Juda, m. kandi lyuk.
 Judaïque, a. zsidó, zsidós; fig. hamis, álnok; —ment, adv. zsidósan.
 Judaïser, v. n. zsidóskodni; fam. csalni.
 Judaïsme, m. zsidóság.
 Judas (juda), n. p. et m. Júdas, áruló; poil de —, vöröshaj.
 Judée, f. arbre de —, bot. cercis, Júdasfája.
 Judelle, judèle, m. orn. szár-csa.
 Judicatif, ve, a. gr. v. indicatif; prat. jogérvényes ítéletet tartalmazó.
 Judication, f. phil. ítélet hozatala.
 Judicature, f. birói hivatal.
 Judiciaire, a. pal. birói . . . ; 2. f. fam. ítélő tehetség; —ment, adv. bíróilag.
 Judicieusement, adv. értelmesen, okosan, ítéletesen.
 Judicieux, se, a. ítéletes, józan ítéletű; okos, értelmes.
 Juge, m. jur. bíró; 2. műbíráló, műismerő.
 Jugement, m. ítéles; ítélet; jour du —, ítélet napja; autrf. — de Dieu, Istenítélet; 2. vélemény, véleményezés; 3. ítélő tehetség; ész.
 Jugeoline, jugoline, f. bot. zezámfű.
 Juger, v. a. ítélni, határozni, ítéletet mondani; il a été —é, kimondták reá az ítéletet; 2. dönteni; bírál-ni; 3. következtetni; vél-ni, hinni; képzelni.
 Jugère, v. juchart.
 †Jugerie, f. birói hivatal; 2. *gáncsoskodás, szörszálhasogatás.
 Jugeur, se, s. g. p. fanyeső, eleve ítélő.
 Jugulaire, a. an. torok . . . ; gége . . . ; nyak . . . ; veine —, nyak-ér

Jugulateur, m. v. égorgueur; fam. terhes, unalmas ember.
 Juguler, v. a. v. égorguer; fig. v. pressurer; 2. fam. vkinek terhére lenni.
 Juif, ve, s. a. zsidó; fig. uzsorás; p. riche comme un —, dúsgazdag; à la —ve, adt. zsidósan.
 Juillet (juliè), m. július hó.
 Juin, m. június hó.
 Juiverie, f. zsidónegyed; 2. uzsoráskodás.
 Jujube, f. bot. mellbogyó.
 Jujubier, m. bot. jujubafa.
 Jule, m. ent. soklábú.
 Julep (-èpe), m. méd. hűvösítő ital.
 Juliane, julienne, f. bot. es-tike.
 Julien, ne, a. calendrier —, juliánféle naptár; à la —ne, adt. ügyetlenül; cuis. —ne, f. füleves.
 Julis, m. icht. szivárfal.
 Jumeau, jumelle, s. iker.
 Jumeler, v. a. charp. mar. kideszkázni, kibélelni.
 Jumelle, f. t. t. artif. kettős röppentyű; opt. színházi látcső.
 Jument, f. kanca; mon. pénzsajtó.
 Juncago (jon-) m. bot. hucca.
 Jungermanne (on-), f. bot. mion.
 Jupe, f. szoknya; alsó szoknya.
 †Jupitriser, v. n. kicsapongani.
 Jupon, m. rövid alsó szoknya.
 Jurable, a. féo. esküköteles.
 Jurableté, f. féo. esküköve-telés joga.
 Jurande, f. esküdtség.
 Jurat, m. esküdt.
 Juratoire, a. hites.
 Juré, m. jur. esküdt.
 Juré, e, a. meghitelt; 2. —e, f. birói illeték.
 Jurement, m. eskü; it. átok, átkozódás.
 Jurer, v. a. eskünni; 2. v. n. hitet tenni; je vous —e qu' il n'en est rien, bizto-sítom, hogy nem úgy van;

Jureur

3. káromkodni, szitkozódni; 4. összeilleni; 5. ordítani.
 Jureur, m. esküvő; káromkodó.
 Juri, v. jury.
 Jurisdiction, f. törvényhatóság; 2. törvényhatósági kerület; 3. törvényszék.
 Jurisdictionnel, le, a. törvényhatósági.
 Juridique, a. birói, törvényszéki; jogi; —ment, adv. jogilag.
 Jurisconsulte, m. törvénytudós, jogtudós.
 Jurisprudence, f. jogtudomány, jogászat.
 Juriste, m. jur. törvénytudó; jogász.
 Juron, m. fam. kedvenc szójárás; 2. fam. káromkodás.
 Jury, m. esküdtszék; 2. bíráló bizottság. [alul.
 Jus, m. lé; nedv; 2. adv.
 Jusant, m. mar. apály.
 Jusée, f. tan. csáva; cuirs à la —, felbőrök.
 Jusque, prép. ...ig; 2. még; il aime — à ses ennemis, még elleneit is szereteti.
 Jusquiam, m. bot. burok, maszlagos redőszírom.
 †Jussion, f. fejedelmi parancs.
 †Justaucorps, m. kabát.
 Juste, s. a. igazságos, becsületes; jogos; 2. áhítatos, buzgó; 3. coutur. válling; II. a. helyes; habit —, testhez álló ruha; fig. olcsó; 2. szűk; —ment, adv. igazságosan; 2. épen.
 Justesse, f. helyesség; pontosság.
 Justice, f. igazság; 2. jog; jogosság; 3. igazságszolgáltatás; se faire —, önmagát elítélni; se faire — à soi-même, önbíráskodni; boszut állni; faire —, ítélni, büntetni; rendre —, igazságot szolgáltatni; 4. hatóság; 5. birói illetőség; — de paix, békebiróság.

Justiciable

Justiciable, a. törvényszék alatti; 2. s. je ne suis pas votre —, nem tartozom az ön birói illetősége alá.
 †Justiciement, m. kivégeztetés.
 Justicier, v. a. kivégezni.
 Justicier, m. igazságszolgáltató. [felelős.
 Justifiable, a. igazolható; Justificateur, m. f. de car. kellősítő; 2. igazoló.
 Justificatif, ve, a. pal. védő, védelmező, mentő.
 Justifier, f. igazolás; védelem, védelmezés; imp. sorzárás.
 Justification, v. a. igazolni; fölmenteni; 2. bebizonyítani; 3. impr. kellősíteni; igazítani; 4. se —, v. ñ. magát igazolni.
 Juteux, se, a. leves, nedves, szotyvas.
 Juvénil, e, a. fiatal, ifjú; —ement, adv. fiatalon.
 Juvénilité, f. ifjúság, fiatal-ság.

K.

K (autrf. ka, auj, ke), K, a betűsorozatban 11.
 Kaa, m. bot. sárga gyömbér.
 Kahouanne, f. z. óriás tajkonc.
 Kakatou, —toes (-toa-), m. orn. búbos kajdács.
 Kakerlaque, —lac, f. fehér mór.
 Kaleidoscope, m. búvcső, képcső.
 Kali, v. soude.
 Kalk-sinter (-sine-tre), m. minér. mészcsepe.
 Kalo-phite, f. bot. epres savar.
 Kanaster (-tèr), m. com. kacsdohány; dohánykosár.
 Kangaroo, m. z. ugróc, kenguru.
 Karmesse, v. kermesse.
 Kaucheteux, se, a. minér. széndús.
 Kavauche, f. icht. kárász.
 Kélotomie, f. méd. sérvvágás.

Laboratoire

Képi, m. milit. katonasípka.
 Kératile, f. tülökkő.
 Kermès, m. karmazsinszín-bogár; grainé de —, berzsen vérfürt; 2. —minéral, piskolc.
 Kermesse, f. búcsú, templomnap.
 Kionite, f. chir. nyelvcsaplob.
 Klebschiefer (kléb-chi-fre), f. minér. ragpala.
 Knautie (-cie-), f. bot. kasupa.
 Knor-ahn (-'hâne), m. orn. afrikai tűzok.
 Koetschwasser (queuschevassre), m. szilvorum, szilvapálinka.
 Ko'lirythe, f. minér. agyagragla. [kő.
 Koréite, f. minér. szalonna.
 Koulik, m. orn. nagycsőrű borsevő.
 Kramer (-mre), m. bot. szinkely.
 Kupfer-kiess (coup'-fre-kise), m. minér. rézkovand.
 Kyrielle, f. lit. létánia, litánia; fig. unalmas történet.
 Kyste, m. an. tömlődag.

L.

L, (autrf. elle, êle; auj. le), m. L, a betűsorozatban 12.
 Là, m. mus. A (hang).
 La, v. le.
 Là, adv. itt, ott; 2. oda; 3. ça et —, itt-ott; 4. de —, innét, onnét; 5. de ça et de —, ide-oda; 6. dès —, azóta; 7. là —, csak úgy lassan, imígy-amígy, meg lehetősén.
 Labbe, v. stercoraire (orn.).
 Labelle, f. bot. nyelv.
 Laberdan, m. besózott, száraz tőkehal.
 Labeur, m. poét. munka.
 Labial, e, a. gr. lettre —e, ajkbetű; an. glandes —es, ajkmirigyek.
 Labile, a. mémoire —, gyönge emléktehetség; 2. bot. törékeny.
 Laboratoire, s. vegyműhely; 2. fűtőlyuk.

Laboriusement

Lâcheté

Laique

Laboriusement, adv. *fárad-
ságosan*.
Laborieux, se, a. *munkás,
tevékeny; fáradtságos; ne-
héz, bajos*.
Laboriosité, f. did. *munkás-
ság, tevékenység*.
Labour, m. agr. *mezei mun-
ka; bêtes de —, igás mar-
ha; 2. mezei munka díja*.
Labourable, a. agr. *mível-
hető*.
Labourage, m. agr. *földmí-
velés; szántás-vetés; 2.
szántásbér; 3. riv. kira-
kodás*.
Labourer, v. a. *megmunkál-
ni; szántani; ásni, ka-
pálni; fig. föltúrni; it. —
le papier, fáradtsággal ír-
ni; com. kirakodni; pop.
— sa vie, kinlódni*.
Laboureur, m. agr. *földműve-
lő, szántó-vető*.
Labre, m. icht. *szádla*.
Laburne, v. aubour.
Labyrinthe, m. ant. *tömke-
leg; jard. csalkert; fig. il
est dans un facheux —,
nagy zavarban van*.
Lac (lak), m. géog. *tó*.
Lacer, v. a. *fűzni, befűzni;
ch. koslatni; mar. — une
voile, vitorlát behúzni; 2.
se —, v. r. magát fűzni*.
Lacérable, a. *szétszaggat-
ható*.
Lacération, f. *szétszaggatás*.
Lacérer, v. a. *szétszaggatni*.
Laceret, m. charp. *perge-
fűrő*.
Laceron, v. laiteron.
Lacert, m. icht. *ripacshal*.
Lacet, m. *fűzőszalag, — zsi-
nór; ois. ch. hurok*.
Laceur, m. pêch. *hálókötő*.
Laceure, v. laçure.
Lâche, a. *tág, laza; avoir le
ventre —, hasmenésben
szenvedni; mar. vaisseau
—, hibás hajó; fig. renyhe,
lusta; bot. petyhüdt; 2.
gyáva; 3. m. gyáva; gya-
lázatos*.
Lâcher, v. a. *tágítani, meg-
eresztetni; — pied, megfut-
ni; it. —, gyöngének mu-
tatkozni; 2. elbocsátani,*

*kibocsátani, eleresztetni; fig.
— un livre, kiadni, kibo-
csátani; ch. uszítani; 3.
v. n. son fusil vint à —,
fegyvere elsült; 4. se —, v.
r. tágulni; fig. fam. illet-
len szavakat kibocsátani*.
Lâcheté, f. *gyávaság, fé-
lénkség; gyalázatosság; it.
†lankadtság*.
Lacier, v. a. q. *valakit behá-
lózni*.
Lacis, m. *hálózat*.
Laço, m. *hurokszój, vetőhu-
rok*.
Laconique, a. *egyszavú; rö-
vidteljes, velős; — ment,
adv. röviden, velősen*.
Laconiser, v. a. *gazdálkodva
élni; 2. v. n. röviden be-
szélni*.
Laconisme, m. *egyszavuság;
rövidteljesség*.
Lacrym'able, a. *siratható;
— al, e, a. an. köny...;
sac —, könytömlő; — a-
toire, m. an. könyvedény;
†— ule, f. könyecske*.
Lacs (lâ), m. *zsinór; fig. il
est tombé dans le —, hu-
rokba került; 2. manuf.
himes vászon*.
Lac'tation, f. *szoptatás; — té,
e, a. tejszerű, tejes; an.
veines — ées, tej-erek;
astr. voie — e, tej-út; — ée,
f. z. fehérhasú vipera;
— tescent, e, a. bot. tejes;
— tifère, a. bot. tejdús;
— tifique, a. méd. tejké-
szítő; — tiflue, f. bot. tövis-
alj galóca*.
Lacune, f. litt. *hézag*.
†Lacunette, v. cunette.
Laçure, f. *fűzés; szalaghur-
kolás*.
Lacustral, e, a. bot. *plante
— e, vízínövény*.
Ladanum (-ome), m. *szuhar-
mézga*.
Ladite, v. dire (13).
Ladre, a. *bélpoklos; borsó-
kás; fig. fam. zsugori, fős-
vény; II. —, sse, s. fig.
fősvény, fukar*.
Ladrerie, f. *bélpoklosság; 2.
bélpoklosok kórodája; fig.
fukarság, zsugoriság*.

Laemmergeyer (lai - mre-
gaïerre), m. orn. *orvaly*.
Lagan, m. mar. *tengerhulla-
dék*.
Laganiste, m. *köleskenyér*.
Lago'céphale, m. icht. *teke-
hal; — graphie, f. nyúl-
leírás; — is, m. icht. lom-
pos tasza; — pède, m. orn.
hófajd; — pis, m. bot.
madársósdi; — stome, s.
nyúlajak*.
Lague, f. mar. *hajónyom*.
Lagune, f. *tengercse*.
Lagurier, m. bot. *tollka-
lász*.
Lai, e (lè; lê-e), a. *világi;
poét. m. panaszdal*.
Laïche, m. agr. *komócsin;
— coupante, sás; 2. gi-
liszta*.
Laid, e (lè; lède), a. *rút;
ocsmány; 2. fam. illet-
len*.
†Laidange, f. prat. *szóbánta-
lom*.
Laidanger, v. a. prat. *szóval
bántalmazni*.
Laidasse, f. pop. *rút nő*.
Laidement, adv. *rútul*.
Laidier, v. laidanger.
Laideron, f. fam. *rút leányka*.
Laideur, f. *rútság; fig. ocs-
mányság*.
Laidir, v. a. *rútítani; v. n.
rútulni*.
Laie, f. z. *vademe; e. f. v.
baliveau; maç. fogaspö-
röty*.
Lainage, m. *gyapju-áru; it.
gyapju; drap. bolyhozás*.
Laine, f. *gyapju; p. dé-
battre de la — d'une
chèvre, dióhéjon kocódni*.
Lainer, laner, v. a. *boly-
hozni*.
Lainerie, f. *gyapjuáru; écon.
rur. nyíróhely. com. gyap-
jukereskedés*.
Laineur, laneur, se, s. *posz-
tóbolyhozó*.
Laineux, se a. *gyapjas; bot.
szőszös; 2. mécan. — se, f.
bolyhozó gép*.
Lainiet, ère, s. *gyapjufonal-
kereskedő; it. készítő*.
Laïque (la-i-ke), s. a. *világi;
it. avatlan*.

Lais

Lais (lê), m. e. f. *magcsemete, utófa*.
 Laisse, f. chi. *fűzér*; fig. mener q. en —, *vkit pórázon tartani*; chap. *kalapzsinór*; mar. —s de la mer, *uszadék*.
 Laissées, f. pl. vén. *hulladék (fekete vadaké)*.
 Laisser, v. a. *hagyni*; el-hagyni; 2. *otthagyni, elfeledni*; 3. *letenni, kézhez adni*; 4. *odahagyni*; fig. *rábízni*; 5. *átengedni; hátrahagyni*; 6. *megengedni; tűrni, engedni*; 7. *hagyományozni*; 8. *mellőzni*; 9. m. vous avez le — ou le prendre, *öné a választás*; —aller, *fesztelenség*; —passer, *menet-jegy*; 10. se —, v. r. se — tomber, *összerogyni*; se — aller, *hátradőlni*; it. *magát elhanyagolni*.
 Lait, m. *tej*; — de beurre, *író*; petit —, — clair, *savó*; fig. il sait connaître mouches à —, *ravaszabb hogy se mutatkozik*.
 Laitage, m. écon. *tejes étel*.
 Laitange, laite, f. h. n. *haltej*.
 Laité, e, a. h. n. *carpe* —, *hím ponty*; fig. poule —e, *golyhó, nyulszivű*; 2. —e, f. ch. *ellet*.
 Laiterie, f. écon. *tejeskamra*.
 Laiteron, laceron, m. bot. *csorboka*.
 Laiteux, se, a. *tejnemű, tejféle*.
 Laitier, m. écon. *tejkereskedő*; minér. *üvegtajt*.
 Laitière, f. *tejesasszony*; 2. cette vache est bonne —, *jó fejőstehén*.
 Laiton, m. métal. *sárgaréz*.
 Laitue, f. jard. *saláta*.
 Laize, f. manuf. *szélesség*.
 Lamanage, m. mar. *kalauzolás; kalauz-díj*.
 Lamanda, m. h. n. *góliátkigyó*.
 Lamaneur, m. mar. *kalauz*.
 Lamantin, lamentin, m. h. n. *manát-rozmár, mar-konc*.

Lambeau

Lambeau, m. *rongy, casat*; fig. *töredék*; chap. *nemez-bél*; vén. *hántalékbőr*.
 Lambiche, f. orn. *parti lile*.
 Lambin, e, s. *késedelmező, babráló*.
 Lambiner, v. n. fam. *babrálni, késlelkedni*.
 Lambinerie, f. fam. *babrálás, késedelmezés*.
 Lambis, m. conch. *botrogcsiga, púpos botrog*.
 Lambourde, f. charp. *gerinc*; it. *mestergerenda*.
 Lambrequins, m. pl. bl. *sisklombok*.
 Lambris, m. arch. *deszkázat*; 2. — de revêtement, *bélelt*; fig. céleste —, *égboltozat*.
 Lambrissage, m. *deszkázás; gipszezés*.
 Lambrisser, v. a. *pallózni, deszkázni; bélelni*.
 Lame, f. *lemez*; 2. *lánna*; 3. *penge*; p. bonne —, *ügyes vívó*; fine —, *ravasz nő*; arm. — à canon, *puskacső*; mar. *hullám*; mon. *laprúd, rudacs*; org. — d'étain, *ónlemez*; tiss. *takácsborda*.
 Lamé, e, a. *lánnázott*.
 Lamelle, f. bot. *levélke*; h. n. *fulánk*.
 Lamellé, e, lamelleux, se, a. bot. *leveles, pikkelyes*; minér. *réteges*.
 Lamentable, a. *sajnálható, szánakozásra méltó*; mort —, *nyomorult halál*; —ment, adv. *síralmasan, nyomorultan*.
 Lamentation, f. *jajgatás, jajveszéklés*.
 Lamentier, v. a. *megsiratni, siratni*; 2. v. n. *nyöszörögni*.
 Lamie, f. icht. *emberevő cápa*.
 Lamier, m. manuf. *lánnász*; bot. — blanc, *árvacsalán*; — pourpré, *piros tátkanaf*.
 Laminage, m. *lapítás*.
 Lamineur, f. bot. *moszat*.
 Lamineur, v. a. *lapítani*.
 Laminerie, f. tech. *lapító műhely*.

Lanceron

Lamineur, m. *lapító*.
 Laminoir, m. *lapító mű*.
 Lamon, m. e. f. *berzsenfa*.
 Lampadaire, m. *lámpatartó*.
 Lampante, a. f. *huile —, tisztált olaj*.
 Lampas (lan-pâ-ce), m. marécl. *nyelvfehély*; com. *hímes selyemszövet*; pop. humecter le —, *torkát áztatni*.
 Lampe, f. *lámpa*; fig. il n'y a plus d'huile dans la —, *ereje kifogyott*.
 Lampée, f. pop. *kupa*.
 Lamper, v. a. *hirtelen kiinni*; abs. il aime à —, *szeret poharazni*.
 Lamperon, m. *lamp. bélcső*.
 Lampette, f. bot. *konkoly*.
 Lampion, m. *lámpapohár*; 2. *lámpácska*; fort. — à parapet, *szurokserpenyő*.
 *Lampionner, v. a. *lámpapoharakkal kirakni*.
 Lampiste, m. *lámpagyáros*; —rie, f. *lámpagyár*.
 Lampons, m. pl. pop. *bor-dal*.
 Lampourde, f. bot. *bojtorján*.
 Lampresse, f. pl. pêch. *töveshal-háló*.
 Lamproie, f. icht. *töveshal*.
 Lamproyon, —prillon, m. icht. *orsóhalacska*.
 Lampsane, f. bot. *válupikk*.
 Lampyre, m. ent. *villonc, nyárkezdeti cserebűly*.
 Lançage, m. mar. *tengerre eresztés*.
 Lance, f. *dzsida, gerely, kelevéz*; — d'étendard, *zászlónyél*; chir. *gerely*; artill. *ágyúkanál*; bot. — d'eau, *heverő szatyán*.
 Lancéolé, e, a. bot. *lándzsalakú*.
 Lancer, v. a. *dobni, hajítani*; ch. *fölverni, fölhajtani*; mar. *vízre —, tengerre bocsátani*; 2. m. ch. *fölvetés, fölhajtás*; 3. se —, v. r. *rohanni*; abs. je me lance, *kockázatom*.
 Lancérier, v. a. *lándzsával szűrni*.
 Lanceron, v. *lançon*.

Lancetier

Lancetier, m. lándzsatok.
 Lancette, f. chir. gerely, érvágó kés; grav. kupás vésső; bouch. mészároskés.
 Lancier, m. dzsida-gyáros; 2. dzsidás; fig. iron. chaud —, kérkedő; arg. útca-seprő.
 Lancière, f. meun. zúgó.
 Lancinant, e, a. méd. szag-gató.
 Lancination, f. méd. szagga-tás; nyilalás.
 Lanciner, v. n. méd. szag-gatni; nyilalni.
 Lançoir, m. meun. 'zsilip-deszka.
 Lançon, m. fövénybúvár.
 Landan, m. bot. kenyérfa.
 Lande, f. puszta.
 Landie, f. bot. vízi nimfa.
 Landier, m. cuis. vasmacs-ka; p. il est froid com. un —, valóságos jégcsap.
 Landreux, se, a. beteges, gyöngé.
 Laneret, m. örgébics.
 Langage, m. nyelv; 2. beau —, szép beszéd; 3. beszéd-mód; 4. külsőség.
 Langard, e, s. a. nagyzoló, kérkedő.
 Lange, m. pólya; pelenka; imp., pap. nemez-rongy.
 se Langourer, v. r. epedni.
 Langouressement, adv. epe-dőleg, epedve; erőtlennül, bágyadtan.
 Langoureux, se, a. erőtlén, gyöngé, bágyadt; epedő.
 se Langourir, v. lamenter, v. n.
 Langouste, f. tengeri sáska.
 Languard, v. langard.
 Langue, f. nyelv; p. où la dent souffre va la —, kinek kinek az ő bibéje fáj; fig. — de miel, mézes szájú; 2. il a la — grasse, hebeg; it. trágár ember; quelle —! mily szájhős; donner du plat de la —, vkit elbo-londítani; 3. donner — à q., vkit lehordani; prendre —, tudakozódni; p. il tire la — d'une pied de long, se ki se be, mint az ajtó-félfa; géog. — de terre,

Langnette

földbenyulás; 5. —, — hon-groise, magyar nyelv; — — mère, anya nyelv; 6. méc. —, languette, mérlegnyelv; chir. fogreszelő.
 Langnette, f. billentyű; an. hangrész; bot. szalag; mac. kémény-közfal; coutur. ro-vátka.
 Languette, e, a. rovátkált, csipkézett.
 Langueur, f. bágyadtság, lankadtság; fig. csüggedt-ség, csüggetegség, kedvet-lenség; 2. epedés, vágy, vágyódás; méd. — d'esto-mac, gyomorgyöngeség.
 Languéage, m. vét. disznó nézés.
 Languéyer, v. a. vét. disznó-nyelvét nézni; fig. kikém-lelni, kikérdezni.
 Languéyeur, m. vét. disznó-néző.
 Languidité, f. epedés.
 Languier (-ghie), m. füstölt disznó nyelv.
 Languir (-ghir), v. n. sorvad-ni, fogyni; fig. fonnyadni; 2. kínozni; fig. epedni; senyvedni; sovárogni; 3. pangani.
 Languissement, adv. lankad-tan, bágyadtan; sováro-gva; epedve.
 Languissant, e, a. lankadt, bágyadt; gyöngé, erőtlén; sovárgó, szerelmes; com. pangó.
 Laniaire, a. an. dents —s, vág-, előfogak.
 Lanice, v. bourgeon (2).
 Lanier, m. örgébics nősténye.
 Lanière, f. sell. szíj; — d'un fouet, ostorszíj.
 Lani-fère, a. h. n. gyapjas; —gère, v. laineux (bot.)
 Lanquerre (-kère), m. uszóöv.
 Lanquette, v. pourpier.
 Lansquinage, m. arg. sirás.
 Lansquiner, v. n. arg. sirni; 2. esni (esőről).
 Lanter, lenter, v. a. chaud. mintázni.
 Lanterne, f. lámpa, lámpás; — sourde, tolvajlámpa; opt. — magique, bűlámpa; méc. forgács; artil. töl-

Lapinière

tőkanál; —s, pl. fig. bo-hóságok.
 Lanterné, e, a. sorvadt; ki-gúnyolt.
 Lanterneau, m. sal. töltés; arch. kupola-lámpa.
 Lanterner, v. a. haszonta-lanságokat fecsegni; *h. de F., lámpára fölakasz-tani; v. n. fam. késedel-mezni, késedezni.
 Lanternerie, f. fam. késle-kedés, késedezés; it. ostoba fecsegés.
 Lanternier, ère, s. lámpa-gyáros; lámpa-árus; lám.-tisztító; l. gyújtogató; fig. fam. balga, dőre; it. kése-delmező.
 Lanternon, m. arch. áttört kúptető.
 Lantiponnage, m. pop. que de —! mennyi trécselés!
 Lantiponner, v. n. pop. tré-cselni; 2. v. lanterner.
 Lanture, lenture, f. chaud. mintázás.
 Lanturlu, i. pop. csiricsári!
 Lanugineux, se, a. bot. szö-szős.
 Lanusure, f. plomb. ólom-alj.
 Lapas, —pate, —patum, v. patience (bot.).
 Laper, v. a. fölnyalni; v. n. csoszogni.
 Lapereau, m. fiatal tengeri nyúl.
 Lapi'cide, a. ent. köfejtő; —daire, m. kövéső; 2. a. köirati; —dation, f. meg-kövezés; —der, v. a. meg-kövezni; it. fig.; —descent, e, a. könemű; —dification, f. chi. megkövesülés; —di-fier, v. a. chi. meg—, elkö-víteni; 2. se =, v. r. meg-követni; —difique, a. chi. megkövítő; phys. kötermő.
 Lapin, m. z. tengeri nyúl; p. il est brave com. un —, kicsípte magát mint vőle-gény; pop. être en —, a bakon ülni; —e, f. z. tenge-ri nyúl nősténye; pop. c'est une —e, valóságos emse.
 Lapinière, f. écon. tengeri nyúlkert.

Lapis

Lapis (-pice), —lazuli, f. minér. *lazurkő*.
 Lapmude, f. *iramszarvasbőr ruha*.
 Laps (lap-ce), m. prat. *időköz*.
 Laquais, m. *inas, szolga*; p. malice de —, *durva tréfa*; 2. conch. *kerti csiga*.
 Laque, f. *lakkmézga*.
 Laqueton (lak'-ton), m. *inaska*.
 Laqueux, se, a. *lakkszerű*.
 Larcin, m. *lopás*; —er, v. n. *lopni*.
 Larçon, m. arg. *nadrágzseb*.
 Lard (lar), m. charc. *szalonna*; p. il y a du —, *kutya van a kertben*; charp. — du bois, *forgács*; minér. pierre de —, *szalonnakő*.
 Lardacé, e, a. méd. *szalonnás*.
 Lardage, m. cout. *szalonnaadó*.
 Lardenne, lardelle, lardelle, f. orn. *széncinke, barátcinege*.
 Larder, v. a. *spékelni*.
 Larderasse, f. mar. *silány kötél*.
 Lardère, v. *mésange*.
 Lardier, m. *szalonna-kamra*.
 Lardite, f. minér. *szap-pankő*.
 Lardoire, f. cuis. *spékelőtű*.
 Lardon, m. charc. *szalonnaszelet*; fig. *kötekedés*.
 Lardonner, v. a. v. larder; fig. *kötekedni*.
 Lare, m. orn. *sirály*.
 Lares, m. ord. pl. ant. *házi istenek*.
 Large, a. *széles*; bő; — bles-sure, *mély seb*; fig. conscience —, *tág lelkiismeret*; 2. —, m. *szélesség*; mar. *nyílt tenger*; 3. au —, adt. *tágasan*; 4. au long et au —, adt. *köröskörül*; 5. du long et du —, adt. *mindenfelül*.
 Largement, adv. *dúsan, elegendően, derekasan; teljesen*.
 Largosse, f. *ajándék*; faire —s, *bőkezűnek lenni*; piè-

Largerette

ces de —, *koronázati pénzek*.
 Largerette, f. rub. *keskeny szalag*.
 Largeur f. *szélesség*.
 Lague, m. v. large (mar.); pop. *nő*.
 Larguer (-ghé-), v. a. mar. *megereszteni*; 2. v. n. mar. *meghasadni*; fig. *hozzáadni*; *folytatni*.
 Larigot, m. mus. *furulya*; pop. boire en tire —, *inni mint a kefekötő*.
 Larme, m. *köny*; 2. fam. *csöppecske*; —s de plomb, *madár göbecs*; bot. — de Job, *kőcsep*.
 Larmette, f. dim. *könyecske*.
 Larmier, m. arch. *csatornás földél*; peint. *szemzug*; man. *halánték*.
 Larmières, f. pl. h. n. *szemgödör*.
 Larmoiement, m. méd. *szemfolyás*.
 Larmoyant, e, a. *siránkozó*.
 Larmoyer, v. n. *siránkozni*.
 †Larris, m. *parlagföld*.
 Larron, —nesse, s. *tolvaj*; p. il s'entendent com. —s en foire, *egy követ fujnak*; it. bon — est qui — emble, *nehéz ott lopni, hol a gazda tolvaj*; lib.; rel. *sza-márfül*; — d'honneur, *csábító*; —neau, m. fam. *kis tolvaj*; —ner, v. a. et n. *lopni*; —nerie, *lopás*.
 Larve, f. h. n. *pondró*.
 Larvé, e, a. méd. *lappangó*; fièvre —e, *lappangó láz*.
 Larvicide, a. chenille —, *hernyász*.
 Laryng-algie, f. méd. *gége-lob*.
 Laryngé, e, laryngien, ne, a. an. *gége...*; artère —e, *nyakér*.
 Larinx (-rein-xe), m. an. *ádámcsutkája*.
 †Las (lâ), v. *hélas*.
 Las, se, a. *fáradt, kimerült*; 2. *megunt, unatkozott*; pop. — d'aller, *lusta*.
 Lasagne, f. cuis. *laska*.
 Lascif, ve, a. *fajtalán, buja*; 2. *trágár, ocsmány*.

Latiter

Lascivement, adv. *fajtalánul, stb.*
 Lascivité, f. *fajtalanság, bujaság*; 2. *bujavágy*.
 Laser (la-zère), m. pharm. *bűz-aszat*; bot. *bordamag*.
 Lasquette (-kète), f. kis *hölgyemenyét*; *hölgyböröcske*.
 Lassant, e, a. *fárasztó*.
 Lasser, v. a. *fárasztani, gyöngíteni, erőltetni*; 2. *untatni, terhelni*; 3. se —, v. r. *elfáradni*; *megunni*; *kimerülni*.
 Lasseret, m. serr. *kettős csavar*; charp. *csapfűrő*.
 Lasserie, f. van. *vékony fonat*.
 Lassier, m. pêch. *tölcsérháló*.
 Lassièrre, f. *sövényháló*.
 Lassitude, f. *fáradtság, bágyadtság, kimerültség; unalom, unatkozás*.
 Last, laste, m. mar. *teher*; 2. *rakomány*.
 Latanier, m. bot. *legyezőpálma*.
 Latèbres, v. cachette.
 Lateur, e, a. jur., man. *rejtett, titkos; láthatlan*.
 Latéral, e, a. *oldalagos*; arch. parties —es, *oldalrészek*; —ement, adv. *oldalvást*.
 Lathyris, m. bot. *fajvirág-mag*.
 Laticauda, m. h. n. *széles farkú kigyó*.
 Latin, e, a. *latin*; pop. — de cuisine, *huszárdiák-ság*; it. il entend son —, *érti a dörgést*; mar. voile —e, *háromszögű ritorla*; —eur, m. *vaskalapos*; —iser, v. a. *latinósítani*; 2. v. n. *latinul beszélni*; —isme, m. *latinosság*; iste, m. *latin*; —ité, f. *latinság*.
 *Lati'pède, a. h. n. *széles lábu*; —penne, a. *széles szárnyu*; —rostre, a. *széles csőrü*.
 Latitable, a. *eltitkolható*.
 Latiter, v. a. pal. *eltitkolni*; 2. se —, v. r. *elbujni, elrejtőzni*.

Latitude

Latitude, f. géog. szélesség; mor. *kiterjedés*.
Latitudinaire, m. théo. szabad szellemű.
Latrie, f. théo. culte de —, egy Isten imádása.
Latrines, f. pl. árnyékszék.
Lattage, v. lattis.
Latte, f. lécz.
Latter, v. a. lécezni.
Lattis, m. lécezet.
Landanum (-ome), m. chi. álomser; p. donner du — à q., valakit derűre borura dicsérni.
Laudateur, m. magasztaló.
Laudatif, ve, a. dicsérő.
Laudation, f. dicsbeszéd.
†Laude, f. com. vásáradó: 2. —s, pl. cath. dicsének.
Laure, f. pop. bordélnház.
Lauré, e, a. num. babérral koszoruzott.
Lauréat, a. m. poète —, koszorus költő.
Laurencie, f. bot. omboly, hínár.
Lauréole, f. bot. boroszlán.
Laurier, m. bot. borostyán, borostyánfa; — casse, indiai fahéj; — bois jaune, sárga szömörce; — rose, ragyabura; fig. flétrir ses —s, dicsőségét elhomályosítani.
Laurine, —ée, f. bot. borostyánfélék.
Lauriot, v. loriot.
Lavabo (-bó), m. lit. kézmosás; törölközőcske; 2. am. mosdó-asztal.
Lavage, m. mosás; mét. ércmosás; 2. moslék.
Lavanche, v. avalanche.
Lavande, f. bot. levendula.
Lavanderie, v. buanderie.
†Lavandier, m. mosómester.
Lavandière, f. mosónő; 2. orn. barázdabillegető.
Lavanèse, f. bot. gálya.
Lavage, v. avalanche.
Lavaret, m. icht. tavi pisztráng.
Lavasse, f. zápor, felhőszakadás; fig. fam. il lui a donné une bonne —, derekasan megpirongatta; arch. cserépszindely.

Lavature

Lavature, f. bot. paizssajt.
Lave, f. minér. láva.
Lavé, e, a. mosott; couleur —e, hagyott szín.
Lavée de laine, f. drap. egy rakás mosott gyapju.
Lavège, lavezze, f. minér. fazékkő.
Lave-main, m. écon. mosdótál.
Lavement, m. mosás; pharm. al-löret.
Laver, v. a. mosni, megmosni; — la barbe, beszappanozni; p. à — la tête d'un âne on y perd sa lessive, fulra borsót hányni; 2. fig. p. une main —e l'autre, kéz kezét mos; écon. lúgozni; charp. simára faragni; 3. se —, v. r. mosdani; fig. magát igazolni; se — la gorge de qch., mitse törődni vmivel.
Laverie, v. lavoir.
Laveton, m. com. kalló-huladék.
Lavette, f. écon. mosogató rongy; corr. kenőrongy.
Laveur, se, s. mosó; mosogató; expl. iszapoló; 2. —, m. légszesztisztító készülék.
Lavis, m. peint. mosás.
Lavoir, m. mosóda; — de cuisine, mosogató-dézsza; arch. mosléknyelő; expl. ércmosás.
Lavure, f. öblögető víz; fam. vizenyős leves; 2. — de gants, keztyűmosás; orf. mon. ércvakarc.
Laxatif, ve (lak-ça), a. hashajtó.
Laxité, f. méd. tágulás; *litt. terjedelmesség.
Laye, laie, f. org. szélgyűjtő; constr. fogas pöröly.
Layer, v. a. — un bois, erdei fát kijelölni; 2. maç. fogas pörölylyel vágni.
Layeterie, f. dobozkészítés.
Layetier, m. dobozműves.
Layette, f. fiók; 2. doboz; 3. pólyanemű.
Layeur, m. e f. fajelölő.
Lazagne, v. lasagne.
Lazaret, v. hôpital.

Légalisation

Lazulite, v. lapis.
Lazzi (lad-zi; la-zi), m. th. tréfás némajáték.
Le, la, les, art. az, a; 2. pron. őt, őket, azt, azokat.
Lé, m. kelmeszélesség; riv. hajóhúzó út.
†Léans, adv. ottbenn.
Léard, m. bot. fekete nyárfa.
Lebesche, m. mar. délnyugoti szél.
Lèche, f. cuis. szeletke; bot. v. laiche.
Lèche-frion, m. nyalánkság; —frite, f. cuis. nyárs alá való tepsi; p. ils ont bn dans une —, ismét kibéültek.
Lécher, v. a. nyalni; fig. mesterkélgni; it. c'est un ours mal —é, esetlen ember; it. — l'ours, a pört nyújtani; 2. v. n. torkoskodni; 3. se —, v. r. magát nyalni; 4. à lèche doigts, adt. fam. gyéren, szűken.
Lèche-sel, m. écon., ch. nyalató.
Leçon, f. lecke; oktatás, tanítás; 2. föladat; 3. utasítás; p. je lui ai bien fait sa —, derekasan lehordtam; 4. olvasásmód.
Lecteur, —trice, s. olvasó; fölolvasó; 2. m. cath. olvasó kanonok.
Lecticaire, m. ant. halottvivő; 2. h. r. hordszék készítő.
Lectonnaire, m. anc. lit. gyűjték imakönyv.
Lectoir, m. olvasó-állvány.
Lectrice, v. lecteur.
Lecture, f. olvasás, fölolvasás; th. olvasó próba; 2. olvasmány; 3. tanulmányozás; olvasottság.
Lède, lédon, lédum (-ome), m. bot. szuhar; it. —, léda, lédier, vadrozmarin.
Légal, e, a. törvényes; jogos; —ement, adv. törvényesen.
Légalisable, a. pal. bebizonyítható; kimutatható.
Légalisation, f. pal. hitelesítés, megerősítés.

Légaliser

Légaliser, v. a. pal. *hitelesíteni; törvényszerűsíteni; megerősíteni.*
 Légalité, f. *törvényesség; jogszerűség.*
 Légal, m. h. eccl. *pápai követ.*
 Légataire, s. jur. *hagyományos, hagyományozó.*
 Légation, f. *követség.*
 Lège, a. mar. *rakatlan.*
 Légendaire, m. *legenda-író.*
 Légende, f. *legenda, hitrege; 2. körirat.*
 Léger, ère, a. *könnyű; p. il est — d'un grain, bogaravan; 2. könnyed; 3. ügyes; 4. könnyelmű; 5. csekély, jelentéktelen; 6. kellemes, könnyen érthető; 7. tde —, adt. v. légèrement; 8. à la —ère, adt. gondtalanul.*
 Légèrement, adv. *könnyen; halkán; fölületesen; könnyedén.*
 Légereté, f. *könnyűség; 2. fürgeség, gyorsaság; ügyesség; 3. könnyelműség; csapodárság.*
 Légion, f. h. r. *légió; h. n. — d'honneur, becsületrend.*
 Légionnaire, m. h. r. *légiótagja; h. m. becsületrendlovagja.*
 Légis'later, v. n. iron. *törvényt csinálni; —lateur, trice, s. törvényhozó; h. m. törv.hozó testület tagja; —latif, ve, a. törvényhozói; h. de F. corps =, törv.hozó testület; —lation, f. törvényhozás; —lative-ment, adv. törvényhozóilag; —lature, f. törvényhozó gyülekezet; —te, m. törvénytudós; 2. jogász.*
 Légitimaire, a. *kötelesrészhez tartozó; 2. s. törvényszerű örökös.*
 Légitimation, f. *hitelesítés, igazlás; dipl. meghatalmazás.*
 Légitime, a. *jogszerű, törvényszerű; 2. jogos, igazságos; II. jur. —, f. kötelesrész; —ment, adv. jogszerűen, törvényszerűen.*

Légitimer

Légitimer, v. a. *törvényesíteni; 2. hitelesíteni; fig. igazolni, menteni.*
 Légitimiste, m. et a. *jogszerűs; 2. h. de F., Bourbonpárti.*
 Légitimité, f. *törvényszerűség, jogszerűség.*
 Legs (lê), m. *hagyomány.*
 Léguer, v. a. *hagyományozni; it. fig.*
 Légume, m. jard. *főzelék; bot. hüvelyes vetemény.*
 Légumier, v. potager.
 Légumine, f. chi. *hüvelydék.*
 Légumineux, se, a. *hüvelyes.*
 Légumiste, m. jard. *konyhakertész.*
 Lemma, m. bot. *lepcse.*
 Lemme, m. math. *kölcsöntét.*
 Lemming, lemmar, m. z. *vándor-egér.*
 Lemnisque, m. h. anc. *viadorkoszoru; dipl. pecsétzsinórja; gr. kötjel.*
 Lemnuncule (lem-non-), m. riv. *halászcsonak.*
 Lemur, v. maki.
 Lemures, m. pl. anc. *kisér-tetek.*
 Lemuriens, m. pl. z. *majmócok.*
 Lendemain, m. *következő nap, másnap.*
 Lendore, s. fam. *álomszuszek.*
 Lénifier, v. a. méd. *enyhíteni.*
 Lénir, v. adoucir.
 Lénitif, m. méd. *enyhítő szer; 2. —, ve, a. enyhítő.*
 Lent, e, a. *lassu, lusta; —ement, adv. lassan; p. hâte-toi —, lassan járj, tovább érsz.*
 Lente, f. h. n. *serke; bot. sárkerekp.*
 Lenter, v. a. chaud. — un chaudron, *üstre cikornyákat kalapálni.*
 Lenteur, f. *lassuság.*
 Lenticulaire, f. bot. *tóborot-ta; 2. a. lencsédéd.*
 Lenticule, v. lemma.
 Lentiforme, a. *lencsealakú.*

Lessive

Lentille, f. jard. *lencse; — d'eau, békanyál; minér. — de pierre, lencsekövec; opt. verre —, lencseüveg; méd. szeplő.*
 Lentilleux, se, a. méd. *szeplős.*
 Lentisque, m. bot. *masztiksza; opt. miroir —, gyu. tölveg.*
 Léo, m. bot. *vadbogács.*
 Léonin, e, a. *oroszlánszerű; poét. vers —s, fűzfaverssek.*
 Léontodon, m. bot. *pitypang.*
 Léonure, f. bot. *pompásbandi.*
 Léopard, m. z. *párduc; fig. beauté —e, kegyetlen szépség.*
 Lépas, m. conch. *csészecsiga.*
 Lépidion, —dium (-ome), m. bot. *zsázsa.*
 Lépidopode, a. *pikkelyes lábú; —ptère, a. pik.szárnnyú; —te, f. icht. tükrös ponty.*
 Lèpre, f. méd. *bélpokol.*
 Lépreux, se, a. *bélpoklos.*
 Léproserie, f. méd. *bélpoklosok kórháza.*
 Lepture, m. ent. *hegyesfarú.*
 Lequel, laquelle, a. *ki, mely, melyik; 2. pron. rel. a ki, a mely.*
 Lerne, lernée, f. *kopolyiféreg.*
 Lérot, m. z. *cser-pölyű.*
 Lèse, a. crime de — *—majesté, fölségsértés.*
 Léser, v. a. *megsérteni, megbántani; megcsalni, megrovidíteni.*
 Lésine, f. *zsugoriság.*
 Lésiner, v. a. *fukarkodni.*
 Lésinerie, f. *zsugoriság, fukarság, jillérezés.*
 Lésineur, se, a. *fukar, zsugori.*
 Lésion, f. jur. *sérelem; megrovidítés; csalás; 2. chir. sebesítés; sértés.*
 Lessivage, m. *lúgozás; szapuló.*
 Lessive (lé-ci), f. *lúg; sza-*

Lessiver

pulás; fig. *veszteség*; 2. mosni való *fehérenemű*.
 Lessiver, v. a. *szapítani*; t. t. *lúgozni*.
 Lest (lèste), m. phys. *léghajóhomok*; mar. *súlyteher*.
 Lestage, m. *súlyteher-rakodás*.
 Leste, a. *fürge, eleven*; köny-nyű, *lenge*; fig. *ügyes*; *meggondolatlan*; —ment, adv. *gyorsan. stb.*
 Lester, v. a. mar. *súlyteherrel megrakni*; fam. bien —é, *jóllakott*; 2. fig. se —, v. r. *jóllakni*; it. *komoly és gondolkozóvá lenni*.
 Lesteur, m. *súlyteher-rakodó*; 2. *súlyteherhajó*.
 Lestrigon, m. *emberevő*.
 Leth, last, lest, v. *cargaison*.
 *Léthai, e, a. *halálos*.
 Léthalité, f. chir. *haláloság*.
 Léthargie, f. méd. *bódalom*; *álomkór*; fig. *érzéketlenség, egykedvűség*.
 Léthargique, a. méd. *álomkóros*; fig. *lomha*.
 Létifier, v. *réjouir*.
 Lettre, f. *betű*; 2. *írás*; 3. *hangzó*; 4. *expliquer qch. à la —, vmit szó szerint magyarázni*; 5. *levél*; com. —de change, *váltó*; 6. pl. *okirat*; p. avoir —s de qch., *bizonyosnak lenni v. miről*; 7. pl. *tudományok*; saintes —s, *szentírás*.
 Lettré, e, a. *tudós, olvasott*.
 Lettrine, f. impr. *jegyzetbe-tű*; it. *lapcím*.
 Leucite, v. *amphigène (mínér.)*.
 Leuco'céphale, a. *fehérfejű*; —come, m. bot. *fehérvirágú gránátfa*; —derme, a. f. *bőrű*; —me, m. chir. f. *szemfolt*; —phres, m. pl. *ázalékok*; —pode, a. bot. f. *száru*; —ptère, a. f. *szárnyú*; —rrhée, f. méd. f. *folyás*.
 Leur, pron. pers. *nekik*; 2. pron. a. — *maison, házuk*; 3. —, pron. poss. *az övé*.
 Leurre, m. fauc. *tollváz*; 2. fig. *csalétek*.

Leurrer

Leurrer, v. a. fauc. *tollvázhoz szoktatni*; 2. fig. *csalogatni*; 3. se —, v. r. *önmagát ámitani*.
 Levage, m. com. *áruadó*; vign. *kötözés*; charp. *fölállítás*.
 Levain, m. *kelesztő*; 2. *kovász*; boul. — *artificial, élesztős kovász*; 3. — de la fièvre, *lázanyag*; 4. *gyomornedv*.
 Levant, a. le soleil —, *kelő nap*; à soleil —, *hajnalban*; 2. —, m. *kelet*; cou-tel. pierre du —, *fénypala*.
 Levantin, e, s. a. géog. *keleti*.
 Levé, m. mus. *feliütés, kéz-emelés*.
 Levée, f. *betakarítás, gyűjtés*; *aratás, szüret*; milit. *ujoncozás*; — en masse, *népfölkelés*; géom. *fölvétel*; hydr. *gát*; jeu. *ütés*; mar. *háborgó tenger*; pal. — du scellé, *pecsét feltörése*; 3. il est venu à la — de la séance, *az ülés végén jött*. [szelb].
 Lève-gazon, m. jard. *pázsit*.
 Lever, v. a. *emelni, fölemelni*; *fölhúzni*; — les épaules, *vállat vonni*; — le sabre sur q., *kardot rántani*; fig. j'en leverais la main, *esküt tennék erre*; — le pied, *megfutni*; — le nez, *büszkélkedni*; fam. prendre q. au pied —é, *vkít szavánál fogni*; — boutique, *boltot nyitni*; 2. — le scellé, *pöcsétet levenni*; — l'écorce d'un arbre, *fát hántani*; — la table, *asztalt elhordani*; fig. — des doutes, *kételyeket elhárítani*; — l'interdit, *tilalmat vissza vonni*; 3. *levágni*; 4. *gyűjteni, betakarítani*; — la dime, *dézmát beszedni*; 5. t. t. jard. *kiszakítani*; ch. *fölhajtani*; fig. — le lièvre, *vmit szóba hozni*; mar. — l'ancre, *horgonyt húzni*; milit. — le camp, *tábort fölszedni*; II. v. n. *kikelni*; *kelni*; III. se —, v. r. *föl-*

Liaisonner

kelni; IV. —, m. *fölke-lés*. [mutatása].
 Lever-Dieu, m. cath. *Úrföl-Leveur, m. adószedő*.
 Levier, m. *emelőrúd, emelcső*; horl. *egyenítő*.
 Levière, f. pèch. *hálókötél*.
 Lévigation, f. *porrá törés*.
 Lévigier, v. n. pharm. *porrá törni*.
 Lévi'pède, a. *könnyű lábú*; —rostre, s. a. orn. *könnyű csőrű*.
 Levraudé, e, a. *zaklatott*.
 Levrauder, v. a. fig. *zaklatni, hajtani*.
 Levraut, m. *nyulacska*.
 Lèvre, f. *ajak*; fig. j'ai le mot sur les —s, *a szó ajkamon lebeg*; chir. —s d'une plaie, *seb széle*.
 Levret'te, f. z. *nőstény agár*; —té, e, a. *agárlábu*; —t r, v. n. *agarászni*; —terrie, f. ch. *agáridomítás*; 2. *agárvacok*; —teur, m. *agáridomító*.
 Lévieux, se, a. *vastag —, duzzadt ajakú*.
 Lévrache, levronne, f. ch. *kisebb nőstény agár*.
 Lévrier, m. *agár*; fig. courir com. un —, *gyors lábunak lenni*; it. *rendőrkém*.
 Levron, m. *fiatal agár*.
 Levûre, f. *sörélesztő*; cuis. *szalonnabőr*.
 Levûrier, m. *élesztő-árus*.
 Lexico'graphe, m. *szótár-író*; —graphie, f. *szótár-írás*; —graphique, a. *szótár-irodalmi*.
 Lexique, m. *szótár*; 2. a. manuel —, *kézi szótár*.
 Lézard, m. z. *gyík*.
 Lézarde, f. constr. *falrepedés*; 2. *nőstény gyík*.
 Lézardé, e, a. *repedt*.
 Liage, m. cout. *seprő-adó*; milit. *lőporkeverék*.
 Liais, m. minér. *aprószemű műkö*.
 Liaison, f. *kapcsolat*; fam. *karmok*; maç. *vakolat*; 2. *összeköttetés*; — des idées, *eszméláncolat*; 3. *viszony*.
 Liaisonner, v. a. maç. *összeilleszteni*.

Liant

- Liant, e, a. hajlékony; fig. *simulékony*.
†Liard, m. fillér; bot. fekete nyárfa.
Liarder, v. n. fam. fillérenkint adakozni; it. zsugorkodni.
Liardeur, se, s. zsugori, filérkedő.
Lias (-ace), m. géol. márga.
Liasse, f. nyaláb, köteg; fabr. motring.
Libage, m. bāt. durván faragott terméskő.
Libanote, m. bot. szarvas emreke.
Libation, f. anc. italáldozat; fam. faire des —s, dőzsölni.
Libelle, m. gúnyirat; jur. keresetlevél.
Libeller, v. a. prat. kidolgozni, szerkeszteni.
Libelliste, m. gúnyíró.
Libellule, v. demoiselle (3).
Liber (-ère), m. bot. hám, háncs.
Libéra, m. cath. halotti ima.
Libéral, e, a. adakozó; 2. h. m. szabadelvű; —ement, adv. adakozva; bőkezűleg; szabadelvűen; *—iser, v. a. szabadelvűvé tenni; 2. se =, v. r. szabadelvűvé lenni; —isme, m. szabadelvűség; —ité, f. bőkezűség; adakozótság.
Libérateur, trice, s. szabadtó, megmentő.
*Libératif, ve, a. szabadtó.
Libération, f. jur. megszabadítás, fölmentés.
Libérer, v. a. jur. megszabadítani, fölmenteni; 2. se —, v. r. megszabadulni.
Liberté, f. szabadság; 2. függetlenség; 3. fesztelenség, könnyűség.
*Liberticide, s. a. szabadságyilkos.
Libertin, e, a. ledér; kicsapongó; 2. relig. szabadonc.
Libertinage, m. ledérség, kicsapongás; 2. állhatlanság, könnyelműség; relig. szabadoncság.

Libertiner

- Libertiner, v. n. fam. ledérkedni; korhelykedni; 2. se —, v. r. kicsapongó életet folytatni.
Libidineux, se, a. fajtalan, buja.
†Libidinosité, f. bujaság, fajtalanság.
Libraire, s. könyvárus; —bouquiniste, ódondász.
Librairie, f. könyvkereskedés.
Libration, f. astr. libegés.
Libre, a. szabad; 2. független; 3. fesztelen; 4. chemin —, nyílt út; 5. gondtalan; 6. szerénytelen, arcátlan; —ment, adv. szabadon, stb.
Lice, f. versenytér; fig. fam. entrer en —, vkivel kötekedni; man. korlát; ven. szuka; fig. buja nő.
Licence, f. engedmény; com. szabadalom; écol. tudonc; 2. szabadság; 3. zabolátlanság, kicsapongás; call. —s, cikornyák.
Licenciement (li-çan-ci-man) m. mil. leköszönés; elbocsátás.
Licencier, v. a. elbocsátani; 2. se —, v. r. merészkedni, vakmerősködni, bátorkodni.
Licencieusement, adv. szabadon; kicsapongva, zabolátlanul.
Licentieux, se, a. kicsapongó, korhely, zabolátlan, trágár.
*Licet (-cette), m. engedetlen.
Licette, lisette, f. tess. láncolás.
Liche, f. cápa.
Lichen (li-khenne), m. bot. zuzmó; méd. sömör.
Licher, v. a. pop. iszákoskodni.
Licheur, se, s. pop. iszákos.
Liciet, m. bot. varjutövisbenge.
Licitation, f. árverés, árverezés.
Licitatoire, a. prat. árverési.
Licite, a. did. szabad, meg-

Lieu

- engedett; —ment, adv. did. szabadon.
Liciter, v. a. prat. árverezni.
Licol, v. licou.
Licopode, m. bot. kapcsos korpafű.
Licorne, f. myth. egyszarvu; —de mer, v. narval.
Licou, m. sell. kötőfék gens de sac et de —, gyanus csöcselék; fig. g. p. kötél; il traîne son —, előbb-utóbb akasztófára jut.
Lie, f. seprő; fig. —du peuple, népsöpredék; 2. —, a. f. ridor, víg; faire chère —, lakmározni.
Liège, m. dugaszcseser, parafa; minér. —de montagne, kőbőr.
Liéger, v. a. pèch. parafával ellátni.
Liégeois, se, a. parafanemű.
Lien, m. kötelék; 2. pl. békó, lánc; 3. —du sang, vérrokonság; chir. pólya.
Liénite, f. méd. léplób.
†Lienterie, f. méd. hasfolyás.
Lier, v. a. kötni, összekötni; 2. megkötni; megkötözni; fig. j'ai les mains —ées, akadályozva vagyok; 3. összeilleszteni: egybeolvasztani; 4. —une conversation, társalgást kezdeni; nous sommes fort —és, jól ismerjük egymást; 5. je ne suis point —é, nem vagyok lekötelve; 6. se —, v. r. szövetkezni; fig. magát lekötönni; fig. összefüggni.
Lierne, f. arch. bolt-él; charp. kereszt-kötés; hydr. kötőgerenda; bot. csigolyafűz.
Lierner, v. a. charp. kereszt-kötéssel ellátni.
Lierre, m. bot. repkény.
†Liesse, f. vivre en joie et en —, tobzódásban élni.
Lieu, m. tér, hely; 2. vidék; hely; —de plaisance, kény-lak; 3. helyszíne; 4. helyiségek, szobák; 5. rang; sorozat; 6. származás, csu-

Lieue

lád; un homme de bas —, *alacsony származásu ember*; 7. je tiens cela de bon —, *jó forrásból merítettem*; it. il me tient — de père, *atyámat helyettesíti*; 8. *alkalom, ok*; 9. avoir —, *történni*; 10. au — de, *prép. helyett*; 11. au — que, *conj. míg, ellenben*.
 Lieue, f. *mértföld*; fig. vous en êtes à cent —s, *ön nagyon távol van attól*.
 Lieur, m. agr. *kévekötd*.
 Lieutenant, f. mil. *helyetesség; hadnagyság*.
 Lieutenant, m. mil. *helyettes; hadnagy*; — colonel, *alezredes*; — civil, *polgári bíró*; — criminel, *bűnügyi bíró*.
 Lièvre, f. *nyúl*; p. prendre le — au collet, *megragadni az alkalmat*; ce n'est pas là que gît le —, *itt a bökkenő*; — cornu, *agy-rém*.
 Lièvretau, m. *nyulacska*.
 Ligament, m. an. *szálag*.
 Ligamenteux, se, a. an. *szálagos*; bot. *kanafos, rostos*.
 Ligatif, ve, a. gr. *összekötd*.
 Ligature, f. chir. *ér-pólya, ér-kötd*; 2. *érkötdés*; impr. *kettősbetű*.
 †Lige, m. féo. *hűbérpénz*; 2. —, a. *hűbéri*.
 †Ligeance, f. féo. *személyes hűbérszolgálat*.
 †Ligée, f. féo. *hűségeskü*.
 †Ligement, adv. *hűbérül*.
 †Lignage, m. prat. *család, származás*; 2. *cout. faadó*.
 †Lignager, m. *rokon, atyafi*.
 Ligne, f. géom. *vonal*; en droite —, *egyenes vonalban*; fig. *ösvény*; 2. impr. *sor*; 3. t. t. *zsinor*; pêch. pêcher à la —, *horgászni*; 4. *vonás*; 5. mil. *sorkatonaság; csatavonal*; gén. *származási vonal*; ág; mus. *hangjegyvonal*; opt. — d'aspect, *látvonal*; icht. *bar-nahátu gadóc*.

Lignée

Lignée, f. gén. *nemzettség*.
 Ligner, v. a. vén. v. aligner; 2. *vonalozni*.
 Lignette, f. pêch. *hálófonal*.
 Ligneul, m. cord. *dratva*.
 Ligneux, se, a. bot. *fás*.
 †Lignier, v. bûcheron.
 Ligni'fère, a. bot. *fát termő*; —fication, f. bot. *fásulás*; se —fier, v. r. *fásulni*; —forme, a. bot. *faféle*; —vore, a. insecte —, *fa-moly*.
 Ligue, f. *szövetség*; h. de F. *liga*.
 Liguier, v. a. *szövetkezni*.
 Ligueur, m. *szövetséges*; h. de F. *ligapárti*.
 Ligule, f. ent. *dobóka*; tonn. —s, *keskeny dongák*.
 Lilas (-lâs), m. bot. *orgonaila*; 2. a. *lilaszin*.
 Limace, f. moll. *földi csiga*; méc. *vízcsavar*; arch. *escalier à —, csigalépcső*.
 Limaciforme, a. *csigaalakú*.
 Limaçon, m. *csiga*; arch. *escalier en —, v. limace*.
 se Limaçonner, v. a. *behúzni szarvát*.
 Limaille, f. serr. *reszelék*.
 Limaire, m. icht. *tinnhalacska*.
 Limanchie, f. méd. *éhezés*.
 Limande, f. charp. *vékony és lapos fadarab*; men. *széles vonasz*.
 Limas, m. h. n. *házatlan csiga*; it. *kerti csigabiga*.
 Limation, t. *reszelés*; *reszelékké változtatás*.
 Limatule, f. serr. *reszelőcske*.
 Limbe, m. ast., math. *szél*; 2. *karima*; 3. cath. *elő-menny*.
 Lime, f. serr. *reszelő*; fig. c'est une — sourde, *alamuszi*; ent. — bois, *fasurdancs*; com. v. limon (2).
 Limer, v. a. *reszelni*; it. fig. 2. se —, v. r. *drap. kopni*.
 Limette, eau de —, f. conf. *citromlél*.
 Limeur, se, s. serr. *reszelő*.
 Limier, m. ch. *vizsla*; fig. *rendőrkém*.

Linceul

Limitatif, ve, a. prat. *korlátozó*.
 Limitation, f. *korlátolás, megszorítás*.
 Limitativement, adv. *korlátozva*.
 Limite, f. *határ*; fig. homme sans —, *zabolátlan ember*.
 Limiter, v. a. v. *borner*; 2. *megszabni, szabályozni*.
 Limitrophe, a. *határos*.
 Limodore, m. bot. *gérbic*.
 Limoges, m. pl. orf. *ouvrage de —, zománcnemű*; fig. *convoi de —, túlságos bökölások*.
 Limoine, f. bot. *konyaszi-léne*.
 Limon, m. *iszap; agyag*; fig. nous sommes tous formés du même —, *mindnyájunkat egy kovászból gyúrtak*; 2. jard. com. *citrom*; charr. *villás tengely*; arch. *lépcsőfoglaló*; —ade, f. *citromlé*; =sèche, *citrompor*; —adier, ère, s. *kávés*; —er, v. a. cuis. — poisson, *forró vízben tisztítani*; 2. v. n. e. f. *vastagodni*; —eux, se, a. *iszapos*; —ie, f. ent. *réti tipoly*; —ier, m. *taligásló*; fig. *teherhordó*; bot. *citromfa*; —ière, f. caross. *villástengely*.
 Limoselle, f. bot. *iszaprojt*.
 Limosin, limousin, m. p. *rave du —, alacsony, kövér nő*; zese de —, *borba mártott kenyér*; arch. *vakoló kőműves*; —age, m. *durva vakolás*; —e, f. bot. *fehér kökőrcsin*; —er, v. n. *durván vakolni*; —eur, m. arg. *ólomtolvaj (tetőről)*.
 Limpide, a. *tiszta, átlátszó*.
 Limpidité, f. *tisztaság, átlátszóság*.
 Limure, f. *reszelés*; 2. *reszelt munka*.
 Lin, m. agr. *len*; — de lièvre, bot. v. *cuscuta*.
 Linaigrette, f. bot. *gyapú*.
 Linaire, f. bot. *len*.
 Linceul, m. *szemfödél*; 2. †*lepedő*.

Linceux

Linceux, se, a. lennemű.
 Linçoir, v. linsoir.
 Linéaire, a. vonalos; alg. équitation —, vonalos egyenlet; bot. vonaldad.
 Linéal, e, a. jur. egyenes vonalban.
 Linéament, m. vonások, vonalmak; 2. —s, v. traits.
 Linéature, f. peint. vázlat.
 Linet, m. com. gyócs; —te, f. bot. lenmag.
 Lingarelle, f. h. eccl. vállruha.
 Linge, m. fehérnemű, vászonnemű; — de table, asztalnemű; fam. paquet de — sale, csatakos, ronda.
 Linger, ère, s. vászonkereskedő.
 Lingerie, f. vászonkereskedés; 2. mosókamra.
 Lingot, m. rúd; — d'or, aranyrúd; impr. sorzáró.
 Lingotière, f. rúdida, öntőke.
 Lingotter, v. n. ét. rudazni.
 Lingoumbaud, m. moll. tengeri rák.
 Lingual, e (-goual, e), a. nyelv...; gr. consonnes —es, nyelvhangzók.
 Lingue (lein-ghe), m. icht. barnahátú gadóc.
 Linguiste (-gu-i), m. nyelvértő; —stique, f. gr. nyelvértés; 2. a. ny.értési.
 Linier, ère, s. lenkereskedő; 2. —, ère, a. len...; 3. —ère, f. lentermőföld.
 Liniment, m. méd. híg kenőcs.
 Linition, f. bekenés.
 Linon, m. com. fátyolszövet.
 Linot, te, s. orn. kenderice; fig. fam. une tête de —te, tökfő; siffler la —te, derekasan inni; it. tömlőcben lenni.
 Linsoir, m. arch. póc, kandalló-, tető-póc.
 Linteau, m. charp. ablakív.
 Liomen, lumme, m. orn. karakatna.
 Lion, ne, s. z. orcszlán; fig. c'est un vrai —, bátor férfit; it. c'est une —ne,

Liparis

dühös nő; 2. —, ne, s. pi-perkőc, —ceau, m. orosz-lánfi.
 Liparis (-rice), m. icht. tásza.
 Lipo'me, m. méd. szalonnadag; —psychie, —thymie, f. méd. aléltság, gyöngeség; —thymique, a. alélt, gyöngé.
 Lippe, f. gamba, pittyedt ajak; pop. il fait la —, duzzog.
 Lippée, f. fam. teli szájjal; 2. franche —, ingyen evés; p. c'est un chercheur de franchises —s, tányérnyaló.
 Lippitude (lip'-pi-), méd. szemfolyás.
 Lippu, e, s. a. pittyedt ajkú.
 Liquater, liquation (-coua-), v. ressuer, ressuage.
 Liquéfaction (-kué-), f. olvasztás.
 Liquéfier (-ké-), v. a. olvasztani; 2. se —, v. r. olvasadni.
 Liqueur (-ké-), m. jard. sóska.
 Liqueur (-keur), f. folyadék; vin de —, édes bor; 2. édes pálinka, lél-ital.
 Liquidambar (-ki-), m. bot. folyékony ambra; 2. jó illatú csipafa.
 Liquidateur, rice (-ki-), s. a. számfejtő.
 Liquidation (-ki-), f. beszámolás, leszámolás.
 Liquide (-ki-), s. a. folyadék; folyó; poét. la plaine —, a tenger; gr. consonnes —s, folyó hangzók; jur. világos, helyes, igazolt; admin. italdó; —ment, adv. folyólag; világosan.
 Liquider (-ki-), v. a. com., jur. elő-, leszámolni; tisztába hozni; 2. se —, v. s'acquitter.
 Liquidité (-ki-), f. folyóság.
 Liqueux, se (-ko-), a. édes, édeses.
 Liquoriste (-ko-), m. szeszgyáros.
 Lire, v. a. ir. olvasni, el-, fölvasni; 2. tanulmányozni; écol. magyarázni; mus. — la musique, rögzítve játszani; 3. fig. — dans le coeur, szívéből olvasni; imp. — sur le plomb, szedést olvasni.
 Lirio-dendron (-dèn-), m. bot. tulipános pompafa.
 Lis (lis; lí, dans: fleur de l.), m. bot. lilium; h. de F. les —ne filent pas, nő nem ülhet francia trónon; bl. fleur de — (lí), Bourbon címer.
 Lisible, a. olvasható.
 Lisérage, m. brod. szegélyezés.
 Liséré, m. brod. himzett szegély, szelát.
 Lisérer, v. a. szegélyt zsinórozni.
 Liseret, liseron, m. bot. szulák; —empenné, skarlát perkáta.
 Liset, te, s. ent. kendermagbogár; 2. bot. —te, f. cseri borsó.
 Liseur, se, s. olvasó.
 Lisible, a. olvasható; —ment, adv. olvashatóan.
 Lisière, f. posztó—, szövet-szél; 2. jártató, vezeték; fig. on le mène à la —, pórázon tartják; 3. mesgye, határ, szél; expl. világ.
 Lissage, m. manuf. simítás.
 Lisse, f. mar. bordafa; manuf. simítópad; 2. t. t. —, m. simaság; II. —, a. sima.
 Lissé, m. conf., cuis. sűrűre főtt cukor.
 Lisser, v. a. simítani, fenyíteni; cart. perche à —, simító rúd; amandes —ées, cukrozott mandulák.
 Lisseron, liceron, m. tiss. szugoly, zugolyfa.
 Lisette, f. simító csont.
 Lisseur, se, s. manuf. simító, fenyítő.
 Lissoir, m. simító kő; —acél; cord. simítófa.
 Lissure, f. simítás, fenyítés; simaság, fény.
 Liste, f. jegyzék, sorjegyzék.
 Listel, listeau, m. arch. párkány, párkányzat.
 Lit, m. ágy; des enfants de

Lit

Litanies

deux —s, kétféle házasság-ból való gyermekek: —
brisé, f. felbontott házasság; fig. — de la rivière, folyó medre; 2. réteg; mar. — du vent, szél iránya.
Litanies, f. pl. lit. litánia; iron. mettre q. dans ses —s, vkinek rosszat kívánni; fig. unalmas elbeszélés.
Lâteau, m. charp., men. heveder; ch. farkastanya; 2. —x, pl. tiss. színes szelék.
Liter, v. a. pêch. rétegenkint rakni; manuf. posztószéleket zsinórral szegni.
Lingerie, f. ágynemű.
Liteur, se, s. szegő, beszegő.
Litharge, f. ólomtajt; — d'or, aranymázla.
Lithochrome, m. színes kőnyomó; —chromie, f. szín. kőnyomás; —colle, f. kőragasz; —labe, m. chir. kőfogó; —lisation, f. kőkutatás; —logie, f. kőtan; —logue, m. kőismerő; —phage, m. kőfűrőcsiga; —tome, m. chir. kővágókés; —tomie, f. kővágás; —tomiste, m. kővágó; —xyle, m. kővült fa.
Litière, f. alom; p. faire — de qch., pazarolni; 2. hordszék; 3. selymér ganéja.
Litigant, e, a. pal. pörlekedő.
Litige, m. pal. pör, pörlekedés, pörös ügy.
Litigieux, se, a. pörös.
†Litis'contestation, f. prat. felelet a vádra; —pendance, f. pal. pör tartama.
Litorelle, f. bot. parti szintező; martika.
Litorne, f. orn. fenyves mardár.
Littéraire, a. irodalmi, tudományos; —ment, irodalmilag.
Littéral, e, a. betűszerinti; it. szószerinti; math. calcul —, betűvetés; —ement, adv. betű-, szószerinti; —ité, f. betűszerinti fordítás.
Littéra'teur, m. tudós, könyvész; —trice, f. íróő;

Littoral

—ture, f. irodalom; 2. tudományosság; könyvisme.
Littoral, e, a. parti; 2. —, m. géo. partvidék.
Litur'gie, f. egyházi szertartás; 2. nyilvános isteni tisztelet; —gique, a. szertartási; —giste, m. szertartás-író.
Liûre, f. kocsikötél; charp. bókony.
Livarde, f. simító kötél; 2. mar. előárboc.
Livèche, f. bot. levestikon.
Livide, a. ólomszínű, sávos.
Lividité, f. ólomszín.
Livraison, f. com. szállítás; libr. füzet.
Livrancier, m. com. áruszállító.
Livre, m. könyv; 2. jegyzék, napló; 3. mű; h. n. bendő; II. —, f. font; p. il ne faut pas cinq quarterons pour faire une —, sok beszédnek sok az alja.
Livrée, f. anc. fizetés; 2. bérruha; cselédség; 3. — de la marié, nászszalagok; 4. ch. szörme; h. n. kerti csiga.
Livrer, v. a. szállítani; ki, átadni; 2. martalékul adni, —hagyni; 3. se —, v. r. magát oda adni; bízni vkiben.
Livret, m. könyvecske; arith. egyszeregy.
Lixivi'ation, f. chi. kilugozás; —el, le, a. chi. kilugozott.
Lizer, v. a. drap. szél ében húzni.
Lobe, m. an. — de l'oreille, fülcimpa —s au cerveau, agykarély; 2. bot. karaj.
Lobé, e, a. bot. karajos.
Lobi'fère, a. bot. karajtermő; —pède, a. h. n. karajlábú.
Lobulaire, a. bot. karajalakú.
Lobule, m. an. karélyka.
Local, e, a. helyi, helybeli, helyszerű; 2. —, m. helyiség, helyzet, fekvés; —ement, adv. helyszerűen.
*Localisation, f. elhelyezés.

Loger

*Localiser, v. a. did. helysíteni; elhelyezni.
*Localité, f. helyiség; helybeliség; 2. hely.
Locataire, s. lakó; bérlakó.
Locateur, se, s. bérbeadó.
Locati, —s (-tice), m. pop. bérlő; bérkocsi.
Locatif, ve, a. bérlői; valeur —ve, lakbér; bérpénz.
Location, f. pal. bérbeadás.
Loch, loc (lok), m. mar. futammérő.
Loche, f. icht. hajuszos tergélye; — d'étang, csík; — de mer, tölcsérhal.
Locher, v. n. maréch. csörögni; j'entends un fer —, patkót hallok csörögni; fig. il a touj. q. fer qui —e, mindig akad vmi baja; 2. arg. hallgatózni.
Lochet, m. agr. ásókapa.
Lochetage, m. agr. kapálás.
Locheter, v. a. agr. kapálni.
†Locman, v. lamaneur.
Loco'mobilité, f. helyváltoztatási tehetség; —motif, ve, a. helyváltoztatási; —motion, f. helyváltoztatás; —motive, f. mozdony.
Locul'aire, a. bot. sejtes; —ation, f. bot. sejteség; —e, m. h. n. sejt; ter-
szény.
Locution, f. did. kifejezés, beszédmód.
Lodier, m. paplan.
Lods (lô), m. pl. prat. droit de — et ventes, eladási illeték.
Lof, m. mar. széloldal, szeltáj.
Logarith'me, m. . math. arányszám, szorzám; —mique, a. arányszámi; 2. f. arányszámtan.
Loge, f. kunyhó; th. páholy; 2. —s des petites maisons, cellák tébolydákbán; —s d'un ménagerie, ketrecek; — d'un chien, ebvacok.
Logeable, a. lakható; lakályos.
Logement, m. lakás, szállás; guer. sáncolat; 2. milit. elszállásolás.
Logger, v. a. szállást adni;

Logette

fig. il a —é le diable dans sa bourse, *a lapos mennykő ütötte meg ersényét*; 2. táboroztatni; 3. v. n. lakni; — chez soi, tulajdon házában lakni; fig. — à la belle étoile, *a csillagos ég alatt szállásolni*; 4. se —, v. r. magának házat építeni, berendezni; guer. magát elbáncolni.

Logette, f. kunyhócska.

Logeur, se, s. bútorozott szobákat bérbeadó.

Logical, e, a. elmészeti.

Logicien, m. elmész.

Logique, f. elmészet; 2. a. okszerű; elmészeti; —ment, adv. okszerűen, elmészetileg.

Logis, m. lakás; allons au —, *menjünk haza*; 2. corps de —, *főépület*; 3. fogadó.

Logistique, v. algèbre.

Logo'diarrhée, f. szőzőzön; —graphie, m. gyorsíró; —graphie, f. gyorsírászat; —griphe, m. szőrejtvény; —machie, f. did. szóvitázás; —machiste, m. szőrszálhasogató; —mètre, m. aránymérő; —phile, a. hosszadalmas.

Loguette, f. riv. húzó kötél.

Loi, f. törvény; homme de —, *jogtudós*; faire la —, *törvényt szabni*; — des nations, *népjog*; — civile, *polgári jog*; 2. hatalom, törvényhatóság; fam. il est sous la — de sa femme, *Anda-Pál hadából való*; 3. mon. *súly és érték*.

†Loigner, v. éloigner; 2. m. *fakészlet*.

Loimique, v. contagieux.

Loin, adv. távol, messze; fam. je le vois venir de —, *sejtem már mit akar*; fig. revenir de —, *nagy veszélyből menekülni*; 2. conj. du plus — qu'il m'en souviene, *a mennyire emlékszem*; 3. prép. távol, messze; — de moi la pensée, *távol legyen tőlem a gondolat* . . . ; p. — des yeux, — de coeur, *mit a szem*

Lointain

nem lát, *a szív hamar feledi*; 4. bien —, *távol attól*; 5. — à —, de —, de — en —, *adt. helylyel-közzel*; rövid távolságban.

Lointain, e, a. távol eső, távol levő; 2. m. távolság; peint. távlat.

Loir, m. z. morga, morgály; p. il dort com. un —, *alszik mint a gözű*.

Loirot, v. lerot.

Loiser, v. n. mar. villanni.

Loisible, a. szabad, megengedhető.

Loisir, m. szabad idő, ráérkezés; 2. à —, *adt. tetszés szerint*.

Lombaire, a. an. ágyék. . .

Lombard, m. jelzálogbank, zálogbank.

Lombes, m. pl. an. ágyék.

Lomboyer, v. n. sal. süritni.

Lombric, m. méd. bélgiliszta; h. n. földi giliszta; 2. z. kúszma; —ale, a. an. giliszta alakú.

Lompe, m. icht. lompos tásza.

Lonchite (-ki-), f. bot. bordalap, veselke.

Londerirette, f. pop. gyanus erkölcsű nő.

Long, ue, a. hosszú; —ue vue, *távcső*; 2. hosszadalmas, sokáig tartó; 3. lassu, cet ouvrier est bien —, *e munkás nagyon lassú*; fam. il en sait bien —, *rávasz kópé*; 4. m. hosszúság; tirer de —, *kereket oldani*; it. —ue, f. hosszú szótag; il en sait les —ues et le brèves, *érti a dörgést*; 5. le —, du —, au —, tout au —, *adt. hosszában*; böven; körülményesen; 6. à la —ue, *adt. idővel, utóbb*; 7. de —ue main, *adt. régóta*.

*Longanime, a. türelmes; nagylelkű; —ment, adv. türelmesen.

Longanimité, f. türelem; 2. türelmesség; megnyugvás.

Longe, f. cuis. vesepecsenye; felsár; 2. man. kötőfék,

Loque

fékszár; caross. ostorszij; carr. kaskötél.

Longer, v. a. vmi hosszában elmenni; 2. elterjedni.

Longévité, f. hosszú élet.

Longévive, a. hosszú életű.

Longi'caude, a. hosszú farkú; —corne, a. hosszú szarvú; —mane, a. h. kezű; —mètre, m. taill. hossz-mérték; —métrie, f. hossz-mértan.

Longin, m. saint —, *lassú ember*; —ner, v. n. fam. késedelmezni.

Longi'pède, a. hosszúlábú; —penne, a. h. szárnyú; —rostre, a. h. csőrű.

Longis (-ji), m. mar. árbocsudar; 2. v. longin.

Longitude, f. géo. hosszúság.

Longitudinal, e, a. an. fracture —e, *hasadékos törés*; —ement, adv. hosszában.

Longiuscule, a. hosszúkás.

Longtemps, adv. sokáig.

Longue, v. long.

Longuement, adv. sokáig; unalmasan, hosszadalmasan.

Longuerie, f. hosszadalmas-ság; lassúság.

Longuerine, f. mar. keresztbe rakott ja.

Longuet, te, a. fam. hosszúkás; chir. —tes, f. keskeny kötélék; arg. dohánytekeres.

Longueur, f. hosszúság; 2. hosszasság; fig. coup de —, *régóta forralt árulás*; 3. lassúság, hosszadalmasság; 4. en —, *hosszában*.

Lonicère, f. bot. lonc.

Lonse, v. losse.

Lonsard, m. bot. legyező pálma.

Looch, looc, lok, m. pharm. mellszörp.

Lopin, m. pop. darabka, falat; —er, v. a. szét darabolni.

Loquace (-koua-), a. beszéd-s; —ment, adv. beszéd-sen. [desség.]

Loquacité (-koua-), f. beszéd-s.

Loque, f. fam. rongy.

Loquèle

Loquèle (-kue-), f. fam. *beszédség*.
 Loquence (-kan-), f. *beszédség*.
 Loquet (-kè), m. *kilincs, kásfa*.
 Loqueteau, m. *kollantyu*.
 Loqueter, v. a. *kilincselni*; 2. *rongyot szedni*; fig. *szegénységet tettetni*.
 Loqueteux, se, a. fam. *rongyos*.
 Loquette (-kète), f. *rongyoska*; pèch. *középszelet*.
 Lorandier, m. agr. *szántóbéres*.
 Loranthe, f. bot. *fakín*.
 Lorgnade, f. *kancsalítás; kacsingatás*.
 Lorgne, a. je ne suis pas si —, *nem vagyok oly ostoba*.
 Lorgner, v. a. *kancsalítani; kacsintani*; fig. *vmit szemügyre venni; szemüvegezni*.
 Lorgnerie, v. lorgnade.
 Lorgnette, f. *zsebüveg*; —d'opéra, *látcső*.
 Lorgneur, se, s. *kacsingató*.
 Lorgnon, m. opt. *szemcsipetű*.
 Lori, m. orn. *vörös kajdác*; —caires, f. icht. *csontpikkelyűek*; —n, m. mar. *horgonyjelölő*; —ot, m. icht. *sárgarigó*; boul. *petmet teknő*.
 Lormerie, f. *szerkovácmű*.
 Lormier, m. *szerkovács*.
 Lormure, f. pop. *szürkegyík*.
 Lors (lôr), adv. v. *alors*; 2. *dès —, azóta*; 3. *pour —, most már*; 4. —de, *prép. akkoriban*.
 Lorsque (lorce-que), conj. *midőn; még akkor is*.
 †Los (lôs), m. *dicseret*.
 Losange, m. géom. *ferdény, csürlő*; 2. *metszett lap*.
 Losanger, v. a. *csürlőkre osztani*.
 Losangerie, f. *siindörgés*.
 Losangier, m. *siindörgő*.
 Losse, f. tonn. *szádfuró*.
 Lot (lo), m. *rész, jutalék, illeték*; com. *kótyavetelés*; 2. *sorsjegy*.

Lote

Lote, lotte, f. orn. *follyami menyhal, menygadóc*.
 Loterie, f. *sorsjáték, lutri*; fig. *le mariage est une —, a házasság kockajáték*.
 Lotier, m. bot. *babó, kerep*; —odorant, *kék lóhere*.
 †Lotion, f. pharm. *öblögetés*; méd. *sebvíz*.
 Lotionner, v. a. *öblögetni, kimosni*.
 Lotir, v. a. *felosztani; részekre osztani*; 2. *kisorolni*.
 Lotissage, m. *ércpróba*.
 Lotissement, m. *kisorsolás*.
 Lotisseur, m. *kisorsoló*.
 Lotto, m. *lottójáték*.
 Lotoire, m. conch. *fűves csiga*.
 Lotor, m. z. *mosómedve*.
 Lotte, v. lote.
 Lotus, lotos (-uce, -oce), m. bot. *celtis*.
 Louable, a. *dicseretes, dicseretre méltó*; dipl. *tekintetes*; méd. *jó egészséges*; †—ment, adv. *dicseretesen*.
 Louage, m. *bér, bérlet, bérlemény*; laquais de —, *bérszolga*.
 Louager, v. locataire.
 Louange, f. *dicseret; dicserés*.
 Louanger, v. a. fam. *dicserni*.
 Louangeur, se, s. *dicserítő, magasztaló*.
 Louche, a. *kancsal, sanda*; fig. *kétértelmű, gyanús*; f. agr. *trágyakanál*; tourn. *pergőfűró*.
 Louchement, m. *loucherie, f. bandzsalság, sandaság*.
 Loucher, v. n. *sandítani, kancsalítani*.
 Louchet, m. jard. *ásó*.
 Loucheur, se, s. *sandalgó*.
 Loudier, v. lodier.
 Louer, v. a. *bérbeadni; bérelni*; p. il est à —, *megkapható*; 2. se —, v. r. *el-szegődni*; II. v. a. *dicserni, magasztalni*; Dieu soit —é! *hála Istennek!* 2. se —, v. r. *önmagát dicserni*; se —de q. *vkivel megelégedve lenni*.

Louveter

Loueur, se, s. *bérbeadó; bérlő*; 2. v. *louangeur*.
 Loup (lou), m. *farkas*; —doré, *sakál, aranyfarkas*; —de mer, v. *loup marin*; fig. —des eaux douces, *csuka*; p. quand on parle du —on en voit la queue, *farkast emlegetnek kert alatt jár*; it. la lune est à l'abri des —s, *ebugatás nem hallik menyországba*; it. à chair de —sauce de chien, *kemény fát kemény ékkel hasítják*; it. le —mourra dans sa peau, *kutyából nem lesz szalonna*; chir. *rákfekély*; cost. *bársony álca*; fig. fam. *hitelező*.
 Loup-cervier, m. z. *hiúz*; 2. *tőzsde uzsorás*.
 Loupe, m. méd. *tömlődag*; bot. *göcs*; fond. *vaskenyér*; lun. v. *lentille*.
 Loupeux, se, a. bot. *göcsös*.
 Loup-garou, m. méd. *farkassá vált ember*; fig. *emberkerülő*.
 Loup-marin, m. icht. *farkas-hal*.
 Lourd, e (lour, lour-de), a. *nehéz, sulyos*; fig. *bajos, keserves*; 2. *esetlen, otromba*; fig. *lassú, lusta*; 3. *durva, goromba*.
 Lourdaud, e, s. *fajankó, mulya, golyhó*.
 Lourdauderie, f. *golyhóság, mulyaság*.
 Lourdement, adv. *sulyosan, nehezen, esetlenül; durván*.
 Lourderie, f. *kamaszság*.
 †Lourdeur, f. *nehézség*; fig. *esetlenség, nehezkétség*.
 Lourpidon, f. *vén banya*.
 Loutre, f. *vidra*; petite —, *nyérc*.
 Louve, f. *nőstény farkas*; bât. *kőfogó*; †fig. *rima, szajha*.
 Louver, v. a. *bât. megfűzni*.
 Louvet, te, a. man. *ordas*.
 Louveteau, m. *fiatal farkas*; bât. *kőfogó ék*.
 Louveter, v. n. *fiazni*; 2. manuf. *gyaratni, kártolni*.

Louveterie

Louveterie, f. ch. farkasvadász-szerszám; ennek helye.
 †Louveter, m. ch. fővadász-mester far. vadászatnál.
 Louveur, m. maç. kőfűró.
 Louvière, f. ch. farkasverem.
 Louvoyage, m. mar. labodázás.
 Louvoyer, v. n. mar. labodázni; fig. késelegni, húzni halasztani.
 Lover, v. a. mar. tekercsbe rakni.
 Loyal, e, a. igazi, valódi, törvényszerű; 2. fig. igazelmű; man. cheval —, szelid ló; —ement, adv. igazelműen.
 Loyauté, f. igazelműség, becsületesség.
 Loyer, m. házbér, lakbér; 2. bér, fizetés; jutalom; nap-szám.
 Luberne, f. nőstény párdúc.
 Lubie, f. fam. különös, bohókás ötlet; il a des —s, megbomlott a kereke.
 Lubieux, v. capricieux.
 Lubin, v. loup-marin.
 Lubinie, f. bot. csövirics.
 Lubricité, f. bujaság.
 Lubrifier, v. a. méd. nyirkossá tenni; bekenni.
 Lubrique, a. buja; —ment, adv. buján.
 Lucane, m. ent. szarvasbogar.
 Lucarne, f. padlás-ablak, földélyuk.
 Lucide, a. világos, tiszta, derült; méd. intervalles —s, öneszméleti közök; —ment, adv. tisztán, világosan.
 Lucidité, f. tisztaság, világosság.
 Lucifer (-ère), m. hajnalcsillag.
 Luci'fuge, a. fénykerülő; —nocte, a. bot. éjjel virágzó.
 Lucratif, ve, a. jövedelmező.
 Lucre, m. v. gain; 2. orn. csíz.
 Luctueux, se, a. méd. fájdalom.

Lucubrateur

Lucubrateur, —tion, v. élucubrateur, etc.
 Lucubrer, v. n. éjjel dolgozni.
 Luette, f. art. nyelvcsap.
 Lueur, f. fény, csillámlás; 2. fig. szikra, sugár; il n'a pas la moindre — de bons sens, egy szikra esze sincs.
 Lugubre, a. szomorú, komor, gyászos; cris —, jajkiáltás; —ment, adv. gyászosan, stb.
 *Lugubrer, v. a. komorítani, szomorítani.
 Lui, pron. ő; neki; parlez-lui, beszéljen vele; szóljon hozzá.
 Luire, v. n. ir. fényleni, világítani; ragyogni; it. fig.
 Luisant, m. fény, ragyogás; II. —, e, a. fénylő, ragyogó, csillámló; ver —, nyár kezdeti cserebűly; 2. fényes.
 Luites, f. pl. ch. vadkan heréje.
 Lumbago, lombagie, f. méd. lágyékfájás.
 Lumière, f. világosság; fény; fig. l'ouvrage ne verra point la —, a munka nem fog megjelenni; 2. gyertya, gyertyafény arm. gyűlyuk; éb. —s, csaplyuk; math. irányzó; 3. fig. ismerés; ismeret: értelem; 4. fig. fölvilágosítás; fogalom.
 Lumignon, m. gyertyahamu.
 Luminaire, m. écr. világosság; 2. coll. egyházvilágítás; 3. fam. látás.
 Lumineusement, adv. világosan, tisztán.
 Lumineux, se, a. világító; fig. értelmes; c'est un esprit — derült eszű; vérité — se, érthető igazság.
 Luminique, a. világító.
 Lump, m. icht. lompos tasza.
 Lumps (lompe), m. raff. rögcukor.
 Lunaire, a. astr. hold...; cadran —, holdóra; 2. f. bot. holdruta-ozmund.

Lutant

Lunaison, f. holdváltás.
 Lunarien, ne, s. a. holdlakos.
 Lunatique, a. man. holdvak; méd. holdkóros.
 Lundi, m. hétfő; la saint —, szent heverd el napja.
 Lune, f. astr. hold; p. elle a des —s, tücskei vannak; icht. ezüst hal; minér. pierre de —, kőüveg.
 Lunette, f. opt. szemüveg; 2. —s, pl. pápaszem; fig. prenez vos —s, nézze meg jobban; 3. — d'approche, távcső; arch. — d'un privé, árnyékszék tükre; cuis. mellcsont; man. szemellenző.
 Lunettier, ère, s. opt. pápaszemkészítő; 2. —ère, f. bot. paizspár.
 Lunule, f. icht. félszeguszó; 2. —s, pl. astr. Jupiter és Saturn csatlósai (holdjai).
 Lupin, m. bot. csillagfürt, fügebab.
 Lupinaire, m. fügebabárus.
 Lupinastre, m. bot. pimpó.
 Lupoge, f. orn. banka.
 Lupuline, f. bot. zörgő lóhere.
 Luride, a. halottszíni, halál sápadt.
 Luron, ne, s. a. erőteljes, vidor.
 Lustrage, m. fényítés; manuf. fényítő gép.
 Lustratif, ve, a. fényítő.
 Lustre, m. fény; it. fig.; am. csillár; bot. — d'eau, seprőjeneszter; chap. nemez kefe; h. ano. év-ötöd.
 †ustrer, v. a. fényíteni, fényesíteni.
 Lustreur, se, s. t. t. fényesítő.
 Lustreux, se, a. fényes, ragyogó.
 Lustrier, m. csillárkészítő.
 Lustrine, f. com. fényse-lyem.
 Lusturon, m. pop. durva, neveletlen ember; 2. —, ne, a. ostoba, együgyű.
 Lut (lute), m. chi. ragasz.
 Lutant, e, a. ragasztott.

Lutation

Lutation, f. chi. ragasztás.
 Luth (lute), f. lant.
 Luthier, m. luth. lantké-
 szítő.
 Lutin, m. zörgő manó; fig.
 il ne dort non plus qu' un
 —, folyvást talpon van; 2.
 —, e, a. vidor, eleven, für-
 ge, pajzán, pajkos.
 Lutiner, v. a. fam. kinezni,
 zaklatni; 2. v. n. zöröm-
 bölni, dörömbölni.
 Lutte, f. gymn. küzdés; ver-
 senyharc; fig. vetélkedés.
 Lutter, v. n. küzdeni, bir-
 kózni; it. fig.; 2. meghá-
 gni.
 Lutteur, m. küzdő.
 Lutus (-tuce), m. szalma-
 kunyhó.
 Luxation, f. chir. ficamodás,
 menülés.
 Luxe, m. fényűzés, pompa;
 2. disz.
 Luxer, v. a. chir. ficamítani;
 2. se —, v. r. ficamodni,
 menülni.
 Luxueux, se, a. fényes, fény-
 űző; pompás.
 Luxure, f. théo. fajtalanság.
 Luxuriance, f. jard. bő tenyé-
 szet.
 Luxuriant, e, a. bot. buja.
 Luxurier, v. n. bot. buján
 tenyészni.
 Luzerne, f. agr. német ló-
 here; —r, v. a. lucernát
 vetni.
 Luzernière, f. agr. lucerna-
 föld.
 Lycée, m. felső iskola; arg.
 börtön.
 Lychnis (lik-nice), m. bot.
 mécsvirág.
 Lycion, lycium (-ome), m.
 bot. fanzár.
 Lyco'gale, f. bot. füte; —pe,
 m. bot. vízi peszérc;
 —pode, m. bot. korpafű;
 —pside, f. bot. nyakó.
 Lymexie, m. ent. szú.
 Lym'ne, m. icht. rája;
 —née, f. conch. iszapcsi-
 ga.
 Lymph'atique, a. an. vais-
 seaux —s, nyirk-edények;
 —e, f. an. nyirk.
 Lynx (leinks), m. hiúz.

Lyre

Lyre, f. mus. anc. lant; fig.
 költészet.
 Lyrique, a. lantszerű, lan-
 tos; 2. m. dalköltészet.
 Lyron, m. bot. vízi hídör.
 Lysimachie, f. bot. lizinka.
 Lyssa, m. méd. ebdüh.
 Lytrum, v. corneille (bot.).

M.

M, (me), m. M, a betűsoro-
 zatban 13.
 Maca, f. pop. vieille —, vén
 kerítőnő.
 Macaque, m. z. cerkof, pof-
 ürü.
 Macaron, m. pât. cukros
 mandola-sütemény; 2. arg.
 áruló.
 Macaroni, m. cuis. olasz
 laska; pharm. ólomkór el-
 leni szer.
 Mace, f. bot. v. macis; jeu.
 tét.
 Macération, f. pharm. pá-
 lasztás; dév. sanyargatás.
 Macérer, v. a. chi. áztatni;
 dév. sanyargatni; 2. se —,
 v. r. önmagát sanyargatni.
 Macéron, m. bot. angya-
 lika.
 Machaon (-ka-), m. ent. fecs-
 kefarkú pillangó.
 Mâche, f. v. blanchette:
 pop. faire la —, sokat enni,
 falni.
 Mâchedru, m. pop. faló, za-
 báló.
 Mâchefer (-fère), m. forg.
 vaspor.
 Mâchelière, a. f. dent —,
 zápfog.
 Mâchemoure, f. mar. két-
 szersült darabka.
 Mâcher, v. a. rágni; fig. il
 —e à vide, folyik a nyála;
 it. — les morceaux à q.,
 vmit vkinek a szájába rá-
 gni; 2. pop. falni, zabálni;
 3. v. n. fig. — de haut, ét-
 vágy nélkül enni.
 Machette, f. v. hulotte;
 bouch. mészároskés.
 Mâcheur, se, s. rágó; — de
 tabac, bagózó; 2. grand —,
 nagyevő.

Maçon

Macheuré, e, a. bekormozott.
 Mâchicatoire, m. rágyszer.
 †Machicot, m. h. eccl. tem-
 ploménekes; 2. rosz énekes.
 Machicotage, m. mus. cikor-
 nyázott templomének.
 Machicoter, v. a. un chant,
 éneket cikornyázni.
 Machin, m. pop. izé...;
 j'étais là avec —, ott vol-
 tam... izével.
 Machinal, e, a. gépszerű;
 —ement, adv. gépszerűen.
 Machinateur, trice, s. fon-
 dorkodó.
 Machination, f. fondorkodás.
 Machine, f. gép; — archi-
 tectonique, emelő gép; 2.
 mozgony; fig. remekmű;
 fam. — ronde, világegye-
 tem; 3. fig. fogás; indító ok.
 Machiner, v. a. th. gépeke-
 fölállítani; fig. fondort
 kodni.
 Machinerie, f. t. t. gépkészí-
 tés; gépezet.
 Machineur, v. machinateur.
 Machinisme, m. th. gépészet.
 Machiniste, m. th. gépész.
 Machinoir, m. cord. varga-
 kés.
 Machlis (-klice), m. z. jávor-
 gím.
 Mâchoire, f. an. állkapocs,
 állcsont; pop. jouer de la
 —, derekasan falni; fig.
 c'est une —, durva ember.
 Mâchonnement, m. rágcsá-
 lás, mammogás.
 Mâchonner, v. a. fam. rági-
 csálni, mammogni.
 Mâchonneur, se, s. rágicsáló.
 Mâchu'rat, m. impr. masza-
 tos nyomdász; —re, f. drap.
 folt; pop. piszok; —rer,
 v. a. pop. bepiszkolni; it.
 rágalmazni; impr. masza-
 tolni.
 Macis, m. bot. szerecsendió
 virág.
 Mâclage, m. verr. üveggyur-
 ma vegyítése.
 Mâcle, v. macre.
 Mâcler, v. a. verr. üveggyur-
 máll vegyíteni.
 Maçon, m. kőmives; fig. c'est
 un vrai —, valószínű ma-
 szatoló.

Maçonage

Maçonage, m. kőmives-munka.
 Maçonner, v. a. falazni, falat rakni; 2. befalazni; 3. fig. maszatolni.
 Maçonnerie, f. falazat, fal-mű; 2. építkezési hivatal.
 Maçonniqne, a. szabadkőmivesi.
 Macquage, m. kendertilolás.
 Macque, m. tiló, kendertörő.
 Macquer, v. a. tilolni.
 Macquerie, f. ard. észak felé hajló ér (palabányákban).
 Macre, f. bot. sulyom.
 Macreuse, f. an. közönséges hukruca; p. avoir un sang de —, érzéketlennek lenni.
 Macro'be, m. hosszúéletű; —bie, f. hossz. élet; —biotique, f. éptan, hossz. élettan; —cerque, a. hossz. farkú; —cosme, m. phil. világegyetem; —glosse, a. hossz. nyelvű; —phtalme, a. górszemű; —ptère, a. hossz. röpű; —ule, f. orn. szárcsa.
 Maculation, f. impr. bepiszkítás.
 Maculature, f. impr. hibás nyomás; libr. takaró papír.
 Macule, f. folt, piszok; astr. napfolt.
 Maculer, v. a. rel. bepiszkítani; 2. v. n. fogni (színnel).
 Macusson, m. bot. földi mogyoró, csunya.
 Madame, f. pl. mesdames; asszony; p. — vaut bien Mr. et Mr. vaut bien —, egyik eb a másik kutya.
 Madarose, f. méd. pillaször hullása.
 Madéfaction, madéfier, v. humestation, etc.
 Mademoiselle, f. pl. mes —s, kisasszony.
 Madrague, f. pêch. háló tinnhalászathoz; 2. tinnhalászat.
 Madré, e, a. pettyes, eres; 2. fig. ravasz, fortélyos.

Madrépore

Madrépore, m. csillagburány.
 Madrier, m. hydr. tölgygerenda; arch. vánkossa.
 Madrigal, m. litt. pásztorvers; 2. —gaux, m. pl. szépelgések.
 Madrure, f. ér, szál, ros (fában).
 Maëstral, mistral, m. mar. északnyugoti szél (földközi tengeren).
 Mafflé, e, maflu, e, a. posók.
 Magasin, m. tár, raktár; marchand en —, nagykereskedő; 2. gyűjtelék, készlet; 3. kocsiláda; 4. litt. tudománytár; —age, m. raktárbér; raktározás; —er, v. emmagasiner; —ier, m. raktárnok; 2. tárkönyv.
 Magdaléon, m. pharm. tekercs, rúd.
 Magie, f. bűvészet; —noire, ördögösség, boszorkányság; 2. fig. varázshatás.
 Magique, a. igéző, varázsló.
 Magister (tère), m. iskola-tanító.
 Magistral, e, a. parancsoló, leckéztető; vaskalapos; fort. ligne —e, fővonal; —ement, adv. parancsolóan.
 Magistrat, m. tisztviselő; 2. városi hatóság, előjáróság; —ure, f. tisztviselőség; bírói hivatal; 2. bírói méltóság.
 Magnan, m. selymér, selyembogár; —ier, m. selymértenyésztő; —erie, f. sely. tenyésztés.
 Magnanime, a. nemeslelkű, nagylelkű; —ment, adv. nagylelkűleg.
 Magnanimité, f. nagy-, nemes lelkűség.
 Magnat (ma-nia), m. országnagy.
 Magnésie (mag-né-), f. chi. keser-éleg; —site, f. chi. keserőc; —sium, m. chi. keserény.
 Magnétique (-nié'-), a. phys. delejes; —tisation, f. méd. delejezés; —tiser, v. a. de-

Maigrir

lejezni; —tiseur, se, s. delejező; —tisme, m. phys. delejesség; —tologie, f. phys. delejtan; —tomètre, m. phys. delejmérő.
 Magnificat (mag-ni-fi-catt), m. lit. ének a Szent Szűz tiszteletére; p. corriger le — à matines, vkit ok nélkül feddeni.
 Magnificence, f. pompa, nagyság; 2. fényűzés; fig. magasztosság; —fier, v. a. magasztalni, dicsőíteni; —fique, a. pompás, nagyszerű; dicső; 2. fényes; diszes; —ment, adv. pompásan, stb.; —tude, v. grandeur.
 Magot, m. z. pávián; c'est un vrai —, esetlen; 2. fam. kincs.
 Magyar (ma-gi-are), s. a. magyar; *—iser, v. a. magyarosítani.
 Mai (mè), m. május hava; 2. májusi fa. [jen!
 Maidien, i. Isten úgy segél.
 Maie, f. mar. csepegtető rostély; fond. —, mée, teknő; 2. sajtó feneke boul. süttő teknő.
 Maigre, m. soványa; icht. fecskehal; riv. folyó száraz medre; II. —, a. sovány, vézna: cheval chargé de —, gebe; 2. hitvány, silány; fig. —sujet, csekély ok; cath. jour —, böjti nap; arch. angle —, hegyes sarok; mar. navire —, szűk hajó; call. caractère —, vékony betű; peint. couleur —, halvány szín; III. —, adt. manger —, böjtölni; mangez-vous en — ou en gras? böjti ételt vagy húst eszik?
 Maigrelet, maigret, —te, a. fam. kissé sovány; —ement, adv. soványan.
 Maigreur, f. soványság; fig. silányság.
 Maigrir, v. a. charp. vékonyra faragni; vékonyítani, karcsuvá tenni; 2. v. n. soványodni, megsoványodni, véznulni.

Maigne

Maigue, mène, f. savó; 2. icht. v. ombre.
Mail m. car. sulyok; écon. cséplő.
Maille, f. bonn. szem; 2. chemise de —, páncéling; bot. bimbó; chir. szemfolt.
Mailleau, m. fond. kis kótis.
Mailler, v. a. recézni; agr. fölszántani; plumes —ées, tarka tollak; 2. v. n. bimbósodni; rügyezni.
Maillerie, f. kölyű.
Maillet, m. kótis, sulyok; tonn. nyújtó pöröly; pap. ütőkos; man. taligás ló.
Mailleter, v. a. mar. szegekkel kiverni; eszkábálni.
Mailleur, m. pêch. hálókötő.
Maillier, m. láncmives.
Mailliure, f. fauc. tarka folatok.
Mailloche, f. fakótis.
Maillon, m. láncszem; rub. rézkarika.
Maillot, m. pólya; th. testszínű, szűk, szövött nadrág.
Maillothin, m. h. anc. buzogány.
Main, f. kéz; fig. donner les —s à une chose, megegyezni vbe; battre des —s, tapsolni; p. il faut aller bride en —, lassan járj tovább érsz; II. se tenir la —, összetartani; pop. il a la — croche, könnyen kezében felejt vmit; vendre hors la —, szabad kézből eladni; gens de basse —, pór-nép; guer. coups de —, megrohanás; il a une belle —, szép írása van; p. à plus — l'ouvrage avance, több kéz hamar kész; faire sa —, lopni; sous —, titokban; III. t. t. bot. inda; horl. órakulcs; jeu. ütés; impr. kacsó; orf. orros fogó; pap. com. — de papier, egy konc papir; poud. — de cuivre, rézlapát; fig. — de justice, az igazság jogara.
Main'assise, f. pal. lefoglalás; pop. user de —, vkit megverni; —brune, f. pap.

Maint

kártyapapir; —boulante, f. arch. lépcsőkorlát; —de Dieu, f. sebtapasz; —d'oeuvre, f. munkabér; —ferme, f. jur. földbér; —fleurie, f. pap. cifra papir; —forte, f. fegyveres erő; —levée, f. jur. donner —, lefoglalást megszüntetni; —mettre, v. a. ir. = un serf, jobbágyat fölszabadítani; —mis, m. szabados; —mise, v. main'assise; —mortable, a. cout. holt kézi; —morte, f. cout. holt kéz.
Maint, e, a. fam. némely.
Maintenant, adv. most, jelenleg.
Maintenir, v. a. ir. megtartani, megőrizni, föntartani; 2. állítani; 3. se —, v. magát föntartani, megőrizni.
Maintenue, f. prat. hatósági oltalom.
Maintien, m. megtartás, föntartás; 2. magatartás, illedelem, illem.
Mairanie, f. bot. medveszőlő.
Maire, m. polgármester, városi főnök.
Mairie, f. polgármesteri hivatal, városi főnökség.
Mairin, m. charp. tölgysszálfal. [de hát.
Mais, conj. de; 2. hanem; 3. Mais (-ice), m. törökbúza, kukorica.
Maison, f. ház, lakház; háztartás; faire sa —, háztartását berendezni; p. le charbonnier est maître à sa —, mindenik úr a maga házában; petite —, kéjlak; petites —s, tébolyda; —rustique, major, tanya; 2. család; 3. társaság; társ-ház; 4. kereskedelmi cég; 5. la — du roi, udvartartás; 6. nemzetség, származás. [épület fa.
Maisonage, m. e. f. szálfal, Maison'née, f. egy ház lakói; fam. háztartás; —ner, v. n. házat építeni; 2. v. a. szállást adni; —nette, f. házikó.

Mal

Maistrance, f. mar. alsóbb rendű tengeri tiszt.
Maître, m. úr; fig. chercher —, pártot keresni; p. tel —, —, tel valet, kutya gazda, ebszolga; 2. parancsoló; 3. tanító; 4. mester; 5. tulajdonos; 6. mester, főmester; — Jacques, minden; 7. fölügyelő; grand —, főudvarmester; —clerc, öreglegény; 8. le — autel, főoltár.
Maîtresse, f. urnő; 2 — d'école, tanítónő; 3. — couturière, varrónő; 4. petite —, divathölgy; 5. kedves, szerető; 6. fő . . .; bât. — muraille, főfal.
Maîtrise, f. mesterjog; 2. nagymesteri méltóság.
Maîtriser, v. a. legyőzni, legigázni; uralkodni; (on . . en . . .); 2. se —, v. r. magán uralkodni.
Majesté, m. fölség; 2. nagyság, fönség; 3. votre —e, fölséged.
Majestueusement, adv. fölségesen, méltósággal.
Majestueux, se, a. fönséges, méltóságteljes; dicső.
Majeur, e, a. nagykorú; 2. —s, v. ancêtres; 3. fontos, túlnyomó; fig. il y a force —, ez elkerül'etlen; 4. mus. ton —, kemény hang.
Majeure, f. log. fötélet fötét.
Major, m. mil. őrnagy; aide —, segéd tiszt; 2. a. état —, táborkar.
Majorat, m. előfiség; első szülötti jog.
Majordome, m. főudvarmester; mar. élésmester.
Majorique, f. com. feslett cserép-edény.
Majorité, f. nagykorúság; 2. mil. őrnagyi állás; 3. többség.
Majuscule, s. a. gr. nagybetű; 2. cath. előénekes.
Maki, m. z. rémke.
Mal, m., pl. maux, rossz, gonosz; 2. bűn; mettre une femme à —, nőt elcsábítani; 3. fájdalom, baj; mar. — de mer, tengeri

Mala'chie

betegség; 4. kár veszteség; p. qui — vent, lui vient, a ki másnak vermet és, maga esik bele; 5. baj, szerencsétlenség, baleset; 6. fáradság, fáradalom, munka; 7. icht. harcsa; II. —, adv. roszul; helytelenül; III. —, e, a. v. maladroît.
Mala'chie, f. ent. kantaris; —chite, f. minér. rézkő; —cie, f. méd. megkivánás (viselő nőknél).
Malaco'phylle, a. bot. lágy levelű; —ptère, a. lágy röpű; —stéose, f. méd. csontlágylás.
Malactique, v. émollient.
Malade, a. beteg; aimant —, elgyöngült delej; 2. —, s. beteg; —ment, v. maladivement.
Maladie, f. betegség; 2. pop. ragály; 3. kórság, kóros vágy.
Maladif, ve, a. beteges.
Maladivement, adv. betegetesen.
†Maladrerie, v. léproserie.
Maladresse, f. ügyetlenség; fig. oktalanság.
Maladroît, e, a. ügyetlen, esetlen; —ement, adv. ügyetlenül.
Malagme, m. méd. lágyító borogatás.
Malagmer, v. amalgamer.
Malanquette, v. cardamome.
†Malaisance, v. embarras.
Malaise, m. kéjelmetlenség, kéjtelenység, alkalmatlanság; 2. nyomor; szegénység.
Malaisé, e, a. nehéz; 2. kéjelmetlen, alkalmatlan; 3. megrongált állapot, szegénység; —ment, adv. fáradságosan, kéjelmetlenül.
Malaiser, v. génér.
Malandre, f. méd. bélpoklos dag; maréch. v. solandre.
Malandreux, se, a. e. f. tetves, redves; man. békaváros.
Malapre, m. imp. ügyetlen szedő.
Mal-à-propos, adt. roszkor.

Malard

Malard, m. orn. vad kacsér.
Malaventure, v. mésaventure.
Malavisé, e, s. a. gondatlan, vigyázatlan; ostoba, tanulatlan.
Malaxation, f. pharm. lágyítás.
Malaxer, v. a. pharm. lágyítani.
Malbâti, e. s. a. roszultermett, idomtalan; fig. se s'enir tout —, roszul érezni magát.
Maltorough (mal-brouk), m. z. hupmajom.
Malbouche, v. médisant.
Malcontent, e, a. elégtelen.
Malcontentement, m. elégtelenség.
Maldisant, v. médisant.
Mallot, m. icht. gadóc.
Mâle, m. férfi; him; kan; fam. c'est un vilain —, ocsmány ember; 2. —, a. him; bot. fleur —, himvirág; 3. fig. férfias; erőteljes.
Male'beste, f. mar. mohozó szekerce; —bête, f. fam. kárörvendő; embertelen, szörnyeteg; 2. myth. szörny; —bosse, f. nagy gümő; méd. dögvár, csu-mó; 2. la =! i. vigyen el a manó!; —bouche, f. büdös száj; 2. =, a. v. médisant.
Malédiction, f. átok; megátkozás; 2. —! átkozott!
Malefaim, f. farkas-éh.
Malé'fice, f. megigézés, bosszorkányság; —ficié, e, a. megigézett; fam. aszkóros; a természet által elhanyagolt; †—ficier, v. a. fam. nyúzni, összekarcolni; —ficieusement, adv. igézőleg; —ficieux, se, a. igéző, varázsló; —fique, a. astr. rosz befolyású.
Maleheure, à la —, adt. v. malheureusement; 2. p. va — t'en à la —, vigyen el a hóhér.
Malemort, f. pop. siralmas halál; 2. méd. veszélyes bélpokol.

Malheur

Malencontre, f. fam. szerencsétlenség.
Malencontreusement, adv. szerencsétlenül.
Malencontreux, se, a. fam. szerencsétlen.
†Malengin, m. csalás, álnokság.
Mal-en-point, adv. fam. roszul, rosz állapotban.
Malentendu, m. félreértés; 2. tévedés; 3. —, e, a. félreértett.
Malennuit, f. álmatlan éj.
Maléolence, f. kellemetlen olajszag.
Malepeste, i. patvarban! teringgettét!
Malerage, f. autrf. düh; 2. féktelen vágy.
†Malestrin, v. imprudent.
Mal-être, m. roszullét.
†Maletrousse, f. cout. gyümölcs és marhaadó.
Malévole, a. roszakaratú, neheztelő, idegenkedő.
Malfaçon, f. t. t. fam. hiba; 2. fig. csalás, sikkasztás.
Mal'faim, v. malefaim; —faire, v. n. ir. roszat elkövetni; —faisance, f. gonoszság, roszaság; —faisant, e, a. gonosz, rosz; 2. egészségtelen, káros; —fait, e, a. idomtalan; —fauteur, trice, s. gonosztevő.
Malfamé, e, a. fam. hirhedt, roszhírű.
Malgracieusement, adv. gorombán, barátságtalanul, műveletlenül.
Malgracieux, se, a. fam. műveletlen, goromba, barátságtalan.
Malgré, prép. akarat ellen; 2. dacára; mind a mellett, hogy; ellenére; 3. —que, conj. (csupán: avoir igével) = j'en aie, minden fáradozásom ellenére.
Malhabile, a. ügyetlen, okatlan; —ment, adv. ügyetlenül, okatlanul.
Malhabilité, f. ügyetlenség.
Malherbe, f. bot. fogasir.
Malheur, m. szerencsétlenség; 2. baleset; les —s de la vie, az élet viszontag-

Malheure

ságai; p. un — ne vient jamais seul, szerencsétlenség karöltve jár; 3. — à, — sur, i. jaj! — aux impies, jaj az istenteleneknek! 4. par —, adt. szerencsétlenségre.

Malheure, à la —, v. malheureusement.

Malheureusement, adv. szerencsétlenül; 2. szerencsétlen módra.

Malheureux, se, a. szerencsétlen; p. il est — en fricassé, mindenben szerencsétlen; passion — e, szerencsétlen szerelem; 2. boldogtalan; 3. vészthozó; 4. nyomorult, rossz; 5. középszerű; II. —, se, s. szerencsétlen; 2. boldogtalan, nyomorult, alávaló, gonosztevő; 3. — se, f. kicsapongó nő.

Malhonnête, a. illetlen; becstelen; 2. udvariatlan, miveletlen; — ment, adv. illetlenül, stb.

Malhonnêteté, f. illetlenség; udvariatlanság; illemtelenség; becstelenség; 2. — s, pl. durvaságok.

Malice, f. gonoszság, rosszság, gonoszlelkűség; 2. álnokság; — noire, elvetemedt gonoszság; 3. pajzán-ság, pajkosság, ingerkedés.

Malicieusement, adv. gonoszul, g. módra; il interprète tout —, mindent rosszra magyaráz.

Malicieux, se, a. gonosz, rossz, álnok; pajzán, ingerkedő.

Mali'corium (-ome), m. bot. gránátalma-héj; — forme, a. alma alakú.

Malignement, adv. gonoszul, kajánul, gúnyolva.

Malignité, f. gonoszság, kajánság; 2. ártalmasság; rosszlelkűség.

Malin, a. m. maligne, a. f. kaján, gonosz, rossz, álnok; ravasz, kárörvendő; fam. iron. il est — com. une chouette, ostoba mint a lúd; 2. ártalmas, káros; fièvre maligne, veszedel-

Maline

mes láz; 3. le —, gonosz, kaján, rosszlelkű.

Maline, f. mar. szökő-ár.

Malines, f. pl. com. mechni csipke.

Malingre, a. fam. gyöngye, beteges.

Malingrier, v. sacristain.

Malintentionné, é, a. rosszindulatú, gonosz lelkű; 2. s. pl. rossz érzelműek.

Malique, a. chi. acide —, almasav.

Malis, m. méd. roszfajú-fekély.

Malitorne, s. a. fam. tuskó, fajankó, kamasz, totya.

Mal-jugé, m. pal. helytelen, téves ítélet.

Mallard (ma-lar), m. fenkövecske.

Malle, f. bőrönd; uti táska; p. il porte sa —, púpos; 2. levélpósta; 3. árúcsomag.

Mallé'abiliser, v. a. nyujthatóvá-, kovácsolhatóvá tenni; — abilité, f. kovácsolhatóság, nyujthatóság; — able, a. kovácsolható. nyujtható: — iforme, a. kalapács szerű.

Mallement, adv. durván, górombán.

Mallemolle, f. com. indiai csalánszövet.

Malléolaire, a. an. boka...; — ole, f. an. boka.

Malle-poste, f. postakocsi; levélpósta.

Malletier, m. táskakészítő.

Malette, f. bőrdő, szütyő, zajda.

Mallier (ma-lié), m. taligaló; 2. rudas ló.

Malmaison, f. bot. vadhigviric.

Malmener, v. a. elgyalázni, elverni. [(méd.).

Mal-mort, v. malemort

Malotru, e, s. idmotalan, esetlen.

Malpasser, v. a. com. rosszul könyvelni.

Malpeigné, m. ronda, lompos, rongyos.

Mal-pesté, v. malepeste.

†Malplaisant, e, a. kellemetlen, boszantó.

Malvoisie

Malpropre, a. ronda, piszkos, tisztátlan; 2. méltatlan; — ment, adv. tisztátlanul, stb.

Malpropreté, f. rondaság, piszok, tisztatlanság.

Malsain, e, a. egészségtelen; 2. ártalmas; man. veszélyes.

Malséant, e, a. illetlen, illemtelen.

Malsemaine, v. menstrues.

Malsemé, e, a. vén. bois —, egyenetlen agancs.

Malsonnant, e, a. théo. botrányos; 2. rosszhangzatú, fülhasító.

Mal-subtile, m. vén. csiradagadás.

Malt (malte), m. brass. maláta.

Maltage, m. brass. malátázás.

Mal-talent, v. rancune.

Malte, ordre de —, m. máltai rend; faire des —, szükségből böjtölni.

Malter, v. a. brass. malátázni.

Malteur, m. brass. malátakészítő.

Malthe, m. minér. földszurok; vitr. üvegragasz.

Malthée, f. tengeri denevér.

Maltôte, f. fin. pénzszarolás, zaklatás; it. nyomasztó adó; 2. fam. parasztnyúzó.

†Maltôtier, m. fin. parasztnyúzó; it. adószedő.

Maltraiter, v. a. méltatlanul, rosszul bánni; il — e sa femme, rosszul bánik nejével; 2. megrövidíteni, károsítani; 3. lehordani, bántalmazni.

Malvacée, e, a. f. bot. málvaféle; 2. — s, f. pl. bot. málvák.

Malveillance, f. rosszakarát; ellenszenv.

Malveillant, e, s. a. rossz akaratú, rossz érzelmű.

Malversation, f. sikkasztás, eltökítés, lopás.

Malverser, v. n. sikkasztani, eltökíteni. [bor.

Malvoisie, f. com. malvázi-

Malvoulu

Malvoulu, e, a. *gyűlölt*.
Maman, f. *mama, mamám*;
pop. — *teton, szoptató*
dajka; grand'—, *nagy-*
mama.
Mamant, m. *őselefánt*.
Mamelle, f. an. *emlő*.
Mamelon, m. an. *csecs-bim-*
bó; auréole du —, *csecs-*
homály; —s, pl. *szö-*
mölcske; jard. *gyümölcs-*
bimbó; guer. *domb*; mi-
nér. babagkő.
Mamelonné, e, a. bot. *szö-*
mölcsös.
Mamelu, e, s. a. *nagymellű*.
M'amie, mamie, f. fam. *kin-*
csem. [alakú.
Mamillaire, a. an. *szömölcs-*
Mammaire, a. an. *emlő . . .*;
veines —s, *emlőerek*.
Mammi'fère, s. a. *emlős*;
—forme, a. *emlőalakú*;
—te, f. méd. *emlőlob*.
Mammon, m. éor. *kincsbál-*
vány.
Mammouth, v. mamant.
Mammule, f. bot. *kehely*.
Mammeseux, v. mamelu.
M'amour, m. *szerelmem, ga-*
lambom, babám.
Mamzelle, f. pop. *leányasz-*
zony.
Manant, m. prat. *lakos, la-*
kó; it. *paraszt*; 2. *durva,*
goromba.
Mancelle, f. voit. *hámiga-*
lanc.
Manche, m. *nyél, fogantyú*;
fig. *branler au —, haboz-*
ni; — de la charrue, *eke-*
szarv; — d'un violon, *hegedű*
nyaka; II. —, f. *ruhaujj*;
fig. *tirer la — à q., vkihez fo-*
lyamodni; it. *tenir q. dans*
sa —, vkit hatalmában tar-
tani.
Mancherons, m. pl. char. *ekeszarvak*.
Manchette, f. *kézelő, kézfo-*
dor; fig. *prendre des —s*
pour parler à q. vkivel
ovatosan bánni; it. *faire*
des —s à q., vkin csinyt
ejteni; pop. *marquis de*
la —, koldús; fam. *che-*
valier de la —, önfertőző.
Manchon, m. *karmantyú*; fig.

Manchonnier

faire le —, siündörködni;
vitr. *üveghenger*.
Manchonnier, m. vitr. *hen-*
germűves.
Manchot, m. *csonka kezű,*
félkezű; fig. *il est — de la*
langue, nehezen forog a
nyelve.
Mancie, mance, f. *jóslás, jö-*
vendölés.
Mandant, m. jur. *meghatal-*
mazó.
Mandat, m. jur. *meghatalma-*
zás; *elfogatósi parancs*; 2.
utalvány.
Mandataire, m. jur. *megha-*
talmazott; polit. *képviselő*.
Mandater, v. a. jur. *elfoga-*
tási parancsot kiadni.
Mandateur, m. milit. *segéd-*
tiszt; it. *rendelvényes*.
Mandatum (-ome), m. cath. *lábmosás*
nagycsüörtökön.
Mande, f. *málhakosár*.
Mandelstein (manne-delle-
chetaïne), m. minér. *mon-*
dola kő.
Mandement, m. *rendelet*;
parancs; 2. *utalvány*; pal.
idézés; — *exécutoire, vég-*
rehajtási rendelet.
Mander, v. a. *jelenteni, tu-*
datni; *írni*; *üzenni*; 2. *hi-*
vatni.
Mandibulaire, a. an. *áll . . .*
Mandibule, f. an. *állkapocs*.
Mandoline, f. mus. *man-*
dura.
Mandragore, f. bot. *altató*
nadragulya.
Mandrague f. pêch. *tinnhal-*
háló.
Mandrerie, f. van. *kosárfo-*
nat.
Mandrier, m. van. *kosárfonó*.
Mandrille, m. z. *kézlábma-*
jom.
Mandrin, m. t. t. artif. — à
cartouches, tüztövis; — à
canon de fusil, csőfűró;
serr. *lyukászó vas*.
Manducable, v. *mangeable*.
Manducation, f. *evés, rágás*.
Manéage, m. mar. *ingyen*
munka.
Manège, m. *lovarda*; fig. *for-*
tély, fogás; *il entend le —,*
ért a maga dolgához.

Maniaque

Manégé, e, a. man. *idomí-*
tott.
Mânes, m. pl. *árnyak*; *hol-*
tak szelleme.
Manette, f. maç. *vasnyél*;
agr. *szűrővas*; *bökész*.
Manga'nèse, m. minér. *csel-*
érc; — *nique, a. chi. acide*
—, cselsav.
Mangeable, a. *ehető*.
Mangeaille, f. *eleség*; fam.
il est touj. occupé de —,
mindig evéssel foglalkozik.
Mangeant, e, a. *evő*.
Mangeoire, f. *jászol*; p. tour-
ner le cul à la —, *hátul*
kötni a lovat.
Mangeotter, v. a. et n. *rági-*
csálni.
Manger, v. a. *enni*; fig. *vou-*
loir en —, kötekedni; le
soleil —e les nuages, a
nap elosztatja a ködöt; —
l'ordre, megbizást elha-
nyagolni; 2. *elfecsérelni,*
elpazarolni; fig. *les fem-*
mes le —ent, a nők tönk-
re teszik; 3. *la rivière —e*
ses bords, a folyó elmosza
partjait; le *soleil —e les*
couleurs, a nap elhalavá-
nyítja a színeket; fig. *écrit-*
ture —ée, eltörlődött írás;
4. v. n. *enni*; *étkezni*;
salle à —, étterem; 5. gr.
se —, v. r., l'e muet se
—e, a néma e elnyelődik;
II. —, m. *evés*; *étel*.
Mangerie, f. *vendégeskedés*;
2. fig. *zsarolás*; *zaklatás*.
Mange-tout, m. *tékozló*.
Mangeur, se, s. *evő*; pop.
zsaroló, nyúzó; fam. — de
charrettes ferrées, vasgyu-
ró, nagyzó; — de cruci-
fixes, szenteskedő; orn. —
d'abeilles, gyurgyalag.
Mangeure (-jûre), f. *rágás*;
— de souris, *egérrágás*;
ch. *eledel*.
Mangonisation, f. méd.
gyógyszerhamisítás.
Mangonneau, m. guer. anc.
parittyá.
Maniable, a. *kezelhető*.
Maniacal, e, a. méd. *délire*
—, téboly. [lyodott.
Maniaque, s. a. méd. *tébo-*

Manichoire

Manichoire (-k-), m. cordon. *simítófa*.
 Manicle, f. fond. *posztónyíró olló nyele*; 2. v. *menottes*.
 Manicolle, f. pêch. *merítőháló*.
 Manicon, m. z. *erszényes fiahordó*.
 Manicule, f. méd. *csöndes téboly*.
 Manie, f. méd. *őrültség, téboly*; 2. *kórság, szenv, düh*; 3. *csudálatosság*; 4. *rögeszme*.
 Maniement, m. *megtapintás*; 2. *mozgás*; guer. *fegyverkezelés*; fig. *vezetés*.
 Manier, v. a. *megtapintani*; kézbe venni; t. t. *boul. dagasztani*; mar. — *un navire, hajót kormányozni*; fin. *kezelni*; 2. *fig. vezetni*; *igazgatni*; 3. v. n. *man. járni*; 4. au —, *adt. tapintásról*.
 Manière, f. *mód, szokás*; 2. *fam. féle*; une — *de demoiselle, kisasszony-féle*; *peint. modor*; 3. *mesterkélés*; *mesterkélttség*; 4. *mód, módosság, viselet*; 5. de — *que, adt. úgyhogy*; 6. de — *à, oly módon, hogy*; 7. par — *de dire, adt. beszédképen*.
 Maniéré, e, a. *mesterkéltni*.
 Maniérer, v. a. *mesterkéltni*.
 Manieur, m. com. *forgató*; —se, v. *prostituée*.
 Manifestation, f. théo. *isteni jelentés*; 2. *nyilatkozás, nyilvánítás, hirdetés*.
 Manifeste, a. *tudvalevő, nyilvános, szembeötlő*; 2. m. *nyilatkozvány, nyilvánítvány, közhirdetmény*; com. *bevallási jegyzék, rakomány-jegyzék*; —ment, *adv. nyilvánosan, stb.*
 Manifeste, v. a. *nyilvánítani*; 2. se —, v. r. *nyilatkozni*.
 Manigance, f. *fogás, fortély*.
 Manigancer, v. a. *fam. fortélyoskodni, forralni*.
 Maniguette, f. bot. *paradicsmag*.

Maniguière

Maniguière, f. pêch. *angol-na-rekesz*.
 Manilier, m. *kosárkészítő*.
 Maniluve, f. méd. *kézfürdő*.
 Maniode, m. méd. *örjögés*.
 Maniolle, f. pêch. *nagy merítőháló*.
 Manipulateur, m. pharm., chi. *kezelő*; —lacion, f. *kezelés, készítés*; —le, m. *cath. karkötő*; pharm. *marok*; *—ler, v. a. et n. *chi., pharm. kezelni, készíteni*; —leur, m. *titkos közbenjáró*.
 Manique, f. *kéz bőr*; il est de la —, *csizmafoltozó*.
 Manis, m. z. *tobzoska*.
 Maniveau, m. *laposkosár*.
 Manivelle, f. *forgatyú, bódá, hajtó*; méc. *könyökcsap*.
 Manne (mâ-ne), f. bot. *man-na*; fig. — *céleste, égi szózat*.
 Manne (mâ-ne), m. *hosszú kosár*; — *d'enfant, bölcsőkosár*; — *à marée, halas-kosár*.
 Mannequin, m. *kézikosár*; *peint. minta-báb*; —age, m. *műfaragvány épületeken*; —é, e, a. *peint. erőltetett, fesszes*.
 Mannet, m. z. *ugrány*.
 Mannette, f. *kézi kosárka*.
 Manoeuvre, m. *napszámos*.
 Manoeuvre, f. *kézimunka*; mar. *kötélzet*; 2. *mozgás, mozdulat*; mil. *hadmozgalom*; fig. méd. *fogás*; fig. *eljárás*. [robot.
 Manoeuvre, f. *szakmány*,
 Manoevrer, v. a. mar. *kormányozni*; it. v. n. *mozgádozni*; mil. *hadgyakorlatokat tenni*; fig. *szorgalmazni*; it. *fondorkodni*.
 Manoeüvriér, m. *kormányos*.
 Manoir, m. pal. *poét. fam. lakás*.
 Mano'mètre, —scope, m. *phys. légsúlymérő*; —métrie, —scopie, f. *phys. légsúlymérés*.
 Manoque, f. *dohánycsomó*.
 Manoule, m. com. *keleti len*.
 Manouvrier, v. manoeüvriér.
 Manque, m. *hiány*; 2. —de,

Manture

adt. hiányában; mil. *hiányozás*.
 Manquement, m. v. *manque*; 2. *hiha, mulasztás*.
 Manquer, v. a. *elhibázni*; *elmulasztani*; ouvrage —é, *hiányos mű*; poète —é, *megbukott költő*; II. v. n. *hibázni*; ch. *son fusil a —é, fegyvere elcsettent*; 2. — *de qch., vmiben hiányt szenvedni*; — *de foi, szavát megszegni*; 3. — *à q., à qch., lemondani*; *mulasztani*; 4. *gyöngültni*; 5. *hiányozni*; 6. *elfeledni*; 7. —de, il a —é *de tomber, majd elesett*; 8. se — *à soi-même, v. r. magát kitenni, önmaga ellen véteni*.
 Mans, m. agr. *violaszín nüüke*.
 Mansarde, f. arch. *németal-földi háztető*; 2. *padlásszoba*; 3. *toló-ablak*.
 Manseau, m. orn. *örvesgalamb*.
 †Mansionnaire, m. h. eccl. *templom-őr*.
 Mansuètement, adv. *szeliden*.
 Mansuétude, f. *jóság, szelidség*.
 Mante, f. h. anc. *gyászpalást*; h. eccl. *apácafátyol*; 2. *ágyterítő*; 3. h. n. *sáska*.
 Manteau, m. *köpeny*; fig. *s'envelopper de son —, veszélyben nyugodtan várni sorsát*; arch. — *de cheminée, füstfogó*; 2. fig. *üriügy*.
 Mantelet, m. *köpenyke*; *carross. ernyőbőr*; guer. *vakító*.
 Manteline, f. *burkony*.
 Mantenien, m. mar. *evezőnyél*.
 Mantèque, f. com. *vadkan zsírja*.
 Mantil (-thi-le), m. *asztalterítő*.
 Mantille, v. manteline.
 Mantonnet, m. *zárhorog*.
 Manture, f. mar. *hajót verdeső hullámok*; tir. *megégett sodrony*.

Mannaire

Manu'aire, a. droit de —, ököljog; —baliste, v. arbalète; —code, m. orn. paradicsommadár; —el, m. kézikönyv; —el, le, a. kézi...; ouvrage =, kézimunka; —elle, f. forgattyú; —ellement, adv. sajátságosan; —facture, f. kézműgyár; 2. kézmű, kézműzet; —facturer, v. fabriquar; —facturier, m. kézműves; —mission, v. affranchissement; —mitter, v. affranchir; —s (-uce), m. dire son in =, lelket Istennek ajánlani; —scrit, m. kézirat; —tention, f. föntartás; 2. vezetés; 3. guer. élelmiház; —tentionner, v. a. guer. élelmi szereket beszerezni; 2. kezelni; 3. föntartani.
Mapper, f. törölöröngy.
Mappemonde, f. világabrosz, -térkép; 2. g. p. nagy mell.
Mapper, v. a. törölgetni.
Maquette, f. kis buzogány.
Maquereau, m. icht. közmakár; 2. pl. égésfoltok.
Maque'reau, —relle, s. kerítő; —rellage, m. kerítés.
Maqui, v. maki.
Maquignon, m. lócsiszár; fig. fam. hajhász, alkusz; kerítő; —nage, m. lócsiszárság; fig. kerítés; —ner, v. a. lócsiszárságot űzni; fig. keríteni.
Maquilleur, m. pêch. ladik makárhalászathoz; 2. szabadsütő.
Marabout, m. török szerzetes; pop. c'est un vilain —, ocsmány ember; mar. gályavitorla; 2. éktoll; 3. cuis. kávékanna.
Marager, maraîcher, m. konyhakertész; 2. —, ère, a. kerti.
Marais, m. mocsár; ingovány; jard. konyhakert; zöldseges.
Maran, m. méd. bélpoklos mór Spanyolországban; 2. —e, f. kurva. [tés.
†Marance, f. könnyű bünte-

Marander

Marander, v. a. mar. kormá-nyozni; pêch. halászatra indulni.
Marasme, m. méd. aszkór.
Marasmoïde, a. méd. aszkóros.
Marasquin, m. com. csere-snyemagszesz.
Marâtre, f. mostoha anya; ext. kegyetlen anya; fig. la nature a été — envers cet hom., a természet mostohán bánt ez emberrel.
Maraud, e, s. gazember, tolvaj; —age, m. rablásra indulás; —aille, f. pop. gaz-nép; —e, f. guer. zsákmányolás, rablás; ext. gyű-mölcslapás; —er, v. n. zsákmányolni, rabolni; —eur, m. rabló katona.
Marbre, m. márvány.
Marbrée, f. icht. folyami orsóhal.
Marbr'er, v. a. márványozni; rel. baquet à —, már-ványozó teknő; —erie, f. márvány földolgoztatás mestersége; —eur, se, s. v. dominotier; —ier, m. már-ványozó; márványműves; —ière, f. márványbánya; —ure, f. márványozás; márványozat.
Marc (mar), m. com. marka (suly); 2. törköly; —d'olives, olajsonkoly; — de café, kávé alj.
Marcaige, m. cout. halilleték.
Marcassin, m. vadsüldő.
Marcescence, f. bot. hervadás.
Marcescent, e, a. méd. soványodó, fogyó; bot. hervadó.
Marcescible, a. did. hervatag.
Marchage, m. pot. agyag tiprása; 2. cout. közös legeltetési jog.
Marchais, m. icht. ívott hering.
Marchand, e, s. kereskedő; 2. vevő; tromper le —, olcsón vásárolni; 3. a. eladó; kereskedelmi; rivi-ère —e, hajózható folyó;

Marcotte

capitain —, kereskedelmi hajó kapitánya; —ailler, v. a. sokáig alkudozni; —ailleur, se, s. alkudozó; —ement, adv. kereskedelmi; —er, v. a. alkudni, alkudozni, cigánykodni; fig. ne pas = sa vie, nem kimélni életet; ne pas = q., nem sokat teketóriázni vkivel; 2. v. n. tétovázni, habozni; —ise, f. áru; 2. kereskedelem.
Marche, f. menés, hadmenési mozdulat; sonner la —, indulót fújni; fig. magaviselet; járás; tartás; milit. induló; 2. arch. lépcsőfok; vén. — du loup, farkas nyoma.
Marché, m. piac, vásártér; 2. vásár; 3. vásári nép; 4. vételár, piaci ár; bon —, olcsó; fig. en être quitte à bon —, menten maradni; p. mettre la — à la main à q., vkinek kiteni a szűrét; cours du —, piaci ár.
Marche'palier, m. arch. lépcsőszak; —pied, m. föl-lépő, küszöb, hágcsó; riv. hajózható part.
Marcher, v. n. menni; lépni; — com. frères mineurs, páronkint menni; milit. indulni; fig. — droit, őszintén eljárni; le temps —e, az idő mulik; p. quand l'argent —e tout va bien, megy a kerék ha hájazod; II. v. a. chap. — la capade, a nemezsőrt kidolgozni; pot. — la terre, az agyagot meggyúrni; III. m. járás; manuf. taposás.
Marchette, f. ch. kollanttyú; soier. hágonny.
Marcheur, se, s. gyalogló; briq., agyaggyúró; mar. vitorlázó.
Marcheux, m. briq. taposó verem.
Marchoir, m. pot. taposó műhely.
Marciage, m. cout. hűbér-jog; fejjog.
Marcottage, m. jard. bujtás.
Marcotte, f. jard. bujtóg.

Marcotter

Marcotter, v. a. jard. *bujtani, homlítani.*
 Marcotin, m. écon. *rözsényalábka.*
 Mardi, m. *kedd.*
 Mare, f. *pocsolya*; — de sang, *vértócsa*; 2. *szőlőkapa.*
 †Maréage, m. mar. *matrózbér.*
 Marécage, m. *mocsár, láp, ingovány.*
 Marécageux, se, a. *lápos, ingoványos; mocsáros levegő.*
 Maréchal, m. *kovács, patkoló kovács, orvoskovács; milit. tábornagy*; — de logis, *szállásmester.*
 Maréchalat, m. *tábornagyi méltóság.*
 Maréchallerie, f. *patkoló kovácsság.*
 †Maréchaussée, f. *milit. lovas poroszló*; 2. *épületszer.*
 Maréché, e, a. jard. *melon* —, *cserhéjú dinnye.*
 Marée, f. mar. *apály és dagály*; haute —, *dagály*; basse —, *apály*; p. ce qui vient de flot, s'en retourne de —, *a mint jött, úgy elment*; II. com. *sózatlan tengeri halak.* . .
 Marer, v. a. vign. *kapálni.*
 Mareton, m. orn. *bubos ingaruca.*
 Maréyeur, se, s. *tengeri halárus.*
 Marfil, morfil, m. *elefánt fog.*
 Margajat, m. fam. *pöttön.*
 Marga'nitique, morganitique, v. *mariage*; — ritaire, f. conch. *gyöngykaplóg*; — rifère, a. *gyöngytermő.*
 Margay, m. z. *onka.*
 Marge, f. *lapszél*; fig. il a de la —, *van fölösleges ideje*; bot. — d'une feuille, *levél széle.*
 Margelle, f. maç. *fedkő, földék.*
 Margeoir, m. verr. *üvegpest tolattyúja.*
 Marger, v. a. imp. *hézagozni; szélezni*; verr. — le four, *betapasztani.*
 Margeur, m. verr. *pesttapasztó.*
 Marginal, e, a. *szél.* . ., *oldal;*

Marginé

glosses —es, oldaljegyzetek.
 Marginé, e, a. bot. *karimás, párkányos.*
 Marginer, v. a. *oldaljegyzeteket írni.*
 Margot, m. orn. *karakatona*; 2. f. v. *pie*; fig. —, *margoton, csacska nő*; it. *feslett erkölcsű.*
 Margotter, v. n. *rikácsolni*; 2. *pitypalatylolni.*
 Margouillis, m. *pocsolya, tócsa*; fig. *laisser q. dans le —, vkit cserben hagyni.*
 Margousier, m. bot. *cédrusakác.*
 Margritin, m. *himző gyöngy.*
 Marguerite, f. bot. *százszor szép rükcerc*; reine —, *sárma*; 2. *écr. gyöngy*; p. il ne faut pas jeter les —s devant les porceaux, *nem disznó orrára való az arany percc*; mar. *bog (hajóköteleken)*; méd. *szemdag.*
 Margueritelle, f. bot. *ökör szem aranyvirág.*
 Marguillerie, f. *egyháznagyi hivatal*; it. *egyházi levéltár.*
 Marguillier, m. *egyháznagy, templomatyja.*
 Mari, m. *férj*; p. *aujord'hui* —, *demain marri, a szerencse változó*; —able, a. *eladó, férjhez mehető.*
 Mariage, m. *házasság*; — de Jean de vigne, *ágyasság*; — morganatique, *balházasság*; 2. *lakodalom*; 3. *hozomány, möring.*
 Marie, f. bot. *savar*; — grailon, f. pop. *ronda nő.*
 Marié, e, s. *vőlegény, menyasszony.*
 Marier, v. a. *esketni; házasítani*; fig. *egyesíteni*; — les couleurs, *a színeket vegyíteni*; 2. se —, v. r. *házasodni*; fig. *egyesülni*; 3. se —, v. réc. *összekelni.*
 Mariettes, f. pl. bot. *csöngetyűke.*
 Marieur, se, s. fam. *házasságszerző.*
 Marigot, m. v. *marécage*; pop. *courir au —, henyélni.*

Marmitier

Marin, m. *tengerész*; 2. —, e, a. *tengeri*; loup —, *icht. farkashal*; il a le pied —, *szokva van a tengerhez*; it. fig. *nem jő ki sodrából.*
 Marinade, f. cuis. *beecetelt.*
 Marine, f. *tengerészet*; 2. *tengeri hatalom*; 3. *tengerpart*; 4. *tengeri íz*; — szag.
 Mariner, v. a. cuis. *ecetezni, beecetelni.*
 Marinier, m. *tengerész.*
 Marionnette, f. *sodronybáb*; fig. *c'est une vraie —, olyan mint a bábu.*
 Marisque, m. bot. *gódirc*; 2. —, *marisse, chir. fülgöly, fügesüly.*
 †Marisson, v. *tristesse.*
 Marital, e, a. prat. *férj*; —ement, adv. *férjileg.*
 Maritambourg, m. bot. *golgota.*
 Maritime, a. *tengeri*; peuple —, *tengermelléki nép.*
 Maritorne, f. fam. *idomtalan nő.*
 Marivaudage, m. litt. *dagályos irály.*
 Marivauder, v. n. *dagályosan írni.*
 Marjaut, a. m. *vidor.*
 Marjolaine, f. bot. *majoranna.*
 Marjolet, m. fam. *siheder*; it. *édelgő; piperkőc.*
 Marlin, m. *fejsze.*
 Marmaille, f. *gyemekcsoport.*
 Marmelade, f. conf. *gyümölcslep; fig. mettre qch. en —, vmit darabokra vagdalni.*
 Marmenteau, a. e. f. bois —, *kéjberek*; —x, m. pl. *dísfák.*
 Marmite, f. écon. *húsosfazék*; soeurs de la —, *irgalmas nénék*; la — bout dans cette maison, *e házbán jól élnek*; peint. *festékhólyag.*
 †Marmiteux, se, a. *nyomorult*; 2. m. *il fait le —, szegénységet színlel.*
 Marmitier, m. *nyársforgató, pecsenyeforgató.*

Marmiton

Marmiton, m. kukta; —ner, v. n. burl. kuktálkodni.
 Marmonner, v. a. pop. mormolni, dünyögni.
 Marmo'reen, ne, a. márvány nemű; —rine, f. márványlámpa; —risation, f. márványképzés.
 Marmose, v. manicou.
 Marmot, m. z. cerkof, pofűrű; icht. tengeri spár; 2. torzkép; fig. v. croquer (2.); 3. m. p. voilà un beau —, csinos fattyú.
 Marmotage, m. mormogás.
 Marmoteur, se, s. mormogó, dünnnyögő.
 Marmotte, f. h. n. morga, morgály; 2. fejkendő; 3. fig. c'est une belle —, csinos cavira; 4. adm. levélhordó táskája.
 Marmotter, v. a. fam. dünyögni.
 Marmouset, m. torzarc.
 Marnage, m. agr. márgatrággyázás.
 Marnat, m. conch. pettyes szárnyas csiga.
 Marnaux, m. pl. pêch. hódaháló.
 Marne, f. agr. csapóföld, márga.
 Marner, v. a. agr. márnával trágyázni; 2. apadni; la mer —e, a tenger apad.
 Marneron, m. márgaásó.
 Marneux, se, a. márgás.
 Marnière, f. márgabánya.
 Marno'bitumineux, se, a. márga- és szuroktartalmú; —charbonneux, se, a. m. és széntart.; —sablonneux, se, a., m. és homokt.
 Maronage, m. e. f. bois de —, épületfa.
 Maroquin, m. szattyán; 2. pop. c'est un plaisant —, csudálatos ember; —age, m. szattyánkészítés; —er, v. a. szattyán módra készíteni; —erie, f. v. =age; 2. szaty.-áru; 3. szaty.-gyár; —ier, m. szattyános.
 Marotte (-ro-te), f. csörgősapka; 2. fig. nádparipa, pálcáló; p. à chaque fou

Marouchin

plait sa —, bolondnak is tetszik az ő fakardja; c'est sa —, ez a bogara; —er, v. n. szeszélyeskedni.
 Marouchin, m. peint. rossz iracs.
 Maroufle, m. pimasz, semmi-rekellő; 2. f. peint. festészenyv.
 Maroufler, v. a. peint. enyvezni.
 Maroute, f. bot. büdöske.
 †Marpaud, e, a. ostoba, együgyű.
 Marquage, m. jeu. följegyzés.
 Marquant, e, a. jelzett, jelzetes; fölitiindő.
 Marque, f. jegy; 2. bélyeg; 3. nyom; jel; 4. jelvény; diszjel; e. f. arbre de —, hajkolt fa; — d'infamie, gyalázat bélyege; 5. emlékjel; jeu. bárca; 6. ismerv; bizonyíték; t. t. bélyegvas; com. árjel; mon. pénzjegy.
 Marquer, v. a. jelölni, megjelölni; bélyegezni; e. f. meghajkolni; mil. — un camp, táborhelyet kipécézni; 2. jegyezni; 3. jelezni, megjelezni; 4. kijelenteni; értesre adni; 5. tanúsítani; 6. cet homme est —é, ez ember rossz hírben áll; il est né —é, jeggyel született; gout —é, hajlam; II. v. n. mutatni; jard. ces oeillels marquent, e szegfűk bimbóznak; cet ouvrage —e, e munka fölitiunik.
 Marqueter, v. a. pettyezni; 2. kirakni.
 Marqueterie, f. rakmű; scie de —, szelvényfűrész; fig. egyveleg munka.
 Marqueteur, m. rakműves.
 Marquette, f. — de cire, rajviasztábla; pêch. fiatal tentaféreg.
 Marqueur, se, s. bélyegző; bill. teke-őr; mil. hadirnok.
 Marquis (-ki), m. örgróf; iron. un — de Carmagnole, önhitt ember; —at, m. ör-

Marsile

grófság; —e, f. artif. rőpentyű; guer. sátozterítő; ernyővászón; 2. örgrófnő, —né; 3. kis napernyő; —er, v. a. örgróffá tenni; 2. v. n. örgróft játszani; 3. se =, v. r. magát örgróffá tenni.
 Marquoir, m. coutur. szabóvonasz; it. vászonszelet előrajzhoz.
 Marraine, f. keresztanya.
 Marre, f. agr. szőlőkapa.
 Marrement, v. dommage.
 Marrenneur, se, s. agr. kapás.
 Marrer, v. a. agr. kapálni.
 Marri, e, a. fam. szomorú; j'en suis fort —, nagyon sajnálom.
 Marron, m. bot. gesztenye; — glacés, cukrozott gesz.; pop. il est allé rôtir les —s, kifosztották; 2. szőkevény néger; imp. titokban nyomtatott könyv; man. sötét pej; 3. a. m. couleur —, gesztenyesszín.
 Marronner (ma-ro-), v. a. perr. nagy fűrtökbé fodorítani; imp. titokban nyomni; fin. kontárkodni.
 Marronnette, f. orn. vízi guvac.
 Marronnier, m. bot. gesztenyefa; — d'Inde, vadgesztenyefa; 2. eltévedt utasok kutatója a szt. Bernát-hegyen.
 Marrube, m. bot. pemet; — aquatique, vízi peszérc.
 Mars (marce), m. március; Notre-Dame de —, Gyümölcsoltó Boldogasszony; agr. —, tavaszi rozs.
 Marsaigue, f. pêch. heringháló.
 Marsais, marsage, m. agr. tavaszi búza.
 Marsau, —sault, m. bot. rekettyefűz.
 Marsèche, m. bot. tavaszi árpa.
 Marseillaise, f. com. marselli füge; 2. mus. szabadságinduló.
 Marsette, f. bot. komócsin.
 Marsile, f. bot. békanyál.

Marsonin

Marsonin, cochon, porc, pourceau de mer, m. icht. barna cselle; disznóhal; pop. vilain —, förtelmes ember.

Marte, v. martre.

Marteau, m. forg. kalapács; p. il est entre le — et l'enclume, két tűz közé szorult; — de forge, pöröly; icht. pörölyhal; 2. — de porte, kapu-zörgetyű; fig. graisser le —, a kapust megvesztegetni.

Martel, m. nyugtalanság; gyanu; fam. il en a — en-tête, bogara van.

Martelage, m. e. f. hajkolás; h. n. almozás, fészkelés.

Marteler, v. a. forg. kalapácsolni; fig. v. tourmenter; 2. v. n. fam. almozni.

Martelet, m. kalapácska.

Marteleur, m. forg. hámos.

Marteline, f. fond. csákánykalapács.

Martellement, m. mus. rezge, trilla.

Martereau, m. luth. zongorakalapácska.

Martial, e, a. harcias; loi —e, haditörvény; cour —e, haditörvényszék.

Martin, m. orn. jegely; pop. faire la saint —, vigan élni.

Martiner, v. a. kalapácsolni.

Martinet, m. orn. házi főske; — pêcheur, v. martin; 2. kézi gyertyatartó; 3. virgács; korbács; forg. hutapöröly.

Martingale, f. man. ugrató szíj; jeu. jouer à la —, az elveszett tételt megduplázni; —r, v. n. v. jouer à la martingale.

Martinolle, f. h. n. lombász.

Martre, f. z. nyest; 2. nyestprém.

Mait'yr, e, s. vértanu; fam. il est du commun des —s, nem sokat ér; 2. fig. áldozat; 3. tűrő, szenvedő; —yre, f. vértanuhalál; 2. fig. kin, szenvedés; —yrer,

Marum

v. a. zaklatni; —yriser, v. a. kinozni; —yrologe, m. vértanúk könyve; —yrologie, f. vértanúk története.

Marum (-rome), m. bot. engem szagolj.

Mascaret, m. riv. szökőár.

Mascaron, m. arch. torzkép.

Masculi'flore, a. bot. himvirágos; —n, e, a. himnemű; gr. le —, himnem; —niser, v. a. gr. himnemesíteni; fig. férfiasítani; —nité, f. férfiaság.

†Masement, m. cout. törvénytörési kerület.

†Masnage, v. ménage.

Masque, m. álca; esor. sodrony-álca; 2. szín, ürügy, örv; II. f. pop. c'est une vilaine —, ocsmány arc.

Masquer, v. a. álcázni; 2. fig. elpalástolni, elrejtteni; 3. elfődni, eltakarni; mar. être —é par le vent, a széllet előlről kapni; II. v. n. álcás bálba menni; III. se —, v. r. álarcot föltenni; fig. alakoskodni.

Massacre, m. mészárlás, vérontás; gyilkolás; öldöklés; pop. c'est un —, kontár ember.

Massacrer, v. a. mészárolni, gyilkolni, öldökölni; fig. elrontani.

Massacreur, m. vérontó, gyilkos, öldöklő.

Masse, f. tömeg; 2. anyag; sokaság; csoport; rakás; összesség; 2. — d'armes, buzogány; 3. kalapács; sulyok; 4. fig. nép.

Masse, f. jeu. tétel.

Masse-more, v. mâchemoure.

Massepain, m. conf. édkenyér, marcipán.

Mâsser (mâ-cé), v. a. jeu. tenni, rakni.

Masser, v. a. chir. kenni (hátat); mil. tömegben fölállítani; peint. csoportozni; 2. se —, v. r. csoportosulni; t. t. tömegesedni.

Masséter (-té), s. a. an. rágizom.

Mat

Massette, f. expl. bányász-pöröly; bot. —, masse d'eau, gyékény; bákány. Massicaut, m. cout. boradó. Massicot, m. pot. mázla, gélet, olmacs.

Massier, m. jogarvivő.

Massif, m. arch. alapfal; fond. olvasztó pest belseje; hydr. agyaggát; jard. sürlőség; II. —, ve, a. tömör, tömött; 2. merő, csupa; fig. durva, goromba; —vement, adv. tömören, stb.

Massivité, f. tömörség.

*Massoler, v. a. bunkóval leütni.

Massue, f. bunkó; fig. faire de sa tête —, törni magát; bot. mousse rampante à —, kapcsos korpafű.

Mastic, m. bot. masztiksz mézga; 2. ragasz.

Mastication, f. rágás; meg-rágás.

Masticatoire, s. a. méd. rágó szer.

Mastigadour, m. maréch. itató zabla.

Mastiquer, v. a. ragasztani, forrasztani.

Mastite, f. méd. szömölcske; emlődag.

Mastoïde, a, an. csécs-alakú.

Masturbation, mastupration, f. önfertőztetés.

†Masurage, m. cout. házadó.

Masure, f. omladék; fig. nyomorult kunyhó.

†Masurier, m. cout. házadó-szedő.

Mat (mate), m. éch. matt; fig. donner échec et — à q., vkit végképen elgyőzíteni; II. mât (mâ), m. mar. árboc; fabr. — d'un parasol, napernyőnyél; guer. — d'une tente, sátorfa; — d'un fourneau de charbonnier, máglyarúd; III. mat, e, (mate), a. erőtlen, bágyadt, lankadt; peint. coloris —, halvány színezet; 2. nehéz, tömör; pain —, szalonnás kenyér; son —, tompa hang; 3. m. halovány, jénytelen.

Matador

Matador, m. bikaölő, *matador*; tekintélyes, vagyonos férfit. [telek.
Matafion, m. mar. vitorlakö-
Mátage, m. mar. árbocozás.
Matamore, m. kérkedő; tá-
nyérnyaló; 2. rabszolga-
börtön; agr. buzaverem.
Matasse, f. a. com. soie —,
termékselyem; 2. termék-
gyapot.
†**Matassin**, m. szemfényvesztő;
2. —s pl. alakos tánc;
—táncos; —ade, f. szem-
fényvesztés; —er, v. n.
alakoskodni.
Mate, f. gyanus emberek gyűl-
helye (Párisban); enfans
de la —, tolvajok, zsebmet-
szők.
Maté, m. kukoricakása.
Mâteau, m. selyemköteg.
Matelas, m. derekalj; szőr-
párna; —ser, v. a. letüz-
delni; —sier, ère, s. mat-
ráckészítő; —sure, f. ca-
ross. kocsiúszon.
Matelot, m. mar. matróz; 2.
—, vaisseau —, védhajó,
kísérő hajó; —age, m.
matrózdíj; —e, f. cuis,
matrózleves; halászlé; 2.
matróztánc; 3. à la —, adt.
matróz módra.
Matéologie, f. did. titokku-
tatás.
Mater, v. a. éch. mattá ten-
ni; 2. fig. elgyöngíteni; ki-
meríteni; it. lealázni, 3.
fauc. idomítani.
Mâter, v. a. mar. árbocozni.
Matérat, m. orn. hosszú far-
kú cinege.
Mâtereau, m. mar. mar.
szálfa.
***Matériali'ser**, v. a. did.
anyagítani; megtestesíteni;
2. se —, v. r. megtestesül-
ni; —sme, m. anyagelvi-
ség; —ste, m. anyagelves;
2. a. anyag elvi; —té, f.
anyagiasság.
Matériaux, m. pl. constr.
anyagszer; it. fig.
Matériel, le, a. anyagi, tár-
gyi; 2. durva; fig. esetlen,
nehezkés; —lement, adv.
écol. testileg; 2. durván.

Maternel

Maternel, le, a. anyai; —le-
ment, anyailag.
†**Materniser**, v. n. az anyá-
hoz hasonlítani.
Maternité, f. anyaság; 2. —,
hôpital de la —, szülészde.
Mâteur, m. árboccsináló;
maître —, ár. mester.
Mathématicien, m. mennyi-
ségtudós; —que, f. meny-
nyiségtan; 2. a. meny.
tani; —quement, adv.
meny. tanilag.
Mathésio'logie, f. neveléstan;
—logique, a. nev. tani.
Mathurin, m. keresztes ba-
rát; g. p. malade st. —,
őrült.
Matière, f. szer, anyag; phil.
—première, alap-anyag;
mor. testiség; méd. geny;
II. fig. tárgy; jur. —civile,
polgári ügy; III. en —,
adt. illetőleg, illetve.
Matin, m. reggel; de grand
—, kora reggel; ce —, ma
reggel; étoile du —, haj-
nalcsillag; 2. ebéd előtt;
3. adv. korán.
Mâtin, e, s. házi kutya; 2.
pop. tais toi —, hallgass
te kutya!
Matinage, m. görbület.
Matinal, e; a. jókor kelő;
—ement, adv. korán, jó-
kor.
Mâtineau, m. házi ebecske.
Matinée, f. reggel, délelőtt;
dormir la grasse —, vilá-
gos reggelig alunni.
Mâtiner, v. a. koslatni; 2.
fig. megszidni, lehordani.
Matines, f. pl. cath. reggeli
mise; p. il peut y avoir
un retour de —, nyugtával
dicsérd a napot; it. le re-
tour vaudra bien —, sze-
get szeggel.
Matineux, v. matinal.
Matir, v. a. orf. fénytelenít-
ni.
Matité, f. méd. hangtomp-
ság; 2. lankadtság.
Matites, m. pl. minér. ba-
bugkő.
Matoir, m. orf. grav. fény-
telenítő véső.
Matois, e, s. a. fam. ravasz,

Maubèche

furfangos; —ement, adv.
furfangosan.
Matoiserie, f. *furfangosság*,
ravaszság; 2. csalás; gaz-
ság.
Maton, m. drap. csomócska;
écon. aludt tej.
Matou, m. h. n. kandúr; fig.
c'est un vilain —, vissza-
tasztító ember.
Matras, m. †nyilvessző; chi.
göreb.
Matricaire, f. bot. anyaméh-
fű.
Matrical, e, a. anya...
Matrice, f. an. anyaméh;
fond. de car. betűminta;
métr. —originale, anya-
mérce; mon. bélyegző.
Matricide, s. anyagyilkos;
anyagyiskosság.
Matriculaire, m. anyakönyv-
be irt.
Matricule, f. anyakönyv.
Matrimonial, e, a. prat.
házassági.
Matrissage, m. t. t. papir
nedvesítése.
†**Matrologue**, m. község
könyve.
Matronal, e, a. bot. szépvi-
rágú, jóillatú.
Matrone, f. prat. bába; 2. —
romaine, római hölgy; 3.
iron. c'est une respecta-
ble —, koros nő; 4. pop. bor-
délyosnő.
Matte, f. chi. kő; — de cui-
vre, rézmedve; 2. pêch.
— de thons, tinnhalsereg.
Matter, v. a. coutel. vasat
nyujtani; orf. — l'or,
fénytelen aranyat enyrrvel
bekenni.
Matton, m. arch. égetett pal-
lókő.
Maturant, e, maturatif, ve,
a. chir. érlelő.
Maturation, f. bot. megérés;
chir. érlelés.
Mature, f. mar. árbocok; 2.
árbocfa; 3. árbocozás 4.
árbocmihely.
Maturité, f. ére'tség; fig.
agir avec —, meggondolva
cselekedni.
Matutinal, e, a. hajnali...
Maubèche, m. orn. libuc.

†Mauclerc

Maximum

Mécontentement

†Mauclerc, m. ostoba, pimasz.
 Maudire, v. a. ir. átkozni, megátkozni.
 Maudissable, a. átkozatos.
 †Maudisson, v. malédiction.
 Maudit, e, a. átkozott; 2. m. écr. elátkozott.
 Mauge, maugère, f. mar. bőrtömlő.
 Maugréer, v. n. pop. szitkozódni.
 †Maupiteux, se, a. kegyetlen; faire le —, ok nélkül jajgatni.
 Maurette, f. bot. fekete áfonya; 2. festőfü.
 Maurin, s. a. pigeon —, orn. feketefejű poszáta.
 Mausolée, m. síremlék; 2. cath. ravatal.
 Maussade, a. utálatos, viszsztatasztó; mogorva; ügyetlen; izléstelen; unalmas; borult; —ment, adv. utálatosan, stb.
 Maussaderie, f. utálatosság, tisztátlanság; mogorvaság.
 Mauvais, m. rossz, gonosz; faire le —, fenyegetőzni; 2. — adv. rosszul; il fait —, rossz idő van; trouver — que, rosszalni, hogy...; 3. —, e, a. rossz, gonosz; —e tête, nyugtalan ember; — livre, veszedelmes könyv; 2. káros, ártalmas; 3. szomorú, bajos; cela n'est pas si —, ez jó; 5. les temps sont —, mostoha idő; trouver —, rosszalni, rossz néven venni; 6. expliquer —, balul magyarázni.
 Mauvaise-herbe, f. bot. fogsir.
 Mauve, f. bot. mályva; — de jardin, mályvarózsa.
 Mauvette, f. bot. szőlőfü.
 Mauviette, f. orn. pacsirta; fam. manger com. une —, keveset enni.
 Mauvis (-vi), m. orn. borosrigó.
 Maxill'aire (mac-cil-lère), a. an. áll...; os —, állcsont; —iforme, a. állkapocs alakú.
 Maxime, f. szabály-elv.
 Maximer, v. maximum.

Maximum (-ome), march. legnagyobb érték; legtöbbje vminek.
 Maxon, m. h. n. fejes bömbösz.
 Maye (maie), f. olajos teknő.
 Mazarin, m. verr. ivópohár.
 Mazette, f. gebe; fig. lusta, álomszuazék; it. kontár.
 Me, pron. engem, nekem; —voici, itt vagyok; 2. (avéc-élision) vous m'offrir de, ön ajánlja hogy...
 Méadia, f. bot. hulláng.
 Méandre, m. téveq, tömkeleg; 2. s. pl. eltérések; 3. fogás, mentség; 4. virágágyak szegélyzete; 5. poét. folyó kanyargása.
 Méant, s. a. folyó.
 Méat (méate), m. an. vezeték.
 Mécanicien, m. gépész, erőművész; —cisme, m. gépiesség; —cité, f. did. géplegesség; —que, f. géptan, erőtan; 2. gépezet; 3. gyármű; —que, a. erőtani, géptani; külművi; —quement, adv. erőtanilag; stb.; —ser, v. a. géppé alkotni; pop. untatni; —sme, gépezet, műalkat.
 Mécène, m. pártfogó, műpártoló.
 Méchamment, adv. gonoszul, rossz szándékkal.
 Méchanceté, f. gonoszság; 2. roszaság; gázság; 3. rágalmazás; 4. illetlenség; 5. pajkosság.
 Méchant, m. gonosz, rossz; vous êtes un —, ön nagy kópé; 2. —e, a. rossz, gonosz, nyomorult; —e épigramme, rossz élvers; épigramme —e, csipős élvers; 2. juge —, igazságtalan bíró; —e langue, rágalmazó; 3. sovány, nyomorult, elégtelen.
 Mèche, f. mécsbél, gyertyabél; 2. mil. gyújtó, gyutacs; artill. kanóc; fig. découvrir la —, gyanúporral élni; men. — du rabot, gyaluvas; perr. fűrtöcske; fig. pop. il n'y

a pas —, nincs haszon mellette.
 Méchéance, f. szerencsétlenség, balsors.
 †Méchef, m. baleset.
 Mécheoir (-cho-ar), v. a. ir. rosszul, balul sülni el.
 Mécher, v. a. tonn. megkénezeni, kénezeni.
 Méchoacan, m. bot. fehér jalap.
 Méchoisir, v. n. rosszul választani.
 *Méciter, v. a. rosszul idézni.
 Méco-mètre, m. géom. hossz-mérő; —métrique, a. hossz-mérő.
 Mécompte (-con-te), m. számolási hiba, —tévedés; fig. il a trouvé bien du —, nagyon csalatkozott.
 se Mécompter (-con-té), v. r. hibásan, tévesen számolni; fig. csalatkozni.
 Méconate, m. chi. mákony-savas só.
 Méconduire, v. a. ir. elcsábítani, eltévelyíteni.
 Méconial, e, a. máknedűs.
 Méconjecture, f. alaptalan vélelem; —r, v. n. alaptalanul vélekedni.
 Méco'nine, f. chi. mákony; —nique, a. chi. acide =; mákonysav; —nite, v. oolithe; —nium (-ome), m. chi. mákony; 2. méd. magzatszurok.
 Méconnaissable, a. ismerhetlen.
 †Méconnaissance, f. hálátlanság.
 Méconnaissant, e, a. hálátlan.
 Méconnaitre, v. a. ir. félreismerni; meg nem ismerni; fig. megtagadni; 2. nem méltányolni; 3. se —, v. r. magáról megfeledkezni.
 *Méconseiller, v. a. rossz tanácsot adni.
 *Méconstruction, f. rossz szerkezet.
 *Méconstruire, v. a. ir. rosszul építeni. [len.
 Mécontent, e, s. a. elégedet.
 Mécontentement, elégedetlenség; elégtelenség.

Mécontenter

Mécontenter, v. a. *elégedetlenné tenni*; 2. se —, v. r. *elégedetlenkedni*.
†Mécréance, f. *hitetlenség*; *istentelenség*.
Mécreant, e, a. *hitetlen*; *istentelen*.
Mécroire, v. n. ir. *nem hinni*.
Mé croyant, v. mécréant.
Médaille, f. *érem*, *emlékpénz*; fam. *c'est une tête à —, erőteljes vonású arc*; it. *c'est une vielle —, vén csoroszlya*; 2. *búcsu fillér*.
Médailleur, m. *érmész*, *éremképlő*.
Médallier, m. *éremszekrény*.
Médailliste, m. *éremgyűjtő*.
Médailon, m. *nyakérem*, *mellpénz*.
Médecin, m. *orvos*; — d'eau douce, *ügyetlen orvos*; 2. fig. *gyógyszer*.
Médecine, f. *orvostudomány*; —légale, *törvénytörvényes* *gyógytan*; 2. *gyógyszer*.
Médeciner, v. a. *orvosságot rendelni*; *beadni*.
Médi'aire, a. bot. *közép . . .*; —al, e, a. *közép . . .*; impr. *lettre =e, közép betű*; —an, e, a. an. *közép . . .*; *veine —e, középpér*; —ante, f. mus. *középhang*; —astin, m. an. *mellgátor*; —at, e, a. *közvetett*; =ement, adv. *közvetve*; —ateur, trice, s. *közben járó*; —ation, f. *közben járás*; —atiser v. a. *közvetíteni*.
Medica'go, m. bot. *csigacső*; —l, e, a. *méd. orvosi*; 2. vertu =e, *gyógyerő*; =ment, m. *méd. orvosság, gyógyszer*; —mentaire, a. *méd. gyógy . . .*; —menter, v. a. *méd. gyógyszert beadni*; it. *rendelni*; 2. se =, v. r. *gyógyszert bevenni*; —menteux, se, a. *gyógyító*; —stre, m. *kuru-zsoló*; —tion, f. *gyógyszer hatása*; 2. *gyógymód*.
Médici'nal, e, a. *gyógyszerek*; —nier, m. bot. *ebvész*.
Médio'cre, a. *középszerű*; 2.

Médipontin

bien —, *rossz*; *csekély*; homme —, *korlátolt elméjű*; —ment, adv. *középszerűen*; 2. *félig*; —crité, f. *középszerűség*; 2. *értelmetlenség*; —nner, v. a. arch. *összehasonlítani*; *összevetni*.
Médipontin, m. mar. *kötélhágcsó*.
Médire, v. n. ir. *rágalmazni*, *megszólalni*.
Médi'sance, f. *rágalmazás*; *rágalom*; 2. *rágalmazó*; —sant, e, s. a. *rágalmazó*.
Médita'tif, ve, s. a. *elmélkedő*; —tion, f. *elmélés*, *elmélkedés*; 2. *csöndes ima*.
Méditer, v. a. *elmélkedni*, *elmélni*; *gondolkozni*; 2. v. n. *szándékozni*; dév. *csöndesen imádkozni*.
Méditerrané, e, a. géo. *földközi*; abs. —, f. *földközi tenger*.
Médium (—ome), m. fam. *középút*; *eszköz*; phys. *vezető közeg*; bot. *csemetyűke*; mus. *középhang*.
Médius (—iuce), s. a. an. *középuj*.
Médoc (—oke), m. *fényes kavics*; com. *vin de —, francia vörös bor*.
Médullaire (—dul-), a. an. *velő . . .*; *membrane —, velőhártya*.
Médule, f. bot. *fabély*.
Méduleux, se, a. bot. *bélyes*.
*Méduser, v. a. *megrémíteni*.
Méfaire, v. n. ir. *kárt okozni*; *ártani*.
Méfait, m. *gonosz tett*.
Méfiance, f. *bizalmatlanság*; p. la — est la mère de sûreté, *higgy, de lásd kinek*.
Méfiant, e, s. a. *gyanakodó*.
se Méfier, v. r. *gyanakodni*; *bizalmatlankodni*.
Méga-céphale, m. ent. *egyetlen gyaponc*.
Mégarde, f. *vigyázatlanság*; 2. par —, adt. *meggondolatlanul*.
Mégarien, ne, a. fig. *irigy, gonosz*.
Méger, m. agr. *majoros*; *feles gazda*.

Mélano'carpe

Mégère, f. myth. *Megéra*; fig. *házsártos, gonosz nő*.
Mégie, f. *irhászat*.
Mégir, mégisser, v. a. cham. *csávázni*.
Mégisserie, f. cham. *irhászat*.
Mégissier, m. cham. *irhász, lágyvarga*.
*Mégouvernement, m. *rossz kormány*.
*Mégouverner, v. a. *rosszul kormányozni*.
Mégue, m. econ. *zsendice*.
Méhaigner, v. *estropier*.
Meigle, mègele, m. agr. *csákánykapa, hegyes kapa*.
Meilleur, e, a. *jóbb*; 2. le —, la —e, *legjobb*; it. m. *bu-vons du —, igyunk a legjobból*; p. le — n'en vaut rien, *fabatkát se ér*.
Meistre, mestre, m. *főárboc*.
Méjan, m. t. t. *corbeille à —s, osztályos kosár*.
Méjurer, v. n. *rosszul ítélni*.
†Méla-dermie, f. méd. *sárgaság*; —gastre, a. h. n. *fekete hasú*.
Mélage, m. cart. *vegyítés*.
Mélam, m. chi. *mélam*; —ine, f. chi. *mélamdék*; —pie, f. bot. *kék üstökű fintor*; —pyre, f. bot. *csormolya fintor*.
Mélancoli'e, f. méd. *mélakór, búkór*; 2. *búskomorság, mélabú*; se —er, v. r. *mélázní, búsongni*; —que, a. *búskomor, mélabús*; 3. *mélázó; szomorú*; =ment, adv. *búsongva, stb*.
Mélandre, m. icht. *csíkos spár*.
Mélange, m. *vegyülék, elegy*; fig. *egyveleg*; bonheur sans —, *háborítlan boldogság*; 2. *vegyítés*; —s, litt. *elegyművek*.
Mélanger, v. a. *vegyíteni*; 2. se —, v. r. *vegyülni*.
Mélangiste, m. did. *elegyítő*.
Mélano'carpe, a. bot. *fekete bogyós*; —caule, a. bot. *fek. szárú*; —céphale, a. h. n. *fek. fejű*; —cère, a. *fek. szarvú*; —cerque, a. *fek. farkú*; —graphite, m. minér. *irla csillám*; —phyle,

Mélasse

Mélo'die

Ménage

a. bot. *fekete levelű*; —ptère, a. h. u. *fekete szárnyú*.
Mélasse, f. *szörplé*.
Mélastome, m. bot. *fekete áfonya*.
Mélée, f. *kéztusa, összecsapás, összeverekedés*; 2. *verekedés*; 3. fig. fam. *civakodás*.
Mélène, f., vulg. *maladie noire*, f. méd. *sárgaláz*; 2. chir. *vérgomba*.
Mélequée, f. *naszpolya*.
Méler, v. a. *vegyíteni, összekeverni*; *keverni*; — le vin, *bort hamisítani*; vin —é, *hamisított bor*; fig. — la fusée, *összekuszálni*; — une serrure, *zárt elcsavarni*; 2. fig. *egyesíteni*; — l'agréable à l'utile, *hasznost a szükségesséssel*; 3. *compagnie* —ée, *elegy társaság*; II. se —, v. r. *vegyülni*; 2. *összekapni, túsára kelni*; fig. se — de qch., *vmibe avatkozni*.
Melet, m. icht. *földközi kalászhall*.
Melette, f. icht. *küsz*; 2. v. mélet. [*fenyű*].
Mélèze, laryx, m. bot. *vörös-méli'anthe*, m. bot. *pataikai méhfű*; —ca, v. *mélisque*; —crate, m. *mézes víz*; —de, f. vét. *takony*; —lot, m. bot. *szagos lóhere, molyfű*; —net, f. bot. *szeplén*; —nite, f. minér. *szurokkő*; —oration, v. *amélioration*; —que, f. bot. *léhapot*; —sse, f. bo. *méhfű*; = *ordinaire*, *citromszagú méhfű*; = *des bois, mozsárvirág*; = *calament, hegyi méhfű*; = *du punaise, poloskavész*; —tire, f. minér. *mézkő*.
Melli'er, m. bouch. *kérőgyomor*; —fère, a. bot. *méztermő*; —fication, f. écon. *mézkészítés*; —fique, a. h. n. *abeille* =, *gyűjtőméh*; —flu, e, a. *mézdús*; fig. style =, *édeskés irány*; —niotes, m. pl. ent. *göröncsér hernyászok*.

Mélo'die, f. mus. *dallam, zöngelem*; fig. *zengzet*; —dieusement, adv. *dallamosan, zöngzetiesen*; —dieux, se, a. *dallamos, zöngzeties*; —dique, a. *énekelhető*; —diquement, adv. *énekelhetően*; *—diste, m. *dallos*; —dramatique, a. th. *dalszínműi*; —dramaturge, m. *dalszínműíró*; —drame, m. *dalszínmű*; iron. *héros de* =, *színműhős*; —graphie, m. *hangjegyzíró*; —graphie, f. *hangjegyzírás*; —mane, s. *szenvedélyes zenekedvelő*; —manie, f. *zeneszenv*.
Melon, m. bot. *dinnye*; —sucré, —sucrin, *sárgadinnye*; —d'eau, *görög d.*; —brodé, *cserhéju d.*; tranche de —, *d. szelet*; perr. —, *parókatok*; —gène, v. *aubergine*; —ifère, a. *dinnyetermő*; —iforme, a. *d. alakú*; —née, f. bot. *koronástok*; —nier, m. *d. árus*; —nière, f. *d. föld*.
Mélose, f. chir. *kutaszolás*.
Mélote, f. *gyapjas juhbőr*.
Mélouable, a. *dicséretlen*.
Mélursus (-suce), m. z. *méhészmedve*.
Mélusine, f. *házsártos nő*.
Mémarchure, f. vét. *menü-lés*.
Mambra'ne, f. an. *hártya*; bot. *hám*; —neux, se, a. *hártyás*.
Membre (man-), m. *tag*; 2. fig. *tagtárs*; arch. *oszloptag*; rész; gr. *beszédrész*.
Membré, e, a. *il est bien* —, *jól termett*.
Membriolet, m. *tagocska*.
Membru, e, a. fam. *izmos, vaskos*.
Membrure, f. men. *keretdarab, foglalék*; charp. *fűrészelni való tőke*; com. *ölmérték*; mar. *hajóbor-dázat*; rel. *sajtódeszka*.
Même, a. *az, ugyanaz*; it. *hasonló*; 2. *moi* —, *magam*; cela s'entend de soi —, *önmagától értetődik*;

c'est la bonté —, *a megtesztült jóság*; 3. adv. *sőt*; 4. à —, adv. pop. *boire à — la bouteille, palackból inni*; 5. de —, tout de —, adv. *épügy, hasonlóul*.
†**Mèmement**, v. *même* (5).
Memento (mé-mein-), m. fam. *emlékeztetőjel*; cath. *megemlékező ima*.
Mémoire, f. *emlékezet, emle*; 2. *emléktehetség*; II. *emlékirat*; *kérvény*; 2. *számla, számla-jegyzék*; 3. *költség-jegyzék*; 4. pl. *napló*.
Mémorable, a. *emlékezetes, emlékezetreméltó*; *nevezetes*; —ment, adv. *emlékezetesen, stb*.
Mémorandum (-ome), m. *emlékkönyv*; *jegyzékek könyve*.
Mémoratif, ve, †*mémorant*, e, a. *megemlékező*; fam. *je n'en suis pas bien* —, *nem emlékszem jól*.
Mémorial, m. *emlékirat*; com. — de prix du change, *folyam-jegyzék*; 2. —, e, a. *emlék* ...; l'arithmétique —e, *fejszámolás*.
***Mémorialiste**, m. *emlékiratkészítő*.
†**Mémorieux**, se, a. *düsemlekezetű*.
Menaçant, e, a. *fenyegető*.
Menace, f. *fenyegetés*; —s en l'air, *üres fenyegetések*.
Menacer, v. a. *fenyegetni*; 2. fig. *nous sommes* —és d'un long hiver, *hosszú tél fenyeget minket*; 3. iron. *il nous* —e d'un gr. repas, *nagy ebéddel fenyeget*.
Menaceur, se, s. *fenyegető*; *fenyegetőző*.
Ménade, f. myth. *bacchans-nő*; fig. *c'est une vraie* —, *eszeveszett nő*; *douce* —, *sunya nő*.
†**Ménadure**, f. cout. *idézés*.
Ménage, m. *háztartás, gazdaság*; *mettre une fille en* —, fam. *leányt férjhez adni*; fam. *il a* — en ville, *szeretőt tart ki a városban*; *paine de* —, *házi ke-*

Ménagement

nyér; femme de —, *gazdasszony*; 2. *gazdálkodás*; *takarékosság*; fam. — de bout de chandelle, *gyufagazdálkodás*; *fillérkedés*; 3. il y a quatre —s dans cette maison, *e házban négy család lakik*.
Ménagement, m. *kimélet*; *kimélés*; *ovatosság*; sans —, *adt. leplezetlenül*; 2. *takarékosság*.
Ménager, v. a. *kimélni*, *megkimélni*; abs. il —e pour ses enfants, *gyermekének gazdálkodik*; 2. —q., *vkít kimélni*; *vkivel kiméletesen bánni*; *ügyesen vezetni*, *igazgatni*; 3. *kieszköztetni*, *szerezni*; *előkészíteni*; arch. — un escalier, *lépcsőt alkalmazni*; 4. se —, v. r. *magát kimélni*, *gondozni*; se — bien avec tout le monde, *mindenki-vel békében élni*.
Ménager, ère, s. a. *gazda*, *gazdasszony*; *gazdálkodó*; 2. pop. ma —ére, *feleségem*.
Ménagerie, f. écon. *baromakol*; *tyúkudvar*; 2. *állatkert*; ál. *sereglet*.
Menant, e, a. *vezető*.
Menastasia, f. méd. *méhgörcs*.
Mendiant, e, s. a. *koldus*, *kolduló*; cuis. quatre —s, *aszalt csemege*.
Mendicité, f. *koldusság*; 2. *koldus állapot*; *koldulás*; depôt de —, *szegények háza*.
Mendier, v. a. *koldulni*, *kéregetni*; 2. *rimázkodni*, *kunyorálni*.
Meneau, m. arch. *ablakkereszt*; *ablakfélkő*.
Ménechme, m. *hasonmás*; c'est mon —, *magammása*.
Menée, m. *fondorkodás*, *titkos csel*, *fogás*, *fortély*; chaud. *gyertya-mártás*; vén. — d'un cerf, *szarvas nyoma*; manuf. *szőr*.
Mener, v. a. *vezetni*; — une dame, *nőt kísérni*; p. c'est un aveugle qui mène l'

†Ménestre

autre, *vak vezet világtalant*; 2. *kísérni*, *hurcolni*; 3. *magával vinni*; 4. *bevezetni*; 5. fig. —q., *igazgatni*; *kalauzolni*; fam. —q. par le nez com. un buffle, *valakiből bolondot űzni*; —mal q., *valakivel roszul bánni*; 6. —qch., *vezetni*, *igazgatni*, *intézni*; — une vie oisive, *henye életet folytatni*; 7. — du bécaïl, *marhát hajtani*; 8. *kocsizni*; *hajtani*; *vinni*; 9. —q., *vkít bolonddá tenni*; *kecsegtetni*; *ámítani*; 10. *elbágyasztani*; *megrontani*; *nyomorba dönteni*; coutur. — boire, *tágan varrni*.
†**Ménestre**, m. *leves*.
Ménestrel, m. *vándordalnok*.
Ménétrier, m. mus. *hegedűs*; 2. *rosz hegedűs*, *cinogó*.
Menette, a. f. c'est une soeur —, *szentelkedő nő*.
Méneur, m. *vezető*; —d'ours, *medvetáncoltató*; fig. — de complot, *cinkos*, *kolompos*; 2. —, se, s. *dajkaszerző*; cart. — de ciseaux, *kártyavagdaló*; — se de table, *kártyaválogató nő*.
Méniane, f. arch. *erkély*.
Ménianthe, f. bot. *vidrafű*.
†**Ménil**, m. *szállás*, *tanya*; *falu*.
†**Menin**, m. *nemes apród*; fig. *kísérő*, *vezető*; —s de la mort, *fáklyavivők temetésnél*.
Ménin'ge, f. an. *agykér*; —gette, f. an. *agyhártya*; —ginite, f. méd. *agyhártyalob*.
Meningo'gastralgie, f. méd. *gyomorfájás*; —gastrique, a. méd. *flèvre* =, *epeláz*; —rrhée, f. méd. *agyhártyafolyás*.
Ménisque, m. opt. *domborhomorú üveg*.
Ménisse, m. bot. *holdruta-ozmund*.
Ménole, f., *fresniau*, m. écon. *köpiülő*.
Meno'loge, m. h. eccl. *vértanu-naptár*; —logie, f.

Mentir

méd. *hószámtan*; —rraghie, f. *vérfolyás*.
Menotte, f. fam. *kacsó*; 2. pl. *kézbilincs*, *perecvas*; fig. mettre des —s à q., *vkít akadályozni*; —r, v. a. *bilincselni*.
Mensal, e, a. *asztal*....; compagnon —, *asztaltárs*; 2. —e, a. f. ligne —, *a kéz középvonala*.
†**Mense**, f. *asztal*; *asztal-pénz*.
Mensole, v. clef (4.).
Mensonge, m. *hazugság*; —puant, *durva hazugság*; 2. fig. *tévedés*.
Mensonger, ère, a. *hazug*, *csalóka*; —gèrement, adv. *hazugúl*.
Menstru'al, v. *menstruel*; —ation, f. chi. *jöloldás*; méd. *havitisztulás*; —e, m. chi. *oszlátószer*; —el, le, a. méd. *havi*...; flux =, *havitisztulás*; 2. chi. *oszlató*, *oldó*.
Mensurabilité, f. géom. *mérhetőség*.
Mensurable, a. *mérhető*.
Mensuration, f. géom. *mérés*.
Mentagre, f. méd. *áll-sömör*.
Mental, e. a. *észbeli*; *benső*; —ement, adv. *bensőleg*.
Menterie, f. *hazugság*.
Menteur, se, s. a. *hazug*; p. il est — com. une oraison funèbre, *olyat hazud, mint a ház*; 2. *csalfa*, *csalóka*.
Menthe, f. bot. *menta*; —commune, *borsos menta*; —aquatique, *vizi menta*; —coq, *zöldmenta*; —frisée, *fodormenta*; —pouliot, *csombormenta*; la —sauvage, *bárzsingmenta*.
Mentiane, f. bot. *ostormén*.
Mention, f. *említés*, *megemlítés*.
Mentionner, v. a. prat. *megemlíteni*, *érinteni*.
Mentir, v. a. ir. *hazudni*; à ne point —, *az igazat mondva*; p. a beau — qui vient de loin, *messzünnen jöttek szabad hazudni*:

Menton

it. bon sang ne peut —, *vér nem válik vízzé.*
Menton, m. an. áll; fig. le-
 ver le —, *büszkélkedni*;
begyeskedni; secouer le
 —, *orrát fintorgatni.*
Mentonnier, ère (-to-), a. an.
 áll...
 †**Mentonnière**, f. állszalag;
 chir. állszorító.
Mentor (mein-), m, ment-ör;
tanácsadó, tanító.
Mentule, f. tengeri pióca.
Menu, m. cuis. étlap; gens
 de —, *pórias származású*;
 fam. se donner du —, *vi-*
gan élni; 2. adv. apróra;
 II. —, e, a. keskeny, vé-
 kony; *nyulánk*; écriture
 —e, *apró írás*; —bois,
aprófa; —e dragée, *ma-*
dárgöbecs; 2. fig. csekély,
jelentéktelen; —monnaie,
váltópénz; —s suffrages,
mellékjövedelmek; it. cuis.
aprólék; —es marchandis-
 ser. *rövid-árak*; —plaisir,
zsebpénz.
Menuail, le, f. *mindenféle ap-*
rópénz; 2. pêch. *apró ha-*
lak; 3. fam. *encsenbencs.*
Menufeuilé, e, a. bot. *vé-*
konylevelű.
Menuise, v. cendrée (ch),
 ménuaille (pêch.).
Menuiser, v. a. *asztalos-*
kodni.
Menuiserie, f. *asztalosság,*
aszt. mesterség; ouvrage
 de —, *orf. apró ékszerek*;
 2. *asztalosmű*; jard. *rácso-*
zat.
Menuisier, m. *asztalos.*
Menure, m. orn. *lantos ma-*
dár.
Menu-vair, m. bl. *szürke*
prém ezüst sisakvirágokkal
kék mezőben.
Mépartir, v. a. *két részre*
osztani.
Méphi'tique, a. chi. *fojtó,*
dögleletes; —tis (-tice), m.
 chi. *fojtólég*; —tiser, v. a.
dögleletesség, *fojtóvá ten-*
ni; —tisme, m. chi. *dög-*
leletesség.
Méplacer, v. a. *rosz helyre*
tenni.

Méplat

Méplat, e, s. a. *félíg lapos.*
 ***Méponctuer**, v. a. gr. *hibá-*
san pontozni.
 se **Méprendre**, v. a. ir. *téved-*
ni, elhibázni.
Mépris, m. *megvetés, ki-*
csinylés; 2. ord. pl. *sértő*
szavak; 3. au —, *adt. da-*
cára.
Méprisable, a. *megvetendő*;
megvetésre méltó; —ment,
 adv. *megvetőleg.*
 ***Méprisamment**, adv. *meg-*
vetőleg.
Méprisant, e, a. *megvető.*
Méprise, f. *tévedés, hiba.*
Mépriser, v. a. *megvetni, le-*
nézni.
Mer, f. géo. *tenger*; homme
 de —, *tengerész*; vent de
 —, *tengeri szél*; haute —,
sík tenger; la — *mugit, a*
tenger dübörög; p. labou-
 rer le visage de —, *falra*
borsót hányni; it. *szere-*
csent szappanozni; peint.
 vert de —, *tengerzöld.*
 †**Mercadent**, m. *tönkre ju-*
tott szatócs.
Mercandier, m. *húskufár.*
Mercantile, a. *kereskedelmi,*
kereskedői; —ment, adv.
kereskedelmileg.
 †**Mercantille**, f. *szatócsság,*
apró tűzs.
Mercelot, mercerot, m. com.
házaló kalmár.
Mercenaire, s. a. *napszámos,*
bérszolga; *zsoldos*; fig. *bé-*
renc; it. *bérszomjas, meg-*
vesztegethető; un témoin
 —, *fogadott tanu*; —ment,
 adv. *bérszomjasan, pénzért.*
 †**Mercénarité**, v. *vénalité.*
Mercerie, f. *apró-árú*; 2.
szatócs-céh.
Merci, f. *irgalom, kegyelem*;
 crier —, *kegyelmet kérni*;
 il est sans —, *irgalmatlan*;
 fam. je vous crie —, *bocsá-*
natot kérek; 2. m. *köszö-*
net; fam. voilà le grand
 — que j'en ai, *ez a köszö-*
net érette; 3. Dieu —, *há-*
la Istennek; 4. à la —,
adt. kegyelemre.
Mercier, ère, s. *szatócs, kis-*
kereskedő; 2. *házaló.*

Merise

Mercredi, m. *szerda.*
Mercure, m. chi. *higany*;
 2. astr. *hírnök*; 3. bl. *bí-*
borszín.
Mercurial, e, a. méd. *miel*
 —, *szélfűmész.*
Mercuriale, foirole, f. bot.
szélfű; 2. jur. *feddés*; 3.
 —s, *gabona-árjegyzék.*
Mercurialiser, v. gronder.
Mercuriel, le, a. pharm. *hi-*
ganyos; remèdes —s, ou
mercuriaux, higanyszerek,
Mercurification, f. chi. *ké-*
nesítés; —fier, v. a. chi.
kénesíteni.
Merdaille, f. pop. *gyermek-*
csoport.
Merde, f. pop. *szar*; com.
 couleur — -d'oie, *zöldes-*
sárga; 2. i. *menj a po-*
kolba!
Merdeux, se, a. pop. *pisz-*
kos, szaros; il sent son
 cas —, *rosz lelkiismerete*
van; 2. m. pop. *semmire-*
kellő.
Mardi-gère, m. ent. *gala-*
csár.
Mère, f. *anya*; p. il veut
 apprendre à sa — à faire
 des enfants, *a csirke oko-*
sabb akar lenni a tyúknál;
 pop. la —, *anyóka*; 2.
anyaméh; 3. fig. *ok*;
kezdet; *szülők*; 4. t. t.
 — des perles, *gyöngyház*;
 —perle, *gyöngycsiga*; jard.
anyató; 5. a. f. — goutte,
előlé; it. *legfinomabb táb-*
la-olaj; —laine, *hátgyap-*
ju; idée —, *alapeszme.*
Mérelle, f. *malomjáték.*
 ***Méréussir**, v. n. *kudarcot*
vallani.
Merger, m. agr. *kőrakás.*
Méri'anelle, f. bot. *kőtör*;
 —dien, m. astr. *délkör,*
delelő; gnom. *napóra*;
 —dienne, f. *déli nyuga-*
lom, déli álmom; 2. f. et a.
 f. astr. *délvonal*; —dio-
 nal, e, a. *délköri*; 2. s.
délszaki lakos.
Mérinos (-oce), m. *merino-*
juh; it. *merinokelme.*
Merise, m. jard. *vadcserez-*
nye.

Merisier

Merisier, m. jard. vadcese-
resznyefa.
Méritant, e, a. érdemes, ér-
demdús.
Mérite, f. érdem.
Mériter, v. a. érdemelni,
megérdemelni.
Méritoire, a. érdemes, juta-
lomra méltó; —ment, adv.
érdemesen.
Merlan, m. icht. fehérgadóc;
pop. — à frire, fodrász-
legény.
Merle, m. orn. rigó; —vert,
zöldike; — ordinaire, fe-
kete rigó; — doré, sárga
rigó, fam. c'est un fin —,
ravasz róka; it. à d'autres,
dénicheur de —, keress
magadnak más bolondot.
Merleau, m. fiatal rigó.
Merlesse, f. nőstény rigó.
Merlette, f. bl. láb- és csőr-
nélküli madár.
Merlin, m. mar. vitorlaru-
daló; bouch. bárd; litt.
boszorkánymester.
Merline, f. rigó-kintorna.
Merliner, v. a. mar. vitorla-
rydalóval megkötni.
Merlot, m. icht. szádla.
Merluche, f. pêch. tőkehal;
it. dorsgadóc; p. manger
de la —, minden rosztat tü-
relemmel elviselni.
Merlus (-uce), m. kis tőke-
hal.
Merlut, m. még. peau en —,
szőrével v. gyapjával szá-
rított bőr. [rés.
Merocèle, f. chir. combtö-
Mérodon, m. ent. böde.
Merrain (mé-), m. tonn. don-
gafa; vén. agancs szára.
Merveille, f. csuda, csuda-
mű; faire —s, csudát mi-
velni; bot. pomme de —.
magrúgó; 2. à —, adt. ki-
tünően, pompásan; 3. pas
tant que de —, fam. nem
igen; il ne l'aime =, nem
oly igen szereti.
Merveilleusement, adv. csu-
dálatosan.
Merveilleux, se, a. csudála-
tos, pompás; 2. kitünő; 3.
m. csudás, csudálatosság;
iron. piperkőc.

Mésachat

Mésachat, m. rosz. vásárlás.
Mésacheter, v. a. roszul vá-
sárolni.
*Mésadministrer, v. a. ro-
szul igazgatni.
Mésadou, m. écon. savóka-
nál.
Mésadvenance, etc. v. mé-
savenance, etc.
Més'air, m. man. félugrás;
—aise, v. malaise; —al,
m. conch. kürtcsiga; —al-
liance, f. balházasság;
—allier, v. a. rangján alul
házasítani; 2. se =, v. r.
rangján alul házasodni;
fig. magát lealacsonyítani.
Mésange, f. orn. cinege;
grosse —, barát-cinege;
bleue —, molnár cinege;
—tte, f. cinegefogó.
Més'arriver, v. imp. roszul
sikerülni; il vous mésar-
rivera de ce que vous avez
fait, rosz következése lesz
tettének; —aule, m. mel-
lékudvar; —avenance, f.
visszatetszés, kellemetlen-
ség; roszkövetkezés; —a-
venant, e, a. nem tetsző,
visszatetsző; —avenir, v.
n. imp. v. mésarriver;
—aventure, f. balsors, bal-
szerencse, baleset; —édi-
fier, v. a. boszantani; 2.
se =, v. r. meghotrány-
kozni; *—emploi, m.
rosz szokás; *—employer,
v. a. roszul használni;
*—enseigner, v. a. roszul
tanítani; —entendre, v. a.
roszul érteni; —entendu,
m. félreértés; —entère,
m. an. belfodor; —enté-
résie, f. méd. belfodorlob;
*—estimable, a. becsülésre
nem méltó; *—estime, f.
csékélylés; megvetés; *—e-
stimer, v. a. csékélyleni;
megvetni; —inférer, v. a.
helytelenül következtetni;
—intelligence, f. félreér-
tés; egyenetlenség; —in-
terpréter, v. a. félreérteni;
félremagyarázni.
Mésire, m. méd. májlob.
Meslouable (mè-), a. fed-
dendő.

Mestice

*Mésobserver, v. a. roszul
figyeln.
Mésoffre, m. csekély ígérés.
Mésoffrir, v. n. keveset
ígérni.
Mésocarpe, m. h. n. haspa-
rások; —scélocèle, f. méd.
belsőrv.
Mésoyage, m. agr. kapálás.
Mespile, m. bot. naszpolyafa.
Mespilos (-loce), m. bot.
naszpolya.
Mesquin, e, a. zsugori, fil-
lérkedő, fukar; 2. sze-
gény, nyomorgó, szegényes;
szűkkeblű; —ement, adv.
fukarul, stb.
Mesquinerie, f. fukarság,
zsugoriság.
Message, m. hír, üzenet;
megbízás; 2. leirat.
Messenger, ère, s. küldött,
hírnök.
Messagerie, f. posta hivatal;
2. posta-helyiség; 3. posta-
kocsi; gyorskocsi.
Messe, f. cath. mise; ouïr
la —, misét hallgatni;
sonner la —, misére ha-
rangozni; dire la —, mi-
sét mondani; haute —,
nagy mise; petit —, csön-
desmise; première —, reg-
geli mise; pop. enfant de
— de minuit, kicsapongó
ember.
Messéance, f. illetlenség;
balhelyzet.
Messéant, e, a. illetlen, il-
lemtelen.
Méseseoir (mé-çoar), v. n.
illemtelennek, illetlennel
lenni; roszul állni; cet
ajustement ne vous mes-
siéra pas, ez öltözet jól
fog önnek állni.
Messer, v. a. misét mondani.
†Messerie, f. vidék, táj.
Messidor, m. h. de F. ara-
táshó (a francia köztársá-
ság 10. hónapja június
19-től, jul. 18-ig).
Messier, v. garde-cham-
pêtre.
†Messise, m. úr.
Messotier, m. pop. mischa-
daró.
Mestice, v. métis.

†Mestivage

Méta'carpe

Mètre

†Mestivage, m. jur. búza-
tized.

Mestre, m. mar. főárboc;
2. †— de camp, lovassági
ezredes; †— d'école, isko-
lamester.

†Mestrie, v. science.

†Mesuage, m. com. mezei
lak.

Mesurable, a. mérhető.

Mesurage, m. mérés; expl.
— d'une mine, bányamé-
rés; 2. mérésdíj.

Mesure, f. mérték; — de
capacité, köbmérték; fig.
n'avoir qu'un poids et
une —, mindenkivel egy-
formán bánni; arith. —
d'un nombre, tényező; 2.
mérték; prendre la —,
mértéket venni; 3. t. t.
arch. donner des —s, ki-
mérni; fig. être hors de
—, képtelennek lenni;
mettre q. hors de —, vkit
sodrából kihozni; mus.
űteny; poét. versmérték;
4. fig. intézkedés; rend-
szabály; rompre les —s
de q., vkit útjában meg-
gátolni; ne point garder
de — avec q., kimélette-
nül bánni; 5. à — que,
szerint...; hoz... ké-
pest; 6. outre —, sans —,
adt. módfölött, szerfölött.
Mesurément, adv. meggon-
dolva, ovatosan.

Mesurer, v. a. mérni; ki-
mérni, megmérni; — des
yeux, szemnézni; 2. fig.
intézni, rendezni; 3. se —,
v. r. megmérkőzni (vki-
vel).

Mesureur, m. mérő; expl.
— des mines, bányamérő.

†Mésus, mésusage, v. abus.

Mésuser, v. abuser.

Métail, m. érvegy.

Métairie, f. agr. majorság.

Métal, m. pl. métaux, érc;
— noble, nemes érc; — de
fonte, öntött érc; — natif,
termésérc; pince —, ton-
bak; fond. harangvegy.

*Métalent, m. tehetséghiány.

Métalyse, f. gr. okmáslat.

Métall'ité, f. érctulajdon-

ság; —ifère, a. fémtartal-
mú; —iforme, a. fémala-
kú; —ique, a. fém...,
fémi; num. science =,
éremtudomány; fin. =s,
fémértékű állampapírok;
—isation, f. ércezés; —i-
ser, v. a. ércelni; —ochi-
mie, f. fémvegyészet; —o-
graphie, m. fémleíró; —o-
graphie, f. fémtan; ércis-
me; —urgie, f. kohászat;
—urgiste, m. érctudós.

Méta'carpe, m. an. kézkö-
zép; —morphosable, a.
átváltoztatható; —mor-
phose, f. átváltozás, át-
alakulás; —morphoser, v.
a. átalakítani; átváltoztat-
ni; 2. se =, v. r. átala-
kulni; —phore, f. rhét.
hasonképlet, szóvirág;
—phorique, a. hasonképle-
tes, átvitt értelményi;
=ment, adv. képleg, átvitt
értelményben; —phrase, f.
áttétel, átírás; —phraste,
m. szószerinti fordító;
*—physicaille, f. nyomo-
rult alapbölcslem; —phy-
sicien, m. érzéktüli böl-
cselő; —physique, f. phil.
alapbölcslem; 2. a. érzék-
tüli; alapbölcselmi; —phy-
siquer, v. n. alapbölcslem-
mel foglalkozni; —plasma,
m. gr. szóváltoztatás;
—stase, f. méd. áttétel;
—thèse, f. gr. vizsálás.

Métayer, ère, s. majoros.

Méteil, m. agr. kétszeres.

Métempsycose (-tamp-ci-
köz), f. phil. lélekvádor-
lás.

Météo're, m. légtünet, légtü-
nemény; fig. tünemény;
—rique, a. bot. időérző;
minér. pierre =, légkő,
lebvás; —risation, f. phys.
légkövüllés; —risé, e,
a. méd. puffadt; —risme,
m. méd. puffadás; —rite,
v. —rique (minér.), —ro-
graphie, f. phys. lebrajz;
—rolithe, v. —rite; —ro-
logie, f. phys. légtünettan;
—rologique, a. id. jár.tani;
légtüneti; —rologue, m.

légtünetfigyelő; —roman-
cie, f. légjóslat; —rono-
mie, f. légtünetkutatás;
—roscope, m. astr. csil-
lagtávcső; 2. légmérő;
—roscopie, f. légmérés,
légkutatás.

Métho'de, f. tanmód, tan-
modor; phil. mód, mód-
szer; 2. szokás; —dique,
a. módszeres, rendszeres;
=ment, adv. módszeresen,
rendszeresen; —disation,
f. módszeresítés; —dolo-
gie, f. did. módszertan;
—dologique, a. módszerta-
ni; —nique, f. bot. di-
csőke.

Méticu'le, f. gyötrellem, szo-
rongás; —leusement, adv.
aggályosan, szorongva;
—leux, se, a. aggályos,
nyugtalan, szorongó; —lo-
sité, f. aggályosság, nyug-
talanság, aggodás.

Métier, m. mesterség; 2.
ügyesség; 3. fig. foglalko-
dás; il a le coeur au —.
hévvel űzi foglalkodását;
p. que chacun fasse son
—, kiki a maga mestersé-
gét űzze; fam. elle est du
—, kurválkodik; 4. t. t.
— de tisserand, szövőszék;
pât. forgácsfánk; 5. céh.

Métis, se (-tis-), s. a. vegy-
faj (indus- és fehértől);
exl. korcs.

Métisage, m. écon. viszón-
keverés.

†Métivage, mestivage, mé-
tive, m. aratás.

†Métivier, m. arató.

Metle, m. bot. tülevelűfa.

Méto'no-masie, f. rhét. név-
fordítás; —nymie, f. rhét.
névcsere; szócsere; —ny-
mique, a. névmáslati;
—pe m. arch. gerendaköz.

Métopo'mancie, f. arc-, hom-
lokjósítás; —mancien, ne,
s. arc-, homlokjós.

Métourné, e, a. t. t. elcsa-
vart, görbe.

Métralgie, f. méd. méhfáj-
dalom.

Mètre, m. litt. versmérték;
2. vers, költemény.

Métrio'pathe

Métrio'pathe, s. a. *egykedvű*;
—pathie, f. phil. *egyked-
vűség*.
Métrique, a. litt. *versmérté-
ki*; 2. s. *versmértan*.
Métrite, métritie, f. méd.
anyaméhlob.
Métro'bate, m. mil. *útmérő*,
lépésrovó; —cèle, f. méd.
anyaméhseérv; —logie, f.
mértékisme; —logique, a.
mértéktani; —manie, s.
litt. *rimdiühönc*; —manie,
f. *rimdiüh*; —mètre, m.
mus. *ütemmérő*; —pole,
f. *főváros*; —politain, e,
a. *érseki*; église =, *érseki
egyház*; —stère, m. chir.
császárvágás.
Mets (ê), m. *étel*.
Metttable, a. *kordható, hasz-
nálható*; fig. *meglehetős*.
†Mette, f. jur. *határ*.
Metteur-en-oeuvre, m. lap.
*ékszerész, drágakő-fog-
laló*; fig. *a ki idegen esz-
méket használ föl*; —en-
page, m. impr. *tördelő*;
(közönségesen): *metrompás*.
Mettre, v. a. ir. *tenni, állít-
ni, föltenni*; — de l'eau
dans le vin, *borba vizet
tölteni*; — du bois au feu,
fát tűzre rakni; — le feu
à sa maison, *házát föl-
gyújtani*; — une chemise,
inget fölvenni; — un ma-
lade au lit, *beteget lefek-
tetni*; — q. du rang des
péchés oubliés, *vkiről vég-
képen megfeledkezni*; —
tout en usage, *mindent el-
követni*; jur. — la main
au pis, *kezét szivére tenni*;
— q. à l'aumône, *vkít kol-
dusbotra juttatni*; fam. —
le feu aux affaires, *a dol-
gokat összebonyolítani*; it.
— q. en feu, *vkít tűzbe
hozni*; — à fin, *bevégezni*;
fig. — de l'eau dans son
vin, *beljebb szedni a gyep-
lőt*; — en droit, *följogo-
sítani*; — en terre, *elte-
metni*; — bas, *elleni*; — à
mal, *elcsábítani*; — en
rouge, *vörösre festeni*; II.
t. t. agr. — en labour, *föl-*

Meuble

szántani; mar. — à la
voile, *tengerre kelni*; — à
terre, *partra szállni*; joail.
— en couleur, *hamis gyön-
gyöknek színt adni*; man.
— ses dents, *a csikófoga-
kat elhányni*; III. se —,
v. r. se — auprès de q.,
vki mellé állni; se — en
danger, *magát veszélynek
kitenni*; se — en frais,
magát költségbe verni; s—,
öltözködni.
Meuble, a. agr. *porhanyó*;
prat. biens —s, *ingó va-
gyon*; II. m. *butor*; —s de
cuisine, *konyha-edények*;
se mettre dans ses —s,
szobát bebutorozni; mettre
une femme dans ses —s,
nőt kitartani; 2. coll. *bu-
torzat*; prat. —s, *ingóva-
gyon*.
Meubler, v. a. *bútorozni*;
cave bien —ée, *jól ellátott
pince*; fig. elle a la bouche
bien —ée, *szép fogai van-
nak*; 2. abs. cet étoffe —e
bien, *e kelme jól illik bu-
torokhoz*.
Meuglement, meugler, v.
beuglement, beugler.
Meulard, m. coutel. *nagy
köszörűkő*; —e, f. *közép-
nagyságú köszörűkő*.
Meulardeau, m. *fenkő*.
Meule, f. *malomkő*; 2. t. t.
köszörűkő; agr. *boglya*;
asztag; épingl. *tűkorong*;
jard. — à champignon,
gomba-ágy; lap. *vágóko-
rong*.
Meuleau, m. *kis köszörűkő*.
Meulerie, f. *malomkővágás*;
it. *malomkővágó műhely*.
Meulette, f. agr. *petrence*;
kalangya.
Meulier, m. *malomkő-faragó*.
Meulière, f. pierre de —,
malomkő; 2. *malomkő-bá-
nya*.
Meulon, m. sal. *sórakás*.
Méum (-ome), m. bot. *med-
vetalpfű*.
Meunerie, f. *molnárság*; mol.
lakás; *magtár*.
Meunier, m. *molnár*; 2. ent.
csótán, svábbogár; 3. —ère,

Miche

f. *molnárné*; orn. v. cor-
neille.
Meurt-de-faim, m. *éhenkő-
rász*.
Meurtre, m. *gyilkosság*; ölés;
fig. crier au —, *igazságtal-
anság ellen kifakadni*; it.
il se défend com. d'un
meurtre, *makacsul ta-
gadja*.
Meurtrier, ère, s. *gyilkos*;
2. —ère, f. fort. *lőrés*; 3.
a. *gyilkos, vérengző*.
Meurtrir, v. a. *zúzni, hor-
zsolni*; *összezúzni*; még.
puhítani; 2. se —, v. r. *zú-
zódni*; *törödni*.
Meurtrissure, f. *zúzás, kék
folt*; bot. *törődés*.
Meute, f. coll. ch. *falka*.
Mévendre, v. a. com. *veszte-
getni*.
Mévenir, v. n. *roszul sike-
rülni*.
Mévente, f. *vesztegetés*; 2.
pangás.
†Mex (mek-ce), m. féo. *job-
bágytelek*.
Mézaïl, m. bl. *sisakrostély*.
Mézéréon, v. garou.
Mezzabout (mé-dza), m.
mar. *vészvitorla*.
Mezzanin (mé-dza), m. mar.
közép-árboc.
Mezzanine (mé-dza), f. arch.
félemelet; 2. —s, *félab-
lak*.
Mi (partiale), fél...; kö-
zép...; 2. adt. à — che-
min, *félútján*; 3. la — jan-
vier, *január fele*.
Miasmatique, a. *gerjes*; ra-
gályos.
Miasme, m. méd. *ragály*;
gerj.
Miaulant, e, a. *nyávogó*.
Miaulement, m. *nyávogás*.
Miauler, v. n. *nyávogni*.
Mica, m. minér. *csillám*;
kőüveg.
Mica'océ, e, a. minér. *csillá-
mos, csillámszerű*; —cique,
a. *csil. tartalmú*; —chiste,
v. schiste.
Mice, f. cout. *fél, fele*.
Michaut, m. pop. il fait son
—, *szunyókál*.
Miche, f. boul. *kenyérke*.

Miché

Miché, m. pop. *ostoba, mulya, hüle*; it. *kurafi*.
 Michon, m. pop. *pénz*.
 Mic-mac, m. *cseleskedés, cselszövés, cselfogás, fortély*.
 Micocoulier, m. bot. *celtis*; baies de —, *celtis bogyó*.
 Micro'cosme, m. did. *kisvilág*; —logie, f. *pepecselés*; —logue, m. *pepecselő*; —mètre, m. *kicsinymérő*; écon. *gyapjumérő*; —scope, m. *górcső*; —sco-pique, a. *nagyító*.
 Midi, m. *dél*; en pleine —, *világos nappal*; 2. géo. *dél*; à —, *délfelé*.
 Mie, f. *morzsa*; — de pain, *kenyérmorzsa*; 2. —, v. *bonne*; v. *amie*.
 †Miège, m. cout. *fele (vminék)*.
 Miel (-èl), m. *méz*.
 Mielleusement, adv. *mézesen*.
 Mielleux, se (mi-èl-), a. *mézes*; fig. *mézes-mázos*.
 Mien, ne, a. *enyém*; 2. un — frère, *egy testvéreim közül*; 3. m. *magamé*; les —s, *rokonaim*.
 Miette, f. *morzsa*; 2. *falatka*; 3. dim. ma —, *galambocskám*.
 Mieux, adv. *jobban*; le —, *legjobban*; il chante — qu'elle, *jobban énekel mint ő*; p. — vaut tard que jamais, *jobb későn, mint soha*; courir à qui —, *versenyt futni*; 2. a. m. on ne peut rien imaginer de — que..., *jobbat már nem lehet képzelni, mint...*; 3. m. il a changé en —, *jóra fordult*; p. le — est l'ennemi du bien, *a mi sok, az megárt*.
 Mièvre, a. fam. *pajkos, csintalan*; —ment, adv. *pajkosan, stb.*
 Mièvrerie, mièvreté, f. fam. *pajkosság*; 2. *csinta'anság*; *dévajság*.
 Mi-glaive, m. *harcbárd*.
 Migma, m. pharm. *keverék, elegy*.

Mignard

Mignard (-ar), e, a. anc. v. *mignon*; auj. fam. *cincifinci, szégyenkes*; 2. m. *nyalkafi, nyalka*; peint. *erőltetett, keresett*; —ement, adv. *gyöngéden, kényesen*; 2. *begyeskedve*; —er, v. a. *elkényesztetni*; fig. style trop —é, *túlságosan mesterkélty irány*; 2. se =, v. r. *elkényesedni*; elpuhulni; —ise, f. fam. *finomság, gyöngédség*; *takarosság*; 3. *cifrálkodás, nyalkaság*; *mesterkéltségek*; 4. pl. se laisser prendre aux —s d'une femme, *nő bájai által hálóba kerülni*; 5. jard. *tollas szegfű*.
 Mignon, ne, a. *kedves, takaros*; *csinos*; *argent* —, *megtakarított pénz*; *péché* —, *kedvenc bűn*; 2. m. fam. *kedvenc*; it. —, ne, s. *kedves*; —nement, adv. *kedvesen, stb.*; —et, m. bot. *réti lóhere*; —nette, f. *finom csipke*; com. *finomra tört bors*; jard. *csillagszegfű*; pop. *borravaló*; h. n. *éjlepe*.
 †Mignot, e, a. *csinos, kedves*; enfant —, *elkényesztetett gyermek*; femme —e, *szégyes nő*; —ement, adv. *csinosan, stb.*; —er, v. a. pop. *elkényesztetni*; 2. se =, v. r. *elkényesedni*; —ie, f. fam. *módosság*; —ise, f. fam. *hizelgés, aljas nyájaskodás*.
 Migraine, f. méd. *fejköszvény*.
 Migrane, f. h. n. *teknős botrog*.
 Migration, f. — des peuples, *nép-vándorlás*; h. n. — des oiseaux, *madarak költözése*.
 Migratoire, a. *vándorlási*.
 Mijaurée, f. m. p. *csicsós, csicsomázott*.
 Mijoter, v. a. cuis. *pörkölni*; 2. fig. fam. v. *mignoter*.
 Mil (mil), a. v. *mille*.
 Mil, bot. v. *millet*. [kata.
 Milabre, m. ent. *katica, fűs-*

Mille'pède

Milan, m. orn. *kánya*; —noir, *csirkésző kánya*; —aigle, *kelecsén*; 2. —, ou: faucon marin, *ráró*; —eau, m. orn. *kányafi*; —elle, f. orn. *nöstény kánya*.
 Miliaire, a. méd. *kölsded*; fièvre —, *pörsláz*; phys. glandes —s, *kölesmirigy*.
 Miliasse, f. *kukoricakása*.
 Mili'ce, f. †*hadügy*; 2. *katonaság*; 3. *néphad*; *honvédség*; *polgárkatonaság*; fig. il est soldat de la —, *nem viszi többre*; —cien, v. *milice* (3.).
 Milieu, m. *közép*; point du —, *központ*; 2. au — du royaume, *az ország közepén*; Dieu est au — de nous, *Isten köztünk van*; 3. le — de l'été, *a nyár fele*; it. il vit au — des plaisirs, *élvekközt tölti életét*; 4. phys. *közeg*; 5. *középut*; fig. *mód, útmód*.
 Militaire, a. *katonai*; *hadi*; 2. m. *kátóna*; —ment, adv. *katonailag*.
 Militante, a. f. théo. *küzdő, harcoló*.
 *Militariser, v. a. *katonává tenni*.
 *Militarisme, m. *katonai rendszer*.
 †Militer, v. n. pal. fig. *vitatkozni*.
 Mille (mil), a. *ezer*; 2. év-számnál: ce fut en mil huit cent quarante huit, *1848-ban történt*; 3. szám-talan, sok; s'enfuir à tous les —s, *pokolba kotródni*; pop. menteur com. tous les —s, *orcátlan hazug*; II. m. *mértföld*.
 Mille'canton, m. pêch. *sügérvadékk*; —feuille, f. bot. *cicfark*; —aquatique, *vidra cikkszar*; —fleurs, eau de —, m. *tehénhúgy*; —graine, v. *piment*; —greux, m. bot. *savar*.
 Millénaire, a. *ezer...*; 2. m. *évezred*.
 Mille'pède, m. h. n. *rinya*; —pertuis, m. bot. *linka*;

Millerine

—ret, m. mod. rakott rancú fodor.
 Millerine, f. agr. kölesföld.
 Millet, m. bot. köles; bouillie de —, köleskása; méd. kásahimlő, kanyaró; p. o'est un grain de — dans la gueule d'un âne, adtál Uram esőt, de nincs köszönet benne.
 Milli'ade (mi-), f. évezred; —liaire, s. a. mértföldkő; —arde, m. ezer millió; —asse, f. fam. tömérdek-ség, roppant szám; —ème, a. ezredik; 2. s. a. ezred-rész; —er, m. ezer; 2. à =s, par=s, adt. ezerszám-ra; II. ezer font; —ère, f. agr. kölessel bevetett föld; —on, m. millió; —onième, a. milliomodik; 2. milliomodrész; —onnaire, s. a. milliomos.
 †Mi-lods, m. pl. jur. adás-vevési illeték.
 Milort, m. h. n. gyűrűs kigyó.
 Milouin, m. orn. grönlandi réce.
 Milphose, f. méd. szemször-hullás.
 Mime, m. mimjáték; it. mímész.
 Mimer, v. a. — un discours, beszédet mimjátékkal követni.
 Mimeuse, mimose, f. bot. érzike.
 Mimique, a. mimleges; méd. ösztönszerű; 2. f. mím-tan.
 Mimo'graphie, m. mím-költő; it. író; —graphie, f. mím-leírás; mím-tan; —graphique, a. mím-tani; —logie, f. mímelés; —logue, m. mímelő.
 Mimose, m. minér. dolerit; 2. bot. v. mimeuse.
 Minalbe, a. fam. nyomoruságos, siralmas.
 †Minage, m. cout. véka-adó.
 Minauder, v. n. szépelegni, begyeskedni; —ie, f. ord. pl. szépelgés, begyeskedés.
 Minaudier, ère, v. mijaurée.
 Mince, a. vékony; fig. revenu bien —, sovány jöve-

Mincer

delem; esprit —, csekély értelem; mine —, jelentéktelen arc.
 Mincer, v. a. szétmorzsolni; szét-darabolni.
 *Minceur, f. vékonyság.
 Mine, f. arc, ábrázat; külső; juger à la —, külsőről itélni; 2. arc-kifejezés; 3. arcjáték; II. bánya; ouvrier des —s, bányász; it. v. alkony, ér; réteg; 2. érc; —native, természetes; fig. 3. art. fort. akna, tűzakna; fourneau de la —, akna-kamra.
 Miner, v. a. fort. aknázni; 2. aláásni; fig. le chagrin a —é sa santé, a harag megemészté egészségét.
 Minerai, m. minér. érc; fém; bocarder le —, ércet zúzni.
 Miné'ral, m. ásvány; 2. —, e, a. ásványos, ásványi, érces; eau =e, ás-víz; règne =, ásvány-ország; suc =, gyulam; —ralisable, a. fém-síthető; —ralisateur, m. fém-sítő; —ralisation, f. alch. meg-ércesülés; fém-sítés; —raliser, v. a. chi. fém-síteni; —raliste, v. minéralisateur; —ralogie; f. did. ásványtan; —ralogique, a. ásványtani; —ralogiste, ou: —ralogue, m. ásványász; —ralurgie, v. minéralogie.
 Minéro'graphe, m. ásvány-leíró; —graphie, f. ásv.-rajz.
 Minerve, f. myth. Minerva; fig. fam. il a pris cela de sa —, ezt agyából szedte.
 Minet, te, s. cica, cicuska; 2. —te, f. briq. homoksajtár.
 Mineur, m. expl. bányász; guer. aknász, tűzaknász.
 Mineur, e, s. a. jur. kiskorú; 2. a. kisebb, csekélyebb; call. caractères —s, kis betűk; mus. ton —, lágy hang.
 Mineure, f. log. altétel; écol. vetélkedés.

Minoterie

Mingrelin, e, s. gyöngé, erőtlen ember.
 Miniature, f. parányfestés; it. festmény; fig. c'est une jolie petite —, csinos kis teremtes.
 Miniaturiste, m. parány-festész.
 Minicule, f. apró részecske, parányi rész.
 Minière, f. bánya, ércakna; 2. ércanya.
 Minime, a. parányi, csekély; jelentéktelen; peint. couleur —, sötétbarna szín.
 *Minimité, f. legkisebb rész.
 Minimum (-ome), m. math. legkisebb érték.
 Ministère, m. hivatal; —public, államügyész; théo. — des autels, egyházi hivatal; 2. szolgálat; 3. ministeri hivatal; 4. ministerium.
 Ministériel, le, a. ministeri, le parti —, kormánypárt; jur. officiers —s, hatósági hivatalnokok; 2. m. un —, kormánypárti; —lement, adv. ministerileg.
 Ministre, m. eszköz; la peste, la guerre, la famine sont les —s de la vengeance divine, a dögvész, háború, éhség az isten bösze eszközei; pol. — d'État, államminister; 3. követ; 4. lelkész; cath. plebános; orn. sármány.
 Ministrerie, f. zárdafőnökség.
 Minium (-ome), m. chi. ólompir.
 Minnesinger (minné-cinegre), m. litt. szerelemdal-nok.
 Minois, m. fam. arcocska.
 Minon, v. minet.
 Minoratif, ve, a. méd. —, remède —, gyöngé has-hajtó.
 Minoration, f. méd. gyöngé has-hajtás.
 *Minorer, v. a. kisebbíteni.
 Minorité, f. kisebbség; 2. kiskorúság.
 Minoterie, f. liszt-kivitel; ennek helyisége.

Minotier

Minotier, m. lisztkereskedő.
 Mintrir, v. n. h. n. cincogni.
 Minuit, m. éjféli; la messe de —, éjféli mise.
 Minuscule, a. gr. lettre —, kis betű.
 Minutaire, m. jur. okirat-gyűjtemény.
 Minute, f. perc; 2. je reviens dans une —, azonnal visszajövök; fig. c'est un homme à la —, nagyon pontos férfiú; cuis. cotelettes à la —, gyorsított szeletek; II. fogalmazvány; jur. eredeti okirat; call. apró írás; géom. tervrajz; méc. fogaskerék; 2. i. —! lassabban! hátrább az agarakkal!
 Minuter, v. a. jur. fogalmazni; fig. vmit tervezni.
 Minuterie, f. horl. percmutató.
 Minutie (-cie), f. csekélység, apróság; szörszálhasogatás.
 Minutiusement, adv. kicsinyesen, kicsinykedve, kislelkűen.
 Minutieux, se, a. kislelkű; kicsinyeskedő; esprit —, babráló.
 Mioche, m. pop. fiucska.
 Mi-parti, e, a. félig...; robe — e de rouge et de noir, félig piros, félig fekete szoknya; les avis sont —s, a vélemények két részre oszlanak.
 Miquelot (mi-klo), m. kol-duló zárandok; fig. pop. faire le —, álszentelkedni.
 Mirabelle, f. jard. sárga dob-zó (kerek szilva).
 Mirable, v. admirable (3).
 Miracle, m. théo. csuda; 2. ext. c'est un — de vous voir, önt ritkán lehet látni; 3. c'est un — de l'art, a művészet ne továbbja; h. de F. cour des —s, csudatánya; 4. à —, adt. pompás, kitűnő.
 Miracifique, v. merveilleux (2).
 Miraculeusement, adv. csudálatosan, csudásan.

Miraculeux

Miraculeux, se, a. csudálatos; 2. bámulatra méltó; rendkívüli.
 Miraculiser, v. n. csudát művelni; 2. csudálatossá tenni.
 Mirage, m. phys. légtükrözés; délibáb.
 Miralet, m. icht. tükrös rája.
 Mirauder, v. a. pop. figyellel v. mereven nézni vkit v. vmit.
 Mire, f. arq. irányzó, célgomb; v. guidon (3.); fig. ce n'est pas là son point de —, nem ez a szándéka; artil. irányzék; 2. ch. agyar; géom. lejt mérszer.
 Miré, e, a. ch. sanglier —é, vadkan fölfelé hajlott agyarral.
 Mirement, m. mar. la terre est en —, a part magasabbnak látszik (ködben).
 Mirer, v. a. célózni; — un oeuf, tojást vizsgálni; fig. il mirait cette place, vágyott ez állomás után; 2. se —, v. r. magát tükörben nézni; le paon se — dans sa queue, a páva büszkélkedik farkával; fig. tetszelegni.
 Mirifique, v. admirable.
 Mirlicoton, m. jard. későn-érő sárga duránci barack.
 Mirliflore, m. nyalkafi; édelgő.
 Mirliton, m. mus. tilinkó.
 Mirmidon, m. fam. pöttön, kótyonfitty; it. okosdi, kotnyeles.
 Mirmillon, m. h. anc. sarlóviador.
 *Mirobolant, v. myrobolant.
 Miroir, m. tükör; glace de —, tükör-üveg; ce — farde, e tükör halványít; fig. un — de patience, a türelem mintaképe; ch. sneffszar; it. hold (őzfarán); chi. — d'âne, holdkő; cuis. oeufs au —, olasz rántotta; ent. pávapillangó; man. cheval à —, tükörszürke ló; opt. — ardent, gyújtó-üveg; riv. vízszine.

Misérable

Miroitage, v. miroitement.
 Miroitant, e, a. játszó színű.
 Miroité, e, a. v. miroir (cheval à —); icht. carpe —e, tükrös ponty.
 *Miroitement, m. színját-szás; tükröződés; tükörfény.
 Miroiter, v. n. színekkel játszani; tükröződni.
 Miroiterie, f. tükörkereskedés; tükörműhely.
 Miroitier, m. tükörcsináló; tükörkereskedő.
 Miroton, m. cuis. főtt mar-hahússzeletek mártással.
 Mirtil, m. mirtille, f. bot. áfonya.
 Mis, m. pal. pöriratok átadása; jour du —, átadás keltje; 2. —bas, viselt ruhák.
 Misaine, f. mar. alsó elővitorla; mât de —, előárboc; hune du mât de —, előárbockas.
 Misandrie, f. férjgyűlölet.
 Misanthrop'e, m. et a. embergyűlölő; it. mogorva; —ie, f. embergyűlölet; —ique, a. embergyűlöleti.
 †Miscellanées, m. pl. elegy.
 Miscibilité, f. did. vegyítettség.
 Miscibie, a. vegyíthető.
 Mise, f. kiadás; la — et la recette, kiadás és bevétel; 2. tétel; 3. ígéret; átígéret; 4. forgalom; kelet; fig. cette excuse n'est pas de —, e mentség nem érvényes; nouvelle —, pótösszeg; — à bord, rakodási költség; — à terre, kirakodási költség; — à prix, árszabás; jur. — en cause, idézés; — en accusation, vád alá helyezés; — en scène, színpadosítás; — en vente, áruba bocsátás; impr. — en pages, elrakás, elhelyezés, törés, (ívekre); 2. viselet, öltözés módja.
 Misérable, a. nyomorú, szerencsétlen; 2. gonosz, rosszakarátú; 3. nyomorult; rossz, silány; 4. s. szerencsétlen, szegény, boldog-

† Misérableté

talán; semmiházi, nyomorult; c'est une —, elvete-medett nő; —ment, adv. nyomorultan, stb.
 † Misérableté, f. nyomor, nyomorúság.
 Misère, f. nyomor; ínség; 2. teher, baj, alkalmatlanság; 3. tökéletlenség, gyarlóság; fig. nyomasztó teher, fáradságos munka; vallée de —, siralomvölgye; 4. ord. pl. nyomorúság, haszontalanság, csekélység.
 Miséréré, m. lit. az 50. zsoltár-ének; fig. je revien-drai dans un —, legott visszajövök; 2. méd. bél-köszvény, béldugulás.
 Miséricorde, f. könyörület; irgalom; 2. bocsánat; chanc. par la — de Dieu, Isten kegyelméből; être à la — de q., vkinek hatalmában lenni; 3. i. —! que vois-je? szent Isten! mit látok?
 Miséricordieusement, adv. irgalmasan, irgalomból, kegyelemből.
 Miséricordieux, se, a. irgalmas, kegyelmes.
 † Miseur, m. választott bíró.
 Misgurn, m. h. n. csík, halcsík.
 Miso'game, m. házassággyűlölő; —gamie, f. ház. gyűlölés; —gyne, m. nőgyűlölő; —gynie, f. nőgyűlölés; —messe, m. mise-gyűlölő; —phane, s. a. fénykerülő; —phanie, f. fényiszony; —pogon, m. szálggyűlölő; —polème, m. háborúgyűlölő; —psychie, f. élet-unalom.
 Mispickel, m. minér. mirenykova.
 Misque, m. ent. gerencsérhernyász.
 Missel (mi-), m. lit. mise-könyv.
 Missilance, m. orn. só-lyomfi.
 Mission (mi-), f. küldés, megbízás; meghatalmazás; 2. rélig. küldetés; 3. coll. hitkövetség, térítőség.

Missionnaire

Missionnaire, m. térítő, hit-térítő.
 Missive, f. et a. f. körlevél; levél.
 Mitaine, f. fejes keztyű; p. cela ne se prend pas sans —, nem lehet fölfűni; it. ce sont là des —s à quatre pouces, bolond hiszi azt, ed higgye; 2. leveles keztyű; verr. bádogkeztyű.
 † Mitan, m. pop. középpont.
 Mite, f. ent. nyű, pondró; — domestique, sajtatka; — des boeufs, marhaatka.
 Miter f. pêch. vidralyuk.
 Mithrax, m. lap. csilkova.
 † Mithridate, m. pharm. ellenméreg; fig. vendeur de —, szájfő.
 Mitigatif, ve, a. enyhítő.
 Mitigation, f. enyhítés.
 Mitiger, v. a. enyhíteni.
 Miton, m. karmantyú; fig. c'est de l'onguent — mitaine, mit se használ.
 Mitonner, v. n. lassan forrni; 2. v. a. — q. fam. vkit ápolni; it. cirókázni; — une affaire, ügyet ovatosan elintézni; 3. se —, v. r. magát kényesztetni.
 Mitonnerie, f. cuis. lassú forrás; 2. fig. v. cajolerie.
 Mitouche, v. nitouche.
 Mitoyen, ne (—ien), a. közép...; cloison —ne, közfal; espace —, köz hézag; fig. avis —, középút.
 Mitoyenneté, f. cout. határközösség.
 Mitoyenniste, m. mérsékelt.
 Mitoyerie (-toâ-rie), f. cout. közös kerítés.
 *Mitraillade, f. kartácsolás.
 Mitraille, f. ócskavas; guer. kartács; 2. aprópénz.
 Mitrailler, v. a. et a. guer. kartácsolni. [szóró.
 *Mitrailleuse, f. guer. golyó-Mitral, e, a. süveg alakú.
 Mitre, f. cath. püspöksüveg; — de carton, eretneksüveg; arch. fél egyenszög; boíte de —, rézsmérték.
 Mitré, e, a. cath. püspöksüveg. [állítani.
 † Mitrer, v. a. jur. bitófára

Modalité

Mitron, m. sütőlegény.
 Mitrule, f. bot. kucsmagomba.
 Mitte, f. árnyékszékőz.
 Miure, a. méd. pouls —, egyenlőtlen és gyöngülő ér-verés.
 † Mive, f. conf. szörp.
 Mixte, s. a. vegyes; fig. opi-nion —, különféle véle-mény.
 Mixtiligne, a. géom. vegyes-vonalú.
 Mixtion (miks-thion), f. pharm. vegyítés.
 Mixtionner, v. a. vegyíteni; vin —é, hamisított bor.
 Mixture, f. pharm. vegyíték, keverék; —cordiale, szir-erősítő.
 Mnémonique, f. emlézzet, emléktan; 2. a. emlé-szeti.
 Mnie, f. bot. csillagmoh.
 Mobil, m. et a. m. jur. don —, möringrés átengedése.
 Mobile, a. mozgatható, mozgó; fig. állhatlan, változó; esprit —, fogé-kony elme; adm. garde nationale —, mozgó őrsereg; 2. m. mécan. phys. mozgószer; fig. ind-ok, indító-ok.
 Mobiliaire, v. mobilier (2).
 Mobilier, m. coll. bútor; bútorzat, háziszerek; it. jur. ingó vagyon, ingóság; 2. —, ère, s. a. jur. ingó; saisie —ère, ingóságok le-foglalása.
 Mobilisable, a. milit. mozgósítható.
 Mobilisation (-cion), f. cont. v. ameublisement; mi-lit. mozgósítás.
 Mobiliser, v. a. v. amebli-r; 2. milit. mozgósítani.
 Mobilité, f. did. mozgathatóság; fig. állhatlanság.
 Mochlique (-kli-), a. méd. purgatif —, hathatós has-hajtó.
 Mococo, m. h. n. szögsárga majom.
 Modale, a. f. log. módozati, módbeli.
 Modaliste, v. modiste.
 Modalité, f. phil. módozat;

Mode

Modi'cité

Moins

log. meghatározottság; mus. alaphang.
 Mode, f. divat; fig. être à la —, kapós; 2. szokás; parent à la — de Bretagne, távol rokon; II. m. gr. mód; pol. — de gouvernement, kormányrendszer; mus. hangnem.
 Modelage, m. sculp. mintázás.
 Modèle, m. minta; mintakép; 2. fig. példánykép.
 Modeler, v. a. mintázni; 2. se —, v. r. alkalmazkodni.
 Modeleur, m. faïenc. mintász.
 Modénature, f. arch. párkányzat.
 *Modérantisme, m. mérsékelt kormányrendszer; ennek hívei.
 Modérantiste, m. mérsékelt párti.
 Modéra'teur, trice, s. fölügyelő, vezető, kormányzó; fig. békítő; 2. mec. szabályozó, mérséklő; —tion, f. mérséklés; = d'esprit, higadtság; 3. kevesítés, kisebbítés; leengedés; enyhítés.
 Modéré, m. mérsékelt párti; 2. —, e, a. mérsékelt, mértékes; fig. esprit —, higadt ember; —ment, adv. mérsékelve, mérsékletesen.
 Modérer, v. a. mérsékelni; enyhíteni; korlátozni; 2. se —, v. r. engedni; le temps s'est —é, az idő enyhült; magát mérsékelni; tartózkodni.
 Moderne, a. ujkori, ujkorbeli, mostani; 2. divatos; 3. adt. à la —, új ízlés szerint.
 *Moderniser, mieux: moderniser, v. a. divatszerűsíteni; 2. megújítani.
 Modeste, a. szerény; tisztes; 2. illedelmes, szemérmes, mérsékelt; couleur —, gyöngéd szín; —ment, adv. szerényen, stb.
 Modestie (-thie), f. szerénység; illedelmesség; 2. tisz-

tesség, emberség, illendőség, becsületesség.
 Modi'cité, f. csekélység, silányság, jelentéktelenség; —fiable, a. változtatható, módosítható; —ficatif, ve, a. gr. határozó; v. modifier; 2. m. meghatározó; gr. határozó; —fication, f. meghatározás, megszorítás, enyhítés; 3. did. módosítás, változtatás; —fier, v. a. meghatározni, enyhíteni, korlátozni, megszorítani; 4. did. módosítani; 5. változtatni; 6. se —, v. r. megváltozni.
 Modillon, m. arch. szarufő.
 Modique, a. csekély, mérsékelt; —ment, adv. mérsékeltten.
 Modiste, s. fam. piperkőc, pipere bolondja; 2. divatárus.
 Modius, v. boisseau.
 Modulation (-ci-), f. mus. hanglejtés, zengetés, zengzet.
 Modulateur, trice, s. mus. hanglejtő, zengető.
 Module, f. arch. oszlopmérték; érem átmérője; alg., géom. mértékminta.
 Modular, v. a. hanglejteni; zengetni; előadni; 2. se —, v. r. a hanglejtés szabályaihoz alkalmazkodni.
 Moelle (moa-le), f. an. velő; — du cerveau, agyvelő; bot. bély; minér. — de pierre, kövelő; fig. la — d'un livre, könyv java.
 Moell'eusement (moa-), adv. fig. velősen; —eux, se, a. velős; fig. erőteljes, nyomós; com. drap —, erős, tartós posztó; voix —se, kellemes, csengő hang; —on, m. carr. terméskő, bányakő; glac. —s, fövenykövek; —onaille, f. carr. kis terméskő; —onnier, m. carr. repesztő-ék.
 †Moeuf, v. mode (II.).
 Moeurs (meur-ce), f. pl. erkölcsök; 2. szokás, életmód; hajlam; mus. zene szabályai.

Mofette, v. moufette.
 Moges de morue, f. pl. pêch. gadóc belei.
 Mogilalisme, m. méd. ajakhangok kiejtésének nehézsége.
 Moi, s. én, engem, nekem; 2. (nyomatékból); faites — taire ces gens-là, hallgattassátok el ez embereket; 3. à —! segítség! 4. de vous à —, köztünk mondvá; 5. je l'ai vu —-même, saját szememmel láttam.
 Moidette, v. moilette.
 Moie, f. écon. rakás; agr. v. meule.
 Moignon, m. chir. csont, csontorka; jard. tő.
 Moilette, f. glac. nemezzel borított simítófa.
 Moinaille, f. fam. csuhás csöcselék.
 Moindre, a. kisebb; kevesebb; 2. csekélyebb; 3. alacsonyabb; 4. le —, la —, legkisebb, legcsekélyebb.
 Moindrement, v. moins.
 Moine (moa-ne), m. szerzetes; p. le — répond com. l'abbé chante, kutyaagazda, eb szolgálja; écon. ágymelegítő; forg. hólyagos hely; h. n. borjufóka.
 Moineau (moa-), m. orn. veréb; — vulgaire, házi veréb; — d'arbre, mezei veréb; — de jonc, nádi veréb; p. le — à la main vaut mieux que la grue qui vole, jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok; 2. a. m. cheval —, vágott füllű ló.
 Moinerie (moa-), f. szerzetesnép; it. szerzetesség.
 Moinesse, moinette, f. pop. szerzetesné.
 Moineton, moinillon, m. pop. barátocská.
 Moins, adv. kevésbbé; parlez —, beszéljen kevesebbet; je l'aime —, nem szeretem annyira; — belle que..., nem oly szép mint...; 2. rien —, il n'est = que sage, nem

Moirage

mondható okosnak; 3. non — que, ép úgy, ép oly ..., mint ...; 4. à — de, nem... mint; 5. à — que, hacsak; 6. au —, du —, legalább; 7. en — de rien, adt. rövideden, pillanat mulva; II. m. legkevesebb; le — que vous puissiez lui payer, a legkevesebb mit neki fizethetne ...; impr. szünjel.

Moirage, m. habosítás; habos fény.

Moire, f. com. habosselyem.

Moiré, e, a. habos; ruban —, habos szalag; 2. m. habos kelme.

Moirer, v. a. habosítani.

Moireur, m. habosító.

Mois (mo-â), m. hó, hónap; par —, havonkint; trois —, negyedév; six —, félév; 2. havi fizetés; havi-pénz; méd. v. règles.

Moise, f. charp. kötőfa; glac. keverőgamó. [tolni.]

Moiser, v. a. charp. pán-

Moisi, m. penészedés.

Moisir, v. n. et r. penészedni; 2. v. a. penésztetni.

Moissure, f. penész.

Moison, m. jur. felesbér; 2. drap. hosszúság; 3. akolafa.

Moissonnier, m. felesbérlő.

Moissine, f. venyigenyaláb szőlőfürtökkel.

Moisson, f. aratás; it. fig. 2. aratás ideje; 3. aratott jószág.

Moissonner, v. a. aratni; p. qui sème —e, ki mint vet, úgy arat.

Moissonneur, se, s. arató.

Moite, a. nedves, nyirkos.

Moiteur, f. nedvesség, nyirkosság.

Moitié (—thié), fele; 2. fél; à — prix, fél áron; 3. feleség; fig. c'est un homme — chair, — poisson, nincs szilárd jelleme; 4. à —, adt. félig; 5. de —, adt. felében.

Moitir, v. a. nedvesíteni.

Moka, moca, m. moka-kávé.

Molaire, meulière, mâche-lière, f. et a. f. —s, dents —s, zápfogak.

Molan

Molan, m. bot. disznóbab.

Môle, f. chir. méh-üszög; icht. malomköhal.

Môle, m. sarkantyúgát; men. minta-deszka.

Moleau, m. cham. első zsír.

Mole-bout, v. môle (f. icht.).

Moléculaire, a. phys. tömecs, részecs, elemi.

Molécule, f. phys. tömecs, részecs, tekecs; méd. ondó-állatka.

Molène, v. bouillon (3.).

Molequin, m. chi. acélzöld.

Môler, v. a. mar. szél előtt vitorlázni.

Molestation, f. zaklatás.

Moleste, a. zaklató.

Molester, v. a. zaklatni, bosszantani, alkalmatlankodni; v. vexer.

Molet, m. orf. fogócska.

Molette, f. man. sarkantyútaraj; horl. órakerék; expl. machine à —, járgány; lun. köszörűkerék; maréch. talpvérholt; pharm. peint. mozsártörő.

Moletter, v. a. glac. fényíteni, csiszolni.

Moliant, e, a. corr. lágy, nyulékony.

Molière, a. agr. terre —, agyagföld; dent —, zápfog; 2. f. malomköbánya.

Molusse, a. elpuhult, petyhüdt.

Molle, f. van., ton. fűzfavessző-köteg; abroncsköteg; icht. tengeri compó.

Mollé, m. bot. borscsérje.

Mollement, adv. lágyan; 2. fig. hanyagul, renyhén, petyhüdtén; 3. elpuhultan.

Mollesse, f. elpuhultság, renyheség, petyhüdttség; 2. fig. gyöngeség; 3. lágy-ság, puhultság; 4. bujaság.

Mollet (mo-lè), m. rojt, caf-rang; 2. an. lábikra.

Mollet, te, a. lágy, gyöngéd, finom; cuis. oeufs —s, lágy tojás.

Molleton (mol-), m. com. molton.

Mollette, v. molette (pharm.).

Mollice, f. com. selyemszerű lágy-ság.

Momie

Mollient, v. émolient.

Mollification, (mol-), f. lágyítás, hígítás; lágyulás, hígulás.

Mollifier (mol-), v. a. méd. lágyítani; hígítani; tumeur —é, lágyult kelés.

Mollipennes (mol-), m. pl. lágy röpüek.

Mollir (mo-), v. a. lágyulni, kásásodni; ces pommes mollissent, ez almák kásásodnak; 2. fig. ellankadni, elfáradni; mar. le vent mollit, a szél csöndesül; 3. fig. ingadozni; könnyen engedni; les troupes mollissent, a csapatok ingadoznak; mar. tágítani (kötelet); 4. v. a. — une voile, vitorlát megereszteni.

Molliteur (mol-), m. keserűséget elűző szer.

Molluscum (mol-come), m. méd. pattanás.

Mollusques (mo-), puhányok.

Molo, v. moleau.

Molosse, m. poés. anc. andalgó (versláb).

Molucelle, f. bot. csészekút.

Molve, m. icht. barnahátú gadóc.

Moly, m. bot. aranyszínű hágyma.

Molyb'date, m. chi. olany-savas só; —dène, m. olany; —dique, a. acide =, olany-sav; —dite, f. minér. ólomérc.

Mom, m. braunsveigi sör.

Momasser, v. a. agr. törni.

Momenet, m. z. ebfejű majom.

Moment, m. pillanat; adt. à tout —, szünet nélkül; du —, mihelyt; du — que, minthogy; en ce —, e pillanatban, jelenleg; par —, néha-néha; méc. hatány.

Momentané, e, a. pillanati; —ment, adv. pillanatilag.

Momerie, f. autref. álarcás-kodás; álruha; fig. szenvedés, tettetés.

Momie, mumie, f. mumia, holtaszat; fig. il est sec

Momification

Monaut

Mono'cline

com. une —, száraz, mint a gereblye.
 Momification, f. tetemszáritás; fig. összeaszás.
 Momifier, v. a. mumiává száritni; 2. se —, v. r. összeaszni.
 Momme, v. mom.
 Momordique, f. bot. magrugó.
 Momoul, m. orn. aranyfácán.
 Momus (—uce), m. gúnyisten.
 Mon, ma, a. mon fils, fiam; ma fille, leányom; mes jardins, kertjeim.
 Mona'caille, f. iron. szerzetes csöcselék; —cale, a. szerzetesi, =ment, adv. szerzetes módra.
 Mona'canthe, m. icht. kétfogú; —celle, v. helvelle; —chisme, m. szerzetesség; —daire, a. h. n. parányi; =s, m. pl. parányfélék; —de, f. phil. egymí; 2. h. n. termő parányok; —delphe, a. bot. egyfalkás; —delphie, f. egyfalkás növényzet; —disme, m. phil. egymiség; —diste, m. phil. egymiség híve; —dologie, f. phil. egymiségtan; —dologique, a. egymiségtani; —ndie, a. bot. egyporodás; —ndrie, f. bot. egyhíműség; —nthe, a. egyvirágú; —nthère, a. bot. egyportokos; —rchie, f. egyuralom, fejedelemség; 2. ország, birodalom; —rchi-que, a. egy-uralmi, egy-uri; †—rchiser, v. a. fejedelmesíteni; —rchisme, m. egy-uralás; —rchiste, m. egy-uraló; —rcholâtre, m. iron. fejedelem-imádó; —rcholâtrie, f. fejedelem-imádás; —rde, f. —rdin, m. bot. ápolka; —rque, m. egy-úr, fejedelem; —rchène, m. bot. örvénygyökér; —stère, m. zárda, monostor; —stier, m. zárda-apát; —stique, a. zárdai, monostori.
 Monaul, m. orn. pávafácán.

Monaut, a. m. félfülű.
 Monceau, m. rakás, halom; fam. avoir des —x d'une chose, bővelkedni vmiben.
 Mondain, e, a. világi; földi; 2. m. világi; —ement, adv. világiasan.
 Mondanité, f. dév. világi kéj; világi hiuság; világiság.
 Monde, m. világegyetem, világ; —physique, anyagi vil.; —moral, szellemi vil.; —idéal, eszményi vil.; 2. földteke; courir le —, a földet beutazni; venir au —, születni; mettre au —, szülni; —nouveau, ismert föld; nouveau —, Amerika; 3. emberiség; le — chrétien, az összes kereszténység; 4. emberek, nép; 5. oseléd-ség; népség; II. társadalom; le grand —, uri társaság; le petit —, köznép; de quel — venez-vous? mely földrésről jő? il sait bien le —, tud bánni az emberekkel; 2. icht. petit —, tüskéshasú; III. a. h. j. tiszta.
 Monder, v. a. tisztítani, tisztítani; kifejteni, kihántani.
 Mondicité, v. propreté.
 Mondificatif, ve, a. méd. tisztító.
 Mondification, f. méd. tisztítás.
 Mondifier, v. déterger.
 Mondrain, m. mar. fővenydomb.
 Monentéron, m. an. hurkabél.
 Monétage, v. monnayage.
 Moné'taire, a. système —, pénzrendszer; —tisation, f. értékszabás; papírpénz kibocsátása; —tiser, v. a. papírpénzt forgalomba bocsátani.
 Monial, e, a. dr. c. zárdai; —e, f. apáca.
 Monin, e, s. fig. majomarcu, ocsmány.
 Moniteur, m. intő, figyelmeztető, tanácsadó.

Monition, f. h. eccl. intés, figyelmeztetés.
 Monitoire, m. intő-levél, —irat; a. lettres —s, sürgelőlevél.
 Monitorial, e, a. intő.
 †Monnage, m. com. őrlés-jog.
 Monnaie (mo-), m. pengőpénz; —au-dessous du titre, becsérték alatti pénz; papier —, papírpénz; —de change, váltópénz; battre —, pénzt verni; fig. —, pénzt szerezni; p. —fait tout, mindent meggyőző a pénz; 2. aprópénz; p. payer q. de même —, tromfot tromffal ütni; 3. —, ou: monnaie, f. pénzverde.
 Monnayage, m. pénzverés; 2. pénzverő műhely; bányolóbér.
 Monnayer, v. a. pénzt verni, bányolni; 2. pénzíteni, kialakítani.
 Monnayeur, m. pénzverő; faux —, pénzhamisító.
 Monnier, m. orn. jegély.
 Mono'axifère, a. bot. egyfürtszárú; —baphie, f. egyszínűség; —céphale, a. egyfejű; —céros, m. z. egyszarvu; 2. icht. narvál.
 Monocle, m. opt. szemcsipető; h. n. kandics.
 Mono'cline, a. bot. nőshímes; —colorado, m. z. vörös bögönc; —corde, m. mus. zendmérő; —cotylédone, a. bot. egyszékű; —dactyle, a. h. n. egypatás; —delphes, m. pl. h. n. egyméhüek; —done, v. narval; —écie, f. bot. egy-laki; —émère, a. kérész; —game, s. a. jur. egytársú; —gamie, f. jur. egytársúság; —gène, a. páratlan; —gramme, m. névjegy, névvonás; —graphie, m. egyedrajzíró; —graphie, f. egyedrajz; —graphique, a. egy.rajzi; —gyne, a. bot. egyanyás; —logue, m. litt. magán-

Monôme

beszéd; —logique, a. magánbeszédi; —lope, m. bot. zákány; —machie, v. duel; —manie, f. méd. rögeszme.
 Monôme, m. alg. egytagzat, egytagu kitétel.
 Mono'pède, a. h. n. egylábú; —pétale, —phylle, a. bot. egylevelű; —pole, m. egyedáruság; 2. áru-adó; *—poler, v. a. egyedáruskodni; —poleur, m. egyedárus; 2. adóbehajtó; *—poliser, v. a. et n. egyedározni; —poliste, m. egyedárus; —ptère, m. icht. egyparásh.
 Monorchis (—kice), m. bot. kosbor.
 Mono'sperme, a. bot. egymagvú; —syllabe, a. gr. egytagú; —théisme, m. egyistenhívés; —théiste, m. egyistenhívő; —tone, a. egyhangú; peint. kifejezéstelen; —tonie, f. egyhangúság; —trèmes, m. pl. h. n. csörösök; —trope, m. bot. gazillat.
 Mons (monce), m. pop. úr.
 Monseigneur, m. méltóságos úr.
 Monseigneuriser, v. a. méltóságolni; 2. se —, v. réc. egymást méltóságolni.
 Monsieur (mo-cieu), pl. messieur (mè-cieu), m. úr; 2. házi úr.
 Monstre, m. h. h. szörnyeteg; csudaszült; fig. szörny; kegyetlen ember; 2. fig. rémkép, váz, rémség; 3. servir des —s, roppant nagyságu halakat föltálalni; poét. les —s des forêts, ragadozó állatok; 4. v. a. roppant, nagyszerű, óriási.
 Monstrueusement, adv. szörnyen, természetlenül; idomtalanul.
 Monstrueux, se, a. szörnyű, idomtalan; 2. rendkívüli, roppant; 3. természetellenes; fig. képtelen.
 Monstruosité, f. idomtalan-

Mont

ság; esetlenség; 2. szörnyűség; it. fig.
 Mont (mon), m. hegy; it. abs. —s, hegység; par —s et par vaux, hegyen-völgyön; —piété, zálogház; an. — de Vénus, gyönyördomb; guer. v. pagnote.
 Montage, m. fölhordás, föl rakás, fölhúzás (fáé stb.); ennek bére; — des bateaux, víz ellen hajózás; soier. fölkészítés.
 Montagnard, e, s. hegylakos; 2. orn. hamvas keselyű.
 Montagne, f. hegy; hegység, hegylánçolat; t. t. bleu de —, rézkék.
 †Montagnette, f. hegyecske.
 Montagneux, se, a. bérces, hegyes.
 Montain, m. orn. fenyőpinty; 2. —, e, a. bot. plante —, hegyi növény.
 Montaison (des truites), f. icht. pisztrángok ivása; fou de —, időnkinti örlési roham.
 †Montance, f. öszlet, összeg.
 Montant, m. oaszlop, karó, székoszlop, támasz; 2. öszlet, összeg; 3. ce vin a du —, e bornak zamata van; 4. várományos; fauc. prendre le —, magasra röpülni; jard. hajtás; mar. támasz, dúc.
 Montant, e, a. bateau —, fölfelé evező hajó; marée —e, dagály.
 Monte, f. man. hágatás ideje, helye, jegyzéke.
 Montée, f. lépcső; 2. pop. fok; faire sauter les —s à q., vkit a lépcsőn lelökni; 3. följárat; följárás; voilà une rude —, ez meredek följárat; arch. — de pont, híd emelkedése; fauc. föl-röpülés; coutur. nyakkivágás.
 Monter, v. n. fölmenni, —mászni, —lovagolni, —kocsizni; — à l'autel, oltár elé lépni; — à cheval, lóra ülni; it. lovagolni; — à nu, szőrén lovagolni;

Montmorisme

fig. — sur les planches, színészszé lenni; p. bien bas cherit qui trop hant —e, hidd el magadat, ha veszni akarsz; mal —é, roszkedvű; [2. áradni; fig. le sang lui est —é au visage, a vér arcába szökött; emelkedni; 3. szökkenni; le prix du blé est —é, a gabna ára szökkent; 4. növekedni; 5. tenni, rugni (—ra —re); cette somme —é à mille francs, ez öszszeg ezer frankra rúg; II. v. a. fölvinni, —húzni; 2. fölszerelni; — la garde, örre menni; fig. — une garde à q., vkit megpirogatni; 3. berendezni, ellátni; — une opéra, daljátékot betanulni; — une maison, házat bebútorozni; 4. összerakni; fig. — une cabale, ármányt koholni; — un bouquet, csokrot kötni; — un violon, hegedűt magasabba hangolni; 5. — sa dépense, kiadását szaporítani; 6. il avait la tête —ée, fejébe verette magának; III. se —, v. r. v. monter (v. n. 5.); 2. — en linge, magát fehérneművel ellátni; fig. — sur ses grands airs, fennen beszélni; it. tűzbe jönni; cet homme se —e aisément, könnyen megharagszik.
 Monte-ressort, m. agr. rugós csavar; horl. rugonyfeszítő.
 Monteur, m. arm. — eu blanc, puskaágy-műves; — équipeur, puska javító; horl. —, —boîtes, óratok-műves; lap. köfoglaló.
 Montgolfière, f. phys. lég-hajó, léggömb.
 Monticule, m. géo. hegyecske, domb.
 Montie, f. bot. semlyékhír.
 Montier, m. sóbánya-ügylő.
 Montivague, a. hegyek közt barangoló.
 †Montjoie, m. diadalhalom.
 Montmorisme, m. tányérnyalás.

Montoir

Montoir, m. lábitó (tőke v. kö a falusi fogadók előtt, melynek segítségével lóra ülhetni).

Montrable, a. mutatható.

Montre, f. óra; — à pendule, ingaóra; — de poche, zsebóra; — à carillon, zenélő-óra; — forcée, gyermek-óra; t. t. com. mostra, mutaték; 2. impr. mutatvány-ív; orf. kirakat; p. belle —, peu de rapport, sok zaj semmiért; 3. lóvásár; 4. hadvizsgálat; zsold.

Montrer, v. a. mutatni; mutogatni; fig. — le chemin, példát adni; pop. — son nez q. part, körültekinteni; — nézni; it. — le cul, kereket oldani; il — e la corde, végsőre jutott; 2. — du courage, bátorságot tanusítani; 3. bebizonyítani; kimutatni; 4. tanítani, oktatni; 5. se —, v. r. magát mutatni; mutatkozni; magát kitüntetni.

Montreur d'angles, m. arp. szögletmérték.

Montueux, se, a. hegyes.

Monture, f. paripa, hátasló; hátas állat; pr. qui veut aller loin doit ménager sa —, lassan járj tovább érsz; 2. t. t. — d'un bijou, foglaltvány; — d'un fusil, puska-ágy; — d'un scie, fűrészfa; — de l'épéron, sarkantyúszíj; — d'un miroir, tükör-keret; com. teher; orf. cikornyák.

Mont-voyau, m. h. n. lap-pantyú.

Monument, m. emlék, emlékjel; 2. —, —funéraire, síremlék.

*Monumental, e, a. emlék...; statue —, emlékoszlop.

†Mopse, m. h. n. öleb.

Moquable, a. gúnyolható.

Moque, f. méc. görgös csiga; bádog pohár.

se Moquer, v. r. gúnyolni, csúfolni, gúnyolódva ingerkedni; 2. gyalázni, megszólalni; megvetni; dacol-

Moquerie

ni; pop. il s'en — e com. de l'an 40, nem fog rajta semmi is; 3. abs. tréfálni; 4. se faire —, magát nevetéssé tenni.

Moquerie, f. gúny; gúnyolódás; 2. képtelenség.

Moquette, f. com. kenderbársony; ch. —s, őzhulladék; ois. csalmadár.

Moqueur, se, s. a. gúnyolódó, csúfoló; orn. —, ou merle cendré, sokszavúrigó.

Moqueusement, adv. gúnyosan, gúnyolódva.

Morailer, v. a. verr. nyújtani; maréch. — un cheval, lovat ajazni.

Morailles, f. pl. verr. nyújtófogó; maréch. ajazó vas, óncsiptető.

Morailon, m. serr. zárütköző, zárkapocs.

Moraine, f. et a. cham. dögyapjú; vét. végbélkukac; h. n. jegnesánc.

Moral, e, a. erkölcsi, erkölcs; 2. érzéktüli, érzékentüli; 3. m. erkölcs; —e, f. erkölcsstan; 2. szidás, feddés; 3. tanulság; =ment, adv. erkölcsösen, erkölcsileg; —isation, f. erkölcsösítés; —iser, v. n. erkölcsösösködni; 4. v. a. erkölcsösíteni; feddeni, leckézni; —iseur, m. erkölcs hirdető; leckéző; —iste, m. erkölcs tanító; —ité, f. erkölcsstan; 2. erkölcsiség; erkölcsi tanulság.

Morande, m. agr. töbeteg szőlő. [zó-halasztó.

*Morateur, m. halogató, hú-Moratoire, a. jur. lettre —, késlelvény; pal. intérêt —, késedelmi kamat.

Morbide, a. peint. chair —, gyöngéd és lágy hús; méd. beteges.

Morbidesse, f. peint. gyöngédség és lágyság.

Morbifique, a. méd. kór...; matière —, kór-anyag.

Morbilles, f. pl. méd. küteg.

Morbilleux, se, a. méd. küteges; fièvre — se, vörhenyláz.

Morbleu, i. teringettét!

Moreau

Morceau, m. darab; hacher en —s, darabokra vagdalni; 2. falat; doubler les —x, mohón enni; mus. zenedarab.

Morceler, v. a. szétdarabolni; szétmorzszálni; fig. style —é, darabos irány.

Morcellement, morcèlement, m. szétdarabolás; — d'un héritage, örökség szétforgácsolása.

Mordache, f. tűzfogó; t. t. szorítttyú; körömcsevar.

Mordacité, f. did. csipősség; it. fig.

Mordailleur, v. mordiller.

Mordancer, v. a. áztatni, maratni.

Mordant, m. clout. szorítttyú; dor. marószerszám; impr. csipített; 2. —, e, a. ch. harapós; fig. maró; csipős.

Mordaret, m. sell. aranyozott hámgomb.

Mordette, f. ent. cserebűly buba.

Mordiable, m. semmirekellő.

Mordicant, e, a. maró; fig. csipős.

Mordication, v. picotement.

Mordicus (-uce), adv. fam. soutenir — son opinion, makacsul ragaszkodni véleményéhez.

Mordienne, à la grosse —, adt. pop. teketória nélkül; — de vous! vigye el az ördög!

Mordillage, m. csekély harapás.

Mordieu, i. ezerördög!

Mordiller, v. a. könnyedén harapni.

Mordoré, e, a. téglaszín.

Mordre, v. a. harapni; marni; csipni; II. v. n. megharapni, beleharapni; coutur. — plus avant, bel-lebb öltetni; 2. feddeni, ócsárolni; il ne donne point à — sur lui, nem ad alkalmat feddésre; 3. rágalmazni.

More, -sse, s. mór; traiter q. de Turc à More, vkivel kíméletlenül bánni; gris de —, sötétszürke.

Moreau, a. m. man. cheval

Morelle

—, fekete ló; 2. abrakkosár.
 Morelle, f. bot. ebszölő, csu-
 csor; — furieuse, maszla-
 gos nadragulya; 2. orn.
 vízi varjú.
 Morène, f. bot. potnya.
 Moresque, a. mór...; danse
 —, mórtánc; peint. v. ara-
 besque.
 Morfil, m. coutel. él.
 Morfondre, v. a. meghidegít-
 ni; 2. se —, v. r. meghül-
 ni; boul. la pâte se mor-
 fond, a tészta kihül; fig.
 hiában várni vmire.
 Morfondure, f. maréch. ná-
 ta.
 Morganatique, a. éji, rejté-
 lyes; 2. mariage —, v. ma-
 riage.
 Morgane, f. éji látvány; 2.
 phys. les palais de la fée
 —, légekép.
 Morganitique, v. morgana-
 tique.
 Morgeline, aisine, f. bot. csi-
 rizes madárhúr.
 Morgue, f. gögös komolyság;
 visszatartó feszesség; 2.
 motozó helység fogházak
 bejárásánál; 3. hullaház.
 Morguer (-ghé), v. a. dacos-
 kodni; 2. merően nézni
 rabra.
 †Morgueur, m. rabmotozó;
 2. dacoskodó.
 Morgueux, se, a. dacos, meg-
 vető.
 Moribond, e, s. a. haldokló.
 Moricaud, e, s. a. fam. bar-
 na arcú.
 Morie, f. peau de —, dögbőr.
 Morigéner, v. a. nevelni;
 enfant bien — é, jól nevelt
 gyermek; 2. megtéríteni;
 3. se —, v. r. javulni.
 Morille, v. mitrule.
 Morillon, m. orn. kanálos
 réce.
 Morine, f. vét. marhavész.
 Morion, m. vasföveg; ent.
 futonc; lap. csehtopász.
 Morne, a. komor, sötételemű;
 fig. temps —, borult idő;
 bl. karika.
 Mornifle, f. pop. pofleves.
 nyakleves.

Morose

Morose, a. komor, mogorva,
 zord.
 †Morosif, ve, a. késedelmes,
 késlekedő.
 Morosité, f. mogorvaság, ko-
 morság, zordság.
 Morphée, f. méd. tűzfolt.
 Morphine, f. chi. szunyadék,
 mákonyvonat.
 Morphique, a. méd. altató;
 fig. unalmas.
 Morphnus, (-nuce), m. orn.
 saskeselyű.
 Morpho'logie, f. alaktan;
 —logique, a. alaktani;
 —manie, f. álomlátás.
 Morpion, m. h. n. lapostetű.
 Mors (mor, az s soha se hang-
 zik), m. man. zabola, zab-
 la; bot. — du diable, cson-
 ka gyökerű tikkantyú;
 verr. — de la felle, a fúvó
 cső vége.
 Morse, m. h. n. manát-roz-
 már; 2. pav. —s, rézsent
 sorú kövezet.
 Morsulis, m. pharm. hara-
 pocs.
 Morsure, f. chir. harapás;
 marás; — de puce, bolha-
 csípés.
 Mort, f. halál; poét. la —
 est sourde à nos cris, a ha-
 lál senkit se kímél; pr.
 point de remède contre la
 —, halál ellen nincs fü-
 kerthen; pop. il serait bon
 à aller quérir la —. jó vol-
 na halálnak; 2. kínos fáj-
 dalom; pharm. — aux
 rats, patkányméreg; 3. à
 —, à la —, adt. halálosan;
 combat à —, élet-halál
 harc; haïr à —, halálból
 gyűlölni; II. m. halott;
 pâle com. un —, halálsá-
 padt; la fête des —s, ha-
 lottak napja; 2. —. e, a.
 halott; c'est un homme
 —, vége van; it. halálfia;
 pop. il a la gueule —e, be-
 fagyott a szája; couleur
 —e, fakószínű; —eau —e,
 álló víz; peint. nature —e,
 csendélet.
 Mortadelle, f. olasz kolbász.
 †Mortailable, a. személy
 rabi.

Mortifier

†Mortaille, f. féo. örökszolgá-
 ság, személyrabság; 2.
 rabszolgaajog.
 Mortaise, f. charp. ereszték;
 horl. csaplyuk.
 Mortalité, f. halandóság;
 table de —, halottak jegy-
 zéke.
 Morte'gage, f. com. nem tel-
 jesen megrakodott hajó;
 —eau, f. mar. apály; fig.
 komor, tépelődő ember.
 Mortelle, v. (graine de) mou-
 tarde.
 Mortel, le, a. halálos; 2
 rendkívüli; douleur —le,
 iszonyú fájdalom; at-
 tendre deux — les heures,
 két hosszú óráig várakoz-
 ni; 3. halandó; 4. m. heu-
 reux —, boldog halandó;
 les —s, az emberi nem;
 —lement, adv. halálosan;
 2. durván, nagyon; offen-
 ser q. —, vkit érzékenyen
 megsérteni; 3. haïr —, ha-
 lálból gyűlölni.
 Mortellerie, f. kötörés.
 Mortellier, m. kötörő.
 Morte'paie, v. paie; — sai-
 son, f. com. pangás.
 Mort-gage, m. jur. holtzálog
 (midőn a hitelező húzza a
 jószág jöve'elmét, a nél-
 kül hogy az adósság tör-
 lesztődnék); 2. cont. ha-
 szonélvezet (jószágé, míg
 valamelyik testvér bizonyos
 árért meg nem veszi); it.
 zálog, melylyel elzálogosi-
 tott marhát váltanak ki.
 Mortier (-thié), m. arch. va-
 kolat; battre le —, vako-
 latot keverni; fig. fam.
 cette soupe n'est que du
 —, ez a leves valószínű pép;
 2. mozsár; artil. mozsár-
 ágyú; 3. éji lámpa.
 Mortifière, a. méd. halálos.
 Mortifiant, e, a. bántó, bo-
 szantó, epesztő, szomorító.
 Mortification (-cion), f. sa-
 nyargatás, önsanyargatás;
 2. bántás, boszantás, epesz-
 tés, szomorítás; dév. c'est
 la — de Dieu, ez Isten bün-
 tetése.
 Mortifier, v. a. cuis. puhíta-

Mortine

ni; chir. elzsibbasztani; 2. fig. — ses passions, szenvedélyeit elfojtani; 3. fig. bántalmazni, szomorítani, megkeseríteni; 4. se —, v. r. puhulni; fig. magát sa nyargatni.
Mortine, f. tan. mirtuslevelek a bőr kikészítéséhez.
Mort'ivre, v. ivre-mort; —né, e, a. halva született; —plain, m. cham. meszes gödör; —murs, m. pl. fond. pest-falak.
Mortuaire, a. halotti; drap —, szemfödél; extrait —, halotti bizonyítvány.
Morue, f. icht., com. gadóc, tőkegadóc; —salée, sózott gadóc; 2. — sèche, ou: —en bâton, tőkehal; habiller la —, a gadóc fejét levágni s beleit kiszedni; fam. queue de —, frakk.
Morve, f. takony; 2. vét. takony; jard. rothadás.
Morveau, morvieu, m. purha.
Morver, v. n. taknyosnak lenni; jard. rothadni.
Morveux, se, a. taknyos; nez —, taknyos orr; vét. cheval —, taknyos ló; 2. m. c'est un petit —, kis takonypóc.
Morvolant, m. blond. kuszma selyem.
Mosa, m. tejes pép.
Mosaïque, a. zsidó . . .; 2. f. t. t. rakmű, rak-kép, irombály; or de —, festő arany.
Mosaïquist, mosaïste, m. sculpt. rakműves.
Moscateline, —telline, f. bot. pézsmakocka gyöngy.
Mosch (mosk), m. bot. pézsmánárcisz.
Moschifère (mos-ki-), a. h. n. pézsmatermő.
Moscouåde, m. raff. nyers cukor.
Mosquée, f. mecset. [stique.
Mosquille, mosquito, v. mou.
Mostrée, v. savante.
Mot, m. szó; vieux —, elavult szó; —à deux entente, két értelmű szó; manger ses —s, érthetlennül beszélni; trancher le

Motacille

—, kereken kimondani; gros —s, gorombaságok; dire des —s nouveaux, trágárkodni; 2. szó, beszéd; fam. un —s'il vous plaît, kérem egy szóra; ne dire —, hallgatni; abs. fam. —! csitt! szót se! p. quand les —s sont dits l'eau bénite est faite, az egyszer kimondott szót nem lehet zsebbe tenni; 3. ár, ajánlat; il veut être payé à sont —, nem akar engedni az árból; 4. nyilatkozat, tanmondat, tanúlság; bon —, élces ötlet; —fin, finom kifejezés; 5. guer. jelszó; fam. il se sont donné le —, egyetértének; p. voilà le —de l'énigme, eltalálta a szeg fejét; 6. à ces —s, adt. e szavakra; en un —, adt. szóval, röviden; 7. —à —, —pour —, adt. szórúl szóra.
Motacille, v. hoche-queue.
Motelte, f. icht. folyami menyhal.
Moteur, trice, s. a. intéző (Isten); fig. kezdő, bujtogató; an. —s, moz-idegek; méc. mozgató erő; moz-dony; 2. a. f. mozgató.
Motif, m. indok; mus. alapeszme.
Motilité, f. did. mozgató tehetség.
Motion (-ci-), f. did. mozgás; 2. javaslat, indítvány; faire une —, indítványozni.
†Motionner, v. a. v. (faire une) motion.
Motionneur, —naire, m. indítványozó.
Motival, e, a. indokoló.
Motive, ord. motrice, v. moteur (2.).
Motiver, v. a. q., indokolni.
Motrice, v. moteur (2.).
Motte, f. agr. rög, göröngy; 2. a fák tövéhez tapadt föld; ton. —à brûler, cserszak; 3. †domb, földrakás; 4. pop. v. mont (de Vénus).
Mottée, f. agr. földhányás.

Moucheté

se Motter, v. r. ch. lapulni, meglapulni.
Motteur, m. tan. cserszak készítő.
Motus (-uce), i. csitt.
Mou, m. an. borjú v. bárány tüdő; mar. tág kötél-darab; 2. —s, h. n. puhá-nyok.
Mou, molle, a. puha, lágy; mar. vaisseau —, roszul vitorlázó hajó; fig. erőtlen, gyöngé; it. elpuhult; it. habozó; 2. m. mar. embraquer le —, kötelet feszíteni.
Mouchard, m. r. ndörkém.
Moucharder, v. n. kémkedni a rendőrség szolgálatában.
Mouche, f. h. n. légy; —des maisons, házi légy; —de la viande, döglégy; —parasite, bökcs; —bateau, uszka; —des galles, gyilkos darázs; —à feu, sz. János bogara; —vibrante, fürkész; p. faire d'une —un éléphant, szálkát gerendának nézni; il tombe des —s d'hiver, havazik; 2. rendörkém; fig. c'est une fine —, ravasz kópé; 3. t. t. mod. szépítő tapasz; pêch. csalétek; maréch. patkótört tömlő; méc. hajtó mű.
Moucher, v. a. vkinek orrát törölni; 2. koppantani, gyertya hamvát venni; —les câbles, köteleket tisztítani; 3. lesetni; fam. la police l'a fait —, a rendőrség szemmel tartatta; 4. se —, v. r. orrát kifújni; pop. il ne se —e pas du pied, nem oly ostoba minőnek látszik.
Moucherie, f. orrfúvás.
Moucherolle, f. orn. légykapó.
Moucheron, m. szúnyog; 2. gyertyahamu.
Mouchet, m. fauvette d'hiver, f. kenderike, kenderice; 2. v. émouchet.
Moucheté, e, a. h. n. v. tacheté; écon. blé —é, üszökös búza; escr. fleuret —é,

Moucheter

gombos vitor; 2. icht. *csont-hal*; *pettyes gyík*.
Moucheter, v. a. *pettyezni, tarkázni*; v. n. jard. *pettyesedni*.
Mouchette, f. arch. *párta, korona*; *charp.*, men. *párkánygyalú*; 2. —s, pl. *koppantó, hamvvevő*.
Moucheture, f. *pettyesség*; *petty*; it. h. n.; arch. *apró diszitmények*; chir. *köpülés*.
Moucheur, m. th. *lámpagyűjtő*.
Mouchoir, m. *zsebkendő*; — *de cou, nyakkendő*; v. *fichu*; *briguer le —, férfi kegye után versenyezni*; *refuser le —, férfi ajánlatát visszaútasítani*.
Mouchon, m. *mouchure*, f. *lekoppantott gyertyahamu*; 2. *kifűtt takony*.
Moudre, v, a. *örölni*; fig. — q.. *des coups, vkit megdöngetni*; or *moulu, festő-arany*.
Moue, f. *arcfintorgatás*; *faire la —, orrát fintorgatni*; fig. fam. *faire la —, duzzogni*.
Mouée, f. vén. *szarvasvér* (*melyet kenyérrel és tejjel vegyítve vadászebeknek adnak*).
Mouéter, v. n. h. n. *mekegni*.
Mouette, f. orn. *sirály, csülkő*; — *blanche, halászká*.
Mouetter, v. *muetter*.
Moufelettes, v. *moufettes*.
Moufette, *mofettes*, f. minér. *súlyos lég, pára*; expl. *bányaalég*; h. n. —, ou: *enfant du diable, szagos görény*.
Mouflard, e, s. *posók*.
Moufle, f. *†fejes keztyű*; v. *mitaine*; 2. m. *méc. görögös csiga*; chi., ém: *hőtok, dugla*; serr. *kapocs*; 3. pop. *gamba*.
Mouffler, v. a. q. pop. *vkinek orrát száját befogni*.
Moufettes, f. pl. *plomb. forrasztartó*.
Mouflon, m. h. n. *vad juh*; it. *ennek bőre*.
Mouillade, f. falv. *dohányázatás sós vízzel*.

Mouillage

Mouillage, m. *horgonytalaj*; — *hely*; corroy. *bőrök áztatása*.
Mouille, i. mar. *horgonyt vess!* 2. f. agr. *réti forrás*.
Mouillé, m. *vizesség*.
Mouille-bouche, f. jard. *citromkörte*.
Mouillée, f. pap. *rothadt rongyok*.
Mouillement, m. cuis. *főlesztés*; 2. *nedvesítés*; *áztatás*.
Mouiller, v. a. *áztatni*; *nedvesíteni*; — *du linge, öblögetni*; la *rivière —e les murs, a folyó locsolja a falakat*: p. *se couvrir d'un drap —é, ötölni-hatolni*; it. *kopasz mentségeket fölhozni*; poule —é, *gyáva, nyúlfi*; gr. — les L et les I, az L és I betűket lágyan hangoztatni (*ly, ny*); jard. *öntözni*; mar. — *l'ancre, horgonyt vetni*; 2. se, — v. r. *megázni*.
Mouillette, f. *kenyérszeletkék mártogatáshoz*.
Mouilloir, m. *rokkacsészecske*; pap. *áztató teknő*; it. *enyvüst*.
Mouillure, f. *nedvesítés, áztatás, locsolás*.
Mouisseau, m. mar. *kötélzsinag*.
Moulage, m. *malomgépezet, molna*; it. *malompénz*; écon. *famérés*; it. *mérő pénz*; fond. *lemintázás*.
Moulant, m. *molnárlégény*.
Moulard, v. *cimolée* (2.).
Moule, f. h. n. *kagyló*; — *de rivière, folyam k.*; — *commune, mitill*; — *perce-pierre, kőfúró csiga*; — *gyöngycsiga*; 2. *öntő minta*; rompre le —, *a mintát szétzúzni*; fig. fam. le — *en est rompu, páratlan a maga nemében*; p. cela ne se jette pas en —, *ez nem megy túl-túl módjára*; artif. — *de lardon, rajka burok*; batt. d'or, *lapító minta*.
Moulé, m. impr. *nyomtat-*

Mourant

vány; pop. *lire le —é, könyvből olvasni*.
Moulée, f. *fensár*.
Mouler, v. a. *önteni*; *mintázni*; lettre —é, *nyomtatott betű*; it. *nyomtatványhoz hasonló írás*; p. il *croit tout ce qui est —é, szent írásnak hiszi, mit nyomtatva lát*; arch. *colonne —é, vakolatszobor*; 2. se —, v. r. *sur q., vki után képződni*.
Moulerie, f. fond. *öntőde*.
Moulette, f. *kis kagylóteknő*.
Mouleur, m. *mintász, idomász*; — *en sable, gipszelő*; — *de bois, famérő*; chand. *mintá öntő*.
Moulière, f. *pêch. csigafogás*; t. t. *ér malomkerékben*.
Moulin, m. *malom*; — *à vent, szélmalom*; — *à bras, kézi malom*; — *à foulon, kallómalom*; — *à forge, hámor*; pop. *jeter son bonnet par-dessus les —s, magát mindenben túltenni*.
Moulinage, m. soier. *selyem elkészítése a selyemmolnán*; 2. *örlés*.
Mouliner, v. a. jard. *túrni, vájni*; ais —é, *szúette deszka*; soier. — la *soie, selymet elkészíteni a selyem-molnán*.
Moulinet, m. *malmocska*; 2. *forgantyú, kalantyú*; *korcsolya*; *kereszt sorompó*; mon. *nyújtó gép*; meun. *szélmalom-kerék*.
Moulineur, —nier m. soier. *selyemsodró*.
†Moult, (-lt), adv. *igen*; sok.
Moulu, e, v. *moudre*.
Moulure, f. arch., men. *párkány, párkányzat*.
Mouquette, f. tourn. *csont-henger*.
Mourailles, *mourailon*, v. *morailles*, etc.
Mourant, e, a. *haldokló*; fig. yeux —s, *szenvedélyteljes sóvár tekintet*; men. *scier en —, rézsentesen fűrészelni*; peint. *couleurs —es, halvány színek*; 2. m. *haldokló*.

†Mourette

†Mourette, f. ma —, *kincsem, galambom*.
 Mourgon, m. orn. *bukdár*.
 Mourine, f. icht. *raja*.
 Mourir, v. n. ir. *meghalni*; p. *mauvaise herbe ne meurt point, ehcsont össze-forr*; — en l'air, *akasztófára jutni*; faire — q., *ki-végeztetni*; p. le renard mourra dans sa peau, *kutyából nem lesz szalonna*; 2. (túlzások:) — de chaud, de froid, d'impatience, *nagy meleget stb. kiállani*; il pensa — de rire, *azt hitvé hogy megpukkad nevettében*; vous me faites —, *ön nagyon zaklat*; 3. *elpusztulni, elmúlni*; faire — ses passions, *szenvedélyeit elfojtani*; 4. se —, v. r. *meghalni, haldokolni*; je me meurs, *meghalok*; 5. je m'ennuie à —, *halálosan unatkozom*; il est malade à —, *halálos beteg*.
 †Mouroir, m. *halálos ágy*.
 Mouron, m. bot. *piros tikk szem*; — des champs, *tyúkszemfű*; — d'eau, *vidra cikkszár*.
 Mouronné, e, a. bot. *tikk szem féle*; véronique —ée, *deréce szigoráll*.
 Mourra, f. jeu. *ujjasdi (olasz játék)*.
 †Mousquet, m. *muskéta, hadi puska*; pop. il a crevé com. un vieux —, *agyon itta magát*; †—ade (mousse-) *muskétalövés*; †—aire, m. *gyalog katona*; = à genoux, burl. *klistélyvitéz (a gyógyszerészeket nevezték eként, mert hajdan ők szolgáltatták az allöveket)*; †—erie, f. *puskatűzelés*; †—on, m. *rövid puska, karabély*.
 Mousquites, v. moustiques.
 Moussaillon, m. mar. fam. *szolgafü hajón*.
 †Mousse, a. *tompa, életlen*.
 Mousse, m. *matrózfiú*; 2. f. bot. *moh*; lit de —, *mohos hely*; —aquatique, *lepcse*; 3. *hab*.

Mousseau

Mousseau, a. m. boul. pain —, *dercekenyér*.
 Mousseline, f. com. *csalánszövet*; conf. *cukoröntet*.
 Mousselinier, ère, s. com. *csalánszövetkészítő*; —árus.
 Mousser, v. n. le vin de Champagne —e, *a pezsgő pezseg*; la bière —e, *a sör habzik*; fig. faire — qch., *csekély dolgot magasztalni*.
 Mousseron, m. bot. *keserű galóca*; —nière, f. agr. *gombaágy*.
 Mousseux, se, a. *pezsgő, habzó*; bot. rose —se, *borzas rózsza*.
 Moussier, m. *mohgyűjtemény*.
 Moussoir, m. écon. *sajtkeverő rúd*; 2. *habarófa*; 3. pap. *higító henger*.
 Mousson, f. *pásztás szél*.
 Moussu, e. a. *mohos*.
 Moustache, f. *bajusz*; fam. vieux —, *vén katona*; fig. enlever qch. à q. sous la —, *vkinek vmit az orra elől elcsípni*; an. *orrgödöröcske*; orn. *barátcinke*.
 Moustelle, f. icht. *gadóc*.
 Moustille, f. h. n. *vad menyét*.
 Moustillier, moustiquaire, m. *szűnyogháló*.
 Moustiques, f. pl. méd. *szűnyogpörs*; 2. m. h. n. *indiai szűnyog*.
 Moût, m. vign. *must*.
 Moutade, v. *duite*.
 Moutard, m. pop. *neveletlen, piszkos fiú*.
 Moutarde, f. cuis. *mustár*; 2. bot. grain de —, *mustármag*; —en poudre, *mustárliszt*; p. la — lui mont au nez, *forr már a méreg benne*; it. c'est de la — après dîner, *eső után köpönyeg*...
 Moutardelle, v. *raifort*.
 Moutardier, m. *mustáribrikke*; 2. *mustár gyáros*; —árus; fam. il se croit le premier — du pape, *nagyra tartja magát*; orn. *kőfali fecske*.

Mouver

Mouté, e, a. vin —, *kénezzett bor*.
 Mouteille, f. icht. *kőfűró sergélye*.
 †Moutier, m. *templom*; 2. fam. *monostor*; un échappé du —, *szökevény barát*; p. laissons le — où il est, *maradjunk a régiben*.
 Mouton, m. *ürü*; pop. revenons à nos —s, *térjünk vissza előbbeni beszédünkre*; il est doux com. un —, *jámbor mint a birka*; 2. *ürühús*; 3. *ürübőr*; juh-bőr; arch. *sulyok, verőkos*; charp. *forgó tengely*; drap. — de la presse, *sajtógerenda*; 4. —, ne, a. *ürü*...; gent —ne, *juhnyáj*; fig. caractère —, *jámbor jellem*; †—nage, m. féo. *ürüdíj*; †—naille, f. *majmolás*; —ne, f. écon. *herélt juh*; *—nement, adv. *juh-, ürü módra*; —ner, v. a. *göndöríteni, fodorítani*; le temps est —é, *az eget báránnyal borítják*; 2. v. n. *göndörödni*; la rivière —e, *a folyó tajtékzik*; —nerie, f. *ostobaság*; —neux, se, a. *göndörödő*; *habzó, tajtékzó*; —nier, ère, a. *bárgyú, együgyű*.
 Mouture, f. *örlés*; *malompénz*; *malomvám*; 2. —, blé —, *kétszeres*.
 †Mouvance, f. *hűbérjog*.
 Mouvant, e, a. *indító, mozgató*; 2. *mozgékony, laza*; sable —e, *futó homok*; p. la fortune est une sable —e, *a szerencse változó*; féo. *hűbérbe adható*.
 Mouve-chaux, m. sucr. *keverő rúd*.
 Mouvement, m. *mozgás*; mus. *ütem*; peint. *kifejezés*; horl. — d'une montre, *járómű*; 2. *indulat, gerjedelem*; it. pl. *mozgalmak*.
 Mouvementé, e, a. *változatos, változó*.
 Mouver, v, a. la terre, jard. *porhanyozni, forgatni*; sucr. *keverni*.

Mouveron

Mouveron, m. sucr. *keverő lapát*; maç. *keverő rúd*.
 Mouvet, mouvoir, m. mouvette, f. chaud. *keverő bot, -fa*.
 Mouvoir, v. a. ir. *mozgatni*; *mozdítani*; 2. fig. *indítani*; *ösztöndözni*; *gerjeszteni*; 3. v. n. féo. *hűbéres lenni*; 4. se —, v. r. *mozogni*.
 Moyen, m. *eszköz*; 2. *tehetőség*; *hatalom*; vous voulez que je les fasse, eh le —! *azt akarja, hogy megtegyem, de hogyan!* 3. pl. *gazdagság, mód*; fig. *teheték, képesség*; *erő*; c'est un homme sans —s, *ez minden képesség nélküli ember*; log. —s, —s termes, *középtételek*; fig. —terme, *középút*; prat. *érv, bizonyíték*; 4. au —de, adt. —nál —nél fogva, —val —vel; II. —, ne, a. *közép*; *középszerű*; gr. verbe —, *középigé*; mil. —ne, f. *kis hajóágyú*.
 Moyennant, prép. v. moyen (4. au —de).
 †Moyennement, aov. *meglehetősen, imígy-amúgy*.
 Moyenner, v. a. *eszközölni*; —é, e, pop. *tehető*.
 Moyenneur, v. entremetteur.
 Moyer, v. a. maç. *fűrészelni (követ)*.
 Moyère, f. agr. *nádas*.
 Moyette, f. agr. *kis malomkő*.
 Moyeu, m. char. *agy*; —de roue, *kerékagy*; 2. écon. *tojás széke*; 3. jard. —x confits, *befőtt szilva*.
 Mozette, v. camail.
 Mu, m. *morgás (ebé)*.
 Muabilité, f. did. *változékonyság, változóság*.
 Muable, a. *változó, változékonny*.
 †Muance, f. mus. *hangváltozás*.
 Muant, m. sal. *árok, csatorna*.
 Mucénidées, f. pl. bot. *gombafélék*.
 Muche-pot, —étampot, m. pop. *zúgcsapszék*; à la —, pop. *titokban*.

Muci'lage

Muci'lage, m. *növény-nyák*; —lagineux, se, a. *nyákos*; an. glandes = ses, *takonymirigyek*; —que, a. chi. acide —, *nyáksav*.
 Mucosité, f, méd. *nyálka*; bot. v. mucilage.
 Mucro'ne, m. bot. *tüske*; —né, e, a. bot. *tüskés*; —nifolié, e, a. bot. *tüskés levelű*.
 Mucus (-uce), m. méd. v. mucosité; —de la bouche, v. salive; —nasal, v. morve.
 Mue, f. h. n. *vedlés*; mus. *változtatás*; 2. —du cerf, *elhányt agancs*; —d'un oiseau, *vedlett toll*; —du serpent, *kigyó bőre*; 3. *vedlés ideje*; 4. *baromfi hizlaló*.
 Muel, m. maç. *színtező, színmérő*.
 Muer, v. n. *vedleni*; 2. *változni (gyermekhangokról)*.
 Mueson, m. cout. *boradó*.
 Muet, te, a. *néma*; sourd et —, *süket néma*; 2. *szótalan*; les grandes douleurs sont —tes, *a nagy fájdalom szótalan*; th. jeu —, *némajáték*; —à mes soupirs, *érzéketlen sóhajaim iránt*; gr. lettres —tes, *néma betűk*; II. —, te, s. *néma*; pop. —te des halles, *halas kofa*.
 Muette, f. vén. *válászház*.
 Muetter, v. a. *fojtani*; vin —é, *fojtott bor*.
 Mufle, m. h. n. *száj, orrj, fű*; pop. *donner sur le —, vkinek szájára ütni*; charr. —de la flèche d'un chariot, *nyújtófa eleje*.
 Muflier, m. bot. *pintyő, ebfejű fű, borjúorrú fű*.
 Muge, mugil, m. icht. *fejes bömbösz*; —volant, *röpülő hering*.
 Mugir, v. h. n. *bögni*; *bégni*; fig. *la mer mugissait, a tenger dübörgött*; cet acteur mugit, *ez a színész ordít*.
 Mugissant, e, a. *böggő*; *béggő*; *dübörgő*; *ordító*; *dörgő*.

Multangle

Mugissement, m. *böggés*; *béggés*; fig. —des vagues, *a hullámok dübörgése*; —de vent, *a szél zúgása*.
 Muguet (-ghé), lis des vallées, m. bot. *gyöngyvirág*; —de bois, *müge*; 2. fam. *nyalkafi, piperkőc*.
 Mugueter, v. a. fam. *nyalkálkodni*; fig. —une charge, *hivatal után lótni futni*.
 †Muguot, v. magot.
 †Muid (mui), *régi ürmérték, tonna (ma: tíz hectoliter)*; fam. *il est gros com. un —, olyan mint a hordó*.
 Muire, mur, f. sal. *anyalág*.
 Mular, m. icht. *fecskendő hal*.
 Mulâtre, mulat, e, s. a. *vegyenc (fehér és fekete szülőkötől)*.
 †Mulcionaire, m. *fejő béres*.
 †Mulette, f. pal. *bírság*; —r, v. a. *bírsággal büntetni*.
 Mule, f. *papucs*; chir. vét. *fagydag*; 2. *kancaöszvér*; ferrer la —, *dugpénzt szerezni*.
 Mulet, m. *öszvér*; fig. fam. *garder le —, sokáig várakozni*; 2. *korcs, korcsfaj*; icht. —de mer, *bajszos rózsahal*; h. n. *gyűjtő méh*.
 Muletier, m. *öszvérhajcsár*; fig. *c'est un —, goromba tuskó*.
 Mulette, mulotte, f. fauc. *begy*; 2. *pép, pipite*; h. n. *kagyló*.
 Mulièbre, v. fleur (6.)
 Mulm (moulme), m. *porladék, purha*.
 Mulon, v. meulon.
 Mulot, m. h. n. *mezei egér*; fig. *endormir le —, csalni*; *c'est un endormeur des —s, tányérnyaló*.
 Mulotter, v. a. ch. *túrni (vadkanról)*; *kaparni (ebről)*.
 Mulquinerie, f. *patyolatgyár; -műhely*.
 Mulquinier, m. *patyolatgyáros*; —árús.
 Mulsion, f. méd. *mézelés, mézzel vegyítés*.
 Multangle, multangulaire, a. géom. *sokszögű*.

Multi'berbe

Municipe

Murmure

Multi'berbe, s. a. *sűrű szakálú*; —capsulaire, a. bot. *soktokú*; —caule, a. bot. *soktönkű, sokszárú*; —colore, a. *sokszínű*; —denté, e, a. *sokfogú*; —fide, a. bot. *sokhasadéku*; —flore, a. bot. *sokvirágú*; —folié, e, a. *soklevelű*; —forme, a. *sokalakú, sokképű*; —latère, a. géom. *sokoldalú*; —lobé, e, a. bot. *sok karaju*. —local, e, a. méd. *a test több részében*; —loculaire, a. bot. *sokrekeszű*; —mamme, a. h. n. *többcsecsű*; —nervé, e, a. bot. *sokgerincű*; —nome, s. a. alg. *sokrészű mennyiség*; —pare, a. h. n. *sokszülemzetű*; —parti, e, —partit, e, a. bot. *sokrészű*; —pède, a. h. n. *soklábú*; —ple, a. arith. *sokszoros*; —pliable, a. *szaporítható*; arith. *szorozható*; 2. m. *sokszoros*; —pliant, m. opt. v. *polyédre*; bot. *indus fügefa*; —plicande, m. arith. *szorzandó*; dans la multiplication de quatre par trois, quatre est le =, *négyet hárommal szorozva, négy a szorzandó*; —plicateur, m. arith. *szorzó*; *—plicatif, ve, a. *szaporító*; —plication, f. *szaporítás*; arith. *szorzás*; plicité, f. *sokféleség*; —plier, v. n. *szaporodni*; 2. v. a. *szaporítani*; *többszöröstitni*; arith. *szorozni, szorzani*; bot. *fleur =ée, teljes virág*; —plier, v. —plicateur; —rème, s. a. mar. h. anc. *sokevezős*; —série, e, a. bot. *sokrendű*; —siliqueux, se, a. et. f. bot. *sokhüvelyes*; —tige, a. *soktörzsű*; —tude, f. *sokaság*; 2. *nép, köznép*; —valve, s. et a. *sokhéjú*; —valvé, e, a. *sok pillenpátyú*.
Mumie, v. *momie*.
Mungo, m. bot. *alacsony pozdor*.
Municipal, e, a. *helyhatósági, községi*; 2. *—, m. *községi tisztviselő*; *—iser, v.

a. *községi rendszert behozni*; —ité, f. *helyhatóság*; 2. *város-, tanácsház*; 3. *község*; 4. *községhatár*.
Municipe, m. *községi tisztviselő*.
Munificence, f. *bőkezűség, jótékonyság*.
*Munificent, e, a. *bőkezű, jótékony*. [köteles.
Munifices, m. pl. milit. *had-*
Munir, v. a. *ellátni, fölszerelni*; —de plein-pouvoir, *meghatalmazni*; 2. se —, v. r. *magát ellátni*; fig. se — de patience, *tűrelmet venni*.
Munister (-ère), munistier (-thié), m. h. n. *bölény*.
Munition (-ci-), f. ord. pl. *szerzők, készlet*; —s de bouche, *tápgyűjtélék*; —de guerre, *hadiszer*; 2. pain de —, *katonakenyér*; —naire, m. *élelmező, élesztárnok*; —ner, v. a. *élelmezni*.
Muqueux, se, (-keu), a. an. *nyálka . . . ; nyák . . . ; membrane —se, nyálka —, nyákhártya*; méd. *fièvre —se, nyálkaláz*; chi. substance —se, *kocsonya*; acide —, *nyáksav*; 2. m. v. *mucilage*.
Mur, m. bât. *fal*; —de brique, *tégla*; depuis quand êtes-vous dans nos —s? *mióta van városunkban?* —d'appui, *karfal*; man. *gratter le —, nagyon közel járni a falhoz*; mettre un homme au pied du —, *vkít sarokba szorítani*; escr. *parer au —, vaktában háritani*.
Mûr, e, a. *érett*; fig. l'âge —, *férfi kor*; fille —e, *eladó leány*.
Murage, m. jur. *adó (nyilvános épületek fõntartására)*; 2. *falazat*.
Muraille, f. *fal*; sauter les —s, *falon átugrani*; fig. =, *szerzetesruhát levetni*; maréch. *pataház*; 2. —s, pl. *város*. [lazat.
Muraillement, m. *falmû, fa-*

Mural, e, a. *fali, fal . . . ; bot. plante —e, fali növény*.
Murcién, m. milit. *öncsonkító*.
Mûre, f. bot. *eper, fái eper; szeder*; —de ronce, *hamvas szeder, földi szeder*.
Mûrement, adv. fig. *megfontolva, meggondolva; módjával*.
Murène, f. h. n. *pettyes angolna*; —myre, *hegyes orrú angolna*.
Murénoïde, m. icht. *síkló nyálka hal*.
Murer, v. a. maç. *befalazni*; ville —ée, *fallal kerített város*.
Murex (-rekce), m. conch. *tüves csiga*.
Mûri, e, a. fig. *alászállt, hanyatlott*.
Muria'cite, f. chi. *sósavas mész*; *—te, m. chi. *sósavas só*; =d'argent, *ezüsthálgag*; —tique, a. chi. *sósavas*; acide =, *sósav*.
Muri'cier, v. murex; —cite, f. *kövesült tüves csiga*; —e, f. chi. *természetes sóvíz*.
Mûrier (-ié), f. bot. *eperfa; szederfa*; —de haies, *szederceserje*.
Murins, m. pl. h. n. *patkányfélék*.
Mûrir, v. a. *érlelni*; la soleil mûrit les fruits, *a nap megérleli a gyümölcsöket*; fig. il mûrira avec l'âge, *idõvel meg fog okosodni*; 2. v. n. *érni, megérni*; it. fig.; p. avec le temps et la paille, les nêles mûrisent, *tűrelem rózsát terem*.
Murleau, murlot, m. vign. *(fekete) szõlõ neme*.
Murmurant, e, a. *mormogó*.
Murmure, m. et a. m. *morgó*; peuple —, *zúgolódó nép*.
Murmuration, f. *morgás, zúgolódás*.
Murmure, m. *morgás*; 2. *zúgás, zúgolódás*; 3. *moraj*; le — du ruisseau, *a patak csörgése*.

Murmurement

Murmurement, v. murmur-
ation.
Murmurer, v. n. *zúgolódni*;
mormogni; 2. *sugdosódni*;
3. *suhogni*; *csergedezni*;
csörögni.
Murucage, m. bot. *viasz-
bura*.
Murume, m. bot. *borpálma*.
Musaraigne, m. h. n. *cic-
kány*; —d'eau, *vízi cickány*;
vét. v. *charbon* (3.).
Musard, e, s. a. *szájongó*,
szájtáti, *málészájú*.
Musarder, v. *muser*.
Musardie, f. *enyel*, *enyelgés*,
babrálás; 2. *báméskodás*.
Musc, ou : porte—, m. h. n.
pézsomány; 2. *pézsma*;
—ade, f. et a. f. bot., com.
—, noix —, *szerecsendió*;
jeu. *parafa golyócska*
(*szemfényvesztőké*); —
adelle, f. jard. *muskatály*
körte; —adet, m. com. *ba-
kator* (*bor*, *szőlő*); —adier,
m. bot. *szerecsendió-fa*;
—adin, m. conf. *pézsma-
cukorka*; fig. g. p. *pipер-
kőc*; —adiner, v. n. *pipер-
kőcködni*; —ardin m. h. n.
mogyorós pele; —ardine,
f. vét. *sárgaság* (*selyméré*);
—ari, m. *pézsmajacint*;
—at, a. 2. g. vin =, *baka-
tor bor*; 2. m. vign. v.
muscadet.
Muscellin, e, a. *pézsma il-
latú*.
Musci'cape, v. *gobe-mouche*;
—cole, a. *mohban élő*;
—forme, a. h. n. *légyala-
kú*; —pula, v. *attrape* (2.,
orn.); —vore, a. *légyevő*.
Muscle, m. an. *izom*; — du
visage, *arc-izom*.
Musclé, e, a. an. *izmos*; it.
peint., sculpt.
Muscologiste, m. bot. *moh-
leiró*.
Muscu'laire, a. an. *izom* ...;
veine —, *izomütér*; 2. f.
grande — de la cuisse,
combütér; *—lature, f. an.
izomrendszer; —le, m.
ant. *védernyő*; 2. v. *muscu-
laire* (f.); —leux, se, a. an.
izmos; 2. homme =, *erős*

Muse

ember; —lite, f. conch. *kö-
vesült folyami kagyló*.
Muse, f. myth. *Múza*; fig.
költészet; it. —s, *szépiro-
dalom*; vén. — du cerf,
üzekedés eleje.
Museau, m. h. n. *orj*; pop.
un casse —, *ökölcsapás*
arcba; it. elle a un joli —,
csinos arca van; riv. *hajó*
orra; men. *székkar*; 2. à
regorge —, adt. pop. j'en ai
=, *torkig laktam*.
Musée, m. *műtár*; 2. *olvasó-
kör*.
Museler, v. *emmuseler*; fig.
il faut — ce calomniateur,
*el kell hallgat'atni e rá-
galmazót*.
Muselière, f. *szájkosár*; 2. v.
muserolle.
Muser, v. n. *babrálni*, *pepe-
csélni*; vén. *üzekedni*.
Muserolle, f. sell. *orrfék*.
Muset, v. *musaraigne*.
Musette, f. mus. *duda*; jou-
eur de —, *dudás*; milit.
tarisznya.
Muséum (-ome), muséon, v.
musée.
Museum, m. *babráló*, *pepe-
cselő*.
Musical, e, a. *zene* ...;
zenei, *zenészeti*; art —,
zenészet, *hangászat*; soirée
—e, *zeneestély*; —ement,
adv. *zenészetileg*.
Musicien, ne, s. *zenész han-
gász*.
Musif, ve, a. *mozaik* ...;
irombályi, *rakművi*; phys.
or —, *foncs arany*.
Musique, f. *zene*, *zenészet*;
2. *zeneszerzés*; *hangjegyek*;
3. *zenedarab*, *dallam*; fig.
— de chiens et de chats,
fülhasító láрма; it. — de
saints innocents, *hamis*
zene; it. pays de =, *he-
gyes-völgyes táj*; 4. *zene-
kar*.
Musiquer (-ké), v. n. *zenél-
ni*.
Musu'mane, m. *zenedühönc*;
—manie, f. *zenekórság*.
Musquer, v. a. *pézsmaival*
vegyíteni, *bekenni*; gants
—ées, *pézsmazagú keztyű*;

Myagre

fig. orateur —é, *édeskés*
szónok; parole —ées, *hi-
zelgő szavak*; toute —ée,
adt. *udvariasan*; 2. se —,
v. r. *magát pézsmaival il-
latosítani*.
Musquinier, v. *mulquinier*.
Musse, f. ch. *búvólyik*, *kusz-
kó*; 2. à — pot, pop. v.
muchepot.
†Musser, v. *catcher*.
Musi'tation, f. méd. *halk*
mormogás; —tateur, m.
mormogó.
Mustapha, m. fam. quel —!
mily vaskos fiú!
Mustelins, m. pl. h. n. *me-
nyétfajok*.
Musule, m. bot. *fahéjfa*.
Mutabilité, etc. v. *variabili-
té*, etc.
Mutage, m. t. t. (du vin), *ké-
nezés*.
Mutation, f. *változás*; *vál-
toztatás*.
Muter, v. *muetter*.
*Mutilateur, trice, s. a. *cson-
kító*.
Mutilation, f. chir. *csonkítás*;
it. fig.
Mutiler, v. a. *csonkítani*; it.
fig.; 2. v. *châtrer*; 3. se
—, v. r. *magát csonkítani*.
Mutille, f. ent. *mutilla*.
Mutin, e, s. a. *makacs*, *önfe-
jű*; 2. peuple —, *lázongó*
nép; 3. *élénk*, *vidor*, *paj-
kos*.
se Mutiner, v. r. *föllázadni*;
it. *makacskodni*.
Mutinerie, f. *lázadás*, *párt-
ütés*; 2. *makacsság*, *önfejű-
ség*.
Mutique, a. bot. *kalásztalan*.
Mutir, v. n. h. n. *mekegni*;
2. v. *émeutir*.
Mutisme, mutité, f. (-tisme)
m. méd. *némaság*; écon.
kénezés (*musté*).
Mutualité, f. *kölcsönösség*.
Mutuel, le, a. *kölcsönös*; tes-
tament —, *viszon hagyó-
mány*; assurance —le, *vi-
szonbiztosítás*; —lement,
adv. *kölcsönösen*, *viszont*.
Mutule, f. arch. *szarúfő* (*dó-
riai oszlopon*).
Myagre, m. bot. *gomborka*.

Mycéto'logie

Mycéto'logie, f. bot. *gombatan*; —logique, a. *gombatani*; —phile, m. *gombakedvelő*.
 Mye, f. conch. *labany*, *káma*.
 Myelite, f. méd. *gerincagylob*.
 Myelophtisie, f. méd. *gerincagy-vész*.
 Myo'graphe, m. *izomleíró*; —graphie, f. an. *izomleírás*; —logie, f. an. *izomtan*; —logique, a. *izomtani*; —mancie, f. *patkányjós*; —mancien, ne, s. *patkányjós*; —nite, f. méd. *izomlob*.
 Myo'pe, s. méd. *rövidlátású*; it. fig.; 2. ant. *hólyaglábbú*; —pie, f. méd. *rövidlátás*.
 Myosote, f. bot. *mizsót*.
 Myria'de, f. ant. *tízezer*; fig. *ezer meg ezer*, *töménytelen*, *számlálhatlan*; —der, v. a. *töményteleníteni*; se — der, v. r. *töménytelen részekre osztani*; —pode, a. h. n. *soklábú*.
 Myrica, m. bot. *viaszbura*.
 Myrio-phille, —phillum (-lome), m. bot. *egérfarkú cickóró*.
 Myrmé'cite, f. *hangyakő*; —coléon, —léon, m. h. n. *hangyapazér*; —cophage, s. a. *hangyales*.
 *Myrobolant, e, a. *bámulat-ra méltó*.
 Myrr'he, f. bot. *mirha*; —his, *nagymagú mirhaszag*.
 Myrt'e, m. bot. *mirtus*, *irnye*; —ifère, a. bot. *irnyetermő*; —forme, a. *irnye alakú*; —ille, v. *mirtille*.
 Mystère, m. *rejtelem*; *rejtémény*; cath. —s de la fois; *hitrejtelmek*; th. —s de la passion, *egyházi, vallásos színjáték*; 2. fig. *titok*; 3. *nehézség, teketória, titkolózás*.
 Mystérieusement, adv. *titokteljesen, titkosan*.
 Mystérieux, se, a. *títkos, titokteljes*; *rejtelmes*; 2. *titkolózó*.
 Mysti'cisme, m. relig. *meren-*

Myth'e

gőtség, rejtelmesség; —cité, f. relig. *kápránd, titokhit*; —ficateur, trice, s. *áltató, ámitó*; —fication, f. *áltatás, ámitás*; *—fier, v. a. *ámitani, áltatni*; —que, s. a. did. *káprándos, hitrejtelmes*; *merengősdí*; 2. *titoktan, hitrejtelem-tan*; —ment, adv. *rejtelmesen, stb.*
 Myth'e, m. myth. *hitrege*; —ique, a. *hitregei, hitregés*; *—isme, m. *hitrege-tan*; —ologie, f. *regészet, hitregészet*; —ologique, a. *hitregészeti*; —ologiser, v. n. *hitregészetet magyarázni*; —ologisme, m. *hitregészeti rendszer*; —ologiste, —ologue, m. *hitregész*.
 Mytile, mytule, m. conch. *mitill*.
 Myxa, f. orn. *csörzabla, káva*.
 Myxine, m. icht. *ragadó galyagáncs*.
 Myzoxyle, m. jard. *gyapjas levelész*.

N.

N, (ne, m. ou enne, f.), N; a *betűsorozatban 14*.
 Nabab, m. *nábob, keletindiai fejedelem*; fig. *igen gazdag ember*.
 Nababie, f. *nábobi méltóság; nábob hivatala; nábob lakás*.
 Nabine, f. *répaföld*.
 Nabis, m. ent. *szemeracs csimasz*.
 Nabot, e, s. fam. *pöttön*.
 Nacarar, s. a. *királypiros*.
 †Nacelette, f. *kis csónak*.
 Nacelier, m. *csónakos; csónakkészítő*.
 Nacelle, f. *sajka, naszád*; fig. — de Saint-Pierre, a *római katolikus egyház*; conch. *kiton*.
 Nache, f. *fej és fark nélküli állatbőr*.
 Náchon, ne, a. pop. *válogató, kényes (ételben)*.
 Nacre, f. *gyöngyház*; 2. *gyöngycsiga*.

Naître

Nacré, e, a. *gyöngyház féle*.
 Nacerer, v. a. *gyöngyházfényt adni*.
 Nadir, m. ast. *lábpont*.
 Naffe, f. eau de —, parf. *narancsvíz, narancsvirágvíz*.
 †Naffrer, v. *navrer*.
 Nage, natation, f. *úszás*; 2. à la —, adt. *úszva*; 3. être en —, *túlágosan iz-zadni*; 4. *evezés*.
 Nageant, e, (-jan), a. bot. *fennúszó*.
 †Nagée, f. *úszva megtett tér*.
 Nagement, m. *halak úszása*.
 †Nageoir, m. *úszó hely*.
 Nageoire, f. h. n. *para, úszony*; 2. *úszó hólyag*; écon. *öblögető deszka*.
 Nager, v. n. *úszni*; —entre deux eaux, *víz alatt úszni*; fig. —, *kétfelé szitni*; 2. *vízfölköt lebegni*; 3. *evezni*.
 Nageur, se, s. *úszó*; riv. *evező legény*; h. n. —s, *vízi madarak*.
 Nagor, m. *vörös zerna*.
 Naguère, naguères, adv. *nem rég, minap*.
 Naïade, f. myth. *vízi nimfa*; bot. — marine, *omboly*; —s, *hínár félék*.
 Naïf, ve, a. *szende, mesterkétlen*; 2. *természetes, valódi*; 2. *fesztelen*; 4. *összinte, nyíltszívű*; *együgyű*.
 Nain, e, s. *törpe*; oeuf — *szélmóny, szűztojás*.
 Naisage, naisier, v. rouissage, rouir.
 Naissance, f. *születés*; acte de —, *születési bizonyítvány*; 2. *származás*; abs. gens de —, *nemesség*; — des fleurs, *fakadás*; — du jour, *napkelet*; 3. fig. *eredet, kezdet*; arch. — d'une voûte, *boltozat felső hajlása*.
 Naissant, e, a. *eredő, származó, keletkező*; arbres —s, *fiatal fák*; beauté —e, *serdülvő szépség*.
 Naître, v. n. ir. *születni*; son pareil est à — *ritkítja párját*; ext. *nőni, kibújni, kiütközni*; 2. fig. *kezdődni, eredni*; 3. *vmire születni*;

Naïvement

enfant bien —é, jószármazású gyermek.
 Naïvement, adv. szendén, nyíltan, természetesen; együgyűen.
 Naïveté, f. elfogulatlanság, természetesség; 2. egyszerűség; mesterkétlenség; 3. szendesség; jámborság; 4. együgyűség; ostobaság.
 Namp, m. cout. bútor, házi eszköz; saisir les —s, lefoglalni.
 Nanan, m. pop. tu auras du —, kapsz csecset.
 Nandu, m. orn. amerikai szaladár, struc.
 Nanisme, m. an. törpeség.
 Nanse, f. pêch. angolna varsa.
 Nant, m. géo. alpesi zuhatag.
 Nantaise, f. matróz köpeny.
 Nantir, v. a. zálogot, biztosítékot adni; fam. il est bien —i, szénája rendén áll; 2. se —, v. r. magát biztosítani; magát vmivel ellátni.
 Nantissement, m. zálog, biztosíték.
 Napacé, e, a. bot. répa alakú.
 Napées, f. pl. myth. erdei nimfák.
 Naphtaline, f. chi. szenevén.
 Naphte, bitume —, m. v. pétrole.
 Nappe, f. asztalterítő, abrosz; fig. la — est toujours mise chez lui, az asztal mindig terítve van nála; p. il a trouvé la — mise, fölszerelt háztartást kapott nejével; — d'autel, oltárterítő; ch. szarvasbőr; it. pacsírtaháló; — d'eau, széles zuhatag; it. =, csöndes vizeztükre.
 Napperie, f. fehérnemű kamra.
 Napperon, m. védterítő (asztalra).
 Nappiste, m. madarász (hálólóval).
 Naqueter, v. n. pop. ajtóknél sündörködni; 2. apróságon tréálni.
 Narcéine, f. chi. tompíték.

Narcine

Narcine, f. icht. zsibbasztó rája.
 Narcisse, m. bot. nárcisz; fig. c'est un —, önhitt, képzelődő, önimádó.
 se Narcisser, v. r. önmagát imádni.
 Narco'tine, f. chi. bódíték; —tique, s. a. méd. bódár, bódító; fig. c'est livre est un bon —, ez a könyv nagyon unalmas; —tisme, m. méd. bódítás; bódár általi mérgezés.
 Nard, m. bot. magár; —, spicanard, levendula; — de montagne, ziliz; 2. magárolaj, nárdus-víz.
 †Nareux, néreux, se, a. hányásra hajlandó.
 Nargue, f. il dit — de cérémonies, mit se törődik a szertartásokkal; faire — à qch., vmít felül műlni; it. vmivel dacolni; 2. i. elvele! pokolba vele!
 Narguer, v. a. fam. gúnyolni; dacolni.
 Narine, f. an. orrlyuk; —s d'un cheval, horty.
 Narquois, e, s. a. fam. ravasz, furfangos; c'est un fin —, ravasz kópé.
 Narra'teur, m. elbeszélő; —tif, ve, a. elbeszélő; —tion, f. elbeszélés; —tive, f. elbeszélés módja.
 Narré, m. beszély, elbeszélés; faire le — d'une chose, vmít elbeszélni.
 Narrer, v. a. elbeszélni, regélni.
 Narthicoïdes, f. pl. bot. éves gurgulya.
 Narval, m. h. n. agyard.
 Nasal, e, a. an. orr...; nerf —, orrizom; mucus —, orrnyák; gr. son —, orrhang; —ement, adv. orrhangúan. [adni.
 Nasaler, v. a. orrhangot
 *Nasalisme, m. orron általi beszélés.
 Nasalité, f. orrhangozás; orrhangoztatás.
 Nasarde, f. fricska.
 Nasarder, v. a. fel'ricskázni; fig. gúnyolni.

Natatoire

Nascalies, m. pl. méd. méhkérő.
 Nase, m. icht. paduc.
 Naseau, m. h. n. orrlyuk; fondre les —x à un cheval, ló hortyát fölhasítani; fam. fendeur de —x, kérkedi.
 Nasi'cole, s. a. ent. orrféreg; —corne, m. h. n. szarvorrú; 2. ent. szarvorrú bogár; z. óriás teknőc.
 Nasillard, e, nasilleur, se, s. a. orrán át beszélő; —er, v. n. orrán át beszélni.
 †Nasillardise, auj. nasillement, nasillonnement, m. orron általi beszélés.
 Nasiller, v. n. orrán által beszélni; ch. túrni.
 Nasillonner, v. n. kissé orrán által beszélni.
 Nasique, a. h. n. nagy orrú.
 Nasitor, v. cresson (des jardins).
 Nason, m. icht. két fogú; —ement, v. nasillement; —ner, v. nasiller.
 Nasse, f. pêch. varsa; 2. húzóháló; fig. il est dans la —, hinárba került.
 Nassement, m. zavar, zavarodás.
 se Nasser, v. n. zavarba kerülni.
 Nassette, f. pêch. varsácska.
 Nassiere, f. pêch. varsázó hely.
 †Nassiture, f. chir. tályog testen.
 Nassonne, f. pêch. rákászvarsa.
 Nasturce, v. cresson.
 Nasturtie (-cie), f. bot. pástor-tarsolyka.
 *Natabilité, f. úszási tehetőség.
 Natal, e, a. születési; hazai; respirer l'air —, a hazai levegőt színi.
 Natant, e, a. fennúszó.
 Natation, f. úzás mestersége; école de —, uszoda; 2. úzás.
 Natatoire, a. úzó...; h. n. vessie —, halhólyag, pukantyú; 2. úszási hely.

Natif

Natif, ve, a. született; mi-
nér. métaal —, termékérc;
fig. *qualités* —ves, örök-
lött *tehetségek*; phil. *état*
—, *természeti állapot*; 2.
m. *benszült*.
Nation (-ci-), f. *nemzet*; p.
chaque — a ses coutumes,
amennyi ház, annyi szo-
kás; 2. *földiség*; —al, e, a.
nemzeti; esprit —, *nem-
zeti szellem*; 2. m. pl. =
aux, *földiek*; —allement,
adv. *nemzetileg*; —aliser,
v. a. *nemzetesíteni*; 2. se
=, v. r. *honosulni*; *—a-
lité, f. *nemzetiség*; *hazafi-
ság*; *—icide, m. *népgyil-
kolás*; *népgyilkos*.
Nativité, f. h. eccl. *születés*;
astrol. *csillagok állása a*
születés pillanatában; faire
la — de q., *vkinek születé-
séből jóslani*; 2. *—, *szár-
mazás*. [gyó, kákó.
Natrix, m. h. n. *gyűrűski-*
Natrolithe, m. minér. *hasá-
bos könnyű pat.*
Natron, natrum, m. chi.
sziksó. [dag.
Natta, m. chir. *szalonna-*
Natte, f. *gyékény*; 2. *fonat*;
— de cheveux, *hajfonat*.
Natter, v. a. *gyékénynyel bo-
rítani*; — des cheveux,
haját fonni.
Nattier, ère, s. *gyékényfonó*;
gyékényárus.
Naturalibus (—buce), adt.
fam. *meztelenül*; in puris
—, *anyaszűz meztelenül*.
Naturalisation, f. *honosítás*;
—ser, v. a. *honosítani*; 2.
se =, v. r. *honosodni, ho-
nosulni*; —sme, m. *termé-
zetesség*; *természetiség*;
2. phil. *természethivőség*,
természetistenítés; —ste,
m. *természetbúvár, termé-
szetvizsgáló*; 2. phil. *ter-
mészethívő, természetiste-
nítő*; 3. *kitömő (állato-
kat)*; —té, f. *benszültt-
ség*; droits de =, *honjog*,
honiség.
Nature, f. *természet*; 2. *te-
remtettség*; 3. *tulajdonság*;
4. *természeti mivolta vmi-*

Naturel

nek; 5. *érzés, gerjelem*; 6.
vérmérséklet; 7. *hajlam*,
tehetség; ösztön; 8. *peint.*
dessiner d'après —, *termé-
szet után rajzolni*; 9. *lény*,
lényeg; —humaine, *em-
beri nem*; l'état de —, *ter-
mészeti állapot*; fam. il
est dans l'état de —, *egé-
szen meztelen*; †*nemző ré-
szek*; 10. *faj, nem*; lap.
diamant de —, *csiszolat-
lan gyémánt*.
Naturel, m. *természeti tulaj-
donság mivolta*; 2. *testal-
kat*; 3. *lelkület*; 4. *érzés*;
it. *emberiség. szánsalom*; 5.
tehetség, teheték; 6. *ter-
mészetesség*; son jeu man-
que de —, *játékában nincs*
természetesség; 7. —s d'un
pays, *öslakosok*.
Naturel, le, a. *természetes*;
jur. *enfants —s, törvény-
telen gyermekek*; les par-
ties —les, *nemző részek*;
2. *valódi, való*; 3. *egysze-
rű, mesterkétlen, őszinte*;
méd. *accouchement* —,
rendes szülés; —lement,
adv. *természetesen, termé-
szet szerint*; 2. *könnyedén*,
könnyen; 3. *őszintén, mes-
terkétlenül, nyíltan*.
Naucaide, m. econ. *korpa-
moslék*. [gos *buzogány*.
Naucle, —léa, m. bot. *csilla-*
Naucore, mouche scorpion,
m. h. n. *panarpa*.
Naufrage, m. *hajótörés; faire*
—, *hajótörést szenvedni*;
fig. *kudarcot vallani*.
Naufragé, e. s. a. *hajótörött*,
hajótörést szenvedett; vais-
seau —, *hajórom*.
Naufrager, v. (faire) nau-
frage. [okozó.
Naufrageux, se, a. *hajótörést*
Naulage, m. mar. *hajóbér*.
Nauliser, v. *noliser*.
Nau-scope, m. mar. *hajó-
távcső*.
Nause, f. agr. *vízharító-árok*.
Nauséabond, e, a. méd.
émelygős; 2. *undorító, csö-
mörletes*; fig. *undok*; lec-
ture —e, *untató olvas-
mány*.

Naviguer

*Nauséabondité, f. *csömörle-
tesség*.
Nausée, f. méd. *émelygés*;
fig. *undor, utálat*.
Nauséux, se, a. bot. *undo-
rító*.
Nautier, m. pêch. *halvaka-
rókés*.
Nautil'e, m. conch. *révész*,
komposcsiga; —ier, m.
conch. *gályacsiga*; —ite,
m. h. n. *kövesült gálya-
csiga*.
Nautique, a. mar. *hajózási*,
hajózáti; almanach —,
hajó-naptár.
Nautonnier, ère, s. mar. *ha-
jós*; poét. le — des som-
bres bords, *Charon*.
Naval, e, a. s. pl. masc. mar.
hajó...; combat —, *hajó-
csata*; forces —s, *hajóha-
talom*.
Navarin, m. pl. arg. *karó-
répa*.
Navée, f. riv. *hajórako-
mány*.
Navet, m. bot. *karórépa*;
cuis. *potage aux —s, répa-
leves*.
Navetier, m. t. t. *vetelő csi-
náló*.
Navette, f. bot. *karórépa-
mag, repce*; 2. orf. *füstölő*,
templomfüstölő; 3. tiss.
vetelő; fig. *faire la —*,
lőtni-futni; *faire faire la —*,
küldözgetni vkit; it. *vál-
tónyargalást üzni*; mar.
lélekvesztő (egy törzsből
faragott csónak).
Naviculaire, a. bot. *csónak-
dad*; an. os —, *fancsont*.
Navicule, f. *kishajó*.
Navigabilité, f. did. *hajózha-
tóság*.
Navigable, a. riv. *hajóz-
ható*.
Navigant, e, s. a. *hajózó, vi-
torlázó*.
Navigateur, m. mar. *tenger-
járó, tengeri hajós*; it.
kormányos; 2. a. m.
peuple —, *hajósnép*.
Navigation, f. mar. *hajó-
zás*; 2. *hajósmesterség*; —
cotière, *parti hajózás*.
Naviguer (-ghé), v. n. mar.

Navile

hajózni, vitorlázni; 2. kormányozni; hajókázni.
Navile, naville, f. hydr. víz-eresztő-, locsolási árok.
Navire, m. mar. hajó; — en course, kalózhajó; — à fret, bérelt hajó.
*Navrant, e, a. fig. szívszag-gató, szűmardosó.
Navrer, v. a. †megsebesíteni; 2. fig. megszorítani; bú-sítani; cela me — e le coeur, ez szívemet mardossa.
Nazière, v. nassière.
Ne, adv. (tagadó igekötő részecske, mely az ígét mindenkor megelőzi és melyet néha pas v. point követ), il n'a pas loisir, nincs ide-je; il n'écrit pas, nem ír; 2. (cesser, oser, pouvoir, faire stb. a pas és point elmarad) il n'a osé le lui dire, nem merte neki megmondani; 3. (bizonyos kérdéseknél a pas és point szintén elmarad) y a-t-il un homme dont elle ne médise? van-e ember kit nem rágalmaz? 4. (úgy-szintén de, guère, plus stb.-vel) ils ne se voient guère, ritkán látják egymást; 5. (mennyeséget je-lentő szavaknál) on ne voit goutte, mit se lehet látni; 6. (midőn que, qui és dont még egy tagadó mon-datot hoz magával) je n'ai bu goutte qui ne fin aigre, egy csöppet se ittam, mely savanyú ne lett volna; 7. (que után, melyet hason-lat előz meg) il écrit mieux qu'il ne parle, jobban ír, mint a hogy beszél; 8. (que kötszóval, mely rien que helyett áll) il ne fait que rire, folyvást nevet; 9. (que kötszóval sinon helyett) il n'est timent qu'à vous, csupán öntől függ; 10. (que-vel pourquoi he-lyett a mondat elején) que n'êtes — vous arrivé plus-tôt? miért nem jött koráb-ban? 11. (depuis, il y a-val összetett időkben) il

Né

y a six mois que je ne lui ai parlé, már jélëve, hogy nem beszéltem vele; 12. (à moins que után) je ne pars pas à moins qu'il ne fasse beau, csupán szép időben utazom el; 13. (ni v. ni ni-val) je ne l'estime ni ne l'aime, se nem becsül-öm, se nem szeretem; 14. (craindre que után) je crains que vous ne per-diez la gageure, attól tar-tok, hogy elveszti a foga-dást; 15. (prendre garde után, de csupán kötmód-dal) prenez garde qu'on ne vous séduise, vigyáz-zon, ne hogy elcsábítsák; 16. (savoir után, midőn pouvoir helyett használ-juk) je ne sais que deve-nir, nem tudom mit tevő legyek; 17. (autre és que után) je n'ai d'autre bu que de vous être utile, csupán az a célom, hogy hasznára legyek.
Né, e, v. naître.
Néanmoins, adv. mind a mel-lett, még is, ámbar.
Néant, m. semmi; prat. mettre au —, illetéktelen-nek nyilvánítani; pour —, ok nélkül; fam. on ne l'a pas mis en prison pour le —, nem ok nélkül zárták be; 2. fig. semmiség; homme de —, alacsony származású ember; 3. nem; elle a une grande fortune mais de l'esprit —, vagyona nagy, de esze nincs; —eté, f. semmiség; —ise, f. tehetlenség, képtelen-ség.
Néarque, s. a. mar. tenger-nagy; tengernagyi hajó.
Nèble, m. vét. métely; 2. agr. hideg, büdös köd.
Nébrie, f. ent. szarvasbo-gár.
Nébuleux, se, a. ködös; fig. l'horizon est —, szeren-csétlenség fenyeget; dis-cours —, érthetlen beszéd; air —, komoly arc; astr. étoiles —ses, ködfoltok.

Nef

Nébulon, m. semmirekellő.
Nébulosité, f. astr. ritka köd; fig. érthetlenség.
Nécessaire, a. szükséges, kel-lő, nélkülözhetlen; 2. m. szükséges, szükség; am. utiszekrény; faire le —, sürgőldödni; —ment, adv. szükségkép, mulhatlanul.
Nécessitant, e, a. v. nécessi-teur; de nécessité —e, el-kerülhetlenül szükséges.
Nécessitation, f. phil. szük-ségesség, szükségképiség.
Nécessité, f. szükség, szüksé-ges dolog; 2. kényyszerü-ség; 3. fogyatkozás, szük-ség, szorultság; p. — n'a point de loi, szükség tör-vényt ront; it. faire de — vertu, kellemetlen dolog-hoz fogni; faire ses —s, szükségét végezni; 4. de —, adt. szükségkép; par —, szükségből.
Nécessiter, v. a. à qch., kényszeríteni; szükségessé tenni.
Nécessiteux, se, a. szükölkö-dő, szegény, nyomorú.
Nécro'graphe, m. méd. ha-lottleíró; —graphie, f. halottleírás; —lâtre, m. halott-tisztelő; —lâtrie, f. halott-tisztelés; —loge, m. halotti jegyzék; —logie, f. halottak története; —logue, m. halott-hírlő; —mance, —mancie, f. halott-idézés; —mancien, ne, s. halott-idéző; —phage, m. ent. temető-bogár; —phobie, f. halálfélelem; —scopie, —psie, f. chir. hullavizsga.
Nécrose, f. méd. holt v. hi-deg fene.
Nectaire, millier, m. bot. pilis, pót, ták.
Nectar, m. myth. isteni ital; it. fig. 2. bot. méz-nedv; —ifère, a. bot. pilis-termő; —in, e, a. poét. nektárédes.
Nectopodes, s. a. h. n. uszonylábúak.
Necydale, f. ent. hegyes fa-ru; 2. selymértipille.
Nef (nèf), f. poét. hajó; 2.

Néfaste

templom középtere; 3. moulin à —, vízi malom.
 Néfaste, a. ant. jour —, tör-
 vényszéki szünetnap; it.
 gyásznap; auj. szerencsét-
 len nap.
 Nèfle, f. jard. naszpolya.
 Néflier, m. bot. naszpo-
 lyafa.
 Négateur, m. hittagadó.
 Négatif, ve, v. did. tagadó,
 tagadólagos, nemleges.
 Négation, f. did. tagadás;
 phil. tulajdonság hiánya.
 Négative, f. did. nemleges-
 ség; 2. tagadó válasz;
 —ement, adv. tagadólag.
 Négativeté, f. phys. nemle-
 ges állapot.
 Négobarra, m. orn. sok-
 szarvú rigó.
 Négligé, m. pongyola.
 Négligeable, a. elhanyagol-
 ható.
 Négligement, m. peint. el-
 hanyagolás.
 Négligemment (-ja-), adv.
 hanyagon.
 Négligence, f. hanyagság, el-
 hanyagolás, vigyázatlan-
 ság; litt. pongyolaság.
 Négligent, e, a. anyag, vi-
 gyázatlan, figyelmetlen.
 Négliger, v. a. elhanyagolni,
 elmulasztani, elmellőzni;
 2. se —, v. r. magát elha-
 nyagolni, hanyaggá lenni.
 Négligible, a. math. elhagy-
 ható.
 Négoce, m. com. kereskedés,
 üzlet; it. forgalom; fig.
 cet homme fait un vilain
 —, ez ember ocsmány mes-
 terséget űz.
 Négociabilité, f. com. forgat-
 hatóság (váltóé).
 Négociable, a. com. forgat-
 ható; eladható.
 Négociant, e, s. com. üzér,
 kereskedő; —isme, m. com.
 kereskedelmi szellem.
 Négociateur, trice, s. alku-
 dozó, közbenjáró, alkusz.
 Négociation, f. alkudozás;
 2. üzlet; forgalom; 3. köz-
 benjárás.
 Négocier, v. a. com. keresked-
 ni; üzérkedni; 2. alkudoz-

Négre

ni; közbenjárni; 3. v. n. ke-
 reskedést űzni.
 Nègre, esse, s. néger, —nő;
 szerecsen rabszolga, —nő;
 —blanc, fehér rabszolga;
 traïter q. com. un —, ke-
 gyetlenül banni vkivel; 2.
 a. race —, szerecsenfaj.
 Négrerie, f. szerecsen rabház.
 Négrier, a. m. vaisseau —,
 szerecsen rabhajó.
 Négrillon, ne, s. kis néger,
 —nő.
 Négrite, s. fiatal néger, —nő.
 Nègrophage, m. rabszolga-
 ság híve; —phagie, f. rab-
 szolgarendszer; —phile, m.
 négerbarát.
 Négus, m. az abyssiniai
 császár címe; 2. meleg, fű-
 szeres bor.
 Neige, f. hó; flocon de —,
 hópihe; pop. c'est un doc-
 teur de —, nyomorult or-
 vos; cuis. oeufs à la —,
 tojáshab.
 Neiger, v. imp. havazni; fig.
 il a —é sur sa tête, feje
 megöszült.
 Neigeux, se, a. havas.
 Neille, f. tonn. ontracsín.
 Nématodée, f. ent. sodorka.
 Némertaire, a. an. tissu —,
 idegfonat.
 Nénies, f. pl. h. r. gyászda-
 lok, tordalok.
 Nenni (na-nî), part. fam.
 nem; c'est un homme avec
 qu'il n'y a point de —, ez
 ember mindenre igent
 mond; il n'y a point de
 —, meg kell lennie; 2. m.
 un doux —, bátorító ta-
 gadás.
 Nénuphare, f. bot. nimfa;
 — blanche, sásliliom.
 Néo'graphe, m. írásujtó;
 —graphie, f. írásujtás;
 —logie, f. nyelvujtás, szó-
 faragás; —logique, a.
 nyelvujtási; —logisme, m.
 v. —logie; —logiste, —lo-
 gue, nyelvujtó, szófara-
 gó; —phyte, s. hitujonc.
 Néottie, f. bot. tokafék.
 Néphélion, m. chir. szemho-
 mály.
 Néphr'algie, f. méd. vesefá-

Nervin

jás; —algique, m. vesefá-
 jás elleni szer; —ésie, f.
 méd. vesekór; —étique, a.
 méd. vese...; douleur =,
 vesefájdalom; 2. il est =,
 vesekóros; —phrite, —phri-
 tis (-tice), f. méd. veselob.
 Néphro'c'le, f. méd. vese-
 sérv; —graphie, f. méd.
 veseleírás; —graphie, f.
 méd. veseleírás; —lithe, f.
 méd. vesekő; veseporond;
 —logie, f. méd. vesetan;
 —logiste, m. vesetudós,
 —phlegmasie, f. húgyreke-
 dés; —plégie, f. méd. ve-
 sebénulás; —pyose, f. méd.
 vesegenyedés; —rrhagie, f.
 méd. vesevérzés; —to-
 mie, f. chir. vesevágás.
 Népotisme, m. vérkegyelet.
 Nerf (nèrfe egyes számban;
 nère többesben és nerf de
 boeuf-ban), m. ideg; —
 de boeuf, bikacsök; fig.
 il a du —, erős ember;
 2. ín.
 Nérion, m. bot. torokrojt.
 Nérite, f. conch. — fluviale,
 folyami csiga.
 Nérolí, m. pharm. narancs-
 virág-olaj.
 *Néronement, m. kegyetlen-
 ség, kegyetlenkedés.
 *Néroniser, v. a. kegyetlen-
 kedni.
 Neprun, noirprun, m. bot.
 varjutövis; — alaterne,
 sziklai szurdokfa; — lotos,
 celtis; — paliure, szárnyas
 benge.
 Nervaison, f. an. idegzet;
 idegalkat.
 Nerval, e, a. méd. ideg...;
 fièvre —e, idegláz.
 Nerveux, se, a. izmos; 2.
 idegdús; an. tunique —se,
 idegburok; papille —se,
 idegszömölcs; 3. méd.
 ideg...; maladie —se,
 idegkór; système —, ideg-
 rendszer; bot. bordás; 4.
 fig. erőteljes.
 Nervi'folie, e, a. bot. bordá-
 zott; —motion, f. an.
 idegmozgás.
 Nervin, s. a. méd. idegerő-
 sítő.

Nervosité

Nervosité, f. an. izmosság.
 Nervule, m. bot. bordácska.
 Nervuleux, se, a. bot. kiálló bordákkal.
 Nervure, f. bordázat; bot. levélborda; rub. sujtás.
 Nesciemment(ness-cia-man) adv. önkénytelenül.
 Nescio-vos (ness-ci-o-voss), semmi se lesz belőle.
 Net, te (nè, nète), a. tiszta, takaros; il a les mains —tes, nem engedi magát megvesztegetni; 2. üres; nous avions gr. apétit aussi fines-nous plats —s, jó étvágyunk volt, ki is ürítettük a tálcákat; 3. mocsoktalan; síma; csen-gő; 4. ce vin n'est pas —s, ez a bor zavaros; fig. érthető; 5. fig. tiszta; revenu —, tiszta jövedelem; 6. tiszta (súly); 7. adv. egészen; őszintén, kereken; leplezetlenül.
 Nettement, adv. tisztán, takarosán; 2. fig. érthetően; őszintén; szabadon.
 Netteté, f. tisztaság; it. fig.
 Nettoiement, nettoyage, m. tisztítás, tisztogatás, takarítás.
 Nettoyer (nè-), v. a. tisztítani, tisztogatni, takarítani; söpörni; — le riz, a rizst megszédni; fig. kiüríteni; — les brocs, derekasan inni; — q. sans vergette, vkit jól elverni; 2. se —, v. r. jard. tisztulni.
 Nettoyeur, se, s. écon. takarító, tisztító.
 Neuf, a. kilenc; it. Charles —, IX. Károly; 2. m. kilences; it. elle est dans son —, kilencedik havában van.
 Neuf, ve (neuf, pl. neu, neuf), a. új; faire maison —ve, egészen új cselédek fogadni; 2. tapasztalatlan; járatlan; 3. à —, adt. ismét; 4. de —, adt. egészen; 5. m. új.
 Neuf-huit (neu-), m. mus. kilenc nyolcad.
 Neufme, m. cout. kilenced.

Neure

Neure, f. mar. heringcsónak.
 Neurilème, m. an. idegbu-rok.
 Neuritique, v. nervin.
 Neutral'ement, adv. gr. benhatólag; —isant, e, a. chi. méd. semlegesítve; —isation, f. semlegesítés; chi. átváltoztatás; —iser, v. a. semlegesíteni; chi. átváltoztatni; mor. enyhíteni, ártalmatlanná tenni; it. elzárni; 2. se —, v. r. hatálytalanodni; —ité, f. semlegesség.
 Neutre, a. semleges; bot. nemetlen; gr. köznemű; genre —, köznem; verbe —, közép ige; 2. m. semleges.
 Neutriser, v. a. gr. közép igévé változtatni.
 Neuvaïne, f. cath. kilencnapos ima.
 Neuvième, a. kilencedik; 2. s. kilencedik; 3. m. kilenced; 4. mus. f. kilencedfokú; —ment, adv. kilencedszer.
 Neveu, m. unokaöcs; poét. nos —s, unokáink.
 Névralgie, f. méd. idegfájdalom.
 Névrrartériel, le, a. an. az idegek- és üterekhez tartozó.
 Névri'lémite, —lite, f. méd. ideglob; —tique, a. idegerősítő.
 Névro-'gamie, f. méd. idegösszeköttetés; —graphie, m. idegleíró; —graphie, f. idegleírás; —logie, f. idegtan; —logique, a. idegtani; —myélit, f. méd. gerincagylob; —paralysie, f. idegbénulás; —pathie, f. idegkór; —ptère, m. h. n. recésröpű.
 Névrose, f. méd. idegbaj.
 Névrosthénie, f. méd. ideginger.
 Névro-'tome, m. an. idegboncoló; it. szike; —tomie, f. idegboncolás.
 Nez, m. orr; p. regarder qui a le plus beau —, málészajaskodni; a napot lopni;

Nicodème

it. votre — branle, szeméből látom, hogy hazud; fam. donner du — en terre, kudarcot vallani; il s'est cassé le —, bele tört a bicskája; donner sur le — à q., vkinek orra alá borsot törni; rire au —, szeme közé kacagni; 2. az egész arc; mettre le — à la fenêtre, az ablakon kinézni; 3. szaglász; fig. il porte le — en avant, gögösködik; bot. — coupé, hálgyomakkfa.
 Ni. partic., se; il ne boit, ni ne mange, se nem eszik, se nem iszik; — moi non plus, én se.
 Niable, a. tagadható.
 Niais, e, a. fam. oiseau —, fészekfentő; 2. fig. együgyű; bárgyu; ostoba; 3. balga, meggondolatlan; 4. s. fig. oktondi; —ement, adv. ostobául, együgyűen, bárgyun.
 Niaisier, v. a. balgálkodni, dőrekedni.
 Niaiserie, f. balgaság, dőreség; ostobaság.
 †Nice, a. együgyű, tudatlan; cout. promesse —, egyszerű ígéret.
 †Nicement, adv. cout. egyszerűen.
 Niceté, v. naivité.
 Nicette, f. et a. f. ostoba, együgyű.
 Niche, f. arch. fülke; 2. vakszoba; 3. fam. csíny.
 Nichée, f. tele fészek, költet; fig. tolvaj fajzat; it. tolvaj tanya.
 Nicher, v. n. fészkelni; 2. v. a. fam. állítani, tenni, ültetni, fektetni; qui vous a —é en cet endroit? ki állított e helyre? 3. se —, v. r. fam. magát befészkelni; tolakodni.
 Nichet, m. écon. fenéktolás.
 Nichoir, m. écon. madárház.
 Nichel (ni-kelle), m. minér. álny; —natif, termékálny; —arsenical, álnymireg.
 Nicodème, m. oktondi.

†Nicorée

†Nicorée, f. *ostoba liba*.
 Nicotiane, v. *tabac*.
 Nicot'ianine, —ine, f. chi. *dohánydék*; —ique, a. chi. *dohánydékes*.
 Nictation, f. méd. *hunyorgatás*.
 Nicter, v. n. vét. *hunyorogni*.
 Nid, m. *fészek*; p. à chaque oiseau son — est beau, a *bolondnak is tetszik az ő fakardja*; it. s'en, aller à — de chien, *elhegedülte szent Dávid*; 3. bot. — d'oiseau, *tömjénes emreke*; 4. arg. — de corbeau, *papnövelde*.
 Nidification, f. *fészkelés*.
 Nidoreux, se, a. méd. *rot-hadt, redves üszögös*.
 Nièce, f. *unokahug*.
 Nielle, f. bot. *fekete kömény*; — des blés, *konkoly*; — coquelourde, *ernyős konkoly*; — des champs, *réti kömény*; 2. ton. —bord, *ontracsín*; — de Candie, ou: *nigelle du Levant, kerti kömény*.
 Nieller (nié-), v. a. agr. *üszögösíteni*; grav. *feketíteni*.
 Nilleur, m. *feketítő*.
 Niellure, f. *feketítés*.
 Nier, v. a. *tagadni, eltagadni*; 2. v. n. *nemmel felelni*.
 Nieule, f. cuis. *herőce, forgácsfánk*.
 Nieulieur, se, s. cuis. *herőce-sütő*.
 Nif, m. ard. *palaréteg föl-színe*.
 Nigaud, e, s. a. fam. *együgyű, ostoba*; 2. m. orn. *kormorán*; —er, v. n. *ostobáskodni*; 2. *babrálni*; —erie, f. fam. *ostobaság, együgyűség*. [tés.
 Nigrescent, e, a. did. *feketig*.
 Nigrette, f. orn. *feketerigó*.
 Nigri'caule, a. bot. *fekete szárú*; —colle, a. h. n. *fek. begyű*; —corne, a. *fek. csápos*.
 Nigrin, m. minér. *ragyogla*; —e, f. bot. *szerecsenfű*; 2. minér. *füstkovag*.

Nigri'penne

Nigri'penne, a. h. n. *fekete szárnyú*; —rostre, a. *fek. csőrű*; —tarse, a. *fekete lábú*.
 Nigroil (-groal), ou: *négueil (-ghoeil-ly'e)*, m. icht. *fekete szemű spár*.
 Nigro'mance, m. *garabon-cás*; —mancie, f. *garabonca*.
 Nihilisme, m. phil. *semmis-kedés*.
 Nihiliste, m. phil. *semmis-kedő*.
 Nihilité, f. *semmiség*.
 Nille, f. bot. *inda, szőlő-inda*; forg. *bódacső*.
 Nimbe, f. num. *fénysugár, fénykorona*.
 Ningas (-ga), nigua (-ga), m. h. n. *búvóbolha*.
 Ninon, f. fig. *kacér nő*.
 Niort, prendre le chemin de —, *hazudni, füllenteni*.
 Nippe, f. ord. pl. *cicoma, pipere*; *encsenbencs*; fam. il en a eu de bonnes —s, *szép haszna volt mellette*.
 Nipper (ni-), v. a. q., *cicomázni, fölcifrázni*; 2. se v. r. *piperkézni*.
 Nique, f. faire la — à q. qch., *vmit megvetni*; *fitytyet hányni*.
 Niquedouille, m. pop. *együgyű, bohó, ostoba*.
 Niquet, m. *csekélység, haszontalanság*; †2. —, te, a. oiseau —, *szelid, jámbor*.
 Nise, f. ard. *foszlókő, pala*.
 Nissolle, f. bot. *csicseriborsó*.
 Nitescent, e, a. *fénylő, ragyogó*.
 Nitidul'aires, m. pl. ent. *cingolán-félék*; —e, f. ent. *cingolán*.
 Nitouche, f. sainte —, *szen-teskedő*; fair la —, *szen-teskedni*.
 *Nitrate, m. chi. *légenc*.
 Nitraté, e, a. chi. *légsavas*.
 Nitr'e, f. chi. *salitrom*; —eux, se, a. chi. *salitromos*; —ière, f. *salitrom-huta*; —ification, f. *salitromkép-zés*; —ique, a. chi. *salitrom*...; acide —, *légsav*; —ite, f. chi. *légecssavas só*.

Noçaille

*Nitrogène, m. chi. *légeny*.
 Niveau, m. arp. math. *víz-szinmérő, vízszinlő, estellő*; 2. *színvonal, fekvonal, lejt-méret, vízszin*; 3. de —, à —, adt. *vízszintes, fekmén-tes, vízirányos, fekirányos*; fig. *egy rangban*; 4. icht. — de mer, *cápa, pörölyhal*.
 *Nivéen, ne, a. *hófehér*; ha-vas.
 Nivelér, v. a. *vízszintezni, lejtekelni, fekmérlegezni*; 2. *egyeníteni, egyengetni, rónázni*; fig. *egyenlően fölosztani*; com. *kiegyen-líteni*; 3. fig. *babrálni*.
 Nivelérie, v. *badauderie*.
 Niveleur, m. *térszintező, fekmérlegező, lejt mérnök*; 2. fig. *babráló*.
 Nivellement, m. *vízszintezés, lejt mérés*; *szintezet, lejt-méret*; 2. *egyenítés, rónázás*; fig. *a javak egyenlő fölosztása*.
 Nivéole, f. bot. *kikeleti hóvirág*.
 Nivereau, m. *niverolle*, f. orn. *hópinty*; 2. bot. *téli virág*.
 Niver, m. com. *tilos nyere-ség*.
 Niviforme, a. *hóalakú*.
 Nivôse, m. h. de F. *havazó (a francia köztársaság 4. hónapja, dec. 21.—január 19-ig)*.
 Nobiliaire, m. *nemes családok jegyzéke*; 2. a. *nemes*; ordre —, *nemesség*.
 Nobilier, ère, a. *előkelő*.
 †Nobilité, f. *birtoknemes-ség*.
 Noblaille, f. *elszegényedett nemesség*.
 Noble, a. *nemes*; fig. *nemes-lelkű, magasztos*; an. les parties —s, *nemző-részek*; 2. m. *nemes*.
 Noblereau, m. *ál-nemes*.
 Noblesse, f. *nemesség*; — de robe, *köntös-nemesség*; grande —, *ősnemesség*; 2. *nemeslelkűség, magasztos-ság*.
 Noçaille, f. *lakodalmi ünne-pély*.

Noce

Noce, f. házasság; lakodalom, nász; 2. nászünnepély; habit de —, nászruha; p. n'être pas à la —, zavarban lenni; it. voyage de maître, —s de valet, nincs itthon a macska, cincognak az egerek; 3. nász-vendégek.
 Nocer, v. n. lakodalmat ülni; pop. vigadni, mulatni.
 Noceur, m. ivótárs.
 Nocher, m. poét. kormányos.
 †Nocier, ère, a. lakodalmi.
 Noctambule, v. somnambule.
 Nocti'fer (-fère), m. astr. esti csillag; —flore, a. bot. éjjel virágzó; —luque, s. a. phys. éjjelvilágító; —surgie, v. somnambulisme.
 Noctuele, f. h. n. bagoly-pille.
 Noctuellites, f. pl. orn. bagolyfélék.
 Noctule, f. h. n. éjjelező denevér.
 Nocturne, a. éji, éjjeli; 2. m. cath. éjjeli mise; —ment, adv. éjjel.
 *Nocuité, f. did. ártalmasság.
 Nodal, e, a. phys. rezgési; lignes —es, rezgővonalok.
 Nodorité, f. chir. gümbség.
 Nodus (-uce), m. chir. gümbs.
 Noduleux, se, a. bot. böttyökös.
 Noël, m. h. eccl. karácson; 2. karácsoni ének; fig. p. quand — a son pignon, Pâque a son tison, fekete karácson, fehér húsvét.
 Noeud (neu-), m. csomó, csombok, bog, görcs; mod. csokor; — d'épaule, vállsallang; — d'épée, kardbőjt; 2. fig. kötelék; — du mariage, házasság köteléke; 3. fig. akadály, gáncs, bökkenő; th. bonyodalom; 4. csomó, böttyök, görcs; 5. t. t. an. böttyök, iz.
 Noguet (-ghé), f. lapos kosár.
 Noguette, f. vászon-, csipke-árusnő.
 Noir, e, a. fekete; 2. feketés;

Noirâtre

fig. pop. la bête —e, pap; p. cet homme n'est pas si diable qu'il est —, ez ember nem oly gonosz mint a minőnek látszik; 3. megkékölt, szederjes (ütéstől); 4. sötét, borult; 5. piszkos, szennyes; 6. fig. komor, mogorva; 7. elvetemedett, átkozott, gyalázatos; II. m. fekete, feketeség; faire du —, sötét gondolatokba mélyedni; III. néger, szerecsen.
 Noirâtre, n. feketés.
 Noiraud, e, a. sötét barna.
 Noirceur, f. feketeség; 2. fekete folt; 3. fig. gonoszság, elvetemedettség; 4. rágalom, álnokság.
 Noircir, v. a. feketíteni, feketére festeni; fig. —q., vkit rágalmazni; it. —l'esprit, sötét gondolatokat támasztani; 2. v. n. et s'—, v. r. feketedni; fig. magát megbélyegezni; 4. se —, v. réc. egymást rágalmazni.
 Noircissement, m. feketítés.
 Noircisseur, m. teint. fekete festő.
 Noircissure, f. feketére festés; 2. fekete folt.
 Noire, f. mus. negyed hangjegy.
 Noiron, m. jard. fekete tulipán.
 †Noireté, f. sötétség.
 Noise (noa-ze), f. civakodás, veszekedés.
 Noiseraie (noa-ze-ré), f. jard. diófaliget.
 Noiserier, m. (noâ-), bot. mogyorófa.
 Noisette (noâ-), f. bot. mogyoró.
 Noix (noâ-), f. dió; 2. an. — du genou, térdkalács; 3. arq., roppantyú; géom. forgató.
 Nolet, m. cour. öblös cserép; földélzug.
 Noligataire, m. rakodó.
 Noli me tangere (nô-li mé-tan-jéré), m. bot. hozzám ne nyulj.
 Nolis, nolisement, nau-

Nommé

lage, m. mar. rakodás, hajóbér.
 Noliser, v. a. mar. megrakni (hajót).
 Nom (non), m. név; com. — social, cég; 2. hír, hírnév; 3. gr. névszó; 4. au — de, adt. nevében; it. de —, névleg.
 Nomade, s. a. barangok, vándornép.
 Noman'ce, —cie, f. névjóslás; —cien, ne, s. névjósló; 2. a. névjóslali.
 Nomble, f. vén. szarvasfartó.
 Nombrable, a. megszámlálható.
 Nombre, m. szám; 2. sokaság; gr. — singulier, egyes; — pluriel, többes; II. sok; il a — d'amis, sok barátja van; 2. au —, du —, mettez-moi au — de vos amis, sorozzon barátjai közé; 3. dans le —, adt. on vend des tableaux dans le — il y a un..., festményeket adnak el, melyek között van egy...; 4. sans —, számtalan, eleghendő.
 Nombrer, v. a. számlálni, megszámlálni; arith. számolni.
 Nombreusement, adv. számosan.
 Nombreux, se, a. számos; 2. jó hangzásu.
 Nombril (-bri), m. an. köldök; it. bot.
 Nomenclateur, m. névhir-dető; névismertő; —ture, f. névjegyzék; nevezéktan, műnévzet.
 Nominal, e, a. névszerinti; —ement, adv. névszerint.
 Nominalisme, m. phil. nérbeliség.
 Nominataire, s. jur. kinevezett.
 Nominator, m. kinevező.
 Nominatif, m. gr. nevező; 2. —, ve, a. névszerinti.
 Nomination, f. kinevezés; 2. kinevezési jog.
 Nommé, e, a. fam. úgynerezett, bizonyos.

Nommément

Nonciation

Notaire

Nommément, adv. *nevezetesen, úgymint, különösen.*

Nommer, v. a. *nevezni; nevet adni; 2. megnevezni; 3. kinevezni; rub. kijelölni; 4. se —, v. r. magát nevezni; megismertetni; 5. à point —é, adt. épen jókor; 6. à jour —é, a kitűzött időre.*

Nomo'graphe, m. *törvénygyűjtő; —graphie, f. törvénygyűjtés; —logie, f. törv. tan; —logique, a. törv. tani.*

Nompaire, nompareil, etc. v. *nonpareil, etc.*

Non, adv. *nem; 2. m. nem; 3. — plus, adv. nem kevésbé; ép oly kevésbé; 4. — seulement, adv. nem csupán.*

Non'acceptation, f. com. *viszszautasítás; —activité, f. milit. szabadságolt állomány; —adressé, e, a. címtelen; —agé, e, a. prat. kiskorú.*

Nona'génnaire, s. a. *kilencven éves; —gésime, s. et a. astr. kilencvenedik.*

Non-ailé, e, a. h. n. *szárnyatlan.*

Nonandre, a. bot. *kilenc-hímes.*

Nonane, a. méd. *fièvre —, kilencnapos.*

Nonan'te, a. †*kilencven; —ter, v. a. jeu. kilencvenet csinálni; it. kilencven évessé lenni.*

Non-venu, e, a. *nem lett, nem történt.*

Nonce, m. *pápai követ; —r, v. annoncer.*

Nonchal'amment (-la-man), adv. *hanyagon, egykedvűen, fölsevéve; —ance, f. hanyagság, egykedvűség, lustaság 2. pongyolaság; —ander, v. a. lustálkodni, hanyagoskodni; —ant, e, a. hanyag, egykedvű, lusta; —antisme, m. hanyag, egykedvű viselet.*

†Nonchaloir, v. a. *közönyösnek lenni; 2. m. v. abandon.*

Nonciation, f. *építési tilalom.* [ség.

Nonciature, f. *pápai követ.*

Non'combattant, m. *milit. katonai tisztviselő; —comparution, f. jur. makacs-ság; —complet, m. hiány; 2. =, =ète, a. hiányos; —conformité, f. össze nem hangzás.*

None, f. cath. *kilencedik óra zárdákban.*

Non'être, m. *non-existence, f. nem lét; —faculté, f. tehetlenség; —feuillee, f. bot. fülfü; —intervention, f. be nem avatkozás; —jouissance, f. pal. nem élvezés; —juteur, m. nem-esküvő; —manufacturé, e, a. nyers; —marchand, e, com. nem-eladó; nem-ke-lendő.*

Nonnain, nonne, f. g. p. *apáca; orn. pigeon —, bú-bos galamb.*

Nonnerie, f. *szenteskedés.*

Nonnette, f. *apácácska; orn. szén-cinege; pát. —s, apá-ca-sütemény.*

Non-obstant, prép. *mind a mellett, ellenére.*

Non-oeuvre, e, a. *nyers; fer —, nyersvas; linge —, síma vászon.*

Non'pair, e, a. *páratlan; —paix, f. viszály, békét-lenség; —pareil, le, a. ha-sonlíthatlan; =le, f. t. t. legkisebb a maga nemében; impr. egy neme a nyomdai betűknek; petite =, apró betűk; grosse =, legna-gyobb betűk; —payement, —paiement, —païment, m. nemfizetés; —ponté, a. földélzetlen; —prix, f. po-tomár; —réussite, f. siker-telenség; —sanction, f. nem-szentesítés; —sens, m. képtelenség.*

Nonuple, a. *kilencszeres; —r, v. a. kilencszerezíteni.*

Non'usage, m. *használat-lanság; —va'eur, f. érték-telenség; fin. behajthat-lan adóhátralék; †—vue, f. mar. sűrű köd.*

Nopage, m. manuf. *csipke-dés, tisztogatás.*

Nopal, m. bot. *indusfügefa.*

Noper, v. a. f. manuf. *csip-ke-dni, tisztogatni.*

Nopeur, se, s. manuf. *csip-ke-dő, tisztogató.*

Nord, m. géo. *észak; faire le —, mar. észak felé vi-torlázni; 2. északi sark; 3. északi szél; —caper, m. icht. orkadelfin; —est, m. északkelet; 2. é. k. szél; —ester, v. a. mar. é.-kelet felé eltérni; —est, észak-északkelet; —ouest (nor-ouest), m. észak-nyugot; 2. é.-nyug. szél; —ouester, v. a. észak-nyugot felé el-hajlani.*

Normal, e, a. *szabályszerű, szabályos; géom. ligne —e, merőleges vonal; —ement, adv. szabályszerűen, sza-bályosan.*

Normalité, f. did. *szabály-szerűség.*

Normand, e, s. a. *normán; p. répondre en —, ötölni, hatolni; c'est un fin —, ravasz kópé; —er, v. a. agr. szórni.*

Noso'come, m. méd. *kórházi igazgató; —comial, e, a. kórházi; —génie, f. méd. betegség eredete; —graphie, m. kórleíró; —graphie, f. kórleírás; —logie, f. kór-tan; kórisme; —logiste, m. kórismerő.*

Nostalgie, f. *honvágy.*

Nostras (-trace), pl. *nostra-tés, a. bot. hazai, ben-földi.*

Nota (nô-ta), m. *jegyzék, jegyzet; 2. —bène, adt. megjegyzendő.*

*Notabilité, f. *jelzetesség, előkelőség, nevezetesség; 2. —s, pl. előkelők.*

Notable, a. *tekintélyes, ne-vezetes; lésion —, tetemes sértés; 2. m. főbb rangú; —ment, adv. tetemesen, igen, nagyon.*

Notacanthé, m. h. n. *pozdor-jány.*

Notaire, m. *jegyző.*

Notalgie

Notalgie, f. hátfájdalom.
 Notammant (-aman), adv. különösen, mindenekelőtt.
 Notaresque, notarial, e, a. jegyzői.
 Notariat, m. jegyzőség; il exerce le —, jegyzősködik.
 Notarié, e, a. acte —, jegyző által hitelesített okirat.
 Notarier, v. a. jegyző előtt megkötni.
 Notation, f. jelölés.
 Note, f. jel, jegy; 2. megjegyzés; jegyzet; 3. számla, számlakivonat; com. jegyzékek könyve; dipl. jegyzék; 4. bíró által hozott megbecstelenítő ítélet; it. feddés; 5. hangjegy; fig. il chante touj. sur la même —, mindig egy hűrt penget.
 Noter, v. a. jegyezni, följegyezni; megjegyezni; 2. rovásra venni; homme —é, roszhírű ember; — q. d'infamie, vkit megbecsteleníteni; mus. hangjegyezni.
 Noteur, m. hangjegyző.
 Notice, jegyzet; ismertetés; tudósítás; jelentés; tudomás; libr. jegyzék.
 Notification, f. közlés, tudatás, hirdetés.
 Notifier, v. a. tudatni, hirdetni, jelenteni; tudtul adni, tudósítani; dipl. bejelenteni.
 Notion, f. fogalom, észfoglalom; ismeret.
 Notoire, a. köztudomásu, nyilvános, tudvalevő, cégéres; —ment, adv. nyilvánosan, stb.; —té, v. notoriété.
 Noto'lane, f. bot. páfrány; —myélithe, f. méd. gerincagy-lob; —pède, v. toupin; —ptère, m. icht. tapogatós-, ormos angolna; —ptérigyens, m. pl. hátparások.
 Notoriété, f. nyilvánosság, köztudomás.
 Notozéphir, m. mar. délnyugoti szél.
 Notre, pl. nos, pron. —père,

Notre-Dame

atyánk; —patrie, hazánk; pop. — femme, feleségem; —maître, gazdám; II. nôtre, pl. —s, miénk; 2. abs. les —s, rokonaink; barátaink; párthíveink; fam. nous avons fait bien des —s, sok balgaságot követünk el; 3. arg. cinkostárs, tolvajtárs.
 Notre-Dame, v. Dame (7).
 Notulation, f. oldaljegyzés.
 Notule, f. oldaljegyzék.
 Notuler, v. a. oldaljegyzést tenni.
 Notus (-uce), m. mar. déli szél.
 Nouage, v. rachitis.
 †Nouailleux, v. nouveaux.
 Nouasse, f. bot. vad szerecsen dió.
 Noudles, v. nouilles.
 Noue, f. arch. öblöstégla; 2. földélszug; cornière —, földélszug-csatorna; écon. pâtureur les —s, mocsáros réteken legeltetni.
 Nouées, f. vén. szarvasgarnaj.
 Nouer, v. a. csomót kötni; összekötni, -csomózni; fig. — une intrigue, ármányt kitalálni, szőni; chir. bandage —é, hurkolt kötélek; litt. cette pièce de théâtre est mal —ée, e színdarab rosszul van bonyolítva; 2. bekötni; — de l'argent dans le coin d'un mouchoir, pénzt zsebkendő csúcsába kötni; 3. v. n. et se —, v. r. les fruits commencent à —, à se —, a gyümölcs köt; cet enfant est —é, e gyermeknek angol betegsége van.
 Nouet (nou-è), m. — d'herbes aromatiques, illatos fűtűsző; 2. v. noulet.
 Nouette, f. couvr. ormozótégla.
 Noueure, f. v. nouure.
 Nouveux, se, a. csomós; baton —, fűtykes v. bunkós bot; bot. bütykös, göcsös.
 Nougat, m. conf. mandolasütemény; agr. dióolajtörköly.

Nouure

Nouilles, f. pl. cuis. metelt, laska, csik, mácsik; tailloir à —s, sodródeszka; écon. lúdtömő-csik.
 Noulet, m. constr. zúgcsatorna.
 Nourrain (nou-), v. alevin.
 Nourrice (nou-), f. szoptatós dajka; battre sa —, jóltevője iránt hálátlannak lenni.
 Nourricerie, f. écon. állvány selymértényesztéshez.
 Nourricier, s. a. nevelő-apa; dajka férje; fig. c'est son père —, föntartója; 2. —, ère, a. föntartó, tápláló; bot. suc —, tápnedv.
 Nourrir (nou-), v. a. táplálni; föntartani; fig. style —i, gondolatdús irány; 2. tartani, eltartani; 3. szoptatni; 4. fig. nevelni, fölnevelni; 5. fig. képezni; 6. mus. — le son, a hangot nyújtani; 7. se —, v. r. táplálkozni; se bien —, jól élni; il n'a pas de quoi se —, nincs miből élnie; fig. se — d'espérance, magát remény-szel kecsegtetni; mar. le ciel commence à se —, az ég borulni kezd; az idő viharra áll.
 Nourrissage, m. écon. — des bestiaux, marhatenyésztés.
 Nourrissant, e, a. tápláló.
 Nourrisseur de bestiaux, m. écon. marhatenyésztő.
 Nourrisson, m. csecsemő; fig. tanítvány.
 Nourriture, f. táplálék; — des animaux, takarmány; écon. faire des —s, marhát tartani; maréch. belle —, szép csikó; tan. donner de la — aux cuis, a bőröknek friss csávát adni; mar. — de temps, felhős ég.
 Nous, pron. pl. — lisons, olvasunk; — — voyons peu, keveset látjuk egymást; partons- —? indulunk-e! dipl. mi; —, par la grâce de Dieu..., mi, Isten kegyelméből...
 Nouure, v. rachitis.

Nouveau

Nouveau, nouvel, a. m., nouvelle, a. f. új; vin —, idej bor; auteurs —x, mostani, mostankori írók; qu'y a-t-il de —? mi újság? p. au — tout est beau, új szita szegen függ; it. à nouvelles affaires, —x conseils, az idő megtanít; être — dans qch., járatlannak lenni valamiben; homme —, szerencsefi; visage —, ismeretlen arc; 2. m. il aime le —, szereti az újat; 3. adv. du vin — percé, friss csapolt bor; 4. de —, adt. újból; mégegyszer, újra; com. à —, új számlára.

Nouveauté, f. ujdonság; 2. ujság; le peuple court après les —s, a nép szereti a híreket; libr. új könyvek; 3. c'est — de vous voir, valóságos ritkaság önt láthatni; 4. ujtás.

Nouvelière, a. f. állhatlan, csapodár, ledér.

Nouvelle, f. ujság, hír; forger des —s, híreket koholni; une — de l'arbre de Cracovie, cselédszobából került hír; 2. pl. (különféle értelményben); vous aurez de mes —s, ezt nem viszi el szárazon; je sais de vos —s, ismerem viselt dolgait; je puis en dire des —s, tapasztalatból mondhatom; envoyer savoir des —s de q., vkinek mintléte után tudakozódni; on n'a ni vent ni —s de cet homme, ez embernek se híre se hamva; p. point de —s, semmi se lesz belőle; 3. beszély, elbeszélés; —ment, adv. nem rég, újra, újból.

Nouvelleté, f. pal. birtokbani háborítás ujtás által.

Nouvellier, v. inconstant.

Nouvelliser, v. a. ujságokat mondani.

Nouveliste, m. ujdondász; it. hírhordó.

Novaculithe, f. h. n. olajkő, fenkő.

Novale

Novale, f. agr. irtomány; dîme —, abs. les —s, irtomány-tized.

Novateur, trice, s. ujtó; 2. a. ujtásvágyó.

Novation, f. jur. ujtás, változtatás.

Novelette, f. écon. tokjuh.

Novelles, f. pl. jur. Justinian novellái; törvénytervezet.

Novembre (-van), m. november.

Novice, s. avatonc; fig. ferveur de —, szalmatűz; mar. matrózinás; 2. a. fig. járatlan, tapasztalatlan, ujonc.

Noviciat, m. avatoncság; it. avatonház; 2. fig. próbatét.

Novillo, m. tinó.

Novissime (-ssimè), adv. imént, épen most.

Noyale, f. com, vitorlavásson.

Noyau, m. bot. kőmag, csontár; prune qui quitte le —, magbaváló szilva; pop. il a amassé des —x, szépen megszede magát; fond. ürtömet; 2. fig. kezdete, eredete vminek; it. java, lelke vminek.

Noyé, m. vízbefult; —d'eau, pap. sötét folt.

Noyer, m. bot. diófa; com. mode de —, diófaszekrény.

Noyer, v. a. vízbefulasztani; fig. — son chagrin dans le vin, bánatát borba fulasztani; 2. elárasztani; le déluge noya toute la terre, az özönvíz elárasztá az egész földet; — son vin d'eau, borát túlságosan vizezni; mar. — la terre, a szárazföldet szem elől veszteni; peint. — les couleurs, a színeket vegyíteni; fam. víz alá merülni; 3. se —, v. r. vízbefulni; it. vízbe ugrani; fig. se — dans le sang, vérben fürödni; it. com. il se noie, kezdi hitelét veszteni.

Nu, e, a. meztelen; la tête

Nuire

—e, födetlen fő; — en chemise, egy ingben; muraille —e, pusztá fal; arbre —, lombtalan fa; 2. fig. tiszta, leplezetlen; c'est la vérité —e, ez a tiszta igazság; it. egyszerű; 3. m. meztelen; écr. vêtir les —s, a mezteleneket fölruházni; 4. à —, adt. meztelenül; monter un cheval à —, szőrén lovagolni; fig. leplezetlenül.

Nuage, m. felhőzet; felhő; it. fig.; ocul. szemfolt.

Nuageux, se, a. felhős, fölleges; lap. pierre —se, homályfoltos kő.

Nuance, f. árnyalat; színvegyülék; —r. v. a. árnyalni; fig. ecsetelni.

Nubécule, f. ocul. szemfolt; *felhőcske.

*Nubi'fère, a. föllegtartó; *—fuge, a. fölleghajtó; föllegoszlató.

Nubil'e, a. emberkoros (ifju); eladó (leány); —eux, se, v. sombre; —ité, f. férjkor; férjhezmenő kor.

Nuci'fère, a. bot. diótermő; —frage, s. a. orn. magtörő; —vore, a. h. n. dióevő.

Nudité, f. meztelenség, foztottság; fig. gyöngye oldal.

Nue, f. felhő; fig. élever q. jusqu' aux —s, vkit egekig magasztatni; it. faire sauter q. aux —s, valakit megharagítani; it. cet homme est tombé des —s, ez embert senki se ismeri.

Nuée, f. erős, viharos felhő; fig. szerencsétlenség, vesztély; it. falka, csapat; lap. pl. gyémántoltok.

Nuement, v. nûment.

Nuer, v. a. árnyazni, árnyékozni; árnyalni; v. nuancer.

Nuesse, f. cout. közvetlen jog; justices en —, közvetlen törvényhatóság; it. törv.hatósági terület.

Nuire, v. a. ir. ártani; hátráltatni, rövidséget okozni;

2. ne pas —, je ne lui ai pas nui, *hasznára voltam*; 3. se —, v. r. önmagának ártani; 4. se —, v. réc. egymásnak ártani.
Nuis'ance, f. pal. megsértés, sérelem; —ibilité, f. ártalmasság; —ible, a. ártalmas.
Nuit, f. éj; il se fait —, *éjjeledik*; percer les —s, *virrasztani*; — blanche, *álmatlan éj*; p. la — porte conseil, *egyet alszom rá*; 2. de —, *adt, éjjel*.
Nuitamment (-ta-man), adv. pal. *éjnek idején*; il s'en alla —, *elillant*.
Nuitée, f. pop. *éjjeli idő*; cet aubergiste demande beaucoup par —, *e fogadós sokat kér egy éjre*.
Nul, le, a. *egyse, semmi*; en — façon, *semmiképen*; 2. *semmis, érvénytelen, helytelen*; bot. calice —, *kehelytelen*.
Nulle, f. *semmi, semmi jegy, zérus, nulla*; 2. a. v. nul; —ment, adv. *semmiképen, egyáltalában nem*; pal. *érvénytelenül*.
Nulli (nulli), m. cuis. *tojás vagdalék*.
Nullifi'cateur, m. *semmítő*; —cation, f. *semmítés*; —er, v. a. *semmíteni*.
Nullité, f. prat. *semmiség*; la demande, en —, *semmiségi panasz*.
Nûment, adv. *öszintén, leplezetlenül*; pal. *közvetlenül*.
Numé'raire, a. valeur —, *névérték*; 2. m. *vertpénz*; —ral, e, a. *szám...*; adjectif =, *számnév*; —rateur, f. arith. *számláló*; —ratif, m. gr. *számnév*; —ration, f. arith. *számlálás*; —rique, a. *számszerinti*; =ment, adv. *számszerint*; —ro, m. *szám*; com. *jel, árjel*; p. cet homme entend le =, *ez ember érti a maga dolgát*; —rosité, f. *számoosság*; —rotage, m. *számozás*; —roté,

e, a. *számozott*; —roter, v. a. com. prat. *számozni*.
Numisma'te, m. v. —tiste; —tique, a. *éremtani, éremzeti*; 2. f. *éremtan, éremisme*; —tiste, m. *érmész, éremtudós*.
Nummu'laire (nom'-), herbe aux écus, à cent maladies, f. bot. *pénzlevelű lilinka*; —lite, f. conch. *anhinga*.
Nuncupatif, ve (non-), a. jur. testament —, *szóbeli végrendelkezés*.
Nundination (non-), f. *vásári kereskedés*.
Nuptial, e(cí-), a. *menyekzői*.
Nuque (nuk'), f. an. *tarkó, nyakszirt*.
Nutation (-cion), f. géo. — de l'axe de la terre, *a föld tengelyének ingadozása*; astr. az álló csillagok lát-szólagos mozgása; bot. *napfelé fordulás*.
*Nutrescibilité, f. *táplálékonyosság*.
*Nutrescible, a. *táplálékony*.
†Nutriment, v. nourriture.
Nutritif, ve, a. *tápláló*; suc —, *tápnedv*; faculté —ve, *táperő*.
Nutrition, f. h. n. *táplálék*.
†Nutritivité, v. nutrescibilité.
Nyctages, — ginées, f. bot. *méhpilisfélek*.
Nycta'lope, s. méd. *nappali vak*; éjjellátó; —lopie, f. *éjjellátás*; —nte, f. bot. *éji virág*.
Nyctétion, m. bot. *csucsor*.
Nymphé, f. myth. *nimfa*; poét. *tündér*; elle a une taille de —, *tündér termete van*; an. pl. *szeméremajkak*; it. *csikló*; h. n. *báb, bogárbáb*.
Nympho'mane, f. méd. *nádradűhös*; —manie, f. méd. *nádradűh*.

O.

O, m. O, *a betűsorozatban 15.*; ô, i., ô ciel! ô honte! oh ég! oh gyalázat.
Oisi's, oise, f. géo. *gyepszi-*

get, *gyepen*; fig. *nyughely*; —tes, m. pl. *gyepsziget lakói*.
Obédience (-ance), f. *tengedelmesség*; h. eccl. a) *szerezetesi alázat*; b) *hódolat*; c) *írott parancs vagy engedély az utazásra*; il aura demain son —, *holnap megkapja elbocsátási levelét*; d) *zárdai hivatal*; e) l'— du Pape, *pápai fennhatóság alatti tartomány*.
Obédienciel, le, a. h. eccl. *pápai fennhatóság alá tartozó*.
Obéir, v. n. *engedelmeskedni*; 2. *fennhatóság alatt lenni*; 3. *engedni, hajlani, nyúlani*; ce fer obéit bien sous le marteau, *e vas könnyen nyúlik a pöröly alatt*.
Obéissamment (-aman), adv. *engedelmesen*.
Obéissance, f. *engedelmesség*; 2. *uralom*; *fönnhatóság*; une partie de ses États s'est soustraite à son —, *birodalmának egy része kivonta magát uralma alól*; prêter —, *hódolni*; 3. *hatalom, parancs*; les enfants sont sous l'— de leurs parents, *e gyermekek szülei parancsa alatt állanak*; 4. *alázatos szolgálja*.
Obéissant, e, a. *engedelmes*, 2. *nyulékony, hajlékony*.
Obéliscal, e, a. arch. *toronyoszlopi, díszlobori*.
Obéliscotéka, bot. *csutkakép*.
Obélisque, m. arch. *díszlobor, toronyoszlop*.
Obérer, v. a. *adósságba keverni, eladósítani*; cette famille est fort —ée, *e család nagyon eladósodott*; 2. s'—, v. r. *eladósodni*.
Obésas (-sace), m. pl. *víziló félek*.
Obèse, s. a. *kövér, hizott*; fam. *pocakös*.
*Obésigène, a. *kövértő*.
Obésité, f. *kövértség*; fig. *szellemi otrombaság*.
Obicé, e, a. *ellentett, ellentétes*.

Obier

Obier, v. aubier (2.).
 Obiner, v. a. les arbres, jard. egymás mellé ültetni.
 Obisie, f. h. n. *falangya*.
 Obit (-bi), m. lit. *halott mise*, *gyászmise*; —uaire, s. a., l'—, registre —, *gyász-mise-lajstrom*.
 Objecter, v. a. *ellenvetni*, *kifogásolni*; 2. *akadályul felhozni*.
 Objectif, ve, s. a. opt. —, verre —, *tárgyüveg*; phil. *tárgyi*, *tárgyilag*os, *mileges*.
 Objection (-ci-), f. *ellenvetés*.
 *Objectivation, f. phil. *tárgyilagositás*, *milegesítés*; 2. *tárgyiasulás*.
 Objectivement, adv. *tárgyilag*, *tárgyilag*os, *tárgyszerűen*.
 Objectiver, v. a. phil. *tárgyilagositni*; *tárgyasítani*; —le subjectif, *saját önjét tárgyasítani*.
 Objectivité, f. phil. *tárgyiaság*, *tárgyilagosság*, *önmisség*; 2. *tárgyszerűség*.
 Objet, m. *tárgy*; it. fig.; 2. *ok*, *alkalmi ok*; un — de douleur, *fájdalom tárgya*; 3. *cél*, *szándék*; l'— que je me propose, *a cél melyet magamnak kitűzök . . .*; il a rempli son —, *teljesíté szándékát*; pop. mon —, *kedvesem*; 7. gr. *tárgy*.
 †Objur'gateur, m. *szemrehányó*, *feddő*; —gation, f. *szemrehányás*; *feddés*; —guer, v. a. *szemrehányani*, *feddeni*.
 Oblat, m. relig. *a szerzetnek szemelt gyermek*; —eur, m. *áldozó*; —ion, f. *áldozás*; 2. *áldozat*.
 Oblitié, f. bot. *galambóc*.
 †Obl'age, m. cout. *ostya v. kenyéradó*; —al, m. cout. prendre en —, *egy évre kibérelni*.
 Obligation (-cion), f. *kötelesség*, *köteleztetés*; 2. *kötelezettség*, *udvariság*; com., jur. *kötvény*, *kötelezvény*; 3. jur. *köteleztetés*.
 Obligatoire, a. *kötelező*.

Obligé

Obligé, e, m. jur. *adós*; com. *tanonc*; it. *fogadvány*, *be-fogadási levél*.
 Obligeamment (-ja-man), adv. *előzékenyen*, *szolgálat készen*; *előnyösen*.
 Obligeance (-jance), f. *előzékenység*, *szolgálatkészség*, *udvariság*.
 Obligeant, e, a. *szolgálatkész*, *lekötelező*, *előzékeny*.
 Obliger, v. a. *kötelezni*, 2. *kényszeríteni*; 3. *lekötelezni*; *szolgálni*; jur. *leköt-ni*; com. — un apprenti, *tanoncot fogadni*; 4. s'—, v. r., *magát lekötelezni*; *vkiért jót állani*.
 Obliquangle, a. géom. *ferde szög*.
 Oblique, a. math. *ferde*; fig. moyens —s, *gyanús eszközök*; gr. cas —, *hajtogatási eset*; mode —, *közvetett mód*; accusation —, *célzatos vád*; bot. feuille —, *tekeredett levél*; —ment, adv. *ferdén*, *félszögesen*; fig. *hamisan*, *rejtetten*; it. *célzatosan*, *közvetve*; —r, v. n. mar. *megdőlni*; milit. *ferdeirányt követni*.
 Obliquité, f. math. *félszög*, *félszak*, *csapinósság*; astr. *elhajlás*; 2. *ferdeség*; fig. *álnokság*, *kétszínűség*.
 Oblitération, f. el-, le-, *kitörlés*; el-, le-, *kitörlődés*; an. *benövés*; it. *bedugulás*; 2. *fogyás*, *fogyatkozás* (*érzék v. szerveké*); 3. v. rature.
 *Oblitérer, v. a. el-, le-, *kitörlődni*; an. *benöveszteni*, *bedugni*; 2. s'—, v. r. *kitörlődni*; an. *benőni*; *bedugulni*; fig. *avulni*.
 Oblivieux, se, a. *emléket rontó*.
 Oblong, ue, a. *hosszúkás*; carré —, *hossznégyszög*.
 bot. feuille —ue, *hosszúdad levél*; lib. in quarto —, *haránt nagy rét*.
 Obnoxiation, v. soumission.
 †Obnubiler, v. n. *borulni*, *beborulni*.
 †Obombration, f. *beárnyékozás*; *elrejtés*, *elfödés*.

*Obséqueux

†Obombrer, v. n. *beárnyékozni*; *elrejtteni*, *elfödni*.
 Obortite, a. *növekedő*, *növő*.
 Oboval, e, obové, e, a. bot. *ferdén tojásdad*.
 Obreptice, a. *kicsalt*, *kiszínelt*; —ment, adv. *kicsalva*, *kiszínelve*.
 Obreption (-cion), f. chanc. *kicsalás*, *kiszínelés*.
 Obron, v. aubéron.
 Obruer, v. a. *lenyomni*, *lesújtani*; fig. *elcsüggeszteni*.
 Obscène (ob-sène), a. *rutalkodó*, *lepcsés*, *sikamlós*, *fajtalan*, *förtelmes*.
 Obscénité, f. *rutalkodás*, *fajtalanság*, *trágárság*, *förtelmesség*.
 Obscur, e, a. *sötét*, *homályos*; peint. clair —, *derengő*; fig. *érthetlen*, *zavart*; 2. *ismeretlen*, *dicstelen*, *alacsony származású*; il vie une vie —e, *visszavonultan él*; —ant, —antin, m. *sötétkedő*, *homályfi*; *—antisme, m. *sötétkedés*, *homálykodás*; —ation, v. *obscurcissement*; —oir, v. a. *elhomályosítani*, *elsötétíteni*; 2. s'—, v. r. *homályosodni*, *sötétedni*; it. fig.; —cissement, m. *elhomályosodás*, *sötétülés*; it. fig. astr. = du soleil, *napfogyatkozás*; —ément, adv. *homályosan*; fig. *érthetlennül*; —er, —ifier, v. *obscurcir*; —ité, f. *sötétség*, *homály*; 2. fig. l'— des temps, *az idők homálya*; it. *érthetlenség*; 3. *magány*, *visszavonulás*, *alacsony származás*.
 Obsécration (-cion), f. ant. *engesztelési ima*.
 *Obsécrer, v. supplier.
 Obséder, v. a. —q., *ostromolni*, *zaklatni*, *nyaggatni*; *túlhalmozni*; *kínozni*; il est —é, *ördöngös*.
 Obsèques, f. pl. *végvisztalet*.
 Obséqueusement (-ku-ieu-), adv. *sündörködve*, *alázatosan*, *tulzott tisztelettel*.
 *Obséqueux, se (-ku-ieu-),

***Obséquiosité**

a. sündörködő, alázatos, tányérnyaló.
 *Obséquiosité, (-ku-i-ô-), f. sündörködés, alázatosság.
 Observable, a. észrevehető.
 Observance, f. bevett szokás, szabály, szokásjog; h. eccl. rendi szabály; 2. —s ecclésiastiques, egyházi szabályok.
 Observantin, m. h. eccl. ferencrendi; fam. teketóriázó.
 Observateur, trice, s. megtartó; teljesítő; il est fidèle — des sa parole, híven megtartja; astr. csillagvizsgáló; phys. természetvizsgáló; 2. m. kém; 3. a. m. esprit —, észlelő lélek.
 Observation (-cion), f. megtartás, teljesítés; 2. figyelés, észlelés; 3. megjegyzés, jegyzet; milit. armée d'—, figyelő sereg; 4. se tenir en —, figyelni; it. kémkedni, leselkedni.
 Observatoire, m. astr. csillagászda, csillagvizsgáló torony.
 Observé, e, a. mar. kiszámított, kimért.
 Observer, v. a. követni, megtartani; — sa promesse, ígéretét teljesíteni; p. je lui ferai — les points et les virgules, majd megtanítom keztyűbe dudálni; 2. szemlélni, vizsgálni; 3. megjegyezni; észrevenni; figyelmeztetni; 4. lesni, kémlelni; 5. s'—, v. r. óvakodni; 6. s'—, v. réc. egymást lesni. [zö; tolakodó].
 *Obsesseur, m. gyötrő, kín.
 Obsession, f. zaklatás, kínzás, nyakarájárás, ostromlás, tolakodás; it. kín; cet homme avec ses visites me tient en —, ez ember folytonosan zaklat látogatásaival; litt. ördögösség.
 Obsidienne, obsidienne, pierre —, f. gágatszín, ráckő; 2. obsidienne, minér. hollókö; lave vitreuse —, ögle, láva-üveg.

†Obsister

†Obsister, v. résister.
 *Obsolète, e, a. elavult.
 Obstacle, m. akadály, akadályozás; phys. ellenállás, ellenhatás; cout. lefoglás, lezárlás; letartóztatás, fogság; guerr. nehézség.
 Obstaclement, m. gátlás, meggátlás.
 †Obstacler, v. a. cout. lefoglalni, lezárlani; letartóztatni, elfogni.
 Obstant, e, a. akadályozó, gátoló; 2. prép. következtében, nál . . ., nél . . .
 Obster, v. n. akadályozni, gátolni, útban lenni.
 Obstétrique, f. méd. szülészet.
 Obstination (-cion), f. konokság, fejesség, nyakasság, makacsság, megátalkodottság.
 Obstiné, e, s. a. konok, megátalkodott, makacs, feles; —ment, adv. konokul, makacsul, stb.
 Obstiné, v. a. megkonokítani, megmakacsítani, atalkodottá tenni, csökönösíteni; 2. s'—, v. r. megátalkodni, csökönösödni, makacscsá, konokká lenni, feleskedni.
 Obstipation, v. constipation.
 Obstipité, v. torticolis.
 Obstruant, e, obstructif, ve, s. a. méd. —, remède —, hasszorító.
 Obstruction, f. méd. dugulás, rekedés, szorulás; fig. elzárás, akadályozás.
 Obstruer, v. a. akadályozni; — le passage, az átjárást elzárni; 2. méd. dugulást okozni; fig. hátráltatni.
 Obecto-veineux, se, a. bot. gerincekkel borított.
 Obtempérer, v. n. ord. prat. engedelmeskedni; teljesíteni, eleget tenni; engedni.
 *Obteneur, m. hivatalhajtászó.
 Obtenir, v. a. ir. kapni, megkapni, kieszközölni; megnyerni; — par la force, kiereszkölni; 2. — qch. vmihez jutni.

Occident

Obtension (-tan-cion), f. jur. megnyerés, kieszközlés.
 Obtondant, e, a. méd. enyhítő, csillapító; eltompító.
 Obtondre, v. émousser.
 Obturation, v. obstruction.
 Obturer, v. obstruer (2.).
 Obtus, e, a. tompa; fig. eltompult; bot. feuille —e, csonkult levél; — angle, a. géom. tompa szögű; — angulé, e, a. bot. csonka szögletű.
 Obus (-uce), m. artill. tarackgránát; —er, v. a. t. gránáttal lövöldözni; —erie, f. taracköntőde; —ier, m. tarack; —iste, m. taracköntő.
 Obvenir, v. n. jur. rámaradni, rászállani.
 Obvention (-van-cion), f. jur. templom-, monostor-adó.
 Obvers, m. et a. m. num. —, côté —, előfél; —é, e, a. vmi felé fordítva; —ement, adv. fonákul.
 *Obviable, a. alkalmazható.
 Obvier, v. n. megakadályozni, elejét venni, megelőzni.
 Obvoluté, e, obvolutif, ve, a. bot. göngyölt; feuilles —es, tekercses levelek.
 Ocaigner (-kè-), v. a. un gant, tragant mézgával bekenni; illatosítani.
 Occase, a. f. astr. amplitude —, nyugatköz.
 Occasion (o-ca-), f. alkalom; faire naître l'—, alkalmat nyújtani; 2. körülmény; en toutes —s, minden körülmény közt; 3. ok, szerző-ok; szín, ürügy; à mon —, miattam, ce fut là l'— de sa perte, ez adott okot vesztére; milit. ütközet; 4. d'—, adt. kézalatt, alkalmilag.
 †Occasionnaire (o-ca-), m. milit. portyázó, kalandor.
 Occasionnel, le (o-ca-), a. alkalmi; —lement, adv. alkalmilag, véletlenül.
 Occasionner, v. a. alkalmat nyújtani; előidézni; 2. okozni.
 Occident (oc-ci-dan), m. astr.

Occidental

Occurrent

Ocy'pète

- nyugat, nyugot; —d'été d'hiver, nyári, téli nyugat; —équinoxial, valódi nyugat.
- Occidental, e (oc-ci-), a. nyugati; occidentaux, peuples — aux, európaiak; lap. csekély értékű.
- Occipital, e, (oc-ci-), a. an. tarkó . . .; nyakszirt . . .; os —, tarkócsont, tegcsont.
- Occiput (oc-ci-putte), m. an. tarkó, teg.
- †Occite, v. tuer.
- †Occise, occision, v. meurtre, tuerie.
- †Occiseur, v. meurtrier.
- †Occisif, ve, a. vérengző; 2. életveszélyes.
- Occlusion, f. méd. elzárás.
- Occultation (-cion), f. astr. elfödés, eltakarás.
- Occulte, a. rejtett, titkos; philosophie —, rejtelmes bölcsészet; dess. ligne —, vakvonal; —ment, adv. rejtve, titkon.
- †Occulter, v. a. elrejtteni, eltitkolni.
- Occupa'nt, e, (o-cu-), s. a. el-foglaló; foglaló; —teur, trice, s. birtokba vevő, birtokba lépő; —tion, f. foglalkozás, foglalatosság, foglalkodás; quelles sont vos —s, mivel foglalkozik? 2. jur. lakás; térhely; 3. birtokba vétel; milit. elfoglalás, megszállás.
- Occupé, e, a. foglaltos.
- Occuper (o-cu-), v. a. be-, kitölteni, tért foglalni; helyettesíteni, elfoglalni; milit. bevenni, elfoglalni; megszállni; 2. foglalkodtatni; nyugtalanítani, aggasztani; 3. s'—, v. r. foglalkozni; elle aime à s—, szeret dolgozni.
- Occurrence (o-cu-), f. eset, esemény, történet; les —s, körülmények; je le ferai dans l'—, alkalmilag megteszem; secon les —s, a körülmények szerint; cette — l'a fort attristé, ez esemény nagyon megsomoritotta.
- Occurrent, e, a. előforduló; alkalmi.
- †Occurrir, v. n. elébe jönni.
- Océan, m. géo. világtenger, oceán; fig. — de flammes, lángtenger; — de pleurs, könnyek árja; —ien, e, —ique, a. világtengeri.
- Ocellation, f. pávaszemek.
- Ocellé, e, a. h. n. pávaszemekkel.
- Ocelot, m. h. n. onkamacska; robe d'un —, onkamacska bőre.
- Oche, f. charp. korong; faire une —, rovást vágni; agr. körül árkolt szántóföld.
- †Ochier, ocier, v. tuer.
- Ochlo'crate (o-klo-), m. pol. póruralom-tagja; —cratie (-cie), f. póruralom, pór-kormány; = est l'abus du gouvernement démocratique, a pór-uralom a nép-uralom visszaélése.
- Ochr'acé, e, (o-kra-), a. porvasárga; —o-pyre, f. sárgaláz; —e, (okre), f. —us, m. bot. sárga borsó; —osie, f. bot. sárga eperfa.
- †Ociéux, se, a. henye, heverő, munkátlan.
- Ocle, osclade, m. cout. nászajándék (pénzben); it. özvegypénz.
- Ocozoalt, m. h. n. mekszikói csörgőkigyó.
- Ocquisiner, v. a. adóval terhelni.
- Ocre, ochre, m. minér. mál-la, porva; — de fer, vasporva; — de plomb, ólomokra; 2. okraföld.
- Ocrer, v. a. okrával festeni.
- Ocreux, se, a. porvasféle, okrasárga.
- Octa'corde, m. mus. nyolc húrú hangszer; 2. a. nyolc húrú; —èdre, m. géom. nyolclap; 2. a. nyolclapú; —gyne, —gynique, a. bot. nyolc nővirágú.
- Octandre, a. bot. nyolchímű.
- Octane, a. méd. flèvre —, nyolcadnapi láz.
- Octant, m. astr. nyolcadló.
- †Octante, a. nyolcvan.
- †Octantième, a. nyolcvanadik.
- Octav'e, f. lit. ünnepi hét; — de noël, karácson hete; com. nyolcad; mus. nyolcadfok; it. nyolcadfogás; —ier, v. n. mus. egyik nyolcadból a másikba átmenni; —o, m. impr. in —, nyolcadrét.
- Octi'pède, m. et a. h. n. nyolclábú; —rème, f. mar. nyolcvezetű hajó.
- Octobre, m. október.
- Octo'corne, a. h. n. nyolcszarvú; —dactyle, a. h. n. nyolc újjú; —game, a. jur. nyolcszor nősült; —génénaire, s. a. nyolcvan éves; —gésimo, adv. nyolcvanadszor; —gone, s. a. géom. nyolcszög; —pétale, —phyle, a. bot. nyolclevelű; —spore, m. bot. nyolcújas.
- Octroi, m. jur. engedmény, adományozás; 2. tőzség.
- Octroyer, v. a. szabadékozni; engedményezni.
- Octuple, s. a. arith. nyolcszoros; —r, v. a. nyolcszorozni.
- Oculaire, a. an. szem . . .; nerf —, szemizom; minér. marbre —, pettyezetett márvány; opt. verre —, pápaszem; prat. témoin —, szemtanú; —ment, adv. szemlátomást, világosan.
- Oculation, f. jard. ritkítás (galy v. gyümölcs); 2. szemzés.
- Oculé, e, a. szemes; it. bien —, éles látású; minér. pierre —e, szemkő.
- Oculer, v. a. jard. szemzeni.
- Oculi'mancie, f. szemjóslás; —mancien, ne, s. a. szemjós.
- Oculiste, s. a. méd. médecin —, szemorvos.
- Oculo-musculaire, m. an. szem-izomideg.
- Oculus'beli, — solis, m. bot. árvacsalán; — christi, v. oeil de christe, — mundi, v. oeil du monde.
- Ocy'pète, m. ent. szökcsér;

Ode

—thoé, m. icht. *festőnc*
tentaféreg.
Ode, f. poét. *óda, magasdal*.
Odéide, f. litt. *kis óda*.
Odelette, f. poét. *rövid óda*.
Odeur, f. *szag*; 2. *szaglás*;
fig. *hír-név*.
Odieusement, adv. *gyűlöle-*
tesen.
Odieux, se, a. *gyűlöletes, gyű-*
lölséges, utálatos; 2. —,
m. *odiosité, f. gyűlöletesség*.
Odo'mètre, m. *utmérő*;
—métric, f. *utmérés*;
—nate, m. ent. *szitakötő*.
Odon'tagogue, m. dent. *peli-*
kánfogó, foghuzó; —tal-
gie, f. *fogfájás*; —talgi-
que, a. méd. *remède =*,
fogfájás elleni szer; —tech-
nic (-tek-), f. dent. *fogá-*
szat; —technique, a. méd.
fogászati; —thirrhée, f.
méd. *ínyvérzés*; —tite, f.
bot. *fogusír*; 2. méd. *fog-*
lob.
Odonto'génie, f. méd. *fog-*
zás; —génique, a. *fogzási*;
—glyphe, m. *fogvájó*;
—graphie, f. dent. *fogle-*
írás; —loïde, a. dent. *fog-*
alaku; —logie, f. an. *fog-*
tan; —logique, a. *fogtani*;
—logiste, m. *fogász*.
Odorabilité, f. did. *szagol-*
hatóság.
Odorable, a. *szagolható*.
Odorant, e, a. *illatos*; 2. *sa-*
gos.
Odorat (-ra), m. *szaglás*;
—ion, f. *illatozás*; 2. phys.
szagolás.
Odorer, v. a. *szagolni*; v. n.
szagot terjeszteni; illa-
tozni.
Odori'fère, a. *illatos*; —fique,
a. *illatozó*.
Odynère, v. guèpe.
Odyssée, f. *Odissea*; fig. *ka-*
landos bolygás.
Oecuménicité, f. *egyetemes-*
ség; —nique, a. *egyetemes*;
—ment, adv. *egyetemesen*;
—niser, v. a. *egyetemesíteni*.
Oedémateux, se, —tié, e, a.
méd. *vizenyes*.
Oedématic (-cie), f. méd. *vi-*
zenyesség.

Oedème

Oedème, f. méd. *vizeny, víz-*
dag.
Oeil (oeuil), pl. yeux (ieu),
m. *szem*; serviteur à l'—,
szemlesi; coup d'—, *pil-*
lantás; blesser les yeux,
a szemet sérteni; fig.
=, *boszantani*; it. cela
crève les y., *ez kézzel fog-*
ható; szembe ötlő; it. il a
des bons y., *helyesen ítél*;
je m'en bats l'—, *mit se*
törődöm avval; p. l'— du
fermier vaut fumier, *gaz-*
da szeme hizlalja a jószá-
got; II. t. t. — d'une ai-
guille, *tű foka*; arch. —,
kerek ablak; — de la vo-
lute, *csigaszem*; bot., jard.
bimbó, riigy, barka; chir.
szemkötő; écon. *lyuk (ke-*
nyérben, sajtban); joail.
fény; meun. *kölyuk*; III.
— de boeuf, arch. *ökör-*
szem, kerek ablak; it. bot.
ökörsemfű; — de bouc,
bot. *komorka*; — de bourri-
que, bot. *disznóbab*; — de
chat, minér. *csillkova*; —
de christ, bot. *gerepcsin,*
sárma; — du monde, mi-
nér. *világ szem*; — de
paon, h. n. *pávaszem*
(tollon); — de perdrix,
com. vin de couleur d'—,
siller bor; — de vache,
bot. *mezei szegfű*.
Oeillade, f. *kacsingatás*; —r,
v. a. *kacsintani*.
Oeillard (eu-liar), m. coutel.
közép nagyságu köszörü-
kő.
Oeillé, e, a. *szemes*; minér.
agate —e, *szemkő*.
Oeillère, f. man *szemfedező*;
chir. *szemfog*; it. a. f. les
dents —s, *szemfogak*.
Oeillet (eu-liè), m. coutur.
fűző lyuk; bot. *szegfű*; —
double, *teljes szegfű*; pied
d'—, *szegfűtő*; —erie, f.
szegfűágy; —on, m. *szeg-*
fűbujtás; szeg. *bujtovány*;
agr. *hajtás, sarjadék*; —
onner, v. a. jard. *bujtó*
ágot levágni.
Oeillette, f. bot. *mák*; *mák-*
olaj.

Oeuvre

Oenanthe, f. bot. *haramag,*
borvirág.
Oenanthique, a. éther —,
borszag égeny.
Oenas (-ace), m. orn. *vadga-*
lamb; *mezei galamb*.
Oenoïde, a. méd. *boros*;
—latif, ve, a. pharm. *bor-*
izű; —logie, f. écon. *bo-*
rászat; *szőlőszet*; —logi-
que, a. *borászati*; *szőlő-*
szeti; —logiste, —logue,
m. *borász*; —mancie, f. *bor-*
jóslat; —mancien, ne, s.
borjós; —mel, m. méd.
méhsőr; —mètre, m. écon.
bormérő; *bormérleg*; —pe,
a. *borhoz hasonló*; —phobe,
a. *borgyűlölő*; —phobie, f.
boriszony; —phore, m. *bo-*
ros kanná; it. *pohárnok*.
Oeso'phage, m. an. *nyelcső,*
bárzsing; —phagisme, m.
méd. *nyelcsőgörcs*; —pha-
gorrhagie, f. méd. *bárzsing-*
vérfolyás.
Oestr'e, m. ent. *bögöly*; —
des bêtes à corne, *ökör-*
légy; —ides, f. h. n. *bögöly-*
félék; —omane, s. méd.
nádra dühönc; —omanie,
f. méd. *nádradih*.
Oesipère, f. *gyapjúzsír*.
Oeuf (euf: un — de poule,
etc. et — à la coque, etc.;
et: eu, dans: — frais; pl.
oeû), m. *tojás*; —s de
carpe, *ponty-ikra*; blanc
d'—, *fehérnyé*; jaune d'—,
tojásszéke; germe d'—,
székfolt; casser ses —s, *idő*
előtt szülni; II. t. t. arch.
duzzadék; h. n. — de mer,
süvencs; —s de pierre, *ik-*
racsepkő.
Oeuvé, e, a. *ikrás*.
Oeuvre, f. *munka, mű*; —de
la chair, *nőszés*; p. à l'—on
connait l'ouvrier, *munka*
dicséri a mestert; it. la
fin couronne l'—, *végén*
csattan az ostor; 2. *tett,*
cselekedet; —pie, *kegyes*
tett; 3. *irodalmi mű, mun-*
ka; 4. *mettre en —, földol-*
gozni; it. fig. *mindent el-*
követni; joail. *foglaltvány*;
alch. grand —, *bölcsek*

†Oeuvriste

köve; arch. l'—, főépület; cuis. hors d'—, mellék étel; maître des hautes —s, bakó; manuf. main d'—, munkabér.
†Oeuvriste, m. rézmetszet-gyűjtő.
Offensant, e, a. sértő.
Offense, f. sértés; 2. bűn, botlás; écr. seigneur pardonne nous nos —, Uram, bocsásd meg vétkeinket.
Offenser, v. a. q. megsérteni (vkit); 2. théo. vétkezni; fig. megbotránykoztatni, sérteni; je suis la partie —ée, én vagyok a sértett fél; 4. s'—, v. r. rossz néven venni, magát sértve érezni.
Offenseur, m. sértegető, bántó.
Offensif, ve, a. támadó; 2. —ve, f. milit. támadás; —ment, adv. támadólag.
Offert'e, f. cath. bemutatás, följajánlás; —oire, m. cath. áldozatkori ima.
Office, m. kötelesség, tiszt; 2. szolgálat; szolgálattétel; 3. cath. istenítisztelet; mise; faire l'—, misét mondani; 4. hivatal, tisztség; burl. il a acheté un — de trépassé, meghalt; 5. szolgálat, hivataloskodás; 6. d'—, adt. önszántából; rapport d'—, hivatalos jelentés; II. f. cselédszoba; cukrászda; 2. fehér és ezüst nemű kamra; konyhacselédség.
†Official, m. püspöki helytartó; —ité, f. szentszék; ennek helyisége.
Officiant, e, s. a. lit. miséző; 2. hetes; 3. —e, hetes karapáca.
Officiel, le, a. dipl. hivatalos; —lement, adv. hivatalosan.
Officier (o-fi-ci-é), v. n. cath. misézni; p. il —e bien, derekasan eszik, iszik.
Officier, m. hivatalnok, tisztviselő; milit. tiszt; cuis. konyhamester.
Officière, f. h. eccl. apáca; it. gondnoknő.

Officieusement

Officieusement, adv. szolgálatkészen, szívélyesen.
Officieusement, adv. szolgálatkészesség.
Officieux, se, a. szolgálatkész, szívélyes, szíves, készséges; 2. m. sündörködő.
Officinal, e, a. pharm. orvosi, gyógyászati; médicaments officiaux, készen kapható gyógyszerek.
Officine, f. pharm. szerkonyha.
Offrande, f. relig. áldozat; p. quand les curés ne voudront plus d'—, holnap után kis kedden, borjúnyuzó pénteken.
Offrant, m. prat. ígérő, ajánló.
Offre, f. ajánlás, ígérés; 2. ajánlat, ígéret.
Offreur, m. ajánló, ígérő.
Offrir, v. a. ir. ajánlani, följajánlani; offrez la main à cette dame, nyujtsa karját a nőnek; il lui a offert sa main, kezével kínálta meg; 2. áldozni, áldozatul följajánlani; 3. s'—, v. r. kínálkozni; magát föláldozni.
Offusquer, v. a. elhomályosítani; 2. kápráztatni; la hâle —e le teint, a forróság megbarnítja az arcot; fig. elszédíteni; meg: avarni; ce rival l'offusquait, e vetélytárs szálka volt szemében.
Ogive, f. arch. keresztív; 2. —, ogival, e, a. gót ívalakú.
Ogne, f. packa (ütés tenyérre).
Ognon, v. oignon.
Ogre, m. ogresse, f. myth. farkassá vált ember, gyermekévő; fig. il mange, com. un —, eszik mint a farkas; 2. arg. csapláros; —sse, rima.
Ogrerie, f. myth. tündérmeze; 2. vágy, sóvárság, kívánság; fig. —littéraire, olvasási düh.
Oh! i. oh! ah! 2. (szánalom); oh! que le sort des rois

Oiseau

est digne de pitié! oh! mily szánalomra méltó a királyok sorsa! 3. (türelmetlenség); oh! le maudit bavard! oh! az átkozott fecsegő; 4. (vágy); oh! que le ciel vous exance! oh! hallgassa meg Isten! 5. (kérés); oh! je vous prie, oh! kérem; 6. (felyegetés); oh! je l'attraperai encore, oh! majd kezembe kerülsz még; 7. (utálat); oh! le vilain! oh! az ocsmány; 8. (tagadás); oh! je crois que vous vous trompez, ah! azt hiszem csalatkozik; 9. (szólítás); oh à! hej!
Oie (oâ), f. orn. lúd; — à duvet, dunnalúd; pop. envoyer q. paître les —s, vkit elkergetni; petit —, cuis. lúdaprólék; fig. —, egy nő apró kegyei.
Oignement, m. kenés, bekenés.
Oignon (o-nion), m. bot. vörös hagyma; fig. il y a de l'—, ez alatt rejlik valami; chir. bőrkéreg; —ade, f. cuis. pirított hagyma; —ée, f. cuis. hagymás mártás; —ette, f. jard. hagymácska; —ière, f. jard. hagymaágy.
Oille, oil, ouille, f. cuis. zöldleves.
Oindre, v. a. ir. kenetelni, kenni, megkenni; fölkenni.
Oing (oueïn), m. cuis. disznóháj; it. disznózsír; vieux —, avas zsír, háj.
Oint (o-eïn), m. fölkent.
Ointier, v. parfumeur.
Ointure, v. onguent.
Oiseau, m. h. n. madár; poét. — de Jupiter, sas; de Junon, páva; — de Vénus, galamb; p. ce n'est pas viande pour vos —s, nem a te orrodra való; ch. sólyom; 2. à vol d'—, adt. torony iránt; bl. — becqué, langué, membré de gueule, vörös csőrű, nyelvű, lábú madár; maç. vonatlatláda.

Oiseler

Oiseler, v. a. fauc. sólymá-
szatra tanítani; 2. v. n.
ois. madarászni.
Oiseleur, m. madarász.
Oiselier, m. écon. madárke-
reskedő; madártenyésztő.
Oisellerie, f. écon. madár-
tenyésztés; madarászat; 2.
madárkereskedés.
Oiseusement, adv. henyén,
heverve, dologtalanul.
Oiseux, se, oisif, ve, a. he-
nye, heverő, munkátlan;
paroles —es, üres, haszon-
talan szavak.
Oisif, ve, a. dologtalan, he-
nye, munkátlan; 2. hasz-
nálatlan, heverő; laisser
son argent —, pénzét he-
vertetni.
Oisillon, m. madárka.
Oisivement, adv. dologtala-
núl, henyén, munkátlanul.
Oisiveté, f. henyeség, mun-
kátatlanság, dologtalanság;
2. renyheség, lustaság; 3.
üres idő.
Oison, n. liba; fig. fam. c'est
un — innocent, együgyű
ember; it. il est bon à gar-
der les —s en mue, még kon-
dásnak se jó.
Oisonnerie, f. együgyűség,
ostobaság.
Oky'graphe, m. gyorsíró;
—graphie, f. gyorsírást;
gyorsírás; —graphique, a.
gyorsírási.
Oléagineux, se, a. olajos,
olajdús.
Oléandre, f. bot. oleander
torokrojt.
Oléastelle, f. bot. vad olajfa.
Oléocrane, m. an. könyök,
bütyök.
Oléifère, v. oléagineux;
—fiant, e, a. olajtermő.
Oléine, f. chi. olajdék.
Oléogène, m. chi. olajany.
Oléracé, e, a. főzelék nemű.
Olfactif, ve, olfactoire, a. an.
szag . . . ; nerf —, szag-
ideg.
Olfaction, f. szaglás.
Olidaire, f. bot. büdös liba-
topp.
Olig'archie, f. pol. rang-
uralom; —archique, a.

Oligiste

ranguralmi; —archique-
ment, adv. ranguralmilag;
—arque, m. rangúr; rang-
uralom híve.
Oligiste, a. expl. minerais —,
zúzérc; fer —, fényle.
Oligo'-chrone, s. a. rövid éle-
tű; —chyle, a. méd. nedv-
telen; —phore, a. méd.
gyöngye, lételen; —phylle, a.
bot. levéltelen; —posie, f.
méd. szomjtalanság; —psy-
chie, f. méd. elmegyön-
geség; —sperme, a. bot.
magtalan.
Olim (-lime), adv. hajdan.
Olinde, f. fourb. kardpenge
(Braziliából).
Olinder, v. n. fam. kardot
rántani.
Olindeur, v. bretteur.
Oli'vaire, a. olajbogyódad;
bot. fruit —, olajbogyó;
t. t. bouton —, forgattyú;
—vaison, f. écon. olajbo-
gyószedés; —vâtre, a. olaj-
színű; —ve, f. bot. olajbo-
gyó; 2. olajfa; rameau
d'—, olajág; —vet, m. jard.
olajfaültetmény; 2. vad
olajfa; —vète, f. bot. olaj-
rettek; 2. orn. pirók; —ve-
tier, m. vad olajfa; —vier,
m. bot. olajfa; —vière, f.
jard. olajfa-ültetmény;
—vifère, a. bot. olajbo-
gyót termő.
Ollaire, a. bögre alakú; mi-
nér. pierre —, fazékkő.
Ollure, f. tan. bőrhe.
Olo'graphe, a. prat. saját
kezűleg irt; —graphie, f. sa-
játkezü írás.
†Oluse, f. csalfa borkereske-
dés.
†Olusier, m. csalárd borke-
reskedő.
Olym'pe, m. anc. olimp;
—piade, f. anc. olimpiás,
négyév; —pien, ne, a.
myth. olimpi; 2. *front —,
méltóságteljes homlok;
—pique, a. olimpiai; jeux
—s, olimpiai játékok.
Omagre, f. méd. vállköszvény.
Om'aise, f. ent. cingolán.
Omasus, omasum, m. an.
kérő gyomor.

Omni'color

Ombelle, f. bot. ernyő; —lé,
e, a. bot. ernyős; —li-fère,
a. bot. v. ombellé; 2. —s,
pl. ernyős növények; —li-
forme, a. bot. ernyődad.
Ombellule (-bel-lu-), f. h.
n. habarc.
Ombilic, m. an. v. nombril;
bot. bibe; it. magszömölcs;
—al, e, a. an. köldök;
emplâtre —, köldöktapasz.
Ombiliqué, e, a. bot. köldö-
kös.
Omble, v. ombre (II.).
Ombrage, m. árnyék; fig.
gyanú, gyanakodás.
Ombrager, v. a. árnyéket
vetni; 2. árnyalni.
Ombrageux, se, a. man.
bokros, jeszke; fig. komor;
gyanakodó.
Ombrati'cole, a. árnyékban
tenyésző; —le, a. árnyat
kedvelő.
Ombre, m. árnyék; poét.
les —s de la nuit, sötétség;
fig. ce son —, folyvást sar-
kában van; it. faire — à
q., vkit felül múlni; 2. ol-
talam; 3. ürügy; sous l'—
d'amitié, a barátság ürü-
gye mellett; 4. látszat,
tünet, szín; II. m. icht. to-
molykó.
Ombrelle, f. napernyőcske.
Ombrer, v. a. peint. árnyaz-
ni, árnyékozni.
Ombrifère, a. árnyéket vető.
Ombro-mètre, m. esőmérő.
†Ombreux, se, a. árnyékos.
Omelette, f. cuis. tojásle-
pény; 2. rántotta.
Omen (o-mènn), m. előjel.
Omentésie, omentitie (-ti-
cie), f. méd. regehártya-
lob.
Omettre, v. a. ir. elhagyni,
elfeledni, elmulasztani.
Omineux, se, a. rossz sej-
telmű.
Omission, f. elmulasztás;
péché d'—, mulasztási bűn;
2. el-, kihagyás.
Omnibus (-buce), m. városi
társaskocsi; fam. c'est un
—, kurva, szajha.
Omni'color, m. orn. tarka
fakész; 2. —, e, a. tarka;

Omo'phage

Onctuosité

Onosma

—forme, a. minden alakú;
—gène, a. mindennemű;
—potence, f. v. toute-puis-
sance; *—potencier, v. a.
korlátlan hatalmat adni;
—potent, e, a. minden-
ható; —présence, f. min-
denüttesség; —science, f.
mindentudás; —vore, a.
minden tevő.
Omo'phage, a. nyershústevő;
—phore, m. cath. rövid
püspöki palást; —plate, f.
an. váll-lapocka; —ptères,
m. pl. h. a. egyenröpük.
Omphalo'cèle, f. méd. köl-
döktáv; —mancie, f. köl-
dőkjóslás; —mancien, ne,
s. köldökjós; —myces, m.
pl. bot. galóca-félék;
—ptre, —ptère, —ptique,
a. opt. verre =, üveglen-
cse; —rrhagie, f. méd.
köldökvérzés.
Omule, m. icht. tengeri
csuka.
On, pron. — dit, azt mond-
ják; a-t — jamais vu?
ki látta valaha? 2. l'—, il
faut que l'— consente, bele
kell egyezniök; 3. qu'en
dira-t —, m. pletyka, szó-
beszéd, 4. un — dit, m.
hírmás; 5. — n'est pas touj.
maître de ses passions,
az ember nem mindig pa-
rancsolhat szenvedélyei-
nek.
Onagre, f. bot. csészekiürt;
2. h. n. v. zèbre.
Onanisme, m. önfertőztetés.
Onaniste, m. önfertőztető.
†Onc, onque, adv. soha.
Once, f. h. n. onka; —lle,
m. h. n. afrikai tigris.
Onciale, a. f. lettres —s,
köemléki betűk; 2. a. m.
caractères onciaux, öreg-
betűk.
Oncle, m. nagybátya.
Onction (-ci-), f. méd. ke-
nés, olajozás; cath. fölke-
nés; fig. dév. buzgóság,
hév.
Onctueusement, adv. kenet-
teljesen.
Onctueux, se, a. olajos, zsí-
ros; fig. kenetteljes.

Onctuosité, f. zsírosság, ola-
josság.
Onde, f. hullám; le bruisse-
ment des —s, a hullámok
dübörgése; f. de cl. ha-
rangiga; 2. pl. manuf.
habosság (kelmén).
Ondé, e, a. hullámos, hul-
lámszerű; manuf. habos;
bot. hullámdad; perr. che-
veux —s, bodros haj.
Ondécagone, a. tizenegyszö-
gű; 2. m. tizenegyszög.
Ondée, f. phys. zápor.
Ondin, e, s. myth. vízimanó;
hableány.
Ondoiment, m. relig. szük-
ségbeli keresztelés.
Ondoyant, e, a. hullámzó;
hullámdad, hullámos.
Ondoyer, v. a. hullámzani;
fig. lobogni; la flamme
ondoie, a láng lobog; 2. re-
lig. szükségből keresztelni.
Ondulation, f. phys. hullám-
zás; 2. rezgés.
Ondulativement, adv. hullá-
mozva.
Ondulatoire, a. phys. hul-
lámdad.
Ondulé, e, onduleux, se, a.
hullámos; bot. fodros.
Onduler, v. a. hullámzani;
2. manuf. habosítani.
Onéraire, a. prat. felelős;
syndic —, felelős ügyvi-
selő.
Onéreusement, adv. terhe-
sen, alkalmatlanul.
Onéreux, se, a. terhes, su-
lyos, alkalmatlan; jur.
succession —se, adósság-
gal túlterhelt örökség.
Onglade, f. méd. körömlöb.
Ongle, m. an. köröm; fleur
des —s, körömvirág; —s
de velours, tisztátlan kör-
mök; savoir qch. sur l'—,
nagyon jól tudni vmit; il
a du sang sous les —s, tele
van bátorsággal; it. iron.
nagyon gyáva; il s'y mes
du bec et des —s, testtel
lélekkel adta neki magát;
il se défend —, kézzel láb-
bal védi magát; man. —,
pata; h. n. —s, kar-
mok.

Onglé, e, a. bl. karmos;
d'azur à trois coqs d'ar-
gent, —s de sable, három
ezüst kakas fekete karmok-
kal kék mezőben.
Onglée, f. méd. dermedség
az ujjakban.
Onglet, m. körmöcske; bouch.
hájhártya; grav. öblös vé-
ső; brod. himzőnők gyű-
szüje; jard. szíromnyak;
rel. könyvsark; it. papir-
forgács.
Onglette, f. grav. laposvéső.
Onguéal, e, a. an. phalange
—e, ék-izülés.
Onguent (-gan), m. pharm.
kenőcs; p. contre la mort
il n'y a point d'—, halál
ellen nincs fű a kertben;
agr. — de saint-fiacre, fa-
kenőcs; maréch. — de
pied, patakenőcs.
Ongui'forme, a. h. n. köröm-
ded; —culé, e, a. karmos;
bot. v. onglette.
Ongu'lé, e, s. a. h. n. patás;
—lines, f. pl. conch. kö-
römkagylók.
Oniro'cite, m. álomfejtő;
—critie, —cratie, (-cie), f.
álomfejtés; —critique, m.
v. —cite; 2. a. álomfejté-
si; —dynie, f. méd. ne-
hézálom; —mancie, v.
—critie.
Oniscides, m. pl. h. n. ász-
kák.
Onitis (-tice), m. ent. gala-
csár.
Ono'céphale, a. h. n. számár-
fejű; —clée, f. bot. festő
atracél; —crotale, v. pé-
lican; —mancie, —mato-
mancie, f. névjóslás; —
mastique, a. névjegyzéki.
Onomato'logie, f. did. név-
tan; —logique, a. névta-
ni; —pée, f. rhét. hang-
utánzás; —péique, a. hang-
utánzó; —pose, f. nével-
rejtés.
Ononis (-nice), m. bot.
iglic.
Onoporde, —pordon, m. bot.
tarka bogács; bordon.
Onosma, buglose dorée, f. bot.
vértő.

Onquer

Onquer (-ké), v. n. *ordítani* (mint számár).
 Ontho'phage, m. ent. *galacsár*; —phile, m. ent. *ganajtúrony*.
 Onto'gonie, f. *lényrajz*; —logie, f. *lényismé*; —logique, a. *lényisme*; —logiste, —logue, m. *lényész*.
 Onymantie, f. *olaj- és viaszjósolat*.
 Onyx (-icse), s. a. *oniksz*.
 Onyxie, f. *méd. körömlöb*.
 Onze, a. *tizenegy*; 2. le —, *tizenegyedik*; 3. m. *tizenegyes*.
 Onzième, a. *tizenegyedik*; le — du mois, a *hó tizenegyedik*; 2. s. *tizenegyed-rész*; —ment, adv. *tizenegyszer*.
 Oo'lithe, m. h. n. *ikrakő*; —mancie, —scopie, f. *tojásjós-lás*; —mancien, ne, s. *tojásjós*; —phorite, f. *méd. maghurlob*.
 Opaciser, v. a. *homályosítani*.
 Opacité, f. phys. *átláthat-lanság*.
 Opale, f. h. n. *opál*.
 Opalin, e, a. h. n. *opálszerű*.
 Opalisant, e, a. h. n. *opálszerűen csillogó*.
 Opaliser, v. n. minér. *opál-lani*.
 Opaque, a. *átláthatlan*.
 Opâtre, m. ent. *cingolány*.
 Ope, m. arch. *álláslyuk*.
 Opéra, m. *dalmű*; fam. c'est un —, *bonyolódott ügy*; 2. *dalszínház*; 3. f. *mus. zenemű*.
 Opéra'teur, m. *műtő*; 2. *kuruzsoló*; —tif, ve, a. *működő, ható*; —tion, f. *hatás, hatály*; 2. *működés*; chir. *műtét*; milit. *harc-munkálat*.
 Opercu'laire, a. bot. *kupak...*; *fedő...*; 2. m. bot. *derekán nyíló*; —le, m. bot. *kupak, fedő*; —lé, e, a. bot. *kupakos*; —lite, f. h. n. *csigakő*.
 Opérer, v. a. *hatni*; *véghez-vinni*; 2. *működni*; chir. *metszeni*; 3. s'—, v. r. *esni, történni*.

Ophi'calce

Ophi'calce, f. minér. *csíkos márvány*; —céphale, m. icht. *kigyófej*; —die, f. icht. *orsófark*; —diens, m. pl. *kigyófélék*.
 Ophio'dontes, m. pl. *kövesült cápa-fogak*; —glosse, m. bot. *kigyónyelvfü*; —graphie, m. *kigyóleíró*; —graphie, f. *kigyóleírás*; —lâtre, m. relig. *kigyó-imádó*; —lâtrie, f. *kigyó-imádás*; —lithe, m. minér. *kövesült kigyó*; —logie, f. *kigyóisme*; —mancie, f. *kigyójós-lás*; —morphit, f. h. n. *ammonszarva*; —phage, f. *kigyóevő*; —phagie, f. *kigyóevés*; —rhiz, m. bot. *alacsony pozdor*; —scolodon, m. bot. *kapornabokor*; —sème, f. h. n. *bélgilisztá*.
 Ophite, roche serpentine, f. h. n. *kigyókő*. [bor.
 Ophris (-frice), f. bot. *kos*.
 Ophth'algie, f. méd. *szembaj*; —algique, a. *szembaj...*
 Ophtal'miâtre, v. oculiste; —miatrie, f. *szemszer*; —mie, f. méd. *szemlob*; —mique, a. oc. *szem...*; veine =, *szemér*; eau =, *szemvíz*; 2. m. *szembeteg*; —mite, m. minér. *szemkő*; —mitis, v. ophtalmie.
 Ophtalmo-'biotique, f. ocul. *szem-éptan*; —cèle, m. méd. *szemsérv*; —graphie, f. *szemleírás*; —lâtre, v. oculiste; —logie; f. *szem-isme*; —nosologie, f. *szembajisme*; —phyme, m. *szemgolyódag*; —ponie, f. v. ophtalmie; —ptose, f. *szemiszam*; —rrhagie, f. *szemvérzés*; —thérapeutique, f. méd. *szemgyógyá-szat*; —tomie, f. *szembon-colás*.
 Opiacé, c, a. méd. *álom...*; potion —e, *álomital*.
 Opiacer, v. a. pharm. *má-konynyal készíteni*.
 Opiat, m. *mákonyszer*.
 Opiatique, a. *mákonyszerű*.
 Opi'latif, ve, a. *dugulást okozó*; —lation, v. obstruc-

Opposer

tion; —le, m. ent. *han-gyales*; —ler, v. a. v. ob-struer (2.). [ményező.
 Opinant, opinateur, m. véle-
 Opiner, v. n. *véleményezni*; *véleményét előadni*; fam. — du bonnet, *mindenre igent mondani*.
 Opineur, m. arg. *esküdt*.
 Opiniâtre, s. a. *makacs, ko-nok, megátalkodott*; fig. combat —, *heves harc*; travail —, *szakadatlan munka*; —ment, adv. *ma-kacsul, konokul*; 2. *szi-lárdul, állhatatosan*.
 Opiniâtrer, v. a. *makacsul vitatni, makacská tenni*; 2. s'—, v. r. *makacskodni*.
 Opiniâtré, f. *makacsság, konokság*.
 Opinion, f. *gondolat, érte-lem*; *nézet*; *szavazat*; al-ler aux —s par assis et levé, *ülés és fölkelés által szavazni*; 2. *vélemény*; je ne partage pas son —, *nem vagyok vele egy véle-ményben*; l'— commune, *közös vélemény*; mal d'—, *képzelt baj*; 3. —, —géné-rale, *közvélemény*; 4. *vé-lekedés*.
 Opiologie, f. méd. *mákon-yisme*. [kony.
 Opium (-ome), m. bot. *má*.
 Opo'chrisma, m. méd. *seb-kenőcs*; —deldoch (-dok), m. *szappanlél*; —panax, m. *panasz-mézga*.
 Opportun, e (o-por-), a. illő, *alkalmas*; *kedvező*; —é-ment, adv. *illően*.
 Opportunité, f. *illendőség, alkalmasság*; it. abs. *ked-vező alkalom*.
 Oppotant, e (o-po-), s. a. pal. *kifogásoló*; it. *ellenfél*.
 Opposé (o-po-), m. *ellenkező*; phil. tous les contraires sont —s, mais tous les —s ne sont pas contraires, *minden ellentét ellenkező, de nem minden ellenkező dolog ellentétes*.
 Opposer (o-po), v. a. *elébe tenni, akadályozni*; fig. — la force à la ruse, *erőt*

Opposite

Opulemment

Orchi'dées

használni ravaszság ellen; 2. átellenében állítani, tenni, függeszteni; fig. ellentétben állni; géom. angles —és, ellenes szögek; 3. összehasonlítani; 4. prat. s'—, v. r. ellenvetést tenni; ext. ellenkezni; ellenezni, ellenszegülni.

Opposite (o-po-), s. a. ellentét, ellenkezet, ellenkező; 2. à l'—, adt. átellenben.

Oppositif, ve, a. ellenszegülő.

Opposition (o-pozicion), f. ellenállás; akadály; pal. ellenszegülés; it. ellenvetés; 2. ellenzés, ellenkezés; dipl. parti de l'—, ellenzék; rhét. ellentét.

Oppresser (o-pr-), v. a. méd. szorítani, szorongatni; fig. elnyomni, leigázni.

Oppresseur, m. elnyomó.

***Oppressif**, ve, a. elnyomó.

Oppression, f. méd. szorongás, szorongódás; — de la poitrine, mellszorongás; 2. elnyomás, leigázás.

Opprimé, m. leigázott.

Opprimer, v. a. nyomni, elnyomni, leigázni.

Opprobre, m. szégyen, gyalázat; szégyenfolt.

Opsi'gamie, f. késő házasság; —gone, a. méd. dent —, bölcsesség foga.

Opso'mane, s. a. étbolond; —manie, f. méd. étdüh; —phage, s. a. nyalánk; —phagie, f. nyalánkság.

Optatif, ve, s. a. gr. l'—, le mode —, óhajító mód.

Opter, v. n. választani, magát elhatározni.

Opticien, m. látszerész.

Optico-mètre, m. látmérő.

Opti'macie, f. nemesi uralom; —mats, m. pl. jobb ágak; előkelők.

Optimé, adv. fam. helyesen.

Optimis'me, m. jólhivés, jólviség; —te, m. jólhivő, jólvi.

Option, f. választás; je vous en réfère l'—, önnek engedem a választást.

Optique, f. láttan, fénytán;

2. szemcsalódás; 3. szemcsalódási látvány; II. a. láttani, fénytani; angle —, látszög.

Opulemment (-la-man), adv. bőven, dúsan.

Opulence (-an-ce), f. bőség; dúsgazdagság.

Opulent, e, a. dús, dúsgazdag.

Opusculé, m. művecske, munkácska.

Or, conj. *hogyan*; már pedig.

Or, m. minér. arany; —graphique, betüérc; 2. arany (pénz); c'est un St. Jean bouche d'—, tartózkodás nélkül beszél; c'est un homme d'—, kitünő férfiú.

Oracle, m. ant. jósige; fig. s'exprimer en style d'—, rejtélyesen beszélni; 2. jóstanács; jósda, jóshely, jósszék.

Oraculeux, se, a. jósszerű, jóslati.

Ora'ge, m. zivatar, fürgeteg, vihar, égiháború; it. fig.; —geux, se, a. viharos, zordon, háborgó; fig. vie = se, zajos, nyugtalan élet.

Oraire, v. étrole (cath.).

Oraison, f. litt. szónoklat; gr. —s, beszédrészek; dev. ima; livre d'—, imakönyv.

Oral, e, a. szóbeli.

Orang (o-ran), m. h. n. emlőr, utáncs; 2. —bleu, orn. húrosrigó.

Orange, f. h. m. princes d'—s, orániai hercegek.

Oran'ge, f. bot. narancs; fleur d'—, narancsvirág; —gé, e, a. narancsszínű; —geade, f. narancsital, narancslé; —geat, m. conf. befőtt narancshéj; it. cukrozott narancshéj; —ger, m. bot. narancsfa; 2. =, ère, s. narancsárus; 3. v. a. narancsszinre festeni; —gerie, f. jard. narancsos; narancsház; —gesse, f. conf. narancspálinka; —giste, m. narancskertész; 2. h. m. az oráni család híve.

Orang-outang (oran-outan), m. h. n. vörös emlőr, homlokmagas ember.

Orateur, m. szónok; — de la chair, hitszónok; — du barreau, tárgyaló ügyvéd.

Orationnel, le, a. log. locution —le, összetett szó.

†Orationner, v. n. ékesen beszélni.

***Orationcule**, f. g. p. kis szónoklat.

Oratoire, a. szónoki; 2. m. imaház; imaszoba; —ment, adv. szónokilag.

Oratorio (oratórió), m. lit. egyházi ének.

Orbe, a. chir. coup d'—, horzsoló lövés; zúzott seb; maç. mur —, vakfal; 2. m. —, orbite, astr. körpálya; — de la terre, földpálya.

Orbulaire, a. körded, kerek; an. muscle —, zárizom; bot. kerekded; icht. —s, kerék halak; —ment, adv. kereken, köralakban.

Orbière, f. sell. kerek szem-bőr.

Orbis (-bice); m. icht. tüskés csepühal.

Orbitaire, a. an. trous —s, szemgödrök.

Orbite, m. an. — de l'oeil, szemgödör; 2. astr. v. orbe (2.).

Orbité, f. jur. gyermektelenség, magtalanság.

Or-ça, v. ça (2.).

Orcanète, orcanette, f. bot. festő-atracél.

Orchésie (-ké-), f. h. n. bolhakandics.

Orchésographie (-kés-), m. táncleíró; —graphie, f. táncrajz; —graphique, a. táncrajzi.

Orchestre (-kes-), m. h. grecq., színpadi tánchely; h. r. uri ülés; h. m. zenekar.

Orchestrer, v. a. mus. zenekar számára berendezni.

Orchi'dées (or-ki-), f. pl. bot. kosborfélék; —ocle, m. méd. heresér; —s, (-kice),

m. bot. kosbor; —tite, f. méd. tökgyuladás.
 Orcite, m. icht. barna szádla.
 †Ord, e, a. piszkos, ronda; v. sale, vilain.
 Ordalie, f. ordéal, m. h. m. istenítélet; l'— du fer chaud, tűzpróba.
 Ordement, v. salement.
 Ordinaire, a. rendes; szokott; 2. közönséges; vin —, asztali bor; milit. pas —, lassú lépés; 3. középserü, mindennapi; II. m. egyszerű élésmód; il ne tient point d'— chez lui, nem honn étkezik; it. cselédek itala; 2. szokás; cath. — de la messe, szokásos miseimák; bén. megyés püspök; écon. pol. posta, posta-nap; 3. adt. à l'—, szokás szerint; 4. d'—, pour —, többnyire; —ment, adv. rendesen, közönségesen, többnyire, szokás szerint.
 Ordinal, e, a. gr. nombre —, sorszám.
 Ordinand, m. cath. avatonc, fölszentelendő.
 Ordinant, m. cath. fölszentelt-, címzetes püspök.
 Ordinateur, v. ordonnateur.
 Ordination, f. théo. fölszentelés, egyházi fölavatás; —nulle, érvénytelen fölszentelés.
 Ordir, v. salir.
 Ordo, m. lit. egyházi imakönyv.
 Ordonnance (-do-), f. rendezés, rendezkedés, elrendezés; jur. — de dernière volonté, végrendelkezés; 2. rendelés, parancsolás; rendelet, parancsolat; milit. habit d'—, ezredbeli egyenruha; —s, rendelve-nyes, parancsör; 3. utalvány; écon. — d'un médecin, orvosi vény.
 Ordonnancement, m. fizetési utalvány.
 †Ordonnancer, v. a. fin. utalványozni.
 Ordonnateur, m. rendező; guer. commissaire —, fő-

hadi biztos; it. utalványozó.
 Ordonnée, f. géom. oldalszegvény; —s parallèles, párhuzamos oldalszegvények; 2. a. v. ordonner.
 Ordonner, v. a. rendezni, elrendezni; il a —é cette fête, ő rendezte ez ünnepélyt; p. charité bien —ée commence par soi même, minden szentnek maga felé hajlik a keze; alg. équitation —ée, rendezett egyenlet; 2. — à, parancsolni, rendelni, meghagyni; fin. — un paiement, fizetést utalványozni; — d'une chose, rendelkezni vmiről; cath. fölszentelni; 3. bien, [mal —é, jól, rosszul rendezett; tête mal —ée, zavart fő; maison bien —ée, jól fölszerelt ház.
 Ordre, m. rend; sorrend; milit. — de bataille, hadi parancs; it. csatarend; gr. nombre d'—, sorszám; 2. helyzet, berendezés; mettre —, intézkedni; it. megakadályozni; 3. kötelesség, szabály, fegyelem; — public, nyilvános biztonság; — social, társadalmi szabályok; — d'idée, eszméláncolat; 4. sereg; rang; rend; théo. —s des anges, angyalok serege; fig. c'est un esprit de premier —, első rendű lángelme; — religieux, szerzetrend; it. chev. rendjel; 5. parancs, parancsolni; rendelet; com. meghagyás, rendelvevény; payez à mon —, fizessen rendelményemre; écon. pol. — du jour, napirend; milit. mot d'—, jelszó; 6. t. t. cath. fölszentelés; — mineur, alantabb egyházi fölavatás; 7. en sous —, adt. mint alárendelt.
 Ordu're, f. piszok, szenny; pop. szar; it. söpredék, szemét; fig. erkölcsi romlottság; it. il aime les —s, szereti a trágárságokat;

—rier, m. écon. szemétlapát; szemétláda; —rier, ère, s. a. trágár, szatyár; 2. erkölcstelen, fajtalan.
 †Orée, f. szél; part; — d'un bois, erdő széle; — de la mer, tenger partja.
 Oreillard, e, orillard, e, a. maréch. hosszufülű; h. n. nagyfülű denevér.
 Oreille, f. an. fül; — externe, külső fül; tambour de l'—, füldob; lobe de l'—, fülcimpa; il a de l'—, jó hallása van; fig. il a les —s délicates, nem lehet vele tréfálni; 2. prêter l'— à q., vkire figyelni; si cela vient à ses —s, ha ezt megtudja; ouvrir de grandes —s, fülelni; 3. fig. avoir l'— du ministre, szabadbejárásának lenni a ministernél; il m'en a rompu les —s, tele beszélte fülemet; II. percer les —s à un enfant, gyermeknek a fülét kifúrni; baisser les —s, bátorságát veszteni; se gratter l'—, fejét vakarni; tirer l'— à q., vkit nógatni; 2. vin d'une —, kitűnő bor; c'est du vin de deux —s, ez nagyon rossz bor; III. t. t. écon. — d'une marmite, fazék füle; mar. — de lièvre, háromszögű vitorla; rel. ce livre est plein d'—s, e könyv telve van behajtásokkal (számárfülekkel); bot. — d'âne, fekete nádalytő; it. — d'homme, kapotnyak; it. — de Jupiter, füles szitalap; it. — de lièvre, színgallér; it. — d'ours, cifra kankalin, medvefül; it. — de souris, nefeletts mizsót.
 Oreiller, m. párna; p. se battre avec son —, az álom ellen küzdeni.
 Oreillette, f. fülszálka; an. —s du coeur, szűfűlcse; bot. pálka.
 Oreillon, orillon, m. méd. fültályog; fülfoltyás; még. bőrhulladék; sell. bojt.

Oreins

Oreins, adv. *nem rég, minap.*
 Orémus (-uce), m. lit. fam. *ima.*
 *Oréo-graphie, f. *hegyrajz.*
 Orer, v. n. *imádkozni.*
 Orexie, f. méd. *éhkór.*
 Orfèvre, m. *aranyműves*; — bijoutier, *ékszerész*; — joailler, *drágakömvés*; —rie, f. *ötvösművészet*; 2. *ötvösmunka*; commerce d'—, *ékszerkereskedés.*
 Orfèvre, e, a. *földolgozott, munkált.*
 Orfiller, m. *késes párna.*
 Orfraie, f. *brise-os, ossifrague, gondaigle de mer, aigle barbes, m. orn. halászsas, csonttörő sas.*
 Orfroi, m. com. *aranyhímes kelme.*
 Organe, m. an. *szerv*; 2. *hang*; 3. *közeg; közlöny.*
 Organique, a. *szerves*; partie —, *szerves rész.*
 *Organisateur, s. a. *szervező, rendező.*
 Organisation, f. *szervezet; fig. szervezés.*
 Organiser, v. a. *szervezni, létszeresíteni; fig. fölállítani; berendezni; 2. zongorát orgonaművel el látni.*
 Organisme, m. bot. h. n. *szerkezet*; — des végétaux, *növények szerkezete.*
 Organiste, s. *orgonás.*
 Organo'graphe, m. *szervrajzoló*; —graphie, f. *szervrajz.*
 Organsin, m. soier. *sodrott selyem*; —age, m. manuf. *sodrás*; —er, v. a. manuf. *sodorni (selymet)*; —eur, m. *selyem-sodró.*
 Orgasme, m. méd. *puffadás.*
 Orge, f. agr. *árpa*; faire les —s, *árpát aratni*; it. p. faire ses —s, *megszedni magát*; sucre d'—, *árpacukor*; fig. il est grossier com. un grain d'—, *goromba ember*; II. m. —grué, *árpadara.*
 Orgeade, f. orgeat, m. *mondolatej*; hűsítő ital; fam. il est froid com. une ca-

Orgeler

rafe d'—, *olyan fagyos mint a jégcsap.*
 Orgeler, orgeoler, orgueilleux, m. méd. *árpa.*
 Orgies, f. pl. ant. *bacchus-ünnepélyek*; fig. *tivornya, dinom-dánom*
 Orgnes, f. pl. agr. *egymás mellé fektetett szalmazsúpok.*
 Orgue, m. orgues, f. mus. *orgona*; — à cylindre, — de Barbarie, — d'Allemagne, *kintorna*; 2. —s, pl. fort. *hulló rostély, véd-rács*; h. n. *korall orgona*; mar. *vízlék.*
 Orgueil (-gheuille), m. *gög, döllyf; nagyravágyás*; p. l'— marche devant l'écrasement, *hidd el magadat, ha veszni akarsz*; 2. *nemes büszkeség*; arch. *polc, láb, polc-alj.*
 Orgueilleusement, adv. *gögösen.*
 Orgueilleux, se, a. *gögös, döllyfös; fölfuvalkodott.*
 Orient (-au), m. géo. *kelet*; l'— d'été, d'hiver, *nyári, téli kelet*; fig. une beauté dans son —, *serdülő szépség*; joail. des perles d'un bel —, *szép fényű gyöngyök.*
 Oriental, e, a. *keleti*; peuples — aux, *keleti népek*; 2. m. pl. orientaux, *keleti népek.*
 s'Orientaliser, v. r. *keleti szokásokat fölvenni.*
 *Orientaliste, m. *keleti nyelveket értő.*
 Orientation, f. géo. *tájézás.*
 Orientement, m. agr. *irányzás szél szerint.*
 Orienter, v. a. *égtájra illeszteni; tájázni*; arch. — un plan, *tervet tájékolni*; mar. — les voiles, *a vitorlákat irányozni*; 2. s'—, v. r. *tájékozni; fig. eligazodni.*
 Orienteur, m. astr. *délnap mutató.*
 Orifant, m. chev. *kis lovagkürt.*
 Orifice, m. *nyílás*; — d'une plaie, *seb szája.*

Orillonné

Oriflamme, m. h. de F. *királyi lobogó.*
 †Orifiant, a. *hiu, nagyravágyó.*
 Origan, m. bot. *majorána, murvapikk.*
 Originaire, a. *származó, származású*; 2. *veleszületett, természettől való*; honos, honi; hazai; prat. demande —, *főpanasz*; demandeur —, *fővádló*; —ment, adv. *eredetileg, eredetikepen*; kezdetben.
 Original, m. *minta; eredeti*; prat. copie sur l'—, *az eredeti után másolt*; 2. *különc*; 3. en —, *adt. eredetiben.*
 Original, e, a. *eredeti*; la lettre —e, *eredeti írás*; 2. *különös, sajátosságos*; c'est un homme —, *csudálatos ember*; —ement, adv. *különösen, sajátosságosan.*
 Originalité, f. *eredetiség, sajátosság, sajátág; csudálatosság, különtség.*
 Origine, origination, f. *eredet, származás, kezdet*; il est Hongrois d'—, *származására nézve magyar*; fig. *forrás, kútforrás, ok*; 2. dans l'—, *adt.v. originaiement*; dès l'—, *mindjárt eleintén*; kezdetben.
 Orignal, le, a. *eredeti*; théo. grâce —le, *őseredeti kegyelem*; péché —, *eredendő bűn*; fam. il a le péché —, *főhiba van benne*; méd. mal —, *veleszületett baj*; —lement, adv. *eredetileg, kezdetből fogva.*
 Orignal (-nial), origniac (-niac), m. h. n. *jávorgím (Kanadában).*
 Origome, m. bot. *csomolyék.*
 Orillard, v. oreillard.
 Orillon, m. fig. *füllecske*; méd. v. oreillon; arch. *kiöhlítések*; écon. v. oreille (III.), sell. v. oreillon; *bástyafok.*
 Orillonné, e, a. fort. *bastion* —, *fokozott bástya.*

Orillonner

Orillonner, v. a. milit. fo-
kozni (bástyát).
Orin, m. mar. uszánkötel ;
pêch. hálókötél.
Orinal, v. urinal.
Oringuer (-ghé), v. a. mar.
horgonyt a talajból ki-
húzni.
Orion, m. astr. kaszakhúgy.
Oribeau, m. pillangólemez,
sárga sík; fig. ce n'est que
d'—, nem egyéb látszat-
nál.
Orithie, f. conch. kompos
botrog.
Orle, orlet, m. arch. sze-
gély, karima; hydr. zsi-
lip; mar. vitorlaszegély.
Ormaie, v. ormoie.
Orme, m. bot. szil; puceron
d'—, levelész, korpaféreg;
papillon de l'—, szilfa-
lepke.
Ormeau, ormel, m. bot. fia-
tal szil.
Ormière, f. bot. legyező baj-
nóca.
Ormille, f. écon. szilcse-
mete.
Ormin, m. bot. skarlát sá-
lya.
Ormoie, f. bot. szilerdő.
Ornateur, m. díszítő.
Orne, ornier, frêne sauvage,
m. bot. vadkörös; 2. út,
ösvény.
Ornemaniste, m. artiste —,
díszítő művész.
Ornement, m. díszítmény,
ékitmény; cífrázat, ék;
litt. —s d'un autel, oltár-
dísz; rhét. —s du dis-
cours, beszéd-ék; fig. il
est l'— de son siècle, szá-
zadának dísze.
*Ornementaire, a. díszít-
ményt, ékitményt illető.
Ornemental, e, a. díszítési,
ékitési.
Ornementation, f. díszítmé-
nyek fölosztása.
Ornementiste, m. díszíték-
rajzoló, -készítő.
Ornéode, m. ent. legyező.
Orner, v. a. díszíteni, ékíte-
ni; fölcífrázni.
Ornier, v. orne.
Ornière, f. kerékvágás, ke-

Ornitho'céphale

réknyom; kátyu; route à
—s, vaspálya; 2. pálya-
sín.
Ornitho'céphale, m. h. n.
kövesült madárfej; —gale,
—galon, m. bot. sárma;
—graphie, v. ornithologue;
—logie, f. madárisme, ma-
dártan; —logiste, —logue,
m. madártudós; —logi-
que, m. madártani; —
mance, —mancie, f. ma-
dárjósítás; —mancien, ne,
s. madárjós; —pode, or-
nithope, m. bot. körbecű;
—phonie, f. madárdal;
—rhynque, m. h. n. cső-
rönd; —scope, —scopie, v.
—mance, —mancie; —
trophe, ornitrophe, m.
bot. csutkalom; —trophie,
f. écon. mesterséges költés;
madártenyésztés.
Oro'banche, f. bot. szádor;
=majeure, grande =, nagy
szádor, kenderkőkörcsin;
—be, v. ers; —bite, f. h. n.
borsókö; —gnosie, v. géo-
gnosie; —graphie, v. oréo-
graphie; —logie, v. géo-
gnosie.
Oronce, f. bot. gúnyás pin-
tyő.
Oronge, f. bot. v. agaric;
—fausse, légyölő galóca.
Orpailleur, v. arpailleur.
Orphelin, e, s. árva; —de
père et de mère, atyátlan
és anyátlan árva; maison
des —s, árvaház; —s, m.
pl. árvák kórháza; —e, f.
fleur. vidabarna szegfű;
—age, m. árvaság; —iser,
v. a. árvásítani.
Orphi'e, f. icht. hegyes orrú
csuka; —lière, f. pêch.
csukahorog.
Orpiment, m. minér. arany-
glét.
Orpimenter, v. a. aranyglét-
tel festeni, vegyíteni.
Orpin, m. bot. büdösgönye;
—repise, panicule, sebfű;
—rose, szagostövű rozsika;
minér. —minéral, v. orpi-
ment.
Orque, v. épaulard.
†Orruble, v. horrible.

Ortolan

Orse, f. mar. tatbal.
Orseille, f. bot. festőmoh.
Orser, v. n. mar. szél ellen
vitorlázni; —e! szelet
fogj!
Ort, a. m. com. peser —,
göngysulyostól mérlegelni.
Orteil, m. lábújj; se dres-
ser sur les —s, lábújj-
hegyre állni; 2. ord. nagy-
lábújj.
Ortho'doxe, a. igazhitű; fig.
helyes, valódi; —doxie, f.
igazhitűség; —dromie, f.
mar. egyenes irány; —dro-
mique, a. mar. egyenes
irányú; —épi, f. helyes
ejtés; —gonal, e, a. derék-
szögű; —gonalement, adv.
derékszögűleg; —gone, a.
geom. függőleges; —graphie,
f. gr. helyesírás; fig. et
fam. faire une faute d'—,
bakot löni; —graphie, f.
arch. homlokrajz, színrajz;
—graphier, v. a. gr. helye-
sen írni; —graphique, a.
gr. helyesírási; arch. des-
sin =, színrajz; astr. vé-
getlen távi; —graphiste,
m. helyesírás tanítója;
—logie, f. did. helyes be-
szélés; —pate, m. ant.
birkózás; —pédie, f. méd.
testidomítás; —pédique, a.
testképzési; —pédiste, m.
testidomító; —pnée, f. méd.
fuladozás; —ptères, m. pl.
ent. egyenes röpők.
Ortiage, m. agr. szőlőlevelek
sárgulása.
Ortie, f. bot. csalán; —bru-
lante, közönséges csalán;
—morte, árva csalán; —
rouge, tarka foganótt; pe-
tite —, apró csalán; pi-
qûre d'—, csaláncsípés;
com. toile d'—, csaláncsö-
vet; h. n. —de mer, vi-
rágféreg; jeter le froc aux
—s, fölthagyni mesterségé-
vel.
Ortier, v. a. vét. csalánnal
égetni; méd. fièvre —ée,
csalánküteg.
Ortolan, m. orn. kerti sár-
mány; —jaune, citrom-
sármány.

Ortygis, f. orn. *havis*.
 Orvale, v. ormin.
 Orviétan, m. pharm. *méregnyalat*; marchand d'—, *kuruzsoló*.
 Orycto'gnosie, f. *áslaisme*; —graphie, m. *áslaleíró*; —graphie, f. *áslarajz*; —logie, f. *áslatan*; —logiste, m. *áslász*.
 Orysophage, s. a. *rizsevő*.
 Orysse, m. ent. *fűrészbogár*.
 Oryx, m. h. n. *zergebák*.
 Os (ó), m. *csont*; ext. — de la baleine, *halcsont*; il est allé porté la ses —s, *ott akarja bevégezni élete napjait*; p. jamais à bon chien il ne vient un bon —, *az érdem ritkán lel jutalmat*.
 Oscabrion, oscabiorn, m. h. n. *kiton (kagyló)*.
 Oschéité (oce-ké-), f. méd. *boréklób*.
 Oschéo-cèle (oce-kéo-), f. méd. *heresérv*; —phyme, f. méd. *borékvízdag*.
 Oscill'ation (o-cil-la-cion), f. mécan. *ingás, lengés, rezgés*; fig. *ingadozás*; —atoire, a. *ingó, lengő, hintáló*; mouvement =, *kanyarmozgás*; —er, v. n. *ingani, lengeni*.
 Oscit'ant, e (o-ci-), a. méd. *ásító*; —tation, f. méd. *ásítás*.
 Oscula'teur (oce-ku-), a. m. géom. *érintő*; —tion, f. géom. *érintkezés*; point d'—, *érpont*.
 Osé, e, a. *merész, vakmerő; szemtelen*.
 Oseille, f. jard. *sóska*; —ordinaire, *mezei sóska*; —sauvage, petite —, —de mouton, *madárlórom*; —d'âne, *nadálytő*.
 Oser, v. a. *merészelni, merni*; 2. *bátorkodni*; 3. m. *bátor*.
 Oseraie, f. e. f. *fűzes, fűzcserje*.
 Osereux, se, a. jard. *fűz...*; panier —, *fűzfakosár*.
 Oseur, m. *vakmerő, merész*.
 Osier (o-zié), m. jard. *fűz, csigolyafűz, kötőfűz*; —vert,

rekettyefűz; corbeille d'—, *fűzfakosár*; fig. il est franc com. —, *őszinte, nyílt-szívű*.
 *Osmazome, f. chi. *kocsonyadék*.
 Osmère, m. icht. *eperlászemling*.
 Osmium (-ome), m. chi. *szagany*; oxide d'—, *szaganyéleg*.
 Osmonde, fougère fleurie, f. bot. *pompás ozmund*.
 Osmyle, m. ent. *pettyés fátyolka*.
 Osphalgie, f. méd. *ágyékfájás*.
 Ossature, f. *csontalkat*; arch. *farácsozat*.
 Osselet (o-ce-lè), m. *csontocska*; an. *izbütyök*; jeu. *kocka*; arg. *fog*.
 Ossements (o-ce-), m. pl. *csontok*; *halottcsont*.
 Osseret (o-ce-rè), m. bouch. *csontvágó kés*.
 Osseux, se (o-ceû), a. an. *csontos*; it. *csontféle*.
 Ossi'fication (o-ci-), f. el. *megcsontosulás*; —fier, v. a. el. *megcsontosítani*; 2. s'—, v. r. *csonttá válni*.
 megcsontosodni; —frique, a. *csontosító*; —frague, v. osfraie; —fragum (-ome), m. bot. v. *brise-os*; —llon, m. h. n. *madár csontocska*; —vore, a. méd. *csontmaró*.
 Osso-mètre, v. dynamo-mètre.
 Ossu, e, a. *csontos*.
 Ossuaire, m. *tetemház*.
 †Ost, m. *hadvezér*; p. si l'—savait ce que fait l'—, l'—battrait l'—, *ha a volna nem volna, minden szegény gazdag volna*.
 Ostagre, m. chir. *csontfogó*.
 Ostansiblé, (os-tan-), a. *mutatható, előmutatható*; —ment, adv. *mutathatólag*.
 Ostensif, ve, a. dipl. *közölhető*.
 Ostensoir, ostensoire, m. *szentségtartó; ereklyetartó*.
 Ostentateur, trice, a. *fitogtató, kérkedő*.

Ostentation, f. *kérkedés*; faire —, *fitogtatni*.
 Ostéo'cèle, f. chir. *sértömlődag*; —cope, m. méd. *csontbetegség*; —dynie, f. méd. *csontfájás*; —génie, f. méd. *csontképzés, fejlődés*; —graphie, f. méd. *csontrajz*; —lithe f. h. n. *csontkő, kövesült csont*; —logie, f. *csont-tan*; —logue, m. *csontász*; —malaxie, f. méd. *csontpuhulás*; —phage, s. a. *csontevő*; —phtorie, f. méd. *csontszú*.
 Ostracé, e, a. h. n. *kéthéjű*.
 Ostracion, poisson coffre, m. icht. *csontpikkelyű*.
 Ostraciser, v. a. et n. *száműzni, cserépszavazat által elítélni*; 2. s'—, v. réc. *egymást száműzni*.
 Ostracisme, m. ant. *cserépitélet, száműzetés*.
 Ostracite, f. h. n. *kövült osztriga héj*.
 Ostraco'derme, s. a. h. n. —, animal —, *héjas állat*; —logie, f. *kagylótan*.
 Osyris, m. bot. *ternye*.
 Otage, m. *kezes, tús*.
 Otager, m. cout. *adósságért letartóztatott külföldi*.
 Otal'gie, f. méd. *fülfájás*; —gique, a. méd. *médicament=fülfájás elleni szer*.
 Otard, v. outarde.
 Otarie, m. h. n. *sörényes foka*.
 Ôté, prép. *kivéven*.
 Ôter, v. a. *eltenni, -venni*; félre tenni, —rakni; levenni; —les chevaux de la voiture, *kifogni a lovakat*; ôtez-vous de là, *álljon félre*; —e-toi de mes yeux, *takarodjál szemem elöl*; —le chapeau, *kalapot emelni*; 2. *elűzni, eloszlatni, megszüntetni*; ôtez-moi de peine, *szabadítson meg e bajtól*; 3. —qch. à q., *vkit vmitől megfosztani, vmit vkitől megvonni*.
 Ôte-vent, v. auvent.
 Otis (-ice), m. h. n. *afrikai tűzok*.

Oto'graphie

Oto'graphie, f. *fülrajz*; —logie, f. *fültan*.
 Oton, m. agr. *csévelt gabona polyvástól*.
 Oto'puos, f. méd. *fülfolyás*; —rrhagie, f. *fülvérzés*; —tomie, f. an. *fülboncolás*.
 Ou, conj. *vagy*; *vagy-vagy*.
 Où, adv. *hol, hová*; par — sortir, *merre távozzam*; par — me tirerai-je d'affaire, *miként meneküljek*; —que, *bárhová*; 2. la situation — je suis, *a helyzet melyben vagyok*; 3. honnét? 4. mire? hová? miként?
 Ouaique, m. mar. *hajónyom*; tirer un vaisseau en —, *hajót vontatni*.
 Ouaille, f. h. n. *juh*; fig. *gyónó, bűnvalló*.
 Ouais (ou-è), i. *teringette*.
 Ouate (ou-a-te), f. la ouate és nem: l'ouate; *gyapot, vatta*.
 Ouater, v. a. *vattázni, gyapozni*.
 Ouatergan, m. *iszapos árok*.
 Ouateux, se, a. *gyapotféle*.
 Ouber, m. *sólyom neme*.
 Oubli, m. *feledség; feledékenység*; it. *elfeledés, feledés, megfeledkezés*; l'— de soi-même, *önmegtagadás; önfeledés*.
 Oubliable, a. *feledhető*.
 Oublial, v. *oblial*.
 †Oubliance, f. *feledékenység*.
 Oublie, f. conf. *ostya*; csöves *ostya*; —s de supplications, *kockalepény*; cout. droit d'—, v. *oblial*.
 Oublier, v. a. *feledni, elfeledni*; 2. *elhanyagolni*; j'ai tout —é, *mindent megbocsátottam*; 3. ott-, *kihagyni*; átugrani; *kimaradni*; 4. s'—, v. r. *önmagáról elfeledkezni*; 5. s'—, v. r. *vétetni, eltévedni*.
 Oublierie, f. *ostyasütés; ostyasütőde*; 2. *ostyaszekrény*.
 †Oubliette, f. *földalatti börtön*; fig. mettre aux —s, *feledésnek átadni*.

Oublieur

Oublieur, m. *ostyasütő*.
 Oublieux, se, a. *feledékeny*.
 Ouche, m. agr. *gyümölcsös*.
 Oudrir, v. n. bot. *összezsugorodni*.
 Ouest (ou-este), m. géo. *nyugot, nyugat*; 2. *napnyugot*.
 Oueïte, f. orn. *locska selyem farkú*.
 Ouf! i. *jaj!*
 Oui, adv. *igen*; 2. *ugy van*; 3. *úgy-úgy*; —certes, *persze*; 4. m. *igen*; fam. dire le grand —, *házasodni*; 5. —dà, v. dà.
 Ouï-dire, m. *mende-monda*; ce sont des —, *nem egyéb mende-mondánál*; 2. *hallomás*; je ne sais rien que par —, *csupán hallomásból tudom*.
 Ouïe, f. *hallás*; méd. — double, *kettős hallás*; 2. —s, pl. —s des oiseaux, *fül*; —s des poissons, *kopoltyú*; fig. fam. il a des —s pâles, *pápista színe van*; mus. —s d'un violon, *hangrés*.
 Ouillage, m. écon. d'un tonneau, *megtöltés*.
 Ouiller, v. a., un tonneau; *megtölteni*.
 Ouillière, f. agr. *gyalogcsapás*.
 Ouïr, v. a. ir. *hallani*; — en confession, *gyóntatni*; 2. *meghallgatni*; dév. Seigneur, daignez — nos vœux, *Uram! hallgasd meg kívánatainkat*; prat. *kihallgatni, vallatni*; fin. *megvizsgálni*.
 Ouistiti, m. h. n. *pézsmamajom*.
 Oulices, f. pl. *charp. à —, négyszögű*.
 Oulite, f. méd. *ínylob*.
 Oulmière, f. e. f. *szilfacsalit*.
 Oulo-rrhagie, f. méd. *ínyvér-folyás*. [vész.
 Ouragan, m. *szélvihar, szél*.
 Ourame, f. agr. *sarló*.
 Ouraque, m. an. *húgydusza*.
 Ourdir, v. a. tiss. *bebordázni, benyüstözni (fonalat)*;

Outrage

passer. *felhúzni*; fig. — une trame, *roszban törni fejét*.
 Ourdissage, m. manuf. *benyüstözés*; 2. *ennek díja*.
 Ourdisseur, m. manuf. *benyüstöző*.
 Ourdissure, f. *fonalhúzás; bordázás*.
 Ourdre, m. pêch. *bog*.
 Ourelet, v. ourlet (bot.).
 Ourlet, v. a. coutur. *szegni, beszegni*.
 Ourler, m. coutur. *szegély*; arch. *párkány*; bot. *karima*; bonn. *szél*.
 Ourono-logie, f. méd. *húgytan*.
 Ourque, v. orque.
 Ours (our-ce), m. h. n. *medve*; p. il a monté sur l'—, *nem ijed meg az árnyékától*; 2. — à fourmis, *hangyász*; 3. th. *kifütyölt színdarab*; —e, f. h. n. *nőstény medve*; astr. *göncöl, göncöl szekere*; —erie, f. *zsémbeskedés*; —in, *hérisson de mer, bouton, chataigne de mer*, m. h. n. *tüskés féreg, tengeri süly*; —ime, f. h. n. *cája színdisz*; —iné, e, a. h. n. *tüskés, tövises*; —iniens, m. pl. h. n. *medvefajok*; —on, m. h. n. *bocs*; com. *karmantyú bocs szörmejéből*.
 Ourvari, v. hourvari.
 †Ousclage, m. cout. *csók; nászajándék (a vőlegény részéről)*.
 Outarde, f. orn. *túzok*.
 Outardeau, m. orn. *fiók tűzok*.
 Outil (outi), m. *szerszám*; p. voilà un bel —, *valóságos kontárság*.
 Outiller, v. a. *szerszámmal ellátni*; fig. il est mal —é, *roszul van felszerelve*.
 Outrage, m. *becstelenítés, gyalázás; szégyen, gyalázat*; fig. — de la fortune, *kegyetlen balsors*; it. — du temps, *az idő pusztítása*; faire — à bon sens, *a józan ész lábbal tapodni*.

Outrageant

- Outrageant, e, a. gyalázó, gyalázatos, csúfos.
- Outrager, v. a. meggyalázni, durván sérteni; il a été —é en son honneur, becsületében sértették meg.
- Outrageusement, adv. gyalázatosan, csúfosan, sértőn; on l'a battu —, túlságosan megverték.
- Outrageux, se, a. gyalázatos, sértő, csúfos.
- Outrance, f. chev. combat à —, élet halál viadal; armes à —, éles, hegyes fegyverek; brave à —, rettenthetetlen; boire à —, túlságosan inni.
- Outre, f. tömlő.
- Outre, prép. túl; vin d'— Rhin, Rajnán túli bor; it. adv. il n'alla pas plus —, nem ment tovább; d'— en —, keresztül; il le perça —, keresztül szúrta; 2. kívül azon kívül; — cette somme, ez összegén kívül; 3. en —, adv. felül, rajta, rá, azonkívül.
- Outré, e, a. túlzott; sa morale est —e, túlságos, szigorú.
- †Outre'cuidance, f. önhittség, elbizottság; —cuidant, e, a. önhitt, elbizakodott; rigolyás, veszekedő; —cuidé, e, a. jeune homme —, elbizakodott ifjú; —cuidier, v. n. et s'—, v. r. elbizakodni.
- Outrée, f. pal. ráütés (árverésnél).
- Outrément, adv. túlságosan.
- Outremer, m. com. halványkék.
- Outre'mesure, adv. nagyon, mértékentül, túlságosan; —passe, f. e. f. határtúllépés (erdővágásnál); —passer, v. a. túllépni.
- Outrer, v. a. túlcsigázni, tulhajtani; 2. megsérteni, megharagítani; —é de colère nagyon haragos, boszús; il est —é de douleur, a fájdalom elcsigázta; 3. túllozni.
- Ouvert, e, v. ouvrir.

Ouvertement

- Ouvertement, adv. nyíltan, őszintén, nyilvánosan.
- Ouverture, f. nyílás; arch. ablak, ajtó s egyéb nyílás; bot. szájacs; 2. nyitás; kinyitás; fölbontás; expl. törés; fig. megnyitás; előadás kezdete; — d'opéra, nyitány; faire une —, előadást tartani; it. vmit indítványozni; faire des — indiscretes, szerénytelen közléseket tenni; je ne vois aucune —, nem látok semmiféle módot is; 4. alkalom; 5. — de coeur, nyíltszívűség; — de l'esprit, tehetség.
- Ouvrable, a. jour —, dologtevő, hétköznapi.
- Ouvrage, m. munka; mű; corps de l'—, mű főtartalma; arch. gros —s, főfalak, alapfalak; expl. se rendre à —, bányába menni; fort. erődítmények; hydr. à seaux, merítő mű, -kerék; 2. munka, dolog; il y a de l'— pour plus d'un an, több mint egy évi munka; 3. arg. lopás.
- Ouvrager, v. a. une étoffe, manuf. kidolgozni; forg. — une mine, olvasztott fémeket salakjától megtisztítani.
- Ouvrant, e, à jour —, viradatkor.
- Ouvreaux, m. pl. verr. pestnyílások.
- *Ouvrer, v. n. dolgozni; 2. v. a. bányolni, pénzt verni; bois —é, földolgozott fa; tiss. linge —é, himesített asztalnemű.
- Ouvreur, se, s. th. nyitó; verr. a fűtt golyó nyitója.
- Ouvrier, ère, s. munkás; — à façon, darab számra dolgozó munkás; impr. —en conscience, heti béres szedő; horl. fényező; écr. des —s d'iniquité, istentelenek; fig. j'ignore de qui sont ces vers, mais ils sont d'un bon —, nem tudom ugyan, hogy kitől valók e versek, de minden esetre jó költő

Oval

- irta; 2. a. jur. —, v. ouvrable; cheville —ère, pecékszeg; fig. dans cette affaire c'est lui la cheville —ère, ez ügyben ő a főszemély.
- Ouvrir, v. a. ir. nyitni, kinyitni; la porte est ouverte à gueule bée, a kapu tárva áll; on a ouvert sa caisse, feltörték pénztárát; — le ventre à q., vkinek hasát fölhasítani; p. un briseur de portes ouvertes, szájhős; — une forêt, erdőben utakat csinálni; ville ouverte, nyílt város; — la séance, ülést megnyitni; — ses bras, karját kitárni; fig. — à q., vkit szívesen fogadni; — ses jambes, lábát szét terpeszteni; — l'appétit, étvágyat gerjeszteni; — de grands yeux, bámulni; c'est un homme ouvert, őszinte ember; — un pari, fogadást ajánlani; 2. fölbontani, fölvágni, megszegni; ch. — une bête, fejteni; gant. — le gant, bővíteni; milit. keresztül törni; 3. ásni, fölászni háyni; expl. — une mine, aknát munkába venni; fig. — le feu, a tüzelést megkezdni; 4. v. n. kinyílni, nyílni; les spectacle —e tard, a színház későn nyílik; 5. s'—, v. r. cette fenêtré ne s'—e pas aisément, ez ablak nehezen nyílik; la foule s'ouvrit devant lui a tömeg megnyílt előtte; cette boîte ne veut pas s'—, e szelence nem akar kinyílni.
- Ouvroir (-ro-are), m. műhely, műterem.
- Ouyra, v. condor.
- Ovaire, m. an. petefészek; bot. petény, maghon.
- Ovalaire, a. tojás alakú; an. trou —, ou: ovale, forgó csontlyuk.
- Oval, e, s. a. tojásdad, petédéd; an. v. ovalaire; icht. m. szálkás durbancs; 2. f. manuf. sodorfa.

Ovaler

Ovaler, v. a. manuf. *sodor-fával készíteni.*
 Ovarite, f. méd. *petefészek lob.*
 Ovation, f. h. v. *diadal*; fig. *ünnepélyes fogadtatás.*
 Ove, f. arch. *tojás (ily alakú díszítmény oszlopon).*
 Ové, e, ovoïde, oviforme, a. bot. *tojás alakú.*
 Ovelle, f. icht. *ökle*; pop. *bökle.*
 Ovi'ducs, m. pl. *méhszarvak, -csövek*; — forme, a. v. *ové.*
 Ovillé, e, a. méd. *déjections —es, juhbogyó alakú ürülék.*
 Ovin, m. écon. rur. *juhvályú.*
 Ovin, e, a. écon. rur. *juh...; race —e, juh faj.*
 Ovi'pare, a. h. n. *tojós*; —vore, a. h. n. *tojásevő.*
 Ovule, m. bot. *magcsa.*
 *Oxa'late, f. chi. *sóskasavas só*; —lide, —lis, oxis, m. bot. *madárlórom*; —lique, a. chi. *sóskasav.*
 Oxy'... , prép. bot. *tüskés*; chi. *savas*; — acanthe, v. aubépine; —crat, m. méd. *ecetes víz*; —crater, v. a. pharm. *vizet ecetesíteni*; —croce, m. méd. *sáfrán-tapas.*
 Oxydabilité, f. chi. *élenyíthetés.*
 Oxydab'le, a. chi. *élenyíthető.*
 Oxydation, f. chi. *élenyítés.*
 Oxyde, m. chi. *éleg.*
 Oxyder, v. a. *élenyíteni*; 2. s'—, v. r. *élenyedni.*
 Oxydule, m. *é ecs.*
 Oxy'-gala, m. *aludttej*; —génable, a. chi. *élenyíthető*; —gène, m. chi. *éleny*; —mel, m. méd. *ecetméz*; —mètre, m. chi. *élenymérő*; —phénique, a. méd. *savanyús*; —regmie, f. méd. *savanyú büfögés*; —rrhodin, m. méd. *rózsaecet*; —saccharum (-sa-karome), m. méd. *ecetes cukor*; —thymie, f. méd. *hirtelen harag.*

Oyant

Oyant, e, a. prat. *megvizsgáló*; 2. m. *sámvevő.*
 Oyer, m. cuis. *libasült-árus.*
 Ozanique, a. méd. *szájtisztító.*
 Ozène, f. méd. *orrfekély.*
 Ozophylle, a. bot. *feuille —, büdös levél.*

P.

P (pe, pé), m. *a betűsorozatban 16.*
 Pabouche, v. *babouche.*
 Pacage, m. agr. *legelő*; —r, v. n. cout. *legelni.*
 Pacant, m. *goromba, durva, neveletlen.*
 Pacfi, m. mar. *grand —, nagy árbockasvitorla.*
 Pache, m. *egyesség, megállapodás.*
 Pachantique, a. méd. *sűrítő.*
 Pachirier, m. bot. *vad kakaófa.*
 Pachy'dermes, m. et a. m. pl. h. n. *sok patások, sok csülkösök*; —rhynchide, a. h. n. *vastag csőrű*; —trique, a. h. n. *vastagszörű.*
 Pacif're, a. h. anc. *békehozó.*
 Paci'ficateur, trice, s. *békeszerző, békéltető*; —fication, f. *békeszerzés, békéltetés*; —fier, v. a. *békéltetni, elintézni*; 2. se —, v. r. *megnyugodni*; —fique, a. *békés, békeszerető*; écr. *bien heureux les =s, boldogok a békülékenyek*; 2. *nyugodt, csöndés*; =ment, adv. *békésen*; csöndesen.
 Pacotille, f. mar. *hajda, szabad nyaláb (bizonyos mennyiségű áru melyet a hajóslégény eladás végett vihet magával)*; 2 *málha, utas-podgyász*; com. *marchandise de —, selejt árú.*
 Pacquire, v. *pécari.*
 Pact'e, m. jur. *szerződés, egyesség, megállapodás*; †—ion, f. jur. *egyezmény, alku*; faire une =, ou: =ner, *egyezkedni*; —iser, v. n. jur. *szerződést, alkut,*

Paie

egyezményt kötni, szerződni.
 Pactoliser, v. a. fig. *hirtelen meggazdagodni.*
 Padelin (-lein), m. verr. *olvasztó tégely.*
 Padère, m. h. n. *pettyes umak.*
 Padou, m. com. *fátyolselyem szalag.*
 Paeon (pé-an), m. lit. *dicsének.*
 Paedarthorace, m. chir. *csontszu.*
 Paeone, f. bot. *bazsál.*
 Pagaie, f. sucr. *keverő lapát.*
 Paganello, m. icht. *fekete gobhal.*
 Paganie, f. *paganisme, m. h. anc. pogányság.*
 Page, f. *lap. oldallap*; impr. *mise en —, tördelés, rételés*; fig. *mettre hors de —, önállóvá tenni*; 2. bot. *oldal*; impr. *fausse —, vakcím*; mettre en —, *törni és kilőni*; fig. *c'est la plus belle — de son histoire, ez élettörténetének fénypontja.*
 Page, m. *apród*; fig. *être hors de —, saját gazdájává lenni*; tour de —, *apródcsinny*; 2. mod. *ruha csíptető.*
 Pagel, m. icht. *vörös spár.*
 Pagésie, f. féo. *bérijóság.*
 Pagation, f. *lapszámozás.*
 Pagine, m. h. n. *crabe —, olótlanrák.*
 Paginer, v. a. *lapszámozni.*
 Pagne, m. *négerkötény.*
 Pagnones, m. pl. méd. *gerendely.*
 Pagnote, m. *gyáva, pulya*; p. voir un combat du mont —, *biztos helyről nézni a csatát.*
 Pagnoterie, f. *gyávaság*; 2. *ostobaság, hülyeség.*
 Pagode, f. *bálványtemplom; bálványszobor.*
 Pagodine, f. *pagodite, m. minér. faggyóc.*
 Pagre, pague, m. icht. *tengeri spár.*
 Paie (pé), f. milit. *zsold*; 2. *fizető*; c'est une mauvaise

Païement

Paillette

Paix

—, *rosz fizető; morte* —, *kegyelemdíj; fin. morte* —s, *adóképtelenek.*
 Païement, (pé-man), *païment, m. fizetés; 2. jour du —, fizetés napja; — à terme, részletfizetés.*
 Païen, ne, s. a. *pogány; p. jurer com. un —, pogány módra káromkodni.*
 Paillage, v. *paillement.*
 Paillard, e, s. a. *kurvász, kurafi; c'est une —e, nagy kurva; 2. m. gazember semmire kellő; 3. m. vig cimborá: —er, v. n. kurválkodni; 2. se — v. r. vígan élni; —ise, f. kurválkodás.*
 Paillasse, f. *szalmazsák; fig. — de corps de gardes, katonakurva; arg. has; 2. m. bohóc.*
 Paillasson, m. *szalmafonatu ablakfüggöny; écon. lábtörő szalmafonat; jard. szalmatakaró; orf. szalmaalj.*
 Paille, f. *agr. szalma; les soldats vont à la —, a katonák takarmányért mennek; fig. cela enlève la —, ez nyeri el a díjat; fam. il est dans la — jusqu' au ventre, jó állapotban van; un homme de —, jelentéktelen ember; écon. rur. — d'avoine, zab szecska; com. jaune de —, vajszín; forg. — de fer, vasszár; joail. il y a une — dans ce diamant, e gyémántban folt van; vign. vin de —, fojtott bor; arg. csipke.*
 Paillé, e, a. bl. *tarka.*
 Paillé (pa-lié), m. *agr. alom; szalma szín. [szórás.*
 Paillement, m. *agr. alom*
 Pailléoles (pa-lié-), f. pl. *minér. arany pillangó.*
 Pailler (pa-lié), m. *agr. ganajudvar; 2. törek szalma; szalmazsín.*
 Paillesson, m. *manuf. közönséges szalmakalap.*
 Paillet (pa-lié), a. m. *halvány; vin —, halványvörös bor; siller; agr. szalmarakás.*

Paillette (pa-li-ète), *pillangó, csillám, pillantyu; minér. mos-arany.*
 Pailleur, se, s. *szalmaárus.*
 Pailleux, se, a. *métal. törős.*
 Paillier, m. *arch. v. palier; 2. écon. rur. szalma padlás, szalmazsín.*
 Paillo, m. *mar. — d'une galère, kenyérkamra.*
 Paillon (pa-lion), m. *joail. rézfüst; orf. forrasztó vegy; ét. ónlemez; boul. szakasztó kosár.*
 Paillonner, v. a. *ét. ónlemez-zel kirakni.*
 Paillot, m. *kis szalmazsák; mar. írnokgályarab; it. kétszersültkamra.*
 Pailloteur, v. *arpailleur.*
 Pain, m. *kenyér; — bourgeois, házi kenyér; — chapelé, tejes kenyér; — de son, korpakenyér; — à chanter, pecsételő ostya; fig. manger le — hardi, szolgálni; il a du — cuit, van miből élnie; il est bon com. du bon —, olyan mint a falat kenyér; c'est du bénit, ez megérdemelt büntetés; p. jamais — à deux couteaux ne furent ni bons ni beaux, két dúdás nem fér meg egy csárdában; 2. élelem, tartás, kereset; ôter le — de la main de q., vkit keresetétől megfosztani; ard. — de noeuds, palatóke; bot. arbre à —, kenyérfa; — de St-Jean, Szt. János kenyér; — de pourceau, csicsóka; com. — d'acier, acélrög; conf. — d'épice, mézes kalács; raff. — de sucre, cukorsüveg; sav. —s de savon, szappantábla.*
 Pair, s. et a. m. *hasonló; egyenlő; hason...; com. — du change, hason becs; 2. férj, pár; 3. de —, adt. hason rangban; arith. —, e, a. páros; nombre —, páros szám; 4. m. h. d. F. országnagy.*
 Paire, f. *pár; — d'armes, teljes fegyverzet; lit. — d'*

heures, imakönyv; 2. — de ciseaux, — de tenaille, olló, csípővas; p. les deux font la —, egyik 19 a másik egy híján 20; —ment, adv. párosan.
 Pairie, f. h. de F. *országgyi méltóság.*
 Pairle, m. bl. *villa kereszt.*
 Paisibilité, f. *békülékenység; csöndesség.*
 Paisible, a. *békés, csöndes, békülékeny, békeszerető; ext. jámbor; —ment, adv. nyugodtan, csöndesen, békésen.*
 Paissant, e, a. bl. *legelő; d'azur au boeuf d'argent —, legelő ezüst ökör kék mezőben; 2. écon. legelésző.*
 Paisseau, v. *échalas.*
 Paisselage, m. *vign. karózás; kötés.*
 Paisseler, v. *échalasser.*
 Paisselure, paissure, f. *vign. kötő sás.*
 Paissomme, m. *mar. zátony.*
 Paison, f. e. f. *makkolás, makkoltatás; makk; gant. nyújtó vas; 2. m. tan. simító vas.*
 Paisonner, v. a, gant. *nyujtani, kinyujtani.*
 Paisonnier, m. *makkoltató kanász.*
 Paître, v. a. et. n. ir. *legeltetni; legelni; p. envoyer q. —, vkit megvetőleg vissza utasítani; fauc. — l'oiseau, sólymot étetni; dév. — son troupeau, nyájára őrködni; 2. s'—, v. r. táplálkozni.*
 Paix (pé), f. *béke; en —, békében; 2. békekötés; 3. békesség, egyetértés; fig. ils ont fait la —, ismét kibékültek; laissez-moi donc la —, hagyjon békével; 4. csönd, nyugalom; pop. Dieu lui fasse —, Isten nyugtassa; il est —et aisé, nyugodt és kényelmes életet folytat; 5. i. csitt! csönd! eh, — donc! ugyan hallgassatok már! lit. kehely alja; bouch. lapocka.*

Pak-fong

Pak-fong, m. minér. *fehér réz*.
 Pal, m. pl. —s, ou: *paux*, *charp. karó*; bl. de gueules au — d'argent, *fehér karó piros mezőben*.
 †Palache, f. *pallos*.
 Palade, f. mar. *evezőcsapás*.
 Paladin, m. h. de F. *lovag*; litt. *kalandor*; *levente*.
 Palaeopète, m. minér. *szirti kova, szarukő*.
 Palajs, m. *palota*; phys. — d'Eole, *léghűtő gép*; an. *íny*; 2. *törvényszék*; jours de —, *törvénykezési napok*; gens de —, *törvényszéki egyének*; fig. *suiivre le —, ügyvéddé lenni*.
 Palalaca, m. orn. *bengáli zöld harkály*.
 Palame, m. h. n. *uszóhártya*.
 Palamie, f. chir. *vérző hasadék*.
 Palan, m. mar. *emeltű, csiga*.
 Palançon, m. arch. *pallója*.
 Palanque, f. fort. *cölöpzet, karózat*.
 Palanquer, v. a. mar. *főlhúzni, csigázni (terhet)*; 2. fort. *karózni*.
 Palanquin, m. *hordszék; gyaloghintó*.
 Palastre, m. serr. *zárlemez*.
 Palatal, e, a. gr. *ínyhang, ínyhallam*.
 Palatin, m. *palotagróf*; 2. — de Hongrie, *nádor*; II. —, e, a. *palotagrófi*; 2. an. *íny...*; os —, *ínycsont*; 3. f. mod. *prémgallér*.
 Palatinat, m. *palotagrófság*; it. *palotagrófi méltóság*.
 Palatite, f. méd. *ínylob*.
 Palâtre, m. forg. *vékony vaslemez*; serr. v. *palastre*.
 Pale (pal; az a rövid), f. lit. *kehelyfödél*; hydr. *zúgó, zsilipdeszka, rekesz, véd-tábla*; riv. *evező lapátja*.
 Pâle, a. *halvány, halovány*; il est — com. la mort, *halálsápadt*; 2. *halovány (szín)*; fig. litt. *erőtlen, gyöngé*.
 Palé, e, a. bl. écu —, *külön-*

Paléacé

féle színű karokra osztott címerpaizs.
 Paléacé, e, a. bot. *polyvás*.
 Paléage, m. mar. *gabona forgatása*.
 Palée, f. hydr. *karózat*.
 Palefrenier, m. maréch. *lovász*.
 Palefroi, m. maréch. *díszló*; it. *női ló, poroszká*.
 Paléo'graphe, m. *ó-írástudó*; —graphie, f. *ó-írás*; 2. *ó-írastan*; —graphique, a. *ó-irati*; —logie, m. *óság-tudós*.
 Paléonto'graphe, m. *őslény-író*; —graphie, f. *őslényrajz*; —logie, f. *őslényisme*.
 Paléo'zoologie, f. h. n. *ősvilági áslarajz*; —zoologique, a. *áslarajzi*; —zoologist, m. *áslász*.
 Paleron, m. bouch. *szügy*.
 Palesteau, palisteau, m. *rongy, cafat*.
 Palestine, f. impr. *kettős cicero (betűk)*.
 Palestre, f. gymn. *tornatér*.
 Palet, m. jeu. *hajítókö*; —korong; pèch. — de Gascogne, *homokháló*.
 †Paletouque, m. *parasztzubony*; 2. mar. *matrózfosz-lány*.
 Paletot, m. *házi kabát; kucska*.
 Palette, f. jeu. *labdaverő re-ce*; meun. *kerék lapát*; boul. *keverőfa*; dor. *aranyozási deszkácska*; chir. *szelmény*; it. *érvágási medence*; orn. —, bec à cuillère, *kanálos gém*; fond. *keverőgamó*; maç. *keverő-rúd*; peint. *festéklap*; rel. *aranyozó kés*; arg. *kés*; it. *fog*.
 Pâleur, f. *halványság*; — mortelle, *halálsápadtság*.
 Palier, m. arch. *nyugszak, nyugtér, lépcsőkanyarulat, lépcsőszak*; demeurer sur le même —, *ugyan azon emeleten lakni*; hydr. *szökőkút lépcsőzete*.
 Palière, f. constr. *lépcső első foka (alulról)*.

Palladium

Palification, f. arch. *karózás*.
 Palifier, v. a. arch. *karózni*.
 Palimpseste, s. a. m. *beírt kézirat, másodiratos hártya*.
 Palin'drome, m. litt. *rák-vers, visszafutó talány*; —dromie, f. méd. *kórtéret*; —dromique, a. *kórtéreti*; —gène, a. *megújuló*; —génésie, f. did. *újjászületés*; *újjulás*; —logie, f. litt. *szóismétlés*.
 Palinodie, f. *visszavonás, visszahúzás*; fig. *chanter la —, szavát megismételni*.
 Palintocie, f. jur. *uzsoráskamatok megtérítése*.
 Pâlis, v. n. *sápadni, halványodni*; fig. *son étoile pâlit, szerencséje tünedezik*; 2. v. a. *halványítani*.
 Palis (-i), m. agr. *karó, kerítés*; karó; bois entouré de —s, *karókkal körülvett erdő*; pèch. *karókra terített háló*; —sade, f. fort. *cölöpzet*; it. *sánckaró*; écon. *sövény, kerítés*; = de charmes, *gyertyánkerítés*; bot. *vesszős fagyal*; —sademant, m. fort. *cölöpözés*; —sader, v. a. fort. *cölöpözni*; *karókkal bekeríteni*; jard. *élő sövénynyel keríteni*; —sage, m. *cölöpözés, karózás*; jard. *lécezés*; 2. *lécezet*; un = trop garni, *nagyon is lombos lécezet*; 3. *lécezés díja*.
 Palissandre, palixandre, m. bot. *violafa*.
 Pâissant, e, a. *halványuló, halványodó, sápadó*.
 Pâlisement, m. *halványodás, sápadás*.
 Palissader, v. a. *bokrokat lécezethez kötni*.
 Pâlisieur, f. v. *pâleur*.
 Palisseur, m. jard. *lécező*.
 Paliure, porte-chapeau, m. bot. *szárnyas-lenge*.
 Palixandre, v. *Palissandre*.
 Palladium (pal-la-di-ome), m. h. anc. *Pallas képe*; fig. *örkép, védalak, védpalást*; it. *oltalom*.

Pallage

Pallage (pa-la-), m. cout. *hajóvám*.
 Palliateur, trice, s. *himezgető, elpalástoló*.
 Palliatif, ve, s. a. méd. —, remède —, *enyhítőszer*; fig. cette réponse n'est qu'un —, *e felelet csupán ürügy*.
 Palliation, f. méd. *enyhítés*; fig. *szépítés, leplezgetés, palástolás*.
 Pallier, v. a. *palástolni, elpalástolni, szépítgetni*; méd. *főlületesen gyógyítani*; fig. *enyhíteni*.
 Pallium (pal-li-ome), m. h. eccl. *püspöki palást*.
 Palma, f. bot. *pálma, pálmafa*.
 Palmaire, a. an. *tenyér...*; muscle — grêle, *vékony tenyér-izom*; h. n. —s, *kétkézűek*. [savas só.
 Palmate, m. chi. *himbojdékesen hasadt*; —foliées, f. pl. bot. *madárlóromfélék tenyeres levelekkel*; —lobé, e, a. bot. *tenyeresen karéjózott*.
 Palme, f. bot. *pálma-ág*; it. *barka-ág*; dimanche des —s ou des rameaux, *virágvasárnap*; fig. remporter la —, *diadalt aratni*; it. — du martyre, *vértanúhalál*; 2. *—, m. *arasz*; riv. — d'une rame, *evezőlápátja*; 3. — du Christ, *palma Christi*, m. *himboj, csudafa*.
 Palmé, e, a. bot. *tenyeres*; h. n. *pieds —s, evezőlábak*.
 Palmer, v. a. mar. *árbot minden sükségtelen teherrel megszabadítani*; 2. tech. *pálma alakot adni*; 3. aig. *fokozni, fülelni*.
 Palmérier, m. bot. *pálmaliget*.
 Palmette, f. bot. *pálmaszár, pálma-ág*; arch. *pálmalevélalakú díszíték*.
 Palmeur, m. aig. *fokozó*.
 Palmier, m. bot. *pálma, pálmafa*; — dattier, *dátoly-pálma*; — à coco, *kókuszfa*.

Palmifolie

Palmifolie, e, a. bot. *tenyeres levelű*; —ne, m. chi. *himbojdék*; —nerve, a. bot. *pálma-gerinces*; —pède, a. h. n. *úslábú*; —que, a. chi. *acide* =, *himbojdéksav*.
 Palmiste, écureuil —, m. h. n. *pálma-evet*.
 Palmite, m. bot. *pálmabél*.
 Palmoule, m. agr. *kétsoros árpa*.
 Palo'mancie, f. ant. *vesszőjós*; —mancien, ne, s. *vesszőjós*.
 Palombe, m. orn. *örves galamb, székács*.
 Palon, m. cir. *keverőlapocka*.
 Palonneau, —nier (pa-lo-), m. char. *kisefa*.
 Palot, m. *parasztuskó*; otromba.
 Pâlot, e, a. fam. *kissé halvány*.
 Palotage, m. agr. *barázdálás*.
 Paloter, v. a. agr. *barázdálni*.
 Pâloter, v. n. fam. *elhalványodni*.
 Paloteur, m. agr. *kapás nap-számos*.
 Palotte, v. *paulette*.
 Pâlottement, m. *sápadás*.
 Paloudre, m. h. n. *fúróféreg*.
 Palpable, a. *tapintható, megtapintható*; fig. *raison —, kézzelfogható*; —ment, adv. ou lui a montré = *sa méprise, kézzelfoghatólag bizonyították be tévedését*.
 *Palpateur, m. *tapogató, tapogatózó*.
 Palpation, f. *tapogatózás, tapintgatás*.
 Palpe, f. h. n. *csáp*.
 Palpébral, e, a. an. *szemhéj...*; veine —, *szemhéj-ér*.
 Palpébreux, a. m. an. *szem...*; organe —, *szemszerv*.
 Palper, v. n. *tapogatni, megtapintani*; fam. il a —é la dot, *bezsebelte a hozományt*.

Pampre

Palpets, m. pl. h. n. *bajuszszál (halaknál)*.
 Palpiste, palpeur, a. h. n. *csápos*.
 Palpitant, e, a. *dobogó; rángatózó, rángatag*; fig. question —e, *égető kérdés*.
 Palpitation, f. méd. *rángás*; 2. *szívdobogás*.
 Palpiter, v. n. *rángani*; *dobogni*; le coeur lui —e, *szíve dobog*; la paupière lui —é, *szemhéja rángatózik*.
 Palplanche, f. hydr. *zsilipfő*.
 Palsambleu, i. *patvarban! ördögöt!*
 Palsangué, i. *milliomadta!*
 Paltoquet (-kè), m. pop. *otromba, goromba*.
 Paludicole, paludieux, se, a. h. n. *mocsárban élő, -tenyésző*.
 Palus (-uce), m. *mocsár*; les —s Méotides, *az azowi tenger*.
 Pâmer, v. n. et se —, v. r. *elájulni*; je pâmais de rire, *majd megszakadtam nevettemben*; bl. il porte d'azur au dauphin d'or —é, *címere tátott szájú aranyos delphin kék mezőben*; brass. la barrique est —ée, *a hordó ki orrta magát*.
 Pâmoison, f. méd. *ájulás*; on l'a fait revenir de sa —, *eszméletre hozták alélt-ságából*.
 Pampe, f. bot. *gabonalevél*.
 Pampelune, f. géo. *Pampelona (város Spanyolországban)*; p. il va à —, *kereket old*; va-t'en à —, *hordd el magadat*.
 Pamphlet, m. litt. *röpirat*; fig. *nyomorult irka*.
 Pamphlétaire, m. *röpirat-író, röp-író*; it. *mázoló*.
 Pamphractus (-uce), m. h. n. *páncélos, pikkelyes állat*.
 Pampination, f. jard. *szőlőtő hajtása*.
 Pampre, m. bot. *szőlővessző; —inda*.

Pampré

Pampré, e, a. bl. il porte d'or à trois grappes de raisin de sable —ées de sinople, *címere három fekete szőlőfürt zöld indákkal aranyos mezőben.*
 Pan, d'un habit, m. *lebbeny, csúcs, szoknyarét; arch. oldal; —s d'un toit, tető oldalai; it. fal, falazat; — coupé, metszett sarok; tour à six —s, hatszögű torony; fort. darab; men. table à —, szögletes asztal.*
 Panaceau, m. art. *röppentyűnyél.*
 Panacée, f. méd. *csudaszer, általános gyógyszer; —s, bot. v. panax.*
 *Panacéiser, v. a. *csudaszerként hirdetni.*
 Panache, m. *sisaktoll; forgó, tollbokréta; fleur. színes csík; cuis. — de porc, rostélyon sült disznófüle.*
 Panacher, v. n. et se —, v. r. jard. *csíkosodni; oeillet —é, csíkos szegfű; conf. glace —ée, tarka fagylalt; 2. v. a. csíkosítani; icht. —é sauteur, tarka ugrány.*
 Panachier, m. *tollbokrétacsináló.* [culée.
 Panachrante (-kr-), v. imma-
 Panachure, f. bot. *színvegyület; it. színes csíkok.*
 Panade, f. cuis. *kenyérleves.*
 se Panader, v. se pavaner.
 Panage, m. jur. *makkolás; droit de —, makkoltatási jog; it. makkolási díj.*
 Panagie, f. h. eccl. *kenyéráldozás.*
 Panaire, a. écon. *kenyér...; fermentation —, kenyérkelés.*
 Panais (-né), m. *pastenade, f. bot. peszternák.*
 Panard, a. m. cheval —, *kifelé álló első lábakkal.*
 Panarille, —rine, f. bot. *gyűrűs csészepörc.*
 Panaris (-ri), tourniole, mal-blanc, m. méd. *körömméreg.*
 Panasses, m. pl. *kis kenyér.*
 Panatelle, v. panade.

Panax

Panax, m. bot. *panaksz-fű.*
 Pancalier, m. jard. *fodorkel.*
 Pancarpe, m. h. r. *állatviadal (emberek és állatok közt).*
 Pancarte, f. *hirdetmény, falragasz, raglap; fig. lom-papír, firka.*
 Pance, v. panse.
 Pancerne, m. *vértes lovas.*
 Panchreste, v. panacée.
 Panchymagogue, a. méd. *remédes —s, általános has-hajtószerek.*
 Pancré'as (-ace), m. an. *gyomor-, hátmirigy; —atalgie, f. méd. gyomormirigy-lajás; —tique, a. an. suc =, gyomormirigy-nedv; —tite, f. méd. gyomorlob.*
 Pandaléon, m. pharm. *melt-nyalat.*
 Pandectaire, m. jur. (római) *törvénytár kiadója.*
 Pandectes, f. pl. jur. (római) *törvénytár.*
 Pandunie, v. *épidémie.*
 Pandiculation, f. méd. *nyújtózkodás.*
 Pandour, m. *pandur; fig. neveletlen, durva ember.*
 Panduré, e, panduriforme, a. bot. *feuilles —es, hegedű alakú levelek.*
 Pane, v. paone.
 Paneau, m. ton. *donga-minta.*
 Panégy'e, —ique, m. litt. *dicsheszed; 2. iron. magasztalás; it. gúnybeszed; 3. a. magasztaló; —isme, m. derűre-borura dicserés; —iste, m. litt. dicsszónok.*
 Pannelle, f. bl. *nyárlevél; il porte d'argent à 3 —s posées en pairle, címere villa keresztalakban álló 3 nyárlevél fehér mezőben; com. nyers cukor.*
 Paner, v. a. cuis. *zsemlyemorzsával behinteni; eau —ée, kenyérvíz.*
 Panerée, f. — de raisins, *eggy kosár szőlő.*
 Paneter, v. boulanger.
 Paneterie, f. *udvari sütőde.*
 Panetière, f. *kenyeres tarisznya.*

Panninterne

Paneton, v. panneton.
 Pangolin, m. h. n. *bócláb.*
 Pangonie, f. ent. *cincur.*
 Panie, panis, m. bot. *mo-har; — sanguin, pirók mo-har.*
 Panicant, m. bot. v. *érynge.*
 Panicul'e, f. bot. *buga, ág-bog; —é, e, a. bot. bugás.*
 Panier, m. *kosár; — à anse, füleskosár; p. à petit mercier, petit —, addig nyújtózni, a meddig a takaró ér; it. c'est un — percé, a Krisztus köntösét is el-költené; 2. — de pommes, egy kosár alma; fig. le dessus du —, legjava; 3. mod. abroncsos szoknya; 4. arg. — à salade, rab-kocsi.*
 Panifiable, a. *kenyérre süthető.*
 Panification, f. *kenyérsütés, kenyérre változtatás.*
 Panifier, v. a. *kenyeret sütni.*
 Panique, a. *terreur —, vak rémület.*
 Panne, f. manuf. *kenderbársony; bouch. háj; charp. földélfészek; mar. mettre en —, a vitorlákat élükkel fordítani a szél felé; fig. il reste en —, nyugodtan marad; serr. — du marteau, kalapács éle.*
 Pannneau, m. *táblázat, deszkázat; ajtóbélés; sell. nyeregparna; ch. — aux sangliers, vadkanháló; fig. tendre un — à q., vkinek tört vetni; p. il crève dans ses —s, majd megpukkad haragjában.* [vetni.
 Panneauteur, v. a. ch. *hálót*
 Panner (pa-), v. a. serr. *lyukat verni; cuis. — de la viande, húst sulykolni.*
 Panneton, serr. *kulcstoll; boul. szakajtó kosár.*
 Pannexterne, bot. *külső magtok.*
 Pannicule (pa-), f. an. *izomhártya; — virginal, v. hymen (2.).*
 Panninterne, m. bot. *belső magtok.*

Pannoir

Pannoir, m. épingl. gömbözd kalapács.
Pannon, m. lobogó, zászló; p. faire de son — bannière, egy fokkal magasabb rangra emelkedni.
†Pannonage, f. féo. lobogójog.
Pannoniteux, se, pannoseux, se, a. rongyos.
Pannosité, f. méd. ernyedtség.
Pannus (pan-nuce), f. méd. hályog; it. mézküteg.
Panococo, m. bot. zelnice.
Panoplie, f. h. anc. teljes fegyverzet; fig. fölösleges pogyász.
Pan'orama, m. környékrajz; —oramatique, a. környékrajzi.
Panorpe, f. ent. panarpa.
Panoufle, f. szörmebélés (facipőkbe); 2. arg. paróka.
Panouil, m. agr. kukorica-cső.
Panphage, v. omni-vore.
Pansage, m. maréch. lovak ápolása.
Panse, f. fam. potroh, poh, pókhas; p. il a les yeux plus grands que la —, nagyobb a szeme mint a hasa.
Pansement, m. chir. elkötés, bekötés; man. — de la main, lóvakarás, kefézés.
Panser, v. a. chir. elkötni, bekötni; pop. il est bien —é, jól meghízott; it. allez-vous faire —, menjen a pokolba; — un cheval de la main, kefélni, vakarni.
Pan'sophe, a. phil. mindent tudó; —sophie, f. főbölcsesség.
Pansu, e, s. a. pohos, potrohos.
Pantagruéliser, v. n. burl. iszákoskodni.
Pantalon, m. taill. bugyogó; th. bohóc; —nade, f. th. bohó tánc; fig. bohócság, bohóskodás; ext. sa douleur n'est que —, fájdalom csupa tettetés; *—nader, v. n. bohóskodni; 2. alakoskodni; tettetni; —né, e, a. ton. végig abron-

Pantanne

csolt; —ner, v. n. tail. bugyogót készíteni; —nier, m. bugyogókészítő.
Pantanne, f. pêch. halrekesz.
Pante, f. com. zsinór kagyló pénzből; brass. szitaszövet.
Pantelant, e, a. lihegve; chair —e, rángatózó hús.
Panteler, v. n. lihegni, pihegni.
Pantène, pantenne, f. pêch. fonalzszák.
Pantenne, f. mar. à la fin du combat le vaisseau se trouva en —, a harc végével a hajónak nem volt se alattása, se vitorlája; voile en —, lobogó vitorla.
Panter, v. a. kártra feszíteni.
Pan'thée, f. et a. f. ant. szobor különféle istenség ismertető jelével; —théisme, m. phil. mindistenhít; —théiste, m. phil. egyetemisteni; —théistique, a. egyetemisteni.
Panthéo'-logie, f. mindisteni; —logique, a. mindisteni.
Panthéon, m. ant. mindisteni háza; h. de F., dicsház (Párisban); —iser, v. a. dicsházba helyezni.
Panthère, m. h. n. párduc; minér. pierre de —, tarkás jászpisz.
Pantière, f. ois. függőháló.
Pantin, m. ugróc; fig. fam. politikai ugróc; —e, f. soier. selyem motring; —r, v. a. motringokba kötni.
Panto'graphe, m. dess. rajzmásoló gép; —graphie, f. rajzmásolás.
Pantoiment, m. fauc. keh.
†Pantois, a. m. fuladozó, ziháló; fig. hüledező; —ement, adv. lihegve, fuladozva; —er, v. n. lihegni, fuladozni, zihálni.
Panto'-mètre, m. szögmérő; —mime, s. a. némajátékos; 2. f. némajáték; jouer une —, némajátékot

Papauté

előadni; —mimique, a. némajátéki; —phage, m. mindent evő; —phagie, f. mindent evés; *—mimer, v. a. némabeszéd által kifejezni.
Pantoufle, f. cord. papucs; mettre ses souliers en —s, cipője sarkát félretiporni; pop. raisonner —, ostobaságokat fecsegni; 2. en —, adt. kényelmesen; —r, v. n. v. (raisonner) pantoufle; it. kényelmesen csevegni; —rie, f. ostoba fecsegés; it. bizalmas társalgás.
Pantouflier, m. icht. pörölyhal.
Pantriteur, m. agr. mindent zúzó.
Panurge, m. ent. göröncsérhernyász; 2. ravasz kópé; moutons de —, majmoló.
Paon (pan), m. orn. páva; p. il est glorieux com. un —, begyeskedik mint páva; bl. d'azur au — rouant d'or, sátorozó aranypáva kék mezőben; icht. — marin, páva ajakhal; ent. — de nuit, pávapillangó.
Paonace (pa-), f. mákszín.
Paonne (panne), f. nőstény páva.
Paonné, e (pa-né), a. páva-farkú.
Paonneau (pa-nô), m. fiók-páva.
se Paonner (pa-né), v. r. pöf-feszkedni.
Paonnier (pa-nié), m. páva-örző.
Paour, e, a. durva, goromba.
Papa, m. papa; fam. c'est un gros —, erőteljes öreg úr.
Papable, a. m. h. eccl. pápának választható.
Papal, e, a. pápai; dignité —e, pápai méltóság.
Papalin, m. milit. pápai katoná.
Papaliser, v. n. a pápaság után versengni.
Papan, m. orn. pénzmaruca.
Papauté, f. papat, m. cath. pápaság.

Papavéracées

Papavéracées, f. pl. bot. mákfélék.
Pape, m. cath. pápa; pop. nous avons fait un —, egyet gondoltunk.
Papegai, m. orn. papagáj; kajdác; — de paradis, paradicsmadár.
†Papelard, e, s. a. fam. kép-mutató, szenteskedő.
†Papelarder, —diser, v. n. kétszínüsködni, szenteskedni.
†Papelardise, f. kép-mutatás; szenteskedés.
Paperasse, f. fam. bepiszkolt ócska papir, ringy-rongy papir.
Paperasser, v. n. ócskapapir közt kutatni; il aime à —, szeret firkálni. [gyűjtő].
Paperassier, m. irkafirka
Papeterie, f. papirmalom, papirkereskedés; 2. papirgyártás; 3. íróeszköztartó kéregpapirból.
Papetier, m. papirgyáros; marchand —, papirkereskedő.
Paphose, f. am. nyugágy.
Papier (-pié), m. papir; — brouillard, csomagolási papir; —marque, bélyegpapir; —libre, —mort, bélyegtelen papir; h. n. —fossile, kőlen; fig. brouiller le —, haszontalanságokat firkálni; p. le — souffre tout, nem mind igaz a mi írva van; les — nouvelles, újságok, hírlapok; —journal, napló; ôter cela de vos —s, ne tartson számat erre; com. —s, értékpapirok; jur. okirat; être sur les —s de q., vki-nek adós lenni; il est sur le — de la police, rovása van a rendőrségnél; h. n. —fossile, hegyi kéreg.
Papier, v. n. gagyogni.
Papillaire (pa-pil-lère), a. f. an. szemölcső.
Papille (pa-pi-le), f. an. szemölcs; —s linguales, nyelv szemölcsök.
Papillé, e, papilleux, se, a. h. n. bibircsós.
Papilli'fère, a. bot. babuga-

Papillon

termő; —forme, a. babuga alakú.
Papillon (pa-pi-li-on), m. ent. lepke, pille, pillangó; —à tête de mort, boszor; fig. c'est un —, csapodár; it. courir après les —s, haszontalanságokkal bíbelődni; 2. —, ne, a. csapodár; —aci, e, a. bot. lepke alakú; —ides, m. et a. pl. ent. lepkefélék; —nage, m. csapodárkodás; —ner, v. n. csapodárkodni; csapongani; —neur, m. arg. fehérnemű tolvaj.
Papillotage (-pi-li-o-), m. göngyölés (hajról); csillám-lás, csillogás.
Papillote (-pi-liote), m. perr. hajgöngy; p. cela n'est bon qu' à faire des —s, csakis pipagyujtónak jó; csillám.
Papilloter (-pi-lioté), v. n. hunyorogni, hunyorgatni, hunyorítani; ce style —e, ez irány nagyon pompás; litt. dagályosan írni; perr. haját göngyölíteni.
Papillots (-pi-li-o), m. pl. méd. köleshimlő foltok.
Papi-manie, f. pápistáskodás.
Papin, m. pép.
Papion, m. h. n. közönséges ebfej.
Papisme, m. pápistaság.
Papiste, m. pápista.
Papistique, a. pápistas; pápista.
Papoage, m. jur. ősi jóság.
Papo'lâtre, s. h. eccl. pápa-imádó; —lâtrie, f. pápa-imádás.
Papule, f. an. vízhimlő.
Papuleux, se, v. papillé.
Papyracé, e, a. bot. papir-szerű.
Papyrier, m. bot. papirfa.
Papyrifère, a. bot. papir-termő.
Papyrographe, v. lithographe.
Papyrus (-uce), m. bot. papirpalka.
Paquage, m. pêch. heringek hordóba rakása.

Par

Pâque, f. h. anc. husvét; immoler la —, a husvéti bárányt levágni; 2. —s, pl. husvét ünnepek; semaine de —s, nagyhét; 3. f. pl. —s fleuries, virágvasárnapja; —s closes, husvét utáni vasárnap; oeufs de —s, husvéti tojás; fig. —, husvéti ajándék; p. se faire brave com. un jour de —s, magát fölcicomázni.
Paquebot (pak-bô), m. mar. postahajó; — à vapeur, postagőzös.
Paquetic, m. mar. al-vitorla.
Paquer, v. a. com. heringeket hordóba rakni.
Paquerette, f. bot. százszor-szép rüker.
Paquet (-kè), m. bengyele, kötegcse, nyaláb; faire son —, utra készülni; it. pop. —, kereket oldani; p. donner un — à q., más nyakába hárítani vmit; hasarder le —, magát elszánni; faire un — sur q., vkit megszólalni; impr. travailler en —, hasáb számra szedni.
Paquetage, m. batyuzás.
Paquet-bot, v. paquebot.
Paqueter, paqueteur, v. em-paqueter, emballer.
Paquetier, m. impr. hasáb-szedő.
Paquette, f. bot. ökörszem aranyvirág.
Paqueur, m. pêch. hering-rakoló.
Par, prép. il l'a fait —crainte, félelemből tette; — là vous réussirez, ez által sikerülnie fog; qu'entend-il — là, mit ért ezzel? — fraude, csalással; — bonheur, szerencsére; — la poste, postán; 2. il jure — sa foi, hitére esküszik; 3. — quartier, negyedenként; —pièces, darabonként; il a commencé — m'embrasser, először is megölelt; 4. tomber — morceau, darabokra hullani; 5. — la manche, nyelénél fogva:

Parabo'le

Paradigmatique

Parallélo'grammatique

de — la monde, *valahol a földön*; aller — le champ, *a mezőn barangolni*; 7. où allez-vous — cette pluie? *hová megy ez esőben?* 8. chanc. — le roi, *a király nevében*; de =, *a király parancsára*; II. — -ci, — -là, *itt-ott*; *néhá-néha*; — -deçà, *innen*; — -delà, *túl*; — -dedans, *belső*; — -dehors, *kívül*; — -devant, *elől*; — -derrière, *hátsó*.

Parabo'le, f. rhét. *példázat*; *példamese*; géom. *kúpvo-nal*, *hajtalék*; —ordi-naire, *közönséges kúpvo-nal*; arg. *paradicsom*; —li-que, a. géom. *kúpvonalos*; *hajtalékos*; bot. *kanyaros*; litt. poésie =, *rejtelmes költészet*; —liquement, adv. *példázatosan*; *kúp-vonatosan*; *—lisation, f. *példázgatás*; *—liser, v. n. *példázgatni*, *példamese-ben előadni*; —loïde, a. *hajtalékdad*.

Para'carpe, m. bot. *meddő petény*; —antèse, v. ponc-tion; —chèvement, m. *bevégzés*; —chever; v. a. v. *achever*; —chronisme, m. *kortévesztés*; *—chute, m. *leszállító ernyő*, *zuh-ernyő*; —clet, m. théo. vi-gasztaló; —cmastique, a. méd. *fièvre* =, *enyhülő-láz*; —corolle, f. bot. *pár-ta-bokréta*; —crotte, m. *előbőr (kocsin)*; —cya-nate, m. chi. *mellékkék-len*.

Parade, f. *diszolgés*, *pompá-zás*; 2. *disz*; *pompa*; escr. *elhárítás*; fig. il n'est pas heureux à la —, *nem jár-tas az élc viszonzásában*; mar. *föllobogózni*.

Parader, v. n. mar. *hány-kolódni*, *délcegiül járni*; milit. *fegyverben diszeleg-ni*; 2. *nyeglészkedni*; *pom-pázni*; il sait —, *jól jár a szája*.

Paradière, f. pèch. *karó-háló*.

Paradigmatique, f. *kendőzés mestersége*.

Para'digme, m. gr. *példa*; —digrammatique, f. *gipsz-szobrászat*.

Paradis, m. *paradicsom*; it. fig. p. il se croit en —, *a hetedik égben képzele ma-gát*; pop. sur ma part de —, *lelki üdvömré*; bot. —, arbre —, *ezüstfűz*; pomme de —, *paradicsom-alma*; th. *karzat*.

Paradisier, m. orn. *paradics papagáj*.

Paradiste, m. *pompázó*, *di-szelgő*. [hátvéd.

Parados (-doce), m. fort.

Para'doxal, e, a. *különlődő*, *tanelles*, *különc*; —doxe, s. a. *különösség*, *tetszkép-telenség*; it. *csudálatos*, *különös*; un = peut être vrai dans le fond, *tetsz-képtelenség alapján való is lehet*; cette opinion est un =, *e vélemény külön-cödés*.

Parafe, paraphe, m. *névvo-nás*, *névcikornya*.

Parafer, parapher, v. a. *név-vonással jelöl*.

Parafeu, f. verr. *védfa-lacska*.

Paraffine, f. chi. *parafin*.

Parafoudre, v. paratonnerre.

Parage, m. *származás*; *állás*, *rang*; dame de haut —, *főrangú nő*; jur. *közhű-bér*; mar. *tengertáj*, *tengervidék*; la mer est très orageuse dans ces —s, *e tájon a tenger nagyon viha-ros*; vaisseau mouille en —, *jó helyen horgonyozó hajó*; agr. *karóleszedés (szőlőkben)*.

Parageau, parager, m. com. *közhibéres*; *hűbértárs*.

Para'glosse, v. glossocèle; —goge, f. gr. *szótoldás*, *végbővítés*; —gogique, a. *szótoldási*; —graphie, m. *szak*, *szakasz*; *szakjel*, *kezdetjel*, *cikkjel*.

Paragrèle, m. phys. *jéghá-rító*.

Paraguante (-ghan), —gouan-

te, f. *ajándék*, *borravaló*; on l'accuse d'avoir pris des —s, *avval vádolják, hogy megvesztegetni engedte ma-gát*.

Paraimer, v. a. *szenvedélye-sen szeretni*.

Paraison, f. verr. *üvegfuvas*.

Paraisonner, v. a. verr. *üve-get fúni*, *alakítani*.

Paraisonnier, m. verr. *üveg-fuvó*; après la paraison le — remet la bouteille à l'ouvrier, *fuvás után az üvegfuvo átadja a palac-kot a munkásnak*.

Paraître (-rè-), v. a. *me glát-szani*, *megjelenni*; mutat-kozni; s'il a des titres qu' il les fasse —, *ha törvényes okai vannak, tehát adja elő*; it. *ha okiratai van-nak mutassa elő*; 2. v. imp. il paraît une comète, *is-tökös mutatkozik*; il parut un beau livre, *szép könyv jelent meg*; il paraît par là que . . ., *eszerint úgy látszik, hogy . . .*; 3. föl-tünni, *föltünést okozni*; szembetünni; 4. *látszani*, *teszeni*; cela me parut ainsi d'abord, *eleintén úgy tünt föl előttem*; it. imp. il me paraît qu'il s'est trom-pé, *úgy látszik nekem, hogy tévedt*; 5. m. *látszat*; *kül-szín*.

Para'lipomènes, m. pl. *kró-nikák könyve (az ó testa-mentomban)*; —llactique (paralak-), a. astr. *látközi*; —llaxe, f. astr. *látköz*, *lát-helyköz*.

Parallèle (-ral-lèl), s. a. géom. *párvonal*, *párhuzam*, *köz-egyen*; *párvonatos közegye-nes*, *párhuzamos*; guer. tirer une —, *táborvonalat húzni*; II. m. *összehason-lítás*.

Parallélépipède (-ral-lè-), m. géom. *egyenközlap*, *négy-szögű hasáb*.

Parallélisme, m. géom. *pár-vonalzat*, *párhuzamság*.

Parallélo'grammatique, a. *párlapos*, *egyenközzenyes*;

Paralogisme

—gramme, f. géom. *párlap, egyenközeny.*
 Paralogisme, m. log. *tévesztés, hibás következtetés, oktévesztés.*
 Paralyser, v. a. méd. *elbéníteni, erejéből kiforgatni; fig. akadályozni.*
 Paralyisie, f. méd. *szélhűdés; bénulás.*
 Paralytique, s. a. méd. *szélhűdt, bénult, inaszakadt.*
 Paramèse, m. an. *növendék-űjj.*
 Para'mètre, m. géom. *góc-húr; —métrique, a. góchuros.*
 Paramonaire, m. h. eccl. *egyházi javak bérloje.*
 Paramont, m. ch. *agancs csucsa.*
 Parangarie, m. urbér, robot.
 Parangon, m. *minta; 2. összehasonlítás; mettre en —, összehasonlítani; joail. rubis —, rendkívüli nagyságú rubin; c'est un —, tökéletes gyémánt.*
 Parangonnage, m. impr. *egyenítés.*
 Parangonner, v. a. *összehasonlítani; impr. egyeníteni; 2. se —, v. r. ose-t-il se — à vous? önhöz merészli magát hasonlítani?*
 †Paraniser, —nmiser, v. a. v. *éterniser.*
 Parant, e, a. *diszítő, ékítő.*
 Para'nymphaire, —nymphe, m. écol. *dicsszónok; —nymphe, m. h. anc. vőfély; —nympher, v. a. dicsszónoklatot tartani.*
 Parapara, m. bot. *szappanfa.*
 Parapet, m. arch. *gerébfal; fort. mellvéd.*
 Para'phernal, pl. —naux, s. a. jur. bien —aux, *a nő ingó vagyona; — phinosie, f. chir. makkörv, makkperec; —phonie, f. méd. nyelvhiba; —phoniste, m. h. eccl. karénekes; —phrase, f. körülírás; fam. roszakaratu értelményezés; phraser, v. a. körülírni; fam. tulozni, nagyítani; —phraseur, m. fam. nagyí-*

Parapluie

tó, tulzó; —phraste, m. körülíró; —phrastique, a. magyarázó, körülíró; —phrénésie, f. méd. rekesz izom-lob okozta dühöngés; —physes, m. pl. bot. nedvszálak.
 Parapluie, m. *esernyő; —tonnerre, villámhárító ernyő.*
 *se Parapluier, v. r. —ezvous, *vegyen esernyőt.*
 Paraselène (paracé-), f. phys. *holdmás.*
 Parasémato'-graphie, f. bl. *cimerisme; —graphique, a. címerrajzi.*
 Parasite, m. *élődi, tányérnyaló; 2. a. plante —, élősd növény; —sitique, f. élősdiség, tányérnyalás.*
 Parasol (para-çol), m. *napernyő; bot. fleur en —, ernyős virág.*
 Paratonnerre, m. phys. *villámhárító.*
 Parâtre, m. *mostoha apa; it. kegyetlen apa.*
 Paravent (-van), m. tap. *olaszfal; 2. ablakredőny; 3. fam. áludvarló.*
 Parbleu, i. pop. —! *il a raison, valóban igaza van; —! comme vous y allez, patvarban! mennyire siet!*
 Parbouillir, v. n. *felforrni.*
 Parc (park), m. arch. *liget, park; it. vadaskert; mulató kert; agr. — de moutons, juhkosár, esztana; écon. göbolyjárás; guer. ágyutanya; pêch. félhold alaku halrekesz.*
 Parcage, m. écon. *esztenázás; cout. esztenajog; esztenabér.*
 Parceau (-çô), m. t. t. *egy maroknyi selyemfonal.*
 Parcellaire, s. a. —, cadastre —, *telekadó-jegyzék.*
 Parcelle, f. *részecske; payer par —s, részenként fizetni; 2. birtokrész, telek részlet; —ment, m. részletezés; tagosítás.*
 Parceller, v. a. *részletezni, földarabolni; 2. tagosítani.*
 Parceque, conj. *mert, mivel.*
 Parchasser, ou rapprocher

Pardennaire

une bête, v. a. ch. vadat üzni; 2. vadat agyonkergetni, hajtani.
 Parchemin, m. com. *hártya, szirony, pergamen; fig. visage de —, aszott arc; 2. nemeslevél; fam. il est fier de ses —s, nagyra van kutyabőrrel.*
 Parcheminé, e, a. com. *pergamenszerű.*
 Parcheminer, v. a. *pergamenre írni; rel. pergamenbe kötni; 2. se —, v. r. el-sárgulni.*
 Parcheminerie (-mi-ne-), f. *pergamengyár; per. gyártás; per. kereskedés.*
 Parcheminier (mi-ni-), m. *pergamengyártó; kereskedő.*
 Parcimonie, f. *takarékos-ság; it. fukarság.*
 Parcimonieux, se, a. *takarékos, fukar.*
 Parçonier, ère, s. cont. *ré-szes.*
 Parcourir, v. a. ir. *bejárni, bevándorolni, beutazni, be-lovagolni, bekocsizni; j'ai parcouru cette contrée, be-, összejártam e vidéket; fig. végig pillantani, végig nézni vmin; j'ai parcouru tout ces livres, végig lapoztam valamennyi könyvet; il parcourut de ses yeux l'assemblée, végig pillantott a gyülekezeten; mar. — les coutures, az illesztéseket megvizsgálni.*
 Parcours, m. com. v. entre-cours; 2. — des bestiaux, *marhacsapás, baromjárás; it. legelőjog; 3. közös legelési jog; 4. kocsit.*
 Parcroître, v. n. it. *megnőni, kinőni; bot. kizsengeni.*
 Pardi, pardienné, i. pop. *valóban, meghtszem azt.*
 Pardon, m. *megbocsátás, kegyelem; kegyelmezés; lettres de —, kegyelmezési irat; 2. i. bocsánat; cath. bűnbocsánat, bocsu.*
 Pardonnable, (-do-na-), a. *megbocsátható.*
 Pardonnaire, m. h. eccl. *bucsu-árus.*

Pardonner

Pardonner (-do-né), v. a. *megbocsátani, kegyelmezni*; 2. *el nézni*; je lui — *e facilement la negligence de son style, mais je ne saurais lui — les puerilités dont . . . , szívesen elnézem irányának pongyolaságát, de nem bocsáthatom még . . .*; 3. *il est plus beau de — que de punir, szebb feledni, mint büntetni*; 4. *fam. vous êtes tout —é, nem szükséges mentegetőznie*; 5. *kimélni, megkimélni*; la mort ne — *e à personne, a halál nem kimél meg senkit is*; 6. *se —, v. r. önmagának megbocsátani.*

Pardonneur (-do-), m. *megbocsátó.*

Paréage, pariage, m. *jur. birtok-, jogközösség.*

Paréatis (-ce), m. *jur. végrehajtási parancs.*

Pareau, parre, m. *cir. olvasztó üst.*

Parécrase, v. *digression.*

Paré-gorie, f. *méd. enyhülés (az enyhítő szerek hatása)*; —gorique, a. v. *anodin.*

Pareil, le, a. *egyenlő*; ils sont — *s en âge egyenlő koruak, egykoruak; hasonló, hason*; 2. *sans —, páratlan*; c'est un homme —, *különc*; p. ils sont à billes — *es, egy bordában szöttek*; 3. *des — les choses on ne nie pas, az efféle dolgokat nem szokás tagadni*; II. *m. c'est un homme qui n'a pas son —, ez oly ember kinek nincsen mása*; III. *la —le, rendre q. la —le, szeget szeggel*; —lement, *adv. hasonlóképp, szintén.*

Pareire, f. *bot. vadszőlő.*

Parélie, parhélie, f. *phys. melléknapp, vaknapp.*

Parelle, v. *patience.*

Parembale (-an-), m. *rhét. közbevetett mondat.*

Parement, m. *diszíték, ékeség*; *disz, ék*; *bouch. rece-*

Parenchymateux

háj (bárányé); *fauc. petytyek (a sólyom szárnyán és nyakán)*; *maç. — d'une pierre, kő színoldala*; *mod. ruhadiszíték*; *taill. újjhajtóka.*

Parenchymateux, se, a. *bot. húsos.*

Parenchyme, m. *bot. sejtiszövet, puhasejt.*

Parénèse, f. *did. intő beszéd.*

Parénétique, a. *did. intő; épületes.*

Parent, e, (pa-ran), s. *rokon*; — *spirituel, koma*; 2. *pl. szülők*; *fam. envoyer q. chez ses —s, vkit elutasítani*; 3. *elődök.*

Parentage (-ran-), m. v. *parenté*; 2. *származás.*

*Parental, e, (-ran-), a. *rokonni*; *szülei.*

*Parentaliser (-ran-), v. a. *rokonítani, rokonosítani.*

Parenté, *parentalité (-ran-), f. *rokonság*; *ligne de —, rokonsági ág*; — *sprituelle, komaság*; 2. *összes rokonság*; *chi. válrokonság.*

Parentèle, v. *parenté (2.).*

Parenthèse (-ran-), *betoldvány, betoldott mondat*; 2. *zárjel, rekesz*; *pop. il a les jambes en —, löcslába van*; *par —, adt. mellesleg.*

Parer, v. a. *qch., diszítani, ékíteni, fölcifrázni*; *bout. — un bouton, gombot csiszolni*; *jard. gereblyélni*; *escr. elhárítani, hárítani*; *fig. — un coup, szerencsétlenséget kikerülni*; *manuf. sajtolni*; *mar. körülhajózni*; *még. hurnyázni*; 2. v. *n. il n'a fait que — aux coups, csupán védte magát*; *on ne peut — à tout, nem lehet mindent megakadályozni, elkerülni*; 3. *se —, v. r. piperézkedni*; *se — de qch., vmitől ova-*

kodni; *magát megvédeni*; *fig. elle se pare de vertus qu'elle n'a pas, oly erényeket fitogtat, miket nem bír.*

Parère, m. *com. művélemény.*

Parfumer

Parerga, m. *arch. mellékmű*; *peint. v. pendant.*

Paresse, f. *mort. röstség, lustaság, tunyaság*; 2. *fam. une douce —, szelid testi és lelki nyugalom*; 3. *egykedvűség.*

Paresser, v. n. *fam. lustálkodni, henyélni.*

Paresseuse, f. *bot. érzike*; *mod. pongyola-főkötd.*

Paresseusement, *adv. lustán.*

Paresseux, se, a. *lusta, röst, henyélő*; 2. *s. c'est un franc —, tunya*; *méd. il a l'estomac —, gyomra nem jól emészt*; 3. *h. n. —, ai ou hay, lajhár.*

Pareur, m. *manuf. csipkedő*; *még. hurnyázó*; *fab. — de drap, kallós, kallómester.*

Parfaire, v. a. *ir. bevégezni*; *kiegészíteni*; 2. — *une somme, összeget kiegészíteni*; *tökéletesíteni.*

Parfait, e, a. *tökéletes*; *bot. fleur —, teljes virág*; *méd. crise —e, valódi válság*; 2. *m. —, gr. alignmult idő*; — *ement, adv. tökéletesen, teljesen*; 2. *végképen.*

Parfilage, m. *tépés*; 2. *tépet.*

Parfiler, v. a. *tépni, kitépni, tépdelni*; *rojtózni, kirojtózni.*

Parfilure, f. *tépés*; *tépett se-lyem.*

Parfin, à la —, v. *enfin.*

Parfois, *adv. fam. néha, némelykor.* [rog.]

Parfond, m. *pêch. fenékhó-*

Parfondre, v. a. *egyenlően összeolvasztani*; *les couleurs qu'on applique sur le verre doivent être parfondues, az üvegfestésnél a színeket egyenlően kell összeolvasztani*; 2. *se —, v. r. összeolvadni.*

Parfournissement, m. *utószállítás*; *utószállítmány.*

Parfum (-feun), m. *illat*; *fig. jelleg*; 2. *illatszer.*

Parfumer, v. a. *illatosítani*; *illatozni, illatot terjeszteni*; *gants —s, illatozott keztyű*; 2. *füstölni*; *kifűs-*

Parfumeur

tölteni; 3. se —, v. r. magát illatosítani.
 Parfumeur, se, s. illatszerész; illatárus; 2. arg. árnyékszéktisztító.
 Parfumoir, m. illatszelence; 2. füstölési serpenyő.
 Pargie, f. féo. pénzberség marhák által okozott kár után.
 Pargneau, m. pêch. kis ponty.
 Parhélie, f. phys. napmás.
 Pari, m. fogadás; 2. fogadási összeg.
 Paria, s. pária (Indiában a néplegalsóbb osztálya); fig. tengőc; söpredék ember.
 Pariade, f. ch. párzás ideje (fogoly madarakról).
 Pariage, v. paréage.
 Parier, v. a. fogadni; payer la somme —ée, a fogadott összeget kifizetni; jeu. — pour q., vkire fogadni; — à coup sûr, bizonyosra fogadni.
 Pariétaire, casse-pierre, perce-muraille, f. bot. kőrontó fű; —officinale, orvosi falfű.
 Pariétal, e, pl. — aux, m. et a. m. an. os — aux, falcsont, halántékcsonk; bot. bélhég.
 Parieur, se, s. fogadó.
 Paris, m. géo. Párizs; p. — est le paradis des femmes, le purgatoire des hommes et l'enfer des chevaux, Páris a nők paradicsoma, a férjek purgatoriuma és a lovak pokla.
 Paristmíte, f. an. torokmondula; torokmondula-baj.
 Pari-syllabique, —syllabe, a. egyenszótagú.
 Parité, f. egyenlőség; 2. hasonlóság.
 Parjure, a. jur. esküszegő; 2. m. hamis eskü.
 se Parjurer, v. r. hamisan esküdni, hitét megszegni, esküszegővé lenni; il s'est —é, hamis esküt tett.
 Parlage, m. fam. fecsegés.
 Parlant, e, a. beszélő; cet homme est peu —, ez em-

Parlementaire

ber szóval; elle est très —e, nagyon beszédes; mar. trompette —e, hangcső; fig. ce portrait est —, a megszólamlásig hasonlít.
 Parlementaire, m. guer. alkudozó, egyeztető.
 Parlamenter, v. n. guer. alkudozni, egyezkedni.
 Parlemerterie, f. alkudozás, egyezkedés.
 Parler, v. n. beszélni; — du ventre, hasból beszélni; il —e gras, trágárkodik; 2. abs. il lui est difficile de bien —, a jó kifejezés sok fáradtságába kerül; —juste, helyesen beszélni; — le coeur dans la main, őszintén beszélni; — à tâtons, össze-vissza fecsegni; —à la boule vue, meggondolatlanul beszélni; 3. on a beaucoup — d'elle, nagyon elhíresztelték; il n'a point fait — de lui, nem bír hirtre vergődni; je saurai bien le faire —, majd megoldom a nyelvét; 5. généralement parlant, adv. általában szólva; sans — de prép. nem is említve, nem tekintve; II. v. a. — hongrois, magyarul beszélni; p. quand les ânes parleront latin, soha napján; fig. fam. — haut allemand, érthetetlenül beszélni; III. se —, v. r. le français se —e par toute l'Europe, a francia nyelvet egész Európában beszélnek; IV. m. nyelv, beszédmód, kifejezés; quel —est cela? miféle nyelv ez?
 †Parlerie, f. beszélgetés, csevegés, fecsegés.
 Parleur, se, s. fecsegő; beau —, jó szónok.
 Parloir, m. szóterem.
 †Parloriser, v. n. cikornyásan beszélni.
 Parmanda, i. lelkekre!
 Parmi, prép. közt, közé, között; il se méla — eux, közükbe vegyült.
 Parnage, v. panage. [májfű].
 Parnassie, f. bot. boglárpót,

Paroli

Parodie, f. litt. műfonák, gúnymás, paródia.
 Parodier, v. a. un ouvrage, fonákolni; — q., gúnyolva mímelni.
 Paroliste, m. műfonákoló.
 Parodontide, a. méd. excroissance —, fogsípoly.
 Paroi, f. válaszfal, közfal; fond. — de torrefaction, szaladrács.
 Paroir, m. ton. simító vas; maréch. v. boutoir.
 Paroisse, (-roas-se), f. plébánia; 2. községi plébánia templom; pop. il est de deux —, két kulacsos.
 Paroissial, e, (-roa-cial), a. plébánia . . .; église —e, plébániatemplom.
 Paroissien, ne (-roa-cien), s. egyházi község lapja; 2. m. imakönyv.
 Parole, f. gr. szó; compter toutes ses —s, meggondolva beszélni; — de Dieu, szent írás; 2. beszélés; fig. perdre la —, megnémulni; 3. hang; fig. avoir la haute —, büszke hangon beszélni; mondás, mondat, velős mondat, bölcs mondat; II. szó, beszéd; —s outrageantes, sértő szavak; iron. belles —s, hiú ígéret; reprendre la —, ismét szót emelni; III. adott szó, ígéret, biztosítás; — d'honneur, becsületszó; p. on prend les bêtes par les cornes et les hommes par la —, a marhát szarvánál, az embert szavánál fogják; it. quand les —s son dites, l'eau bénite est faite, az egyszer kimondott szót nem lehet zsebbe tenni; votre —? szavát adja? 2. javaslat, ajánlat; IV. pl. se prendre des —s, össze szólalkozni; mus. —s, szöveg; guer. jelszó.
 †Paroler, v. n. beszélni.
 Paroli, m. jeu. paroli (kettőztetlen tétel); fig. je lui ai rendu le —, apró pénzzel fizettem ki.

Paronique

Paronique, f. bot. *körömfű, csésze pörce.*
 Paronomase, f. rhét. *szójáték.*
 Paronomasie, f. litt. *szóhasznalatosság.*
 Paropside, m. ent. *levélbogár.*
 Parotide, f. méd. *fülmirigy.*
 Parotidée, f. et a. f. méd. —, *esquinancie —, fülmirigylob.*
 Parou, m. *fényítés.*
 Paroxysme, m. méd. *roham, lázroham; — serratiques, rendhagyó rohamok.*
 Parpaie, m. *zárfizetés.*
 Parpaigne, v. *parpaing.*
 Parpainot, m. h. eccl. *vastag nyakú (csuf név, melylyel a hugonotákat illették); 2. pop. istentelen.*
 Parpaing, (pein), m. maç. *zár, köt-kő.*
 Parpayer, v. a. *zárfizetést tenni.*
 Parque, f. myth. *párka; poét. la — a tranché le fil de ses jours, meghalt.*
 Parquer, v. a. *elzárt helyre tenni; — les boeufs, ökröket hízlalóra hajtani; — des huîtres, osztrigákat hízlalni; — les moutons, juhokat esztenába zárni; 2. v. n. et se —, v. r. letelepedni.*
 Parquet (-kè), m. men. *kockás padlat, rakott padozat; 2. jur. törvényterem; 3. th. földszinti hely.*
 Parquetage, m. *padozat, deszkázat.*
 Parqueter, v. a. *kockapadozatot rakni.*
 Parqueterie, f. *padozatmű.*
 Parqueteur, m. *padozatműves.*
 Parquier, m. pêch. *tóhalász; écon. lefoglalt barmok őrzője.*
 Parrain (pa-), m. *keresztapa; 2. arg. tanu.*
 Parrainage, m. *keresztapasság; 4. arg. tanuvallomás.*
 Parricide (pa-), m. *apagyilkos; it. anya-, testvér-, gyermek-, rokon-gyilkos;*

Parsemer

királygyilkos; 2. apa, anya stb. gyilkolás; 3. a. fils —, apagyilkos.
 Parsemer, v. a. *behinteni, beszórni; fig. discours — é de fleurs, cikornyás szónoklat.*
 †Parsevir, v. a. *kiszolgálni.*
 †Parsonnier, m. *gazdátárs.*
 Part (par-te), m. jur. *ujon-született gyermek; 2. méd. — légitime, rendes szülés; ir. életre való csecsemő.*
 Part (pâr), f. *rész; 2. fig. vous avez beaucoup de — à son amitié, nagy része van barátságában; 3. részvétel; je prends — à votre douleur, osztakozom fájdalomában; avoir — à q. affaire, valamely ügyben részt venni; 4. közlés; faire — à q. da qch. vmít vkivel közölni; 5. hely; je l'ai laissé quelque —, valahol elhagytam; je vais quelque —, valahová megyek; je l'ai lu q. —, valahol olvastam; on ne le trouve nulle —, sehol sem találják; 6. oldal; de — et l'autre le cas est embarrassant, a dolog minden oldalról csiklandós; 7. à —, adv. félre; mettez cela à —, tegye félre; c'est un fait à —, ez különös dolog; raillerie à —, tréfán kívül; 8. de — en —, keresztül. . .*
 Partage, m. *osztás; osztózás; faire —, osztózni; 2. osztályrész, örökség; 3. örökségi szerződés; fig. örökség; la gloire est le — de la vertu, a dicsőség az erény osztályrésze; les maladies sont le — du genre humain, a betegségek az emberi nem öröksége; sans —, osztatlanul; jur. szavazat-egyenlőség; ton. beosztás.*
 Partageable, a. *elosztható.*
 Partageant, m. jur. *részvevő, részes.*
 Partager, v. a. *osztani, elosztani; 2. kétrészre osztani; pop. — un cheveu, szőr*

Parti

szálhasogatni; man. — les rênes, a gyeplőt két kézre fogni; 3. gondoskodni, megemlékezni (végrendeletileg); abs. il ne — e pas dans cet héritage, nincs része ez örökségben; 4. megosztani; les juges étaient —és d'avis, a bírák véleménye megosztott; 5. osztakozni; je — e votre douleur, osztakozom fájdalomában; amour — é, kölcsönös szerelem; fig. son attention est —ée, figyelme megosztott; 6. se —, v. r. cszlani, eloszlni.
 Partageur, m. *osztogató.*
 Partance, f. mar. *elindulás; coup de —, indulási lövés.*
 Partant, adv. prat. *következőleg, e szerint; 2. m. távozó, elutazó; milit. les —s de la garde, az őrségről fölváltottak.*
 Partement, m. artif. *kis röppentyű; mar. hajó iránya.*
 Partenaire, m. jeu. *játéktárs; dans. táncpartner.*
 Partèque, f. pêch. *merítő háló nyele.*
 Parterre, m. jard. *virágágy; gyepes hely; soier. himes damasz; th. földszin; fig. juger du —, a távolból ítélni vmiről; réjouir le —, a népet mulattatni; fam. faire des —s, jobban; prendre un billet de —, el-esni.*
 Parterrien, m. pop. th. *földszinten levők.*
 Parthérie, f. bot. *anyaméhfü.*
 Parti, m. *párt; homme de —, pártos, részre hajló; 2. határozás, elhatározás, szándék; quel — avez vous pris? mire határozta magát? p. c'est un — pris, egy szó mint száz; 3. eszköz, út-mód; 4. föltétel, helyzet; ajánlat, tanács; son — en sera meilleur, helyzete ez által javulni fog; qu' il accepte ce —, fogadja el ez ajánlatot; előny, haszon; tirer bon —*

Partiaire

de la vie, az életet élvezni; fin. szállítási szerződés; jeu. játszma; 5. állapot, állás, pálya; — de l'épée, katonai pálya; it. abs. prendre —, katonának beállni; milit. csapat; 6. házasság (oly eladó leány ki születésénél vagy vagyonánál fogva jó szerencsét képez).

Partiaire, a. jur. fermier —, feles bérlő.

Partial, e, (-ci-), a. részre hajló; —ement, adv. részre hajlólag.

*Partialiser (-cia-), v. a. pártokra osztani; szét forgácsolni; 2. †se —, v. r. részre hajlónak lenni.

*Partialiste (-cia-), m. részre hajló bíró.

Partialité (-cia-), f. részre hajlás, részre hajlóság.

Partibilité, f. did. oszthatóság.

Partible, a. bot. . . . tagú; multi —, soktagú; quinqué —, öt tagú.

Partichoir, m. manuf. szálosztó.

Participant, e, a. részvevő.

Participation (-cion), f. részvevés; 2. részvétel, tudás, tudat.

Participe, m. gr. részesülő, igenév; fin. részvevő; jur. részes.

Participer, v. n. részesülni; 2. v. parti (3.) 3. vmi félnek lenni; származni; l'enthousiasme de cet homme —e de la folie, ez ember lelkesedése az örültséggel határos.

Particulaire, s. a. v. particulier; †gr. igekötői.

Particulariser, v. a. körülmenyesen, részletesen előadni, leírni.

Particularisme, m. thé. részlegesség.

Particularité, f. körülmény; részletesség.

Particule, f. részecske; lit. morzsa (ostyahulladék); gr. beszédrészecske.

Particulier, ère, a. saját,

Partie

önön, tulajdon; különös; magán; részleges; részletes; 2. sajátos, csudálatos, különös; c'est un homme tout —, külön; 3. il habite une maison —ère, külön házában lakik; homme —, vissza vonultan élő; elzárkozott; il n'y a rien de — entre lui et cette femme, nincsenek gyanús viszonyban; II. m. különöség; 2. magánzó; pop. un —, valaki, ember; que nous veut le —? mit akar ez ember? III. en —, adt. különösen, kiváltképen; magában, magára, külön; il est aimable en —, szűkebb körben szeretetre méltó; en général et en —, általában véve és különösen; en mon —, pour mon —, a mi engemet illet; —èment, adv. különösen; 2. kiváltképen; 3. részletesen.

Partie, f. rész; la — droite, a jobb oldal; fig. erő, tulajdonság; 2. rakás, szám, mennyiség; összeg; tétel; — rayée, kitörölt tétel; — d'un tailleur, szabó számlája; jeu. játszma; fig. cet homme fait bien ses —s, ez ember jól intézi dolgait; 3. kirándulás; társaság; 4. jur. fél, pörös fél; prendre q. à —, vkitől kárpótlást követelni; 5. pl. —s belligérantes, hadviselő felek; com. —s doubles, kettős könyvvitel; expl. —s stériles d'un minéral, felzék; men. —s et contre —s, érc díszítékek rakműveknél; minér. —s constituantes, alkatrészek; mus. szerep; pop. cet homme tient bien sa —, ez ember megállja a sarat; 6. en —, adt. részben; részint.

Partiel, le, a. részleges, részenkinti; —lement, adv. részenkint, részletesen.

Partir, v. a. (csupán a határozatlan módban és részesülőben); bl. il porte d'or

Parvis

et de gueules, cimere sárga és piros osztott paizs.

Partir, v. n. ir. elutazni; 2. elszaladni; elugrani; föl-röpülni; mar. —, a parttól távozni; 3. le fusil a parti, a puska elszült; kilöni; — d'un éclat de rire, kacajra fakadni; 4. credni; származni; pop. cela est parti de sa boutique, az ő agyában támadt; 5. távozni; elmenni; 6. v. a. man. indítani; 7. à — d'aujourd'hui, adt. máától kezdve; 8. m. man. elindulás, indulás.

Partisan, m. pártfél, párt-hív, pártos; 2. †pénzügyi bérlő; 3. milit. szabad martalóc.

Partiteur, m. arith. osztó.

Partitif, ve, a. gr. részlő.

Partition, f. did. osztás, elosztás, szét osztás; mus. hangosztadék; phys. föl-osztás. [naire.

Partner (-nère), v. parte-Parto'logie, f. méd. szülészeti; —logique, a. szülészeti.

Partout, adv. mindenütt, mindenhol; mindenüvé; mindenhová.

Partroubler, v. a. nagyon megzavarni; v. troubler.

Partrouver, v. trouver.

Parturition, f. szülés.

Parulée, parulie, f. méd. ínydag.

Parure, f. pipere; fig. la modestie est la plus belle —, a szerénység legszebb ékes-ség; — de diamants, gyémánt ék; chevaux de même —, egy fajtajú lovak; fig. il sont de même —, egy bordában szőtték; t. t. maréch. patahulladék; még. vakarék.

Parvenir, v. n. ir. jutni, eljutni, elérni; 2. la lettre ne lui parviendra pas, a levél nem fog kezébe kerülni; 3. abs. fölhatolni, emelkedni.

Parvenu, m. szerencsefi.

Parvis, m. pitvar, tornác; előcsarnok.

Parvité

Passager

Passer

Parvité, f. *kicsinység*.

Pas, m. *lépés*; fig. il plaint ses —, *nem szeret fáradni*; it. suivre les — de q., *vkít utánozni*; de ce —, tout —, *adt. e pillanatban, legott, azonnal, nyomban*; p. il n'y a que le premier — qui coûte, *a ki mer nyer*; faire un faux —, *megbotlani*; fig. —, *hibát elkövetni*; II. dans. *lejtés*; 2. guer. — ordinaire, *körlepés*; chev. — d'armes *tornapárviadal*; 3. *nyom*; 4. il n'y a qu'un — d'ici — là, *csak egy ugrásnyira van innét*; 5. *szoros, hegyszoros*; it. *tengerszoros*; pop. il a passé le —, *meghalt*; III. t. t. arch. *küszöb*; it. *lépcsőfok*; bot. — d'âne, *v. tussilage*; tonn — d'asse, *dongacsíny*; IV. —, (*tagadó részecske ne és non után*) *nem*; 2. — un, *egy se*.

Pasan, m. h. n. *bezoár kecske*.

Pascal, e, a. *húsvéti*; fêtes —es, *húsvét*.

Pasquin (pass-kein), m. *gúnyolódó, élceskedő*; csúfondár; —ade, *gúnyírat, csúfondár mű*; ext. *csúfolódás, gúnyolódás*; —iser, v. a. *fam, gúnyíratokat gyártani; gúnyolódni*.

Passable, a. *tűrhető, megtehető*; —ment, adv. *tűrhetőleg, megtehetősen*.

Passade (pa-ça-), f. *átutazás*; p. cela est bon pour une —, *egyszer megjárja*; pop. à la —, *kutya futtában*.

Passage (pa-ça-), m. *átmenés, átjárás, átlovaglás, át-hajózás; átvonulás*; fam. cette route est d'un grand —, *ez utat nagyon járják*; fig. *változás; sereg, költözés (madarakról)*; oiseau de —, *költöző madár*; 2. *átutazás; elhaladás*; astr. *átmenet*; 3. *átjárat*; ôtez-vous du —, *menjen az útból*; guer. v. pas (II. 5.); it. *átkelés*; se frayer un —, *utat törni magának*;

jur. droit de —, *átjárat joga*; it. cout. *vám, híd-vám*; mus. *hangfutam*; még. — des peaux, *kikészítés*; II. *hely*; apporter un —, *mondatot alkalmazni*.

Passager, v. a. *man. szabály szerint jártatni*; ir. v. n. *járni*.

Passager, ère, s. *utas, utazó; oiseau —, költöző madár*; 2. a. *mulandó; futólagos*; arch. bâtiment —, *ideiglenes épület*.

Passageur, v. *passéur*.

Passandeau (pa-čan-), m. *artil. nyolcfontos ágyú*.

Passant, e, (pa-čan), s. *utas, utazó; elhaladó*; cord. —s de bottines, *topán flízolyukai*; 2. —e, s. a. v. *surpassant*; it. *járatos*; chemin —, *járt út*; bl. il porte d'or au boeuf — de sable, *címere fekete járó ökör arany mezőben*.

Passation (pa-ça-ci-), f. *jur. aláírás; kiállítás*; il ont fait — du contrat de mariage, *kiállították és aláírták a házassági szerződést*.

Passau, m. *agr. könnyű eke*.

Passavant, passe-avant (pa-ça-), m. *fin. átviteljegy*.

Passe (pa-ce), f. *com. pótlék*; brod. *szélöltés*; mod. *kalapkarima*; it. *diszték*; call. *rövidítési jel*; escr. *kitörés*; dans. *testmozgás*; jeu. *tétel*; mar. — hajózható víz; b. maison de —, *bordélyház*; arg. *halálbüntetés*.

Passé, e, a. *mult, elmúlt*; bl. deux épées —es en sautoir, *keresztbe fektetett két kard*; 2. m. *mult*; gr. participe —, *mult része-sülő*.

Passe-'balle, —boulet, m. *golyómérő*; —carreau, m. *taill. vasalási deszka*; —cheval, m. *riv. dereglye, komp*; —corde, m. *sell. árr*; —cordon, m. *fűző tű*; —coudes, m. *könyökig érő keztyű*; —debout v. passa-

vant; —dix, m. *jeu. koc-kajáték*; —droit, m. *el-mellőzés; lecsusztatás; jog-talanság*.

Passée, f. *ch. szalonkák já-rása; szalonkaháló*; it. *nyom, csapa*; taill. *gomb-lyukszegés*; brod. *kettős hímzés*.

Passe-'fleur, v. *anémone*; —lacer, v. *passé-cordon*.

Passement (pa-ce-), m. *pa-szomány*; 2. *collet à —, csipkegallér*; pell. — au confit, *báránypörök beáz-tatása*; tan. — blanc, *fe-hér csáva*; — de rouge, *cseres csáva*.

Passementer (pa-ce-), v. a. *taill. zsinórozni*.

Passenterie, f. *paszomány-csinálás; paszomány áru*.

Passementier, ère (-thié, —ère), s. *paszományos*; ouvrage de —, *paszomány-munka*.

Passe-'méteil, m. *écon. két-szeres búza*; †—mur, m. *artil. sugárágyú*; —musc, m. h. n. *pézmamacska*; —muscat, m. *vign. baka-tor szőlő*; —parole, m. *milit. sorrendelet*; —par-tout, m. *serr. or-kulcs*; ard. *ék*; th. *általános sza-badjegy*; p. l'argent est un bon —, *pénzen menny-országot is vehetni*; —pas-se, m. *szemfényvesztés*; fig. il m'a fait un tour de —, *rászedett*; —perle, m. *tréf. gyöngysodrony*; —poil, m. *passem. szegélyzsinór*; poiler, v. a. *szegélyzsinó-rozni*; —pommé, f. *jard. szent-János alma*; —port, m. *útlevél*; fig. il porte son — avec lui, *mindenütt szívesen látják*.

Passer (pa-cé), v. n. *menni, átmenni, lóháton —, kocsin menni; áthaladni*; il ne fait que — et repasser, *folyvást jö megy*; —de-vant, *elől menni*; —le pre-mier, *elő lépni*; faire — de main en main, *kézről kéz-re adni*; —chez q., *vkít*

Passer

alkalmilag meglátogatni; fig. il va —, haldoklik; it. — du blanc au noir, egyik túlzásból a másikba esni; 2. fam. il passera par mes mains, meggyűlik a baja velem; — par les verges, veszzőt futni; 3. laisser — qch., elnézni; büntetlenül hagyni; fig. il faut — là dessus, meg kell bocátani; 4. en — par, il fallut en — par là, bele kellett nyugodnom; jur. szavazni; il a —é à la mort, halálra szavazott; fam. —e, nem bánom; 5. — pour, il —e pour un homme prudent, okos embernek mondják, itélik; mar. — au billet, a főlebb valónál jelentkezni; 6. elégnek lenni, kiteni, tartani; cet habit m'a —é six années, ez öltözet hatévig tartott; 7. elfogadni; il ne passera pas à l'examen, nem fogják vizsgára elfogadni; 8. elmúlni, véget érni; la vie —e rapidement, az élet gyorsan mulik; la vie —e, az élet mulandó; couleur —ée, fakult szín; cela fait — le mal de dents, ez elűzi a fogfájást; II. v. a. átkocsizni, áthajózni, átlavagolni; átúszni; —ez votre chemin, menjetek békével; fig. fam. — le pas, meghalni; it. faire — le pas à q., vkit kényszeríteni; — q., qch., vkit vmit elszállítani; — son habit, kabátját fölvenni; p. elle a —é bien des fois sa chemise par-dessus sa tête, kivetkezett minden szeméremből; 2. túlmenni, túlhaladni vmin; cet homme vous —e de toute la tête, egy egész fővel nagyobb önnél; 3. — le temps à lire, olvasással tölteni az időt; — son envie d'une chose, kedvét tölteni vmin; p. la jeunesse est fort à —, fiatalság bolondság; 4. szűrni, átszűrni; átadni, oda-

Passerage

nyújtani; passez-moi cette bouteille, nyujtsa ide azt a palackot; com. — une lettre de change, váltótát hátíratolni; forgatni; 5. elkészíteni; cuis. — du poisson par la farine, halat lisztben megforgatni; manuf. — par la calandre, mángorolni; 6. fig. felületesen érinteni; átugorni; 7. en passant, adt. sietve; it. —, melleleg; 8. com. fin. helyben, jóvá hagyni; — en compte, beszámolni; — à compte, a számlába tenni; p. passez-moi la rhubarbe, je vous passerai la séné, kéz kezét mos; jur. — une obligation, kötelezvényt kiállítani; coutur. — les coutures au fer, a varratokat levasalni; III. se —, v. r. elmúlni, elenyészni; les années se passent, az évek múlnak; 2. elvirágozni, megfakulni, színét hagyni, lehullani; ce vin se —e, e bor gyöngül; 3. megelégedni; segíteni magán; il se —e à peu, kevéssel is megelégszik; 4. tartózkodni; je me passerai bien de lui, könnyen nélkülözhetem; 5. történni; comment s'est —é votre procès? miként végződött pöre? Passerage, m. bot. csombor. Passereau, m. orn. veréb; ordre des —x, verebek rendje. Passerelle, f. orn. nőstény; veréb; 2. gyalogút. Passeresse, f. mar. alattság. Passerie, f. corr. csáva; 2. com. traité de —, határkereskedelmi szerződés. Passerinette, f. orn. papfűlemüle. Passernique, f. coutel. kőszőrűkő. Passe-rose, f. bot. mályvárózsa; =parisienne, rozsnok; —route, v. passeport; —satin, m. bot. holdruta-ozmond; —soie, f. bonn. szövőtű; —talon, m. cord.

Passivement

sarkbőr; —tallonier, m. sarkcsínáló; —temps, m. időtöltés; —tour, m. bot. jácint (faj). Passets, m. pl. com. függönyös áruszekrény. Passette, f. soier. fonaltartó; 3. v. passoire. Passeur, se, s. révész. Passe-velours, queue-de-renard, m. bot. amarant, bárling; taréjfürt; —violet, m. arm. forg. az acél kék színe; —vogue, f. mar. evés megfeszített erővel; —volant, m. milit. becsusztatott katona; it. matróz; it. ágyú; fig. tányérnyaló. Passibilité, (pa-ci-), f. did. érző tehetség. Passible, (pa-ci), a. théo. érzésképes, szenvedés képes; jur. il est —d'une amende, pénzbírságra van ítélve. Passif, ve (pa-cif), a. szenvedő, tűrő; hatástalan, fogatlan; obeissance —ve, szenvedőleges engedelmes-ség; gr. s. a. verbe —, szenvedőleges ige; com. tartozás, tehervagyon. Passi-flore, f. bot. golgota; —florées, f. bot. golgota féle. Passion, f. szenvedés; la —de notre Seigneur, Jézus kinszenvedése; dimanche de la —, virágvasárnap; p. souffrir mort et —, halálíjedelmeket kiállani; méd. —illiaque, v. miséréré, 2. szenvedély; 3. szerelem; kedvtelés; 4. kifejezés; phil. szenvedő állapot; 5. dor. sima keretek. Passionné, e, a. szenvedélyes; elfogult, vonzódó; —ment, adv. szenvedélyesen. Passionner (-pa-cio-), v. a. szenvedélyesen kifejezni; 2. se —, v. r. szenvedélyessé lenni; 3. szenvedélyesen szeretni. Passis, m. écon. beteg selymér. Passivement (pa-ci-), adv. szenvedőleg.

*Passiver

Patache

Paternité

*Passiver, v. a. *tétlenné, szenvedőlegessé tenni.*

Passivité, f. myr. *szenvedőleges állapot; tétlenség; méd. szenvedő állapot.*

Passivité, f. phil. *szenvedőlegesség.*

Passoire, passette, f. cuis. *szűrő; cir. szita.*

Pastel, m. dess. *száraz festék, színekre; 2. színekre-ta-rajz; it. rajzolás.*

Pastillage, m. conf. *cukros tészta.*

Pasténague, f. pastenaque, m., tare ronde, f. icht. *tüskés rája.* [nye.

Pastèque, f. bot. *görög dinya.*

Paster, v. páter.

Pasteur, s. a. *pásztor; 2. lelki pástor; lelkész.*

Pastiche, m. peint. *utánképzés, utánzás; mus. össze-tákolt opera.*

Pastillage, m. conf. *cukorkák.*

Pastille, f. conf. *golyócska; — à brûler, illatgolyócska, füstölő golyócska.*

Pasto-phores, m. pl. ant. *bálványhordozók; 2. bálványfátyol; 3. fig. papok; —phorie, f. bálványhordók lakása; 4. templomcsarnoka.*

Pastoral, e, a. *pásztori; pástor . . .; poème —, pástorköltemény; chanson —e, pástordal; bâton —, juhászbót; it. fig. pástorbót; 2. m. püspökök szerkönyve; 3. —e, f. poét. pástorköltemény; —ement, adv. fig. mint jó lelki pástor.*

Pastorat, m. *lelkészesség.*

Pastorelle, f. mus. *pástor-dal.*

Pastoricide, m. h. eccl. *lelkészgyilkos.* [ség.

Pastosité, f. peint. *erőtéljes.*

Pastour, pastoureau, —relle, s. *fiatal pástor, juhász, —nő.*

Pastrements, m. pl. com. *marhabőrök.*

Pât (pâ), m. fauc. *solyom-elesség; donner le — aux*

oiseaux, a *sólymokat etetni.*

Patache, f. mar. *örhajó; 2. gyorshajó; 3. vámhajó.*

Patachou, m. *örhajó-vezető.*

Patagau, patague, m. conch. *óriás ötű.*

Patagion, m. h. n. *denevérszárny.*

Pataquès (-kess), pataqui-pataquiés (-kiess), m. *az s és t betűk hibás alkalmazása a szavak végén.*

Pataraffe, f. fam. *cikornya; firka; firkálás.*

Patata, patara, m. pop. *lődobogás.*

Patate, f. bot. v. pomme (de terre).

Patatras, i. *puff!*

Pataud, m. *uszkár; pop. il est à nage —, megszédte magát.*

Pataud, e, s. fam. *vaskos tuskó; quelle femme —e! mily tenyeres-talpas nő!*

Patauger, v. n. *pacskolni. gázolni; 2. pop. hebehurgyáskodni.*

Pate, v. patte.

Pâte, f. *tészta; faire lever la —, a tésztát keletni; — bien pétrie, jól dagasztott tészta; fig. mettre la main à la —, a konyhában segéd kezét nyújtani; 2. t. t. cord. csirisz; grav. —de verre, üvegyémánt; peint. peindre dans la —, a színeket vastagon fölrakni; pap. rongypép; pât. —d'Italienne, olaszcsík; pot. —à fourneau, kályhata-pasz.*

Pâté, m. *pástétom; fig. pop. faire un —, pocát csinálni (tentafolt); it. hami-san keverni a kártyát.*

Pâtée, f. *hízaló csík; 2. moslék (ebeknek).*

Patelet, valide, m. *péch. gadóc.*

Patelin (-lein), m. fam. *süندörködő, farkcsóváló; mé-tal. kémle tégely; 2. —, e, a. hízelgő, hízelkedő, szí-neskedő.*

Patelinage, m. *süندörgés, farkcsóválás, hízelgés.*

Pateliner, v. n. *süندörködni, süندörögni, hízelkedni; 2. ravaszkodni.*

Patelinerie, v. patelinage.

Patelineur, se, s. *süندörgő, süندörködő, hízelgő.*

Patellimanes, m. pl. ent. *fu-toncok.*

Patemment (-ta-man), adv. *nyíltan, nyilvánosan.*

Patène, f. h. eccl. *kehely-tányér; kehelyfedő.*

Patenôtre, f. lit. pop. *miatyánk; it. imák; p. il dit la — de singe, motyog magában; 2. pop. pl. olvasó; hydr. v. chapelet (de pieux); pêch. parafa ka-rikák (hálón).*

Patenôtré, e, a. bl. *olvasó alakú; croix —e, olvasó alakú kereszt.*

Patenôtrerie, f. *olvasó-áruk.*

Patenôtrier, m. *olvasó-míves; 2. —, ère, s. képmu-tató, szenteskedő.*

Patent, e (pa-tan), a. *nyílt, nyilvános; chanc. acquit —, utalvány a kincstár-ra; 2. —e, f. szabadalmazvány; oklevél.*

Patentable, a. *szabadékdíj alá eső.*

Patenté, e, a. *szabadalmazott.*

Patenter, v. a. *szabadalmazni.*

Pate-pelu, patepelu, v. patte-pelu.

Páter, paster, v. n. vén. li-èvre qui —e, *nyúl, mely sárt hord lábán cord. csi-rizelni.*

Pater (-tère), m. *miatyánk; fig. il ne sait pas son —, mit se tud; 2. olvasó sze-mei.*

Patère, f. ant. *áldozási csé-sze.*

Paterne, a. g. p. *atyai.*

Paternel, le, a. *atyai; —le-ment, adv. atyailag.*

Paterniser, v. a. *atyjához ha-sonlítani.*

Paternité, f. théo. *atyaság; —spirituelle, komaság.*

Pâteux

Pâteux, se, a. *tésztás*; vin —, *zavaros, nyúlós bor*; diamant — *homályos gyémánt*; chemin —, *agygos út*.
 Pathétique, a. *szenvelmes, szenvedelmes*; 2. m. *szenvedelelem, ünnepélyesség*; faux —, *dagályosság*; an. —s, nerfs —s, *sodoridegek*; —ment, adv. *szenvedelmesen, szenvelmesen, ünnepélyesen*.
 Pathicisme, v. *prostitution*.
 Patho-génésie, —génie, f. *méd.kórkeletkezés, kórjeltan*; —logie, f. *kórtan*; —logique, a. *kórtani*; —logiste, m. *kórtudós*; —pée, f. *rhét. v. pathétique (m.)*.
 Pathos (-toce), m. *litt. v. pathétique (m.)*; 2. *dagály*.
 Patibulaire, a. *akasztóházhoz, vesztőhelyhez tartozó*; fourches —s, *akasztófa*; il a le visage —, *akasztófára való*; 2. m. *fam. —, gyilkos történet*.
 Patibule, f. *jur. pelengére állítás*.
 Patiemment (-cia-man), adv. *türelmesen*.
 Patience (-ci-an-ce), f. *türellem*; p. — de capucin, *birkatürellem*; 2. *prendre en —, türelemmel elviselni*; 3. i. —! *türellem!* bot. —, *erdei sóska, lórom*; —aiguë, *terjőke*; —des marins, *vízi lórom*; —des jardins, *rhubarbe des moines, parajlórom*; —rouge, *le sang de dragon, véres lórom*; an. *hónlap-izom*; t. *gombtisztító műszer*.
 Patient (-ci-an), m. *halálra ítélt*; fig. *méd. beteg*; did. *l'agent et le —, a ható és ssenveteg*.
 Patient, e (ci-an), a. *türelmes*; 2. *elnéző; tűrő*; 3. *béketűrő*; did. *szenvedő, ssenveteg*. [lenni].
 Patienter, v. n. *türelemmel*.
 Patin, m. *magas és hegyes sarkú cipő*; 2. *korcsolya*; *charp. polc-alj*.

Patinable

Patinable, a. *korcsolyázható*; 2. *térítésre méltó*.
 Patinade, f. *kézszerítés*.
 Patinage, m. *érinteni, tapogatni, megtapintani*.
 Patine, f. *métal. zöldrozsa*.
 Patinement, m. v. *patinage*; 2. *korcsolyázás*.
 Patiner, v. a. *durva módon tapogatni; pocsolni, moncsolni*; 2. v. n. *korcsolyázni*.
 Patinerie, f. *korcsolya-gyártás*.
 Patineur, m. *fig. tapogató (illetlenül)*; 2. —, se, s. *korcsolyázó*.
 *Patinier, m. *korcsolyakészítő*.
 Pâtir, v. n. *szenvedni, tűrni, elszenvedni*; 2. — de qch., *vmi miatt szenvedni, lakolni*; 3. *kárt szenvedni*.
 Patira, m. h. n. *pézsomány*; *tail. vásaló szőnyeg, pokróc*.
 Pâtirage, m. *cout. legelőjog*.
 Pâtis, m. *écon. rur. legelő*.
 Pâtissage, m. v. *pâtisage*; *boul. dagasztás*.
 Pâtisser (pâ-ti-cé), v. n. *boul. sütni*.
 Pâtisserie (pâ-ti-), f. *boul. sütemény*; 2. *pástétom sültőde*; 3. *pástétomsütés*.
 Pâtissier, ère (pâ-ti-), s. *pástétomsütő*.
 Pâtissoire (pâ-ti-çoa-re), f. *sütdasztal*.
 Patois (-toâ), m. *köznyelv, pórnyelv*; 2. *csevet*.
 Patoiser, v. a. et n. *th. parasztnyelven beszélni*; 2. *it. utánozni*.
 Pâton, m. *écon. tömöcsik*; *pot. agyaggöröngy*; *pap. —s, pl. csomók*.
 Patou, v. *casse-tête*.
 Patouille, f. *mar. lebegő kötéshágcsó*.
 Patouillet, m. *expl. törköpü*.
 Patouilleur, m. *expl. ércválasztó*.
 Patouilleuse (-tou-lieuse), f. *mer —, háborgó tenger*.
 Patour, m. *csaló*.
 Patraque, f. *fam. ócska, kopott gép, gépezet*; *fig. fam.*

Patron

c'est une vieille —, *vén csoroszlya*; *agr. burgonya (neme)*; 2. a. *fam. il devient —, vénül*.
 Pâtre, m. *pásztor*.
 Patrès, ad (ad'patrèce), adv. *aller =, meghalni*.
 Patriarcal, e, —chal, a. *patriárkai*; *fig. ősi*; *ext. moeurs —es, törzscsaládi erkölcsök*.
 Patriarcat, m. h. *eccl. patriárkaság, főpüspökség*.
 Patriarche, m. h. *anc. patriárka*; *törzsatya*; *fig. tiszteletreméltó agg*; *h. eccl. főpüspök*.
 Patrice, m. *patricius, főpolgár*.
 Patriotat (-cia), m. h. r. *főpolgári méltóság*; 2. *főpolgári rend*.
 Patricien, ne, s. a. h. r. *főpolgár*; 2. h. m. *patricius, köztársasági nemes*.
 Patrie, f. *haza; szülőföld*.
 Patrimoine (-moa-), m. *családjóság, örökség*; 2. — *paternel, apai örökség*.
 Patrimonial, e, a. *jur. apai, nemzeti*; *biens patrimoniaux, nemzeti ragnyon*; —ement, adv. *apai-lag*.
 Patrimonialiser, v. a. *örököstíni*.
 Patriote, m. *hazafi*; 2. a. f. *hazaszerető*.
 Patrioterie, f. *túlzott hazafiság*; *it. ál-hazafiság*.
 Patriotique, a. *hazafiai*; —ment, adv. *hazafilag*.
 Patriotisme, m. *hazaszere-tet, hazafiság*.
 †Patrociner, v. n. *vkit törvény előtt védeni*; *fam. csacsogni, hosszasan rábeszélni*.
 Patron, ne, s. *védaszt; 2. pártfogó*; *fam. il est —de la case, úr a házban*; *mar. hajógazda; hajómester*; *fig. il est le —de la barque, főtényező az ügyben*; *fam. bonjour —, jó napot barátom*; *bén. védúr, kegyúr*; *jur. szószóló, védő*; *öregmester*; *II. min-*

Patronage

Patte-'pelu

Pavanier

ta; t. t. szabásminta; fig. példa.
 Patronage, m. jur. védurság; h. eccl. kegyuri-jog; fig. pártfogás; peint. mintázás.
 Patronat, e, a. védszenti; kegyuri.
 Patronal, m. h. r. úrjog; fig. oltalom; pártfogás.
 Patroniser, v. a. hajómesterkedni, mint hajómester szolgálni.
 Patronné, e, a. mintázott.
 Patronner, v. a. mintametszvény után festeni; 2. g. p. arcképezni; 3. *oltalomba venni; a társadalomba bevezetni.
 Patronnesse, f. bálanya.
 Patronnet, m. pop. sütőinas; pincérinas.
 Patronneur, dessinateur, m. rub. himrajzoló.
 Patronymique, a. nom —, vezetéknév, családnév.
 Patrouillage, m. pop. moncsolás, disznózkodás.
 Patrouille, f. milit. őrjárat; 2. őrjáró, őrszem; boul. pemet.
 Patrouiller, v. n. őrt járni, őrszemkedni; fam. moncsolni, disznózkodni; peint. — un pinceau, ecsetet forgatni (a festéklapon); 2. tisztátalanul bánni vmi-vel.
 Patrouillés, v. patrouillage; 2. pop. v. bourbier.
 Patrouillotisme, m. túlzott szolgálati buzgóság (nemzetőrrel).
 Patte, f. láb, talp; — de chat, macskatalp; — d'oiseau, karom; call. —s de mouche, serkebetűk, serkeírás; fig. grosse —, nagy, durva kéz; fam. marcher à quatre —s, négykézláb járni; it. range ta — garçon, el onnét a kacsóddal, fu; it. mettre la — sur q., vkit elverni, megdönteni; tomber sous le — de q., vkinek körmei közé kerülni; coups de —, gúnyolódás; graisser le — à

q., vkit megvesztegetni; 2. —s d'une ancre, horganyköröm, horgany-szárny; — d'un verre, pothár talpa; arch. kapocs vas; bot. — d'oie, libatopp; — de lion, palástfü; mus. vonalzótoll; bouch. húshorog; suc. cukorsüveg feneke; taill. pánt.
 Patte-'pelu, e, s. szenteskedő; pop. alamuszi; — pelue, f. család, gazság.
 Patter, v. a. mus. vonalozni.
 Pattu, e, a. borzas lábú; pigeon —, gatyásgalamb.
 Patulé, e, a. bot. elálló.
 Pâturage, m. legelő; droit de —, legelőjog.
 Pâtûre, f. takarmány; eledele, táplálék; fig. foglalkozás; 2. legelő; legelő hely; vaine —, közös legelő.
 Pâtureau, v. pâtûre (2.).
 Pâturer, v. n. legelni.
 Pâtûreur, m. milit. abrakoltató.
 Paturin, m. bot. pázsitfü.
 Paturon, m. maréch. békó, nyűg.
 Patura, v. syphilis.
 Pauci—, bot. kevés...; csekély...; —denté, e, a. h. n. kevésfogú; —flor, a. bot. kevésvirágú; —folié, e, a. bot. kevéslevelű; —radié, e, a. bot. csekély sátoros.
 Paucité, f. csekélység.
 Paucrain, m. teherhordó.
 Pauforceau, m. pêch. hálócövek.
 Paulette, f. jur. özvegy-adó.
 Pauletter, v. a. özvegy-adót fizetni.
 Paume, f. an. tenyér; 2. marok; un cheval de seize —s, tizenhat markos ló; 3. —, jeu de la —, labdajáték.
 Paumelle, f. agr. tavaszi árpa; serr. sarkvas; corr. v. pommelle.
 Paumer, v. a. la gueule à q., pop. valakit ököllel arcul csapni; prat. fölvetni, árt szabni; 2. v. n. arg. — d'autout, bátorságát elveszteni.

Paumet, m. mar. vitorlakészítők gyűszűje.
 Paumier, m. maître —, labdamester.
 Paumille, f. ois. csalmadárpóznácska.
 Paumillon, m. agr. ekefölhérc-tartó.
 Paumoyer (-moa-ié), v. a. forgatni; — son sabre, kardot forgatni.
 Paumure, v. empaumure (vén.); it. épris.
 *Paupérisme, m. elszegényedés; szegénységi ügy.
 Paupière, f. an. szempilla, szemhéj; fig. fermer la —, alunni; it. meghalni; it. = à q., vkinek szemét befogni; 2. szemszór, pillaszór. [lemez.
 Paupoire, m. verr. simító
 Pause, f. szünet, nyug; mus. nyugjel; fond. d. cl. harangszél. [telni.
 Pauser, v. n. mus. szünet
 Pausiménie, f. méd. a havi tisztulás megszűnése; it. a nők érett kora.
 Paussilles, m. ent. csáp-ikerfélék.
 Paussus, m. ent. csáp-iker.
 Pauvre, a. szegény; pays —, terméketlen föld; 2. szegényes; fig. langue —, hiányos nyelv; 3. sajnálatra méltó; 4. nyomorult, ügyefogyott, rossz; 5. s. szegény, szűkölködő; —ment, adv. szegényül, szegényesen.
 Pauvresse, f. fam. szegény-, koldusnő. [gényke.
 Pauvret, te, s. fam. szegény
 Pauvreté, f. szegénység, szűkötség, ügyefogyottság; p. en grande — il n'y a pas loyauté, szükség törvényt bont; 2. nyomorúság, haszontalanság.
 Pavage, m. kövezet; kövezés; fin. droit de —, kövezetvám.
 Pavanage, m. büszkélkedés; nagyizolás, pöffeszkedés.
 se Pavaner, v. r. büszkélkedni, nagyizolni, pöffeszkedni.
 Pavanier, m. büszkélkedő, pöffeszkedő.

Pavé

Pavé, m. kövezet; 2. du —, *útkő; pallókő*; 3. kövezett út; cet homme est sur le —, *ez embernek nincs hajléka*; it. elvesztette hivatalát; fig. tomber sur le —, *elszegényedni*; haut du —, *járda*; fig. fam. brûler le —, *lóhalálában vágtatni*.
 Pavement, m. kövezés.
 Paver, v. a. kövezni; p. les rues en sont —ées, *annyi mint a kurta kutya*.
 Pavesade, f. pavier, m. mar. autr. védernyő; it. milit. védfonat.
 Paveur, m. kövező.
 *Pavide, v. timide.
 Pavie, f. jard. duránci barack.
 Pavillon, m. sátor; am. ernyős v. sátoros nyoszolya; it. — du tabernacle, *sentségtartó*; mar. *lobogó*; fig. baisser le —, *megadni magát*; it. se ranger sous le — de q., *magát vkinek oldalma alá helyezni*; an. — de la trompe, *méhcső nyílása*; arch. *kéjlak, nyárilak, kerti ház*; bl. — d'armoiries, *címerpalást*.
 Pavillonner, v. a. mar. *lobogót föl húzni*; 2. v. n. pop. *bohóskodni*.
 Pavois, m. paizs; mar. védernyő.
 Pavoiser, pavier, v. a. et n. mar. *védernyővel beagatni*; it. *löllobogózni*.
 Pavonaire, f. h. n. pávatoll.
 Pavonesque, a. h. n. pávaféle.
 Pavot, m. bot. *mák*; —sauvage, *pipacs*; graine de —, *mákfej; mákmag*.
 Payable, a. *fizetendő*; lettre de change — à vue, *látra fizetendő váltó*.
 Payant, e, a. *fizető*; carte —e, *költség-számla*.
 Paye, Payement, v. paie, paiement.
 Payen, v. païen.
 Payer, v. a. *fizetni*; 2. *megfizetni, kielégíteni*; expl. a *munkásokat kifizetni*; 3. se faire —, *szolgálatát áru-*

Payeur

ba bocsátani; 4. fig. *lakolni*; 5. — en cabrioles, *igéretnel fizetni*; 6. — de retour, *viszonozni*; — de raisons, *okokat fölhozni*; — de sa personne, *életét kockáztatni*; 7. fig. *meghálálni*; p. tant tenu, tant —é, *milyen a munka, olyan a jutalom*; 8. se —, v. r. *magát kifizettetni*.
 Payeur, se, s. *fizető*.
 Pays (pè-i); m. *tartomány, vidék*; courir le —, *barangolni*; haut —, *felföld*; bas —, *alföld*; 2. — catholique, *katholikus ország*; p. autant de — autant de guises, *a mennyi ház annyi szokás*; 3. *haza; szülőföld*; — étranger, *külföld*; nous sommes du même pays, *földik vagyunk*; 4. recevoir des nouvelles de son —, *hazulról híreket venni*; fam. il est bien de son —, *nagyon ostoba*; it. de quel — venez-vous? *hát még ezt se tudja*; 5. géo. *ország*; 6. pop. *tírer* —, *elillanni*; it. *gagner* —, *haladni*; fig. *battre du —, nagy utazást tenni*; 7. —, e, pop. *földi*.
 Paysage, m. *táj, vidék*; peint. *tájkép*; peintre de —, *pay-sagiste, tájfestész*.
 Paysan, ne, s. *paraszt*, —nő; féo. *jobbágy*; fig. *goromba, durva ember*; 2. a. *parasztos*; à la —ne, *adt. parasztosan*.
 Paysandaille, f. *paraszt csőcselék*.
 Paysannerie, f. *parasztság*.
 Péache, f. expl. *halvkő*.
 Péage, m. jur. *vám*; *vámház*.
 Péager, m. *vámszedő*; *vám-bérlő*; 2. a. m. *chemin —, vámút*.
 Péagier, m. *vámköteles*.
 Peat, m. agr. *szőlőkapa*.
 Peau (pô), f. an. *bőr*; 2. *felbőr, hártya, hám*; fam. la — lui démange, *verést érez*; *viszket a háta*; 3.

Pecherz

fig. il a peur de sa —, *félti életét*; II. *bőr*; — corroyée, *kikészített bőr*; — crue, *nyersbőr*; 2. *burok, héj*.
 Peau-dé-chiennner, v. a. t. t. *főkabórral simítani*.
 Peausserie (pô-ce-rie), f. *bőrkereskedés*; 2. *bőrkészítés; bőrárú*.
 Peaussier (pô-cié), m. *bőrgyártó, bőrkészítő*.
 †Peautre, m. envoyer q. au —, *vkít elkergetni*; 2. mar. v. *gouvernail*.
 Pec, a. m. com. *hareng* —, *besózott hering*; 2. géo. f. *hegycsúcs*.
 Peccable, a. théo. *bűnös, vétke*.
 Peccadille, f. *csekély véték, apró bűn*.
 Peccant, e, a. *vétkező*; †méd. *rosz, ártalmas*.
 Peccata, m. fig. *ostoba, barom, csacsi*.
 Peccari, m. pop. *töredelmes bűnvallás*.
 Pechblende (pek-blenn'-de), minér. *szurokkő*.
 Pêche, f. bot. *őszibarack*; II. *halászat*; *halászás*; 2. *halászat-jog*; it. *fogás*; ext. — des perles, *gyöngyhalászat*.
 Péché, m. *bűn*; — mortel, *halálos bűn*.
 Pécher, v. n. *vétkezni, bűnt elkövetni*; p. autant pêche celui qui tient le sac que celui qui met dedans, *ha orgazda nem volna, tolvaj se lenne*; 2. *hibázni, vétetni*; fig. ce vin pêche encore en couleur, *e bornak még nincs meg valódi színe*.
 Pécher, m. bot. *barackfa*.
 Pécher, v. a. *halászni*; 2. — des écrevisses, *rákászni*; — du bois, *uszadékfát szedni*.
 Péchère, f. hydr. *vízartó*.
 Pécheresse, v. *pêcheur*.
 Pécheresse, a. f. jur. *trêve* —, *halász fegyverszünet*.
 Pêcherie, f. *halászhely*.
 Pecherz (-ertse), m. minér. *téglaérc*.

Pécheur

†Pédagme

Peigner

Pécheur, resse, s. *bűnös*; une femme pécheresse, *tévedt nő*.

Pêcheur, se, s. *halász*, —*nő*; h. n. martin —, *jegély*; it. —, *kormorán*.

Pechy'agre, f. méd. *könyök-köszvény*; —agrique, a. *könyök-köszvényes*.

Pécore, f. p. u. *állat*, *barom*; fig. fam. *ostoba ember*.

Pecque, f. fam. *tudákos*, *kotnyeles*.

Pecquement, m. cham. *must*, *melybe szattyánt áztatnak*.

Pectate, m. chi. *aludéksavas só*.

Pecten-veneris, m. an. *fancsont*; bot. *henyecsengetyűke*.

Pectine, f. chi. *aludéksav*.

Pectiné, s. a. m. an. *fancsont*..; muscle —, *fancsontizom*; h. n. —s, *fejetlen puhányok*; 2. —, e, a. bot. *csipkés*; feuilles —es, *csipkés levelek*.

Pectineux, m. an. *fancsontizom*.

Pectini'-branche (-ti-ni), a. icht. *csipkés kopoltyuak*; —cornes, m. pl. h. n. *csipkés szarvuak*; —er, m. *fésücsiga állatja*; —folié, e, a. bot. *csipkés levelű*.

Pectinite, f. h. n. *kövesült fésücsiga*.

Pectoral, e, a. béchique, a. méd. *mell*...; sirop —, *mellszörp*; icht. poissons pectoraux, *hasparások*.

Péculat (-la), m. jur. *pénztárlopás*.

*Péculateur, m. *pénztártolvaj*.

Péculé, m. jur. *szerzett vagyon*.

Péculier, ère, a. jur. *esclave* —, *vagyont biró rabszolga*; 2. *†különös*.

†Pécune, f. *pénz*; disette de —, *pénzszükség*.

Pécuniaire, a. *pénz*...; amende —, *pénzbírság*; intérêt —, *pénzérdek*; —ment, adv. *pénzbelileg*.

Pécunieux, se, a. fam. *pénzes*.

†Pédagme, m. mar. *zsámoly*.

Péda'-gogie, f. did. *nevelészet*, *neveléstan*; *nevelőintézet*; —gogique, a. *nevelészeti*; —gogiquement, adv. *nevelészetileg*; —gogue, m. *nevelő*, *oskolames-ter*.

Pédale, f. org. *lábító*.

Pédanchone (-konhe), f. méd. *torokgyík*.

Pédane, f. bot. *bordon*.

Pédané, e, a. jur. *juge* —, *albíró*.

Pédant, m. *vaskalapos (pedáns)*; 2. —, e, s. a. *szőrszálhasogató*; —aille, f. v. *pédanterie*; 2. coll. fam. *vaskalapos népség*; —er, v. n. fam. *iskolázni*, *leckézni*, *feddni*; —erie, f. *vaskalaposság*; 3. *leckézés*; *feddés*; 4. *iskolatudákság*; —esque, a. *vaskalapos*; *szőrszálhasogató*; —ment, adv. *iskolásdian* —; —iser, v. n. fam. *vaskalaposkodni*, *szőrszálhasogatni*; —isme, m. *fezsesség*; *tudákosság*.

Pédar'-chie, f. iron. *gyermekuralom*; —chique, a. *gyermekuralmi*; —throcace, f. méd. *gyermekköszvény*.

Pédéraste, m. *gyermekfertőztető*.

Pédérastie (-thie), f. *gyermekfertőztetés*.

Pédestre (-dès-tre), a. statue —, *állószobor*; 2. cours —, *gyalogjárás*; —ment, adv. *aller* =, *gyalog járni*.

Pédi'aire, a. bot. *feuille* —, *láb-alaku levél*; —al, e, a. orn. *gatyás*; —celle, m. bot. *kocsán*; —cellé, e, a. bot. *kocsános*; *pockos*; *nyeles*; —culaire, a. méd. *maladie* =, *tetvesség*; 2. f. bot. *tetüifű*; —culation, f. méd. *tetvesség*; —cule, m. bot. *kocsánka*, *száracska*; *csuta*, *csoma*; —culé, e, a. bot. *pockos*; *nyeles*; —cure, s. et a. méd. —, *médecin* =, *tyukszem-orvos*; —eux, se, a. an. *láb*...; muscle =, *láb-*

izom; — -fère, a. h. n. *egylábu*; — -forme, a. *láb-alaku*; — -lège, a. h. n. *himporgyűjtő*; —fluve, m. méd. *lábvíz*.

Pédomètre, v. *hodomètre*.

Pédon, m. *gyalogkövet*, *küldönc*.

Pédonculaire, a. bot. *kocsánon termő*.

Pédoncule, m. bot. *kocsán*.

Pédonculé, e, a. *kocsános*; *csumás*.

Pédo'-nosologie, f. *gyermek-kórtan*; —phile, m. *gyermekbarát*; —phlébotomie, f. méd. *érvágás gyermek-*; —trophie, f. méd. *gyermektáplálás*; *szoptatás*.

Pégase, m. myth. *szárnyas ló*; fam. elle monte sur —, *verseket ír*; bl. d'azur au — d'argent, *ezüstös szárnyas ló kék mezőben*; icht. *sárkány-pegáz*.

Pégo'-mancie, f. ant. *kútjós-lás*, *forrásjós-lás*; —mancien, ne, s. *forrásjós*; 2. a. *forrásjóslati*.

Pégot, m. orn. *havasi poszáta*.

Peignage, m. de laine, *gyaratolás*; de chanvre, *gerebenezés*.

Peigne, m. *fésű*; pop. donner un coup de — à q., *vkít megtépázni*; brosse à —, *fésűkefe*; — pour les chevaux, *lófésű*; — de cardeur, *kárt*; — de couvreur, *gereben*; — de tisserand, *borda*; h. n. —, *pélerine*, *fésücsiga*; maréch. *patakosz*.

Peigné, m. fig. fam. *mal* —, *piszkos*, *ronda ember*; 2. —, f. pop. il se sont donné une bonne —, *derekasan megtépték egymást*.

Peigner (pè-nié), v. a. *fésülni*; — de la laine, *gyaratolni*; fig. fam. il est —é, à la diable, *borzas*, *kócos*; ext. ce jardin est bien —é, *e kert tisztán van tartva*; 2. fig. fam. *megtépni*, *tépázni*; fam.

Peignette

— q. à la turque, *vkivel kegyetlenül bánni*; 3. se —, v. r. *fésülködni*; 4. se —, v. réc. ces deux femmes se sont bien —ées, *e két nő derekasan megtépte egymást.*
 Peignette, f. *fésücske.*
 Peigneur, m. *gyáratoló; cord. gerebenező.*
 Peignier, m. *fésüs; fésüárus.*
 Peignoir, m. *fodorítóköpeny; it. fürdőköpeny; 2. chir. borbélyzacskó.*
 Peignon, m. cord. *kártkóc.*
 Peignure, f. mar. *kicsavart kötél vége*; 2. —s, pl. *fésühaj.*
 Peille, pile, prie, empile, f. pêch. *horogzsineg; fenékhorog*; 2. —s, pap. *rongyok.*
 Peillier, v. chiffonnier.
 Peindre, v. a. ir. *festeni, lefesteni; kifesteni*; 2. *leírni, ecsetelni, elbadni*; fig. *la bonté de son coeur est peinte sur son visage, szívének jósága arcáról olvasható*; call. *szépen írni*; 3. se —, v. r. *magát festeni; visszatükröződni.*
 Peine, f. *szenvedés*; —amoureuse, *szerelemi kín*; théo. —s de l'enfer, *pokoli kínok*; 2. jur. *büntetés*; 3. *fáradtság*; cuis. *garçon de —, járó inas*; p. *point de plaisir sans —, rózsaszédés tövissel jár*; it. *grande — nul profit, hegedült arról szt. Dávid*; 4. *nehézség*; j'ai de la —, *nehézemre esik*; 5. *nyugtalan-ság, aggodalom*; it. *szükség*; II. à —, adv. *alig*; 2. à grand'—, *nagynehezen, szűken, szegényül.*
 Peiné, e, a. *szomorú, kedvetlen; aggodalmas, nyugtalan.*
 Peiner, v. a. *aggasztani, nyugtalanítani, szomorítani; bosszantani*; 2. —qch., *fáradni*; style —é, *cikornyás irány*; écriture —ée, *mes-*

Peineux

terkelt írás; 3. v. n. je penais à écouter cet homme, *fáradtságomba került ez embert meghallgatnom*; 4. *fáradni*; 5. se —, v. r. *iparkodni, fáradozni, magát törni.*
 Peineux, se, a. v. *pénible*; pop. *semaine —se, nagyhét.*
 Peintade, peintadeau, v. *peintade.*
 Peintre, s. *festész*; 2. — en bâtiments, *szobafestő*; fig. *ecsetelő.*
 Peintreau, m. *mázoló, rossz festész.*
 †Peintresse, f. *festésznő.*
 Peinturage, m. *mázolás; máz.*
 Peinture, f. *festészet*; 2. *festmény, festmény*; — à l'huile, *olajfestmény*; — à pastels, *színrajz*; — à fresque, *falfestmény*; 3. *festék*; fig. en —, *adt. látszatból, színből*; 4. fig. *leírás, ecsetelés*; faire une mauvaise — de q., *vkít rossz színben ecsetelni.*
 Peinturer, v. a. *befesteni.*
 Peintureur, v. *barbouilleur.*
 Peinturlurer, v. a. pop. *mázolni, maszatolni.*
 Péjoratif, ve, a. *roszabbító.*
 *Péjoration, f. *roszabbítás.*
 Pélache, f. manuf. *durva kenderbársony.*
 Pelade, f. méd. *hajhullás*; még. *laine —, maratott gyapju.*
 Pélage, m. h. n. *szőr színe*; chien de — *gris, szürkeszínű kutya.*
 Pélagie, f. méd. *sömörös csúz.*
 Pélagien, s. a. m. *vízi madarak*; 2. —, ne, a. *poisson, oiseau —, tengeri hal, — madár*; *immensité —ne, *tengerszerű kiterjedés.*
 Pélagique, a. *tengeri*; poisson —, *tengeri hal.*
 *Pélago-scope, m. opt. *vízilútszó*; —scopie, f. *vízku-tatás.*
 Pélamide, f. icht. *szép ma-kár.*

Pelletrer

Pélamidière, f. pêch. *ma-kárháló.*
 Pelard, a. m. com. bois —, *hántott fa.*
 Pélargone, f. bot. *isztragor.*
 Pélasgique, a. bât. *construc-tion —, vakolat nélküli fal.*
 Pélastre, m. *ásólapja.*
 Pelauder, v. *peloter.*
 Pêle, v. *pène.*
 Pelé, m. pop. *tarfejű*; it. *jelentéktelen ember.*
 Pêle-mêle, adv. *összevissza*; 2. m. *rendetlenség, zűrzavar.*
 Peler, v. a. *megkoppasztani, szőrét kitépni*; cet homme est tous —é, *ez ember egészen kopasz*; 2. *meghámozni, meghéjázni*; lehántolni; 2. v. n. et se —, v. r. *hámlani.*
 Pélerin, e, s. *zarándok*; fig. *furfangos, ravasz ember*; 2. —e, f. mod. *vándorgal-lér.*
 Pélerinage, m. *zarándoklás*; aller en —, *zarándokolni.*
 Pélerinai, e, a. *zarándok-szerű.*
 Péletrage, m. *böröndzár.*
 Pelette, f. *lapátocska.*
 Pélican, m. orn. *gödény*; bl. d'azur au — d'or, *sárga pelikán kék mezőben*; charp. *kapocsvas*; chir. *pelikánfogó*; artil. *hatfon-tos ágyu.*
 Pélin, m. még. v. *plain*; tan. *oltott mész.*
 Pelisse, f. pell. *bunda, szőrmés burkony.*
 Pelisson, m. *szőrmével bé-lelt szoknya.*
 Pellâtre, v. *pelastre.*
 Pelle, f. *lapát*; p. la — se moque du fourgon, *vak veti világtalannak*; jard. — à cul, *lapát alakú szék*; riv. *evező lapátja.*
 Pellée, pellerée, pelletée, f. *egy lapáttal.*
 Pelleron, m. boul. *bevető la-pátka.*
 Pelletrer, v. a. écon. *főlhányani, forgatni (gabonát).*

Pelleterie

Pelouse

Pendre

Pelleterie, f. szűcsmesterség; 2. szűcsáru; szörme; 3. szörmekereskedés.
 Pelletier, ère, s. szűcs; marchand —, szörmekereskedő; p. tous le renards se trouvent chez le —, a halál mindnyájunkat egyesít.
 Pelleversage, m. agr. ásás.
 Pelleverser, v. a. agr. ásni.
 Pelleversoir, m. agr. ásó.
 Pelli'culaire (pel-li-), a. hártya-alaku; —cule, f. hártya; — d'un oeuf, tojás hárttyája; bot. maghéj; —culeux, se, a. hárttyás.
 Pellisson, v. pelisson.
 Pellucide, a. an. átlátszó.
 Peloir, m. még. húsoló.
 Pélo'mancie, f. myth. sárjóslat; —mancien, ne, s. sárjós.
 Pélore, f. bot. fűnyüg.
 Pelote, f. peloton, m. gombolyag; 2. tűpárna; varrópárna; fig. — de neige, hóteke; il a fait sa —, szép vagyont szerzett; écon. szénrakás; artil. la — à feu, fénygolyó, jelgolyó; chand. —s de cotton, gyertyabél; még. köteg; h. n. — de mer, tenngerlabda; maréch. hóka; csillag.
 Peloter, v. n. labdázni; hótékékkal dobálózni; 2. —q, fam. vkit jól elverni; fig. il a été bien —é, ugyan csak sarokba szorították.
 Peloteur, m. labdázó; 2. —, euse, s. gombolyagkészítő; 3. —euse mécanique, gombolyító gép.
 Peloton, m. gombolyag; v. pelote; p. c'est un ramasse —, szoknyahős; guer. szakasz; fig. csapat; se mettre en —, kucorodni, kuporodni.
 Pelotonner (-to-né), v. a. fölgombolyítani; 2. se —, v. r. gombolyodni, csomóba állni.
 Pelou, m. agr. lemorzsolt kukoricacső. [csiga.
 Pelourde, m. conch. kőfűró

Pelouse, f. pázsit, gyep; 2. pihe.
 Peltaire, f. bot. szárölelő paizstok; it. parlagi tarsolyfű.
 Pelti'folié, a. bot. paizsos levelű; —forme, a. paizsos; —gère, m. bot. lapony.
 Pelu, e, a. szőrös.
 Peluche, f. manuf. kenderbársony.
 Peluché, e, a. gyapjas; szőrös; bársonynemű.
 Pelucher, v. n. gyapjasodni; it. foszlani.
 Pelucheux, se, a. foszlott.
 Pelure, f. héj.
 Penader (pé-na-), v. n. vándorogni; sárban botorkálni.
 Penaille, m. burl. papcsoport; papgyűlde.
 Penailerie, f. coll. szerzetesség.
 Penailon, m. fam. rongy; pop. c'est un —, csuklyás barát; it. —, rút kéjenc.
 Pénal, e, a. jur. büntető; code —, büntetőtörvénykönyv.
 Pénalité, f. büntetés; büntet-hetőség.
 Pénance, pénancier, v. pénitance, pénitancier.
 Penard (pe-nard), m. fam. vén blünös; c'est un vieux, vén nős nyomorék; it. ce vieux — en conte encore aux filles, e vén kéjenc még udvarol a lányoknak.
 Pénates, s. a. pl. ant. házi istenek; fig. lakás.
 Penaud, e (pe-nô), a. fam. megrökönyödött; megszegyenült; megijedt, elképedt.
 Penaux, v. péneaux.
 Penchant, e, a. lejtős, mene-telek; fig. fortune —e, ingadozó szerencse, vagyon.
 Penchant (pan-), m. lejtő, lejtősség, ereszkedő; —escarpé, doux, meredek, lankás hegyoldal; fig. être sur le — de sa ruine, bu-

kása szélén állni; 2. fig. hajlam; hajlandóság.
 Penchement, m. hajlás; —de tête, fejbillentés.
 Pencher, v. a. hajtani; meghajtani; 2. v. n. hajlani; le terrain va en penchant, a talaj lejtős; 3. fig. hajlandónak lenni; bot. char-don —é, tarka bogács; 4. se —, v. r. lehajolni.
 Pendable, a. akasztani való; c'est un —, akasztófára való.
 Pendage, m. expl. hajlás.
 Pendaion, f. pop. akasztás, fölakasztás.
 Pendant, m. fülönfüggő; peint. pármás, párdarab, mellékdarab; fig. hason-más; II. —, prép. közben; —l'hiver, télközben; III. —que, conj. míg, miközben; IV. —, e, v. pendre.
 Pendar, m. jard. őszi körte.
 Pendar, e, s. fam. akasztófa címere, akasztófára való.
 Pendeloque, f. függelék; fig. rongy.
 †Pendement, v. pendaion.
 Pendentif, m. arch. támasz.
 Penderie, f. v. pendaion, még. szárasztóhely; it. szárasztó pózna.
 Penderoles, f. trombitazsinór.
 Pendeur, m. orn. örgébics.
 Pendiller, v. n. fam. fityegni, lógni; lobogni.
 Pendiloche, m. tag.
 Pendoir, m. bouch. szalonnakötél.
 Pendre, v. a. akasztani, fölakasztani; fig. il a pendu son épée au croc, lemondott a hadi szolgálatról; 2. — un criminel, bűnöst fölakasztani; il a été pendu haut et court, minden teketória nélkül fölakasztották; II. v. n. függni, lógni; 2. lelógni; votre cotillon pend, alsó szoknyája ki látszik; oreilles pendantes, lelógó fül; III. se —, v. r. magát fölakasz-

Pendu

tani; fig. il y a de quoi se —, *ez kétségbeejtő*.
 Pendu, m. akasztott; il a l'air d'un —, *olyan mint ki az akasztófa alul szabadult ki*.
 Pendule, m. mec. inga; 2. f. ingaóra. [órás.
 Pendulier, m. horl. inga-
 Penduliste, m. éb. óraszek-
 rényműves.
 Péne, m. serr. zárretesz;
 mar. vitorlarúd vége.
 Peneaux (pe-nô), m. pl. rongy, cafat.
 Pénée de tabac, f. pop. egy szippantat burnót.
 Pénéen, a. m. géol. ércsze-
 gény.
 Pénétrabilité, f. did. átjár-
 hatóság, áthathatóság.
 Pénétrable, a. áthatható,
 átjárható.
 Pénétrant, e, a. átható; fig. l'esprit —, *éles elme*; crie —, *fülhasító kiáltás*; discours —, *hathatós be-
 széd*.
 Pénétratif, ve, a. did. átható,
 beható, hathatós.
 Pénétration, f. át-, behatás;
 fig. éleselméjűség.
 Pénétrer, v. a. behatni, át-
 hatni; il est —é de sueur,
átjárta az izzadság; fig. ki-
 kutatni, eltalálni; be-
 látni; 2. behatolni, átjár-
 ni; 3. fig. megindítani; il
 a l'air —é, *nagyon megin-
 dultnak látszik*; II. v. n. —
 dans la confiance de q., *vkinek bizalmát meg-
 nyerni*; je ne pu — jus-
 qu'au ministre, *nem jut-
 hattam a miniszterig*.
 Pénible, a. fáradalmas, ba-
 jos; 2. kínos, gyötrelmes;
 sacrifice —, *súlyos áldo-
 zat*; —ment, adv. fáradal-
 masan, bajosan, nehezen.
 Péniche, m. mar. fegyverzett
 naszád.
 †Pénicille, m. ecset.
 Pénil, v. pubis.
 Péninsulaire, s. a. félsziget
 lakója.
 Péninsule (pé-nein-), f. géo.
 félsziget.

Pénis

Pénis (-ice), m. an. szemé-
 remtag; — de la femme,
 v. clitoris.
 Pénisson, v. niais.
 Pénitence, f. bűnbánás, bűn-
 törés; sacrament de —,
 cath. bűnbánat szentsége;
 2. théo. töredelem; 3. ve-
 szeklés; faire — de... ve-
 székelni; fig. —, lakolni;
 voulez-vous faire — avec
 nous? *megelégszik csekély
 asztalunkkal?* 4. büntetés.
 Pénitenciel, v. pénitentiel.
 †Pénitencier (-tan-), m. cath.
 bűnvallatő; jur. — mili-
 taire, katona-fogház.
 Péniteur, e (-tan-), a. bűnbá-
 nó, veszéklő; cath. gyónó.
 Pénitentiaire, a. javítósza-
 bályok; 2. m. elítéltek
 fogháza.
 Pénitentiaux (-tancio), —ti-
 elles, a. pl. bűnbánati.
 Pénitentiel, m. lit. bűnbánat-
 könyv.
 Pénitissime, a. nagyon visz-
 szavonult.
 Pennache, v. panache.
 †Pennade (pè-), f. rágás;
 —r, v. a. rágni.
 Pennage (pè-), m. fauc. tol-
 lazat.
 Pennati-fide, f. bot. v. pin-
 natifide; — -lobé, e, a.
 bot. tollagos bordákkal.
 Penne, f. fauc. szárnytoll;
 ch. nyiltolla.
 Penné, e, a. bot. pelyhes.
 Penni-forme, a. an. tollala-
 ku; —pède, a. h. n. ga-
 tyáslábu.
 †Pennon (pè-), m. zászló;
 mar. szélmutató.
 †Pennonage (pè-), m. zászló-
 tartási jog.
 †Pennonceau (pè-), m. zász-
 lócska.
 Pénombre, f. astr. félárny.
 Pénonceler, v. a. et n. szél-
 mutatót szétbontani.
 Pensant, e, a. gondolkozó;
 bien —, jó-érzelmű.
 Pensée, f. gondolkodás; 2.
 gondolat; 3. vélemény; 4.
 szándék, cél; 5. exercer
 son corps et sa —, *testét
 és lelkét gyakorolni*; ve-

Penta-'chiles

nir en —, *eszébe jutni*;
 arch. peint. vázlat; bot.
 háromszínű viola; couleur
 de —, *viola barna*.
 †Pensement, m. nyugtalan-
 kodás, aggodalom.
 †Penser, m. poét. gondolko-
 zás; gondolat.
 Penser, v. n. gondolkozni;
 être pensant, *gondolkozó
 lény*; bien —, mal —,
 jól, rosszul vélekedni; 2.
 okoskodni, vélekedni; itél-
 ni; megfontolni; 4. vi-
 gyázni; óvakodni; il se
 perdra s'il ne —e à lui,
*semmivé lesz, ha nem vi-
 gyáz magára*; 5. szándé-
 kozni; célozni; il —e à
 mal, *rosszban törí agyát*;
 6. hinni, vélekedni; 7. j'ai
 —é mourir, *majd meghal-
 tam*; un poutre pensa le-
 tuer, *egy gerenda majd
 agyonütötte*; II. v. a. gon-
 dolni; 2. képzelni, kigon-
 dolni; 3. hinni, itélni; on
 —e cela de lui, *azt hiszik
 felőle*; façon de —, *véleke-
 dés*; gondolkodás módja.
 Penseur, m. gondolkozó.
 Pensif, ve, a. gondolkodó.
 Pension, f. táplapénz; 2.
 táplaház; vous cherchez
 votre montre, elle est en
 —, *óráját keresi, zálogban
 van*; 3. nevelőintézet; 4.
 növendékek; 5. évpénz;
 nyugdíj; 6. arg. être en
 —, *börtönben lenni*.
 Pensionnaire, s. étbérlő; nö-
 vendék; 2. nyugdíjas.
 Pensionnat, m. v. pension
 (3.), —normal, v. école-
 normale.
 Pensionné, e, s. v. pension-
 naire (2).
 Pensionner, v. a. q. vkit
 nyugdíjazni.
 †Pensis, e, v. pensif.
 Pensivité, f. búskomorság;
 aggodalom.
 Pensum (pein-some), m. föl-
 adat (büntetésből).
 Penta-'chiles (pain-), m. pl.
 h. n. ötpatások; —corde,
 m. mus. öthúros hang-
 szer; —dactyle, m. icht.

Pentandre

Pépinière

Perces

ötújjas hal; 2. s. a. ötújjú; — decagone, m. géom. tizenötszög; — èdre, m. géom. ötalj, ötlap; — hexaèdre, s. a. crist. ötszögű hatalj; — glotte, a. ötnyelven irt; — gone, m. et a. m. géom. ötszög; — gyne, a. bot. ötanyás; — gynie, f. bot. ötanyáság; — mètre, a. poét. ötös (vers).

Pentandre (pain-), a. bot. ötkimes.

Penta'-passe (pain-), m. méc. ötgörgős csigasor; — pétalé, e, a. bot. ötlevelű; — pharmoque, m. méd. ötalkatrészű gyógyszer; — sperme, a. bot. ötmagu; — style, — stique, m. arch. ötoszlopu; litt. ötsoros költemény; — syllabe, a. et m. ötszótagu.

Pentatome (pain-), m. h. n. csimaz, poloska.

Pente (pan-), f. lejtő, lejtőség, ereszkedő; — douce, lankás hegyoldal; le terrain va en —, 'a talaj lejtős; 2. — des eaux, víz-esés; 3. — s du lit, ágy-párkányzat; arch. — de comble, tető lejtője; fabr. tabac mis à la —, fűlfűzött dohánylevelek.

Penté-costal, e, a. pünkösdi.

Pentecôte (pan-), f. lit. pünkösdi.

Pentenne, v. pantenne.

Penture (pan-), f. serr. sarkvas, sarkpánt.

Pénultième (-thième), s. a. gr. végelőtti-, véginnenső tag.

Pénurie, f. nyomor; abs. pénzszükség.

Pépasme, m. méd. érlelés, nedvek érlelése.

Pépastique, pepsique, a. méd. érlelő; remède —, érlelőszer; système —, emésztési rendszer.

Pépétiller, v. n. ragyogni.

Pépie, f. ois. píp; fam. elle n'a pas la —, jól perega nyelve.

Pépier, v. n. h. u. pipelni.

Pepin, m. bot. mag.

Pépinière, f. écon. növényiskola, tenyészde.

Pépinieriste, m. et a. m. jard. jardinier —, gyümölcskertész.

Pépité, m. minér. termés arany.

Péplis (-plice), péplion, péplide, pouplier de marais, m. bot. locsahúr.

Pépo, pépon, v. potiron.

Pepsie, f. méd. érlelés, tápnedvek érlelése.

Pepsis (-cice), m. ent. göröncsér-hernyász.

Pépyer, v. bégayer.

Pèque, v. pecque.

Péragation (-cion), f. astr. holdpálya.

Pérambulation (-cion), f. jur. h. d'Angl. erdőmérés.

Pérapetale, m. bot. levélhajlás.

Péraphylle, m. bot. kehelyhajlás.

Pérato'-scopie, f. myth. légtineményjósolás; — scopien, ne, s. légt. jós.

Perçage, m. mar. fúrás.

Percale, f. com. gyolcs.

Perçant, e, a. éles, hegyes; fig. froid —, átható, csipős hideg; cris —s, fülhasító kiáltás; yeux —s, éles szem.

Perce, f. luth. sípfúró; —s d'une flûte, furulya lyukai; 2. en —, adt. vin en —, csapolt bor.

Perce'-à-main, m. luth. kézi fúró; —beurre, m. vaj-szedő; —bois, m. ent. famoly, szű; —clou, m. mar. szegfúró; —crâne, v. perforatif.

Percée, f. percé, m. átvágat, átvágás (erdőben); fond. ereszt.

Perce'-feuille, v. oreille-de-lièvre; —forêt, m. fam. szenvedélyes vadász; —fournaise, m. fond. eresztő vas; —lettre, m. papírfúró.

Percement, m. átfúrás, átvágás.

Perce'-meule, m. coutel. kőfúró; —mousse, f. bot.

páprád; —muraille, v. pariétaire.

Percemure, m. corr. bőrvakarék.

Perce'-neige, f. bot. hóvirág; —oreille, f. ent. fülbogár, olla.

Percepier (-pié), m. bot. kötör.

Perce-pot, f. orn. közönséges foncor.

Percepteur, m. pénzszedő; —des impôts, adószedő.

Perceptibilité, f. did. beszedhetőség; 2. észrevehetőség; 3. érezhetőség; 4. láthatóság; 5. foghatékonyság.

Pereptible, a. beszedhető; észrevehető; érezhető; látható; fogható.

Perceptif, ve, a. faculté —ve, képzelő erő.

Perception, f. bevétel; beszédés; phil. érzelés, fölfogás.

Percer, v. a. átfúrni, áttörni, átlukasztani, átásni; ext. les os lui percent la peau, csupa csont és bőr; —du vin, bort csapolni; pop. il est bas —é, csehül van; mar. —un navire, ágyúlyukakat alkalmazni; 2. áthatni, behatni; il a été —é jusqu'aux os, bőrig ázott; 3. —une porte, ajtót törni; fig. —la foule, a tömegben keresztül törni; magának utat törni; 5. la lumière —e les ténèbres, a világosság eloszlatja a sötétséget; 6. v. n. kiütöközni, hibázni; fölfakadni; nyilvánulni; átlátni; ch. le cerf —e, a szarvas iramodik; 7. fölhatolni; 8. se —, v. r. magát keresztül szűrni.

Percerat, pescerat, m. icht. rája.

Percerette, f. p. u. ton. csapfúró.

Perce'-roche, f. h. n. kőfúrócsiga; —ronde, f. rúd-körző.

Perces, f. pl. luth. fuvola lyukai.

Perceur

Perceur, m. mar. *fűrő* (munkás); épíngl. *fokfűrő* (szerszám).
 Percevoir, v. a. *fölvenni*, *bevenni*; *beszedni*; phil. *észlelni*, *észlelni*, *fölfogni*.
 Perchant, m. ois. *csalárdár*.
 Perche, f. *rúd*; — d'une houblonnière, *komlóórúd*; fig. elle est com. une —, *olyan mint a komlóórúd*; arch. *keresztboltozat oszlopai*; arp. *mérőpózna*; ch. *tü-lők*; fauc. *madárpózna*; icht. *sügér*; it. *petite* — de rivière, *serinc*; it. — de rivière, *folyami sügér*; it. — de mer, *tengeri sügér*; ois. —s, *lépfa*.
 Perché, m. ch. *tírer les faisans au —, fácánokat ágakról lelőni*.
 Perchée, f. vign. *barázda*; 2. *csapat, falka*; 3. *madárhurok, csapda*.
 Percher, v. n. et se —, v. r. *elülni*; les poules perchent, *a tyúkok elülnek*; fig. il est touj. —é sur ses aïeux, *nagyra van öseivel*; 2. m. tan. *szárító állvány*.
 Perchette, f. agr. *fagyám*.
 Percheur, euse, a. h. n. *el-ülő*; 2. —euse, f. v. *far-louse*.
 Perchis, m. jard. *karókerítés*; 2. e. f. *tíz-tizenöt-éves fa*.
 Perchoir, m. écon. *kakas-ülő*; *rudacska* (kalitkában).
 †Perclose, à la —, adv. *vala-hára, végre*.
 Perclus, e, a. *béna, bénult, szélhüdt*; fig. pop. il a le cerveau —, *ostoba, tökkel ütött*.
 Pérenoptère, m. orn. *dögkeselyű*.
 Perçoir (-so-are), m. *fűrő*; expl. *váj-árr*; it. — à couronne, *karikafűrő*; tonn. *szádfűrő*.
 Percussion (-ku-cion), f. did. *csapás*; *csappantás*; *lökés*; arq. *fusil à —, csappantyús puska*; méd. —

*Percuter

de la poitrine, *mellkopogtatás*. [kopogtatni].
 *Percuter, v. a. *ütni*; 2. méd. *Perdable, a. elveszhető, elveszthető*.
 Perdant, m. *vesztes, vesztő-fél*; 2. —, e, a. *vesztő*.
 Perdeur, se. a. v. *perdable*.
 †Perdiablé, e, a. *örököngös*.
 Perdicion (-ci-), f. fam. *el-prédálás*; 2. *romlás, romlottság*; théo. *chemin de —, a bűn ösvénye*; mar. *être en —, a partra hányatás veszélyében lenni*.
 Perdre, v. a. *ir. veszteni*; *elveszteni*; — son argent, *pénzt elveszteni*; 2. — sa vie, *életét elveszteni*; c'est un homme perdu, *vége van*; p. vous ne perdrez rien pour attendre, *a mi halad, el nem marad*; 3. j'ai perdu l'envie d'y aller, *elmúlt a kedvem, hogy oda menjek*; ne perdez pas cet enfant de vue, *ne tévessze szem elől e gyermeket*; fig. — de vue qch., *vmiről lemondani*; 4. — le temps, *az időt vesztegetni*; heures perdues, *szabad idő*; 5. — son chemin, *eltéveszteni*; — la piste, *nyomot téveszteni*; — la file, *a sorból kijöni*; — le fil, *sodrából kijöni*; fig. il perd pied, *nem tudja mittevő legyen*; it. — la tête, *megzavarodni*; fam. c'est une tête perdue, *bo-gara van*; 6. abs. ce marchand perd sur ses étoffes, *e kereskedő károsodik cikkei mellett*; 7. *semmivé tenni*; *megbukatni*; 8. *megrontani, elcsábítani*; 9. *elrontani, károsítani*; *elpusztítani*; pays perdu, *puszta vidék*; tirer à coup perdu, *vaktában löni*; à corps perdu, *behunyt szemmel*; *homlok egyenest*; II. se —, v. r. *elveszni*; 2. *el-tévedni*; 3. le vaisseau s'est perdu, *a hajó törést szenvedett*; 4. il se perdit dans la foule, *eltűnt a tö-*

Péremptoriser

meg közt; 5. *eloszlani, el-párologni*; fig. fam. se — dans les nuages, *érthetle-nül beszélni*; je m'y perd, *eszem eláll*; 6. *magát sem-mivé tenni*; p. il joue à se —, *vesztének rohan*; peint. ces couleurs se perdent, *e színek összeolvadnak*.
 Perdreau, m. orn. *fogolyfiók*.
 Perdrian, m. *határkő*.
 Perdrier, perdrieur, m. *fo-golyvadász*.
 Perdrigon, m. jard. *vörös szilva*.
 Perdrix (-dri), f. orn. *fogoly*; —gris, *horjő*; —blanche, *hófajd*; —rouge, *császármadár*; pop. — de gas-cogne, *foghagyma*.
 Perdurable, a. *örökké tartó*; —ment, adv. *örökké*.
 Perdurer, v. n. *örökké tar-tani*.
 Perdu, v. *perdre*.
 Père, m. *atya, apa*; 2. *ős*; poét. le — du jour, *nap*; 3. *páter*; pop. bon jour —, *jó napot öreg*; it. un — douillet, *kényenc*; it. — la joie, *vig cimbora*; de — en fils, *adt. firól-fira, iva-dékről-ivadékra*.
 †Pérégrin (-grein), m. *ide-gen*; *vándor*.
 Pérégrination (-cion), f. *ván-dorlás*; *zarándoklás*.
 Pérégriner, v. n. *vándorolni, zarándokolni*.
 Pérégrinité, f. jur. *külföldi-ség*; 2. *idegen kifejezés (nyelvben)*.
 Pérégrino-manie, f. *utazási kórság*.
 Pérelle, f. minér. *kőkereg*.
 Péremption (pé-ramp-cion), f. jur. *elévülés, érvényte-lenülés*.
 Péremptoire (pé-ramp-toa-re), a. jur. *érvénytelenítő, semmitő*; 2. *döntő, ügy-döntő*; 3. m. pl. *cout. ügy-döntő határnapok*; —ment, adv. *eldöntőleg*; *ügydön-tőleg, végzetőleg*.
 Péremptoriser, v. n. com. *ügydöntő határnapot szab-ni*; fig. *meghosszabbítani*.

Pérenne

Péricilitant

Péri-toine

Pérenne, a. bot. *évelő*, *tar-tós*; fontaines —s; *ki-apadhatlan források*.
Pérennial, pérenniser, v. perpétuel, perpétuer.
Pérennité, f. *tartósság*.
Péréquation (-koua-cion), f. *teljes kiegyenlítés; egyenlő adófölosztás*.
Pérétérion, f. chir. *csavar-fűrő*.
Per fas et nefas (père-fasse et néfasse), adv. jur. *megengedett és tiltott módon; jogos és jogtalan úton*.
Perfectibilité, f. did. *tökélyetesíthetés; tökélyetessedhetés*.
Perfectible, a. *tökélyetesíthető, tökélyetessedhető*.
Perfection (-cion), f. *tökélyesség; 2. tökély, tulajdon; 3. en —, adt. tökéletesen; teljesen*.
Perfectionnement, m. *tökélyetessedés*.
†Perfectionnement, adv. v. perfection (3.).
Perfectionner, v. a. *tökéletesíteni, kiképezni; 2. se —, v. r. tökéletesedni, kép-ződni*.
Perfeuillé, v. perfolié.
Perfide, a. *hűtlen, hűségte-len; 2. hamis, álnok; —ment, adv. hűtlenül, ál-nokul*.
Perfidie, f. *hűtlenség, hűte-lenség; álnokság; árulás; becsstelenség*.
Perfolié, e, a. bot. *feuille —e, átal nőtt, gallérozó levél*.
Perforant, e, a. an. *átszegő*.
Perforateur, m. chir. *főveny-zűző*.
Perforatif, perforatoire, per-ce-crâne, m. chir. *agyfűrő, lékesz; 2. —, ive, a. átfűrő*.
Perforation, f. *átfűrás*.
Perforer, v. a. t. t. *átfúrni*.
Pergée, pergie, f. cout. *pénz-bírság marhakár miatt*.
Pergonite, pergonte, f. bot. *fehér rüker*.
Péri-adynie, f. méd. *gyo-morfájás; —anthe, m. bot. lepel; —blysie, f. méd.*

szemmeresztés; —bole, f. méd. küteg; arch. udvar-tér; —brosse, f. méd. szem-héjtályog; —carde, m. an. szívburok; —cardi-aire, a. an. ver =, szűpö-feteg; —cardite, f. méd. szívburoklob; —carpe, m. bot. magtok; —chondre, —condre, m. an. porchár-tya.
Péricilitant, e, a. *veszélyben forgó*.
Péricilitation, f. *veszélyben forgás*.
Périciliter, v. a. *veszélyben forogni*.
Péri-clymène, —ménon, m. bot. *bubos lonc; —condre, v. périchondre; —crâne, m. an. koponya-hártya, agyhártya*.
Périculosité, f. *veszélyesség*.
Périer, m. orn. *bubos pa-csirta*.
Péri-dion, m. bot. *hüvely; —dot, m. joail. aranykő; hamis smaragd; —drome, m. ant. oszlopfolyosó, csar-nok; —gée, m. et a. m. astr. földközeli; —gone, m. bot. lepel; —gyne, —gynique, a. bot. csésze-kelti; —hélie, m. astr. napközeli*.
Péril, m. *veszély; —de mort, életveszély*.
†Périller, v. periciliter.
Perilleusement, adv. *veszé-lyesen*.
Perilleux, se, a. *veszélyes, veszedelmes; kétes, kétsé-ges; fig. saut —, merészlet, merész tett*.
Périmet, v. n. jur. *érvényte-lenné lenni*.
Péri-mètre, m. géom. *kör-nyület*.
Périnéal, e, périnéen, ne, a. an. *lágycsatorna; al-gát...; hernie —e, algát-sérv*.
Période, f. astr. *forgás, kör-forgás; 2. chron. időszak, korszak; méd. — lunaire, hószám; 3. gr. mondat, tagos mondat; II. m. leg-magasbb fok; 2. időköz, idő; arith. szak, szakasz*.

Péri-odique, a. *időközi, idő-szaki; méd. fièvre —, vál-tóláz; litt. ouvrage —, folyóirat; gr. körmonda-tos; kerekded; =ment, adv. koronkint, korszaki-lag; körmondatilag; —diste, m. folyóirat szer-zője; —oste, m. an. csont-hártya; —ostite, f. méd. csont-hártyalob; —ostose, f. an. csont-hártya-dag; —pétie (-cie), f. p. u. hir-telen változás; litt. fordulat, kifejlődés; —phérie, f. géom. körület, körzet; —phrase, f. rhét. körül-írás; —phraser, v. n. körül-írni; —phrastique, a. kö-rülírat; —plogue, —ploga, m. bot. tekeres; —pneu-monie, f. méd. tüdőlob; —pneumonique, s. a. tüdő lobban szenvedő; —ptose, m. méd. válságos pilla-nat; —pyème, f. méd. genyfszék*.
Périr, v. n. *mulni, megszűn-ni; tout périr ici bas, min-den elmúlik e földön; 2. elveszni, életét veszteni (erőszakosan); il ne peut manquer de —, el kell vesznie; 3. rombadőlni; ösz-szeroskadni; fig. la liberté périr par la licence, a fék-telenség a szabadság sirja; 4. elmerülni, hajótörést szenvedni; 5. v. a. pop. megölni; il le périra, utóbb is megöli*.
Péri-sciens, m. pl. géo. *kör-árnyúak; —scopique, a. opt. körülmutató; —sper-me, m. bot. bélrejtő; —spermé, e, a. magtokos; —sporange, m. bot. mag-porháj*.
Périssable (péri-ça), a. *mu-landó, mulékony*.
Périssologie, f. rhét. *szóha-lom, szóár*.
Péri-stères, m. pl. orn. *ga-lambfélék; —style, m. arch. oszlopszat*.
Périté, péritie, v. *habile, ha-bilité*.
Péri-toine (-toan), m. an.

Perle

bélhártya, hashártya ;
—tonite, f. méd. bélhártya-
lob ; —trochon (-kon), m.
méc. emelő-gép.
Perle, f. h. n. gyöngy ; pêche
de —s, gyöngyhalászat ;
—s fausses, üveggyöngy,
viaszgyöngy ; mère de —,
gyöngyház ; impr. gyöngy-
betű ; manuf. —s, fűző
gyöngy ; fam. cela ne s'en-
file pas comme des —s,
nem lehet csak úgy fölfű-
ni ; c'est la — des femmes,
a nők disze.
Perlé, e, a. gyöngygyel di-
szított ; it. gyöngyalakú ;
bl. couronne —, gyöngyös
ágú korona ; cuis. bouillon
—, zsíros leves ; o:ge —,
árpadara.
Perler, v. a. gyöngyalakú
cukorkákkal körül rakni.
Perlette, f. gyöngyöcske.
Perlière, f. gnaphale perlé,
bot. kétlaki gyopár.
Perlimpinpin, v. poudre.
Perlite, f. minér. gyöngyle.
Perlueux, m. pl. arch. szur-
kosfenyő-fáklyák.
Perlucide, a. phys. nagyon
átlátszó.
*Perlustrer, v. a. átvizsgálni,
megvizsgálni.
Permanemment (-na-man),
adv. állandóan, folytono-
san, folyvást.
Permanence (-nan-ce), f. ál-
landóság, maradóság ; dipl.
folytonosság.
Permanent, e, (-man), a. ál-
landó, állandós, megma-
radó ; örökké tartó.
Perméabilité, f. did. áthat-
hatóság, átjárhatóság ; 2.
átlátszóság.
Perméable, a. phys. corps
—, áthatható ; átlátszó.
Permettable, a. megenged-
hető.
Permettre, v. a. ir. megen-
gedni ; 2. türni ; 3. j'irai
vous voir dès que mes af-
faire me le permettent,
meg fogom látogatni mi-
helyt ügyeim engedik ; s'il
m'est permis de parler
ainsi, ha szabad eként szó-

Permis

lanom ; 4. se —, v. r. ma-
gának megengedni ; bátor-
ságot venni.
Permis, m. engedélylevél.
Permission (-mi-cion), f. en-
gedély ; p. abuser de la —,
kilépni a hámfából ; 2.
avec votre —, engedelme-
vel ; expl. — écrite de faire
une fouille, társási enge-
dély.
Permissionnaire, m. milit.
szabadságos.
Permissionner, v. a. milit.
szabadságolni.
Permixture, f. vegyíték ; ve-
gyítés.
Permutabilité, f. did. elcse-
rélnéltség.
Permutable, a. gr. cserél-
hető.
Permutant, m. javadalom-
cserélő ; les deux —s, cse-
relő felek.
Permutation (-cion), f. java-
dalomcsere ; gr. betűcsere.
Permuter, v. a. javadalmat
cserélni ; gr. elcserélni, ki-
cserélni.
Permuter, v. troqueur.
Pernet, m. v. baronet ; p.
faire le —, urat játszani.
Pernette, f. faïenc. három-
szögletes edény.
Pernicieusement, adv. ártal-
masan, veszedelmesen.
Pernicieux, se, a. ártalmas,
káros, veszélyes ; méd. fi-
èvre —se, forróhő ; jard.
branche —se, fattyú-ág ;
langue —se, rágalmazó
nyelv.
Pernio, v. engelure.
†Pernocter, v. n. éjelenként
dözsölni.
Péroné, m. an. lábszár, szár-
csont.
Péronien, ne, a. an. láb-
szár . . . ; muscle —, láb-
szárizom.
Péronnelle (péro-), f. fam.
csacska nő.
Péroraison, f. rhét. végszó.
Pérorer, v. n. rögtönözve szó-
nokolni.
Péroureur, m. szóvivő, alkal-
mi szónok.
Pérou, m. fig. pop. kincs ; ce

Perplexité

n'est pas le —, ez nem nagy
kincs.
Perpeire (pèr-pèr), f. icht.
tarsony.
†Perpendiculaire, v. plomb.
Perpendiculaire, a. et f. füg-
gélyes, függőleges, merőle-
ges ; bot. racine —, törzs-
gyökér ; —ment, adv. füg-
gőleg, merőlegesen.
Perpendicularité, f. függé-
lyesség, függőleges irány.
Perpendicule, m. géom. füg-
gély, függvonal ; 2. v.
plomb.
Perpétration, (-cion), f. jur.
elkövetés ; véghezvitel, fo-
ganatosítás.
Perpétrer, v. a. jur. elkövet-
ni, véghez vinni, foganato-
sítani.
Perpètres, f. pl. cout. közsé-
gi jószág ; közlegelő ; kö-
zös jószág.
Perpétuation, f. did. örökké
való fennmaradás, elsza-
porítás, terjesztés ; szapo-
rodás, terjedés.
Perpétuel, le, a. örökös ; foly-
tonos, szünet nélküli ; je
suis dans un étonnement
— de sa conduite, nem
győzöm bámulni viselkedését ;
ériger un moment —,
örökös emléket állítani ; —le-
ment, adv. folytonosan,
örökösen, szünet nélkül.
Perpétuer, v. a. megörökíteni,
tenyészteni ; c'est la géné-
ration qui —e les espèces,
a nemzés örökíti meg a fa-
jokat ; 2. se —, v. r. szapo-
rodni, tenyészni, terjedni.
Perpétuité, f. örökké tartás,
folytonosság ; 2. à —, adv.
örökre, örökidőkre ; élet-
hossziglan.
Perpignage, m. mar. a bor-
dafák függélyes fölállí-
tása.
Perpigner, v. a. mar. — les
couples, a bordafákat füg-
gélyesen fölállítani.
Perplexe, a. hűledező, zava-
rodott ; habozó ; situation
—, bonyolódott helyzet.
Perplexité, f. zavarodás, ag-
godalmas habozás ; meg-

Perprendre

döbbenés, megütközés; ré-
mülés, megrettenés.
Perprendre, v. a. cout. kö-
zös vagyont bitorolni.
Perprinse, —prise, —prison
f. cout. bitorlás.
Perquisiteur (-kui-), m.
chanc. bizonyítvány, tanu-
sítvány, hitelesítvény.
Perquisiteur (-ki-zi-), m.
ad. nyomozó, kutató.
Perquisition (-ki-zi-), f. nyo-
mozás, kutatás; procès-
verbal de —, vizsgálati
jegyzőkönyv.
Perré, m. gyámfal.
Perreau, m. cir. melegítő
üst.
Perrelle, v. pérelle.
Perriche, v. perruche.
Perrier, m. ard. köfejtő, pa-
lafejtő.
Perrière (-pè-), f. kö-, pala-
bánya; fond. —, perrier,
törővas.
Perrique (pé-), m. orn. fiok
papagáj.
Perron (pé-), m. arch. elő-
csarnok.
Perroquet (pé-ro-kè-), m.
orn. papagáj, kajdács;
pop. de la soupe à —, bor-
ba mártott kenyér; it. c'est
un —, ostoba jecsegő; bot.
grain à —, vadsáfrány-
mag; icht. — de mer, éj-
szaki alka; it. — vert,
ajakhal; men. tábori szék.
Perrot, m. manuf. bélfonal.
Perroyer, v. n. követ törni.
Perruche (pé-), m. orn. zöld-
kajdács; it. nőstény papa-
gáj.
Perruque (pé-), f. alhaj,
vendég haj; — à bourse,
táskás paróka; tête à —,
paróka-láb; fig. önféjű
vén ember; 2. a. il faut qu'
il soie bien —, a mult szá-
zadból kell lennie.
Perruqué, e, a. parókázott.
Perruquier, m. parókacsi-
náló.
Pers, e, a. zöldes kék.
Perscrutateur, m. nyomozó,
kutató.
Perscrutation (-cion), f. ku-
tatás, nyomozás.

Perscruter

Perscruter, v. a. nyomozni,
kutatni.
Perse, f. com. cic.
Persécutant, e, a. tolakodó.
Persécuter, v. a. üldözni; 2.
tolakodni, alkalmatlan-
kodni; 3. sürgetni.
Persécuter, trice, s. üldöző;
2. c'est un fâcheux —, al-
kalmatlan tolakodó; 3. a. m.
il est animé d'un zèle —,
valóságos tolakodási buz-
góság lelkesíti.
Persécution (-cion), f. üldö-
zés; 2. tolakodás.
Persévérant, (-ra-man),
adv. állhatatosan, állan-
dóan.
Persévérance, f. állhatatos-
ság, kitartás; állandóság.
Persévérant, e, a. állhatatos,
kitartó, állandó.
Persévérer, v. n. megmarad-
ni, szilárdul maradni; 2.
abs. j'e persévère, megma-
radok mellette; 3. méd.
tartani; son mal persé-
vère, betegsége nem tágit.
Persicaire, f. bot. cikszár;
— âcre, cseplesz látonya.
Persicite, f. minér. barackkő.
Persicot, m. barackszesz
Persienne, f. men. ablak-
redőny.
Persiflage, m. gúnyolódás,
fulánkolás, csipdesés.
Persifler, v. a. gúnyosan di-
csérni, gúnyolni, bolonddá
tartani; 2. v. n. gúnyolód-
ni.
Persifleur, m. gúnyolódó,
gúnyos dicsérő.
Persil (per-si), m. jard. pet-
rezselyem; fig. grêler sur
le —, gyöngék ellenében
hatalmaskodni; bot. — de
bouc, tömjénes pimpinella;
— des fous, mérges adáz;
— des rochers, zizon; —
de marais, torzsika.
Persillade, f. cuis. du boeuf
à la —, marhahús petre-
zselyemmel.
Persillé, e, a. com. fromage
—, zöldfoltos sajt.
Persistance, f. tartósság; fig.
állhatatosság, szilárdság,
kitartás.

Perspective

Persistent, e, a. bot. tartós;
feuilles —es, tartós levelek.
Persister, v. n. megmaradni;
— à nier, konokul tagadni;
2. abs. je —e, megmara-
dok véleményem mellett.
Personnage (per-so-), m. sze-
mély, egyén, férfi; oh! le
plaisant —! oh! mily nevet-
séges ember; trancher du —,
nagyurat játszani; th. jel-
lem; szerep; tapisserie à
—s, ábrás szőnyeg.
Personnaliser (per-so-), v. n.
példálózni, célzásokat ten-
ni; 2. v. personnifier.
*Personnalisme, m. önzés; 2.
célzatosság, példálózás.
Personnalité (per-so-), f. did.
személyesség; 2. személyi-
ség; egyéniség; 3. önsze-
retet, önzés; 4. személyes-
kedés.
Personne (per-so-), f. egyén;
— de condition, úri egyén;
— libre, fesztelen egyén; 2.
alak, külső, egyéniség; 3.
théo. les trois —s divines,
aszent Háromság; 4. en —
en propre —, személyesen;
gr. személy; II. pron. sen-
ki; fam. il n'y a plus —
au logis, bogara van; 2.
valaki.
Personné, e, a. bot. corolle
—, szájbefogott pártá.
Personnel, m. személyiség;
2. személyes tulajdon, jel-
lem; milit. le — du soldat,
a katona külseje, minősé-
ge; adm. személyzet; II.
—, e, a. személyes; th. en-
trée —le, szabad bejárás;
2. önző; —lement, adv.
személyesen.
Personnification, f. szemé-
lyesítés.
Personnifier, v. a. személye-
síteni.
Perspectif, ve, a. peint. táv-
lati.
Perspective, f. opt. távcső,
látcső; 2. távtan; 3. peint.
távlát, távlátmány; — lini-
aire, vonali látirány; — à
vue d'oiseau, madártáv-
lat; 4. kilátás, messzelá-
fig. remény, kilátás.

Perspicace

Perspicace, a. éleselméjű.
 Perspicacité, f. éles elme.
 Perspicuité, f. érthetőség, világosság.
 Perspirable, a. méd. kigőzölhető.
 Perspiration, v. transpiration.
 Perstriction, f. chir. be-, összekötés.
 *Persuadable, a. rábirható, rábeszélhető.
 Persuadant, v. persuasif.
 Persuader, v. a. q. rábeszél-
 ni, meggyőzni; 2. — q. à
 qch., elhíttetni, rávenni; 3.
 se —, v. r. hinni, képzelni,
 je ne puis me —, nem kép-
 zelhetem magamnak.
 Persuasible, a. bebizonyítha-
 tó; 2, v. persuadable.
 Persuasif, ve, a. rábeszélő,
 meggyőző; 2. hízogó.
 Persuasion, f. rábeszélés; il
 a la — sur les lèvres, a
 rábeszélés szól ajakáról;
 2. meggyőződés.
 Perte, f. veszteség; it. kár,
 károsodás; 2. romlás, bu-
 kás; ext. — du Rhône, a
 Rhone folyó eltűnése;
 théo. — de l'ame, az örök
 üdvösség elvesztése; 3. —
 d'une bataille, vereség;
 — de temps, idővesztegetés;
 méd. — de sang, vérvesztés;
 4. à —, adt. veszteség-
 gel; à — de vue, beláthat-
 lan; fig. raisonner à —,
 ostobaságokat fecsegni; en
 pure —, adt. hiában, hasz-
 talanul.
 Pertérébrant, e, a. méd. mar-
 dosó.
 *Pertinace, a. konok, ma-
 kacs.
 Pertinacité, v. opiniâtreté,
 persévérance.
 Pertinemment (-na-man),
 adv. illően, illőleg, helye-
 sen.
 Pertinence, f. prat. illőség,
 helyesség.
 Pertinent, e, a. illő, helyes,
 találó, kellő.
 Pertise, f. ügyesség.
 Pertuaux, v. perluaux.
 Pertuis (per-tui), m. hydr.

†Pertuisage

zsilip; géo. hegyszoros;
 tengerszoros; — d'une di-
 gue, gátnyílás.
 †Pertuisage, m. cout. csap-
 pénz.
 †Pertuisane, f. arm. kelevéz.
 †Pertuisanier, m. mar. kele-
 vézes; 2. gályarab-őr.
 †Pertuisanon, m. kis kelevéz.
 †Pertuiser, v. a. kelevézzel
 ledőfni; bois —é de vers,
 szúttfa.
 Perturbateur, trice, s. béke-
 bontó, háborító, zavaró; 2.
 a. méd. médecine — trice. a
 betegség folyamát akadá-
 lyozó gyógyszer.
 Perturbation, f. did. lelki
 háborgás, elmenyugtalan-
 ság; astr. pályazavar.
 Perturber, v. a. nyugtala-
 nítani.
 Pérule, f. bot. bimbóhártya,
 rügyburok.
 Pérulé, e, a. bot. hártvás.
 Pervenche, f. bot. örökzöld;
 bercse; körtike.
 Pervers, e, a. romlott, meg-
 romlott; âme —, gonosz
 lélek; 2. m. istentelen;
 —ement, adv. gonoszul.
 Perversion, f. mor. romlott-
 ság; le luxe conduit à la
 — des mœurs, a fény-
 űzés erkölcsi romlást idéz
 elő; méd. megromlás, rot-
 hadás; it. megzavarás.
 Perversité, f. gonoszság,
 megátalkodottság; 2. er-
 kölcsi romlottság.
 Pervertir, v. a. megrontani,
 elcsábítani; — l'ordre des
 choses, fölforgatni; fig.
 elcsavarni; 2. se —, v. r.
 megromlani, elveszni.
 Pervertissable, a. elcsábít-
 ható.
 Pervertissement, m. rontás,
 csábítás.
 Pervertisseur, m. csábító,
 rontó.
 Pesage, m. mérlegelés; mér-
 legpénz, mázsabér.
 Pesamment (pza-man), adv.
 nehezen, nehezkésen; it.
 fig.
 Pesance, v. fâcherie.
 Pesant, e, a. nehéz; 2. ne-

Pesle-mesler

hezkés; fig. cet homme
 est —, ez ember unalmas;
 it. cet homme a le bras —,
 derekasan tud ütni; le
 boeuf a la marche —e, az
 ökörnek lassú lépése van;
 fig. esetlen, ügyefogyott;
 3. bajos, alkalmatlan, kel-
 letlen, nyomasztó; méd.
 avoir la tête —e, szédülés;
 4. teljes mértékű, teljes
 súlyú; 5. adt. készpénzben.
 Pesanteur, f. súly; — uni-
 verselle, súlyerő; it. köl-
 csönös vonz-erő; 2. il fut
 étourdi de la — du coup,
 a csapás ereje elszédíté; 3.
 baj, szorulás, nyomás; —
 d'estomac, gyomorhaj; —
 de tête, szédülés; fig. —
 d'esprit, nehéz fej; phys.
 — spécifique, fajsúly.
 Pésat, m. agr. szárított bor-
 sósász.
 Pèse-acide, f. phys. sav-mér-
 leg.
 Pesée, f. mérés, mérlegelés;
 2. méret; écon. apportez
 la — d'aujourd'hui, hozzá-
 tok el a mai méret szám-
 láját; épingl. nyomó súly;
 arch. nyomás súlya.
 Pèse-esprit, v. aéromètre;
 — lait, m. tejmérő; — li-
 queur, m. vízmérleg;
 —moût, v. oenomètre;
 —vent, v. barosanème;
 —sel, m. sómérő; — vin, v.
 oenomètre.
 Peser, v. a. mérni, mázsál-
 ni, mérlegelni; fig. meg-
 fontolni; 2. v. n. nyomni,
 súlyándk lenni; man. ce
 cheval pèse à la main, e
 ló kemény száju; cet hom-
 me pèse à la maine, ez
 ember nehéz fölfogású; cet
 homme me pèse sur le
 bras, ez ember terhemre
 van; cela lui pèse, ez ag-
 gasztja; gr. hangsúlyozni;
 méc. lenyomni; fig. kie-
 melni.
 Pesette, f. v. vesce; 2. pénz-
 mérleg.
 Peseur, m. mázsáló; mázsá-
 mester.
 Pesle-mesler (pè-le-mè-lé), v.

Pesogne

a. össze-vissza hányni, halomra hányni.
 Pesogne, f. vét. lábbetegség (juhoknál).
 Peson, — à contre poids, m. csapó mérleg, körtefont; — à ressort, szénamérleg.
 Pessaire, m. chir. méhtartó, méhkarika.
 Pesse, pèce, picée, m. bot. szurkos fenyű.
 Pesseau, v. paisseau.
 Pesselage, m. vign. karózás; cont. karóvágási jog.
 Pessimisme, m. roszelviség.
 Pessimiste, m. roszelvi.
 Pesson, v. paisson.
 Pessonnure, f. cham. bőrhuladék. [föladó.
 Pestard (pès-), m. árulkodó.
 Peste, f. méd. dögvész; ext. járvány; fig. c'est une —, erkölcsrontó ember; p. il dit — et rage de moi, kigyót békát kiált reám; 2. a. il est un peu —, tele van hamissággal; 3. —, la — de, pokolba . . .; 4. —! i. teringgettét.
 Pester, v. a. fam. szidalmazni, dörögni, káromkodni; p. il —e entre cuir et chair, suba alatt mutat füget.
 †Pesterie, v. emportement.
 Pestifère, a. did. dögleletes; air —, dögleletes levegő.
 Pestiféré, e, a. dögvészes; 2. m. dögmóros.
 Pestiférer, v. a. dögleletesé tenni, megdöglezteni.
 Pestilence (-lan-), f. dögvész; fig. écr. être assis dans la chaire de —, tévtanokat hirdetni. [letes.
 Pestilent, e, (-lan), a. dögle.
 Pestilential, le (-ciel), a. dögvészes, dögmóros.
 †Pestilentieux, se, a. v. pestilential.
 Pet (pè), m. fing; faire un —, fingani; bot. — d'âne, tarka bogács; cuis. felfűvott kása; p. chanter à l'âne, il vous fera des —s, jótétért jót ne várj; mod. — en l'aire, háló zubbonyka; it. —, piperkőc; arg. botrány.

Pétacule

Pétacule, f. búvereklye.
 Pétaire, m. h. n. tárka sikló.
 Pétaie, m. bot. szírom.
 Pétaie, e, a. bot. szirmos.
 Pétaiforme, a. bot. szíromképi.
 Pétaiocheire (-kère), m. ent. szemetes csimaz.
 Pétaio-pède, a. bot. rozmarin levelű; —somes, m. pl. icht. gadócfélék; —stome, m. h. n. bélféreg.
 Pétarade, f. pop. fingás; fam. il m'a répondu par une —, gúnyos hangon felelt; 2. iron. céltalan ágyúzás.
 Pétarasse, f. mar. kalapácsfejsze.
 Pétaid, m. artil. roncsa; art. béká; arg. segg; it. pofoncsapás; it. pisztoly.
 Pétaider, v. a. milit. roncsával jölvetni.
 Pétaidier, m. roncsás.
 Pétaise, m. ant. ernyős kalap; — ailé de Mercure, Merkur kalapja.
 Pétaiste, v. tussilage.
 Pétaud, v. cour (3.).
 Pétaudière, petaudière, f. fam. sa maison est un —, házában mindenki úr akar lenni.
 Pétaichial, e, a. méd. patécsos; fièvre — le, patécsaláz.
 Pétaichies, f. pl. méd. fekete himlő, patécs.
 Pét-en-l'air, v. pet (mod.)
 Pétenuche (-te-nu-), m. com. silány fátyolselyem.
 Pétaier, v. n. fingani; p. — plus haut que le cul, b. nagyozolni; fig. — dans la main, vkit cserben hagyni; bois qui pète dans le feu, a tűzben pattogó fa; p. la gueule du juge en pètera, majd a bíró fog határozni.
 Pétaerie, f. bot. hamvas szeder.
 Pétaier, se, s. fingó; p. on l'a chassé comme un —, csúfosan kilökték; arg. vádló.
 Pétaeuse, v. rosière.
 Pétaculaire (-thi-), a. méd. fièvre —, patécsos láz.

Pétitionnaire

Pétillage, m. com. kereskedelmi rendeletek.
 Pétillant, e, a. pattogó; gyöngyöző; 2. ragyogó, fénylő; sang —, pezsgő vér.
 Pétillement, pétillement, m. pattogás, stb.
 Pétiller, pétiller, v. n. ropogni, pattogni; le sang lui —e dans les veines, a vér pezseg ereiben; fam. il —e de . . .; ég a vágytól...; abs. ses yeux pétillent, szeme ragyog.
 Pétiolaire (-cio-), a. bot. csupka alakú. [szár.
 Pétirole (-cio-), f. bot. csupka.
 Pétiolé, e, (-cio-), a. bot. csupkás.
 Pétiolule (-cio-), m. bot. száracská, kocskánka.
 Petit, m. kicsiny; jelentéktelen ember; 2. adt. un —, keveset, szikrát; en —, kicsinyben; 3. à —, adt. lassankint; II. kölyök, fiók; fam. fiú.
 Petit-argent, m. fehér arany, platina; — barrage, m. com. csíkos vászon; — bois, m. men. keresztlécek; — chène, v. germandrée.
 Petit, e, a. kicsiny; porter de —s cheveux, rövid haját hordani; 2. csekély; gyöngy; —esprit, szőrszálhasogató; —génie, korlátolt elme; 3. nyomorult, nemtelen, pórias; 4. fig. csöndes, magányos, visszavonult; se faire —, magát megalázni.
 Petite-fille, f. v. fille; —oie, —olonne, f. com. vitorlavászon.
 Petitement, adv. kisszerűleg; szegényül.
 Petitesse, f. kicsinység; 2. csekélység; fig. — de coeur, gyávaság; — d'âme, aljasság; — d'esprit, szűkeblűség.
 Petit-fils, v. fils; fond, m. mar. hajógerinc; —gris, m. pellet. szörme.
 Pétition (-ti-ci-), kérvény.
 Pétitionnaire (-cion-), s. kérelmező, folyamodó.

Pétitionnement

Pétitionnement, (-cion-), m. *folyamodás*.
 Pétitionner (-cion-), v. n. *folyamodni*; 2. *követelni*.
 Petit-'lait, m. *savó*; —métier, m. *pát. apró ostya*; —millet, m. *kölesszem*; —neveu, m. *unokaöcs fia*; —e-nièce, f. *unoka öcs leánya*.
 Pétitoire, e, a. jur. *igénykereset*.
 Petit-'pied, m. *maréch. pataméreg*; —que, m. *impr. pontos vessző*.
 Petits-'enfants, m. *unokák*; —pieds, m. *écon. baromfi, apró marha*.
 Pétoffet, v. *fadaise*.
 Pétole, f. h. n. *gyűrűs kigyó*.
 Péton, m. dim. *lábacska*.
 Pétoncle, f. conch. *szüveny*; —velu, *buborécsiga*.
 Pétreau, v. *drageon*.
 Pétrél, oiseau de tempête, m. orn. *vészmadár, hojsza*.
 Pétreux, se, pétré, e, a. an. *szikla . . .*; os —, *sziklacsont*.
 Pétrifiant, e, a. *kövesítő*.
 Pétrification (-cion), f. *kövesülés*; 2. *kövület*.
 Pétrifier, v. a. *megkövíteni*; fig. il resta —é, *megkövülten állt*; 2. se —, v. r. *megkövülni*.
 Pétrin (-trein), m. *sütő teknő*; p. il est dans le —, *két tűz közzé szorult*.
 Pétrinal, v. *poitrinal*.
 Pétrir, v. a. *dagasztani*; fig. il est tout —i d'orgueil, *merő gőg*; âme —i de fange, *aljas lélek*.
 Pétrissage, pétrissement, m. *boul. dagasztás*.
 Pétrisseur, m. *dagasztó*.
 Pétrissoir, v. *pétrin*.
 Pétrole, m. minér. *kőolaj*.
 Pétro-'logie, f. h. n. *ásványtan*; —logique, a. *ásványtani*; —pharyngien, a. m. an. *muscle* =, *falcsontizom*; —silex, m. minér. *hegykova*; —rèsinite, *tü-lökkő*; —staphylin, m. an. *fogizom*.
 Pétulamment (-la-man-),

Pétulance

adv. *hevesen, heveskedve; pajkosan, pajzánul*.
 Pétulance, f. *hevesség; heveskedés*.
 Pétulant, e, a. *heves; szertelen; élénk; pajzán*.
 Pétun, m. bot. v. *nicotiane*; g. p. *preneur de —, nagy dohányos, nagy pipás*; bout de —, orn. *nyűvész*.
 Petuner, v. n. *fam. dohányozni, füstölni, pipázni*.
 Pétunie, f. bot. *csucsor*.
 Pétun-sé, pétunt-sé, pétuzé, m. f. minér. *porcellánkő*.
 Peu, adv. *manger —, keveset enni*; il est — aimable, *nem igen szeretetre méltó*; sous — de jours, *rövid idő múlva*; 2. m. *kevés, csekélység*; 3. se contenter de —, *kevéssel megelégedni*; homme de —, *jelentéktelen ember*; 4. — à —, adt. *lassankint, észrevétlenül*; dans —, *legközelebb*; 5. pour — que, conj. *ha csak kissé*; 6. si —, aussi —, trop —, *addig a meddig; oly kevés*; 7. un —, tant soit —, *egy kicsit, csak nagyon keveset, egy szikrát, egy csöppet*; it. *kissé*; 8. à — près, à — de choses près, *majd nem; körül belől*.
 Peucedane, peucedan, m. bot. *kénköves kocsord*.
 Peucedanine, f. chi. *kocsordany*.
 Peuplade, f. *gyarmat, népség*; faire une —, *gyarmatot telepíteni*; pêch. — d'un étang, *tóba helyezett ivadék*.
 Peuple, m. *nép*; 2. *népség, lakosság*; pór-nép; 2. *écon. halivadék*; jard. *hagymagumó*; II. a., air —, *pórias külső*.
 Peuplement, m. *écon. szaporítás*.
 Peuplier, v. a. *népesíteni*; 2. *szaporítani*; toutes les nations ne peuplent pas également, *nem minden nemzet szaporodik egyen-*

Pharaon

lően; 2. se —, v. r. *népesedni; szaporodni*.
 †Peuplérage, m. bot. *nyárfaliget, nyárfa-erdő*.
 Peuplier (-plié), m. bot. *nyárfa*; —blanc, *fehér nyárfa*; —noir, *fekete nyárfa*; —tremblant, *rezgenyár*; —baumier, *balzsamtermő nyárfa*.
 Peur, f. *félelem, ijedtség*; faire — à q., *vkít megijeszteni*; fam. il est mis à faire —, *olyan mint a madárijesztő* 2. j'ai — de vous incommoder, *attól tartok, hogy alkalmailan-kodom*; 3. de — que, conj. *nehogy, abbéli félelmében*.
 Peureux, se, a. *félénk*; 2. m. c'est un petit —, *nyúlfi*.
 Peut-être, adv. *talán*; 2. m. fam. il n'y pas de —, *ez nem szenved kétséget*.
 Pezize, f. bot. *szitalap*.
 Phacite, f. minér. *lencsekővecs*.
 Phaéton, m. *hintó*; fig. *fam. kocsis*; astr. *szekeres*; —iser, v. *hasardér*.
 Phagédène, f. méd. *maró kelés*.
 Phagédénique, a. méd. *maró*; eau —, *étető víz*.
 Phagre, v. *pagre*.
 Phalacrose, f. méd. *hajhul-lás*.
 Phalange, f. anc. *zárt sor, csatarend*; an. *újjperc*; bot. —, *phalangère, höllye*.
 Phalangiens, m. pl. h. n. *kaszáspók-, falangyafélék*.
 Phalangite, m. bot. *vetési aranyvirág*.
 Phalaris, m. bot. *polyvacsukk*.
 Phalarope, m. orn. *vízi gu-vat*.
 Phalène, f. h. n. *éjpille*; —de laitue, — *ureine, cája szindisz*.
 Phalénites, m. pl. h. n. *föld-mérők (éjlepék)*.
 Phallusie, f. h. n. *főcsege*.
 Pharamineux, v. *étonnáns, merveillieux*.
 Pharaon (-ra-on), m. *jeu*.

Phare

Phellandre

Phlox

fáró; h. n. pou de —, buvó bolha.
 Phare, m. világító tűz; 2. világító torony.
 Pharisaïque, a. éscr. képmutatói, színeskedői.
 Pharisaïsme, m. képmutatás, színeskedés.
 Pharisien, m. h. j. farizeus; fig. szenteskedő, képmutató.
 Pharmacet, m. ant. gyógy-szerész.
 Pharmaceutique, f. méd. gyógyszerészet; 2. a. gyógy-szerészeti.
 Pharmacié, f. v. pharmaceutique (f.); 2. gyógyszer-tár.
 Pharmacien, m. gyógyszer-vegyész; —lithe, f. minér. egérkő; —logie, f. gyógyszer-tan; —logique, a. gyógyszer-tani.
 Pharmacope, v. pharmacien.
 Pharmaco-'pée, f. gyógyszer-isme; it. gyógyszer-könyv; —pole, m. gyógyszer-árús; —posie, f. folya-dék gyógyszer; —thèque, f. gyógyszer-szelence.
 Pharyngé, e, pharyngien, ne, a. an. torok...; ar-tère —e, torok-űtér.
 Pharyngite, f. méd. torok-lob.
 Pharynga-'graphie, m. torok-leíró; —graphie, f. an. to-rokrajz; —logie, f. torok-tan; —lyse, f. torokszél-lődés; —rrhagie, f. torok-vérzés; —spasme, m. to-rokgörcs; —tome, f. chir. gégegerely; —tomie, f. an. gégemetszés; torok-boncolás.
 Pharynx (-reinkse), m. an. torok, gége, nyeldeklő.
 Phuse, f. astr. fényváltozat, változat; fig. változvány, változati fok.
 Phaséoloïde, m. bot. paszuly-félék.
 Phasme, m. h. n. sáska.
 Phasque, m. bot. zápagy.
 Phébus (-bu-ce), m. fig. szó-dagály.

Phellandre, v. ciguë (aqua-tique).
 Phello-drys (-drice), m. bot. dugaszcsér.
 Phénigme, m. méd. hólyag-huzó szer.
 Phénix (-ni-kse), m. astr. fé-niksz; fig. tűnemény.
 Phénoménal, e, a. tűnemény-szerű.
 Phénomène, m. did. légtűne-mény; 2. tñnet, jelenség; fam. csuda.
 Phénoméno-'graphie, f. tü-netrajz; —graphique, a. tünetrajzi; —logie, f. tü-nettan.
 Philadelphie, a. testvérbarát.
 Philantheurs, m. h. n. vi-rágvágyiak.
 Philan-'thrope, m. emberba-rát; —thropie, f. ember-szeretet; —thropique, a. emberbaráti; —thropique-ment, adv. emberbaráti-lag; —thopisme, m. em-berbarátság elve; —thro-pomane, m. tulzó ember-barát.
 Philargyrie, v. avarice.
 Philharmonique, m. mus. zenekedvelő; it. a. zeneked-velő.
 Philippique, f. fegybeszéd; fig. il a fait une — contre moi, hevesen kikelt elle-nem.
 Phillyrée, f. bot. sziklai szó-dokfa.
 Philo-'biosie, f. méd. élet-kedv; —calie, f. tisztaság-szeretet; —cryse, f. arany-vágy; —doxe, m. konok; —gynie, f. nőkórság; —lo-gie, f. did. nyelvészet; 2. bibliai nyelvbuvárlás; —logique, a. nyelvészeti; —logiquement, adv. nyel-vészetiileg; —logue, m. did. nyelvész; —loguer, v. n. nyelveket kutatni; *—mathie, f. tudvág, tudvágialom; —mathique, a. tudvágialmi; —mèle, f. poét. csalogány; —pher-me, s. a. fényimádó; —phanie, f. fényimádás; —sophaille, f. iron. böl-

csék céhe; —phailler, v. n. bölcsét játszani; —sophale a. pierre —, bölcsék köve; iron. il ne trouvera pas la pierre —, ez se fogja a puskaport föltalálni; —sophaste, —sophâtre, v. philosophiste; —sophe, s. a. bölcselő; 2. világi bölcs; écol. bölcsész; —sopher, v. n. bölcselkedni; 2. okos-kodni; 3. eszeskedni; —sopherie, v. philoso-phie; —sophesque, a. iron. tourbe —, bölcsék céhe; —sophie, f. bölcsészet; faire sa —, a bölcsészetet hallgatni; —sophique, a. bölcselmi, bölcsészeti; —sophiquement, adv. böl-cselmileg; cela est écrit —, ez alaposan van megírva; —sophiste, m. álbölcs *—technie, f. műszeretet.
 Philtre, m. h. anc. varázs ital; bájital; 2. v. filtre; méd. igen nagy felső ajak.
 Philtro-'mane, s. méd. sze-relemittas; —manie, f. szerelem düh.
 Phimosis (-zice), f. méd. spanyolgallér. [zds.
 Phlasme, phlase, f. chir. zú-Phlébo-'graphe, m. an. vér-érleíró; —graphie, f. vér-érrajz; —graphique, a. vér-érrajzi; —logie, vér-érisme, -tan; —rragie, —rhagie, f. méd. vér-ér-sérv; —tome, m. chir. érvágó; érboncoló; —tomie, f. chir. érvágás; 2. ér-boncolás; —tomiser, v. a. did. eret vágni; se faire —, eret vágatni (mágán); —tomiste, v. phlébotome.
 Phlegmagogue, etc., v. fleg-magogue, etc.
 Phlegmonoïde, v. flegmo-neux.
 Phlogistique, s. a. chi. tűz-anyag; 2. a. méd. gyulé-kony.
 Phlogo-pyre, f. méd. lobláz.
 Phlogose, f. méd. röphév.
 Phlox, flox, m. bot. láng-virág.

Phlysaclion

*Phrasier

Piaffeux

Phlysacion, m. méd. *égés-hólyag*.
Phocacées, f. pl. h. n. *fóka-félék*.
Phocas, v. phoque.
Phoenicure, m. *vörös fark*.
Pholade, f. h. n. *fűró csiga*.
Pholadier, m. ent. *fűróféreg*.
Phonation, f. *hangképzés*.
Phono-'camptique, a. *viszhangzó*; —graphie, f. *hangleírás*; —lithe, m. *minér. csengkő, kongla*; —logie, f. *hangtan*; —logique, a. *hangtani*; —mètre, m. *phys. hang mérő*; —métrie, f. *hangmérés*; —métrique, a. *hangmérési*.
Phoque, m. h. n. *fóka*.
Phosphate, m. chi. *vilsavas só*; —calcaire, *vilmészeg*; 2. a. *vilsavas*.
Phosphore, m. chi. *viló, vilány*.
Phosphoré, e, a. *viló tartalmú*.
Phosphorescence, f. chi. *vilódzás*.
Phosphorescent, e, a. chi. *vilódzó*.
Phosphoreux, se, a. chi. *acide —, vilsav*.
Phosphorique, a. chi. *vilós*; briquet —, *vilós gyújtószér*.
Photo-'gène, m. phys. *fényanyag*; —graphe, m. *fényíró, fényképelő*; —graphie, f. *fényírás; fényképelés*; —graphique, a. *fényírat*; image =, *fényírat*; —logie, f. phys. *fénytán*; —logique, a. *fénytani*; —mètre, m. phys. *fénymérő*; —métrie, f. phys. *fénymérés*; —métrique, a. *fénymérési*; —phobe, s. et a. *fénykerülő*; —phobie, f. méd. *fényviszony*.
Phoxe, f. an. *csúcsosfej*.
Phrase, f. *szójárás, szólásmód*; p. varier la —, *különfélekep élni*.
Phrasé'ologie, f. gr. *szójárás-tan*; —ologique, a. *szójárástani*.
Phraser, v. n. litt. *dagályos*

szójárásokat irni ; 2. *kāng-súlyozni*.

*Phrasier (-zié), phraseur, m. *szószátyár, szófaragó*.

Phrénésie, phrénétique, v. frénésie.

Phrénite, —nitis (-tice), f. méd. *ágyékhártya-lob*.

Phrèno-logie, f. phil. *koponyatan, koponyászat* ; —logique, a. *koponyatani* ; —logiste, m. *koponyász* ; it. *koponyászat hive* ; —pathie, f. *elmeháborodás*.

Phricasme, friciasie. f. méd. *lázborzongás*.

Phthiriase (fti-ri-a-ze), f. méd. v. *pédiculaire (maladie)* ; bot. *tetvesség*.

Phthiroctone (fti-), bot. *te-tűfű*.

Phthitophage (fti-), s. a. *te-tűevő*.

Phthisie (fti-zie), f. méd. *sorvadás, aszkór* ; —dorsale, *gerincagy-sorvadás* ; —laryngée, *gégecső-sorv*.

Phthisio-logie (fti-zi-), f. *sorvadástan* ; —logique, a. *sorvadástani* ; —pneumonie, f. *tüdővész*.

Phthisique, a. méd. *sorvadó, sorvadási*.

Phylactère, m. h. j. *emléklevél* ; 2. —s, *varázsjel, talizmán*.

Phyllitis (-tice), f. bot. *szarvasnyelű bordalap*.

Phyllo-'bie, m. ent. *levélbogár* ; —gène, a. bot. *levelen termő* ; —phage, a. h. n. *levélevő* ; —stomes, m. pl. ent. *kermes*.

Physale, m. icht. *halormós cet*.

Physaloïdes, m. pl. bot. *páponyafélék*.

Physconie, f. méd. *hasdag*.

Physicien, m. *természettanár, természettudós*.

*Physio-'crate, m. a *természeterőtan hive* ; —cratie, f. *természeterő* ; —gnomie (fi-zi-og-no-), f. *arcisme, arculattan* ; —gnomique, a. *arculattani* ; —gnomiste, v. *physionomiste* ; —gnosie, f. *természetisme* ;

—graphie, m. természet-
tudós; —graphie, f. ter-
mészetrajz; —graphique,
a. természetrajzi; —logie,
f. élettudomány; —logi-
que, a. élettudományi;
—logiste, m. élettudós;
—nomie, f. arculat, arc-
kifejezés; abs. cette femme
est belle, mais elle n'a
pas de =, e nő szép, de
arcának nincs kifejezése;
fig. chaque peuple a sa =,
minden népnek megvan a
maga jellege; —nomiste,
m. arcismész.

Physique, f. természettan;
2. m. alkat; testalkat; il
a un très beau —, igen
szép testalkata van; 5. a.
természeti, testi; érzéki;
6. természettani; —ment,
adv. testileg; természetta-
nilag.

Physo-'mètre, f. méd. méh-
dag; —psophie, f. légszesz-
robbanás; —spasme, m.
hasvízkórság.

Phyto-'bie, f. bot. növény-
élet; —biologie, f. növény-
élettan; —chimie, f. nö-
vényvegytan; —graphie,
f. növényrajz; —lithe, m.
minér. növénykő; —logie,
f. bot. növénytan; —logi-
que, a. növénytani; —lo-
giste, m. növényész, fü-
vész; —phoge, v. herbi-
vore.

Phytargie, f. bot. növényte-
nyésztés.

Piabucu, m. icht. ezüsthalló.

Piaculaire, v. expiatoire.

Piaffe, f. fam. nagyizolás, kér-
kedés, pompázás, fitogta-
tás.

Piaffement, m. man. hány-
kolódás, tombolás; agr.
dörgölés.

Piaffer, v. n. fam. pompás-
kodni, nagyizolni; man.
tombolni, hánykolódni;
délcegiül járni; agr. dör-
gölni.

Piaffeur, a. m. man. délceg-
járásu.

Piaffeux, se, a. pompáskodó,
nagyizoló, kérkedő.

Piailler

Piailler, v. n. fam. *rikácsolni, rikkanni, orditozni*; it. *lármázni*; cette femme —e continuellement, *e nő folyvást zsembel*.
 Piaillerie, f. *rikácsolás, kiabálás, lármázás*.
 Piailleur, se, s. *rikácsoló, kiabáló, rikkadó*.
 Pianelle, f. *lábbeli*.
 Pianepiane, v. piano.
 Pianiste, s. mus. *zongorász*; 2. méd. *bujasenyves*.
 Piano, adv. mus. *lassan, csöndesen*; 2. m. luth. —, —forte, *fortépiano, zongora*.
 Piarder, v. a. agr. *trágyát vegyíteni*.
 Piat, piot, m. ois. *fiók-szarka*.
 Piaulard, m. pop. *ordító, kiabáló*.
 Pialement, m. *pipelés*; 2. pop. *pityergés*.
 Piauler, v. n. *pipelni*; 2. pop. *pityeregni*.
 Piauteur, v. piaulard.
 Piaulir, m. *csicsérgés*.
 †Pibole, f. mus. *duda*.
 Piboule, f. bot. *fekete nyárfa*.
 Pic (pik), m. orn. *harkály*; —vert, *zsolna*; —bleuâtre, *magtörő holló*; 2. *csákány-kapa*; expl. *ásókapa*; 3. géo. *hegycsúcs*; jeu. faire —, *hatvanast csinálni*; 4. à —, adt. *függélyesen, egyenesen*.
 Pica, m. méd. *vágy, megkivánás (nehézkés nőnél)*.
 Picacule, m. orn. *szajkó*.
 Picadil, m. verr. *sárga vagy sötétzöld üveg*.
 Picarel, m. picarelle, f. sévéreau, m. icht. *vörösparás tengeri spár*.
 Picassure, f. faïenc. *ólom-foltok*.
 Pication (-cion), f. pharm. *szuroktapasz*.
 Picaveret, picavert, m. orn. *kenderice*.
 Picchion, v. échelette (orn.).
 Picciforme (pic-ci), a. szurok...; houille —, *szurokzén*.

Picéa

Picéa, v. pesse.
 Pichet, é, picher, m. *csücskös korsó*.
 Pichichy, m. icht. *fejes nagy-agyú hal*.
 Pichon, pichots, m. h. n. *tigrismacska*; pop. *babácska*.
 Picoler, m. serr. *zárhorog*.
 Picorée, f. milit. *portyázás, rablás*; ext. *gyümölcslopás*; fig. les abeilles vont à la —, *a méhek ellepik a virágokat*.
 Picorer, v. n. fam. *portyázni, rabolni*; fig. les abeilles vont —, *a méhek gyűjtenek*; 2. *rabolni, lopni (gondolatokat)*.
 Picoreur, m. milit. *portyázó, rabló*; fig. fam. v. *plagiaire*. [csipés].
 Picotage, m. méd. *nyílalás*.
 Picot, m. bûch. *tuskó*; 2. mod. *csúp*; carr. *csákánykalapács*; pêch. *szakháló*.
 Picote, v. variole.
 Picotement, m. méd. *nyílalás, csipés*.
 Picoter, v. a. *nyilalni, csipni*; 2. *csipkedni, megcsipkedni*; fig. pop. il est —é de petite vérole, *a himlő fõlszántotta*; brod. *csúpolni*; fig. il l'a —é toute la journée, *egész nap ingerelte*; 3. se —, v. r. *ingerkedni*.
 Picoterie, f. fam. *ingerkedés, kötekedés*; 2. *civódás, zsörtösködés*.
 Picotin, m. écon. *mérce*; ce cheval mange deux —s d'avoine par jour, *e ló két mérce zabot eszik meg naponkint*.
 Picride, f. bot. *földepe*; —épervière, *ékes magvárótt*.
 Pie, f. orn. *szarka*; p. il donne à manger à la —, *zsebre rakja nyereségét*; II. a. v. oeuvre (2.); 2. man. —, cheval —, *szepe v. légyszürke ló*; h. n. pigeon —, *babos galamb*.
 †Piéça, de —, adv. *régen, régóta*.

Pied

Pièce, f. *darab*; tomber par —s, *elhullani*; fam. c'est une — de chair, *valóságos hústömeg*; fig. mettre q. en —s, *vkít rágalmazni*; écon. *lakosztály*; toute d'une —, *egy darabból*; fig. il a dormi cette nuit toute d'une —, *félbeszakítás nélkül aludt*; it. elle est toute d'une —, *feszés*; it. il est toute d'une —, *önfejjü*; fond. —s, *fűró hulladék*; hydr. *vízcső*; II. *falt*; mod. *ellenző*; 2. — de drap, *darab posztó*; — de vin, *hordó bor*; 3. — d'orfèvrerie, *ötvösmunka*; — de charpente, *ácsmunka*; 4. *szoba*; travailler à la —, *darabszámra dolgozni*; III. *mű, munka*; — de théâtre, —, *színdarab*; fig. *csíny*; prat. *okirat*; IV. *pénzdarab*; p. donner à q. la monnaie de sa —, *tromfot tromffal ütni*; éch. *sakkábra*.
 Piécer, v. a. cord. *foltozni*.
 Piécette, f. méd. *májlob*.
 Pied (pié), m. an. *láb*; aller à —, *gyalog járni*; tendre le —, *gáncsot vetni*; cuis. petits —s, *szárnyas vadak*; pop. aller ou le roi va à —, *szükségét végezni*; it. marcher sur le — à q., *vkivel civakodást kezdeni*; it. mettre le — dans la vigne du seigneur, *magát leinni*; h. n. *pata*; köröm; ch. *csapa, nyom*; 2. fig. aller de son — gaillard, *az apostolok lovain járni*; haut le —, *könnyelmű*; croire tenir Dieu par les —s, *túlságosan örvendeni*; être sur le bon — avec q., *vkivel barátságban élni*; 3. mettre sur —, *fölállítani, szervezni*; mettre sous les —s, *megvetni*; mettre en —, *fölsegíteni*; bon —, *bon oeil, vigyázatok*; 4. fig. vous êtes encore sur vos —s, *még szabad választása van*; perdre —, *talajt veszteni*; pop. un —

Piédestal

plat, közönséges ember; 5. alj; — d'oeillet, szegfű-tő; charp. — cornier, sarokpalló; 6. — d'un lit, ágylába; — d'une balance, mérlegvilla; — de cire, viaszsalak; 7. láb mérték; fam. il a eu un — de nez, fricskát kapott; poét. versláb; p. si vous lui donnez un — il prendra quatre, kinek újját kapja, annak karját is kéri; 8. sur le —, adt. ... kint; szerint; sur ce — là, ez esetben; 9. à —, adt. gyalog; — à —, adt. lassankint; 10. t. t. — à-terre, szállóhely, alkalmi szállás; — d'Alexandre, bot. fogasír; d'alouette, szarkaláb; — bot, v. bot; — de chat, piros tixszem; méc. — de chèvre, feszítőrúd; bot. baktopp; — de coq, bot. szironták; — d'étable, forg. ülő töke; — droit, arch. falgyám; — de griffon, bot. béka boggyó takta; — de lièvre, bot. herehura; — de lion, bot. oroszántalp; — de lit, bot. pereszlen; — de mouche, call. v. patte de mouche; impr. idézőjel; — d'oiseau, bot. körbecő; — d'ours, bot. medvelábfű; — de pigeon, bot. galambgerely; — de poule, bot. ehfű; — rouge, orn. gólic; — de veau, bot. kontyvirág.

Piédestal, m. arch. talapzat; oszlopszék.

Piedouche, m. arch. képláb, kép-al.

Piège, m. kelepce, tör; fig. il a donné dans le —, hálába került.

Pierraille, f. kövecs.

Pierre, m. St. —, szt. Péter; p. être hardi à nier com. un St. —, arcátlanul tagadni.

Pierre, f. kő; — fière, kemény kő; — franche, egészséges kő; — nette, faragott kő; II. — s d'attente, arch.

Piertée

fogazás; fig. — d'achoppement, botránykő; III. se battre à coup de —, kavicsokkal dobálózni; pop. jeter la — et cacher le bras, titokban ártani vkinek; la — en est jetée, a kocka fordult; IV. — acide, minér. timkő; — d'aérolites, lebkő, égkő; V. — précieuse, abs. — s, drágakő.

Piertée (pié-), f. hydr. kőcsatorna.

Pierreries (pièr-ries), f. pl. drágakövek; ékszer.

Pierrette (pié-), f. dim. kövecske; 2. h. n. nőstény veréb.

Pierreux, se (pié-), a. köves; 2. s. méd. fővenyőbeteg.

Pierrier (pié-rié), m. kőmozár.

Pierrière (pié-), f. fort. kőrakás.

Pierrot (pié-), m. bohóc; 2. v. moineau.

†Piétaille, v. piéton.

Piété, f. jámborság, áhitatosság, vallásosság; 2. gyermeki szeretet; 3. kegyelet.

Piéter, v. n. jeu. lábát a kijelölt helyre tenni (tekészéssel); 2. v. a. q. à qch., vkit vmire előkészíteni; bizgatni; 3. se —, v. r. ellentállni.

Piétinage, m. taposás.

Piétinement, m. dobogás, topogás, doborgás.

Piétiner, v. n. fam. dobroggni; evickélni, vergődni; 2. v. a. taposni.

Piétisme, m. relig. szenteskedés, kegyeszínlelés; 2. h. eccl. kegyesség, áhitatosság.

Piétiste, m. h. eccl. áhitatoskodó, kegyeskedő; fam. szenteskedő.

Piéton, ne, s. gyalogló; adm. gyalogposta; milit. v. fantassin.

Piétonner, v. n. gyalogolni.

Piètre, a. fam. rossz, hitvány, silány; — ment, adv. silányul stb.

Pignoratif

Piètrerie, f. pop. hitványság; kimustrált áru.

Piétrir, v. n. lágyulni.

Piette, f. orn. fekete fejű buvár.

Pieu, m. karó, cövek; arg. ágy.

Pieusement, adv. áhitatosan, vallásosan; 2. croire — qch., vmit vakonta elhinni.

Pieuvre, m. óriás habarc (csupán Hugo Viktor használja a «Travailleurs de mer» című regényében); fig. tévedt nő.

Pieux, se, a. áhitatos, vallásos, istenfélő; 2. jámbor, gyöngéd; ext. de — ses largesses, kegyes adományok; iron. — se croyance, vakhit.

Piezates, m. pl. ent. hártyás röpüek.

Piffre, sse, s. nagyétű, zabáló; 2. hasók, pohók.

Piffrer, se —, v. empiffrer.

Pigache, f. ch. vadkan nyom.

Pigachie, f. ch. vadkan vadászat.

Pigamon, m. rue des prés, fausse rhubarbe, f. bot. virnanc.

Pigeon, m. h. n. galamb; — privé, szelid-galamb; — messenger, posta-galamb; p. c'est un —, oktondi; it. balek.

Pigeonne, f. fam. galambom, galambocskám.

Pigeonneau (pi-jo-nó), m. fiokgalamb; fig. balek.

Pigeonner (pi-jo-), v. n. maç. gipszelni.

Pigeonnier (pi-jo), m. galambduc; 2. galambkedvelő.

Pigment, m. an. festékanyag.

Pignaresse, f. gerebenző.

Pignocher (pi-nio-), v. n. fam. rágódni.

Pignon, m. maç. tűzfal; pop. il a — sur rue, saját háza van; — d'Inde, szelid fenyőfa; méc. hajtókerék.

Pignoratif, ve (pigne-no), a.

Pignorer

jur. contrat —, zálogkö-
tés.
Pignorer (pigue-no), v. n.
jur. elzálogosítani.
Pigrièche, v. grièche.
Pilage, m. zúzás, törés.
Pilastre, m. arch. falgyám,
laposzlop, faltámasz.
Pile, f. rakás, halom; hydr.
hidoszlop, hidláb; phys.
— galvanique, galvánosz-
lop; 2. zúzóteknő; fig.
mettre q. à la — au ver-
jus, valakit rágalmazni;
écon. olajos teknő; pêch.
horogzsineg; pop. il n'a ni
croix ni —, egy jillérje
sincs; jeu. croix ou —?
fej vagy írás?
Pilée, f. drap. kallózás, vá-
nyolás.
Piléole, f. bot. magtokbu-
rok.
Piler, v. a. zúzni, törni; fig.
pop. il ne fait que —,
egész nap eszik.
Pilerie, m. sucr. zuzóda.
Pilette, f. tőzegrakás.
Pileur, m. t. t. zúzó, törő;
expl. — de minerai d'es-
sai, kémletörő; fig. pop.
faló, zabáló.
Pilier, m. maç. gyámfal;
— butant, gyámoszlop;
jur. autr. pelengér; man.
rekeszrúd; fig. se frouer
au —, mások hibáit utá-
nozni; pop. c'est un — de
cabaret, korcsmahős.
Pili-fère, a. h. n. szőrös;
— forme, a. an. hajdad.
Pillage, m. fosztogatás, du-
lás, rablás; fig. tout y est
au —, minden összevissza
van hányva.
Pillard, e, a. fam. rabló,
duló, fosztogató; ch. chien
—, harapós eb; 2. m. c'est
un grand —, nagy rabló;
nagy zivány.
Piller (pi-lié), v. a. foszto-
gatni, zsákmányolni, ra-
bolni; ce chien — e tous
les passants, e kutya min-
denkit megharap; 2. se —,
v. réo. egymást sérteget-
ni; pop. egymás hajába
kapni.

Pillerie

Pillerie, f. fam. rablás, zak-
latás.
Pilleur (pi-lien), m. rabló,
zsákmányoló, fosztogató;
fig. orvívó, kiívó.
†Piloter (pi-lío), v. a. itt-ott
fosztogatni, kicsinyben ra-
bolni.
Piloir, m. tan. kölyű.
Pilon, m. mozsártörő; expl.
— de bocard, zúznyíl;
mar. alacsony, de mere-
dek part: pap. tan. v. pi-
loir.
Pilonage, m. did. zúzás, tö-
rés; — du verre, ögnye
keverés.
Pilonner, v. a. — le verre,
az üvegnyét keverni.
†Pilor, m. jur. pergőkalit;
szégyenház; it. pelengér;
h. n. pézsmavidra.
Pilorier, v. a. un filou, szé-
gyenházba zárni; pelen-
gére állítani; it. fig.
Piloriment, m. pelengérre
állítás.
Piloselle, oreille de rat, bot.
egérfül holgyomál.
Pilot, m. arch. v. pilotis;
org. szellentű; sal. só-
rakás.
Pilotage, m. arch. cölöpözés,
becölöpözés; 2. cölöpzet;
bois de —, cölöpfa; mar.
kalauzolás; kormányzás;
it. kalauz-díj.
Pilote, m. kormányos; maître
—, főkormányos; 2. hajó-
halauz, révkalauz; icht.
ragadó gályagáncs.
Piloter, v. a. arch. cölöpözi-
ni, becölöpözni; mar. ka-
lauzolni; 2. *fig. vezetől
szolgálni.
Pilotin, m. mar. kormányos
tanonc.
Pilotis, m. arch. cölöp; bâ-
tir sur —, cölöpzetre épí-
teni; fig. —, ügyeit ala-
posan rendezni.
Pilulaire, m. bot. sárgolyó;
ent. tavaszi cserebűly; 2.
a. labdacsdad.
Pilule, f. méd. labdacs; p.
faire avaler la — à q, vki-
vel keserű falatot nye-
letni.

Pincé

Pilulier, m. pharm. labdacs-
csésze; 2. labdacsgép.
Pimart jaune, m. orn. sárga
rigó.
Pimbèche, f. fam. csicsós,
csicsomázott.
Pimeliaires, f. pl. ent. sza-
lonnabogár félek.
Pimélie, f. ent. szalonnabo-
gár.
Piment (-man), m. bot. szeg-
fűbors; it. tüdőfű; it.
molyfű.
Pimentade, m. cuis. bors-
leves.
Pimpant, e, a. fam. csinos,
ékes, kackiás; faire le —,
nyalkáskodni.
Pimperonée, f. fam. csicsós;
c'est une vraie —, cifra-
kata.
Pimprelocher, v. a. fam. ha-
ját nevetségesen fölcif-
rázni.
Pimprenelle, f. bot. pimpi-
nella.
Pin (pein), m. bot. fenyő,
lúcfenyő; pomme de —,
fenyőtoboz.
Pinacle, m. arch. orom, pár-
tázat; fig. mettre q. sur
le —, vkit az egekig ma-
gasztalni.
Pinacothèque, f. képtár.
Pinaie (pi-né), f. bot. feny-
ves.
Pinasse (pi-na); f. mar.
sajka.
Pinastre, m. bot. közönséges
fenyű.
Pinçage, m. agr. metszés,
fattyu hajtások lecsipde-
sése.
Pince (pein-ce), f. pata éle;
2. csűrök; 3. rakott ránc;
dent. vakarókés; chir.
csípfogó; drap. v. épin-
cette; expl. feszítő rúd;
4. csipővas; pop. craindre
la —, az elfogatástól félni;
auner à —, szűken mérni;
5. ent. fülbemászó; maç.
emelő rud.
Pince-sans-rire, m. fam.
alamuszi, sunya.
Pincé, e, a. negélyezett, tet-
tetett, mesterkél; 2. mus.
pengetve.

Pinceau

Pinceau (pein-cô), peint. *ecset*; fig. *il a un beau —, szép modora van a festésben*; dor. — à mouiller, *nedvesítő pemet*; phys. —optique, *fénykúp*.
Pinceautage, m. *javítgatás*.
Pinceauter, v. a. manuf. *ecsettel javítani*.
Pincée, f. *csipet*; une de — *tabac, egy szippantat burnót*; je n'en veux qu'une petite —, *csak egy kis csipetet kérek*.
Pince-maille, m. fam. *zsugori, fukar*.
Pincement, m. jard. (*fattyú hajtások*) *csipdesés (e), lecsipdesés*.
Pincer, v. a. *csipni, megcsipkedni*; it. *lecsipni, lecsipkedni*; 2. *megragadni*; q. *vole mes fruits je le pincerai, vki lopja gyümölcsömet, de megcsipem*; fig. *être —é, lakolni*; 3. *le froid —e, a hideg mardos*; mus. *pengetni*; fig. fam. *élcelni, csipkedni*; c'est un —e-sans-rire, *alamuszi ember*; jard. *lecsipdesni*.
Pincette, f. *csipő, fogó*; baisez-moi, à la —, *adjon csipő-csókot (az arc két oldalát megcsipve csókolni)*; chir. *csipesz*.
Pincetter, v. a. *csipő-fogóval kitépni*.
Pinceur, se, s. fam. *csipkedő*.
Pinche, f. h. n. *sövényes tömkar, oroszlán majom*.
Pinchebeck, m. minér. *réz-arany*.
Pinçon, m. *csipés, kék folt*; orn. v. pinson.
Pinçure, m. drap. *töret, türet*.
Pinéal, e, a. an. *toboz...*; glande —e, *toboz-mirigy*.
Pinède, m. e, f. *fenyű-cserje*.
Pinetier (pi-né-thié), m. e. f. v. pinède; 2. *fenyű-erdő*.
Pingouin, m. orn. *magelláni mankóc*; — *huppé, bóbitás röptelen*.
Pingre, m. *zsugori; kiállhatlan szőrszálhasogató*; 2.

Pingue

ocsmány külsejű ember; 3. a. *gonosz; arcátlan*.
Pingue, v. pinque.
Pinier, m. bot. *fenyűmon-dula*; it. *szelid fenyőfa*.
Pinine, f. chi. *fenyűmészga*.
Pinique, a. chi. *acide —, fenyvedéksav*.
Pinque, m. mar. *három földelű sajka*.
Pinson, m. orn. *pintyőke*; — commun, *árva pinty*; — des Ardennes, *fenyő-pinty*; — des neiges, *hó-pinty*; —royal, *vasorru magnyító*.
Pinsonnée, f. ois. *éjjeli pintyfogás*.
Pinsonnière, f. orn. *cinege*.
Pinsoteuse, f. manuf. *cicfeszítő nő*.
Pintade, poule de Numidie, f. orn. *gyöngytyúk*.
Pintadeau, m. orn. *fiók gyöngytyúk*.
Pintage, m. *mértékszerintezés jog*.
Pintail, m. h. n. *tengeri fél-szeg uszó*.
†Pinte (pein-te), f. *kanta (mérték Franciaországban, körülbelül 3.5 liter)*; 2. *tírer —, csapolni; payer —, vki helyett fizetni; pop. mettre — sur chopine, le-inni magát*.
Pinter, v. n. pop. *dorbézolni*.
Pintereau, m. fam. *mázoló*.
Piochage, m. agr. *kapálás*; it. *kapásdij*.
Pioche, f. agr. *kapa; kétágú kapa; kővágó csákány*.
Piocher, f. agr. *kapálni*; fig. fam. *szorgalmasan dolgozni*; pop. — q., *vkit jól megdöngetni*.
Piochu, m. orn. *közönséges fakúsz*.
Piocheur, se, s. agr. *kapás*; fig. fam. *szorgalmas munkás*.
Piochon, m. charp. *ácsfejsze*; agr. v. pioche; pèch. *há-lókaró*.
Pioler, v. *piauler*.
Pion, m. ech. *paraszt*; pop. c'est un pauvre —, *szegény ördög*; 2. †*gyalogkatona*;

Pique

3. *oskolafelügyelő*; 4. *kari-ka (ostábla-játékban)*.
Pionner (pio-), v. a. ech. *parasztot elütni*.
Pionnier (pio-nié), m. *utász, árkász*.
Piot, m. pop. *bor*; il aime le —, *szeret poharazni*.
Pioulque, m. *szivattyú*.
Pipable, a. *megcsalható*.
Pipage, m. cout. *csapadó*.
Pipe, f. *nagyhordó (15 hectoliter)*; 2. *pipa*; — d'écume de mer, *tajtékpipa*.
Pipeau, m. poét. *pásztor-síp*; 3. ois. *nádsíp; csal-síp*; it. *lépvessző*; fig. *fo-gas, fortély*.
Pipée, f. ch. *madárfogás csalsíppal*; fig. *prendre q. à la —, vkit törbe keríteni*.
Piper, v. a. ois. *csalogatni (sípval)*; fig. *játékban csalni*.
Piperesse, f. et a. f. *csalónő*.
Piperie, f. pop. *csalás*; il y a de la —, *kutya van a kertben*.
Piperin, m. chi. *borsadék*.
Pipéritées, f. bot. *borsfélék*.
Pipéritis (-tice), m. bot. *bors*.
Pipet, m. orn. *légykapó zsaroly*.
Pipette, f. *pipácska*.
Pipeur, m. *madarász*; 2. *hamis játékos*; pop. c'est un grand —, *nagy kozák*; it. — pieffé, *kitanult gazember*.
Pipi, f. orn. *bübos pacsirta*; pop. *faire —, pisálni*.
Pipiment, m. *csicsergés*.
Pipier, v. n. h. n. *csiripolni*.
Pipoir, m. meun. *ékszorityú*; 2. ois. *csalsíp*.
Pipoté, a. m. *cicomázott*.
Pipot, m. *mézes hordó*.
Piptonichie, f. méd. *köröm-hullás*.
Piquant, m. bot. *tüske*; fig. *érdekesség*; 2. —, e. a. *szúrós, hegyes, tüskés*; vin —, *csípős bor*; sauce —e, *ízletes, fűszeres mártás*; fig. *mardosó*; it. *élces*; c'est une femme —e, *érdekes nő*.
Pique, f. milit. *dzsida*; fig. *vous en êtes à cent —s,*

Piqué

távolról se találta el; mar. négociér à la longueur de la —, a parttól lőtávolnyira horgonyozni; 2. dzsidás; 3. fig. fam. harag; II. jeu. le roi de —, pik (zöld) király; p. voilà bien rentrer — de noires, illik mint bársony nyereg számára hátára.

Piqué, m. brod. tűzdeli öltés.

Pique-assiettes, m. tányérnyaló; —boeuf, m. agr. ökörhajcsár; 2. orn. marhavágó; —mine, m. expl. érczúzó; —mouche, m. orn. barátcinege; —nique, m. társasmulatság; offrir sa table pour un —, ha jöttök lesztek, ha hoztok esztek.

Piquer, v. a. szúrni; p. cet homme ne sent rien quand ou le —e, vastag az arcüre, mint a bocskor talpa; maréch. — un cheval, lovát megnyilazni; 2. marni; csípni; coutur. tűzdelni; cuis. spékelní; boul. farine —é, dohos liszt; charp. megvágni; écon. — une futaille, hordót megfúrni; man. sarkantyúzni, megsarkantyúzni; ép. — les papiers, a papírt megtűzni; fig. piquer des deux, nyakrafőre sietni; p. — les coffres, az előszobákban leskelődni; 2. ce fromage —e, e sajt csípős; — la curiosité, a kíváncsiságot fölébresztetni; fig. — q., vkit megsérteni; quelle mouche le —e? vajjon mi fúrja agyát? 3. se —, v. r. magát sértve érezni; it. se — de qch., vmiben büszkélkedni; il se —e d'être brave, büszke arra, hogy bátor; magát megszární.

Piqueron, m. sulyok; 2. tüske.

Piquet (-kè), m. jelölő cövek; —s d'une tente, sátorfák; fig. aller planter le — chez q., vkinél lete-

Piqueter

lepedni; mettre les chevaux aux —s, a lovakat kipányvázni: milit. tábori őr; őrszem; II. pikéjáték.

Piqueter, v. a. karózni.

Piquette, f. écon. lőre, csigér; it. fickó.

Piqueur, m. cuis. spékelní; arch. pallér, műlátó; ch. pecér; man. lovász; it. — de maquignon, idomár; 2. — de table, tányérnyaló; 3. cord. —, se, s. bőrvarró.

Piquier, m. milit. dzsidás.

Piqure (-kù-), f. szúrás; marás; csipés; maréch. nyilazás; 2. tűzdelés.

Pirabe, m. icht. repülő-herring.

Pira-pède, m. icht. repülő fecskehal.

Pirate, m. kalóz, tengeri rabló.

Pirater, v. n. kalózkodni.

Piraterie, f. kalózkodás, tengeri rablás; ext. zsarolás.

Piratique, a. kalóz...; vaisseau —, kalózhajó.

Pire, a. rosszabb; 2. legrosszabb; 3. m. legrosszabb; il aura du — dans cette affaire, vesztetni fog ez ügynél.

†Pirement, adv. rosszabbul.

Piriforme, a. körtéded.

Pirogue, f. vájt csónak.

Pirol, pirolle, f. bot. harmatos hegyéke.

Pirouette, f. malom; kerék; jouer à la —, malmosdit játszani; p. qui a de l'argent, a des —s, mindent meggyőz a pénz; dans. körforga; fam. il a payé ses créanciers par des —s, kopasz mentségekkel fizette ki hitelezőit; horl. körded inga.

Pirouetté, *pirouettement, m. dans. körforgás.

Pirouetter, v. n. dans. forogni, körforgást csinálni; fig. fam. on l'a fait — d'une rude manière, derekasan megkergették; it. il n'a fait que — pendant deux heures, két óra

Pisser

óta mindig egy tárgyról beszél.

Pis (pí), adv. rosszabbul; 2. m. legrosszabb; faire à q. du — qu'on peut, vkinék mindenképen a legrosszabbat akarni; 3. le — aller, legrosszabb eset; je serai votre —, legrosszabb esetben forduljon hozzám; 4. qui — est, adt. sőt mielőbb; 5. de mal en —, de — en —, adt. mindig rosszabbul; 6. tant —, annál rosszabb.

Pis, m. h. n. tölgy (állatok emlője); 2. temlő, cseca.

Pisang, m. com. paradicsomfüge.

Piscantine, v. piquette.

Piscatoire, a. halászati.

Piscine (pis-), f. écr. tó; ant. halastó; cath. öblögető víztartó (a sekrestyében); mósdotál (a törökknél).

Pisé, m. bât. tömött föld, vert föld; bâtir en —, v. piser.

Piser, v. n. vert földdel építeni; 2. földet döngölni.

Piseur, m. et a. m. bât. —, maçon —, fecskerakó (tömött földdel építő kömives).

Pisiforme, a. borsódad.

Pisolithe, f. minér. pisztácla.

Pison, m. maç. sulyok.

Pissasphalle (pi-çass-), m. minér. kővaj, kátrán.

Pissat (pi-ça), m. húgy, pis, pes; 2. ord. du — de cheval, lóhúgy.

Pisse-froid, m. fam. fagyos, érzéketlen ember; it. pop. nösztethetlen.

Pisséléon, m. szurok-olaj.

Pissement, m. méd. — de sang, vérhugyozás.

Pissenlit (pi-çan-li), m. bot. pitypang; salade de —, pitypang-saláta; 2. —, pisse-en-lit, pop. ágybapeselő.

Pisser (pi-cé), v. n. húgyozni, vizelni; pot à —, éjledény; pop. — contre le soleil, hiában fáradni; pêch.

Pisse-sang	Pitancerie	Place
faire — les harengs, a heringeket lecsöpögtetni; 2. v. a. — du sang tout clair, vért húgyozni.	dákban); aller à la —, ételmi szereket vásárolni.	Pivert, v. pic-vert.
Pisse-sang, v. fumeterre.	Pitancerie, f. jur. étellemezési hivatal (zárdákban).	Pivette, f. orn. gyepi csirke; 2. bot. első hajítás.
Pisseur, se, s. hugyozó; h. n. tüves csiga.	Pitancier, m. jur. konyhamester.	Pivite, v. vanneau.
Pissite (pi-ci), m. minér. szurokkő.	Pitaud, e, s. pop. iron. paraszt tuskó.	Pivoine (-voa-ne), m. orn. pirók, süvöltő; 2. —, pione, f. bot. bazsál, pünkösdi rózsza.
Pissoir (pi-çoir), m. húgyozda; 2. húgyedény.	Piteusement, adv. nyomorulttan, nyomoruságosan; crier —, ordítani.	Pivot, m. mec. csap; fig. c'est le — sur lequel se tourne toute l'affaire, ez az ügy sarkpontja; bot. törzsgyökér, szívgyökér; pot. járó báb.
Pissote, —tte, f. écon. folyásvályu.	Piteux, se, a. fam. inséges, nyomoru, siralmas; szomorú; il est dans un — état, száanalomra méltó állapotban van.	Pivotal, e, a. phil. sarkalatos.
Pissoter (pi-ço), v. n. hugyozgatni.	Pithèque, m. h. n. kézláb majom.	Pivotant, e, a. agr. bot. racines —es, függőleges szívgyökökerek.
Pissotière, f. vizelési zug; 2. iron. rossz szökőkút.	Pithorne, m. orn. fenyőpinty.	Pivote, f. orn. gyöngyvér.
Pistache, m. pisztác; —s sauvages, hályog-makk; —s de terre, földi mogyoró; conf. —s en surtout, cukrozott pisztác.	Pitiable (-thia-), a. szánandó.	Pivoter, v. n. bot. szívgyökéreresztetni; 2. csap körül forogni; faire — une machine, gépet megindítani, mozgásba hozni.
Pistachier m. bot. pisztácfa; de Chio, — lentistique, masztiksza.	Pitié (—thié), f. száanalom; avoir —, szánakozni; megszánni: c'est grand'— si ..., kár volna, ha ...; 2. il raisonne à faire —, nyomorulttan okoskodik; il chante à faire —, rosszul énekel; regarder q. en —, vkit lenézni; it. száanalmat érezni vki iránt; 3. lelencház.	Pivre, f. agr. burgonyabetegetség.
Piste, f. nyom, csapa; ext. suivre q. à la —, vkinek nyomát követni; man. lónyom.	Pitois, m. peint. borzecset (vigályításra).	Pizzicato (pite-ci), m. v. pincé.
Pister, v. a. nyomozni, nyomát követni (vkinek).	Piton, m. serr. gyűrűs csavar; géo. hegycsúcs; mar. csavarszeg.	Placabilité, f. did. engesztelhetőség.
Pistie (-thie), f. bot. deréce.	Pitoyable, a. szánakozó; 2. szánakozásra méltó; 3. nyomorult, rossz; autr. lieux —s, kórodák; —ment, adv. v. piteusement.	Placable, a. engesztelhető.
Pistil, m. bot. terme, nőce, anyaszál.	Pittoresque (pi-to-res-ke), a. festői; —ment, adv. festőileg.	Placage, m. men. rakmű; fig. fam. összeszedett, összehengésztett munka; maç. híg vakolat.
Pistolade, m. fam. pisztolylövés.	Pituitaire, a. an. nyálka...; membrane —, nyálkahártya; glande —, nyálkamirigy.	Placard, m. béllet; — feint, vak béllet; jur. falragasz; it. gúnyirat; impr. épreuve en —, hasábos kefelevonat.
Pistole, f. com. pisztól (aranypénz; 10 frank); p. il est coussu de —s, annyi a pénze, mint a polyva; 2. külön lakás börtönben; 3. arm. mordály.	Pituide f. méd. nyálka.	Placarder, v. a. hirdetményt kiragasztani; — q., vki ellen gúnyiratokat terjeszteni; fig. ils l'ont —é de toutes manière, derekasan megrostálták.
Pistoler, v. pistoletter.	Pituideux, se, a. méd. nyálkás; fièvre —se, nyálkázás.	Place, f. hely; je fus blessé à la main voici la —, kezemen sebesültem, itt a nyoma; se faire —, se faire faire —, magának helyet csinálni, — csináltatni; fam. cela n'est point tout-à-fait à sa —, ez nem épen illendő; II. hivatal, állás; il est hors des —, nincs hivatala; homme en —, ál-
Pistolet (-lé), m. pisztoly; p. les fourreaux tirent com. les —s, a tanítványok versenyezhetnek tanítójukkal; arq. karabély.	Pityriase, f. méd. fejkorpa.	
Pistoletter, —leter, v. a. pisztolylyal meglőni.	Pityroïde, a. méd. korpás.	
Pistolier, m. arm. pisztolymlőves; pisztolylövész.	Pityte, f. h. n. kövesült fenyűfa.	
Piston, m. hydr. szivattyúcső; 2. milit. gyutacs; fusil à —, gyutacspuska.		
Pitance, f. fam. adag (zár-		

Placebo

Plagiat

Plaisant

lamhivatalnok; supposez que vous soyez en ma —, *föltéve, hogy helyzetemben volna*; fam. je ne voudrais par être à sa —, *nem szeretnék bőrében lenni*; III. tér, piac; 2. szólás-mód, kifejezés; domestique de —, *bérszolga*; guer. — d'armes, *fegyverhely*; *gyűlhely*; — d'armes, *erőd*; milit. — de bouche, — de fourrage, *eleség*, *takar-mányadag*; IV. kereshe-delmi hely; jours de —, *tőzsdénapi*.

Placebo (pla-cé-bô); m. *ud-varonc*; it. *hizelgő*; aller à —, *magát behízelegni*.

Placement, m. *elhelyezés*; it. *elhelyezett tőke*.

Placenta (-cène-), m. an. *szülep*; fig. bot. *szík*.

Placer, v. a. *állítani, tenni, elhelyezni*; com. *eladni*; escr. *alkalmazni*; fig. cete réponse n'est pas bien —é, *e felelet nincs helyén*; *illetlen*; — une personne, *vkít ellátni*; il est bien —é, *jó hivatala van*; man. être —é à cheval, *jól meg-ülni a lovat*; 2. se —, v. r. *elhelyezkedni*; it. *szolgálatba állni*.

Placer (cè), v. *pétition*; 2. v. *tabouret*. [bérlo.]

Placier, ère, s. com. *tér*.

Placité, e, a. jur. *helyben hagyott*; 2. m. *†törvény-széki ülés*.

Placide, a. *békeszerető*; v. *calme, doux, pacifique*.

Placidité, f. *szívélinesség*; *kedélyesség*; *jó indulat*; *szelid lelkület*.

Placier, ère, s. *helybérlo.*

Plafond, m. maç. *főlep*; mar. *hajófenék*; pát. *tepsi*.

Plafonnage, m. *főlepezés*; it. *főlep gipszelése*.

Plafonner (pla-fo), v. a. *fő-lepezni*; *főlepet cifrázni*.

Plafonneur (pla-fo-), m. *fő-lepező*; *főlepfestő*.

Plage, f. mar. *lapos part*; poét. *táj*; géo. *világtáj*.

Plagiaire, a. auteur —, *orv-*

író; 2. m. c'est un —, *ki-író*; jur. anc. *gyermek-rabló*.

Plagiat, m. *orvirat*; jur. *gyermekrablás*.

Plagieux, m. icht. *félszeg-úszó*.

Plaid (plè), m. jur. *védbe-széd*; p. peu de chose, peu de —, *említésre se méltó*; 2. tenir les —s, *törvény-széki ülést tartani*; 3. cort. *skót köpeny*; it. *nagy kendő*.

Plaidable, a. prat. jour —, *törvényt nap*; cause —, *véd-hető ügy*.

Plaidant, e, a. avocat —, *védő ügyvéd*; parties —es, *pörös felek*.

Plaidier, v. n. *pörölni, pörle-kedni*; *pört vinni*; 2. *véd-ni*; 3. v. a. q., *vkít bepörölni*.

Plaideur, se, s. *pörlekedő*; fig. *civakodó*.

Plaidoirie, f. *ügyvédség*; *ügyvédi hivatal, -állás*; 2. *pör, pörvezetés*.

Plaidoyable, a. jur. jour —, *határnap*.

Plaidoyer, m. jur. *védbe-széd*.

Plaie (plè), f. méd. *seb*; bot. *repedés*; 2. *sebhely*; pop. il ne demande que — et bosse, *folyvást keresi a ci-vakodást*.

Plaignant, e, a. jur. *pa-naszló, vádló*; la partie —e, *vádló fél*.

Plain, e, a. *sík*; chambre de —-pied, *egysorban levő szobák*; fam. cela va de —, *ez minden nehézség nélkül megeshetik*; com. *sima*; még. *mészakád*; tan. *mészverem*; it. *mészlé*; 2. litt. — chant, *egyházi ének*.

Plainage, m. tan. *meszezés*.

Plaindre, v. a. ir. *megsaj-nálni, szánni*; *sajnálani*; il ne plaint point l'argent, *nem kiméli a pénzt*; il plaint le pain à ces geus, *még a kenyeret is irigyl-i cselédjeitől*; 2. se —, v. r.

panaszkodni; se — de q., *vki ellen panaszkodni*; jur. *panaszt emelni*.

Plaine, f. *síkság*; *puszta*; poét. — céleste, *égbolto-zat*; manuf. *simító szer-szám*.

Plaint, m. *nyöszörgés*.

Plainte, f. *jajpanasz, jajga-tás*; litt. *gyászdal, búdal*; 2. *panasz, vád*; jur. *vád-irat*.

Plaintif, ve, a. *panaszos*; 2. homme —, *síránkozó em-ber*.

Plaintivement, adv. *pana-szosan, siránkozva*.

Plaire, v. a. ir. *tetszeni*; le vert plaît aux yeux, *a zöldszín jól esik a szem-nek*; 2. v. imp. que vous plaît-il? *mi tetszik önnek?* il ne me plaît pas que ..., *nem akarom, hogy ...*; 3. s'il vous plaisait, *ha méltóztatnék*; 4. croyez, s'il vout plaît, que je sais bien ..., *higye meg, ké-rem, hogy jól tudom ...*; 5. je compte partir de-main s'il plaît à Dieu, *Isten segítségével holnap utazni szándékozom*; plaît-il? *mit mond?* 6. plût à Dieu, conj. *adná Isten*; 7. à Dieu ne plaise, *Isten őrizzen*; II. se —, v. r. il se plaît à la campagne, *szereti a falut*; il se plaît à contre dire, *szeret ellen-kezni*; 2. se — à soi-même, *önmagával meg-elégedve lenni*; III. se — l'un à l'autre, v. réc. *egy-másnak tetszeni*.

Plaisamment (-za-man), adv. *furán, furcsán, bohókásan*; *vigan, tréfásan*; 2. *nevet-ségesen*.

Plaisance, f. *kedv, gyönyör*; maison de —, *kéjlak*; *nyá-rilak*.

Plaisant, e, a. *kellemes*; 2. *fura, furcsa, bohókás*; 3. *különös, nevetséges, sze-rénytelen*; 4. m. vig cim-bora; fam. le —, *a leg-furcsább*; le — de l'aven-

Plaisanter

ture fut que... *a legfurcsább az volt e dologban, hogy...*
 Plaisanter, v. n. tréfálni, tréfalózni; enyelegni; ce que je dis n'est que pour —, csupán tréfából mondom; 2. v. a. fam. c'est un homme qui ne —e pas, ez ember nem érti a tréfát; — q. gúnyolni, gúnyolódni.
 Plaisanterie, f. tréfa, enyelgés; cela est dit par —, tréfaként van mondva; p. — à part, tréfán kívül; 2. gúny, gúnyolódás; s'exposer à la —, magát gúnynak kitenni.
 Plaisantin, m. bohóc, csécsap; 2. fig. bolondozó, tréfas ember.
 Plaise, m. icht. hatbibircsós félszegűszó.
 Plaisir (plè-zir), m. gyönyör, jó kedv, mulatság, öröm; p. nul — sans peine, nincsen öröm hú nélkül; 2. élv, élvezet; gyönyörködés; ch. —s du roi, királyi vadász-kerület; 3. akarat; tetszés; ce n'est pas mon — que cela soit, nem akaratomból történik; bon —, önkény; régime du —, önkény-uralom; 4. szíveség; 5. à —, adt. kedv szerint; it. par —, időtöltésből; tréfából.
 Plamage, m. cham. csávázás.
 Plamée, f. tan. csáva.
 Plamer, v. a. még., tan. csávázni.
 Plamerie, f. még. csávázás; tan. csávakád.
 Plamure, f. pop. pof, pofoncsapás.
 Plan, m. géom. lap, terü, terület; phys. sulysík; 2. terv, tervrajz; fig. szándék.
 Plan, e, a. sík; lapos; arith. nombre —, egyenszám; opt. — convexe, domborlapos; it. — concave, homorlapos.
 Planche, f. deszka; fam.

Planchéier

s'appuyer sur une — pourrie, bizonytalan segítségbe bízni; th. monter sur les —s, színészsze lenni; mar. riv. jours de —s, vesztegnapok; maréch. öszvérpátkó; II. grav. lemez; lib. rézmetszet; jard. ágy.
 Planchéier, v. a. pallózni, deszkázni.
 Plancher, m. arch. padozat; it. deszkázat; froter un padozatot sikárolni; — parqueté, kockapadló; rackott padló; brosse à —, padlókefe.
 Plancher, v. a. coutel. az ollót hosszában köszörülni.
 Planchette, f. dim. charp. deszkácska; géom. mérasztal; math. — ronde, szög-mérő; mod. válsuháng, halcsont; tour., van. mell-deszka.
 Plançon, plantard m. jard. fűzcsemete; 2 constr. épületfa.
 Plane, f. char. vonókés, faragókés; ép. vakarókés; plom. metszőkés.
 Planer, v. a. egyeníteni, simítani; orf. marteau à —, simító pöröly; 2. v. n. lebegni; le milan —e, a vércse lebeg; fig. belátni.
 Planetaire, a. m. csillag...; système —, csillagrendszer; années —s, bolygó évek.
 Planète, f. astr. bolygó; p. il est né sous une bonne —, burokban született.
 Planétolabe, m. astr. csillagmérő.
 Planette, f. van. simító vas.
 Planeur, m. orf. simító.
 Planèze, f. géo. fensík.
 Planier, v. plateau.
 Plani-folié, e, a. bot. széles levelű; —mètre, m. géom. síkmérő; —métrie, f. géom. síkmértan; —pennes, m. pl. h. n. lapos röpűk; —rostres, m. pl. h. n. lapos csőrűk; —sphère, m. astr. lapgömb, gömbrajz.

Plantigrade

Planoir, m. orf. simító-acél.
 Planobre, planorbis (-bice), m. h. n. tányérka.
 Plant, m. agr. bujtovány, ültetvény-ág; 2. ültetvény.
 Plantade, m. faiskola.
 Plantage, m. agr. ültetmény; 2. ültetés. [füfélék.
 Plantaginées, f. pl. bot. uti-
 Plantain, m. bot. utifű; — psyllion, bolhafű; — petite, keskeny utifű; — découpé, varjuláb; — de Crète, bérci utifű.
 Plantaire, a. an. talp...; muscle —, talpizom; 2. —s, m. pl. talponjárók.
 Plantanier, v. bananier.
 Plantard, v. plançon.
 Plantat, m. agr. egyéves szőlő-ültetvény.
 Plantation, f. agr. ültetés; 2. ültetvény; com. gyarmat.
 Plante, f. bot. növény; 2. rázsa, palánta; 3. fű, gyógyfű; 4. — du pied, an. lábtalp.
 Planté, m. pop. bőség, bőcelkedés; à —, adt. v. abondamment.
 Planter, v. a. jard. ültetni; terre bien —ée, szép fák-
 kal beültetett talaj; 2. dugdosni, rakni; fig. p. vienne qui —e, sont des choux, meg kell lennie, ha csakányeső hull is; II. rakni; fölállítani; — un drapeau, zászlót tűzni; — des pieux, karókat verni; — des cornes à q., vkinak szarvakat rakni; fig. fam. être —é q. part, vhol moz-
 dulatlanul állni; — q. en q. endroit, vkit valahová lesbe állítani; — là q., vkit cserben hagyni; cette maison est bien —ée, e há-
 nak jó fekvése van; man. poil —é, borzas szőr; fig. — qch. au nez de q., vmit vkinak szemére vetni; 2. se — devant q., v. r. fam. vki elé állni.
 Planteur, m. ültető; 2. gyarmatos; iron. — de choux, kurta nemes.
 Plantigrade, s. a. h. n. tal-

Plantoir

Plastronner

Plâtrerie

pon járó; —vore, s. a. h. n. növényevő.
 Plantoir, m. jard. ültetőfa.
 Planton, m. milit. rendeltetés, parancs-őr; it. il est de —, szolgálatban van.
 Plantulation, f. bot. kifejlődés; csiraképződés.
 Plantule, f. bot. csira, sziv.
 Plantureté, v. abondance.
 Plantureusement, adv. fam. bőven, bőségesen; fam. derekasan.
 Plantureux, se, a. fam. dús, bő, bőséges; pays —, termékeny vidék.
 Planure, f. forgács, gyaluforgács.
 Plaque, f. lemez; am. — d'argent, ezüst falgyertyatartó; e. f. jel, jegy, bélyeg; fourb. — de l'épée, markolat-ellenző; perr. síma fonat.
 Plaqué, m. orf. lemezelés.
 Plaqueminier, m. bot. —lotier, celtis.
 Plaquer, v. a. lemezelni; szelvényezni, fa-lapozni; — au plâtre, gipszezni; pop. — qch. à q., vmit vkinek nyakába varrni; corr. cuirs —és, vastag, száraz bőrök; orf. bijoux —ée d'argent, ezüsteel lemezelt ékszer.
 Plaqueresses, v. ploqueresses.
 Plaque, f. com. fillér; p. cela ne vaud pas une —, fabatkát se ér; rel. kötetke; arch. kiálló párkányzat; drap. gyapjugarató.
 Plaqueur, m. men. szelvényező; art du —, szelvényezés mestersége.
 Plaquis (-ki), m. arch. hibás rakmű.
 Plaron, m. h. n. cickány.
 Plasmateur, m. did. képező.
 Plasmation, f. pot. agyagképzés mestersége.
 Plastique, a. phil. képi, képes; képlési; agyagképlési; 2. phys. vertu —, alkotó erő.
 Plastron, m. milit. mellvért;

escr. mellbőr; fig. il est le —, ő a kötekedés tárgya; arq., serr. mellemez fűráshoz; chir. mellpólya; — d'une tortue, melltagok.
 Plastronner (plas-tro), v. a. mellvértet föladni; 2. se —, v. a. magát vértetni.
 Plat, m. tál; serr. — d'une balance, korpona; verr. — de verre, verre en —, üveglemez; 2. tál étel; oeufs sur le —, sült tojás; 3. asztalpénz; fam. avoir un rien entre deux —s, sokat várni és mit se kapni; mar. fatál; II. lap, lapos oldala vminek; — d'un couteau, kés lapja; fig. il fait merveille du — de la langue, sokat ígér, de keveset teljesít.
 Plat, e, a. lapos, sima, egyenes; — pays, lapály; pays —, síkság; bâtiment —, lapos hajó; cheveux —s, sima haj; il a la bourse —e, ersénye lapos; mar. calme —, szélcsönd; 2. vin —, ízetlen bor; fig. közönséges, esetlen; c'est un — sujet, pórias egyén; 3. à — ventre, adt. se coucher à —, henyességre adni magát; être à — du q., sündörködni; à —e terre, adt. se coucher à —, a pusztára fekünni; à —, tout à —, adt. il nia tout à —, kereken tagadta; tout —, adt. egész hosszában.
 Platage, m. com. helypénz.
 Platin, m. platine, m. lapos part.
 Platane, plane, m. bot. platánfa; — occidental, virginiai boglárfa.
 Platatim (-time), adv. burl. tálalás után.
 Plat-bord, m. mar. hajópárkány.
 Plate, f. bl. ezüst fillér; riv. komp, dereglye.
 Plateau, m. lap; deszka; — de balance, mérlegdeszka; écon. asztaldisz; tálca; expl. —x d'argent, ólom-

csap; phys. — électrique, villamkorond; 2. — d'une montagne, fönstik.
 Plate-bande, f. jard. szegélyes virágágy; arch. ablakbél; — de compartiment, pártá, korona.
 Platée, f. arch. alapfal; 2. pop. — de viande, nagy tál hús.
 Plate-forme, f. arch. lapos tető; artill. — de batterie, ágyazat; charp. — de comble, felső ráma; —longue, f. ch. fűzőszij.
 Platement, adv. fig. közönségesen; tout —, fam. kereken, őszintén; nyiltan mondva.
 Platerie, f. lapos edény.
 Plateron, v. bordelière.
 †Plateur, f. laposság.
 Platière (-thi-), f. e. f. utat átszelő patakcsa.
 Platism, m. hibás kiejtés.
 Platile, f. com. sileziai gyolcs.
 Platine, f. écon. szárítólemez; arm. puskaszerszám; serr. zárlemez; pop. nyelv.
 Platine, m. minér. éreny, fehér arany.
 Platinifère, a. minér. érenytartalmú.
 Platitude, f. fig. fam. aljas-ság.
 Platole, f. écon. köcsög.
 Plâtrage, m. gipszmunka.
 Plâtras, m. gipsztörmelék.
 Plâtre, m. gipsz, fész; carrière de —, gipszbánya; — au panier, szitált fész; moule de —, fészeminta; 2. gipsz-leöntet; p. battre q. comme —, vkit jól elverni; cette femme a de — sur le visage, e nő festi magát.
 Plâtre-ciment, m. gipsz-ragasz.
 Plâtrer, v. a. gipszelni; gipszel bevonni; cloison —ée, gipsz válaszfal; agr. gipszel trágyázni; 2. fig. elpalástolni; paix —ée, albéke; 3. se —, v. r. magát kendőzni.
 Plâtrerie, v. plâtrière.

Plâtreux

Plâtreux, se, a. gipsznemű, gipszféle.
 Plâtrier (-trié), m. gipszműves, gipszelő.
 Plâtrière, f. gipszbánya.
 Platronoir, platrouer. m. gipszvakoló kanál.
 Platy'-carpe, m. bot. bigebecőféle; —céphale, a. h. m. laposfejű; —cérates, m. pl. h. n. széles szarvuk; —cerque, a. h. n. lapos farku; —dactyle, a. laposújjú; —gastre, a. laposhasu; —phylle, a. bot. széleslevelű; —pode, a. h. n. tepsi lábu; —rostre, a. h. n. lapos csőrü.
 Plaubage, plumbago, v. dentelaire.
 †Plausibilité, f. did. valószínűség.
 Plausible, a. elfogadható, látszólagos, valószínű; meglehető; —ment, adv. elfogadhatólag, valószínűleg, láthatólagosan.
 Plausiter, v. n. h. n. turbékolni; szárnynyal csattogni.
 Pléban, m. káptalan által kinevezett plebános.
 Plèbe, f. h. r. közpolgár; nép; 2. h. m. köznép.
 †Plébé, e, a. pórias, aljas.
 Plébéien, ne, s. a. h. r. közpolgár; közpolgári; h. m. polgári.
 *Plébicide, m. népgyilkos.
 Plébiscite, m. h. r. néphatározat; 2. *általános szavazás.
 Plécoste, m. icht. páncélos harcsa.
 Pléiades, f. pl. astr. fiastyúk.
 †Pleige, m. jur. kezes; —r, v. a. kezeskedni.
 Plein, m. telj; le — et le vide, a telj és az üir; arq. mettre en —, célba találni; szeget löni.
 Plein, e, a. tele, teli; p. — comme un oeuf, telesded tele; fig. il est —, tökéletes; il est — de vin, részeg; pop. elle a toujours le ventre —, minduntalan nehézkés; 2. fig. dús; 3. fig. j'ai le coeur —, szívem

Pleinement

telve van; visage —, kerek, telt arc; voix —e, csengő hang; 4. teljes; —pouvoir, teljhatalom; mar. —e, dagály; 5. en —, adt. en — jour, világos nappal; en — mer, sík tengeren; 6. à —, adt. teljesen.
 Pleinement, adv. tökéletesen, egészen, teljesen.
 Plénière, a. f. teljes; cath. indulgence —, teljes bűnbocsánat.
 Pléni'-potentiaire, s. a. meghatalmazott; —prébendé, v. prébendé.
 Plénitude, f. méd. bőnedvőség; 2. — de coeur, magasztos érzelem.
 Pléonasme, m. gr. szófölség, szó-ár.
 Pléonastique, a. gr. szófölségi, szóári.
 †Plessis, m. kéjlak.
 Pléteux, m. épíngl. görbítő fogó.
 Pléthore, f. méd. vérbőség, nedvbőség.
 Pleurard, v. pleureur; 2. m. zsongori, fukar.
 Pleure, v. plèvre; 2. — misere, v. pleurard (2.).
 Pleurer, v. n. sírni; könnyezni; de quoi pleurez-vous? miért sir? les yeux lui pleurent, szeme könnyezik; 2. v. a. siratni; on ne l'a —é que d'un oeil, csak színből siratták; 3. se —, v. r.; on se —e soi-même en pleurant les autres, másokat siratva, minmagunkat siratjuk.
 Pleurerie, f. sirás, sirámközelés.
 Pleures, f. pl. hullott juhok gyapja.
 Pleurésie, f. méd. oldalnyilalás.
 Pleurétique, pleuritique, a. méd. oldalnyilalási; il est —, oldalnyilalásban szenved.
 Pleureur, se, a. siró, sirámközelő; 2. halottkisérő; 3. a. m. v. saule.
 Pleureux, se, a. siró; sirán-

Pliable

közelő; il a les yeux tout —, kisírt szeme van.
 Pleurique, a. méd. mellhártyához tartozó.
 Pleurite, f. méd. mellhártyalob.
 Pleurnicher, v. a. iron. fam. pityeregni, sirámközelni; 2. sirást tettetni.
 Pleurnicheur, se, s. sirámközelő, pityergő.
 Pleuro'-cèle, m. méd. mellsér; —cyste, m. h. n. tengeri súly; —necte, m. icht. félszeguszó; —spasme, m. méd. mellgörcs.
 Pleurs, m. pl. köny; fig. esuyer ses —s, vigasztalódni; — de terre, talajvíz; poét. — de l'aurore, harmat.
 Pleutre, m. pop. kamasz, pimasz, gézengúz.
 Pleuvin, v. caution.
 Pleuvir, v. pleiger; 2. v. surpasser.
 Pleuvir, v. n. et imp. ir. esni; il pleut, esik; fig. il a plu du sang, véreső hullott; pop. je n'en ai non plus qu'il en pleut, annyi részem sincs benne, mint a körmöm feketéje; p. il y a bien plu sur sa friperie, egészsége nagyon alászállt.
 Plèvre, f. an. mellhártya.
 Plexiforme, -a. an. fonalszerű.
 Plexus (-ksuce), m. an. idegfonal.
 Pleyon (plé-ion), m. vign. gúzs; cout. gerbes de —, szalmakötél; jard. szalmatakaró.
 Pli, m. hajlás, görbület; — de la jambe, lábcukló; 2. ránc; türet; formation des —s, ráncrakás; peint. redőzet; fig. szokás; donner un bon — à une affaire, ügynek jó fordulat adni; 3. levélboríték; sous ce —, mellékelve; fig. fouiller dans tous les —s et replies du coeur humain, az emberi szív legbensőbb redőit kutatni.
 Pliable, a. hajlítható.

Pliage

Plissure

Plumage

Pliage, m. *hajlítás, görbítés; görbület, ránc*; rel. *hajtogatás*.

Pliant, e, a. *hajlékony*; chaise —e, *tábori szék*.

Plica, v. plique.

Plie, v. plaise.

Plié, m. dans. *térdhajítás*.

Pliement, v. pliage (rel.).

Plier, v. a. *ráncolni; összehajítani; fig. fam. — la toilette, lopott ruhával kereket oldani; card. hajlítani; cir. — les bougies, fölcsavarni; milit. — les tentes, sátorokat fölzedni; — bagage, visszavonulni, hátrálni; fig. cet homme a —é bagage, kereket oldott; it. meghalt; 2. hajítani, görbíteni, hajlítani; fig. — q. à la règle, vkit rendhez szoktatni; II. v. n. et se —, v. r. sous l'autorité, magát alávetni; 2. hajlani, meghajlani, görbülni, görbedni; hajlodozni, hajlongatni; fig. — à tout vent, minden benyomásnak engedni; 3. fig. hátrálni; 4. se — à la volonté de q., vki akaratának engedni.*

Plieur, se, s. manuf. *hajtogató*.

Plinger, plonger, v. a. chand. *mártani*.

Plingeure (-jûre), f. chand. *mártás*.

Plinthe, f. (néha m.), arch. *széklap; — d'une base, talp lap; 2. it. falheveder; székpárkány*.

Phoir, m. *hajtogató csont; briq. gerinccserép minta; tiss. görbítő vas; lay. görbítő fogó*.

Plique, f. méd. *lengyelfürt*.
Pliqué, e, a. méd. *lengyelfürtös, fürtkóros*.

Plis (pli), m. drap. *levágott állatok gyapja*.

Plissage, plissement, m. *ráncolás; ráncolat*.

Plissé, e, a. bot. *ráncba szedett; 2. m. coutur. rakott ránc*.

Plisser, v. a. *ráncot rakni;*

2. v. n. et se —, v. r. *ráncot vetni; cette étoffe —e, se —e, e kelme ráncot vet*.

Plissure, f. *ráncrakás; rakott ránc*.

Ploc, m. *tehénszőr*.

Plocage, m. card. *kártolás, gyaratás; mar. kátrányozás*.

Plocaries, f. bot. *zuzmófélék*.

Plomb (plon), m. minér. *ólom; fig. fam. il n'a ni poudre, ni —, mindenben hiányt szenved; — de vitres, ablak-ólom; métal. — d'oeuvre, üreg-ólom; — de ressuage, csur-ólom; minér. — argentifère, ólfényle; fig. il a du — dans la tête, higgadt férfit; 2. t. t. arch. függélyező; fig. jeter son — sur qch., vmit szemügyre venni; mar. — de sonde, rétegmérő; fond. mal de —, kohókór; 3. à —, adt. függőlegesen; fig. cette observation tombe à — sur lui, e megjegyzés nagyon illik rá; it. m. v. aplomb*.

Plombage, m. *ónozás; agr. boronálás*.

Plombagine, f. chi. *olanyfényle*.

Plombaginées, f. bot. *ólmoncfélék*.

Plombateur, v. plombeur.

Plombé, e, a. *ólomszínű; fig. tête —e, könnyelmű ember; 2. rel. ólomszínű máz; 3. —e, f. teint. miniom; arch. függőleges vonal; pêch. háló-ólom*.

Plomber, v. a. pot. *mázítani; vaisselle —ée, mázított edény; arch. — une mur, falat függélyezővel mérni; com. ólmozni; dent. kiólmozni; jard. — une terre, döngetni*.

Plomberie, f. *ólomöntés; ólommunka; 2. ólomöntöde*.

†Plombeur, m. cham. *pecsételő; 2. com. ólmozó*.

Plombier, m. *ólomöntő; 2. —, ère, a. ólomféle, ólom-*

nemű; pierre —ère, ólomkő.

Plombifère, a. minér. *ólmos*.

Plomboir, m. dent. *ólmozóműszer*.

Plommer la vaisselle de terre v. plomber (pot.).

Plongeant, e, a. *felülről lefelé*.

Plongée, f. *lejtősség*.

Plongement, m. *alámerülés*.

Plongeon, m. orn. *bukruca; — de mer, hosszanbukó; artif. vízi rajka; faire le —, lebukni, leguggolni; it. il fait le —, kereket old*.

Plonger, v. a. *mártani, bemártani; — q. dans la misère, vkit nyomorba dönteni; 2. elmerülni, elbukni; machine à —, buvárharang; chand. chandelle —ée, mártott gyertya; 3. se —, v. r. fig. merülni, elmerülni*.

Plongeur, m. *buvár*.

Plonure, f. *mázított edény*.

Ploque (plok), f. card. *kártolt gyapju*.

Ploquer, v. a. drap. *gyapjut elegyíteni; 2. se —, v. r. bonn. kuszálódni*.

Ploqueresses, f. pl. card. *kárt*.

†Plorcis (-ci), m. *könyvek; szomorúság; jajgatás*.

Plot, m. *nehéz számoly*.

Ploutre, m. agr. *henger; —r, v. a. agr. hengerrel zúzni; hengerelni*.

Ployable, a. *hajlítható*.

Ployage, m. *hajlítás, hajítás*.

Ployer, v. a. ord. *plier, hajlítani*.

Ployon, v. pleyon.

Pluche, v. peluche.

Pluie, f. *eső; temps de —, esős idő; fig. nos espérance s'en vont en —, reményünk füstbe megy; p. après la — vient le beau temps, borura derű; it. il est à couvert de la —, rendén van a szénája*.

Plumaceau, v. plumasseau; plumeau.

Plumage, m. *tollazat*.

Plumail

Plumail, m. tollseprő.
 Plumaire, a. bot. pelyhes.
 Plumart, m. charp. alj, al-
 jazat; 2. v. plumail.
 Plumasseau (-ma-ceau), m.
 luth. tollcső; cuis. v. plu-
 mail, méd. tépet-ecset.
 Plumasserie (-macerie), f.
 tollpiperézés; ouvrage de
 —, toll-ék.
 Plumassier, ère, s. tollpipe-
 réző; tollék-árus.
 Plumbago (plon-), m. bot. v.
 dentelaire; minér. ólom-
 bánya; lap. ólomszín.
 Plume, f. toll; —menue, pe-
 hely; fig. il y a laissé de
 ses —s, nem vitte el szára-
 zon; passer la — par le
 bec de q., vkit bolonddá
 tenni; il est au poil et à
 la —, mindenre alkalmas;
 mod. abs. structoll; 2.
 abs. toll, író toll; 3. fig.
 irány, írásmód; it. író.
 Plumeau, v. plumasseau.
 Plumée, f. tentába mártott
 toll; carr. völgyelés, öblö-
 zés.
 Plumelle, v. cornette (bot.).
 Plumer, v. a. koppasztani;
 fig. — q., vkit kifosztani;
 még. levakarni (gyapjut);
 2. m. papírszálag.
 Plumet (-mè), m. plum. dísz-
 toll; iron. éretlen fickó.
 †Plumetis (-thi), m. fogal-
 mazvány; brod. broder au
 —, gyapottal himezni.
 Plumeux, se, a. bot. szár-
 nyas, tollagos.
 Plumitif, m. jur. törvény-
 széki jegyzőkönyv; gref-
 fier du — vagy la plume,
 törvényszéki írnok.
 Plupart, f. legnagyobb rész;
 2. pour la —, adt. legin-
 kább, többnyire, nagyré-
 szint; 3. la — du temps,
 leggyakrabban.
 Pluraliser, v. a. gr. többes-
 ben használni.
 Pluralité, f. többség; 2. sok-
 ság, többesség.
 Pluriel, le, s. a. gr. többes.
 Pluri-flore, a. bot. sokvirá-
 gu; —loculaire, a. bot.
 sokrekeszű; —partite, a.

Plus

bot. sokrésű; —pétale, a.
 bot. sokszemű.
 Plus (plu; pluz), a. több; 2.
 (mint fokragozás) —grand,
 nagyobb; le — petit, leg-
 kisebb; 3. il y a —, adt.
 azonfelül; it. —, sőt mi-
 előbb; 4. de — en —,
 mindinkább; au —, tout
 au —, legjöllebb; — ou
 moins, körülbelül; 5. sans
 —, adt. minden további...;
 d'autant —, annál inkább;
 6. s. legtöbb; alg. meg; a
 — b, a meg b.
 Plusage, m. drap. tépés, té-
 pegetés. [tépni.
 Pluser, v. a. la laine, drap.
 Plusieurs, a. pl. több; —fois,
 többizben; 2. — d'entre
 eux y consentirent, többen
 közülök beleegyeztek; 3.
 abs. — tiennent, sokan azt
 képzelik; —ont cru, néme-
 lyek azt hitték.
 Plus-offrant, e, s. legtöbbet
 ígérő; —pétition, f. jur.
 túlzott követelés; —que-
 parfait, m. gr. régmúlt idő.
 Plutôt, adv. inkább, előbb;
 2. au —, adt. mihamarabb.
 Pluvial, m. h. eccl. mise-
 ruha; it. esőköpeny; 2. —,
 e. a. eső...; eaux —es,
 esővíz; bot. souci —, pere-
 mér.
 Pluvian, pluvier, m. orn.
 esőszalonka; —doré, pó-
 ling; petit —, libuc; p.
 elle est grasse com. un —,
 olyan, mint a duda.
 Pluvieux, se, a. esős; 2.
 vent —, esős szél.
 Pluviner, v. n. imp. perme-
 tezni.
 Pluvio-mètre, m. phys. eső-
 mérő; —métrographie, f.
 esőmérés.
 Pluviose, m. h. de F. esőhó
 (a francia köztársaság 5.
 hónapja, jan. 20. febr. 19.).
 Pneumatique, f. phys. v.
 pneumatologie; 2. a. lég...;
 machine —, légszivattyú.
 Pneumato-cèle, f. méd. lég-
 sérv; —logie, f. szellem-
 tan; —logique, a. szellem-
 tani.

Poêle

Pneumo-cèle, v. pleurocèle;
 —gastrique, m. an. gége;
 —graphie, f. an. tüdőle-
 írás; —logie, f. an. tüdő-
 tan; —logique, a. tüdő-
 tani.
 Pneumonalgie, f. méd. tüdő-
 fájás.
 Pneumonie, v. péri pneumo-
 mie.
 Pneumonique, a. méd. re-
 mède —, tüdőszer; 2. il
 est —, tüdőlobos.
 Pnigme, puix, m. méd. fojtó
 hurut.
 Poaillier (poi-), m. harang-
 torony; 2. meun. korong-
 vas.
 Poc-à-poc, adv. lassankint.
 Pochade, f. peint. vázlat.
 Pochard, e, a. arg. részeg;
 —erie, f. arg. részegség.
 Poche, f. zseb; fam., mettre
 en —, zsebre rakni; 2.
 zsák call. cikornya; ch.
 nyulháló; cuis. begy; pêch.
 zsákháló.
 Pocher, v. a. — les yeux à
 q., vki szemét kékre verni;
 call. cikornyázni; cuis.
 oeufs —és, sült tojás.
 Pocheter, v. a. zsebben hor-
 dani.
 Pochetier, m. bőröndös.
 Pochette, f. zsebecske; p.
 belles —es et rien dedans,
 fenn az ernyő nincsen kas.
 Pocket (po-kette), m. zseb-
 szótár.
 Podagraire, petit gérard,
 herbe à gérard, herbe à la
 goutte, angélique sau-
 vage, f. bot. baktopp.
 Podagre, f. méd. köszvény;
 2. s. a. köszvényes.
 Podi-mètre, m. hosszmérő;
 —métrie, f. hossz mérés.
 Podo-mètre, v. odo-mètre;
 —zoaires, m. pl. ent. sok-
 lábúak.
 Podure, f. h. n. maróka.
 Poêle (poâl), m. halotti le-
 pel; 2. menyasszonyi fá-
 tyol; 3. mennyezet; 4. —,
 poile, m. kálgha; —de
 fonte, öntött vaskályha;
 —faïence, cserépkályha; 5.
 szoba.

Poêle

Poignarder

Pointe

Poêle (po-al), f. *serpenyő*; queue de la —, *serpenyő nyele*; p. tomber de la — dans la braise, *eső elül csurgó alá menekülni*; pot. *égető kemence*.
 Poêlée (poa-), f. *egy serpenyővel*.
 Poêlerie (poa-), f. *fűtési és világítási eszközök*; 2. *kályhakereskedés*.
 Poêlette (poa-), f. *sucr. serpenyőcske*; 2. *chir. v. poilette*.
 Poêler (poa-lié), m. *kályhacsináló*; 2. *serpenyős*.
 Poêlon (poa-), m. *cuis. serpenyőcske*; expl. — de liquation, *csurüst*.
 Poêlonnée (poa-), f. *tele serpenyővel*.
 Poème, poëme, m. *litt. költemény*; *dalljáték szövege*.
 Poésie, f. *költészet*; 2. *költői hév*; 3. — *dramatique, színiköltészet*; 4. *pl. költemény*.
 Poétastre, m. *litt. fűzfaköltő, versfaragó*.
 †Poësté, e, a. *hatalmas, magas*.
 Poète, poëte, m. *költő*.
 Poétereau, m. *fam. v. poétastre*.
 †Poétresse, f. *költőnő*.
 Poétique, a. *költői*; fig. *licence* —, *hazudozás*; 2. *költőművészet, költészet*; —ment, *adv. költőileg, költészetileg*; iron. *díner* —, *koplalni*.
 Poétiser, v. n. *verselni, verseket faragni*; 2. *v. a. költészesíteni*.
 Poétireau, v. *poétastre*.
 Poge, m. *mar. kormányfél (hajó jobb oldala)*; 2. *cout. droit de —, heringadó*.
 Poger, v. *pouger*.
 Pogonias (-niace), m. *icht. márna*; *astr. üstökös csillog*.
 Poids (poá), m. *súly*; *nehézség*; 2. *nehézék*; *súlymérték*; — d'un kilogramme; 3. *fig. nyomaték, fontosság*.
 Poignant, e, a. *fig. nyilaló*.
 Poignard (poa-niar), m. *tőr,*

gyilok; *péch. közép nagyságú csuka*; fig. *il a le — dans le coeur, bú emészti szívét*.
 Poignarder, v. a. *meggyilkolni, törrel leszúrni*; fig. *fam. la curiosité le —e, a kíváncsiság zaklatja*.
 Poignardins, m. *pl. királygyilkosok*.
 Poignée, f. *tele marokkal*; *maroknyi*; *fam. prendre une — de feu, kissé melegedni*; 2. — *de verge, vesszőköteg*; *donner une — de main à q., vkivel kezét szorítani*; *une — de monde, maroknyi nép*; 3. *à —, adt. marokszámra*; II. *markolat, nyél, fogantyú*.
 Poigner, v. a. *zaklatni, kínozni*.
 Poignet, m. *an. kéztő, kézcsukló*; *coutur. — d'une chemise, ingszél*; *ingszegély*; *it. kezelő*.
 Poil, m. *an. szőr*; — *follet, piheszőr*; 2. *haj*; *son — grisonne, haja őszül*; 3. *szakál*; *se faire le —, szakálát nyírni*; *ard. — noir, fekete palakő*; 4. *man. monter le cheval à —, szőrén lovagolni*; *manuf. toile à 3 —s, három nyíltós vászon*; fig. *il est brave à trois —s, hatalmas verkedő*; *méd. le — des mamelles, tejgomoly*; fig. *avoir du — à q., vkit megkoppasztani*.
 Poilette, poêlette (poa-), f. *vermedence*.
 Poilier, v. *poailler (meun.)*.
 Poiloux, m. *pop. semmire kellő, gézengúz*; 2. *pop. szőrös mint a medve*.
 Poilu, e, a. *szőrös*.
 Poinçon, m. *ár*; *bij. — de diamant, gyémántos hajtű*; *bot. fej, torzsa, cső*; *charp. szarufacsúcs*; *ferbl. dobortó*; *grav. árvésű*; *maç. kövéső*; *manuf. bélyeg*; *mon. bélyeg*.
 Poinçonnement, m. *szerintezés*.
 Poinçonner, v. a. *szerintezni*.

Poindre, v. a. *ir. szúrni*; p. *oignez vilain, il vous poindra, poignez vilain, il vous oindra, keményfát kemény ékkel hasítják*; fig. *quel taon vous point? ugyan mi fúrja agyát?* 2. *v. n. kicsirázni, kibújni*; *fakadni*; *ütközni*; *le jour commence à —, a hajnal hasadni kezd*; *pitymallik*; p. *on voit déjà où l'épine veut —, látni való ki apja fia* 8.
 Poing (poein), m. *ököl*; *fam. il a la tête plus grosse que le —, egész betegsége nem egyéb tettetésnél*; *flambeau de —, kézi szövétnek*; *faire le coup de —, dulakodni*.
 Point (poein), m. *coutur. öltés*; 2. *varrás, himvarrás*; 3. *csipke*; 4. *gr. pont*; *bl. mező*; *bot. petty*; 5. — *de vue, kilátás*; *ce tableau n'est pas dans son — de vue, e festvény nem jó helyen függ*; *szempont*; II. *tétel, kérdés*; 2. *nehézség*; *főpont*; *rhét. rész, szakasz*; 3. *állapot, helyzet*; 4. *pont, fok*; *il est au plus haut — de sa gloire, dicsőségének legmagasabb fokát érte el*; 5. *le — d'honneur, a becsület dolga*; 6. *pillanat*; *il est sur le — de sortir, épen távozni készül*; 7. *à —, adt. jókor*; *pop. à votre — et aisément, csak úgy mint otthon*; 8. *de — en —, adt. pontosan, szórul szóra*; 9. *de tout —, en tout —, adt. minden tekintetben*; *fam. ils l'ont accomodés de —, derekasan elverték*; III. *adv. de négation: en voulez-vous? je n'en veux —, akar belőle? nem*; *il n'a — d'argent, nincs semmi pénze*; 2. — *du tout, épen nem; semmi képpen se*.
 Pointage (poein-), m. *mar. pontozni*; *artil. irányozni*.
 Pointal (poein-), m. *charp. gyámgerenda*.
 Pointe (poein-), f. — *d'un*

Pointeau

aiguille, tű *hegye*; fig. emporter qch. à la — d'épée, *mit kierőszakolni*; 2. — d'un clocher, *torony csúcsa*; — d'une montagne, *hegyorma*; 3. c'est vin n'a pas de —, *e bornak nincs zamatja*; fam. il a une — de vin, *be van kapva*; abs. — d'esprit, *élces gondolat*; *elmeél*; II. t. t. ard. *csákánykapa*; bl. *cimerpaizs alsó csúcsa*; clout. *pecek*; coutur. *pálha, ereszték*; fauc. *emelkedés*; fort. — de bastion, *bástyafok*; grav. *karctű*; joail. *kopács*; man. *oldalugrás*; rel. *gyalukés*; tour. *esztergázó véső*; III. en —, adt. *csucosan, hegyesen*. [fűrő ár.
Pointeau (poein-), m. horl. Pointement, m. v. pointage (artill.); crist. *hegyezés*. Pointer, v. a. *szúrni, döfni*; bouch. *leszúrni*; 2. *irányozni*; aig. *hegyezni*; bord. *kiszurkálni*; com. *pontozni*; manuf. *fércelni*; II. v. n. *előjönni, kiütközni*; fauc. *emelkedni*; man. *ágaskodni*. Pointerelle (poein-), f. ent. *rügyevő*. Pointerolle (poein-), f. expl. *bányavéső*. Pointeur (poein-), m. artill. *irányzó*. Pointil (poein-thi), m. verr. *pontozó vas*. Pointillage, m. grav. *pontozás, pettyezés*; il réussit dans le —, *pointillé, jól érti a pontozást*; fig. *zaklatás*. [gárdosság.
Pointille, f. *agyarkodás, fo-* Pointillé, v. *pointillage*. Pointiller, v. n. *pontozni, pettyezni*; bot. *feuilles —ées, pettyes levelek*; 2. fig. *szórszálhasogatni*; *aproságokon kocódni*; II. v. a. q., *vagdalózni, élceskedni*; III. se —, v. réc. *egymást vagdalni, élcelni*. Pointillerie, f. *vagdalózás, kötekedés, élcelés*.

Pointilleux

Pointilleux, se, a. *akadémikus, szórszálhasogató*. Pointu (poein-), m. icht. *fürtfogú*; 2. arg. *érsek*; 3. —, e, a. *hegyes*; fam. c'est un esprit —, *fogárdos, elmés*. Pointure (poein-), f. impr. *ívszegek*; mar. *vitórlaróvidítés*. Poire, f. jard. *körte*; fam. entre la — et le fromage, *csemege közben*; artil. — à feu, *gőzgolyó, vakító gömb*; bout. *makk*; ch. — à poudre, *lőportülek*. Poiré, m. *körtemust*. Poireau, m. bot. *metélő hagyma*; maréch. v. *crapaud*; méd. v. *verruë*. Poirée, f. bot. *cékla*. Poirier, m. bot. *körtefa*; fig. je l'ai vu —, *ismertem midőn még meztelen lábbal járt*. Pois, m. jard. *borsó*; p. après les fêtes et le jeu, les —s au feu, *több nap mint kolbász*; 2. minér. *szemecsvas-érc*. †Poiser, v. n. *súlyosnak, terhesnek lenni*. Poison, m. *méreg*. Poissard, e (poa-çar), a. *pórias, aljas*; —e, f. *halárusnő*; it. *aljas, durva nő*; *—er, v. n. *szitkozódni*; *aljaskodni*; —erie, f. *aljasság, durvaság*. Puisse, f. artil. *szurokba mártott rőzse*; 2. arg. *tolvaj*. Poisser, v. a. *beszurkolni, szurokba mártani*; 2. *bekenni, bepiszkolni*; 3. arg. *lopni*; 4. v. n. *szurkosodni*. Pousseux, se, s. a. fam. *szurkos*; *szurtos*. Poisson (poa-çon), m. *hal*; fam. il est ni chair ni —, *se hideg, se meleg*; p. donner un petit — pour en avoir un gros, *sapkát cserélni süvegen*. Poissonnage (poa-ço-), m. *féo. haladó*. Poissonnaille (poa-ço-), m. *péch. fam. apró halak*.

Polastre

Poissonnerie (poa-ço-), f. *halpiac*. Poissonneux, se, (poa-ço-), a. *haldús*. Poissonnier, ère (poa-ço-), s. *halárus*; 2. —ère, f. cuis. *halas serpenyő*. Poissonnure (poa-ço-), f. carton. *űrűbőr-hulladék*. Poitrail, m. man. *szügy*; sell. *szügyelő*; charp. *általgerenda*; t. t. *melldeszka*. Poitrinaire, s. a. méd. *mellbeteg*. Poitrinal, e, a. an. *mell . . . ; nagoires —es, mellparák*; 2. m. guer. *karabély*. †Poitrinatier, m. guer. *puskás*. Poitrine, f. an. *mell*; 2. *szügy*; 3. *mell (benseje, főleg tüdő)*; cet orateur n'a pas de —, *e szónoknak nincs jó hangja (tüdeje)*. Poitrinière, f. rub. *zugolyfa*; paum. *melldeszka*; sell. *mellöv*. Poivrade, f. cuis. *borsos lé*. Poivre, m. bot., cuis. *bors*; fig. cela est cher comme —, *méreg drága*. Poivrer, v. a. cuis. *borsozni*; pop. il est —é, *bujakóros*. Poivrette, v. nielle. Poivrier, m. bot. *borscserje*; écon. *borstartó*; arg. *iszákos*. Poivrière, f. *borsos millye*; *fűszertartó*; fort. *kőből épült őrház*; arg. *országút*. Poix, f. *szurok*; — résine, *gyanta*. Poix-résiner, v. a. *ércet szurokkal bevonni*. Polacre, f. mar. *vitórlás derglye*; 2. m. *lengyel nemés*. Polaire, a. astr. *sark . . . ; étoile —, északi csillag*; *cercle —, gönckör*. Polarisation, f. phys. *sarkítás, göncölítés*. Polarisier, v. a. phys. *sarkítani, göncölíteni*. Polaryté, f. phys. *irányítás, göncösség*. Polastre, m. plomb. *forrasztó serpenyő*.

Polatouche

- Polatouche, m. h. n. röpülő mókus.
Polder (-dre), m. géo. német-alföldi puszta, elgátolt föld.
Pôle, m. astr. gönc, föld-sark.
Polémique, a. vitászi, vitatkozó; écrivain —, vitász; 2. f. vitázás; tanvita.
Polémoine (-moane), f., polémonium (-ome), m. bot. nádi szironták.
Polémo-scope, m. opt. hadi távcső.
Polenta(-lenne-), f. kukorica-kása.
Poli, m. simaság, fényesség; fény; 2. —, e, a. sima, fényes; fig. udvarias, mivel, nevelt.
†Poliâtre, m. méd. városi orvos.
Police, f. rendőrség; 2. rendőri hivatal; 3. rendőri bíróság; — correctionnel, fegyrendőrség.
Police^r, v. a. rendezni, rendbe hozni; rendes alkotmányt adni.
Policeur, v. législateur.
Polichinelle (-chi-), m. bohóc; fond. kampós piszkavas.
Policien, m. tabl. simító nemez; fam. rendőrhivatalnok.
Policier, ère, a. rendőri; 2. *m. rendőr.
Polières, f. pl. sel. hídnyereg-szíjak.
Poliment, m. síkírlás, simítás, fényítés; 2. †simaság, fény; 3. adv. fam. udvariasan.
Polion, polium (-ome), m. bot. csombor.
Polir, v. a. síkírolni, csiszolni, simítani; fig. finomítani; 2. se —, v. r. simává lenni.
Polissable, a. simítható, csiszárolható.
Polisseur, se (po-li-ceur), s. síkíroló, csiszároló, simító.
Polissoir (-çoar), m. simító szerszám; — d'acier, síkár acél; rel. síkár fog.
Polisson, ne (-li-çon), s. csa-

Polissonner

- vargó; utcai rima; 2. s. a. neveletlen; piszkos, ronda, cafatos; 3. f. arg. nyelv.
Polissonner (-li-çoné), v. n. dévajkodni; paráználkodni; trágárkodni.
Polissonnerie (-li-ço-ne-rie), f. neveletlenség; paráználkodás; trágárság; dévajkodás.
Polissure (-li-çu-), f. csiszolás, síkírolás, csiszárolás; fényesség, simaság.
Politesse, f. udvariasság, műveltség; fam. brûler la —, az udvariasság ellen véteni; — de marchand, önző udvariasság; 2. faire une — à q. vkivel szivességet tenni.
Politico'-mane, m. kormányi dolgokat feszegető; korcsmapolitikus; — manie, f. kormányi dolgok feszegetése.
Politie (-cie), f. polgárisodás.
Potitique, a. állam...; gouvernement —, államszervezet; 2. m. államférfi; országtudós; it. a. okos, ravasz; 3. ovatos, ildomos; II. f. országtudomány, országlat, országtan; 2. okosság, ildomosság, ravaszság; — ment, adv. politikailag, országtanilag; 2. ravaszul, ildomosan.
Politiquer, v. n. kormányi dolgokat feszegetni; politikáról okoskodni.
Politiquerie, v. politico-manie.
Politiqueur, v. politico-mane.
Pollage, m. cout. tyúkadó.
Pollen (pol-lène), m. bot. himpor.
Pollicitation (pol-li-), jur. ígéret, ígérés.
Pollu, e (pol-lu), a. szentségtelenített.
Polluer (pol-lué), v. a. szentségteleníteni.
Pollution (pol-lu-cion), f. szentségtelenítés; méd. magömlés; — volontaire, önfertőzés.

Poly-'acanthé

- Polo'-graphe, m. égleirő; —graphie, f. égleírás.
Polosse, m. réz és ón ötvény.
Poltron, s. a. gyáva; nyulfi.
Poltronesque, a. gyáva, pulya; —ment, adv. gyáván, pulyán.
Poltroniser, v. n. gyáváskodni, pulyáskodni.
Poltronnerie, f. gyávaság, pulyaság, félénkség.
Poly-'acanthé, a. bot. soktüves; —adelphe, a. bot. sokfalkás; —andre, f. litt. híres emberek életleírása; 2. a. bot. plantes —s, sok hímes növények; —andrie, f. litt. sokférjűség; —angique, a. bot. sokrekeszű; —anthe, m: —anthée, f. litt. virágszedés; —anthé, e, a. bot. sokvirágú; —archie, f. pol. sokuralom; —arthémum (-mome), m. bot. szironták; —carpon, m. bot. polcsa; lit. egyházi törvények gyűjteménye; —céphale, a. sokfejű; —chnème (-knè-), m. bot. torzon; —cholie, f. méd. epeláz; —chreste (-krès-), a. sokféle hasznosságú; —chrome (-kró-), a. sokszínű; többszínű; 2. méd. hosszantartó; —chyle, a. méd. aliment —, táplálós étel; —cotylédon, e, a. bot. több karajú; —dactyle, a. an. sok újjú; —dipsie, f. méd. heves szomjúság; —dore, m. ent. pozdorjány; —èdre, m. géom. soklap; opt. csűrűs üveg; —gala, m. csésze szárny; —galactique, a. méd. tejűs; —galées, f. pl. bot. csésze-szárnnyfélék; —galie, f. méd. tejűs; —game, s. a. soknejű; —gamie, f. soknejűség; —glotte, a. gr. sok nyelvű; több nyelren írt; fig. iron. c'est un —, valóságos nyelvgép; orn. —, sokszavú rigó; —gone, s. a. géom. sokszög; —gonées, f. pl. bot. csikszár félék; —graphe, s. sokat író; —graphie, f. titkos

Pomatique

írás; —gyne, a. bot. több
anyás; —mathe, did. m.
sokat tudó; —mathie, f.
did. sok tudás; —morphe,
a. an. sok alakú; —nème,
m. icht. újjas hal; —né-
sie, f. szigetcsoport; —no-
me, m. alg. soktag, sok-
tagzat; —onyme, a. sok-
nevű; —pe, m. h. n. ha-
barc; chir. pöfeteg; —pé-
tale, a. bot. soklevelű;
—phage, s. a. nagyétű;
—phagie, f. méd. farkas-
éh; —phore, a. méd. erős,
erősítő; —piaire, a. h. m.
habarcféle; —pode, m. bot.
páfrány; —ptère, m. h. n.
sokpatások; —pyrène, a.
bot. sokmagú; —sacrie, f.
méd. túlkövérség; —sper-
mie, f. méd. ondóbbőség;
—style, a. arch. több osz-
lopú; —syllabe, s. a. gr.
soktagú; —syndéton, m.
rhét. kötszóhalmozás;
—technique (-tèk-), a. mű-
egyetemi; école =, mű-
egyetem; —technicien, m.
műegyetemi hallgató; —
théisme, m. théo. sok is-
tenség; —théiste, m. théo.
sok istenhívő; —tric, f.
bot. páprád; —urie, f.
méd. tulságos hugyozás.
Pomatique, m. h. n. kerti
csigabiga.
Pomi-fère, a. bot. almás;
arbre —, almafa; —forme,
a. bot. almaalakú.
Pommade, f. kenőcs, hajke-
nőcs; 2. pop. almapite.
Pommader, v. a. kenni, ha-
jat kenni.
Pomme, f. jard. alma; an.
— d'Adam, Ádám csutkája
pop. on l'apaiserrait avec
une —, könnyen békíthető;
— de pin, fenyűtoboz; —
de terre, burgonya; t. t.
gomb, gömb.
Pommé, m. écon. alمامust;
fig. fam. fou —, tökéletes
bolond.
Pommeau (po-mô), m. fourb.
markolatgomb; an. —
gras de la jambe, lábikra;
sell. nyeregkápa.

se Pommeler

se Pommeler (po-), v. r. bá-
rányfelhőkkel beborulni;
temps —é, báránnyelhős
idő; man. cheval gris —é,
almásszürke. [ka.
Pommelette, f. jard. almács-
Pommelière, f. vét. tüdőlob;
tüdővész.
Pommelle (po-mèle), f. carr.
hasítóék; corr. szárfa.
Pommer (po-), v. n. jard.
fejeseadni.
Pommeraiie (pom-rè), f. jard.
almáskert.
Pommeter, v. piétiner.
Pomette (po-), f. gömböcske;
gombocskas; ruha-, kalap-
fogas; an. os de la —, já-
romcsúcs; coutur. bog.
Pommier (-mié), m. jard.
almafa.
Pomo-logie, f. gyümölcsis-
me; —logique, a. gyümöl-
csészeti; —logue, m. gyü-
mölcsész.
Pomoyer, v. a. cord. kötelet
vizsgálni.
Pompe, f. pompa, dísz; fény;
— funèbre, gyászpompa;
II. t. t. szivattyú; — d'in-
cendie, tűzszivattyú; chir.
— à sein, csecsszivattyú;
écon. — de celliers. lopó,
lopótök; szívócső.
Pomper, v. a. szivattyúzni;
fam. — un secret, titkot ki-
csalni; —q., vkit faggyatni;
2. v. n. pop. inni, hörpen-
teni.
Pomperie, f. szivattyú-, kút-
csinálás; 2. szivattyú-mű.
Pompette, a. pop. részeg.
Pompeusement, adv. pom-
pásan, fényesen; dagályo-
san.
Pompeux, se, a. pompás, fé-
nyes, díszes; dagályos;
üres.
Pompholyx (-lik-se), m. chi.
gálma.
Pompier, m. szivattyú; 2.
tűzoltó.
Pompile, m. icht. csíkos nagy
agyú hal; 2. ent. görön-
csér hernyász.
Pompon, m. mod. dísz; fej-
dísz; fig. cikornya; pop.
győzelmi jel.

Pondre

Pomponner (pon-po-), v. a.
díszíteni, ékiteni; fig. ci-
kornyázni; 2. se —, v. r.
cifrálni.
Ponant, m. nyugat; mar. at-
lanti oceán.
Ponantais, ponantin, a. m.
nyugoti.
Ponçage, m. leszenporozni.
Ponce, pierre —, f. síkárkő;
2. dess. szénporozó pemet.
Ponceau (-ço), m. bot. v. co-
quelicot; 2. királyvörös;
arch. kis híd.
†Poncet, m. hidacska.
Poncer, v. a. leszenporozni;
síkárkővel síkárolni; com.
jelölteni, megjelezni.
Ponceux, se, a. síkárköves.
Ponche, v. punch.
Poncirade, f. bot. méhfű,
mézelve.
Poncire, m. bot. ádám almá-
ja (citromfaj).
Poncis (-ci), m. dess. rak-
metszvény szénporozáshoz;
fig. vakszokás.
Ponction, f. chir. csapolás;
it. hólyagszúrás.
Ponctuage, m. hibás máz.
Ponctualité, f. pontoság.
Ponctuation, f. gr. pontozás.
Ponctué, m. icht. pettyezett
páncélos kolty.
Ponctuel, le, a. pontos, ren-
des; —lement, adv. ponto-
san, rendesen.
Ponctuer, v. a. gr. pontozni;
e. v. n. savoir —, helyesen
pontozni; bot. feuille —ée,
pettyes levél; gr. virgule
—ée, pontos vessző.
Pondaison, f. écon. tojás;
tojás ideje.
Pondag, m. expl. lejtős akna.
Pondage, m. tonnapénz.
Ponderable, a. mérlegelhető;
súlyos.
Ponderant, v. lourd.
Pondération, f. phys. súly-
egyen; it. fig. [nitni.
Pondérer, v. a. fig. súlyegye-
†Pondérosité, v. poids.
Pondeur, se, ord. f. tojós
madár; tojós tyúk.
Pondre, v. a. tojni; fam. il
pond sur ses oeufs, rendén
van a szénája.

Poney

Poney, m. man. törpe ló.
Ponger, v. n. corr. szivárogni; cuir —é, taplós bőr.
Pongitif, ve, a. méd. nyílaló.
Pont, m. arch. híd; —flottant, tutaj; —levis, dobogó, fölvonó híd; taill. —levis d'une culotte, nadrágellenző; mar. földézet; —aux ânes, kopasz mentség; II. —s et chaussées, híd és útéptézet.
Pontanier, v. pontonnier.
Ponte, v. pondaison.
Ponté, m. arm. nyakló, kanyarvas; 2. —, e, a. mar. födeles.
Ponter, v. n. jeu. kártyára rakni.
Pontet, m. sell. nyeregfa.
Ponteur, m. jeu. kártyarakó.
Pontife, m. h. anc. főpap; cath. souverain —, pápa.
Pontificale, m. lit. egyházi szabály; 2. —, e, a. főpapi; —ement, adv. főpapi, püspöki díszben.
Pont-neuf, m. egy híd neve Párisban; 2. pop. utcadal; 3. arg. officier du —, tolvaj, zsebmetsző.
Ponton, m. milit. hajóhíd; it. hiddereglye.
Pontonage, m. tout. hídvam.
Pontonnier, m. cout. hídvámszedő; riv. révész; milit. hídász.
Popel, m. h. n. tüskés forgonc.
†Popine, f. csapszék.
†se Popiner, v. r. cifrálni.
Poplicé, e, poplitique, a. m. térdhajlási.
Populace, f. pór nép; la plus vile —, népsöpredék.
Populacerie, f. póriasság, pórias viselet.
*Populacier, m. néphizelgő; 2. —, ère, a. aljas, közönséges, pórias.
Populage, populago, m. bot. mocsári gólyahír, gólyavirág.
Populaire, a. nép...; erreur —, néptévedés; homme —, népszerű ember; il est

Populariser

—, népszerű; it. népbarát; —ment, adv. népszerűleg; aljasan, póriasan; népszerűen.
Populariser, v. a. népszerűsíteni, közhasznúvá tenni; 2. se —, v. r. népszerűsíteni.
*Popularisme, m. néphizelgés, uépkecsegtetés.
Popularité, f. népszerűség, népiesség; közérthetőség; 2. népkegy.
Population, f. népesség.
Populéum (-one), m. pharm. nyárfakenőcs.
Populeux, se, a. népes.
Populicide, a. népvesztélyes; 2. m. népgyilkos.
Populine, f. chi. rezgenye.
Populo, m. pop. kövér cse-csemő.
*Populosité, f. nagy népszerűség.
Porc (por; pork), m. disznó; it. fig.; fam. il est com. le — à l'auge, úgy él mint hal a vízben; icht. — marin, közönséges delfin.
Porcelaine, f. minér. porcellán; 2. porcellán edény; conch. —, babos csüllör; man. cheval —, porcellán tarka.
Porcelainier, ère, s. porcellánkereskedő.
Porcelet, v. cloporte.
Porcellion, m. h. n. ászka.
Porc-épie (por-ké-pik), m. h. n. tarajos süllő.
Porchaison, f. porchaiton, m. ch. disznó kövérség, háj.
Porche, f. arch. előcsarnok.
Porcher, ère, s. kanász; il jure com. un —, szitkozódik mint a kanász.
Porcherie, f. disznó-ól; 2. fig. pop. disznóság.
Porcin, m. h. n. disznóféle.
Pore, m. méd. likacs; phys. —s, hézagok.
Poreux, se, a. likacsos.
Porgy, m. orn. csörgő ruca.
Porisme, v. corollaire.
Porno-graphe, m. erkölcstelen könyv írója.
Porosité, f. did. likacsosság.

Porte-affiche

Porphyre, m. minér. petyle gyurmag.
Porphyre, e, a. minér. petylés.
Porphyrisation, f. szétdörzsölés petylekövön.
Porphyriser, v. a. szétdörzsölni.
Porracé, e (po-ra-), a. méd. hagymazöld.
Porreau, v. poireau.
Porrigo, m. méd. koszmó.
Porse, f. pap. rizsma.
Port, m. mar. kikötő; fig. il est dans le —, megboldogult; it. — de salut, menhely; II. hordképeség; 2. vitel-, postabér; lettre franche de —, bérmentes levél; III. tartás; illedelem; illem; bot. növés.
Portable, a. hordható; 2. viselhető.
Portage, m. hordás; riv. víz-zuhatag.
Portail, m. arch. kapuzat, díszkapu; templom homlokzata.
Portant, m. serr. —s d'un coffre, bőröndfülei; 2. —, e, a. (csupán bien v. mal igehatározóval); il est bien —, jól érzi magát; elle est toujours mal —e, mindig gyöngélkedik.
Portatif, ve, a. hordozható; dictionnaire —, zsebszótár; fam. il n'est pas —, lomha.
Porte, f. ajtó; —cochère, kapu; fausse —, vakajtó; it. titkos ajtó; refuser la — à q., vkit elutasítani; nous sommes logés — à —, egymás mellett lakunk; szomszédok vagyunk; passez-moi la —, takaradjék; fam. mettre la clef sous la —, titkon távozni; 2. de — en —, adt. házról házra; it. à —s ouvranter, kapunyitáskor; 4. à —close, titokban, tanuk nélkül; II. h. m. török kormány.
Porte-affiche, m. ragkeret; —arquebuse, m. puskatöltő; —assiette, m. táltartó

Portée

karika; — auge, m. nap-számos; — baguette, m. töltővesző-karika; — balance, m. mérlegrúd; — balle, m. házaló; — ban-nière, m. templomi zászló-vivő; — barres, m. maréch. fékkarika; — bonnet, m. sapkaszűj; — cahiers, m. irattáska; — charge, m. ostornyél; — chausse, m. nadrágtartó; — cigare, m. szivartáska; 2. szivarszo-póka; — clefs, m. tömlő-tartó; foglyár; — corps, m. artill. nyerges kocsi; — coton, m. komornok; fig. farkcsóváló, sündör-ködő; — crayon, m. rajz-ón-tartó; — croix, m. lit. keresztvivő; — crosse, m. lit. pásztorbot-vivő; man. pisztolytok; — cu-lotte, m. parancsoló nő; — Dieu, m. cath. beteget megáldozó pap; — drapeau, m. milit. zászlótartó.

Portée, f. ellet; 2. lőtávol; 3. közellét; cela est à la — de ma main, kezem ügyében van; 4. tehetség; fig. hord-erő; charp. gerenda hosz-szúsága.

Porte-enseigne, v. porte-drapeau; — épée, m. kard-bojt; — éperon, m. sar-kantyúszűj; — épine, v. porc-épic; — étendard, m. porte-drapeau; 2. zászlótok; — étrier, m. sell. kengyel-szűj; — faix, m. teherhor-dó; — fer, m. patkótok; — feu, m. artill. gyűcsöte; — feuille, m. tárca; fig. miniszteri állomás; fin. állampapir; 2. laptárca; — flambeau, m. fáklya hor-dó; — glaive, m. h. m. kardrend; — grève, m. ki-kötőmester; — guidon, v. porte-drapeau; — guignon, m. szerencsétlen ember; pop. halálmadár; — hau-ban, m. mar. oldal-vitorla rúd; — laine, m. bot. gya-pú; — lance, m. milit. dzsi-daszűj; — lettre, m. levél-táska; — malheur, v.

Portement

porte-guignon; — man-teau, m. ruhaiszák; — masse, m. jogarvivő.

Portement, m. hordás.

Porte-missel, m. lit. mise-könyvtartó; — mitre d'or, v. chardonneret; — mon-naie, m. erszény; — mon-tre, m. órapárna; 2. zseb-óratartó; 3. =s, horl. óra-kirakat; — mois, m. sell. zablatartó; — mou-chettes, m. koppantó talp; — mousqueton, m. kara-bélyhorog; 2. órahorog; — musc, m. h. n. pézs-mány.

†Portentoux, se, a. iszonyú, szörnyű förtelmes.

Porte-or, v. portor; — outil, m. tok (fejsze, bárd stb. élére); — page, m. imp. lap-alj; — panier, m. ko-sárhordó; — pièce, v. emporte-pièce; — pierre, m. chir. pokolkő-tartó; — presse, m. rel. sajtóta-lap; — queue, m. uszály-hordó.

Porter, v. a. hordani; vinni: it. fig.; fam. vous voilà tout porté, éppen jókor jött; it. il ne le portera pas loin, nem viszi el szárazon; fig. — q., vkit támogatni; 2. elszállítani; — q. en terre, vkit eltemetni; — q. par terre, vkit földhöz vág-ni; com. beírni; 3. elbí-rni; 4. magával hordani; viselni; fig. — la chape, vkire sokáig várakozni; il a — é les couleurs, inas volt; p. elle — e le haut-de-chausses, asszony fején a süveg; 5. tartani; 6. ter-jeszteni; ces montagnes portent leurs cimes jusque dans les nues, e hegyek a felhőkig terjesztik csúcsu-kat; — malheur, szeren-csétlenséget hozni; — la main au chapeau, kalapot emelni; — un coup à q., vkire ütést mérni; fig. cette chose — e coup, e do-log nagy hatást idéz elő; it. káros befolyású; quelque

Porterien

part que je — e la vue, bár merre nézek is; fig. — ses vues bien haut, magasra törekedni; où portez-vous vos pas? hová megy? — q. à qch., vkit vmire serken-teni; fig. cette poutre — e trente pieds, e gerenda 30 láb hosszú; 7. teremni; cet arbre — e de bons fruits, e fa jó gyümölcsöt terem; — intérêt, kamatot hajtani; abs. ce billet a — é, e sorsjegy nyert; it. hordani (magzatot); 8. elviselni, eltűrni, szenvedni; lakol-ni; 9. — amitié, barátsá-got táplálni; — honneur à q., vki iránt tisztelettel viseltetni; — témoignage, tanuskodni; — son juge-ment sur qch. vmiről véle-ményét kinyilatkoztatni; 10. tartalmazni; szólni; la loi — e, a törvény azt mondja; II. v. n. cette poutre — e sur la muraille, e gerenda a falon fekszik; mar. les voiles portent, a vitorlák duzzadnak; 2. hor-dani (lőfegyver); tous les coups ne portent pas, nem minden lövés talál; fig. je ne vois pas où — e ce dis-cours, nem értem, hogy e beszéd hová céloz; ce vin — e à la tête, e bor része-gít; tirer à bout portant, közelről löni; fig. dire qch. à —, vmit vkinek szemére lobbantani; III. se —, v. r. menni; on s'y — e, ott nagy a tolongás; le sang s'est — é à sa tête, a vér fejébe tolult; 2. se — bien, magát jól érezni; 3. hajlandónak lenni; 4. üzni vmit; prat. se — partie contre q., rki ellen pört kezdeni.

Porter (-tre), m. brass. angol sör.

Portereau, m. hydr. védgát; charp. emelő rúd.

Porte-respect, m. fenyegető fegyver; 2. díszjel; tiszte-letjel; fig. rémkép.

†Porterie, f. kapus-szoba.

Porterien, m. külvárosi polgár

Porte-sceptre

Portraitique

Poster

Porte-sceptre, m. *jogarvivő*; fig. *uralkodó fejedelem*; —sel, m. sal. *sókas*; —siège, m. caross. *kocsitámasz*; —six, m. ch. *hat ágú szarvas*; —sonde, m. chir. *kutascső*; —tapisserie, m. *függönykeret*; —torche, v. flambeau; —tube, m. conch. *csőves csiga*; —trèfle, m. arg. *nadrág*.

Porteur, se, s. *kihordó*; átadó; com. — d'une lettre de change, *váltótulajdonos*; fam. — de rogatons, *fűzfapoéta*; maréch. —, *cheval* —, *málhaló*.

Porte-valise, m. *nyeregpárna*; —vent, m. expl. *légcső*; org. *szélcső*; —verge, m. *pálcavivő*; —vis, m. arq. *csavarlemez*; —voix, m. phys. *szócső*.

Portier, ère, s. *ajtónálló*; *kapus*; 2. a. jument, brebis portière, *tenyészkanca, jerke*.

Portière, f. *kocsiajtó*; 2. *ajtófüggöny*.

Portion (-cion), f. *rész*; 2. *adag*; — congrue, *tizedilleték*.

Portioncule, f. *részecske*.

Portionnaire (-cion-), s. a. *részes*.

†Portionner (-cion-), v. a. *el-, kiosztani*.

Portique (-thik), m. arch. *oszlopcsarnok, oszlopsikátor*.

Port-libre, m. *szabad kikötő*.

Portoir, m. h. eccl. *éthordó deszka*; 2. —, —e, vign. *putton*.

Portor, m. minér. *aranyeres fekete márvány*.

†Portraire, v. a. *arcképezni, képmásolni*; 2. se —, v. r. *önmagát festeni*.

Portrait (-trè), m. *arckép, képmás*; faire un —, v. portraire; —en pied, *élet nagyságú arckép*; fig. il est le — de son père, *szakasztott az apja*; 2. *leírás, ecsetelés*.

Portraiteur, portraitiste, m. *arcképfestő*.

Portraitique, a. *arcképszerű*.

Portraiture, f. peint. *arckép, festés*; livre de —, *rajz-könyv*. [féle.]

Portulacé, e, a. bot. *porcsin*.

Porures, f. pl. orf. *hólyagok*.

Posage, m. t. t. *fölállítás*.

Posaune, m. mus. *tárogató*.

Pose, f. arch. *lerakás*; milit. *éji őr*; peint. *állás*; dans. *tartás*.

Posé, e, a. *komoly, meggondolt*; *illedelmes*.

Posément, adv. *figyelmesen, meggondolva*; *lassan*; *illedelmesen*.

Poser, v. a. *állítani, tenni; fektetni*; milit. — la sentinelle, *őrt fölállítani*; fig. — les armes, *fegyvert letenni*; 2. *megszabni*; *föladni*; *megállapítani*; posons que..., *tegyük föl...*; 3. v. n. *fekünni, nyugodni*; dor. *fölrakni*; peint. *min tául ülni*; fig. *szenvelegni*; 4. se —, v. r. *leülni*; it. *letelepedni*; **magát föltozni*.

Poseur, m. arch. *körakó*; fig. fam. *szenvelgő ember*.

Positif, m. gr. *elsőfok*; org. *kézorgona*.

Positif, ve, a. *bizonyos, világos, határozott*; 2. phil. *állító, állítólagos*; *igenleges*; 3. did. *tételes, téteményes*; *tényszerű*; *tényleges*.

Position (-cion), f. *állás, fekvés*; arith. *tétel*; dans. *tartás*; milit. *hadállás*; fig. *helyzet*.

Positivement, adv. *határozottan, világosan*; *ténylegesen*.

Positivité, f. phys. *ténylegesség*. [ható.]

Possédable (po-cé-), a. *birtokos*.

Possédé, e, (po-cé-), s. théo. *ördögös*.

Posséder (po-cé-), v. a. *bírni*; fam. — q., *vkít magánál látni*; fig. *jártasnak lenni vmiben*; it. l'ambition le possède, *a nagyra-vágyás erőt vett rajta*; théo. le démon le possède, *az ördög bújt belé*; II.

se — soi-même, v. r. *magát mérsékelni, magán uralkodni*; fam. il ne se possède pas de joie, *magán kívül van örömében*.

Possesseur (po-cè-ceur), m. *birtokos*; alch. a *bölcsek kövének fölthalálója*.

Possesif (po-cè-cif), a. gr. *tulajdonító*.

Possession (-po-cè-cion), f. *birtok*; — artificielle, *közvetett birtok*; 2. *jószág*; 3. *élvezés, bírás*; lit. *ördögösség*.

Possessionnel, e (po-cé-cio-), a. jur. *birtokos*.

Possessoire (po-cè-coa-re), m. jur. *birtokjog*; 2. a. *birtokjogi*; —ment, adv. *birtokjogilag*.

Possibilité (po-ci-), t. *lehetőség*.

Possible (po-ci-), a. *lehetséges*; fam. autant que —, *a mennyire lehet*; 2. m. *lehetség*; 3. adv. *talán, lehet, meglehet*; 4. au —, *igen sok*.

Post, posch, m. icht. *putrafeszes kolty*.

Postal, e, a. *pósta...*

Post-brachial, m. v. méta-carpe; —communion, f. lit. *áldozás utáni ima*; —date, f. *utókeltezés*; *utókelet*; —dater, v. a. *utókeltezni, hátrább napolni*.

Poste, f. *pósta*; 2. *postalovak*; courir la —, *postán utazni*; fig. —, *elhirtelenkedni*; 3. *postaház*; 4. *postaállomás*; 5. *postalovaglás*; 6. *postahivatal*; ch. *posta (golyó)*; com. *tétel*; it. *részlet*.

Poste, m. expl. — de mineur, *szakmány, műszak*; 2. milit. *örhely*; 3. *hivatal, állomás*. [ró.]

Postels, m. dl. *takácsvaka*.

Poster, v. a. *föl-, kiállítani*; fam. nous voilà bien —és, *bele kerültünk a lébe*; 2. fam. *hivatalba tenni*; milit. *elhelyezni*; 3. se, v. r. milit. *elhelyezkedni, fölállni*.

Postérieur

Postérieur, e, a. *utóbbi, későbbi*; 2. *hátsó*; 3. m. fam. le —, *alfel, segg*; —ement, adv. *utóbb, később*.
à Posteriori, adv. log. *utólag*. [biság.
Posteriorité, f. prat. *utóbbiság*, *utóivadék*; 2. *utókor*.
Postface, f. *végző*.
Posthite, f. méd. *makkyuló*. [dag.
Posthencie, f. méd. *makkyú*
Posthume, s. a. *árvaszülött, utószülött*.
Postiche, a. *hozzá tett*; *hamis, ál*; litt. *rosszul alkalmazott*; milit. *caporal —, helyettes káplár*; 2. m. travailler en —, *álfogat, álhajat stb. készíteni*; 3. *festménymásolás*.
Postille, f. *hírszó, széljegyzet (biblián)*.
Postillon (pos-ti-lion), m. *postakocsis, postalegény*; 2. *levélhordó*; 3. orn. *kamcsatkai karakatna*.
Postiquerie, f. *gyermekes gonoszság*.
Post-'poser, v. a. *hátra tenni, hátra helyezni*; rel. *hibásan kötni*; —position, f. *utántét*; rel. *hibás kötés*; —scriptum(-tome), *utóirat*.
Postulant, e, s. *versenyző, kérelmező*.
Postulat, m. philos. *követelő mondat*; *kíváncsán*; 2. *kérelmezés, versenyzés*.
Postulateur, m. h. eccl. *sürgető*.
Postulation, f. *követelés*; 2. *szorgalmazás, sürgetés*; jur. *előadás*.
Postuler, v. a. *utánna járni, kérelmezni*; bér. *követelményezni*; 2. v. n. *pörös felet képviselni*.
Posture, f. *testtartás, magatartás*; *állás*.
Pot, m. *fazék*; *bögre*; — de chambre, *éjjeli edény*; — de fleurs, *virágcserep*; — à fleurs, *virágedény*; 2. *kupa*; 3. abs. *húsos fazék*; — pourri, cuis. *egyveleg, mismás*; fam. *il est bête*

Potable

com. un —, *ostoba mint a lúd*; it. c'est un — sans anse on ne sait par où le prendre, *olyan mint a fületlen fazék, nem lehet hozzá férni*; prat. — de vin, *áldomás*; artif. — à feu, *rajka-edény*; manuf. *kallóteknő*; †milit. *vas főveg*.
Potable, a. *iható*.
Potage, m. cuis. *leves*; 2. pour tout —, adt. au lieu d'un grand souper il nous a donné un méchant dindon —, *pompás vacsora helyett sovány pulykával vendégtelt meg, ez volt az egész*; iron. pour renfort de —, *hogy a baj teljes legyen*.
Potager, m. cuis. *rostélyos tűzhely*; *leveses bögre*; jard. *konyhakert*; 2. —, ère, a. jard. herbes potagères, *zöldség*.
Potamo-'géiton, v. épi d'eau; — graphe, m. *folyamleíró*; —graphie, f. *folyamrajz*; —phile, m. h. n. *folyami botrog*.
Potasse, f. chi. *hamuzsír*.
†Potation, f. *ivás*.
Pote, a. main —, *dagadt kéz*; 2. f. *lábmelegítő*.
Poteau, m. charp. *pallódeszka*; 2. *karó*; écon. *útmutató*; fam. *vastag láb-szár*.
Potée, f. tele *fazék*; pop. il ont une — d'enfants, *egy sereg gyermekük van*; 2. — d'étain, *ónmész*; fond. *diszagyag*; — de montagne, *rézkék*.
Potelé, e, a. *húsos, rengő, rezgő, pozsgás*.
Potelet, m. charp. *karócska*.
Poteleur, m. bormérő (*ki saját termését méri*).
Potelot, m. chi. *olany-fényle*.
Potenece (-tan-ce), f. *akasztófa*; 2. t. t. *mankó*; arq. *góclap*; charp. *vállfa v. vas*; maréch. *mérő rúd*.
Potencé, e, a. bl. *croix —e, kajamkereszt*.
*Potent, e (-tan), a. *erős, egészséges, erőteljes*.

Pouce

Potentat (-tan-ta), m. *hatalmasság*; il se croit —, il tranche du —, *nagy urat játszik*.
Potentiel, le, (-tan-ci-), a. méd. *rejtett hatású*; can-tère —, *pokolkő*; phys. *froid —, rejtett hideg*; gr. verb —, *tehető ige*.
Potentille, f. bot. *pimpó*; — argentine, *ezüst hátú fű*.
Potera, m. pèch. *csalétek nélküli horog*.
Poterie, f. *fazekas áru*; 2. établir une —, *fazekasműhelyt állítani*; 3. *fazekas mesterség*; 4. *cserép-árnnyékszékcső*.
Poterne, f. *mellék ajtó*.
Poteyer (-té-ié), potoyer (-toa-ié), v. a. ét. *belül bekenni*.
Potier (-thié), m. *fazekas*; — d'étain, *ónműves*.
Potin, m. fond. *rézarany*; — jaune, *sárgaréz*.
Potine, v. *sardine*.
Potinières (-thi-), f. pl. pèch. *ájokháló*; it. *ennek szemei*.
Potion, f. méd. *gyógyital*.
Potiron, pépon, m. jard. *tök*; 4. bot. *nagy galóca*.
Potreau, m. *kis gerenda*.
Potron-jaquet, —minet, m. dès le —, pop. *hajnalban*.
Poturon, v. potiron.
Pou, m. *tetű*; — de l'homme, *fejtetű*; — du boeuf, *marhatka*; — du bois, *kopogó termesztő*; pop. il est laid comme un —, *valóságos madárijesztő*; h. n. — aquatiques, *uszka*; — de baleine, *cet falangya*; — de mer, *tengeri százlábú*; — de Pharaon, *bűvő bolha*.
Pouacre, s. a. pop. *ronda, piszkos*.
Pouacrerie, f. pop. *fukarág, zsugoriság*; it. *rondaság, piszok*.
Pouah, i. *piha*!
Pouce, m. *hüvelyk*; pop. jouer du —, *pénzt számolni*; it. *lakolni*; fam. j'aimerais autant baiser mon —, *még kezemet se mozgatom miatta*; II. hü-

Pouce-évent

Pouillerie

Poupetier

velyk (mérték); p. si on lui en donne —, il en prendra long com. le bras, kinek újját kapja, annak karját is kéri.
Pouce-évent, helyesebben: —avant, m. com. auner avec —, a rőfmérésnél egy hüvelynyi ráadást adni; —pied, m. habarnica.
Poucettes, f. pl. hüvelytyű.
Poucier, m. s. s. gyűszű; serr. kilincsefeje.
Pou-de-soie, m. manuf. nehéz selyemkelme.
Poudette, f. agr. fanyeső kés.
Pouding, m. cuis. polenta (angol téstás étel).
Poudre, f. por; farine qui sent la —, dohos liszt; tabac en —, burnót; II. győgypor; ch. — de plomb, göbecs; man. battre la —, tipegni; III. hajpor; IV. löpor; V. porzó.
Poudrer, v. a. hajporozni; 2. se —, v. r. magát hajporozni.
Poudrier, f. löporkészítés.
Poudrette, f. jard. porganéj.
Poudreux, se, a. poros; pop. c'est un pied —, gézengűz; it. pied —, szökevény katoná.
Poudrier, m. porzótartó; mar. fővenyóra; 2. löporgyárnok; écon. szita; 3. löporkamra fölügyelője.
Poudrière, f. ch. löportülk; 2. löpormalom; it. löportár; 3. v. poudrier (1).
Pouf, i. puff! 2. a. sculp. marbre —, törékeny márvány; 3. m. dudor; pop. à —, hitelbe; it. faire —, nagyozni.
Pouffer (pou), v. n. — de rire, kacajra fakadni.
Pouille, m. szitok.
Pouillé, m. jur. járadékjegyzék.
Pouiller, v. a. pop. szidalmazni; 2. se —, v. r. tetvezkedni; 3. se —, v. réc. egymást szidni.
Pouillère, f. arch. tyűkktrec ajtó.

Pouillerie, f. ruhatár (kóródákban); 2. szegénység, nyomor.
Pouilleusement, m. méd. tetvesség.
Pouilleux, se, a. tetves; charp. rökönnyoltos; 2. m. ringyrongy ember.
Pouillier, pouillis, m. koldús-tanya; 2. tetűfészek.
Pouillot, m. orn. fűzike.
Poul, souci, m. orn. ökör-szem.
Poulaille, v. volaille.
Poulailler (-la-lié), m. tyűk-kec, tyűk-ól; fig. fam. on a sonné l'alarme dans tous les —s, valamenynyi komámasszony mind föllázadt; 2. tyűkárús, tyűkász; 3. tyűkász-kocsi; iron. c'est un —, ócska cséza; 4. arg. lak-tanya.
Poulagerie, f. écon. tyűk-vásár; baromfi-vásár.
Poulain, m. csikó; h. n. tengeri ló, csikóka; méd. —, poulin, dob; com. málhakorcsolya.
Poulaine, f. mar. hajó-orr; 2. mod. souliers à la —, hegyorrú cipő.
Poularde, f. cuis. hízlalt csirke.
Poule, f. tyűk; 2. — de bruyère, fadjérce; — d'Inde, nőstény pulyka; — des marais, zöldlábú hód; p. c'est le fils de la — blanche, burokban született; peau de —, borsos bőr.
Poulet (-lè), m. csirke; — d'Inde, pulyka; arg. —, ló; it. ostoba ember; 2. —, te, mon —, ma —te, galambom, babám; 3. szerelmes levél.
Poulette, f. csirke; oeuf de — tyűktojás; fig. fam. cavira, cevere (serdülő leány); fam. c'est une étrange —, veszedelmes nő.
Pouliche, f. kancacsikó.
Poulichon, m. szopós csikó.
Poulie, f. mécan. hüvely

a csigasornál, görgőtök; am. — de l'oeil, szemten-gely.
Poulier, v. a. mécan. görgő csigával fölhúzni; 2. m. mar. főveny-zátony.
Poullerie, f. mécan. csiga gyártás.
Poullieur, m. csiga-gyártó.
Poulin, v. poulain; —e, v. pouliche.
Pouliner, v. n. csikózni; arg. szűlni.
Poulinière, a. f. jument —, tenyészkanca; it. v. portière (2.); 2. pop. szapora nő.
Pouliot, m. bot. csombor-menta; 2. mécan. kis görgő csiga.
Poulnee, f. tyűk-, galamb-ganék.
Poulot, te, s. galambocská, babácska.
Poulpe, f. did. vastaghús (állati testen); jard. —, pulpe, bél, hús.
Poulpeton (poupe-ton), m. cuis. húsgöldény.
Poulpetonnière (poupe-to-), f. cuis. pároló fazék.
Pouls (pou), m. méd. ér-
verés; fig. le — lui bat, megszeppent.
Poultre, v. poutre (2).
Poumon, m. an. tüdő.
Poumonique, v. pulmonique.
Poupard, m. pólyás gyermek.
Poupart, m. h. n. ollótlan rák.
Poupe, f. mar. far, tat; fig. il a vent en —, rendén van a szénája; an. os de la —, homlokcsont; ch. emlő (ragadozóké).
Poupée, f. bábú, baba, báb; écon. guzsaly; mod. fejkötő-báb; perr. parókabáb.
Poupegais, m. pávakiáltás.
Poupelin, m. pât. vajás sütemény; —er, v. a. cirógatni, dédelgetni.
Poupelinier, m. cuis. serpenyű.
Poupetier, m. bábműves; bábárús.

Poupeton

Poupeton, v. poulpeton.
 Poupiettes, f. pl. cuis. töltött borjuszelet.
 Poupin, e, a. csicsomázott; 2. s. pipere bolondja.
 Poupiner, v. a. cicomázni.
 Poupon, ne, s. babácska.
 Pour, prép. számára; végett; ért; miatt; 2. — lors, adt. akkor majd; 3. conj. — sage qu'il soit, bármily okos legyen is; 4. conj. — peu, hacsak.
 Pour-boire, m. borraivaló.
 Pourceau (-çô), m. disznó; c'est un vrai —, csak hasának él; p. c'est semer des perles devant les —x, nem disznó orrára való az aranypercec; h. n. — de mer, v. marrouin.
 Pour-cent, m. fin. száztóli.
 †Purchas, m. hajtóvadászat.
 †Purchasser, v. a. vadat hajtani; fig. fam. kono-kul törekedni vmi után.
 Pourfendeur, m. fam. iron. grand — de géants, vasgyűrő.
 †Pourfendre, v. a. ketté vágni (karddal).
 Pourfiler, v. a. különféle szövessel vegyíteni.
 Pourget, m. écon. méhkasragasz.
 Pourparler, m. értekezés.
 Pourpier, m. jard. porcsin; — de mer, partimaglapél.
 Pourpoint, m. zubbony; fam. il lui a dit à brûle —, orra alá pörkölte; pop. il a bien rempli son —, derekasan megtöltötte bendőjét; it. mettre la main sur le — à q., valakit nyakon csipni; it. l'eau est entrée dans ses souliers par le col de son —, a vízbe fult.
 †Pourpointerie, f. zubbonykészítés.
 †Pourpointier, m. zubbonykészítő.
 Pourpre, m. bíbor; bíborszín; méd. kanyaró; II. f. h. n. bársonycsiga; 2. bíborfesték; 3. bíborkel-

Pourpre

me; fig. királyi méltóság.
 Pourpre, pourprin, m. bot. bíborpiros.
 Pourpré, e, a. bíborszínű; méd. fièvre —e, patécsosláz.
 Pourprendre, v. prendre.
 Pourprier, m. h. n. bársonycsiga (állatja).
 †Pourpis, m. kerület, környület.
 Pourpure, f. sötét bíborszín.
 Pourquoi, conj. miért? 2. adv. mi végre?
 Pourrette (pou-), f. jard. eperfa-bujtovány.
 Pourri (pou-), m. rothadás.
 Pourrir (pou-), v. n. rothadni; 2. v. a. rothasztani; fam. c'est une planche —ie, nem lehet benne bízni; temps —i, nedves idő; 3. se —, v. r. v. pourrir (v. n.)
 Pourrissage (pou-ri-ça), m. pap. beáztatás, pálasztás.
 Pourrissoir (pou-ri-çoar), m. pap. pálasztó kád.
 Pourriture (pou-ri-), f. rothadás; fabr. forrkád.
 Poursile, m. icht. barna delfin.
 Poursuite, f. üldözés; kergetés; 2. utánajárás, kérés, megkérés; 3. pl. prat. törvénytörési eljárás; frais de —, pörköltések.
 Poursuivable, a. üldözhető.
 Poursuivant, m. kereső, kérő, sürgető; — d'amour, anc. kóbor levente.
 Poursuivre, v. a. ir. üldözni; kergetni; jur. — q., vkit törvénybe fogni, bevádolni; it. — qch., szorgalmazni, keresni; 2. utána járni, kérni; 3. folytatni; 4. se —, v. r. folyamatban lenni.
 Pourtant, conj. mind a mellett, még is; pedig.
 Pourtour, m. arch. kerület, környület.
 Pourvoi, m. prat. föllebbezés; fölfolyamodás.
 Pourvoir, v. a. ir. ellátni; fig. fölruházni; gondos-

Pousser

kodni; 2. v. n. akadályozni, gátot vetni; intézkedni; betölteni; 3. se —, v. r. prat. bevádolni; fölfolyamodni; magát ellátni; magáról gondoskodni.
 Pourvoirie, f. szállítmány, raktár.
 Pourvoyance, f. szállítás; szállítási hivatal.
 Pourvoyeur, euse, s. szállító.
 Pourvu, m. javadalmas; 2. —que, conj. amaz esetre, ha ugyan, ha csak.
 Pousal, pl. pousaux, m. pêch. pendelháló.
 Pousse, f. jard. hajtás, sarjadék; maréch. keh; minér. v. mouffette; pop. poroszló, fogdmeg.
 Pouss-balle, m. töltővessző; —caillou, m. pop. csendőr; —cambrure, m. cord. ívelő; —cul, m. pop. poroszló, fogdmeg; it. hátramaradtak; it. targonca.
 Poussée (pou-cé), f. nyomás; fig. donner la — à q., vkit zaklatni, üzni; 2. pop. sürgős munka.
 Pousse-fiche, m. szakálás sarkvas; —pied, v. pousse-pied.
 Pousser (pou-cé) v. a. lökni, nyomni, szorítani, tolni; pop. — le temps avec l'épaule, időt nyerni; — les ennemis, az ellent visszanyomni; man. — un cheval, lovat hajtani; 2. kiütni, dobni; — la porte, az ajtót becsapni; 3. beverni; 4. — une allée, sétányt meghosszabbítani; — les frontières, határt tágitani; — son travail, munkáját hévvel folytatni; — son chemin, szerencsét megállapítani; — des cris, kiáltozni; fig. — q., valakit zavarba ejteni; — q. à bout, vkit iszonyúlag fölháborítani; 4. — q., vkit segíteni; pártfogolni; elősegíteni; 5. — q., vkit serkenteni; la misère l'a —é, a nyomor birta rá: vét. cheval —é de nourri-

Pousset

Pragmatique

Précenteur

ture, megzabált ló; II. v. n. — aux ennemis, az el-lent megtámadni; fig. poussez! előre! 2. hajtani, arjázni; man. kehegni; riv. — de fond, csáklyázni; vign. vin —é, zavaros bor; III. se —, v. r. föl-hatolni.

Pousset (pou-cé), m. com. marhasó.

Poussette, f. jeu. gombostű-játék.

Pousseur (pou-cœur), se, s. lökö, taszító; 2. v. argue.

Poussier (pou-cié), m. szén-por; maç. köpor.

Poussière (pou-ciére), f. por; fig. faire de la —, szelet csapni, kérkedni; it. tirer q. de la —, vkit a semmi-ből fölemelni.

Poussiéreaux, se (pou-cié), a, v. poudreux; it. porszerű.

Poussif, ve (pou-cif), a. ma-réch. kehes; 2. m. fig. fam. szuszogó.

Poussin (pou-cein), m. pizse, apró csirke.

Poussinière (pou-ci-), f. astr. fiastyúk; écon. tyúkborító.

Poussoir (pou-çoar), m. dent. törővas; tir. kis fogó.

Pouste, m. lassanölő má-kony.

Poutie (-cie), f. porfolt.

Poutieux, se (-cieu), a. túl-ságosan tiszta.

Poutis, v. guichet.

Poutre, f. arch. gerenda; 2 —, poutre, harmadfükanca.

Poutrelle, f. kis gerenda.

Pouture, f. écon. darált élet.

Pouvoir, v. a. ir. hatni . . . , hetni . . . ; — marcher, mehetni; il se pourrait que l'affaire manquât, a dolog meghiúsulha; 2. je n'en puis plus d'avoir couru, egészen kimerültem a futástól; 3. fam. je ne puis mais de leur querelle, nem vagyok oka civakodásuknak; 4. puissent vos projets reussir! adja Isten, hogy terve sikerüljön; II. v. a. tehetni, birni; III.

v. imp. il se peut, meg-lehet; se peut-il? lehet-séges-e? IV. m. hatalom; tehetség; 2. befolyás; pal. meghatalmazás; cath. en-gedély; phys. erő.

Pragmatique, a. okfejtő, oko-zatos.

Prairial, m. h. de F., a fran-cia köztársaság 9. hónapja május 20.—jun. 18.; 2. —, e, a. bot. réti . . .

Prairie, f. rét.

Praline, f. conf. pörkölt man-dola.

Praliner, v. a. conf. cukor-ban pörkölni.

Pralineur, m. conf. mando-lapörkölt.

Prame, f. dereglye.

Praticable, a. eszközölhető, megeshető; használható; chemin —, járható út; fig. társas, barátságos.

Praticien, m. jur. jártas ügyvéd; méd. gyakorló orvos.

Pratique, f. did. gyakorlat; 2. szokás; eljárási mód; tapasztalat, jártasság; 3. pl. —s de dévotion, imád-ság, áhitat; 4. csíny, csel, fogás, fortély; 5. okiratok; bírói eljárás; méc. hang-cső; ch. csörgetyű; II. vevő; méd. gyakorlat; je lui donnerai bien de la —, majd sarokba szorítom őt; III. a. gyakorlati; mar. pilote —, gyakorlott, jártas kalauz; —ment, adv. gyakorlatilag.

Pratiquer, v. a. gyakorolni, teljesíteni; 2. gyakorkodni; üzni; 3. — q., társal-kodni; 4. elcsábítani, megvesztegetni, bujtogatni; cet homme était —é d'a-vance, ez embert eleve be-tanították; arch. alkal-mazni; — un chemin, utat törni.

Pré, m. rét; autr. küzdter.

Préachat, m. com. elővásár-lás, elővétel; előleges fizetés (szállítás fejében).

Préacheter, v. a. com. elő-vásárolni.

Préage, v. paturage.

Préalable, a. előleges, előre-való; 2. au —, adt. előbb, először is; —ment, adv. előlegesen, egyelőre, előre.

Préallegue, a. előbb-, fön-nebb említett.

Préambulaire, a. bevezetési.

Préambule, m. bevezetés; előszó; ext. szöözön.

Préambuler, v. n. hosszadal-mas bevezetést csinálni; fam. teketóriázni.

Préau, m. fogház; zárda-udvar. [való.

Préavis, m. előleges tudni

Prébende, f. bén. karjavada-lom, egyházjavadalom; 2. karhivatal, kartiszség; 3. segélydíj, segélypénz.

Prébendé, m. et a. m. jára-dékos, járadék-élvező.

Prébouisset, v. fragon.

Précaire, a. kegybeli; kétes, bizonytalan, ingadozó; —ment, adv. kedvezés kö-vetkeztében.

Précarité, f. bizonytalanság.

Précaution (-cion), f. ovatos-ság, ovakodás; 2. elővi-gyázat.

Précautionné (-cio-), e, a. vigyázatos, meggondolt, ovatos, szemes; —ment, adv. vigyázva, szemesen, meggondolva, ovakodva.

Précautionner (-cio-), v. a. óvni, megóvni, figyelmez-tetni; 2. se —, v. r. ova-kodni.

Précautionneux, se, a. v. précautionné.

Précédemment (-da-man), adv. eleve, előbb; fönnebb.

Précédence (-dan-), f. meg-előzés.

Précédent, e (dan), a. előh-beni, előbbi, megelőző; 2. m. előzmény.

Precéder, v. n. előre menni, -lovagolni; 2. megelőzni; 3. elől menni, -járni.

Préceinte, v. lisse (mar.).

Précellence (-cél-lance), f. felsőbbtség; felülmulás.

Préceller (-cél-lé), v. a. fö-lülmulni.

Précenteur, v. préchantre.

Précepte	Précipité	Prédication
Précepte, m. szabály, rendszabály; 2. parancsolat.	2. chi. ülesztés, lecsapás, ülepítés.	Préconiser, v. a. bén. kihirdetni; fig. magasztalni, dicsérni; méd. — un remède, ajánlani.
Précepteur, m. házi tanító, nevelő; ext. tanító.	Précipité, m. chi. csapadék, leválmány.	Préconiseur, m. h. eccl. kihirdető; 2. —, se, s. magasztaló, dicsérő.
Préceptorial, e, a. tanítási, oktatási.	Précipiter, v. a. lelökni, letaszítani; st. s. — ses pas, lépéseit siettetni, sietni; fig. les débauches l'ont —é dans la misère, a kicsapongás nyomorba döntötte; 2. elsiettetni, elhamarkodni; chi. ülepíteni, üleszteni; 3. se —, v. r. dölni, lerohanni; rohanni, megrohanni; sietni, elhamarkodni; chi. ülepedni.	Préconnaissance, f. did. előismeret.
Préceptorat (-ra), m. tanítói rend.	Précipiteux, se, a. hirtelen haragú, heves.	Précurseur, m. théo. előjáró; fam. előposta.
Préceptorial, e, a. tanítói.	Précipuité, f. préciput, m. jur. előleg; 2. par —, adt. előlegesen.	Prédateur, trice, s. marta-lóc; rabló.
Préchante, m. lit. előénekes; kántor.	Précis, m. lényeg; rövid tartalom, foglalat; 2. —, e, a. szabott, megszabott, kitűzött; 2. szabatos; —ément, adv. szabatosan, határozottan, pontosan, helyesen; 2. vous allez partir pour Paris? —, ön Párisba utazik? oda; et c'est — que je ne veut pas, épen ezt nem akarom.	Prédatrix, v. fouille-merde.
Préchanterie, f. lit. kántorság.	*Préciser, v. a. kitűzni, meghatározni, megszabni.	Prédécédé, m. előbb meghalt.
Prêche, m. hitszónoklat, prédikáció; fig. se rendre au —, a protestáns vallásra áttérni; 2. protestáns imaház.	Précision, f. szabottság, szabatoság; pontosság.	Prédécéder, v. n. prat. előbb meghalni. [meghalás.
Prêcher, v. a. hitszónokolni, prédikálni; ext. hirdetni; fig. — d'exemple, jó példával előljárni; fam. il ne fait que —, folyvást papol; 2. inteni; 3. dicsérni, magasztalni.	Précité, e, a. főnidézett, előbb érintett.	Prédécès (-cè), m. prat. előbb
Prêcheresse, f. h. eccl. Domonkos rendi apáca.	*Préciter, v. a. előbb megnevezni.	Prédécèsseur (-cè-ceur), m. előd; 2. pl. ősök.
Prêcheur, m. h. eccl. Domonkos rendi szerzetes; iron. voilà un mauvais —, rossz hitszónok.	†Préclôture, v. enclos.	Prédestinationisme (-thi-naci-), m. théo. elővégzetten.
Précieuse, f. szenvelgő nő; csicsomázott; —ment, adv. gondosan; híven.	Précoce, a. jard. kora, koránérő; idő előtt-, eleveért; fig. hamarkodó, hirtelenkedő; enfant —, korakos.	Prédestination (-thi-na-cion) f. théo. elővégzet, előrendeltetés.
Précieux, se, a. drága, értékes; pompás; fig. il n'y a rien de si — que le temps, mi se drágább az időnél; 2. becses; 3. keresett, szenvelgő; mesterkélty; cifra; 4. m. le — de son style me fatigue, irmodorának keresettségé untat.	Précocité, f. koraság, korán-ság; koraérés.	Prédestiné, e, s. a. théo. választott; fam. il a un visage de —, angyali arca van; 2. —e, f. v. fatalisme.
†Préciosité, f. szenvelgés, erőltettség.	Précogité, v. prémédité.	Prédestiner (-thi-né), v. a. théo. eleve elrendelni.
Précipice, m. örvény, mélység; 2. fig. romlás, végveszély; il marche sur le bord du —, romlásnak indul.	Précompter (-conté), v. a. előlegesen levonni.	Prédéterminant, e, a. eleve elrendelő.
Précipitamment (-ta-man), adv. sietve, gyorsan, hirtelenkedve.	Préconception (-cep-cion), f. did. első, meggondolatlan fölfogás.	Prédétermination (-cion), f. théo. eleve elrendelés.
Précipitant, m. chi. ülesztő-szer.	Préconcevoir, v. a. ir. did. elővéleményt táplálni.	Prédéterminer, v. a. théo. eleve elrendelni.
Précipitation (-cion), f. gyorsaság, sietés; sietség; hirtelenkedés; elhamarkodás;	Préconisation (-cion), f. bén. kihirdetés.	Prédial, e, a. jur. jószágot és birtokot illető.
		Prédicable, a. log. mondható, alkalmazható.
		Prédicament, m. mondo-mány; 2. v. catégorie; fam. il est en mauvais —, rossz hirben áll.
		Prédicant, m. m. p. protestáns lelkész; 2. —e, f. hitszónoknő.
		Prédicateur, m. hitszónok; 2. fig. — de fausses doctrines, áltanok hirdetője.
		Prédication, f. hitszónoklás; hirdetés; 2. hitszónoklat; fig. la vertu de nos ancêtres est une — perpétuelle, őseink erénye folytonos utánzásra készít minket.

Prediction

Prédiction (-cion), f. megjövendölés, jóslás; 2. jóslat; méd. v. pronostic.
Prédilection (-cion), f. előszeretet, hajlandóság.
Prédire, v. a. ir. jövendölni, jósolni; fig. je lui avais prédit, előre megmondtam neki. [készítb.
Prédisposant, e, a. méd. elő.
Prédisposer, v. a. méd. előkészíteni; it. fig.
Prédisposition(-cion), f. méd. előkészítés.
Prédominance, f. méd. túlnyomóság.
Prédominant, e, a. túlnyomó, kitünő; méd. symptôme —, főjelenség.
Prédomination (-mi-cion), f. túlnyomóság; it. uralkodás; it. elharapózás; elharmarkodás.
Prédominer (mi-), v. a. túlnyomónak lenni; uralkodni; erőt venni; cuis. küzleni.
Prééminence (-nan-ce), f. elsőség; előjog.
Prééminent, e, a. kitünő, magas, magas. magasztos, magas.
Préempter (-anpe-), v. a. jur. elővásárolni.
Préemption (-anp-cion), f. jur. elővétel; droit de —, elővételi jog.
Préétablir, v. a. did. eleve meghatározni.
Préexcellence, f. kitünőség, felülmulhatlanság.
Préexistant, e, a. előbb meglevő, -létező.
Préexistence, f. előbb létezés. [tezni.
Préexister, v. a. előbb lé.
Préface, f. előbeszéd, előszó; fam. bevezetés; it. cath.
†Préfacier, m. előbeszéd szerzője.
Préfatiuncule (-cion-), f. rövid előszó.
*Préfectoral, e, a. főnöki.
Préfectorat, m. főnöki méltóság.
Préfecture, f. főnökség; 2. főnökség tartama; 3. főnöki hivatal.
Préférable, a. elsőbbséget érdemlő; —ment, adv. kitü-

Préférence

nőleg, jelesen, főkép, kiválólag.

Préférence, f. *előny, elsőség*; 2. *előjog*; prat. *intance de —, elsőbbségérti folyamodvány*; 3. pl. *kitüntetés, kiváló tisztelet*.

Préfére, v. a. *elébe helyezni, főlebb becsülni*; 2. v. n. je *préférerais mourir, plutôt que de la trahir, inkább meghalnék, hogy se elárulnám*; 3. se —, v. r. *önmagát többre becsülni, csupán magát tekinteni*.

Préfet, m. *főnök*; écol. *előljáró*; *főügyelő*.

†Préfète, f. *főnökné*.

Préface, f. ant. *virrasztó, gyászoló asszony*.

*se Préfigurer, v. r. *eleve képzelni*.

Préfinir, v. a. pal. *kitűzni, meghatározni*.

Préfix, e (-fic's), a. *kitűzött, meghatározott*.

Préfixe, a. gr. *előképző*.

Préfixion, f. pal. *kitűzés, meghatározás*.

*Préflauraison, f. bot. *bimbózás*. [rügyezés.

Préfoliation (-cion), f. bot.

Prégaton, m. tir. *húzóvas*.

Prê-gazon, m. agr. *mesterséges rét*.

Prégnant, e (prég-), a. méd. *heves; sürgős*.

Prégnation (prég-na-ci-on), v. *gestation*.

*Préhension (-cion), f. *elvétele, elfoglalás*.

Préjudice, m. *kár, rövidség, sérelem, hátrány*; 2. sans — de mes droits, *jogaim fõntartása mellett*.

Préjudiciable, a. *káros, hátrányos, ártalmas*.

Préjudiciaux, v. *dépens*.

Préjudiciel, le, a. pal. *question — le, előleges kérdés*.

Préjudicier, v. a. *ártani, károsnak, hátrányosnak lenni*.

Préjugé, m. *előítélet; elővélemény*; jur. *kedvező jel; előjel*.

Préjuger, v. a. pal. *előlegetsen elhatározni*; fig. — une question, *elhamar-*

Préméditer

kodva itélni ; 2. gyanítani, sejtteni ; következtetni.
***Préjugiste**, m. *előítéletes ember.*
Prélart, m. mar. *kátrányo zott ponyva ; 2. ócska vitorla.*
se Prélasseur, v. r. fam. *be- gyeskedni ; pöffeszkedni.*
Prélat (-la), m. h. eccl. *egy- háznagy, főpap, egyházi fejedelem.*
Prélacion (-cion), f. *elsőszégi jog (gyermeké atyja hiva- talára) ; féo. elővételi jog.*
Prélature, f. *egyháznagyi hi- vatal.*
Prêle, presle, asprêle, queue- de-cheval, f. bot. *kanna- mosó, surlófű ; — aquati- que, uszány.*
Prélegs (-lê), m. jur. *előha- gyomány.*
Préléguer (-ghé), v. a. jur. *előlegesen hagyományozni.*
Prèler, v. a. t. t. *kannamo- sóval sikárolni.*
Prélèvement, m. jur. *előleges levonás, -elvétel.*
Prélever, v. a. jur. *eleve le- vonni, elvenni.*
Préliminaire, a. *előzvényi ; discours —, előbeszéd ; 2. —s, m. előzetek ; —ment, adv. v. préalablement.*
Prélire, v. a. ir. impr. *első ízben olvasni.*
Prélonge, f. artil. *vontató- kötél.*
Prélude, m. mus. *előzene ; fig. bevezetés.*
Préluder, v. a. mus. *beveze- tőt játszani ; fig. — à qch., vmihez előkészülni.*
Prématuré, e, a. *koraért ; fig. esprit —, kora okos ; mort —e, kora halál ; elhamarkodott ; —ment, adv. idő előtt, korán ; el- hamarkodva.*
Prématurité, f. ord. fig. *kora érettség.*
Prême, m. com. *elővétel ; 2. vérrokon.*
Préméditation (-cion), f. *meggondolás ; 2. szándé- kosság.*
Préméditer, v. a. *eltökélni.*

Prémices

eleve meggondolni; action —ée de longue main, *rég meghatározott tett*.

Prémices, f. pl. agr. *első termés*; fig. je vous consacre les — de mes études, *önnek szertelem tanulmányaim zsöngéit*.

Premier, ère, a. *első*; abs. au —, *az első emeleten* 2. il se jeta dans l'eau la tête la —ère, *fejjel ugrott a vízbe*; 3. *legtekintélyesebb, legkitünőbb*; 4. satisfaire aux —s besoins de la vie *az élet nélkülözhetlen szükségleteinek eleget tenni*; 5. il recouvra sa —ère santé, *ismét visszanyerte régi (előbbi) egészségét*; 6. blanch. — bleu, *kékítő*; ton. — en bouge, *szádabroncs*; impr. —ère, *első levonat*.

Prémièrement, adv. *először*.

Prémises (-mi-ces), f. pl. log. *előtét, előzet, előzvény*.

Prémontré, m. *fehérbarát*.

Prémotion, v. prédétermination.

Prémunir, v. a. *megóvni, biztosítani*; 2. se —, v. r. *magát megóvni, biztosítani*.

Prémunissement, m. prémunition, f. *óvás, biztosítás*.

Prenable, a. *elfoglalható, meghódítható*; fig. il n'est — ni par promesses, ni par or, *nem lehet megvesztegetni se ígéretek, se pénz által*; it. *megtámadható*.

Prenant, e, a. *vevő, fölvevő*.

Prendre, v. a. *fogni, megfogni*; — sa chemise, *ingét fölvenni*; fig. *hozzáérni*; 2. — les armes, *fegyvert ragadni*; — parti avec q., *vkinek szolgálátába állani*; — parti contre qc., *vki ellen pártot ütni*; — parti, *katonává lenni*; 3. *lopni, ellopni, elvenni*; on a pris ma montre, *ellopták órámat*; il est venu me —, *értem jött*; 4. *elfogni, elfoglalni, beven-*

Prendre

ni, elvenni; le voleur est pris, *a tolvajt elfogták*; — une ville de vive force, *várost ostrommal bevenni*; fig. il s'est laissé — à l'hameçon, *horogra került*; pour qui me prenez-vous? *kinek tekint?* 5. — coeur à l'ouvrage, *a munkát hévvel folytatni* fig. — pour bon tout ce qu'on dit, *bólondjában mindent elhinni*; 6. — l'ennemi, *az ellent megtámadni*; — q. la main dans la poche, *vkít tetten kapni*; la fièvre le pris, *a láz erőt vett rajta*; 7. fig. vous avez mal pris la chose, *öh roszul fogta föl a dolgot*; — à gauche, *balul érteni*; 8. le tailleur a mal pris cette étoffe, *a szabó roszul szabta ki e kelmét*; fig. — qch. bien ou mal, *jól vagy roszul kezdeni vmit*; 9. prenez ce petit présent, *fogadja el e kis ajándékot*; — à intérêt, *kamatra kölcsön venni*; — de l'âge, *öregedni*; 10. — du café, du thé, *kávét, teát inni*; je n'ai encore pris rien, *még mit se ettem*; — du tabac, *burnótozni*; 11. — à droit, *jobbra fordulni*; fig. fam. — à travers choux, *fejével a falnak rohanni*; — la poste, *postán utazni*; ch. — les devants, *nagy körülöt tenni*; — la main, *az elsőbbséget elfoglalni*; mar. — terre, *kikötni*; — la mer, *tengerre kelni*; fam. abs. prenez que cela arrive, *tegye föl, hogy megtörténik*; à tout —, *adt. egészben véve, átalán véve*; fam. où avez-vous pris cela? *hol hallotta ezt?* 12. il prend sur son sommeil, *álmától fosztja meg magát*; il prend beaucoup sur lui, *sokat vállal magára*; 13. — les avis, *véleményeket gyűjteni*; — pied, *feneket érni*; fig. —

Préopination

pied sur qch., *vmire bízni magát*; — q. en pitié, *vkít megszánni*; — feu, *meggyuladni*; fig. —, *haragra lobbanni*; 14. — garde, *vigyázni*; prenez garde à vous, *vigyázzon magára*; — mesures, *intézkedni*; — une maladie, *betegséget kapni*; 15. — chair, *husosodni*; II. v. n. *tenyészni*; fig. cet ouvrage prend, *ez a mű tetszik*; cette couleur ne prend pas, *ez a szín nem fog*; fig. cet homme ne prend à rien, *ez ember mivel se törődik*; écon. le lait commence à —, *a tej kezd megalunni*; III. v. imp. il lui pris un dégoût, *utálat vett erőt rajta*; bien lui a pris, *jól esett neki*; il lui prendra mal un jour, *még egykor roszul fog járni*; IV. se —, v. r. à qch., *vmiben megakadni*; it. *vbe fogózni*; fig. il ne sait où se —, *nem tudja, hogy mitevő legyen*; ils se sont pris de paroles, *civakodásba elegyedtek*; se — à q., *vkít megtámadni*; s'en — à q., *vkít hibáztatni*; se — de vin, *megrészedni*.

Preneur, se, s. *fogó, megfogó*; guer. *hódító*; 2. — de tabac, *burnótozó*; prat. — d'une maison, *házbérlő*.

Prénom (-non), m. *kereszt-név*.

Prénotion (-cion), f. did. *előfogalom*.

Préoccupation (-cion), f. *elővélemény; elfoglultság, előítélet*.

Préoccuper, v. a. *elfoglalni*; cette idée le —e toute la journée, *ez eszme egész nap foglalkoztatja*; 2. *elfoglulttá tenni*; 3. se —, v. r. *elfogulni*.

Préoliers, m. pl. *konyhakertész (Párisban)*.

Préopinant, e, s. *első szavazó*.

Préopination (-cion), f. méd.

Préopiner

kétes vélemény; 2. *korábban kimondott vélemény.
 Préopiner, v. n. elsőnek szavazni.
 Préordonnance, f. előleges parancs.
 Préordonner, v. a. eleve parancsolni.
 Préparage, m. előkészülés.
 Préparatif, m. készület.
 Préparation (-cion), f. előkészítés; cuis. készítés módja; pharm. készítmény; 2. parler sans —, készületlenül beszélni.
 Préparatoire, a. előkészítő; jugement —, előleges ítélet; antrf. donner la question —, kánpadra vonni; 2. m. előkészület, bevezetés.
 Préparer, v. a. készíteni, megkészíteni; — une maison, házat berendezni; 2. előkészíteni; 3. — les voies à q., vkinek utat törni; 4. se —, v. r. pour qch., à qch., készülni vmire.
 Prépondérance, f. túlnyomó-ság.
 Prépondérant, e, a. méc. többet nyomó; fig. túlnyomó.
 Préposé, m. előjáró.
 Préposer, v. a. q., előjáróvá tenni.
 Préposition (-cion), f. gr. előjáró, névelő, viszonyozó.
 Prépositionnel, le, a. gr. névelői.
 Prépotence, f. túlhatalom.
 Prépuce, m. an. makkyú.
 Prérogative, f. előjog, előség; 2. ext. előny, kiváltság.
 Prés, prép. közel; s'asseoir — de q., vki mellé ülni; il loge — de l'église, a templom mellett lakik; 2. fam. il demeure — la porte St. Antoine, a szt. Antal kapunál lakik; 3. adv. il loge ici —, közelben lakik; cette chose le touche de —, e dolog közről érdekl; tenir q. de —, vkit folyvást zaklatni; 4. à

Présage

cela —, adv. kivéve, nem számítva; 5. majdnem, körülbelül.
 Présage (-za-), m. előjel, előjelenség, előjelentés.
 Présager (-za-), v. a. előre jelenteni, előre megmondani, megjósolni; gyanítani.
 Pré-salé (-ça-), m. agr. sós rét, tengertől áztatott rét.
 Presbyopie, v. presbytie.
 Presbyte, presyope (prèce-), m. opt. messzelátó; 2. a. vue —, messzelátás.
 Presbytéral, e (prèce-), a. h. eccl. papi; bénéfice —, papi javadalom; 2. maison —e, plébánia-lak.
 Presbytère (prèce-), m. papház, paplak; h. eccl. egyházgyűlés; it. a. pápa kegyadománya.
 Presbytérien, ne, s. a. h. eccl. presbiter (angol valásfelekezet).
 Presbytie (prèce-bi-cie), f. presbytisme, m. opt. messzelátás.
 Prescience (pré-ci-ance), f. théo. előrelátás, előretudás.
 Prescient (pré-cian), a. m. théo. előretudó.
 Prescinder (pré-cein-), v. n. écol. mellőzni, tekintetbe nem venni.
 Prescindié (pré-cein-), m. agr. az ugar első szántása.
 Presciuto (pré-chiou-tô), m. cuis. vékony sódarszelet.
 Prescriptible (prèce-crip-thi-), a. jur. elévülhető.
 Prescription (prèce-crip-ci-), f. jur. elévülés; 2. rendelet, rendszabály; méd. orvosi rendelvény.
 Prescrire (prèce-), v. a. ir. előszabni, meghagyni, rendelni; 2. elévesíteni, 3. v. n. elévülni.
 Préséance (pré-cé-), f. elnökség.
 Présence (pré-zan-ce), f. jelenlét; fig. — d'esprit, lélekjelenlét; théo. mindeniűttesség.
 Présent (pré-zan-), m. aján-

Présenter

dék; p. à petit — petit merci, milyen a mosdó, olyan a törölköző; II. gr. jelenidő; 2. jelen; 3. pl. jelenlevők; 4. à —, adt. jelenleg, most; pour le —, most már.
 Présent, e (pré-zan), a. jelen; gr. participe —, jelenrészesülő; 2. jelenlevő; fig. cet homme n'est jamais —, ez ember mindig szórakozott; méd. remède —, rögtönható szer.
 Présentable (-zan-), a. ajánlható föltálalható; föladható, bemutatható.
 Présentateur, trice (-zan-), s. bén. javasló, bemutató.
 Présentation (-zan-ta-cion), f. bén. bemutatás, javasolás; javaslat; jur. greffier, greffe des —s, törvényszéki irnok; -iroda.
 Présentement (pré-zan-teman), adv. jelenleg, most; tout —, e pillanatban.
 Présenter (-zan-), v. a. átadni, átnyújtani, ajánlani, följajánlani; megkínálni; — le bras à une dame, nőnek karját nyújtani; milit. — les armes, tisztelgni; — un ami à q., barátját bemutatni vkinek; — ses hommages à q., vkinél tisztelkedni; fig. ce projet —e bien de difficulté, e terv sok nehézséggel jár; man. — un cheval, lovat elővezetni; II. se —, v. r. magát bemutatni; vki előtt megjelenni; tisztelkedni; il se —e de bonne grâce au combat, bátran megy a csatába; 2. szembeötleni; ce nom ne se —e pas maintenant à ma mémoire, e név nem jut most eszembe; cela ne s'est pas —é, nem volt alkalmam reá; se — pour une place, hivatalra ajánlkozni; III. v. imp. il se —e beaucoup de difficulté, számtalan nehézség mutatkozik.

Présenteur

Présenteur (-zan-), m. be-
mutató; átadó.
Préservateur, m. dor. védő-
pest; 2. —, trice, a. védő,
megelőző, elhárító.
Préservatif (-zer-), s. a. méd.
óvszer, óvószer, védszer,
óvazer.
Préserved, v. a. megőrizni,
megóvni, megvédeni; 2. se
—, v. r. v. se garantir.
Présidence (-zi-dan-ce), f. el-
nökség; 2. elnöklet, elnöki
hely; 3. géo. elnöki kerü-
let.
Président (-dan), m. elnök.
†Présidentiel, e (-zi-dan-), a.
elnöki.
Présidente (-zi-dan-), f. el-
nökné; 2. m. p. elnöknő.
Présider (-zi-dé), v. a. et n.
elnökölni; 2. v. n. vezetni,
igazgatni, kormányozni.
Présidial (prè-zi-), m. tarto-
mányi törvényszék; 2. tar-
tománynagyi lak; 3. tar-
tománynagyi méltóság; 4.
—, e, a. tartománynagyi,
-törvényszéki; †—ement,
adv. tartománynagyilag,
-székileg.
Presle, v. préle.
Présomptif, ve (prè-zonp-),
a. jur. elővélt, elővételes;
héritier —, sejtőleges örö-
kös.
Présomption (prè-zonp-cion)
f. előhír, elővélemény; sej-
telem, gyanítás: mor. ön-
hittség; képzelődés.
Présomptivement (prè-
zonp-), adv. sejtőlegesen.
Présomptueusement (pré-
zonp-), adv. önhitten, kaj-
fosan, garral.
Présomptueux, se (prè-
sonp-), a. önhitt, elbizako-
dott, főnhéjázó.
Presque (prèce-ke), adv.
majd, majdnem, csaknem.
Presqu'île (prèce-kîle), f.
géó. félsziget; 2. földbe-
nyulás, földnyelv.
Pressage (prè-ça-), m. saj-
tolás.
Pressamment (prè-ça-man),
adv. szorgosan, sürgősen.
Pressant, e (prè-çan), a. to-

Presse

lakodó; hathatós; argu-
ment —, fontos érv; dou-
leur —e, heves fájdalom;
2. sürgős, sürgető, sietős.
Presse (prè-ce), f. tolongás;
fam. la — y est, kapva
kapnak rajta; méc. sajtó;
fig. cet homme est en —,
ez ember szorult állapot-
ban van; impr. könyv-
sajtó; milit. — des mate-
lots, matróz-fogdosás.
Pressé, e (prè-cé), a. sürgős,
sürgető.
Pressément (prè-cé-man),
adv. sürgősen, sürgetősen;
sietve.
Pressensation (pré-çan-ça-
cion), f. did. előérzet;
méd. — magnétique, dele-
jes sejtelem.
Pressentiment (pré-çan-
thi-man), m. sejtelem;
előérzet; avoir un — de
fièvre, lázrohamot érezni.
Pressentir (pré-çan-), v. a.
sejteni, előérzeni; 2. ku-
tatni, puhatolni.
Presser (prè-cé), v. a. nyom-
ni, sajtolni; fig. il ne faut
pas — un mot, nem kell a
szót oly szorosan venni;
le tailleur presse sur les
coutures, a szabó levasalja
a varratokat; 2. összeszo-
rítani; tissu —é, sűrű szö-
vet; 3. szorítani, zaklatni;
fig. —q., vkit ostromolni;
4. mar. matrózokat fog-
dosni; 5. sürgetni, siet-
tetni; kényszeríteni; 6.
être — de . . . , sóvárogni,
vágyni; être — d'argent,
pénzszükében lenni; 7. v.
n. cette lettre —e, e levél
sürgős; 8. se —, v. r. to-
longni, tolakodni; it. v.
se hâter.
Pressette (prè-cète), f. pap.
simítósaajtó.
Presseur (prè-ceur), euse, s.
manuf. szövetnyomtató.
Pressier (prè-cié), m. impr.
könyvnyomtató; it. mál-
hakötő; 2. mar. matróz-
fogdosó.
Pressif, ve (prè-cif), a. nyo-
mó.

Prestigieux

Pression (prè-cion), f. phys.
nyomás.
Pressirostre (pré-ci-), a. h.
n. lapos csőrű; 2. —s, m.
pl. h. n. laposcsőrűek
rendje.
Pressis (prè-ci), m. cuis. ki-
sajtoló hús v. növény-lé.
Pressoir (pré-çoir), m. bor-
sajtó; 2. borház.
†Pressoirier (pré-çoir-), m.
csősz.
Pressura, pressure (prè-çu-),
m. méd. körömméreg.
Pressurage (prè-çu), m. bor-
sajtolás; du —, vin de —,
csigér, lőre.
Pressurer (prè-çu-), v. a.
sajtolni; fig. zsarolni.
Pressureur (prè-çu-), m. sző-
lőtaposó; borsajtoló; —
d'olives, olajverő.
Prestance (près-tance), f. je-
lesség, deliség.
Prestant (près-tan), m. org.
főszózat.
Prestation (près-ta-cion), f.
szolgáltatás; pal. — de
serment, eskütel; jur.
adó, bér; it. — en nature,
szakmány szolgálat; mi-
lit. szállítás.
Preste (près-te), a. gyors,
mozgalmas, fürge, serény;
fig. il est — à la réplique,
nem marad adós a felelet-
tel; 2. i. fam. allez et dé-
pêchez-vous — ! kotródjék
és siessen! —ment, adv.
gyorsan, sebesen, fürgőn,
stb.
Prestre (près-tère), m. v.
trombe (de terre); 2. h.
n. mérgek kigyó.
Prestesse (près-tè-ce), f.
gyorsaság, fürgeség, se-
rénység; mozgalmasság;
fig. — de l'esprit, gyors
fölfogás.
Prestidigitateur (près-), m.
szemfényvesztő; —dita-
tion, f. szemfényvesztés.
Prestige (près-), m. myth.
bűvészet; fig. káprázat.
Prestigiateur (près-), m. bű-
vész.
Prestigieux, se (près-), a.
szemfényvesztő.

Prestimonie

Prêter

Prévoir

Prestimonie (près-), f. jur. *magánalapítvány*.
 Prestolet (près-to-lè), m. *szegény pap*.
 Présuccession (près-suc-cess-), f. jur. *örökséget megelőző jog*.
 Présunable (près-zu-), a. *gyanítható, föltehető*; — ment, adv. *gyaníthatólag, hozzávetőleg*.
 Présumer (près-zu-), v. a. *gyanítani, hozzávetni*; 2. v. n. *bizni; vélekedni*.
 Présupposer (près-çu-pozé), v. a. *feltételezni*; — é que . . . , *feltéve, hogy . . .*
 Présupposition (près-çu-po-zi-cion), f. *feltétel*.
 Présure (près-zure), f. *oltó, tejoltó*.
 Prêt (près), m. fin. *kölcsönzés, kölcsönadás*; 2. *kölcsön*; — gratelit, *kamat nélküli kölcsön*; com. — à la grosse aventure, *hajóskölcsön, hajózalog*; milit. *zsold*.
 Prêt, e, a. *kész*.
 Pretantaine, pretentane, f. *courir la —, fam. kószálni, ügyelegni*; pop. *elle court la —, e nő egerészni (kalandok után) jár*.
 Prêté, m. p. c'est un — rendu, *szeget szeggel*.
 Prétendant, e, s. *követelő, igénylő, jogtartó*; 2. — au trône, *trónkövetelő*; 3. *leánykérő*.
 Prétendre, v. a. *jogot tartani, követelni, igényleni*; 2. — à qch., *valami után vágyani, versenyezni, törekedni*; 3. *állítani; akar-ni*; 4. *szándékozni; kívánni*.
 Prétendu, e, a. *állítólagos, vélt, gondolt*; 2. s. fam. *voilà son —, itt van völegénye*; —ement, *prétendûment, adv. feltéve*.
 Prête-nom, m. *névkölcsönző*.
 Prétentieusement (-tan-cieu-), a. *negélyezett, mes-terkelt; követelő, igényteljes*.
 Prétention (-tan-cion), f.

követelés, igény; il est sans —, igénytelen; cette femme a encore des —s, e nő még tetszeni vágyik.
 Prêter, v. a. *kölcsönözni, kölcsön adni; on ne —e qu'aux riches, csak a gazdagnak van hitele*; 2. — secours, *segélyt nyújtani, segíteni*; — serment, *eskiüt tenni*; 3. — son nom à q., *vkinek nevét oda adni*; — l'oreille à q., *vkít meghallgatni*; p. — une charité à q., *vkít rágalmazni*; fam. — le collet à q., *valakivel megmérkőzni*; 4. v. n. *engedni, nyulni; ce cuir —e, e bőr nyulik*; fig. ce sujet —e beaucoup, *e tárgyról sokat lehet mondani*; 5. se —, v. r. *részt venni; tölteni; alkalmazkodni; engedni*.
 Prêterit (-ri; -rite), m. gr. *mult*; 2. a. m. jur. *héritier —, mellőzött örökös*.
 Prétérition (-cion), f. jur. *el-mellőzés*.
 Prêteur, se, s. a. *kölcsönző, kölcsönadó*; fig. la fourmi n'est pas — se, *nem barátja a kölcsönadásnak*.
 Prétex-te (près-téks-te), m. *üri-gy, örv; II. f. h. r. bíborral ékített díszpalást*.
 Prétex-ter (près-téks-té), v. a. *palástolni, hímezgetni, eltitkolni; örvül adni, ürüggyül fölhozni*.
 Prétintaille, f. coutur. *fodor, rakott ránc, csipkeszegély*; fig. *mellékes dolgok, mellék költségek*.
 Prétintail-ler, v. a. coutur. *diszítani; fig. style —é, fam. sallangos írásmód*.
 Prétra, m. icht. *korcs ökle*.
 Prêtrage, m. iron. *papság*.
 Prêtraille, f. iron. *papcsöcselék, papfajzat*.
 Prêtre, m. relig. *pap*; 2. cath. *lelkész*.
 Prêtresse, f. ant. *papnő*.
 Prêtrise, f. cath. *papság; papi hivatal*.
 Preuve, f. *bizonyíték, bizonylat*; fig. il a fait ses

—s, *kiállta a próbát; ember a talpán; litt. okadat*. [levante.
 †Preux, s. a. *bátor, vitéz*;
 Prévaloir, v. n. ir. *elsőnek, erősbbsnek lenni*; la protection a prévalu sur le mérite, *a pártfogás győzött az érdemen*; 2. se —, v. r. *hasznára fordítani; visszaélni*; com. se — d'une somme sur q., *vkire összeget intézvényszeríteni*.
 Prévaricateur, m. *kötelesség-szegő, tisztfeledő*; 2. a. m. magistrat —, *tisztfeledő hivatalnok*.
 Prévarication (-cion), f. *kötelességmulasztás, tisztfeledés*.
 Prévariquer (-ké), v. n. *kötelesség ellen tenni, tisztét mulasztani*.
 Prévât, m. bot. *keserű galóca*.
 Prévenance, f. *előzékenysé-g, megelőző szivesség*.
 Prévenant, e, a. *előzékeny, szolgálatkész, szíves*.
 Prévenir, v. a. ir. *megelőzni*; 2. — q., *vki iránt előzékenységet tanusítani; it. vkit maga részére megnyerni*; 3. *előbb érkezni*; — le mal, *a baj elejét venni*; 4. *megnyerni, részére hódítani*; pal. homme prévenu de crime, *büntet-tel vádolt*; 5. — q. de qch., sur qch., *vkít vmiről értesíteni*; 6. se —, v. r. *elfogúlni*.
 Préventif, ve, a. *megelőző; mesures —ves. óvszer, előző szer; arestation —ve, vádlott elfogatása*.
 Prévention (-cion), f. *előíté-let, elővélemény*; jur. il est en —, *vád alatt áll*; 2. *előbe vágás*.
 Préventivement, adv. *megelőzőleg*.
 Prévenu, e, s. jur. *vádlott*.
 Prévigile, f. *utolsó előtti est*.
 Prévision, f. théo. *előrelá-tás*; 2. —s, pl. *várakozás; sejtelem*.
 Prévoir, v. a. ir. fam. *előre*

Prévôt

látni; sejteni; óvintézkedéseket tenni.
 Prévôt, m. előjáró; főnök; főpolgármester; város bírája; — d'une salle d'armes, d'une salle de danse, elővivő, előtáncos; bñ. nagyprépost; — d'un régiment, ezredporkoláb.
 Prévôtal, e, a. cour —e, fő-törvényszék.
 Prévôté, f. h. eccl. prépostság; 2. bíróság; törvényszéki kerület.
 *Prévoyable, a. előrelátható.
 Prévoyance (-voa-ian-ce), f. előrelátás; 2. ovatosság.
 Prévoyant, e, a. előrelátó, ovatos. [vendég.
 Prié (pri-ié), m. meghívott
 Prie-Dieu, m. imola, ima-zsámoly.
 Prier (pri-ié), v. a. kérni; 2. kikérni; 3. — q. à dîner, vkit ebédre hívni; 4. imádkozni; 5. se —, v. réc. egymást kérni; -meghívni.
 Prière, f. kérés, könyörgés; 2. ima, imádság; 3. arg. szüesség.
 Prieur, m. h. eccl. perjel.
 Prieural, e, a. h. ecol. perjeli.
 Prieure, f. h. ecol. perjelnő.
 Prieuré, m. h. eccl. perjelség.
 Primage, v. prime (mar.).
 Primaire, v. école.
 Primat (-ma), m. h. eccl. primás.
 Primatial, e (-cial), a. h. eccl. primási.
 Primatie (-cie), f. h. eccl. primáság.
 Primauté, f. elsőség; jeu. kiadó; fig. gagner de —, vkit megelőzni.
 Prime, f. arith. törzs tized-része; astr. — de la lune, ujhold; escr. első vífogás; mar. —, süvegpénz; — d'assurance, biztosítási díj; pèch. sardines de —, éjjel fogott apró ajókok; impr. előnyomat; II. a. agr. kora, korai; 2. fam. de — abord, mindjárt, eleintén.
 Primer, v. n. elsőnek lenni;

Primerole

főbbrangunak lenni; 2. — q., vkit megelőzni; fölül-mulni.
 Primerole, v. primevère.
 Primerose, f. bot. mályváróza.
 Prime-saut (de), adt. fam. tüstént, legott.
 Primeur, f. érettség első ideje; 2. —s, pl. koraérő gyümölcs.
 Primevère, f. bot. tavaszi kankalin; 2. —, v. printemps.
 Primicier (-cié), m. h. eccl. legidősb; 2. egyetemi rektor.
 Primi-'pare, f. et a. f. méd. először szülő; —parité, f. először szülés.
 Primitif, ve, a. ősi, eredeti; kezdetleges; jur. curé —, főplébános; gr. mot —, törzsszó; phys. couleurs —ves, alapszínek.
 Primitivement, adv. eredetileg. [ség.
 Primitivité, f. kezdetleges.
 Primogéniture, f. jur. első szülöttség.
 Primordial, e, a. jur. titre —, legrégebb okirat; bot. branche —, főág; —ement, v. primitivement.
 Primulacées, f. pl. bot. kükörics-félék.
 Princard, m. orn. árva piny.
 †Prinçault (prein-cô), m. első döfés, vágás, ütés.
 Prince, m. fejedelem; fam. il est bon —, jámbor ember; 2. herceg; cath. —s de l'église, egyházfejedelmek.
 Princerie, f. fam. hercegi méltóság; it. hercegi módor.
 Princesse, f. hercegnő; -né; fam. elle fait la —, büszkélkedik.
 Princier, m. v. primicier; 2. —, ère, a. fejedelmi; hercegi.
 Principal, m. iskola-igazgató, rektor; pal. fővád, főök; 2. com. vadosság; it. tőke; 3. lényeg, fődolgoz; 4. v. patron; II. —,

Prisée

e, a. fő; első; jur. — obligé, fűadós; —ement, adv. főleg, főképen; különösen.
 Principalité, f. iskolafőnökség.
 Principauté, f. fejedelmi, hercegi méltóság; 2. hercegség; 3. fejedelemség.
 Principe, m. eredet, kútfo; dès le —, elejétől fogva; 2. chi. őanyag; 3. alapelv, alaptétel; philos. — de connaissance, megismerési alap; mor. elv.
 Principicule, m. iron. hercegske.
 Principié, e, a. chi. principes —s, őanyagból összetett alkatrészek.
 Principion, principiot, v. principicule.
 Printanier, ère, a. tavaszi; 2. —ère, f. cuis. zöldleves.
 Printemps (prein-tan), m. tavasz; kikelet.
 Prionote, m. icht. fecskehal.
 Priorat, m. h. eccl. perjelség.
 Priorité, f. elsőbbség, előbbvalóság; écon. pol. elsőség, előny.
 Prisable (-za-), a. jutalomraméltó.
 Prisage (-za-), m. árszabás, becslés.
 Prise (-ze), f. elfoglalás, megvétel; 2. szákmány; 3. nyél, fogantyú, fül; fig. donner — sur soi, kitenni magát; 4. être en —, az elfogatás v. elfoglalás veszélyében forogni; il est hors de —, nem lehet hozzá férni; fig. ils ont eu — ensemble, összekaptak, szóvitájuk volt; ils en vinrent aux —s, hajba kaptak egymással; être aux —s avec la mort, életveszélyben forogni; it. a halállal küszködni; pal. — de corps, elfogatás; — d'armes, lázadás; — d'eau lecsapolás; 5. méd. adag; — de tabac, szippantat.
 Prisée (-zé), f. árbecslés; p. elle est demeurée pour

Priser

la —, *pártában maradt*; 2. *burnótozás*.
 Priser (-zé), v. a. *megbecsülni, fölvetni, árt szabni*; combien prisez-vous cet étoffe, *mire tartja e kelmét?* 2. *becsülni, nagyra becsülni, magasztalni*; 3. *burnótolni, szippantani*; 4. se —, v. r. *önmagát becsülni*; fam. *magát nagyra tartani*.
 Priseur (-zeur), m. jur. *becsüs*; 2. —, euse, s. fam. *burnótoló*.
 Prismatique (price-ma-), a. géom. *hasábos, hasábi*.
 Prismatoïde (price-), prismoïde, a. *hasábolható*.
 Prisme (price-me), m. géom. *hasáb, szögoszlop*; phys. *sugártörő*.
 Prison (-zon), f. *börtön*; pop. *il est dans la — de saint Crépin, szorítja a csizmája*; 2. *börtönbüntetés*.
 Prisonnier, ère (-zo-), s. *fogoly, rab*; p. *faire un —, egy falat kenyér előtt és utánna bort inni*.
 Privable, a. jur. *megfosztható*; 2. *megszelidíthető*.
 †Privance, f. *szelidség; meghittség*.
 Privatif, ve, a. gr. *hiányító, csonkító*; jur. *kirekesztő, kizáró*.
 Privation (-cion), f. *vesztesség; megfosztás, nélkülözés*; théo. *tartózkodás*.
 Privativement, adv. *kizárólag*.
 Privauté, f. *meghittség, bizalmasság*.
 Privé, v. latrines.
 Privé, e, a. *magán*; vie —e, *magán élet*; prison —e, *titkos börtön*; 2. *szelid*; fig. *défiéz-vous de lui, c'est un canard —, ne higgyen neki, mert lépre csalsa*; 3. fam. *bizalmas, meghitt*.
 Privément, adv. p. u. *bizalmasan, meghitten*.
 Priver, v. a. *megvonni, megfosztani, elvenni*; 2. *megszelidíteni*; 3. se —, v. r.

Privilège

magát megfosztani; magától megvonni.
 Privilège, m. *kiváltság; szabadalom*; 2. *kiváltsági, szabadalmi levél*; jur. *elsőbbségi jog*.
 Privilegié, e, s. a. *kiváltságos, szabadalmas, szabadalmazott*; jur. *tlieu —, szabadhely*; fig. *kiváló*.
 Privilégier, v. a. *szabadalmazni, kiváltságolni*.
 Prix (prî), m. *ár; becs*; — fait, *kialkudott ár*; vendre à non —, *becsértéken alul eladni*; fig. *c'est un homme sans —, megbecsülhetlen férfit*; jutalom; díj; 2. *pályadíj*; fig. *emporter le —, a többi fölül mulni*; 3. —, pour —, *adt. aránylag*; au —, *adt. ahoz képest*. [tilla.
 Pro-abeilles, f. pl. h. n. *mu-*
 Probabilité, f. *valószínűség*.
 Probable, a. *valószínű*; 2. m. *préferer le certain au —, a bizonyost a valószínű elé tenni*; —ment, adv. *valószínűleg*.
 Probat, e, a. pal. *törvény álló, hiteles*; it. *raison —e, bizonyító ok*.
 Probation (-cion), f. h. eccl. *temps de —, próba-idő*.
 Probatoire, a. *kísérleti*.
 Probe, a. *becsületes, derék, igaz, jó*.
 Probité, f. *igazlelkűség, becsületesség, jámborság, feddhetlenség*.
 Problématique, a. *kérdeményes, kérdéses*; 2. *kétséges, kétes; bizonytalan*.
 Problème, m. math. *főadat*; philos. *kérdemény*; fig. *rejtvény*.
 Proboscépalé, e, h. n. *ormányos, orjas*.
 Proboscidiens, m. pl. h. n. *ormányosok*.
 Procédé, m. *eljárás, viselet, cselekvés*; abs. *il ne connaît pas les —s, nem tud emberséget*; it. *il a des —s avec tous ses voisins, minden szomszédjával civakodik*.

Proclamation

Procéder, v. a. *eredni, támadni*; 2. *eljárni*; 3. *bánni*; pal. *pörlekedni*; litt. *haladni*; cela *procède bien, ez jól halad*.
 Procédure, f. *eljárás, törvénykezési eljárás*; 2. *pöriratok*.
 Procère, a. bot. *magas*.
 Procès (-cè), m. *pör, ügy*; faire un — à q., *vkít pörbe keverni*; faire le — à q., *vkít pörbe fogni*; fig. *faire le — à q., vkít elítélni*; fam. *sans aucune forme de —, minden teketória nélkül*; 2. *pöriratok*; 3. an. *nyujtvány, nyulvány*.
 Processif, ve (-cé-cif), a. *pörlekedő*.
 Procession (-cé-cion), f. *körmenet, bucsujárás*; fig. fam. *c'est une — continue, folytonos lótas futás*.
 Processionnaires (-cè-cio-), f. pl. h. n. *vándorhernyók*.
 P. ocessionnal, processionnel (-cè-cio-), m. lit. *bucsujárás imakönyv*; —lement, adv. *körmenetileg*.
 Procès-verbal, m. jur. *jegyzőkönyv*; —verbaliser, v. n. *jegyzőkönyvet fölvenni*.
 Prochain, m. *felebarát*.
 Prochain, e, a. *közellelvő*; legközelebbi; la *semeine —e, a jövő hét*; —ement, adv. *prät. legközelebb*.
 Proche, a. *közel*; 2. *il est mon — parent, közeli rokonom*; 3. m. pl. *c'est un de nos —s, egyik rokonunk*; 3. prép. — de chez moi, *közel lakásomhoz*; 4. de — en —, *adt. il va mendier de — en —, házról-házra jár koldulni*; couper le bois =, *fát fa után kivágni*; fig. =, *lāsankint*.
 Procidence, f. méd. *sérv, izsam*.
 Proclamateur, m. *hirdető, kikiáltó*.
 Proclamation (-cion), f. *kikiáltvány; hirdetmény; kikiáltás; szózat*.

Proclamer

Proclamer, v. a. *kikiáltani*;
— une loi, *törvényt kihirdetni*; fig. *fitogtatni*; 3. se —, v. r. *föllépni*.
†Proclive, a. *hajlandó*.
Proclivité, f. did. *hajlandóság*.
Procné, progné, f. poét. *fecske*.
Procombant, e, a. bot. *heverő, kussadó*.
Procommissaire, m. p. u. *biztoshelyettes*.
Procrastination, v. ajournement.
*Procrastiner, v. a. et n. *elnapolni; elhalasztani; halogatni*. [zés.
Procréation (-cion), f. *nem-*
Procréer, v. a. *nemzeni*.
Proctagre, proctite, f. méd. *végbél-lob*.
Proctalgie, f. méd. *végbél-fájdalom*.
Procto-rrhagie, f. méd. *végbél-vérfolyás*; —trupe, m. ent. *furdancs*.
Procurateur, m. h. n. *árva-gyám Velencében*.
Procuration (-cion), f. *meghatalmazás; megbízás; 2. meghatalmazó-levél*.
Procuratrice, f. *meghatalmazott nő*.
Procure, m. h. eccl. *gondnok*; 2. *gondnokság, gondnok lakása*.
Procurer, v. a. *szerezni, megszerezni*.
Procureur, m. *ügyvéd, ügyész*; p. il a pris Jacques des Loges pour son —, *ill a berek, nád a kert*.
Procureuse, f. jur. *ügyésznő*; pop. *kerítőnő*.
Prodigalement, adv. *pazarul*.
Prodigalité, f. *pazarlás, tékozlás*; 2. *túlságos bőkezűség*.
Prodige, m. *csuda*; 2. *remek, dísz, szín*.
Prodigueusement, adv. *csudálatosan; rendkívül, szerfölött*.
Prodigieux, se, a. *csudálatos; rendkívüli, szerfölötti; szörnyű*.

Prodigue

Prodigue, s. a. *pazar*.
Prodiguer (-ghé), v. a. *pazarolni*; il prodigue sa vie, *nem kimeli életét*.
*Prodigueur, m. *pazarló, fecsérő*.
Proditeur, prodition, v. *traître, trahison*.
Proditoirement, adv. pal. *hitetlenül, árulatosan*.
Pro-drome, m. méd. *előjel*; 2. litt. *előszó, előbeszéd, bevezetés*.
Producteur, m. *kiállító, előállító, készítő, gyártó*; écon. *termelő*; — de bestiaux, *tenyésztő*.
Productibilité, f. did. *termeszthetőség; készíthetőség*.
Productible, a. *termeszthető, készíthető*.
Productif, ve, a. *termelő, termő; hasznos, hasznosító*.
Production (-cion), f. *termelés; készítés, gyártás, előállítás; termény; gyártmány, készítmény*; —s de l'art, *remek művek*; an. *nyulvány*; prat. *előmutatás*.
Produire, v. a. *ir. nemzeni, szülemzeni*; 2. *termeni; termesztani*; 3. *hasznosítani, jövedelmezni*; cet argent ne produit pas d'intérêts, *e pénz nem hajt kamatot*; 4. *készíteni, előállítani, gyártani*; 5. *okozni, szerezni, szülni*; pal. *előmutatni*; — des témoins, *tanukat állítani*; 6. — q., *bevezetni, megismertetni*; arith. *produisants*, v. *facteur*; 7. se —. v. r. *magát bevezetni; megismertetni*.
Produit, m. *kereset, jövedelem, haszon*; 2. —s, *termék, termény; gyártmány*; arith. *szorozat*; prat. *iromány*.
Proème, v. *préface*.
Proéminance, f. *kinyulás, kiállítás, kidülledés*.
Proéminent, e, a. *kiálló, kinyuló*.
Proéminer, v. *prominer*.

Profiter

Profanateur, trice, s. (f. p. u.) *szenstégtelenítő*.
Profanation (-cion), f. *szenstégtelenítés*.
Profane, a. *szenstégtelen*; 2. *világi, nem egyházi*; le — vulgaire, *az avatlan nép*; 3. m. *istenkáromló, istengunyoló*; ant. les —s, *az avatlanok*.
Profanément, adv. *avatlanul; szenstégtelenül*.
Profaner, v. a. *szenstégteleníteni*; 2. fig. *visszaélni*.
†Profectice, profectif, ve, a. jur. *öröklött*.
Proférer, v. a. *beszélni, mondani, előadni, kiejteni*.
Profés, esse (-fè), a. *fogadalmazott, avatott*.
Professer (-fè-cé), v. a. *vallani*; — un métier, *mesterséget űzni*; 2. *tanítani, hirdetni*.
Professeur (-fè-ceur), m. *tanár*; fig. *terjesztő, hirdető*; 2. *gyakorló, űző*.
Profession (-fè-cion), f. *megvallás; vallomány*; 2. *állás; hivatal; foglalkozás; életmód; mesterség*; 3. *fogadalom*.
Professionnel, le (-fè-cio), a. *iparos, iparmű; ipariüzleti*.
Professoral, e (-fè-ço-), a. *tanári*.
Professorat (-fè-ço-ra), m. *tanárság, tanári hivatal*.
Proficiat (-ciate), m. je vous souhaite un bon —, *szerencsés sikert kívánok*; fam. *kedves egészségre*.
Profil, m. peint. *arc-él*; — d'une ville, *város oldalrajza*; arch. *szelvény*.
Profiler, v. a. arch. *szelvényezni, átmetszetben rajzolni*.
Profit (-fi), m. *nyereség, haszon*; besogne fait à —, *tartós munka*; 2. v. progrès; it. *siker*; féo. —s de fiefs, *hűbérjövédék*.
Profitable, a. *hasznos, nyereséges, jövedelmes*; — ment, adv. *hasznosan, jövedelmesen*.
Profiter, v. n. *nyerni, hasz-*

Profterole

Prohibition

Promotion

not húzni; jövedelmezni; faire — son argent, pénzét forгатni; 2. fölhasználni, használni, javára fordítani; p. les biens mal acquis ne profitent point, ebiül gyűlt marhának ebiül kell vesznie; 3. gyarapodni; előmenetelt tenni, haladni; 4. nőni, erősödni, tenyészni.

Profterole, f. cuis. hamupogácsa.

*Profligateur, m. üldöző, fenyítő.

Profond, e, a. mély; 2. fig. mély, rejtett; douleur — e, tartós fájdalom; obscurité — e, sűrű sötétség; 3. — e, f. arg. pince; it. zseb; — ément, adv. mélyen; — er, v. a. alaposan megvizsgálni, kutatni.

Profondeur, f. mélység; 2. arch. szélesség; 3. fig. terjedelem, alaposság.

Profontie, a. m. mar. vaisseau —, mélyen járó hajó.

Profus, e, a. pazar; — ément, adv. pazarul.

Profusion (-zion), f. pazarlás, fecsértés.

†Progénie, v. race.

†Progéniture (-jé-), f. ivadék.

Prognostic, v. pronostic.

Programm, m. écol. értesítvény; előrajz; szerrend.

Progrès (-grè), m. haladás, előhaladás; 2. terjedés; előmenetel.

*Progresser (-grè-cé), v. n. haladni, előhaladni.

Progresseur (-grè-ceur), a. m. haladási.

Progressibilité (-grè-ci), f. did. tökéletesíthetőség.

Progressible (-grè-ci-), a. tökéletesíthető.

Progressif, ve (-grè-cif), a. haladó, előmenő.

Progression (-grè-cion), f. math. haladvány, sorzat.

Progressivement (-grè-ci-), adv. haladva, haladólag.

Prohiber, v. a. tiltani, tilalmazni, eltiltani.

Prohibitif, ve, a. did. tiltó, tilalmi.

Prohibition (-cion), f. tilalom; tiltás, eltiltás.

Prohibitivement, adv. tiltólag.

Proie (proâ), f. zsákmány; oiseau de —, ormadár; fig. martalék, ragadomány, préda; 2. il est en — à ses domestique, szolgálai megrabolják, meglopják; fig. être en — à ses passions, szenvedelmeinek martalékvá lenni.

Projectile, m. méc. löveték, löket; 2. a. mouvement —, hajító mozgás.

Projection (-cion), f. méc. vetés, vetődés; géo. — orthographique, végtelen távi vetület.

Projecture, v. saillie.

Projet (-jè), m. javaslat, terv; 2. fogalmazvány.

Projeter, v. a. javasolni, tervezni; 2. vetni; 3. se —, v. r. kiemelkedni, kinyulni; peint. kiválni.

Projeteur, se, s. tervező, javasló; 2. hajító.

Prolabia, m. an. ajakszél, szájszél.

Prolection (-lek-cion), f. kellemes fölszólítás.

Prolégomènes, f. pl. did. előleges tudni való.

Prolepse, f. rhét. megelőzés.

Prolétaire, m. tengődi, tengőc.

*Prolétariat, m. tengődiség; it. nép söpredéke.

Prolifère, a. bot. sarjazó.

Prolification (-cion), f. bot. sarjzás.

Prolifique, a. did. tenyésző; it. vertu —, nemző erő, tehetség.

Prolixe, a. terjedelmes, hosszadalmas; — ment, adv. hosszadalmasan.

Prolixité (-lik-ci-), f. hosszadalmasság, terjedelmesség.

Prologue, m. előbeszéd, előszó; 2. th. megnyitó beszéd; it. előjáték.

Prolongation (-cion), f. meghosszabbítás; halasztás; mus. nyújtás.

Prolonge, v. prélonge.

Prolongement, m. an. nyulvány.

Prolonger, v. a. meghosszabbítani; hosszúra nyújtani; 2. elhalasztani; 3. arch. szélesíteni, tágitni; marfarolni; 4. se —, v. r. hosszabbodni, kiterjedni.

*Promenable, a. hordozható.

Promenade, f. séta, sétálás; — à cheval, en carosse, sétalovaglás, -kocsizás; 2. sétány; fam. ce n'est qu'une —, csupán egy ugrás.

Promener, v. a. sétáltatni, körülvezetni, járatni; fig. — ses yeux, körültekintgetni; 2. se —, v. r. sétálni; pop. va-te —, vigyen el az ördög.

Promeneur, se, s. sétáló; sétáltató, vezető.

Promenoir, m. sétatér.

Promesse, f. ígéret; com. ígérvény.

Prometteur, se, s. fam. ígérő.

Promettre, v. a. ir. ígérni, megígérni; p. chose promise, chose due, ígéret adományt vár; 2. jövedölni, hirdetni; 3. v. n. fig. reményt nyújtani; 4. se —, v. r. reménykedni; it. fölfogadni; 5. se —, v. réc. egymásnak ígéretet tenni.

Prominence (-mi-nan-), f. magasodás, magaslat.

Prominent, e, a. magaslódo, kinyuló.

Prominer, v. n. kiállani, kinyulni, magaslani.

Promis, e, s. jegyes, mátká.

Promiscuité, f. vegyület.

Promiscûment, adv. összevissza.

Promission (-mi-cion), f. écrite de —, ígéretfölda; fig. =, János pap országa.

Promontoire, v. cap (géo.).

Promoteur, trice, s. (s. f. p. u). előmozdító; fig. — d'une querelle, bujtogató, bizgató; jur. ügyész.

Promotion (-cion), f. előléptetés, előmozdítás.

Promouvoir

Promouvoir, v. a. ir. előmozdítani, előléptetni.
 Prompt, e (pron), a. gyors, sebes; com. pontos; 2. l'esprit —, fogékony elme; 3. hirtelen, heves; il a la main —e, kész a verekedésre; 4. fürge, virgonc; —ement, adv. gyorsan, sebesen stb.
 Promptitude (pron-thi-), f. gyorsaság, sebesség, készség; pontosság; 2. hirtelenség, hevesesség; it. kitörés.
 Promptuaire (pronp-tu-), m. jur. — du droit, a jogtudományok kézi könyve; it. eszme-gyűjtemény.
 Promulgation (-cion), f. közvétel, kihirdetés.
 Promulguer (-ghé), v. a. közzétenni, kihirdetni.
 Pronateur, m. et a. m. an. —s, muscles —s, borító izom.
 Prône, m. lit. predikáció, szentbeszéd; fig. fam. intés.
 Prôner, v. a. lit. predikálni; fig. tulságosan magasztalni; pop. papolni.
 Prôneur, m. lit. predikátor; 2. fig. —, se, s. magasztaló; fam. fecsegő.
 Pronom(-non), m. gr. névmás.
 Pronominal, e, a. gr. névmási; —ement, adv. névmásilag.
 Prononcé, m. jur. — du jugement, ítélethirdetés.
 Prononcer, v. a. kiejteni, kimondani; — ses vœux, fogadalmat tenni; it. ohaját kifejezni; 2. előadni, elmondani; — une harangue, beszédet tartani; 3. ítéletet hozni; 4. v. n. le sort a —é, a sors nyilatkozott; it. vous n'avez qu'à —, esupán parancsolnia kell; fig. caractère —é, szilárd jellem; 5. se —, v. r. nyilatkozni.
 Prononciation (-cion), f. kiejtés; 2. előadás; 3. jur. — du jugement, ítélet kihirdetése; — de vœux, fogadalomtétel.
 Pronostic (-noce-thik), m.

Pronostiquer

előjel, gyanítató jel; 2. jóslás, jóslat; phys. időjós.
 Pronostiquer, v. a. előre megmondani, jósolni.
 Pronostiqueu-, se, s. (f. p. u.) fam. jós, próféta.
 Propagande, f. h. eccl. térítő-társulat, térítőség; fig. terjesztés. [térítő.
 Propagandiste, m. h. eccl.
 Propagateur, trice, s. (f. p. u.) szülemző, terjesztő.
 Propagation (-cion), f. szülemzés, szaporítás, tenyésztés; fig. terjesztés.
 Propageable (-jable), a. méd. ragályos, ragadós.
 Propager (-jé), v. a. szaporítani, tenyészteni; fig. terjesztetni; 2. se —, v. r. méd. terjedni; it. tenyészni, szaporodni.
 Propagine, propagule, m. bot. hímor.
 Propension (-pan-cion), f. phys. hajlás; fig. hajlam, vonzalom.
 Prophète, prophétesse, s. próféta, jós; fig. fam. — de malheur, balsors jóslója.
 Prophétie (-cie), f. jóslás; 2. jóslat, jósolmány.
 Prophétique (-thik), a. látnokí; —ment, adv. látnokilag.
 Prophétiser (-thi-zé), v. a. jósolni, jövendőlni, jövendőt mondani; fam. je vous avais bien —é, hisz előre megmondtam önnek. [son.
 Prophylactice, v. contrepoi-
 Prophylactique, a. méd. hártó, hártólagos; 2. f., v. hygiène.
 Propice, a. kegyelmes; 2. kedvező, szerencsés, alkalmas; 3. à la —, adv. kellő, tetsző.
 Propitiation, propiciation (-cia-cion), f. théo. engesztelő áldozat.
 Propitiatoire, —ciatoire (-cia-to-are), a. engesztelő.
 Proplastique (-place-), a. fond. art —, mintázás, képelés.
 Propolis (-lice), f. h. n. sonkoly, ragasz, lépragasz.
 Proportion (-cion), f. arány;

Propre

math. egyarány; 2. à —, en —, par —, adt. aránylag, aránylagosan.
 Proportionnalité (-cio-na-), f. did. arányszerűség, arányosság.
 Proportionnel, le (-cio-nel), a. arányos, aránylagos; math. egyarányos; lignes —les, arányvonal; —lement, adv. math. egyarányosan.
 Proportionnement, v. proportion (2.).
 Proportionner (-cio-né), v. a. arányozni, arányosítani; 2. se — à qch., v. r. alkalmazkodni.
 Propos (-pô), m. beszéd, beszélgetés; csevegés, szóbeszéd; 2. javaslat; 3. fecsegés, csacsogás; je me moque des —, nem törődöm a mende-mondákkal; 4. szándék; 5. à — adt. jókor; mal à —, hors de —, roszkor; 6. à —, il a jugé à — de partir, tanácsosnak vélte, hogy elutazzék; il ne dit jamais rien à —, sohase beszél helyesen; it. m. alkalmas idő; 7. à —, igazság; most jut eszembe; 8. à — de, minthogy épen; à — de rien, minden ok nélkül; 9. à tout —, minden pillanatban.
 Proposable, a. javasolható.
 Proposant, m. protestáns papi jelölt.
 Proposer, v. a. előterjesztetni, javasolni, fölterjesztetni; előadni; ajánlani; 2. földadni; 3. — q. pour exemple, mintául állítani; 4. v. n. théo. kifejteni, fejtegetni; 5. se —, v. r. föltenni magában; se — un but, célt tűzni ki magának; p. l'homme —e et Dieu dispose, szegény ember szándékát boldog Isten bírja.
 Proposition (-cion), f. javaslat, előterjesztés; 2. javaslat, előterjesztmény; it. ajánlat; jöltétel; math. földadat; gr. tétel.
 Propre, a. tulajdon, saját;

Propret

Prosaïser

Protéine

- amour —, v. amour (3.); 2. ugyanez, ugyanaz; II. gr. sajátlagos, voltaképeni, tulajdonképi, igazi, valódi: le sens — d'un mot, szó sajátlagos értelménye: 2. alkalmas, illő, megfelelő; cet habit n'est — que les dimanches, ez öltözet csupán vasárnapokra való; 3. — à, használható; III. tiszta, takaros; IV. m. sajátosság, sajátosság, sajátosság, tulajdonság; jur. —s, pl. ingatlan vagyon; földbirtok; 2. —s, saját vagyon; 3. f. raff. cukornedv-üst; V. —ment, adv. sajátlag, sajátképen, tulajdonképen; 2. parler —, határozottan beszélni; 3. — dit, sajátlag véve; 4. tisztán, takarosán; 5. ügyesen, csinosan; 6. à — parler, — parlant, adv. igazán mondvá.
- Propret, te (-prè), a. fam. cicomás; 2. m. c'est un —, piperkőc.
- Propreté, f. tisztaság; mus. csin.
- Propriétaire, s. tulajdonos; —ment, adv. sajátilag, tulajdonilag.
- Propriété, f. tulajdon, birtok; 2. tulajdonság; 3. sajátosság, sajátosság; gr. valódi érdemény.
- Proprio-motu (pro-priô-mô-tu), fam. il a fait cela —, önszántából tette.
- Propylées, f. pl. arch. anc. előcsarnok.
- Prorata, au —, adv. prat. aránylag.
- Prorogatif, ve, a. pal. elhalasztó, elnapoló.
- Prorogation (-cion), f. jur. halasztás; haladék; 2. elnapolás.
- Proroger, v. a. jur. meghosszabbítani; 2. elnapolni.
- Prosaïque (-zaï), a. prózai, folyóbeszédbeli; 2. *közönséges, köznap, költőietlen; —ment, adv. prózailag; közönségesen.
- Prosaïser, g. p. prosailler, v. n. prózában írni.
- Prosaïsme (-za-ism), m. litt. költőietlenség, prózaiság; fig. mindennapiasság.
- Prosateur, trice (-za-), s. próza-író.
- Proscénium (proce-cé-niome) m. ant. előszín.
- Proscripteur (proce-), m. száműző.
- Proscription (-cion), f. száműzés, számkivetés; fig. — d'un mot, szó elvetése; — d'un usage, szokás eltörlése.
- Proscrire, v. a. ir. száműzni, számkivetni; il est proscrit, földönfutó; ext. elűzni, üldözni: 2. eltávolítani; fig. — un usage, szokást eltörleni.
- Proscrit (proce-), m. száműzött; fig. il a une figure de —, ocsmány arca van.
- Prose, f. litt. kötetlen beszéd, próza; p. il fait de la — sans le savoir, több szerencséje van mint esze.
- Prosecteur, v. disséqueur.
- Prosélyte (-zé-), m. h. eccl. térthitű; faire des —s, tértíteni; cout. honosított idegen.
- Prosélytisme (-zé-), m. térítői vágy, apostolkodás.
- Prosembryon (pro-zan-), m. bot. bélckül.
- Proser, v. a. prózában írni.
- Prosodie (-zo-), f. gr. hangmértan; hangsulytan.
- Prosodier (-zo-), v. a. et n. mus. hangsulyozni.
- Prosodique (-zo-), a. hangméretes. hangsulyos.
- Prosopalgie (-zo-), f. méd. arcfájás; fájdalmas rángás.
- Prosopo'-graphe (-zo-), m. személyleíró; —graphie, f. f. személyleírás.
- Prosopopée (-zo-), f. rhét. v. personification.
- Prospectus (prose-pek-tuce), m. libr. előrajz, ismertetés.
- Prospère (proce-), a. poét. kedvező, kegyes, jószágos.
- Prosperer (proce-), v. a. boldogulni, sikerülni.
- Prosperité (proce-), f. boldogság, jólét; fam. il a un visage de —, kellemes külseje van; 2. pl. szerencsés eset, siker.
- Prostration (proce-tèr-nacion), f. Prosternement, m. leborulás, térdre esés, földig hajlás.
- se Prosterner (proce-tèr-né), v. r. leborulni, térdre borulni, földig hajolni.
- †Prostibule (proce-thf-), v. bordel.
- Prostituée (proce-thi-), f. kéjhölgy.
- Prostituer (proce-thi-), v. a. fajtalanságnak árul adni; elle —e elle-même sa fille, ő maga árulja leányát; fig. il a —é son honneur, megbecstelenítette magát; 2. se —, v. r. magát árul adni, meggyalázni.
- Prostitution (proce-thi-tucion), f. fajtalankodás; kurválkodás; lieu de —, kurvalak, rimaház; fig. meggyalázás.
- Prostration (proce-tra-cion), f. v. prosternation; méd. teljes elgyöngülés.
- Protase, f. litt. bevezetés.
- Protasique, a. litt. bevezetési.
- Prote, m. impr. nyomda-vezető (köz. faktor).
- Protecteur, trice, s. pártfogó; védúr; 2. a. pártfogói.
- Protection (-cion), f. pártfogás; ótalom; 2. pártfogolás.
- Protégé, e, s. pártfogolt, védenc.
- Protégement, m. inus. pártfogási szenv.
- Protéger, v. a. oltalmazni, védeni, ótalom alá venni; előmozdítani; pártfogolni; 2. se —, v. r. önmagát védeni, oltalmazni; 3. se —, v. réc. egymást pártfogolni.
- Protéiforme, a. sokalakú.
- Protéine, m. chi. fehérnyedék.

Protestant

Protestant, e (-tèce-), s. a. h. eccl. *protestáns*.
 Protestantisme (-tèce-ten-this-me), m. h. eccl. *protestáns vallás*.
 Protestation (-tèce-ta-cion), f. *erős hittel állítás, biztosítás; 2. ígéret, ígérés; 3. óvás, tiltakozás*.
 Protester (-tesse-té), v. a. *erős hittel állítani, bizonyítani; com. — une lettre de change, váltót ovatolni; 2. v. n. nyilatkozni; óvást tenni; tiltakozni*.
 Protêt (-tè), m. com. *óvás, váltó-óvás; — faute d'acceptation, el nem fogadás miatti óvás; — faute de paiement, nem fizetés miatti óvás*.
 Proto'-cole, m. jur. *jegyzőkönyv; 2. mintakönyv; — graphe, m. tervrajzoló; — graphie, f. eredeti írat; 2. arch., dess. tervrajz; — martyr, m. h. eccl. első, fővértanú; — médecin, m. főorvos; — médicament, m. főorvosi hivatal; — notaire, m. chanc. főjegyző; — pathie, f. méd. eredeti betegség; — pope, m. h. eccl. főpap; — thrône, m. h. eccl. pátriarka első helyettese; — type, m. mintakép; első lenyomat; 2. fond. de car. szögmérő*.
 Protubérance, f. an. *púp, domborulat*.
 Protuteur, m. jur. *gyám-társ*.
 †Prou, adv. *sokat, elegendően; 2. m. haszon, nyereség; fam. bon — lui fasse! sok szerencsét neki! it. — fasse! amen! úgy legyen!*
 Proue, f. mar. *hajó orra; donner la —, irányt adni; an. os de la —, seggcson*.
 †Prouesse, f. *hőstett; fig. fam. on vante vos —s, viselt dolgairól beszélnek*.
 Prouvable, a. *bebizonyítható*.
 †Prouvaire, m. *pap*.
 Prouver, v. a. *bebizonyíta-*

Provéditeur

ni, kimutatni; il cotte et —e, a mit mond, be is bizonyítja; 2. mutatni, elárulni; cette réponse —e de l'esprit, e felelet észre mutat; észet árul el; 3. se —, v. r. bebizonyulni, bebizonyodni.
 Provéditeur, m. autr. *fővigyázó*.
 Provenance, f. com. *termény; gyártmány; készítmény*.
 Provenant, e, a. *eredő, keletkező, származó*.
 Provençale, f. jeu. *fair la —, egy játék kártyát az asztalra dobni*.
 Provende, f. *eleség; écon. kétszeres; it. takarmány*.
 Provenir (-ve-nir), v. n. *eredni, keletkezni, származni; 2. hasznát hajtani*.
 †Provenu, m. *haszon, nyereség, jövedelem*.
 Proverbe, m. *közmondás, példabeszéd*.
 Proverbial, e, a. *peldabeszédi; mus. népdali; —ement, adv. példabeszédként*.
 *Proverbialiser, v. a. *peldabeszéddé alakítani*.
 Providence (-dan-ce), f. *Gondviselés; fig. fam. il est ma —, ő védangyalom*.
 Providentiel, le (-dan-ciel), a. *gondviselés-szerű; —ement, adv. gondviselés-szerűleg*.
 Provignage (-nia-), provignement (-vi-nieu-man), m. agr. *bujtás, homlítás (szőlőé)*.
 Provigner, v. a. agr. *bujtani, homlítani (szőlőt); 2. v. n. szaporodni, gyarapodni*.
 Provin, m. *bujtó-ág, bujtvány*.
 Province, m. *tartomány; vidék*.
 Provincial, m. h. eccl. *tartományi főnök, provinciális; iron. vidéki; 2. —, e, a. tartományi; vidéki*.
 Provincialat (-lâ), m. h. eccl. *tartományfőnökség*.

Prudence

Provincialement, adv. *vidékiezen*.
 Provincialisme, m. gr. *táj-szó, tájbeszéd, tájszólás*.
 Proviseur, m. *gondviselő; 2. sáfár, gondár; 3. előjáró, főnök; 4. arg. foglyár, tömlöcőr*.
 Provision, f. *szükség, eleség; készlet; com. tőzsdi, üzér-dij; 2. —s, pl. szükségletek; 3. kinevező levél; jur. par —, egyelőre, ideiglenesen*.
 Provisionnel, le (-zio-), a. *előleges; —lement, adv. előlegesen*.
 Provisoire (-zoa-re), a. pal. *ideiglenes, ideigleni; 2. m. ideigleneg; —ment, adv. ideiglenesen; fam. addig is*.
 Provisorat, m. *oskolai felügyelőség*.
 Provisorerie, f. *főgondviselőség*.
 Provocateur, trice, s. *kihíró; agent —, izgató*.
 Provocatif, s. a. —s, remède —s, *izgatószer*.
 Provocation (-cion), f. *ingerlés, izgatás; inger; hajlam; izgalom*.
 Provocatoire, a. méd. v. critique (jour).
 Provoquer (-ké-), v. a. *kihívni; ingerelni; — le sommeil, elaltatni; l'opium —e le sommeil, a mákony altat; 2. — à; — à vomir, hányásra ingerelni; — q. à se battre, vkit párbajra kihívni*.
 Proxénète, m. ant. *alkusz; 2. auj. kerítő*.
 Proximité (prok-ci-), f. *kö-zelség; — de sang, vér-rokonság*.
 Proyer (proa-ié), pruyer, preyer, m. orn. *sordély*.
 Pruant, e, a. *vizsketeg*.
 Prude, f. et a. *szemérmeskedő, álszemérmes, rá-tartó*.
 Prudemment (-da-man), adv. *okosan, eszélyesen, bölcsen*.
 Prudence (-dan-ce), f. *okosság, eszély, ildom; jur.*

Prudent

értelem ; écr. — de la chair, világi okosság.
 Prudent, e (-dan), a. okos, eszélyes, értelmes ; 2. helyes, ildomos.
 Pruderie, f. álszemérem ; begyesség, rátartósság.
 †Prud'homme, m. becsületes, derék férj ; prat. szakértő, műértő ; 2. anc. ügyvéd ; 3. mar. halászati fölügyelő.
 †Prud'hommie, f. becsületeség, igazlelkűség.
 Prudoterie, f. g. p. nevetséges begyesség ; it. álszenvedés.
 Prue, f. flot. gúzs.
 Prune (-i-ne), f. bot. hamv.
 Pruné, e, prunieux, se, a. bot. hamvas.
 Prunacé, e, a. bot. szilvanemű ; 2. —es, f. pl. szilvafélék.
 Prune, f. bot. szilva ; — qui quitte le noyau, magbaváló szilva ; — d'abricot, barackszilva ; — datte, törökszilva, datolya ; fam. suis-je donc venu pour des —s, hát soksemmiért jöttem ?
 Pruneau, m. écon. aszalt szilva ; pop. c'est un petit —, kis fekete boszorkány.
 Prunelaie, f. jard. szilvás.
 Prunelée, f. cuis. szilvaszak. -pép.
 Prunelet, m. écon. kökénymust.
 Prunella, f. méd. anc. torok-, nyelvszárazság.
 Prunelle, f. bot. kökény ; an. ivhártya ; szemteke ; fam. jouer de la —, kacsingani, vkire szerelmes pillantásokat vetni.
 Prunellier (-ne-lié), m. bot. kökényfa, -bokor ; eau distillée des fleurs de —, kökényvirág-víz.
 Prunette, f. szilvácska ; 2. csontárgyümölcs.
 Prunier (-nié), m. bot. szilva ; pop. il est sot comme un —, rögzött buta.
 Pruniforme, a. bot. szilvalakú.

Prurigineux

Prurigineux, se, a. méd. viszketeg, viszketeges.
 Prurigo, m. méd. bőrvirág, kütég.
 Prurit (-ri), m. méd. viszketőség, viszketeg ; 2. csiklandék.
 Prusse, v. bleu (de prusse).
 Prussien (-ci-ain), m. pop. alfel, segg.
 Prussienne, f. et a. f. arch. —, cheminée à la —, porosz kandalló.
 Prussique, a. cli. acide —, kéksav.
 Pruyer v. proyer.
 Psallete (psa-), f. lit. karénekes oskola.
 Psallidie, v. charançon.
 Psalmiste (psal-mis-te), m. théo. zsoltáríró.
 Psalmistique, a. litt. zsoltár...
 Psalmodie, f. litt. zsoltárének ; 2. unalmas, egyhangu szavalás.
 *Psalmody (psal-mis-tion), f. v. psalmodie (2.)
 Psalmodier, v. n. zsoltárt énekelni ; 2. v. a. unalmasan előadni, szavalni.
 Psalmo'-graphe, m. zsoltáríró ; —graphie, f. zsoltárírás.
 Psalterion, m. mus. cimbalom.
 Psamme, f. bot. tengernád, homoknád.
 Psammisme, m. méd. homokfürdő.
 Psaume (psô-me), m. théo. zsoltár.
 Psautier (pso-thié), m. théo. zsoltárkönyv ; 2. vét. szórétű gyomor.
 Psellisme, psellotis, f. méd. dadogás, hebegés.
 Pseudamantes, f. pl. lap. csehkő.
 Pseudo-', ál, hamis ; —ambrosie, f. bot. pikkelyes torma ; —apocin, m. bot. bigebecő ; —asphodèle, f. bot. csonttörő hölgye ; —digitale, f. bot. posóka ; —eupatoire, m. bot. kender-pakóca ; —galène, m. minér. horg-tünle ; —

Ptérygion

graphe, m. hamisító ; —graphie, f. hamisítás ; —ligustrum (-trome), m. bot. zelnice ; —logie, f. hazugság ; csalás ; —logue, m. hazug ; —médecin, m. kurukszó ; javos ; —nyme, a. álnevű ; 2. m. álnév ; —nymie, f. litt. álnevűség ; —rhubarbe, f. bot. vinnánc.
 Psittacin, ne, a. orn. papagáj-féle.
 Psoase (psoace), m. an. ágyék-izom. [lob.
 Psote, f. méd. ágyékizom.
 Psora, f. ou m. psore, f. méd. v. gale ; 2. bot. zuzmó.
 Psorique, m. et a. rühnemű ; rühelleni szer.
 Psorophthalmie, f. méd. szemhéj-rüh.
 Psycha'-gogie, f. ant. lélekidézés ; —gogique, a. ant. lélekidéző ; 2. méd. fölélesztő-szer ; —gogue, m. lélekidéző.
 Psyché, f. mod. állótükör.
 Psychique, a. philos. lelki.
 Psycho'-gnosie (-ko-), f. phil. lélekerőtan ; —logie, f. phil. lélektan ; —logique, a. lélektani ; —logiquement, adv. lélektanilag ; —logiste, —logue, m. lélektudós.
 Psychromètre, v. thermomètre.
 Psychtigue, a. méd. hűsítő.
 Psylle, f. ent. kermes.
 Ptarmique, f. bot. pártamag ; 2. s. a. méd. v. sternutatoire.
 Ptéléa, m. bot. hármass leveles alásfa.
 Ptéride, f. bot. repő.
 Ptéro'-carpe, m. bot. szárnyas mak ; 2. = santal, szantálfa ; —dactyle, m. h. n. röpűj ; —pés, m. pl. h. n. kézsárnyúak ; —phore, m. ent. tollpille ; —pode, a. h. n. szárnylábú ; 2. = s, m. szárnylábúak.
 Ptérygion, ongllet, m. méd. körömméreg ; 2. h. n. orrcimpa.

Ptilose

Ptilose, f. méd. *szemszörhullás*.
 Ptine, m. ent. *furdancs*.
 Ptisane, v. tisane.
 Ptyalagogue, v. salivant.
 Ptyalisme, v. salivation.
 Puamment (pu-a-man), adv. *büdösen*; fig. fam. *mentir —, arcátlanul hazudni*.
 Puant, m. v. putois; 2. fig. *arcátlan hazug*; 3. —, e, a. *büdös*.
 Puanteur, f. *büdösség, bűz*.
 Pubère, a. *emberkoros*; *eladó, férjhez illő*.
 Puberté, f. *emberkor*; *férjhezmenő kor*.
 Pubescence (-besse-çance), f. bot. *szösz*; an. *piheször*.
 Pubescent, e (-besse-çan), a. bot. *szöszös*; an. *piheszörös*.
 Pubien, ne, a. an. *fancsont . . .*; arcade —ne, *fancsonthajlás*.
 Pubis (-bi-ce), os —, m. et a. m. *fancsont*; it. v. *mont (de Vénus)*.
 Public, que (-ik), a. *köz, nyilvános*; l'esprit —, *közszellem*; *közérzület*; édifices —s, *államépületek*; 2. *közösen ismert, köztudomású, városszerte*; II. m. *közügy*; *közönség*; it. *néző, hallgatóság*; 2. en —, *adt. nyilvánosan*.
 Publicain (-kein), m. h. r. *vámszedő*; *vámbérlő*; fam. les —s, *uzsorások*.
 *Publicateur, m. *hirdető*.
 Publication (-cion), f. *hirdetés, kihirdetés*; lib. *kiadás*.
 Publicisme, m. *államjogtan*.
 Publiciste, m. *államjogtanár*; *államjogász*.
 Publicité, f. *nyilvánosság*.
 Publier, v. a. *hirdetni, kihirdetni*; — des bans, *jegyeket kihirdetni*; libr. *kiadni*.
 Publiquement, adv. *nyilvánosan*.
 Puce, f. h. n. *bolha*; — de terre, *maróka*; it. *földi kullancs*; — de sable, *bü-*

Puceau

vó bolha; p. mettre la — à l'oreille de q., *vkít nyugtalanságba ejteni*; 2. a. couleur —, *sötétbarna*; 3. — à l'oreille, arg. *hitelező*.
 Puceau (-cô), m. g. p. *szüzlegény*; expl. charbon —, *tiszta szén*.
 Pucelage, m. *szüzesség*; h. n. *babos csüllör*.
 †Pucelette, f. *fiatal leány*.
 Pucelle, f. *szüzleány*; les doctes —s, *a műzsák*; icht. *garda*; bot. *névtelen virág*; 2. a. *használatlan*; *ujdonat uj*; fille —, *szep-lőtlen szüz*.
 Puceron, m. h. n. *levelész, korpaféreg*; 2. arg. *bujasenyv*.
 Puchage, m. sal. *merítés*.
 Pucher, v. n. sal. *meríteni*.
 Puchette, f. expl. *kotróháló*.
 Pucheux, puchet, m. sal. *merítőkanál*.
 Puchoir, m. sal. *merőke*.
 Puchot, v. trombe.
 Puddler, v. a. t. t. — la font, *olvasztott vasat kavarni*; fourneaux à —, *kavarpest*.
 Pudendum (-denne-dome), m. *szeméremtest*.
 Pudeur, f. *szemérmesség*; 2. *szemérem*.
 Pudibonde, s. a. *szemérmes*; *szégyenlős*; rougeur —, *szégyenpír*.
 *Pudibonder, v. a. *megpiríteni, rápirítani*.
 Pudicité, f. *szemérmetesség*.
 Pudique, a. *szemérmes, tisztaerkölcsű*; bot. plantes —s, *érzike-félék*; —ment, adv. *szemérmesen*.
 Pué, m. manuf. *fércelés*.
 Pueil, m. e. f. bois en —, *ujerdővágás*.
 Puer, v. n. *bűzölni, büdösleni*; 2. pop. *undorodni*; le vin lui —e, *undorodik a bortól*; 3. v. a. *bűzleni*.
 Puéril, e, a. *gyermekes*; —ement, adv. *gyermekesen*.
 Puériliser, v. a. *gyermek-*

Puits

sítani; 2. se —, v. r. *gyermekesedni*.
 Puerilité, f. *gyermekség*; 2. *gyermekkor*.
 Puerpéral, e, a. méd. *fièvre —e, gyermekágybeli láz*.
 Pugilat (pu-ji-la), m. ant. *öklözés*.
 Pugile, m. ant. *öklöző*.
 *Pugnacité, f. *harcvágy*.
 Puifiant, e, a. méd. *genyesztő*.
 Puiné, e, a. cadet, te, a. *ifjabb*; 2. s. c'est mon —, *ez öcsém*; jur. —s, *utószülött*.
 Puis (pui), adv. *azután, aztán*; fam. *hát aztán?*
 Puisage, m. *merítés*.
 Puisard (-zar), m. arch. *pöce*; *szemétgödör*.
 Puiselle, puisette, (-zette), f. bouch. *merítőkanál*.
 Puiser (zè), v. a. *meríteni*; it. fig.; mar. *szivárogni*.
 Puisseur, m. *merítő*.
 Puisoir (-zoar), m. salp. *merőke*.
 Puisotier (-zo-thié), m. arch. *pöccsináló*; *kutkotró*.
 Puisque (puice-ke), conj. *mivel, minthogy*; *miután*.
 Puissamment (pui-ça-man), adv. *hatalmasan, erélyesen, hathatósan*; il raisonne —, *helyesen okoskodik*.
 Puissance (pui-çan-ce), f. *hatalom, tekintély*; 2. *hatalmasság*; 3. *uralkodás*; 4. fam. il devient une —, *nagy urrá lesz*; 5. *lélek-erő, lelki tulajdon*; géo. *fok, emelvény*; math. *hatvány*; phys., méc. *mozgató erő*; méd. — d'un médicament, *gyógyszer hatása*.
 Puissant, e (pui-çan), a. *hatalmas*; *erős*; — vin, *erős bor*; 2. *gazdag*; *dús*; 3. *hathatós*; 4. *erőtéljes*; fam. pop. *izmos, vastag*; 5. tout —, *mindenható*; 6. m. *hatalmas, tehetős*.
 Puits (puî), m. *kút*; — à poulie, *gémes kút*; p. il faut puiser tandis que la

Pulcaire

Pulvérin

Purgerie

corde est au —, *ha szikrázik a tej rajta a köpülvel*; expl. — *souterrain, ereszke.*
 Pulcaire, f. bot. *csikszár*; 2. a. méd. *fièvre —, patécsos láz.*
 Pullulation (pul-lu-la-cion), f. *elgyökerezés; burjánzás; 2. szaporodás.*
 Pulluler (pul-lu-lé), v. n. *elgyökerezni, buján nőni; jard. sarjadzani; fig. elterjedni.*
 Pulmonaire, a. an. *tüdő...*; phthisie —, *tüdőlob*; 2. f. bot. *tüdőfű*; — *des chênes, bércizuzmó*; — *des français, holgyomál.*
 Pulmoné, e, a. h. n. *tüdőkarelylyal lélekző.*
 Pulmonie, f. méd. *tüdővész.*
 Pulmonique, s. a. méd. *tüdővész.*
 Pulpation (-cion), f. pharm. *kocsonyosodás.*
 Pulpe, f. bot. *hús, bél*; pharm. *fagyalék, kocsonya*; an. — *du cerveau, agy-velő.*
 Pulper, v. a. pharm. *kocsonyává változtatni.*
 Pulpetter, v. a. *sikoltozni.*
 Pulpeux, se, a. bot. *húsos*; an. *velős.*
 Pulpitum (-tome), m. th. *előszin.*
 Pulpoire, m. pharm. *lapítókanál.*
 Pulsateur, a. m. h. n. *pou —, famoly, kopogó termes.*
 Pulsatif, ve, a. méd. *lűktető.*
 Pulsatille pulsatile (-thi-le), *herbe auvent, passe-fleur, coque lourde, f. bot. leánykőöröcsin: fekete kükircs.*
 Pulsation (-cion), f. méd. *ér-lűktetés.*
 Pulsatoire, a. méd. *érverést okozó.*
 Pulsif-loge, —mètre, m. méd. *űtér-mérő*; — *mancie, f. méd. űtér-jóslás.*
 Pulsion (-cion), f. phys. *lendület.*
 Pultacé, e, a. cuis. *kásaszerű, kásás.*

Pulvérin, pulévrin, m. guer. *gyújtószer*; 2. jard. *cseckörte*; hydr. *permeteg.*
 Pulvérisation (-cion), f. *porítás, porrátorés.*
 Pulvériser, v. a. *porítani, porrátorítani*; fig. *semmivé tenni*; 2. se —, v. r. *porrá változni.*
 Pulvérulent, e (-lan), a. phys. *porhanyó*; bot. *hamvas.*
 Pumicin (-cein), m. com. *pálma-olaj*; it. bot. *olajpálma.*
 Punais, e, s. a. *büdös orrú.*
 Punais, f. h. n. *poloska, büdösféreg, csimaz*; — *aquatique, uszka*; pop. *plat comme une —, ostoba, nyomorult*; 2. t. t. *pecsek*; 3. arg. *rima, szajha.*
 Punaisie, f. méd. *orrbüdös-ség.*
 Punesot, v. putois.
 Punch, v. ponche.
 Punir, v. a. *büntetni, megbüntetni.*
 Punissable (pu-ni-ça-), a. *büntetésreméltó.*
 Punisseur (pu-ni-ceur), m. *büntető.*
 Puniton (-cion), f. *büntetés, megbüntetés.*
 Punitoire, a. jur. *intéret —, v. moratoire.*
 Puoterie, v. pyurie.
 Pupaler, pupuler, v. n. *csörögni.*
 Pupillaire (pu-pil-lè-re), a. *árva...*; *árvabeli*; 2. an. *membrane —, szemhártya.*
 Pupillarité, v. minorité.
 Pupille (-pil-le), s. *gyámfi*; *leány*; fig. *növendék*; 2. f. an. v. *prunelle.*
 Pupiller, v. n. *kiáltani (mint a páva).*
 Pupion, m. agr. *oldalhajítás, fattyúhajítás.*
 Pupitre, m. *támasz, tám, polc.*
 Pupivore, m. h. n. *bugaevő.*
 Pupu, v. huppe (orn.).
 Pur, e, a. *tiszta, csupa, merő*; *egészséges*; *derült, tiszta*; 2. *valódi*; 3. *valóságos*; prat. — *et simple, föltétlen*; 4. en — *perthe,*

hasztalan, hiu; vos *conseils sont —, tanácsai hasztalanok*; 5. *háborítlan, nyugodt*; mor. *ártatlan, mocsoktalan*; 6. *szep-lőtlen*; 7. à — *et à plein, v. plein.*
 Puraque, f. icht. *zsibbasztó rája.*
 Purée, f. cuis. *átszűrt, áttört főzelék*; potage à la —, *borsóleves*; fam. — *de septembre, szőlőnedv*; pop. *il aime mieux la — que les pois, nem a szőlő, hanem a nedve kell neki.*
 Purement, adv. *tisztán, hibátlanul*; vivre —, *mocsoktalan életet folytatni*; 2. *csupán*; 3. — *et simplement, minden föntartás nélkül, föltétlenül.*
 Purer, v. a. brass. *tisztítani.*
 Pureté, f. *tisztaság*; fig. *helyesség*; 2. mor. *ártatlanság, szüzesség.*
 Purette, f. minér. *vasasporzó.*
 Purgatif, ve, s. a. méd. *hashajtó*; théo. vie — *ve, v. illuminatif.*
 Purgation (-cion), f. méd. *hashajtás*; 2. *hashajtó*; 3. expl. *tisztítás*; méd. v. *règles*; arg. *védbeszéd.*
 Purgatoire, m. cath. *tisztítóház (purgatorium).*
 Purge, f. com. *tisztítás (ragályos helyről jött áruké)*; 2. fam. *hashajtó ital*; 3. prat. *fölmentés (jelzálog alul).*
 Purgeoir (-joar), m. hydr. *szűrőkút.*
 Purgement, m. méd. *hashajtás.*
 Purger, v. a. méd. *hasat hajtani*; *hashajtót beadni*; fig. *megtisztítani*; *tisztítani*; — *sa conscience, gyónásra menni*; suc. *tisztálni*; 2. se —, v. r. *tisztulni*; méd. *hashajtót bevenni*; jur. se — *par serment, ártatlanságát es-kiüvel bizonyítani.*
 Purgerie, f. suc. *tisztáló.*

Purification	Putassier	Pyro-'phage
Purification (-cion), f. igazolás; cath. — de la St. Vierge, gyertyaszentelő Boldogasszony; méd. tisztítás.	Putassier (-ta-cié), m. kurafi.	bot. f. —e, campanule —e, erdei raponc.
Purificatoire, m. lit. kehelytakaró.	Putatif, ve, a. jur. vélt, gondolt.	Pyramidaliser, v. a. gualakot adni.
Purifier, v. a. tisztítani; szűrni; 2. se —, v. r. tisztulni; szűrődni.	Putativement, adv. vélhetőleg.	Pyramide, f. géom. lóbor, gula, csúcs-oszlop; gent. tágitó.
Puriforme, a. méd. genynemű, eves.	Putéal, e, a. kút...; eau —e, kútvíz.	Pyraster (-tère), m. bot. vackorfa.
Purin, m. agr. ganajlé.	Puterie, f. kurva-élet.	Pyrauste, m. h. n. tűzpille, vacsoravesztő.
Purisme, m. nyelvtisztálás; buzgalom.	*Putide, a. büdös, dögletes.	Pyrène, f. bot. kovály.
Puriste, m. nyelvtisztáló.	Putier (-thié), m. bot. zelnice.	Pyrèthre, m. bot. pártamag.
Puritain, m. h. eccl. tisztahívó.	Putine, f. kurvácska.	Pyréthique, a. méd. lázelleni.
Puritanisme, m. h. eccl. puritán-tan.	Pitois, m. h. n. görény; — rayé, szagos görény.	Pyréto-'logie, f. méd. láztan: —logique, a. láztani; —logiste, m. lázleíró.
Puron, m. savó.	Purput, v. pupu.	Pyrique, a. tűzi; jeux —s, tűzijáték.
Purot, m. agr. ganéjlé-mendance.	Putréfactif, ve, a. rothasztó.	Pyrite, f. minér. kovand, kéneg; —martiale, vaskovand; —arsénicale, mi- renykova.
Purpuracé, e, purpurin, e, a. bíborszínű; fièvre —e, v. pourpre; 2. f. —e, bíbor-dísz.	Putréfaction (-fak-cion), f. rothadás, poshadás; rothatag.	Pyriteux, se, a. minér. kovanemű.
Purpurite, f. h. n. kövesült bársonycsiga.	Putréfait, e, a. méd. rothadt; sang —, poshadtvér.	Pyritiser, v. a. minér. kovanddát változtatni; 2. se —, v. r. kovanddát változni.
Purulence, f. méd. genyedés, evesedés.	Putréfier, v. a. rothasztani; 2. se —, v. r. rothadni; re- vesedni, poshadni.	Pyro-'boliste, m. artif. tűzművész; —bologie, f. artif. tűzművészet; —bologique, a. tűzművészeti; —chre (-kre), f. h. n. szarvasbogar; —chroïdes, m. h. n. szarvasbogárfélék; —ci- trate, m. chi. kozmás citromsav; —gallique, a. chi. acide =, kozmás gubacs- sav; —gène, v. volcanique; —lâtre, s. a. tűzimádó; —lâtrie, f. tűzimá- dás.
Purulent, e, a. méd. eves.	Putrescent, e, a. rothadó, poshadó.	Pyrole, f. verdure d'hiver, bot. télizöd.
Pus (pû; puze), m. méd. genyedség, ev.	Putrescibilité (-rèsse-ci-), f. rothatagság, poshatagság.	Pyro-'logie, f. tűztan; —lo- gique, a. tűztani; —logue, m. tűztanár; —mancie, f. tűzjós-lás; —mancien, ne, s. tűzjós; —méri-de, f. mi- nér. kova, tűzkő; —mètre, m. phys. tűzmérő; —mé- trie, f. tűzmérés.
Pusilanime (pu-zi-la-), a. kislelkű, csüggeteg; —ment, adv. kislelkűen.	Putrescible, a. rothatag, poshatag.	Pyrop, pirope, m. minér. cseh-gránát.
Pusilanimité, f. csüggedtegség.	Putride, a. rothadt, poshadt, pállott; fièvre —, v. adynamique.	Pyro-'phage, v. ignivore —phore, m. chi. gyulany
Pustule (puce-), f. méd. genyedék.	Putridité, f. méd. rothadás, poshadás.	
Pustulé, e, a. méd. genyedékes.	Putt, i! eh! —! que m'importe cela? eh! mi közöm ehhez?	
Pustuleux, m. h. n. varangyos béka; 2. —, se, méd. v. pustulé; bot. lichen —, ou: pustulé, kormos zuzmó.	Pycnite (pic-), f. minér. rudas-topáz.	
Put, e, a. ocsmány, gyalázatos, durva; femme pute, v. putain.	Pycnotique, a. méd. nedvsűrítő.	
Putage, v. putanisme.	Pygmée, m. fig. törpe.	
Putain, f. szajha, kurva, kéjhölgy; fils de —, kurafi.	*Pygméen, ne, a. törpe.	
Putaniser, v. n. b. kurválkodni.	Pylore, m. an. gyomorcsuk.	
Putanisme, m. putasserie, f. b. kurválkodás; 2. kurva-élet.	Pyo-'celie, f. méd. hastályog; —génie, f. genykepződés; it. v. abcès; —ptysie, f. méd. genyköpés; —rrhagie, —rrhé, f. méd. geny-folyás.	
	Pyose, f. méd. genyszem.	
	Pyrale, f. ent. ilonca, sodróbogár.	
	Pyramidal, e, a. lóboros, gulás; fig. fam. óriási; 2.	

Pyrose

—scaphe, m. mar. *kéménynélküli gőzös*; —scope, m. phys. *hővmutató*; —scopie, v. pyro-man-
cie.
Pyrose, pyrosis (-zice), f. méd. *gyomorhév*.
Pyro-technie (-tek-), f. did. *tűzművészet*; —technique, a. *tűzművészeti*.
Pyrotique, a. méd. *marató*.
Pyroxène, m. minér. *fényle*.
Pyrrhonien, ne (pi-ro-), s. a. *kétkelő*.
Pyrrhoniser (pi-ro), v. n. phil. *kétségeskedni*.
Pyrrhonisme (pi-ro), m. phil. *kétségeskedés*; *kéte-lytan*.
Pythagorique, a. arith. *table —, egyszeregy*.
Python, m. h. n. *óriás kígyó*.
Pyurie, f. méd. *genyhugyozás*.

Q.

Q (ku, ke), m. Q, a *betűsoro-
zatban 17*.
Quabèbes, v. cubèbes.
Quacamayas (koua-kama-
iace), m. orn. *mekszikói papagáj*.
Quacre, etc. v. quaker, etc.
Quadernes (-ka-), m. pl. jeu. *mind a négy*.
Quadranaire (koua-), s. a. *negyven éves*; 2. *nombre —, negyvenes szám*.
Quadragesimal, e (koua-), a. *negyvenmapi*; jeûne —, *nagybőjt*.
Quadragesime (koua-), m. *nagybőjt*; dimanche de la —, *bőjt első vasárnapja*.
Quadrain, quadran, v. qua-
train, cadran.
Quadrangle (koua-), f. p. u. *négyszög*.
Quadrangulaire, quadran-
gulé, e (koua-), a. géom. *négyszögű*.
Quadrat (ka-dra), m. impr. v. cadrat; 2. —, e (koua-), a. astr. *opposition —, negyedfény*.

Quadratureur

Quadratureur (koua-), m. iron. *a körnégyzet kutatója*.
Quadratin, v. cadrat.
Quadratique (koua-), a. alg. *négyzetes*.
Quadratoriste (koua-), m. peint. *falfestész, fresko-festész*. [*négyzetvonal*.]
Quadratrice (koua-), f. géom.
Quadrature (koua-), f. géom. *négyzesítés, négyszögítés*; chercher la — du cercle, *a kör négyzetét keresni*; astr. *negyedfény*; peint. *falfes-tész, freskofestész*.
Quadrette (ka-), f. bot. *recse*.
Quadri- (koua-), a. *négy....*; —aile, e, a. h. n. *négy szárnyú*; —articulé, e, h. n. *négyszögű*; —capsulaire, a. bot. *négypokácsú*; —co-
lore, m. orn. *négyszínű sármány*; 2. a. bot. *négyszínű*; —corne, a. h. n. *négyszarvú*; —cuspidé, e, a. *négyhegyű*; —digité, e, h. n. *négypéldű*; —ennal, e, v. quatriennol; —folium (—foliome), m. bot. *négylevelű cillár*.
Quadrige (koua-), m. ant. *négyszöglet (egymás mel-
lett befogott négy ló, kagy-lóalakú kétkerekű kocsi élé)*; —latéral, e, a. géom. *négyszög*. [*tánc*.]
Quadrille (ka-), f. *négyszög*.
Quadri-loculaire (koua-), a. bot. *négyszögű*; —mane, a. h. n. *négyszögű*; —nervé, e, a. bot. *feuille = e, négyszögű*; —parti, e, a. *négyszögű*; —partition (—thi-cion), f. *négyszögű osztás*; —penne, a. *négyszögű*; —phylle, a. bot. *négyszögű*; —rème, m. ant. *négyszögű gálya*.
Quadriseaül, e (koua-), s. *dédősök*.
Quadri-sulce (koua-), s. a. h. n. *négypatás*; *négyszögű*; —syllabe, a. gr. *négyszögű*; —valve, —valvé, e, a. bot. *négyszögű*; —vasculaire, a. bot. *négyszögű*.

Quand

Quadrugée (koua-), f. agr. *négylóvas napszám*.
Quadrumane, s. a. h. n. *négyszögű*.
Quadrupède, a. h. n. *négylábú*; —s domestiques, *négylábú háziállatok*.
Quadruple (koua-), s. a. *négyszögű*; dipl. — al-
liance, *négyszögű szövetség*.
Quadrupler (koua-), v. a. *négyszögű, négyezni*.
Quadruplicate, f. prat. *negyedik felelet*.
Quai (ké), m. hydr. *rakpart, műpart, köpart*; maître du —, *partmester, rakpart-főügyelő*.
Quaiage, quayage (ké-), m. droit du —, *partvám*.
Quaker, quacre, m. quacre-
resse (koua-), f. *kvaker (1650. Fox György csizma-
dia által alapított vallás-
felekezet)*.
Quakerisme, quakerianisme (koua-), m. *kvakerség*.
Qualificateur (ka-), m. h. m. *nyomozó, vizsgáló*.
Qualificatif, ve (ka-), a. gr. mot —, *melléknév*.
Qualification (ka-cion), f. *minősítés, címzés*.
Qualifier (ka-), v. a. *minősíteni, nevezni*; kinyilat-
koztatni; 2. *címezni*; 3. *c'est une personne —é, tekintélyes egyén*; pal. *crime —é, súlyos büntett*; vol —é, *betöréssel párosult éjjeli lopás*; 4. *se —, v. r. magát nevezni, címezni*.
Qualité (ka-), f. *minőség, milyenség, tulajdon*; ce vin à de la —, *e bor kitűnő jószágú*; 2. *hajlam, természet*; 3. *méltóság, tekin-tély*; 4. *cím, jogcím*.
Quamoclite (koua-), m. bot. *skarlát perkáta*.
Quand (kan), adv. *midőn*; it. *mikor?* depuis —, *mi-óta?* à —, *mikorra?* jus-
qu'à —, *meddig?* 2. conj. *habár*; it. *ha*; 3. —et —, *prép. pop. il parti —et — nous, velünk együtt utazott el*.

Quanie

Quanie (koua-), f. *hálórúha, hálóing*.
 Quanquan, v. *cancan*.
 Quanquanner, v. *bavarder, caqueter*.
 Quanquanier (kan-ka-nié), m. fam. *gonosznyelvű*.
 Quant à (kante-à), adv. *illetve, illetőleg*; 2. — moi, — soi, m. fam. *se tenir sur son =, nagy ovatos-sággal felelni*; *se mettre sur son =, begyeskedni*.
 Quantes (kan-te), a. f. pl. *toutes et — fois, toutes fois et —, valahány-szor*.
 Quantième (kan-thiè-), a. *hányadik*; 2. m. *kelet*; *hó napja*; *montre à —, kel-tet mutató óra*.
 Quantité (kan-thi-té), f. col. *mennyiség*; it. *sokaság*; it. adv. *il a — de meubles, sok bútor van*; 2. *nagyság*; géom. — *continue, egysé-ges mennyiség*; gr. *idő-mérték*; *tagmérték*.
 Quarantain (ka-), m. bot. *nyaraló ibolya*.
 Quarantine (ka-), f. coll. fam. *negyven*; *jeûner la —, negyvennapig böjtölni*; *mar. faire la —, veszteg időt tartani*; fig. *mettre q. en —, vkivel minden összeköttetést megszakítani*; 2. *vesztegház*; *vesztegzár*.
 Quarante (ka-), a. *negyven*; 2. m. *le nombre —, negy-venes szám*.
 Quarantième (ka-ran-thiè-me), a. *negyvenedik*; 2. m. *negyvenedrész*.
 Quararibés (-ka-), m. pl. bot. *mályva-félék*.
 Quaderonner (kar-dé-ro-né), v. a. *charp. — une poutre, gerenda éleit kerekíteni*.
 Quaresme, v. *carême*.
 Quarré, etc. v. *carré, etc.*
 Quarlet (kar-lè), m. *mál-hatű*.
 Quart (kar), m. *negyed*; fam. *il n'a pas un — d'écu, fabatkája sincs*; — *de pa-pier, negyedréti papírlap*; *mar. ór*; *relever le —, az*

Quartager

ört fölváltani; II. —, e, a. *negyed*; ch. *sanglier en son — -an, ou quartan, negyedéves süldő*; *fièvre — e negyednapos láz*.
 Quartager (kar-), v. a. agr. *negyedszer kapálni*.
 Quartaine (kar-), a. f. *fièvre —, negyednapos láz*.
 Quartanier (kar-ta-nié), m. ch. *negyedéves süldő*.
 Quartaux (kar-tô), m. *negyedtonna*.
 Quart-'bouillon, m. cout. *só-adó*; — *de marque, m. arg. hét*; — *d'heure, m. negyed óra*; fig. *pillanat*; — *de grâce, rövid halasz-tás*.
 Quarte (kar-te), f. escr. *ne-gyed döfés*; mus. *negyed*.
 Quartelage (kar-), m. féo. *negyedjog*.
 Quartenier, v. *quartinier*.
 Quarter (kar-té), v. n. escr. *oldalugrás által kikerülni*.
 Quarterou (kar-), m. *negyed-font*.
 Quartetto (kouar-tè-tô), m. mus. *négyes (zene)*.
 Quartier (kar-thié), m. *ne-gyed*; *bois de —, három-szor fűrészelt tűzifa*; — *de l'année, v. trimestre*; gén. *ősök*; II. *rész, darab*; — *s de pierre, kockakő*; cord. — *de soulier, sarkbőr*; vét. — *s du pied, pataház*; III. *városnegyed*; it. *szom-szédság*; IV. *guer. szállás, tanya*; — *des vivres, tá-bori sütőde*; — *général, főhadiszállás*; 2. *kegye-lem*; fam. *demander —, kegyelmet kérni*; V. *à —, adt. félre*.
 Quartier-maître, m. milit. *szállásmester*; *mar. sajka-mester*.
 Quartile (kouar-thi-le), a. v. *quadrat (astr.)*.
 †Quartinier (kar-), m. fer-tálmester, *negyedmester*.
 Quarto (kouar-), m. in —, *negyedréti*.
 Quarz, quarz (kouar-tse), m. minér. *varla, kovarc, bá-nyavirág*.

Quatre

Quartzeux, se (kouar-tseu), a. minér. *varlanemű*.
 Quartzi-'fère (kouar-tsi-), a. *varlás. bányavirágos*; — *forme, a. varla-alakú*.
 Quasi (ka-si), adv. fam. *szinte, mintegy, majdnem*.
 Quasi-'chose (ka-si), f. *dib-dábság, haszontalanság*; — *contrat (kasi-contrat), m. pal. színekötvény — délu, m. pal. önkénytelen kihágás*; — *liberté, f. ál-szabadság*.
 Quasiment, v. *quasi*.
 Quasimodo (ka-zi-), f. la —, *le dimanche de —, hus-vét utáni első vasárnap*; p. *renvoyer les gens à la —, holnapután kis kedden, borjunyúzó pénteken*.
 Quasquet (kouas-ké), m. agr. *gereblye*.
 Quassie (koua-cie), f. *quassier (koua-cié), m. bot. keserfa*.
 Quaternaire (koua-), a. *né-gyes*; *nombre —, négyes szám*.
 Quaterne (ka-), m. *négy nyerő (köz. kvaternó)*.
 Quaterné, e (koua-), a. bot. *négyszeres*.
 Quaternité (koua-), f. *né-gyesség*.
 Quatorzaine (ka-), f. pal. *kéthét*.
 Quatorze (ka-), a. *tizen-négy*; *pop. faire en — 15 lieues, csigahátán utazni*; com. *rente au denier —, 7½ száztóli*; 2. *tizennegyed-ik*; Louis —, (jobbán: XIV.) *tizennegyedik La-jos*.
 Quatorzième (ka-), a. *tizen-negyedik*; — *ment, adv. tizennegyedszer*.
 Quatrain (ka-), m. mon. *fil-lér*; poét. *négysoros vers*.
 Quatre (ka-tre), a. *négy*; *deux fois deux font —, kétszer kettő négy*; 2. *ne-gyedik*; Henri —, (IV.) *negyedik Henrik*; le — *mai, május negyediké*; fig. *se mettre en — pour q., vkiért mindent elkövetni*; fam. *se tenir à —, nagy*

Quatre-coins

Quédec

+Questabilité

nehezen tartóztatni magát; it. elle est faite comme — tous, utálatos és ocsmány nő; II. m. négy, négyes szám.

Quatre-coins (ka-), m. arg. zsebkendő; — cornes, m. icht. hegyesorrú rája; — dents, v. tétra-odon; — mendiants, m. száraz csemege; — temps, m. cath. kántorbőjt; — vingt, a. nyolcvan; — vingt-dix, a. kilencven; — vingt-dixième, a. kilencvenedik; — vingtième, a. nyolcvanadik; — voleurs, m. pharm. foghagymás ecet; — yeux (katre-zieu), m. h. n. erszényes fiahordó; 2. arg. pápaszemes.

Quatricolor (ka-), m. jard. négyszínű tulipán.

Quatrième (ka-), a. negyedik; ch. — tête, öt éves gím; 2. m. negyedik; vous ferez le —, ön lesz a negyedik; ext. faire la —, a negyedik osztályt tanítani; — ment, adv. negyedszer.

Quatriennal, e (ka-tri-èn'-nal), a. négyéves; it. négyévenként.

Quatrinome (koua-), m. alg. négytagzat.

Quatto (kouato), m. z. kéz-láb-majom.

Quatuor (koua-), m. mus. négyes (dal).

Quayage, v. quaiage.

Que (ke), pron. kit, melyet; 2. qu'est-ce que c'est? mi az? que veut-il? mit akar? 3. fam. je n'ai — faire de vous dire, nem szükséges önnek mondanom; je n'ai — faire à cela, mit se törődöm avval; 4. mint; it. csupán; il ne dit — des sottises, merő ostobaságokat mond; 5. mily; qu'elle est belle! mily szép! 6. miért; — n'est il pas plus soigneux? miért nem gondosabb? 7. ha; qu'il fasse le moindre excès, il tombe malade,

hacsak a legcsekélyebb kihágást követi is el, legott megbetegszik; 8. mint; un homme tel — vous, oly ember mint ön; 9. midőn; 10. conj. il y a longtemps — je ne l'ai vu, már régóta nem láttam; retirez-vous qu'il ne vous maltraite, távozzék, nehogy bántalmazza.

Quédec (ké-dek), f. bot. porhonrojt.

Quel, le (kèl), a. ki, mily, milyen; — temps fait-il? mily idő van? — le heure est-il? hány óra?

Quelconque (kèl-kon-ke), a. semmi; il ne lui ai de-meuré chose —, mi se maradt; il n'a mal —, semmi baja sincs; 2. valamely; bármely; dites-moi une raison —, mondjon valamely okot; fam. d'une manière —, bármely módon.

Quellement (kè-le-man), adv. tellement —, úgy-úgy, meglehetősen, tűrhetőleg.

Quelly (kè-li), m. z. áfrikai párduc.

Quelque (kèl-ke), a. en savez-vous — chose, tud valamit felőle? fam. — sot! nem vagyok oly ostoba! 2. cela présente — difficulté, ez némi nehézséget nyújt; il lui en coûtera — s pistoles, néhány aranyába fog kerülni; 3. — s efforts qu'il fasse, bármiként erőlködjék is; 4. körülbelül; il y a — 5 ans, körülbelül öt éve.

Quelquefois (kèl-ke-foâ), adv. néha, némelykor, néha-néha, hébekorba.

Quelqu'un, e (kèl-kun), s. pron. némelyik; 2. abs. valaki; 3. — s, ph. néhányan; többen.

Quemadéro (koué-ma-dé-rô), m. máglya.

+Quémand, e, quémandeur, sc (ké-), s. csavargó koldús.

Quémander (ké-), v. a. et n. csavarogva koldulni.

Qu'en dira-t-on, v. on (3.)

Quénikier (ké-ni-kié), m. bot. kukuba.

Quenneçon (kè-ne), m. bot. büdös montika.

Quenotte (ke), f. fam. gyermekfog, fogacska.

Quenouille (ke-), f. guzsaly; rokka; p. fiez votre —, seperj a magad' ajtaja előtt; fig. cette maison est tombée en —, e ház női kézre ment át; 2. — s d'un lit, ágyláb; bot. —, cnique, v. chardon (bénit); — sauvage, tótsáfrány; manuf. — s, gyapotgyarató.

Quénouilléc (ké-), f. tele guzsalylyal.

Quenouillette (ke-), f. rok-kácska; fond. dugaszrúd.

Quérable, v. réquérable.

Querce (ker-), f. t. t. kőkés.

Quercerelle, quercelle, cer-cerelle, cresserelle, v. cré-celle (orn.).

Quercitrin (ker-), m. chi. festőtölgyedék.

Querelle (ke-rè-le), f. civakodás, veszekedés, szóvita; pörpatvar; entrer dans une —, civakodásban részt venni; épouser la — de q., vkinek pártját fogni; p. une — d'allemand, ok nélküli civakodás; — de chien, rosszul végződő pörpatvar.

Quereller (ke-ré-lé), v. a. veszekedni, civakodni, pörlekedni; 2. szidni, megszidni, lehordani; pal. — un testament, végrendelet ellen kifogást tenni; 3. se —, v. réc. egymással veszekedni.

Querelleur, se (ke-ré-leur), s. veszekedő, civakodó, pörlekedő; ch. chien —, fam. harapós eb.

Querir, quérir, v. a. ir. hozni, elhozni; allez — le médecin, menjen az orvosért.

+Quésiteur (ké-), m. vizsgáló bíró.

+Questabilité (kes-), f. megvizsgálhatóság.

Questable

Questable (kès-), a. megvizsgálható.
 Questeur (ku-ès-), m. h. r. kincstárnok; 2. h. m. számvevő, gondnok.
 Question (kès-thion), f. kérdés; 2. föladat; vita-tárgy; mettre qch. en —, vmit kétségbe vonni; ceci ne fait pas —, ez kétségtelen; 3. szó, beszéd; de qui est-il —? kiről van szó? c'est l'homme en —, ő a tudvalevő férfit; 4. kőpad; kővallatás; chambre de la —, kővallató kamara; — préalable, kivégeztetés előtti kővallatás.
 Questioncule (kès-thion-), f. g. p. kérdésecske.
 Questionnaire (kès-thionère), m. kővallató.
 Questionner (kès-thion-é), v. a. kérdezni, kikérdezni; 2. abs. m. p. il ne fait que —, folyvást kérdezősködik; 3. se —, v. réc. egymást kikérdezni.
 Questionneur, se (kès-thioneur), s. kérdező; c'est une — se insupportable, tűrhetlen kérdezősködő.
 Questure (kuès-), f. h. r. kincstárnoki hivatal; h. m. gondnoki hivatal.
 Quête (kè-), f. keresés; ch. nyomozás; 2. alamizsnagyűjtés.
 Quêter (kê-té), v. a. ch. nyomozni; fig. — des louanges, dicséretet hajhászni; 2. alamizsnát gyűjteni.
 Quêteur, se (kê-), s. alamizsna-gyűjtő; frères —s, kolduló-barátok; fig. tola-kodó kérelmező.
 Quétif, v. vil.
 Queue (keû), f. fark; le chien flatte de la —, az eb csóválja farkát; fig. — de l'hiver, a tél vége; p. prendre le roman par la —, hátul kötni a lovat; II. t. t. arq. — de rat, ke-rekráspoly; bill. tekepálca; bot. szár; it. csutka; — d'un moulin à vent, szélmalom csapfája; cou-

†Queux

tel. ráspoly; écon. fenkő; coutur., mod. robe à — trainante, hosszú-uszályu szoknya; ferr. cibak; tonn. hordó neme (20 hektoliternyi); II. bot. — de renard, bársonka; it. — de souris, mizura; icht. — noire, feketefark; orn. — rouge, füstfarku bille-gény; bot. — de lion, pompásbandi; bot. — de pourceau, kénköves koc-sord; bot. — de-rondelle, köldökfű; IV. mil. utó-csapat; csapat utója; fig. faire —, sorba állni; 2. il est à la —, a legvégén áll; 3. fam. il a les gendarmes en —, a csendőrök nyomá-ban vannak; 4. — à —, adv. egymás után.
 †Queux (keû), m. szakács; 2. écon. fenkő.
 Qui (ki), pron. ki, mely, az; 2. abs. kicsoda? fam. un je ne sais —, egy valaki; 3. —que, bárki; it. il n'y a — que ce soit, senki sincs itt.
 Quia (kui-a), à —, fam. il est à —, nem tud többé fe-lelni; on l'a mis à —, el-hallgattatták.
 Quibus (kui-buce), m. pop. il a du —, van mit apri-tania a tejbe.
 Quiconque (ki-kon-), pron. mindenki, bárki.
 Quidam (ki-dan), m. quidane. f. pal. bizonyos va-laki. [ség.
 Quiddité (kui-), f. phil. mi-Quider, v. cuider (2.).
 Quiescent, e (kui-è-çan), a. gr. lettre —, néma betű.
 †Quiet, ète (kui-è), a. nyu-godt. [blement.
 Quètement, adv. v. paisi-Quiétude (kui-é-); f. nyuga-lom, csönd; 2. egykedvűség.
 Quignet (ki-), m. birs.
 Quignon (ki-), m. fam. il mangea un gros — de pain, nagy karaj kenyeret evett.
 Quilaja, quillai (ki-), m. bot. szappanfa.

Quinquagésime

Quilboquet, v. équilboquet.
 Quillard (ki-liar), m. kúpjá-tékos, tekéző.
 Quille, f. teke; jouer aux —s, tekézni (köz. kugliz-ni); fig. il se plante là comme une —, peckesen tartja magát; gant. újj-sám; ard. ék; mar. — d'un vaisseau, hajógerinc.
 Quillé (ki-lié), m. agr. rozsa.
 Quiller (ki-lié), v. n. a ledöntött tekéket fölállítani.
 †Quilleter (ki-lieu-), v. n. peckesen állni.
 Quillette (ki-liète), m. agr. fűzcsemete.
 Quillier (ki-lié), m. kúphely, kúpoda; 2. abattre tous les —s, mind a kilenc kúpot lelökni; char. kerék-agyfuró.
 Quillon (ki-lion), m. fourb. bódavéd, markolat-ellenző.
 †Quinaud, e (ki-nô), a. v. penaud; 2. m. szakács.
 Quinauderie (ki-nô-), f. unal-mas, kackiás viselet.
 Quincaille (kein-), f. rövid-árú; 2. rézpénz.
 Quincailerie (kein-), f. fi-nom acél- és rézárú; rö-vidárú-kereskedés.
 Quincailier (kein-), m. rö-vidárú-kereskedő; vassza-tócs.
 Quinconce(kein-), échiquier, m. ferdény-, csürlődés alak.
 Quinconcial, e (kvin-), a. agr. csürlődés.
 Quinconneau, v. cabillots.
 Quine (kine), m. jeu. két ötös, mind az öt; 2. öt-nyerő (köz. kvinternó).
 Quiné, e (kiné), a. bot. öt-lapú.
 Quinque (ki-), a. chi. acide —, sinasav.
 Quinine (ki-), f. chi. sinadék.
 Quinquagénnaire (ku-ein-koua-), s. a. ötvenéves; h. r. ötven ember parancsno-ka; it. ötven ház földgye-lője; 2. ötven szerzetes fő-nőke.
 Quinquagésime (ku-ein-koua-jé), f. dimanche de

Quinqué

Quintoux

Quoi

la —, *farsang vasárnapja*.
 Quinqué (ku-ein-kué), quintuor (ku-ein-tuor), m. mus. ötös (*dal; zene*); bot. — capsulaire, *öttokú*; — flore, a. bot. *ötvirágú*; — folié, a. bot. *ötlevelű*; — lobe, a. *ötcafas*.
 Quinquenelle (ku-eink-), f. jur. *ötévi késlelvény*.
 Quinquennal, e (ku-ein-ku-en'-nal), m. *ötéves*.
 Quinquennalité (ku-ein-kué-), f. *ötéves időtartam*.
 Quinquennium (ku-ein-ku-en'-niome), m. *öt év, öt évi időszak*.
 Quinquerème (ku-ein-ku-é-), f. mar. *ötevezős gálya*.
 Quinqué-valve (kuein-kué-), a. bot. *ötkupakú*.
 Quinquina (kein-ki-), f. méd. *sinahéj*.
 Quinquinatiser (kein-ki-), v. a. —q., *vkinek sinahéjat rendelni*.
 Quint (kein), m. pal. *ötöd*; 2. a. m. *ötödik*; Charles —, *ötödik Károly*.
 Quintal (kein-tal), m. *mázsa*; mar. *charger au —, málhás árut rakodni*.
 Quintalage (kein-), m. féo. *véka-adó*.
 Quintane, v. quinte (3.).
 Quintau (kein-), m. *kéverakás*.
 Quinte (kein-te), f. mus. *ötöd (hang)*; 2. —, alto, *öreghegedü (köz. brácsa)*; escr. *ötöddöfés*; méd. *fojtó-hurut*; fig. *il a des —s, bogarai vannak*; man. *hirtelen megállás*; 3. a. *fièvre —, ötödnapos láz*.
 Quintefeuille (kein-te-), f. bot. *pimpó*; bl. — *de gueules, vörös ötlevelű virág*.
 Quinter (kein-), v. a. mon. — l'or, *próbás aranyt bélyegezni*; 2. v. n. mus. *ötödökben haladni*.
 Quintessence (kein-té-çance), f. *legjava vminek*.
 Quintessencer, quintessencier (kein-té-çan-), v. a.

fig. *okoskodni; mesterkél-ni*; 2. m. v. *distillateur*.
 Quintoux, se (kein-), a. *csudálatos, szeszélyes*; man. *cheval —, bokros ló*.
 Quintil, e (kuein-), a. ast. aspect —, *ötödfény*; 2. litt. *ötsoros stanza*.
 Quintuple (kuein-), s. a. *öt-szörös*.
 Quintupler (kein-), v. a. *öt-szörözni, ötszörösíteni*.
 Quinzaine (kein-), f. *tizenöt; körülbelül tizenöt*.
 Quinze (kein-ze), a. *tizenöt*; pop. *il fait passer douze pour —, bolonddá teszi az embert*; 2. *tizenötödik*; Grégoire — (*jobb. XV.*), *tizenötödik Gergely*.
 Quinzième (kein-), s. a. *tizenötödik*; 2. *tizenötöd-rész*; mus. *kettős nyolead*; —ment, adv. *tizenötödször*.
 Quiossage (ki-o-ça-ge), m. tan. *simítás*.
 Quiosse (ki-o-ce), f. tan. *simítóvas*.
 Quiosser (ki-o-cé), v. a. tan. *simítani*.
 Quiproquo (ki-pro-ko), m. fam. *tévesztés*.
 Quiqueron, v. vidangeur.
 Quirriter (kuir-rité), v. n. *röfögni*.
 Quis, quisse (kuice), pierre vitriolique, f. minér. *kénkovand, hatlapú vaskovand*.
 Quiscale (kuice-), m. orn. *fűrkész, hernyász*.
 Quittance (ki-tan-ce), f. *nyugta, nyugtatvány, elismervény*; fig. fam. *donner — à q., vkit elutasítani*.
 Quittancer (ki-tan-cé), v. a. *nyugtatni, nyugtatványozni*.
 Quitte (ki-te), a. *törlesztve*; — en payant, *fizetés által törlesztve*; 2. à —, adv. *jouer à —, vagy: double, dupla vagy semmi*; fig. —, *mindent kockáztatni*; com. nous sommes — à —, *nem tartozunk egymásnak*; fam. faisons — à —,

egyenlítsük ki kölcsönös követeléseinket; p. — à — et bons amis, *szegődött bér, osztott konc*; II. ment, *szabad*; je suis bien aise d'être — de cette affaire, *örvendek, hogy ez ügyet leráztam nyakamról*.
 †se Quitteler (ki-), v. r. *megállni*.
 †Quittement (ki-), adv. prat. *adósságtól menten*.
 Quitter (ki-té), v. a. *elválni*; je viens de le —, *most váltam el tőle*; il a —é son maître, *távozott gazdájától*; son portrait ne me —e pas, *arcképét folyvást magamnál hordom*; son image ne me —e pas, *arca emlékemben van*; 2. *elhagyni*; fig. — le droit chemin, *az egyenes útról letérni*; 3. *levetni, letenni; megválni; lemondani*; 4. *elbocsátani, elereszteni*; 5. *átengedni*; fam. je vous —e la place, *magára hagyom*; 6. — une entreprise, *vállalatról lemondani*; 7. *fölszabadítani, fölmenteni; elengedni*; 8. v. n. jeu. *visszalépni*; 9. se —, v. réc. *egymástól elválni*.
 Quitterie, f. fam. *elválás, elbucsuzás*.
 Quitteur, se, s. *elváló; elhagyó*.
 Quitus (kui-tuce), m. fin. *végnyugta*.
 Qui-vive, i. guer. *ki vagy?* fig. être sur le —, *vigyázni magára*.
 Quoailer (koa-lié), v. n. maréch. *farkát csóválni*.
 Quodlibétaire, quodlibétique (kod-). f. et a. écol. —, question —, *iskolai föladat*.
 Quoi (koa), pron. *mely*; pour —, *miért, a miért*; de —, *miből*; fam. il a de —, *van pénze*; 2. *mi*; sur —, *de —, miről*; à —, *mire*; it. *mivel*; en —, *miben, mivel*; 3. m. un je ne sais —, *izé; bizonyos valami*; 4. i. *hogyan!*

Quoique

Quoique (koa-ke), conj. *ám-bár, noha*.
 Quolibet (ko-li-bè), m. *ízetlen, pórias élc*.
 Quolibétier, quolibétiste (ko-), m. *élc vadász, elménc*.
 †Quoquart (ko-kar), m. *önhitt*.
 †Quoquelu (ko-ke-), a. m. *dicsvágyó*.
 Quote (ko-te), f. — part, *hányad*.
 Quotidien, ne (ko-thi-diaín), a. *mindennapi*; écr. *donnez-nous aujourd'hui notre pain —, mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma*; fig. *c'est son pain —, ez rendes szokása*; —nément, adv. *naponkint*.
 Quotient (ko-cian), m. arith. *osztat, osztmány, hányados*.
 Quotisation, v. cotisation.
 Quotité (ko-thi-), f. *rész, hányad*.
 Quotter (ko-), v. n. horl. *dörzsölődni, ütődni*.

R.

R (re, m. erre, f.) *R*; a *betűsorozatban 18*.
 Ra, m. mus. *dobpergés*.
 Rabachâge, m. fam. *fölösleges ismétlés*.
 Rabache, m. cost. *térdbugyogó*.
 Rabâcher, v. n. fam. *újra elbeszélni, fölöslegesen ismételni*; 2. v. a. fam. *il —e toujours la même chose, mindig egy hűrt penget*.
 Rabâcherie, v. rabâchage.
 Rabâcheur, se, s. *szóismétlő, szószaporító*.
 Rabaillet (-lié), m. orn. *vércse*.
 Rabais (ra-bè), m. com. *le-rovat, leengedés*; vendre au —, *leszállított áron árulni*; fig. *mettre q. au —, vkit megszólalni*; rágalmazni; 2. fig. *se donner au —, fajtalanzkodni*.

Rabaissement

Rabaissement, m. *leszállítás, csökkentés (árué)*; — des impôts, *adóleszállítás*; 2. fig. *becsmérlés, lealacsonyítás*.
 Rabaisser, v. a. *alább tenni, állítani; lejjebb függeszteni*; — la voix, *a hangot mérsékelni*; fam. — son vol, *más hűrokat pengetni*; — l'orgueil à q., *vkinek gőgjét megtörni*; jard. — un arbre, *fát nyesni*; 2. — q., *vkít lealacsonyítani*; — les monnaies, *a pénz értékét leszállítani*; 3. se —, v. r. *magát megaláznai*; 4. se —, v. réc. *egymást rágalmazni, lealacsonyítani*.
 Raban, m. mar. *vitorkötél*.
 Rabaner, rabanter, v. a. mar. v. *enverguer*.
 †Rabaster (ra-bace-), v. a. *pokoli lármát csapni, zajongni...*
 Rabat, m. *lehajtó gallér*; ch. *chasse au —, hajtódászat*; char. *vonómérték*; com. *levonat, leszámítolat*; 2. *†köpeny*.
 Rabatage, m. *göngysúly*; 2. *csipkedés (csomóké posztóról)*.
 Rabat-joie (ra-ba-joâ), m. fam. *örömháborítás*; 2. fam. *c'est un —, örömháborító*; 3. a. *mogorva, durcás, mord*.
 Rabattement, m. jur. — d'un défaut, *elmarasztalási ítélet megsemmisítése*; it. *az eladási ár leszállítása*.
 Rabattoire (-toare), m. ard. *palakalapács*.
 Rabattre, v. a. ir. *leverni; lebontani; lecsapni*; épée *rabattue, tompa kard*; 2. *leengedni; levonni*; fam. *csökkenteni*; it. *il y a beaucoup à — de ce qu'il dit, nem mind igaz a mit mond*; it. *tout compté, tout rabattu, mindent jól megfontolva*; 3. escr. — un coup, *döfést elhárítani*; fig. — les coups, *a fölingerelt kedélyeket csillapítani*; 4. agr. — les sillons, *a*

†Rabobeline

borozdákat betölteni; jard. — un arbre, *fát megnyesni*; taill., coutur. — les plis, *a redőket levasalni*; fig. — l'orgueil, *a gőgöt megtörni*; ch. — le gibier, *vadat hajtani*; coutel. *marteau à —, lapító kalapács*; pal. — un défaut, *elmarasztalási ítéletet megsemmisíteni*; II. v. n. *fordulni, befordulni*; ch. *ce chien rabat lieu, ez eb jól csahol*; fauc. *lecsapni*; III. se —, v. r. *leereszkedni*; milit. *kifejtőzni; fölállni*; az *irányt hirtelen megváltoztatni*; fig. *hirtelen elhallgatni és másról beszélni*; après avoir parlé des choses indifférentes il se rabatti sur la politique, *miután közönséges dolgokról beszélt volna, hirtelen a politikára tért át*.
 Rabbin (ra-bein), m. *zsidó pap*; 2. *rabbi (az illető neve előtt, pl. rabbi Löw)*.
 Rabbinage (ra-bi), m. iron. *rabbi tanulmányok*.
 Rabbinique (ra-bi-), a. *zsidó papi*.
 Rabbinisme (ra-bi-), m. *rabbi tan*.
 Rabdo-mance, =cie, f. *veszszőjőslás*; —mancien, ne, s. *vesszőjós*.
 Rabelaiserie, f. litt. *illetlen tréfa*.
 Rabêtire, v. a. *elbutítani*; 2. v. n. *elbutulni*.
 Rabette, f. bot. v. *navette*; 2. *repceolaj*.
 Rabiau, m. mar. *maradék a kancsóban*.
 Rabiauter, v. n. mar. *a maradékot kiinni*.
 Rabillage, v. rhabillage.
 Rabiole, rabioule, v. rave.
 Râble, m. *nyúlhat*; 2. *szénvonó, kuruglya*; boul. *asztag*; glac. *keverő gamó*.
 Râblé, e, râblu, e, a. *zömök, szélesváltú*.
 Râbler, v. a. glac. *szítani, piszkálni*.
 †Rabobeline, v. a. m. p. *betapasztani*; 2. *foltozni*.

Rabonnir

Raccommodeur

Racheter

Rabonnir, v. a. javítani; 2. v. n. javulni.
 Raborder, v. a. mar. másodszor szigonyozni.
 Rabot (ra-bó), m. men. gyalu; fût du —, gyalutok; fer du —, gyaluvas; — à baguette, hornyoló gyalu; — denté, fogas gyalu; 2. szénvonó; maç. mészkeverő.
 Raboter, v. a. gyalulni; fig. javítgatni; it. c'est un jeune homme où il y a bien encore à —, ez ifjun még sok javítani való van.
 Raboteur, m. men. párkánygyaluló.
 Raboteux, m. icht. villafarku kolty; 2. —, euse, a. gö-röngyös; röngös; bot. condor; men. bütykös; csomós.
 Rabougrir, v. n. jard., e. f. eltörpülni, satnyulni; fig. fam. petit homme —i, satnya férfit; 2. v. a. törpíteni; 3. se —, v. r. elsatnyulni.
 Rabougrissement, m. e. f., jard. eltörpülés; törpeség.
 Rabouillère, f. házi nyúl-fészek; fig. szurdik, rejtett hely.
 Raboutir, v. a. — deux morceaux de velours, két bársonydarabot összevarni.
 Rabrouer, v. a. q. fam. rá-támadni, neki esni, ráförmedni.
 Rabroueur, euse, s. szigorú, kegyetlen feddő.
 Racaille, f. gaz, ringyrongynép; fig. fam. ragyva, allja, selejtje vminek; com. il ne vend que de la —, csakis selejt portékát árul; payer en —, rézpénzben fizetni.
 Racanette, f. orn. jégruca.
 Racoiser, v. accoiser.
 Racommodage (ra-ko-mo-), m. javítás, foltozás; javított, foltozott munka.
 Racommodement (ra-ko-), m. kibékiülés.
 Racommoder (ra-ko-), v. a. javítani, foltozni; 2. meg-

igazítani, helyrehozni; fig. javítgatni; 3. kibékiíteni; 4. se —, v. r. kibékiíteni; 5. se —, v. r. egymás közt kibékiíteni.
 Racommodeur, se (ra-ko-), s. foltozó.
 Raccord, raccordement (ra-kor-), m. arch. kapcsolat; összekötés; hydr. — des tuyaux, csövek összeillesztése; 2. raccord, fig. összeegyeztetés.
 Raccorder (ra-kor-), v. a. arch. összekapcsolni, összekötni; peint. festményt javítani; fig. kibékiíteni; v. raccommoder; it. egybeilleszteni, összeolvasztani.
 Raccouplement (ra-cou-), m. visszapárosítás.
 Raccoupler (ra-cou-), v. a. viszontpárosítani.
 Raccourci (ra-cour-), m. peint. rövidítés; 2. en —, adt. rövidítve, kivonatilag.
 Raccourcir (ra-cour-), v. a. rövidíteni, megrövidíteni; — le bras, karját visszahúzni; man. a kantárt rövidre fogni; fig. kevesbitni; arg. lefejezni; 2. v. n. et se —, v. r. rövidülni; it. leguggolni.
 Raccourcissement (ra-cour-), m. rövidítés.
 Raccourir (ra-cou-), v. n. visszashaladni.
 Raccours (ra-cour), m. com. összezugorodás, rövidülés.
 Raccoutrage (ra-cou-), m. ablaküvegek tisztítása.
 †Raccoutrement (ra-cou-), m. foltozás, javítás.
 †Raccouter (ra-cou-), v. a. foltozni, megfoltozni.
 †Raccoutreur, se (ra-cou-), s. foltozó.
 se Raccoutumer (ra-cou-), v. r. fam. visszashokni.
 Raccroc (ra-cro), m. jeu. coup de —, szerencsés lökés; 2. par —, adt. önkénytelenül.
 Raccrocher (ra-cro-), v. a. ismét fölaggatni, visszahakasztani; 2. visszahakasztani; 2. visszahakasztani; où avez-vous —é ce domestique, honnét szedte

föl e szolgát? fam. — les passants, a járókelőket becsalogatni; 2. se —, v. r. fig. se — à q., à qch., vkihez ragaszkodni; magát behizelegni; 3. fam. magán segíteni; 4. vmibe kapaszkodni; 5. se —, v. r. ismét kibékiíteni.
 Raccrocheuse (ra-cro-), f. pop. ringyó, utcakurva.
 Race, f. nemzetség; család; poét. la — future, a jövő nemzedék; fam. — méchante, gonosz fajzat; it. méchante —, könnyelmű fajzat; 2. h. n. faj, fajta; la — de chiens, eb faj; c'est un cheval de —, telivér ló; p. les bons chiens chassent de —, nem messze esik az alma fájától; it. abs. il chasse de —, szakasztott az apja.
 Racémeux, se, racémifère, racémiflore, a. bot. fürtös virágú.
 Racémique, a. chi. acide —, szőlősav.
 Racer, v. n. fáját szaporítani.
 Rachalandage, m. vevők visszashszerzése.
 Rachalander, v. a. com. vevőket visszashszerezni.
 Rachat, m. visszavásárlás; — des captifs, foglyok kiváltása.
 Rache, f. mar. — de goudron, kátrányalja; méd. kozmó.
 Racher, v. a. — une broderie, himzést kipontozni; 2. charp. a körző hegyével jelezni (köz. cirkalmazni).
 Rachetable, a. visszavásárolható, visszaváltható.
 Racheter, v. a. visszavásárolni; 2. megváltani; 3. il avait vendu ses meubles, il en a —é d'autres, eladta butorait, de ismét mást vett; 4. kiváltani; 5. helyrehozni, jóvá tenni; arch. kijavítani; it. két különféle nagyságú boltozatot összekötni; 6. je voudrais l'avoir —ée de beaucoup, sokat adnék érte, ha még

Racheux

- megvolna*; 7. se —, v. r. *magát kiváltani, megváltani*.
- Racheux, se, a. charp., éb. *csomós, bütykös*; méd. *koszmós*.
- Rachevage, m. *tökélyetesítés*.
- Rachèvement, m. chand. *utolsó mártat*.
- Rachever, v. a. chand. *az utolsó mártatot adni*; mét. *kijavítani, bevégezni*.
- Racheveur, m. fond. *javító, befejező*.
- Rachialgie (ra-chi-), méd. *ólomkór*; 2. *hátgerinc-fájdalom*.
- Rachialgie (ra-chi-), f. méd. *hátgerinclob*.
- Rachidien, ne (ra-chi-), a. méd. *nerfs* =, *hátgerinc-izom*.
- Rachis (ra-chi-ce), m. méd. *hátgerinc*; bot. *fűzészár, orsó*.
- Rachisagre (ra-chi-za-), f. méd. *gerinc-köszvény*.
- Rachitique (ra-chi-), s. a. méd. *angolkóros*; agr. *összszeszugorodott*.
- Rachitis (-tice), *jobban*: rachitisme, m. méd. *angolkór*.
- Racinage (-ci-), m. teint. *diófaszín*; 2. bot. *gyökerzés*.
- Racinal (-ci-), m. charp. *fenékgerenda, talpgerenda*; *küszöbgerenda*; racinaux de comble, *székgerendák*; jard. racinaux, *cövekek*.
- Racine (-ci-), f. bot. *gyökér, tő*; éb. *ér*; gr. *gyök, gyök-szó*; fig. *il veut prendre —, nem akar tágitani*; 2. *gyöknövény*; — d'une dent, *fog töve*; 3. *alap, eredet*; bot. — de disette, *fehér cékla*; — de (la) peste, *méregölő krepin*.
- Raciner (-ci-), v. a. bot. *gyökerezni, gyökeret verni*; 2. teint. *diófaszínrel festeni*.
- Racle, m. bot. *fűnyűg*; 2. f. briq., *simító deszka*; mar. *vakaró vas*. [rés.]
- Racée, f. pop. *egy rakás ve-*

Racle-boyau

- Racle-boyau, v. racler (p.).
- Racler, v. a. *vakarni, reszelni, ráspolni*; con. v. rader; p. ce vin, ce médecin — e les boyaux, *e bor, ez orvos szereit hascsikarást okoznak*; fig. *c'est un racle-boyau, cincogó, rossz hegedűs*.
- Raclerie, f. mus. *cincogás*.
- Racteur, m. mus. *cincogó*.
- Racloir, m. *vakaróvas*; jard. *kertész-lapát*; 2. — e, f. com. *csapófa*.
- Raclure, f. *vakarék; reszelék*.
- Racodiacé, e (-ko-), a. bot. *gombanemű*.
- Racolage (-ka-), m. *toborzás*.
- Racoler (-ka-), v. a. *toborzani*; fig. fam. *megszerezni, fölcsipni*.
- Racoleur (-ko-), m. *toborzó*.
- *Racontage, m. *csevegés*.
- Raconter, v. a. *mesélni*; *elbeszélni*; 2 en —, *hosszadalmasan elbeszélni*.
- Raconteur, se, s. *elbeszélő*.
- Racornir, v. a. *keményíteni*; le vin racornit les fruits, *a bor keménynyé teszi a gyümölcsöt*; 2. se —, v. r. *megkeményedni*.
- Racornissement, m. *kemény-ség, szívósság*.
- Racoupler, v. *raccoupler*.
- Racque, m. écon. *törköly*.
- Racquérir (-ra-), v. a. *visszaszerezni*.
- Racquit (ra-ki), m. *kiegyenlítés*.
- Racquitable (ra-ki-), a. prat. *visszaszerezhető, visszavált-ható*.
- Racquitter (ra-ki-), v. a. — q., *jeu, vki számára az elvesztett pénzt visszaszerezni*; fig. *kárpótlást nyerni*; 2. se —, v. r. *magát kárpótolni*.
- Rade, f. *horgonyzó, rév, rév-part*; 2. arg. *fiók*.
- Radeau (-dô-), m. *tutaj, talp*.
- Rader, v. a. mar. *rév szélére állítani*; com. *lecsapni, megcsapni (vékát)*.
- Radeur, m. com. *só-, gabonamérő*.
- *Radiable, a. *kihúzható*.

Radotine

- Radiaire, a. h. n. *sugáros*; 2. m. pl. *sugár állatok*.
- Radial, e, s. a. an. *könyök-orso*; nerf —, *könyökorsó-izom*.
- Radiant, e, a. phys. *sugárzó*.
- Radiation (-cion), f. phys. *sugárzás*; fin., prat. *kitör-lés*.
- Radical, m. did. *szerves gyök, eredet, alap*; gr. — d'un mot, *szó gyöke*; 2. — e, a. bot. *gyökerez*; alg. *quantité — e, gyökmennyiség*; méd. *guérison — e, gyökerez gyógyulás*; — e ment, adv. *gyökerezsen, alaposan*; did. *eredetileg*.
- Radicant, e, bot. *gyökerező*.
- Radication (-cion), f. did. *gyökerezés*.
- Radicellaire, a. bot. *gyökér-szerű*.
- Radicelle, f. bot. *gyökerecske*.
- Radi'-cole, a. bot. *nyűgös, másra gyökerező*; — forme, a. *gyökérded*.
- Radicule, f. bot. *gyökércsi-ra*; it. *gyökrojt*; an. *rostoska*.
- Radié, e, a. bot. *sugáros, sátoros*; fleurs — ses, *sátoros virágok*.
- Radier (-dié), m. hydr. *zsilip-rács*; 2. v. a. v. rayer; it. v. n. v. *rayonner*.
- Radieux, se, a. *ragyogó, csil-lámló*; phys. corps —, *sugárzó test*.
- Radiole, f. bot. *berze*.
- Radio-mètre, m. astr. *sugármérő*; — métrique, a. *sugármérő*.
- Radis (ra-di), m. jard. *hónapos retek*; gros — noir d'hiver, *fekete retek, téli retek*. [rayon.]
- Radius (-di-uce), m. an. v.
- Radoire (-doa-re), f. com. *csapófa*.
- Radotage, m. *ostoba fecsegés*; 2. *il est tombé dans le —, eszelősködik*.
- Radoter, v. a. *eszélősködni, félrebeszélni*.
- Radotine, f. fam. *eszélőskö-dés; ostobaságok beszélése*.

Radoteur

Raffiner

Ragréeer

Radoteur, se, s, eszelős, he-
behurgya.

Radoub (-doub), m. mar.
javítás, kiácsolás, tataro-
zás.

Radouber, v. a. mar. kija-
vítani, tatarozni; artif. —
la poudre gâtée, a romlott
lőport átdolgozni; 2. se —,
v. r. fig. fam. ismét magá-
hoz térni, erejét vissza-
nyerni.

Radoubeur, m. mar. tata-
rozó.

Radoucir, v. a. enyhíteni;
fig. —q., vkit lecsöndesíteni;
airs radoucis, szerelmes
arc; 2. se —, v. r. enyhül-
ni: se — après une femme,
nőbe szeretni.

Radoucissement, m. enyhí-
lés; fig. enyhítés; fam.
szépelgés.

Radresse, f. ösvény, gyalog-
csapás.

Radsume, m. bot. japáni
babuga.

Raf, m. mar. szökő ár.

Rafale, f. mar. szélroham;
2. arg. szegénység, nyo-
mor.

se Raffaisser (ra-), v. r. is-
mét süllyedni, ereszkedni.

Raffaux (ra-), a. m. törpe,
nyomorék.

Raffe, v. rafle.

Raffermir (ra-), v. a. ismét
megerősíteni; fig. helyre-
állítani; 2. se —, v. r. meg-
erősödni.

Raffermissement (ra-), m.
helyreállítás, megerősítés,
helyreállítás, megerősödés.

Raffes (ra-), m. pl. tan. hul-
ladék.

Raffetier (ra-), v. a. tataroz-
ni, csinosítani.

Raffiler (ra-), v. a. gant. az
újjakat kerekíteni; arm.
puska kovát élesíteni.

Raffinade (ra-), m. com. fi-
nom, finomított cukor.

Raffinage (ra-), m. finomítás,
tisztálás.

Raffiné, e (ra-), a. ravasz,
ügyes.

Raffinement (ra-), m. fig.
mesterkélés, bölcselkedés,

szőrszálhasogatás; mester-
kéltség.

Raffiner (ra-), v. a. tisztálni;
vég-üzni; cuivre mal —é,
rosz színréz; — le papier,
a papírtisztítást hígítani; fig.
gondolkozni, fejét törni;
it. m. p. mesterkélteni; sző-
rszálhasogatni; 2. se —, v.
r. finomulni; okosodni.

Raffinerie (ra-), f. tisztáló,
finomító-gyár; — d'acier,
acélkészítés; 2. v. raffi-
nage.

Raffoler (ra-), v. n. fam. bo-
londul belé szeretni; aime-
t-elle la musique? elle en
raffole, szereti a zenét? bo-
londul utána.

†Raffolir (ra-), v. n. megbo-
londulni.

Raffûtage (ra-), m. chap. tel-
jes elkészítés.

Raffûter (ra-), v. a. chap.
teljesen elkészíteni.

Raflage, m. suc. érdesség,
durvaság.

Raflé, f. agr. szőlő-kocsány;
bot. — du maïs, kukorica-
kóró; jeu. faire —, páros
kockát vetni; fam. faire —
chez q., vkitől mindent el-
hordani.

Rafler, v. a. fam. elkapkod-
ni, elragadni.

Rafloux, se, a. suc. sucre
—, érdes cukor.

Raflouer, v. a. mar. megfe-
neklett hajót elindítani.

Rafrâchir, v. a. lehűteni;
soier. — la soie, selyemfo-
nalat folyóvízben megmos-
ni; 2. — un crayon, írónt
megfaragni; méd. — le
sang, a vért csillapítani;
fig. cela rafrâchit mon
sang, ez megnyugtat; mé-
tal. — le cuivre, rezet szí-
nelni; — le fer, vasat készel-
ni; milit. un canon, csö-
vet tisztítani; 3. se —, v. r.
lehűlni, meghűvösödni;
üdülni; csillapulni.

Rafrâchissant, e, s. a. méd.
hűsítő, üdítő.

Rafrâchissement, m. hűsi-
tés, hűvösítés; hűsülés,
üdülés; fig. il a besoin de

—, nyugalomra van szük-
sége; 2. milit. eleség, éle-
lem.

Rafrâchissoir (-chi-çoare),
rafrâchisseur, m. suc.
hűtő-kád.

Rafûter, v. raffûter.

Ragaillardir (ra-ga-liar-), v.
a. fam. ismét fölvidíteni;
2. se —, v. r. ismét fölvi-
dulni.

Rage, hydrophobie, f. méd.
víziszony, düh; fig. c'est
une —, ez iszonyu; 2. ha-
rag, düh; 3. szenv, kór-
ság, vágy; 4. faire —,
dűlni; fam. mindent elkö-
vetni; pop. faire — des
pieds de derrière, kézzel-
lábbal iparkodni; it. dire
—, rágalmazni; 5. — des-
dents, arg. hitelező.

Rager, v. a. fam. haragudni.

Rageur, m. fam. haragos,
durcás.

Ragonner, v. bougonner.

Ragot, m. rúthorog; ch. két
éves vadkan; fam. fair des
—s, rágalmazni, pletykál-
ni; 2. —, e, a. köpcös, zö-
mök, vaskos.

Ragoter, v. n. pop. morogni,
dűnnyögni.

Ragouner, v. bougonner.

Ragoût, m. vagdalék; fig.
inger; il ne trouve de —
que dans le mal, csupán a
roszban leli kedvét.

Ragoûtant, e, a. étvágyas,
ízletes; fam. voilà une
femme bien —e, nagyon
kellemes nő.

Ragoûter, v. a. étvágyat újra
gerjeszteni, étvágyat visz-
szaszerezni; 2. se —, v. r.
étvágyát visszanyerni.

Ragoûtiste, m. jó szakács.

Ragrafer, v. a. újra bekap-
csolni.

Ragrandir, v. a. megnagyít-
ni, megnagyobbítani; 2. se
—, v. r. megnagyobbodni.

Ragrément, ragrement, m.
átdolgozás; helyreállítás.

Ragréeer, v. a. jard. simára
vágni; arch. simítani;
egészen bevégezni; peint.
egybeolvasztani; 2. se —,

se Raguer

v, r. magát újra berendezni.
 se Raguer (-ghé), v. r. mar. surlódni.
 Raguet (-ghé), m. com. kis tőkegadóc.
 Raguet (-ghète), f. bot. sós lórom.
 Raie (rè), f. vonás; 2. csik; agr. barázda; perr. — de chair, választék; 2. icht. rája; — bouclée, tüskés rája; III. à la —, adt. általában.
 Raieton (rè-ton), m. icht. kis rája.
 Raifort, m. bot. torma; 2. jard. v. radis.
 Rail (rè), m. vaspályasín.
 Railé, e (rè-lé), a. ch. chiens bien —s, egyenlő nagyságú ebek.
 Raille f. v. rabot; 2. arg. rendörkém.
 Railler (ra-lié), v. a. megtréfálni, ingerelni (vkit); 2. abs. gúnyolódni; 3. tréfálni, enyelegni; 4. v. n. et se —, v. r. tréfálni, tréfálozni.
 Raillerie (ra-lieu-rie), f. tréfa; gúny; gúnyolódás; fam. la —en est-elle? szabad tréfálni? 2. entendre —, tréfát üzni; 3. entendre la —, tréfához érteni; 4. fam. c'est une —, ön tréfál; — à part, tréfán kívül.
 Railleux, se (ra-lieur), s. a. tréfás, tré álódó; bolondozó; 2. gúnyolódó.
 Railure, f. ép. rovátk varró-tűn. [retni.
 Raimer, v. a. fam. újra szeretni.
 Rain, m. e. f. p. u. erdőszél, mesgye, határ; 2. bot. lombos, virágos ág.
 †Raine, rainette, f. h. n. kecske-béka; lombász.
 Rainer, v. a. men. hornyolni.
 Raineau, m. arch. kötőgerenda.
 Rainette, f. h. n. v. raine; f. de car. metszőkés.
 Rainoire (rè-noare), f. men. horonygyalu.
 †Rainoise, f. arm. hosszú karabély.

Rainure

Rainure (rè-), f. men. horny, rovátk; an. horny.
 Raiponce, réponce, f. bot. rajonc; p. manger des —s, jótállás miatt tönkre jutni.
 †Raire, réer, v. n. v. bramer; 2. v. a. raire le poil, haját kurtára nyírni; p. un barbier rait l'autre, kéz kezeti mos.
 Rais (rè), m. char. küllő; 2. †—s, pl. poét. sugarak.
 Raisin (rè-zein), m. agr. szőlő; — d'ours, medveszőlő; 2. bot. — de bois, v. airelle; — de mer, bogyó pikk; — barbu, v. cuscute; — de loup, v. morelle; icht. — de mer, festőnc ikrája.
 Raisiné (rè-zi-né), m. szőlőszak, szőlőpép; 2. arg. embervér.
 Raison (rè-zon), f. phil. ész; 2. értelem, okosság, elme; p. il n'y a ni rime ni — à ce qu'il dit, se füle se farka; log. être de —, képtelenség; 3. jog, igazság, méltányosság; p. la — du plus fort est toujours la meilleur, a ki bírja, az marja; comme de —, igazság szerint; plus que de —, kelletén túl; 4. elégtétel; faire — d'une santé, állani valakinek (áldomásnál); rendre — de qch., vmiről számot adni; com. — de commerce, cég; 5. ok érv; fam. point tant de —s, vége legyen a kifogásoknak; 6. indok, indító ok; à plus forte —, annál inkább; 7. adt. à telle fin que de —, nem várt esetre; à — de, aránylag; en — de, tekintve; 8. alg., arith. arány.
 Raisonnable (rè-zo-), a. okos, eszes; 2. méltányos; illedelmes; 3. tisztességes; mérsékelt; illő; il a une pension —, tisztességes nyugdíja van; 4. meglehetősen; —ment, adv. okosan, eszesen; stb.
 Raisonné, e (rè-zo-), a. okadalt, indokolt, körülményes.

Ralinguer

Raisonnement (rè-zo-), m. itélőtehetség, itélőerő; 2. log. okoskodás, észkövetkeztetés; 3. v. raison (5. fam.); 4. sok beszéd.
 Raisonner (rè-zo-), v. n. itélni; következtetni; 2. okoskodni; fam. — comme un coffre, ész nélkül beszélni; mar. magát igazolni; II. qf. v. a. tanulmányozni; III. m. okoskodás.
 Raisonneur, se (rè-zo-), s. kutató; okoskodó; fecsegő.
 Rajeunir, v. n. megifjodni, megifjulni; 2. qf. v. a. megifjítani, megifjasztani; jard. fölleveníteni; fig. fam. a szakált leborotválni; 3. se —, v. r. magát ifjabbnak vélni, mondani.
 Rajeunissant, e, a. fiatalító, ifjító.
 Rajeunissement, m. megifjítás; megifjodás.
 Rajustement, m. p. u. helyreállítás, megigazítás, kijavítás.
 Rajuster, v. a. hasznavehetővé tenni, helyreigazítani; rendbehozni; fig. megjavítani; it. kibékitni; 2. se —, v. r. öltözetét rendbehozni.
 Râlant, e, a. hörgő.
 Râle, m. orn. haris, guvat; — d'eau, vízi guvat; 2. hörgés; le —, vagy: râlement de la mort, halálhörgés; pop. il est au —, haldoklik.
 Ralentir (ra-lan-thir), v. a. lassítani; fig. mérsékelni; csökkenteni; 2. se —, v. r. gyöngyülni; lassulni; csökkenteni.
 Raentissement, m. lassítás; lassulás; fig. csökkentés, csökkenés.
 Râler, v. n. méd. hörgögni; it. v. ronfler; 2. ord. hürögni, haldoklani.
 Râleur, se, v. râlant.
 Ralingue (-lein-), m. mar. vitorlaszegély; pèch. szegélykötél.
 Ralinguer (ra-lein-ghé), v. n. mar. vitorlát szélnek

se Raliter

Ramasser

Ramolade

irányozni; 2. vitorlát szegni.
se Raliter, v. r. újra megbetegedni.
Raller, v. n. v. raire; 2. †csoszogni.
Ralliement (ra-li-man), m. guer. csatarend helyreállítása; mot de —, jelszó.
Rallier (ra-lié), v. a. guer. ismét összegyűjteni; egyesíteni; mar. — à la terre, parthoz közeledni; 2. se —, v. r. ismét összegyűlni, egyesülni.
Rallonge (ra-), f. toldat.
Rallongement (ra-), m. toldás.
Rallonger (ra-), v. a. toldani, meghosszabbítani; — le temps, időt nyerni.
Rallumer (ra-), v. a. ismét meggyújtani; fig. újra fölhevíteni, ismét lángra lobbantani; 2. se —, v. r. ismét meggyuladni.
Ramadouer, v. amadouér.
Ramadoux (-dou), m. h. n. egyiptomi petymeg.
Ramage, m. madárszózat; fig. csacsogás; jur. mellék vonal az anyai ágról; manuf. lomboszat; velours à —, virágos bársony.
Ramager, v. n. p. u. szólni (madarakról); cout. fázási jog.
Ramaigrir, v. a. et n. ismét soványítani; ismét soványodni.
Ramaigrissement, m. ismét elsoványodás; soványodottság.
Ramaillage (-ma-lia-), m. cham. irhagyártás.
Ramailler (-ma-lié), v. a. irházni; 2. foltozni, javítani.
Ramaire, a. raméal, e, a. bot. ágon-ülő.
Ramart, v. renard (porcmarin).
Ramas (-má), m., m. p. hal-maz.
Ramasse (-mâ-ce), f. hegyi szán.
Ramassé, e (-ma-cé), a. zömök, köpcös.

Ramasser (ra-ma-cé), v. a. összeszedni, gyűjteni; 2. összekapkodni; ce sont des gens —és, gyűlevész-nép; fig. — ses forces, minden erejét rátenni; 3. fölvenni, fölszedni (földről); se faire —, csuszam-hegyről magát leereszteni; 4. —q., vkit hegyi szánon vinni; 5. pop. elverni, megpáholni; 6. se —, v. r. összehúzódni, kuporodni; it. összegyülekezni; it. fölkelni (hirtelen esésből); 7. m. p. cela ne vaut pas le —, szót se érdemel.
Ramasseur (-ma-ceur), m. hegyi szánkász; 2. m. p. gyűjtögető.
Ramassis (-ma-ci), m. e. f. apró rőzse; 2. iron. fam. limlom.
Ramassoir (-ma-çoare), m. t. t. lapocka.
Rambourage (ram-bou-), m. drap. festett gyapju vegyítése.
Rame, f. jard., e. f. karó, babkaró; goût de —, kellemetlen mellékíz (diny-nyéknél); drap. posztófe-szítő; faïenc. keverő rúd; mar. evező; fig. être à la —, sulyos munkát végezni; pap. — de papier, rizsma papír; lib. mettre un livre à la —, könyvet sajt-takurónak használni.
Raméal, v. ramaire.
Rameau (-mô), m. ág; fig. présenter le — d'olivier, békét ajánlani; cath. dimanche des —x, virágvasárnapja; 2. an. ágazat; expl. telér; hydr. ér.
Ramée, f. agr., jard. rőzse-ág; it. szénapetrence; it. verte —, zöld ágakból állított levélszín; e. f. lombos rőzse.
Ramenable, a. visszavezethető.
Ramendable (ra-man-), a. dor. kijavítható.
Ramendage (ra-man-), m. dor. kijavítás; 2. fölra-kott aranylap.

Ramender (ra-man-dé), v. a. dor. kijavítani; pêch. — un filet, hálót foltozni; teint. utánfesteni; agr. — une terre, újra trágyázni; pop. les boulangers ont —é le pain, a sütők leszál-lították a kenyér árát; 2. v. n. csökkenni; le vin a —é, a bor ára csökkent.
Ramener (-ma-né), v. a. visszahozni, visszavezetni; 2. újra elhozni; fig. rend-behozni; méd. — un ma-lade, beteg t megmenteni; 3. se —, v. r. man. ce che-val se ramène bien, e ló jól tartja fejét.
Ramenter, v. rallier.
†Ramentevoir (-voare), v. a. újra emlékeztetni; 2. se —, v. r. újra emlékezni.
Ramequin (-kein), m. pât. túróslapény; cuis. vese-vagdalék.
Ramer, v. a. jard. karózni; pois —és, karós borsó; drap. v. arramer 2. v. n. mar. evezni; fig. keserve-sen dolgozni.
Ramereau (-rô), m. orn. fia-tal örvesgalamb.
Ramette, f. impr. hézagta-lan keret.
Rameur, m. evező.
Rameuter, v. a. ch. ismét összefűzni.
Rameux, se, a. bot. ágas, ágasbogas.
Ramier, m. et a. m., —, pi-geon —, örvesgalamb; e. f. —s, galy, széltörte fa; 2. fig. szerető, kedves.
Ramification (-cion), f. bot. p. u. elágazás; it. fig. se Ramifier, v. r. elágazni.
Ramille, f. bûch. galy, rő-zse; bot. fattyú-ág.
Raminagrobis, m. buja kép-mutató.
Ramingue (ra-mein-ghe), a. man. csökönös.
Ramoindrir, v. amoindrir.
Ramoir, m. coff. simítóké-s.
Ramoitir, v. a. ismét meg-nedvesíteni; 2. se —, v. r. újra megnedvesedni.
Ramolade, v. rémolade.

Ramollir

Ramollir (ra-mo-lir), v. a. meglágyítani; fig. elgyöngíteni, elpuhítani; 2. se —, v. r. meglágyulni; fig. el-lágyulni.
 Ramollissable (-li-ça-), a. lá-gyítható.
 Ramollissant, e (-li-çan-), a. lágyító; méd. v. emol-lient.
 Ramon, v. balai.
 Ramonage, m. kéménysöp-rés.
 Ramondie, f. bot. csupasz-szárú farkkóró.
 Ramoner, v. a. kéményt sö-pörni; 2. v. n. pop. v. bou-gonner.
 Ramoneur, m. kéményseprő.
 Rampant, e, a. csuszó-mászó; it. fig.; arch. arc —, lejtős ív; bot. plante —e, kúszó növény; 2. m. arch. lejtő.
 Rampe, f. arch. lépcsőszak; lépcsőforduló; it. lépcső-kar, lépcsőtám; jard. lej-tős följárat.
 Rampement, m. csúszás, má-szás.
 Ramper, v. n. csúszni, mászni; fig. sündörködni; arch. hajlani; bot. kúszni.
 Rampise, m. men. kartám-készítő.
 Ramponer, v. n. mértéklet-lenül inni, iszákoskodni.
 †Ramponner, v. railler.
 †Ramponnes, v. raillerie.
 †Ramponneur, v. railleur.
 Ramule, ramuscule, m. bot. ágacska.
 Ramure, f. h. n. agancs, cí-mer, szarvazat; 2. bot. ágazat.
 Ran, m. vign. barázda.
 Rancart, adv. au —, félre; mettre qch. =, vmit félre tenni.
 Rance, a. avas.
 Rance, f. ton. ászok.
 Ranche, f. charp. egyágu lajtorja foga.
 Rancher, m. egyágu lajtorja.
 Ranchier, ranger, rangier, m. bl. kaszapenge.
 Rancidité, f. avas íz.
 Rancir, v. n. avasodni, meg-avasodni.

Rancissure

Rancissure, f. avas íz.
 Rançon, f. váltságdíj; fam. c'est la — d'un roi, ez rop-pant összeg.
 Rançonnement, f. kiváltás; fig. zsarolás.
 Rançonner, v. a. váltságdí-jat fizetni; fig. zsarolni; meghúzni.
 Rançonneur, se, a. fig. zsa-roló, pénzcsikaró.
 Rancune, f. neheztelés, gyű-lölség, boszankodás; fam. sans —! harag nélkül!
 Rancuneux, se, rancunier, ère, s. a. neheztelő, gyűlöl-ködő.
 †Rancurer, v. n. panaszkodni.
 Randon, m. ch. földött erdei út; †à —, adt. hevesen.
 Randonnée, f. ch. kerülő (melyet a földhajtott vad tanyája körül tesz); fig. fam. faire une grande —, hosszú utat tenni egyhu-zomban.
 Rang, m. sor; impr. útca; — de trois, quatre caisses, útca 3—4 betűszekrénynyel; milit. rend; 2. rang; 3. állás, méltóság; 4. hely.
 Rangée, f. sor; — d'arbres, fasor.
 Ranger, v. a. rendezni; rend-be hozni; — des batail-lons, zászlóaljakat föllál-lítani; 2. sorozni; 3. félre tenni, útból eltenni; 4. fig. —q. à la raison, vkit észre téríteni; fam. abs. —q., valakit megzabolázni. bl. d'azur à deux lions —és d'or, két aranyos oroszlán egymás mellett kék mező-ben; mar. — la côte, a part mellett vitorlázni; 5. se —, v. r. sorba állni, föllállni; félre állni, helyet adni; rangez-vous, adjon helyet; se — du parti de q., vki pártjára állni.
 †Rangourir, v. languir.
 Ranguillon (ran-ghi-lion), v. ardillon (impr.).
 Ranimer, v. a. újra életre hozni, magához téríteni; fig. serkenteni; it. fölvi-díteni; fölélesztetni; báto-

Rapette

ritni; 2. se —, v. r. ismét fölelevenedni; föllobbanni, föléledni.
 Ranquer, v. n. ordítani (mint tigris).
 Ranule, v. grenouillette (chir.).
 Rapace, a. ragadozó, raga-dozni vágyó; oiseau —, orvmadár; fig. fam. c'est un homme —, diszvágyó ember; 2. —s, m. pl. h. n. ragadozó madarak; raga-dozók.
 Rapacé, e, a. bot. répa-alaku.
 Rapacité, f. ragadozási vágy, dúrágy; it. fig.
 Râpage, m. reszelés; 2. va-kolás.
 Rapaiser, v. a. ismét lecsön-desíteni, megnyugtítani; se —; v. r. ismét megnyu-godni.
 Raparier, v. a. ismét páro-sítani.
 Rapatelle, f. com. lószőrző-vet.
 Rapatoir, m. vakarókés.
 Rapatriage, rapatriement, m. ismét megengesztelés, meg-engesztelődés.
 Rapatrier, v. a. ismét meg-engesztelni, kibékitni; 2. se —, v. r. megengesztelőd-ni, kibékölni; 3. se —, v. réc. egymással kibékölni.
 Râpe, f. reszelő; arq. — en bois, faráspoly; men., sculp. ráspoly; 2. bot. v. rafle; vét. pók, inpók.
 Râpé, m. écon. szembor; 2. derce-burnót.
 Râper, v. a. reszelni; fig. habit —é, szőrekopott ka-bát; 2. ráspolni.
 Rapetasser (-ta-cé), v. a. fol-tozni, javítani.
 Rapetasseur (-ta-ceur), m. foltozó.
 Rapetisser (-ti-cé), v. a. et n. kissebbíteni; kissebbed-ni; rövidíteni, rövidülni; 2. se —, v. r., fig. magát megalázni; cette étoffe se —e dans l'eau, e kelme összehúzódik a vízben.
 Rapette, f. bot. magiszák.

Raphanie

- Raphanie (-ra-fa-), f. méd. *bizsekór*.
 Raphanistre (-fa-), rapistre, m. bot. *repcsen-retek*.
 Raphidie (-fi-), f. ent. *fűszűnyog*.
 Rapide, a. *gyors, sebes, ragadó*; fig. style —, *folyékony, elragadtató irmodor*; narration —e, *futólagos elbeszélés*; 2. m. *flyamrohanat*; 3. **kis zuhatag*; 4. —ment, adv. *gyorsan, sebesen, rohanva, ragadólag*.
 Rapidité, f. *sebesség, ragadozóság, hirtelenség*; fig. la — de l'éloquence, *az ékes-szólás élénksége*.
 Rapiècement, m. *foltozás; foltozat*.
 Rapiécer, v. a. *foltozni, javítani*.
 Rapiécetage, m. *foltozat; fércmű*.
 Rapiéceter, v. *rapiécer*.
 Rapière, f. arm. *vítör*; 2. iron. *békanyúzós*; fam. *prendre la —, katonává lenni*.
 Rapiéreur, m. *radó, verekedő, vasgyűrő*.
 Rapin, m. peint. *festéktörő; napszámos; adogató; rossz festész, mázoló*.
 Rapine, f. *rablás; ragadozás; ragadomány, zsákmány; martalék*.
 Rapiner, v. a. et n. fam. *lopni; sikkasztani*.
 †Rapinerie, v. *rapine*.
 Rapineur, m. *tolvaj, gazember*.
 Raponce, m. bot. *raponca*.
 Raponcules, f. pl. bot. *raponca-félék*.
 Rapontique, f., rapontic, m. bot. *raponc-rabarbara. kalaplórom*.
 Rappareillement, m. *ujbóli felszerelés*.
 Rappareiller, v. a. man. *ujra felszerelni*.
 Rappariement, m. *ujra párosítás*. [sitni.
 Rapparier, v. a. *ujra párosítás*.
 Rappel (ra-), m. *visszahívás, visszaszólítás; milit. ösz-*

Rappeler

- szezhívás; battre le —, ösz-szezhívót dobolni; pol. — à l'ordre, rendreutasítás.*
 Rappeler (ra-pe-lé), v. a. *ujra szólítani; 2. ord. visszahívni, visszaszólítani; fig. fam. ce vin —e son buveur, e bor itatja magát; fig. — q. à la vie, vkit magához téríteni; pol. — à l'ordre, rendreutasítani; 2. emlékeztetni; 3. se —, v. r. emlékezni.*
 Rappliquer (ra-pi-ké), v. a. peint. p. u. — des couleurs, *a színeket újra föl-rakni; 2. se —, v. r. —, à l'étude, ismét a tanulmányoknak adni magát.*
 Rappointis (ra-poain-ti), m. serr. *finom lakatosmű*.
 Rapport (ra-por), m. *jövedelem; p. c'est belle montre et peu de —, sok zaj semmiért; 2. állítás, vallomás, vallomány; jelentés; ch. faire le —, hírt adni a vadról; 3. m. p. hír-hordás, árulkodás, pletykaság; jur. hozzájárulás; pal. előadás; 4. hasonlatosság, egyenlőség, összhangzás; 5. viszonyulás, összeköttetés; összefüggés; ch. vegyrokonság; 6. megegyezés; viszony; arith. géom. arány; bij., men. pièces de —, rakott művek; jard. terres de —, föl-hordott föld; fig. versszakadék; toldozmány; méd. bőfögés; II. par — à, adt. illetve; 2. par — du, hoz... hez... képest.*
 Rapportable (ra-), a. jur. *örökségi tömeghez tartozó*.
 Rapporter (ra-), v. a. *visszahozni, visszavezetni, visszavinni; 2. hozni, magával hozni; fig. szerezni; — beaucoup de gloire, sok dicsőséget szerezni (magának); agr., jard. — des terres, földet hordani; coutur. toldani; horl. igazítani; jur. hozzájárulni; II. elmondani; jeleníteni; 2. ismételni, kiplety-*

Rapuroir

- kálni, hírül vinni; 3. alkalmazni, fölhozni; 4. irányozni, fordítani; 5. származtatni, tulajdonítani; 6. jövedelmezni, hasznót hajtani; com. átírni; jur. — une loi, törvényt visszavonni, eltörölni; pol. előadni; III. se —, v. r. összhangzani, megegyezni; se — (s'en) à q. de qch., vmiben vkire hivatkozni; abs. je m'en —e, nem fessegetem; 2. vonatkozni.*
 Rapporteur (ra-), m. jur. *előadó; géom. szögmérő; 2. —, se, s. kihordó, pletykáló, árulkodó.*
 Rapprendre (ra-), v. a. *ujra meg—, betanulni.*
 Rapprivoiser (ra-pri-voa-zé), v. a. *ujra megszelidíteni.*
 Rapprochage (ra-), m. jard. *nyesés, nyirbálás.*
 Rapprochement (ra-), m. közeledés, közelítés; egyesítés; fig. *összeegyeztetés, hasonlítás; kibékülés; jard. nyesés.*
 Rapprocher (ra-), v. a. *ismét közelíteni; közelebb hozni, —húzni, —tenni, —állítani; l'amour —e les distances, a szerelem nem tekint rangra; 2. kibékíteni; fig. összeegyeztetni; ch. kinyomozni; jard. nyesni; 3. se —, v. r. ismét közeledni; közeledni; közeljöni; 4. se —, v. réc. egymáshoz közeledni, kibékülni.*
 †Rapsoder, v. a. fam. *hanyagul, rendetlenül foltozni; fig. meggondolatlanul beszélni, összeüggés nélkül fecsegni.*
 Rapsodie, rhapsodie, f. m. p. *fércmű*. [tozó.
 Rapsodeur, se, s. *rossz fol-*
 Rapsodiste, m. *toldozó, bön-gész író.*
 Rapsodo-mancie, f. *versjós-lás; —mancien, ne, s. versjós.* [nőragadás.
 Rapt (ra-pte), m. *nőrablás,*
 Râpure, f. *reszelék.*
 Rapuroir, m. salp. *salitron-kazán.*

Raque

Raque, f. mar. vitorlarúd-tartó.
se Raquer, v. r. mar. dörzsölni.
Raquette (ra-kè-), f. labda-verbő rece; bot. v. nopal; • charp. fűrész; milit. röppentyű.
Raquetier (-thié), m. labda-receműves; 2. milit. röppentyűs.
Rare, a. ritka; iron. cela est —, ez csudálatos; 2. méd. pouls —, lassú érverés; phys. corps —, ritka, laza test.
Raréfactibilité, f. phys. ritkíthatóság.
Raréfaction (-cion), f. did. ritkítás.
Raréfiable, a. phys. ritkítható.
Raréfiant, e, raréfactif, ve, a. méd. ritkító.
Raréfier, v. a. phys. ritkítani, hígítani; 2. se —, v. r. ritkulni, hígulni.
Rarement, adv. ritkán.
Rarescence (ra-ré-çance), f. méd. hígultság, higság.
Rarété, f. ritkaság; hiány; 2. különösség, ritkaság; 3. —s, pl. ritkaságok, régiségek.
***Rarissime**, adv. fam. fölöttebb ritka.
Rarité, f. phys. vékonyság, ritkaság.
Rarrivée, f. ismét megérkezés és.
Rarriver, v. n. ismét megérkezni.
Ras (ra), m. com. rása; tir. sodronyhúzó vas; géo. előhegy, fok; 2. —, e, a. nyírt; csupasz; sima; écon. mesure —e, csapott mérték; —e campagne, lapály; fam. faire table —e, mindent fölfalni; mar. bâtiment —, lapos jármű.
Rasade (-za-), f. színigtelt pohár.
Rasant, e (-ra-zan), a. fort. ligne —e, védvonal; feu —, elcsapó tűz.
Rascation (-cion), f. méd.

Rase

fuldoklás; 2. hákogás, hurákolás.
Rase, f. mar. hajószurok; chi. fenyőlép-olaj.
Rasement, m. milit. földig lerontás.
Raser, v. a. nyírni, lenyírni; 2. borotválni; fig. — un bâtiment, épületet földig lerontani; 3. horzsolni, érinteni, súrolni; fauc. lebegni; maréch. a csikófogakat elhullatni; mar. — la côte, a parthoz közel elhaladni; 2. se —, v. r. borotválkozni; ch. meglapulni.
Rasette (-zette), f. org. hangvilla; agr. v. ratissoire.
Rasibus (ra-zi-buce), prép. pop. közel hozzá, közvetlen mellette.
Rasoir (-zoare), m. borotva; morfil d'un —, borotva éle.
Raspailon, m. icht. durda.
Raspation (race-pa-cion), f. chi. szétdörgölés, szétreszelés.
Raspatoire, v. rugine.
Rassade (ra-ça-), f. verr. üveggyöngy.
Rassasiable (ra-ça-zi-), a. fam. ki—, megelégtethető.
Rassasiant, e (ra-ça-zian), a. jóllaktató.
Rassasiement (ra-ça-zî-man) m. megelégtetés; jóllakás; fig. elélttség.
Rassasier (ra-ça-zié), v. a. jóllaktatni; fig. kielégíteni; 2. se —, v. r. jóllakni; fig. megunni vmit.
Rasse (ra-ce), f. forg. szénkas, szeneskosár.
Rassée (ra-cé), f. forg. tele szénkas.
Rassemblement (ra-çan), m. gyűjtés, egybegyűjtés; összeszedés; 2. csődülés, tolongás.
Rassembleur (ra-çan-), v. a. egybegyűjteni, összeszedni, összehozni; men. összeilleszteni, összerakni; opt. gyűjteni; 2. se —, v. r. gyülekezni, összecsődülni.
Rassesoir (ra-çoare), v. a. ir.

se Ratatiner

— une pierre, helyére visszatenni; fig. lecsillapítani; 2. se —, v. r. visszaülni; ismét leülni; fig. tisztulni; lecsillapodni; magához térni.
Rasséréner (ra-cé-ré-), v. a. ismét kideríteni; fig. fölvidámitni; 2. se —, v. r. kiderülni; fig. fölvidulni.
Rassiéger (ra-ciè-jé), v. a. újra ostromolni.
Rassis, e (ra-ci), a. pain —, száraz kenyér; fig. de sens —, vagy: de sang —, nyugodtan; 2. higgadt, komoly; 2. m. maréch. új szegekkel fölvert ócska patkó.
Rassortiment (ra-çor-thi-man), m. v. Sortiment.
Rassortir (ra-çor-), v. a. com. újból rendezni, ismét rendezni.
Rassoter (ra-ço-), v. a. fam. pop. bolondítani, bolonddátetni; ámítani; il est tout —é de cette fille, bolondul e leány után.
Rassurant, e (ra-çu-), a. megnyugtató; bizalmat keltő.
Rassurer (ra-çu-), v. a. ismét megerősíteni, megtámasztani; fig. megszilárdítani; it. megnyugtadni, bátorságot adni; 2. se —, v. r. megerősödni, megszilárdulni; megnyugodni; lecsillapodni.
†Rasure (ra-çu-), f. hajnyírás.
Rat (ra), m. h. n. patkány; pharm. mort aux —s, patkányméreg; fig. pop. —de cave, borízlelő; p. prendre des —s par la queue, ereszényfejés mesterségét űzni; fig. ce fusil a pris un —, e puska elcsettent; fam. il a des —s, bogara van; it. avoir des —s, élcelő; *fiatal karénekesnő; cir. — de cave, font viaszgyertya; mar. tutaj; arg. — de prison, ügyvéd.
Ratafia, m. fűszerespálinka.
se Ratatiner, v. r. összezsugorodni; pomme —ée, össze-

Ratatouille

- aszott alma; visage —é, aszott, redős arc.
 Ratatouille, rata, f. cuis. hús és főzelékegyveleg; pop. kotyvadék.
 Rate, f. an. lép; p. s'épanouir la —, vígadni, har-sány kacajt ütni; 2. h. n. nőstény patkány.
 Râteau, m. agr. gereblye; irtókapa; horl. queue du —, tengelyszára; serr. őrlő.
 Râtelage, m. agr. gereblyélés.
 Râtelée, f. agr. egy gereblyével; fam. dire sa —, nyiltan, leplezetlenül beszélni; it. il lui a dit une — d'in-jures, gorombaságokkal halmozta.
 Râtelier, v. a. agr. gereblyélni; 2. irtani; gyomlálni.
 Râteleur (-lè), m. tiss. borda.
 Râteleur, se, s. agr. gereblyélő.
 †Râteleux, se, a. méd. rásztos, lépvészes, lépkóros.
 Râtelier, m. jászolrác; fam. il mange à plus d'un —, több zsíros hivatala van; p. mettre le — bien haut à q., vkit rövid pórázra fogni; bön. kallódeszka; écon. ruhafogas; fig. fam. fogsor.
 Ratément, m. elcsettenés.
 Rater, v. n. elcsettenni; fig. fam. bakot löni; 2. v. a. elhibázni, nem találni; fig. il a —é cette charge, nem kapta meg e hivaltalt.
 Ratier, ère (-thié), s. pop. merengő, töprenkedő.
 Ratière (-thière), f. patkánykelepce.
 Ratificatif, ve, a. jóváhagyó.
 Ratification (-cion), f. megerősítés, jóváhagyás.
 Ratifier, v. a. megerősíteni, jóváhagyni.
 Ratillon (ra-thi-lion), m. h. n. kis patkány; 2. icht. kis tüskés rája.
 Ratinage, m. fodorítás; göndörítés.
 Ratiner, v. a. fodorítani, göndöríteni.

†Ratiocination

- †Ratiocination, etc. (-cio-cion), f. v. raisonnement, etc.
 Ration (-cion), f. milit. étadag; — de fourrage, takarmány-adag.
 Rationalisme (ra-cio-), m. phil. észhittan, okhittan.
 Rationalité (ra-cio-), f. did. okszerűség.
 Rationaliste (ra-cio-), m. philos. észhitű.
 Rationnel, le (ra-cio-), a. did. észszerű, okszeres, okszeszerű; quantité —le, végszerű mennyiség; 2. észleges; —lement, adv. észszerűen, okszerűen; észleg; végszerűn.
 Rationner (ra-cio-né), v. a. milit. adagokkal ellátni.
 Ratis (-thice), m. bouch. bélzsír.
 Ratissage (-thi-ça-je), m. jard. gyomlálás; — d'un cuir, vakarás; — d'un escalier, súrolás.
 Ratisser (-thi-cé), v. a. gyomlálni; vakarni; súrolni.
 Ratissette (-thi-cette), f. briq. vakarófa; forg. vakaróvas.
 Ratissoir (-thi-çoar), m. org. vakaró-sodrony.
 Ratissoire (-thi-çoare), f. jard. irtókapa; boul. vakarókés.
 Ratissure (-thi-çu-), f. hulladék, vakarék.
 Raton, m. cuis. túróslépény; 2. fam. cicuskám, mókuskám, stb.; 3. h. n. mosómedve; 4. arg. bolti tolvaj.
 Ratoncule, f. bot. mizura.
 Ratoner, v. n. cincogni.
 Rattacher (ra-), v. a. föltűzni, ismét fölkapcsolni; fig. összekötni, egybeolvasztani; 2. se —, v. r. — à, vonatkozni.
 Ratte à la courte queue, v. campagnole.
 Ratteindre (ra-), v. a. ir. ismét utolérni.
 Rattendrir (ra-), v. a. ismét meglágyítani, lágygyá, porhanyóssá tenni; fig. meg-

Ravander

- indítani, elérzékenyíteni; 2. se —, v. r. meglágyulni; fig. elérzékenyedni.
 Ratte-rousse, f. h. n. mezei egér.
 Rattiser (-thi-zé), v. a. le feu, újra éleszteni, pizskálni; fig. — le feu de la discorde, viszályt szítani.
 Rattraper (ra-), v. a. fam. ismét megcsípni, rajta-kapni, utolérni; 2. fam. visszakapni, visszanyerni; 3. fam. újra hálóbba keríteni.
 Rature, f. kihuzás; ét. —s d'étain, ónreszelék.
 Raturer, v. a. un mot, kihúzni, kitörölni.
 Ratureur, m. vakaró.
 Raucité, f. rekedtség.
 Raunir, v. vernisser.
 Rauque, a. rekedt.
 Rauquer, v. n. ordítani.
 Ravage, m. dulás, pusztítás; it. fig.; 2. fam. faire —, lármát csapni.
 Ravager, v. a. dulni, pusztítani.
 Ravageur, m. duló, pusztító; 2. pop. rongyszedő; 3. parti rablók (a Szajna partján); 4. —, se, a. orage —, pusztító vihar.
 Ravale, m. agr. borona.
 Ravalement, m. maç. vako-lás; vakolat; fig. p. u. lealacsonyítás, megalázás; lealacsonyodás, megalázta-tás; jard. botolás.
 Ravaler, v. a. ismét lenyelni; fig. on lui fera bien —, még lakolni fog ezért; 2. ismét lehúzni, leverni, leereszteni; jard. botolni; agr. boronálni; maç. vako-lni; 3. fig. lealázni, lealacsonyítani; 4. v. n. ch. agancsot ereszteni; 5. se —, v. r. magát lealacson-yítani.
 Ravaudage, m. foltozás, javítás; fig. fércmű; kontár-munka.
 Ravander, v. a. foltozni, javítani; fig. rakosgatni, babrálni; 2. fig. fam. szidni, korholni; it. ostobasá-

Ravauderie	Ravisseur	Réalisation
gokat fecsegni; 3. v. n. megjegyzéseket tenni.	elragadás, elhurcolás; 2. elragadtatás, öröm.	Rayonnement (ré-ion-), m. sugárzás.
Ravauderie, f. fam. ostoba fecsegés, üres beszéd.	Ravisseur, m. nőrabló, nőorzó; 2. rabló, bitorló.	Rayonner (ré-ion-), v. n. sugárzani, ragyogni, fényleni; fig. kiömleni.
Ravauteur, se, s. foltozó; fig. fam. ostoba fecsegő.	Ravitaillement, m. ismégi élelmezés, élelemmel való ellátás.	Rayure (ré-iure), f. csík; charp. —s, pl. szarufák.
Ravaux, m. pl. ch. lombos póznák (fáklyás vadászathoz, melyekkel a madarakat verik le).	Ravitailler, v. a. élelemmel ellátni.	Raz (rà), m. géo. áramlat.
Rave, f. bot. répa; — mâle, fejér répa; — femelle, karórépa.	Raviver, v. a. ismét föléleszteni; föleleveníteni; új fényt adni; fig. cette nouvelle a —é ses espérances, e hír föléleszté reményét; 2. se —, v. r. megújulni. erősödni, üdülni, elevenedni.	Ré, m. mus. d (a hangrovat második zöngéje).
Ravelin, m. fort. vértgát; fam. mangeur de —s, vasgyuró; szájhős.	Ravoir, v. a. ir. ismét megkapni, visszakapni; 2. visszavenni; 3. fig. se —, v. r. üdülni, erőt venni.	Réabsorber, v. a. ismét elnyelni; phys. ismét magába szívni.
Ravenelle (ra-vai-), ravenaille, f. fleur. sárga viola.	Ravoirer, v. a. féo. jobbágy birtokát lefoglalni.	Réacquérir, v. a. visszakapni, nyerni, szerezni.
Raverdoir (-doar), m. brass. vegylékád.	Ravonailles, f. pl. bot. takarmányrépa.	Réacteur (ré-ak-), m. et a. m. visszaható.
Ravestan, m. verr. üvegkosár.	Ravonet, m. bot. hónaposrettek.	Réactif, ve (-ak-thif), a. ellenható.
Ravier, m. agr. répásverem.	Rayage (ré-ia-), m. agr. barázda.	Réaction (-ak-cion), f. phys. visszahatás, ellenhatás.
Ravière, f. agr. répa föld.	Rayement (rè-man), m. karcolás.	Réactiver (-thi-), v. a. újra föléleszteni, föleleveníteni.
Ravigote, f. cuis. mogyoróhagymalé.	Rayer (ré-ié), v. a. karcolni, megkarcolni; — un canon, csövet vonni; canon —é, vontcsövű ágyú; 2. csikolni, sávolni; étoffe —é, csikos szövet; II. kitörülni, kihúzni; fig. rayez cela de vos registres, ne tartson számot erre.	Réactivité (-thi-), f. fölelevenítés, fölélesztés.
Ravigoter, v. a. pop. erősíteni, üditni; 2. se —, v. r. erősödni, üdülni.	Rayeur (rè-ieur), m. vonalzógép.	Réadjuger, v. a. pal. visszaítélni.
†se Ravigourer, v. r. új erőt venni.	Ray-grass (rè-i-gra-ce), m. bot. borsókás perje.	Réadmettre, v. a. ismét helybenhagyni.
Ravilir, v. a. gyalázni, meggyalázni, lealacsonyítani; 2. se —, v. r. magát meggyalázni, lealacsonyítani.	Rayon (ré-ion), m. phys. sugár; fig. — d'espérance, reménysugár; géom. félátmérő; jard. barázda; char. kerék-küllő; écon. — de miel, lépméz; it. arg. csipke; opt. — visuel, lát-sugár.	Réadmission (-cion), f. ismételi helybenhagyás.
Ravilissement, m. lealacsonyítás, legyalázás.	Rayonnage (rè-io), m. agr. mesgyezés.	Réadopter, v. a. visszafo-gadni.
Ravin, m. hegytorkolat, hegyzug, örvény; 2. mély út.	Rayonnant, e (rè-ion-), a. sugárzó; fig. ragyogó.	Réadoption (-dop-cion), f. visszafogadás.
Ravine, f. hegyi folyam; esőpatak; 2. völgyzug.	Rayonné, e (ré-ion-), a. sugáros, fényes.	Réafficher, v. a. újra hirdetni.
Raviner, v. a. mély utat ásni.		Réaggravation (-cion), f., ré-aggrave, m. féo. utolsó intézés.
*Ravineux, se, a. öblös, örvényes.		Réagir, v. a. phys. ráhatni, ellenhatni.
Ravir, v. a. elrabolni, elragadni, elhurcolni; fig. megbecsteleníteni: it. kiragadni; 2. elragadtatni, elbájolni; fam. être ravi de qch., vminek nagyon örönden.		Réagissant, e, a. ellenható.
se Raviser, v. r. meggondolni, véleményét megváltoztatni; vous vous ravisserez, majd meggondolja.		Réajournement, m. prat. p. u. második idézés.
Ravissant, e, a. ragadozó; fig. elragadtató, bájoló.		Réajourner, v. a. másodszor idézni.
Ravissement, m. elrablás,		Réal, e, a. école —e, jobb: polytechnique, műtanoda.
		Réalgar, réalgal, m. chi. sárga miskénle.
		Réalisabilité, f. did. valósíthatóság.
		Réalisable, a. valósítható.
		Réalisateur, se, s. valósító, létesítő.
		Réalisation (-cion-), f. való-sítás, létesítés; való-sulás.

Réaliser

Réaliser, v. a. *valósítani, létesíteni*; com. *készpénzt forogni*; 2. se —, v. r. *valósítani, létesíteni*.
 Réalisme, m. phil. *való elviség, valóság*.
 Réalité, f. *valóság*; 2. en —, adt. *valóban*.
 Réallongement, m. *ismételt hosszabbítás, nyújtás*.
 Réapparition (-cion), f. *isméti megjelenés*; — d'une fièvre, *láz visszatérése*.
 Réappel, m. pal. *másod föllebbezés*; it. *ellenföllebbezés*.
 Réappelant, e, pal. *ellenföllebbező*.
 Réappeler, v. a. pal. *másodszor föllebbezni*.
 Réapposer, v. a. le scellé, *újra lepöcsélni*.
 Réapposition (-cion), f. *újra lepöcsételezés*.
 Réappréciation (-cion), f. adm. *ismételt becslés*.
 Réapprécier, v. a. adm. *újra becselni*.
 Réargenter, v. a. *újra ezüstözni*.
 Réargumentation (-cion), f. *újabb indokok fölhozása*.
 Réarmement, m. milit. *újra fegyverkezés*; mar. *újra szerelés*.
 Réarmer, v. a. *újra fegyverkezni*.
 Réarcentage, m. e. f. *isméti fölmérés*.
 Réarpenter, v. a. e. f. *újra fölmérni*. [szívni].
 Réaspirer, v. a. *újra be*.
 Réasservir, v. a. *újra meghódítani, leigázni*.
 Réasservissement, m. *újra leigázás*.
 Réassignation (-ci-nia-cion), f. jur. *ismételt idézés*; 2. com. *újabb utalványozás*.
 Réassigner (-ci-nié), v. a. *újra idézni*; 2. com. *újra utalványozni*.
 Réassurance, f. adm. *isméti tűzkármentesítés*.
 Réassurer, v. a. *újra biztosítani*.
 Réattelage, m. *második fogat*; *másodszori befogás*.

Réatteler

Réatteler, v. a. *újra befogni*.
 Réattiser, v. ratiser.
 Réavis (-vi), m. *második jelelés*; it. *intés*.
 Rebailler (-ba-lié), v. a. *újra bérbeadni*.
 Rebailler (-bâ-lié), v. a. *újra ásitozni*.
 Rebaiser (-zé), v. a. *újra megcsókolni*; mon. *után ráspolni*.
 Rebaïsser (-cé), v. a. *újra leereszteni, letenni*; 2. se —, v. r. *újra lehajolni*.
 Rebander, v. a. *újra fölhúzni*; bekötni; mar. *újra megfordítani*.
 Rebannir, v. a. *újra száműzni*.
 Rebannissement, m. *isméti száműzetés*.
 Rebaptisant, e (-bathi-), s. théo. *keresztsgisméltő*.
 Rebaptisation (-ba-thi-zacion), f. *másodkeresztelés*.
 Rebaptiser (-ba-thi-zé), v. a. *újra keresztelni*.
 Rebarbatif, ve, a. fam. *barátságatlan, zsémbes, viszszatasztó*.
 Rebarber, v. a. *ellenkezni, szembeszállni*.
 Rebardement, m. jard. *lejtősítés*.
 Rebarder, v. a. jard. *lejtősíteni*; mus. *végverset ismételni*; 2. cuis. *szalonna-szeletekbe burkolni*.
 Rebat, m. ton. *ismételt abroncsozás*.
 Rebâter, v. a. *a málhanyergét újra föltenni*; új nyerget csináltatni; fig. *újra leigázni*.
 Rebâtir, v. a. *ismét építeni*; fölépíteni.
 Rebattoir, v. doleau.
 Rebattre, v. a. ir. *ismét megverni*; kiporolni; fig. *elcsépelni*; il rebat souvent la même sujet, *mindig egy bakot nyúz*; briq. *taposni, gyúrni*; jeu. *újra keverni*; 2. se —, v. r. ch. *ismét nyomra akadni*.
 Rebattret, v. doleau.
 Rebauder, v. n. mar. *fajrolni*.

Rebord

Rebaudi, v. gaie.
 Rebaudir, v. a. ch. *cirógatni*.
 Rebec (-bek), m. *rosz hegedű*; fig. *visage de —, torzarc*.
 Rebellion (-cion), f. *lázadás*.
 Rebelle, s. a. *lázadó*; *makacs, konok*; fig. *c'est une beauté —, fagyos szépség*; expl. *roche —, kemény kő*; métal —, *nehezen kovácsolható érc*.
 se Rebeller (r'bè-lé), v. r. *föllázadni*; fig. *ellenkezni*.
 Rébellion (ré-bé-lion), f. *lázadás*; jur. *ellenállás, ellenkezés*.
 Rebénir, v. a. *újra fölszentelni*.
 se Rebéquer (-ké) v. a. fam. *ellentmondani, feleselni*.
 se Rebiffer, v. a. pop. *makacskodni, ellenszegülni*.
 Rebiner, v. a. agr. *újra ugarolni*.
 Reblanchir, v. a. *újra bemészelni*; 2. v. n. *újra fehéredni*.
 Reblanchissage, m. *újra fehérités*.
 Rèble, rièble, m. bot. *ragadály*.
 Reblesser, v. a. *ismét sebesíteni*; 2. se —, v. r. *magát újra megsebesíteni*.
 Reboire, v. a. ir. *ismét inni*; brass. — *son eau, a vizet beinni (szaladról)*; faire —, *újra áztatni*.
 Rebondi, e, a. telt, *pozsgás*; elle est grasse et —e, *neki hízott*; II. —e, f. *lökés, rázás, rengés*; 2. *harangszó*.
 Rebondir, v. a. fig. *ismét talpra állni*; 2. v. n. *viszszapattanni*; *ismét fölugrani*.
 Rebondissant, e, a. *visszaütődve, visszapattanva*.
 Rebondissement, m. *visszapattanás*.
 Rebord (-bor), m. *szél, párkány*; *karima*; bot. *levél széle*; 2. *gallér, hajtóka*.

Reborder

Reborder, v. a. újra beszegni.
 Rebottement, m. jard. isméteti botolás (az ojtásig).
 Rebotter, v. a. a csizmát újra fölhúzni; jard. újra botolni.
 Rebouchement, m. pop. isméteti bedugás, bedugulás.
 Reboucher, v. a. újra bedugni; 2. se —, v. r. ismét bedugulni; it. meggörbülteni.
 Rebouillir, v. a. újra forrni; faire —, újra fölforrasztani.
 Rebouillage (-za-), m. chap. fölékítés; ékitmény.
 Rebouiser (-zé-), v. a. chap. ismét diszíteni; fam. elcsenni; pop. megszidni; arg. megbámulni.
 Reboulanger, v. a. újra sülni.
 Rebourgeonnement, m. agr. új bimbózás.
 Rebourgeonner, v. n. agr. ismét bimbózni, fakadni.
 Rebours (r'bour; r'bourze), m. szörmente elleni irány; fig. fam. ellentét, ellenkezet; 2. — d'une voiture, eldülés; 3. au —, à —, adt. fonákul; arg. démenagement à —, szökés.
 Rebours, e, a. fam. csökönös; drap. fils —s, fonákul sodrott szálak; bois —, rostos fa.
 Rebouter, v. a. card. a kárt szegeket beverni; pop. ficamodást helyreigazítani.
 Rebouteur, m. helyretevő, beigazító (menült tagé).
 Reboutonner, v. a. ismét begombolni.
 †Rebras, m. újjhajtóka; gan. keztyűhajtóka; fig. entendement à double —, alapos értelem; catholique à —, rajongó, vakhitű katolikus.
 Rebrasement (-bra-ze-man), m. isméteti forrasztás.
 Rebraser (-zé), v. a. újra forrasztani.
 Rebrassé, e, a. folygyűrt újjal.
 Rebrasser (-cé), v. a. — ses

Rebrécher

manches, ujjasát folygyűrni; bl. prémezni.
 Rebrécher, v. rattraper.
 Rebricher, v. a. cout. tanuvalomást újra fölolvasni.
 Rebrider, v. a. újra fölkanatározni.
 Rebrocher, v. a. újra dagasztani; rel. újra fűzni.
 Rebroder, v. a. himzést javítani.
 Rebroiement, rebroiement, m. isméteti szétdörzsölés.
 Rebrouiller (-brou-lié), v. a. újra összekuszálni; összehányyni; bras. szaladot keverni.
 Rebroussement, m. szörelle nében kefélés; géom. visszafordulás.
 Rebrousse-poil, à —, adt. szörmente ellen; fig. fonákul.
 Rebrousser, v. a. szörmente ellen kefélteni, fésülni, simogatni; fig. hirtelen visszafordulni.
 Rebroussette, f. drap. borzazó fésű.
 Rebruyer (-broa-ié), v. a. újra szétdörzsölni, törni, morzsolni.
 Rebrûler, v. a. újra megégetni; dist. másodszor főzni; 2. v. n. újra égni.
 Rebrunir (-bru-nir), v. a. újra simítani, vasalni.
 Rebuffade (-bu-), f. fam. rátámadás, ráförmedés, rárivalkodás.
 Rébus (-buce), m. szójáték, rejtvény, képtalány; fig. écrire en —, képletes kifejezésekben írni.
 Rebus (-bu), m. durva elutasítás; 2. selejtje, alja (vminnek); fig. c'est le — du genre humain, az emberek sötétje.
 Rebutade, f. visszautasítás, elutasítás.
 Rebutant, e, a. visszataszító, kellemetlen; undok; szenvedhetlen.
 †Rebute, f. doromb.
 Rebuter, v. a. durván, megvetőleg elutasítani; visszavetni; 2. elijeszteni; man.

Recélé

csökönösíteni; 3. kellemetlen benyomást okozni; ses manières rebutent chacun, modora elriaszt mindenkit; 4. se —, v. r. elcsüggedni, bátorságát veszteni.
 Recacher, v. a. ismét elrejtteni, eldugni; 2. se —, v. r. il a quitté cette maison, pour se — ailleurs, távozott e házból, hogy másutt rejtőzzék el.
 Recacher, v. a. újra lepőcsételni.
 Recalcitrant, e, s. a. csökönös, makacs, akaratos.
 Recalcitrer, v. n. man. kirugni; fig. makacskodni, akaratoskodni.
 Recaler, v. a. men. simítani, simára gyalulni; varlopes à —, színle gyalu; 2. pops durván elutasítani, ráförmedni, rárivalkodni; 3. se —, v. r. pop. ismét lábra kapni; il se recale, helyzete javul.
 Recaloir, m. men. simító gyalu.
 Recamer, v. a. manuf. újabb virágokat szöni a szövetbe.
 Récapitulateur, trice, s. ismételő.
 Récapitulation (-cion), f. tartalomismétlés, végismétlet.
 Récapituler, v. a. ujtartalmazni, tartalmat ismételni.
 Recarboniser (-zé), v. a. — l'acier, chi. az elvesztett szénenyt újra visszaadni.
 Recarder, v. a. újra kártozni.
 Recarreler, v. a. újra pallózni; cord. ócska csizmát újra talpalni.
 Recasser (re-kâ-cé), v. a. agr. buzaföldet aratás után fölszántani; 2. még egyszer szántani; 3. cham. kikészíteni.
 Recassis (-câ-ci), m. agr. forgatványföld.
 Recéder, v. a. ismét átnedgni.
 Recel, v. recèlement.
 Recélé, m. prat. örökségtárgyak eltitkolása, elszikkasztása.

†**Recélée**

†Recélée, f. búvhely; à la —, adt. titkon, alattomosan.
Recèlement, m. jur. eltitkolás.

Recéler, v. a. eltitkolni, elrejteni; 2. elsikkasztani, eldugni; 3. rejtve tartani; fig. tartalmazni, rejteni; 4. v. n. ch. le cerf recèle, a szarvas búvik.

Recéleur, se, s. orgazda; p. s'il n'y avait point de recéleurs, il n'y aurait point de voleurs, ha orgazda nem volna, tolvaj se lenne.

Récemment(ré-ça-man), adv. nem rég, ujolag; közelébb.

*Récence (-çan-ce), f. did. újság, frissesség.

Recense (-çan-ce), f. második kémle.

Recensement (re-çan-ce-man), m. jur. tanuvallatás; com. áruvizsgálás; — du peuple, népszámlálás.

Recenser (re-çan-cé), v. a. tanukat vallatni; com. árukat vizsgálni.

Récént, e (ré-çan), a. új, újdonság; avoir la mémoire — e de qch., vmire még jól emlékezni.

Recépage, recepage, m. e. f. kivágás, irtás; jard. botolás.

Recépée, recepée, f. e. f. irtvány.

Recéper, receper, v. e. f. kivágni, irtani; hydr. cövekeket egyenlővé vágni; jard. botolni; vign. szőlővesszőt tövén metszeni.

Récépissé, m. prat. térítvény.

Receptacle, m. gyűlhely; arch. gyűjtő szekrény; bot. magtok.

Recepte, v. recette.

Réceptibilité, réceptivité, f. did. fogékonyság, befogadóság.

Réceptif, ve, a. an. fogékony.

Réception (-cion), f. kézhezvétel; 2. fogadtatás; fogadás; it. bevezetés.

Recerceler, v. n. gyűrűzni.

Receroler

Receroler, v. a. tonn. újra abroncsolni.

Recèr, v. recez.

Recette, f. bevétel; la mise et la —, kiadás és bevétel; p. je n'en fais ni mise, ni —, számba se veszem; 2. behajtás, beszédés; 3. pénztár, beszédés helye; mész. szer; it. — en formule, orvosi rendelmény.

Recevabilité, f. did. elfogadhatóság.

Recettier (ré-cé-thié), m. titkos szer birtokosa.

Recettièrre, f. orgazdanő.

Recevable, a. elfogadható.

Receveur, se, s. beszédő; adószedő; 2. páholynyitó.

Recevoir (-voar), m. salp. tisztálókád.

Recevoir, v. a. ir. elfogadni; 2. berenni, megkapni; 3. kézhez venni, kapni; it. elfogadni; II. — un soufflet, pofot kapni; — un domage, kárt szenvedni; — des éloges, dicséretet aratni; 2. — des marchandises, árut szedni; 3. fölvenni, magába venni; 4. fölfogni; III. — un ambassadeur, követet fogadni; il reçoit bien son monde, jól fogadja vendégeit; 2. befogadni; 3. bevezetni, beiktatni, jogtatni.

Recez, recès, m. országgyűlési végzés.

Rechafauder, v. n. bát. új állványt építeni, állítani.

Rechampir, v. a. dor. ólomhóval javítani; peint. kiemelni, szembetüntetni.

Réchampissage, m. kijavítás ólomhóval.

Rechange, m. banq., vizsváltó.

Rechanger, v. a. újra cserélni, megváltoztatni, változtatni.

Rechanter, v. a. még egyszer dalolni; fig. ismételni, fölmondani.

Réchappé, m. — de la potence, akasztófa címere, akasztófára való.

Réchapper, v. a. fam. újra

†**Rechef**

megszökni, elillanni; menekülni (bajból).

Recharge, f. új töltés; 2. à la —, adt. venir à la —, ismételt kérésekkel ostromolni; en —, megerősítés.

Rechargement, m. ismétirakodás.

Recharger, v. a. újra megterhelni, megrakni; ismét rakodni; ismét megtölteni; újra támadni; — q. de qch., vkit vmivel újra megbízni.

Rechasser, v. a. ismét elűzni, elkergetni, elcsapni; visszahajtani; visszavereni; 2. v. n. fam. gyakran vadászni.

Réchaud (-chô), m. écon. szénlábás, szénserpenyő, ágymelegítő; guer. szurokserpenyő; teint. színmártalék.

Réchauf, m. jard. meleg trágya.

Rechauffage, m. ismét megújítás, fölfrissítés.

Réchauffé, m. melegített étel; fig. megújítás, ismétlés.

Réchauffement, m. jard. megmelegítés; 2. v. réchauf.

Réchauffer, v. a. meg—, fölmelegíteni; agr. — une couche, melegágyba friss trágyát rakni; man. serkenteni; 2. se —, v. r. újra megmelegedni; fig. élénkíteni.

Réchauffoir (-foar), m. cuis. melegítő tűzhely.

Rechaussement (-chô-ceman), m. jard. fölásás, fölhányás; fölhányt föld.

Rechausser (-chô-cé), v. a. harisnyát és cipőt újra ráadni; jard. — une plante, növény körül a földet fölkapálni; dent. fogakat ráadni; 2. se —, v. r. harisnyát újra föl húzni.

Rechaussoir (-chô-çoar), m. métal. rudverőte; mon. pénz kalapács.

Rèche, a. durva; fig. homme —, mogorva ember.

†Rechef (re-ohè), m. válto-

Recherchable

zás; de —, adv. *ujra, ismételtén.*
 Recherchable, a. pal, *vizsgálat alá való*; 2. **megvizsgálható.*
 Recherche, f. *vizsgálás, kutatás; kérdezősködés; fig. iparkodás, törekvés; 2. kercsettség; mesterkélttség; peint. szorgalom; 3. tudakozás, tudakozódás; pal. birói nyomozás; 4. versenyzés, megkérés; conv. — d'une toit, háztető kijavítása; mus. előjáték, bevezetés (orgonán).*
 Recherché, e, a. *keresett, mesterkélts; parure —, cicoma; homme —, szívesen látott férfi; peint. figure —e, szorgalommal kidolgozott alak; 2. m. v. recherche (2.).*
 Rechercher, v. a. *ujra keresni, fölkeresni; 2. kutatni, vizsgálni; tudakozódni; 3. biróilag nyomozni; 4. versenyezni, megkérni; peint. szorgalommal kidolgozni.*
 *Recherté, f. *ismételt drágaság.*
 Rechigné, e (-nie), a. *komor, mogorva.*
 Rechignement(-chi-nien-)m. *szájpittyesztés, mogorválkodás; it. mogorva arc.*
 Rechigner (re-chi-nié), v. n. *fam. bosszus arcot mutatni; száját pittyesztetni; jard. csenevészni.*
 Rechigneux, se, s. *szájpittyesztő.*
 †Réchin, e, v. *rechigné.*
 Rechinser (-chein-cé), v. a. *drap. tisztára mosni, öblögetni.*
 †Rechoir, v. a. *ir. ismét elesni; fig. visszaesni.*
 Rechute, f. *isméti esés; fig. visszaesés; fort. sáncemelés.*
 Récidif, ve, a. *jur. visszaeső.*
 Récidive, f. *visszaesés (bűnbe); méd. kórtétet.*
 Récidiver, v. a. *visszaesni.*
 Récif, rescif, ressif (ré-cif), m. *mar. zátor, sziklahát.*
 Reciner, v. n. *ozsonnálani.*

Récipé

Récipé, m. *méd. orvosi rendelmény.*
 Récipiangle, m. *geom. szögmérő.*
 Récipiendaire (-pian-), m. *versenyző, kérelmező; jelölt.*
 Récipient (-pian), m. *chi. bura.*
 Réciprocation (-ka-cion), f. *viszonzás; phys. irányváltozás.*
 Réciprocité, f. *viszonosság, viszontagosság.*
 Réciproque, a. *viszonos, viszontagos; gr. verbe —, visszaható ige; log. hasonlósági, hasonlósági; —ment, adv. viszonosan, viszontagosan, kölcsönösen.*
 Réciproquer (-ké), v. a. *g. p. viszonozni.*
 Recirer, v. a. *ujra fénymázolni.*
 Recision (-zion), f. *did. el—, levágás.*
 Récit, m. *elbeszélés; fam. faire un grand — de q., csuda dolgokat beszélni vkiről.*
 Récitant, e, a. *mus. partie —e, főhang.*
 Récitateur, se, s. *főolvasó.*
 Récitatif (-thif), th., *mus. énekbeszéd, zenei szavalás.*
 Recitation (-ta-cion), f. *második idézés.*
 Récitation (-cion), f. *elmondás, fölmondás.*
 Réciter, v. a. *elmondani, fölmondani, előmondani; 2. elbeszélni.*
 Réciteux, m. *g. p. mesélő, elbeszélő.*
 Réclamateur, m. *visszakövetelő; ellenmondó.*
 Réclamation (-cion), f. *visszakövetelés; kifogás, ellenmondás.*
 Réclame, f. *impr. autr. őrszó, végszó; oisel. csallékép; 2. *dicsérő, ajánló cikk, jelentés vagy hirdetés (reklám).*
 Réclamer, v. a. *hívni, szólítani, föl szólítani; 2. visszaskövetelni; visszakívánni, igényelni; II. v. n. ki-*

†Récollecteur

fogást tenni; ellenmondani; 2. vmi ellen folyamodni; 3. se — de q., v. r. vkire hivatkozni.
 Réclamer (-clan-pé), v. a. *mar. kideszkázni, kibélelni (árbot).*
 Réclinaison (-cli-nê-zon), m. *astr. eltérés.*
 †Récliaation, v. *inclination.*
 Récliné, e (-cli), a. *bot. hajlott.*
 Récliner (-cli-), v. a. *astr. eltérni.*
 †Reclor, v. *refermer.*
 Reclouer, v. a. *ismét beszegezni.*
 Reclure, v. a. *it. elzární (zárdába); 2. se —, v. r. elzárkózni.*
 Reclus, e, s. *remete.*
 †Reclusage, v. *prison.*
 Recluserie, f. *remetelak, remetecella.*
 *Reclusion, réclusion (-zion), f. *elzárás, bezárás; 2. fegyházbüntetés.*
 Reclusionnaire, réclusionnaire (-zio-), a. *jur. fegyházbüntetésre ítélt.*
 Recocher, v. a. *la pâte, boul. tenyérrel veregetni.*
 Recognier (re-co-nié), v. a. *ismét beleverni; fig. pop. visszaverni, visszaüzni, visszalökni; it. durván elutasítani.*
 Récognitif, ve (-cog-ni-), a. *jur. jóvá—, helybenhagyó.*
 Récognition (-cog-ni-cion), f. *p. u. kipuhatólás, kutatás; 2. jóváhagyás, helybenhagyás, elismerés.*
 Recoiffer (-coa-), v. a. *fejeket ismét rendbe hozni; 2. se —, v. r. fejékét ismét rendbehozni.*
 Recoin (re-kouein), m. *rejtekhely, kuckó; fam. —s du coeur, a szív rejtekei.*
 Récolement, m. *jur. tanuvallomás ismételt fölolvása.*
 Récoler, v. a. *prat. — des témoins, tanuknak vallomásukat még egyszer fölolvassni; it. összehasonlítani.*
 *Récollecteur, trice (col-lek-), s. a. *gyűjtő.*

Récollecion

Recompleter

†Reconsulter

Récollecion (-col-lek-cion), v. recueillement.
 Recollement, m. újra enyvezés.
 Recoller, v. a. újra enyvezni.
 Recollette (re-ko-), f. orn. locska-selyemfarku.
 se Récolliger (ré-co-li-jé), v. r. v. se recueillir.
 Récoltable (ré-kol-), a. agr. aratható.
 Récolte (ré-kol-), f. agr. aratás; — morte, igen rossz aratás; 2. gyűjtés, szedés; aratás ideje.
 Récolter (ré-col-), v. a. aratni; begyűjteni, gyűjteni, szedni; p. qui parle sème, qui écoute récolte, ne szólj szájam, nem fáj fejem.
 Recommandable, a. ajánlható; — ment, adv. ajánló módon.
 Recommandaresse, —deresse, f. dajkaszerző.
 Recommandataire, m. hitelező, kinek adósa börtönben van.
 Recommandation (-cion), f. ajánlás; ajánlat; lettre de —, ajánló-levél; 2. tisztelet.
 Recommandatoire, a. ajánló.
 Recommender, v. a. ajánlani; fig. pop. il a été bien —é au prône, ugyan-csak megszapulták; 2. parancsolni, ráparancsolni, észére adni; it. inteni; 3. prat. — un prisonnier, letartóztatás meghosszabbításáért folyamodni; 4. se —, v. r. magát ajánlani.
 Recommencement, m. p. n. újakezdés.
 Recommencer, v. a., v. n. újra kezdeni; fig. fam. c'est toujours à —, soha se lesz vége.
 Recompense (-con-pan-ce), f. jutalom; 2. qf. fig. büntetés, lakolás; 3. kárpótlás; 4. en —, adt. ellenben; e helyett; kárpótlásul.
 Récompenser (-con-pan-cé), v. a. jutalmazni, megjutalmazni; 2. qf. fig. lakolni, bűnhődni; 3. kárpótolni,

kármentesíteni; 4. se —, v. r. magát kárpótolni.
 Recompleter, v. a. ismét kiegészíteni.
 Recomposer, v. a. ismét összerakni, tenni; újra kidolgozni; impr. — une page mise en pâte, szét-hullott oldalt újra szedni.
 Recomposition (-cion), f. impr. új—, másodszori szedés; 2. ismét ki-dolgozás; összeállítás.
 Recompter (re-con-té), v. a. újra számlálni; átszámlálni; átszámolni.
 Réconciliable, a. engesztelhető, kibékíthető.
 Réconciliateur, trice, s. békítő, békeszerző.
 Réconciliation (-cion), f. kibékítés, kibékülés; cath. — d'une église, újra főtisztelés; 2. ismét gyónás az áldozás előtt.
 Réconcilier, v. a. kibékíteni, kiengesztelni; cath. — une église, egyházat újra főtisztelni; 2. se —, v. r. kibékülni, engesztelődni.
 Réconduction (-duk-cion), f. prat. — tacite, hallgatag bérletmegújítás.
 Reconduire, v. a. ir. elkísérni, visszakísérni; 2. m. p. elutasítani, ajtót mutatni.
 Reconduite, f. kíséret; iron. elutasítás.
 Reconferer (-fé-cé), v. a. újra gyóntatni; 2. se —, v. r. újra gyónni.
 Reconfermer, v. a. litt. újra bérni; it. prot. újra beavatni; fig. megerősíteni; helybenhagyni.
 †Réconfort (-for), m. vigasz, vigasztalás.
 Réconfortatif, v. fortifiant.
 Réconfortation (-cion), f. méd. erősítés; erősödés.
 Réconforter, v. a. ismét erősíteni; fig. vigasztalni.
 Reconfrontation (-cion), f. jur. újra szembesítés.
 Reconfronter, v. a. jur. újra szembesíteni.
 Reconnaissable (re-co-nè-ça-

ble), a. ismerhető, megismerhető; észrevehető.
 Reconnaissance (re-co-nè-çance), f. ráismerés; fig. megbánás, elismerés; 2. hála, háladatoság; it. jutalom, megjutalmazás; 3. megtekintés, megvizsgálás; milit. szemrevétel, kém-szemle; mar. óvójel; 4. com. térítvény, elismervény; it. hajó-fuvarlevél, raklevél; jur. elismerés.
 Reconnaissant, e (re-con-nè-san), a. hálás, háladatos.
 Reconnaître, v. a. ir. ráismerni; se faire —, kilétét bebizonyítani; fig. elismerni, átlátni, megérteni; 2. hálásan megemlékezni; it. viszonzni, meghálálni; 3. kikutatni, nyomozni, kémlelni; com. adósságot elismerni; jur. — un enfant, elismerni; II. se —, v. r. magát megismerni; fig. il se reconnaît dans son fils, képmását látja fiában; megjavulni; 2. magához térni; se — en quelque endroit, vmely helyre ismét ráismerni; 3. eligazodni.
 Reconquérir, v. a. vissza-, elfoglalni; fig. — l'estime de q., vki becsülését kivívni.
 Reconquête, f. visszafoglalás; 2. p. u. visszafoglalt tárgy.
 Reconsolidation (-cion), f. chir. újra begyógyulás; fin. újra megállósítás.
 Reconsolider, v. a. chir. ismét begyógyulni; fin. v. consolider.
 Reconstitution (-thi-tu-cion), f. prat. járadék átruházása.
 Reconstruction (-cion), f. újra fölépítés.
 Reconstruire, v. a. ir. újra fölépíteni.
 Reconsultation (-cion), f. újabb tanakodás.
 †Reconsulter, v. a. újra tanácsot kérni; újra tanakodni, meggondolni.

Recenter

Recenter, v. a. ismét elbeszélni.
 Recontracter, v. a. újra szerződni; 2. se —, v. r. ismét összehúzódní.
 Reconvenant, e (-ve-nan), s. a. prat. viszónvádló.
 Réconvenir, v. a. ir. pal. viszónkeresetet indítani; 2. v. n. ismét megegyezni.
 Réconvention (-van-cion), f. pal. viszónkereset, ellenvád.
 Reconventionnel, le (re-con-van-cio-), a. pal. viszónkereseti.
 Reconvoation (-cion), f. újra összehívás; második behívás.
 Reconvoquer (-ké), v. a. újra egytélhíni.
 Recopier, v. a. újra lemásolni.
 Recoquillement, m. egymásba fonódás.
 Recoquiller (-ki-lié), v. a. csigádad alakban összecsavarni, meggörbítí; bot. feuilles —ée, összezsugorodott levelek; 2. se —, v. r. görbedni, görbülí, boderodni.
 Record (-cor), m. jur. bizonyság, tanuság.
 Recordation, v. souvenir.
 Recorder (-cor-), v. a. p. önmagának fölmondani; gondolkozni; it. betanulni; prat. — les témoins, tanukat kihallgatni; 2. se — avec q. v. r. vkivel tanakodni.
 Recorder, m. jur. szemtanu.
 Recorriger, v. a. ismét kijavítí.
 Recors, m. pl. jur. tanu; un huissier avec ses —s, törvényyszolga és két tanuja.
 Recoucher, v. a. ismét lefektetni; — son ennemi, ellenségét ismét leterítí; jard. — une branche, ágat lehajlítani; 2. se —, v. r. ismét lefekünni.
 Recoudre, v. a. ir. újra összevarrni; fig. vers recousus, összefoldozott versek.

Recoulement

Recoulement, m. charp. újra megtoldani.
 Recouler, v. a. ismét folyí; it. v. a. ismét átszűrni.
 Recouleuses, a. f. pl. palackok, melyeknek tartalma a dugón átszűrődött.
 Recoupage, m. agr. az ugar második szántása; 2. kevert bor.
 Recoupe, f. arch. kőhulladék; boul. —, recoupette, korpa-, utóliszt.
 Recoupé, e, a. écon. kevert; agr. másodszor munkált.
 Recoupement, m. arch. fal-fok.
 Recouper, v. a. ismét megmetszeni, megnyesni; taill. újra szabni.
 Recoupette, f. boul. v. recoupe; it. fekete korpaliszt.
 Recourber, v. a. meggörbítí, meghajlítani.
 Recourir, v. a. it. újra futni, szaladni; visszafutni; 2. — à q., à qch., vkihez, vmihez folyamodni, fordulni; il fallut — à la force, erőt kelle használni; — aux manuscrits, a kéziratban utánnézni; 2. v. a. mar. — les coutures d'un vaisseau, hajóeszkábait szemügyre venni, megvizsgálni.
 †Recourir, v. a. ir. ismét visszahozni, elvenni.
 Recours (re-cour; re-courze), m. menedék; 2. jur. viszkereset.
 Recousse, f. visszafoglalás, visszavétel.
 Recouvrable, a. fin. behajtható, beszédhető.
 Recouvrement, m. visszanyerés, visszakapás; fin. behajtás; 2. földél, boríték; horl. óratok.
 Recouvrir, v. a. ir. ismét beföldni, betakarni, beborítí; fig. elpalástolni, szépití; 2. se —, v. r. le temps se —e, az ég újra borul.
 Recracher, v. a. ismét kiköpni.
 Récréance, f. bén. pörös ja-

Recrotter

vadalom ideiglenes élvezése; dipl. lettres de —, visszahívó-levél.
 Récréancer, v. a. bén. az ideiglenes élvezést biztosítí.
 Récréatif, ve, a. fam. gyönyörködtető, mulattató.
 Récréation (-cion), f. did. újra teremtes.
 Récréation (-cion), f. gyönyörködtetés, mulatság, szívederülés; it. szórakozás, üdülés.
 Récréer, v. a. újra teremteni; it. újra életbeléptetni, létesítí.
 Récréer, v. a. gyönyörködtetni, mulattatni, szórakoztatni; 2. se —, v. r. gyönyörködni, szórakozni; pihenni.
 Récréement, m. méd. vagy: humeurs récrémenteuses, f. elválasztott nedvek.
 Récrépiment, récrépissage, m. maç. ismét bevakolás.
 Récrépir, v. a. maç. újra bevakolni; fig. visage —é, kendőzött arc.
 Recreuser, v. a. újra ásni, mélyebbre ásni; mar. kotorni; ponton à —, kotrógép.
 Recribler, v. a. újra szitálni. se Récrier, v. a. fönhangon zúgolódni, panaszkodni; 2. ch. hangosabban csaholni.
 Récrimination (-cion), f. viszónvád; 2. viszónkodás.
 Récriminatoire, a. pal. plainte —, ellenvád.
 Récriminer v. n. viszónkodni, szemrehányásokat tenni; pal. viszónvádat emelni.
 Récrire, v. a. ir. újra írni, ismét írni, még egyszer írni; átírni; 2. válaszolni; fig. átdolgozni.
 Recroître, v. n. ir. újra nőni. se Recroqueviller, v. r. összezugsugorodni, fölgöngyölödni.
 Récroquer, v. a. a foglyok könyvébe újra beírni.
 Recrotter, v. a. újra beszérozni.

†Recroyance

Recto

Redédier

†Recroyance (-croa-iance), f. *prat. szabadonbocsátás kezesség mellett.*
 Recru, m, e. f. *sarjadék.*
 Recru, e, a. *tikkadt, fáradt, kimerült.*
 Recrudescence (-dèce-çan-), f. *méd. rosszabbulás; fig. erőszakos ujtás.*
 Recrue, f. e, f. v. *recru; milit. besorozott ujoncok; 2. ujoncozás; 3. ujonc; fig. növedék.*
 Recrutement, m. *toborzás.*
 Recruter, v. a. *milit. ujoncozni; toborzani; teint. fölfrissíteni; 2. se —, v. r. magát kiegészíteni.*
 Recruteur, m. *toborzó, ujoncozó; 2. pol. kortes.*
 Recta, adv. *épen.*
 Rectangle, a. géom. *egyenyszögű; parallélogramme —, abs. —, egyenszög.*
 Rectangulaire, 2. géom. v. *rectangle; section — du cône, egyenszögű kúpmet-szet; —ment, adv. egyenszögűen.*
 Recteur, m. *egyetemi igazgató, rektor; 2. plebános (Franciaország északnyugoti vidékén).*
 Rectification (-thi-fi-ca-cion) f. *helyreigazítás, megigazítás; chi. tisztálás; géom. egyenesítés.*
 Rectifier (-thi-fié), v. a. *igazítani, megigazítani, helyreigazítani; chi. tisztálni, újra párolni; géom. egyenesíteni, kiegyenézni; 2. se —, v. r. tisztulni; helyreigazodni.*
 Recti-flore, a. bot. *egyenes virágu; —grade, a. h. n. főlegyenesegett járású; —ligne, a. géom. egyenesvonalú; —nerve, a. egyenbordájú.*
 Rectité (-thi-), f. *méd. végbéllob.*
 Rectitude (-thi-tu-), f. — *des mœurs, romlatlanság; —des jugements, igazság, valódiság; — d'esprit, őszinteség; géom. egyenes-ség.*

Recto (rek-tô), m. *a levél első oldala.*
 Rectograde, a. *egyenes vonalban járó.*
 Rectoral, e, a. *rektori, igazgatói.*
 Rectorat (-ra), m. *rektorság; rektori hivatal.*
 Rectorerie, f. h. eccl. *plebánia.*
 Rectrices, f. pl. h. n. *fark-tollak.*
 Rectum (-ome), m. an. *végbél.*
 Reçu, m. *nyugta.*
 Recueil (-keu-), m. *gyűjtemény; 2. v. accueil.*
 Recueillement (re-keu-lieu-man), m. *elmélkedés, gondolkodás.*
 Recueillir (-keu-), v. a. *ir. gyűjteni, szedni, aratni; — de foin, szénát gyűjteni; 2. összeszedni; 3. következtetni; 4. befogadni (valakit), megvendégelni; pêch. — le hareng, heringet fogni; 5. se —, v. r. elmélkedni; magába szállni.*
 Recueilleire (re-keu-liear), m. *cord. cséve.*
 Recuire, v. a. *ujra főzni, sütni; — le fer forgé, kovácsolt vasat friselni; — des pots, fazekakat kiégetni; glac. four à —, hűtőpest.*
 Recuit, m. *forg. kiizzajtás, kitüzesítés; megfuttatás; 2. —, e, a. méd. nyúlós, sűrű, égett.*
 Recuite, f. t. t. *ujraégetés; — du verre, hűtés.*
 Recuiteur, m. *mon. tüzesítő.*
 Recul (re-kul), m. *artil. visszszapattanás, visszalökődés.*
 Reculade, f. *farolás; 2. visszalépés; it. fig.*
 Reculé, e, a. *távol, félreeső; fig. ce peuple est bien —, e nép nagyon hátramaradt.*
 Reculée, f. *fam. feu de —, ijesztő tűz; 2. mélyedés.*
 Reculement, m. *farolás, hátrálás; sell. keréklánc, ke-*

rékkötő lánc; it. farhám, farszój.
 Reculer, v. a. *visszatolni, húzni, állítani, tenni; II. v. n. visszamenni, futni, lépni, hátrálni, farolni; fig. meghökkenni; 2. ki-térni; habozni; III. se —, v. r. visszalépni; IV. m. horl. ráspoly.*
 à Reculons, adv. *hátra, hát-rafelé; fig. ses affaires vont —, ügyei hanyatlak; p. gagner sa vie — comme le cordiers, rák; a-ripán járni.*
 Récupérable, a. *visszanyerhető.*
 †Récupération, v. *émersion.*
 Récupérer, v. a. *visszakapni, visszanyerni; 2. se —, v. r. magát kárpótolni, veszteségét helyrehozni.*
 Recurage, m. *vign. harmadik kapálás.*
 Recurer, v. a. *tisztítani, fényesíteni; vign. — la vigne, szőlőt harmadszor kapálni.*
 Récusable, a. *visszavethető; 2. gyanus.*
 Récusation (cion), f. *prat. visszavetés.*
 Récuser, v. a. *prat. visszavetni.*
 Rédacteur, m. *szerkesztő.*
 Rédaction (-cion), f. *szerkesztés.*
 Rédactrice, f. *lapszerkesztőnő.*
 Redanser (-cé), v. a. *et n. újra táncolni.*
 †Rédarguer, v. a. *korholni, gáncsolni, feddeni.*
 †Rédargution (-cion), f. *cáfolás; 2. feddés, gáncsolás.*
 Reddition (rèd-di-cion), f. *átadás; — de compte, számadás; — d'un arrêt, ítélet kimondása.*
 Redditionnaire (rèd-di-cio-), m. *et a. számadó.*
 Redébattre, v. a. *ujra megtámadni, kifogásokat tenni.*
 Redéclarer, v. a. *ujra kinyilatkoztatni.*
 Redécroître (-dé-croa-), v. n. *másodszor fogyni.*
 Redédier, v. a. *ujra aján-*

Redéfaire

lani; 2. cath. — *une église, templomot újra fölszentelni.*
 Redéfaire, v. a. *ismét kinyitni; fölbontani.*
 Redéjeuner, v. a. *még egyszer reggelizni.*
 Redélibérer, v. a. *újra tanakodni, tanácskozni.*
 Redélivrer, v. a. *újra megszabadítani; 2. újra kiállítani, kiadni.*
 Redemander, v. a. *újra, még egyszer kérdezni; 2. ord. visszakövetelni.*
 Redémentir, v. a. *meghazudtolásra meghazudtolással felelni.*
 Redemeurer, v. a. *je demeuré autrefois dans cette maison, je vais y —, hajdan e házban laktam, most újra odamegyek lakni.*
 Redémolir, v. a. *ismét lerombolni, lebontani.*
 Rédempteur (ré-danp-teur), m. théo. *megváltó.*
 Rédemption (ré-danp-cion), f. théo. *megváltás; 2. kiváltás (foglyoké).*
 Redépêcher, v. a. *újra elküldeni.*
 Redéranger, v. a. *ismét háborgatni.*
 Redescendre (-dé-çan), v. a. *et n. ismét lebocsátani, leereszteni, levenni; it. ismét lemenni.*
 Redessiner (-dé-ci-né), v. a. *újra rajzolni.*
 *Redevabilité, f. *tartozás; lekötelezettség.*
 Redevable, a. *adós, tartozó; 2. je lui suis — de la vie, neki köszönhetem életemet; 3. m. je suis votre —, adósa vagyok.*
 Redevance, f. *földbér; — en blé, gabnabér.*
 Redevancier, ère, s. *bérfizető.*
 Redevenir, v. n. ir. *ismét lenni; il redevint pâle, újra elsáppadt.*
 Redévider, v. a. *ismét legombolyítani.*
 Redevoir, v. a. *hátralékban lenni.*

Rédhibition

Rédhibition (ré-di-bi-cion), f. jur. *visszaszolgáltatás, visszaadás joga.*
 Rédhibitoire (ré-di-bi-toaire), a. jur. *visszaadást előidéző; la pousse et la morve sont des cas —s pour la vente d'un cheval, a keh és takony oly hibák, melyek visszaadásra jogosítják föl a vevőt.*
 Rédiger, v. a. *szerkeszteni, írni; 2. összevonni.*
 se Rédimer, v. r. *magát megkiváltani.*
 Rédimibilité, f. *visszavált-hatás, törleszthetőség.*
 Rédimicule, m. h. r. *nyak-kötő; it. öv.*
 Redingote, f. *lovaglási öltöny; felkabát.*
 Redire, v. a. ir. *újra mondani; ismételni; cet écho redit nettement 4 syllabes, e viszhang tisztán ismétél négy szótagot; 2. kifecsegni, kilocsogni; 3. gáncsolni, kifogást tenni; 4. trouver q. à —, valakit hiányolni; vki távollétét, hiányát érezni, sajnálni.*
 Rediseur, se, s. *ismétlő; 2. kifecsegető, kilocsogó.*
 Redissoudre, v. a. ir. *ismét el-, fölolvastani.*
 Redistribuer, v. a. *ismét, újra kiolvasztani; pal. — un procès, a pöriratokat más elbádonak adni,*
 Redistribution (-cion), f. *újra kiosztás.*
 Redite, f. *ismétlés.*
 Redits, m. pl. *pletyka.*
 Rédive, a. *ujjászületett, új életet nyert; fig. kiirtatlan.*
 Redompter, redomter (-don-) v. a. *ismét megzabolázni, leigázni.*
 Redondance, redondance, f. did. *terjedelmesség, hosszadalmasság; szóár; méd. — d'humeurs, nedvfölösleg, nedvbőség.*
 Redondant, e, redondant, e, a. *fölösleges, szükségtelen; 2. hosszadalmas.*
 Redonde, f. agr. *járom.*

Redresse

Redonder. rédonder, v. a. p. u. *bővelkedni; 2. qf. ce discours —e des citations, e beszédhen hemzsegek az idézetek.*
 Redonner (-do-), v. a. *visszaadni; 2. visszaszerezni; 3. v. n. ismét hálóba kerülni; guer. ismét, újra támadni; fam. la pluie —e de plus belle, az eső újra jobban kezd; 4. se —, v. r. fam. magát ismét szentelni vmire.*
 Redorer, v. a. *újra megaranyozni.*
 Redormir, v. n. ir. *ismét alunni.*
 Redorte, f. bl. *d'azur à trois —s d'or en trois pals, három aranyos ágkoszorú három cöveken kék mezőben.*
 Redotation (-cion), f. *újra javadalmazás.*
 Redoter, v. a. *újra javadalmazni.*
 Redoublé, m. agr. *másodkapálás.*
 Redoublement, m. *megkettőztetés; méd. roham; t. t. — de voie, kettős út.*
 Redoubler, v. a. *megkettőztetni; 2. növeszteni; contour. — un habit, kabát-nak új bélést adni; 3. v. n. növekedni; fam. — de jambes, sietni.*
 Redoul, redoux (re-dou), roudou, m. *corroyère, herbe aux tanneurs, f. bot. ecetszőmörce, ecetfa.*
 Redoutable, a. *rettentő, rettenetes, iszonyú.*
 Redoute, f. fort. *váracs, várfok, négyszögű sánc; 2. h. m. vigadó, vigarda; it. álarcos táncvigalom.*
 Redouter, v. a. *rémülni, ijedezni; félni, tartani valamitől.*
 Rèdre, m. pèch. *heringháló.*
 Redressage, m. *újra egyenesítés; főlegyesítés; 2. chir. testidomítás, testképzés.*
 Redresse, f. mar. *fölhúzó kötél.*

Redressement

Redressement, m. v. redressage; fig. jóvátétel, helyrehozás.

Redresser, v. a. ismét ki-, fölegyenesíteni; 2. ismét fölállítani; — q., vkit útbaigazítani; fig. megigazítani, helyrehozni, jóvátenni; iron. megfeddni; — au jeu, játékban csalni; — les torts, az elnyomottaknak segíteni; — les griefs, visszaéléseket megszüntetni; bot. tige redressée, ismét fölegyenesedett szár; mar. megfeszíteni; még. — les peaux, bőrt nyújtani; 3. se —, v. r. fölegyenesedni; fam. cette fille se —e, e leány cicomázza magát; it. gondot fordít magára; il se —e, föntartja az orrát.

Redresseur, se, s. fölállító; chev. levante; iron. ócsárló; pop. csaló, tolvaj; hamis játékos.

Redressoir (-çoare), m. ét. simító.

Redruge, m. jard. utóhajtás.

Redruger, v. a. jard. az utóhajtásokat lecsipkedni.

Redû, m. járandóság.

Réductibilité, f. föloszlathatóság, oszthatóság.

Réductible, a. föloszlatható, osztható, elosztható; alg. cette équation est —, ez egyenlet visszavihető; jur. kevesbíthető; chi. sziníthető.

Réductif, ve, a. chi. előállító; it. szinítő.

Réduction (-cion), f. — d'une ville, város meghódítása; arith. átváltoztatás, visszavitel; astr. átvezetés, átvitel, áttétel; chi. — d'un métal, fémszinités; chir. helyretevés, beléigazítás; fin. kevesbítés; géom. arányítás, szerezítés, kisebbre vétel; jur. leszállítás; 2. majorház (kikeresztelkedett indusoké).

Réduire, v. a. ir. — une province, tartományt meghó-

Réduit

dítani; fig. — q. à la raison, vkit észretéríteni; — un cheval, lovat megzabolázni; 2. kényszeríteni; — q. au silence, vkit elhallgattatni; — q. à l'extrémité, vkit végletekre vinni; 3. megszorítani, korlátozni; 4. leszállítani; takarékoskodni; 5. összevonni; arith. átváltoztatni; chi. sziníteni; fig. on l'a réduit en poudre, végképen megcáfolták; chir. he-, helyreigazítani (menülést); géom. arányítani, szerezíteni, kisebbre venni; jur. leszállítani, keresbítni; pharm. elpárologtatni, süríteni; 6. se —, v. r. elpárologni, befőni; fig. magát megszorítani, takarékosan élni; szorítkozni; fam. tous ces discours se sont réduits à rien, minden beszéde haszontalan volt; abs. je me réduis, rövid leszek.

Réduit (-dui), m. hely, tartózkodási hely; 2. zug, szobácska; 3. gyűlhely.

Réductif, ve, a. gr. megkettőztető.

Réduplication (-cion), f. gr. megkettőztetés; rhét. ismétlés.

Réductivement, adv. megkettőztetve.

Réédification (-cion), f. újra építés.

Réédifier (-fié), v. a. újra építeni.

†Réédition (-cion), f. második kiadás.

Réel, le, a. valódi, igazi; paiement —, készpénzfizetés; jur. droit —, dologi, dologbani jog; 2. homme —, megbízható férfiú; II. m. valódiság, igazság, való.

Réélection (-cion), f. újbóli választás, ismétli megválasztás.

Rééligible, v. újra választható.

Réelire, v. a. ir. újra megválasztani.

Réellement, adv. valóban,

Refaire

igazán, valósággal; fam. c'est — incroyable, ez csakugyan hihetlen.

Réémigration (-cion), f. ismétli kívándorlás.

Réémigrer, v. n. újra kívándorolni.

Réemployer, v. a. újra használni.

Réengendrer, v. a. újra nemzeni; 2. újra kibékitni.

Réencementement, m. agr. újbóli vetés.

Réencemencer, v. a. agr. újra vetni.

Réer, raire, v. bramer.

Réexaminer, v. a. újra vizsgálni.

Réexpédier, v. a. com. újra szállítani.

Réexportable, a. újra kivihető.

Réexportation (-cion), f. com. ismétli kivitel; pol. ismétli száműzés.

Réexporter, v. a. com. újra kivinni; pol. újra száműzni.

Réexposer, v. a. újra kiállítani.

Réexposition (-cion), f. ismétli kiállítás.

Refâcher, v. a. újra boszantani; 2. se —, v. r. újra boszankodni.

Refacon, m. új alak.

Refaconner, v. a. átalakítani, új alakot adni.

Réfaction (-cion), f. com. vámleengedés; 2. árleengedés.

Refagoter, v. a. burl. ismét helyreállítani; il a —é sa fortune, ismét helyreállította vagyonát. [vedni.]

Refaillir, v. a. ismét té-

Refaire, v. a. ir. ismét csinálni; helyreigazítani; kijavítani; — qch. à neuf, vmit megújítani; 2. újra kezdeni; jeu. újra osztani; 3. erősíteni; milit. pihentetni; — des corps, csapatokat újra szervezni; cuis. — une langue, nyelvet lefőzni; ét. lapítani; 4. se —, v. r. erőhöz jutni; ismét felüldülni.

Refaisable

Refaisable, a. helyreigazítható.
 Refaisage, m. tann. csáválás.
 Refait, m. jeu. c'est un —, a játszma nem dőlt el.
 Refaucher, v. a. agr. újra kaszálni.
 Réfection (-cio-), f. étkezés; 2. ord. prat. kijavítás (épületről).
 Réfectionner (-cio-né), v. n. enni, étkezni.
 Réfectoire (-toa-re), m. étterem (zárdában); à l'heure du —, étkezés idejekor.
 Réfectoirier, ère, s. asztalterítő; h. eccl. —ère, kulcsárnő.
 Réfecture, f. cout. fáizási jog.
 Refend (re-fan), arch. mur de —, válaszfal; charp. bois de —, hasogatott fa.
 Réfendoir (-doare), m. card. hajlító vas.
 Refendre, v. a. újra hasítani; charp. hosszában iűrészelni; card. — les cardes, a kárt fogait görbíteni.
 Refendret, m. ard. hasítóék.
 Référé, m. pal. ideiglenes birói rendelkezés sürgős esetekben.
 Référérendaire, m. chanc. előadó.
 Référer, v. a. vonatkoztatni, viszonyítani; 2. tulajdonítani; 3. v. n. pal. jelenteni, tudósítani, előadni; 4. se —, v. r. vonatkozni; hivatkozni.
 Refermer, v. a. ismét betenni, bezárni; le vent a —é la porte, a szél ismét becsapta az ajtót; chir. — une plaie, sebet behegeszteni; 2. se —, v. r. újra becsukódni, bezárulni.
 Referrer, v. a. újra patkolni.
 Referrissage, m. agr. harmadik kapálás.
 Refêter, v. a. ismét ünnepelni; 2. még egyszer ünnepelni.
 Refeuiller, v. a. mar. kettős hajtékot csinálni.

Refeuillure

Refeuilletter, v. a. még egyszer átlapozni.
 Refeuillure, f. men. kettős hajték.
 Reficher, v. a. újra beverni; maç. fal hézagait bevakolni.
 se Refiger, v. r. újra megaludni, megsűrösödni.
 Refiltrer, v. a. újra átszűrni.
 Refin, m. com. legfinomabb, legjava.
 Refixer, v. a. újra kitűzni, meghatározni.
 Reflamber, v. a. újra perzselni; 2. v. n. ragyogni.
 Reflatter, v. a. újra hízlegni.
 Réfléchi, e, a. okos, meggondoló, eszméletes; crime —, szándékos bűn.
 Réfléchir, v. a. phys. visszavetni, visszaverni, visszatáztatni; mouvement —i, visszapattanás; II. v. n. visszapattanni, visszaütödni, visszaverődni; gr. verbe —i, visszaható ige; 2. fig. gondolkodni, megfontolni; III. se —, v. r. visszatükröződni.
 Réfléchissant, e, a. phys. visszavető, visszasugárzó; 2. fig. gondolkozó, megfontoló.
 Réfléchissement, m. phys. visszfény; 2. visszsugárzás; 3. viszhang.
 *Réfléchisseur, se, s. p. u. elméletek szerzője; 2. gondolkozó, fontolgató.
 Réflecteur, m. et a. m. phys. sugárverő.
 Reflet (-flé), m. peint. visszfény.
 Refléter, a. peint. visszasugározni.
 Refleurir, v. n. újra virágozni, virítani.
 Refleurissement, m. újra virágzás.
 Réflexe, a. phys. visszapattanó.
 Réflexibilité, f. phys. visszapattanhatóság.
 Réflexible, a. phys. visszapattanható. [megfontoló.
 Réflexif, ve, a. gondolkozó,

Réformé

Réflexion, f. opt., phys. visszaverődés, visszaverés, visszavetődés; méc. visszapattanás, visszaütődés; mar. instrument à —, magasságmérő; fig. elmélkedés, meggondolás; it. észrevétel.
 Réflexivement, adv. meggondolva.
 Refluer, v. n. visszafolyani; fig. visszahatni.
 Reflux (-flû), m. apály; fig. la fortune a son flux et —, a szerencse változó.
 †Refociller, v. a. ismét átmelegedni; it. ismét meggyógyulni.
 Refonder, v. a. les frais de contumace, az elmarasztalási bírságot megfizetni.
 Refondre, v. a. újra olvasztani, újra önteni; fig. átdolgozni; it. il est difficile de — tout un peuple, nehéz a nép szokásait egészen megváltoztatni; arch. — un bâtiment, egy egész épületet kijavítani; 2. se v. r. megváltozni.
 Refonte, f. mon. újra öntés; újra olvasztás; fig. átdolgozás.
 Reformation, m. újra fúrás.
 Reforer, v. a. újra fúrni.
 Reforgement, m. újra kovácsolás.
 Reforger, v. a. újra kovácsolni.
 Réformable, a. javítható.
 Réformateur, trice, s. javító; théo. egyházjavító; 2. a. javító.
 Réformation (-cion), f. változtatás, ismételi képzés.
 Réformation (-cion), f. javítás; — des monnaies, pénz újra verése; théo. egyház-, vallásjavítás.
 Réforme, f. javítás, változtatás; javítmány; 2. megszüntetés; théo. vallásjavítás; milit. elbocsátás; habit mis à —, viselt ruha; écon. il vit dans une grande —, rendes életet folytat. [mátus.
 Réformé, e, s. h. eccl. refor-

Reformer

Reformer, v. a. *ujra képezni*; — un régiment, *ezredet alakítani*; 2. se —, v. r. *képződni, alakulni*.
 Réformer, v. a. *javítani*; — un arrêt, *birói ítéletet megváltoztatni*; — le luxe, *a fényűzést megszorítani, korlátozni*; — un abus, *visszaélést megszüntetni*; — les monnaies, *pénzt újra verni*; — des troupes, *a hadsereget kevesbíteni*; — les chevaux, *lovakat kimustrálni*; — la religion, *a vallást javítani*.
 *Réformider, v. a. *félteni valamitől*.
 Refortifier, v. a. *ismét megerősíteni*; fig. *új erőt adni*.
 Refouetter, v. a. *ismét ostromozni*; cuis. *habot verni*.
 Refouillement, m. *ujra ásás, jóllásás*.
 Refouiller, v. a. *ujra fölászni*.
 Refouir, v. a. agr. *ujra ásni*.
 Refouillage, m. vign. *taposás*.
 Refoulement, m. *lefolyás*; — de la fumée, *füst visszazaverése*.
 Refouler, v. a. *ismét kallózni*; — la vendange, *szőlőt taposni*; artil. — la charge, *a töltést az ágyuba tömni*; ch. — un taillis, *erdőt újra kutatni*; mar. — la marée, *dagály ellen vitorlázni*; le vent — e la fumée, *a szél visszaveri a füstöt*; 2. v. n. *lefolyani*; la marée — e, *az apály kezdődik*.
 Refuloir (-loare), m. artil. *töltő rúd*.
 Refourbir, v. a. *ujra fényezni*.
 Refournir, v. a. *ujra ellátni*; 2. se —, v. r. *magát ellátni vmivel*.
 Réfractaire, a. *ellenszegülő, engedetlen*; chi. *nehéz olvadású*; expl. pierre —, *tűzálló kő*; 2. m. milit. *szökevény*.
 Réfracter, v. a. phys. *törni, megtörni*.
 Réfraction (-cion f. phys.

Refrain

opt. *sugártörés, sugárszegés*.
 Refrain, m. *versismétlet, vissz-sor*; p. *cest le — de la ballade*, *mindig egy hűrt penget*.
 Refranchir, v. a. *ujra átugrani*; 2. se —, v. r. *mar. le vaisseau se refranchit, a hajó könnyebbül (szivattyuzás által)*.
 Réfrangibilité, f. phys. *törhetőség*.
 Réfrangible, a. phys. *törhető*.
 Refrappement, m. mon. *ujra verés*.
 Refrapper, v. a. *ujra kopogtatni*; — des monnaies, *ujra verni*.
 Refrayer (-fré-ié), v. a. pot. *simítani*.
 Refrein, m. mar. *hullámtörés*.
 *Réfrénation (-cion), f. *megszelidítés; megfékezés*.
 Réfréner, v. a. mor. *megszelidíteni; *megfékezni*.
 Réfrigérant, e, réfrigératif. *ve, s. a. méd. hűsítő; chi., écon. hűtőedény, hűtőüst*.
 Réfrigération (-cion), f. chi. *lehűtés, hűtés; méd. hűsítés*.
 Refrangent, e (re-frein-jan-), a. phys. *törő, megtörő*.
 Refrire, v. a. ir. cuis. *ujra rántani*.
 Refriser, v. a. *ujra fodorítani*.
 Refrognement, renfrognement (-fro-nieu-man), m. *homlokráncolás, kedvetlenség*.
 se Refrogner, renfrogner (ran-fro-nié), v. r. *il se refrogna, homlokát ráncolta; homme —é, mogorva ember; visage —é, kedvetlen arc*.
 Refroid (-froa), m. tann. *hűsítő*.
 Refroidir (re-froa-dir), v. a. *meg-, lehűteni; hűsíteni; fig. higgadni; arg. megölni (vkit); 2. v. n. kihűlni; fig. csökkenni, langyulni*; 2. se —, v.

Regagner

r. *megkúvósodni; meghűlni*.
 Refroidissement (re-froa-diceman), m. *lehűtés; kihűlés; fig. fagyosság, egykedvűség; méd. meghűlés*.
 Refroidissoir (-çoare), m. écon. *hűtőeszköz*.
 Refroisser (-froa-cé), v. a. agr. *ugarba vetni*.
 Refrotter, v. a. *ismét dörzsölni; súrolni, kefélni; fig. elverni, megverni*.
 Refuge, m. *menhely*; maison de —, *szegények háza; it. javító-intézet*; 2. *menedék*; fig. *ürügy, kifogás*.
 Réfugié, m. *menekült*.
 se Réfugier, v. r. *menekülni; fig. elvonulni, félrevonulni*.
 Refui, m. ch. *búvhely*.
 Refuir, v. n. ch. *csapkodni*.
 Refuite, f. ch. *vadjárás; fig. halogatás; mentekezés*.
 Refus (refu), m. *tagadó válasz; megtagadás, elutasítás* la chose n'est pas à mon —, *a dolog nem tőlem függ*; fam. *cela n'est pas de —, ezt szívesen elfogadom*; ch. *cerf de —, három éves gím*.
 Refusable (-za), v. *megtagadható*.
 Refuser (-zé), v. a. *megtagadni; ne me refusez pas, ne utasítson el; II. el nem fogadni, elvetni, visszautasítani; III. se —, v. r. magától megtagadni, elvonni; ellenállni; ma fortune se — e à une si grande dépense, vagyonom nem enged meg ily nagy költsékezést*.
 Réfusion, f. pal. *faire la — des frais, a költségeket visszatéríteni*.
 Réfutable, a. *megcáfолható*.
 Réfutateur, m. *cáfолó*.
 Réfutation (-cion), f. *megcáfолás; cáfolat*.
 Réfutatoire, a. *cáfолó*.
 Réfuter, v. a. *megcáfолni; abs. meggyőződtetni*.
 *Regagnable, a. *visszanyerhető*.
 Regagner, v. a. *visszanyer-*

Regaillarder

- ni; fig. megszerezni; 2. — q., vkit részére hódítani; guer. visszafoglalni; — l'avantage, előnyt nyerni; 3. ismét elérni; visszaérkezni.
- Regaillarder (-ga-liar-dé), v. a. fölvidámítani; 2. se —, v. r. fölvidámulni; mar. erősebben jüni.
- Regain, m. agr. sarju; fig. fam. egészséges külső.
- Régál, m. lakoma, vendégség; fig. je me fais un — à vous voir, mindig örrendek, ha láthatom.
- Régálade, f. boire à la —, a poharat fenékiig üríteni; 2. fam. faire une bonne —, jó, élénk tüzet rakni; 3. megvendéglés.
- Régálage, m. v. régálement (arch.); 2. brod. hibás csipkék javítása.
- Régálant, e, a. fam. iron. mulatságos.
- Régale, m. org. emberhang; 2. úrjog, fölségi jog; 3. a. f. chi. eau —, választóvíz.
- Régálement, m. jur. kiegyenlítés; arch., jard. egyenítés.
- Régaler, v. a. jur. kiegyenlítani, egyenlően kiosztani; arch., jard. egyeníteni; II. —q., vkit, megvendéglenni; fig. gyönyörködtetni; 2. megajándékozni; pop. on le régala de vingt coups de bâton, ütleggel fogadták; III. se —, v. réc. egymást megvendéglenni.
- Régaleur, m. arch. egyenítő.
- Régalien, a. m. droit —. v. régale (2.); fief —, királyi hűbér.
- †Régaliste, m. jur. királyi hivatalos.
- Regard (-gar, még akkor is, ha magánhangzó követi); m. tekintet; avoir un —, vmit megcsudálni (nehézséges nőkről); astr. távolság; 2. au —, adt. hoz., . . . hez... képest.
- *Regardable, a. megtekinthető.
- Regardant, m. -néző; 2. —,

Regarder

- e, a. fam. túlságosan gazdálkodó; vous êtes trop —, ön nagyon szigoruan veszi a dolgot.
- Regarder, v. a. nézni, ránézni, megnézni, megtekinteni; — bouche béante, bámulni, rábámulni; il —e de près, rövidlátó; fig. la maison —e à l'orient, a ház keletfelé áll; sa fenêtre —e sur le jardin, ablaka a kertre nyílik; 2. tekintetbe venni, meggondolni; megfontolni; 3. illetni, tartozni; cela ne me —e pas, ez nem tartozik reám; pour ce qui —e cette affaire, ami ez ügyet illeti; II. v. n. — à qch., vigyázni vmire; y — de près, szigoruan venni; il ne faut pas y — après lui, ő benne bízhatni; III. se —, v. r. magát nézni; 2. magát tekinteni; IV. se —, v. réc. egymást nézni, bámulni; †V. m. tekintet.
- †Regardure, f. látvány.
- Regarnir, v. a. újra diszítani; 2. ce taillis est trop clair il faut le —, a cserje nagyon ritka, be kell ültetni; 3. ismét ellátni valamivel.
- Régates, f. pl. csónakverseny.
- se Regaudir, v. r. ismét örvideni, mulatni.
- Regayer (re-ghé-ié), v. a. fil. gerebenezni,
- Régayer (ré-ghé-ié), v. a. ismét mulattatni; 2. se —, v. r. ismét mulatni.
- Regayoir (re-ghé-ioare), m. fil. gereben.
- Regayure (re-ghé-iure), f. fil. kóc, csepü.
- *Regazonner (-zo-), v. a. bepázsitozni; 2. se —, v. r. ismét bepázsitosodni.
- Regel (-jèle), m. újabb fagy.
- Regeler, v. n. ismét fagyni.
- Régence, f. kormányzóság; 2. ecol. előadás ideje.
- Régénérateur, trice, s. a. újá alkotó.
- Régénération (-cion), f. újá

Registre

- alkotás; újjászületés; le sacrement de la —, a kereszttség.
- Régénérer, v. a. újá alkotni; chi. ismét helyreállítani; théo. újjáteremteni; 2. se —, v. r. újonszületni.
- Régent, e, s. a. kormányzó; ecol. nyilvános tanár.
- Régenter, v. n. nyilvános előadásokat tartani; 2. v. a. tanítani; fig. parancsolni.
- *Régenteur, m. parancsolgató.
- Regermer, v. a. bot. újra sarjazni.
- Régicide, m. királygyilkosság; it. királygyilkos.
- Régie, f. ügyvitel, kezelés; kormányvitel, igazgatás; 2. igazgatási helyiség; it. igazgatási tiszt.
- Regimbement (-jem), mau. m. kirugás; fig. csökönőség.
- Regimber, v. n. kirugni; fig. makacskodni.
- Régime, m. életrend, étmérsek; vivre de —, szigoru életrendet tartani; 2. kormányalkat, kormányrendszer; — féodal, hűbérrendszer; 3. gr. vonzat.
- Régiment (ré-ji-man), m. milit. ezred; fam. il a un — de valets, egész sereg szolgát tart.
- Reginglettes, f. pl. ch. apró madárhurkok.
- Région (ré-jion), f. táj, vidék; földv; fig. kör.
- e Régioné (é-ré-ji-o-né), adt. impr. egymás mellett.
- Régionnaire, s. a. diacre —, kerületi esperes.
- Régir, v. a. kormányozni; 2. igazgani, vezetni.
- Régisseur, m. kormányzó, igazgató; 2. színházi rendező.
- Registraire (re-jice-), m. irattárnok.
- Registrata (-re-jice-), m. pal. irattári kivonat.
- Régistration (re-jice-tracion), f. lajstromozási díj.
- Registre (re-jice-tre), regitre,

Registrar

Réglet

Regretter

m. lajstrom, jegyzék, sorozat; fig. il tient un bon —, mindent jól megjegyyez magának; p. il est sur mes —s, lesz még szülő lány kenyér; org. legettyű; it. változat; méc. szelentyű.
Registrar (ré-jis-tré), regítrér, v. a. beíratni, beírni, bejegyezni.
Régla, a. rendezhető.
Règle, f. vonalzó; charp. irányléc; 2. fig. szabály, rendszabály; it. il vit sans —, rendetlenül él; 3. rend, törvény, szokás: être en —, rendben lenni; p. il n'y a point des —s sans exception, a mennyi a szabás, annyi a kifogás; méd. —s, havitisztulás; 4. rendi szabály.
Régle, e, a. vonalzott; fig. rendes, szabályos; pontos, határozott, szabályszerű; ordinaire —, mindennapi élelem; méd. cette fille est —e, e leány tisztulását kezdi kapni.
Règlement, m. rendelet, szabály, szabályzat; 2. határozat.
Règlement, adv. rendesen, szabályosan, pontosan, szabályszerűen.
Règlementaire, a. szabályszerű.
Règlementer, v. n. túlságosan rendszabályozni.
Régler, v. a. vonalozni; 2. fig. berendezni; rendezni, megállapítani; — sa dépense sur son revenu, költségeit a bevételhez alkalmazni; p. sa vie est —é comme un papier de musique, nála minden úgy megy mintha zsinóron húznák; II. rendbe hozni, elintézni, elvégezni; 2. elhatározni; megállapítani, megszabni; pal. utasítani; carton. megnyirbálni; com. lezárni; mar. — les voiles, a vitorlákat irányozni; méc. szabályozni; III. se —, v. r. magát valaki után rendezni, igazítani;

it. vmi után szabni, tartani.
Réglet, m. impr. ritkító vonal; arch. szíjacs; men. sarokpánt.
Réglette, f. impr. szedővonal.
Régleur, m. vonalzó.
Réglesse, f. bot. édesgyökér; — sauvage, reglissier, édeslevelű bóká; — des montagnes, hérci lóhere.
Régloir (ré-gloare), m. hangjegyzonasz; cord. simítófa.
Réglore, f. vonalok; vonalzat; mus. hangjegyvonalok.
Régna, e (ré-nian), a. uralkodó; fig. gofit —, divatos ízlés.
Règne, m. uralkodás; h. n., phys. les trois —s de la nature, a természet három országa; it. le — organique, a szerves világ; 2. —, trirègne, pápai hármaskorona.
Régner, v. a. uralkodni; uralgani; országolni.
Régnicole (reg-ni-), m. ben született, országlakos.
Regonflement, m. áradás; 2. árvíz.
Regonfler, v. n. áradni; 2. v. a. ismét áradni.
Regorge, à —, adt. v. museau (2.).
Regorgement, m. kiáradás.
Regorger, v. n. kiáradni, kiömleni; fig. fam. faire — qch. à q., valakit vminek visszaadására kényszeríteni; it. — de richesses, dúsgazdagnak lenni.
Regouler, v. a. pop. ráförmedni, ráiralkodni; it. pop. torkig lakni; it. ne m'en parlez pas j'en suis —é, ne is emlegetse, torkig áagyok vele.
Rogourmer, v. a. ismét fölállazni.
Regouter, v. a. újra ízlelni; 2. j'ai goûté et —é, kétszer vacsoráltam.
Regracier, v. n. újra megköszölni.

†Regradiller, v. a. perr. fordítani.
Regrat (-gra), m. p. u. zsibáru; 2. sókufár-bódé.
Regrapper, v. n. böngészni.
Regrattage, m. arch. vakarás.
Regratter (-gra), v. a. ismét fölvakarni; arch. — une muraille, falat tisztogatni; grav. — une planche, rézlemez ticsiszolni; 2. v. n. sóval kufárkodni; fig. lecsipkedni, elcsipkedni; il —e sur tout, mindenből elcsip vmi.
Regratterie, f. kufárórú; it. kufárkodás.
Regrattier, -re, s. zsibárus, kufár; fig. c'est un franc —, zsugori; it. m. p. toldozó, gánylár, böngész író; les —s de la littérature, az irodalom rongyszedői.
Regréer, v. a. mar. a kötélzetet kijáritani.
Regreffer, v. a. bot. ismét oltani.
Regréler, regrélouer, v. a. — la cire, a viaszt még egyszer szalagozni; 2. agr. ismét elverni (jégről).
Regrès (-grè), m. jur. visszalépés (javadalomba).
Regression (-grè-cion), f. rhét. mondat megfordítása.
Regret (re-grè), m. sajnálós; j'ai — à ce tableau de ne l'avoir pas acheté, sajnálom, hogy e festményt meg nem vettem; 2. sajnálat, fájdalom; il l'a quitté avec beaucoup de —, sajnálattal távozott tőle; il est mort au grand — de tout le monde, az egész világ legnagyobb fájdalmára meghalt; 3. megbánás; 4. —s, pl. panaszok; 5. orf. hamu; 6. à —, adt. nem szívesen, nem öröme.
Regrettable, a. szánandó, szánakozáraméltó; —ment, adv. szánalomra méltóan.
Regretter, v. a. szánni, meg szánni; sajnálni, fájlalni; bánni; 2. se —, v.

Regrignes

réc. egymást szánni, sajnálni.
 Regrignes (-gri-ni-é), f. pl. cuis. töpörtő.
 Regrimper, v. a. visszamászni.
 Regros, m. tan. durva cser, cserhéj.
 Regrossir, v. a. grav. vonalokat szélesbítni.
 Régue, f. agr. v. sillon.
 Réguiller (-ghi-lié), v. a. zsineggel ölteni.
 Reguinder (-ghein-), v. a. arch. újra fölhuzni, csigázni; 2. se —, v. r. fauc. újra fölemelkedni.
 Régularisation (-za-cion), f. szabályozás, rendezés.
 Régulariser (-sé), v. a. fig. szabályozni, rendezni.
 Régularité, f. szabályosság, szabályszerűség, rendesség.
 Régulateur, m. méc. szabályozó, mérséklő; horl. óraszabályozó; it. billegő (zsebórákban); függély (álló órákban); fig. —, trice, s. rendező, igazgató; 2. —, trice, a. rendező, szabályozó.
 Régule, m. chi. anc. színfém; 2. v. roitelet.
 Régulation (-cion), f. rendelés, intézkedés, meghatározás.
 Régulier, ìre, a. rendes; szabályos; pontos; religieux —, szerzetes pap; clergé —, szerzetesség; habits —s, szerzetruha; observation —, rendi szabály; gr. verbe —, rendes ige; pal. szabályszerinti; 2. m. h. eccl. szerzetes; 3. —èment, adv. rendesen, szabályosan, pontosan.
 Régurgitation (-cion), f. ismét lenyelés; 2. büfögés.
 Réhabilitation (-cion), f. visszahelyezés; — de noblesse, nemesség visszaadása; — de mariage, újra esketés.
 Réhabilitatoire (-toare), a. jur. visszahelyeztethető.
 Réhabilité, f. jur. újra fizetéképessé lett kereskedő.

Réhabilitier

Réhabilitier, v. a. visszahe-
 lyezni; fig. vkinek becsü-
 letét visszaszerezni; 2. se
 —, v. r. régi jogaiba visz-
 szalépni; fig. a tiszteletet,
 becsülést visszaszerezni.
 *Réhabitable, a. újra lak-
 ható.
 *Réhabiter, v. a. újra lakni.
 *Réhabitable, a. újra szok-
 tatható.
 Réhabituier, v. a. újra szok-
 tatni; 2. se —, v. r. újra
 megszokni.
 Rehacher, v. a. újra vágni,
 vagdalni.
 Rehanter, v. a. ismét meglá-
 togatni; újra társalkodni.
 Rehasarder, v. a. újra koc-
 káztatni.
 Rehaussement, m. föleme-
 lés; magasbítás; fin. ér-
 tékszökkenés.
 Rehausser (re-hô-cé), v. a.
 fölemelni, magasbítani; fig.
 — le courage à q., vkinek
 bátorságát edzeni; le prix
 du blé est —é, a gabna
 ára emelkedett, szokkent;
 — les tailles, az adót
 emelni; peint. pillogtatni;
 fig. emelni, kiemelni; it.
 magasztatni.
 Reheurter, v. a. ismét meg-
 lökni, hozzáütödni.
 *Réhumilier, v. a. újra meg-
 alázni; lealacsonyítani;
 2. se —, v. r. magát meg-
 alázni. [műmeder.
 Reillère (ré-liè-re), f. hydr.
 Réimportation (ré-ain- -cion)
 f. écon. pol. újra behozatal
 (áru).
 Réimporter (ré-ain-), v. a.
 újra behozni (árut).
 Réimposable (ré-ain-), a. is-
 mét megadózható.
 Réimposer (ré-ain-), v. a. újra
 megadózni; impr. újra el-
 rakni, tördelni.
 Réimposition (ré-ain- -cion)
 f. új adókiivetés; impr. uj-
 ra elrakás; tördelés.
 Réimpression (ré-ain-pré-
 cion), f. impr. új lenyomat.
 Réimprimable (ré-ain-), a.
 újra nyomatható, kiad-
 ható.

Réinvoquer

Réimprimer (ré-ain-), v. a.
 újra nyomtatni.
 Rein, m. an. vese; 2. pl.
 ágyék, vékony; fam. pop.
 donner un tour de —s à
 q., vkin gonosz csínyet ejte-
 ni; it. il n'a pas les —s
 assez forts, esze nem ter-
 jed annyira.
 Réincorporer, v. a. ismét be-
 kebelezni, hozzácsatolni.
 Reine, f. királynő; király-
 né; p. faire la — d'Égypte,
 büszkélkedni; h. n. páva-
 pillangó; — des serpents,
 jóslár, bálványkigyó; écon.
 — abeille, anyaméh.
 Reinette, pomme de —, f.
 jard. bór Alma.
 Réinfecter, v. a. újra meg-
 fertezni, ragályosítani.
 Réinsérer, v. a. újra beje-
 gyezni. [letni.
 Réinspirer, v. a. újra ih-
 Réinstallation (-cion), f. uj-
 ra beigtatás. [tatni.
 Réinstaller, v. a. újra beig-
 Réinstitution (-cion), f. újra
 intézkedés. [tanítani.
 Réinstruire, v. a. p. u. újra
 Reinté, e, a. ch. vállas.
 *Réintegrable, a. visszahe-
 lyezhető.
 Réintegrante, f. jur. vissza-
 helyezés (birtokba).
 Réintégration (-cion), f. viz-
 szahelyeztetés (birtokba).
 Réintegrer, v. a. jur. vissza-
 helyezni (birtokba v. hi-
 vatalba).
 Réinterrogation (-cion), f.
 újra vallatás, kikérdezés.
 Réinterroger, v. a. újra kér-
 dezni, vallatni.
 *Réintroduire, v. a. ir. ismét
 bevezetni; bemutatni.
 *Réintroduisible, a. újra be-
 vezethető; bemutatható.
 *Réinvestir, v. a. fon. újra
 körülvenni, megrohanni;
 2. újra bombázni.
 Réinviter, v. a. újra meg-
 hívni. [meghívás.
 Réinvitation, (-cion), f. újra
 Réinvocation (-cion), f. má-
 sodszori fölszólítás.
 Réinvoquer, v. a. ismét föl-
 szólítani.

Réitérable

Rejouer

Relayer

Réitérable, a. ismételtető.
 Réitératif, ve, a. ismétlő.
 Réitération (-cion), f. ismétlés.
 Réitérativement, adv. ismételten, még egyszer.
 Réitérer, v. a. ismétetni.
 Réitre, m. német lovas; fig. fam. un vieux —, vén róka.
 Rejaillir, v. a. kiömleni; fecscsenni; 2. visszaugrani, pattanni; fig. háramlani.
 Rejaillissement, m. fecscsenés; 2. visszaverődés.
 Rejanner, v. n. inus. gúnyosan majmolni.
 Rejaunir, v. a. ismét sárgára festeni, sárgítani; 2. se —, v. r. ismét sárgulni.
 Rejection (-cion), f. p. u. visszavetés.
 Rejet (re-jè), m. jard. hajtás, sarjadék; fin. pótlék; it. pótlás; pal. elvetés. visszautasítás; écon. raj.
 Rejetable, a. visszavethető; visszavetendő.
 Rejeteau, rejingot, m. arch. ablak-csatornácska.
 Rejeter, v. a. még egyszer dobni, visszadobni; 2. visszavetni, visszautasítani; 3. kihányani, kivetni; fig. kihúzni; fin. adót kivetni; 4. kidobni, elűzni; fig. háritani, mást okozni; jard. újra kihajtani, sarjazni; II. se —, v. r. fig. a tárgytól eltérni.
 Rejeton, m. jard. csemete; fig. pcét. ivadék, csemete.
 Rejetoner, v. a. écon. kacsolni; 2. v. a. agr. sarjazni, hajtani.
 Rejoindre (-joain-), v. a. ismét összeilleszteni; összenöveszteni; 2. utolérni; milit. csatlakozni; 3. se —, v. r. ismét egyesülni, találkozni; fig. egymást utolérni.
 Rejointoyement (-joain-toaman), m. arch. a repedések kijavítása.
 Rejointoyer (-joain-toa-ié),

v. a. arch. repedéseket kijavítani.
 Rejouer, v. a. ismét játszani.
 Réjouir, e, s. un gros —, víg cimbora.
 Réjouir, v. a. örvendeztetni; 2. mulattatni; 3. se —, v. r. mulatni, örvendeni.
 Réjouissance, f. mulatság, öröm; bouch. nyomaték, nyomtaték.
 Réjouissant, e, a. mulattató, víg, gyönyörködtető.
 Rejouvenir, v. rajeunir.
 *Rejurer (-jé), v. a. újra itélteni.
 Rejustifier, v. a. újra igazolni.
 Relabourer, v. a. agr. újra munkálni.
 Relâchant, s. a. méd. ernyesztő, lankasztó.
 Relâche, m. szünetelés; pihenés, nyugvás; souffrir sans —, szünet nélkül szenvedni; th. szünet; 2. f. mar. veszteglés; it. nyughely.
 Relâché, e, a. ernyed; homme fort —, igen hanyag ember.
 Relâchement, m. ernyedés; tágulás; enyhülés; fig. renyhesség; lankadás, csökkenés.
 Relâcher, v. a. tágulni; ereszkedni; — un prisonnier, foglyot szabadon bocsátani; — de ses droits, jogaiból engedni; 2. mar. v. n. vesztegelni; kikötni; 3. se —, v. r. ernyedni, lankadni; tágulni; se — l'esprit, szórakoztatni.
 Relais (re-lê), m. váltott lovak; előfogat; fig. en —, egymás után; fam. être de —, alkalmazás nélkül lenni; 2. pihenés; lóváltás; 3. ch. pihent falka; jur. v. alluvion.
 Relaisser (-lè-cé), v. a. ch. meghajtani.
 Relan, m. ch. inus. újra fölajtás, fölkergetés.
 Relancer, v. a. ch. újra fölajtani, fölkergetni, fölverni; fig. háborgatni; 2.

—q., leszidni, rendreutasítani.
 *Relanguir (-ghir), v. n. újra epedni.
 †Relanqu岸, v. délaisser.
 Relaps, e, (re-lap-se), s. a. théo. elpártolt; 2. autr. visszaesett bűnös.
 Relargage, m. sav. vegyítés (olaj és lúg).
 Relargir, v. a. ismét tágitani.
 Relargissement, m. újra tágitás.
 Relater, v. a. pal. előadni, jelenteni, megemlíteni; 2. v. relatter.
 Relateur, m. pal. p. u. előadó, jelentő; v. rapporteur; 2. p. u. utazásíró; 3. p. u. kivonatgyűjtő.
 Relatif, ve, a. viszonylagos; illetőleges; viszonyos; gr. pronom —, visszamutató névmás; 2. m. viszonylagosság.
 Relation (-cion), f. vonatkozás, vonatkozat; 2. viszony, összeköttetés; 3. jelentés; elbeszélés; arch., peint. arány; arith. géom. v. raison.
 Relationnaire (-cio-), m. v. relateur (2.).
 Relativement, adv. viszonylag, viszonyosan, illetőleg.
 *Relativité, f. viszonyosság, viszonylagosság.
 Relatter, v. a. újra lécezni.
 Relaver, v. a. újra mosni.
 Relaxation (re-lak-ça-cion), f. méd. ernyedtség, petyhüdtség; dr. can. — des peines, büntetés enyhítése, végképeni elengedése; pal. — d'un prisonnier, fogoly szabadon bocsátása.
 Relaxé, e (-lak-cé), a. chir. muscle —, tágult izom.
 Relaxer (-lak-cé), v. a. pal. ismét szabadon bocsátani.
 Relayer (re-lé-ié), v. n. lovat váltani; 2. v. a. föl-váltani; 3. se —, v. r. egymást fölváltani.
 Relayeur (re-lé-ieur), m. adm. előfogatokat tartó.

Relécher

Relécher, v. a. *ismét nyalni, megnyalni.*
 Relecture, f. inus. *isméti át-olvasás.*
 Relégation (-cion), f. jur. *torautasítás, el-, kiigazítás.*
 Reléguer (re-lé-ghé), v. a. *elutasítani; fig. ces usages sont —és au village, e szokások csupán faluba ille- nek; 2. se —, v. r. vissza- vonulni.*
 Relent (re-lan), m. cuis. *do- hos szag v. íz.*
 se Rêler, v. r. chand. *csa- varalakban repedni.*
 Relevage, m. pap. *tisztítás.*
 Relevailles, f. pl. cath. *gyer- mekágynak beavatása.*
 Relevé, m. did. p. u. *ismét fölállítas; ch. guetter le —, lesni midőn rőt vad búv- helyét hagyja el; com. — de compte, számlakivonat; maréch. patkó levétele és újra fölszegezése; cuis. közben hozott étek; II. —, e, a. sculp. ouvrage —, dombormű; 2. előkelő, ma- gasztos, magas állású; sen- timents —s, nemes érzel- mek; 3. cuis. jól fűszere- zett; 4. —e, f. prat. dél- után; à deux heures de —, két órakor délután; it. gyermekágyból fölkelő nő.*
 Relèvement, m. *ujra fölál- litás.*
 Relève-moustache, m. ém. *lapos fogó; —quartier, m. cord. cipőhúzó.*
 Relever, v. a. *ismét fölvenni, fölállítani; jeu. — les mains, az ütéseket maga elé rakni; mar. — l'ancre, a horgonyt ismét föl húzni; cath. — une femme, gyer- mekágynak nő fölavatni; 2. ismét helyreállítani; fig. — une famille, csalá- dot fölsegíteni; — le cou- rage, a bátorságot fölélesz- teni; 3. fölemelni, maga- sabbra emelni; fig. — la tête, új bátorságot venni; — une broderie, himzést élénkíteni; — sa condition,*

Releveur

helyzetét javítani; 4. bi- rálni, megróni; —q., vki- nek odafelelni, odavágni; 5. ch. — un défaut, abs. —, az elvesztett nyomot is- mét megtalálni; jur. — un appel, föllebbezést szorgal- mazni; —q. d'un engage- ment, valakit adott szava- lul fölmenteni; milit. föl- váltani; II. v. n. — de maladie, folyógyulni; fig. — de q., vkitől függni; ch. legelni; III. se —, v. r. ismét fölegyenenedni; föl- kelni; 2. az ágyból ki- szállni; fig. megjavulni; mar. a parttól távozni.
 Releveur, s. a. an. —s, mus- cles —s, *emel-izom.*
 Reliage, m. ton. *abroncso- zás.*
 Relicher, v. a. pop. *nyalo- gatni; 2. pop. enni.*
 Relief (re-lièf), m. sculp. *dombormű; fig. tekintély, tisztelet, dicsőség; fort. magaslat; cuis. — de table, asztalmaradék; féo. hűbérilleték.*
 Relier (re-lié), v. a. *ismét összekötni; rel. — un livre, könyvet bekötni; ton. ab- roncsolni.*
 Relieur, se, s. *könyvkötő.*
 Religieuse, f. h. n. *házi fecs- ke; —ment, adv. istene- sen, áhitatosan, valláso- san; 2. lelkiismeretesen; szentül.*
 Religieux, se, a. *istenes, val- lásos; 2. istenfélő, kegyes, áhitatos; 3. lelkiismeretes, szent; 4. vie — se, maison — se, zárdai élet, zárdá; 5. s. szerzetes, apáca.*
 Religion (re-li-jion), f. *val- lás; pop. — de St. Jo- seph, házasság; 2. hit; 3. se faire une —, köteles- ségévé tenni; 4. szerzet.*
 Religionnaire (re-li-jio-nère), s. h. de F. *református.*
 *Religionner (re-li-jio-né), v. a. *vallásossá tenni.*
 *Religiosité (re-li-jio-zi-té), f. *vallásosság, vallásos ér- zet.*

Reluire

Relimage, m. *isméti resze- lés.*
 Relimer, v. a. *ujra reszelni; fig. — un ouvrage, simo- gatni, utolsó igazítást tenni.*
 Reliquaire (re-li-kère), m. *ereklyetok.*
 Reliquat (-ka), m. fin. *hátra- lék; com. v. solde; 2. ma- radék.*
 Reliquataire (re-li-ka-tère), s. a. *hátrálékos.*
 Relique (-lik), f. cath. *erek- lye; fam. on n'a pas grande foi à ses —s, nem bíznak benne; 2. sty. s. maradék, maradvány.*
 Reliquer (-ké), v. a. v. re- tarder.
 Relire, v. a. ir. *ismét, újra elolvasni, átolvasni; il a lu et relu les anciens, több ízben olvasta a régi író- kat.*
 Reliure, f. rel. *kötés; 2. könyvkötőmunka.*
 Relocation (-cion), f. jur. *ujra bérbeadás; 2. isméti kibérlés.*
 Relods, m. pl. lods et —, prat. *eladási és viszont el- adási díj.*
 Reloger (-jé), v. n. *ismét lak- ni; il va — dans la mai- son qu'il occupait autre- fois, ismét ama házba meg- lakni, melyben régebben la- kott; 2. v. a. —q., vkit is- mét beszállásolni.*
 Relouage, m. pêch. *hering- ivás.*
 Relouer, v. a. *ujra bérbead- ni; it. bérbe venni; 2. v. sous-louer; 3. ismét, újra dicsérni.*
 Rélucter, v. n. p. u. *magát erősen védeni.*
 Reluire, v. n. ir. *ragyogni, fényleni, csillámlani; p. tout ce qui reluit n'est pas or, nem mind arany a mi fénylik; 2. fig. kitün- ni; ces persécutions n'ont servi qu'à faire — d'avan- tage son innocence, ez ül- döztetések még inkább ki- tüntették ártatlanságát.*

Reluisant

- Reluisant, e, a. fénylő, ragyogó, csillámló; armes —es, fényes fegyverek; elle a le visage tout — de rouge, arca csakúgy ragyog a pirosítótól.
- Reluquer (-kè), v. a. fam. megbámulni; pillogni, ráhunyorítani; fig. fam. il —e cette maison, szemet vetett e házra (vágyik utánna).
- Reluqueur, euse (-keur), s. p. u. pillogó, ráhunyorgató.
- Relustrer, v. a. újra fényesíteni; chapeau —é, újra fényített kalap.
- Remâcher, v. a. újra rágni; it. kérődzni; les ruminants remâchent leur aliments, a kérődzők újra megrágják eledeliüket; fig. fam. — long temps une pensée, gondolatot meghánytorgatni.
- Remaçonner, v. a. újra falazni; ce mur a été mal —é, e falat rosszul javították. [cham. húsolás.
- Remaillage (-ma-lia), m.
- Remailler (-ma-lié), v. a. cham. húsolni.
- Rémailler (-ma-lié), v. a. újra zománcolni.
- Remaisonner, v. a. házat újra fölépíteni.
- Rémanation (-cion), f. phys. visszaverődés.
- Remander, v. a. újra jeleníteni; 2. újra parancsolni.
- Remandure, f. sal. sós; seize cuites font une —, tizenhat főzet képez egy művet.
- Remanences (-nan-), f. pl. remanents (-nan-), m. pl. e. f. hulladékfa, galyfa.
- Remanger, v. a. újra enni; il a à peine diné il va déjà —, alig ebédelt, már ismét enni akar.
- Remaniement, —iment, m. átdolgozás kézzel; — d'un toit, újra födés; — d'un pavé, újra kövezés; impr. — d'une page, újra törés; fig. átdolgozás, javítás.

Remanier

- Remanier, v. a. ismét megfogni, megtapintani; átdolgozni; il a bien —é ces étoffes avant de faire un choix, sokat tapogatta e kelméket míg választott; — un pavé, kövezetet átrakni; boul. újra dagasztani; couv. — à bout, újra lécezni; impr. újra tördelni; fig. átdolgozni, javítani.
- Remarchander, v. a. újra alkudni; újra alkudozni.
- Remarcher, v. a. ismét menni; 2. v. n. ismét el-, kiindulni.
- Remarier, v. a. újra esketni; újra megházasítani; 2. se —, v. r. újra házasodni.
- Remarquabilité (-ka-), f. nevezetesség.
- Remarquable (-ka-), a. nevezetes, megjegyzésre méltó; perte —, rendkívüli kár; elle est — par sa laideur, rútága által tűnik ki; —ment, adv. nevezetesen.
- Remarque, f. megjegyzés, jegyzet; észrevétel; fam. ma — subsiste, észrevételemet nem cáfolták meg.
- Remarquer (-ké), v. a. még egyszer, újra megjelölni; 2. észrevenni, vigyázni, figyelni; megjegyezni; 3. megkülönböztetni, kiintetni; il se fait — dans cette campagne, e hadjáratban kiintette magát; ch. —e! vigyázz!
- Remarqueur (-keur), m. ch. visla; 2. m. p. rovogató, rovó.
- Remasquer (-ké), v. a. ismét alakozni, alakosítani; fölálorcázni; 2. se —, v. r. újra álcát fölvenni, magát beálcázni.
- Remasticage, m. ismétli összeragasztás.
- Remastiquer (-ké), v. a. újra összeragasztani.
- Remâter, v. a. ismét fölár-bocozni.
- Remballage (-ran-), m. újra málházás, csomagolás.

Rembourrer

- Remballer (ran-), v. a. újra málházni, csomagolni; abs. les marchands ont déjà —é, a kereskedők már berakodtak.
- Rembarquement (ran-), m. ismétli hajóra szállás, szállítás.
- Rembarquer (ran-bar-ké), v. a. ismét hajóra szállítani, rakni; 2. se —, v. r. ismét hajóra szállni; fig. se —, újra kockáztatni; bele fogni, beleelegyedni.
- Rembarrer, v. a. ord. fig. visszaverni, visszataszítani; it. —q., fam. vkit elutasítani; on l'a —é bien, derekasan rendreutasították.
- Remblai (ran-blé), m. arch. töltés, föltöltés; on a fait un — dans cette cour, ez udvart föltöltötték.
- Remblaver (ran-), v. a. agr. másodszor bevetni.
- Remblavure (ran-), m. agr. másodszor bevetett föld; 2. másodszori bevetés.
- Remblayage (ran-blé-ia-) m. jard. betöltés.
- Remblayer (ran-blé-ié), v. a. törmelékkel betölteni.
- Remboitement (ren-bo-), m. chir. visszaigazítás, helyreterés.
- Remboiter (ran-bo-té), v. a. chir. visszaigazítani, helyretenni; méc. — destuyaux, csöveket összeigazítani; 2. se —, v. r. helyreigazodni.
- Rembouser (ran-bou-jé), v. a. ismét megtölteni, tele-tölteni.
- Rembourrage (ran-bou-), m. tap. kipárnázás; 2. töm-ször; drap. festett posztó kallása.
- Rembourrement (ran-bou-), m. tap. kitömés.
- Rembourrer (ran-bou-), v. a. kitönni; kipárnázni; corps —é, kitömött fűződerék; fig. fam. —q., vkire rári-vaalkodni; it. pop. il a bien —é son pourpoint, ugyancsak megtömte bendőjét; 2. drap. festett

Rembourroir

posztót kallani; 3. se —, v. r. pop. *derekasan enni*.
 Rembourroir (ran-bou-roar), m. sell. *tömőfa*.
 Rembourrure (ran-bou-), f. sell. v. *rembourrage* (2.).
 Remboursable (ran-), a. *viszszafizethető, megtéríthető*; it. *visszatérítendő*.
 Remboursement (ran-), m. *viszszafizetés, visszatérítés*; it. *kárpótlás*.
 Rembourser (ran-), v. a. *viszszafizetni, visszatéríteni*; it. *kárpótolni, helyrehozni*; fig. — un soufflet. *posztot zsebre rakni*; 2. se v. r. *magát kifizettetni*.
 Rembraser (ran-bra-zé), v. a. *újra meggyújtani*; *lángokra lobbantani*.
 Rembrasser (ran-bra-cé), v. a. *ismét megölelni*; *megcsókolni*; 2. se —, v. r. *ismét ölelkezni*; 3. se —, v. r. *egymást megölelni*.
 Rembrocher (ran-), v. a. *újra fölnyársalni, nyársra húzni*.
 Rembrunir (ran-bru-), v. a. *peint. sötétebbre festeni*; fig. — un récit, *elbeszélésnek komor színt adni*; fam. air —, *komor arc*; 2. se —, v. r. *le ciel se rembrunit, az ég borul*; fig. *elkomorodni*.
 Rembrunissement (ran-bru-ni-ce-man), m. — des couleurs, *színek sötétsége*; fig. *komorság*.
 Rembuchement (ran-), m. ch. *viszsatérés a tanyára*.
 Rembucher (ran-), ch. v. *embucher*; 2. se —, v. r. ch. v. *s'embucher*.
 Remède, m. *szer, orvosság, gyógyszer*; iron. *c'est un — à tous maux, ez a gyógyszer mit se ér*; — de bonne femme, *házi szer*; être dans les —s, *gyógyszerrel élni*; p. aux grands maux les grands —s, *kemény fát kemény ékkel hasítják*; chir., méd. *prendre un —, allövetet venni*; 2. *eszköz*; ce mal n'est pas sans —, *e bajon*

Remédiable

lehet segíteni; p. il y a — à tout, hors à la mort, *halál ellen nincs fül a kertben*; jur. — de droit, *pár-orvoslat*. [eszközölhető].
 Remédiable, a. *segíthető*.
 Remédier (-dié), v. n. *segíteni*; *gátolni, gátot vetni*; fig. *eloszlatni*; mar. — à des voies d'eau, *hasadékokat betömni*.
 Reméditer, v. a. et. n. *még egyszer, újra meggondolni*.
 Remeil, m. ch. *forrásvíz*.
 Remeler, v. a. *újra összekeverni, vegyíteni*; 2. se —, v. r. *újra összebonyolódni*; fig. *ce brave s'est remélé plusieurs fois parmi les ennemis, e vitéz több ízben rohant az ellen közé*.
 †Remembrance, v. *souvenir*.
 †se Remembrer, v. *se souvenir*.
 Remémoratif, ve, a. p. u. *emlékeztető*; signe —, *emlékjel*.
 Remémoration (-cion), f. *újra emlékezés, emlékehozás*.
 †Remémorer, v. a. *újra emlékeztetni*; *emlékebe hozni*; 2. se —, v. r. *újra emlékezni*.
 Reménée (-me-né), f. arch. *ablak-, ajtó-ív*.
 Remener (-me-né), v. a. *ismét visszavezetni*.
 Remerciement, —ciment, m. *köszönet*; *agréez-en mes très-humbles —s, fogadja legalázatosabb köszönetnyilvánításomat*.
 Remercier, v. a. *megköszönni, köszönetet mondani*; fam. *il peut bien — Dieu que...; hálát adhat Istennek, hogy...*; 2. *viszszautasítani*; 3. *elbocsátani*.
 Réméré, m. jur. *visszavétel, visszavásárlás*; faculté de —, *visszavásárlási jog*.
 Rémérer, v. a. jur. *visszavásárolni*. [rés.
 Remesurage, m. *utánmérés*.
 Remesurer, v. a. *utánmérni, újra mérni*.

Remis

Remettage, m. soier. két *mellékfonál előkészítése*.
 Remetteur, m. com. *rendelő, intézvényes*.
 Remettre, v. a. ir. *visszatenni, visszaállítani*; — une armée sur pied, *hadsereget ismét fölállítani*; — à la taille, *ismét megadózni*; — q. dans le bon chemin, *vkít helyes útra igazítani*; — en ordre, *rendbehozni*; 2. *ismét helyreállítani*; quelques jours de repos l'ont remis, *nehány napi nyugalom helyrehozta*; 3. *megnyugtatni, megvigasztalni*; 4. *ismét átadni, kézbesíteni*; on lui a remis sa montre, *visszaadták óráját*; 5. *elhalasztani*; il remet de jour en jour, *egyik napról a másikra halasztja*; cet homme me remet sans cesse, *ez ember folyvást vigasztal*; 6. *elengedni*; *megbocsátani*; 7. *átengedni, átruházni, rábízni*; — une charge, *hivatalt letenni*; chand. — la chandelle, *harmadszor mártani*; chir. — une membre, *menült tagot helyreigazítani*; II. se —, v. r. se — à table, *ismét asztalhoz ülni*; se — au lit, *ismét lefekünni*; se — en qch., *vmire emlékezni*; se — d'une maladie, *betegségből fölüdülni*; fig. se — d'une perte, *vesztésgét kiheverni*; remettez-vous, *térjen magához*.
 Remeubler, v. a. *újra butorozni*.
 Rémiges, f. pl. et a. f. pl. h. n. —, *pennes —, evezőtollak*.
 Rémiscence (re-mi-ni-çance), f. *emlékezővénny, utánhangzat*.
 Rémiscere (-céré), m. lit. *a böjt második vasárnapja*.
 Remirer, v. a. *figyelemmel szemlélni*.
 Remis, e, a. man. *újra időmített*.

Remise

Remise, f. átadás, kézbesítés, kiadás, visszaadás; 2. com. küldény; 3. halasztás, haladék; sans —, sans aucune —, haladék-talanul; 4. leengedés; jur. elengedés; fin. beszédési díj; 5. kocsiszín; carosse de —, bérkocsi; it. bérkocsis; fam. il est sous la —, nincs állása, foglalkozása; it. nyugalomba tette magát; ch. nyughely; it. búv hely.

Remiser, v. a. une voiture, kocsi a szín alá állítani.

Rémisse, a. mus. son —, gyöngye, tompa hang.

Rémissible (ré-mi-ci-ble), a. megbocsátható, elengedhető; ce crime-là n'est pas —, e bűn nem érdemel kegyelmet.

Rémision (ré-mi-cion), f. elengedés, megbocsátás; 2. megkegyelmezés; kegyelem; lettre de —, abs. —, kegyelem-levél; n'attendez aucune — de lui, ne várjon kegyelmet tőle; un homme sans —, kegyetlen ember; méd. alábbhagyás, szünetelés; 3. sans —, adt. szünet nélkül.

Rémissionnaire (ré-mi-cionère), m. jur. megkegyelmezett.

Rémissoriale (rè-mi-cô-), a. f. lettre —, jur. bíró elé utasító rendelet.

Remittent (-tan), e, a. méd. alábbhagyó, szűnő, gyöngülő.

Remiz, penduline, f. orn. függő cinke.

Remmaillage, llement (-ran), m. tric. szemek főlshédése.

Remmailler (ran-), tric. főlshédni (szemeket).

Remmailloter (ran-), v. a. ismét bepólyázni.

Remmancher (ran-), v. a. újra megnyevezni.

Remmener (ra-me-), v. a. ismét visszavinni, -vezetni.

Remobiliser, v. a. milit. ismét mozgósítani. [tázni.]

Remodeler, v. a. újra min-

Rémolade

Rémolade, rémoulade, f. cuis. fűszeres lé; fűszeres mártás; 2. vét. patake-nőcs. [remoulat.]

Rémolar, —d, rémoler, v.

Rémole, f. mar. örvény.

Rémollient, e, remolliatif, remollitif, ve, v. émollient.

Remondage, m. soier. mellékfonalak el. levágása.

Remonder, v. a. soier. mellékfonalakat el. levágni (a szövőszéken); 2. t. t. újra megtisztítani.

Remontable, a. főlshérelhető; 2. cord. fejelhető.

Remontage, m. arm. ismét összeállítás; carr. bois de —, bognárfa; cord. fejelés; talpalás; horl. ismét főlshédés; boul. darakorpa.

Remontant, m. ceint. kard-szój hasított része; 2. —, e, a. riv. víz ellenébe.

Remonte, f. milit. chevaux de —, pótlovak; 2. pótlovak bevásárlása; 3. ismételt hágtás.

Remonter, v. n. ismét főlshédni, főlshédni; — sur son cheval, ismét lóra ülni; — sur mer, ismét ten-gerre kelni; — sur le trône, ismét trónra lépni; 2. emelkedni; fig. iron. il —e au déluge, nagy fene-ket kerít; la rente —e, a járadék szökken; fig. ses actions remontent, hely-zete javul; mar. — au vent, szél mellett cirkál-ni; cost. cet habit —, ez a kabát szorít; II. v. a. — la rivière, víz ellen hajóz-ni; 2. főlshérelni; il a —é sa maison, főlshérelte háztar-tását; — un fusil, puskát agyazni; — une montre, órát főlshédni; fig. — la tête à q., vkit észre térít-ni; cord. fejelni; mec. összeállítani; milit. pótlo-vakkal ellátni; III. se —, v. r. magát a szükségese-kek ellátni; fig. peu à peu il se remonta, lassankint magához tért.

Remoucher

Remontrance, f. elébeter-jesztés, figyelmeztetés; 2. — paternelle, atyai intés; jur. kifogás.

Remontrer, v. a. előterjesztést tenni, figyelmeztetni; 2. inteni, meginteni; 3. p. c'est Gros-Jean qui veut — à son curé, csirke akar okosabb lenni a tyúknál; ch. nyomot mutatni; 4. se —, v. r. ismét mutatkozni.

Remonture, f. coutur. váll-darab nőruhán.

Rémora, rémore, m. icht. ragadó gálya-gáncs; grand —, bicskahal; fig. fam. késedelem, akadály.

Remordre, v. a. újra harap-ni; il l'a mordu et re-mordu, egymás után több-iben megharapta; 2. les méchants n'ont point de repos, leur conscience les remord à tout moment, a gonoszoknak nincs nyu-galmuk, lelkiismeretük folyvást zaklatja; 3. v. n. ismét pedzeni; ismét mar-ni; fig. ismét támadni; fam. il ne veut plus y —, nem akar többé hozzá fogni.

Remords (re-mor), m. lelki-furdalás.

Remorquage, m. remorque, f. mar. vontatás; câble de —, vontató kötél; fig. se mettre au —, jobban: à la remorque, minden be-folyásnak engedni.

Remorquer (-ké), v. a. mar. vontatni; ancre à —, von-tató horgony.

Remorqueur, m. vontató ha-jó; 2. a. m. appareil —, vontató készülék.

Remors, v. mors (du diable).

Rémotion (-cion), f. méd. a kór-ok eltávolítása.

à Remotis (-thice), adt. fam. mettre qch. à —, vmit fél-re tenni.

Remoucher, v. a. ismét kop-pantani; pop. lehordani; 2. arg. szeme közé nézni; 3. se —, v. r. orrát ismét kifújni.

Remoudre

- Remoudre, v. a. ir. ismét ör-
leni.
Rémoudre, v. a. ir. újra kö-
szörülni.
Remouiller, v. a. ismét beáz-
tatni, megnedvesíteni; boul.
— le levain, újra kovászt
tenni; 2. v. a. mar. újra
horgonyt vetni.
Remouillure, f. boul. új ko-
vásztétel.
Remoulade, v. remolade.
Remoulage, m. boul. derce-
korpa.
Remoulat (-la), m. mar. eve-
zőmester.
Rémouleur, m. contel. kö-
szörűs; 2. ord. v. gagne-
petit.
Remourir, v. n. kettős ha-
lált szenvedni.
Remous (-mou), m. mar.
hajónyom; 2. örvény.
Rempaillage, m. székfonás.
Rempailler, v. a. szalmával
ismét fonni, körül csavar-
ni, kitönni; 2. — des chai-
ses, szék fonatait kija-
vítani.
Rempailleur, se, s. szék-
fonó.
Rempaquement (-pak-man),
m. pêch. heringek ismét
berakása.
Rempaquer (-ké), v. a. pêch.
heringeket berakolni.
Rempaqueter (-pak-té), v. a.
árukat ismét berakolni.
Remparement, v. rempart.
se Remparer, v. a. guer. ma-
gát elsáncolni; 2. vissza-
foglalni.
Rempart (ran-par), m. sánc,
földsánc, földbástya; pop.
coureuse de —, útcakurva;
fig. cette place est le — de
toute la province, e vár az
egész tartomány védbás-
tyája; je lui fit — de mon
corps, testemmel védtem őt.
Rempiéter, v. a. tric. — de
bas, harisnyát megfejelni.
*Remplaçable, a. helyettesít-
hető.
Remplaçant, m. milit. he-
lyettes; fournir un —, he-
lyettest állítani.
Remplacement, m. helyette-

Remplacer

- sítés; fin. ismét elhelye-
zés.
Remplacer (ran-), v. a. he-
lyettesíteni; pótolni, kipó-
tolni; fin. ismét elhelyez-
ni; 2. se —, v. r. com. ma-
gát áruval ellátni; 3. se
—, v. réc. egymást helyet-
tesíteni; it. fölváltani.
Remplage (ran-), m. écon.,
tonn. megtölteni; vin de
—, töltelék bor; charp.
pièces de —, házag-geren-
dák; maç. — de muraille,
házagtöltő kövek.
Rempli (ran-), m. coutur.,
tap. szegély, behajtás; 2.
—, e, a. tele, teli; ce bois
est — de gibier, az erdő
tele van vaddal.
Remplier (ran-pli-é), v. a.
coutur. behajtani.
Remplir (ran-), v. a. ismét
megtölteni, teletölteni; 2.
utánna töltögetni; 3. ord.
megtölteni, teletölteni;
cette nourriture remplit
beaucoup, ez étel nagyon
tápláló; kiegészíteni; ki-
tölteni; — une place, hi-
vatalat betölteni; — son
devoir, kötelességét telje-
síteni; — l'attente, a vára-
kozásnak megfelelni; —
son temps, idejét fölhasz-
nálani; 4. ellepni; la fu-
mée remplit cette chambre
a füst ellepi e szobát; être
—i de soi-même, nagyra
tartani magát; coutur.
kivarrni; II. se —, v. r.
megtölteni; abs. pop. se —,
sokat enni, inni; fig. se
— d'espérances vaines,
hiú reményeket táplálni.
Remplissage (ran-pli-ça-je),
m. écon. maç. v. rem-
plage; coutur. csipkék ja-
vítása; litt. il y a beau-
coup de — dans cet ou-
vrage, e műben sok a hé-
zagtöltő.
Remplisseuse (ran-), f. cou-
tur. csipkefoltozó.
Remploi (ran-ploa), m. jur.
faire le — d'une somme,
összeget újra kamatoztatni,
kamatra elhelyezni.

Remue-ménage

- Remployer (ran-ploa-ié), v. a.
ismét alkalmazni; ismét
fölhasználni.
Remplumer (ran-), v. a. újra
föltollazni; 2. se —, v. r.
ismét tollasodni; fig. fam.
il commence à ce —, hely-
zete javulni kezd; it. meg-
erősödni.
Rempocher, v. a. ismét zseb-
rerakni.
Rempoisonnement (ran-poa-
zo-ne-man), m. ismét meg-
mérgezés.
Rempoisonner (ran-poa-
zo-né), v. a. újra megmérge-
zni; 2. se —, v. r. magát
még egyszer megmérgezni.
Rempoisonnement (ran-
poa-ço-ne-man), m. pêch.,
v. repeuplement; 2. hal-
ivadék tő számára.
Rempoisonner (ran-poa-
ço-né), v. repeupler.
Remporter (ran-), v. a. is-
mét el- vagy visszavinni,
venni, hozni; 2. on le
remporta tout percé de
coup, szúrásokkal telve
vitték el; 3. quel fruit
remportera-t-il de tout
cela? mi haszna lesz neki
mind ebből?
Remporteur (ran-), m. fam.
több díjat nyert tanít-
vány.
Rempotage (ran-), m. jard.
átültetés más cserépbe.
Rempoter (ran-), v. a. jard.
más cserépbe átültetni.
Remprisonnement (ran-), m.
ismét elzárás, fogságba
tétel.
Remprisonner (ran-), v. a.
újra elzárni, letartóztatni.
Remprunter (ran-), v. a. új-
ra kölcsönözni, kölcsön-
venni.
Remuable, a. inus. mozgat-
ható; fig. megindítható,
ellágyítható.
Remuage, m. keverés, há-
nyás, ásás, forgatás; —
du vin, bor lefejtése.
Remuant, e, a. nyugtalan;
fig. zavargó.
Remue-ménage, m. költöz-
ködés; fig. fam. zavar, ren-

Remuement

- detlenség; 2. nyugtalan, élénk gyermek; fig. zavart fő.
- Remuement, —ûment, m. mozgás; elmozdítás; — des terres, föld elhordása; fig. mozgalom, nyugtalanság, zavargás.
- Remuer, v. a. mozgatni, megmozgatni, elmozdítani; — du b'é, gabnát forgatni; il — e beaucoup d'argent, sok pénzt forgat; — le vin, bort lefejteti; — la vaisselle de q., vkinek ingóságait biróilag lefoglaltatni; fam. — son camp, kereket oldani; — de la terre, földet hordani; it. fort. földelni; — un enfant, bepólyázni; — les passions, a szenvedélyeket föl-izgatni; p. — les puces à un enfant, gyermeket megvirgácsolni; II. v. n. mozogni; mozdulni; ne remuez pas, meg ne mozduljon; 2. nyugtalankodni, zavarogni; 3. se —, v. r. sürögni-forogni, fáradozni; mozdulni.
- Remuette, f. agr. az ugar első fölszántása.
- Remueur, m. szóró, forgató; 2. — de ménage, béke-rontó.
- † Remugle m. dohos szag.
- Rémunérateur (-mu-né), m. théo. forbatoló, viszonzó, megfizető; 2. sty. s. —, trice, s. megjutalmazó.
- Rémunératif, ve, a. megfizető, jutalmazó.
- Rémunération, v. récompense.
- Rémunérer, v. a. v. récompenser.
- Remuseler, v. a. a szájkosarat, zablát ismét föltenni.
- † Remusser (-mu-cé), v. a. eldugni, elrejtteni, eltitkolni.
- Renâcler (re-na), v. n. pop. dulni-fulni; fig. fam. il — e à cette besogne, undo-rodik e munkától.
- Renager (re-na), v. n. újra úszni.

Renaissance

- Renaissance (re-nè-çan-ce), f. fig. újra születés; arch. style de la —, a közép- és ókor építészetének vegyítése.
- Renaissant, e (re-nè-çan), a. újra éledő, újra létesülő; megújuló; nature — e, újra virágzó természet.
- Renâitre (re-nè), v. n. ir. újra létesülni, nőni, teremni; fig. — au bonheur, ismét boldoggá lenni.
- Renal, e, a. an. vese...; nerf —, veseizom.
- Renanthère (re-nan-), m. bot. kosbor.
- Renard (re-nar; a d soha se hangzik), m. h. n. róka; icht. —, porcmarin, ramart, mérges cápa; fig. fam. c'est un fin —, ravasz kópé; pop. hányás; arg. csempész; bot. queue de —, csákós amarant; mé-tal. vassalak, vasszar.
- Renarde (re-nar-), f. h. n. nőstényróka.
- Renardé, e, a. elillatozott.
- Renardeau, m. h. n. kis róka.
- Renarder, v. a. ravaszkodni; 2. pop. hányni, okádni.
- Renarderie, f. ravaszkodás; ravasság.
- Renardier, m. rókavadász; 2. —, ère, a. ravasz, csal-fa, álnok; 3. — ère, f. rókalyuk, rókabarlang.
- Renardin, e, a. alamuszi, ravasz.
- Renardiner, v. n. ravaszkodni.
- Renardise, f. ravasság, furs-fangosság, fortélyosság.
- Renardiser, v. n. ravaszkodni, fursfangoskodni, fortélyoskodni.
- Renarrer (re-nar-), v. a. burl. ismét elmesélni.
- Renasquer, v. renâcler.
- Renaud, m. pop. lárma, bot-rány.
- Renaviguer (re-na-), v. n. ismét hajózni.
- Rencaissage, rencaissement (ran-kê-), m. — des oranges, narancsfák átrakása;

Rencorser

- des marchandises, áruk elrakatolása.
- Rencaisser (ran-kê-cé), v. a. jard. átrakni; com. elrakatolni.
- Renceint (ran-), m. — e, f. ch. újra bekerítés.
- Renchâner (ran-), v. a. újra leláncolni.
- Renchéri, e (ran-), s. fam. rátartós, negélyes, begyeskedő.
- Renchérir (ran-), v. a. megdrágítani; 2. se —, v. r. sur q., többet ígérni; túl ígérni; it. fig. =, vkin túltenni.
- Renchérissement, v. enchérissement.
- Rencloîtrer (ran-), v. a. ismét zárdába tenni; m. p. bezárni; 2. s'—, v. r. zárdába vonulni.
- Renclouer (ran-), v. a. milit. ismét beszegezni.
- Rencognement (ran-co-nieu-), m. sarokba zzorítás.
- Rencogner (ran-co-nie), v. a. fam. sarokba szorítani; 2. se —, v. r. pop. sarokba bújni.
- Rencontre (ran-), f. találkozás, össetalálkozás; aller à la — de q., vki elé menni; marchandise de —, véletlenül vett árú; horl. roue de —, akasz-kerék; 2. milit. ütközet; civakodás; fig. plaisante —, tréfás ötlet; 3. en tout —, minden alkalommal; que peut-il faire de mieux en pareille —? tehet-e jobbat ily körülmények közt? II. autr. m. alkalom; 2. arg. vol à la —, órulopás.
- Rencontrer (ran-), v. a. találni, találkozni; abs. il — e heureusement sur toutes choses, mindig szerencsés ötletei vannak; expression —ée, találós kifejezés; ch. nyomra akadni; 2. se —, v. r. találkozni; 3. se —, v. réc. egymással találkozni.
- Rencorser (ran-), v. a. cou-

Rencourager

- tur. *derekat varni* (szoknyára).
- Rencourager (ran-), v. a. ismét fölbátorítani.
- Rendable (ran-), a. jur. visszaadandó.
- Rendage (ran-), m. mon. bányoló-adó; 2. chauff. nappali eredmény (éjjelnappal égő pestről); 3. v. fermage; 4. écon. pol. jövedelem, kereset, haszon; termés.
- Rendant, e (ran-), s. számadó.
- se Rendetter (ran-), v. r. újra eladósodni.
- Rendeur, se (ran-), s. visszaadó; — de petit soins, előzékeny férfit.
- Rendez-moi (ran-), m. arg. család váltásnál; — vous (ran-dé-vou), m. légyott, találka; manquer au —, a légyottot elmulasztani; 2. gyűlhely.
- Rendormir (ran-), v. a. ir. ismét elaltatni; 2. se —, v. r. ismét elalunni.
- Rendormissement (ran-), m. p. u. ismét elaltatás; elalvás.
- Rendosser (ran-do-cé), v. a. ismét hátiratolni; 2. fig. je rendossai mon humilité, ismét alázatossá lettem.
- Rendoublement (ran-), redoublement, m. coutur. behajtás.
- Rendoubler (ran-), v. a. coutur. behajtani; 2. arg. bélelni.
- Rendre (ran-), v. a. visszaadni; grand merci jusqu' au —, köszönöm, míg visszaszolgálhatom; fig. je lui ai rendu mon amitié, ismét megajándékoztam barátságommal; man. — la bride, a kantárt megerezteni; fig. — la main, szigorával alábbhagyni; 2. átadni, átszolgáltatni; nous voilà bientôt rendus, nemsokára megérkezünk; ce chemin rend à tel village, ez út e faluba vezet;

Rendu

- II. — justice, igazságot szolgáltatni; fam. c'est un rendu, ez visszatörlesztés; Dieu vous le —e!, Isten fizesse meg! — combat, támadásnak ellen állni; 2. — considerable, tekintélyessé tenni; le fard la rend affreuse, a pirosító ocsmánynnyá teszi; III. jövedelmezni, hasznat hajtani; sa plaie commence à —, sebe genyedni kezd; cette fleur rend une odeur agréable, e virág kellemes illatot terjeszt; 2. átadni (magát megadni); 3. kihányani, okádni, kiadni (alul, felül); fig. — l'ame, meghalni; 4. — raison d'une chose, vmiről számot adni; it. megmagyarázni; — un arrêt, ítéletet mondani; th. — un rôle, szerepet játszani; IV. se —, v. r. menni valahová; fig. les fleuves se rendent à la mer, a folyók a tengerbe ömlenek; 2. se — agréable, magát kellemessé tenni; magát megadni; il ne se rends jamais, soha se enged; it. soha se ismeri el hibáját.
- Rendu (ran-), m. szökevény.
- Renduire (ran-), v. a. ir. újra bemázolni; újra bevakolni.
- Rendurcir (ran-), v. a. újra megkeményíteni; 2. se —, v. r. ismét megkeményedni; fig. megátalkodni.
- Rendurcissement (ran-), m. ismét megkeményítés; megkeményedés.
- Rêne, f. kantárszár; fig. tenir les —s d' l'Empire, kormányozni.
- Rénégat, e (re-né-ga), f. hitehagyott.
- Rénégation (-cion), f. önmegtagadás; lemondás.
- Reneiger (re-nè-), v. a. ismét havazni.
- Rénette, f. maréch. körömhántó, patahántó; coffr. simítóvas; sell. lyukásó vas.

Renfonceement

- Rénetter, v. a. maréch. meghántani, lefaragni.
- Renettayer (-nè-toa-ié), v. a. újra tisztogatni; tisztítani.
- Renfantiler (ran-), v. n. újra gyermekessé lenni.
- Renfaillage (ran-), m. tetőél kijavítása.
- Renfaïtement (ran-), m. palatető ormozása.
- Renfaïter (ran-), v. a. tetőélt, ormozatot javítani.
- Renfermé (ran-), m. odeur de —, nyirkos, gőzös szag.
- Renfermer (ran-), v. a. újra bezárni; újra bebörtönözni; 2. magában foglalni; tartalmazni; fig. ces paroles renferment un grand sens, e szavaknak mély értelmük van; 3. összefoglalni; fig. titokban tartani, eltitkolni; man. — un cheval, lovat szorítani; 4. se —, v. r. ismét bezárkózni; fig. se — dans sa famille, családjában körében maradni; it. fig. se — en soi-même, magához térni, magát észrevenni; je me —e dans ma petite sphère, csekély hatáskörömre szorítkozom.
- Renfiler (ran-), v. a. ismét befűzni; fölfűzni.
- Renflammer (ran-), v. a. újra lángoltatni; 2. se —, v. r. újra lángokba borulni; fig. dès qu'il la revit sa passion se renflamma, mihelyt megpillantotta, szenvedélye újra föllobbant.
- Renflé, e (ran-), a. fölfútt, hovadt; bot. feuille —e, húsos levél; arch. colonne —e, kipohadt oszlop.
- Renflement (ran-), m. duzzadás, hovadás; arch. domborodás; avoir du —, domborodni.
- Renfler (ran-), v. n. duzzadni, hovadni, dagadni; kelni; pâte bien —ée, jól kelt tészta; arch. domborítani.
- Renfonceement (ran-), m. arch. mélyedés, sálmélyedés; impr. kikezdés; fam. kalap becsapása.

Renfoncer

Renfoncer (ran-), v. a. *ujra beütközni, mélyebbre verni, nyomni, lökni, mártani; tonn. fenekelni; impr. kikezdeni.*
 Renforcement (ran-), m. *megerősítés.*
 Renforcer (ran-), v. a. *megerősíteni; — l'ordinaire d'une maison, háztartás közönséges (vagy napi) költségeit szaporítani; boul. — la pâte, a tésztát süríteni; fig. c'est un paysan —é, előkelő paraszt; un bourgeois —é, fölfuvalkodott polgár; manuf. tafe-tas —é, sajatafota; 2. se —, v. r. megerősödni; ügyesebbé lenni.*
 Renformer (ran-), v. a. *gant. keztyűt tágitni; 2. ismét alakítani.*
 Renformir (ran-), v. a. *maç. javítani, tisztítani.*
 Renformis (ran-for-mi), m. *maç. javítás, új vakolat.*
 Renformoir (ran-for-moare), m. *gant. keztyűfordító, bővítő.*
 Renfort (ran-for), m. *guer. segédsereg; jur. — de cau-tion, biztosíték szaporítá-sa; mar. horgonyszín.*
 se Renfrogner v. refrogner.
 Rengagement (ran-), m. *isméti visszatérés (dologra, párthoz); szolgálat meg-újítás; új hadszegődés.*
 Rengager (ran-), v. a. *ujra zálogba tenni, elzálogosít-ni; vmibe bonyolítani; fig. — son coeur, ismét szerel-messé lenni; guer. — le combat, a harcot megújít-ni; 2. se —, v. r. — dans un procès, újra pörbe bo-csátkozni; — dans une cabale, cselszövénybe bo-nyolódni; le combat se rengagea, a harc újra ele-jét vette; il se rengagea, újra beállt.*
 Rengaine (ran-), f. *pop. visz-szaütasítás; rendreutasít-ás.*
 Rengainer (ran-), v. a. — *son épée, kardját a tokba*

Rengendrér

visszadugni; fig. — son compliment, bókját visz-szatartani.
 Rengendrér (ran-jan-), v. a. *ujra nemzeni; 2. se —, v. r. teremni.*
 Rengorgement (ran-), m. *begyeskedés; pöffeszkedés.*
 se Rengorger (ran-), v. r. *be-gyeskedni; voilà une femme bien —ée, nagyon rátartós nő; ext. depuis qu'il est dans cette place il se —e fort, mióta e hi-vatalban van, nagyon föl-fuvalkodik; fig. fam. il se —e, fontoskodik.*
 se Rengouffrer (ran-), v. r. *ismét örvénybe rohanni.*
 Rengrainement (ran-), m. *meun. újra fölönteni (ga-ratra).*
 Rengrainer, v. rengrener.
 Rengraisser (ran-), v. a. *ujra hizlalni; kövéritni; on a —é ce cheval avec du son, e lovat korpával kövéri-tették; 2. v. n. ismét kövé-redni, hizni; il —e à vue d'oeil, szemlátomást hizik; 3. se —, v. r. v. rengrais-ser (v. n.); fig. fam. il commence à se —, helyze-te javulni kezd.*
 †Rengrègement (ran-), m. *szaporodás, növekedés.*
 †Rengréger (ran-), v. a. *sza-porítani, növelni, megrosz-szabbítani; 2. se —, v. r. növekedni, roszzabbulni.*
 Rengrénement (ran-), m. *mon. újra verés.*
 Rengréner (ran-), v. a. *mon. — une médaille, érmet verni.*
 Rengrener (ran-), v. a. *meun. újra fölönteni (garatra).*
 Renhardir (ran-hardir), v. a. *ujra bátorítani; 2. se —, v. r. újra bátorodni.*
 Reniable (re-ni-), a. *megta-gadható.*
 Reniement, reniment (re-ni-), m. *megtagadás.*
 Renier (re-ni-é), v. a. *megta-gadni; 2. — son père, aty-ját eltagadni; 3. lemonda-ni; chrétien —é, hiteha-*

Renommée

gyott keresztény; moine —é, pribék szerzetes; 4. —, — Dieu, Istent káromolni.
 Renieur, se (re-ni-), s. (f. inus.), *istentagadó.*
 Reniflard (re-ni-), m. t. t. *fam. szelentyű.*
 Reniflement (re-ni-), m. *szag-lálódás, szimatolás.*
 Renifler (re-ni-), v. a. *szag-lálni, szimatolni; ne reni-flez pas mouchez-vous, ne szaglálódjék, fújja ki az orrát; — du tabac, bur-nótolni; le cheval —e, a ló horkant; fam. il —e, vonakodik.*
 Reniflerie, v. reniflement.
 Renifleur, se (re-ni-), s. *szima-tolgató.*
 Réni-forme, a. *veséded.*
 Reniqueur (re-ni-), m. *ma-nuf. kallós.*
 Renitence, f. *phys. ellenál-lás; méd. mirigydag ke-ménysége.*
 Renitent, e (re-ni-), a. *méd. ellenálló (az új nyomásá-nak); fig. makacskodó, el-lenszegülő.*
 Reniveler (re-ni-), v. a. *ujra szintezni, lejt mérlegezni.*
 Renivellement (re-ni-), m. *isméti szintezés.*
 Renjamber (ran-), v. a. *ujra lépni, átlépni.*
 Renmanteler (ran-), v. a. *a kéményt javítani.*
 Renne, rhenne (rè-ne), m. z. *iramszarvas; bois de —, iramszarvas agancsa.*
 Rennes, caillou de —, *bé-kató.*
 Renoircir (re-noar-), v. a. *ujra fehéritni.*
 Renoisier (re-noa-), v. r. *ci-vakodást, pörpatvart újra kezdeni.*
 Renom (re-non), m. *hír, hír-név; un homme de —, híres férfi; une femme de mauvais —, rossz hírben álló nő.*
 Renommé, e (re-no-), a. *hi-res, neves, nagyhírű; fam. un — buveur, hírhedt ivó.*
 Renommée (re-no-), f. *jó hírnév; p. bonne — vaut*

Renommer

- mieux que ceinture dorée, jó hírnév többet ér gazdagságnál; 2. hír, nesz, szószete.
- Renommer (re-no-), v. a. újra kinevezni; 2. híressé tenni; 3. †se —, v. r. vkire hivatkozni.
- Renonçant (re-non-), m. jeu. le — perd le jeu, kí a színt eltagadja játékát vesztí.
- Renonce (re-non-), f. jeu. hiányzó szín.
- Renoncement (re-non-), m. megtagadás, lemondás; vivre dans au grand — de soi-même, nagy önmegtagadásban élni.
- Renoncer (re-non-), v. a. à qch., v. n. lemondani vmiről; 2. dév. — à soi-même, önmagát megtagadni; vmivel fölthagyni; jeu. a színt eltagadni; it. valamely színben hiányt szenvedni; 3. v. a. eltagadni, el nem ismerni, megtagadni. [s. lemondó.
- Renonciateur, trice (re-non-) Renonciation (re-non-cia-cion-), f. lemondás.
- Renonculacé, e (re-non-), a. bot. szirontákfélé; 2. —es, f. pl. szironták-félék, Renoncule (re-non-), f. bot. szironták.
- Renonculier (re-non-cu-lié), m. jard. teljes virágú vad-cseresznyefa.
- Renoper (re-no-), v. a. une étoffe, újra csipkedni.
- Rénouée (re-nou-), f. bot. csibehúr; — persicaire, hódos csikszár.
- Renouement, renouement (re-nou-), m. fig. megújítás.
- Renouer (re-nou-), v. a. újra összecsomózni, kötni; 2. átfűzni; cheveux —és de perles, gyöngyökkel átfont haj; fig. — un traité, szerződést megújítani.
- †Renouveau (re-nou-vô), m. fam. tavasz.
- Renouvelable (re-nou-), a. megújítható.

Renouveler

- Renouveler (re-nou-), v. a. megújítani; megváltoztatni; új alakot adni; 2. ismételni; 3. v. n. növekedni; — de force, új erőt venni; fig. il —lle de jambe, megújult hérvvel fog hozzá; fam. cette chose est —ée des Grecs, ez már régi dolog; 4. se —, v. r. megújulni; újra kezdődni.
- Renouvellement (re-non-), m. megújítás; — de la lune, újjhold; 2. növekedés, erősbödés, növedék; 3. ismétlés.
- *Rénovateur, trice, s. a. újító.
- Rénovatif, ve, a. megújító.
- Rénovation (-cion), f. megújítás.
- Renseignement (ran-cé-nieu-man), m. jelentés, értesítés, tudósítás, fölvilágosítás; tudakozódás; utbaigazítás; jur. à titre de —, az igazság kipuhatólásaért.
- Renseigné, e (ran-cé-nié), a. értesült.
- Renseigner (ran-cé-nié-), v. a. újra tanítani, mutatni; 2. fam. utasítani, útbaigazítani; fölvilágosítani.
- Rensemencement (ran-), m. agr. isméteti vetés.
- Rensemencer (ran-), v. a. agr. újra vetni.
- Rentable (ran-), m. jövedelmező.
- Rentamer (ran-), v. a. újra kezdeni, megkezdeni; fig. — un sujet, tárgyat újra fölhozni; 2. újra megfogni, megesapolni, megtörni.
- Rentassement (ran-), m. újra fölhalmozás; halmozat.
- Rentassé, e (ran-ta-cé), a. zömök, vackos.
- Rentasser (ran-ta-cé), v. a. újra fölhalmozni; 2. se —, v. r. újra összegyűlni.
- Rente (ran-), f. járadék, kamat-jövedelem; 2. bér-jövedelem; 2. — à fonds perdu, életjáradék.
- Renter (ran-), v. a. jövede-

Rentrer

- lemmel ellátni; être bien —é, nagy jövedelmet birni; 2. jard, újra oltani.
- Renterrement (ran-), m. újra eltemetés.
- Renterrer (ran-), v. a. újra eltemetni.
- Rentier, ère (ran-), s. járadékos, járadékélvező; it. tőkepénzes; féo. bérfizető.
- Rentoilage (-toa-), m. csipkével isméteti díszítés.
- Rentoiler (-toa-lé), v. a. rásszonnal újra beszegni; calamire vásznat varrni; it. vászonra ragasztani.
- Renton, rentou (ran-), m. charp. csersték, rovaték, illeszték.
- Rentonner (ran-), v. a. ismét hordóba tölteni.
- Rentortillement (ran-), m. isméteti begöngyölés.
- Rentortiller (ran-), v. a. újra begöngyölni; 2. se —, v. r. il se rentortilla dans son manteau. ismét köpenyébe burkolózott.
- Rentou, v. renton.
- Rentrage (ran-), m. behordás, betakarítás.
- Rentraîner, v. a. újra behúzni, bevonni; fig. újra bevezetni.
- Rentraire, v. a. ir. contour. hozzá varrni; beöltögetni.
- Rentraiture, f. coutur. öltögetett varrás.
- Rentrant, a. m. géom. angle —, kiálló szög.
- Rentrayage (ran-tre-ia-), m. újra öltögetés; újra hozzávarrás.
- Rentrayer (ran-trè-ié), v. a. bivalybbőröket ismét összevarrni.
- Rentrayer, se (-trè-ieur), s. védsegeélyező; foltozó.
- Rentrée, f. visszatérés; th. újra föllépés; jeu. váltott kártya; 2. v. rantrage.
- Rentrer, v. n. ismét bemeni; ismét hazajöni; fam. — en danse, újra hozzáfogni (vmihez); milit. — dans l'alignement, a sorba visszalépni; fig. — dans son bien, vagyonát ismét

Renvahir

elfoglalni; — en charge, hivatalba lépni; — dans les bonnes grâces de q., vkinek kegyét megnyerni; — en folie, ismét megőrülni; — q. dans la poussière, vkit fenyegetésekkel halmozni; dév. — en soi-même, magába szállni; 2. befolyni; méd. variole —ée, visszaverődött himlő; fig. il est mort d'un chagrin —é, titkos búban halt meg; bill. elveszni; jeu. kártyát váltani; II. v. a. betakarítani, behordani.
 Renvahir, v. a. újra megrohanni, birtokba venni.
 Renvahissement, m. ismét megrohanás; birtokbaréttel.
 Renvelopper, v. a. újra begöngyölni.
 Renvenimer (ran-ve-ni-), v. a. újra rosza bíttni; 2. se —, v. r. újra rosza bulni.
 †Renverdie, f. litt. tavaszi dal; 2. ellenséges támadás.
 Renverger, f. van. ismét összezefonni, beléfonni.
 Renvergeure, f. van. fonott szél.
 Renvers (ran-vèr), m. couv. palatetőzés.
 Renversable, a. fölfordítható, földönthető.
 Renverse (-ran), à la —, adt. hátra, hátra felé; tomber à la —, hanyatt esni.
 Renversement (-ran), m. földöntés, fölborítás; fölfordítás; fölborítás; leron-tás; fig. fölforgatás; 2. rendetlenség; összevisszahányás; fig. — d'esprit, lelki zavar; it. örület.
 Renverser (ran-), v. a. földönteni, fölborítani, fölfordítani; lerontani; — en allant en voiture, — en courant à cheval, elgázolni; — un mur, falat lebontani; lèvres —ées, gombás ajak; mar. átva-kolni; 2. fölforgatni; it. fig.; fam. la marmite est —ée

Renverseur

dans cette maison, e házban szűken élnek; phy-sionomie —ée, zilált arc; II. se —, v. r. hanyatt esni; it. v. réc. egymást meg-rohanni.
 Renverseur (-ceur), m. burl. fölforgató.
 Renvi (ran-), m. jeu. túligéret.
 Renvier (ran-), v. n. jeu. túligérni; 2. v. renchéir.
 Renvoi (-voa), m. visszaküldés; 2. elbocsátás; jur. elutasítás; phys. visszavetés.
 Renvoyer (-voa-ié), v. a. visszaküldeni; 2. vissza-utasítani; ismét vissza-küldeni; — un domesti-que, szolgát elbocsátani; 3. igazítani, utasítani, utalni; fam. — q. bien loin, vkit kereken elutasítani; gr. származtatni, leszármaztatni; 4. elnapolni; elha-lasztani; pal. — un ac-cusé, vádlottat fölmenteni; 5. visszalökni; phys. visz-szavetni.
 Réoccupation (-cion), f. visszafoglalás.
 Réoccuper, v. a. visszafog-lalni; 2. újra foglalkoz-tatni.
 Réopiner, v. n. még egyszer szavazni.
 Réordination (-cion), f. is-méti fölszerelés.
 Réordonner, v. a. théo. ismét fölszentelni; 2. újra pa-rancsolni.
 *Réorganisateur, trice, s. a. ujonsszervező.
 *Réorganisation (-cion), f. ujon szervezés.
 *Réorganiser (-zé), v. a. ujon szervezni.
 Réouverture, f. újra meg-nyitás.
 Réoxydation (-cion), f. phys. újra élenyítés.
 Réoxyder, v. a. phys. újra élenyíteni.
 Repaire, m. barlang; fészek; fig. tolvaj, zshivány, rabló-tanya; ch. hulladék (va-dak ganajozása).

Réparation

Repairer, v. n. ch. pihenni.
 Répaissir, v. a. még jobban sűríteni; 2. v. n. még job-ban sűrösödni.
 Répaississement, m. sűrítés, besűrítés; 2. sűrösödés.
 Repaitre, v. n. ir. táplálkoz-ni; 2. v. a. táplálni; ab-rakoltatni; fig. — ses yeux, szemét legeltetni; — q. de belles paroles, vkit szép szavakkal hitegetni; 3. se —, v. r. táplálkozni; fig. gyönyörködni; it. il ne se repait que de vent, csu-pán hiu dolgokkal foglal-kozik.
 Repaitrir, v. repêtrir.
 Repâir, v. n. újra elsápadni.
 Repamer, v. a. blanch. folyó-vízben sulykolni; 2. se —, v. r. újra elájulni.
 Répandre, v. a. kiönteni; — des larmes, könnyeket hullatni; — du sang, vért ontani; fig. il y a eu bien du sang de répandu, sok pénzt kártyáztak el; 2. el-, szét-, kiosztani; 3. ter-jeszteni, szétterjeszteni; vulg. avoir la bile répan-due dans le sang, sárga-ságban szenvedni; fig. ter-jeszteni; II. se —, v. r. ter-jedni; kiömleni; elterjed-ni; il cherche à se —, ke-resi a társaságokat.
 Repanser, v. a. újra be-kötni.
 Repapilloter (-lio-), v. a. hajgöngyökkel újra becsa-varni (haját); fig. kija-vítani; 2. se —, v. r. fig. fam. les affaires se repa-pillotent, az ügyek ismét rendbe jönnek.
 Réparable, a. helyrehozható, jóvátehető; javítható.
 Reparage, m. drap. második nyírás; it. előkészítés; orf. simára reszelés.
 Réparage, m. javítás.
 Repaitre, v. a. ir. ismét megjelenni; mutatkozni.
 Reparateur, trice, e. (f. p. u.), javító; iron. — des torts, hivatlan közbenjáró.
 Réparation (-cion), f. javi-

Réparatoire

tás; 2. elégtétel; — d'honneur, *becsület-visszaállít*ás; e, f. — à la bûche, *erdőbírság*.
 Réparatoire, a. javító; javítási.
 Reparcourir, v. a. ir. *ujra bejárni, befutni; átolvasni*.
 Réparer, v. a. *kijavítani*; II. *helyrehozni, jóvá tenni; helyrephátolni*; — un dommage, *kárpótolni*; 2. se —, v. r. *helyreállni*.
 Reparer, v. a. *ujra ékíteni, diszítani*; 2. se —, v. r. *magát ujra cicomázni*.
 Répareur, m. moul. *javító*.
 Reparier, v. a. *ujra fogadni*.
 Reparler, v. a. *ujra beszélni; megbeszélni*.
 Reparon, m. tiss. *másodmínőségű kender*.
 Repart, v. repartie.
 Repartage, m. *ujra osztás, el-, kiosztás*.
 Repartager, v. a. *ujra el-, kiosztani*.
 Repartement, — timent, m. *kivetés, fölosztás*.
 Repartie (-thié), f. *viszónválasz*; cela est sans —, *erre nem lehet válaszolni*.
 Repartir, v. n. *visszautazni, ismét elutazni*; 2. *viszozozni*.
 Répartir, v. a. *el-, kiosztani; kivetni*.
 *Répartissable, a. *el-, kiosztható*.
 Répartiteur, m. *kiosztó; expl. becsmester*; 2. a. m. *commissaire —, adókivető*.
 Répartition (-cion), f. *kiosztás, szétoztás*; — des impôts, *adókiwetés*.
 Reparton, m. ard. *palatőke*.
 Repas (-pâ), m. *evés; étel*; heure du —, *evés ideje*; — en maigre, *bőjti étel*; — en gras, *húsétel*; p. faire un — de brebis, *száraz kenyeret ebédelni*.
 Repassage (re-pa-ça-), m. *vasalás*; 2. *ujra őrlés*; 3. *sűrű kártolgyaratolás*; 4. *költőző madarak második*

Repasse

visszatérése; 5. jard. *utak gyomlálása*.
 Repasse (-pace), f. boul. *korpás liszt*; dist. faire la —, a *pálinkát másodszor fejteni*.
 Repasser (-pa-cé), v. n. *ismét átjönni, menni, visszamenni, elmenni (mellett)*; 2. v. a. *ismét átvezetni, vinni, menni*; — les étoffes par la peinture, *kelmékét még egyszer megfesteni*; — du linge, *vasalni*; pop. — le buffle à q., *vkít megdöngetni*; fam. il a été bien —é, *jól lehordták*; — des rasoirs, *ujra fenni*; chaud. *simára kalapálni*; fond. — les crasses, a *salakot ujra olvasztani*; II. — qch. dans sa mémoire, *vmít emlékébe idézni*; — sa leçon, *leckéjét ismételni*.
 Repasseresse (-pâ-ce-rè-ce), f. drap. *sűrű kárt*.
 Repasseur (-pa-ceur), m. coutel. *műköszörűs*; 2. —, se, s. épl. *csiszoló, pallérozó*; 3. —se, f. *vasalónő*.
 Repassette (-pa-cette), f. card. *simító kárt*.
 se Repassionner (-pa-cio-né), v. r. v. se *passionner*.
 Repatrier, v. n. a *hazába visszatérni*; 2. v. a. a *hazának visszaadni*.
 Repaumer, v. a. drap. *ujra beavatni*; 2. *vízben kimosni*; 3. arg. *ujra elfogni*.
 Repavement, m. *isméti kövezés*.
 Repaver, v. a. *ujra kövezni*.
 Repayment (-pé-ié-), m. *ismételt fizetés*.
 Repayer (-pé-ié-), v. a. *ujra megfizetni*.
 Repêcher, v. a. *ujra kihálászni, kifogni*; fig. fam. —q., *magát vkin megbozszolni*.
 Repeigner (-pè-nié), v. a. *ismét fésülni, megfésülni*.
 Repeindre (-pain-), v. a. *ujra festeni, megfesteni, mázolni*; 2. *ráfesteni*.
 Repeint, m. *ráfestés*.

Répertoire

Repeler, v. a. meig. *szörét vakarni*.
 Repeloter, v. a. *ujra fölgombolítani*.
 Rependre (-pan-), v. a. *ujra fölakasztani*.
 Repenelle (-pe-nelle), f. ois. *csapató*.
 Repenser (-pan-cé), v. a. *ujra meggondolni*.
 Repentailles, v. repentir, *pénitence*.
 Repentance (-pan-), f. dév. *bűnbánat, megbánás*.
 Repentant, e (-pan-), a. *bűnbánó*.
 Repenti, e (-pan-), a. v. *repentant*, 2. —s, f. h. m. *veszéklőház*; les —, *veszéklő nők*.
 Repentin, m. burl. *büntető, veszéklő*.
 Repentir (-pan-), m. *bánat, bánás, megbánás*.
 se Repentir (-pan-), v. r. dév. *megbánni, bánatot érezni*; — de ces péchés, *bűneit megbánni*; 2. je me suis repenti de..., *sajnáltam, hogy...*
 Repépion, m. épl. *árr*.
 Répérants, m. pl. t. t. *selejtekc*.
 Repercer, v. a. *ujra fúrni, átfúrni, átlukasztani, áttörni*; bij. ouvrage —é, *áttört mű*.
 Reperceur, se, s. bij. *áttörő*.
 Répercussif, ve, s. a. méd. *visszahajtó*.
 Répercussion (ré-pèr-kucion), f. méd. *visszahajtás*; phys. *visszavetés*.
 Répercuter, v. a. méd. *visszahajtani*; phys. *visszaverni*; 2. se —, v. r. *visszaverődni*.
 Reperdre, v. a. *ismét elveszteni*.
 Repère, repaire, m. arch. *jel*; charp. *jegy*.
 Répertoire (ré-pèr-toa-re), m. *lelkönyv, leltár*; com. *lajstrom*; arch. — *anatomi-que, csontváz-terem*; th. *műsorozat*; fig. fam. c'est un vrai —, *valóságos élő krónika*.

Repeser

Repeser (-zé), v. a. *ujra mérlegelni*; fig. *ujra megfontolni*.
 Répétailler (-ta-lié), v. a. m. p. *magolni*; it. *untig ismétetni*.
 Répéter, v. a. *ismételni*; m. p. *cet homme répète, ez ember fecsegő*; opt. *sokszorosítani*; 2. th. *próbát tartani*; 3. *visszakövetelni*; s'il y a des frais je les répète sur vous, *ha költségek lesznek, önön követelem*; jur. — des témoins, *tanukat másodszor vallatni*; 4. se —, v. r. *ismétléseket tenni*; cela se répète tous les jours, *ilyesmi mindennap megtörténik*. [altanító.
 Répétiteur (-thi-teur), m.
 Répétition (-thi-cion), f. *ismétlés*; horl. *montre à —, ismétlő óra*; jur. — des frais, *költségek visszakövetelése*; th. *próba*.
 Répétitionner (-thi-cio-), v. a. *ujra folyamodni*.
 Répétrir, v. a. *ujra dagasztani*; fig. *teljesen átváltoztatni*.
 Repeuplement, m. *ismét benépesítés*; *benépesedés*; — d'un bois, *erdőültetés*.
 Repeupler, v. a. *ujra népesíteni*; 2. se —, v. r. *ujra népesedni*.
 Repic (-pik), m. *jeu. faire —, kilencvenest csinálni*; fig. *faire q. — et capot, vkit elhallgattatni*.
 Repiler, v. a. *ujra törni, zúzni*.
 Repincer, v. a. *pop. ujra nyakon csípni*.
 Repiquage, repiquement, m. *constr. kövezett országút javítása*; agr. *átültetés*; *coutur. ujra tűzdelés*.
 Repiquer (-ké), v. a. *constr. kövezett országutat javítani*; *coutur. ujra tűzdelni*; agr. *átültetni*.
 Répit (-pi), m. *határidő, haladék*; fig. *un peu de — s'il vous plaît, egy kis türelmet kérek*.

Repité

Repité, v. *sauvé*.
 Replacement, m. *visszaállítás, tevés, rakás*.
 Replacer, v. a. *visszaállítani, tenni, rakni, helyezni*; 2. se —, v. r. *visszaülni, ismét leülni*.
 Replaidier, v. a. *ujra védni törvényszék előtt*.
 Replain, m. agr. *művelt, bevetett föld*.
 Replanchéier, v. a. *ujra pallozni*.
 Replanir, v. a. *men. simára gyalulni*.
 Replanissement, m. *men. simára gyalulás*.
 Replantation (-cion), f. *ujra plántálás*.
 Replanter, v. a. *jard. ujra beültetni, plántálni*.
 Replâtrage, m. *ujbóli gipszelés*; fig. *cette excuse n'est qu'un —, ez a mentesség nem egyéb szépítésnél*.
 Replâtrer, v. a. *ujra gipszelni*; fig. *kopasz mentségeket fölhozni*; 2. se —, v. r. *magát kendőzni*.
 Replâtreur m. *gipszelő, csirizelő*; fig. *mentegető*.
 Réplé, a. m. bot. *beszegett*.
 Replet, te, ère, a. *kövér, vastag, vérmes*.
 Replétion (-cion), f. *bőnedvűség*; bñéf. *teljes ellátás*.
 Repleurer, v. a. *et n. ujra sírni*.
 Repleuvair, v. n. imp. *ujra esni, esőzni*.
 Repli, m. *kettős ránc*; *hajtóka*; 2. pl. *görbület*; fig. *redő, rejték*; it. *je me perds dans les —s de cette affaire, nem igazodhatom el ez ügy bonyodalmai közt*.
 Repliable, a. *redőzhető*; it. *görbűthető*.
 Replicard, e, a. *civakodó, makacs, ellenkező*.
 Repliment, m. *redőzés, összehajtás*; *redőzet*.
 Replier, v. a. *ismét redőzni, összehajtani*; guer. *hátrálatni*; 2. se —, v. r. *görbűlni*; guer. *zárt sorokban*

Répondre

visszavonulni; fig. *más bizonyítékokhoz folyamodni*; it. *magába szálni*.
 Réplique, f. *válasz, viszonzválasz*; jur. *másod panas*; th. *végző*.
 Répliquer (-ké), v. a. jur. *viszonzválaszt adni*; mon avoué a parlé, le vôtre a répondu, le mieu répliquera, *ügyvédem beszélt, az öné felelt, az enyém viszonzválaszt fog adni*; 2. *válaszolni*; *viszonzani*; 3. *ellenvetni, el'envetést tenni*.
 Replisser, v. a. ir. *ismét ráncolni, ráncba szedni, rakni*.
 Replonger, v. a. *ujra bemártani*; áztatni; fig. *la guerre nous —e dans de nouveaux malheurs, a háború új szerencsétlenségeket hoz reánk*; 3. v. n. *alámerülni*; 2. se —, v. r. *ujra elmerülni*; il s'est —é dans la débauche, *ujra kicsapongásnak adta magát*.
 Repolir, v. a. *ujra csiszolni, fényíteni*; fig. *kiigazítani, utolsó simogatást tenni (műven)*.
 Repolissage, m. *ujra fényítés, csiszolás*.
 Repolon, m. *man. kanyar*.
 Repomper (re-pon-pé), v. a. *ujra szivattyúzni*.
 Reponchonner, v. a. *teint. festékekkel fölleveníteni*.
 Repondant, m. *écol. vitató*; jur. *kezes*; donner —, *kezet állítani*.
 Répondre, v. a. *ujra tojni*.
 Répondre, v. a. *et n. felelni*; it. *gf. viszonzni*; 2. abs. — à propos, *találón válaszolni*; *felelni*; je ne veux point d'un valet qui répond, *nem akarok oly szolgát, ki felesel*; écol. — en philosophie, *a bölcselemből vitatkozni*; II. *hozzá illeni, összhangzani, megegyezni*; il s'est blessé au coude et la douleur lui répond au petit doigt,

Répons

könyökét sebesíté meg és a fájdalom kisujjáig hatol; 2. la sonnette répond dans sa chambre, a csöngetyű szobájáig hallatszik; il y a un chemin sous la terre qui répond dans la forêt, e földalatti út az erdőig vezet; 3. viszonozni; — au salut de q., vki-nek köszöntését viszonozni; il n'a pas répondu aux espérances, nem felelt meg a reményeknek; man. ce cheval répond aux éperons, e ló enged a sarkantyúnak; écon. rur. cette graine répond, a vetés mozog; 4. megfelelni; le succès ne répondit pas à notre attente, a siker nem felelt meg várakozásunknak; 5. — pour q., vkiért kezeskedni; — de q., valakiért jótállani; fam. je le lui dirai je vous en réponds, biztosítom önt, hogy meg fogom neki mondani; III. se —, v. réc. egymásnak felelni; fig. nos coeurs se répondent, szíveink megértik egymást. Répons, m. cath. felelőének, énekfelelet. Réponse, f. felelet, válasz; p. telle demande telle —, milyen a kérdés, olyan a felelet; it. le silence vaut une —, hallgatás ráhagyás; 2. cáfolás; cáfolat; 3. válaszlevél; prat. viszonzás. Reponte, f. ismétli tojás. Repopulariser, v. a. újra népszerűsíteni; 2. se —, v. r. újra népszerűsödni. Report, m. com. átvitel. Reportage, m. com. féltized. Reporter, v. a. visszavinni, visszahozni; átvinni; fig. elmondani, elcsevegni, utána mondani; 2. fig. se —, v. r. magát visszagon-dolni. Repos (re-pô; re-poz), m. phys. nyugvás; mozdulat-lanság; laissez — moi en —, hagyjon békén; 2. nyu-

Reposée

godalom, nyugalom; le — est doux après le travail, munka után édes a nyugalom; 3. nyugodtság, csönd; fig. dormir en —, gond nélkül lenni; 4. alvás; arch. — d'escalier, nyugszak, lépcső-forduló; jard. pad; fig. nyugpont; arq. mettre un fusil en son —, puska sárkányát leereszteni; poét. közepnyug, metszet; it. versnyug; expl. nyugállás, torokpad. Reposée, f. ch. tanya, fekhely. Reposer, v. a. nyugtatni, nyugodni hagyni, letenni; teint —é, üde arcszín; — la tête, fejét lenyugtatni; fig. cette espérance —e l'âme, e remény vigasztalja a lelket; II. v. n. nyugodni, alunni; avez-vous bien —é? jól aludt? aller —, lefekünni; 2. pihenni; cath. le saint sacrement y —e, a szentség van ott él'ëve; fig. ce raisonnement ne —e sur rien, ez okoskodásnak nincs alapja; 3. leüledni; 4. se —, v. r. nyugodni, pihenni; 5. se — sur q., bízni vkiben. Reposoir (-po-zoar), m. cath. nyugoltár; 2. nyughely; fabr. —, diabolin, szűrő kád. Reposséder (-poce-), v. a. újra birni. †Repostement (-poce-), adv. lopva. Repotencé, e, a. bl. croix —e, kettős kajam kereszt. Repoudrer, v. a. újra bepórozni. Repougnier, v. a. agr. másodszor metszeni. Repous (-pou), m. maç. téglaporról vegyített vakolat. Repouser (-zé), v. a. újra házasodni. Repoussable, 2. visszalökhető, visszavethető. Repoussant, e, a. fig. visszaszító, undok; 2. m. arg.

Reprendre

pisztoly; it. —e, f. löpor. Repoussement (-ce-man), m. arm. visszalökés. Repousser (repou-cé), v. a. visszalökni, ütni, hajtani; elutasítani: pop. il a été —é à la barricade, kereken megtagadták tőle; 2. megboszulni; viszonozni: visszaadni; — une tentation, kísértésnek ellenállni; — une demande, kérést visszautasítani; bot. újra hajtani, sarjazni; ch. le cerf —e, a szarvas agancsát hullatja; 3. v. n. arq., ce fusil —e, ez a fegyver rúg; arg. il —e comme un fusil de rempart, büdös a szája. Repoussoir (re-pou-çoar), m. charr. szegvas; — du dentiste, foghúzó; bij. homorító véső; sculpt. kővéső. Repoustage (-pouce-), m. rázás. Repouster (-pouce-té), v. a. rázni. Reprécipiter, v. a. ismét lezuhanni, rohanni. Répréhensible, a. megróható, gáncsolható. Répréhensif, ve, a. feddő, gáncsoló. Répréhension (ré-pré-ancion), f. feddés, megróvás, megdorgálás. Reprendre, v. a. visszavenni; visszafogadni; fig. le malade a repris le dessus, a beteg ismét helyre állt; 2. ismét megfogni, kézhezkeríteni; méd. la fièvre l'a repris, a láz újra erővett rajta; si je vous y reprénds, ha rajta kaplak titeket; 3. ismét hordani, folytatni; abs. válaszolni, viszonozni; th. ismételni, ismét színpadra hozni; jur. — une instance, folyamodványt szorgalmazni; coutur. öltögetni, foltoztatni; maç. aláépíteni; 4. —q., vkit megdorgálni; it. roszalni, kifogásolni;

Repreneur

5. v. n. ismét gyökeret verni, meggyökerezni; fig. magához térni; la rivière a repris, a folyó fagyni kezd; 6. se —, v. r. magát észrevenni; hibáját kijavítani; la plaie se reprend, a seb heged, összeforr.
 Repreneur, se, s. ócsárló, gáncsoló.
 Représaille, f. ord. pl. visszatorlás; fig. user de —s, szeget szeggel, fántom fánt.
 Représailler (-za-lié), v. n. visszatorlani.
 Représentant (-zan-), m. képviselő, helyettes; pol. — du peuple, népképviselő.
 Représentatif, ve, (-zan-), a. képviselői.
 Représentation (-zan-ta-cion), f. előmutatás, előterjesztés; peint. ábrázolás; cath. mettre une — dans une église, templomban gyászravatalt fölállítani; th. előadás; 2. tekintély; 3. képviselés; 4. ellenvetés.
 Représenter (-zan-té), v. a. előtüntetni, előmutatni; bemutatni; jur. előadni; dess.; peint. ábrázolni; 2. ecsetelni, leírni, lerajzolni; th. előadni; 3. képviselni, helyettesíteni; abs. il — e bien, jól betölti helyét; it. il — e bien, urasan él; it. il — e bien, nagy urat játszik; it. il — bien, sokat mutat; 4. figyelmeztetni; 5. emlékeztetbe hozni; 6. se —, v. r. ismét megjelenni, mutatkozni; képzeln; gondolni, vélni.
 Répressible (-pré-ci-), a. megakadályozható, gátolható.
 Répressif, ve (-pré-cif), a. megakadályozó, hátráltató, gátoló.
 Répression (-pré-cion), f. megakadályozás, hátráltatás, gátolás.
 Repréter, v. a. újra kölcsönözni, kölcsönadni.
 Reprier, v. a. újra kérni; viszont meghívni (ebédre).

Réprimable

Réprimable, a. helyrehozható, megzabolázható; megakadályoztatható.
 Réprimandable, a. gáncsolható, feddhető, ócsárolható.
 Réprimande, f. megrovás, feddés; c'est un grand faiseur de —s, szeret dorgálni.
 Réprimander, v. a. megróni, feddni, gáncsolni, dorgálni.
 Répriment, e, a. akadályozó, gátló.
 Réprimer, v. a. — les abus, a visszaéléseket megakadályozni, azok elejét venni; — l'insolence, a vakmerőséget megzabolázni; 2. lecsöndesíteni, elnyomni, lecsillapítani; méd. csillapítani.
 Repris, m. — de justice, pal. egy ízben már büntetett egyéniség.
 Reprise, f. visszavétel, visszafoglalás; — d'un ouvrage, folytatás; — d'un procès, pör megújítása; th. ismétlés; arch. aláépítés, aláfalazás; com. künnlevőség, künnlevő pénz; coutur. javítás; bot. hízóka; mar. visszafoglalt hajó; mus. ismétlés; ismétlőjel; peint. újra festés; par —, adt. helylyel-közzel; it. à plusieurs —s, több ízben.
 Repriser, v. a. et n. újra becsülni; coutur. újra kijavítani.
 Réprobateur, trice, s. roszaló.
 Réprobation (-cion), f. roszálás; théo. kárhoztatás; kirekesztés.
 Reprochable, a. feddendő, hibás; pal. félrevetendő; gyanus.
 Reproche, m. szemrehányás; chaque état a son —, minden helyzetnek meg van a maga kellemetlensége; homme sans —, kifogástalan férfin; pal. kifogás; adt. sans —, soit dit sans

Reptile

—, szemrehányás nélkül legyen mondva.
 Reprocher, v. a. szemére vetni, lobbantani, hányni; pal. — des témoins, tanukat félrevetni; 2. se —, v. r. szemrehányásokat tenni magának; vmit megbánni.
 Reprocheur, se, s. p. u. szemrehányó.
 Reproducteur, trice, a. újra termő, újra nemző.
 Reproductibilité, f. did. tenyésztési erő, -képesség.
 Reproductible, a. tenyészthető, újra szaporítható.
 Reproductif, ve, a. écon. pol. tenyésztő, szaporító.
 Reproduction (-duk-cion), f. tenyésztés, elszaporítás; 2. újra növés, termés; la — de cette année est très-hâtive, ez évben a gyümölcsök korán érnek; fig. utánnyomás.
 Reproductivité, f. tenyésztési képesség; visszapótló erő.
 Reproduire, v. a. ir. újra tenyészteni; újra hajtani; pal. újra elő-, fölhozni, előadni; — q. à la cour, vkit az udvarnál ismét bemutatni; 2. se —, v. r. újra teremni, tenyészni; előfordulni; újra megjelenni.
 Repromettre, v. a. ir. újra megígérni; 2. se —, v. r. egymásnak új ígéreteket tenni.
 Repromission, f. théol. ígérés; ígéret.
 Réprouvable, a. kárhoztatható, elvethető.
 Réprouvé, m. elátkozott, elkárhozott; il a un visage de —, visszataszító, vészjósló arca van.
 Réprouver, v. a. kárhoztatni; elvetni; théo. elátkozni.
 Réprouver, v. a. ismét, újra bebizonyítani.
 Reptation (rép-ta-cion), f. h. n. csúszás, mászás.
 Reptatoire (rèp-), a. h. n. csúszó, mászó.
 Reptile, a. csúszó, mászó; 2.

Reptilivore

- m. h. n. *hüllő, kétlaki*; fam. *c'est un —, álnok gonosztevő*.
- Reptilivore, a. h. n. *hüllőt evő*.
- Repu, e, a. *jóllakott*; fig. on m'a fait des compliments et donné des promesses, me voilà bien —, *bólkoltak és ígéreteket tettek, úgy annyira, hogy tor-kig vagyok vele*.
- Républicain, e, s. a. *köztársasági*; 2. orn. *afrikai pintyőke*.
- Républicaniser (-ka-), v. a. *köztársasággá tenni*; *köztársasági érzelmeket terjesztetni*; 2. v. n. *köztársasági érzelműnek lenni*.
- Républicanisme (-ka-), m. *köztársasági érzelem*.
- Républicide, s. a. *köztársaság-gyilkoló*.
- Républicole, s. *köztársasági lakos*.
- République, f. *köztársaság*; 2. qf. *állam*; fig. — des lettres, *tudományok országa*; it. *kör, társaság*.
- Republier, v. n. *ismét hirdetni*; *kiadni*.
- Répucé, m. ois. *hurok*.
- Répudiable, a. *elvethető, eltaszítható*.
- Répudiation (-cion), f. *elhajtás, elűzés, nőtávoztatás*; la — s'appelle divorce parmi les chrétiens, *a nőtávoztatást a keresztényeknél elválásnak nevezik*; 2. jur. — d'une succession, *örökség visszautasítása*.
- Répudier (-dié), v. a. jur. — sa femme, *nejét elűzni*; it. — une succession, *örökséget visszautasítani*; fig. *elvetni*.
- Repue, f. *étetés*; *étetés ideje*; *evés, étkezés*; franche —, *ingyen ebéd*.
- Répugnance (ré-pu-nian-ce), f. *ellenzetesség*; *ellenkedés*; *utálat*.
- Répugnant, e (-pu-nian), a. *ellenző, ellenkedő*; it. *utálatot gerjesztő*.
- Répugner (ré-pu-nié), v. n.

Répullulation

- ellenkezésben lenni, ellenkezni*; 2. *utálatot, undort érezni*; cet homme me —e, *utálok ez embert*.
- Répullulation (-cion), f. chir. *taplósodás, buja növés (hegedő seb körül)*.
- Répulluler, v. n. *buján nőni, újra nőni, szaporodni*; fig. les erreurs ont —é depuis peu, *a tévtanok rövid idő óta nagyon elharapóztak*.
- Répulsif, ve (-cif), a. phys. *visszalökő, ellökő*; fig. *visszataszító*.
- Répulsion (-cion), f. phys. *visszalökés*; fig. *ellenszenv, utálat*.
- Repurgatif, ve, a. méd. *ismét hajtó*; 2. m. *ismételt hashajtó-szer*.
- Repurger, v. a. méd. *ujra tisztítani, üríteni (hasat)*.
- Repus, e, a. *elrejtett, lefátyolozott*; dimanche —, *virágvasárnap*.
- Reputation (-cion), f. *hírnév*; il est en mauvaise —, *rosz hírben áll*; 2. abs. *tekintély, tisztelet*; 3. *tekintély*.
- Réputer, v. a. *tekinteni vminek*; il est —é pour homme de bien, *vagyonos embernek tekintik*.
- Requart, m. com. *örökség elajándékozása*; *negyed negyede (elárverezett telkes jószág becsárából)*.
- Requérable (-ké-), a. com. *visszakövetelhető*.
- Requérant, e (-ké-), s. a. pal. *kereső, folyamodó*.
- Requérir (-ké-), v. a. ir. *keresni, folyamodni, kérni*; 2. *követelni*; *kívánni*; — la force armée, *a hadsereget összehíni*; fig. l'âge requis, *a kellő kor*; 2. *megkeresni*; *rendelni*; 3. *allér —, ismét keresni*.
- Requête (-kè-), f. jur. *folyamodvány*; *kereset*; il a été débouté de sa —, *keresetét visszautasították, elvetették*; ch. *újra nyomozás*; 2. fam. *kérelem, kérés*, *kívánság*; j'ai fait

Resallement

- droit à sa —, *teljesítettem kérelmém*; être de —, *kere-settnnek lenni*.
- Requêté (-kè-), m. ch. *vádaskiáltás (ebek visszahívására)*.
- Requêter (-kè-té), v. a. ch. *újra nyomozni*.
- Requiem (re-kui-ème), m., —, ou : messe de —, *gyász-mise*.
- Requin (re-kein), m. icht. *cápa*; 2. arg. *vámtiszt*.
- se Requinquer (re-kein-ké), v. r. iron. *piperészkedni*.
- Requint (re-kein), m. cont. *ötöd ötöde*.
- Requiper (-ki-), v. a. *ismét fölszerelni*; 2. se —, v. r. *magát fölszerelni*.
- Réquise (-ki-ze), f. chose de —, p. u. *keresett, ritka valami*; être de —, v. re-quête (2.).
- Réquisition (-ki-zi-cion), f. *megkeresés*; jur. *jegyzőkönyvbe fölvevett kereset*; it. *megkeresvény (államügyészé)*; 2. *követelmény*; *letartóztatás*; — des vivres, *élelmiszerek beszedése*.
- Réquisitionnaire (-ki-zi-cion-nè-re), s. et a. m. *letartóztatott, beszédett*; h. de F. *ujonc*.
- Réquisitionner (-ki-zio-né), v. a. *megkeresni*; *beszedni*; *letartóztatni*.
- Réquisitoire (-ki-zi-toare), m. prat. *folyamodvány*; *megkereső levél*; 2. *üld-levél, nyomozó-levél*.
- Réquisitorial, e (-ki-zi-), a. prat. *megkereső*.
- Requitter (-ki-), v. a. *ismét elhagyni*.
- Rére, v. raire.
- Rèrefief, v. arrière-fief.
- Resacquer (-za-ké), v. a. mar. — l'ancre, *horgonyt fölhúzni*.
- Resacer (-ça-crè), v. a. *újra fölszentelni, fölavatni*.
- Resaigner, v. ressaigner.
- Resaille, f. agr. *aratás ideje*.
- Resaisir, v. ressaissir.
- Resallement (-ça-), m. vi-szon-üdvözlét.

Resaluer

Resaluer, ressaluer (-ça-), v.
a. *viszon-köszönni, üdvözölni*; 2. se —, v. réc. *egymást viszon-köszönteni*.
Resangler, ressangler (-çanglé), v. a. *ismét övezni*.
Resarcler (re-çar-), v. a. jard. *újra gyomlálni, irtani*.
Resarcir (re-çar), v. a. brod. inus. *kelme szövétét türel javítani*.
Resarcissure (re-çar-), f. brod. inus. *tüvel javított szövés*.
Resasser, etc. v. ressasser, etc.
Resaucer (-ço-cé), v. a. cuis. — qch., *vminek új mártást adni*; fig. *újra bemártani, megnedvesíteni*.
Resauter, v. ressanter.
Resaveter (-ça-), v. a. *újra foltozni*.
Rescampir, v. a. peint. *ismét kiemelni*.
Rescellement (-cèl-man), m. *újra lépéscsételés*.
Resceller (-cè-lé), v. a. *újra lépéscsételni*.
Rescif, v. récif.
Rescindaut (re-cain-), m. pal. *eltörlési kérelem*; 2. —, e, a. pal. *semmítést okozó*.
Rescinder (re-cain-), v. a. pal. *megsemmisíteni, eltörlölni*; il a fait — l'obligation, *a kötvényt érvénytelené nyilvánította*.
Rescision (re-ci-zion), f. bi-rói *megsemmisítés, érvénytelenítés*; lettres de —, *semmisnek nyilvánítás*.
Rescisoire (ré-ci-zoa-re), m. prat. *pörös ügy főtárgya*; 2. a. jur. *semmítő; döntő*.
†Rescousse, f. *segítés, segítség*.
†Rescousser, v. secourir.
Rescription (rèce-crip-cion), v. assignation, mandat (2.).
Rescrit (rèce-kri), m. jur. *visszairat, válasz*; 2. h. eccl. —s du pape, *pápai rendeletek*.
†Réséance, v. résidence; 2. v. bourgeoisie.

†Réséantir

†Réséantir, v. n. *lakni; székelni*.
†Réséantise, f. *lakhely; székhely*.
Réseau (ré-zô), m. ch. *vadászhaló*; mod. coiffe de —, *recefőkötő*; h. n. *recés-kigyó*.
Resécher (-cé-), v. a. *ismét szárítani*.
Resection (-cèk-cion), f. chir. *csont végének levágása*.
Réséda, herbe mauve, f. bot. *rezeda*; — odorante, *sza-gos rezeda*.
Résédacé, a. bot. *rezeda-nemű*.
Réségál, résigál, réalgar, m. chi. *sárga mirkénecs*.
Reseller, resseller (-cè-lé), v. a. *újra nyergelni*.
Resemeler, resemelage, re-semer, v. 1. *essemeler, etc.*
†Résèquer (-cè-ké), v. a. *kihúzni, kitörölni*; chir. *csont végét levágni*.
Réservation (-cion), f. jur. *föntartás, kikötés*.
RésERVE (ré-zèr-), f. jur. *jog-tartalék, föntartás, fön-hagyó*; ch. canton de —, *vadászkerület*; com. *ki-kötvény*; e. f. *arbres de —, magcsemeték*; bois de —, *tilos erdő*; guer. *ar-mée de —, tartalékhad*; 2. *tartózkodás, ovatosság*; je n'ai aucune — pour lui, *nincs titkom előtte*; 3. en —, *adt. tartalékban*; 4. à la —, *adt. kivéve*; 5. sans —, *adt. kivétel nélkül, minden esetben*.
Réservé, e (ré-zèr-), a. *tartózkodó, ovatos*; 2. s. *elle fait bien la —e, nagyon rátartós*.
Réserver (ré-zèr-), v. a. *kihötni, föntartani*; 2. *elteni, megőrizni*; elhalasztani; félretenni; megkímélni; II. se —, v. r. *magának föntartani, kikötni*.
Reservir, resservir (re-cèr-), v. a. *ismét föltálatni*; 2. v. n. *ismét használni*; 3. se — de q., de qch., v. r. *használni, igénybe venni*.

Résilier

Réservoir (ré-zèr-voare), m. *medence*; pèch. *víztartó, vízfogó*; an. — des larmes, *könytömlő*; — de l'urine, *húgyhólyag*.
Reseuil, m. pèch. *halász-háló*.
Résidant, e (-zi-), a. *lakó*.
Résidence (-zi-dance), f. *lak-hely, székhely*; 2. *tartózkodási hely*; 3. *ügyvivőség*.
Résidant (ré-zi-dan), m. *ügytízt, ügyvivő*.
Résider (ré-zi-dé), v. n. *lakni*; fig. *il croit que toute le sagesse —e dans sa tête, azt hiszi, hogy ő a legokosabb ember a földön*; voici où —e le mal, *itt rejlik a baj*; 2. abs. *udvart tartani; székelni*.
Résidu (-zi-), m. *hátralék, maradvány*; chi. *üledék*; expl. — des minerais *bo-cardés, salak érc*.
Resiffler (re-ci-), v. a. *újra fütyölni*.
Résignable (ré-zi-nia-), a. jur. *átadható, átruházható, átengedhető*.
Résignant (ré-zi-nian), m. *résignateur, trice, s. átruházó, átengedő; lemondó*.
Résignataire, s. a. jur. *átvevő*.
Résignation (ré-zi-nia-cion), f. jur. *átadás, átruházás*; 2. *lemondás*; 3. *megnyugvás; dév. önmegadás*.
Résigner (ré-zi-nié), v. a. *lemondani*; dév. — son ame à Dieu, *lelkét Istennek ajánlani*; 2. se —, v. r. *magát megadni; megnyugodni*.
Resigner (re-zi-nié), v. a. *ismét aláírni*.
Résiliation (ré-zi-lia-cion), f. prat. *megszüntetés*.
Résiliement, résiliment, v. *résiliation*.
Résilier (ré-zi-lié), v. a. prat. *megszüntetni; érvénytelené, semmisnek nyilvánítani*; 2. v. n. prat. *visszalépni; visszavonni*.

Resille

Resille, f. mod. *hajrece* (Spanyolországban).
 Résine (ré-zi-ne), f. chi. *gyanta*.
 Résiné, e (ré-zi), a. mar. *gyantával bekent*.
 Résinéine (rés-i), f. chi. *kolofonium-olaj*.
 Résiner (ré-zi), v. a. mar. *gyantával bekenni*.
 Résineux, se (ré-zi-), a. *gyantás*.
 Résinier (-zi-nié), m. *fenyűgyanta-szedő*.
 Résinifère (rè-zi-), a. bot. *gyantatartalmú*.
 se Résinifier (-zi-ni-), v. r. *gyantává változni, gyantásodni*.
 Résiniforme (-zi-), a. bot. *gyanta alakú*.
 Résinule (ré-zi-), f. chi. *jegőgyanta*.
 Résipiscence (ré-zi-pi-çance), f. théo. *magába térés, javulás; megbánás*.
 Résistance (ré-zice-tance), f. *ellenállás; 2. fig. ellenszegülés; 3. fig. fam. il a fait une belle —, vitézül védte magát; man. csökönőség*.
 Résister (ré-zice-té), v. n. *ellenállani; la coutume y résiste, ez szokás ellenére van; 2. magát védeni; man. csökönösködni; 3. fig. ellenszegülni; — à l'adversité, a balsors ellen küzdeni; 4. eltűrni, elviselni, elbírnai; 5. se —, v. réc. egymásnak ellentállni*.
 *Résistibilité, f. *ellenállhatóság*.
 Résistible (ré-zice-), a. *ellentállható*.
 Resixième (re-zi-ziè), m. *cout. eladási illeték hatodja*.
 Résolu, e (ré-zo-), a. *elszánt, eltökélt, elhatározott; p. il est — comme Barthole, helyén van a szíve*.
 Résolubilité (-zo-), f. jur. *föloldhatóság*.
 Résoluble (-zo-), m. did. *föloldható, fölbontható*.

Résolâment

Résolûment (ré-zo-lu-man), adv. *teljességgel, egyáltalában; 2. bátran, elszántan*.
 Résolutif, ve (-zo-), s. a. *méd. osztató, osztószer; prat. v. condition*.
 Résolution (-zo-lu-cion), f. *chi. oldás, föloldás; chir. elosztás; jur. megszüntetés; 2. megoldás; határozat, szándék; 3. elszántság; 4. avec —, adt. bátran, merészen*.
 Résolutoire (-zo-lu-toare), a. *prat. fölbontó, megszüntető*.
 Résolvant, e (-zol-), méd. v. *résolutif*.
 Résomptif (ré-zonp-), méd. v. *restaurant*.
 Résonnance (ré-zo-), f. *mus. hangzat, viszhangzat; chir. koponyatörés*.
 Résonnant, e (ré-zo-), a. *hangzó, viszhangzó; voix —e, csengő hang*.
 Résonnement (ré-zo-neman), *viszhangzás, viszhang*.
 Résonner (re-zo-né), v. n. *viszhangzani, hangzani*.
 Resonner (ré-zo-né), v. n. *újra csöngetni*.
 Résorbant, e (-zor-), a. *pharm. magába szívó*.
 Résordement, v. *résurrection*.
 Résorption (-pcion), f. *magábaszívás; méd. fölszívás*.
 Résoudre (ré-zou-dre), v. a. *ir. phys. megoldani, megfejteni; méd. osztani, elosztani; 2. határozni; —q., valakit határozatra bírni; eldönteni; jur. — un contrat, szerződést érvénytelennek nyilvánítani; 3. se —, v. r. phys. föloldódni, fölolvadni; fig. tout ce qu'il dit se résout à rien, a mit mond, nem egyéb üres fecsegésnél; fig. magát elszánni, eltökélni*.
 Respect (rèce-pè; rèce-pek), m. *†vonatkozás, rávitel, viszony, tekintet: cette*

Respirer

proposition est vraie sous divers —s, ez ajánlat több tekintetben helyes; 2. ord. tisztelet, hódolat; g. p. il lui a perdu le —, tiszteletlenül viseltetett irányában; sauf le —, tisztelettel legyen mondva; 3. donner du — à q., vkit megtisztelni; salut et —, üdv és tisztelet; rendre ses —s, tiszteletét tenni.
 *Respectabilité (rèce-pek), f. *tiszteletreméltóság*.
 Respectable (rèce-pek-table), a. *tiszteletreméltó; —ment, adv. p. u. tisztességesen*.
 Respecter (rèce-pek-té), v. a. *tiszszelni, tiszteletben tartani, becsülni; fig. megkimélni; 2. se —, v. r. önmagát tisztelni; 3. se —, v. réc. egymást tisztelni*.
 Respectif, ve (rèce-pek-tif), a. *kölcsönös; illető*.
 Respectivement (rèce-pekti-veman), adv. *kölcsönösen, viszont; illetőleg*.
 Respectueusement (rèce-pek-), adv. *tisztelettel, tiszteletteljesen*.
 Respectueux, se (rèce-pek-), a. *tiszteletteljes, tisztességes, tisztos*.
 Respirabilité (rèce-), f. *phys. lehelhetőség, lélekzelhetőség*.
 Respirable (rèce-), a. *phys. lehelhető, beszíhaló*.
 Respirant, e (rèce-), a. *phys. lélekző*.
 Respirateur (rèce-), m. *méd. lélekzési gép*.
 Respiration (rèce-pi-ra-cion), f. *lélekzés; lélekzet; lehellés, lehellet*.
 Respiratoire (rèce-toare), a. *lélekzési; organes —s, lélekzési szervek*.
 Respirer (rèce-pi-), v. n. *lélekzelni; lehelletet venni; il ne —e plus, már meghalt; tout ce qui —e, minden a mi él; fig. fam. je —e! könnyebben érzem magamat; 2. v. a. befűni; fig. il ne —e que la joie,*

Resplendir

- csupán élvekre gondol*; it. — le sang, vér után vágni; elle — e après le retour de son fils, fiának visszatértét óhajtja.
- Resplendir (rèce-plan-dir), v. n. st. s. ragyogni, csillogni, csillámlani.
- Resplendissant, e (rèce-plan-di-çan), a. ragyogó, csillogó.
- Resplendissement (rèce-plan-di-ce-man), m. ragyogás, csillogás.
- †Resplendre, v. resplendir.
- Responsabilité (rèce-pon-ça-), f. felelőség.
- Responsable (rèce-pon-ça-), a. felelős; p. on n'est pas — dans ses pensées secrètes, tarka lótól, gondolattól nem fizetnek vámot.
- Responsif, ve (rèce-pon-cif), a. pal. válaszoló; lettre — ve, válaszirat.
- Responsion (rèce-pon-cion), f. rendi pénzek.
- Ressac (re-çak), m. mar. hullámtörés, hullámtorlás, hullámverődés.
- Ressacer, v. resacer.
- Ressaigner (re-cè-nié), v. a. chir. ismét eret vágni; 2. v. n. újra vérezni.
- Ressaisir (re-cè-zir), v. a. et se —, v. r. ismét megfogni; újra elfoglalni, hatalmába keríteni.
- Ressaluer, v. resaluer.
- Ressasser (re-ça-cé), v. a. újra szitálni; fig. — la conduite de q., vkinek viselkedését szigorúan megvizsgálni; fam. — toujours la même chose, mindig egy hűrt pengetni.
- Ressasseur (re-ça-ceur), se, s. örökös ismétlő. [vány.
- Ressaut (re-ço), m. arch. nyúl.
- Ressauter (re-ço-té), v. n. újra ugrani; visszaugrani; arch. kinyúlani kiállni.
- Resséant, e (re-céant), a. jur. megtelepült; 2. m. féo. helyhez kötött jobbágys.
- †Resséantir (re-cé-an-), v. n. féo. helyhez kötve lenni.

†Resséantise

- †Resséantise, v. résidence.
- Ressécher, v. resécher.
- Ressel (re-cèl), m. sal. maradvány só.
- Resseller (re-cè-lé), v. a. man. újra nyergelni.
- Ressemblance (re-çan-), f. hasonlatosság; hasonlat; c'est la vraie — de son père, szakasztott az apja.
- Ressemblant, e (re-çan-), a. hasonló; portrait —, jól talált arckép.
- Ressembler (re-çan-blé), v. n. hasonlítani; 2. se —, v. r. fam. hasonlítani; 3. se —, v. réc. egymáshoz hasonlítani; p. les jours se suivent, mais ils ne se ressemblent pas, a szerencse kereke változó; it. qui se ressemble, s'assemble, a ki micsodás, olyannal tart.
- Ressemelage, m. cord. újra talpalás.
- Ressemeler, v. a. cord. újra talpalni.
- Ressemer, v. a. agr. újra vetni.
- Ressence (re-çan-), m. parf. szappantészta.
- Ressenti, e (re-çan-thi), a. arch. peint., sculp. élesen kiváló.
- Ressentiment (re-çan-thi-man), m. utóézés; 2. neheztelés; bosszúvágy.
- Ressentir (re-çan-thir), v. a. érezni; II. se —, v. r. utóézésének lenni; il se ressent de la mauvaise éducation qu'il a reçue, meglátszik rajta a rossz nevelés, melyben részesült; 2. se — de qch., vmiben részt venni; se — d'une injure, bántalmat megboszulni; il m'a joué un mauvais tour, mais il s'en ressentira, gonosz csínytet követett el rajtam, de lakolni fog érte.
- Resserrant, e (re-cè-ran), a. méd. összehúzó, hasszorító; fig. szívet szorító.
- Resserrement (re-cère-man), m. összehúzás, dugulás:

Ressortir

- méd. hasszorulás; fig. — de l'argent, pénz hevertetése; it. szívszorulás.
- Resserrer (re-ce-ré), v. a. ismét, szorosabbá összehúzni, kötni, csatolni, gombolni; fig. cet événement resserra encore les noeuds de leur amitié, ez esemény még szorosabbra fűzendi barátságuk kötelékét; litt. összehúzni, rövidíteni; 2. ismét bezárni: la place est fort —ée, a vár szorosan van bekerítve; méd. être —é, dugult hasúnak lenni; 3. se —, v. r. szűkülni, összehúzódni; méd. bedugulni: fam. et fig. en temps de disette chacun se resserre, szükség idejében mindenki takarékosabban él; le temps se —e, a hideg növekedik.
- Resservir, v. réserver.
- Ressif, v. récif.
- Ressiner (re-ci-), v. n. ozsonnálni.
- Ressiner (re-ci-), m. ozsonna.
- Ressonder (re-çon-), v. a. újra kutatni; fig. — q., vkit újra kipuhatolni; 2. se —, v. réc. egymást kipuhatolni.
- Ressort (re-çor), m. rugalom, feszerő; 2. rugó, rugony; — à boudin, csigarugony; fig. il ne se remue que par —, valóságos sodronybáb; méd. donner du — à l'estomac, a gyomort erősíteni; fig. donner du — à l'esprit, a szellemet rugékonynyátenni; b. a. lendület; 2. fig. indító-ok, indok; faire jouer tout ses —s, minden erejét megfeszíteni; 3. jur. törvényhatóság; kerület; fig. cela n'est pas de mon —, nem szakmámhoz tartozik.
- Ressortant, e (re-çor-), a. ismét távozó; numéro —, újra húzott szám.
- Ressortir (re-çor-), v. n. ir. újra távozni; fig. kiválni; emelni; 2. következtetni;

Ressortissant

il ressort de ce qui précède, que . . . a mondatokból kiviláglik, hogy . . . : 3. jur. *vmely hatóság alatt állani.*

Ressortissant, e (re-çor-ti-çan), a. jur. *hatóság alá tartozó.*

Ressouchement (re-çou-), m. e. f. *gyaníthatólag lopott faderekak összeillesztése a törzsszel.*

Ressouder (re-çou-), v. a. *újra forrasztani; fig. ismét kijavítani.*

Ressoudure (re-çou-), f. *isméti forrasztás.*

Ressource (re-çour-ce), f. *segédeszköz, segédforrás; il est perdu sans —, menthetlenül vége van; Dieu a été ma seule —, Isten volt egyedül menedékem; fig. c'est un homme de —, tud magán segíteni; leleményes férfit; fam. faire —, magát újra fölsegíteni; faire — de tout, mindent pénzre tenni.*

†Ressouvenance (re-çou-), f. *emlékezet.*

Ressouvenir (re-çou-), m. *emlékezés; 2. utó fájdalom.*

se Ressouvenir (re-çou-), v. r. *emlékezni; 2. imp. észbe jutni; à présent il m'en ressouvient, most már jut eszembe; 3. meggondolni.*

Ressuage (re-çua-), m. — d'un mur, *izzadás; métal. csurtatás; fourneau de —, csurhód.*

Ressuer (re-çué-), v. n. *száradni, kiszáradni; 2. v. a. aszalni; métal. csurtatni; mon. üzni.*

Ressui (ré-çui), m. ch. *nyughely; sal. szárító.*

Ressuiment (ré-çui-man), m. agr. *száradás.*

Ressusciter (rè-çu-ci-), v. a. *feltámasztani; ismét életre hozni; ce remède l'a —é, ez a szer megmentette a haláltól; fig. cette bonne nouvelle l'a —é, e jó hír új életet adott neki; 2. v. n. feltámadni; Jézus*

Ressuyer

Christ est —é, *Jézus Urunk feltámadt.*

Ressuyer (re-çui-dé), v. a. *újra szárítani; megtörölni; 2. se —, v. r. megszáradni.*

Restagnation (réce-tag-nacion), f. inus. méd. v. *débordement.*

Restant, e (réce-tan), a. *megmaradt; poste —e, postán maradvá; 2. m. com. hátralék; maradék.*

Restaupage (rèce-tô-), restoupage, m. manuf. *tömöltögetés.*

Restaur (rè-ce-tôre), m. mar. v. *ristorne.*

Restauration, v. restaupage.

Restaurant, e (rè-ce-tô-), s. a. méd. *erősítő; 2. táplaleves; 3. vendéglő.*

Restaurateur, trice (rèce-tô-), s. *helyreállító; 2. vendéglős.*

Restauratif, ve, a. p. u. v. *restaurant.*

Restauration (rèce-tô-racion), f. *helyreállítás; arch. javítás; fig. megújítás; h. de F., Restauráció (a Bourbonok visszahelyezése 1815-ben).*

Restaurer (rèce-tô-ré), v. a. *ismét helyreállítani, helyrehozni; arch., sculp., peint. megújítani, javítani; 2. se —, v. r. fam. étel-ital által új erőt venni.*

Reste, m. *maradék, maradvány; fig. il n'a eu que mon —, csupán azt kapta a mi nekem nem kellett; s'il avait un — de pudeur, hacsak parányi szemérme volna; aucun — de justice, semmi nyoma az igazságnak; le porteur vous dira le —, az átadó megmondja önnek a többi; pop. — de gibet, akasztófára való; fam. donner le — à q., vkinek a nyakára hágni; p. coucher de son —, mindent kockáztatni; 2. être en —, hátralékban lenni; fig. je suis en — avec lui, adósa*

Restreindre

vagyok; 3. de —, adt. untig-elég; je vous entends de —, nagyon is jól értem önt; fam. que de —, nagyon is; 4. au —, du —, egyébiránt; különben.

Rester (réce-té), v. n. *maradni, megmaradni; 2. imp. —e à examiner si . . ., megvizsgálándó, vajjon . . .; —e à savoir s'il y consentira, kérdés, vajjon beleegyezik-e; 3. hátramaradni; il ne peu — nulle part, sehol sincs maradványa; 4. son bras resta paralytique, karja bénult maradt; p. il y est —é pour les gages, a csatatéren esett el; 5. en — là, a mellett, annál maradni; mus. nyújtani.*

Restipulation (rèce-thi-pulacion), f. *kölcsönös megállapodás, kikötés.*

Restipuler (rèce-thi-), v. a. *kölcsönösen megállapítani, kikötni.*

Restituable (rèce-thi-), a. pal. *visszahelyezhető; helyreépíthető; visszaadható; 2. visszaadandó.*

Restituer (rèce-thi-), v. a. *visszahelyezni, visszatéríteni; visszaadni; fig. — l'honneur, a becsületet visszaszerezni; — un texte, szöveget kiegészíteni; arch. — un édifice, épületet ismét helyreállítani.*

Restituteur (rèce-thi-) m. litt. *kiegészítő, helyreállító; 2. régi vélemények megújítója.*

Restitution (rèce-thi-tucion), f. *helyreépítés; megtérítés; visszaadás; jur. visszahelyezés; litt. kiegészítés; arch. helyreállítás.*

Restor, v. restaur.

Restorne, restorner, v. *con-
treposition, etc.*

Restoupage, v. restaupage.

Restreindre (rè-ce-), v. a. *összehúzni, dugulást okozni; fig. megszorítani, korlátozni; 2. se —, v. r. szorítani; abs. il ne sait pas*

Restrictif

- se —, *nem tud takarékoskodni.*
 Restrictif, ve (rè-ce-), a. korlátoló, megszorító.
 Restriction (rè-ce-trik-cion), f. korlátozás, megszorítás; sans — aucune, minden föntartás nélkül.
 Restingent, e (rè-ce-trein-jan), restrinetif, ve, s. a. méd. összehúzó.
 Résultant, e (ré-zul-), a. ki-folyó, következő.
 Résultat (ré-zul-ta-), m. eredmény, látat; következmény; következés.
 Résulter (ré-zul-sé), v. n. folyni, következni; 2. abs. eredni.
 Résuméation (-cion), f. rövidletezés.
 Résumé (ré-zu-), m. rövid kivonat; rövidlet; tartalom-adás; au —, en —, adt. egészben véve, összevéve.
 Résumer (ré-zu-), v. a. összevonni, rövidletezni; 2. se —, v. r. je me — e en demandant que..., rövidre fogom szavaimat, kérde, hogy...
 Résumeur (ré-zu-), m. rövidletező.
 Résumiste (ré-zu-), m. litt. kivonatok írója.
 Résumpte (ré-zonp-te), f. écol. vetélkedés.
 Résumpté (ré-zonp-té), a. m. écol. p. u. hittudor, ki utolsó vetélkedését tartotta.
 Résumption (ré-zonp-cion), f. écol. p. u. összefoglalás, rövidletezés.
 Résure (ré-zu-re), roque, rave, f. pêch. ájok csalétek; 2. it. ájokháló.
 *Résurgir, v. n. ismét megjelenni, támadni.
 Résurrecteur, trice, a. föltámasztó; fig. potion — trice, erősítő-ital.
 Résurrection (ré-zu-rek-cion), f. föltámadás; abs. hirtelen gyógyulás; arg. fegyház.
 *Résurrectionisme (ré-zu-

Résurrectionnel

- rek-cio-), m. halottrablás.
 Résurrectionnel, le (ré-zu-rek-cio-), a. föltámadási.
 *Résurrectionniste (ré-zu-rek-cio-), m. halottrabló (Angliában, kik a halottakat kiássák és orvosoknak adják el).
 Retable, m. arch. oltárkép kerete.
 Rétablir, v. a. helyre állítani; — q. dans sa charge, vkit hivatalába visszahelyezni; — ses affaires, helyzetét javítani; litt. v. restituer; com. újra beigtatni; 2. se —, v. r. helyreállni, egészségét visszanyerni; fig. ismét tekintélyre vergődni.
 Rétablissement, m. helyreállítás; visszahelyezés.
 Retailat, retaillé, m. chir. újra körülmetélt.
 Retaille, f. hulladék, nyiredék; t. t. horony (malomkövön).
 Retaillement, m. — des arbres, ismétli nyírás; 2. †körrülmetelés.
 Retailer, v. a. újra nyesni; — un habit, rosszul szabott ruhát újra szabni; — une lime, reszelőt kivagdalni.
 Rétaler, v. a. újra kirakni, kifüggeszteni, kiállítani.
 Retaler, v. a. peu. — une peau, bőrt a husló-kasza hátával tisztítani.
 Retaper, v. a. chap. fölkarmázni, fölszélezni; perr. fölbodrozni, göndöríteni; fig. pop. il a été bien — é, derekasan megrostálták.
 Retard (re-tar; még magán hangzó előtt is), m. haladék; 2. être en —, késedelmezni.
 Retardant, e, a. akadályozó; késedelmező; phys. v. retardatrice.
 Retardataire, m. et a. fin. késedelmes adós; milit. —, conscrit —, késlekedő ujonc; it. maradozó; szakadozó.
 Retardatif, ve, a. horl. inus. későnjáró.

Retenir

- Retardation (-cion), f. phys. lassítás, lassudás; 2. prat. v. retard, retardement.
 Retardatrice, a. f. phys. force —, akadályozó, lassító.
 Retardement, m. késés, késlekedés, késedelmezés.
 Retarder, v. a. késleltetni; 2. megakadályozni, késleltetni, lassítani, föltartóztatni; 3. v. n. késni; hátramaradni; 4. se —, v. réc. egymást akadályozni.
 Retâter, v. a. újra megtapogatni; fig. újra kipuhatolni; fam. elevenére tapintani.
 Retaxer, v. a. újra megbecsülni.
 Reteindre, v. a. ir. újra festeni.
 Réteindre, v. a. ir. újra eloltani, megoltani.
 †Retenail, m. akadály, gát.
 Retenable (-te-na-), a. emlébben tartható.
 Retenance, v. retenue.
 Rétendeur (-tan-), m. drap. teregető; kifeszítő.
 Retendre (-tan-), v. a. újra feszíteni, kihúzni, kinyújtani.
 Rétendre (ré-tan-), v. a. újra kiteríteni.
 Retenir (-te-nir), v. a. ir. visszakapni, megkapni; fam. il voudrait bien — ce qu'il a dit, szeretné visszavonni a mit mondott; 2. visszatartani, eltartóztatni, elhúzni; cout. donner et — ne vaut, ajándékjószágot nem szabad visszatartani; — ses vieilles habitudes, régi szokásait megőrizni; 3. megtartani; pop. j'en retiens part! jele az enyém! jard. — un arbre, fát rövidre nyesni; II. lefoglalni, bérelni, fogadni, fölfogadni; — date pour un contrat, szerződéskötéshez napot kitűzni, 2. föltartóztatni; — q. à souper, valakit vacsorára marasztalni; — q., vkit le-tartóztatni; 3. visszatart-

Retenter

tóztatni; 4. — qch., vmit emléken tartani; III. v. n. abs. écon. il faut en-rayer, ce cheval ne retient pas, kereket kell kötni, e ló nem tart; hasasodni, fogadni; IV. se —, v. r. magát tartóztatni, tartózkodni; magának föntartani; fogózni; man. bokrosodni.

Retenter (-tan-), v. a. újra megkisérteni.

Rétenteur (-tan-), m. eltar-tóztató, elhúzó.

Rétentif, ve (-tan-thif), a. an. összehúzó.

Rétention (ré-tan-cion), f. pal. kikötés; föntartás; jur. droit de —, zálogolási jog; méd. — d'urine, abs. —, húdrekedés.

Rétentionnaire (ré-tan-cio-), m. pal. p. u. v. rétenteur.

Retentir (re-tan-thir), v. a. hangzani, zengni, megkon-dulni, harsogni, visszhang-zani; fig. terjeszteni.

Retentissant, e (-tan-ti-çan), a. visszhangzó, zengő, har-sogó.

Retentissement (re-tan-ti-ce-man), m. visszhangzás, zengés, harsogás, dörömbö-lés.

Rétentum (ré-tan-tome), m. prat. titkos toldalék; fig. tartalékgondolat.

Retenu, e (-te-nu), a. tartóz-kodó.

Retenue (-te-nû), f. tartóz-kodás, ovatosság; c'est un homme sans —, gondatlan ember; charp. támasz-fa; féo. — féodale, előjog (vétetre); fin. levonás; —ment, adv. szerényül, ovatosan, tartózkodva.

Rétépore, f. h. n. recésbu-rány.

Rétersage (-tèr-ça-), m. agr. második munkálás.

Réterser (-tèr-cé-), v. a. agr. másodszor munkálni.

Rétiaire (ré-ci-ère), m. ant. receviador.

Réticence (ré-ti-çan-ce), f. mellőzés, elhallgatás, ki-

Réticulaire

hagyás; gr. points de —, gondolatjelek.

Réticulaire, rétifforme (-thi-), a. recealakú.

Réticule (ré-thi-), m. rece.

Réticulé, e (ré-thi-), a. re-cés; brod. point —, rece-öltés.

Rétif, ve (-thif; -thive), a. csökönös; fig. fam. ma-kacs, önfejű; 2. m. il fait le —, makacskodik.

Rétifforme, v. réticulaire.

Rétine (ré-thi-ne), amphi-bles troïde, f. an. recehár-tya (szemé).

Rétinite (ré-thi-), f. minér. folyékony szurokkő; méd. recehártya-lob.

Rétinitique (-thi-), a. minér. szurokkő tartalmú.

Retirade (-thi-), f. fort. metsz-lékgát.

Retiration (re-thi-ra-cion), f. impr. visz-nyomat; visz-nyomás.

Retiré, e, a. félreeső, magá-nyos; il mène une vie fort —e, visszavonultan él; il est —é, visszavonult; nem fogad látogatást.

Retirement (-thi-re-man), m. méd. összezsugorodás; 2. visszavonás.

Retirer (-thi-ré), v. a. újra húzni; visszalöni; impr. lenyomatot csinálni; 2. visszahúzni; kihúzni; fam. — son haleine, lélekzetét visszatartani; —q. du pé-ril, vkit a veszélyből kira-gadni; impr. — une forme de la presse, kiemelni; —q. chez soi, vkinek men-helyet adni; fig. —q. du vice, vkit büntől megóvni; 3. fig. — son amitié à q. barátságát vkitől megvon-ni; écon. bevenni; il a —é mille francs de son jardin, ezer frankot vett be kertje után; fig. — de la gloire de qch., vmi után dicsőséget aratni; II. se —, v. r. elmenni, távozni, lelépni, visszavonulni; p. se — à la Mazarine, kereket oldani; 2. retirez-vous

Retordage

d'ici, takarodjék innét; abs. il s'est —é, nyugat-lomba lépett; 3. il s'est —é dans ses terres, jószá-gaira vonult; abs. se —, hazamenni; 4. se — dans, sur, menekülni; hátrálni; 5. összezsugorodni, össze-húzódni; 6. apadni; it. v. n. mar. la mer —e, az apály kezdődik.

Retirons (-thi-), m. pl. card. kártykóc.

Retiroute (-thi-), f. iron. kény-szerült visszavonulás.

Retirure, f. ét. gödröcske öntött ónművekben.

Rétitèles (-thi-), f. h. n. re-cétszővő pókok.

*Rétiver, v. n. makacskodni, ellenkezni.

*Rétiveté, f. makacsság.

Rétoire (-toare), m. vét. hí-lyagtapsz.

Retoiser (-toa-zé), v. a. újra fölmérni.

Retombe, retombée (-ton-), f. arch. — d'une voûte, boltív felső hajlása.

Retomber (-ton-bé), v. u. újra, ismét elesni; fig. — dans une faute, bűnbe visszaesni; 2. lehullani: la balle est —ée en ces endroit, a golyó e helyen hullott le; ce jet d'eau —e à plomb dans le bassin, e vízsugár függélyesen hull vissza a medencébe; fig. la honte en retom-bera sur vous, a gyalázat reátok fog háramlani; p. qui crache contre le ciel, il lui retombe sur le vi-sage, számár-ordítás, eb-ugatás nem hallik mennyor-szágba.

Reton, m. icht. sima rája.

Retondeur, se, s. manuf. újra nyíró; 2. —s, pl. h. de F., franciországi rab-lók a 13. és 15. században.

Retondre, v. a. manuf. újra nyírni; arch. — un mur, falat simára vakarni: sculpt. fers à —, simítóvas.

Retordage, retordiment, m. soier. sodrás.

Retordeur

Retordeur, se, s. manuf. *sodró*.
 Retordoir (-daire), m. manuf. *cérnamolna*.
 Retordre, v. a. *ujra csavarni, kicsavarni*; 2. *sodorni*; fam. je lui donnerai bien du fil à —, *nem viszi el szárazon*.
 Rétorquable (-ka-), a. log. *visszahárítható*.
 Rétorquation (-ka-cion), f. *visszatorlás*.
 Rétorqueo (ré-tor-kué-ô), m. fam. *visszahárítás*.
 Rétorquer (-ké), v. a. log. *visszahárítani, visszatorlani*.
 Retors, e (-tor; -torce), a. *sodrott*; fig. c'est un homme —, *ravasz róka*.
 Retorsif, ve, a. log. *visszahárító*.
 Retorsoin (-cion), f. log. *visszatorlat*.
 Retorsoir (-çoare), m. cord. *hajtókerék*.
 Retorte, v. cornue.
 Retortiller, v. a. *ujra sodorni, fonni, csavarni, hurokolni*.
 Retouche, f. peint. *javítás, kijavítás, átdolgozás*; grav. *ujra vésés*.
 Retoucher, v. a. *ismét érinteni, megfogni; eltalálni*; grav. *ujra vésni*; 2. v. a. et n. litt. *még egyszer átnézni és javítani*; peint. *kijavítani*.
 Retouper, v. a. pot. *ujra kikészíteni*; agr. — une haie, *sövényt kijavítani*.
 Retour, m. la boule alla donner contre une pierre et abbatit plusieurs quilles à son —, *a teke köhez csapódott és visszaesve több bábót sodort el*; tours et —s d'une rivière, *folyó görbületei és tekervényei*; 2. *visszatérés, jövet*; par le — du courrier, *forduló postával*; fam. il a toujours l'esprit de —, *gondolatában mindig honn van*; — des oiseaux de passage, *vándormadarak megjövése*;

Retournage

fig. cet homme est sur son —, *ez ember öregszik*; dév. faire un — à Dieu, *Istenhez megtérni*; 3. fig. la jeunesse se passe sans —, *az ifjúság múlik s nem tér vissza többé*; cet homme a des facheux —s, *ez embernek bogarai vannak*; 4. jur. droit de —, *háramlási jog*; 5. fig. *visszatorlás, viszomboszu*; p. à beau jeu, beau —, *a milyen a mosdó, olyan a törölköző*; II. *visszatérés*; banq. compte de —, *visszámla*; ch. —s du cerf, *szarvas cselvetései*; — de chasse, *vadászlakoma*; com. —, charge de —, *viszteleher*; phys. choc en —, *utócsapás (villámé)*.
 Retournage, m. *kifordítás*.
 Retourne, f. jeu. *trompf*.
 Retourner, v. n. *visszafordulni, visszatérni, vissza-utazni*; fig. — en arrière, *visszalépni*; dév. v. vomissement; — à la charge, *ujra támadni*; 2. v. n. imp. fig. vous ne savez pas de quoi il —e, *ön nem tudja, mi történik*; miről van szó; 3. v. a. *megfordítani*; —q., *vkít rábeszélni*; fig. fam. c'est un habit —é, *hitehagyott*; chand. — la chandelle, *a gyertyát másodszor mártani*; jard. — la terre, *földet forgatni*; 4. se —, v. r. *visszafordulni*; fig. fam. il sait se —, *tud magán segíteni*.
 Retournure, f. chand. *második mártás*.
 Retracement, m. p. u. *ismételt, megújított ecsetelés*.
 Retracer, v. a. *ismét, újból, másként rajzolni*; fig. *ecsetelni*; tout le —e à mes yeux, *minden emlékembe hozza őt*; 2. se —, v. r., ce fait se —e à mon esprit, *ez esemény előttem lebeg*.
 Rétractable (-trak-), a. *visszavonható*.

Retraiter

Rétractation (-trak-tu-cion), f. *visszahúzás, visszavonás*; 2. *ujbóli átdolgozás*.
 Rétracter (-trak-), v. a. *visszavonni, visszahúzni*; 2. se —, v. r. *véleményét megváltoztatni*.
 Rétractile, a. h. n. ongles —s, *behúzható karmok*; ext. force —, *összehúzó erő*.
 Rétractilité, f. did. *összehúzhatóság*.
 Rétraction (-trak-cion), f. méd. *összehúzás*.
 Retraindre, v. retreindre.
 Retraire, v, a. ir. prat. *visszaváltani, visszavásárolni*; 2. *ismét fejni*; 3. se —, v. r. *összezsugorodni*.
 Retrait, e, a. agr. blé —, *összezsugorodott gabona*.
 Retrait, m. jur. *visszavásárlás, visszaváltás*; — d'un projet de loi, *törvényjavaslat visszavétele*; 2. v. latrines; 3. v. retraite (4. arch.).
 Retraite, f. *hazamenés*; milit. *takarodó*; battre la —, *takarodót dobolni*; guer. *visszavonulás*; se battre en —, *visszavonulva harcolni*; fig. battre en —, *más hurokat pengetni*; it. il bat en —, *haza megy*; ch. sonner la —, *a falkát visszakiértölni*; 2. *elvonultság, magányosság, nyugalom*; faire une sage —, *okos módon visszavonulni*; 3. *nyughely*; donner — à q., *vkinek menedéket adni*; — de voleurs, *tolvajfészek*; 4. *nyugpénz, nyugdíj*; it. *kegyelemdíj*; arch. — d'un mur, *fal vékonyodása*; banq. *visszáltató*; biod. *himzésrajz*; expl. *nyugszak*; féo. *pótadó*; agr. *ganaj-gödör*; tan. *timcsáva*; escr. *hát-rálás*.
 Retraiter, v, a. p. u. *ujra értekezni*; 2. milit. *elbo-csátani*; 3. corr. *a mészgödörből kivenni*; 4. v. n. inus. *takarodót fűni; visszavonulni*.

Retranchement

Retranchement, m. kevesbítés, csökkentés; megszorítás, korlátozás; — des abus, visszaélések megszüntetése: aroh. deszkafal; deszkarekesz; guer. sáncolat; fig. forcer q. dans ses —s, vkit sarokba szorítani.

Retrancher, v. a. kevesbitni, csökkenteni, megszorítani, korlátozni; eltörölni; poét. elips. Dieu le retrancha lui-même et vous mit à sa place, Isten maga törölte ki őt az élők sorából és tette őnt helyébe; 2. chir. — un membre, tagot csonkítani; jard. nyelni, vágni; litt. kihúzni; méd. — le vin à un malade, a bort betegnek eltüntetni; — des abus, visszaéléseket megszüntetni; cath. kiközösíteni; 3. guer. — un camp, tábornak elhárítani; 4. se —, v. r. magát megszorítani, takarékosan élni, takarékoskodni; fig. j'aurais plusieurs raisons à dire, mais je me —e à celle-ci, több okom volna ezt mondanom, de én csupán erre szorítok; guer. magát elhárítani; fig. il se —e toujours dans cette seule défense, mindig ez egy védelmet hozza föl.

Retravailler, v. a. újra dolgozni, átdolgozni.

Retrayant, e (-trè-ian), s. prat. visszavásárló, beváltó.

Rètre, v. reitre.

Rétréci, e, a. fig. esprit —, korlátozott elme; bot. feuille —e, keskenyülő levél; crist. cristal —, szűkült kristály.

Rétrécir, v. a. szűkíteni, keskenyíteni; tric. fogyasztani; fig. la servitude rétrécit l'ame, a szolgaság elnyomja a lelket; man. megszorítani; ch. — l'enceinte de chasse, a vadászatot félbeszakítani; 2. v. n. et se —, v. r. szűkít-

Rétrécissement

ni, keskenyülni, összehúzódni, összezsugorodni.

Rétrécissement, m. szűkítés, keskenyítés; szűkülés, keskenyedés; összehúzódás; összezsugorítás; összezsugorodás; fig. — de l'esprit, a szellem korlátozása; — des talents, a tehetség gyöngülése.

Rétrécisseur, se, s. t. t. szűkítő, keskenyítő.

Rétreindre, v. a. ir. chaud., orf. homorítani.

Rétreinte, f. chaud., orf. homorítás.

Retrempe, f. isméti bemártás, edzés; l'acier amolli par le feu se durcit de nouveau à la —, a tűz által meglágyult acél ismét megkeményedik, ha izzón mártják a vízbe.

Retremper, v. a. újra edzeni; it. fig.; 2. se —, v. r. edződni.

Retresser (-tré-cé), v. a. újra fonni, átfonni.

Rétribuer, v. a. q., vkit megjutalmazni.

Rétribution (-cion), f. megjutalmazás; jutalom; 2. illeték, papilleték.

Retrié, m. pap. harmad alja.

Retrier, v. a. újra válogatni, kiválogatni.

Rétriller, v. a. újra vakarni, kefélni (lovat).

Rétroactif, ve, a. visszaható; effet —, visszahatás.

Rétroaction (-cion), f. visszahatás.

Rétroactivité, f. visszaható erő.

Rétroagir, v. a. visszahatni.

Rétrocédant, e, s. a. jur. viszont átengedő.

Rétrocéder, v. a. prat. viszont átengedni.

Rétrocessif, ve, a. jur. viszont átengedhető.

Rétrocession (-cécion), f. viszont átengedés; méd. visszaverődés; an. — du coccyx, a farcsíksont visszahúzódása a szülésnél; 2. physiol. hátrálás.

Rets

Rétrocessionnaire (-cé-cio-), s. viszont engedményezett.

Rétrofléchi, e, —flexe, a. bot. hátragörbült.

Rétroflexion (-flek-cion), f. hátragörbülés.

Rétrogradation (-da-cion), f. astr. hátrálás.

Rétrograde, a. hátráló.

Rétrograder, v. n. hátrálni; fig. v. reculer.

Rétrogressif, ve, a. inus. v. rétrograde.

Rétrogression, f. v. reversion; 2. *hátramenés.

Rétropulsion, v. rétroversion.

Retroquer (-ke), v. a. visszacserélni.

Rétrospectif, ve, a. hátra tekintő.

Retroussage, m. vign. negyedik kapálás.

Retrousse, f. t. t. második sajtolás.

Retroussement, m. fölsimítés, fölkhötés, fölgyűrítés, föltörés.

Retrousser, v. a. fölkhötni, fölkhötni, fölsimíteni; ismét fölkhötni, fonni, simítani, föltörni, gyűrni; fig. nez —é, fitos orr; 2. fölemelni, fölfogni; retroussiez votre robe, csipje föl szoknyáját.

Retroussis (re-trou-ci), m. chap. karima; tail. hajtóká; habit bleu avec des —s rouges, kék kabát vörös hajtókával; cord. bottes à —, jobb: à revers, hajtókás csizma.

Retrouvaille, f. lelet.

Retrouver, v. a. újra találni, föllelni; 2. j'ai —é ma montre, ismét megtaláltam órámat; fig. je ne le —e pas, nem ismerem reá; 3. se —, v. r. je me —e dans une situation aisée, ismét kényelmes helyzetben vagyok; 4. se —, v. réc. egymást megtalálni.

Rétroversion, f. méd. az anyaméh hátrafordulása.

Rets (rê), m. rece; háló;

Rétudier

fig. *tör, kelepce*; char. — de la charrue, *ekeszarv*.
 Rétudier, v. a. *ujra tanulni*.
 Retuer, v. a. fig. *ujra elrontani, semmivé tenni*.
 Rétus, e (ré-tu), a. bot. *horpadt*.
 Rétuver, v. a. chir. *ismét melengetni, borongatni*.
 Réunion (-u-nion), f. *összeegyeztetés*; chir. — des lèvres d'une plaie, *seb széleinek behegesztése*; fig. *kibékítés*; jur. *egyesítés*; it. — des preuves, *bizonyítékok összeállítása*; 2. *társas összejövétel*; *gyűlde*.
 Réunir (-u-nir), v. a. *egyesíteni*; *ujra egyesíteni*; chir. *behegeszteni*; jur. — un domaine à la couronne, *államjóságot a koronával egyesíteni*; it. — des preuves, *bizonyítékokat gyűjteni*; fig. — deux peuples, *két népet kibékíteni*; 2. — toutes ces forces pour..., *minden erejét összeszedni, hogy...*; 3. se —, v. r. *csatlakozni*; *egyesülni*; ils ce sont réunis sur ce point, *megállapodni*.
 Réussin, m., —e, f. *kettedszénsavas szikra*.
 Réussir (ré-u-cir), v. n. *szerencsésen járni*; *sikerülni*; *jól végződni*; agr. *teremni, megteremni*.
 Réussite, f. *siker*; 2. *eredmény*.
 Revalidation (-cion), f. *isméti érvényesítés*.
 Revalider, v. a. prat. *ujra érvényesíteni*.
 Revaloir (-loare), v. a. ir. *visszafizetni, viszonzni*.
 Revanche, f. *viszonzás, elégtétel*; 2. *boszu*; 3. en —, adt. *viszonzásul*; helyette.
 Revancher, v. a., q. fam. *vkít védeni, segíteni*; 2. se —, v. r. *viszonzni*; *magát kárpótolni*.
 Revancheur, m. p. u. *védő, boszuálló*.
 Rêvasser (rê-va-cé), v. n. *nyugtalanul álmodni*; fam. *felületesen gondolni vmire*.

Rêvasserie

Rêvasserie, f. *nyugtalan álmodás*; fig. *agyrém*.
 Rêvasseur, m. fam. *álmodozó*.
 Rêve, m. *álom*; fig. *agyrém*.
 Revêche, a. *fanyar*; fig. *barátságtalan*; *kelletlen*; *durva*; 2. f. com. *bélésflanel*; 3. f. *durvaság, barátságtalanság*.
 Réveil, m. *ébredés*; fig. il a en un fâcheux —, *kellemetlenül ábrándult ki*; horl. *ébresztő óra*; monter le —, *az ébresztőt fölhúzni*; milit. *riadó, riadal*; it. †96 *fontos ágyú*.
 Réveil-matin, v. *réveille-matin*.
 Réveillée, f. glac. *egész nap-szám*.
 Réveille-matin, m. horl. v. réveil; fam. c'est un fâcheux —, *kellemetlen csöndzavaró*; fig. d'est un agréable —, *kellemes fölébredés*; bot. *mezei katáng*; poét. *kakas*.
 Réveiller (ré-vè-lié), v. a. *ébreszteni, fölébreszteni*; fig. *eszméletre hozni*; 2. — les passions, *a szenvedélyeket fölizgatni*; *buzdítani*; — l'attention, *a figyelmet magára vonni*; ce met —e l'appétit, *ez étel étvágyat gerjeszt*; II. se —, v. r. *fölebredni*; fig. *megujulni*; *magához térni*.
 Réveilleur (ré-vè-lieur), m. *ébresztő*; h. m. *éji őr*.
 Réveillon (ré-vè-lion), m. *éjjeli vacsora*.
 Révélation (-cion), f. *kinyilatkoztatás, nyilatkozás*; 2. théo. — *divine, isteni jelentés*.
 Révèlement, v. *révélation* (1.).
 Révéler, v. a. *kinyilatkoztatni*; *fölfedezni*; il révéla la conjuration, *elárulta az összeesküvést*; théo. *kijelenteni*; 2. se —, v. r. *nyilatkozni*; *nyilvánulni*.
 Revenant, m. pop. *kisértet*;

Revenir

2. —, e, a. *kellemes, megnyerő*.
 Revenant-bon, m. *melléknyereség*; 2. *pénztári maradvány*; fig. *előny*.
 Revendage, m. *zsibáruskodás*; *zsibáruság*; jur. *elárverezett ingóságok*.
 Revendeur, se, s. *zsibárus*; —nő.
 Revendicable, a. did. *visszakövetelhető*.
 Revendication (re-van-dica-cion), f. jur. *visszakövetelés*; — de marchandise, *útban levő áruk lefoglalása*.
 Revendiquer (re-van-di-ké), v. a. jur. *visszakövetelni*; *igényelni*.
 Revendre, v. a. *ismét eladni*; fig. fam. il en a à —, *bőven van neki*; pop. —q., *vkít megcsalni*; 2. arg. *fecsegni*.
 Revenir, v. n. ir. *visszatérni*; ces bois reviennent bien, *e cserje szépen hajt*; fig. cela m'est revenu dans l'esprit, *hirtelen eszembe jutott*; 2. *visszajöni*; il va —, *azonnal visszajő*; fam. il semble — de l'autre monde, *mit se tud a történelekről*; vulg. imp. il revient dans cette maison, *e hátsban kísértet jár*; mod. *felbőffenni, felbőfogni*; 3. *ismét visszajönni*; les troupes reviennent à la charge, *a csapatok újra támadnak*; fig. il revient toujours à la charge, *nem tágít*; fam. revenons à nos moutons, *térjünk vissza előbbeni tárgyunkra*; it. il revient toujours sur la même corde, *mindig egy hírt penget*; 4. — en santé, *ismét meggyógyulni*; — en faveur, *ismét kegybe jutni*; — à la vie, *eszméletre térni*; le vin fait — le coeur, *a bor erősít*; — d'une maladie, *felüdülni*; fam. il en est revenu d'une belle, *szerencsésen*.

Revenir

menekült; it. abs. il revient à vue d'oeil, *szemlátomást javul*; 5. fig. cet homme ne revient jamais, *ez ember sohase tágit*; m. p. c'est un homme dont je suis bien revenu, *megváltottattam ez ember iránti jóvéleményemet*; — sur le compte de q., *jobban vélekedni vkiről*; faire — q., *vkít kibékitni*; 6. *hasznót hajtani*; *használni, segíteni*; il lui revient de sa maison mille écus par an, *háza ezer tallért jövedelmez évenként*; 7. cet habit lui revient à cinq louis, *ez öltözet öt aranyába került*; cela revient à même, *mindegy*; 8. son humeur me revient, *kedélye tetszik nekem*; cette couleur revient à l'autre, *e szín illik a másikhoz*; 9. il me revient de toutes parts que..., *mindenfélől hallom, hogy...*; ch. cerf revenu de tête, *agancsot hajtott szarvas*; cuis. faire —, *fölforraltatni*; jur. faire — sur q., *vkí ellen kezességi keresetet indítani*; tan. cuir. revenu, *meglágyult bőr*.

Revenir (-noare), m. horl. *tüzesítő vas*.

Revente, d'une maison, f. *viszonteladás*; 2. meuble de —, *zsibárusnál vett bútor*.

Reventier (-van-thié), m. sal. *sókufár*.

Revenu (-ve-nu), m. *jövedelem*; —s casuels, *véletlen jövedelem*; ch. — de cerf, *szarvas új agancsa*; fig. avoir du — en sens commun, *józan észet bírni*.

Revenue (-ve-nû), f. e. f. *sarjadék*; vén. *étetés ideje*.

Revenure (-ve-nu-), f. agr. *szőlőtőke második hajtása (fagy után)*.

Rêver, m. poét. *ábrándozás*.

Rêver, v. n. *álmodni*; 2. félre *beszélni*; *eszélokodni*;

Réverbérant

fig. *ostobaságokat beszélni*; 3. *elmélázni, elgondolkozni*; fig. — à la Suisse, *gondolatok nélkül merengeni*; 4. *meggondolkozni, fontolgatni*; 5. v. a. *álmodni*; fig. il ne — e que fortune, *csupán vagyon után törekedik*.

Réverbérant, e, a. *visszasugárzó*.

Réverbération (-cion), f. *visszasugárzás*; — des rayons du soleil, *verőfény*; 2. fig. nous n'étions ses amis que par —, *csupán közvetve voltunk barátjai*; 3. fig. *emlék*; les douces —s de la jeunesse dans un âge avancé, *a fiatalság édes emléke hajlott korban*.

Réverbère, m. *visszugárzó, tűkörlámpa*; ch. chasse au —, *fáklyás vadászat*; chi. feu de —, *visszaverő tűz*; fourneau de —, *viszszaverő pest*.

Réverbérer, v. a. et n. *viszszasugárzani*; *viszszaverődni*.

Revercher, v. a. ét. *ón-öntvényt javítani*.

Reverdie, f. mar. *sebes ár, szökő ár*.

Reverdir, v. a. *ujra, még egyszer zöldre festeni*; 2. v. n. *ismét zöldülni*; fig. je l'ai trouvé tout reverdi, *egészen megifjodottnak találtam*; pop. planter là q. pour —, *vkít hiában várakoztatni*; 3. les dartres dont il se croyait guéri commencent à —, *a sömör ismét kiütözik rajta*.

Reverdissement, m. *isméti zöldre festés*.

Révéremment (-ra-man-), adv. v. *respectueusement*.

Révérence (-ran-ce), f. *tisztelet, tiszteletadás*; pop. sauf —, *engedelemmel mondva*; 2. *tisztelendő (cím)*; 3. *bók, meghajlás*; faire la — à q., *vkínél tiszteletét tenni*; pop. tirer sa — à q., *vkít köszönteni*;

Réversible

fig. iron. je vous tire ma —, *reám ugyan ne számítsan man. faire la —, megbotlani*.

Révérentielle, a. f. v. *crainte (théo.)*.

Révérencieusement, adv. *tiszteletteljesen*.

Révérencieux, se, a. fam. g. p. *bókolgató, sündörködő*; fig. homme —, *alázatos férfit*.

Révérénd (ré-vé-ran), e, a. *tisztelendő*; 2. m. mon —, *nagyon tisztelendő uram*.

Révéréndissime, a. *főtisztelendő*; l'illustrissime et — archevêque, *méltóságos és főtisztelendő püspök*.

Révérer, v. a. *tisztelni, becsülni*; *tiszteletben tartani*; 2. se —, v. r. *önmagát tisztelni*; 3. se —, v. réc. *egymást tisztelni*.

Rêverie, f. *ábránd, képzelgés*; 2. *eszélokosság*.

Revernir, v. a. *ujra fírníszolni, kencézni*.

Reverquier, v. revertier.

Revers (-vêr), m. *fonákoldal*; le — de la main, *kézfefe*; mon. — d'une médaille, *érem hátlapja*; fig. le — de la médaille, *árnyoldala vminek*; 2. fig. — de fortune, *baleset*; tail. coutur. *hajtóka*; guer. prendre l'ennemi de —, *az ellent hátulról megtámadni*.

Réversal, e (-vêr-çal), letres —es, *hitkötelezvény*.

Reverseau (-vêr-ço), m. arch. *csorbat*.

Reversement, v. transbordement.

Reverser (-ver-cé), v. a. *ismét beléönteni, belétölteni*; mar. v. *transborder*.

Reversi, —s (-vêr-ci), m. *kártyajáték neme, melyben az nyer, kinek legkevesebb ütése van*.

Réversibilité (-vêr-ci), f. jur. *visszaszállhatóság, háramlandóság*.

Réversible (-vêr-ci), a. 2. *háramló, rászálló, maradó*.

Réversion

Réversion (-vèr-cion), f. jur. *háramlás, szállomás, maradás, jutás; droit de —, esendőség.*
 Reversoir, m. hydr. *vízeresz, zúgó.*
 Revertier (-vèr-thié), m. trict. *puf-játék.*
 Revestiaire (re-vèce-thi-ère), m. lit. *szekrestye.*
 Revêtement, m. fort. *héllet; — de maçonnerie, falbélés; arch. támaszfal.*
 Revêtir, v. a. ir. *ruházni, fölruházni; fig. un gueux revêtu, döllyfös ember; 2. — un habit, kabátot fölvenni; fig. elsajátítani; 3. öltöztetni; fig. — q. d'un charge, valakit hivatalba tenni; it. fig. — ses pensées d'un style brillant, gondolatait válogatott kifejezéssel diszítani; prat. — un écrit d'une signature, iratot aláírással ellátni; arch. — une muraille de carreaux de porcelaine, falat porcellán kockákkal borítani; féo. hűbérül adni; fort. — une fossée, árok lejtjét téglával meg rakni; tonn. — des tonneaux, hordókat abroncsolni; men. — les murs, falat deszkázni; 4. se —, v. r. öltözködni.*
 Revêtissement, m. *fölruházás; arch. v. revêtement; 2. —, revêtüre, v. investiture; 3. jur. viszontadományozás.*
 Rêveur, se, s. a. *gondolkozó, merengő; 2. szörszálhasogató.*
 Revidage, m. *ismételt kiürítés.*
 Revider, v. a. *ujra, ismét kiüríteni, kiönteni; lap. — un trou, lyukat tágítani; 2. egymás közt kufárkodni.*
 Revient (-vi-ain), m. com. *gyári ár.*
 Revigorer, v. a. *ismét megerősíteni; 2. se —, v. r. ismét megerősödni.*
 Reviguer, —quer (-ké), v. a. *drap. öblíteni, kiöblíteni.*

Revigueur

Revigueur, —queur (-keur), m. drap. *öblögető.*
 Revirement, m. mar. com. v. *virement; fig. — de tendresse, gyöngédség átruházása.*
 Revirer, v. n. mar. v. *virer; — dans les eaux d'un vaisseau, vmely hajó nyomában megfordulni; fig. fam. véleményt, pártot változtatni; guer. l'armée revira tout-à-coup, a hadsereg hirtelen fordult és támadott.*
 Reviser (-zé), v. a. *átnézni; ismét átnézni, átvizsgálni.*
 Réviseur (-zeur), m. *vizsgáló; — de comptes, számvizsgáló.*
 Révision (-zion), f. *megvizsgálás, áttekintés, vizsgálat, átnézés; — de compte, számvizsgálat; 2. áruk elárverezése.*
 Revisit (-zite), m. *átvizgált.*
 Revisiter, v. a. *ujra átnézni, átvizsgálni, megvizsgálni; méd. — un malade, beteget újra látogatni; adm. másod vizsgálat alá venni; 2. se —, v. réc. egymást újra meglátogatni.*
 Revivification (-cion), f. *chi. újra fölfrissítés.*
 Revivifier, v. a. *ujra fölleveníteni, föléleszteti, életrehozni.*
 Revivre, v. n. ir. *ujra föléledni, megelevenedni; 2. faire —q., vkit újra föléleszteti, életrehozni; fig. faire — les droits d'une maison, család jogait újra érvényesíteni; 3. élnékitni; le vernis fait — les couleurs, a fénymáz újra élénkké teszi a színeket.*
 Révocabilité (-ka-), f. jur. *visszavonhatóság.*
 Révocable (-ka-), a. jur. *visszavonható; megmásítható.*
 Révocatif, v. *révocatoire.*
 Révocation (-cion), f. jur. *visszahuzás, visszavonás, megmásítás.*

Révolution

Révocatoire (-ka-toare), a. jur. *visszavonó, megmásító.*
 Revoici (-voa-), prép. *ismét itt; le — de nouveau, ismét itt van.*
 Revoilà (-voa-), prép. *ismét ott; le — bien malade, ott van ni, már meg újra nagyon beteg.*
 Revoin, v. *regain.*
 Revoir (-voare), v. a. ir. *viszont látni; it. m. fam. adieu, jusqu'au revoir, isten veled, a viszontlátásig; 2. átnézni, átvizsgálni, áttekinteni; 3. megvizsgálni; à —, adt. megvizsgálandó; ch. — d'un cerf, szarvas nyomát újra megtalálni; maréch. újra sárhítni, meghágni; 4. se —, v. réc. egymást viszont látni.*
 Revoler, v. a. *visszaröpülni; fig. je —e vers lui, sietek feléje, hozzá; 2. ismét lopni, visszalopni; 3. se —, v. réc. egymást újra meglopni. [szélcsapás.]*
 Revolin (-lein), m. mar. *lázadó, lázító; un abut —, iszonyú visszaélés; assemblage de couleurs —, szémsértő színvegyülék.*
 Révolte, f. *lázadás; zendülés; fig. ellenszegülés.*
 Révolté, m. *lázadó, zendülő.*
 Révolter, v. a. *lázítani, fölláztatni; 2. v. n. il a fait — toute la province, fölláztotta az egész tartományt; gouverneur —é, elpártolt kormányzó; 3. megharagvítani; 4. se —, v. r. fölláztatni; méltatlankodni; 4. se —, v. réc. egymást láztatni.*
 Révolu, e, a. *bevégezett, elmult.*
 Révolution (-cion), f. astr. *forgás, keringés, körülfutás; — vraie, valódi keringés; — des saisons, az évszakok visszatérése; méd. cette nouvelle lui a causé une grande —, e hír*

Révolutionnaire

- nagy változást idézett elő állapotában; fig. változás fölforgatás; lázadás; 2. abs. forradalom.*
 Révolutionnaire (-cio-nè-re), m. forradalmár; 2. a. forradalmi; lázadási.
 Révolutionner (-cio-né), v. a. fölláztatni; fig. jölforgatni; megváltoztatni; 2. se —, v. r. föllázadni; it. v. réc. egymást fölláztatni.
 Révolutionniste, p. u. v. révolutionnaire.
 Revomir, v. a. újra hányni, okádni; 2. visszavetni, lökni, hányni; la mer revomit les objets qu'elle a englouti, a tenger ismét kivetí a tárgyakat, melyeket elnyelt.
 Révoquer (-ké), v. a. visszahúzni; visszavonni; fig. — en doute, kétségbe hozni.
 Revouloir (-loare), v. a. ismét akarni.
 Revoyager (-voa-ia-), v. a. újra utazni.
 Revu, e, v. revoir.
 Revue, f. kutatás, vizsgálat, átvizsgálás; milit. szemle, hadi szemle; fam. nous sommes gens de —, gyakran összejövünk.
 Révulser, v. a. méd. elhárítani.
 Révulsif, ve, a. méd. elhárító; 2. m. faire usage des —s, elhárító szereket használni.
 Révulsion (-cion), f. méd. elhárítás.
 Rez (ré), prép. abattre — terre, a földdel egyenlővé tenni, lebontani; 2. m. — de chaussée, földszín; arch. — mur, fal belső oldala; — terre, földterület.
 Rhabillage, m. kijavítás; meun. — de la meule, malomkő vagdalása.
 Rhabillement, m. kibékités; 2. v. rhabillage.
 Rhabiller, v. a. újra felöltöztetni; meun. — une meule, malomkővet újra

Rhabilleur

- vagdalni; chir. une — partie luxée, menült részt helyreigazítani; pêch. — un filet, hálót kijavítani; 2. új ruhával ellátni; fig. rendbehozni; kiegyenlíteni; 3. se —, v. r. ismét felöltözködni.
 Rhabilleur, se, s. javító, foltozó; 2. fig. békitő; 3. kiíró, irat-orr.
 Rhacome, m. bot. rojtvirág.
 Rhagades, f. pl. méd. repedések (ajakon stb.).
 Rhagostis (-goce-tice), v. corisperme.
 Rhamnier, v. nerprun.
 Rhamnoïde, rhamnée, f. bot. benge; 2. —s, pl. bengefélék.
 Rhamphastos, v. toucan.
 Rhaphanèdon, raphé, rhapsodie, f. bot. kalaplórom.
 Rhapsode, etc. v. rapsode, etc.
 Rhazut, m. bot. farkasgégevirág, likasir.
 Rhéadé, e, a. bot. pipacsféle.
 Rhéas, m. bot. pipacs.
 Rhénan, e, a. rajnai.
 Rhéteur, m. h. anc. szónok; 2. it. népszónok; h. m., m. p. il n'est point orateur, ce n'est qu'un —, nem szónok, csupán műbeszélő.
 Rhétorification (-cion), f. p. u. szónoki képekkel visszaélés.
 Rhétoricien, m. szónok.
 Rhétorique, f. szónoklat, szónoklattan; professeur en —, szónoklat-tanár; 2. fam. ékesszólás; 3. m. p. szópompa, szócikornya.
 Rheuma'mètre, m. phys. folyammérő; —métrique, a. folyammérő.
 Rhexie (rek-ci), f. bot. recse, recse-virág.
 Rhexis (rek-cice), m. méd. érszakadás; fölfakadás (kelésről).
 Rhicnose (rik-), f. méd. redősödés, ráncosodás (asz-kórnál).

Rhomboïdal

- Rhinalgie (ri-), f. méd. orrfájás.
 Rhinalgique (ri-), a. méd. orrfájási.
 Rhinanthoïdes, —toïdes (ri-), f. pl. bot. laporfélék.
 Rhinanthus (-tuce), —the, m. bot. lapor.
 Rhinenchyste (ri-nan-), f. méd. orrfecskendő.
 Rhinite (ri-), f. méd. orrlob; 2. —s, m. pl. h. n. orrmányosok (négytagú bogarak).
 Rhinobate, m. icht. rája; 2. ent. szarvorrú bogár; —carcinome, m. méd. orrfene; —céros (-roce), m. h. n. szarvorrú; fig. nez de =, kiálló orr; 2. =oiseau, porte-corne, csorrszarvú; 3. =nasicorne, v. rhinobate (2.)! —rrhagie, f. méd. orrvérzés; —rrhagique, a. méd. orrvérzési; —trague, m. ent. közcin-cér.
 Rhipipore, m. h. n. szarvasbogár.
 Rhisotroque, m. ent. futonc.
 Rhizo'graphe, m. gyökérleíró; —graphie, f. did. gyökérrajz; —morphe, a. bot. gyökérféle; —phage, a. gyökérevő; —phagie, f. gyökérevés.
 Rhodes, f. bot. rózsafa.
 Rhodia, f. bot. rózsagyökér.
 Rhodiacon, m. méd. rózsatapasz.
 Rhodin, e, a. méd. rózsával készített.
 Rhodiole, v. orpin-rose.
 Rhodite, f. h. n. rózsaklár.
 Rhodium (ro-diome), m. minér. rőteny.
 Rhodo'dendron, m. bot. ragyabura; —mel, m. méd. rózsaméz.
 Rhombe, rhomboïde, m. géom. ferdény, csürlő; 2. icht. kövi félszegűszó.
 Rhomboïdal, e, rhomboïde, a. géom. ferdényded, csürlőd.

Rhubarbe

Rhubarbe, f. bot., méd. *ra-barbara*.
 Rhum (rome), m. com. *rum*.
 Rhumapyse, f. méd. *csúzláz*.
 Rhumatique, a. méd. *csúzos*.
 Rhumatisant, e (-zan), rhumatisé, e (-zé), s. a. *csúzos beteg*.
 Rhumatisme (-thice-me), m. méd. *csúz*.
 Rhumb, v. *rumb*.
 Rhume, m. *nátha*.
 Rhummerie (ro-merie), f. *rumkészítés; rumgyár*.
 Rhus, v. *sumac*.
 Rhyas (ri-ace), m. méd. *könyhullatás*.
 Rhythme (rit-me), m. *hangidom, hanglejtem; gördület*.
 Rhythmique, a. *hanglejtemes; gördületes*.
 Rhytose, f. méd. *szemvész*.
 Riaillerie, f. fam. *kacagás, nevetés*.
 Riaize, f. agr. *terméketlen, rossz föld*.
 Riant, e, a. *nevető, víg; kellemes; idees —es, vidám gondolatok*; 2. m. litt. p. u. *la source du —, vidámság forrása*.
 Riaule, f. expl. *csúsklya*.
 Ribage, m. bot. *csicsriborsó*.
 Ribambelle (-ban-), fam. *elle a amené une — d'enfants, egy egész sereg gyermeket hozott magával; une — d'injures, szitokhalmaz*.
 Ribaud, e, s. a. *kurafi; kurvás; kurva*; h. d. F., *zabolátlan katona*.
 Ribandaille, f. *gyáva katona*.
 Ribaude, f. cuis. *tésztában sült alma*.
 Ribaudeau (-dó), m. milit. *vasalt szekér*.
 Ribaudequin (-kein), m. ant. *hajtógép*.
 Ribander, v. n. *kurválkodni*.
 Ribauderie, f. m. p. u. *kurválkodás*.

Ribaudie

Ribaudie, f. *fajtalanság; fesslettség*.
 Ribandure, v. *anguille (manuf.)*.
 Ribe, f. écon. *tiló, kender-törő*; 2. —, *ribet, conf. veres ribiszke*.
 Riblage, m. t. t. *élesítés*.
 Ribler, v. a. t. t. *élesíteni*; 2. *éjjel kószálni*.
 Riblerie, f. *katonarablás*; 2. *fajtalanság*.
 Riblette, f. cuis. *sült vagy kirántott hússzelet*; it. *szalonvás lepény*.
 Ribleter, v. *ribler (2.)*.
 Ribleur, m. pop. *éjjelező, éjkóbor*.
 Riblons, m. pl. *acélreszelék*.
 Ribon-ribaine, adv. pop. *akarra nem akarra; minden áron; bármibe kerüljön is*.
 Ribord (ri-bor), m. mar. *másodszekázat*.
 Ribordage, m. mar. *összeütkezés általi kár*; 2. *összeütkezés miatti kárpótlás*.
 Ribot, ribo, m. lait. *köpiülő*.
 Ribotage, m. ribote, f. pop. *lakmározás, faire —, v. riboter*.
 Riboter, v. n. pop. *lakmározni, dorbézolni, tivornyázni*.
 Riboteur, se, s. pop. *lakmározó, dorbéz, tivornyázó*.
 Ricanement, m. fam. *gúnykacagás; gúnykacaj; vigyorgás*.
 Ricaner, v. n. fam. *vicso-rogni, vigyorogni, gúnyolva kacagni, nyihogni*.
 Ricanerie, v. *ricanement*.
 Ricaner, se, s. a. fam. *vicso-rogni, vigyorgó, nyihogó*.
 Ric-à-ric (rik-à-rik), adv. fam. *pontosan; mind egy fillérig*; pop. *payer q. —, vkit csip-csup módra kifizetni*.
 Ricarde, f. h. n. *szüveny*.
 Rich (ri-che), m. h. n. *hiúz*; 2. *kékes tengeri nyúl*.
 Richard (ri-char, még *magánhangzó előtt is*), m. fam. *pénzes ember*; 2. orn.

*Rictus

magtörő holló; ent. pom-pabogár.
 Riche, a. *gazdag*; p. *homme chiche n'est jamais —, a fősvénynek soha se elég*; fig. — *en mérite, érdemdús*; — *en taille, tekintélyes termetű*; 2. qf. *dús*; moisson —, *dús aratás*; matière —, *bő anyag*; 3. *meubles —s, nagyszerű bútör*; 4. m. le — *et le pauvre, a gazdag és a szegény*; h. n. *selyemnyúl*.
 †Riche-couleur, f. méd. *sárgaság*.
 Richement, adv. *gazdagon; pompásan; dúsan*; pop. *elle est — laide, nagyon is rút*.
 †Richéome, m. *úr*.
 Richesse, f. *gazdagság, bőség*; p. *l'épargne est une grande —, aranyokat nem gyűjt, ki a fillért meg nem becsüli*; 2. *termékenység*; 3. pl. *entasser des —s, kincseket fölhalmozni*; 4. *pompa*.
 Richissime, a. *dúsgazdag*.
 Ricin (-cein), m. bot. *csodafa, himboj*; huile de —, *himboj-olaj*.
 Ricinate (-ci-), m. chi. *himbojsavas só*.
 Ricinées f. pl. h. n. *atka-félék*.
 Ricinier, v. *ricin*.
 Ricinique, a. chi. *acide —, himbojsav*.
 Ricinoïde (-ci-no-), f. *noix des barrades, pignon d'Indes, v. pignon*; 2. v. *médicinier*.
 Ricket (ri-kè), m. méd. *nyomorék*.
 Ricocher, v. n. *visszaugró, hátráló lövéseket tenni*.
 Ricochet (ri-co-ché), m. *ruglókés*; p. *il a de quoi faire des —s, van miből rugdalózni*; artil. *batterie à —, ugró tűztelep*.
 Ricochon, m. mon. *pénzverő inas*.
 Ricotte, f. écon. *kecskesajt*.
 *Rictus (rik-tuce), m. *nagy szájluk*.

Ridains

Ridains, rideaux, m. pl., ridelles, f. pl. pêch. *redő-alakú magaslatok a tenger fenekén.*
 Ride, f. ránc, *redő*; 2. *bodros hullámka.*
 Rideau (-dô), m. *függöny*; fig. il faut tirer le — sur ces temps malheureux, *fátyolt kell vetni e boldogtalan időre*; p. tirez le —, la farce est joué, *ez a dolog vége*; arch. *gyámfal*; milit. *kis domb*; fort. *véd-árok.*
 Ridées, f. pl. ch. *vén rőt vad hulladéka*; 2. *pacsirta-háló.*
 Rideler, v. a. char. *sze kérol dal*; pêch. v. ridains.
 Rider, v. a. *redőzni, ráncolni, ráncosítani*; mar. — les voiles, *a vitorlákat összehúzni*; 2. v. n. ch. *csaholás nélkül nyomozni*; 3. se —, v. r. *ráncosodni.*
 Ridicule, a. *nevetséges*; 2. m. *nevetség*; cela est d'un parfait —, *ez igazán nevetséges*; en —, adt., *tourner q. =, vkit nevetséges-sé tenni*; 3. autr. c'est un —, *nevetséges ember*; 4. mod. un —, *szatyor*; 5. —ment, adv. *nevetségesen.*
 Ridiculiser, v. a. fam. —q., qch., *vkit, vmit nevetséges-sé tenni*; 2. se —, v. r. *magát nevetséges-sé tenni*; it. v. réc. *egymást kigúnyolni.*
 Ridiculissime, a. *nagyon nevetséges.*
 Ridiculité, f. *nevetséges-ség.*
 Rièble, v. grateron.
 Rien, m. *semmi*; ne faire —, *nem tenni semmit is*; il n'est bon à —, *semmire se jó*; p. on ne fait —, pour —, *a Krisztus koporsóját se őrizték ingyen*; abs. c'est un homme de —, *szerencsefi*; p. marchand de tout et faiseur de —, *sokat akar a szarka, de nem bírja a farka*; II. m. qf. *csekély-ség*; *potomság*; en moins de —, *villámgyor-*

Riéniste

san; 2. qf. y a-t-il — de si beau? *van-e szebb ennél?* 3. pl. *semmiség*; 4. arg. *rabfölgyelő.*
 Riéniste (rié-ni-ce), s. *semmiskedő, nihilista.*
 Rièrè'-ban, m. *hadfölgvívás*; —fief, m. *utóhűbér*; 2. *örökségi adó*; —guet, m. *éjiőr*; —vassal, m. *utóhűbéres.*
 Rieur, se, s. *nevető, kacagó*; 2. c'est un grand —, *nagyon szeret nevetni*; *víg ember*; 3. *gúnyoló, csúfoló.*
 †Riez, m. cout. *rosz legelő.*
 Riffer, v. égratigner.
 Riflard (ri-flar), m. men. *durva gyalú*; car. *fogas véső*; grav. *ráspoly*; pop. *roppant nagy esernyő*; arg. *gazdag ember.*
 Rifleau (-flô), m. ard. *idegen kőér.*
 Rifler, v. a. dor., sculpt., grav. *a síkárreszelővel reszelni*; boul. pain —é, *másodüütetű fehér kenyér*; 2. pop. *zabálni, falni*; *mohón enni*; 3. *karcolni, karmolni.*
 Rigaou, m. orn. *vörösbegy.*
 Rigaudonner, v. a. *ugrán-dozeni.*
 Rigaux, —gauds, m. pl. maç. *kövesmész.*
 Rigée, f. agr. *magról termesztett szőlővessző.*
 *Rigide (ri-ji-de), a. *telesded-teli*; plaine de — *glaçons, jégdarabokkal telt mező*; fig. *szigorú*; théo. *merev*; —ment, adv. *szigorúan.*
 Rigidité, f. *szigorúság*; méd. *mereved-ség, merevenség.*
 Rigidule, a. did. *kissé merev.*
 Rigolage, m. v. raillerie; agr. *barázdálás, árkolás.*
 Rigole, f. arch. *térítő válu, csatorna*; — d'irrigation, *öntöző csatorna*; jard. agr. *barázda*; arg. *kacaj*; *kacagás*; sans —, *komo-lyan.*
 Rigoler, v. a. et n. *barázdát, árkot húzni*; 2. v. n. *tré-*

Rimberge

fálni, vigadni; arg. *kacagni, nevetni.*
 Rigolet, m. *lakodalmi vendégség, nász lakoma.*
 *Rigolette, f. *varrónő, vidám nő*; *kacagó.*
 Rigoleur, se, s. *gúnyoló-dó*; *tréfálozó, bolondozó*; 2. *gyönyörleső, kéjszovár*; 3. arg. *kacagó, nevető, mulató.*
 Rigorisme, m. *szigorkodás*; litt. *szépészeti, széptani szigorkodás.*
 Rigoriste, s. a. *szigorkodó.*
 Rigoteau (-tô), m. couv. *fél-tégla.*
 Rigoureusement, adv. *szigorúan*; *durván*; *cáfolhatlanul.*
 Rigoureuxseté, f. *szigor, kérelhetlenség, kiméletlenség, durvaság.*
 Rigoureux, se, s. *szigorú*; 2. *kemény*; un tourment —, *súlyos kín*; *kérelhetlen*; jur. preuves — ses, *megcáfolhatlan, tagadhatlan bizonyítékok.*
 Rigueur (ri-gheur), f. *szigorúság*; tenir — à q., *vki-vel szigorúan bánni*; — du froid, *a hideg keménysége*; 2. juge de —, *rendes bíró*; juges de —, *albírák*; cette règle est de —, *e szabálytól nincs eltérés*; jouer de —, *szabályszerint játszani*; fig. — du sort, *a sors kegyetlensége*; à la —, à la dernière —, à toute —, en —, en toute —, adt. *szigorúan, a legnagyobb szigorúsággal, szigorúan véve, komolyan véve.*
 Rillette, f. cuis. *vagdalt disznóhús.*
 Rimaille, f. p. u. *rímzés*; *versfaragás*; *rosz versek.*
 Rimailleur, v. n. *rímelni, rossz verseket gyártani.*
 Rimailleur (ri-ma-lieur), m. *rímfaragó, rímelő.*
 Rimasser, v. rimailleur.
 Rimasserie, v. rimaille.
 Rimasseur, v. rimailleur.
 Rimberge, bot. v. mercuriale.

Rime

Ripage

Risolette

Rime, f. *rim*; — masculine, *himrim*; — féminine, *nőrim*; 2. vers, költemény; p. n'y avoir ni — ni raison, *se füle se farka*.
Rimeur, m. *rimfaragó*.
Rimeux, se, a. *hasadékos*, *hasadozott*.
Rimoyer, v. *rimailler*.
Rinçage, m. *öblítés*, *öblögetés*.
Rinceau (rein-çô), m. arch., sculpt. *lombdís*.
Rince-bouche, m. écon. *száj-öblögető*.
Rincée, f. pop. *rakás verés*; it. *esőszakadás*, *esőömlés*.
Rincelotte, v. *rinçure*.
Rincer (rein-), v. a. *öblíteni*, *kiöblíteni*; pop. il a été bien —é, *derekasan meg-rakták*; drap. *kimosni*; *öblögetni*; 2. *ráncolni*, *összeráncolni*; arg. *lopni*; *rabolni*; 3. se —, v. r. *száját öblíteni*; it. v. réc. pop. *egymást elverni*, *megpáholni*.
Rinçoir (rein-çoare), m. *öblögető edény*.
Rinçure, f. *moslék*; fig. on a mis trop d'eau dans ce vin, ce n'est que de la —, *nagyon sok vizet töltöttek e borba, nem egyéb öblögető víznél*.
Ringard (rein-gar), m. forg. *emelcsóvas*, *emelővas*; 2. *vasalt bunkó*.
Rinstruire, v. a. ir. *ujra tanítani*; 2. se —, v. r. *ujra tanulni*.
Riole, f. faire la —, pop. *vi-gadni*; arg. *kirándulás*; it. — à vigne, *paradicsom*.
Rioler, v. a. *tarkabarkára mázolni*.
Riorte, v. *viorne*.
Riote, f. v. *débat*, *querelle*; 2. pop. *tréfálás*, *enyelgés*.
Rioter, v. n. pop. *nyihogni*; il ne fait que —, *folyvást vigyorg*.
Rioteur, se, s. pop. *nyihogó*, *vigyorgó*.
Rioteux, se, a. *érzékeny*; 2. *házsártos*, *veszekedő*.

Ripage, m. maç *levakarás*.
Ripaille, f. faire —, *lakmározni*; 2. arg. — d'aver-gots, *rántotta*.
Ripailleux, m. pop. *zabáló*, *nagybélű*.
Ripe, f. maç., sculp. *vakaró vas*; *vakarókés*.
Riper, v. a. *levakarni*; 2. v. n. mar. *csúszni*.
Ripiphore, m. ent. *szarvas-bogár*.
Ripoire, f. cord. *kender- és lószörkötél*.
Ripopée, f. iron. *zagyvalék*; fig. fam. *összefüggésnélküli elmeszülemény*.
Riposte, f. fam. *gyors*, *talpraesett viszonzó*; fig. il lui donna un démenti la — fut un soufflet, *meg-hazudtolta, s feleletül po-fot kapott*; escr. *visz-dő-fés*; man. *kirugás sarkan-tyúzás alkalmával*.
Riposter, v. n. *viszonzóval adni*; *válaszolni*; escr. *utándőfni*; 2. v. a. — qch., *vmit felelni*.
Riposton, m. orn. *bukdár*.
Ripuaire, a jur. loi —, *parti törvény*.
Rique-rac, v. *ric-à-rac*.
Riquet, m. v. grillon; — à la houe, m. *püpos hátú*.
Rire, v. n. ir. *nevetni*; faire un conte pour —, *víg történetet elbeszélni*; il a failli crever de —, *majd megpukkadt nevetésben*; et de —, *és aztán kacagni kezdtek*; fam. — de bout des dents, *kelletlenül nevetni*; — dans sa barbe, *alattomba örvideni*; 2. fig. *ragyogni*, *kellemesnek lenni*, *örvideni*; II. *vi-gadni*, *vigadozni*; mulat-ni; p. rira bien qui rira le dernier, *végén csattan az ostor*; it. tel qui rit vendredi, dimanche pleu-rera, *derűre boru*; 2. *tré-fálni*; dire qch. pour —, *vmit tréfából mondani*; 3. — de qch., *mit se törődni*, *fittyet hányni*; fam. cette muraille rit, *e fal tátong*;

III. se — de qch., v. r. *vmin nevetni*; IV. m. *nevetés*; — moqueur, *gúny-kacaj*.
Ris (ri; rize), m. *nevetés*; poét. les grâces et les — la suivent partout, *báj és öröm követik mindenüvé*; cuis. — de veau, *borju-mellmirigy*; 2. agr.; bot. v. riz.
Risade (-za-), f. mar. *vitrola rövidítése*.
Risave, v. *ivraie*.
Risée (-zé), f. *kacagás*; 2. *gúnyolódás*; *gúny*; 3. qf. *gúny tárgya*; 4. mar. *szél-roham*.
Riser (-zé), v. a. mar. *vitrolát behúzni*.
Risette, f. fam. *kellemes nevetés*.
Risibilité, f. phil. *nevethetőség*, *nevetési tehetség*.
Risible, a. phil. *nevethető*; 2. *neveiséges*; 3. *nevetni való*; — ment, adv. *nevet-ségesen*.
Risquable (rice-ka-), a. *veszedelmes*; *merészletes*; *kockáztatható*.
Risque (rice-ke), m. *veszély*; 2. f. à tout —, *vaktába, véletlenre, merészbe*; 3. com. *kockáztatás*, *veszélyeztetés*; à ses —s, *saját károsodására*.
Risquer (rice-ké), v. a. *mer-ni*, *merészkedni*, *kockáz-tatni*; p. qui ne risque n'a rien, *a ki mer az nyer*; fig. — l'abordage, *lépést kockáztatni*; 2. se —, v. r. *magát kockáztatni*, *veszélyben forogni*.
Risser, v. *riser*.
†Rissir (-cir), v. n. *elvonulni*, *hátrálni*.
Rissole (-ço-le), f. cuis. *vag-dalthús pástétom*; pèche. —, *reissole*, *ajókháló*.
Rissoler (-ço-lé), v. a. cuis. *barnára sütni*; fig. visage —é, *napbarnította arc*; 2. se —, v. r. cuis. *bar-nulni*.
Risolette (ri-ço-), f. cuis. *pi-ritós*.

Risson

Risson (ri-çon), m. mar. négyágú horgony.
†Riste (ri-ce), m. gallér.
Riste-perle, v. dauphinelle.
†Rister (rice-té), v. éperonner.
Ristorne, ristourne (rice-), f. com. biztosítékjegy megsemmisítése; it. a biztosíték leszállítása.
Ristorner, ristourner (rice-), v. contre-passer.
Rit (rite), rite, m. égl. szertartás; 2. pl. rites (és nem: rits), egyházi szokás, rend, rendtartás.
Ritournelle, f. mus. ismétlés, ritornel; fig. iron. il a parlé longtemps, mais ce n'était qu'une —, sokáig beszélt, de folyvást egy bakot nyüzött.
Rittage, m. agr. szántás korhány nélkül.
Ritte, f. agr. eke korhány nélkül.
Ritter, v. a. agr. simán szántani.
Ritton, m. agr. kardalakú ekevas.
Rituel, m. szerkönyv; 2. a. m. szertartási.
Rivage, m. tengerpart, mart; com. droit de —, parti vám; 2. riv. —, v. lé (riv.).
Rival, e, s. vágytárs; versenytárs; 2. a. nations —es, vetélykedő nemzetek; 3. it. v. riverain.
Rivaliser, v. n. versenyezni; 2. se —, v. réc. egymással versenyezni.
Rivalité, f. vágytársaság, vetélykedés; versenyzkedés.
Rive, f. folyó-, patak-, tópart; 2. — d'un bois, erdő széle; 3. riv. v. lé (riv.), pop. papir széle; boul. pain de —, kisült kenyér.
River, v. a. — un clou, charp. szeg hegyét behajtani; marteau à —, szegező kalapács; clou —é, v. rivet; maréch. fer à —, szegcsiptető; fig. fam. — le clou à q., valakit letor-

Riverain

kolni; 2. v. n. paráználkodni.
Riverain, s. a. partlakos.
Riverette, f. folyócska.
Rivet (ri-vè), m. charp., coutel. cövekszeg, szegecs; arch. csúcsfödél széle; 2. arg. gyermekfertőző.
Rivetier (ri-ve-thié), m. ceint., cord., v. emportepièce.
Rivière, f. folyó; it. qf. folyam; géo. la — de Gènes, Genua partja; lap. — de diamants, gyémántzsinór; p. c'est porter de l'eau à la —, tengerbe vizet hordani.
Rivoir (-voare), rivois, m. t. t. szegező kalapács.
Rivure, f. serr. pántpecsek; coutel. v. rivet.
Rixe (rik-ce), f. civakodás, pörpatvar, veszekedés; 2. qf. szóváltás.
Rixer (rlk-cé), v. n. civakodni, veszekedni.
Riz, ris, rys (ri), m. bot. rizs, rizskása; — sauvage, v. joubarbe; faire du —, rizskását főzni.
Rizièrre, f. agr. rizsföld.
Riz-pain-sel (ri-pène-cèle), m. pop. élelmezési irnok.
Rob, m. pharm. befőzött lé.
Robe, f. ruha, felső ruha, öltöny, szoknya, hossznya; — de noce, menyasszonyi ruha; — de palais, bírói köntös; — de chambre, hálóköntös; uszály; fig. gens de —, bírói kar; noblesse de —, köntös nemesség; prendre la —, papi, bírói, ügyvédi pályára lépni; je porte respect à sa —, tisztelem állását; renvoyer q. à la — de soie, vkinek származását szemére vetni; bot. héj, burok, hüvely; charc. hurkabél; ce chat a une belle robe, e macskának szép bőre van; — des oiseaux, tollazat; p. — de velours et ventre de son, cifra ruha üres has; arg. fegyencköntös.

Rocaille

Robelage, m. chap. simogatás.
Rober, v. a. chap. simogatni (fókabőrrel); com. — la garance, pirosító buzért hámozni.
Roberie, f. p. u. ruhaterem.
Robert (ro-bèr), m. fam. c'est un vrai —, nagyon is elnéző férj; h. n. — le diable, v. vanesse; cuis. sance —, savanyú mártás vöröshagymával.
Robette, f. cath. rövid ször-ruha.
Robin (-bein), m. m. p. jogcsavaró, törvénytcsavaró; 2. fam. ürü; pop. falu bikája; p. toujours souvient à — de ses flûtes, ifjú szokás, öreg gyakorlás; fam. il est des parents de —, gyáva ember.
Robinerie, v. raillerie.
Robinet (ro-bi-nè), m. csap; pop. quand une fois le — est laché, il a de la peine à finir, mihelyt fecsegn kezde, nem egy könnyen hallgat el.
Robinetterie, f. csapgyár.
Robinier (-bi-nié), m. bot. v. acacia.
Robino-'cratie (-kra-cie), f. köntös, hosznysuralom, —cratique, a. köntös, hosznysuralmi.
Roblot (-blô), m. pêch. qf. kis skomber; it. skomberháló.
Roborant, roboratif, v. corroboratif.
Robuste, a. erős; plante —, töves növény; santé —, tartós egészség, foi —, szilárd hit; it. g. p. könnyen hívő; —ment, adv. p. u. erősen, hatalmasan.
Robusticité, f. épség, erősség.
Roc (rok), m. szikla; kémeny kőzet; bl. torony; ech. v. tour.
Rocaille, f. coll. kagylómű.
Rocailier (ro-ka-lié), v. a. kagylóval kirakni.
Rocailleux (-ka-lieur), m. odorműves.

Rocailleux

Rocailleux, se (-ca-lieu), a. köves; fig. rögös, durva.
 Rocambole, échalotte d'Espagne, f. bot., jard. *spanyol mogyoróhagyma*; fig. fam. *java, legjava vminek*.
 Roch (saint), (rok), szent Rókus; donner des bénédictions de =, vkit megátkozni.
 Roche, f. szikla; expl. bányatámasz; fig. un homme de la vieille —, a régi világból való ember; briq. les —s, egymáshoz égett, megívlegesedett téglák; chaud. forrasztartó; minér. — amphibolique, fekete gránit.
 Rocher (ro-ché), m. szirt, szikla; fig. fam. parler aux —s, falra borsót hányni; an. sziklacson; brass. élesztő tajt; e. f. haraszt; h. n. tüves csiga; jard. — de champignon, gombacsopot; orf. bórís.
 Rocher, v. a. orf. bórissal behinteni; 2. v. n. brass. tajtékozva, habozva kelni.
 Rochet (ro-ché), m. szűk-úju miseing; h. d'Angl. peer-köpeny; horl. rone à —, zárkerék; arg. pap, plebános.
 *Rocheux, se, a. sziklás.
 Rochier, m. orn. kőfali sólyom; 2. icht. szirti cápa.
 Rochoir (-choare), m. orf. bórisszelence.
 Roc noir, m. minér. fekete somla.
 Rococo, m. et a. ó-divatú; cikornyás.
 Rodage, m. barangolás, kóborlás.
 Rodentes (-dan-), m. pl. h. n. őrlők.
 Rôder, v. n. barangolni, kóborolni; 2. v. a. — la noix, arq. a roppantyút meg'ordítani.
 Rodet (-dè), m. charp. víz-irányosan fekvő malomkerék.
 Rôdeur, m. harangoló, kóborló, csavargó.

Rodemon

Rodomond (-mon), m. nyegle, szájhős.
 Rodomontade, f. nyegleség; kérkedés.
 Rogations (-cion), f. cath. nyilvános imák; trois jour des —, keresztjáró napok.
 Rogaton, m. ord. pl. fam. maradék; fölmelegített étel; fig. irka-firka.
 Roger-bontemps, m. pop. vig cimborá.
 Rognage, m. agr. metszés.
 Rogne, f. méd. megrögzött rüh; jard. fakosz.
 Rogne-cul, v. rognoir.
 Rognement, m. rel. körülvágás.
 Rogne-pied, m. maréch. patahántó.
 Rogner, v. a. meg-, elvágni; megnyesni; fig. fam. meg-rövidíteni, elvonni; it. — les ongles à q., vkit kurta pórázra fogni; 2. se —, v. r., qch. elvonni magától.
 Rogneur, se, s. pénznyirbáló.
 Rogneux, se, a. méd. rühes; pop. nyomorult.
 Rognoir, m. charp. metszőszer; t. t. metszővas.
 Rognon, m. vesepecsenye; pop. mettre la main sur les —s, kezét csípőjére tenni; 2. here.
 Rognonner, v. n. pop. dör-mögni.
 Rognure, f. pénznyirbálás; 2. hulladék, vágás, nyíradék; fig. fam. pl. toldalékok.
 Rogomme, m. pop. gugyi, papramorgó (pálinka).
 Rogue, a. fam. fölfulalkodott; 2. —s, f. pl. halikra.
 Roguerie, f. fölfulalkodás.
 Roi, m. király; pop. loger dans la maison du —, hőtönben lenni; cath. jour des —s, vízkereszt.
 Roide, plus ord. raide, a. merev; tomber — mort, szörnyet halni; 2. sebes; meredek; fig. konok, makacs; 3. adt. sebesen, gyors-

Rompre

san; —ment, adv. mereven; szigoruan.
 Roideur, raideur, f. merevedettség; fig. feszesség; 2. gyorsaság, sebesesség; 3. meredekség; fig. szigorúság.
 Roidillon, raidillon, m. halom.
 Roidir, raidir, v. a. merevíteni, feszíteni; 2. v. n. merevülni; 3. se —, v. r. megmerevedni; fig. magát edzeni.
 Roitelet (roa-tlé), m. fam. királyka; orn. ökörszem.
 Rôle, m. autr. tekercs; 2. jegyzék, lajstrom; fig. à tour de —, egymás után; th. szerep.
 Rôler, v. n. prat. fam. íveket tele firkálni.
 Rôlet (rô-lé), m. ord. fig. tekercske; th. szerepke.
 Rolle, f. chauff. szénvonó; orn. —, rolrier, karicsaszalakóta.
 Romain, e, s. et a. római; impr. öreg írás; 2. —e, f. körtefont.
 Roman, m. litt. regény.
 Romance, f. poét. regénc, románc.
 Romancier, ère, s. litt. regényíró.
 Romanesque (-nèce-k), a. litt. regényes; —ment, adv. regényesen.
 Romaniser, v. n. g. p. regényt írni.
 Romaniste, v. romancier.
 Romantique, a. regényes.
 Romantisme, m. regényesség.
 Romarin, m. bot. rozmarin.
 Rompement (-man), m. szédtő zaj; fig. — de tête, fejtörés.
 Rompre, v. a. irr. törni, szét-, fel-, betörni; autr. kerékbetörni; fig. — une lance pour q., vkit védelmezni; — l'eau à un cheval, ló ivását félbeszakítani; fig. — l'eau à q., vkinak akadályokat támasztani; ext. megrontani; imp. v. distribuer; grav.

Ronce

megsemmisíteni; lecsiszol-
ni; 2. megtörni; föltartóz-
tatni; fig. félbeszakítani;
3. szakítani, szakasztani
(vkivel); fam. — la paille,
alkut megszegni; — sa
maison, cselédségét elbo-
csátani; ch. — les chiens,
a falkát visszaszólitni; it.
fig. —, civakodást félbe-
szakítani; 4. meghiusítani;
fig. megtörni; 5. fig. beta-
nítani; man. idomítani; 6.
v. n. törni, eltörni; 7. à
tout —, adt. legföllebb; 8.
à bâtons rompus, adt. da-
rabonkint; 9. se —, v. r.
törni, széttörni, megtörni.
Ronce, f. bot. szederjcsereje;
fig. pl. akadályok; icht.
tüskésrája.
Ronceraie, f., ronceroi, m.
e. f. szedersövény.
Ronceux, se, a. bütykös, cso-
mós.
Roncin, e, s. gebe; —ière, f.
gebe-ól.
Rond(roñ), m. kerek, kerektség,
kör; 2. —, e, a. kerek,
gömbölyű; fig. — et franc,
őszinte és nyílt; toile —e,
sűrű vászon.
Rondache, rondelle, f. kerek
paizs.
Ronde, f. milit. őrzőjárat; fig.
faire la —, ólálkodni, les-
kelődni; mus. együttemű
hangjegy; it. —, — de
table, körének; 2. à la —,
adt. köröskörül.
Rondeau, m. poét. kördal;
boul. sütő lapát.
Rondelet, m. pásztorbot; 2.
—, te, a fam. pozsgás, vas-
tagocska; tömött.
Rondelin, m. vaskos ember.
Rondelle, f. milit. kerek
paizs; charr. — d'essieu,
rúd kereke; sculp. kerek-
véső; brass. sörös hordócs-
ka; icht. kerek fűrtfogú;
bot. kapornyak.
Rondette, f. bot. földi boros-
tyán.
Rondeur, f. kerektség, göm-
bölyűség; fig. őszinteség,
nyíltság. [pálma.
Rondier, m. bot. legyező

Rondin

Rondin, m. furkós bot; e. f.
dorongfa.
Rondine, rondire, f. icht. fecs-
kehal; arg. gomb; it.
gyűrű.
Rondiner, v. a. q. pop. vkit
elverni; arg. begombolni.
Rondir, v. a. kerekíteni; mar.
irányt változtatni.
Rond-point, m. arch. félkör-
alaku tér; it. körönd.
Ronflant, e, a. zúgó; dörmö-
gő; hápogó; fig. kérkedő;
hitegető.
Ronflement (-man), m. hor-
tyogás.
Ronfler, v. n. hortyogni;
man. horkanni; le canon
ronfle, az ágyú bömböl.
Ronfleur, se, s. a. hor-
tyogó.
Ronge-maille, m. patkány.
Rongement, m. rágás.
Rongeoter (-jo-té), v. n. rá-
gicsálni.
Ronger (-jé), v. a. rágni,
meg-, elrágni; fig. — son
frein, haragját elnyelni;
2. —q., vkit kizsarolni; 3.
se —, v. r. epekedni.
Rongeur, a. m. fig. rágó,
mardosó, epezető; h. n. —s,
örlők.
Rongnoner (-nio-né), v. n.
ordítani (tigrisről).
Roquelaure (rok-lôre), f.
utazási köpeny.
Roquer (ro-ké), v. n. éch. to-
ronyhúzást tenni.
Roquet (ro-ké), m. h. n. korcs
fitorka (ebfaj); 2. rö-
vid köpeny.
Roquetin (rok-tein), m. soier.
selyemorsó; tir. — de la-
mes, lányaorsó.
Roquette (ro-kè-te), f. bot.
inda, kacs; mar. faire la
—, röppentyűvel jelt adni.
Rorage, m. écon. kender-áz-
tatás.
Rorifère, a. an. vaisseaux
—s, tápcsövek; bot. plante
—, harmathozó növény.
Rorqual (-kale), m. icht. or-
ka-delfin.
Ros, rot (ro), m. tiss. borda.
Rosacé, e, a. bot. rózsá-
nemű.

Rostre

Rosage, m. rosagine, f. v.
laurier-rose.
Rosaire (-zèr), m. cath. ol-
vasó.
Rosat (-za), a. pharm. ró-
zsa...; sirop —, rózsá-
szörp.
Rosbif (roce-), m. cuis. rosté-
lyos; arg. angol.
Rose, f. bot. rózsza; 4. m.
rózsaszín; it. a. rózsá-
színű.
Rosé, e (-zé), a. rózsapiros;
fig. üde, rózsás.
Roseau (ro-zô), m. bot. nád.
Rose-croix (roze-croa), f.
alch. rózsá-frigyes.
Rosée (-zé), f. harmat; fig.
— du ciel, ég áldása.
Roselière (-ze), f. nádas.
Roselle (-zèle), f. orn. boros-
rigó.
Rosaie (-ze-rè), f. rózsás-
kert.
Rosereaux (-ze-rô), m. pl.
pell. süvegszőrme.
Rosette, f. fig. rózsácska;
com. vörös tenta; horl.
igazító tárcsa; minér.
színrez; mod. boglár.
Rosiclaire, m. minér. ezüst
tünle.
Rosier (-zié), m. bot. rózsá-
tő; rózsabokor.
Rosière, f. v. bouvier (orn.);
3. rózsaleány.
Rosir, v. a. rózsává tenni; 2.
v. n. rózsává lenni.
Rosoir (ro-zoar), m. luth.
lyukvéső.
Rosse, f. gebe; icht. vörös-
szárnyú keszeg; luth. kis
fuvola.
Rossée, f. fam. ütleget.
Rosser, v. a. q. pop., elver-
ni, megpáholni, megnadrá-
golni.
Rossignol (ro-ci-niol), m.
orn. csalogány, fülemüle;
serr. tolvajkulcs.
*Rossignolement (-ci-), m.
csalogánydal.
Rossignolet (-ci-), m. fiók-
csalogány.
Rossolis (ro-ço-li), m. bot.
harmatfű.
Rostre (roce-), m. chir. or-
ros-fogó; h. n. v. bec.

Rostré

Rostré, e, a. *csörded*.
 Rot (rô), m. *böfögés*.
 Rôt (rô), m. *sült*.
 Rotacisme, m. méd. gr. *perregés*.
 Rotage, m. tail. *gombszegély*.
 Rotation (-cion), f. méc., phys. *kerengés, forgás*.
 Rotatoire, a. méc. *kerengő*.
 Roter, v. n. *böfögni*.
 Roteur, se, s. *böfögő*.
 Rôti, m. cuis. *pecsenye*; arg. *bélyeg*.
 Rôtie, f. *pirított kenyér*.
 Rotifère, rotateur, m. h. n. *örvényke*.
 Rôtir, v. a. *sütni*; 2. *pirítani*; fig. *perzselni*; 3. v. n. et se —, v. r. *sülni*; fig. *süt-kérezni*.
 Rotis (-ti), m. agr. *irtomány*.
 Rôtissage (ro-thi-çaje), m. cuis. *sütés*; expl. v. *torrefaction*.
 Rotisser, v. *défricher*.
 Rôtisserie (rô-thi-ce-rie), f. *sütőde*; *lacikonyha*.
 Rôtisseur, se (rô-thi-ceur), s. *ételárus*; *piaci szakács*.
 Rôtissoire (rô-thi-çoar), f. cuis. *pecsenyesütő kemen-ce*; it. *pecsenyeforgató-gép*.
 Rot-je, m. orn. *hojsza, vészmadár*.
 Rotonde, f. arch. *körönd*; mod. v. *kerekgallér*.
 Rotondité, f. phys. v. *ron-deur*.
 Rotoquer, v. a. e. f. *ismét meghajkolni*.
 Rotule, f. an. *térdkalács*.
 Roture, f. jur. *polgári rend*; 2. *polgárság*.
 Roturier, ère, s. a. *polgári*; *nem nemies*; *famille —ère, polgárcsalád*; *mine —ère, közönséges arc*.
 Roturièrement, adv. *polgárilag, közönségesen*; it. m. p. *aljasan*.
 Rouable, m. boul. *szénvonó, assag*.
 Rouage, m. coll. *kerékhöz*.
 Rouan, a. m. man. *almás-szürke*; —vineux, *fakó-pej*.

Rouanne

Rouanne, f. charp. *hasgató kés*; font. — de pompe, *védőfűrő*.
 Rouanner, v. a. tonn. *hasgató késsel megjelölni*; mar. *kifűrni*.
 Rouanette, f. charp., ton. *kis hasgató kés*.
 Rouble, m. briq. *egyenítő*.
 Ruche, ruche, f. mar. *hajó-gerinc*.
 Rouck, rock, m. *griffmadár*.
 Roucou, m. bot. *orleánfa*; it. com. *sárgapiros festék*.
 Roucouer, v. a. *orleánnal festeni*; 2. se —, v. r. *magát sárgapirosra befesteni*.
 Roucoulement, m. *turbékolás*.
 Roucouler, v. n. *turbékolni*; it. fig.
 Roudou, m. bot. *ecetfa*.
 Roue, f. *kerék*; fig. elle fait la —, *büszkélkedik*; it. je suis sur la —, *parázson állok*; pot. — des potiers, *korong*.
 Roué, m. fig. *akasztófára való*; it. *feslett ember*.
 Rouelle, f. cuis. *szelet*; agr. *ekekerék*; ton. *abroncs-köteg*.
 Rouer, v. a. jur. *keréken törni*; fig. — q. des coups, *vkít jól elverni*; 2. se faire —, *kerekek alá jutni*.
 Rouerie, f. *gazzág, gazzett*.
 Rouet (rou-è), m. *rokka*; fam. mettre q. au —, *vkít zavarba hozni*.
 Rouette, f. *gúzs*.
 Rouge, m. *vörös szín*; 2. *pirosító*; orn. *füstfarkú billegény*; icht. *piros szemling*; II. a. *piros, vörös*.
 Rouge-aile, f. orn. *csipegő rigó*.
 Rougeâtre, a. *vörhenyeges*.
 Rougeau (-jô), m. agr. *üszög*.
 Rougeaud (-jô-), e, s. a. fam. *piros arcú*.
 Rouge-bourse, —gorge, m. orn. *vörösbegy*.
 Rougeole (-jole), f. méd. *kanyaró*; vét. *bárányhimlő*.
 Rougeotte (-jotte), f. h. n. *tengeri féreg*.

Rouler

Rouge-queue, m. orn. *csipke madár*.
 Rouget, v. rouge (icht.).
 Rougeur (-jeur), f. *pirosság*; — de joues, *arcpír*; 2. méd. *hőpör*.
 Rougir, v. a. *pirosra festeni*; forg. *megettűzesíteni*; izzóvá tenni; chap. *pirosítani*; 2. v. n. *pirosodni*; fig. *elpirulni*.
 Rougissure (-ji-çure), f. *részín*; jard. *rozsa*.
 Roui, m. (kender, len) *áztatás*; 2. cette viande sent le —, *e hús pörzsszagú*.
 Rouile, f. chi. *rozsa*; agr. *üszög*.
 Rouillé, e, a. agr. *üszögös*; bot. *rozsdás*.
 Rouiller, v. a. *rozsdásítani*; 2. v. n. et se —, v. r. *rozsdásodni*; fig. *tespedezni*.
 Rouilleux, se, a. bot. *rozsdaszínű*.
 Rouillure, f. *megrozsdásodás*; *rozsa*.
 Rouir, v. a. écon. *áztatni (kendert)*.
 Rouissage (rou-i-çaje), m. écon. (kender) *áztatás*.
 Rouissoir, rouitoir, v. rou-toir.
 Roulade, f. fam. *legurulás*; cuis. *töltött szeletek*; mus. *futály*.
 Roulage, m. *gördülés*; *gördítés*; 2. *fuvarozás*; *fuvarbér*; maison de —, *szállítási tőzs.*
 Roulant, e, a. *gördülő*; 2. m. arg. *bérmocsi*.
 Rouleau (-lô), m. *tekercs*; 2. t. t. *henger, görfa*; pát. *sodrófa*; écon. *mángorlófa*; arch. —x, *csigacifrázat*.
 Roulée, f. pêch. *orsóhalháló*; 2. pop. *egy rakás verés*.
 Roulement, m. *fölsodrás, föltekergetés*; — d'yeux, *szemforgatás*; milit. — du tambour, *dobpergés*; it. arg. =, *ebugatás*; fig. *személyváltoztatás*.
 Rouler, v. a. *hengeríteni, gördíteni*; — les yeux, *szemét*.

Roulette

forogatni; fig. — doucement sa vie, *kényelmes életet folytatni*; 2. fölso-dorni, föltekergetni; II. v. n. hengeregni, gurogni; forogni; fam. — sur l'argent, *pénzben bővelkedni*; fig. tout — e là-dessus, *minden ettől függ*; 2. barangolni; fig. *elélni*; III. se —, v. r. tekeregni, hemperegni.
Roulette, f. *kerekcse*; — d'enfant, *járó kocsi*; 2. lit à —, *gőrágy*; 3. görkari-ka; jeu. *birbics*.
Rouleur, m. ent. *sodróbo-gár, ilonca*; com. *házaló*; briq. *targoncás*; expl. *csil-lér*.
Rouleuse, f. ent. *sodróher-nyó*.
Roulier, m. *fuvaros*.
Roulière, a. f. route —, *sze-kérút*; 2. f. v. *blau-de*.
Roulis (-li), m. mar. *lóbá-lás*.
Roulon, m. charp. *létrafok*; men. *korlátoszlop*.
Rouloul, m. orn. *koronás galamb*.
Roulure, f. e. f. *repedékes-ség*.
Roumer, v. n. *morogni*.
Roupie, f. fam. *takonycsöpp*; 2. arg. *poloska*.
Roupieux, se, a. *csepegő orrú*.
Roupiller, v. n. fam. *szende-regni, szunyókálni*; arg. *alunni*.
Roupilleur, se, s. *álomszu-szék*.
Rouque, m. *tolvaj*; arg. *pénzkölcsönző*.
Rouquet (-kè), m. ch. *kan-nyúl*.
Roussable (rou-ça-), a. pêch. lieux —s, *heringfüstölő he-lyek*.
Roussaille, f. icht. *apró fehér keszeg*.
Roussâtre (-çâtre), a. *vörhe-nyeges*.
Rousseau (rou-çâ), m. et a. m. *vöröshajú*.
Rousseline, f. orn. *nádi pa-csirta*.

Rousserolle

Rousserolle, f. orn. *nádi rigó*.
Roussette (rou-cèt-te), f. icht. *pettyes cápa*; 2. h. n. — vampire, *tölcsér orrú de-nevér*; 3. orn. *kenderike*.
Rousseur (rou-ceur), f. *vörös-ség*; 2. —s, pl. *szeplő*.
Roussi (rouci), m. com. *ba-garia*; 2. *pörzsszag*.
Roussiller (-ci-), v. a. *pör-zsölni*; 2. fig. *fölhevíteni*.
Roussin (rou-cein), m. *cső-dör*.
Roussir (-cir), v. a. *barnít-ni*; *vörössé tenni*; cuis. *pörkölni*; *berántani*; 2. v. n. *barnulni*.
Routailler, v. a. ch. *haj-tani*.
Route, f. *út, országút*; milit. feuille de —, *hadút-levél*; 2. fig. *pálya*; 3. à vau de —, *adt. sietve, nyakra-főre*.
Router, v. routiner.
Routier (-thié), m. mar. *út-mutató (könyv)*; fig. vi-eux —, *tapasztalt férfit*; 2. —ère, a. f. *carte —, uti térkép*.
Routine, f. *gyakorlottság, jártasság*; fam. *ócska-, vakszokás*.
Routiner, v. a. p. u. *betanít-ni, rászoktatni, jártassá tenni*.
Routinier (-thi-nié), m. m. p. *tapasztalt férfit*; 2. —, ère, esprit —, *közönséges ember*.
Routinièrement, adv. *szokás szerint*.
Routoir, m. écon. *kenderáz-tató*.
Rouverin, a. m. forg. fer —, *tűztörékeny vas*.
Rouvieux, m. et a. m. ma-réch. *rüh*.
Rouvre, roure, m. bot. *tölgy*.
Rouvrir, v. a. ir. *ismét ki-nyitni*; 2. se —, v. r. *is-mét kinyitni*.
Roux (rou; rouz), —sse (rouce), a. *vörös*; *vörös-sárga*; p. barbe —sse et noirs cheveux, *ne t'y fie*

Rubasse

pas si tu veux, *vörös ku-tya, vörös ló, vörös ember egy se jó*; agr. —-vents, *hideg, áprilisi szelek*; 2. m. *vörössárga szín*; cuis. *barna vajás lé*.
Royal, e (roa-ial), a. *kirá-lyi*; fig. fam. *kitűnő, de-rék*; 2. bâtiment —, *pom-pás épület*; II. s. pap. *reg-gál-papír*; com. *bélesztá-szon*; —ment, adv. *kirá-lyilag*.
Royaliser (roa-ia), v. a. pol. *királypártivá tenni*; 2. se —, v. r. pol. *királypártivá lenni*.
Royalisme (roa-ia), m. pol. *királypártiság*.
Royaliste (roa-ia-), m. et a. pol. *királypárti*.
Royaume (roa-iô-me), m. *királyság*; p. au — des aveugles les borgnes sont rois, *eszeveszett vármegyé-nek bolond az ispánja*.
Royauté (roa-io-tè), f. *ki-rályság, királyi méltó-ság*.
Roye (roâ), f. agr. *barázda*.
Royer (roa-ié), m. v. cou-tigu; 2. inus. *kerék-gyártó*.
Royoter (roa-io-té), v. a. jar-megkapálni.
Ru, m. *meder*.
Ruade, f. man. *rúgás, rug-dosás*; fig. fam. *goromba-ság*.
Ruage, m. *falusi szokás*.
Ruau, m. *folyam rohanat*.
Ruban, m. *szalag*; bot. — d'eau, *buzogánybaka*; méd. *galandféreg*; arg. — de-queue, *országút*.
Rubané, e, a. bot. *csíkos*; minér. *agate —e, csíkos agát*.
Rubaner, v. a. cir. *szala-gozni*.
Rubanerie, f. *szalagszövés*; it. *szalagárak*.
Rubanier, ère, s. *szalagsző-vő; szalagkereskedő*.
Rubanté, e, a. *szalagozott*; it. *szalagnemű*.
Rubarbe, v. *rhubarbe*.
Rubasse, f. minér. *füstko-*

Rubas

Ruée

Sabine

vag; 2. a. pirosra festett.
 Rubat, m. agr. cséphadaró, csép.
 Rubéfaction (-fak-cion), f. méd. vörösítés.
 Rubéfiant, e, a. méd. vörösítő.
 Rubéfier, v. a. méd. vörösíteni; 2. se —, v. r. méd. vörösödni; mar. esőre változni.
 Rubéolique, a. méd. vörhenyes.
 Rubicau, a. m. maréch. ser-te szőrű.
 Rubicond, e, a. face —e, rezes arc.
 Rubification, v. rubéfaction.
 Rubis (-bi), m. joail. rubin; p. faire — sur l'ongle, egy csöppig kiinni; pop. visage de —, bibircsós arc.
 Rubrique, f. vörös irag; 2. dr., litt. rovatcím; fölzet; fig. cselfogás; 3. rovat; 4. szabály; szokás.
 Ruche, f. écon. méhkas; ling. bodor.
 Ruchée, f. tele kassal; 2. raj.
 Rucher, v. a. ling. bodrozni; 2. m. méhház, méhes.
 Rucheur, m. agr. széngyűjtő.
 Rudánier, ère, a. pop. goromba, durva.
 Rude, a. darabos; durva; fanyar; rögs; 2. nehéz, fáradságos; 3. barátságatlan; nyers; goromba; 4. heves, erőszakos; 5. zord, zordon; fig. kemény, súlyos; 6. szigorú, kegyetlen.
 Rudération (-cion), f. arch. durva falazat; it. kavicskövezet.
 Rudesse, f. darabosság, érdesség; ext. rekedtség; 2. durvaság, műveletlenség; gorombaság; szigor.
 Rudiment, m. első elemek.
 Rudoyement (-doa-man), m. rátámadás, rárivalkodás.
 Rudoyer (-doa-ié), v. a. fam. rátámadni, rárivalkodni.
 Rue, f. útca; 2. bot. ruta.

Ruée, f. écon. rur. alom.
 Ruellé, f. kis útca, mellék útca; — d'un lit, ágyköz; h. m. női hálószoba.
 Rueller, v. a. vign. tölteni, borítgatni.
 Ruer, v. a. hajítani, lökni; közé ütni, csapni; 2. v. n. rúgni; 3. se —, v. r. megrohanni, megtámadni vkit.
 Rueur, se, s. dobó, lökő; it. rugdálózó.
 Rufien, m. pop. kurafi.
 Rugine, f. chir. csontsimító.
 Rugir, v. a. ordítani.
 Rugissant, e (-çan), a. ordító.
 Rugissement (-ce-man), m. ordítás.
 Rugosité, f. bot. ráncosság.
 Rugueux, se (-gheu), a. bot. redős, ráncos.
 Ruiller, ruiler, v. a. charp. megjelölni.
 Ruine (-i-ne), f. romlás, rombadülés; fig. maradvány; 2. rom; 3. romlás, végromlás, végveszedelem, pusztulás, elpusztulás; hanyatlás.
 Ruiner, v. a. lerombolni, lerontani; 2. földulni, elpusztítani; 3. tönkre tenni, megsemmisíteni; 4. se —, v. r. roskadozni, romlásnak indulni; tönkrejutni; magát tönkre tenni.
 Ruineusement, adv. veszedelmesen, ártalmasan.
 Ruineux, se, a. roskatag, rozzant; 2. ártalmas, veszedelmes.
 Ruinure, f. bāt. hornyolás.
 Ruisseau (rui-ço), m. patak; 2. meder; 3. sárcsatorna; fig. cela traîne dans le —, elcsépeelt dolog.
 Ruisseler (-ce-lé), v. n. csörgedezni; szivárogni; csurogni.
 Ruisset (-ce-lé), m. patakcsa.
 Rumb, rhumbe (rombe), m. mar. szélvonal.
 Rumeur, m. zenebona; láрма, zaj; 2. hír, közhír.
 Ruminant, e, a. kérődző.

Rumination (-cion), f. kérődzés.
 Ruminer, v. a. kérődzni; fig. meg-, átgondolni.
 Rummerie (rome-), f. rumfőzés.
 Rupestral, e, a. sziklai, hegyi.
 Ruptoire, m. méd. marószér.
 Rupture- f. törés; szakadás; fig. fölbomlás; coutel. repedés.
 Rural, e, a. mezei.
 Ruse, f. csel, fortély; pop. il a un sac plein de —, ravasz róka.
 Rusé, e (-zé), a. ravasz, fortélyos; 2. m. ravaszdi.
 Ruser (-zé), v. n. ravaszkodni, fortélyoskodni; 2. v. a. csalni.
 Rustaud, e, s. a. parasztos; goromba; 2. m. ch. vizsla.
 Rustauderie, f. kamaszság, pimaszság.
 Rusticage (ruce-thi-), m. arch. hig vakolat.
 Rusticité (ruce-ti), f. parasztoosság, durvaság.
 Rustique (ruce-tik), a. falusi, mezei; 2. vad, műveletlen, parlag; fig. goromba, durva, parasztos; —ment, adv. parasztosan.
 Rustiquer, v. a. arch. nagyjából faragni.
 Rustre, s. a. goromba, durva, műveletlen.
 Rut (rute), m. ch. üzekedés, rühetés, bakzás; 2. ennek helye.
 Rutacé, e, a. bot. rutaféle.
 Rye (raï), m. géo. part.
 Rysique, v. détersif.

S.

S (esse, èze), m. et f. s, a betűsorozatban 19.
 Sa, v. son.
 Sabbath (sa-ba), m. szombat; 2. boszorkány-gyűlés; fig. fam. lármazaj.
 Sabbataire (sa-ba), s. a. szombatos.
 Sabine, f. bot. nehézszagú boróka.

Sable

Sable, m. homok, fövény; mar. banc de —, zátony; fig. jeter un verre en —, poharat egyhajtásra ki-inni; méd. húgyfövény; arg. tűzifa.
 Sabler, v. a. homokkal be-hinteni; fövényezni.
 Sableur, m. fond. fövény-mintász; 2. pop. nagy ivó.
 Sableux, se, a. homokos.
 Sablier, m. mar. fövényóra; 2. porzótartó; 3. homok-kereskedő.
 Sablière, f. fövénybánya; charp. talpgerenda.
 Sablon, m. kőpor.
 Sablonner (-blo-), v. a. kőporral súrolni.
 Sablonneux, se (-blo-), a. homokos.
 Sablonnier, ère, s. kőpor-árús; 2. f. kőporbánya; ford. mintázó láda.
 Sabord, m. mar. ágyulék.
 Sabot, m. facipő; pop. elle a cassé son —, becsülete csorbát szenvedett; 2. pa-ta; 3. csiga, hajtócsiga; 4. t. t. kerékkötő; fig. fam. rossz hegedű; bot. cipőcím.
 Saboter, v. n. csigázni; 2. v. a. drap. kallózni, ványol-ni; pop. elhányni, elron-tani vmit.
 Saboteur, se, s. facipőben járó; pop. kontár.
 Sabotier, m. cókós.
 Sabouler, v. a. pop. ránci-gálni; fig. pop. lehor-dani.
 Sabre, m. kard.
 Sabrenas, v. saboteur (pop.).
 Sabrenasser, sabrenauder, v. a. pop. v. saboter (2. pop.); 2. elrontani.
 Sabrer, v. a. kaszabolni, vagdalózni.
 Sabre-tache, f. milit. tar-soly.
 Sabreur, m. vasgyuró.
 Saburre, f. méd. nyálka, tisztátlanság (nyelven, be-lekben); mar. súlyteher.
 Sac (sak), m. zsák; zacskó; milit. tarisznya; p. au-tant pêche celui qui tient

Saccade

le —, que celui qui met dedans, ha orgazda nem volna, tolvaj se lenne; pop. mettre q. au —, vkit elhallgattatni; an. — la-crymal, könnyömlő; fig. vider son —, szívét kitár-ni; fig. pop. bendő; 2. pêch. zsákháló; 3. cul-de-sac (ku-d'-çak), vakútca; 4. — (sâ), m. rablás, zsák-mányolás.
 Saccade (sa-ka-), f. rántás (zablával); fig. megrázás; fam. szidás; call. rendet-len írás.
 Saccader (sa-ka-), v. a. man. ráncigálni; fig. style —é, szakgatott írásmód.
 Saccage (sa-ka-), m. lom, tarattyú; cout. gabna-adó.
 Saccagement, v. sac (4.).
 Saccager (sa-ka-), v. a. (une ville), megrabolni; fam. összevisszahányni.
 Saccageur (sa-ka-), m. rabló.
 Saccatier (sa-ka-thié), m. szénhordó.
 Sacchari-fère (sak-ka), a. bot. cukortartalmú.
 Saccharum (sak-ka-rome), m. bot. cukornád.
 Saccophore (sak-ko-), m. bot. puszpáng.
 Sacerdoce, m. papság.
 Sacerdotal, e, a. papi.
 Sacher, v. ensacher.
 Sachet (-chè), m. dim. zacskó; méd. fűtősző; illat-párna; 2. —, te, s. szerze-tes, apáca a bűnbánók ren-déből.
 Sacoche, m. nyeregtáska; 2. tűszű.
 Sacome, m. arch. párkány-zat.
 Sacquier (sakié), m. gabna-fölügyelő; sómérő.
 Sacramental, e, —mentel, e, a. lit. szentségi; —ement, —ellement, adv. szentségi-leg.
 Sacre, m. fölkenés; fölszen-telés; orn. kéklábú vadász-sólyom.
 Sacré, e, a. szentelt, szent; 2. m. szent; 3. arg. csendőr.

Sagesse

Sacrement (-man), m. relig. szentség; pop. mon saint —, feleségem.
 Sacrer, v. a. fölkenni; föl-szentelni; 2. v. n. szitko-zódni, káromkodni.
 Sacrifiable, m. áldozható.
 Sacrificateur, m. áldozó pap.
 Sacrifice, f. áldozat; áldo-zás.
 Sacrifier, v. a. áldozni; fig. hódolni; 2. áldozatot hoz-ni; 3. se —, v. r. magát föláldozni.
 Sacrilege, m. szentségtelení-tés; 2. cath. szentségtörés; II. a. istentelen, szentségtö-rő; —ment, adv. istente-lenül, szentségtelenül.
 Sacripant, m. kérkedő, száj-hős.
 Sacristain (-crice-), m. lit. egyházfi.
 Sacristie (-crice-thie), m. sekrestye; 2. misedíj.
 Sacristine (-ti-ne), f. sekres-tyésnő.
 Safrain, m. bot. sáfrán; pop. en être au —, a do-log végére jutni.
 Safrande, f. sáfránszín.
 Safraner, v. a. sáfránnal festeni.
 Safranier, ère, s. gézengúz, semmirevaló; 2. —ère, f. écon. sáfrán-termesztés.
 Safre, a. falánk, nagyehető; it. autrf. kedves, csinos; it. fajtalan.
 Saffre, m. tót sáfrány.
 Sagace, a. eleselméjű; —ment, adv. éles elmével.
 Sagacité, f. éles elméjűség.
 Sage, a. bölcs, eszes, okos; 2. tartózkodó, mérsékelt; 3. szemérmes, szerény, tisztességes; 4. szende, szelid, jámbor; II. m. bölcs, okos; —ment, adv. okosan, stb.
 Sage-femme, f. bába, szü-lésznő.
 Sagesse, f. bölcsesség, okos-ság, értelem; p. — et jeu-nesse ne vout pas en-semble, fiatalság bolond-ság; 2. mérséklet, higgadt-ság; 3. szemérmesség, sze-

Sagette

rénység; 4. szelidség, jámborság, engedelmesség.
 Sagette, f. bot. nyilfű.
 Sagination (-cion), f. écon. hizlalás.
 Sagittaire (sagi-), m. astr. nyilas; orn. kigyászó keselyű; h. r. íjász.
 Saignant, e (cè-nian), a. vérző.
 Saignée (cè-nié), f. chir. érvágás; 2. lecsapoló árok; 3. lecsapolás.
 Saignement (cè-nieu-man), m. vérzés.
 Saigner (cè-nié), v. a. chir. eret vágni; 2. lecsapolni; agr. vízmentesíteni; bouch. — un porc, disznót ölteni; fig. zsarolni; 2. v. n. vérzeni; fig. gyáváskodni; 3. se —, v. r. áldozatot hozni.
 Saigneur, se, s. fam. érvágó, érvágás barátja.
 Saigneux, se, a. véres.
 Saillant, e (sa-lian), a. arch. kiálló, kinyúló; fig. kitűnő.
 Sailler, v. a. mar. tolni, húzni.
 Saillie, f. lövelés, szökelés; fig. kitörés; it. ötlet; 2. domborulat; arch. nyulvány.
 Saillir, v. n. v. jaillir; 2. v. a. hágni, sárhitni; II. v. n. ir. kiállni, kinyulni.
 Sain, e, a. egészséges; fig. helyes, eszes; 2. m. ch. szalonna; —ement, adv. egészségesen, stb.
 *Saineté, f. egészség.
 Sainfoin, m. bot. spanyol lóhere.
 Saint, e, a. szent; arg. avoir l'hôtel — Julien, jó szállást bírni; 2. jámbor, áhitatos; 3. —, e, s. szent; p. un petit — de bois, képmutató; —ement, adv. szentül.
 Sainte-barbe, f. mar. löpor-kamra.
 Sainteté, f. szentség.
 Saintre, m. cout. droit de —, legelőjog.
 Saisie, f. prat. lefoglalás.
 Saisine (cè-zi-ne), f. prat.

Saisir

birtokbavétel; birtokbaig-tatás; mar. vitorlakötél.
 Saisir, v. a. megragadni, elkapni; 2. fig. fölfogni, megérteni; mar. megkötni; fig. fölhasználni; abs. être saisi, megdöbbsenni, megijedni; 3. prat. lefoglalni
 4. se — de q., v. r. vkit hatalmába keríteni, elfogni, elzárni.
 Saisissable, a. pal. lefoglalható.
 Saisissant, e, a. megragadó; pal. lefoglaló.
 Saisissement, m. fig. megdöbbenés, rémülés, ijedelem; — de coeur, szívszorulás.
 Saison, f. évszak, idény; com. marchande des quatre —s, gyümölcs- és zöldségárusnő; 2. en temps et —, adt. alkalmas időben; it. hors de —, rossz-kor.
 Salace, a. h. n. sós; 2. inus. v. libertin.
 Salacité, f. h. n. sósság; méd. bujaság.
 Salade, f. cuis. saláta; p. — de Gascon, akasztott kötele; fig. fam. donner une — à q., vkit lehordani; milit. sisak; arg. zavar.
 Saladier, m. saláta-tál; salátakosár; arg. mosdótál.
 Salage, m. sózás; 2. sóvám.
 Salaire, m. díj; bér.
 Salaison (-lè-zon), m. besózás; 2. besózott (hús, hal).
 Salamandre, f. h. n. göte.
 Salant, e, a. sós.
 Salarier, v. a. q., fizetni vkit.
 Salaud, e (-lò, -lòde), s. a. piszkos, szennyes; it. trágár; fajtalan.
 Sale, a. piszkos, tisztátalan; côte —, sziklás part; fig. szátyár, trágár.
 Salé, m. besózott hús; 2. —, e, a. sós; fig. csipős, élces; it. arcátlan.
 Salement, adv. piszkosan, szennyesen.
 Salep, m. bot. kosbornyák.

Salon

Saler, v. a. qch., sózni, besózni.
 Saleté, f. piszok, tisztátlan-ság; fig. trágárság.
 Saleur, m. szózó.
 Salgotter, v. a. agr. botolni.
 Salicaire, f. bot. vérzike.
 Salière, f. écon. sótartó; man. szemüreg.
 Salifère, a. minér. sótar-talmú.
 Saligaud, e (-li-gò; -gote), s. a. pop. piszkos.
 Salignon, m. sörög.
 Saligot, v. macre.
 Salin, m. glac. növény-lúgsó; sav. hamuzsír; 2. —, e, a. sós; II. —e, f. sófőzde; 2. sóbánya; 3. p. u. sózott hús.
 Salinier, m. glac. hamuzsír-főző.
 Salir, v. a. bepiszkolni; fig. beszennyezni; 2. se —, v. r. magát bepíszkítani; fig. lealacsonyodni.
 Salissant, e, a. piszkító.
 Salisson, saliçon, f. pop. ma-szatos, piszkos.
 Salissure, f. piszok, mocskok; it. fig.
 Salivaire, a. an. glandes —s, nyálmirigy.
 Salivation (-cion), f. chir. nyálfolys.
 Salive, f. nyál.
 Saliver, v. n. pökdösni.
 Saliveux, se, a. méd. nyál-kás.
 Salle, f. terem; — du com-mun, cselédszoba; 2. po-fatömlő.
 Sallette, f. inus. bögrécske; it. p. u. termecske.
 Salmarine, f. salmarin, m. icht. szemling.
 Salmiac, m. szalamia.
 Salmigondis (-di), m. vetre-ce; fig. zagyvalék.
 Salmis (-mi), m. cuis. vag-dalék nyárson sült madár-húsból.
 Salmone, m. icht. lazac.
 Saloir, m. sóedény; it. só-zókád.
 Salon, m. társalgási terem; fig. előkelő társaság; abs. képtár.

Salope

Salope, a. fam. piszkos, lucskos, csatakos; 2. f. ronda nő; —ment, adv. rondán, stb.
 Saloperie, f. tisztátlanság; fam. trágárság.
 Salopète, f. gyermekellenző.
 Salorge, m. com. sóraktár.
 Salpêtre, m. salitrom; fam. hirtelen haragú.
 Salpêtrer, v. a. salitromot főzni.
 Salpêtrerie, f. salétromfőzde; 2. salétromkészítés.
 Salpêtreux, se, a. salitromos.
 Salpêtrier, m. salitromfőző; 2. —ère, f. salitromfőzde; it. fegyház Párisban.
 Salseparille, f. méd. szárca-gyökér; bot. homoksás.
 Salsifis (-fi), m. jard. leány-kökörcsin.
 Salsugineux, se, a. méd. sós; agr. sósföldben termő.
 Saltimbanque (-tain-), m. javos; fig. bohóc.
 †Saluade, m. g. p. bók.
 Salubre, a. did. egészséges, üdvös.
 Salubrité, f. egészség.
 Saluer, v. a., q. köszönteni; fam. — en enfant de choeur, ügyetlenül bókolni; 2. tisztelegni; it. kezet csókolni; 3. tiszteltetni.
 Salure, f. sósság; sósz.
 Salut, m. jóllét, üdv, szerencse, boldogság; 2. szabadulás, menekvés; 3. théo. üdvösség, lelkiüdv; II. üdvözlés, köszöntés; cath. zárima.
 Salutaire, a. üdvös, hasznos; —ment, adv. üdvösen.
 Salutation (-cion), f. fam. üdvözlés, köszöntés; cath. v. angélique.
 Salvations (-cion), f. pl. prat. védírat.
 Salve, f. üdvözlés; it. sorlövés.
 Samedi, m. szombat.
 Sancir, v. n. mar. elmerülni.
 Sanctifiant, e, —cateur, trice, a. szentesítő.
 Sanctification (sank-ti-fi-ka-

Sanctifier

cion), f. div. szentesítés.
 Sanctifier (sank-ti-), v. a. div. szentesíteni; szentelni; que votre nom soit —é, szenteltessék meg a te neved.
 Sanction (-cion), f. megerősítés, jóváhagyás, szentesítés.
 Sanctionner (-cio-né) v. a. szentesíteni, jóváhagyni, megerősíteni.
 Sanctuaire, m. szentség; fig. egyház; 2. szentély.
 Sandal, santal, m. bot., com. szantálfa.
 Sang (san), m. vér; mettre q. en —, vkit véresre verni; 2. faj, származás.
 Sanglade, f. ostorcsapás.
 Sanglant, e, a. véres; cuis. nyers.
 Sangle, f. öv; heveder; lit de —s, tábori ágy.
 Sangler, v. a. övezni; hevederezni; fig. megverni valakit; fam. il a éte —é, pórul járt; 2. se —, v. r. magát fűzni.
 Sanglier, m. h. n. vaddisznó; icht. barna delfin; arg. pap.
 Sanglot, m. zokogás; sel. terhelőszíj.
 Sanglotement, m. zokogás; méd. csuklás.
 Sangloter, v. n. zokogni.
 Sangsue (san-sû), f. h. n. nádaly.
 Sanguificatif, ve (-ghui-), a. méd. vértermő.
 Sanguification (san-ghui-fi-ka-cion), f. méd. vértermődés.
 Sanguin, e (-ghein), a. vérmes; 2. vérpiros; bot. csontfa.
 Sanguinaire (-ghi-), a. vér-szomjas.
 Sanguinelle, v. sanguin (bot.).
 Sanguinolent, e (-ghi-), a. méd. vérrel vegyített.
 Sangui'-purge (-gui), a. méd. vértisztító; —sorbe, f. bot. orvosi vérfő; —suge, s. a. h. n. vérszopó.

Sapotier

Sanicle, f. bot. ötlevelű fogasír.
 Sanidode, f. méd. szűkmellűség.
 Sanie, f. méd. vizenyős genyedség.
 Sanieux, se, a. méd. higgyes.
 Sanitaire, a. egészségi.
 †Sanité, f. egészség, épség.
 Sans, prép. nélkül.
 Sans'-coeur, m. pop. becstelens; it. arcátlan ember; —culotte, m. h. de F. bugyogótlan; —dent, f. vén, zsémbes nő; —fleur, f. jard. fügealma.
 Sansonnet, v. étourneau.
 Santé, f. egészség.
 Santoline (-li-ne), f. bot. sep-rüruta.
 Santonine, f. bot. giliszta-mag.
 Sanve, f. bot. vetési repce.
 Saoul, saouler, v. soûl, soûler.
 Sapa, m. écon. szőlőpép.
 Sape, f. milit. árkászás; al-út.
 Saper, v. a. milit. árkászni; fig. aláásni.
 Sapeur, m. milit. árkász.
 Saphir, m. minér. zafir; icht. durda.
 Sapidité, f. phys. izletesség.
 †Sapience (-pian-), f. bölcsesség.
 Sapientiaux (-ciô), a. m. pl. écr. les livres —, a bölcsesség könyvei.
 Sapin, m. bot. fenyőfa; fig. fam. bérkocsi; arg. csendör.
 Sapine, f. arch. fenyűdeszka; -gerenda.
 Sapinière, f. bot. fenyves.
 Saponaire, savonaire, savonière, f. bot. szappanfű.
 Saponifier, v. a. chim. szappanná változtatni; 2. se —, v. r. szappanná változni.
 *Saporation, f. phil. izlelés.
 Saporifique, a. did. izló.
 Sapote, sapotille, f. bot. ká-saalma.
 Sapotier (-thié), sapotillier, m. bot. kása almafa.

Saquebute

Saquebute, v. trombonne.
 Saquer, v. a. mar. *nehezen mozogni*.
 Sar, m. bot. *sóspörje; hinár*.
 Sarbacane, f. *fücső; fig. parler par —, más szájával beszélni*.
 Sarbotière, f. *fagylaltedény*.
 Sarcasme, m. *szófulánk*.
 Sarcastique, a. *fulánkos, mardosó, gúnyos*.
 Sarcelle, v. cercelle.
 Sarclage, m. jard. *gyomlálás*.
 Sarcler, v. a. agr. *gyomlálni*.
 Sarcleur, se, s. agr. *gyomláló*.
 Sarcloir, m. agr. *irtókapa; gyomvas*.
 Sarclure, f. agr. *gyom, burján, gaz*.
 Sarco-cèle, m. méd. *hússérv; —logie, f. an. hústan; —mateux, se, a. méd. husanyos; —me, —ma, m. méd. husany; —phage, m. kő-, díszkoporsó; 2. méd. s. a. marószers; —tique, v. anaplérotique*.
 Sardin, jardin, m. mar. *felső nyílt karzat*.
 Sardinial, sardiniau, sardinier, m. sardinière, f. *pêch. ajókháló*.
 Sardine (-di-), f. icht. *ajók*.
 Sardoine (-doane), f. sardonix, m. lap. *karniól*.
 Sardonien, sardonique, a. ris —, *farkasnevetés*.
 Sargue, sarguet, sargo, m. icht. *csíkos spár*.
 Sarigue, m. h. n. *erszénycs fiahordó*.
 Sarion, m. *málhagyékény*.
 Sarione, f. icht. *szemling*.
 Sarmatique, a. méd. *plique —, lengyelfürt*.
 Sarment (-man), m. agr. *szőlővessző, venyige*.
 Sarmenteux, se, agr. *venyigés; bot. indás*.
 Sarper, v. a. agr. *sarlóval aratni*.
 Sarrasin, sarazin, m. agr. *tatárka; 2. fort. —, —e, v. herse. [foszlány]*.
 Sarrau, sarrot, m. *vászor*.
 Sarrette, serrette (sa-; sè-),

Sarriette

f. bot. *festő zsoltina; méd. állcsukulás*.
 Sarriette (sa-), f. bot. *szátorja; csombor; borsfü*.
 Sa-table, a. agr. *irtható*.
 Sartie (-thie), m. mar. *kötélzet*.
 Sartis (-tî), m. mar. v. sartie, 2. *pêch. húzókötel*.
 Sarve, f. icht. *pirosszárnyú ponty*.
 Sas (câ), m. *szita; hydr. vízvédzet*.
 Sasin (sa-zein), m. orn. *pompály, légyamadár*.
 Sasse, f. mar. *vízlapát; meun. pitli*.
 Sassement, m. *szitálás*.
 Sasser, v. a. *szitálni; fig. megháyni vetni, megvizsgálni*.
 Sasset (ca-cé), m. *szitácska*.
 Satan, m. *sátán; —é, e, a. pop. átkozott, pogány; —ique, a. fam. sátáni*.
 Satellite (sa-tel-), m. *testőr; astr. hold, mellékbolygó*.
 Satiété (sa-cié-té), f. *tütelület; fig. elteltség*.
 Satin, m. *atlac; —ade, f. félatlac; —age, m. atlacszövés; rel. simítás; —aire, m. manuf. atlacszövő; —er, v. a. atlacmódra szöni; rel. simítani; 3. v. n. atlachoz hasonlítani; —eur, se, s. simító*.
 Satir'e, f. *gúnyvers; fig. gúny; —ique, a. gúnyoros; =ment, adv. gúnyorosan; —iser, v. a. p. u. gúnyorolni; 2. v. n. gúnyolni*.
 Satisfaction (-cion), f. *kielégítés, megnyugtató; 2. elégtétel, —toire, a. dogm. kielégítő*.
 Satisfaire, v. a. ir. *kielégíteni; 2. elégtételt adni; 3. v. n. eleget tenni; 4. se —, v. r. vágyait kielégíteni*.
 Satisfaisant, e (-fè-zan), a. *kielégítő*.
 Satisfait, e, a. *megelégedett*.
 Sative, a. agr. *magról termesztett*.
 Satu'ration (-cion), f. ch. *telítés; —rer, v. a. ch. telíteni*.

Saupou'dration

Saty're, m. myth. *liget-isten; fig. un vieux —, öreg buja; h. n. orangután; —riase, =sis (-zi-ce), m. méd. nőszdüh; —rion, m. bot. kosbor*.
 Sauce, f. cuis. *mártás; lé; fig. fam. faire la — à q., vkit lehordani*.
 Saucer, v. a. cuis. *lébe mártani, mártogatni; pop. — q., valakivel megvetőleg banni*.
 Saucière, f. cuis. *mártás-csésze*.
 Saucis'se, f. charc. *kolbász; min. gyűbél; —son, m. charc. hurka; fort. rőzsc-kévék; min. v. saucisse*.
 Sauf, ve, a. *sértetlen, ép; 2. pép. menten, sértetlenül; it. föntartva; it. kivéve*.
 Sauf-conduit, m. *men-levél; 2. védkiséret*.
 Sauge, m. bot. *zsálya*.
 Saugeoire (-joare), f. sal. *sóskosár*.
 Saugrenée, f. cuis. *borsófőzelék*.
 Saugrenu, e, a. fam. *képtelen, nevetséges, botor*.
 Saule, m. bot. *fűz; —pleureur, szomorúfűz*.
 Saulet, m. orn. *fűzike*.
 Saumâtre, a. eau —, *rosz édesvíz*.
 Saumier, m. *pêch. lazac-szigony*.
 Saumon, m. icht. *lazac; cir. olvasztó teknő; plomb. darab; —é, e, a. lazac-nemű; truite =e, galóca; —eau, m. icht. kis lazac; —elle, f. pêch. csalétek*.
 Saumurage, m. *sózás*.
 Saumure, f. *sólé*.
 Saun'age, m. *sókereskedés; —ée, f. ch. pacsirtafogás; —er, v. n. sőt főzni; —erie, f. sóraktár; 2. sófőzde; 3. sófőzés; —ier (-nié), m. sóárus; sófőző; —ière, f. sóshordó*.
 Saupé, m. icht. *sárga csíkos spár*.
 Saupiquet, m. cuis. *fűszeres lé*.
 Saupou'dration (-cion), f.

Saur

behintés (sóval); —drer, v. a. *behinteni* (sóval); ext. *behinteni* (egyébbel).
Saur, sauret, a. m. com. hareng —, *füstölt hering*; —e, a. m. man. *világos pej*; —er, v. a. *füstölteni*; —in, m. pêch. *füstölt tejelő hering*; —issage, m. pêch. *heringfüstölés*; —isserie, f. pêch. *füstölőhely*; —isseur, m. pêch. *heringfüstölő*.
Saussaie, f. bot. *fűzcsérje*.
Saut (sô), m. ugrás; fam. *faire le —*, *magát elhatározni*; 2. *esés*; hydr. *zuhatag*; 3. — de loup, *farkasverem*.
Saute, f. mar. — de vent, *szélváltozás*.
†Sauteler, v. n. *ugrálni, szökdelni*.
Sautelle, f. vign. *bujtvány*.
Sauter, v. n. *ugrani*; *faire — la cervelle à q.*, *vkinek golyót agyába röpíteni*; = *la tête à q.*, *vkinek fejét levágni*; *faire — q.*, *vkít megbuktatni*; 2. fig. — au cou de q., *vkinek nyakába borulni*; — à la gorge de q., *vkít torkon ragadni*; — aux yeux, *szembe tünni*; mar. le vent a —é, *a szél megváltozott*; 3. v. a. *átugrani*; fig. — le bâton, *kényszerülve lenni*.
Sautereau, m. *göröngyös út*.
Sauterelle, m. h. n. *szökcső*; it. *sáska*; charp. *szögletmérő*; arg. *bolha*.
Sauteur, se, s. *ugró*; fig. *ezermeister*; 2. —se, f. *könnyelmű leány*.
Sautillant, e, a. *ugrándozó*.
Sautillement, m. *ugrándozás*.
Sautiller, v. n. *ugrándozni*.
Sautoir, m. bl. *Andorkereszt*; horl. *zárkúp*; mod. *hurkolt kendő*.
Sauvage, a. *vad*; 2. *ragadozó*; 3. *terméketlen, parlag*; 4. *műveletlen*; fig. *durva, nyers*; *faragatlan*; méd. feu — *szent Antal tüze*.

Sauvageon

Sauvageon (-jon), m. jard. *vad csemete*.
Sauvagerie, f. phil. *őszálpot*; fam. *durva jellem*; 2. **remete-lak*.
Sauvagin, e, s. a. *vadíz, vadszag*; 2. —e, f. ch. *vízi madarak*; pell. *vadbőr*.
Sauve-garde, f. oltalom; 2. *védlevél*; mar. *timonlánc*; —r, v. a. *oltalmazni*.
Sauvement, m. mar. *szerencsés megérkezés*; féo. droit de —, *mentőbér*.
Sauver, v. a. *megmenteni*; théo. *megváltani*; 2. *elhárítani*; 3. *elrejteni, elpalástolni*; II. se —, v. r. *menekülni*; 2. *mentegetőzni*; 3. fam. *eltávozni*; 4. *magát kárpótolni*.
Sauve-raban, v. torde.
Sauvetage, m. mar. *megmentés*.
†Sauveté, f. *biztonság*.
Sauve-vie, f. bot. *köruta bordalap*.
Sauveur, m. *megmentő*; théo. abs. *Megváltó (Jézus)*.
Savamment (-va-man), adv. *szakértőleg*; *bölcsen*.
Savane, f. géo. *jenyves*; 2. *rétség*.
Savant, e, s. a. *tudós*; 2. *jól értesült*; *tapasztalt*.
Savantasse, m. p. *tudós behurgya*.
Savate, f. *pacsmag, csoszogó papucs*; 2. f. *levélhordó*; 3. pop. *kontár*; —rie, f. *vargatarattyú*.
Saveneau, m. *savenelle*, f. pêch. *húzóháló*.
Saveter, v. a. pop. *elkontározni*; —ie, f. *ócska lábbeli*.
Savetier (-thié), m. *foltozóvarga*; pop. *kontár*.
Saveur, f. íz.
Savoir, v. a. ir. *tudni*; que je sache, *tudtommal*; 2. *érteni*; 3. v. *pouvoir*; 4. *tapasztalni*; 5. —, à —, *tudniillik*; II. m. *tudományosság, tudás*; —-faire, m. *élni tudás; tevékenység*; —-vivre, m. *életrevalóság*.

Scandix

Savon, m. *szappan*; fig. donner un — à q., *vkít lehordani*; —nage, m. *beszappanozás*; —ner, v. a. *beszappanozni*; 2. *szappannal mosni*; fig. = q., *vkít lehordani*; —nerie, f. *szappanfőzde*; —nette, f. *szappanteke*; arg. *seggpofa*; —neux, se, a. *szappanos*; —nier, m. *szappanos*; —nière, f. v. *saponaire*; 2. *szappanfőzde*.
Savourement, m. p. u. *ízlelés*.
Savou'rer, v. a. *ízlelni*; *szürcsölni*; —ret, m. cuis. *velős csont*; —reusement, adv. *ízletesen*; —reux, se, a. *ízletes, jóízű*.
Savoyard, m. fig. *durva ember*; it. *kéményseprő*; arg. *bőrönd*.
Saxatile, a. *sziklai, kövek közt termő*.
Saxi-frage, a. méd. *kötörő*; 2. f. bot. *kötör*.
Scabellon, m. *talap*.
Scabi'e, f. méd. *kosz, ótvár*; —euse, f. bot. *sik-kantyú*; —eux, se, a. méd. *ótvarféle*; *ótváros*.
Scabre, a. *érdes*.
Scabreux, se, a. *rögös, göröngyös*; 2. ord. fig. *veszélyes*; *csiklandós*.
Scabrosité, f. bot. *érdesség*.
Scaline, a. an. *páratlan oldalú*.
Scalpel, m. chir. *szike*.
Scalper, v. a. *fejbőrt lenyúzni*.
Scalvine, v. *calebasse, gourde*.
Scammonée, f. bot. *hashajtó szulák*.
Scanda'le, m. *botrány*; —leusement, adv. *botrányosan*; —leux, se, a. *botrányos*; —liser, v. a. *botránkoztatni*; 2. se =, v. r. *megbotránkoztatni*.
Scander, v. a. poét. *ta-golni*.
Scandix, m. *aiguille*, f. bot. *baraboly*; —cerfeuil, *kerti turbolya*; —peigne de Vénus, *tümagu turbolya*.

Scape

Scape, f. mar. *horgonyszár*.
 Scaphandre (-fan-dre), m. *uszóruha*.
 Scapin, m. fig. *versfaragó*.
 Scapulaire, m. *vállruha*; 2. a. an. *lapocka* ...
 Scarabée, m. ent. *bogár*; — disséqueur, *porva*; — rout, v. hannelton; — pulsateur, *furdancs*.
 Scaramouche, m. litt. *bohóc*.
 Scari'eux, se, a. bot. *aszott*; — ficateur, m. chir. *köpölyvas*; 2. agr. *kártolóéke*; — fication (-cion), f. chir. *köpölyözés*; jard. *bevágás*; — fier, v. a. chir. *köpölyözni*.
 Scarlatine, f. et a. f. méd. *fièvre —, vörhenyláz*.
 Sceau (cô), m. *pöcsét*.
 Scel (cèl), m. pal. v. sceau.
 Scélérat, e (cè-), s. a. *gonosztevő*; — esse, f. *gonoszság, istentelenség*.
 Scellage (cé-), m. glac. *összeragasztás*.
 Scellé (cél-lé), m. *birói pöcsét*.
 Scellement (cél-man), m. maç. *erődítés*.
 Sceller (cé-lé), v. a. *lepöcséttelni*; 2. *összeragasztani*; maç. *megerősíteni*.
 Scelleur (cé-leur), m. *chanc. pöcsétlő*.
 Scène (cène), f. *szinpad*; fig. *paraître à la —, nyilvánosan föllépni*; 2. *jelenet*; 3. *látvány*; fig. *drámai művészet*.
 Scénique (cé-ni-ke), a. *szinpad*.
 Scénite (cé-), m. *sátorlakos*.
 Scéno'graphe (cé-), m. *diszitményfestő*; — graphie, f. *diszitményfestés*; — pégies, f. *sátoros ünnep*.
 Scepti'cisme (cèp-ti-), m. phil. *kétkedőség*; — que, s. a. *kétkedő*; — =ment, adv. *kétségben*.
 Sceptre (cèp-tre), m. *jogar*.
 Schacal (cha-), m. h. n. *sakál*.
 Schelot (che-lo), m. saun. *kazánzó*.

Schéma

Schéma (ské-), m. géom. *alakrajz*; * — tiser, v. a. *alakolni*.
 Schéno-'bate (ské-), m. ant. *kötéltáncos*; — batée, f. *kötéltáncolás*.
 Schésis (ské-zice), f. méd. *természeti testalkat*.
 Schismati'que (chice-), s. h. eccl. *szakadár*; 2. a. *szakadási*; — ser, v. a. h. eccl. *elszakadni*.
 Schisme (chice-me), m. h. eccl. *szakadás*.
 Schist'e (chice-te), m. minér. *pala*; — argileux, *agyagpala*; — eux, se, a. *fosz-lánk, réteges*.
 Schlich (chlik), m. minér. *mara, mosacs*.
 Schorl (chorl), m. minér. *berzle*.
 Sciage (ci-), m. *fűrészelés*.
 Sciagraphie (ci-), f. *árnyékrasz*; arch. *metsetrajz*.
 Sciagure (cia-), f. *szerencsétlenség*.
 Sciant, e (cian), a. pop. *viszszatasztó, undoros*.
 Sciatique (cia-), a. et f. méd. —, goutte —, *ágyékfájás*.
 Scie (cie-), f. *fűrész*; icht. *kardhal*.
 Sciemment (ci-a-man), adv. *szántszándékkal*.
 Science (ci-an-ce), f. *tudomány*; 2. *ismeret*.
 Sciène (ci-), f. icht. *fecskehal*.
 Scientifique (ci-), a. *tudományos*; — ment, adv. *tudományosan*.
 Scier (ci-é), v. a. *fűrészelni*; agr. *sarlóval aratni*; mar. *farolni*; = le fer, *szél v. folyam ellen evezni*; pop. — q., *tolakodni*; — ie, f. *fűrészmalom*.
 Scieur (ci-), m. *fűrészelő*; agr. *arató*.
 Scille (ci-le), squile (ski-le), f. bot. *csilla*.
 Scillote (ci-lo-), m. saun. *merítőveder*.
 Scinc (ceink), m. h. n. *stinca*.
 Scintill'ant, e (cein-til-lan), a. *csillámló, ragyogó; szik-*

Scroful'aire

rázó; — ation (-cion), f. astr. *csillámlás, ragyogás*; — e, f. *szikra*; — er, v. n. astr. *ragyogni, csillámlani*.
 Scion (cion), m. bot. *galy, hajtás, ág*; — neux, se, a. bot. *galyas*.
 Sciote, tte (cio-), f. men. *kézifűrész*.
 Scirpe (cir-), m. bot. *káka*.
 Scissi'le (cice-ci-), a. *hasító*; — on, f. *hasadás, hasítás*; fig. *elszakadás*; it. *megosztás*.
 Scissure (cice-çu-re), f. an. *hasadék*.
 Sciure (ci-), f. *fűrészpor*.
 Scolaire, a. *iskola* ...; an-née —, *iskolaév*.
 Scol'arité, f. jur. *droit de —, tanuló jog*; — arque, m. *iskolaigazgató*; fig. *gáncsokodó*; — astique, a. *iskolai*; 2. f. *iskolai bölcsész*; =ment, adv. *iskolailag*; — iaste, m. *jegyzet-író*.
 Scolie, f. did. *jegyzés, magyarázat*; 2. *bordal*.
 Scolo'pace, a. h. n. *hosszucsőrű*; — pendre, f. ent. *rinya*.
 Scomb're, m. icht. *közma-kár*.
 Scorbut (-bu), m. méd. *súly, vérveszély*; — ique, a. méd. *vérveszélyes*.
 Scordium (-ome), m. bot. *fodorka*.
 Scoti'e, f. *salak*; — du fer, *vasszar*; — fication (-cion), f. chi. *salakulás*; — fier, v. a. chi. *salakítani*; 2. se =, v. r. *salakulni*.
 Scorpion, m. h. n. *bököl, skorpió*; — de mer, *scorpène, tengeri bököl*; — ne, f. bot. v. *myosote*.
 Scotie (sko-cie), f. arch. *csorga*.
 Scouffin, f. écon. *olajszak-zacsókó*.
 Scriblage, m. card. *első kár-tolás*.
 Scrobicule, f. an. *szív-gödör*.
 Scroful'aire, f. bot. *ták-ajak*;

Scrotocèle

—es, f. pl. v. écouelles ;
—eux, se, a. méd. görvélyes.
Scrotocèle, f. méd. here-sérv.
Scrotum (-tome), m. an. tökzacskó.
Scrupul'e, m. kétely, ag-gály ; 2. lelkiismeretesség ; astr. fokhatvanad ; —eu-
sement, adv. gondosan, lelkiismeretesen, aggályo-san ; —eux, se, a. kétke-dő, lelkiismeretes, aggósdí ;
2. m. m. pl. szörszálhaso-gató.
Scrutateur, trice, s. a. ku-tató ; 2. m. szavazatföl-ügyelő.
Scruter, v. a. nyomozni, ku-tatni, vizsgálni.
Scrutin, m. szavazatszedés ; —er, v. a. et n. szavazato-kat szedni.
Sculp'table (scul-table), a. faragható ; —tage (scul-ta-je), m. képfaragás ; —ter (scul-té), v. a. farag-ni, kifaragni ; —teur (scul-teur), m. képfaragó, szob-rász ; —ture (scul-ture), f. szobrászat ; 2. szobrászati mű.
†**Scurril'e** (sku-), a. aljas ; —ment, adv. aljasan ; —ité, f. bohóskodás, bohóc-ság.
Scutage, m. hűbéri kötele-zettség.
Scuti-forme, a. an. paizs-dad.
Scytode (ci-), m. h. n. kaszás falangya.
Se, pron. magát.
Séance, f. ülés (hely és sza-vazat gyülekezetben) ; 2. ülősszak.
Séant, m. ülés (ágyban) ; 2. —, e, a. illedelmes, illő.
Seau (sô), m. vödör, csöbör ; 2. edény (mindenfélé).
Seaugeoire (-joare), f. sal.sólapát.
Sébacé, e, a. fagygyas, fagy-gyűnemű.
Sébes'te, m. bot. fekete mellbogyó ; —tier (-thié), m. jujubafa.

Sébile

Sébile, m. boul. teknő ; vign. kád.
Sec, sèche, a. száraz, aszott : 2. aszalt ; 3. argent —, készpénz ; 4. fagyos ; ba-rátságtalan ; II. m. szá-raz ; III. —, adv. boire — ; derekasan inni ; à —, adt. szárazra ; fig. fam. il est à —, kizsákmányolták.
Sécable, a. did. osztható.
Sécant, e (-kan), a. géo. át-szelő ; 2. —e, f. körszelő.
Séchage, m. szárítás.
Sèche, a. f. v. sec ; 2. f. h. n. tentaféreg.
Séchée, f. aszalás ; pêch. zsákháló.
Sèchement, adv. szárazon ; fig. durván, barátságtala-nul.
Sécher, v. a. szárítani, szá-rasztani ; aszalni ; 2. ki-száritni ; fig. letörlöni ; 3. v. n. száradni ; kiszárad-ni ; megszáradni ; aszni ; fig. epekedni.
Sécheresse, f. szárazság ; 2. aszály.
Sécherie, f. t. t. szárasztó-hely.
Séchéron, m. agr. száraz rét.
Séchoir, m. parf. szárasztó-deszka ; t. t. v. sécherie ; sal. szárasztópest.
Second (ce-gon), e, a. máso-dik ; másod ; poét. sans —e, páratlan ; th. —s rô-les, mellékszerepek ; II. m. párbaj-segéd, tanu ; arch. második emelet ; —aire (ce-gon-), a. mellék... ; = ment, adv. melleleg ; —e, f. astr. másodperc ; écol. második osztály ; escr. má-soddőfés ; impr. másodle-vonat ; —ement, adv. má-sodszor ; —er, v. a. q., se-gíteni, pártfogolni ; —ines, v. arrière-faix.
Secouement, secoûment (ce-kou-man-), m. p. u. rázás.
Secouer ((ce-kou-), v. a. ráz-ni ; lerázni ; 2. se —, v. r. rázkódni ; pop. mozogni.
Secourable (ce-kou-), a. segedelmes ; szolgálatkész.

Séboulier

Secourir (ce-kou-), v. a. ir. segíteni, segélyezni, támo-gatni, gyámolítani ; 2. se —, v. réc. egymást se-gíteni.
Secours (ce-koûr), m. segít-ség, segély ; guer. segéd-csapatok.
Secousse (ce-kou-ce), f. lö-kés ; rázás ; zökkenés ; fig. csapás.
Secques, f. pl. mar. sekély.
Secret, ète, a. titkos, rej-tett ; méd. maladie —ète, bujasenyv ; 2. hallgató ; titoktartó ; II. m. titok ; titoktartás ; 2. artil. gyű-lyuk ; mécan. rejtett rugó ; III. en —, ad. titokban.
Secrétaire, m. titkár, titok-nok ; 2. írnok ; 3. íróasza-tal ; —rie, f. titkos iroda.
Secrétariat, m. titkárság.
Secrète, f. lit. néma ima.
Secrètement, adv. titko-san.
Sécréter, v. a. méd. elválasz-tani ; chap. kikészíteni.
Sécrétion (-cion), f. méd. el-választás ; 2. ürítés ; ürü-lés.
Sécrétoire, a. méd. elválasz-tó ; ürítő.
Sectaire, m. m. p. felekező.
Secte (cèkt), f. felekezet.
Secter (cèkt-té), v. a. ch. föltagolni.
Secteur (cèk-), m. géo. ka-raj, karéj ; 2. aránykörző.
Sectile (cèk-), a. hasadékon-y ; osztható.
Section (cèk-cion), f. szak, szakasz, osztály ; arch. át-metszet ; chir. boncolás ; pol. városrész ; * —naire, (cèk-ci-), m. v. sectaire ; pol. titkos társulat tagja.
Séculaire, a. évszázados ; 2. százéves ; —ment, adv. száz évenként.
Séculari'sation (-cion), f. vi-lágiasítás ; —ser, v. a. h. eccl. világiasítani ; —té, f. h. eccl. világiság ; 2. világi törvényhatóság.
Séculier, ère, s. a. h. eccl. világi ; —èrement, adv. világiasan.

Sécurité

Seime

Séminifère

Sécurité, f. bátorság, biztonság; nyugalom.
Sédatif, ve, a. méd. csillapító.
Sédation (-cion), f. méd. csillapítás.
Sédentaire (-dan-), a. ülő; 2. lakos, megtelepült; — ment, adv. maradandóan.
Sédiment (cé-di-man), méd. üledék; —eux, se, a. üledékes.
Séditieusement, adv. lázadólág, zenebonásan.
Séditieux, se (-ci-), a. lázadó, zendülő; 2. lázító.
Sédition (-cion), f. lázadás, zendülés; —ner, v. a. p. u. lázítani.
Séducteur, trice, s. tévtanító; 2. s. a. csábító.
Sédution (-cion), f. csábítás; fig. elragadtatás.
Séduire, v. a. ir. elcsábítani; 2. megvesztegetni.
Séduisant, e, a. csábító.
Ségétal, e, a. bot. vetési...; sizon —, vetési zizon.
Ségement (cèghe-man), m. géo. körszelet.
Ségrairie, f. e. f. közös erdő.
Ségrais, m. e. f. vágás.
Ségrayer (-gré-ié), m. erdő közbirtokosa.
Ségrégation (-cion), f. p. u. elkülönítés.
Ségrégativement, adv. elkülönítve; egymás után.
Ségréger, v. a. p. u. elkülöníteni.
Ségreyage (-gré-iage), m. e. f. erdőjog.
Seigle (cègle), m. agr. rozs; —bâtard, rozsnok.
Seigneur (cè-), m. méltóságos úr; 2. hűvédúr; écr. le —, Isten; —iage, m. mon. bányoló-adó; —ial, e, a. uradalmi; =ment, adv. uradalmilag; —ie, f. hűvéduraság; 2. uradalom; 3. votre —, méltóságod.
Seille (cè-lieu), f. vign. rocska, veder.
Seilleau (cé-liô), m. mar. mérítő edény.

Seime (cè-me), f. maréch. patacsorba.
Sein (cein), m. an. mell; 2. ord. kebel, emlő; 3. öl; méhanya; 4. fig. — de la terre, a föld belseje; 5. fig. szív; agy; kebel.
Seine (çaine), m. pêche. gyalom.
Seing (cein), m. aláírás.
Seizaine (cè-zaine), m. málhazsineg.
Seize (cè-ze), a. tizenhat; 2. tizenhatodik; lib. in —, tizenhatodré.
Seizième, a. tizenhatodik.
Séjour, m. időzés; tartózkodási hely; milit. nyugnap.
Séjourner, v. n. tartózkodni; időzni; milit. nyugnapot tartani.
Sel, m. só; fig. élc.
Sélénite, f. minér. holdkő; —tieux, se, a. minér. gipsztartalmu.
Sélénographie, astr. m. holdleíró; —graphie, f. astr. holdrajz; —graphique, a. holdrajzi.
Sélin (-lein), m. bot. deresle; —e (li-ne), f. méd. körömvirág.
Selle (cel-le), f. autr. karatlan szék, zsámoly; p. demeurer entre deux — le cul à terre, két szék között pad alatt maradni; 2. gyalog árnyékszék; méd. hasiírítás; 3. nyereg; ton. faragószék.
Seller (cé-lé), v. a. nyergelni; 2. se —, v. r. agr. kiszáradni.
Sellerie (cè-le-rie), f. man. szerszámtár; 2. sell. nyergesmunka.
Sellette (cé-lè-te), f. pal. vádlottak padja; fig. tenir q. sur la —, vkit sokáig faggatni; agr. ekelő; art. bőröczzsámoly.
Sellier (cé-lié), m. nyereggyártó.
Selon, prép. szerint; 2. abs. kérdés, majd meglátjuk, ki tudja; 3. a minthogy; úgy a mint.

Semaille, f. vetés; 2. vetett mag, vetés; 3. vetés ideje.
Semaine, f. hét; cath. — sainte, nagyhét; 2. havi-munka; 3. hetibér.
Semainier, ère, s. hetes.
Semblable (çan-), a. egyenlő, hasonló; 2. m. pár; cet homme n'a pas —, ez embernek nincs párja; †—ment, adv. szintén, hasonlóképen.
Semblant (çan-), m. p. látszat; fait — de, tetetni.
Sembler (çan-), v. a. imp. látszani, tetszeni; 2. que vous en —? mit szól hozzá?
Séméio-logie, séméiotique, sémiotique, f. méd. kórjeltan; —logique, a. kórjeltani.
Semelle, f. cord. talp; láb (mérték); pop. battre la —, kóborolni; arch. támaszkötés; charp. alsóráma; expl. zúztalp; mon. mintafiller; pát. zsemlye.
Semence, f. agr. mag; 2. vetőmag; 3. — de perles, apró gyöngy.
Sémencine, sémentine, f. gilisztamag.
Semer, v. a. agr. vetni; bevetni; fig. osztogatni, kiosztani; it. — des pièges, cselt vetni; it. terjeszteni.
Semestr'e, a. fél éves; 2. m. fél év; —iel, le, a. fél évenkénti; —ier, m. milit. fél évre szabadságolt.
Semeur, m. agr. vető; fig. terjesztő.
Semi, fél...
Sémillant, e, a. eleven, élénk, fürge; fig. nyugtalan.
Séminaire, m. papnövelde.
Séminal, e, a. an., bot. mag...; calice —, magkehely.
Séminariste, m. papnövendék.
Sémination (-cion), f. bot. v. dissémination.
Séminifère, a. bot. magtermő.

Sémio-graphe

Sémio-graphe, m. jegyíró; —graphie, f. jegyírás.
Semis (ce-mi), m. agr. magról tenyésztés; 2. magte-nyésze.
Semoir, m. agr. vető ruha; 2. vetőgép.
†Semonce, f. meghívás; 2. ord. emlékeztetés, intés; dorgálás.
†Semoncer, v. a. q. fam. vkit inten, megdorgálni.
†Semonceur, semonneur (ce-mo-), m. meghívó.
†Semondre, v. a. meghívni.
Semotte, f. jard. káposzta hajtása.
Semper-virens (sain-père-viaince), m. bot. me-téng.
Sempiternel, le (cein-), a. örök; —lement, adv. örökké.
Sempiternité (cein-), f. szün-telenség.
†Senage, m. cont. hal-adó.
Senaire, a. hatos; bot. hat-szoros.
Sénat, m. tanács; 2. écon.rur. szalmapadlás; —eur, m. tanácsos; fig. marcher en =, peckesen járni; —orerie, f. tanácsosi hi-vatal; —orial, e, a. taná-csosi; —rice, f. taná-csosné.
Sénatus-consulte (cé-na-tuce-), m. tanácsvégezés.
Séné, m. bot. szennafa.
Sénéchal, m. udvarmester; 2. tartománybíró.
Sénéchaussée, f. tartományi törvényszék.
Seneçon, m. bot. üszög-ör.
Sénestre, a. bl. bal.
Sénevé, m. bot. mustár.
Sénieur, m. idős, előkoros.
Sénile, a. méd. öregségi.
*Sénilité, f. aggrkor, aggság, agg-gyöngeség.
Sens (çan; çanz), m. érzék; fig. appliquer tous ses —, mindent elkövetni: plaisirs des —, érzéki gyönyör; 2. ész, elme; értelem; 3. ér-temény; it. vélemény; il est attaché a son —, ra-gaszkodik véleményéhez;

Sensation

4. irány, oldal; 5. — des-sus dessous, adt. fam. ősz-szevissza; it. — devant derrière, fonákul.
Sensation (çan-ça-cion), f. érzés; 2. benyomás, ha-tás; fig. faire —, föltűnést okozni.
Sensé, e (çan-cé), a. okos, értelmes; —ment, adv. okosan.
*Sensibiliter, v. a. szemlél-hetővé tenni.
Sensibilité, f. érzékenység; 2. érzelmesség; 3. did. érzékettség.
Sensible, a. érezhető, érzel-mes; 2. érzékeny; 3. gyön-géd érzelmű; it. ingerlé-keny; 4. észrevehető; szembetűnő; —ment, adv. észrevehetőleg; érzéke-nyen.
*Sensiblerie, f. érzélgés.
Sensitif, ve, a. did. érző; 2. —ve, f. bot. érzike.
Sensualis'er (çan-çu-), v. a. érzékesíteni; —me, m. phil. érzékelviség; —te, m. ér-zékelvi.
Sensualité (çan-çu-), f. érzé-kiség; 2. érzéki élvezet.
Sensuel, le (çan-çu-), a. ér-zéki; —lement, adv. ér-zékileg.
Sentelet, m. fam. gyalog-csapás.
Sentence (çan-tan-ce), f. mondat, tanmondat; 2. ítélet.
Sentencier (çan-tan-cié), v. a. pal. ítélni, elítélni.
Sentencieusement (çan-tan-cieu-), adv. iron. kenettel-jesen.
Sentencieux, se (çan-tan-), a. mondatos; tanúlságos; szenvedő.
Sentène (çan-), f. soier. pászmakötő.
†Senteur (çan-), f. szag; it. ord. illat.
Sentier (çan-thié), m. gya-logút; fig. ösvény.
Sentiment (çan-thi-man), m. phil. érzemény; 2. ér-zés; 3. érzet, érzület; 4. abs. becsületérzet; g. p.

Sept

érzelgősség; 5. vélemény; 6. érzékenység; 7. ch. szaglás; —al, e, a. érzel-gős; —alisme, m. phil. érzelmesség, érzeményes-ség; —aliser, v. a. érze-legni; —alité, f. érzélgés, érzékenykedés.
Sentine (çan-thi-), f. mar. hajófenék; 2. riv. sőhajó.
Sentinelle (çan-thi-), f. őr, őrálló; fig. relever q. de —, vkit lehordani; faire —, leskelődni.
Sentir (çan-thir), v. a. et n. ir. érezni; 2. abs. faculté de —, érző tehetőség; 3. sza-golni; 4. szagának lenni; 5. ízének lenni; fam. cela ne sent pas bon, ennek nem jó vége lesz; 6. mu-tatni; látszani; il sent bien, neveltnék látszik; 7. észrevenni, megismerni, át-látni; 8. érezni, tapasztal-ni; II. se —, v. r. ma-gát érezni; fig. il se sent bien, ismeri érdemeit; 2. se — de qch., vmiben ré-szesülni.
Seoir (çoare), v. n. ir. ülni; 2. illeni; 3. se —, v. r. le-ülni.
Sep (cèpe), m. agr. eketalp, bédészka.
Sépar'able, a. elválasztható: —atif, ve, a. elválasztó; —ation (-cion), f. elválasztás; elválás; 2. megha-sonlás; 3. abs. választfal; —atisme, m. h. eccl. kü-lönlködés, különélviség; —atiste, m. h. eccl. külö-nődő, különelves; —atoire, m. chi. különözö; —ément, adv. külön; —er, v. a. elválasztani; 2. különvá-lasztani, elkülöníteni; fig. megkülönböztetni; 3. se =, v. r. elválni, különvál-ni.
Sépia, f. peint. tentaféreg fe-kete nedve.
Sépiole, sèche —, f. h. n. kis tentaféreg.
Sépoule, f. manuf. belfonal-csève; —r, v. a. fölcsörölni.
Sept (cé; cèt), a. hét; 2. m. hetedik; 3. hetes.

Septaine

Septaine (cèp-), f. com. rórosi terület.
 Septane (cèp-), a. méd. fièvre —, hetednapos láz.
 †Septante (cèp-), a. hetven.
 †Septantième (cèp-tan-thiè-), a. hetvenedik.
 Septembre (cèp-tan-), m. őszelő, szent-Mihály hava; szeptember.
 Septénaire (cèp-té-), a. hetes; année —, fok-év; 2. évheted.
 Septennal, e (cèp-tène-nal), a. hétévenkinti; —ité, f. hétévi tartam.
 Septentrion (cèp-tan-tri-on), m. észak; —ale, a. északi.
 Septième (cé-thiè-me), a. hetedik; 2. m. hetedrész; 3. écol. écolier de la —, hetedik osztályu tanuló; mus. hetedhang; —ment, adv. hetedszer.
 Septimestre (cèp-thi-mèce-), a. méd. enfant —, hetedhónapra született gyermek.
 Septique (cèp-thi-), s. a. méd. —s, médicaments —s, marószerek; odeur —, rothadt szag.
 Septuagénaire (cèptu-), s. a. hetven éves.
 Septum (cèp-tome), m. an. csege.
 Septuple (cèp-), s. a. hét-szeres.
 Septupler (cèp-tu-), v. a. hét-szerezni.
 Sépulcral, e, a. síri; fig. figure —, kísérteties arc.
 Sépulcre, m. sír.
 Sépulture, f. sírhely; sírkert, temető; 2. temetés.
 Séquelle (sé-kèle), f. m. p. fam. pereputy.
 Séquestration (cé-kice-tracion), f. lefoglalás, zár alá vétel.
 Séquestre (cé-kèce-tre), m. bírói zár; dr. zárgondnok.
 Séquestrer (cé-kèce-tré), v. a. lefoglalni, zár alá tenni, —venni; 2. elsikkasztani; 3. se —, v. r. különválni.
 Séran, m. card. gereben; —çage, m. card. gerebe-

Séraphin

nezés; —cer, v. a. card. gerebenezni; —ceur, —cier, m. card. gerebenező; —çoir, v. séran.
 Séraphin (-fein), m. théo. szeráf.
 Séraphique, a. théo. szeráfi.
 Serbocal, m. tir. üveghenger.
 Serche, vulg. éclisse, f. charp. zsindely.
 †Serdeau (cèr-dó), m. asztali szolga, főlszolgálo; it. konyhaszoba.
 Serein, m. estharmat; 2. —, e, a. derült, tiszta; vidám; 2. v. goutte (II.).
 Sérénade, f. mus. éjzene, esti zene.
 Sérénader, v. a. éjzenét adni.
 Sérénité, f. derültség; fig. vidámság.
 Serenne, sereine, f. écon. köptülő.
 Sérèque, m. bot. nyúlreketytye.
 Séret (cé-rè), m. écon. zsendice.
 Séreux, se, a. méd. vizenyős, vérsavós.
 Serf, ve (cerfe), s. a. féo. személyrab.
 Serfouage, serfouissage, m. jard. megkapálás.
 Serfouette, f. jard. kapa.
 Serfouetter, serfouir, v. a. jard. kapálni.
 Sergeant (-jan), m. bot. vadkakaó.
 Sergent (cer-jan), m. milit. őrmester; —de ville, poroszló; jur. v. huissier; men. csavarszorittyú; ton. v. chien; —aillerie, f. inus. törvényszolgai csőcselék; —er, q. v. a. zaklatni; it. fig.; †—erie, f. törvényszolgai állomás.
 Série, f. math. sorozat; 2. osztály.
 Sérieusement, adv. komolyan; 2. fagyosan, barátságtalanul; 3. buzgón, hévvel.
 †Sérieuser, v. a. komolylyá tenni.

Serre

Sérioux, se, a. komoly; 2. fontos; II. m. komolyság.
 Serin, e, s. orn. csíz; —er, v. a. madárnak kintornázni; —ette, f. madárkintorna; arp. énekes.
 Seringue, f. főcskendő; —r, v. a. főcskendezni.
 Serment (cèr-man), m. eskü; 2. szitok.
 Sermenté, v. assermenté.
 Sermon, m. hitszónoklat; le —sonne, beharangoznak; fig. unalmas oktatás; —naire, m. prédikációs könyv; 2. p. u. hitszónok; 3. a. hitszónoklati; —ner, v. a. q. fam. vkit korholni; —neur, se, s. korholó, dorgáló.
 Séropile, m. chap. selyemnemez.
 Sérosité, f. méd. savósság.
 Serpe, m. jard. kerti kasza; fort. kacor.
 Serpent (cèr-pan), m. h. n. kigyó; —aire, f. bot. sárkány-kontyvirág; astr. kigyótartó; —eau, m. kigyócska; jard. sarjuág; —ement, m. géo. kigyóvonal; 2. *kigyózás; —er, v. n. kigyózni; fig. salut —é, képmutató köszöntés; —in, m. arq., sárkány; artil. sugár-ágyú; 2. =, e, a. marbre —, kigylamárvány; 3. =e, f. kigyla.
 Serper, v. a. mar. horgonyt föl húzni.
 Serpette, f. agr. kertészkes, kacor.
 Serpigi'ne, f. méd. sömör; —neux, se, a. sömörös.
 Serpil'ler, v. n. jard. nyessni; —lière, f. zsákvásson; 2. ponyva-ernyő; 3. ent. lótetű; arg. papi ruha; —lon, m. jard. kertészkes.
 Serpolet, m. bot. kakukfű.
 Serre (cèrre), f. növényház; 2. karom; fam. il a la —bonne, derekas ökle van; it. fig. zsugori; écon. sajtolás; mett. sajtó; —feu, m. orf. tűzellenző; —file, m. mar. véghajó; it. milit. vég legény.

Serrement

Serrement, m. szorítás; — de coeur, szívszorulás.
 Serrément, adv. p. u. szorosan; fig. gazdálkodva.
 Serre-papiers, m. irattár; it. papirkosár; —pouces, m. hüvelyktyű.
 Serrer, v. a. szorítani, nyomni; pop. — les pouces à q., vkit kurta pórázra fogni; fig. il joue —é, ovatos; — le bouton à q., vkit sarokba szorítani; mentir bien —é, arcátlanul hazudni; 2. sajtolni; összeszorítani; ventre —é, rekedt has; mar. — la côte, part hosszában vitorlázni; 3. elzárni; bezárni; agr. betakarítani; 4. se —, v. r. összeszorulni.
 Serre-tête (cèr-), m. fejszorító; it. süvegszalag.
 Serrur'e (cé-), f. zár; —erie (cé-rur'rie), f. lakatosmesterség; 2. lakatosmunka; —ier (cé-ru-rié), m. lakatos.
 Sert'e, f. mett. foglalás (gyémánté); —ir, v. a. mett. foglalni; —issure, f. mett. foglalvány.
 Sertule, f. bot. csomóta.
 Sérüm (cé-rome), m. méd. vérsavó.
 Servage, m. féo. rabszolgaság, örökszolgaság.
 Servant, m. cath. miseszolga; artil. altüzér; 2. a. m. szolgálattelvő.
 Servante, f. szolgáló; 2. mellékasztal.
 Serve, f. pêch. haltartó; agr. pocséta.
 Serviabile, a. szolgálatkész; —ment, adv. szolgálatkészzen.
 Service, m. szolgálat; 2. szívesség, barátság; 3. hivatal; hadszolgálat; 4. isteni tisztelet; 5. cath. halotti mise; 6. fogás (étel); teríték.
 Serviette, f. asztalkendő.
 Servile, a. szolgai; fig. szolgálattelvő; —ment, adv. szolgálattelvő. [ség.
 Servilisme, m. szolgálattelvőség.
 Servilité, f. szolgáltság.

Servion

Servion, m. sal. sóvonó.
 Servir, v. a. ir. szolgálni; — à table, főszolgálni; tálni; 2. segíteni, szívességet tenni; II. v. n. szolgálni (ra... re...); használhatónak lenni; III. se — soi même, önmagának szolgálni; 2. se — de qch., használni (valamit), élni (vmivel).
 Serviteur, m. szolga; inas; fig. — à l'oeil, szemlési.
 Servitude, f. szolgálat; rab-ság; 2. kényszer.
 Sésame (cé-za-), f. bot. zezamfű.
 Séséli, m. bot. gurgulya.
 Sésère, f. bot. bibirka.
 Sesqui (cèce-ki), m. másfél; —altère, m. math. másfeles.
 Sesse, m. riv. vízlápát.
 Session (cè-cion), f. ülés.
 Séta, m. sörte; —cé, e, sėti-forme, a. bot. borzas; sör-tés.
 Sétine (cé-thi-), f. cout. hatkaszálós rét.
 Sétipodes, m. h. n. borzas lábúak.
 Séton, m. chir. szörzsineg; 2. genyktutacs.
 Seuil, m. küszöb; charp. v. sablière; mar. v. jas.
 Seul, e, a. egyedül; mus. voix —e, magánhang; 2. egyedüli, egyetlen; 3. magányos; 4. m. gouvernement d'un —, v. monarchie; —ement, adv. csak, csupán; 4. legalább; 5. még csak nem is.
 Seulet, te, a. poét. v. seul (1.).
 Sève, f. bot. nedv; it. zamat.
 Sévère, a. szigorú; rideg; komoly; —ment, adv. szigoruan, stb.
 Sévérité, f. szigorúság; komolyság.
 Sévéronde, f. arch. eresz.
 Séveux, se, a. bot. nedv...
 Sévices, m. pl. pal. méltatlankodás.
 Sévir, v. n. pal. méltatlankodni, rosszul bánni.

Sieste

Sévissement, m. kegyetlenkedés.
 Sevrage, m. elválasztás (emlőtől).
 Sevrer, v. a. elválasztani (emlőtől); fig. — q. de qch., megfosztani; 2. se — de qch., v. r. megvonni, lemondani, elszokni.
 Sexagenaire (cèk-za-), s. a. hatvan éves.
 Sexangulaire (cèk-çan-), a. hatszögű.
 Sexe (cèk-ce), m. nem.
 Sexuel, le, a. nemi.
 Seyer, seyeur, v. moissonner, etc.
 Si, conj. ha; 2. hacsak; 3. fam. bármily; 4. mégis, nemkülönbén; 5. fam. igen; 6. vajjon; 7. adv. oly, annyira; 8. m. mus. h, a hangrovat hetedik zöngéje.
 Siam (maladie de —), m. méd. sárgaláz.
 *Sicaire, m. orgyilkos.
 Siccité (sik-), f. did. szárazság.
 Sidéral, e, a. astr. csillag...; csillagzati.
 Sidération (-cion), f. méd. gutaütés.
 Sidérite, f. minér. mocsári vaskő.
 Sidéritis (-tice), f. bot. v. crapaudine.
 Sidéro-calcite, f. minér. barnamész; —grappe, m. acélmetsző; —graphie, f. acélmetszészet; —xylum (-lome), m. bot. barkóca.
 Siècle (ciè-cle), m. század; 2. idő; 3. kor, időszak; 4. dév. le — futur, örökkévalóság; 5. világ.
 Sief, m. méd. szempor.
 Siège (ciè-je), m. szék; 2. ülés; 3. bírói szék; it. törvényszék; it. székhely; guer. ostrom; ostromlás; fig. lever le —, eltávozni.
 Siéger, v. n. kormányozni; 2. székelni.
 Sien, ne (ci-ain), a. övé; 2. m. sajátja; 3. les —s, pl. rokonok. [álom.
 Sieste (cièce-te), f. déli

Sieur

Silhouett'e

Sinistre

Sieur (cieur'), m. pal. úr; 2. földes úr.
 Sifflant, e, a. gr. sziszegő.
 Sifflason (ci-fla-çon), m. orn. vízi csirke.
 Sifflement (ci-flé-man), m. füttyölés; 2. sziszegés; 3. süvöltés.
 Siffler (ci-flé), v. n. füttyölni; 2. sziszegni; 3. üvöltölni; 4. sipogni.
 Sifflet (ci-flé), m. sít; coup de —, fütty; 2. fig. kifüttyölés; fam. torok, gége.
 Siffleur, se, s. füttyölő.
 Sigalphe, m. h. n. hernyász.
 Sigillé, e (ci-jil-), a. terre —e, pöcsétföld.
 Sigisbée, m. mellékférj.
 Signal, m. jel, jeladás.
 Signalé, e, a. nevezetes, kitűnő, fontos; jelzett.
 Signalement, m. jelzet, jelirat; személyleírás.
 Signaler, v. a. jelezni, megjelezni; 2. figyelmeztetni; mar. jelt adni; 3. bebizonnyítani; 4. se —, v. r. magát kitüntetni; kitűnni.
 Signataire, s. a. prat. —, témoin —, irnitudo tanú.
 *Signataire, s. aláíró.
 Signature, f. aláírás; impr. őrszem.
 Signe, m. ismerv, jegy; 2. intés; 3. anyajegy; méd. kórjel.
 Signer, v. a. aláírni; t. t. megbélyegezni; 2. se —, v. r. keresztet vetni.
 Signet, m. könyvjegy.
 Signifiant, e, a. jelentékeny; théo. jelentős.
 Significatif, ve, a. jelentékes, nyomatékos.
 Signification (-cion), f. értelmény; pal. közhirrététel.
 Signifier, v. a. jelenteni; 2. tudtul adni, bejelenteni; pal. kihirdetni.
 Silence (ci-lan-ce), m. hallgatás; 2. csend; fig. nyugalom; mus. szünet.
 Silencieusement, adv. csöndesen.
 Silencieux, se, a. hallgató; csöndes. [kova.
 Silex (ci-lek-ce), m. minér.

Silhouett'e (ci-lou-), f. dess. árnyrajz; —er, v. a. dess. árnyképezni; —eur, m. dess. árnyképező.
 Sili'ce, f. minér. kovaföld; —ceux, se, a. kovanemű.
 Siliquastre (ci-li-kas-tre), m. bot. v. piment.
 Siliqu'e, f. bot. becő, hüvely; —eux, se, a. hüvelyes.
 Sillage, m. mar. hajónyom.
 †Siller, v. n. mar. vitorlázni; 2. v. a. fauc. a sólyom piláját levarrni.
 Sillet (ci-lié), m. luth. nyereg.
 Sillo-mètre, m. mar. járatmérő.
 Sillion, m. agr. barázda; —ner, v. a. agr. barázdálni; fig. poét. áthajózni; it. redőzni.
 Silo, m. agr. verem.
 Silure, sirule, m. icht. harcsa.
 Silvie, f. bot. erdei kökercsin.
 Simagrée, f. cifrázkodás, nyalkaság; 2. feszelkedés; tettetett vonakodás.
 †Simarre (-mâ-re), f. uszályruha.
 Simblot (cein-), m. manuf. mellékfonal.
 Simi'laire, a. hasonnemű; —larité, f. did. hasonneműség; —litude, f. rhét. hasonlat; 2. hasonlatosság; —lor, m. orf. rézcink.
 Simoni'agne, a. megvesztegetési; 2. m. egyházi járadék uzsorás; —e, f. szentségárulás, simonbűn.
 Simousses, f. pl. sell. kantárojt.
 Simple (cein-), a. egyszerű; 2. egyedüli, egyetlen; 3. közönséges; 4. őszinte; it. együgyű; II. m. egyszerű; 2. együgyű; —ment, adv. egyszerűen, stb.; —sse, f. őszinteség, szelidség.
 Simplicité (cein-), f. egyszerűség; 2. együgyűség, bányuság; ostobaság.
 Simplification (cein- -cion), f. egyszerűsítés; —er, v. a.

egyszerűsíteni; 2. se —, v. r. egyszerűsödni.
 Simulacre, m. bálványkép; 2. csalkép; káprázat; fig. árnykép.
 Simula'teur, trice, s. a. tettető; —tion (-cion), f. pal. tettetés.
 Simuler, v. a. prat. ürügyölni, színlelni; com. compte —é, költött számla.
 Simulta'né, e, a. egyidejű; együttes; —néité, f. did. együtteség; —nément, adv. együttesen; egyszerre.
 Sinapi, m. bot. mustár, repcsén; —sé, e, a. méd. mustárral vegyített; —ser, v. a. méd. mustártapaszzal gyógyítani; —sme, m. méd. mustártapasz.
 Sincère (çain-), a. őszinte, nyílt; 2. ord. pur, valódi; —ment, adv. őszintén, nyíltan.
 Sincérité, f. őszinteség, nyílt-szívűség.
 Sinciput (cein-ci-pu), m. an. hom.
 Sindon (çain-), m. chir. kérdő, tépsodrat; 2. Krisztus szemfödele.
 *Sinécure (ci-né-), m. kenyehivatal.
 Singe, m. h. n. majom; —de mer, csuda kimérahál; —r, v. a. fam. majmolni; —rie, f. majomcsíny; fig. majmolás; —ur, resse, a. majmoló; 2. álnok, hamis.
 se Singulariser, v. r. különcödni.
 Singularité, f. különcség, különösség; 2. sajátosság; egyedüliség.
 Singulier, ère, a. különös; 2. sajátos; 3. különc, különös; 4. csudálatos; 5. combat —, párbaj; 6. s. a. gr. —, nombre —, egyes szám.
 Singulièrement, adv. különösen; föltűnően, csudálatosan.
 Sinistre, a. végzetes, szerencsétlen, rossz, mostoha; 2. m. com. szerencsétlenség

Sinon

(*tengeren*); —ment, adv. *végzetesen, stb.*
Sinon, conj. *ha nem, különben*; 2. *kivéve, ha csak nem.*
Sinople, m. bl. *zöldszín.*
Sinters (çain-), m. pl. minér. *szivárgó.*
Sinué, e, a. bot. *kikanyargatott.*
Sinueux, se, a. poét. *kigyózó, tekervényes*; bot. *hulámos*; méd. *ulcère —, sipoly.*
Sinuosité, f. *tekervény, csavargósság*; bot. *kanyarulat.*
Sinus (ci-nuce), m. an. *üreg, öböl*; bot. *kanyarodás*; chir. *genyfszék*; géo. math. *kebel, öböl.*
Sipède, m. h. n. *barna sikló.*
Siphon, m. écon. chi. *szívó, lopó*; 2. mar. v. *trombe.*
Siponcle, m. ent. *föcsken-dező.*
Sippage, m. tan. *dáncserzés.*
Sire, m. *fölséges úr*; 2. autr. *úr*; faire le —, *urat játszani.*
Sirex (-rekce), m. ent. *fűrészbogár.*
Siriase, —sis (-zice); f. méd. *napszúrás.*
Siroc (-rok), siroco, m. mar. *hévszél.*
Sirop (ci-ro), m. écon. *szörp*; —er, v. a. écon. pharm. *szörppel vegyíteni.*
Siroter, v. n. pop. *szürcsölni, hörpölni.*
Sirtes, f. pl. mar. *zátony*; 2. *sivatag.*
Sirupeux, se, a. méd. *szörp-tartalmú.*
Sis, e. prat. *fekvő, levő.*
Sison (ci-zon), m. bot. *zizon*; — chervi, *mézes bolonyik*; — ginseng, *hunyor.*
Sister (cice-té), v. a. en justice, prat. *idézni*; 2. se —, v. r. *megjeleni.*
Sistre (cice-), m. mus. anc. *csörgőbot*; 2. auj. *tombora.*
Site, m. *fekvés*; peint. *táj.*

Sitelle

Sitelle, sittelle, f. orn. *kur-takalapács.*
Sitio-logie, f. méd. *tápszertan.*
Sitôt-que, conj. *mihelyt.*
Sittine, f. orn. *kurukuru.*
Situation (-cion), f. *fekvés*; 2. *helyzet*; fig. *állapot*; géo. *tájlat.*
Situer, v. a. *helyezni, elhelyezni.*
Six (ci; cize), a. *hat*; 2. m. *hatos*; it. *hatodik*; mus. — huit, *hatnyolcad ütem*; — doigts (ci-doâ), m. pèch. *zsákháló.*
Sixain (si-zein), m. poét. *hatsorú versszak*; com. *féltucat.*
Sixième (ci-ziè-me), a. *hatodik*; 2. f. ecol. *hatodik osztály*; 3. *hatod, hatod-rész*; —ment, adv. *hatod-szor.*
Sixte (cikste), f. mus. *hatodhang.*
Size, f. lap. *gyöngymérleg.*
Sizerin, m. orn. *csikörkepinty.*
Smalt, m, chi. *kobaltkék.*
Smectite, f. smectin, smectis, m. minér. *szap-pankő.*
Smill'e, f. maç. *kétágu kalapács*; —er, v. a. *kétágu kalapáccsal faragni.*
Smogler, smogleur, v. contrebande (faire —), *contrebandier.*
Sobr'e, a. *mértékletes*; *józan*; *egyszerű*; fig. *ovatos*; —ment, adv. *mértékletesen, stb.*; —iété, *sobresse*, f. *mértékletesség, józan-ság*; fig. *tartózkodás, ovatosság.*
Sobriquet (-ké), m. *gúny-, csúfnév.*
Soc, m. agr. *ekevas.*
Soccage, m. sal. *jegedés.*
*Sociabilité, f. did. *társaságkedvelés.*
Sociable, a. *társas, barátságos*; —ment, adv. p. u. *barátságosan.*
Social, e, a. *társadalmi.*
Société, f. *társadalom*; 2. *társaság*; 3. *társulat.*

Sol

Socle, m. arch. *faltő*; it. *lábazat.* [háló.
Socletière, f. pèch. *ajók.*
Socque (so-ke), m. *facipő.*
Soda, m. méd. *gyomorhér.*
Sodomie, f. *sodomain bűn*; —te, m. *sodomita.*
Soeur (ceure), f. *nővér*; — de lait, *emnéne*; 3. *néne (apáca)*; it. — de la charité, *irgalmas néne*; arg. —s blanches, *fogak*; —ette, f. *hugoska.*
Sofa, sophia, m. *pamlag*; it. *kerevet.* [lázat.
Soffite, m. arch. *főleptől.*
Soi (çoa), s. p. *magát*; être —, *önmagához hű maradni*; 2. être à —, *saját gazdájának lenni*; 3. de —, *magában véve*; 4. en —, *magában* 5. à —, *magához*; 6. sur —, *magán*; it. *nála*; 7. chez —, *honn*; 8. — même, *önmaga.*
Soi-disant, e (çoa-), a. pal. *állítólagos.*
Soie (çoa), f. *selyem*; 2. *sörte*; 3. *szőr*; coutel. — d'un couteau, *kés nyaka*; h. n. — de mer, *sodorka*; maréch. *dögvar.*
Soierie (çoa-rie), f. *selyem-árú*; 2. *selyem-kézműgyár.*
Soif (çoa), f. *szomj*; fig. *vágy.*
Soigner, v. a. *ápolni, gondozni*; th. *megtapcsolni*; 2. v. n. *gondoskodni*; 3. se —, v. r. *magát kimélni.*
Soigneusement, adv. *gondosan, szorgalmasan.*
Soigneux, se, a. *gondos, gondoskodó.*
Soignole, m. *szivattyúgép.*
Soin (çoein), m. *gondosság, gondoskodni*; 2. *figyelem*; 3. *gond.*
Soir, m. *est.*
Soirée, f. *est*; 2. *estély.*
Soit (çoa; çoa), conj. *akár... akár*; 2. *legyen, nem bánom.*
Soixan'taine (çoa-çan-tè-ne), f. coll. *hatvan (darab)*; —te, a. *hatvan*; —ter, v. n. jeu. *hatvanast csinálni*; —tième, a. *hatvanadik.*
Sol, m. agr. *talaj*; bl. *mező*;

Solaire

mus. *g*, a hangrovat ötödik zöngéje.
 Solaire, a. nap...; an. *muscle* —, feszítő-izom.
 Solamire, f. boiss. szitaszövet.
 Solandres, f. pl. vét. inpók.
 Solan'ées, f. pl. bot. csucsfélék; —ine, f. chi. csucsdordék; —um (-nôme), m. bot. csucsor.
 Solbature, f. vét. talpsérülés. [szulák.
 Soldanelle, f. bot. tengeri
 Soldat (-da), m. milit. katonaság; —esque, f. coll. katonaság; 2. a. katonás.
 Solde, f. bér, zsold; 2. m. com. egyenleg.
 Solder, v. a. com. kiegyenlíteni, kifizetni.
 Sole, f. agr. szántás; charp. aljzat; ch. pata.
 Solécis'er, v. n. gr. hibás szókötést tenni; —me, m. gr. hibás szókötés.
 Soleil, m. nap; cadran au —, napóra; bot. kunkor; cath. szentség; h. n. —marin, meduzafő csillagféreg; *—lé, e, a. verőfényes; *—ler, v. a. napon melegíteni; 2. se =, v. r. sütkérezni. [küllő.
 Solen (-lène), m. chir. csont-
 Solenn'el, le (ço-la-nèl), a. ünnepélyes; ünnepi; szertartásos; —ellement, adv. ünnepélyesen; —isation (-cion), f. ünneplés; —iser, v. a. ünnepelni; —ité, f. ünnepély.
 Solidaire, a. prat. egymásérti, együttleges; —ment, adv. prat. egymásért, együttlegesen.
 Solidarité, f. prat. együttleges kötelezettség.
 Solid'e, a. szilárd, merő; 2. tartós, erős; fig. valódi, alapos; it. becsületes, megbízható; com. biztos; 3. m. szilárd test; fig. tartós; =ment, adv. szilárdul, stb.; —ification, f. chir. szilárdítás; szilárdulás; —ifier, v. a. chi. szilárdítani; 2. se =, v. r. szilárdulni.

Solidité

Solidité, f. szilárdság, merőség; fig. alaposág; prat. v. solidarité.
 †Solier, m. cout. kétemeletes ház; it. földszint.
 Soliloque (-lo-ke), m. did. p. u. magánbeszéd.
 Solin, m. arch. gerendaköz.
 Solipède, a. h. n. egyptáju.
 Solitaire, a. magányos; 2. puszta; arch. szabadon álló; méd. ver —, galandóc; 3. m. remete; it. joail. magányosan foglalt gyémánt; —ment, adv. magányosan.
 Solitude, f. magány; 2. puszta; vadon; it. fig.
 Soliv'age, m. charp. gerenda-főszámítás; —e, f. charp. gerenda, főlepperenda; = d'enchevêtrement, mestergerenda; —eau, m. charp. kis gerenda; —ure, f. arch. gerendázat.
 Solles, f. pl. hydr. fenékgerenda.
 Sollici'table, (sol-li-ci-), a. p. u. kérelmezhető; —tation (-cion), f. megkeresés, kérelem; 2. szorgalmazás; 3. ajánlás; 4. ingerlés; —ter, v. a. ingerelni; serkenten; 5. szorgalmazni, szorgolni; sürgetni; kérni, folyamodni; ajánlani; —teur, euse, s. szorgalmazó; ügyvivő; kérelmező; ajánló; —tude, f. gond; gondosság; =pastorale, lelkipásztorság.
 Solstice (sol-sthi-ce), m. astr. napfordulat.
 Solubilité, f. fölolvashatóság; chi. oldhatóság; 2. föloldhatóság.
 Soluble, a. megoldható; chi. föloldható.
 Solution (-cion), f. föl-, megoldás; chi. oldás; méd. hasiürülés; prat. fizetés.
 Solvabilité, f. fizetőképesség.
 Solvable, a. fizetőképes.
 Somache, v. saumâtre.
 Sombrage, m. agr. első kapálás.
 Sombre, a. komor; 2. sötét; fig. búskomor, szomorú.

Somptuaire

Sombrer, v. n. mar. fölfordulni; v. a. agr. mélyen fölászni.
 Sommage, m. f. szakmány málhalovakkal; com. vám málhaloron szállított áruért.
 Sommager, v. a. tonn. végabroncsot fölverni.
 Sommail, v. basse (mar.).
 Sommaire (ço-mè-re), a. rövid, rövidleges; prat. sommás; 2. m. rövid foglalat; —ment, adv. rövidlegesen; sommásan.
 Sommation (-cion), f. föl-szólítás; prat. intés, idézés; alg. összevezés.
 Somme, f. teher; com. összeg; 2, fig. — toute, adt. röviden; végül; clout. tizenkétezer szeg; 3. főtartalom; II. m. álom; alvás.
 Sommeil, m. álom; 2. ál-mosság; —ler, v. n. szenderegni; fig. hanyagul dolgozni.
 Sommelier, ère, s. kulcsár; sáfár; 2. m. főpincér.
 Sommellerie, f. kulcsárság; 2. pincérszoba.
 Sommer (ço-mé), v. a. föl-szólítani; prat. inteni; math. összeadni.
 Sommet (-ço-mè-), m. csúcs, orom, tető; an. — de la tête, fejtető.
 Sommier (ço-mié), m. málhaló; 2. málhabörönd; 3. derekalj; arch. gyámkő; charp. ajtófő; it. mestergerenda; fin. főkönyv; org. sípdeszka; it. szelláda; ton. végabroncs.
 Sommière (ço-), f. málhakötél.
 Sommité (çom-mi-), f. bot. vég; fig. főpont; 2. v. sommet.
 Somnambul'e (çom'-nam-), s. a. holdkóros, alvajáró; —isme, m. holdkórság.
 Somni-'fère (çom'-ni-), s. a. altató; —logue, a. álmában beszélő.
 Somnolence (çom'-no-lance), f. méd. álmokórság.
 Somptuaire (çomp-), a. jur.

Somptueusement

lois —s, *fényűzési törvény.*
 Somptueusement, adv. *pompásan, fényűzően.*
 Somptueux, se, a. *pompás.*
 Son, sa, a. *övé*; 2. m. *korpa*; 3. *hang.*
 Sondage, m. *túrzás, kutatás.*
 Sonde, f. mar. *mélymérő*; chir. *kutasz*; maç. *talajfúró.*
 Sonder, v. a. mar. *mérni (mélységet)*; fig. *kipuhatolni*; chir. *kutatni.*
 Sondeur, m. *kutató, vizsgáló*; mar. *révkalauz.*
 Songe, m. *álom, álmokép*; 2. en —, adt. *álomban.*
 Song'-creux, m. fam. *ábrándozó*; it. *alamuszi*; —ma-lice, m. *kárörvendő.*
 Songer, v. n. *álmodni*; 2. — à qch., *vmire gondolni*; II. v. a. *álmodni vmiről*; 2. — à qch., *eszébe jutni (vminek).*
 Songeur, m. *álmodozó*; 2. —, se, a. *gondolkozó.*
 Sonica (ço-ni-ka), adt. fig. fam. *épen jókor.*
 Sonnail'e (ço-na-), f. *kolomp*; —er, v. a. fam. *kolompolni*; 2. m. *kolompos.*
 Sonnant (ço-nan), e, a. *csengő, pengő*; fig. v. *malsonnant (1.).*
 Sonner (ço-né), v. n. *csöngeni, hangzani*; — du cor, *kürtölni*; mus. *öszhangzani*; fam. *elterjeszteni, hirdetni*; ütni (*óra*); II. v. a. *harangozni*; csöngetni; 2. *beharangozni*; fig. — la retraite, *visszavonulni*; fam. ne — mot, *hallgatni*; mus. *hangoztatni.*
 Sonnerie (ço-), f. *harangozás; harangok*; 3. *ütőmű.*
 Sonnet (ço-nè), m. litt. *hangzatka.*
 Sonnett'e (ço-net-te), f. *csöngetyű*; 2. *csörgő*; fig. *dérober les —s, bucsu nélkül távozni*; arch. *cölöpverő*; —ier, m. *csöngetyűműves.*
 Sonneur (ço-), m. *harangozó*; arch. *sulykló*; 2. — de cor, *vadászkürtös.*

[Sonore

Sonore, a. *hallatos, zengő, hangzatos*; 2. *csengő*; —ment, adv. *hangosan.*
 Sonorité, f. phys. *csengés.*
 Sophis'me (ço-fice-me), m. log. *álokoskodás; ál-ok*; —te, m. log. *álöölcs*: †-tication (-cion), f. *hamisítás*; —tique, a. *álokoskodási*; —tiquer, v. n. log. *okoskodni*; 2. v. a. *hamisítani*; —tiquerie, f. *álokoskodás*; 2. v. *sophistication*; —tiqueur, m. *okoskodó*; 2. *hamisító.*
 Sopor, m. méd. *nehéz álom; álmoság*; —atif, ve, s. a. méd. *altató*; fig. *unalmas.*
 Sora, v. *essère.*
 Sorbe, f. bot. *berkenye.*
 Sorbet (-bé) m. conf. *szörb*; —ière, f. *hűtőedény.*
 Sorbier, m. bot. v. *cormier.*
 Sorcellerie (-cè-le-), f. *varázslat, boszorkányság.*
 Sorcier, ère, s. *bűvész*; *boszorkány*; fig. pop. *vieille —ère, vén banya.*
 Sordide, a. *piszkos, szennyes*; it. fig.; —ment, adv. *piszkosan.*
 Sordidité, f. p. u. *piszkosság*; it. *fukarság.*
 Sorer, sorét, v. *saur, etc.*
 Sorgo, m. agr. *harmatkása.*
 Sorite, m. log. *oklángolat.*
 Sorne, f. métal. *vassalak.*
 Sornette, f. *balgaság, dőreség.*
 Sororial, e, a. jur. *testvéri, nővéri.*
 Sorori'ant, e, a. physio. *dagadozó, duzzadó (kebel)*; —ation (-cion), f. *duzzadás.*
 Sort (çor), m. *sors, végzet*; 2. *faire un — à q., vkit boldoggá tenni*; 3. *varázs; boszorkányság*; 4. *tirer au —, sorsot húzni.*
 Sortable, a. *alkalmas, illő.*
 Sorte, f. *fajta, faj*; *nem, féle*; 2. *mód*; 3. *de — que, en — que, conj. úgy hogy*; 4. *de la —, adt. ily módon*; 5. *en q. —, adt. úgy szólván.*
 Sortie (-thié), f. *kijárás*; 2.

Souchet

kikocsizás; 3. *kivitel*; chir. — de la langue, *nyelv-izsam*; guer. *kirohanás*; fig. *faire une — à q., vkire ráförmenni*; 4. *kijárat, kijáráshely*; 5. *à la —, adt. távozáskor; végével.*
 Sortilège, m. *boszorkányság.*
 Sortir, v. n. ir. *eltávozni*; — en carrosse, *kikocsizni*; — de carrosse, *leszállni*; 2. *kilépni*; 3. *előjönni*; *terjeszkedni, terjedni*; 4. — de maladie, *meggyógyulni*; fig. *menekülni*; 5. *eltérni*; fig. *kitűnni*; it. *túllépni*; 6. *származni, eredni*; 7. *kiütközni*; 8. au — de, prép. *távozáskor*; II. v. a. fam. *kibocsátani, kihúzni*; *kivezetni*; 2. *prat. kapni, megkapni.*
 Sosie, f. *magamása.*
 Sot, te, s. a. *ostoba, együgyű, bárgyú*; 2. m. icht. *hosszú farkú rája*; —tément, adv. *ostobául, stb.*
 Sotie (-thie), f. litt. *bohózat.*
 Sottise (ço-thi-ze), f. *ostobaság, balgaság*; 2. *sületlen beszéd*; 3. *gorombaság*; 4. *illetlenség*; —r, v. a. *izetlenkedni*; *trágárkodni.*
 Sottisier, m. fam. *trágárságok gyűjteménye*; 2. —, ère, *trágár, szatyár.*
 Sou, m. *garas (francia)*; écon. *disznó-ól*; à —, adt. *garasonkint.*
 Soubassement, m. am. *ágy-párkányzat*; arch. *alapfal*; men. *ablakkönyöklő.*
 Souberme, f. mar. *felváz.*
 Soubressaut (-ço), m. man. *szökés, ugrás*; méd. *rángás*; fig. *akadály.*
 Soubrette, f. th. *komorna.*
 Soubuse, m. orn. *pacsirta-vadászó sólyom.*
 Souche, f. *tuskó, törzsök*; arch. — de cheminée, *kémény szája*; boul. *bouch. rovas, rovat*; gén. *ős*; fig. fam. *tuskó, ostoba.*
 Souchet, m. bot. *mondolapalka*; com. *morzsalékony kő*; orn. *kanálos réce*;

Souci

Soufflure

Soumis

—age, m. e. f. *vágható fa kijelölése.*
 Souci, m. *gond, aggodalom*; 2. bot. *körmice.*
 Soucie, f. orn. *ökörzem.*
 se Soucier, v. r. *aggódni, törődni.*
 Soucieux, se, a. *bútéljes, gondteljes*; 2. *bánatos.*
 Soucoupe, f. *szolgatál*; 2. *csészealja.*
 Soudable, a. *forrasztható*; —ge, m. *forrasztás.*
 Soudain, e, a. *hirtelen, rögtön*; —ement, adv. *hirtelen*; —eté, f. p. u. *gyorsaság, hamarság.*
 Soudard, m. *vén katona.*
 Soude, f. bot. *szakasavar*; com. *szikso.*
 Souder, v. a. *métal. forrasztani*; fer à —, *forrasztóvas*; 2. se —, v. r. an., bot. *összenőni.*
 Soudiviser, v. *subdiviser.*
 Soudoir, m. *forrasztó.*
 Soudoyer, v. *solder.*
 Soudre, v. *résoudre.*
 Soudrille, m. m. p. *korhely katona.*
 Soudure, f. *forrasz*; 2. *forrasztás.*
 Soue, v. sou (écon.).
 Soufflage (cou-fla-), m. *üveg-fúvás*; 2. mar. *kipohasztás.*
 Souffle, m. *lehelet*; 2. *lélekzés*; 3. *szellő*; —ment, m. *fúvás.*
 Souffler, v. n. *fúni, lehelni*; 2. *lengedezni*; 3. *lihegni, lehegni, szuszogni*; fig. ne pas —, *meg se moccani*; II. v. a. *színi, meg-, el-fúni*; pop. — des pois, *arcát fölfúni*; p. — le chaud et le froid, *kétfelé szítani*; th. *súgni*; fig. — le pion à q., *vmit vki orra elől elcsípni*; 2. *fujtatni.*
 Soufflerie, f. *fúvómű.*
 Soufflet, m. *fúvó*; 2. *pof, pofoncsapás*; arg. *alfel*; —ade, m. *pofonverés*; —er, v. a. *pofonítani*; —eur, se, s. *pofozódo*; —ier, m. *fúvócsináló.*
 Souffleur, se, s. *lihegő*; 2.

fúvó; it. b. *dözsölő, ivó*; org. *orgona-nyomó*; th. *súgó*; verr. *üveg-fúvó*; alch. *aranycsináló*; 3. a. m. *maréch. kehes.*
 Soufflure, f. *fond. hólyag.*
 Souffrable, a. *tűrhető, elviselhető.*
 Souffrance, f. *szenvedés*; féo. *haladék*; fig. *laisser en —, elhanyagolni*; jur. *megengedés.*
 Souffrant, e, a. *szenvedő*; fig. *türelmes.*
 Souffre-douleur, m. fam. *kín-raszületett (ember).*
 Souffreteux, se, a. fam. *nyomorult, szegény*; it. *szenvedő.*
 Souffrir, v. n. ir. *szenvedni*; II. v. a. *tűrni, eltűrni, el-szenvedni*; 2. *elviselni, elbírn*; fig. je ne saurais le —, *nem szenvedhetem*; 3. *megengedni, helybenhagyni*; 4. *elbírn*.
 Soufrage, m. t. t. *kénezés*; *kénbe mártás.*
 Soufre, m. m. minér. *kén, büdöskő*; —er, v. a. *kénezeni*; —ière, f. *kénbánya*; —oir, m. *kénkamra.*
 Sougard, sougorge, v. sous —, etc.
 Souhait (sou-è), m. *kívánot, óhaj*; 2. à —, adt. *kívá-natra*; —able, a. *kívá-natos*; —er, v. a. *kívánni, óhajítani*; 2. = la bonne année, *boldog új évet kívánni*; fam. je t'en =e, *majd ha fagy*; †—eur, m. *kívánó.*
 Souillard (cou-liar), m. *charp. gyámgerenda*; —e, f. sav. *lúgoskád*; econ. *mosogató dézsa.*
 Souille, f. ch. *dagonya, fertő.*
 Souiller, v. a. *bepiszkolni, bemocskolni*; fig. *fertőztetni.*
 Souillon, m. et f. fam. *cafatos, piszkos, mocskos*; it. *mosogató szolgáló.*
 Souillure, f. *piszok, mocskos, folt*; fig. *szenyifolt.*
 Souil (sou), m. fam. *elégség*; manger son —, *jóllakni*;

2. —, e, a. p. u. *túltelt*; 3. ord. *ittas, részeg.*
 Soulagement, m. *könnyebbülés, enyhülés*; *könnyebbités.*
 Soulager, v. a. *könnyebbitni*; *enyhíteni*; *segíteni*; 2. se —, v. r. *könnyebbülni*; abs. *szükségét végezni.*
 Soulard, soulaud, v. *ivrogne.*
 Soulasser, v. n. *mulatni*; arg. *sikkasztani*; 2. v. a. *mulattatni.* [ke pinty.
 Souloier (-ci-è), m. orn. *szűr.*
 Souler, v. a. pop. *megzabáltatni*; 2. abs. *lerészegíteni, leitatni*; 3. se —, v. r. *jóllakni*; it. *magát leinni.*
 Souleur, f. fam. p. u. *hirtelen ijedés.*
 Soulèvement, m. *bőfögés*; *émelygés*; fig. *zendülés, lázadás.*
 Soulever, v. a. *emelinteni*; *emelni*; *főlegyenésíteni*; *főlkavarni*; fig. *főlláztatni*; it. *megharagítani*; 2. v. n. le coeur me soulève, *émelyeg a gyomrom*; fig. — une question, *kérdést fölhozni*; 3. se —, v. r. *fől-emelkedni*; fig. *főllázkodni.*
 Soulgan, m. h. n. *ugrány.*
 Soulick, m. h. n. *pölyű.*
 Soulier (-lié), m. *cipő, topán*; saru; fam. mettre le pied dans tous les —s, *mindent megkisértetni*; it. être dans ses petits —s, *zavarban lenni.*
 Soulignement, m. *aláhúzás.*
 Souligner, v. a. *aláhúzni.*
 Souligneur, m. *aláhúzó*; *bi-rálgató.*
 Soulignieux, se, a. bot. *fás.*
 †Souloir, v. n. *szokni*; il sou-lait dire, *azt szokta mondani.*
 Soulte, f. jur. *visszaadás.*
 Soumettre, v. a. ir. *meghódítani*; fig. *alárendelni, alávetni*; 2. se —, v. r. *meghódolni*; *magát megadni*; *engedelmeskedni.*
 Soumis, e, a. *alázatos, engedelmes*; —sion (-cion), f. *alázatosság*; 2. *engedelmesség*; *készség*; *—sion-

Soupape

naire, m. vállalkozó, szállító; *—sionner, v. a. vállalkozni.
 Soupape, f. mécan. szelentyű; billentyű, csappantyú; 2. hydr. csap.
 Soupçon, m. gyanu; 2. gyanítás, vélekedés; 3. nyom, látszat; fam. falatka; korty; —nable, a. p. u. gyanus; —ner, v. a. gyanítani; gyanakodni; 2. sejtteni; —neux, se, a. gyanakvó.
 Soupe, f. cuis. leves; 2. kenyérszelet; —à perroquet, borcibere; couper la —, kenyeret a levesbe aprítani; fabr. —de lait, sárgásfehér.
 Soupé, v. souper (m.).
 Soupente, f. sell. hintószíj; arch. föleppadlás; hydr. csapdanyelv; it. zúgó.
 Souper, v. n. vacsorálni; 2. m. vacsora.
 Soupeser, sous-peser, v. a. kézzel mérni.
 Soupenr, m. vacsoráló.
 Soupier, ère, s. leveskedvelő; 2. —ère, f. écon. levestál.
 Soupir, m. sohaj; mus. negyedszünet; —ail, m. szelöllyuk; —ant, m. fam. szerető; 2. =, e, a. sohajtó; —er, v. n. sóhajtani, fohászkodni; 3. sóvárogni (vmi után).
 Souple, a. hajlékony; 2. ügyes; fig. alkalmazkodó, ildomos; —ment, adv. hajlékonyan, stb.
 Souplesse, f. hajlékonyság, nyulékonyosság; tours de —s, fortély, fogás; fig. fondorlat.
 Souquenille, f. ölzeke; it. ócska kabát.
 Souquer, v. a. mar. meghúzni.
 Source, f. forrás; fig. kútforrás.
 Sourcier, m. kútásó.
 Sourcil (cour-ci), m. szemöld; men. —de porte, felsőküszöb; —ier, ère, a. an. szemöld...; arcade =ère, szemöldív; —ler, v. n. szemöldjét mozgatni; il

Sourd

n'a pas =é, meg se mozdult; 2. hydr. bugyogni; —leux, se, a. fig. poét. mont =, magas hegy; it. front =, redős homlok; —lon, m. forráška.
 Sourd, v. salamandre.
 Sourd, e, a. süket; 2. tompa; bruit —, zúgás; fig. menées —es, titkos fogások; joail. pierre —e, habos kő; 3. s. süket; —muet, süketnéma; —aud, e, s. fam. nagyothalló; —ement, tompán; fig. titokban; —ine, f. luth. tompító; 2. à la =, adt. titokban.
 Sourdre, v. n. bugyogni; fig. eredni.
 Souriceau, m. h. n. egerecske; —cière, f. egérfogó; fig. tör, háló.
 Sourire, v. n. ir. mosolyogni; —à q., vkire mosolyogni; it. fig.; 2. se —, v. réc. egymásra mosolyogni; II. —, souris, mosolygás.
 Souris (-ri), f. h. n. egér; faire la —, vkinek zsebet kikutatni; an. izom.
 Sourive, f. pêch. partilyuk (fa töve alatt).
 Sournois, e, s. a. alattomos; —ement, adv. alattomosan; —erie, f. alattomoság.
 Soursommeau (-ço-mô), m. com. gyümölcskosár.
 Sous, prép. alatt; it. fig. —main, kéznél; 2. alá.
 Sous-affermer, v. a. albérletbe adni; —âge, m. jur. kiskorúság; —agé, e, a. kiskorú; —aide, m. féo. alhübérszolgálat; jur. =, tollnok; —allée, f. jard. alsó sétány; —amendement, m. másodjavaslat; —bail, jur. másodbérlés; —bande, f. chir. alkötés; libr. keresztkötés; —barbe, f. maréch. áll; 2. fam. csapás az állra; fig. sértés, bántalom; —bout, m. cord. sark; —cap, m. mar. másodfölglyelő; —chantre, m. segéd-kántor; —chaussure, f. felcipő; —chevron,

Sous-trait

m. arch. zárgerenda; —clavier, ère, a. an. vállperc...; muscle =, vállperc-izom; —clerc, m. másodírnok; —collet, m. ton. utolsó dongacsín; —costal, e, a. an. bordaalatti.
 Souscripteur (couce-krip), m. aláíró.
 Souscription (-cion), f. aláírás; 2. előfizetés.
 Souscrire, v. a. ir. aláírni; fig. —à q., vmit helyben hagyni; 2. előfizetni.
 Sous-cutané, e, a. an. bőr-alatti; —entendre, v. a. alatta érteni; —entente, f. titkos fõntartás; —épineux, se, a. an. gerinc alatti; —faite, m. charp. fõdélhátkötés; —frère, v. a. mar. másod bérbeadni; —gorge, f. man. nyakló; —introduite, f. h. eccl. gazdasszony; —maître, m. alparancsnok; it. altanító; —mentonnier, ère, a. an. áll-alatti; —occipital, e, a. an. tarkó alatti; —orbitaire, a. bot. kerekded; —orbitaire, a. an. szemgödör alatti; —ordre, m. prat. csõdtõmeg kiosztása alhitelezõk közt; 2. alárendelt; —pied, m. man. kengyel; 2. talpaló; —prote, m. impr. másodügyvezetõ; —pubien, ne, a. an. fancsont alatti.
 Soussigné, e, a. aláírt; alulírott.
 Soussigner, v. a. aláírni.
 Sous-sombrier (cou-çon), v. a. mar. elmerülni; —tangente, f. géo. alérintõ.
 Soustraction (couce-traction), f. sikkasztás; arith. kivonás. [alom.
 Soustrage (couce-), m. agr.
 Soustraire (couce-), v. a. ir. elsikkasztani; elvonni; elidegeníteni; arith. kivonni; 2. se —, v. r. magát kivonni.
 Sous-trait, m. agr. szalma-alj; —ventrière, f. sell. hasló; —verge, m. man. vezetéklõ.

Soutache

Soutache, f. pass. *sujtás*.
 Soutane, f. cath. *hosznya*,
papköntös; fig. *prendre la*
—, pappá lenni; —lle, f.
 cath. *rövid papköntös*.
 Soute, f. prat. *pótlékpénz*;
 mar. *hajókamra*; com. v.
solde.
 Soutenable, a. *tartható, fön-*
tartható; guer. *megvéd-*
hető; 2. *elviselhető, eltűr-*
hető.
 †Soutenance, f. *állítás*.
 Soutenant, m. ecol. *vitató*.
 Soutènement, m. mac. *tá-*
masz; prat. *számadási*
támirat.
 Souteneur, m. *bordélyos*.
 Soutenir, v. a. ir. *támogat-*
ni, támasztani, tartani; fig.
föntartani, eltartani; 2.
állítani; védni; vitatni; 3.
elviselni, eltűrni; it. fig.;
 4. *gyámolítani, segíteni*;
 méd. *erősíteni, táplálni*;
 II. se —, v. r. *magát tar-*
tani, föntartani (lábán);
 fig. *cette couleur se sou-*
tient, e szín tartós.
 Souterrain, m. *alagsor, pin-*
cesor; fort. *váriüreg, bá-*
nyalak; 2. —, e, a. *föld-*
alatti; fig. *voies —es, ál-*
utak; fogás, fortély.
 Soutien (-thiaín), m. constr.
támasz; it. fig.; guer. *se-*
gítség.
 Soutirage, m. tonn. *lefejtés*.
 Soutirer, v. a. tonn. *lefej-*
teni; fig. *elcsalni, elhará-*
csolni.
 †Souvenance, f. *megemléke-*
zés.
 Souvenir, m. *emlék; emlé-*
kezés; 2. *emléktehetség*;
 3. *emlékkönyv*.
 se Souvenir, v. r. ir. *emlé-*
kezni, megemlékezni; faire
—, emlékeztetni.
 Souvent (-van), adv. *gyak-*
ran, gyakorta; 2. —, e, a.
némely, némelyik.
 Souverain, e, s. *főúr*; 2.
uralkodó, fejedelem; II.
 —, e, a. *legfőbb*; 2. *feje-*
delmi; független; —ement,
 adv. *kitünőleg; igen na-*
gyon; 3. *korlátlanul*.

Souveraineté

Souveraineté, f. *legfőbb ha-*
talom; 2. *főlség, főuraság*;
 3. *hatalom*.
 Soyeteur (soa-ieu-), m. p. u.
manuf. selyemgyáros.
 Soyeur, m. agr. *arató*.
 Soyense, f. bot. *selyemkre-*
pin.
 Soyeux, se, a. *selyemnemű*;
 2. *selymes*.
 Spacieusement, adv. *tága-*
san.
 Spacieux, se, a. *tágas; té-*
res.
 Spaciment, m. *sétálás (kar-*
thausiaké).
 *Spaciosité, f. *tágasság, té-*
resség.
 Spadassin (-da-cin), m. m.
 p. *vasgyűrő; radó, vesze-*
kedő; —age, m. *verekedés*.
 Spadice, spadix, m. bot.
szár.
 Spagirique, v. chimique.
 Spalme, m. mar. *kátrány*;
 —r, v. a. mar. *kátrányol-*
ni; degetelni.
 Spare, m. icht. *spár*.
 Spargane, —ion, m. bot.
baka.
 Spargelle, f. bot. *seprője-*
neszter.
 Sparié, e, a. mar. *tenger-*
hányta.
 Sparies, m. mar. *tengerhá-*
nyadék.
 Sparte, m. bot. v. spargelle;
 —rie, f. *gyékénygyár; fo-*
nat.
 Sparton, m. [mar. *jeneszter-*
kötél.
 Spasm'atique, a. méd. *gör-*
csös; —e, m. méd. *görcs*;
 —odique, a. méd. *görcs-*
nemű; —ologie, f. méd.
görcstan.
 Spastique, v. spasmatique.
 Spath (che-pâte), m. minér.
pat, kovacs; —e, f. bot.
virágburok; —ique, a. chi.
patos, kovacsos.
 Spatule, f. pharm. *lapocka*;
 orn. *kanálosgém*.
 Speautre, v. zink.
 Spécial, e, a. *különleges*;
 —ement, adv. *különlege-*
sen; —iser, v. a. *különle-*
gesíteni; különleg kijelöl-

Spermiole

ni; —iste, m. *szaktudós*;
 —ité, f. prat. *különleges-*
ség.
 Spécieusement, adv. *látszó-*
lagosan.
 Spécieux, se, a. *látszatos,*
látszólagos.
 Spécifi'catif, ve, a. *részlege-*
sítő; —cation (-cion), f.
kimutatás, sorjegyzék;
 —cité, f. did. *sajátosság*;
 —er, v. a. *részletezni*;
 —que, a. *fajlagos; sajátos*;
 =ment, adv. *fajlag, kü-*
lönleg.
 Spécimen (-mènne), m. *mu-*
tatvány; példány.
 Spectacle (spèk-), m. *lát-*
ványság, látvány; 2. *szín-*
darab; színház.
 Spectateur, trice, s. *néző*.
 Spectre (spèk-tre), m. *kísér-*
tet; fig. fam. *rémkép*; h.
 n. *tölcsérorrú denevér*.
 Spécul'aire, a. minér. *pierre*
—, csillámkő; —lateur,
 trice, s. p. u. *szemlélődő,*
vizsgálódó; 2. com. *nye-*
részkedő, nyerkém; —la-
tif, ve, a. szemlélkező, vizs-
gálódó; 2. *érzékjölötti*; 3.
 com. *nyerészkedő*; 4. m.
kutató; politikus; —lation
 (-cion), f. *szemlélkedés,*
szemlélődés; 5. com. *nye-*
részkedés; 6. *politikai vé-*
lemény; 7. *elmélet*; —la-
toire, f. et a. observation
 =, *csillagvizsgálat*; —ler,
 v. a. v. *observer*; 8. v. n.
kutatni, szemlélődni; com.
nyerészkedni.
 Speculum (-cu-lome), m. chir.
tágító.
 Spencer (spain-cère), m
 taill. *zubbony, kurtka*.
 Spergule, spargoute, f. bot.
csibehúr.
 Sperma-'cèti, m. h. n. *cet-*
velő, fagyány; —tique, a.
 an. *ondó...*; artères —s,
ondóér.
 Spermato-'cèle, f. chir. *on-*
dósérv; —logie, f. méd.
ondótan.
 Sperme, m. physiol. *ondó*.
 Spermiole, v. frai (degre-
 nouilles).

Spot

Spet, m. icht. *hegyesorrú csuka*.
 Sphacèle, m. chir. *hideg fene*.
 Sphaigne (sfè-nieu), sphagnum (-gnome), m. bot. *moh*.
 Sphéranthe (sfé-), m. bot. *gubóvirág*.
 Sphère, f. géo. *teke, gömb*; 2. *pálya, kör*; phys. — d'activité, *hatáskör*.
 Sphéri'cité, f. *gömbidom*; —que, a. *gömbidomú*; 2. f. *gömbtan*; =ment, adv. *gömbölyűen*.
 Sphincter (sfeink-tère), m. an. *zárizom*.
 Sphinx (sfeinkce), m. myth. *sfinksz*; 2. ent. *szender*.
 Spiautre, v. zink.
 Spici'forme, a. bot. *füzéres*; —lège, m. did. *iratgyűjtemény*.
 Spilanthé, m. bot. *csukóka*.
 Spinal, e, a. an. *gerinc*...
 Spinelle, m. joaill. *rubis* —, *halványpiros rubin*; 2. bot. *kis tövis*.
 Spinuleux, se, a. bot. *tövises*.
 Spipolette, f. orn. *púpos pacirta*.
 Spiral, e, a. *csigádad, pörge*; —e, f. géom. *pörgevonat*; —ement, adv. *pörgén*.
 Spire, f. géom. *kunkorék, csigatekervény*.
 Spiritu'alisation (-cion), f. chi. *szeszszé változtatás*; *szeszszé változás*; fig. *szellemítés*; —aliser, v. a. chi. *szeszszé változtatni*; fig. *szellemíteni*; —alisme, m. phil. *szellemelviség*; —aliste, m. phil. *szellemelvi*; —alité, f. phil. *szellemiség*; —el, le, a. *szellemi*; 2. *szellemdús*; 3. *elmés, élces*; dév. *lelki*; =lement, adv. *szellemdúsan, stb.*; —eux, se, a. chi. *szeszszes*.
 Spirilin, m. icht. *ebhal*.
 Splanchnique (plank-ni-ke), a. an. *bél*...
 Splanchno'-graphie, f. an. *bélleírás*; —logie, f. *béltan*.

Splénalgie

Splénalgie, f. méd. *lépfájás*.
 Splendeur (splan-), f. *fény, pompa*.
 Splendide, a. *fényes, pompás*; —ment, adv. *pompásan*.
 Splénétique, a. méd. *lépkóros*.
 Splénique, a. an. *lép*...
 Splénite, —tie (-cie), f. méd. *léplób*.
 Spléno'-cèle, f. chir. *lépsérv*; —logie, f. *léptan*.
 Spode, f. *hutakorom*; pharm. *csontszén*.
 Spolia'teur, trice, s. a. *rabló, zsákmányoló*; —tion(-cion), f. prat. *rablás, zsákmányolás*; *fosztogatás*.
 Spolier, v. a. pal. *rabolni, fosztogatni*.
 Spondyle, v. vertèbre.
 Spongi'aire, f. pl. h. n. *szivacsfélék*; —eux, se, a. *szivacsos*; —osité, f. *szivacsosság*; —te, f. *sejtkorral*.
 Spontané, e, a. did. *önkénti, akaratlagos*; —ité, f. *önkéntiség*; —ment, adv. *önként*.
 Sporadique, a. méd. *szórványos*.
 Sporte, f. *baráttarisznya*.
 Spum'escent, e, a. *tajtnemű*; —eux, se, v. *écumeux*; —osité, f. did. *tajtékoság*.
 Sputa'tion (-ci-), f. méd. *ki-köpés*.
 Squalé (skoua-le), m. icht. *cápa*.
 *Squali'de (skoua-), a. *piszkos, sáros*; —dité, f. *piszkosság*.
 Squame, etc. v. écaille, etc.
 Squelette (ske-lète), m. *csontváz*.
 Squille (ski-le), f. h. n. *ollótlan rák*; 2. *cetfalangya*.
 Squine (ski-ne), f. bot. *sina-gyökér*.
 Squirre, squirhe (ski-), m. méd. *mirigydag*.
 *Stabili'sation (-cion), f. *állandósítás*; —lité, f. *állandóság, tartósság*; méc. *ál-lékonyság*.

Stéa'rino

Stable, a. *szilárd, tartós, állandó*; it. fig.
 Stagmanne, m. bot. *zelnice*.
 Stagnant, e (stag-nant), a. *tespedő, pangó*.
 Stapnation (stag-na-cion), f. *tespedés, pangás*; méd. *megalvás*.
 Stalactite, f. h. n. *függő csepegvény*.
 Stalagmite, f. h. n. *szömlöcskő*.
 Stalle, f. lit. *kanonokszék*; th. *zártszék*.
 Staminaux, se, a. bot. *hosszú rostos*.
 Stampe, f. *négerbélyeg*; expl. *ér-hézag*.
 Stant, m. *kétéves bálna*.
 Staphisaigre, f. bot. *tetűfü*.
 Staphylodendron, v. nez (coupé).
 †Starie, f. mar. *vesztegnapok*.
 Stare, v. stagnation (méd.).
 Stater, v. chômer.
 Statice, f. bot. *gombos lelleg*.
 Station (-cion), f. physiol. *állás*; 2. *állomás*; cath. *bucsjárás*; —naire, a. astr. *álló*; méd. *tartós*; mar. *veszteglő*; fig. *pangó*; =ment, adv. *állandóul*; —nale (-cio-), a. f. *égglise* =, *bucsjáró templom*; —nément (-cio-), m. *állomásozás*; —ner, v. n. *állomásozni*.
 Statique, f. méc. *nyugtan, súlyegyentan*; 2. a. *nyugtani*.
 Statisti'cien (-ci-ain), m. *államtudós, statisztikus*; —que, f. *államisme*; 2. a. *államisme*.
 Statuaire, m. sculp., *szobrász*; 2. f. *szobrászat*; 3. a. *szobor*...
 Statue, f. *szobor*; it. fig.
 Statuer, v. a. prat. *megállapítani, rendelni, határozni*.
 Statuette, f. *szobrocska*.
 Stature, f. sty. s. *testalkat*; *alak, termet*.
 Statut (sta-tu), m. *alapszabály*; —aire, a. p. u. *alapszabályi*.
 Stéa'rino, f. chi. *fagygya-*

Stégano-'graphe

Sterlet

Strato-'cratie

dék; —rique, a. acide —, fagygyadéksav; —tite, f. v. tale; méd. potroh; —tôme, m. méd. szalonnadag.
 Stégano-'graphe, m. jegyekkel író; —graphie, f. jegyírás.
 Stélage, m. cout. véka-adó.
 Stélagier, m. com. gabnavámbérlő.
 Stellaire, a. csillagdad; 2. —s, f. pl. bot. gerepcsénfélék.
 Stellérídes, f. pl. h. n. különnyök.
 Stelli'on (sté-), m. h. n. csillagos gyík; —onat, m. pal. fortélyos család; —onataire, s. csalfa eladó; —the, m. h. n. kövesült különny.
 Stencore, m. ent. cincinbogár.
 Sténo-'graphe, m. gyorsíró; —graphie, f. gyorsírás; —graphier, v. a. gyorsjegyekkel írni; —graphique, a. gyorsírási; —rhynque, m. bot. kosbor; —stomie, f. méd. szájcsukulás.
 Stenté, e, a. peint. erőltetett.
 Steppes, m. et f. pl. sivatag, pusztaság.
 Sterco'raire, a. méd. ürüléki; 2. m. v. fouille merde; orn. parti sirály; —ral, e, a. ganaj... scarabée —aux, ganajtúronyok.
 Sterculie, f. bot. büdösdögfa.
 Stéreo-'graphe, géom. m. tömrajzoló; —graphie, f. tömrajz; —métrie, f. tömmértan; —statique, f. phys. súlyegyentan; —torme, f. átmérettan; —type, m. impr. tömnyomatolás; lemeznyomat; —type, a. tömnyomati; 2. =s, m. pl. betülemezek; —typer, v. a. tömnyomatolni; —type, f. tömnyomat.
 Stéril, e, a. terméketlen; meddő; fig. sikertelen, hasztalan; —iser, v. a. p. u. terméketleníteni; —ité, f.

terméketlenség; meddőség, magtalanság; fig. feületesség.
 Sterlet, m. icht. sőreg.
 Sterne, m. orn. halászká.
 Sternum (-nome), m. an. mellcsont.
 Sternuta'tion (-cion), f. méd. tüszszentés; —toire, —tif, ve, s. a. méd. tüszszentőszér.
 Stertoreux, se, a. méd. hörgő.
 Sthénie, f. méd. erőtelj.
 Stibié, e, a. méd. tartre —, hánytató borkő.
 Stigmat'e, m. sebhely, forradás; fig. bélyeg; —iser, v. a. megbélyegezni.
 Stil de grain, m. peint. bengesárga.
 Stilla'tion (-cion), f. phys. szivárgás; —toire, a. szivárgó.
 Stimu'lant, e, s. a. méd. izgató, ingerlő; fig. ösztön; —lateur, trice, s. a. ösztönző; —lation (-cion), f. ösztönzés; ingerlés; —ler, v. a. p. u. ösztönözni, ingerelni, nógatni; —lus (-luce), m. méd. inger, ösztön.
 Stipe, m. bot. torzsa; 2. magár.
 Stipendiaire, a. p. u. zsoldos.
 Stipendié, m. bérelt gyilkos.
 Stipendier, v. a., p. u. zsoldot adni, fizetni.
 Stipité, e, a. bot. száraz, csutkás, nyeles.
 Stipula'nt, e, a. jur. meg-egyező, szerződő; —tion (-cion), f. gén. egyezés, szerződés.
 Stipul'e, f. bot. pálha; —é, e, —acé, e, —aire, a. bot. fattyú levelű; —er, v. a. prat. kikötni, kialkudni, meghatározni.
 Stock-fisch (chetok-fiche), m. com. tőkehal; arg. angol.
 Stoechio-'logie (-kio-), f. vegyaránytan; —métrie, f. chi. elemmértan.
 Stolidité, f. p. u. ostobaság.

Stolon, m. bot. tőhajítás; —ifère, a. bot. sarjazó, sarjadó.
 Stoma'cace, f. méd. süly; —chalgie, f. méd. gyomor-fájás; —chique, —cal, e, —chal, e, a. méd. gyomor...; 2. gyomorerősítő; —tique, a. méd. száj...
 Stomoxe, m. ent. bagócs.
 Stoqu'er, v. a. suc. tüzet szítani; —eur, m. suc. piszkavas.
 Storax, styrax (-rakce), m. bot. illatos gyanta.
 Store, m. görfüggöny.
 Strabisme (-bice-me), m. méd. sandaság.
 Strabite, s. a. méd. sanda.
 Stramoine, —nium (-ome), m. bot. maszlagos redősirom.
 Strangalides, f. pl. méd. tejgomoly.
 Strangula'teur, trice, s. a. fojtó, megfojtó, zsinegelő; —tion (-cion), f. megfojtás, zsinegelés; 2. akasztás.
 Strangurie, f. méd. nehéz vizelés.
 Strapass'er, v. a. peint. torzítani; it. mázolni; 2. p. u. elverni, megrakni; —on, m. peint. p. u. mázó; —onner (-ço-né), v. strapasser.
 Strapontin (-tein), m. hát-só-, oldalülés; mar. v. hamac.
 Stras, strass, f. lap. straszüveg.
 Strasse, f. manuf. fátjolse-lyem; pap. borítékpapír.
 Strat'agème, m. hadfortély, hadcsel; fig. cselfogás; —égie, f. hadászat, hadtan; —égique, a. hadtani, hadászati; —égiste, m. hadász.
 Strati'fication (-cion), f. chi. rétegezés; —fier, v. chi. rétegezni; —forme, a. expl. réteges.
 Strato-'cratie (-cie), f. katonauralom; —graphe, m. milit. hadleíró; —graphie, f. p. u. hadleírás.

Stribord

Stribord, m. m. mar. kor-
mányfél.
Strict, e, a. szoros; pontos,
szigorú; —ement, adv.
szorosan, stb.
Stricture, f. méd. görcsös
mozdulat.
Strident, e, a. éles, fülhasí-
tó, rikácsoló.
Strider, v. n. rikkanni, há-
pogni, sápnogni.
Strié, e, a. csíkos; arch. hor-
nyolt.
Stries, striures, f. pl. arch.
pászta; horony; bot. csík;
verr. sávok.
Strombe, f. h. n. forgonc.
Strongle, f. méd. giliszta.
Strontiane (-ci-), f. minér.
pirföld.
Strosse, f. expl. ércrög.
Structure, f. alkat, szerke-
zet.
Strum'es, f. pl. méd. v.
écrouelles; —eux, se, a.
görvélyes; —osité, f. méd.
nyakdaganat.
Strychnine (strik-), f. chi.
szorítédék.
Stuc, m. művakolat; —a-
teur, m. művakoló.
Studieusement, adv. szor-
galmasan, gondosan.
Studieux, se, a. szorgalmas,
gondos.
Stupéfactif, ve, —fiant, e,
s. a. v. narcotique; —fac-
tion (-cion), f. méd. elká-
bulás, elbódulás; fig. ámu-
lás; ámulat; —fait, e, a.
elkábult, elámult; —fier,
v. a. méd. p. u. elkábitni,
megbódítani; fig. megza-
varni, megrettenteni.
Stupeur, f. méd. v. stupé-
faction.
Stupid'e, s. a. ostoba, buta;
—ement, adv. ostobául, bu-
tán; —ité, f. ostobaság,
butaság.
†Stupre, m. megszeplősítés.
Style, m. ant. íróvessző; bot.
bíbeszár; 2. írásmód,
irály; ext. fam. modor;
3. t. t. arch. szer, műszer-
kezet; chron. időszámítás.
Styler, v. a. q. idomítani,
szoktatni.

Stylet

Stylet, m. dákos, gyilok, tör;
chir. kéntű.
Stylo-basse, m. bot. terpen-
tinfá; —bate, m. arch.
oszloptalp, talap; —mé-
trie, f. arch. oszlopmérés.
Stymatose, f. méd. vérvize-
lés.
Stypti'cité, f. méd. összehú-
zó erő; —que, a. vércsilla-
pító, összehúzó.
Su, m. au vu et au — de
tous, világszerte.
Suage, m. chaud. völgyelő
üllő; éper. fogas üllő; ét.
karima, szél; mar. kenő-
pénz; serr. völgyelő pő-
röly.
Suager, v. a. chaud. szélez-
ni, karimázni; mar. kenni.
Suaire, m. szemfödél.
Suant, e, a. izzadó.
Suave, a. kedves, kellemes;
—ment, adv. kelleme-
sen.
Suavité, f. kecs, kellem, ked-
vesség; dév. megindulás.
Subaction (-cion), f. méd.
gyöngesség.
Subaltern'e, e, a. al....;
alatti; alrendű; 2. m. al-
tiszt; —ement, adv. alat-
tosan; *—iser, v. a. alá-
rendelt helyet adni; —ité,
f. p. u. alárendeltség.
Sub'anguleux, se, a. did.
tompaszögű; —conique, a.
kúpalakú; —délégation, f.
alkövetség; —déléguer, v.
a. másodkövetül küldeni;
—diviser, v. a. al-osztá-
lyozni; —division (-zion),
f. alosztály; —grondation
(-cion), f. an. behorpadás;
—hastation (-cion), f. com.
kótya, árverés; —haster,
v. a. com. kótyálni, árve-
rezni.
Subir, v. a. tűrni, szenvedni;
pal. — l'interrogatoire,
vallatás alá kerülni; ma-
gát alávetni.
Subit, e, a. rögtöni, hirtelen;
—ement, adv. rögtön, hir-
telen.
Subjec'tif, ve, a. mét. ala-
nyi, önleges; 2. m. gr.
alany; —tiver, v. a. mét.

Subreption

önlegesíteni; —tivité, f. mét.
alanyiság.
Subjoindre, v. a. ir. p. u.
még hozzá tenni.
Subjonctif, m. gr. foglalo
mód.
*Subjugation (-cion), f. le-
igázás.
Subjuguer (-ghé), v. a. le-
igázni; fig. —q., vkin ural-
kodni.
Sublime, a. magasztos; 2.
m. magasztosság; —ment,
adv. magasztosan.
*Sublimiser, v. a. magasz-
talni.
Sublimité, f. magasztosság.
Sublingual, e, a. an. nyelv
alatti; —lunaire, a. did.
hold alatti; —luxation, f.
chir. megrántás; —marin,
e, a. phys. tenger alatti.
Submerger, v. a. elárasztá-
ni; 2. elmerülni, elsü-
lyedni.
Submergement, m. submer-
sion (-cion), f. áradás, el-
árasztás; mar. elmerülés,
elsüllyedés.
Subodorer, v. a. ch. távolról
szimatolni.
Subordination (-cion), f.
alárendeltség; milit. fe-
gyelem; 2. alázatosság.
Subordinément, adv. prat.
következőleg, tehát; 2. v.
subordonnément.
Subordonné, m. alárendelt;
—ment, adv. p. u. aláren-
delt módon.
Subordonner, v. a. aláren-
delni.
Subor'nateur, v. suborneur;
—tion (-cion), f. jur. csá-
bítás; —nément, m. jur.
föllovalás, bizgatás, bujto-
gatás; —ner, v. a. csábít-
ni, bujtogatni, föllovalni;
—neur, se, s. bujtogató,
bizgató; 2. a. csábos.
Subrécot, m. fam. utókölt-
ség; fig. utókövetelés.
Subreptice, a. jur. kicsalt,
kiszínlelt; 2. ext. édition
—, titkos utánnyomat;
—ment, adv. kicsalva.
Subreption (-cion), f. jur.
kicsalás.

Subro'gateur

Subro'gateur, m. prat. átruházó (követelést): —gation (-cion), f. prat. helyettesítés; más jogába lépés; it. becsusztatás; —ger, v. a. prat. helyettesíteni; más jogába lépni; —é-tuteur, ellengyám.
 Subséquemment (-ka-man), adv. prat. aztán, azután, továbbad.
 Subséquant, e (-cé-kan), a. következő.
 Subside, m. segéd-adó; 2. pénzsegély, adakozás; guer. segédpénz.
 Subsidaire, a. prat. segedelmi, kisegítő; —ment, adv. prat. segedelmileg.
 Subsistance, f. inus. létezés, önállás; 2. hadi-adó; 3. élelem, élelmi mód.
 Subsister, v. n. létezni, önállni; 2. megállni, fennmaradni; 3. el-, megélni.
 Substance, f. phil. állag, alomány; 2. lényeg, anyag; 3. tápanyag; 4. en —, adt. lényegesen, voltaszerűen; röviden, főleg.
 Substantiel, le (-ciel), a. táplászerű, tápláló; 2. lényeges, állagszerű; —lement, adv. did. lényegesen.
 Subsanti'f, m. gr. főnév; —fier, v. a. gr. főnevesíteni; 2. lényegében előadni; —vement, adv. gr. főnév gyanánt.
 Substiuer, v. a. helyettesíteni.
 Substiut (-thi-tu), m. helyettes.
 Substitution (-thi-tu-ci), f. jur. becsusztatás; it. helyettesítés; méd. meghamisítás.
 Substratum (-tome), m. phil. tárgyazat.
 Substruction (-cion), f. arch. alap.
 Subtangente, v. sous-tangente.
 Subterfuge, m. kopasz mentesség; mentegetőzés.
 Subterranné, v. souterrain.
 Subtil, e, a. vékony, gyön-

Subvenir

géd, finom; 2. átható, éles; fig. ügyes, fürge; ravasz; —ement, adv. finomul, stb.; —isation (-cion), f. chi. finomítás; —iser, v. a. finomítani; higitni; ravasz módra megcsalni; 2. v. n. okoskodni; *—iseur, m. okoskodó, szőrszálhasogató; —ité, f. finomság; ügyesség, éleselműség; fogárdosság; ravaszság.
 Subvenir, v. n. ir. segíteni, gyámolítani; 2. kisegíteni, gondoskodni.
 Subvention (-van-cion), f. segélypénz; —ner, v. a. segélyezni.
 Subversif, ve (-cif; -cive), a. fig. fölforgató; —sion (-cion), f. ord. fig. fölfogatás; méd. = de l'estomac, heves hányás; —tir, v. a. fig. fölforgatni.
 Suc (suk), m. nedv, lé; fig. erő, lélek, velő.
 Succédané, e (cuk-cé-), a. pharm. médicament —, pótszer.
 Succéder (cuk-cé-), v. n. következni; —à q., vkit követni; jur. örökölni; être habile à —, capable de —, örökleni képes; fig. il est habile à —, tevékeny ember; 2. sikerülni.
 Succès (cuk-cè), m. siker; 2. abs. tetszés.
 Successeur (cuk-cè-ceur), m. utód.
 Successibilité, f. örökösödési jog.
 Successible, s. a. jur. örökökhöz.
 Successif, ve, a. folytonos; egymásutáni; 2. jur. droits —s, örökösödési jog.
 Succession, f. egymásutanság; 2. sor, következés; jur. örökség; it. öröklés, örökösödési rend.
 Successivement, adv. egymásután, lassankint.
 Succin (cuk-cein), m. h. n. borostyánkő.
 Succinct (cuk-cein; -ceink), e (-ceinte, f.), a. rövid, tömör; velős; g. p. diner —,

Sudatoire

sovány ebéd; —ement, adv. röviden, stb.
 Succinique, a. chi. acide —, gyantársav.
 Succion (cuk-cion), f. szívás, kiszívás; phys. fölszívás.
 Succise (cuk-cise), f. bot. csonkagyökerű sikkantyú.
 Succomber (cu-kon-bé), v. n. meggyőzvetni; lerogy-
 ni, leroskadni; it. vesz-
 teni.
 Succube (suk-), f. mag. bo-
 szorkány.
 *Succulément (cu-ku-la-
 man), adv. táplálólág.
 Succulent, e (cu-ku-lan), a.
 tápláló, erőteljes, nedv-
 dús.
 Succursale (cu-kur-), f. et a.
 f. —, église —, fiókegy-
 ház. [rázás.
 Succussion (cion), f. méd.
 Suce-fleur, m. orn. virágma-
 dár; it. aranybegy.
 Sucement, m. szívás, kizí-
 vás; szopás.
 Sucer, v. a. színi, kizíni;
 szopni; fam. — q., vkit
 zsarolni.
 Sucet, v. rémora.
 Suceur, m. méd. kizívó;
 hydr. szivornya; orn. v.
 suce-fleur.
 Suçoir, m. h. n. szíp, szí-
 vány; bot. tápszívó.
 Suçoter, v. a. szopogatni.
 Sucre, m. cukor; pain de —,
 cukorsüveg.
 Sucré, e, a. jard. cukros;
 melon —, sárgadinnye; p.
 elle fait la —e, rátartó.
 Sucrer, v. a. cuis. cukrozni;
 —ie, f. cukorfözde; 2. cu-
 korfinomda; 3. cukros sü-
 temény.
 Sucrier, m. cukortartó,
 —millye; 2. cukorfőző; 3.
 —, ère, a. cukor...
 Sud, m. géo. dél; mar. déli
 szél; it. faire le —, délnek
 vitorlázni.
 Sudation (-cion), f. méd.
 izzadás.
 Sudatoire, sudorifère, sudo-
 rifique, s. a. méd. izzasz-
 tó; 2. f. izzasztó kád.

Sud-est

Sud-est, m. géo. délkelet; délkeleti szél; —ouest, m. géo. délnyugat.
 Suée, f. pop. hideg veríték.
 Suer, v. a. izzadni; arg. faire — un chêne sur le trimard, vkit az országúton meggyilkolni; 2. v. a. izzasztani; fig. il —e le crime, gyanus hirű; —ie, f. fabr. izzasztókamra.
 Suette, f. méd. izzóláz.
 Sueur, f. izzadság; 2. izzadás.
 Suffire, v. n. ir. elegendő lenni; p. à chaque jour suffit sa peine, minden napnak tulajdon bibéje van; 2. v. imp. il suffit, elég.
 Suffisamment (-za-man), adv. eléggé.
 Suffisance (-zan-ce), f. ord. fam. elégség; à —, adt. a mennyi kell; it. bőségben; 2. önhittség.
 Suffisant, e, a. elégséges, elegendő, elég; 2. s. a. elbizakodott, önhitt.
 Suffocant, e, a. fojtó.
 Suffocation (su-fo-ka-cion), f. megfojtás; megfuladás.
 Suffoquer (su-fo-ké), v. a. megfojtani; fig. fam. cela —e, ez kiállhatatlan; 2. v. n. megfulni.
 Suffrage (çu-), m. szavazat; 2. tetszés; fin. menus —s, mellékes jövedelem.
 Suffumigation (çu-fu-mi-ga-cion), f. méd. v. fumigation.
 Suffusion (çu-fu-zion), f. méd. előmlés; chir. — de l'oeil, külső hályog.
 Suggester (sug-gé-ré), v. a. javasolni, tanácsolni, sugallani; prat. kicsalni.
 Suggestion (sug-gèce-thion), f. m. p. javaslás, sugallás, tanácsolás; prat. kicsalás.
 Sugillation (su-jil-la-cion), f. méd. kék folt.
 Suicide, m. öngyilkosság; 2. öngyilkos.
 *se Suicider, v. a. életét venni.
 Suie, f. korom; — de pin,

Suif

fenyűkorom; — d'argent, ezüstkorom.
 Suif, m. fagygyú; bot. arbre à —, fagygyúfa; minér. — fossile, hegyi gyanta; arg. foglalkozás.
 Suint (çuein), m. zsíros izzadság (gyapjas állatoké); — de la laine, gyapjűzsir; —ement, m. szivárgás; nedvelés; —er, v. n. nedvelni; szivárogni.
 Suisse, m. autr., auj. portier, kapus; h. n. földi mókus; 2. a. sveici; gardes —s, sveici testőrség; —rie, f. kapuslak.
 Suite, f. coll. következő; it. kíséret; cselédség; vin de —, cselédbor; 2. v. posterité; 3. következés; 4. folytatás; 5. sor, sorozat; 6. összefüggés; 7. à la —, adt., être à la — de q., vki kíséretéhez tartozni; 8. de —, egymás után; 9. tout de —, azonnal, legott; it. egymás után; 10. par —, adt. prép. szerint, szerűleg, hoz... hez...
 Suivable, a. drap. egyenlő, sima.
 Suivant, prép. szerint, következőben; 2. —que, conj. amint, úgy; 3. —, e, s. a. következő; követő; 4. —e, f. komorna.
 Suiver, v. a. mar. fagygyúval bekenni.
 Suivi, e, a. folytonos, összefüggő, szakadatlan.
 Suivre, v. a. ir. követni; faire —, utánna küldeni; 2. következni; 3. üzni, kergetni, üldözni; 4. elkísérni; fig. nyomában lenni; nyomban követni; 5. — son chemin, útját folytatni: — qch., vmi mellett megmaradni; — le spectacle, színházba járni; 6. — sa passion, szenvedélyének engedni; 7. — q., vkit mintául venni; II. v. n. eredni; III. se —, v. réc. egymást követni.
 Sujet (su-jè), m. valaki, egyén; 2. ok, indok; 3.

Supérieur

tárgy; 4. chir. hulla; méd. alkat; jard. vadcese mete; gr. alapszó; log. alany; 5. önki, személy.
 Sujet, te, a. alávetett; 2. köteles; 3. tenir q. fort —, vkit féken tartani; man. tenir —, megzabolázni; 4. hajlandó; il est à — vole, szeret lopni; it. alávetett; 5. s. alattvaló.
 Sujétion (-cion), f. alattvalóság, függés; kényszer; 2. szolgálat.
 Sulfu're, e, a. chi. kénköves; —reux, se, a. chi. kénartalmú; 2. v. sulfuré; —rique, a. kén...; acide —, kénsav.
 Sulla, scilla, m. bot. koronás baltacim.
 Sumac, sumach, m. bot. ecetfa.
 Super, v. n. mar. la pompe —e, a szivattyú üresen működik (nem akad többé vízre).
 †Superbe, f. gög, döllyf; orn. m. violaszín hegyű paradicsmadár; II. a. gögös, döllyfös; 2. pompás, dicső; 3. fényes; —ment, adv. gögösen, pompásan, stb.
 Superoessions (cé-cion), f. pl. jur. fölmentés (számadás alól).
 Supercherie, f. csalás; alnokság.
 Superfétation, f. physio. másodterhesítés; fig. fölöslegesség.
 Superfici'alité, f. did. p. u. fölületesség; —e, f. géo. föl-szin, fölület; 2. burok; fig. fölületesség; hydr. vízszíne; —el, le, a. fölületes; it. fig. —ellement, adv. ord. fig. fölületesen.
 Superfin, e, a. igen finom, legjobb, java.
 Superflu, m. fölösleg; 2. —, e, a. fölösleges; szükségtelen; —ité, f. fölöslegesség, bőség.
 Supérieur, e, s. felső, fölebbvaló, előljáró; II. —, e, a. felső; fig. kitűnő; 2. puissance —e, legfőbb ha-

*Supérieuriser

talom; 3. hatalmasabb, fö-
lülmuló; —ement, adv.
főleg, stb.
*Supérieuriser, v. a. fölemel-
ni, fölülemelni.
Supériorité, f. felsőség;
előny; előjog; 2. felsőbb-
ség; 3. főnökség (zárdá-
ban).
Superlatif, ve, a. gr. leg-
főbb, legmagasabb; 2. m.
gr. harmadfok; —vement,
adv. legfőbb fokon. —
Super'lifique, a. nagyszerű,
pompás; —nutrition(-cion),
f. méd. túltelület; —po-
ser, v. a. t. t. egymásra
tenni, fektetni; —position
(-cion), f. did. egymásra
tétel; géom. fődés; —sé-
der, v. surseoir.
Superstiti'eusement (-sthi-
ci-), adv. babonásan; fig.
aggodalmasan; —eux, se,
a. babonás; fig. túlságig
pontos; —on, f. babona;
fig. szörszálhasogatás.
Supin, m. gr. lat. hanyatló.
Supplan'tal, e (çu-), a. méd.
talp...; —tateur, m. écr.
p. u. kiszorító; —tation, f.
kiszorítás; —ter, v. a. q.,
kiszorítani, kitűrni; 2. se
=, v. réc. egymást meg-
buktatni.
Suppléant, e (çu-), s. a. hely-
pótló, helyettes.
Suppléer (çu-), v. a. qch.,
kiegészíteni, kipótolni; 2.
q. helyettesíteni; 3. v. n.
à qch., helyrehozni, -pó-
tolni.
Supplément (çu-), m. kiegé-
szítés; lib. pótlék; géom.
kiegészíték; —aire, a. ki-
egészítő...; pót...
Supplétif, ve (çu-), a. prat.
serment —, póteskü.
Suppliant, e (çu-), s. a. kö-
nyörgő, kérő; pal. folya-
modó.
Supplication (çu- -cion), f.
esedezés, kérés, könyör-
gés.
Supplice (çu-), m. büntetés,
testi büntetés; condam-
ner q. au dernier —, ha-
látra ítélni; —éternel,

Supplioie

örök kárhozat; fig. kín,
szenvedés.
Supplioie (çu-), m. kivége-
zettek temetőhelye.
Supplicier (çu-), v. a. v.
exécuter; 2. kínozni.
Supplier (çu-), v. a. könyö-
rögni, esedezni, kérni.
Supplique (çu-), f. kérvény,
folyamodvány; fig. fam.
kérés.
Support (çu-), m. támasz;
fig. segély; pártfogás; tá-
mogatás; ext. tűrés; bl.
címertartó; —able, 'a. tűr-
hető; 2. menthető, megbo-
csátható; =ment, adv.
tűrhetően; —er, v. a. tar-
tani, támasztani; 2. elvi-
selni, eltűrni; 3. elbírní.
Suppo'sable(çu-), a. föltételez-
hető; —ser, v. a. föltételezni;
=é que..., föltéve, hogy...; 2. költeni,
hazudni; 3. becsusztatni, be-
csempészni; —sitif, ve, a.
föltételező; —sition(-cion),
f. föltétel, előföltétel; 4.
költés, hazugság; pal. be-
csusztatás; it. kicserélés.
Suppositoire (çu-), m. méd.
alcsap.
Suppôt (çu-po), m. tegyete-
mi tag; 2. m. p. eszköz,
társ, cinkos.
Suppression (çu-prè-cion), f.
elnyomás, elfojtás; eltit-
kolás; eltörlés; mellőzés,
kihagyás; méd. dugulás;
pal. — de part, gyermek-
gyilkolás.
Supprimer (çu-), v. a. elfoj-
tani, elnyomni; pal. eltit-
kolni; jur. eltüntetni; 2.
elhallgatni, mellőzni; 3.
kihagyni; kihúzni; 4. el-
törölni; megszüntetni.
Suppu'rant, e (çu-), a. méd.
genyes; —ratif, ve, s. a.
méd. genyesztő; —ration
(-cion), f. méd. genyedés;
—rer, v. n. genyedni.
Supput'ation (çu- -cion), f.
beszámítás, betudás; ki-
számítás, fölvetés; —er,
v. a. kiszámítani, fölvetni.
Suprématie (cie-), f. föbbség,
főség, felsőbbség.

Surcharger

Suprême, a. legfőbb; fig.
legmagasabb; 2. végső; 3.
m. cuis. válogatott darab.
Sur (çur'), prép.onön
en....; 2. fölött; 3. mellett;
közel; it. ra.... re...; 4.
....babe....; 5. közül; 6.
— le midi, délfelé; — le
champ, azonnal.
Sur, e, a. savanyú, fanyar.
Sûr, e, a. biztos, bizonyos,
megbízható; 2. mulhatlan;
3. hathatós; 4. la mémoire
—e, jó emléktehetség; le
goût —, csilhatlan ízlés;
it. finom ízlés; 5. pour —,
adt. kétségkívül; 6. m. le
plus —, a legbiztosabb; 7.
à coup —, mulhatlanul;
—ement, adv. bizonyosan,
stb.
Surabond'amment (-da-
man), adv. bőségesen, dñ-
san; théo. szerfölött;
—ance, f. bőség, fölösleg;
dév. szertelenség; —ant, e,
a. fölösleges, bőséges, bő-
velkedő; théo. szerfölötti;
—er, v. n. p. u. bővel-
kedni.
Suracheter, v. a. drágán v.
értéken felül vásárolni.
Suraigu, e, a. mus. igen ma-
gas.
Sural, e, a. an. lábikra....
Sur-andouiller, v. andouil-
ler.
Surannation (-an'-na-cion),
f. chanc. elévülés.
Suranner (çur-an'-né), v. n.
pal. elévülni; 2. elavulni;
divatból kiesni; 3. galant
—é, elérmiült piperkőc;
beauté —ée, elvirult szép-
ség.
Surard, a. m. vinaigre —,
bodzavirág-ecet.
Surbaiss'é, e, a. arch. lapult;
—ement, m. arch. lapulás;
2. lapult-iv; —er, v. a. arch.
lapítani.
Surbande, f. artil. v. sur-
bande; 2. chir. pólya.
Surcharge, f. túlterher; fig.
túlterhelés.
Surcharger, v. a. túlterhelni;
it. fig.; 2. se —, v. r. ma-
gát megterhelni.

Surchauffer

Surchauffer, v. a. túlizzaj-
tani.
 Surcouper, v. a. jeu. meg-
ütni.
 Surcroissance (sur-kroa-
çance), f. természetellenes
kinövés.
 Surcroît (sur-kroa), m. nö-
vedék; szaporodás.
 Surcroître, v. n. ir. kinőni,
túlnőni.
 Surdemande, f. com. túlsá-
gos követelés.
 Surdent, f. an. felfog.
 Surdité, f. sükettség; joail.
homály.
 Surdorer, v. a. kétszeresen
aranyozni.
 Surdos (-dó), m. sell. ke-
resztiszt.
 Sureau (-rő), m. bot. bod-
zafa.
 Surelle, f. bot. v. oiselle;
—allélulia, madárlórom.
 Suréminent, e (-mi-nan), a.
p. u. igen kitünő.
 Surenchère, f. prat. túligé-
ret.
 Surenchérir, v. a. prat. túl-
igérni.
 Surenchérisseur, m. prat.
túligérő.
 Surérogation (-cion) f. cath.
théo. túlteljesítés; par —,
még azon túl.
 Suret, ète, a. savanyús.
 Sûreté, f. biztonság; carte
de —, menlevél; 2. bizto-
síték; 3. menhely.
 Sur-'excitation (-cion), f.
physio. túlinger; —exci-
ter, v. a. túlingerelni.
 Surface, f. fölszín; fig. kül-
szín, látszat; géom. terü-
let.
 Surfaire, v. a. ir. túlköve-
telní, drágán tartani.
 Surfaix (sur-fè), m. sell. felső
heveder.
 Surfeuille, f. bot. rügyburok,
bimbóhártya.
 Surfleuir, v. n. bot. után-
virágzani.
 Surgarde, m. e. f. erdőke-
rülő.
 Surge, a. laine —, mosatlan
gyapju.
 Surgeon (-jon), m. bot. v.

Surgir

reje-ton; — d'eau, for-
rás.
 Surgir, v. n. mar. p. u. ki-
kötni; fig. — au port,
célt érni; it. faire —, tá-
masztani; előidézni.
 Surhauss'ement, m. föleme-
lés; áremelés; —er, v. a.
arch. fölemelni; com. föl-
verni (árát vminek).
 Surhumain, e, a. embererőt
túlhaladó.
 Surintendan'ce, f. fölügye-
let; 2. főfelügyelő; h. m.
egyházi főfelügyelőség;
—t, m. főfelügyelő; h. m.
superintendens.
 Surjet (sur-jè), m. coutur.
nyakonvarrat, agyonöltés;
cout. v. surenchère; —er,
v. a. coutur. nyakon varr-
ni, agyon öltetni; cout. v.
surenchérir.
 Surlendemain, m. holnap-
után.
 Surlier, v. a. mar. kötél végét
megkötni.
 Surliure, f. mar. megkötött
kötél vége.
 Surlonge, f. bouch. fölsár.
 Surmarcher, v. n. ch. nyomá-
ra visszatérni.
 Surmener, v. estrapasser.
 Surmesure, f. túlság a mér-
tékben.
 Surmontable, a. áthágható.
 Surmonter, v. a. túlárasztani;
túlélni; 2. felül úszni;
3. fig. leküzdeni; 4. fölül-
mulni; 5. se —, v. r. magán
erőt venni.
 Surmoule, m. másodöntet;
—r, v. a. másodöntetet csi-
nálni.
 Surmoût, m. vign. előlé.
 Surmulet, m. icht. óriás ró-
zsahal.
 Surmulet, m. h. n. vándor-
egér.
 Suinager, v. n. felül úszni;
fig. fönmaradni.
 Surnatu'ralité, f. théo. ter-
mészetfölöttiség; —rel, le,
a. théo. természetfölötti;
fam. rendkívüli; —lement,
adv. rendkívül.
 Surneigées, a. f. ch. voies —,
behavazott csapa.

Surprise

Surnom (sur-non), m. mel-
léknév; —mer (-no-mé), v.
a. melléknevet adni.
 Surnourrir, v. a. túltáp-
lálni.
 Surnuméraire, s. a. számfő-
lötti.
 Suros (su-ro), m. vét. holt-
tetem; fam. il n'a ni — ni
malandre, nem érzi az agg-
kor bajait.
 Surpasser, v. a. fölötté ki-
állni; fig. fölülmulni; 2.
cela me —e, ez megfog-
hatlan előttem; 3. cela
—e ma portée, ez túlha-
ladja fogalmamat; 4. se —
soi-même, v. r. magán túl-
tenni.
 Surpayer (-pè-ié), v. a. fö-
lülfizetni.
 Surpeau, v. épiderme.
 Surplis (-pli), m. cath. mise-
ing.
 Surplomb, m. arch. kihaj-
lás; —er, v. n. arch. ki-
hajlani.
 Surpluées, a. f. chi. voies
—, esőmosta csapa.
 Surplus, m. fölösleg; 2. au
—, adt. különben, egyéb-
iránt.
 Surpoids, m. túlsúly.
 Surpoint (-po-ein), m. corr.
vakarék.
 Surporte, f. peint. ajtó föl-
lött függő kép.
 Surposer, v. a. egymásra
rákni, tenni.
 Surpousse, f. bot. utóhaj-
tás.
 Surprenant, e, a. meglepő.
 Surprendre, v. a. ir. meglep-
ni, rajtakapni; 2. megro-
hanni, rajtaütni; ouis.
hirtelen sütni; man. rö-
vidre fogni; 3. megcsalni;
elbolondítani, tévútra vezet-
ni; 4. kicsalni; kilesni;
5. bámulat'ra ejteni; meg-
hökkenteni, megdöbben-
teni.
 Surprise, f. megrohanás,
rajtaütés, meglepés; 2. csel;
csalás; 3. meglepetés, bá-
mulat; ámulás; 4. tévedés;
elhirtelenkedés; 5. boíte à
—, bűdoboz.

†Surquérir

Susain

Sympathi'e

†Surquérir, v. a. kikérdezni.
Sursaut, m. fölugrás; föl-
rezzenés.
Surséance, f. pal. halasztási
idő; haladék.
Sursemer (çur-ce-mé), v. a.
agr. újra vetni; vét. porc
—é, borsókás disznó.
Surseoir (çur-coar), v. a. ir.
halasztani, elhalasztani;
faire —, megakadályozni.
Sursis (-ci), m. pal. haladék;
halasztás.
Sursolide, s. a. alg. negyedik
hatvány.
Surtaux (-tô), m. túlságos
adóztatás.
Surtaxe, f. pótdó; —r, v. a.
túlságosan adóztatni.
Sur-tiré, m. com. tukványo-
zott.
Surtondre, v. a. drap. nyir-
bálni.
Surtout, adv. főkép, főleg;
2. m. felkabát; écon. tar-
gonca; orf. asztaldisz.
Surveill'ance (-vé-liance), f.
fölvigyzat; —ant, e, s.
fölvigyzó; 2. a. szemes,
vigyzó, éber; —e, f.
előttevaló másodnap; —er,
v. n. fölügyelni, fölvigyz-
ni; 2. v. a. = q., vkit szem-
mel tartani, lesni.
Survenan'ce, f. jur. közbe-
jvetel; —t, e, s. a. ord.
pl. közbejött.
Survendre, v. a. drágán el-
adni.
Survénir, v. n. ir. közbe-
jöni.
Survente, f. megdrágítás;
mar. szél növekedése.
Surventer, v. n. mar. viha-
rozni; 2. v. imp. il —e, vi-
harzik.
Survê'tement, m. felső ruha;
—tir, v. a. föléje venni (öl-
tönyt).
Survider, v. a. letölteni; it.
áttölteni.
Survie, f. prat. túlélés; —
vance, f. váromány; —van-
cier, m. várományos; —
vant, e, s. a. túlélő; —vre,
v. n. a q., túlélni.
Sus, prép. ra... re...; courir
— a q., vkit megrohanni;

2. en —, prép. azonkívül;
it. adv. azonfelül; 3. int.
rajta!
Susain, susin, m. mar. tat-
födél.
Suscepti'bilité (-çu-cèp-thi-),
f. did. p. u. fogékonyság;
2. indulatosság; —ble, a.
fogékony, képes; it. abs.
ingerlékeny.
Susception (çu-cèp-cion), f.
cath. szerzetes rend elfo-
gadása.
Susci'tation (çu-ci-cion), f.,
—tement, m. bizgatás,
bujtogatás; —ter, v. a.
bujtogatni, bizgatni; fam.
— de mauvaises affaires
à q., forrót önteni valaki
alá; 2. écr. gerjeszteni,
ébreszteni.
Suscription (çuce-krip-cion),
f. fölirat, címzet.
Sus-dit, e (çuce-), a. pal.
fönérített, fönnevezett,
fönemlétt.
Suspect (çuce-pèkt), e, s. a.
gyanus; —er, v. a. p. u.
gyanusítani.
Suspendre (çuce-pan-), v.
a. fölakasztani, beakasztani;
fig. habozni; tétováz-
ni; 2. fig. prat. elhalasz-
tani; it. visszatartóztatni;
3. fig. fölfüggeszteni;
com. — les paiements, fi-
zetést megszüntetni; 4. se
— à qch., v. r. vmibe fo-
gózni, csüngni.
Suspens (çuce-pan-), a. m.
fölfüggesztett; 2. en —,
adt. függőben; tétovázva;
—e, f. elmozdítás; —if, ve,
a. jur. halasztó, elhalasz-
tó; —ion (-cion), f. mec.
fölakasztás; csüngés; pal.
akasztás; 3. elhalasztás;
megszüntetés; — d'armes,
fegyverszünet; 4. elmozdi-
tás; fölfüggesztés; gr.
félbeszakítás; —oir, m.
chir. sérvkötő.
Suspicion (çuce-), f. pal.
gyanu.
Sus-pied (çu-), m. éper. sar-
kantyúsíj.
Susséyement (çu-cè-man),
m. sziszegés.

Susséyer (çu-cé-ié), v. a. szí-
szegni.
Susten'tation (çuce-cion),
f. tartás; it. élelem; —ter,
v. a. táplálni, eltartani;
2. se —, v. r. táplálkozni,
élelmét keresni.
Susurratation (çu-çu-cion), f.
mormogás, suttogás; zör-
gés; it. nyöszörgés.
Suture, f. an. kötés; bot.
forradás.
Suzerain, e, a. féo. seigneur
—, védúr; —eté, f. féo.
véduraság.
Svelte, a. peint, sculpt. könny-
nyű, gyöngéd, fesztelen; 2.
karcsu; —sse, f. könnyű-
ség, fesztelenség; 3. kar-
csuság.
Sybarite, m. kéjenc.
Syc'o-more, m. bot. egyip-
tomi fügefafa; —phante, m.
ant. fülbesugó; *—phan-
tisme, m. fülbesugás.
Sycose, f. chir. fügöly.
Syénite, f. minér. sira.
Sylla'baire (cil-la-), m. gr.
abécéskönyv; —be, f. gr.
szótag; —ber, v. a. szóta-
golni; —bique, a. gr. szó-
tagos; —bisation, f. gr.
szótagolás.
Syllogis'me (cil-lo-jis-me), m.
log. észlet; —tique, a. log.
észleti.
Syl'vain, m. myth. erdőisten;
h. n. kúpmajom; —vati-
que, a. erdei; —vestre, a.
bot. vadul növény.
Symbole (cein-bo-le), m.
jelv, jelkép; jelvény; théo.
hitvallás, —lique, a. jelvi,
jelves, jelképi; théo. livres
=s, hitágazati könyvek;
2. f. phil. hitcikkezettan;
—lisation, f. jelvényesí-
tés; —boliser, v. a. jelve-
síteni.
Symétri'e (ci-mé-trie), f. pár-
arány, arányzat; —que,
a. párányos, arányza-
tos; =ment, adv. párány-
nyosan; —ser, v. n. össz-
hangzani.
Sympathi'e (cein-pa-thie), f.
rokonszenv; méd. együtt-
érzés; 2. rokonérzés; rész-

Symphise

vét; —que, a. rokonszen-
vű; remède —, titkos ere-
jű szer; —ser, v. n. rokon-
szervezni.
Symphise (cein-), f. an.
csontizülés.
Sympliasme (cein-), m.
phys. nőszés.
Symptomatique (ceinp-to-),
a. did. történetes; méd.
kórjeles.
Symptôme (céinp-tô-me), m.
méd. kórjel; fig. jelen-
ség.
Synallagmatique (ci-na-lag-
ma-thi-), a. dr. viszontkö-
telező.
Synchro'nique, —nistique
(cein-kro-), a. egyidei;
—nisme, m. did. egyidei-
ség; —niste, m. kortárs.
Syncope, f. ájulás; gr. kö-
zéphagyás.
†Syndérèse (cein-), f. dev.
lelkifurdalás.
Syndesmo'graphie (cein-
dèce-), f. an. szálagrajz;
—logie, f. szálagtan.
Syndic (cein-dik), m. szó-
szóló, ügyvivő; —al, e, a.
szószólói; —at, m. szószó-
lóság.
Synecdoque, —doche (si-
nek-dok; -doche) {f. rhét.
részmaslat.
Syngraphe (cein-), m. dr.
kötelezvény.
Synistates (ci-), m. pl. h. n.
recésröpiék.
Synony'me (ci-), a. hasonér-
teményű; 2. m. gr. hason-
szó; —mie, f. értékeny-
rokonosság; gr. szórokonosság;
—mique, a. dictionnaire
=, hasonnévtár; —miste,
m. hasonnévtár írója.
Synoptique, a. vázlati.
Synostéo-logie, f. an. csont-
izülettan.
Synovie, f. an. iznedv.
Syntexis (cein-ték-cice), f.
méd. aszkór.
Synthès'e (cein-), f. log. ösz-
tét; h. r. bordal; chir.
egyesítés; pharm. vegyi-
tés; —tique, a. log. össze-
tevő; =ment, adv. össze-
tevéleg.

Syringoïde

Syringoïde (ci-rein-), a. h.
n. pierre —, kövült nád.
Syringo'tome, m. chir. si-
polykés; —tomie, f. sipoly-
vágás.
Systaltique, a. an. összehúzó.
Système'que (oice-), a.
rendszeres; —quement,
adv. rendszeresen; —tiser,
v. a. rendszeresíteni; —sme,
m. rendszerezet.
Système (oice-), m. rend-
szer; 2. — du monde,
világalkotmány; csillag-
rendszer.
Systole (oice-), f. an. össze-
húzás (szív); 2. poét. ék-
hagyás.
Systyle (oice-), m. et a. alch.
—, édifice —, sűrű oszlopú
épület.

T.

T, (te), m. T, a betűsorozat-
ban huszadik.
Tabac (ta-ba) m. bot., com.
dohány; pop. chiquer du
—, bagózni; arg. ficher
du —, elpáholni.
Tabagie, f. dohányos társa-
ság; dohányzási szoba; 2.
dohánytartó.
Tabarin (-rein), m. bohóc,
csélcsap; —age (-ri-na-),
m. bohóskodás; agr. se-
lyemtenyészési készlet.
Tabatière (-thiè-re), f. bur-
nótszelence; 2. burl. do-
hányárusnő.
Tabellaire, a. rovatos, laj-
stromos.
†Tabellion (-bé-lion), m.
féo. törv. széki írnok; 2.
iron. jegyző; —age, m.
törv. írnokság; —ner, v.
grossoyer.
Tabernacle, m. h. j. sátor;
cath. szent szekrény.
Tabès (-bèce), m. et f. méd.
aszkór.
Tabi'de, a. méd. aszkóros;
—fique, a. méd. aszkórt
okozó.
Tabis (-bi), m. com. habos
tafota; —er, v. a. com.
habosítani.

Tacet

Tablature, f. mus. betűs
hangjelölés; fig. il entend
bien la —, jól ért a maga
dolgához; p. donner de la
— à q., vkinek bajt sze-
rezni.
Table, f. asztal; 2. ebédlő-
asztal; p. dîner à la —
de son maître, papucs-
nek lenni; fig. mettre q.
sous la —, vkit leitatni;
fam. courir les —s, elős-
kődni; cath. sainte —, ol-
tár; it. fig. úrvacsorája;
II. tábla; lemez; chand.
— à moule, öntőminta;
expl. — du lavoir, iszapda;
joail. diamant en —, lap-
gyémánt; 2. litt. sorjegy-
zék, lajstrom; arg. monter
sur la —, magát leálcázni.
Tableau (-blô), m. peint.
festmény; fig. látvány; it.
képlet; 2. rajz, leírás; 3.
névjegyzék; litt. kimuta-
tás.
Tablée, f. drap. nyíróasztal
hossza; 2. pop. asztaltár-
saság.
Tabler, v. n. auj. caser; fig.
vous pouvez — là-dessus,
számot tarthat rá; 2. asz-
talt tartani.
Tabletier, v. ébéniste.
Tablette, f. állvány, polc;
rekeszállvány; arch. pár-
kányzat; charp. gerenda-
vég; arg. téglá; 3. —s,
pl. írótabla; p. ôtez cela
de vos —s, ne tartson szá-
mot erre; —rie, v. ébé-
nisterie.
Tablier (ta-blié), m. kötény;
2. v. damier, échiquier;
sell. előbőr; expl. — du
mineur, farbőr; fin. trám-
hivatal; arg. — de cuir,
kordély.
Tabloin, —ouin (-blouein),
m. artil. ágyazat.
Tabouret, m. guggony, ülő-
ke; bot. tarsóka.
Tac (tak), m. vét. juhruh;
h. n. vízgyík, göte; —s-
maque, m. balzsamtermő
nyárfá; —and, m. icht.
kövi félszegűszó.
Tacet (ta-cèt), m. mus. szü-

Tache

- netelés; fig. gardet le —, hallgatni.
Tache, f. *folt, pecsét*; 2. — de rousseur, *szeplő*; fig. *mocsok, szennyfolt*.
Tâche, f. *munka, napszám*; fig. être à la —, *szakmány munkát végezni*; fig. *szennyfolt, mocsok*; 2. *főladat*; fam. prendre q. à —, *vkivel összekapni*; 3. en bloc et en —, *ad. egyre-másra, általán*.
Tachée, f. *icht. pettyes sügér*.
Tacher, v. a. *bemocskolni, bepiszkitni*; 2. v. n. *színét elhagyni*.
Tâcher, v. n. *iparkodni, iggekszeni*; 2. — à qch., *vmire célozni, szándékozni*.
Tacheter, v. a. *pettyegetni; foltokat csinálni*; 2. *tar- kítani*.
Tachipète, m. *icht. kesely- pelikán*.
Tachy-graphe, m. *gyorsíró*; —graphie, f. *gyorsírázat*; —pe, v. *carabe*.
Taci'te, a. *hallgatatag*; —te- ment, adv. *hallgatagon*; —turne, a. *szótlan; elzárt, zárkozó*; —tunité, f. *szót- lanság, zárkozottság*.
Tacon, m. *icht. szemling*; —et, v. *tussilage*.
Tact (tak-te), m. *tapintás érzéke*; fig. *tapintat*.
Tacticien, m. *hadász, had- tudós*.
Tactile, a. *tapintható*.
Taction (tak-cion), f. *did. tapintás*.
Tactique, f. *milit. hadászat, hadtudomány*; 2. m. *had- tudós*.
Tactuel, le, a. *tapintási*.
Tadorne, f. *tadona, m. orn. pirokréce*.
Taffeta's (ta-f'ta), m. *tafota*; arg. *szepegés*; —tier, m. *tafotaszövő*.
Tafia, taffia, m. com. *cu- korlél*.
Tagénie, f. *ent. rejtény*.
Taguan (-gu-an), m. h. n. *röpülő mókus*.
Taie (tê), f. *écon. párna-*

†Tail

- háj; ciha; méd. fehérhá- lyog*.
†Tail, m. call. *vágás (tol- lon)*.
Tailla'bilité (ta-lia-), f. com. *adózhatóság; —ble; a. com. adózható*.
Talliad'e (ta-lia-de), f. *vá- gás, metszés*; 2. *hasíték*; —er, v. a. *bevágni, beha- sítani; szétrongyolni*; —in (-dein), m. conf. *citrom-, narancs-szeletek*.
Taillage (ta-lia-), m. *adó; adózás*.
Taillan'derie (ta-lian), f. *szerkovácsság; szerk. áru*; —dier, m. *szerkovács*; = grossier, *pörölyös kovács*; —din, v. *tailladin*.
Taillant (ta-lian), m. *él*.
Taille (ta-lieu), f. *metszés, bevágás*; arch. *pierres de —s, kockakövek*; écon. *ro- vás, rovat*; e. f. *vágás*; fin. *†adó*; grav. *gravu- ren en —douce, rézmet- szet*; mus. v. *tenor*; II. *termet, növés*; 2. *derék*; —crayon, m. *irón-faragó- gép*; —mèche, m. *cir. gyertyabélmetező*; —plu- me, m. *tollvágógép*; —r, v. a. *vágni, faragni, met- szeni*; 2. *aprítani; szab- ni*; p. — des bavettes, *fecsegni*; 3. bien = é, *jól termett*; écon. = *la ruche, méhesülni*; 4. v. n. *jeu. bankot adni*; —rolle, f. *manuf. bársonynyíró*.
Tailleur (ta-lieur), m. *sza- bó*; ver. *üvegmetező*; ard. *palavágó*; mon. *bélyeg- metező*.
Taillis, s. a. e. f. *vágás*; cserjefa; arg. *happer le —, megugrani*.
Tailloir (ta-lioar), m. *vágó- deszka*; arch. *földlap, fedkő*.
Tallion (ta-lion), m. *autref. pótdó*.
Taillure (ta-liure), f. *brod. rátéthimzés*.
Tain, m. *mir. tükörmáz*.
Taira, m. h. n. *nyestmenyét*.
Taire, v. a. *ir. eltitkolni, el-*

Tambour

- hallgatni*; v. n. *faire —, elhallgattatni*; 2. se. —, v. r. *hallgatni*; écon. *elné- mulni*.
Taisson (tè-çon), m. h. n. *borz*.
Talc (talk), m. *minér. sikla, fagyag*.
Talent (ta-lan), m. *tehet- ség, észtehetség*.
Talictron, m. bot. *virnán*.
Talion, m. jur. *visszatorlás*.
Talisman (ta-li-ce-), m. *bűv- szer*.
Talitre, m. h. n. *vizenkő- rász*.
Talle, m. jard. *tőhajítás*; 2. *csiraszem*; —r, v. n. *felnő- ni*; *fejet hányni*; —van, m. com. *vajasbögre*; †—vas, m. *nagy paizs*.
Talmouse, m. *pát. túróslé- pény*; 2. *pop. pof*; —r, v. a. *pop. pofot adni*.
Taloche, f. *pop. fejlegyintés*.
Talon, m. *sark*; fam. *mar- cher sur les —s de q., föl- érni vkivel*; it. *utánozni*; it. *montrer les —s, kere- ket oldani*; pop. *il a l'es- prit aux —s, korpa van a fejében*; cordon. *cipősark*; fam. — *rouge, udvaronc*; an. — *de la main, hü- velykhús*; arch. *torok pár- tázat*, bot. *fattyúlevél*; jeu. *váltani való kártya*; man. *sarkantyú*; com. — *de souche, cók*; —ner (-lo-), v. a. *q., nyomban követni*; fig. fam. *sarokba szorítani*; it. *sürgetni*.
Talus (to-lu), m. *lejték, gát- eresz*.
Taluter, v. a. *lejtősitni*.
Tamacolin, m. h. n. *golyvás gyík*.
Tamanoir, m. h. n. *kétújjú hangyász*.
Tama'rin, m. bot. *tamarind*; 2. h. n. *szögsárga majom*; —rinier, m. bot. *tama- rindfa*; —ris, m. bot. *tama- rik*.
Tambour, m. *dob*; fam. *me- ner q. — battant, vkit le- főzni*; 2. *dobos*; 3. t. t. an. *füldob*; méc. *lábbaló*;

Tamis

min. ivállás; arg. kutya; —in, m. kézi dob; p. il vient com. = à noces, épen jókor jö; —iner; v. n. dobolni (gyermekéről); 2. v. a. kidobolni.
 Tamis (-mi), m. écon. szita; org. sípdeszka; —age, m. szitalás; —e, v. étamine; —er, v. a. szitalni; —ier, m. szitás.
 Tampon, m. dugasz; ton. szádlófa; arch. köldök; hydr. csap; impr. festéklabda; —nément, adv. bedugaszolás; —ner (-po-né), v. a. bedugaszolni.
 Tan, m. cserlé, csáva; —aisie, f. bot. varádics; —as (-nace), m. orn. halászsólyom.
 Tancer, v. a. fam. megpirongatni.
 Tanche, f. icht. cigányhal.
 Tandelin, m. sal. sókas.
 Tandis (-di), conj. v. pendant.
 Tandrole, f. verr. üvegtajt.
 Tangage, m. mar. ingás (hosszában).
 Tangen'ce, f. géom. érintés; —te, f. géom. érintő; p. s'échapper par la =, ügyes módon kivergődni a bajból.
 Tanger, v. a. m. part hosszában vitorlázni.
 Tangible, v. tactile.
 Tangué de mer, f. tengeri homok.
 Tanguer, v. n. mar. ingani (hosszában).
 Tanière, f. barlang (állatoké).
 Tannage, m. cserzés.
 Tanne, f. borsóka.
 Tannée (ta-), f. tanné, m. cserszak.
 Tanner (ta-), v. a. cserezni; pèch. hálót cserlébe mártani; fig. fam. c'est un homme tannant, alkalmatlan ember; peint. couleur —ée, cserszín; —ie, f. timárság.
 Tanneur (ta-), m. timár.
 Tannin (ta-), m. chi. gubacsadék.

Tanqueur

Tanqueur, m. mar. hajórakodó.
 Tanrouge, m. bot. kötör.
 †Tanson, m. szidás, pirongatás.
 Tant (tan), adv. annyi, annyira; 2. 'annyi, megannyi; —à —, egyenlően; 3. részint; 4. annyira; 5. —que, a mennyire; 6. en —que, conj. mint; 7. —plus que moins, körülbelül; 8. —mieux, annál jobb; 9. —y a que, annyi bizonyos; 10. si —est, ha ugyan.
 Tante, f. nagynéne; fam. caquet bon-bec la poule à ma —, ugyan tudja magát megkedveltetni; arg. zálogház.
 Tantet, tantin, —et, m. picike, szikrácska, kevéske.
 Tantième, m. osztalék.
 Tantôt, adv. nemsokára; mindjárt; nem rég, az imént; 2. à —, közelebbi viszontlátásra; 3. conj. maj-majd.
 Taon (tan), m. h. n. bögöly.
 †Tapabor, m. utisajka.
 Tapa'ge, m. fam. dörömbölés, zaj; —ger, v. n. fam. dörömbölni; —geur, se, s. zajongó, lármázó.
 Tape, f. pop. legyintés, nyakleves; brass. csap; —cu, —cul, m. charp. sorompó; —r, v. a. fam. legyinteni; pofozódni; écon. pommes —ées, aszalt alma; mar. bedugni; perr. fodorítani; pop. le voilà bien —é, ugyan csak megszorult; réponse —ée, talpraesett felelet; 2. v. n. tombolni; —tte, f. grav. kencelabda; tonn. kótis; arg. hamis bélyeg.
 Tapin, m. dobos; —age (-pi-), m. búvóhely; en =, titokban; —ois, en =, adv. lopva; alattomban.
 Tapion, m. mar. simaság (tengeren).
 Tapir, m. h. n. tapir.
 se Tapir, v. r. leguggolni.
 Tapirer, v. a. ois. tarkázni.

Tard

Tapis (-pi), m. szőnyeg; fig. mettre qch. sur le —, vmit szóba hozni; jeu. le — brûle, vki nem tett; arg. csapszék; —ser (-pi-cé), v. a. kárpitozni, szőnyegezni; fig. földiszítai; —serie (-pi-ce-), f. kárpitosság; kárpitozás; 2. fali kárpit; fam. faire =, petrezselymet árulni; —sier (-pi-cié), m. kárpitos; szőnyegárus; arg. csapláros; —sière (-pi-ci-), f. szőnyegvarrónő; 2. kárpitosné.
 Tapon, m. fam. csomó, rakás.
 Tapoter, v. r. fam. veregetni, püfölni.
 Tapure, f. perr. hajbodrozat.
 Taque, f. öntött lemez; bill. tekebot; —t (ta-ké), m. arch. cövek; mar. kötélhorog.
 Taquin, e (-kein; -kine), s. a. fam. zsugori, fukar; 2. dacos, makrancos; —er, v. n. morgolódni; 2. v. a. zsémbeskedni; 3. se —, v. réc. egymásnak ellenmondani; —erie, f. fukarság, zsugoriság.
 Taquon (-kon), m. impr. bétlet, alj; —ner (-ko-), v. a. impr. bélelni.
 Tarabat, m. kereplő.
 Tarabiscot (-ko-), m. men. párkánygyalú.
 Tarabuster (-buce-té), v. a. fam. esacsogással alkalmatlankodni; 2. pop. ráförmedni. [dítőja.
 Taranche, f. charp. sajtófor-
 Tarare, f. fam. hogyisne! hiszi a piszi! pop. —pompon, kérkedés, széltolás; écon. m. szélrózsa.
 Taraud (-rô), m. serr. csavarfűró. [cote.
 Taraxis (ta-rak-cice), v. co-
 Tarcaire, v. carquois.
 Tard (tar, még magánhaagzó előtt is), adv. későn; —er, v. n. habozni, tétovázni; 2. késedelmezni, késlekedni; késni; 3. v. imp. vágyani; —if, ve, a. kése-

Tare

delmező; késő; 2. lassu, késlekedő; —igrade, s. a. lajhárok; —illon, m. kései bárány, későnc; —ivement, adv. lassan; —ivité, f. p. n. lassuság; jard. késő érés.
Tare, f. fogyatkozás, hiány; fig. hiba; kifogás; 2. com. göngysúly.
Tarantule, f. h. n. torontálpók.
Tarar, v. a. com. hiányt okozni; megrongálni; fig. kisebbíteni; homme —é, híre veszett; 2. göngysúlyt levonni; 3. se —, v. r. elromlani.
Taret, m. ent. furdancs.
Targette, f. serr. tolózár, retesz.
se Targuer (-ghé), v. r. kérkedni.
Tari, m. pálmabor.
Tarière, f. charp. széklábfűrő; ent. v. favet.
Tarif, m. mutatótábla, lajstrom; it. árjegyzék; —er, v. a. összeírni, becsleni; —ication (-cion), f. com., fin. áruadózás.
Tarin, m. orn. zöldike.
Tari'r, v. a. szárazítani; div. kimeríteni; 2. v. n. kiszáradni; kimerülni; it. fig.; —ssable, a. kiszárasztható; kiszáradható; —ssement, kiszáradás.
Taroupe, f. szemöld közti szőr.
Tarse, m. an. lábtő; 2. szemporc; 3. h. n. láb, lábszár.
Tarte, f. pát. torta; —lette, f. tortácska.
Tartre, m. chi. borkő.
Tartufe, m. képmutató; —erie, f. képmutatás; —ier, v. a. színeskedni.
Tas (tâ), m. rakás; pop. mettre ablativo tout en un —, általában összehány- ni; arg. —de-pierre, börtön; 2. à —, adt. bővi- ben; maç. —de charge, pockő; serr. kéz-ülő.
Tasse, f. csésze; pop. boire à la grande —, magát a tengerbe ölni.

Tasseau

Tasseau (ta-çô), m. serr. v. tas; charp. szarutámfa; üllepedés.
Tassement (tace-man), constr. m. rétegezés, halmozás; it. üllepedés, süppedés.
Tasser, v. a. halmozni, rétegezni; jard. lombosodni; 2. se —, v. r. arch. süp- pedni.
Tâtément, m. pop. megta- pogatás.
Tâte-poule, m. fam. ka- tuska.
Tâter, v. a. megtapogatni; fig. —le pouls à q., vki- ből vmit ki akarni venni; —le pavé, csöndesen járni; it. fig. ovatosan eljárni; 2. megizlelni; fig. megki- sérteni; p. il n'en tâtera que d'une dent, attól ugyan nem vásik a foga; 3. se —, v. r. önmagát pu- hatolni.
Tâteur, se, s. fig. tapoga- tózó; késedelmező, tétó- vázó. [vó.
Tâte-vin, m. lopó, borszi-
Tatigué, i. pop. ezer ördög!
Tatillon (-thi-lion), s. szima-
matoló; —nage (-thi-lion), m. pop. szimatolás; —ner, v. n. fam. szimatolni.
Tâtonn'ement (tâ-tô-), m. tapogatózás; —er, v. n. tapogatózni; fig. tétováz- ni; —eur, euse, s. tapoga- tózó; fig. kishitű.
Tâtons, à —, adt. sötétben tapogatózva; fig. váktá- ban.
Tatou, m. h. n. övönd.
Tatou'age, m. r. pettyegetés; —r, v. a. r. pettyegetni.
Tau, m. bl. Antalkereszt.
Tauberre, f. agr. vízvezető árok.
Taudion, taudis, m. pop. kunyhó; lyuk; kamra; odu; 2. piszkos nő.
Taupe, m. h. n. vakond; pop. il est allé au ro- yaume des —s, meghalt; chir., vét. szalonnadag; arg. kis pap; —grillon, m. ent. áska, lótetű.

Teigneux

Taupier, m. vakondász; arg. alamuszi.
Taupière, f. vakondfogó; arg. papnövelde.
Taupin (-pein), e, a. burl. fekete arcu; —haju; —ière, —ée, f. vakondtúrás; fig. nyomorult kunyhó.
Taure, f. écon. rur. üsző.
Taureau (-rô), m. bika.
Taurellière, f. écon. rur. meddő tehén.
Taurillon, m. écon. rur. fia- tal bika.
Tauto'-chrone, a. did. egy- idejű; —logie, f. gr. szó- szaporítás.
Taux (tô), m. díj, bérszabás; árszabás; jur. mellékes jö- vedelem; 2. adó kivétel.
Tavaïolle, f. keresztelési kendő.
Tavaillon, m. constr. geren- dadeszka.
Tavèle, tavelle, f. szegély- zsinór.
Tave'ler, v. a. pettyezni; —lure, f. petty.
Taver'nage, m. com. korcs- maadó; —ne, m. csap- szék; —nier, —nière, s. csaplár, -nő.
Taxa'teur, m. becsüs; —tion, f. becslés; adó kivétel.
Taxe, f. v. taux.
Taxer, v. a. becsülni; árt szabni; 2. megadóztatni; 3. —de, vádolni; okolni; 4. se —, v. r. magát meg- adózni.
Taxus (-uce), m. bot. v. if.; h. n. borz.
Te, v. tu.
Technique, a. műszerű, mű- szabályos; terme —, mű- szó; 2. f. műtan; —ment, adv. műtani.
Techno-logie, f. műtan; kéz- műtan; 2. műszótan.
Técon, m. icht. szemling.
Tectrice, f., plume —, a. f. h. n. takarótoll.
Tégument, m. an. burok; bot. tokla.
Teigne, f. méd. ótvar; 2. h. n. moly.
Teigneux, se, a. méd. ótva- ros.

Teill'age

Teill'age, m. kendentörés; —e, tille, f. pozdorja; —er, tiller, v. a. kendentörni; —eur, se, s. kendentörő.
Teindre, v. a. ir. festeni, megfesteni.
Teint (tein), m. festés; 2. arc-, bőrszín; —e, f. peint. színfokozat; színezet; fig. szín, látszat; —é, a. m. t. t. gyöngéd színű; —er, v. a. peint. fölületesen festeni; —ure, f. festés; festék; 2. szín; chi. festet; 3. fig. v. teint (fig.); —urerie, f. festő mesterség; festőház; —urier, ère, s. festő; bot. ecetszömörce.
Tel, le, a. ily, oly, ilyen, olyan; p. —le vie, —le fin, a mint élt, úgy mult; 2. ez, emez, az, amaz; némely; 3. —quel, meglehetős.
Télamon, m. arch. párkánytartó; 2. —e, f. v. cariatide.
Télé-graphie, m. táviró; távirda; —grapher, v. a. et n., táviratozni; —graphique, a. távirati; dépêche =, távirat.
Téléologie, f. did. céltan; —logue, m. távszócső.
Télescope, m. távcső.
Tellement (tè-le-man), adv. úgy, annyira; 2. —que, fam. e szerint; 3. —quellement, adv. imigy, amugy.
Tellure, f. minér. irány.
Témé'raire, s. a. vakmerő; —rairement, adv. vakmerően; —rité, f. vakmerőség.
Témoign'age, m. bizonyság; 2. bizonyíték; —er, v. a. jur. bizonyítani; bizonysgot tenni; 2. nyilvánítani; mutatni; tanusítani.
Témoin (-moain), m. tanu; grav. en — de quoi, minek bizonyságául.
Tempe (tan-), m. ar. halánték.
Tempé'rament (tan-), m. kedület, kedvmérsék; vérmérséklet; 2. abs. hajlam; 3. fig. középút; —rance, f.

Tempestatif

mérsékelttség; 2. mértékletesség; —rant, e, a. mérsékelt; mértékletes; —rature, f. hőmérsék, légmérséklet; —ré, e, a. géo. mérsékelt; fig. csöndes, higgadt; —rer, v. a. mérsékelni, enyhíteni.
Tempestatif, ve (tan-), a. tomboló, zajongó.
Tempête (tan-), m. vihar; szélvész, égiháború; fig. zendülés; fam. láрма, zaj; —ter, v. n. fam. tombolni, lármázni; —tueux, se, a. p. u. viharos.
Temple (tan-), m. imola, egyház, templom.
Tempo'raire (tan-), a. ideiglenes; ideigleni; théo. gyöngéhitű; =ment, adv. ideiglenesen; —ral, e, a. halánték...; —ralité, f. h. eccl. világi törvényhatóság; —rel, m. h. eccl. járadékjövdelem; it. világi hatalom; 2. =, le, a. időleges; világi; =lement, adv. időlegesen; —risateur, trice, s. a. tétovázó; —risation, f., †—risement, m. habozás, tétovázás; —riser, v. n. tétovázni; —riseur, m. v. —risateur.
Temps (tan; tanz), m. idő; avant tous les —, a világ teremtmése előtt; 2. időszak; faire son —, kiszorgálni; 3. határidő, halasztás; p. qui a —, a vie, az idő megtanít; 4. alkalom; 5. időjárás; il fait beau —, szép idő van; 6. t. t. dans., escr., mas, man., időmérték; gr. mód; 7. à —, adt. jókor; au même —, egyidejűleg; de tout —, mindenkor; de — en —, időnkint; néha.
Tenable, a. milit. védhető; fig. ce n'est pas —ici, itt nem lehet megmaradni.
Tenace, a. nyúlós, szívós; fig. tartós; lassú, késedelmező; akaratos.
Tenacité, f. nyúlósság, szívósság; fig. makacsság; tartósság.

Téné'bres

Tenaille, f. fogó, csipővas; —r, v. a. csipővassal csipdesni; fig. zaklatni, kínozni.
Tenailon, m. fort. ollósgát.
Tenan'ce (te-nan-), m. féo. birtok; —cier, ère, s. birtokos; 2. féo. zsellér.
Tenant (te-nan), m. kihívó, helytálló (lovagjátékban); fig. fam. vitató; it. kedvenc; bl. paizstartó.
Tendance, f. phys. irányosság; irány; fig. érzület, gondolkodás.
Tendant, e, a. célzó.
Tendele, m. mar. ernyő.
Tendelin, m. vign. putton.
Tender (tèn-dère), m. t. t. szerkocsi.
Ten'derie (tan-), f. oh. törvadászat; —deur, m. törállító.
Tendineux, se, a. an. ínas.
Tendoires, f. pl. teint. száraztórudak.
Tendon, m. an. ín, mőcsing.
Tendre, a. puha, lágy; omlás; porhanyó; 2. érzékeny; fam. il est — aux mouches, még a légy zúgása is bosszantja; 3. gyöngéd; lágy szívű; 4. m. gyöngédség; —ment, adv. lágyan, stb.
Tendre, v. a. feszíteni, kifesztetni; fig. — un piège à q., tört vetni; 2. nyujtani; kinyujtani; odanyujtani; fig. — le bras à q., segíteni; 3. bevonni, bekárpitozni; 4. v. n. irányulni, terjedni, vezetni, célózni; it. fig.
Tendretet, te, a. fam. gyöngéd.
Tendresse, f. gyöngédség; 2. qf. szerelem; 3. peint. lágyság; 4. —s, pl. hízlegések, nyájaskodások.
Tendreté, f. lágyság, puhaság.
Tendron, m. jard. fiatal hajtás, sarjadék; fig. fam. fiatal leány.
Téné'bres, f. pl. sötétség; —breusement, adv. sötétten; —breux, se, a. sötét;

Ténement

fig. *komor*; —brion, m. ent. *rejtény*; —brosité, f. *homályosság*.
Ténement (-man), m. prat. *urasági major*; com. *elbirtoklás*.
Ténesme, m. méd. *szék-erőtetés*.
Tenette, f. chir. *kőfogó*.
Teneur, f. prat. *tartalom*; 2. m. com. — de livre, *könyvvivő*.
Ténia, m. méd. *galandóc*; 2. icht. *csíkos gadóc*.
Tenir, v. a. ir. *tartani*; fam. il croit — Dieu par les pieds, *a hetedik égben lubickol*; p. mieux vaut — que courir, *jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok*; fam. tenez, *lássá*; hallja, *nézze*; il en tient, *megkapta a magáét*; úgy kell neki; —q., *vkit hatalmába keríteni*; man. — un cheval, *megzabolázni*; 2. bírni, *birtokolni*; fig. — de q., *vkitől függeni*; — qch. de q., *vmit vkinek köszönhetni*; it. vmit vki-ről hallani; 3. *tartalmazni*; *elfoglalni (helyet)*; *védeni*; 4. *üzni*; *folytatni*; com. — les livres, *könyveket vezetni*; ch. — la voie, *nyomot követni*; mar. — le vent, *ellenkező széllel vitorlázni*; 5. *megtartani*; 6. *ülést tartani*; *elnökölni*; 7. *megőrizni*, *eltenni*; it. *tartóztatni*; 8. *főntartani*; 9. *visszatar-tóztatni*; 10. *vélni*, *tekin-teni*; 11. — un chemin, *utat választani*; fig. — conduite, *magát viselni*; —rigueur à q., *vki irányá-ban szigorúnak mutatkoz-ni*; II. v. n. *ragadni*, *ta-padni*; *függni*; *börtönben ülni*; — à q., *vkihez ra-gaszkodni*; — à qch., *vmi-re súlyt fektetni*; *szomszé-dosnak lenni*; *eredni*; 2. — pour q., *vkihez szítani*; 3. —à, *ellenállni*; fig. il ne tient point contre la raille-rie, *nem érti a tréfát*; 4.

Tenon

tartósnak lenni; 5. *tért foglalni*; 6. *tartani (ideig)*; III. se —, v. r. *fogózni*; fig. s'en — à qch., *magát vmihez tartani*; *vmi mel-lett megmaradni*; *akadé-koskodni*; *magát tartóz-tatni*; *türtőztetni*; 2. *ma-radni*; *tartózkodni*; 3. *ma-gát tartani*.
Tenon, m. charp. *csap*.
Ténontagre, m. méd. *inkösz-vény*.
Tenor, —e (té-nore), m. mus. *fenhang*; it. *tenorista*.
Ten'sif, ve (tan-cif), a. *fe-szítő*; —sion (-cion), f. méd. *feszülés*; fig. *meg-erőltetés*.
Tentacule, m. h. n. *csáp*; —é, e, a. *csápos*.
Tendant, e (tan-), a. *csábító*, *kisértő*, *csábos*.
Tenta'teur, trice, s. a. *csá-bító*, *kisértő*; —tif, ve, a. pop. v. *tendant*; —tion (-cion), f. *kisértés*; 2. *kedv*, *vágy*, *csáb*; —tive, f. *kisértlet*.
Tente, f. *sátor*; boy. *bélszá-rító*; ch. *főállított vadász-háló*; chir. *tépsodrat*; —r, v. a. *kisérelni*, *megkisérel-ni*; *kockáztatni*; *próbára tenni*; 2. *izgatni*, *ösztö-nözni*, *kedvet költeni*, *ki-sértetbe hozni*; 3. *csábíta-ni*, *kisértetbe vinni*.
Tenture (tan-), f. *szőnyeg-zet*; *kárpit*; 2. *kárpito-zás*.
Tenu, e, part. de tenir; *kö-teles*.
Ténu, e, a. did. *vékony*, *fi-nom*.
Tenue (te-), f. *tartam*; man. *tartás*; *magatartás*; en grande —, *díszöltözetben*; com. — des livres, *könyv-vezetés*; fig. *állandóság*; tout d'une —, *egy darab-ban*.
Ténuité, f. did. *vékonyság*, *finomság*.
Tenure (te-nu-), f. féo. *hál-bérbe adhatás*.
Tépidité, f. did. *lanyha-ság*.

Ternissure

Tercer, terser, v. a. vign. *harmadszor kapálni*.
Téré'belle, f. ent. *fúróféreg*; —benthine, f. h. n. *terpen-tin*; —binthe, m. bot. *ter-pentinfa*; —brant, e, a. *fúró*; fig. *nyílaló*; —bra-tion (-cion), f. h. n. *fúrás*; —bratule, f. conch. *fúró-kagyló*; —brer, v. *perfo-rer*.
Térès (-rèce), m. h. n. *orso-nya*.
Tergi'versateur, m. jur. *menteköző*; —versation (-cion), f. *menteközés*; —verser (-cé), v. n. *mente-közni*, *ügyet keresni*.
Térin (-rein), m. orn. *kanári kenderice*.
Terme, m. *vég*, *cél*; *határ*; il est à son dernier —, *haldoklik*; fig. il est planté là com. un —, *úgy áll mint a szobor*; log, *fo-galom*; alg. —s, *tagok*; 2. *határidő*; méd. *szülés ide-je*; 3. pl. *állapot*; 4. gr. *kifejezés*, *szó*; t. t. *műszó*.
Termès, termes, m. h. n. *termesz*.
Termi'naison (-mi-né-zon), f. *vég*; gr. *eset*; —nal, e, a. bot. *szárhegyi*; —ner, v. a. *határolni*, *határt szabni*; fig. *véget vetni*; 2. *el-*, *bevégezni*; *kiegyen-líteni*; gr. *végződni*; peint. traits =és, *szilárd voná-sok*; 3. se =, v. r. *vég-ződni*.
Termino-logie, f. *műnyelv*; *műszótár*.
Termi'te, v. termès; —tins, m. pl. h. n. *termeszfélék*.
Ternaire, a. *hármias*.
Terne, a. *homályos*; *halo-vány*; *fénytelen*; 2. m. *ternó*.
Terné, e, a. bot. *hármias*, *háromsorú*.
Ternir, v. a. *homályosítani*; *fényteleníteni*; *halványít-ni*; fig. *elhomályosítani*; 2. se —, v. r. *halványulni*, *bágyadni*.
Ternissure, f. *homályosság*, *fénytelenség*; *bágyadság*.

Terrag'e (té-ra-je), m. féo. *termékbér*; sucr. *fehérités*; agr. *föltöltés*; —eau, —eur, m. féo. *termékbértulajdonos*; —er, v. a. féo. *termékbért szedni*; 2. agr. v. terres; 3. m. *termékbéres*.

Terrain (té-rein), m. *tér, hely*; földtér; fig. *ménager le* —, *óvatosan eljárni*; *gagner du* —, *haladni*.

Terral (té-ral), m. mar. *szárazföldi szél*.

Terraqué, e (té-ra-ké), a. géo., phys. *föld- és vízből álló*.

Terrass'e (té-ra-ce), f. *foktér, terasz*; arch. *lapostető*; peint. *előtér*; sculp. *felszín*; —ement, m. fort. *földtöltés*; —er, v. a. fort. *tölteni, hányni (földet)*; 2. = q., *földhez vágni*; II. se =, v. r. *magát elsáncolni*; —eur, m. *bát. falazó kőműves*; —eux, se, a. sculp. *földes*; —ier, m. *sáncásó*.

Terre, f. *föld*; 2. *ország*; *vidék*; *földrész*; 3. *talaj*; 4. *padló*; 5. *sír*; 6. *jószág, birtok*; 7. mar. *part*; it. *fenék, tengerfenék*; 8. —ferme, *szárazföld*; fig. *világ*; toute la —, *az egész világ*; 9. man. m. — à —, *rövidvágtá*.

Terreau (té-rô), m. agr. *termőföld*; —ter, v. a. jard. *földdel behinteni*.

Terre'-mélite, v. curcuma; —noix (tè-re-noâ), f. bot. *földi mogoró*; —plain, —plein, m. fort. *vártöltés*.

Terrer (té-ré), v. a. agr. *földet hányni, földet tölteni, borítani*; sur. *fehéritni*; 2. se —, v. r. *magát beásni*.

Terrestre (tèrèce-), a. földi; mor. *világi*.

Terreur (tè-reur), f. *rémület*; *rémülés*; 2. h. de F., *rémuralom*.

Terreux, se (tèr-reû), a. földes; 2. *földelegyes*; goût

—, *föld-íz*; fig. *visage* —, *fakó arc*.

Terrible, a. *rettentő, borzasztó, iszongú, rémítő, rettenetes*; *szörnyű*; —ment, adv. *rettenetesen, stb.*

*Terrien, ne (tè-riain), s. a. *földbirtokos*.

Terrier (tè-rié), m. et a. m. *telekkönyv*; 2. m. ch. *lyuk, verem, barlang*; it. *borzeb*; fig. *szülőföld*.

Terrière (tè-rière), f. ch. *tengeri nyúl lyuk*; agr. *gödör*.

*Terrifier, v. a. *földdé változtatni*; 2. *megrémíteni*.

Terrin'e (tè-rine), f. *szifke, tál*; —ée, f. fam. *tele tállal*.

Terrir, (tè-rir). v. a. *partra jönni*; mar. *kikötni*.

Terri'toir (tè-ri-), m. *terület*; *kerület*; it. *hatáskör*; —torial, e, a. *területi*; térközi. [talaj.]

Terroir (tè-), m. agr. *föld*,

Terrorifier, v. a. *rémületbe hozni*; 2. *rémületet gerjeszteni*; —ser, v. a. h. m. *rémuralmat létesíteni*; —sme, h. de F. m. *rémuralom*; —ste, m. *rémuralom híve*. [kapa.]

Terset, m. agr. *rövid nyelű*

Tertre (tèr-), m. *domb*.

Tessèle, a. bot. *kockás*.

Tesson (tè-çon), m. v. tèt

(1.); agr. *lapát*.

Test (tê); v. tèt (an., bot.).

Testacé, e (tèce-), s. a. h. n.

puhány; bot. *kérges*.

Testadon (tèce-), m. pèch.

hálópózna.

Testament (tèce-ta-man), m.

végrendelet; —abirato, ha-

ragban írt végrendelet;

théo. *szövetség*; —aire, a.

végrendeleti; —er, v. dis-

poser.

Testateur, trice, (tète-), s.

végrendelkező.

Tester (tèce-), v. n. *végren-*

delkezni.

Testicu'laire (tèce-), a. an.

here ...; —le, f. an. *here,*

tök. [szőr.]

Testif, testi (tèce-), m. *teve-*

Testimonial, e (tèce-thi-), a. *bizonyságot tevő*.

†Testonner (tèce-to-), v. a. *fésülni, rendezni (haját)*.

Tèt (tê), m. tesson, p. u. *cserép*; 2. tan. *koponya*; bot. *burok*.

Tétan'ique, a. méd. *dermeneti*; —os (-oce), m. méd. *dermenet*.

Tétard (tè-tar), m. h. n. *ebhal*; 2. icht. *jászpony*.

Tétasses, f. pl. pop. *petyhüdt csöcs*.

Tête, f. *fej, fő*; 2. *koponya*;

3. fig. *se donner de la* —

contre les murs, hiában

fáradni; il ne sait où d.

de la —, *nem tud magán*

segíteni; mettre sa — en

périj, *életét kockáztatni*;

4. ész, *tehetség*; un coup

de —, *ostoba tett*; —éven-

tée, *csélcsep*; fig. *tenir* —

à q., *ellenállni*; 5. être à

la — de qch., *vminek élén*

állni; *vezér*; *eleje, feje*

vminek; 6. t. t. impr.

ligne de —, *lapcím*; bot.

köldök; 7. *hajzat*; vén. —

de cerf, *aggancs*; 8. *csúcs,*

orom; 9. — à —, *adt. négy-*

szemközt; it. — pour =,

háttal egymásnak; 10. —

—bleu, i. *ezer mennykő*!

Teter, téter, v. a. *szopni*.

Téthys (-thice), f. h. n. *trágárka*.

Tetière (tê-thière), f. *gyermekfölkötő*; man. *kan-*

tár.

Tetin, tétin (-tein), m. *csecs-*

bimbó; 2. *csecs, emlő*.

Tetine, tétine (-ti-), f. *tögy*.

Teton, téton, m. fam. *emlő*;

maman —, *szoptatósda-*

ka, —nière, f. b. *nagy-*

csecsű.

Tétra'gone, a. géom. *négy-*

szögű; —pétale, a. bot.

négylevelű.

Tetras (-trace), m. orn.

fajdkakas.

Tette, f. *csecs (állaté)*; —

—chèvre, m. h. n. *lappan-*

tyú.

Tétu, m. icht. *nagyagyú*;

maç. *csákány*; 2. —, e, s.

Texte

Thésaurisation

Timide

a. *makacs*, önfejű, konok, nyakas.
Texte (tekce-te), m. *szöveg*;
 2. *szent lecke*; fig. *fam. prendre son —, mentegé-
 tőzni.*
Textile (tekce-), a. *fonható*;
 —*lité*, f. *fonhatóság.*
Textu'aire (tekce-), m. *jur. szövegértő*; —*el*, le, a. *jur. világos, határozott*; = *ment*, *adv. szórul-szóra*; —*ture*, f. *fonadék*; *phys. alkat*; fig. *litt. szövény, szöve-
 vény.*
Thalictron m. *bot. virnác.*
Thaumaturge (tő), s. a. *cath. csudatevő.*
Thé, m. *bot. teacserje*; 2. *tea*; 3. *teázó társaság.*
Théâtral, e, a. *színházi, színpadi*; —*lement*, *adv. színpadilag.*
Théâtre, m. *színház*; 2. *szín-
 pad*; *litt. színművészet*; *coup de —, váratlan ese-
 mény*; *meglepetés*; 3. *né-
 zőállvány*; *it. virágdeszka.*
Théâtre, f. *écon. teáskanna.*
Théisme, etc. v. *déisme*, etc.
Thème, m. *did. tárgy, té-
 tel*; *écol. föladat.*
Théo-'cratie (-cie), m. *isten-
 uralom*; —*dicée*, f. *isten-
 mentés*; —*dolite*, m. *geom. szög-
 mérő*; —*logie* (-jie), f. *hittan*; —*logien*, m. *hit-
 tudós*; 2. *hittanuló*; —*ma-
 que*, m. *istentagadó*; —
phanie, f. *istenjelenés.*
Théorème, m. *math. állít-
 mány.*
Théoricien (-ciain), m. *el-
 méész*; —*e*, f. *elmélet*; —
que, *théorétique*, a. *elmé-
 leti*; = *ment*, *adv. elméle-
 tileg*; *—*ser*, v. a. *elméle-
 teket fölállítani.*
Thériaque, f. *méd. terjék*;
vendeur de —, kuruzsoló.
Thermal, e, a. *hévi, hő, hev-
 ségi.*
Thermes, m. *pl. hőforrás.*
Thermidor, m. h. de F.,
*hévő (a francia köztár-
 saság 11. hónapja, július
 19-től aug. 17-ig).*
Thermo-'électricité, f. *hő-*

villanyosság; —*mètre*, m.
phys. hőmérő; —*scope*,
 m. *phys. hőmutató.*
Thésaurisation (-za-cion),
 f. *kincsgyűjtés*; —*ser*, v.
 n. *kincset gyűjteni.*
Thèse, f. *did. tétel*; fig. *sou-
 tenir une — pour q., vkit
 védeni*; 2. *vetélkedés*; 3.
vitairat.
Thésie, f. *bot. bögrefok.*
Thibaude, f. *tehénször-sző-
 vet.*
Thie, f. *fil. orsótok.*
Thlaspi, *taraspic*, m. *bot.
 pásztortarsóka.*
Thon, m. *icht. tinnhal*;
 —*aire*, m. *péch. tinnháló*;
 —*ine*, f. *péch. besózott
 tinnhal.*
Thoracien, ne, —*cique*, —
chique, a. an. *mell...*
Thorax (to-rak-ce), v. *poi-
 trine.*
Thrombose (-ze), f. *méd.
 tejsomoly.*
Thuri-'bulaire, a. **tömjéne-
 ző*; fig. *hizelgő*; —*bulum*
 (-lome), m. *ant. füstölő
 serpenyő*; —*feraire*, m. *lit.
 füstölő-vivő*; 2. **hizelgő.*
Thym (tein), m. *bot. démut-
 ka*; —*ale* (ti-), m. *icht.
 tomolykó*; —*ite*, m. *méd.
 mellmirigylob.*
Thymus (-muce), m. an.
mellmirigy.
Tibi'a, m. an. *szárcsont*;
 —*al*, e, a. an. *szárcsont...*
Tic (tik), m. *maréch. —
 rongeur, jászolrágó*; *méd.
 rángás.*
Tichodrome (-ko-), m. orn.
falkúsz.
Tiède, m. *langyos, lágy-
 leg*; fig. *hideg, indulat-
 lan*; —*ment*, *adv. fig. in-
 dulatlanul.*
Tièdeur, f. *langyosság*; fig.
indulatlanság, hidegség.
Tiédir, v. n. et se —, v. r.
lanyhulni; *it. fig.*
Tien, ne, a. *tiéd*; 2. m. a
tiéd; 3. *pl. rokonaid.*
Tiens, i. *pop. lám! nesze.*
Tierce (thiër-ce), f. *féo. föl-
 desuri jog*; *mus. hanghar-
 mad*; *math. harmadperc*;

—*let*, m. *fauc. hím*; —
ment, m. *th. árfölemelés
 egy harmaddal*; *prat. túl-
 ígérlet egy harmaddal*;
 —*r*, v. n. *prat. harmaddal
 többet ígérni*; 2. v. a. *agr.
 harmadszor szántani*; *ka-
 pálni.*
Tiers (thiër), m. *harmad-
 rész*; 2. *harmadik*; 3. *le*
 — *et le quart, ez amaz,
 mindenki*; II. —, *tierce*, a.
harmadik; *le — état, kö-
 zéprend*; *méd. fièvre —
 ce, harmadnapos hidegláz.*
Tige, f. *bot. szár, csuta*;
jard. tő, törzs; *arch. — de
 colonne, oszlopderék*; *cord.
 — d'une botte, csizmaszár*;
gén. törzsapa.
Tignasse, f. *ótvarfőkötő*; 2.
pop. ócska paróka.
Tignolle, f. *péch. halász-
 sajka.*
Tignon, m. *pop. konty.*
Tigre, m. h. n. *tigris*; fig.
kegyetlen ember; 2. —,
tigré, e, a. *csíkos*; —*sse*, f.
 h. n. *nöstény tigris.*
Tillac (ti-liak), m. *mar. felső
 födélzet.*
Tillaie (ti-lié), f. e. f. *hársfa-
 ültetvény, hársfaerdő.*
Tillau, *tillot*, m. *bot. sziklai
 szódokfa.*
Tille, f. *hárskéreg*; 2. v.
teille; 3. v. *hachette*; II.
 m. *ent. atteláb*; —*r*, v.
teiller; —*t*, v. *tillaie.*
Tilleul (ti-lieul), m. *bot.
 hársfa.*
Tilleur, se, s. *kendertörő.*
Tillot, —*te*, *tillole*, f. *écon.
 v. macque.*
Timbal'e (tein-), f. *üstdob*;
arg. húsfazék; 2. *tal-
 patlan pohár*; —*ier*, m.
dobos.
Timbr'age (cin-), m. *bélye-
 gezés*; —*e*, m. *kis harang
 (kótis nélkül)*; 2. *qf. ha-
 rangszó*; fig. *hang, csön-
 gés*; *bl. sisak*; fig. *fő*; *il
 a le = félé, bogara van*;
fin., com. bélyeg; —*er*, v.
 a. *bélyegezni*; —*eur*, m.
bélyegező.
Timide, a. *félénk, bátorta-*

lan; 2. bárgyu; —ment, adv. félénken, stb.
 Timidité, f. félénkség, bátortalanság, bárgyuság.
 Timon, m. char. rúd, kocsi-rúd; mar. v. barre; —erie, f. kormányfödél; —ier, m. rudasló; kormányos.
 Timoré, e, dév. félénk, aggodalmas; istenfélő.
 Tine, tinette, f. écon. rocska, veder; — de beurre, egy bödön vaj; — à beurre, vajas bödön; blanch. mosóteknő.
 Tintamarre (tein-), m. fam. zaj, robaj, dörömbölés, csörömbölés; —r, v. a. zajongni, dörömbölni, csörömbölni.
 Tintement (tein-), m. csön-gés.
 Tinter (tein-), v. a. csöndíteni; 2. v. n. csöndülni; le cerveau lui —e, bolondság fért az eszéhez.
 Tintoin (tein-toein), tintouin (-oueïn), m. méd. fülzúgás; fig. fam. nyugtalanság. [nál.
 Tioul, m. fond. habszedőka.
 Tipul'aires, m. pl. h. n. tipolyfélék; —e, f. h. n. tipoly.
 Tique (tik), tiquet (tiké), f. h. n. atka, kullancs.
 Tiquer, v. n. maréch. jászolt rágni; arg. pénzváltásnál csalni.
 Tiqueté, e (tik-té), a. h. n. pettyegetett, pettyes.
 Tiqueur, se, s. man. jászol-rágó.
 Tir, m. céllövés; lövonal; lövés; —ade, m. szóár, szóözön; 2. tour d'un =, adt. egy huzomban, egy szuszra; —age, m. vontatás; = au sort, sorshúzás; impr. lenyomtatás; lenyomat; riv. =, lé, hajóhúzó út; chevaux de =, vontató lovak; tir. sodronyhúzás.
 Tiraillement, m. ráncigálás; rángás; — d'entrailles, haskorgás; fig. — d'esprit, lelki gyöttelelem.

Tirailleur, v. a. ráncigálni; fig. vonakodni; 2. v. n. lödözni, pufogni; guer. csatározni; —ie, f. pufogtatás, lövöldözés; guer. csatározás.
 Tirailleur, m. pufogató, rossz lövész; guer. csatár; com. váltókergető.
 Tirant, m. huzalzsínór; it. arch. kapocsrúd; charp. csúcskapocs; cord. csizmafűl; cuis. mócsing; mar. — d'eau, merület; arg. —s, harisnya.
 Tirasse, f. ois. húzóháló; —r, v. a. ois. húzóhálóval madarászni.
 Tire, f. tiss. huzat; 2. à — d'ailes, v. voler; fam. tout d'une —, egyhuzomban; arg. zsebmetszés.
 Tiré, m. ch. faire un —, pus-kával vadászni.
 Tire'balle, m. chir. golyóvonacs; ch. körömvas; —bile, m. arg. gyógyszerész; —botte, m. cord. csizmahúzó; —bouchon, m. dugóhúzó; —bourre, m. arm. puskatisztító; —braise, m. szénponó; —clou, m. szeghúzó; —d'aile, m. szárnycsaltogás; —dent, m. foghúzó; —fient, m. ganajvilla; —foin, v. —bourre; —jus, m. arg. zsebkendő; —laine, m. fond. gyapjudugasz-húzó; arg. köpenytolvaj; —laisse, m. fam. kudarc; —larigot, v. larigot (pop.); —ligne, m. rajztoll; —lire, m. perzsely; h. n. pacsirtadal; arg. segg; —lirer, v. n. énekelni mint pacsirta; —monde, m. arg. bába; —pièce, m. sucr. habszedő; —pied, m. cord. térd-szíz; —pas, m. chir. genyszivattyú.
 Tirer, v. n. húzni; magához húzni; föl húzni; † — la porte, az ajtót betenni; fig. vesződni; — l'épée, kardot rántani; — la langue, nyelvét kiöltetni; — le poil à q., pop. vkitől

pénzt kicsalni; — la laine, arg. éjjel köpenyt lopni; — du feu, tüzet kiűtni; — du vin, csapolni; — de l'eau, vizet meríteni; — une vache, fejni; 2. le-húzni, levetni; elővenni; — les cors, tyúkszemet vágni; fig. elcsalogatni; 3. — du profit, hasznót húzni; származni; eredni; com. — une lettre de change sur q., vkire váltót forgatni; 4. kiszívni; log. következtetni; 5. nyújtani; 6. vonni; peint. arcképezni; 7. löni; el-sűlni; — les cartes, kártyát vetni; II. v. a. — au large, kereket oldani; fig. — sur q., vkit szidalmazni; III. se —, v. r. kibontakozni, kivergődni.
 Tire'sable, m. fond. főveny-fűró; —sève, m. agr. börtökös ág; —sou, m. fam. örökös koldus, pénzkunyoráló.
 Tired (thi-rè), trait d'union, m. gr. kötővonal; impr. elválasztójel.
 Tire'teire, m. carr. irtókapa; —tête, m. chir. fejhúzó.
 Tirette, f. cord. sám-bőr.
 Tireur, m. húzó; ch. lövész, vadász; com. váltó-kiállító; escr. abs. vívó; — d'armes, vívómester; épingl. tű-sodronyhúzó; —, se de cartes, kártyavető.
 Tiroir (thi-), m. fiók.
 Tirtoir, m. tonn. abroncs-húzó.
 Tis, m. tisse, f. pèch. háromszemű háló.
 Tisage (thi-za-), m. glac. szítás, piszkálás.
 Tisane, f. méd. hűsítő ital.
 Tisart, m. glac. szítóluk.
 † Tiser, v. n. glac. szítani.
 Tiseur, m. szító.
 Tison (thi-zon), m. üszök; — ardent, égő üszök; fig. garder les —s, a sutban ülni; —né (-zo-né), a. m. man. cheval =, seregélyszürke; —ner (thi-zo-né), v. n. tüzet szítani; —neur

Tissage

se (-zo-), s. szító; —nier, m. szítóvas.
 Tissage (thi-ça-ge), m. szövés.
 Tisser (thi-cé), v. a. szöni; fig. — une intrigue, fondorkodni; —and (-ce-ran), m. takács; orn. szövőzénér; — anderie, f. szövészet, takácsság; szövőde.
 Tisseur, tissier, v. tisserand.
 Tissu (thi-çu), m. szövet; fig. láncolat.
 Tissure (thi-çu-re), f. szövészet; szövet; fig. v. texture (litt.).
 Tissutier (-thié), m. paszmány-csináló.
 Titan'e, titanium (-ome), m. minér. kemény; —ite, m. minér. ékle.
 Tithymale, m. bot. fűtej.
 Titill'ant, e (-thil-lan), a. csiklandozó; vin —, gyöngyellő bor; —ation (thi-thil-la-cion), f. gyöngyellés; méd. csiklandozás, csiklandás; —er, v. n. gyöngyelleni; 2. v. a. csiklandani.
 Titre, m. címlap; impr. rövidítő vonal; 2. cím; it. tulajdonság, jogcím; 3. professeur en —, valóságos tanár; 4. okirat; manuf. gyári jegy; 5. à — de, mint, ürügy mellett; à — d'office, hivatalból; c'est un fripon en — d'office, világszerte ismert gazember; — planche, m. impr. címtér.
 Titrer, v. a. címezni; 2. főlhatalmazni, följogosítani.
 Titrier, m. autr. h. eccl. levéltárnok; 2. auj. okirat hamisító.
 Titulation, f. astr. v. trépidation.
 Titulaire, a. címzetes.
 Toc (tok), m. horl. tompa verőmű; arg. hamis ékszer.
 Tocan, m. icht. szemling; —e, f. vign. előlé.
 Tocsin (tok-sein), m. vészharang; sonner le —, a harangot félreverti; it. fig. a népet fölbujtani.

Tohu

Tohu-bohu, an. zűrzavar.
 Toile, f. vászon; — à voile, vitorlavászon; mar. vitorlázat; milit. sátor; h. n. — d'araignée, pókháló; th. előfüggöny; fam. il va mettre la bête dans les —s, lefekünni készül; arg. koldus tarisznya.
 Toilé, m. csipkeal.
 Toilerie, f. vászonárúk; vászonkereskedés.
 Toilette, f. pipereasztalterítő; 2. pipereasztal; 3. öltözködés; faire sa —, öltözködni, fig. faire une — à q., vkit lehordani; 4. zsák, takaró.
 Toilier, ère, s. vászonkereskedő.
 Toise (toa-ze), f. öl; epl. bányászöl.
 Toisé (-zé), m. mérés; mértan.
 Toiser, v. a. ölezeni, mérni; fig. — q., lenézni; pop. cela est —é, kicsinált dolog.
 Toiseur, m. ölező, mérő.
 Toison (-zon), f. gyapjubőr; 2. ord. nyirtgyapju.
 Toit (toa), m. háztető; écon. — à cochons, disznó-ól; fig. piszkos szoba; *—ure, f. földélezet; 2. háztető.
 Tokai (-ké), m. tokaji bor.
 Tôle, f. vaslemez, pléh; arg. segg.
 Tolér'able, a. tűrhető; = ment, adv. tűrhetőleg; —ance, f. türelem; = civile, vallástürelem; —ant, e, a. türelmes; elnéző; —antisme, v. tolérance (civile); —er, v. a. tűrni, eltűrni. [szeg.
 Tolet, toulet, m. mar. evező.
 Tollé (tol-lé), m. jajgatás, kiabálás; crier — sur q., kígyót-békát kiáltani valakire.
 Tombac (ton-bak), m. chi. rézarany.
 Tombant, e (ton-), a. hulló; lelógó; roskatag; à la nuit —, v. tombée.
 Tombe (ton-), f. sírkő; 2. sír; sírbolt.

Tondre

Tombeau (ton-bô), m. sírenlék; sír; sírbolt.
 Tombée (ton-), f. à la — de la nuit, éjszakadtán.
 Tombelier (ton-), m. targoncás.
 Tomber (ton-), v. n. elesni, esni; — en terre, földre esni; fig. — aux genoux de q., vki előtt leborulni; 2. bedőlni, összeomlani; ses cheveux tombent, haja hull ki; —malade, megbetegedni; arg. il est —é malade, börtönben van; — roide mort, szörnyet halni; fig. — en pauvreté, elszegényedni; écr. vétkezni; — dans l'oubli, feledésbe jutni; cette tragédie est —ée, e szomorujáték megbukott; le vent est —é, a szél elállt; guer. megrohanni; 3. — d'accord, helyeselni; it. megvallani; 4. jutni; torkallani; 5. hullani; lehullani.
 Tombereau (ton- -rô), m. écon. taliga; ois. csapó kalitka.
 Tome, m. kötet; rész.
 Tometeux, se, a. bot. molyhos.
 Tomique, m. ent. kéregpondró.
 Tomme, f. écon. rur. túró.
 Ton, ta, pron. ... ad, ... ed, -od ...; öd.
 Ton, m. hang; prendre des —s, nagyozolni; fig. fam. changer de —, más hurokat pengetni; 2. modor; csin; peint. színület.
 Tondage, m. manuf. posztónyírás.
 Tondaille, m. nyirtgyapju; 2. nyírás.
 †Tondaison, v. tonte.
 Tondeur, se, s. juhnyíró; 2. —euse, f. posztónyírógép.
 Tondin (-dein), m. aroh. vánkostag.
 Tondre, v. a. nyírni, lenyírni; jard. nyezni; fam. il est tondue —, tönkrejuttott.

Tonique

Tonique, a. méd. feszítő; spasme —, idegrángás; mus. note —, alaphang.
Tonlieu, m. féo. helypénz.
Tonnage, tonage, m. com. tonna-díj.
Tonnant, e, a. dörgő.
Tonne, f. tonna, bodony; 2. hordó.
Tonneau (to-nô), m. hordó; mar. tonnasúly (ezer kiló).
Tonnée, a. f. com. peau —, szüette bőr.
Tonnell'age (to-), m. com. marchandise de —, hordó-árú; kádárdíj; —er, v. a. ch. hálóval fogni; fig. = q. vkit törbe csalni; —et, m. th. halhéjas szoknya; 2. com. hordócska; —eur, m. ch. foglyász; —ier, ère, s, kádár; —né; —le, f. ch. fogolyháló; 2. halrekesz; jard. lugas; —lerie, f. kádárság; kádárműhely.
Tonner (ton-né), v. n. imp. mennydörögni.
Tonnerre (to-nè-re), f. mennydörgés; 2. villám, istennyila.
Tonsill'es, f. pl. an. torokmondola; —ite (-oil-lite), f. méd. torokmondola-lob.
Tonsure, f. cath. pilis, környezet, papkoszcrú.
Tonte, f. écon. rur. v. tondaile.
Tontice, v. bourre; 2. —, tontisse, szőnyeg nyírt gyapjuból.
Tonture, f. drap., jard. hül-ladék, nyiradék; 2. jard. nyesés.
Topeau (-pô), m. orn. csorrmadár.
Tôper, v. n. jeu. a tételt tartani; fig. beleegyezni.
Topique, s. a. méd. helyi, helyiszer.
Topo'-graphe, m. tájrajzoló, helyíró; —graphie, f. helyrajz.
Toque, f. bot. csukóka; 2. tráncolt birétom.
†Toquer, v. n. érinteni.
Toquet, m. gyermekfökötd.
Toqueux, m. sucr. piszkavas.

Torche

Torche, f. fáklya, szövétnek; com. — de fil de fer, sodronyköteg; jard. — d'oi-gnons, hagymacsomó; —cul (-ku), m. b. seggtörlő; —nez, m. maréch. orrcsiptető; —pinceau, m. peint. ecsettörlő; —pot, v. sitelle.
Torcher, v. a. törölni, letörölni, megtörülni; pop. — q., vkit megnadrágozni; maç. betapasztani; van. gúzt fonni; fig. kontárkodni, mázolni.
Torchère, f. fáklya-, gyer-tyaláb.
Torchette, f. van. középfo-nat; écon. mosogató rongy.
Torchis (-chi), m. maç. agyagtapas.
Torchon, m. töröl-, surló-rongy; pop. ronda nő; 2. tfáklya; fig. le — brûle, meghasonlottak; arg. csók.
Torciner, v. a. verr. csa-varni.
Torcel, torcou, m. orn. teke-rics.
Tordage, m. selyemsodrás.
Tordeur, se, s. manuf. se-lyemsodró; 2. —se, f. h. n. sodróbogár.
Tordile, tordyle, m. bot. magtaréj.
Tordoir, m. sodrógép.
Tordre, v. a. csavarni, te-kerni, sodorni; kicsavar-ni; fig. —q., valakit zak-latni.
Tore, m. arch. vánkostag.
Toreutique, f. domborvésés; domborfaragás. [ütés.
Torgniole (tor-niole), f. pop.
Tormentille, f. bot. tinyó.
*Torne, a. harántos, félsző-ges; ferde.
Toron, touron, m. cord. zsi-neg.
Torpeur, f. méd. kábulás, megmerevedés; fig. levert-ség, tétlenség.
Torpille, f. icht. zsibbasztó rája.
Torquer, v. a. sodorni (do-hányt).
Torquet (-ké), m. pop. don-ner un — à q., vkit rá-

Tortis

szedni; il a donné dans le —, hálóba került.
Torquette (-kè-te), f. tekercs (dohány).
Torqueur, m. manuf. do-hánygöngyölő.
Torréfaction (to-ré-fak-cion) f. grillage, m. chi. pirítás, pörkölés; —fier, v. a. chi. pörkölni.
Torrent (tor-ran), m. eső-, hegyi-, zápor-patak; fo-lyam; fig. — de larmes, könnyzápor; —ueux, se, a. rohanva, zúgva.
Torride (tor-ri-de), a. géo. forró.
Tors, e (tor), a. sodrott, csa-vart; fig. fam. cou —, szenteskedő; 2. m. csava-rás; —ade, f. passem. pörgerőjt; —e, m. sculp. törzs; 2. f. teint. facsarás; —er (-cé), v. a. arch. csa-varni; —ion, f. tekeredés; tekervény; —oir (-çoare), m. csavaróbot.
Tort (tôr), m. hiba, tévedés; il a —, nincs igaza; 2. kár, fogyatkozás; fam. épouser les —s de q., vki-nek pártját fogni; 3. à —, adt. jogtalanul; 4. à — et à travers, adt. meggondo-latlanul.
Tortelle, f. bot. szegecs.
Torticolis (-li), m. meredt nyak; fig. szenteskedő; 2. a. meredtnyakú.
Tortill'age, m. fig. zagyva beszéd; apró fortélyok; —ement, m. csavarás; fig. fogás, mentség; —er, v. a. csavarni, tekerni, fon-ni; arg. földadni; 2. v. n. fig. kifogásokat tenni; 3. se =, v. r. gyűrűzni, teke-rőzni; —ère, f. jard. te-kervényes út; —is (-li), m. arch. csavart cifrázat; —on, m. rongytekeres; mod. hajtekeres; fig. pa-rasztsszolgálo; —onner, v. tortiller.
Tortionn'aire (tor-cio-), a. prat. erőszakos; —er, v. a. fig. elcsavarni. [motring.
Tortis (tor-thi), m. köteg;

Tortoir

Tortoir, v. garrot.
Tortu, e, a. *ferde növésű*; fig. *fonák*.
Tortue, f. *teknőc, teknősbéka*; écailles de —, *tajok*.
Tortu'er, v. a. *görbíteni*; se =, v. r. *meggörbülni*; —eusement, adv. p. u. *görbén, tekervényesen*; —eux, se, a. *görbe, tekervényes*; —osité, f. p. u. *görbeség*; fig. *zavar*; it. *kétszínűség*.
Tortur'e, f. *kín, gyötrelém*; 2. v. *question*; fig. *se donner la —, fejét törni*; —er, v. a. *kínozni, gyötreni*.
Toste (toce-te), m. *fölköszöntés, pohárköszöntés*; 2. mar. *evezőpad*; —er, v. a. *fölköszönteni*; áldomást *mondani*; 3. v. n. *áldomásozni*.
Tôt (tô), adv. *gyorsan, hamar*; 2. plus —, *előbb, korábban*; 3. aussi —, *mihelyt*.
Total, m. *egész, fősszeg*; fam. au —, en —, *egészen véve*; 2. —, e, a. *egész, teljes*; 3. somme —e, adt. *összesen*; —ement, adv. *egészen, stb.*; *—iser, v. a. *egészet képezni*; —ité, f. *egészlet, összesség*.
Touage, m. mar. *vontatás*; 2. *vontatási díj*.
Toucan, m. orn. *nagycsőrű borsevő*.
Touchant, prép. *illetőleg, illetve*; 2. —, e, a. *megindító, megható*; point —, *érintő pont*.
Touchaux, m. pl. orf. *kemletű*.
Touche, f. luth. *billentyű*; markolatfa; com. *falka*; orf. pierre de —, *próbakő*; pop. craindre la —, *veréstől félni*; fig. *csapás*; peint. *ecsetvonás*.
Toucher, v. a. *érinteni*; megérinteni; chir. abs. *megvizsgálni*; — une somme, *összeget fölvenni*; 2. *érintkezni*; mar. *feneket érni*; — une chose, *vmit szóba hozni*; 3. *hajtani*; 4. fig.

Toue

megindítani, meghatni; 5. fig. *illetni*; *érdekelni*; il me —e de près, *közel rokonom*; II. v. n. *érni, fölérni*; fig. le malade —e à sa fin, *a beteg közeledik vége felé*; 2. — à qch., *hozzányulni*; —sur, *verni*; ch. le cerf —e, *a szarvas hámozik*; III. se —, v. réc. *egymást érinteni*; egymásba *ütödni*; IV. m. v. tact.
Toue, f. mar. v. *touage*.
Touer, v. a. mar. *vontatni*.
Toueur, m. mar. *vontató*.
Toueux, m. mar. *vontató horgony*.
Touffe, f. *csomó*; 2. *lombozat*; *erdő*.
Touffer, v. n. jard., e. f. *bokrosodni, lombosodni*; *szárba indulni*.
Touffeur, m. *meleg pára*.
Touffu, e, a. *lombos, bokros*; fig. *sűrű, tömött*.
Toujours, adv. *mindig, folytonosan, mindenkor, minden időben*; pour —, *örökre*; 2. *még mindig*; 3. *marchez —, csak menjen*; si je n'ai pas réussi, — ai-je fait mon devoir, *ha nem sikerült is, legalább megtettem kötelességemet*.
Toujours-vive, f. bot. *meténg, rózsás fülfü*.
Toulet, v. tolet.
Touper (-pè), m. *csomó*; 2. *üstök*; se prendre au —, *egymással hajba kapni*; pop. il a du —, *fogas ember*.
Toupie, f. *búgócsiga*; pop. *kurva, ringyó*.
Toupill'er (-pi-lié), v. n. fam. *lóttni-futni*; —on, m. *csomócska*.
Toupin, m. cord. *mintakorong*.
Tour, f. arch. *torony*; — à feu, *világítótorony*.
Tour, m. *körforgás*; en un — de main, *pillanatban*; à — de bras, *egész erővel*; faire un —, *egy fordulatot tenni*; —et retour, *kanyarulat*; 2. *környület, kerület*; faire le — de la ville,

Tourment

a várost megkerülni; faire son —, *vándorolni*; — de lit, *ágyfüggöny*; 3. — de gorge, *nyakfodor*; 4. *fogás, mesterfogás, fortély*; — du bâton, *mellékes jövedelem*; 5. *fordulat*; 6. *sor, rangsor*; à — de rôle *sorban*; — à —, adt. *egymásután*; 7. *eszterga*; épingl. — à pointe, *hegyzészék*; pot. *korong*; boul. pât. *gyúródeszka*; méc. *forgótengely, gerendely*; 8. — de reins, *ágyékmarylás*; on lui a donné un —, *semmivé tették szándékát*.
Touraill'e, f. brass. *malátaszárító*; —on, m. brass. *maláta-söpredék*.
Tourbe, f. *tőzeg*; it. *csereszak*; fig. m. p. *csapat, raj*; —r, v. n. écon. rur. *tőzeget szelni*; —tte, f. bot. *fótaly*.
Tourb'eux, se, a. géol. *tőzeges*; —ier, m. *tőzegszelő*; 2. *zsombláp tulajdonosa*; 3. =, ère, a. *tőzegtartalmú*; 4. =ère, f. *zsombláp*.
Tourbillon, m. *forgószeél*; — d'eau, v. *tournant*; astr. le — du soleil, *a nap forgása*; —nément, m. *forgás*; —ner, v. n. *forogni*; fig. *nyugtalanítani*.
Tourd, v. labre; —e, —elle, f. orn. *éneklő rigó*.
Tourdille, a. man. gris —, *húrosszürke*.
Tourdion, m. pop. v. *contorsion*.
Tourelle, f. *tornyocska*; bot. —, *tourette, toronszál*.
Tourellé, e, a. ant. *tornyos*.
Tourer, v. a. pât. *sodorni*.
Touret, m. cord. *kerekcse*; —te, f. bot. v. *tourelle*.
Tourillon, m. artil. *égyűcsap*; méc. *fog, csap*.
Touriste, m. *utazó, kényutas*.
Tourmaline, f. minér. *berzle*.
Tourment (tour-man), m. *fájdalom, kín, gyötrelém*; pal. *kínzás*; fig. *aggodalom*; *bánat*; —ant, e, a.

Tournage

gyötrő, kínzó; —e (-man-te), f. tengeri vihar, tengerivész; fig. zavar, zenebona; arg. hasrágás; —er, v. a. q., kínozni, gyötörni; 2. zaklatni; búsítani; 3. háyni-vetni; fig. mesterkélmi, cikornyázni; 4. se —, v. r. hánykolódni; fig. kínlódni, aggódni, búsulni; charp. megvetemedni; —eur, a. m. p. u. zaklató, gyötrő; —eux, se, a. mar. p. u. viharos, háborgó; —in, m. mar. előárboc-tetőfa; orn. vészcsüllő.
Tournage, m. p. u. forgatás.
Tournailleur, v. n. kovályog-ni, keringeni; fig. ólálkodni, bujkálni.
Tournant, m. örvény; for-gatag; moulin à deux —s, kétkerekű malom; 2. for-dulat; — de la rue, utca-szöglet; fam. kerülő; 3. forduló; e. f. szögletfák; meun. malomkő; 4. —e, f. artill. ágyutalp; 5. —, e, a. forgó; pont —, forgó-híd; escalier —, csigalép-cső; 6. —e, f. arg. kulcs.
Tournas'er, —sser, v. a. pot. javítani; —sin, —ssin, m. pot. javító korong.
Tourne, f. jeu. v. triomphe; com. v. agio.
Tourne-à-gauche, m. serr. csavarhúzó; — -autour, m. arg. kádár.
†Tourboulé, v. a. össze-vissza, halomra háyni.
Tourne-à-bride, m. inasta-nya, szálló; — -broche, m. cuis. nyárs; 2. nyársfor-gató; arg. = à l'enfer, el-átkozott.
Tournée, f. körutazás; 2. hivatalos körút; jard. kettős kapa; pêch. csapó-rece; arg. donner une — rouge à q., vkit megfoj-tani.
Tourne-feuille, m. mus. lapforgató; —feuille, m. rel. jelszalagcsa; —gants, v. renfermoir.
†Tournelle, f. tornyocska;

†Tournemain

jur. parlamenti vésztör-vényszék.
†Tournemain, v. tour (de main).
Tournement, m. forgás, ke-ringés; — de tête, szédü-lés.
Tourner, v. a. forgatni; megfordítani; — le dos, há-tat fordítani, távozni; fig. — le dos à q., vkit cserben hagyni; — ses bottes, csizmáját félretiporni; fig. — q. à son gré, vkivel tet-szés szerint bánni; — q., vkit. kikémlelni; boul. — le pain, kenyeret szakasz-tani; ch. megkerülni; tour. esztergálni; un esprit bien —é, helyes ítélőtehet-ség; cette maison est mal —ée, ez a ház roszul van berendezve; II. v. n. fo-rogni; 2. megfordulni; tournez cocher! fordulj kocsis! fig. — court, meg-rövidíteni; fig. il —e à tour vent, állhatlan; — du côté de q., vki pártjához állni; — autour du pot, teketóriázni; 3. szédülni; 4. megromlani; le lait a —é, a tej összefutott; 5. fordulatot venni; III. se —, v. r. forogni; megfor-dulni; fordulni; se — à Dieu, Istenhez folyamod-ni; átváltozni.
Tournesol (-çol), m. bot. v. héliotrope; com. kémér-festvény.
Tournette, f. faïen. forgó-asztal; fil. motola; ois. pergőkalit.
Tourneur, m. esztergályos; coutel. kerékható; écon. rur. herélő, miskároló; 2. —, se, s. p. u. bókogató; 3. a. m. keringő.
Tourne-vent, m. fam. ké-ményborító; —vis (-vi-ce), m. serr. csavarhúzó.
Tourniller, v. n. egy helyben keringni.
Tourniole, v. panaris.
Tourniquet (-ké), m. kereszt-sorompó; artif. tűzkerék; chir. érszorító; guer. fal-

Tout

törökös; jeu. forgótű; meun. kallantyú.
Tournis (-ni), m. vét. kerge-tegség.
Tournoi, m. cheval. lovagjá-ték, torna.
Tournement, tournoiment, m. pergés, forgás; méd. szédülés.
Tournoir, m. carton. osztó-gép; pot. —, —e, f. szorí-tófa.
Tournon, m. p. être dans la rue de —, se ki se be mint az ajtófélfá.
Tournoyer (-noa-ié), v. n. forogni, keringeni; fig. te-ketóriázni.
Tournure, f. fordulat; ügyes-ség, jártasság; 2. conf. karikaszeletek; tourn. esztergályosság; esztergályos munka; mod. dúz.
Tourte, f. pât. torta; soier. motola; verr. kohó.
Tourteau, m. écon. rur. ol-a-joslepény; artif. szurok-füzér; h. n. ollótlan rák.
Tourtelet (-lè), m. cuis. laska; —te, f. orn. v. tourterelle; 2. cuis. tor-tácska.
Tourter'eau (-rô), m. orn. gerlécske; —elle, f. orn. ger-le; = de bois, vadgalamb; 2. icht. v. pastenague.
Tour-terrière, f. méc. görgő.
Tourtière, f. cuis. tortaser-penyő.
Tourtouse, f. hóhérkötél.
Touselle, f. agr. tönköly.
†Tousian, v. amant, mi-gnon.
Toussaint (tou-cein), f. cath. mindszent napja.
Touss'er (tou-cé), v. n. kö-högni; —erie, f. —ement, m. fam. köhögés; —eur, —se, s. köhögő.
Tout (tou, toute), m. mind, egész; à — prendre, jól meggondolva mindent; fam. se faire à —, min-denhez szokni; ce n'est pas —, ez nem elég; 3. à —, adt. v. atout; II. —adv. egészen, teljesen, 2. du —, épen nem; en —,

Toute-épice

Tracé

Trainé

egészen; fam. *en* — *et partout*, *mindenesetre*; *après* —, adt. *voltaképen*; — *-à-fait*, adv. *teljesen*; — *-à-coup*, *rögtön*, *hirtelen*; — *-de-suit*, *azonnal*; — *-à-point*, — *-à-propos*, *épen jókor*; 3. — *que, ám-bár*; *bár*; III. —, e, a. *egész*; *mind*; 2. *mind-egyik*; 3. *par* — *e terre*, *mindeniütt*; — *beau*, — *doux*, *lassan*, *halkkal*; — *de bon*, *komolyan*; — *d'un coup*, *egyszerre*; *se faire* — *à tous*, *mindenhez al-kalmazkodni*; 4. *tous*, — *es*, s. pl. *mindnyájan*.
Toute-épice, f. v. *nielle* (des champs).
Toutefois, adv. *azonban*, *mégis*, *mindamellett*.
Toute-présence, f. *théo. mindenültség*; — *puissance*, f. *théo. mindenhatóság*; — *saine*, f. bot. *tíkszem*; — *science*, f. *théo. minden-tudás*.
Toux, m. méd. *hurut*.
Toxico-dendron (-dan-dron), m. bot. *mérges szömörce*; — *graphe*, — *logue*, m. *mé-regismész*; — *graphie*, f. *méregrajz*; — *logie*, f. *mé-regisme*.
Toxique, m. méd. *méreg*.
†Trac (trak), m. man. *lódobogás*; 2. ch. *nyom*; *csapa*.
Tracas (-ca), m. *zűr-zavar*, *rendetlenség*; *lárma*, *ro-baj*, *zaj*; 2. pop. *foglal-kozás*.
Tracass'er (-ca-cé), v. n. *lót-ni-futni*, *futkosni*, *forgo-lódni*; fam. *zavart*, *bajt okozni*; 2. v. a. — *q.*, *zak-latni*, *nyugtalanítani*; — *e-rie*, f. fam. *zaklatás*, *in-gerkedés*; *veszekedés*, *rigo-lya*; — *ier*, *ère*, s. fam. *akadémikuskodó*; 2. *izgató*, *veszekedő*; 3. —, *ère*, a. *izgató*.
Trace, f. *nyom*; it. fig.; 2. *kerékvágás*; fig. *benyo-más*; brod. *előrajz*; jard. *jelzés*; pop. *borítékpa-vir*.

Tracé, m. t. t. *tervrajz*; 2. —, e, a. *árnyalt*.
Trace'let, — *ret*, — *çoir*, m. *előrajzoló*; *charp. vonasz-zsinór*; — *ment*, m. *le-előrajzolás*; fort. *tervrajz*; — *r*, v. a. *rajzolni*, *leraj-zolni*, *előrajzolni*; fort. *ki-pécézni*; fig. *kitűzni*.
Traceret, v. *tracelet*.
Traceur, se, s. *elő*, *leraj-zoló*; jard. *kertrajzoló*.
Traché'al, e, an. *légcső*...; — *e*, f. bot. *lég-edény*; = *artère*, f. an. *gőgsíp*; — *ite*, f. an. *gőgsíplob*; — *lagre*, f. méd. *torok köszvény*.
Trachéo-cèle, f. méd. *gög-sípdag*; — *tomie*, f. chir. *gőgsípmetszés*.
Trach'ne (-chi-), f. icht. *sárkánypegáz*; — *ure*, m. icht. *tüskés szavashal*.
Trachyptère, m. icht. *kard-hal*.
Tracoir (-çoare), m. grav. *árvéső*.
Tractation (-ta-cion), f. p. u. *kezelés*.
Traction (-cion), f. phys. *hu-zás*, *vonás*.
Tradescant, f. bot. *höllye*.
Tradition (-cion), f. jur. *át-adás*; — *civile*, *jogérvényes átadás* 2. *théo. hagyomá-ny*; — *nel*, *le*, a. *théo. monda szerinti*; = *lement*, adv. *monda szerint*.
Traduct'eur, trice, s. *fordí-tó*; — *ion* (-duk-cion), f. *fordítás*; 2. *fordítmány*.
Traduire, v. a. ir. *prat. be-hozni*, *átadni*; jur. *idézni*; 2. *fordítani* fig. — *q.* en *ridicule*, *vkít nevetségessé tenni*.
Traduisible, a. *fordítható*.
Trafic (-fik), m. com. *keres-ke-dés*, *tözs*; fig. *üzlet*, *üzelem*.
Trafiqant (-kan), m. *keres-ke-dő*.
Trafiquement, m. inus. *ke-reske-dés*.
Trafiquer (-ké), v. n. *keres-ke-dni*; fig. *üzerkedni*, *nye-részkedni*.
Trafiqueur, v. *trafiqant*.

Trapacante, — *the*, f., *tra-gant*, *adragant*, m. bot. *baktövismézga*.
Tragédi'e, f. litt. *szomorujá-ték*; fig. *gyászeset*; * — *en*, ne, s. *tragikaiszinész*, — *nő*; 2. *tragödia-költő*.
Tragélaphe, m. h. n. *pej-szarvas*.
Tragi-comédie, f. litt. *szo-moruvigjáték*; — *comique*, a. *gyászfurcsa*.
Tragique, a. litt. *gyászos*, *szomorú*; 2. *gyászosság*; — *ment*, adv. *szomorúan*.
Trahir (tra-ir), v. a. *elárul-ni*; fig. *érzelmei ellen cse-lekedni*.
Trahison (tra-i-zon), f. *áru-lás*; jur. *crime de haute* —, *főlségsértés*.
Traille, f. riv. *röpülőhíd*; it. *révkötél*.
Trailler (tra-lié), v. a. *péch. a horogzsinórt megrán-tani*.
Train, m. *járás*; ext. *il va bon* —, *gyorsan megy*, *lo-vagol*, *kocsizik*; *allez meil-leur* —, *hajtszon jobban*; 2. *folyamat*, *forgalom*; — *de vie*, *életmód*; *allez votre* —, *ne engedje magát há-borgatni*; *mettre les au-tres en* —, *fölvidíteni*; impr. *mettre en* —, *sajtó-ba emelni*; 3. *nyom*; *charr. szekéral*; *vonat*; *méc. mozgony*; 4. *kiséret*; *cse-lédség*; fam. *faire du* —, *lármát csapni*; t. t. *le* — *de devant*, *szügy*; 5. *tout d'un* —, adt. *egyhuzom-ban*.
Trainage, m. *szánkázás*.
Trainant, e, a. *vontatott*; *robe* — *e*, *uszályruha*; fig. *discours* —, *unalmas be-széd*.
Trainard, m. mil. v. *traí-neur*; fig. *késlekedő*, *kése-delmező*.
Trainasse, f. *traíneau*, m. ois. *húzóháló*; jard. — *s*, pl. *indák*.
Trainasser, v. n. pop. *kése-delmezni*.
Trainé, f. ch. p. *perdreux en*

Traîneau

—, még nem anyájos foglyok; riv. bateau à la —, vontatott hajó; agr. fogatlan borona.
 Traîneau (-nô), m. szán, szánka; pêch. szák.
 Traîne-buisson, m. orn. északi paesirta.
 Traînée, f. vonal, nyom; une longue — du sang, hosszú vérvonal; ch. csalétekvetés (döghúsból); pop. — des rues, utca-kurva.
 Traîne-malheur, m. fam. szerencsétlen furulyás; it. nyomorult ember; —potence, m. v. traîne-malheur; it. akasztófára való.
 Traîner, v. a. húzni, vontatni, hurcolni; magával hordani; cet oiseau —e l'aile, e madár lógatja szárnyát; fig. sinlődni; — ses paroles, szavait nyújtani; maga után vonni; 2. húzni-halasztani; hitegetni; arch. párhuzamos vonalat húzni; II. v. n. húzódni; heverní; 2. betegeskedni; 3. hátramaradni; III. se —, v. r. vánszorogni; mászni.
 Traîne-rapière, v. bretteur.
 Traîneur, m. hurcoló; ch. hálóvadász; com. szánvezető; milit. maradozó, szakadozó.
 Traînoir, m. agr. hömpöly, henger.
 Traire, v. a. ir: fejni; fil. argent trait, ezüst sodrony.
 Trait (trê), m. nyíl; kópja; gens de —, ijászok; fig. — de satire, gúnybeszéd; it. il a du —, fulánkos; ext. ses yeux lancent mille —s, szemevillámokat lövel; — de lumière, fény-sugár; 2. húzószíj, -kötél, istráng; cheval de —, igás ló; ch. vezetéksíj; com. billenés; 3. call. peint. vonás; dessein au —, tollrajz; arch. metszet; 4. tout d'un —, egyhuzomban; 5. arcronás; 6. jellemvonás; it. csíny; it. ötlet; it. vonatkozás.

Traitable

Traitable, a. métal. v. mal-léable; fig. társas, nyájas, barátságos.
 Traitant, m. fin. közjövdelem-bérlő.
 Traite, f. huzam, hajtás; banq. váltó-üzlet; it. forgatvány; com. kiviteli kereskedés; — des nègres, négerkereskedés; fin. kiviteli vám.
 Traité, m. értekezés; 2. szerződés; kötvény.
 Traitement (-man), m. fogadtatás; bánásmód; it. fizetés; tiszteletdíj; 2. tisztelettétel; 3. megvendégelés; méd. orvoslás, gyógykezelés.
 Traiter, v. a. értekezni; megvizsgálni; átdolgozni; 2. alkudozni; 3. —q., banni valakivel; — q. de haut en bas, megvetéssel banni vkivel; — q. à la turque, kiméletlenül banni; 4. elismerni, címezni, nevezni; 5. megvendégetni; abs. c'est à son tour à —, rajta van a sor, hogy ebédet adjon; 6. orvosolni, gyógykezelní; II. v. n. vmiről értekezni; 2. alkudni; alkudozni; egyezkedni; alkut kötni; III. se —, v. r. il se —e bien, jó asztalt tart.
 Traiteur, m. vendéglős.
 Traitoire, v. tirtoir.
 Traître, sse, s. a. áruló; pop. n'être pas — à son corps, jól táplálni magát; 2. hamis (állatokról és tárgyakról); 3. fam. il ne m'en a pas dit un — mot, egyetlen szót se említett erről; 4. en —, adt. álnokú, csalfán, hitetlenül.
 Traîtrise, v. trahison.
 Trajectile (-jek-), m. et a. p. u. vízi jármű.
 Trajectoire, f. géo. vetőpálya; artill. röppálya.
 Trajet (-jè), m. átkelés, áthajózás; ext. utazás; út; fig. le — sera difficile, nehéz munka lesz.
 Tramail, trémil, m. pêch. hármas szemű háló.

Trancher

Tramasseuse, f. fabr. pipadisztő nő.
 Trame, f. tiss. belfonal; poét. — de la vie, életfolyamat; 2. fig. összeesküvés, lázadás, zendülés.
 Tramées, v. étramées.
 Tramer, v. a. tiss. a belfonalat föl húzni; fig. összeesküvést kezdeni, indítani; vki ellen rosztat forralni.
 Tramontain, e, hegy mögött jövő; havason-, kegyen-tűli.
 Tramontane, f. mar. —, vent de —, északi szél (földközi tengeren); 2. észak; 3. gönci csillag; fig. il a perdu la —, kijött a sodrából.
 Tranchant, m. él; fig. ce mot est une épée à deux —s, e szó két kérdést dönt egyszerre; couleurs —es, ríktó színek; coutel. mettre à —, acélpenge élet köszörülni; 2. —, e, a. éles; fig. cáfolhatlan; határozó.
 Tranche, f. szelet; — de jambon, sódarszelet; bouch. fartó; arch. — de marbre, metszett márványlap; ard. szakálvas; forg. hasító ék; géo. metszet; rel. metszés; — couteau, metszővas; arg. — ardent, koppantó.
 Tranchée, f. árok; guer. ostromárok; 2. pl. hascsikarás; pop. — de St. Mathurin, örülési roham.
 Tranche-file, f. sell. állazó; —gazon, m. jard. pázsit-szelőasztó; —lard, m. cuis. szalonnakés; —montagne, m. fam. kérkedő, vasgyúró.
 Trancher, v. a. metszeni, el-, lemetszeni, —vágni, szétdarabolni, szétvagdalni; fig. — le mot, döntő feleletet adni; caractère —é, feny-nyező jellem; il —e de deux côtés, kétkulacsos; méd. ce médicament —e, e gyógyszer hasrágást okoz; 2. v. n. határozni, érte-

Tranchet

kezni; fam. — court, hirtelen elhallgatni; —net, kereken kimondani az igazat; — de l'importance, fontoskodni; peint. elütni; le rouge — e fort sur le blanc, a vörös és fehér szín nagyon elütnek egymástól.

Tranchet (-ché), m. cordon. dikics; plomb., serr. átverő ár.

Tranchoir (-choare), m. cuis. vágódeszka, -tányér.

Tranquill'e (-ki-le), a. nyugodt; csöndes; —ment, adv. nyugodtan; —isant, e, a. megnyugtató; —iser, v. a. megnyugtatni; lecsöndesíteni; 2. se =, v. r. megnyugodni, lecsöndesülni; —ité, f. nyugalom, csöndesség.

Trans'action (tran-zak-cion), f. pöralku; egyesség; 2. megegyezés; —actionnel, le, a. egyességi; —aille, f. agr. tavaszi vetés; —alpin, e, s. a., géo. havasontúli; —atlantique, a. géo. tengerentúli; —bordement (-trance-), m. átrakodás; —border, v. a. mar. átrakodni; —cendace (trance-çan-), f. p. u. túlsúly; —cendant, e, a. kitűnő; kiváló; géom. équitation = e, túllépő egyenlet; phil. átható, túlható; —colation, v. filtration; —scripteur, m. másoló; —scription, f. másolat; com. átírás; leírás; —scrire, v. a. ír. másolni; beírni; kiírni; mus. átírni.

Transe (tran-ce), f. ord. pl. aggodalom; szorongás; les —s de la mort, halálos gyöttelelem.

Transéat (tran-zé-ate), i. legyen.

Trans'férable (trance-), a. áthelyezhető; —ferément, m. át-, elhelyezés; —férer, v. a. áthelyezni, áttenni; 2. átruházni, átengedni; —fert (-fèr), m. jogengedményezés; —figuration, f.

Transiger

cath. dicsőítés; —figurer, v. a. dicsőíteni; 2. se =, v. r. dicsőülni; —fil, m. pop. mintasodrony; —formation, f. átalakítás, átváltoztatás; —former, q., qch., átváltoztatni; —alakítani; 3. se =, v. r. átváltozni; —alakulni; —fuge, m. milit. szökevény; fig. elpártolt; —fuser, v. a. chi. átönteni; —fusion, f. chi. átöntés; —gresser (-grè-cé), v. a. áthágni, sérteni; —gresser, m. áthágó; —gression, f. áthágás; —humant, a. m. hegyek közt legelő.

Transiger (tran-zi-), v. n. megegyezni, egyességre lépni.

Transir (-c'ir), v. a. dermeszteni, megdermeszteni; il est —i de froid, a hideg megdermesztette; 2. v. n. megdermedni; fig., iron. amoureux —i, félénk szerelmes; it. közönyös, hideg.

Transissement (-ci-ce-), m. megdermedés.

Transit (tran-zit), m. v. passavant.

Transitif, ve, a. gr. ki-, átható.

Transit'ion (tran-zi-cion), f. rhét. átmenet; —oire, a. did. mulékony, futólagos; lois =, ideiglenes törvény.

†Trans'later, —lateur, v. traduire, etc.

Trans'latif, ve (trance-), a. jur. átruházó; —lation, f. át-, eltétel, át-, elhelyezés; jur. átruházás; —lucide, a. minér. átlátszó; —lucidité, f. minér. átlátszóság; —marchement, m. áthelyezés; —marin, e, a. h. n. tengerentúli; 2. m. tengerész; —mettre, v. a. ir. átengedni, átadni; áthelyezni; —migration, f. vándorlás; écr. kivándorlás; —missibilité, f. did. átruházhatóság; —missible, a. átruházható; —

Trans'poser

mission, f. átruházás; —muable, a. alch. átváltoztatható; —muer, v. a. alch. átváltoztatni; —muabilité, f. did. átváltoztathatóság; —muable, a. h. n. átalakulható; —mutatif, ve, a. változó; —mutation, f. alch. átváltozás; géom. átalakítás; * —paraître, v. n. ir. átlátszani; —parence, f. átlátszóság; —parent, m. call. vonallap; iron. számárvezető; 2. átlátszó kép; 3. =, e, a. átlátszó; fig. kézzelfogható; —percer, v. a. átszúrni; —fúrni; —piration, f. kigőzölges; —pirer, v. n. kigőzölni; fig. elhiresedni; terjedni; —plantation, f. agr. átültetés; méd. átvezetés; —planter, v. a. agr. átültetni; fig. áttelepíteni; méd. átvezetni; se =, v. r. áttelepedni, átköltözni; —planteur, m. jard. átültető; —pontin, e, a. hídontúli.

Transport (trance-por), még magánhangzó előtt is) kivitel; elszállítás; szállítás; com. átvitel, áttétel; prat. megszüntetés; 2. fig. átengedés; átadás; 3. fig. kitörés; ihlettség; —able, a. szállítható; elszállítható; —er, v. a. elszállítani, elvinni; átszállítani; com. áttenni, átvinni; 4. jur. átengedni, átruházni; fig. elragadni; 5. se =, v. r. menni (valahová); prat. megjelenni; fig. magát elragadtatni.

Trans'poser (trance-), v. a. máshová tenni, állítani; impr. hibásan nyomni; mus. áttenni; —position, f. áttétel; —rhénane, a. rajnántúli; —substantiation (-çub-stan-cia-), f. cath. Urtestté változás; 2. átlényegülés; —substantier, v. a. átlényegíteni; cath. Urtestté változtatni; —sudation, f. phys. kiizzadás; expl. átszivár-

Trantran

gás; —suder, v. n. phys., méd. kiizzadni; expl. át-szivárogni, —vasement, a. áttöltés; —vaser, v. a. áttölteni; lefejtteni; —versal, e, rézs...; kereszt...; axe =, haránttengely; an. muscle =, keresztizom; *—ement, adv. keresztben, stb.; —vider, v. a. áttölteni.

Trantran, m. fam. vakso-kás; —er, v. n. p. u. a ré-giben maradni.

†Trapan, m. pap. csöpögtető deszka.

Trapelle, f. egérfogócska.

Traper, v. n. jard. helyesen nőni; melon bien —é, szé-pen idomult dinnye.

Trapèze, m. géom. dülény; 2. m. et a. m. an. os —, négyszögű kéztőcsont.

Trapézoïde, a. géom. négy keszegoldalú.

Trapp, m. géol. lépcsőskő.

Trappe, f. arch. csapóajtó; 2. farkasverem; kelepce; 3. h. eccl. trapistaszerzet.

Trappiste, m. h. eccl. trap-pista, némabarát.

Trapu, e, a. zömök,

Traque (trak), f. ch. hajtó-vadászás; fin. bőrvám; arg. ijedelem.

Traquenard (trak-nar), m. man. kocogás; ch. tör, kelepce.

Traquer (-ké), v. a. ch. haj-tani; ext. körülvenni, -fogni.

Traquet (-kè), m. ch. kelep-ce, fogóvas; fig. donner dans le —, kelepcebe ke-riülni; charp. — d'un mou-lin, kavarószeg; fam. c'est un — de moulin, való-ságos szélkelep; orn. gyöngy-vér.

Traqueur, m. ch. hajtó.

Trasi (-zi), m. bot. földi mo-gyoró.

Tratte, f. charp. alsó nyelő-vánkos.

Traulet (trô-lè), m. grav. pontozó ár.

Traumatique, v. vulné-raire.

Travade

Travade, —ate, f. —dos, m. mar. zivatar, fürgeteg.

Travail, m. pl. travaux, munka, foglalkozás; homme de grand —, na-gyon munkás férfiú; mai-son de —, kényszerítő do-logház; p. tel — tel sa-laire, milyen a munka, olyan a jutalom; méd. va-judás; 2. ch. vadkantúrás; guer. sáncásás; 3. pl. munkálkodás; fáradalom; 4. —, pl. travails, fin. számadás; 5. —, pl. tra-vails, maréch. kaloda.

Travaillant, e, s. a. munkás.

Travailler (-va-lié), v. n. dolgozni; — à la vigne, szőlőmunkát végezni; arch. ce bâtiment —e, ez épület süllyed; com. faire — son argent, pénzt kamatoztat-ni; écon. le vin —e, a bor forr; fig. son esprit —e, agya működik; mar. la mer —e, a tenger háborog; méd. le poumon —e, a tüdő szenved; II. v. a. ki-dolgozni, átdolgozni; cuis. — la glace, a fagyaltot keverni; man. — un che-val, zargatni, zaklatni; 2. la fièvre le —e, a hideg rázza; fig. bujtogatni; III. se —, v. r. kínlódni, vesződni, fáradni; fig. té-pelődni.

Travailleur, se, s. munkás; 2. sáncásó; 3. a. szorgal-mas, serény.

Travée, f. constr. köz.

Travers (-vèr), m. keresztben fekvés; 2. ferdeség, sza-bálytalanság; mar. oldal; fig. fonákság, csudálatos-ság; fam. donner dans le —, kicsapongó életet foly-tatni; II. à — le, au — du, prép. keresztül; át; 2. de —, adv. rézsentesen; foná-kul; 3. en —, adv. ke-resztben, keresztül, harán-tosan.

Traversage, m. manuf. ko-pasztás (durva szőré a posztó fonák oldaláról).

Traverse, f. charp. átfá, ke-

Trébuchet

resztfa; maç. falba erősí-tett állásgerenda; mar. zátony (kikötő nyílásá-ban); 2. keresztút; fig. akadály; kellemetlenség; baj; arg. gályabörtön; 3. à la —, adt. közbe.

Traversée, f. mar. áthajó-zás.

Traverser, v. a. keresztül menni, lovagolni, áthajóz-ni; átutazni; 2. keresztül-hatolni, áthatni; man. cheval bien —é, erős szü-gyű és hátú ló; 3. fig. megakadályozni, gátolni; men. keresztbe gyalulni.

*Traverseur, m. fig. p. u. bé-kebontó.

Traversier, m. komp; 2. —, ère, a. vent —, ellenkező szél.

Traversin (-cein), m. fej-alj; párna; tonn. fenékfa; bouch. keresztfa; —e (-ci-ne), f. hydr. kötőgerenda.

Travestir (tra-vèce-), v. a. álruhába öltöztetni; litt. gúnymajmolni, gúnymá-solni; 2. se —, v. r. v. se déguiser; fig. magát te-tetni. [tetés.]

Travestissement, m. átlöltöz-

Travestisseur, m. crit. gúny-majmoló. [renda.]

Travon, m. hydr. hidge-

Travouil, m. fil. fonalgom-bolyító; —ler (-vou-lié), v. n. fil. fonalat gombolyítani; —lette, f. fil. orsófa.

Travure, f. riv. hajókonyha.

Traye, v. draine.

Trayon, m. écon. rur. tögy-bimbó.

Trébuchant, m. mon. túl-súly; 2. —, e, a. botló, botlékony; mon. túlsúlyu.

†Trébuchement, m. botlás.

Trébucher, v. n. botlani, megbotlani; fig. hibázni; 2. †qf. elesni; com. mon. ce louis —e, ez arany túl-súlyu.

Trébuchet (-chè), m. com. mon. aranymérleg; ois. madárkelepce; fam. pren-dre q. an —, vkit hálóra keríteni.

Trécheur

- Trécheur (tré-keur), tres-
cheur, m. bl. szél, sze-
gély.
Tréchus (tré-kuce), m. ent.
kis futonc.
Tréfil'er, v. a. tir. sodronyt
húzni; —erie, f. sodrony-
húzás; huzalmalom; —eur,
m. sodronyhúzó.
Trèfl'e, m. bot. lóhere; jeu.
makk; min. hármaskak; arg.
alfel; it. dohány; —er, v. a.
mon. rendetlenül bányolni;
—ier, m. orn. tengelic; 2. ötvös.
Tréfonds, m. cout. telek
alatti esetleges bányatula-
jdon.
Treillag'e, m. rácsozat; —er,
v. a. berácsozni; —eur, m.
rácsozó.
Treill'e, f. szőlőlugas; 2. sző-
lőrács; meun. karzatrács;
pêch. varsa, tapogató; —is,
m. rács, rostély; com.
fénygyócs; it. háromnyüs-
tös vászon; —isser, v. a.
rácsozni, rostélyozni.
Treizain, m. tizenharmadik
kéve; —e, f. tizenhárom da-
rab.
Treize, a. tizenhárom; it.
tizenharmadik; 2. m. le-
— du mois, a hó tizenhar-
madika.
Treizième, a. tizenharma-
dik; 2. m. arith. tizen-
harmadrész; —ment, adv.
tizenharmadszor.
Tréma, m. et a. gr. válpont,
választó pont.
Tremblaie (tran-blé), f. e. f.
rezgenyárerdő.
Tremblant (tran-), m. org.
rezgőhang; mod. rezgőtű;
—e, f. h. n. berzes sajgócs;
2. —, e, a. remegő; bouch.
la pièce = e, szegy, szegy-
fej; arg. tábori ágy.
Tremble (tran-), m. bot.
rezgenyár; —ment, m. re-
megés, reszketés; mus.
rezgés; rezge, trilla; phys.
= de terre, földrengés;
pop. tout le =, az egész
pereputty; arg. veszekedés,
civakodás.
Trembler (tran-), v. n. re-

Trembleur

- megni, reszketni; 2. fél-
ni.
Trembleur, se (tran-), s. fig.
félénk, gyáva; pop. nyul-
fi; h. eccl. kvéker; h. n.
v. tremblante.
Trembloter (tran-), v. n. di-
deregni.
Trémelle, f. bot. kocson.
Trémi'e, f. meun. garatfiók;
maç. hotte — füstfogó;
écon. melence; —ère, f.
bot. rose =, mályvarózsa.
Trémoir, m. agr. v. mais;
it. kétszeres, abajdóc.
Trémouss'ement (-ce-man),
m. rázás; megrázkódás;
se —er, v. r. ugrálni,
rázkódni, mozogni, sietni;
2. v. n. szárnynyal ver-
gődni; —oir, m. mozgony.
Trempage (tran-), m. impr.
nedvesítés, nyirkosítás;
—e, f. keményítés, edzés;
fig. un esprit de bonne =,
szilárd, állhatatos, meg-
bízható férfit; it. gens de
même =, egyfajta ember-
berek; impr. v. trempage;
—ée, f. t. t. mártás; —er,
v. a. megnedvesíteni; áz-
tatni; mártani; mártog-
gatni; t. t. edzeni; = son
vin, borát vizezni; 2. v. n.
ázni; fig. résztvenni; —e-
rie, f. impr. áztatókamra;
—eur, m. beáztató; t. t.
edző.
Trepis (tran-), m. carton.
áztatóputton; pêch. ázta-
tóhely; métal. etetővíz.
Tremplin (tran-plein), m.
szökőpad.
Treploir, m. v. mouilloir.
Trentaine (tran-), f. harminc
darab; abs. harminc éves.
Trentanel (tran-), m. bot.
tetűfa.
Trente (tran-te), a. harminc;
2. m. harmincadik.
Trentième (tran-thiè-me), a.
harmincadik; 2. m. arith.
harmincadrész.
Tréon, m. mar. vészvitorla.
Trépan, m. chir. lékesz; 2.
lékezés, agyfúrás; maç.,
min. kőfuró; földfuró;
serr. pergőfuró; —ation,

Trévi'er

- v. trèpan (2.); —er, v. a.
chir. lékezni; megfúrni;
—eur, m. chir. agyfúró.
Trépas (-pâ), m. kimulás,
halálozás; 2. autr. átvit-
teli vám; átvám; mar.
szoros csatorna, átjárás;
—sé, m. megboldogult, meg-
halt; —ser (-cé), v. n.
p. u. kimulni, meghalá-
lozni.
Trépidation (-cion), f. méd.
reszketegség.
Trépied (tré-pié), m. écon.
háramb; fig. il est sur le
—, ihletten beszél.
Trépigne'ment (-nieu-man),
m. dobogás, topogás, tipe-
gés; —r, v. n. dobogni, to-
pogni, tipegni; 2. v. a.
drap. = les laines, gyap-
jut keverni; jard. leta-
posni.
Trépoint, m. —te, f. cord.
sarkráma.
Très (trè; trèze), adv. igen,
nagyon, fölötte; —haut, m.
Isten.
Trésillon, m. charp. zárfa.
Trésor (-zor), m. kincs; 2.
kincstár; 3. pl. gazdag-
ság, vagyon; 4. levéltár;
—erie, f. v. trésor (2.);
—ier, m. kincstárnok;
—ière, f. gondnoknő.
Tresaillement, m. borzado-
zás; összerezzenés.
Tresaillir, v. n. ir. összerez-
zenni, megrázkódni, bor-
zadni.
Tress'e (trè-ce), f. paszo-
mány; fonal; —er, v. a.
fonni (haját); coutur. be-
szegni; —eur, euse, s.
perr. hajfonó.
Tréteau (-tó), m. szolgafa;
állás; kecskeláb; fűrés-
láb.
Treu, trulot, treuille, f.
pêch. rákháló; 2. com.
átvám.
Treuil, m. gerendely, járó-
báb, görgő.
Trêve, f. fegyverszünet; fig.
nyugalom; fam. — de
raillerie, elég a tréfából.
Trévi'er, m. mar. vitorlaké-
szítő; —re, f. mar. korcso-

Trézaler

- lyakötél; —rer, v. a. mar. korcsolyázni.
 Trézaler, v. a. pop. v. fendiller; 2. se —, v. r. repe-dezni; tableau —é, repe-dezett kép.
 Triacleur, m. kuruzsoló; fig. szájhős.
 Triade, f. mus. hármass hang; phil. háromság.
 Triase, m. válogatás; selejtelés; selejt; e. f. vágás; expl. ércválás.
 Triandre, a. bot. háromhímes.
 Triangle, m. géom. háromszög.
 Triangu'laire, a. géom. háromszögű; =ment, adv. háromszögűleg; —lation (-cion), f. trigon. háromszögelés.
 Tribal'e, f. cuis. bőrös pecsenye; —le, f. pell. szücs-tiló; —ler, v. a. pell. titolni.
 Tribo-mètre, m. phys. dörzsmérő.
 Tribord, m. v. sribord.
 Tribu, f. anc. törzs, nép-törzs.
 Tribulation (-cion), f. div. szomorúság.
 Tribule, f. bot. v. macre.
 Tribunal, m. jur. törvényszék.
 Tribune, f. szószék; arch. karzat; templomkar; emelvény.
 Tribut (-bu), m. adó; fig. payer le — à la mer, tengeri betegséget kiállani; —aire, s. a. adóköteles; bérköteles.
 Tric, m. impr. faire un —, társainak inteni, hogy inni menjenek.
 Tricé'naire (-cé-nère), s. a. cath. harmincnapi; —phale h. n. háromfejű.
 Trich'er, v. a. fam. csalni (játékban); —erie, f. fam. család; —eur, se, s. hamiskártyás.
 Trichisme (-kice-), m. chir. hasadékos törés.
 Tricho'dion (-ko-), bot. tippan; —mane, m. bot. páfrán.

Trichôme

- Trichôme (-kô-), m. méd. v. plique.
 Tricho'santhe (-ko-), m. bot. hajszírom; —tome, a. phil. háromszaku; —tomie, f. háromszakuság.
 †Trichoterie, f. apró család.
 Tricoises, f. pl. maréch. harapófogó.
 Tricolor, m. orn. aranyfácán; bot. százszorszép rüker; pell. háromszínű macskabőr.
 Tricolore, a. háromszínű; bot. liseron —, háromszínű viola.
 Tricoque (-kok), a. bot. háromodorú.
 Tricorne, a. háromszarvú; 2. chap. m. háromszögletű kalap.
 Tricot (-ko-), m., fam. bunkósbot; 2. kötés, kötöttmű; —age, m. kötés; csipkeverés; 2. kötött mű; —er, v. a. kötni; = de la dentelle, csipkét verni; 2. v. n. man. tipegni; —eur, se, s. kötő.
 Tricyde, m. bot. hosszunya-kú méhpilis.
 Tridactyle, s. a. h. n. három lábújú.
 Tride, a. m. fürge, élénk, eleven.
 Trident, m. szigony; agr. háromágu villa; icht. szigonyjarku sügér.
 Trie, f. orn. léprigó.
 Triennal, e (tri-èn-nal), a. háromévi; —ité, f. háromévi tartam.
 Triennat (tri-èn-na), m. háromévi hivatal.
 Trientale (tri-an-), f. bot. ékes csilla.
 Trier (tri-é), v. a. kiválogatni, kiszemelni, különválogatni; écon. kialjazni.
 Trieur, m. expl. ércválasztó; 2. —, se, s. válogató; prat., com. —juré, esküdt selejtelő.
 Trifide, a. bot. háromoszlásu.
 Triflore, a. bot. háromvirágu. [velű.
 Trifolié, e, a. bot. háromle-

Tringle

- Trigamie, f. jur. harmadik házasságban élő; 2. három-nejűség.
 Trigand, e (-gô-, -gôde), s. a. fam. alamuszi; álnok, hamis; —er, v. n. fam. sunnyogni; alattomoskodni, hamiskodni; —erie, f. alamuszi-ság, sunnydorkodás.
 Trige, f. ant. hármassfogat.
 Trigêmeau, m. harmonc.
 Trigle, f. icht. fecskehal.
 Triglotte, a. litt. három nyelvű, három nyelven írott.
 Triglyphe, m. arch. hármassíp.
 Trigone, m. géom. háromszög; 2. a. háromélű.
 Trigonelle, f. bot. lepkeszeg.
 Trigono-mètrie, f. háromszögtan; háromszögmérés; —métrique, a. háromszögtani; =ment, adv. háromszögmérésileg.
 Trigyne, a. bot. háromanyás.
 Tril, trille, m. mus. rezgély, trilla.
 Trilatéral, e, a. géom. háromoldalu.
 Trilingue, a. háromnyelvet értő.
 Triller, v. a. mus. rezgélyezni, trillázni.
 Trillion (tri-lion), m. arith. trillió.
 Trilogie, f. litt. színműi háromzat.
 Trimbaler (trein-), v. n. pop. magával cipelni; it. kigúnyolni.
 Trimer, v. n. pop. fáradni; magát nyúzni, rongálni.
 Trimestre (-mèce-), m. évnegyed; par —, évnegyedenként.
 Trin (trein), jobban: trine, a. astr. hármazott.
 Trinerve, a. bot. háromínű.
 Tringa (trein-), m. orn. bic, libuc.
 Tringle (trein-), m. függönyrúd; arch. pártá, korona; bout. chaud. horgas lé; hydr. — du pompe, szivattyúrúd.

Tringler

Tripler

Trecho-

Tringler (trein), v. a. charp. *zsinórozni*; *zsinórt csapni*.
 Tringlette, (trein-), f. vitr. *ólomsimító*; it. *üvegtábla*.
 Trinitaire (tri-ni-), m. h. eccl. *keresztesbarát*.
 Trinité (tri-ni-), f. théo. la sainte —, *szent háromság*.
 Trinôme (tri-nô-), m. alg. *hármasság*.
 Trinquart (trein-kar), m. pêch. *heringnászad*.
 †Tringuebaler (trein-ke), v. a. *harangozni*.
 Trinquet (trein-ké), v. n. fam. *poharazni*; it. *koc-cintani*.
 Trinquerin (trein-ke-rin), m. mar. *küldeszkat*.
 Trinquet (trein-ké), m. mar. *előárboc*; —in (treink-tain), m. mar. *árbocvitorla*; —te (trein-két'), *alsó elővitorla*.
 Trio, m. mus. *hármasság*; fig. *három számból álló társaság*; —let (-lè), m. poét. *hármasság*; mus. *hármazott*.
 Triomph'al, e (trion-fal), a. diadal...; =ement, adv. p. n. *diadalmaskodva*; —ant, e, *diadalmaskodó*; —ateur, trice (p. u.), s. *diadalmaskodó*; 2. ext. *győzedelmes*; —e, m. *diadal*; 3. *győzelem*; fig. c'est son =, *ebben rejlik legnagyobb ereje*; 4. f. *tromf*; fig. voilà de quoi est la =, *most erről van szó*; —er, v. n. *diadalmaskodni*; 5. *legyőzni*; 6. *kitűnni*; 7. *örvendeni*; 8. *büszkélkedni*.
 Tripe, tripaïlle, f. bél, *pacal*; fig. fam. —s du latin, *latin kifejezések*; cuis. oeufs à la —, *vagdalt tojás*; manuf. *gyapotbársony*; —madame, v. trique; —rie, f. *pacalvásár*; —tte, f. pop. *apró pacal*; cela ne vaut pas =, *fabatkát se ér*.
 Triphthongue, f. gr. *hármashangzó*.

Tripier (tri-pié), s. a. fauc. *idomíthatlan*; 2. —, ère, s. ord. f. *pacalárus*; m. p. la grosse —, *hízott emse*.
 Triple, a. *háromszoros*, *hármas*; —ment, m. *hármazás*; 2. adv. *hármassan*; *háromszorosan*; —r, v. a. *hármazni*, *meghármazni*; 3. v. n. *hármassodni*.
 Tripli'cata, m. fin. *harmadlat*; —cation, f. *hármazás*; —cité, f. p. u. *hármasság*; —que, f. pal. *harmadválasz*; —quer, v. n. pal. *harmadválaszt adni*.
 Tripoli, m. minér. *szivag*; —r, v. a. *szivaggal sikírolni*.
 Tripot (-po), m. *labdaház*; pop. tirer q. de son —, *vkít saját házából kivenni*; 2. *kártyabarlang*; *csapszék*, *lebuj*; —age, m. *keverék*, *mismás*; fig. *csel-fogás*, *fortély*; —er, v. n. *pocsolni*, *moncsolni*; fig. *zavart csinálni*; *pletykálkodni*; v. a. *fondorkodni*; —ier, ère, s. *pletykáló*; *fondorkodó*.
 Trique, f. pop. *bunkósbót*; —madame, f. bot. *borsos-szaka*; —r, v. a. com. = les bois, *fát válogatni*; 2. *fűrészelni*; pop. =q., *vkít megagyalni*; —t, m. paum. *labdaverő*; charp., couv. *kecskeláb*, *állásbak*; arg. *rendörkém*; —trac, m. *zavart láрма*.
 Trirègne, m. *hármasság* korona (pápáé).
 Trisaïeul(-za-ieul), e, s. *dédős*.
 Trisme (trice-), m. méd. *szájgörcs*.
 Trisenet, m. méd. *gyomor-por*.
 Trispaste (trice-), m. méc. *hármasság*.
 Trisser (tri-cé), v. n. *csicse-regni*.
 Trissotin (tri-ço-), m. ir-kász, *firkász*.
 Triste, a. *szomorú*, *mélabús*; faire une — figure, *nyomorult szerepet játszani*; g.

p. faire — mine, *savanyu arcot csinálni*; faire — mine à q., *mogorván nézni vkire*; 2. *bús*; *mogorva*; *unalmas*; 3. *fájdalmas*; *szomorító*; *szerencsétlen*; 4. *sötét*, *komor*; 5. *szegényes*, *nyomorult*; —ment, adv. *szomorúan*, stb. —sse (trice-tè-ce), f. *szomorúság*; 6. *búskomorság*.
 Tri'sulce, s. a. h. n. *három-patáju*; —téophie, f. méd. *harmadnapos láz*; —théisme, m. h. eccl. *három-isten-hívés*; —théiste, m. h. eccl. *három-isten-hívő*.
 Triton, m. h. n. *vízi gyík*; conch. *kürtcsiga*; mar. *buvárharang*.
 Tritu'nable, a. chi. *dörzsölékény*; —ration (-cion), f. *szétdörzsölés*; *—re, f. *ügyleti tapasztaltság*; —rer, v. a. chi. *szétdörzsölni*.
 Triumvir (triome-vir), m. h. r. *harmados*, *harmadúr*; —al, e, a. *harmadúri*; —at, m. *hármasság*.
 Trivalve, —é, e, a. bot. *hárompeltés*.
 †Trivelin, m. litt. *bohóc*; —ade, f. *bohóckodás*.
 Trivial, e, a. *elcsépett*, *kopott*, *köznapi*; *aljas*; —ement, adv. *aljasan*, stb; —ité, f. *aljasság*, *közszerelem*.
 Troc (troc), m. csere; p. tric pour —, quatre vaches pour deux boeufs, *veszett fejének nyele*.
 Trocar, —t, m. chir. *fűr-csap*, *csapkés*; bot. *hucca*.
 Trochaïque (-ka-ike), a. poét. anc. *lejtő*.
 Troche, f. conch. *fodorcsiga*.
 Trochée (tro-kée), f. poés. anc. *lejtő* (versláb).
 Trocher, v. n. agr. *sarjazni*.
 Trochet (-chè), m. jard. *nyaláb*.
 Trochlée (-klé), f. an. *szem-tengely*.
 Trocho-mètre (-ko-), m. mar. *járatmérő*.

Troène

Troène, m. bot. vesszős fagygyal.
 Troglodyte, m. orn. ökör-szem; 2. barlanglakos.
 Trogne, f. pop. posók; rouge —, rezes arcú.
 Trognon, m. magtok; — de chou, káposztatorzsa; pop. cavira, cevere (leány).
 Trogossite (-go-cite), f. ent. zsizsik.
 Trois (trois; troaze), a. három; 2. Henri — (jobban: III.), harmadik Henrik; 3. m. hármasszám; 4. m. le — du mois, harmadika; —ième, a. harmadik; 5. m. le — de la classe, osztályban a harmadik; écol. f. harmadik osztály; = ment, adv. harmadszor.
 Trôler, v. a. m. p. magával cipelni, hurcolni; 2. v. n. ügyelegni, tekeregni.
 Trolle, f. ch. cserény; aller à la —, az ebeket szétfűzni; 2. m. bot. bogláros torolya; —r, v. a. ch. szétfűzni.
 Trombe (tron-), f. phys. — de terre, forgószél; — d'eau, vízforgatag.
 Trombidion (tron-), m. h. n. földpondró.
 Tromblon (tron-), m. széles-szájú pisztoly.
 Trombone, m. mus. tárogató.
 Trompe (tron-), f. ch. vadászkiért; fam. publier à son de —, hírharangolni; 2. v. guimbarde (2.); an. —s, pl. méhcsövek; bot. v. lichen; conch. kiértcsiga; 3. szíp, orr, orj, ormány; vign. borszivó; — l'oeil, (-tron-), m. peint. természetű festmény; fig. káprázolat; arg. rendcsillag.
 Tromper (tron-), v. a. csalni, ámítani; fam. rászedni; fig. — les heures, az időt rövidíteni; man. — un cheval, hirtelen megfordítani; 2. se —, v. r. tévedni; csalatkozni; —ie, f. csalás.
 Trompeter (tron-), v. a. ki-

Trompette

hirdetni; pal. — q., idézni; fig. hírharangolni, ki-kiértölni; 2. trombitálni.
 Trompette (tron-), f. mus. trombita; fig. emboucher la —, nagyozni; it. cet homme est un vrai —, ez az ember valóságos hírharang; 2. org. harsonyamű; conch. v. buccin; 3. phys. — écoutante, hallcső; — parlante, v. porte-voix; arg. — musicale, segg; II. m. trombitás.
 Trompeur, se. s. a. csaló, ámító; 2. m. arg. dinnye.
 Tronc (tron; tronk), m. bot. törzs, törzs, törzs, faderék; an. törzs, derék; arch. — d'une colonne, oszlopderék; cath. irgalomszekrény; gén. ág.
 Troncature, f. crist. tompítás.
 Tronche, f. arch. tuskó; arg. levágott fő.
 Tronchet (-chè), m. orf. ültő-törzs; tonn. vágótörzs.
 Tronchine (-chi-), f. écon. lábmelegítő; mod. sétapálya (nőké).
 Tronchou, m. icht. gyöngyhal.
 Tronçon, m. levágott darab, csonk; hydr. cső; maréch. farkcsok; —ner (-ço-né), v. a. szétdarabolni.
 Trône, m. trón; — épiscopal, püspöki székház; —r, v. n. uralkodni; it. fig.
 Tronière, f. artill. lövés.
 Tronquer (-ké), v. a. el-, megcsonkítani; it. megrövidíteni; bot. feuille —ée, csonka levél.
 Trop (tro; trop'), adv. igen, nagyon; p. — est —, mindennek megárt a sok; it. rien de —, keveset a jóból; fam. par —, nagyonis; de —, fölösleges; 2. m. fölösleg.
 Trope, m. rhét. átvitt értelmű, szókép.
 Trophée, m. ant. diadaljel; emlékjel; fig. m. p. faire — de qch., dicsekedni, nagyozni; 2. jelvény.

Troubler

Tropical, e, a. géo. fordulati.
 Tropique, m. géo. napfordulat; 2. a. astr. melegvű.
 Tropo-logie, f. erkölcsstan, illemtan; 2. rhét. szóképstan; —logique, a. illemtani; rhét. képleges.
 Troque, v. troche.
 Troquer (-ké), v. a. cserélni, elcserélni; com. csereberélni.
 Troqueur, se, s. cserélő.
 Troscart, v. trocart.
 Trot (tro), m. ügetés; aller le —, ügetni; fig. mener q. grand —, vkit zaklatni: —tade (tro-), f. sétalovaglás, -kocsizás; —tant, m. arg. patkány; —tante, f. arg. egér; —te, f. pop. út, darab út.
 Trotte-chemin, m. orn. fehér-farkú billegény; — menu, s. a. tipegő.
 Trot'ter (tro-), v. n. ügetni; fam. szaladgálni, lótnifutni; —teur, m. man. ügető; —tier, ère, s. a. kószáló; —tin, m. pop. járó, futkosó; arg. láb; —tiner, v. a. man. kutya-módra ügetni; arg. járni: —toir, m. járda; fam. il est sur le —, fölkapott az uborkafára; it. cette fille est sur le —, ez a leány eladó.
 Trou, m. lyuk; pop. faire un — à la lune, kereket oldani; 2. fig. ronda hely, odu; arg. — d'air, segg.
 Trouble, a. zavaros; homályos; borult; II. m. géo. iszapos hely; 2. zavar, nyugtalanság, viszály; 3. ord. pl. zenebona, zendülés; fig. aggodalom; lelki zavar; jur. akadály; pèch. —, troubleau, v. truble; —fête, m. békebontó.
 Troubler, v. a. zavarani, föl-zavarani; 2. fig. bolygatni, hóbortgatni, megzavarani; 3. félbeszakítani; II. se —, v. r. zavarosodni; borulni; homályosodni; fig. megzavarodni.

Trouée

Trouée, f. *nyílás, út; arg. csipke.*
 Trouer, v. a. *lyukasztani, átlyukasztani; bas —és, lyukas harisnya.*
 Trouille, f. écon. *olajsonkoly.*
 Trouillotte (trou-liotte), f. pêch. *kis merettyű.*
 Troupe, f. *sereg, csoport; 2. pl. hadsereg; fig. je retire mes —s, visszavonulok.*
 Troupeau, m. *nyáj, csorda.*
 Troupiale, m. orn. *rigó.*
 Troupier (-pié), m. milit. *katona.*
 Trousse, f. *csomó, kötés, nyalábka; 2. chir. műszertok; 3. pl. redős bugyogó; fam. être aux —s de q., vkinek nyakában lenni; se mettre aux —s de q., vki ellenében jogát keresni.*
 Trousseau, m. *csomó; köteg; 2. kelengye, menyasszonyi ajándék.*
 Trousse-barre, m. flot. *gúzs; —étriers, v. porte-étriers; —galant, v. choléra-morbus; maréch. csoma; —pète, f. pop. kotnyeles; —pied, m. maréch. békó; —queue, m. sell. farmatring.*
 Troussequin (-kein), m. sell. *nyeregkápa.*
 Trousser (trou-cé), v. a. *fölemelni, fölkötni, fölcsipni, fölűzni; pop. —ses guenilles, sátorfáját föl-szedni; man. —la queue d'un cheval, ló farkát föl-kötni; fam. un homme bien —é, jól termett fér-fiu; 2. fig. fam. hirtelen elvégezni; être —é en malle, hirtelen meghalni; 3. v. n. man. a lábakat magasra emelni; 4. se —, v. r., troussiez-vous, emel-je, húzza, vegye, kapja, csípje föl szoknyáját.*
 Trousse-traits, m. pl. sell. *farmatring-karikák.*
 Troussis (trou-ci), m. *rakott ránc; behajtás.*
 Trouvable, a. *megtalálható.*

Trouvaille

Trouvaille, f. fam. *lelet, ta-lált holmi.*
 Trouver, v. a. *találni; aller —q., vkit meglátogatni; —son compte à qch., vmi-ben hasznót látni; p. qui bien fera, bien trouvera, a ki becsületes, holtig be-cses; 2. föltalálni; 3. itél-ni, látni; je —e cela bon, jónak látom; 4. jóváhagy-ni, helyeselni; II. se —, v. r. találkozni; 2. imp. meg-esni, történni; mutatkoz-ni; 3. lenni: se —en dan-ger, veszélyben lenni; 4. se —bien, magát jól érez-ni; 5. se —mal, elájulni.*
 Trouveur, m. opt. *üstökös-kémlő.*
 Trox (trok-ce), m. ent. *fu-trinka.*
 Tru, treu, m. cout. *segéd-pénz; —age, m. cout. áru-vám.*
 †Truand, e, s. *csavargó, nap-lopó; manuf. zsámoly; —aille, f. pop. koldusnép, ringy-rongy nép; —er, v. n. pop. koldulni; kóbo-rogni, henyélni; —erie, f. henyélés, kóborlás, koldu-lás; —ine, f. agr. három-águ vasvilla.*
 Truardière, f. agr. *háromágu kapa.*
 Trouble, f. pêch. *merettyű.*
 Troubleau, m. pêch. *kis me-rettyű.*
 Trucheman, —ment, m. *ma-gyarázó, tolmács.*
 Trucher, v. n. arg. *kol-dulni.*
 Trucheux, m. arg. *koldus.*
 Truelle, f. maç. *vakoló ka-nál; fam. il aime la —, szeret építkezni.*
 Truelette, f. maç. *vakoló ka-nálka.*
 Truffe, f. h. n. *szarvasgom-ba; —d'eau, sulyom; arg. —de savetier, dió.*
 Truffer (tru-fé), v. a. pop. *csalni; cuis. szarvasgom-bával fűszerezni; se —, v. r. v. se moquer.*
 Trufferie, truffeur, v. *trom-perie, etc.*

Tuer

Truffière, f. bot. *szarvasgom-bás föld.*
 Truie, f. h. n. *anyasertés, eme.*
 Truite, f. icht. *pisztráng; —saumonée, galóca.*
 Truité, e, a. *vöröspettyes.*
 Truitelle, f., truiton, m. icht. *kis pisztráng.*
 Trumeau (-mô), m. bouch. *lapocka; arch. ablakköz-fal; 2. ablakköztükör.*
 Trusquin (truce-kein), m. charp. *vonómérték, szög-letmérték.*
 Trutler, v. n. *fütyölni (mint a rigó).*
 Tu, pion. tu as, *bírsz; tu lis, olvassz; 2. toi, te, ne-ked, téged; 3. te, je te connais, ismerlek.*
 Tuable, a. *megölhető.*
 Tuage, m. écon. *levágás, ölés; it. vágódj.*
 Tuant, e, a. fig. travail —, *terhes munka; it. unalmas, tűrhetlen.*
 Tu-autem (tu-ô-tème), m. fam. *födolog; c'est là le —, itt a bökkenő.*
 Tube, m. cső; ém. *fuvócső; org. orgonasíp.*
 Tubercule, m. bot. *gümő, gumó; méd. pattanás.*
 Tuberculeux, se, bot. *gumós; méd. keléses.*
 Tubér'euse, f. bot. *tubaró-zsa; —eux, se, a. bot. bütykös; —osité, f. bot. gumó, gümő; méd. kelés; an. bütyök.*
 Tubu'laire, f. conch. *csöves-csiga; 2. a. bot. v. tubulé; —lé, e, a. chi. szájcsöves; bot. csőded, csöves; —leux, se, a. bot. csöves.*
 Tudesque (tu-dèce-ke), s. a. *ónémet; fig. ódivatu, el-avult.*
 Tudieu, i. *teringettét.*
 Tue-brebis, m. bot. *hízóka; —chien, bot. v. colchique; —loup, m. bot. farkasölő sisakvirág; —mouche, m. légyölő galóca; écon. légy-csapó.*
 Tuer (tu-é), v. a. *ölni, meg-ölni, életétől megfosztani;*

Tuerie

ch. löni, lelöni; fig. êtes-vous bien tué? *megcáfolták-e?* 2. il a été —é d'un coup de tonnerre, *a villám sújtotta le*; l'apoplexie l'a —é, *a guta ütötte meg*; 3. le chagrin le tue, *a bánat öli meg*; la gaucherie de cet homme —e, *ez ember ügyetlensége tűrhetlen*; 4. levágni, leölni; ext. elpusztítani; fig. — le temps, *az időt eltölteni*; II. se —, v. r. magát megölni; ext. se — à force de travailler, *veszödni, bajoskodni, törni magát*; on s'y tue, *tolonganak*.

Tuerie, f. *mészárlás*; öldöklés.

à Tue-tête, adv. crier —, *te-le torokkal kiabálni*.

Tueur, m. écon. *disznóölő*; fig. *vasgyúró*.

Tue-vent, m. *szélernyő*.

Tuf, m. agr. *szivag*; minér. *darázskő*; —ier, ère, a. minér. *darázskőnemű*.

Tuile, f. briq., *cserépszindely*; fam. être logé près de —s, *padlásszobában lakni*; drap. *simító korong*.

Tuileau, m. briq. *tégladarab*.

Tuiler, v. a. drap. *simítani*; —ie, f. *téglaház, téglarégető*.

Tuillier, m. *téglaégető*.

Tulip'e, f. bot. *tulipán*; —ier, m. *tulipános pompafa*; —ifère, a. bot. *tulipántermő*.

Tulle, m. com. *hálósövet, tüll*.

Tuméfaction (-cion), f. méd. *daganat*; —fier, v. a. méd. *daganatot okozni*; 2. se —, v. r. *megdagadni*.

Tumescence (-mèce - çan), tumeur, f. méd. *daganat*.

Tumulaire, a. *sír...*; pierre —, *sírkő*.

Tumult'e, m. *zsivaj, zsivajgás, zajgás, zsidongás*; —populaire, *népzendülés*; 2. en —, adt. *zajongva*; —uaire, a. *zajgó, zsidvajgó,*

Tunique

zsidongó; —ment, adv. *zajongva, zsidongva*; —ueusement, v. —uairement; —ueux, se, a. *lármas, zajos*.

Tunique, f. *köntös*; an. — du coeur, *szívhartya*; bot. *belhartya*; it. *magtok*.

Tunnel (to-nel), m. *alagút*.

†Turbe, f. prat. —, enquête par —, *csopontos kihallgatás*.

Turbin'aire, m. conch. *fordorcsiga*; —e, men. *orgonapad*; it. *karpad*; mec. *pörgetyűkerék*; —é, e, a. *örvényes, körtvealakú*; —elle, f. conch. *kürtcsiga*.

Turbot, m. icht. *kövi félszegúszó*; —ière, f. cuis. *halserpenyő*; —in, m. icht. *kis félszegúszó*.

Turbulemment (-la-man-), adv. *hevesen, heveskedve*.

Turbul'ence (-lan-ce), m. *heveség, heveskedés*; —ent, e, a. *heves, heveskedő*.

Ture, m. litt. *török nyelv*; 2. *török nemzet*; 3. —, turque, a. *török*; traiter q. à la turque, *vkivel kegyetlenül bánni*.

Turcie, f. hydr. *kőgát*.

Turcoin (-koein), m. com. *teveszörsonal*.

Turelure, f. *versismétlet*; fig. c'est toujours la même —, *mindig egy bakot nyúz*.

Turgescen'ce (-gèce - çance), f. méd. v. *orgasme*; —t, e, a. méd. *puffasztó*.

Turion, m. bot. *tőhajtás*.

Turlupin (-pein), m., m. p. *aljas tréfálódó*; —ade, —age, m. *rosz tréfa*; —er, v. n. *aljas módon élcetni*; 2. v. a. *kötekedni, ingerkedni*.

Turlut (-lu), m. orn. *búbos pacsirta*; —aine, f. mus. *madársíp*; —er, v. n. *du-dolni*.

Turneps (-nèp-ce), m. bot. *karórépa*.

Turpitude, f. *gyalázat, gyalázatosság*.

Turquette(-kèt'), v. herniole.

Turquoise, f. minér. *törökle, török kő*.

Tyran

Turrette, turrite, f. bot. *toronszál*.

Turriculé, e, a. *toronyalakú*.

Tussilage (-tu-ci-), m. bot. *szattyú*.

Tutélaire, a. *véd...*; ange —, *védangyal*.

Tutelle, f. *gyámnokság*; fig. *ótalom*.

Tuteur, trice, s. *gyám*; jard. *védkaró*.

Tuthie, tutie (-thie), f. *hutakorom*.

Tutoiement, tutofment (-toa-), m. *tegezés*.

Tutoyer, v. a. *tegezni*; 2. se —, v. r. c. *egymást tegezni*.

Tuyau (tu-ió), m. cső; arch. *kémény*; bot. *szár*; call. — de plume, *tollszár*; conch. *csöves csiga*; cost. *rakott ránc*; —ter, v. a. cost. *rakott ráncokba szedni*.

Tuyère (tui-ère), f. fond. *fújtató cső*.

Tympan (tein), m. an. *füldob*; arch. *homlokfal tere*; hydr. *merőkerék*; men. *táblázat*; mus. *rézdob*; —iser, v. a. *hírbe hozni*; —ite, f. méd. *szélkór*; —on, m. mus. *cimbalom*.

Type, m. did. *őskép*; 2. *jelleg*; impr. —s, *nyomdabettük*.

Typh'ie, f. h. n. *kusзма*; —ique, a. méd. *hagymázos*; —ode, —oïde, a. méd. *fièvre* —, *izzóláz*; —on, v. *trombe*; —us (thi-fuce), m. méd. *hagymáz*.

Typique, a. *jelleges, képleges*.

Typo-'graphe, m. *nyomdász*; —graphie, f. *nyomdászat*.

Tyran, m. h. alic. *zsarnok*; *kényúr*; 2. *kegyetlen ember*; orn. *nyúzó gébic*; —neau (-ra-nő), fam. *zsarnokocská*; —nicide, m. et a. *zsarnokölő*; 3. *zsarnokölés*; —nie (thi-ra-nie), f. *zsarnokság, népnyomás*; —nique, a. *zsarnoki*; —ment, adv. *zsarnokilag*;

U

—niser (-ra-ni-zé), v. a. zsarnokoskodni, zsarolni; kegyetlenkedni.

U.

U, m. U, a betűsorozatban huszonegyedik.

†Ubérté, v. abondance.

Ubiquité (-kui-), f. théo. mindenüttiség.

Ubitré, m. icht. sugár szőrfarku.

Uhlán (hou-lan), m. milit. dzsidás.

Ukase, m. orosz cári parancs.

Ulcération (-cion), f. méd. genyedés; fig. elkeseredés.

Ulcère, m. méd. fekély.

Ulcérer, v. a. méd. genyeszteni; fig. elkeseríteni; 2. s'—, v. r. megevesedni, meggyülni.

Ulcéreux, se, a. méd. fekélyes.

Uligineux, se, a. bot. posványos.

Ultérieur, e, a. géo. tulzó; 2. további; —ment, adv. továbbá; 3. azután, később.

Ultimat, ultimatum (-tome), m. dipl. végnyilatkozat.

Ultra, m. tulzó; —libéral, e, s. tulzó szabadelvű; —mondain, e, a. phys. földfeletti; —montain, e, a. havason túli; 2. théo. pápai; 3. m. pápavédő; —royaliste, s. a. tulzó királypárti.

Ulula, m. orn. gyöngybagoly.

Ulve, f. bot. moszat.

Un (eun), m. egy, egyes; 2. —, e, a. egy; 3. egyetlen; fam. c'est tout —, az mindegy; — à —, egyenkint.

Unanim'e (u-na-), a. egyérmű; egyező. egyhangú; —ment, adv. egyhangulag, stb. —ité, f. egyérműség; egyetértés.

Unguis (on-gui-ce), m. an. könycsont.

Uni, e (u-ni), a. síma; sík;

Uni-'capsulaire

conduite —e, egyszerű vi-selet; géo. egyenült; man. galop —, egyenlő vágta; 2. adv. símán.

Uni-'capsulaire, a. bot. egy-csészéjű; —caule, a. bot. egyszerű; —corne, m. v. nárval, —flore, a. bot. egyvirágú; —folium (-ome) m. bot. májfű; —forme, a. egyalakú; egyenlő; 2. m. egyenruha; —formé-ment, adv. egyenlően; —formiser, v. a. p. u. egyenlővé tenni; —formité, f. egyalakúság; egyenlőség; egyhangúság; —latéral, e, bot. egyoldalú; —lobé, e, a. bot. egykarélyú.

Uniment (u-ni-), adv. egyenlően, símán; 2. egyszerűen; nyíltan, kereken.

Union (u-ni-), f. egyesítés; összekötés; joaill. körte-alaku gyöngy; fig. l'esprit d'—, az egyesség szelleme; 2. géo. szövetség.

Unique, a. egyetlen; fig. egyedüli; fam. c'est —, ez különös; —ment, adv. csupán, kizárólagosan; 2. egyedül.

Unir, v. a. egyesíteni; it. fig.; 3. simítani, egyengetni; 3. s'—, v. r. egyesülni; man. magát összeszedni.

Unisson (u-ni-çon), m. egyhangúság; fig. fam. se mettre à l'— de tout le monde, mindenkihez alkalmazkodni; 2. —, ne, a. összhangzó.

Unitaire (u-ni-), m. théo. egységelvű.

Unité (u-ni-), f. arith. egység.

Univalve (u-ni-), a. bot. egy-pelcés.

Univers (u-ni-vèr; —verze), m. világegyetem; *—aliser (u-ni-vèr-ça-li-zé), v. a. p. u. egyetemű; —alité, f. egyetemesség; —el, le, a. általános; —lement, adv. általánosan; —itaire, a. egyetemi; —ité, f. egyetem.

Univoque (u-ni-), a. log.

Urti'caire

egyértelmű; gr. hang-egyező.

Unxie (on-), m. bot. kámforfű.

Unzaine (on-), m. riv. sóhajó.

Upis, upide, f. ent. liszt-rejtény.

Urane, m. minér. sárgany.

Urano-'graphe, m. égleíró; —graphie, f. égrajz; —logie, f. égtan; —métrie, f. astr. égmérés; —scope, m. icht. égnézőhal; —scopie, f. did. égvizsgálás.

Urbain, e, a. városi.

Urbanité, f. udvariasság.

Urbère, m. ent. kendermag-bogár.

Urcéolé, e, a. bot. bögre-alaku. [ben.]

Urchin (-chein), m. bot. ger-

Ure, m. h. n. bölény.

Urebec, v. urbère.

Urée, f. chi. hűgyany.

Urétère, f. an. húgycsa-torna.

Urétérte, f. méd. húgycsa-tornalob.

Urèthre, urètre, m. an. húgycső.

Urétro-'rrhagie, f. méd. húgycsővérzés; —tome, m. chir. húgycsőmérő; —tomie, f. chir. húgycsővágás.

Urgence (-jan-ce), m. szor-gosság, sürgetősség.

Urgent, e, a. sürgős, szor-gos.

Urinaire (-ri-), a. an. húgy...; vessie —, húgyhólyag.

Urinal (-ri-), m. méd. húgy-edény.

†Urinateur (-ri-), m. mar. gyöngyhalász.

Urin'e (-ri-), f. méd. húgy; —er, v. n. húgyozni; —eux, se, a. méd. húgy-nemű.

Urne, f. ant. hamveder.

Uro-'cérates, m. ent. fűrészbogarak; —dynie, f. méd. húgyfájdalom.

Ursin (-çain), m. h. n. med-vefóka.

Urti'caire, f. méd. csalánkü-teg; —cation (-cion), f.

Us

chir. *csaláncsípítés*; —
cées, f. pl. bot. *csalánfé-
lék*.
Us (u; uz), m. pl. prat. *szo-
kások*.
Usage, m. *szokás, hagyo-
mány, bevett szokás*; 2.
használat; it. *haszonvé-
tel*; cout. droit d'—, *fái-
zási jog*; 3. *ismeret, ta-
pasztalat*; 5. libr. —s, *egy-
házi könyvek*.
Usager, m. cout. *fáizási és
legelőjogot bíró*; 2. —, ère,
a. *használatos, szokott*.
Usance, f. *szokás*; 2. com.
váltószokás; lettre à —,
*szokásra (30 napra) kelt
váltó*.
User, v. n. *használni, élvez-
ni*; —mal, *visszaélni*; 2.
en — bien ou mal avec q.,
*vkivel jól vagy rosszul bán-
ni*; II. v. a. el-, *fölhasz-
nálani*; *fogyasztani*; *kop-
tatni*; habit —é, *viselt
ruha*; fig. il a —é mon
crédit, *hasznára fordítá
hitelemet*; — ses ressour-
ces, *segédeszközeit elfecsé-
relni*; — ses yeux, *szemét
gyöngütni*; passion —ée,
elhamvadtszenvedély; che-
val —é, *elcsigázott ló*; e.
f. ki-, *levágni*; mir. *véko-
nyabbra csiszolni*; III.
s'—, v. r. *kopni, elkopni*;
gyöngülni; IV. m. *hasz-
nálat*; *használás*; fig. cet
homme est bon à l'—, *kö-
zelebb ismeretség mellett
mindinkább kitűnik*.
Usine, f. t. t. *huta*.
Usité, e, a. *szokásos, szo-
kott*.
Usnée, f. bot. *moh*.
Usquebac (uce-ke-bak), m.
com. *sáfránpálinka*.
Ustensile (uce-tan-cile), m.
écon. *eszköz, edény*; —s
aratoires, *földművelési esz-
közök*; milit. droit d'—,
szállásbér, élelmi pénz.
Ustion (uce-thi-on), f. chir.
égetés; 2. it. *pirítás*.
Usucapion, jur. v. prescrip-
tion.
Usuel, le (u-zu-), a. *szoká-*

Usu'fructuaire

sos, *szokásbeli*; —lément,
adv. p. u. *szokásosan*.
Usu'fructuaire (u-zu-), a. jur.
haszonvételi; *haszonélve-
zeti*; —fruit (u-zu-frui),
m. jur. *haszonvétel*; —frui-
tier, ère, s. *haszonélvező*.
Usuraire, a. *uzsorás*; —ment,
adv. *uzsoráskodva*.
Usur'e, f. *uzsora*; fig. rendre
avec —, *dusan visszaad-
ni*; 2. *elkoptatás*; —ier,
ère, s. a. *uzsorás*.
Usur'pateur, trice, s. bi-
torló; —ation, f. *bitorlás*.
Usurper, v. a. *bitorolni*.
Ut (ute), m. mus. c, a *hang-
rovat első zöngéje*.
Utensile, v. ustensile.
Utérin, e (-rein; —ri-ne), a.
jur. *féltestvér (anyai rész-
ről)*; —ité, f. jur. *rokon-
ság (anyai részről)*.
Util'e, a. *hasznos*; prat.
jours —s, *törvéynapok*;
2. m. *hasznos*; —ment,
adv. *hasznosan*; *—isation
(-cion), f. *hasznosítás*;
használás; *—iser, v. a.
használni; *hasznosítani*;
—ité, f. *haszon*; *hasznos-
ság, haszonvehetőség*.
Utiner (-thi-nè), m. tonn.
súlyok; 2. *párnazsámoly*.
Utopie, f. *sehonna*; fig.
agyrem.
Utricu'laire, f. bot. *rence*;
2. m. mus. *dudás*; 3. a.
bot. tissu —, *sejtszövet*;
—le, m. *kis tömlő*; bot.
szütyő; —leux, se, a. bot.
szütyős.
Utriforme, a. *tömlőalakú*.
Uvaire, a. bot. *billinges*.
Uve, m. *ólomhókenőcs*.
Uvée, f. an. *tulokhártya*.
Uvulaire, a. an. *nyelvcsap...*;
glandes —s, *nyelvcsapmi-
rigy*.
Uvule, v. lulette.
Uxoricide, m. jur. *hitves-
gyilkos*; 2. *hitvesgyilkolás*.

V

V (ve; vé), m. V, a *betűso-
rozatban huszonkettedik*.

Vade

Va, adv. fam. *nem bánom,
legyen*.
Vacance, f. *üresedés*; 2. ord.
pl. *szünidő*; jour de —,
ünnepnap.
Vacant, e, a. *megürült*; la-
katlan; fig. *üres*; jur.
nyílt.
Vacarme, m. *lárma, zsibaj,
zaj*; *zenebona, veszekedés*.
Vacation (-cion), f. *füzet*;
2. *ülés*; *ülésdíj*; 3. —s,
törvénszünet.
Vaccin (vak-cein), m. méd.
védhimlő-anyag; 2. a. m.
bouton —, *védhimlő*;
—able, a. méd. *beoltható*;
—ateur (vak-ci), m. méd.
himlő-oltó; —ation (vak-
ci- -cion), f. méd. *himlő-
oltás*; —e (vak-ci-), f. vét.
tehénhimlő; méd. *védhim-
lő-oltás*; —er (vak-ci-), v.
a. méd. *védhimlőt oltani*.
Vaccinet, m. bot. *áfonya*.
Vache, f. *tehén*; bouse de
—, *tehénganaj*; —marine,
markonc; pop. il a mangé
de la — enragée, *sok bajt
és bánatot szenvedett*;
com. *tehénbőr*; sal. *sóra-
kás*.
Vach'er, ère, s. *tehéncsordás*;
—erie, f. écon. *tehénis-
tálló*; *fejőte*.
Vachin (-chein), m. com.
marhabőr.
Vaciet (-è), m. bot. *hamvas
áfonya*.
Vacillant, e (-cil-lan), a. in-
gó, *ingadozó*; *lobogó*; fig.
ingatag.
Vacillation (-cil-la-cion), f.
ingás, ingadozás; fig. ha-
bozás, *ingatagság*; —toire,
a. *kétes, bizonytalan, ha-
bozó*.
Vacillement (-cil-le-man), m.
remegés, ingás.
Vaciller (-va-cil-lé), v. n. in-
gadozni, *reszketni*; *dadoz-
ni, hebegni*; fig. *habozni*.
Vacos (-co), m. h. n. *fehér
hangya*.
Vacuité (-ku-i), f. méd.
üresség.
Vade, f. jeu. *tétel*; mar.
osztályrész; fig. *être pour*

†Vademanque

sa — dans qch., *vmiben részt venni*.
†Vademanque, f. banq. pénztárhiány.
Vademecum (vadé-mé-kome), m. fam. jervelem (zsebkönyv).
Vadruille, v. guipon (mar.).
Vagabond, e, s. a. csavargó, tekergő, kóborló; fig. conversation —e, folyvást változó társalgás; —age, m. kóborlás, csavargás, lödörgés; —er, v. n. csavarogni, kóborolni, lödörögni.
Vagant, m. mar. partirabló.
Vagin (-jein), m. an. méh-hüvely.
Vagir, v. n. nyifogni, nyafogni.
Vagissement (-man), m. nyafogás.
Vagistas (-gice-tace), m. kandilyuk, nézőke; 2. kocsiredőny.
Vague, m. határtalanlégtér; bizonytalanság; fig. se perdre dans le —, gőzbe beszélni; 2. a. bizonytalan; általános; agr. terres —s, parlagföld; II. f. hullám; brass. malátakeverő.
Vaguemestre (-mèce-), m. milit. kocsimester.
Vaguer (-ghé), v. n. p. u. kódorogni, ögyelegni, kószálni; brass. keverni.
Vaguesse (-ghèce), f. peintr. légiesség.
Vaigrage, m. mar. béllet; bélletezés.
Vaigrer, v. a. mar. bélletezni.
Vaigres, m. mar. bélletrendők.
Vaillamment (va-lia-man), adv. vitézül.
Vaillance (va-lian-ce), f. poét. st. s. vitézség.
Vaillant (va-lian), m. fam. vagyon; 2. —, e, a. vitéz, bátor.
†Vaillantise (va-lian-), f. burl. hőstett.
Vain, e, a. hiu, hasztalan;

Vainore

agr. v. vague; ch. fumées —s, könnyed nyom; †un temps —, tikkasztó hőség; 2. üres, hiábavaló; mulandó; 3. hiu, büszke; gögös; 4. en —, adt. hiában.
Vainire, v. a. ir. győzni, legyőzni, meggyőzni; 2. leközdeni; 3. fölülmulni.
Vaincu, m. legyőzött.
Vainement, adv. hiába, hasztalanul.
Vainqueur (-keur), m. győző, győztes, győzedelmes; poét. a. m. győzedelmes; iron. air —, vállalkozó arc.
Vair, m. tiszürke prém, gerezna; 2. bot. komorsárga zuzmó.
Vairon, m. an. csókaszem; 2. icht. egri ponty.
Vaisseau (vé-cô), m. edény; drap. kallóteknő; 2. mar. hajó; arch. templom középtere.
Vaissellet (vè-ce-lè), m. edényke.
Vaisselle (vè-cè-le), f. écon. asztali edény; pop. remuer la — de q., vkinek ingóságait lefoglalni; arg. — de poche, pénz.
†Val, m. völgy.
Valable, a. jur. érvényes; 2. elfogadható; —ment, adv. érvényesen.
Valériane, f. bot. gyökönke.
Valet (-lè), m. szolga, inas; — de chambre, komornok; — de pied, futnok; — d'écurie, lovász; — de basse cour, házi szolga; ch. — de chiens, pecér; num. szorítóhorog; —age, m. b. béres munka; —aille, f. cselédség.
Valet-à-patin, m. chir. csipesz.
Valeter, v. n. fig. alázatoskodni.
Valétudinaire a. beteges.
Valeur, f. érték; les vins ne sont pas en — cette année, ez idén nincs ára a bornak; fig. donner de — à qch., vmire súlyt fektetni;

Vampire

il n'a pas bu la — d'un verre de vin, alig ivott egy pohár bort; 2. vitézség;
†Valeur'eusement (-man), adv. st. s. vitézül, bátran; —eux, se, a. vitéz, bátor, rettenthetlen.
Valid'ation (-cion), f. pal. érvényesítés; —e, a. jur. érvényes, jogérvényes; 2. p. u. egészséges, erős; —ment, adv. jogérvényesen; —er, v. a. érvényesíteni; hitelesíteni; —ité, f. did. jogérvény; érvénység.
Valise, f. sell. bőrtáska, bőrzsák; — de lit, párnazsák.
Vallée (va-), f. völgy; 2. p. u. hegyoldal; h. de F. baromfi-piac (Párisban).
Vallon (va-lon), m. kis völgy.
Valoir, v. n. ir. érni, becsé-nek lenni; pr. il sait ce qu'en vaut l'aune, kijutott neki abból; 2. il ne vaut pas la peine, nem érdemli a fáradságot; cela ne vaut rien, ez rossz jel; 3. hasznót hajtani; 4. faire —, érvényesíteni; fig. se faire —, magát tekintetbe helyezni; faire bien — une chose, vmit jól eladni; it. vmit jól alkalmazni; 5. à —, com. lerovássul; 6. oela vaut fait, ez annyi mint bizonyos; 7. vaille que vaille, találomra, gondolomra, vaktába; II. v. a. megszerezni; jövedelmezni.
Vals'e, f. keringő; —er, v. n. keringőt lejteni, járni; —eur, se, s. keringőtáncos.
Vulture, f. mar. árbockarika.
Value, f. prat. la plus —, túlérték.
Valvation (-cion), f. mon. értékszabás.
Valv'e, f. h. n. csigateknő, csigahéj; bot. pelce, pillenpáty; —ule, f. bot. pelcécske; an. kopács.
Vampire, m. h. n. tölcserorrú denevér; fig. vérszopó,

- Van, m. sikhéjkosár, hárs-kosár.
 Vanant, e, a. pap. papier —, csomagolási papír.
 Vandal'e, m. fig. műromboló; *—isme, m. műrombolás.
 Vanesse, m. h. n. kérész.
 Vangeur, vangeur, m. briq., agyaggyűrő.
 Vanille, f. bot. com., kunkor; vanília; 2. —, vanillier, mekszikói kunkor.
 Vanit'é, f. hiúság; 2. hiába-valóság, semmiség; faire — de qch., ord. m. p. nagyozni, dicsekedni, kérkedni vmivel; sans —, adt. dicsekedés nélkül mondva, —eusement, adv. kérkedve; —eux, se, s. a. fam. hiu kérkedő.
 Vanne, f. hydr. zúgó, rekesz; écon. tűzdelt paplan.
 Vanneau (va-nó), m. orn. libuc, libic; — pluvier, lile.
 Vanner (va-né), v. a. agr. szórni, szelelni; 2. v. n. pop. elillanni; —ie, f. kosárkötés; kaskötő munka.
 Vann'ette (va-), f. agr. abrakrosta, abrakkosár; —eur, se, s. agr. szóró; —ier, m. kosár-, kaskötő.
 Vantail, m. ablak-, ajtó-szárny.
 Vantard, e, s. a. fam. dicsekvő, kérkedő.
 Vanter, v. a. dicsérni, magasztalni; 2. se —, v. r. dicsekedni; —ie, f. dicsekvés, dicsekedés, kérkedés.
 Vanteur, se, v. vantard.
 Vantiller, a. charp., hydr. elzsilipelni.
 Va-nu-pieds, m. mezitlábos csavargó.
 Vapeur, m. pára, gőz; vulg. kigőzölgés; méd. idegbaj; szélszorulás; phys., méc. bateau, voiture à —, gőzhajó, -kocsi.
 Vapor'eux, se, a. méd. p. u. puffasztó; 4. s. a. idegbajos, lépkóros; 3. párás, gőzös; —isable, a. elpárologtatható; —isation, f. chi. elpárolgás; —iser, v. a. elpárologtatni; 2. se —, v. r. elpárologni.
 Vaquer (va-ke), v. n. megürülni; 2. szünetlőnek lenni, szünetelni; 3. — à qch., rajta lenni, fáradozni.
 Vaquette, f. com. kis marhabőr.
 Varaigne (-rè-nieu), m. sal. sóstó zúgója; arg. disznóbab.
 Varaire, f. bot. fehér zászpa.
 Varan, m. h. n. egyiptomi petymeg.
 Varander, v. a. pèch. lecsöpegtetni.
 Varec, varech, vrac, m. bot. omboly, hinár; mar. hajótöredék; droit de —, partijog; ext. tengerlápa.
 Varenne (-rè-ne), f. écon. puszta; ch. vadászkerület.
 Vares crues, f. briq., roszul égetett tégl.
 Vareuse, f. mar. matrőzfoszlány.
 Variabilité, f. did. változékonyság.
 Variable, a. változékony.
 Variant, e, a. változó; 2. —e, f. szövegeltérés, eltérvény.
 Variation (-cion), f. változás; eltérés; mus. változat.
 Varice, f. méd. érdúc, ér-csomó; maréch. érdag.
 Vari'celle, f. méd. vízhimlő; —cocble, f. méd. érdúcsér.
 Varier, v. a. változtatni; phys. mouvement —é, egyenetlen mozgás; 2. v. n. változni, megváltozni; le vent a —é, a szél megfordult; eltérni.
 Variété, f. változatosság, sokféleség; 2. —s, pl. litt. egyveleg.
 Variol'e, f. méd. himlő; —ette, v. varicelle; —eux, se, s. himlőbeteg; 2. a. himlős.
 Variqueux, se, a. méd. érdúcos.
 Varlet (-lé), m. chev. †apród, fegyvernök; 2. hydr. sugárfa.
 Varlope, f. men. simítógyalu.
- Varr'e (vâ-), f. pèch. teknő-szigony; —er, v. a. pèch. szigonyozni; —eur, m. szigonyozó.
 Varvoute, varvousté, i. pèch. zsákháló.
 Vasard, a. m. mar. iszapos.
 Vasculaire, vasculaire, se (vace-), a. an. edény...; membrane —, edényhártya; bot. kehelyidomú.
 Vase (vâze), m. edény, dísz-edény; 2. f. iszap.
 Vasé, e, a. foin —, iszapos széna.
 Vaseux, se, a. iszapos.
 Vasière, f. sal. sókazan.
 Vasistas, v. vagistas.
 Vason, m. briq. agyaggöröngy.
 Vassal, e, s. féo. jobbágy, hűbérnök.
 Vasselage, m. féo. jobbágy-ság.
 Vaste, a. kiterjedt, tágas; fig. roppant, határtalan.
 †Vastité, f. tágasság.
 Vaudeville, m. népdal; 2. litt. népszínmű.
 Vaurien, ne, s. fam. semmi-rekellő.
 Vautour, m. orn. kánya.
 Vautrait, m. chi. vadászszeköz (vadkanra); —er, v. n. ch. vadkanra vadászni (a hozzávalóval); —oir, m. ch. vaddisznó-fertő.
 Vavass'al, m. féo. paraszt; —eur, m. féo. hűbérúr; —orie, f. hűbérjóság.
 Veau (vô), m. borju; pop. faire le pied de — à q., sündörködni; du —, borjuhús; h. n. —aquatique, manátrozmar; —marin, borjufőka; 2. t. t. corr. borjubőr.
 Vedelet, m. écon. borjupásztor.
 Vedette, f. táborszem; lovag-őr; fig. titre en —, címzés (levél elején).
 Végé'tal, m. bot. növény; 2. —, e, a. növény...; règne —, növényország; —tatif, ve, a. bot. növényi, tenyészet; —tation, f. bot. tenyésztés; növényzet, nö-

Véhémén'ce

vényélet; —ter, v. a. bot. *tenyészni*; fig. *tengődni*.
Véhémén'ce (-man-), m. *hév, indulatosság, hevesesség*; 2. qf. *szertelenség*; —t, e, a. *indulatos, heves*; élénk; —ement, adv. pal. inus. *nagymértékben, fölöttébb*.
Véhicule, m. *segédeszköz, segédszer*; 2. fam. *mozdony, jármű*.
Veill'e, f. *virrasztás*; état de —, *ébrenlét*; fig. pl. *éjmunka*; 2. *elbést*; fig. être à la — de..., *tevéfélben lenni*; —ée (vé-lié), f. *esti órák; esteli kör*; 2. *virrasztás (beteg mellett)*; —er, v. n. *virrasztani, ébren lenni*; 2. = à qch., *vmire örködni*; II. v. a. = un malade, *beteg mellett virrasztani*; fig. = q., *vkit lesni; valakire vigyázni*; —eur, m. *halottör*; —euse, f. *éjilámpa*; —oir, m. *éji asztal*.
Veillotte, f. agr. *petrence*.
Veine (vè-), f. an. *ér*; fig. il n'a point de sang dans les —s, *nincs bátorsága*; it. être en —, *folymatban lenni*; 2. expl. — d'or, *aranyér*; hydr. — d'eau, *víz-ér*.
Vein'é, e (vè-), a. *eres*; —er, v. a. *peint. erezni*; —eux, se, a. *érdús*; it. *eres*; —ule, f. an. *vérerecske*.
Vélar, m. bot. *szegecs*.
Velaut (vè-lô), i. ch. *hahó!*
Vélelle (-lèl-), f. h. n. *virágféreg*.
Vèler, v. n. *borjazni*.
Velleité (vèl-lé), f. *pusztá akarat*.
Véloce, a. astr. *gyors*.
Véloci-fère, m. *carross. gyorskocsi*; —pède, m. *gyalogkocsi*; 2. a. h. n. *gyorslábú*.
Vélocité, f. st. s. *gyorsaság*.
Velours (vlour), m. manuf. *bársony*; fabricant de —, *bársonygyáros*; ext. chemin de —, *pázsitos út*; fam. jouer sur le —, *nyert pénzzel játszani*; it. faire

Velouté

patte de —, *rossz szándékát barátságos arc mögé rejteni*.
Velouté (vlouté), m. manuf. *bársonygaland*; an. *bársonyos bőr*; 2. —, e, a. *bársonyszerű*; bot. rose —e, *selyemrózsa*; cuis. fromage —, *penészes sajt*.
Velouter (vlou-), v. a. manuf. *bársonyszerűen szőni*.
Velt'age, m. com. *akolás*; —e, m. *akolófa*; —er, v. a. com. *akolni*; —eur, m. com. *akoló*.
Velu (vlu), m. icht. *mohos szarvashal*; 2. —, e, a. *szőrös; bozontos*; bot. *szöszös*.
Velvote, f. *fűnyűg*.
Venaison (vne-zon), f. ch. *vadhús*; vad; 2. *vadszag*.
Vénal, e, a. *eladó*; com. valeur —, *foljó ár*; fig. *megvesztegethető*; —ement, adv. p. u. *megvesztegetőleg*; —ité, f. *megvesztegetetőség*.
Venant (vnan), m. et a. m. *jövő*; pop. *rente bien —, biztos jövedék*.
Vendable, a. jur. *eladó*.
Vendang'e (van-), m. *szüret*; fig. faire —, *nyereséget csinálni*; arg. *árnyékszék-tisztítás*; —er, v. a. *szüretelni*; fig. *pusztítani*; rabolni; arg. *árnyékszék-tisztítani*; —eoir (-joare), vign. *borház*; —ette, f. orn. *boros rigó*; —eur, se, s. *szüretelő*; arg. *árnyékszék-tisztító*.
Vendémiaire (van-), m. h. de Fr. *őszhó (a francia köztársaság első hónapja szept. 22-től okt. 21-ig)*.
Vendeur, se, s. *áruló, árus*; — de mithridate, *javos*; prat. —, *venderesse, eladó*.
Vendication, etc. v. *revendication, etc.*
Vendre, v. a. *eladni*; com. *árulni*; — du regrat, *kofáskodni*; 2. —q., *vkít elárulni*; homme vendu —, *megvesztegett ember*; arg. — la calebasse, *gyanuper-*

Venir

rel élni; 3. se —, v. r. *elkelni*; it. *magát eladni*.
Vendredi, m. *péntek*.
Vénéfice, m. pal. *méregkeverés*.
Venelle, f. *utcácska*; pop. enfiler la —, *kereket oldani*.
Vénéneux, se, a. bot. *mérges*.
Vener (vné), v. a. ch. *hajtani, abajgatni*; faire — de la viande, *húst beedzeni, pácolni*.
Vénér'able, a. *tiszteletreméltó*; 2. *tisztelendő*; arg. *segg*; =ment, adv. *tiszteletreméltón*; —ation(-cion), f. *tisztelés*; 2. *tisztelet*; —er, v. a. *tisztelni*.
Vénerie (vènnè-rî), f. ch. *vadászat*; 2. *vadászlak*.
Vénérien, ne, a. acte —, *nőszés*; méd. inal —, *bujasenyv*.
Venette (ve-nète), f. fam. *aggodalom*; on lui a donné la —, *megszepegtették*.
Veneur (vneur), m. ch. *vadász*.
Vengeance (van-jan-), f. *bosszu*; tirer —, *bosszut állni*; 2. *bosszuvágy*.
Venger, v. a. *bosszulni, megbosszulni*; 2. se —, v. r. *bosszut állni*.
Vengeur, —eresse, s. *bosszuló, bosszut álló*.
Veniat (vé-niat'), m. *idézés*.
Vénuel, le, a. théo. *megbocsátható*; —lement, adv. *megbocsáthatólag*.
Vénimeux, se, a. *mérges*; it. *megmérgezett*.
Venin (vnein), m. *állati mérreg*; 2. fig. *kajánság, gonoszság*.
Venir (vnir), v. n. *jöni*; le premier venu, *akárki*; bien venu, *szívesen látott*; soyez le bien venu, *Isten hozta*; 2. *megérkezni*; fam. d'où venez-vous? *hát ezt se tudja?* 3. *vkít elkísérni*; 4. *lejöni; megkapni*; faire — qch., *vmi hozatni; átengedni*; 5. — voir, *meglátogatni*; fam.

Vent

je le vois —, *sejtem szándékát*; 6. *érkezni*; il me vint une pensée, *gondolatom támadt*; 7. *származni*; 8. *következni*; la semaine qui vient, *következő hét*; fig. viennent les prunes, *jövő nyáron*; 9. *nőni, tenyészni*; 10. l'eau lui venait jusqu' a la ceinture, *a víz öveig ért*; — au trône, *trónra jutni*; 11. *összekapni*; *összeverekedni*; 12. s'il venait à mourir, *ha meghalna*; 13. *térni, áttérni valamire*; faire — à la raison q., *vkít észre téríteni*; 14. — bien à, *jól állani, illeni*; 15. — à, *jutni vmihez*; 16. — de, *il vient de partir, épen most utazott el.*

Vent (van), m. *szél*; être logé à quatre —s, *szellős lakást bírni*; fam. regarder d'où vient le —, *bá-mészkodni*; it. il pleut à tous —s, *mindenütt érhet szerencsétlenség*; it. aller selon le —, *a körülményekhez alkalmazkodni*; maréch. ce cheval a du —, *e ló kehes*; II. *levegő, légnyomás*; ch. *szag, szimat*; fig. avoir — de qch., *vminek neszét venni*; méd. *szélszorulás*; lâcher un —, *figani*; pop. *lélekzet*; it. prendre —, *lélekzeni*; 2. fig. *hiúság*; *kérkedés.*

Ventage, m. agr. *szórás.*

Vente (van-), f. *eladás*; 2. *kelet, kelendőség*; 3. *tvásártér*; e. f. *vágás*; féo. *hűbérpénz.*

Venteau (van-tô), m. hydr. *zsilipkapu.*

Venter (van-té), v. n. et imp. *fúni (szélről)*; fig. quelque vent qu'il —e, *bármilyen történet is*; 2. v. a. agr. *szórni.*

Venteux, se, a. *szeles.*

Ventier, m. e. f. *fakereskedő (ki egész vágást vesz meg).*

Ventilat'eur (van-), m. phys. *szélfogó*; —ion (-cion), f.

Ventiler

prat. *örökség-beclés*; 2. phys. *szélfogók használása.*

Ventiler (van-), v. a. prat. *egyenként megbecsülni*; fig. p. u. *megvitatni*; constr. *szélfogókat alkalmazni.*

Ventiller (van-), v. a. mar. *kipallózni.*

Ventôse (van-), m. h. de Fr. *szélhó (a francia köztársaság 6. hónapja, febr. 19-től márc. 20-ig).*

Ventosité (van-), f. méd. *szélszorulás.*

Ventous'e (van-), f. chir. *köpöly*; arch. *szelelőcső*; hydr. *szelelőlyuk*, —er, v. a. chir. *köpölyözni*; hydr., arch. *szelelőlyukakat alkalmazni.*

Ventral, e (van-), a. an. *has...*

Ventre (van-), m. an. *has*; petit —, *gyomor*; bas —, *alhas*; aller — à terre, *sebesen vágatva lovagolni*; fam. demander pardon —, *meghunyászkodni*; 2. fig. je saurais ce qu'il a dans le —, *majd etevenére tapintok*; fam. il lui mit le feu sous le —, *haragra gerjesztette*; 3. *anyaméh*; c'est le — de ma mère, *erre ugyan rá nem birnak többé*; arch. ce mur fait —, *e fal domborodik*; artil. le canon est sur le —, *az ágyu hasal, v. földön fekszik*; expl. *dag*; tour. — à planer, *melldeszka.*

Ventrebleu, i. *teringettét.*

Ventrée, v. *portée.*

Ventri'cole, s. a. *hashízaló, eszem-izsom ember*; —culation (-cion), f. méd. *szélkór*; —cule, m. an. —s du coeurs, *szívüreg, szívgyomor*; 2. ab. *bendő, gyomor*; zúza; —ère (van-), f. sell. *hasló, hasveder*; —loque, s. a. *hasbeszélő*; —loquie, f. *hasbeszélés*; —potent, e, a. *potrohos.*

se Ventrouiller (van-), v. r. *sárban hengeregni.*

Verd'âtre

Ventru, e (van-), s. a. *pohos, potrohos*; bot. *hasas.*

Venturon (van-), m. pèch. *varsa*; orn. *olasz piny.*

Venue (ve-), f. †*megérkezés*; les allées et —s, *lótás-futás*; 2. *termet*; bot. *növés.*

Vénule, f. minér. *erecske.*

Vénus (vé-nuce), f. myth. *Vénus*; fig. *szépség*; astr. *esthajnal-csillag.*

†Vêpre, m. g. p. *estidő.*

Vêpres, f. pl. h. eccl. *vecsernye*; fam. après —, *complies, mindent a maga idejében.*

Ver (vèr), m. h. n. *féreg*; — de terre, *gilizta*; — de meunier, *högölyféreg*; — à soie, *selymér*; pop. tirer les —s du nez à q., *vkít kipuhatolni.*

Véracité, f. *igazságosság, igazmondóság.*

Vératre, m. bot. *hunyor.*

Verbal, e, a. gr. *igetörzsű*; litt. rapport —, *szóbeli jelentés*; —ement, adv. *szóbelileg*; —isation (-cion), f. prat. *jegyzőkönyv fölvétele*; —iser, v. n. prat. *jegyzőkönyvbe igtatni*; fig. il ne fait que —, *folyvást kotyog*; 2. —, dresser un procès verbal, *jegyzőkönyvet szerkeszteni.*

Verbe, m. gr. *ige.*

Verbération (-cion), f. phys. *rezgés.*

Verbeux, se, a. *fecsegő*; szó szapora.

Verbiag'e, m. *fecsegés*; —er, v. n. *fecsegní*; —eur, se, s. fam. *fecsegő.*

Verbosité, f. *csacsakaság, hosszadalmasság.*

Ver-coquin, m. ent. *kendermagbogár*; méd. *hólyagóc*; méd. *agyduh.*

Verdagon, m. com. *karcos bor.*

Verd'âtre, a. *zöldes*; —aud, e, a. p. u. *éretlen*; —elet, te, a. *savanyás*; *fanyar*; fig. *élénk*; —erie, f. com. *cserje, haraszt, erdő*; erdőjog; —et, m. chi. *rész-*

Verdict

rozsdá; arg. szél; —eur, f. bot. nedv; fanyarság; fig. élénkség, erő; it. durvaság.
Verdict, m. jur. esküdtek véleménye.
Verd'ier (-dié), m. e. f. erdész; orn. zöldike; —illon, m. ard. feszítő rúd; —ir, v. n. bot. zöldülni; it. chi. rózsdássá lenni; 2. v. a. zöldre festeni; —oyant, e, a. zöldellő; —oyer, v. verdir (1.); —ure, f. zöld; lombozat; —urier, m. cuis. udvari konyhakertész; —urrière, f. zöltségárusnő.
Véreux, se, a. férges; fig. fam. dette —se, veszendő adósság; cause —se, gyanús ügy.
Verge, f. vessző; la — d'un fouet, suhogó, ostorhegy; an. mony, pöcs; bot. — à berger, takácmácsonya; ét. étain en —, rúdón; horl. lógony; mar. — de l'ancre, horgonyszár; II. ord. pl. virgács.
Vergeage (-ja-), m. com. kimérés; it. akolás.
Verg'ence (-jan-), m. méd. tolulás; —er, v. a. kimérni; it. akolni; —er, m. jard. gyümölcsös.
Vergerotte, f. bot. csikszár.
Vergeter, v. a. kefélni, megkefélni; peau —ée, sávos arc.
Verget'ier (-thié), m. kefekötő; —te (-jette), f. ord. pl. kefe; =s d'un tambour, dobkarikák; vesszőcske.
Vergeure (vèr-ju-re), f. pap. kassodrony.
Verglas (-glá), m. ólmos idő.
Vergne (ver-nieu), m. bot. egerfa; arg. város.
†Vergogne (-go-nieu), f. fam. g. p. szemérem, szégyen.
Vergue (vèr-ghe), f. mar. vitorlarúd.
Véricle, f. joail. diamant de —, csehkő.
Véridi'cité, f. megbízhatóság, szavahívósság; igazságosság; —que, a. igazmondó.
Vérifi'cateur, m. jur. hitele-

Vérin

sítő; —cation (-cion), f. igazolás; —er, v. a. igazolni; hitelesíteni; 2. nyomozni, vizsgálni; 3. se =, v. r. bebizonyulni.
Vérin (-rein), m. méc. emelő csavar; —e, f. mar. kormányos éji lámpája.
Véri'table, a. igaz, valódi, valóságos; =ment, adv. igazán, stb.; —té, f. igazság, valóság; p. toute = n'est pas bonne à dire, ne szólj szájam, nem fáj fejem; 2. becsületesség; 3. en =, adt. nyiltan; valóban; 4. à la =, adv. igaz ugyan.
Verjus (-jû), m. savanyú szőlő, egres; 2. karcos bor; p. c'est jus vert ou —, egyik tizenkilenc, másik egy hián hús.
Verjuté, e, a. fanyar, savanyús.
Verle, m. com. akoló pálca.
Vermeil, le, a. királyvörös; piros-posgás; 2. —le, f. joail. csehgránát; —lonner (-mè-lo-nié), v. a. dor. hígpirral aljazni.
Vermicell'e (vèr-mi-chè-le), m. vékony metélt; —ier, m. metélt-csináló.
Vermi'culaire, f. h. n. férges; bot. v. joubarbe; 2. a. féregalakú; —fuge, s. a. méd. gilisztahajtó; —langues, m. pl. h. n. féregnyelvűk.
Vermiller (vèr-mi-lié), v. n. ch. túrni.
Vermillon (vèr-mi-lion), m. v. cinobre; fig. pír; arg. m. angol; —ner, v. a. peint. pirosra festeni; dor. v. vermeillonner.
Vermin'e (-mi-), f. coll. férgek, bogarak, tetvek; fig. csöcselék, söpredék; arg. ügyvéd; —eux, se, a. h. n. férges, szúette; méd. fièvres = es, féregkór.
Vermisseau (vèr-mi-çô), m. dim. férgecske; csöves csiga.
se Vermouler, v. r. férgesedni.

Verron

Vermoulure, f. szűrágás; szúpor.
Vermout (-mou), m. ürmösbör.
Vernal, e, a. tavaszi; astr. équinoxe —, tavaszi éjnap-egyen.
Vernir, v. a. kencézni; pot. mázítani.
Vernis (-ni), m. fénymáz, kence; pot. üvegmáz; —à bois, famáz; fig. b. p. máz, szín, látszat; —ser, v. a. pot. v. vernir; —seur, m. pot. fénymázoló; —sure, f. pot. mázolás, kencézés.
Vérol'e, f. méd. bujasenyv; pop. franc; 2. petite —, bárányhimlő; —ée, e, ique, a. méd. bujasenyves; pop. francos.
Véron, v. vairon.
Véronique, f. bot. dicső fű.
Vérot'er, v. n. ch. férget keresni; —ier, m. pêch. gilishtaásó; —is, m. pêch. gilishta.
Verrat (vé-ra), m. vadkan.
Verraille, f. com. apró üvegáru.
Verre, m. üveg; —en table, tábla-üveg; —à vitres, ablaküveg; —d'antimoine, dárdany; —ardent, gyújtóüveg; phys. —à diabète, üvegekőny; 2. pohár; cul d'un —, pohár talpa; fam. boire dans le — de qch., vkivel barátságban élni; —à vin, boros pohár; —de vin, pohár bor.
Vérrée (vè-ré), f. tele pohárral.
Verrerie (vèr-re-rie), f. üvegyártás; üveghuta; 2. coll. üvegáru.
Verreux, se (vèr-), a. üveges.
Verrier (vè-rié), m. üvegyáros; 2. üvegárus; 3. écon. üvegkosár.
Verrière (vè-), f. üvegjödél; écon. öblítőkádk; jard. üvegekúp.
Verrine (vè-), f. charp. fa-csavar; 2. v. vernière.
Verroterie (vè-), v. verraille.
Verrou (vè-rou), m. retesz;

Verrouiller

- fig. tirer les —s sur soi, visszavonultan élni.
 Verrouiller (vè-), v. a. bere-
 teszelni; 2. se —, v. r. el-
 zárkózni.
 Verru'caire, f. bot. kacskar-
 ring; —e, f. szömölcs; —
 queux, se, a. szömölcsös.
 Vers (vêr; vêrz), m. poét.
 vers; II. prép. felé.
 Versa'de (-ça-), m. p. u. föl-
 fordulás; —ge, m. agr.
 forgatás.
 Versaire, v. jaohère.
 Versant, e (-çan), a. köny-
 nyen fölforduló; 2. m.
 géo. lejtő.
 Versatile, a. változékony,
 ingatag, állhatlan, tétó-
 vázó; —ité, f. did. válto-
 zékonyosság, ingatagság, tétó-
 vázás.
 Verse (-ce), f. com. egy kosár
 kőszén (35 font); 2. à —,
 adt. il pluit à —, szakad
 az eső.
 Versé, e, a. járatos; tapaszt-
 alt.
 Verseau (vêr-çô), m. astr.
 vizöntő.
 Versement, m. pénzszállít-
 ás.
 Verser (vêr-cé), v. a. önteni;
 töltetni; kiönteni; abs. —e
 à boire, tölts; — des lar-
 mes, könnyeket hullatni;
 — son sang, vérét ontani;
 — de l'argent, pénzt szál-
 lítani; — de l'or, sokat köl-
 teni; fig. — le ridicule sur
 q., vkit nevetségessé tenni;
 2. fölfordítani; II. v. n.
 fölfordulni; 2. megdön-
 teni.
 Verset (vêr-cé), m. lit. vers-
 szak.
 Verseur, m. töltögető.
 *Versifi'cailleur, m. g. p. vers-
 faragó; —cateur, m.
 verselő; —cation, f. verse-
 lés; —fier, v. n. verselni.
 Version, f. fordítás; fordít-
 mány; ohir. megfordítás
 (gyermeké a méhben); 2.
 fordulat, hírmás, hírmás-
 lat.
 Verso, m. lapháta.
 Versoir, m. agr. ekeszarv.

Vert

- Vert, m. zöld; — d'olive,
 olajszín; t. t. — de Hon-
 grie, aranyenyv; 2. fű;
 écon. fanyar íz; p. v.
 blé (2. fig.); h. n. zöld
 sikló; oru. — montant,
 citrom-sármány; II. —, e,
 a. zöld; 2. fam. vidor,
 fűrge; 3. éretlen; fanyar;
 cuis. pois —s, zöldborsó;
 4. fig. szilárd, elszánt;
 réponse —e, durva felelet.
 Vert-de-gris, v. verdet.
 Vertébral, e, a. an. gerinc-
 csont...; —ité, f. méd.
 gerinccsontlob.
 Vertèbre, m. an. gerinccsont,
 csigolya.
 Vertement (vêrt-man), adv.
 bátran, szilárdul, nyoma-
 tékosan.
 Verterelle (vêr-te-), f. serr.
 reteszhorog.
 Vertex (vêr-tèk-ce), m. an.
 v. sinciput; bot. tető, su-
 dar.
 Vertical, e, a. math. függ-
 irányos; —ement, adv.
 függirányosan; —ité, f.
 mec. függirányosság; füg-
 gélyesség.
 Verticille (-thi-ci-), m. bot.
 gyűrű; —llé, e, a. bot.
 gyűrűs; —té, f. phys. el-
 hajlási erő.
 Vertig'e, m. méd. szédülés;
 fam. il a des —s, nincs ki
 egészen; —ineux, se, a.
 méd. p. u. szédelő; —o,
 m. fam. szeszély; hóhort;
 vét. csira, lóbósz.
 Vertiqueux, se, a. phys., méd.
 keringő.
 Vertu, f. erény; 2. erő, tulaj-
 donság; ext. il n'a ni
 force ni —, nincs se ereje,
 se veleje; p. face d'homme
 porte —, a gazda szeme
 hizlalja a jószágot; 3. en
 —, adt. erejénél fogva;
 minek következtében.
 Vertueux, se, a. erényes;
 —eusement, adv. erénye-
 sen.
 †Vertuga'dier, ère, s. dúzcsi-
 náló; —din (-dein), m.
 dúz; 2. pop. =! vertu-
 bleu, vertu-choux, vertu-

Vétérán

- gris! láncosadta! terin-
 gettét!
 Verve, f. lelkesedés, ihlet;
 fam. p. u. ostobaság, sze-
 szély.
 Verveine, vervène, f. bot.
 galambóc.
 Verveux, vervier, m. pêch.
 fonalzsák; jard. gyümölcs-
 kosár.
 Vésanie, f. méd. őrülség
 (láz nélkül).
 Vesce (vèce), f. bot. lóborsó;
 —noire, lednek.
 Vési'caire, f. et a. f. hólyag-
 borsó; —cal, e, a. an. hó-
 lyag...; —cation (-cion),
 f. méd. hólyaghúzás; —ca-
 toire, s. a. méd. hólyag-
 húzó tapasz; —cule, f. an.
 hólyagcsa; —biliaire, epe-
 hólyag.
 Vésou, vésoul, m. sucr. cu-
 kornádnedv.
 Vespasienne, f. mozgó ár-
 nyékszék; it. húgyozda.
 Vespér'al, m. cath. vecser-
 nyekönyv; —ie, f. écol.
 títatkozás; fig. inus.
 dorgálás, megrovás; —i-
 ser, v. a, q. fig. vkit meg-
 dorgálni.
 Vespertilion, m. h. n. de-
 nevér.
 Vess'e, f. fing, posz; bot. =
 de-loup, pöfeteg; —er (vè-
 cé), v. n. fingani, poszog-
 ni; arg. = du bec, szájból
 bűzleni; —eur, se, s. po-
 szogató.
 Vessie (vè-cí), f. an. húdhó-
 lyag; méd. hólyag; arg.
 kurva.
 Vessigon, vésigon, m. vét.
 csúzhólyag.
 Veste (vèst), f. mellény.
 Vesti'aire (vèce-thi-), m. ru-
 határ; it. ruhapénz; —
 bule, m. arch. pítvar; it.
 qf. előszoba; an. fülcsar-
 nok; —ge, m. sty. s.
 nyomdok, lábnyom; 2. ma-
 radvány, nyom; —men-
 tal, e, a. ruhatisztító.
 Vêtement, m. ord. st. s.
 öltözet, ruha.
 Vétérán, m. et a. m. hadas-
 tyán; —ce, f. nyugállapot.

Vétérinaire

Vétérinaire, m. et a. m. *barom orvos*; 2. ord. a. art —, *állatgyógytudomány*.
 Vétill'a d, e, —eur, se, s. *babráló, pepecselő*; —e, f. *apróság, hitványság*; —er, v. n. *apróságokkal babrál- ni, bibelődni*; 2. *kákán csomót keresni*; —erie, f. *fogárdosság; zaklatás*; —eux, se, a. *csiklandós, kényes*.
 Vétir, v. a. ir. *ruházni*; 2. *fölvenni, magára venni*; il est vêtu trop légèrem- ent, *nagyon könnyedén van öltözve*; 3. se —, v. r. *öltözködni*.
 Véture, v. prise (1.).
 Veuf, ve, s. a. *özvegy*; orn. —ve, *paradicsomi sármány*; arg. —ve, *akasztófa*.
 †Veule, a. *petyhüdt, ernyedt*; étoffe —, *könnyű kelme*; agr. terre —, *sovány föld*; jard. branche —, *száraz ág*.
 Veuve, m. *özvegység*.
 Vexant, e, a. *boszantó*.
 Vexat'eur, trice, s. a. *zaklató; alkalmatlankodó*; —tion (-cion), f. *zaklatás; boszantás*; —toire, a. *sulyos, nyomasztó*.
 Vexer (vèk-cé), v. a. *zaklat- ni, sanyargatni*; 3. pop. *boszantani*.
 Vexillaire, v. porte-éten- dard.
 Viabilité, f. jur., méd. *életre- valóság*.
 Viable, a. jur., méd. *életre- való*.
 Viaduc, m. t. t. *útvezeték*.
 Viager, ère, a. *holtiglani*; rente —ère, *életjáradék*; —èremment, adv. *holtiglan*.
 Viande, f. *hús*; — de bou- cherie, *vágott hús*; —me- nue, *baromfi-hús*; arg. — dans-les-dents, *alkalmat- lan hitelező*.
 Viand'er, v. n. ch. *legelni*; —is (-dí), m. ch. *legelés*.
 Viatique, m. *útravaló, út- pénz*; cath. *úrvacsorája*.
 Vibord, m. mar. *párkány*.
 Vibr'ant, e, a. phys. *rezgő*;

Vicair'e

—atile, a. phys. *rezgetet- hető*; —ation (-cion), f. phys. *rezgés; lengés*; —er, v. n. phys. *rezgeni, len- geni*; 2. v. a. *nyílat ki- löni*.
 Vicair'e, m. *helyettes, hely- tartó*; —ie, f. v. vicariat.
 Vicari'al, e, a. *helyettesi*; —at (-ria), m. *helyettes- ség; helytartóság*; 2. *he- lyettesi kerület*; —er, v. n. *helyetteskedni*; fig. *alá- rendelt hivatalt viselni*.
 Vice, m. *hiba, hiány, fogyat- kozás; kórság*; it. *kihá- gás*; 2. mor. *vétek, bűn*; it. *paráználkodás*.
 Vice, part. al...; *segéd...*
 Vicennal (-cène-nal), a. *hűsz- évű; hűszévi*.
 Vice-versa (vi-cé-vèr-ça), adv. *kölcsönösen*; it. *meg- fordítva*.
 Vicier, v. a. el-, *megrontani*; vin —é, *romlott bor*; pal. *megsemmisíteni; érvényte- leníteni*.
 Vicieux, se, a. *hibás, hiá- nyos*; pal. *érvénytelen*; cheval —, *csökönös ló*; homme —, *bűnös ember*; —eusement, adv. *hibásan, stb.*
 Vicinal, e, a. *oldal...; szom- szédos, határos*.
 Vicissitude, f. *változás*; 2. *váltakozat, vagylagosság; változékonyság*; it. ord. pl. *fölforgatás*.
 Vicom'tage, m. com. *algrófi jog*; —e (vi-kon-te), m. *algróf*; —é, m. *algrófság*; —esse, f. *algrófnő*; —ier, ère, a. jur. *algrófi*.
 Victim'e, f. ant. *véráldozat*; fig. *áldozat*; *—er, v. a. q., *fömláldozni*; fig. g. p. *gúnytárgyul kitűzni*.
 Victoire, f. *győzelem*; fam. chanter —, *ujongani*.
 Victori'eux, se, a. *győzedel- mes, győztes*; —eusement, adv. *győzedelmesen*.
 †Victuail'es, f. pl., mar. *élelmiszerek*; —eur, m. mar. *élelmező*.
 Vidang'e, f. *kiürítés; elhor-*

Vieille

dás; 2. pl. *ganaj, szemét, törmelék*; 2. le vin est en —, *a bor fogytán van*; —eur, m. *árnyékszék-, csa- torna-, kúttisztító*.
 Vide, a. *üres*; fig. une tête —, *oktondi*; fam. temps —, *szabad idő*; 2. à —, adv. *üresen*; II. m. *úr*; hézag; arch. *nyílás*.
 Vide-bouteille, m. *kéjlak*.
 Videlle, f. cuis. *cifravas*.
 Vider, v. a. *üríteni, kiüríteni*; — un tonneau, *csapra ver- ni*; — un étang, *lecsapol- ni*; fig. *kiinni*; arg. *kifúr- ni*; bouch. *kiszedni*; ki- csigerelni; 2. fig. *elintéz- ni, tisztába hozni*; 3. se —, v. r. *kiürülni, szükségét végezni*.
 Vidimer, v. a. prat. *láttaz- ni, láttamozni*; 2. *hitele- síteni*.
 Vidrecome, m. *serleg, ven- dégpohár*.
 Viduité, f. *özvegység*; enné- de —, *gyászév*; droit de —, *özvegypénz*.
 Vidure, f. *átört mű*.
 Vie, f. *élet*; sortir de —, *kimulni*; mourir tout en —, *ép erőben meghalni*; 2. *élettartam*; à la — et à la mort, *élethalálra*; la — dure, *szívós élet*; 3. *éle- lem*; gagner sa —, *kenye- rét keresni*; abs. faire la —, *vigan élni*; faire la pe- tite —, *feslett életet foly- tatni*; fam. c'est sa —, *ez kedvenc foglalkozása*; p. telle — telle mort, *a mint élt úgy mult*; pop. faire une belle —, *nagy lármát csapni*; litt. *életleírás*; pop. merci de ma —! i. *lelkemre*.
 Viédase, m. pop. *számár*; it. *gyáva*; it. *semmire kel- lő*; —r, v. n. pop. *he- nyélni*.
 Vieil, qf., ord. vieux, a. m. vieille, a. f. *öreg*; vén; 2. *régi*; 3. *kopott*; ócska; 4. s. *öreg, vén*.
 Vieillard, m. *aggastyán*.
 Vieille, f. *öreg nő*.

Vieillerie

Vieillerie, f. coll. *ócska holmi, lim-lom*; fig. *elcsépelte dolgok*.
 Vieillesse (viè-lièce), f. *aggor*; 2. qf. *öreg emberek, öregek*.
 Vieillir, v. n. *vénülni, öregedni*; it. *elévülni*; *elavulni*; 2. *megvénülni*; 3. v. a. *öregíteni*; *megvéníteni*; 4. se —, v. r. *magát véníteni*.
 Vieillissement, m. p. u. *vénülés, vénhedés, aggulás*.
 Vieillot, te, s. a. g. p. fam. *öreges*; c'est une petite —te, *öreg anyóka*.
 Vielle (vi-elle), f. mus. *lant*; fig. fam. c'est une roue de —, *mindig egy bakot nyúz*; —r, v. n. *lantolni*; fam. *pourquoi tout = ? mire való-e szőszaporítás?*
 Vielleur, se, s. *lantos*.
 Vierge, f. *szűz*; cath. la —, *szent Szűz*; 2. a. *szűz, szeplőtlen, tiszta*; terre —, *töretlen föld*; cire —, *rajviasz*; huile —, *színolaj*; fig. *réputation —, feddhetlen hírnév*.
 Vif (vif), m. *élet, eleven hús*; fig. *couper dans le —, érzékeny oldalt érinteni*; II. —, vive, a. *eleven*; 2. *élénk*; *érzékeny*; *heves*; fam. *il est — comme le salpêtre, mindjárt haragra gyulad*; man. *tüzes*; 3. *douleur —ve, heves fájdalom*; foi —ve, *rendületlen hit*; ch. *vaddús*; eau —, *forrásvíz*.
 Vif-argent, m. minér. *higany*; —gage, m. jur. *előzálog*.
 Vigie (-ji), m. mar. *hajóőr*; 2. —s, *kiálló sziklák*; arg. *vol à la —, bőröndlopás*; —r, v. n. mar. *őrt állni*.
 Vigil'amment (vi-ji-), adv. p. u. *vigyázva*; —ance, f. *éberség*; —ant, e, a. *éber, örködő*; —e, f. lit. *ünnep előestéje*; 2. pl. *virrasztás*.
 Vignage, m. cout. *átvám*.
 Vigne, f. agr. *szőlőtő*; *szőlő-*

Vigneron

vessző; 2. *szőlőhegy*; pop. *il est dans le —, részeg*; arg. Saint-Jean de la —, *feszület*.
 Vigneron, m. *vincellér*.
 Vignette (vi-ni-ète), f. *címke*.
 Vigno'ble (vi-ni-o-), a. m. agr. *szőlőhegy*; —lette, f. agr. *szőlőhegyecske*; *—manie, f. *borászati szenvedély*.
 Vigogne (-go-nieu), f. h. n. *lámateve*.
 Vigorte, f. artil. *ágyugolyó-minta*.
 Vigoureux, se, a. *erős, erőteljes*; 2. *szilárd, bátor*; grav. *hathatós*; —eusement, adv. *erősen, stb*.
 Viguerie, f. cout. *tartomány-nagyi hivatal*; it. *lak*.
 Vigueure (vi-gheur), f. *erő*; fig. — d'esprit, *lelkierő*; *szilárdság*; *buzgalom*; *hatály, nyomatékosság*; cette loi est en —, *e törvény érvényes*.
 Viguier (vi-ghié), m. cout. *tartománynagy*.
 Vil, e, a. *alávaló, aljas, elvetemült*; *csekély*; —ement, adv. *aljasul, stb*.
 Vilain, m. autr. *paraszt*; 2. s. a. m. c'est un —, *zsugori*; icht. *dobáncs*; 3. —, e, s. *trágár, szátyár*; II. —, e, a. *csunya, rút*; 2. *piszkos, gyalázatos, aljas*; fauc. oiseau —, *idomíthatlan sólyom*; 3. *temps —, rossz, ocsmány idő*; 4. féo. *polgár*; —ement, adv. *rútul, stb*.
 Vilebrequin (-kein), m. mell-fűró; arq. *pergőfűró*; pop. *jambes en —, löcsláb*.
 Vilenie (vil-nie), f. *szenny, ganaj, mocskok, szemét, gaz*; 2. *alávalóság, aljas-ság*; 3. *fősvénység, zsugoriság*; 4. *szitok*; *piszkosság*.
 Vileté (vil-té), f. *csekély érték, olcsóság*; 2. *csekély-ség*.
 Vilipender, v. a. *megvetni, kevésre becsülni, lenézni*.
 Villa, f. *mezei lak*; —ce (vi-

Vindi'catif

la-ce), f. fam. *nagy, nép-telen város*; —ge, m. *falu*; fam. *il est bien de son —, mit se tud a világról*; —geois, e, s. a. *falusi*; —nelle, f. *parasztlanc*.
 Ville (vi-le), f. *város*; it. *városi tanács*; dîner en —, *a házon kívül ebédelni*; en —, *helyben*.
 *Villegiature (villédjia-toure), f. *zöldben-, mezei lakás*.
 Villénage, m. féo. *polgári hűbér*.
 Villette, f. dim. *városka*.
 Vimaire, f. e. f. *széltörés, szélkár*.
 Vimbre (vein-bre), m. icht. *ajókhall*.
 Vin (vein), m. *bor*; — fait, *kiforrott bor*; gros —, *petit —, nehéz, könnyű bor*; — du crû, *helybeli termés*; p. — sur lait c'est souhait, lait sur — c'est venin, *bort a sörre idd egyszerre, sört a borra, hagyd máskorra*; pop. *avoir un — de lion, a bor veszekedővé teszi*; fig. *mettre de l'eau dans son —, magát mérsékelni*; une tache de —, *vörös folt*; — de prunelles, *kökényszak*.
 Vina'de (vi-), f. féo. *szőlőrobot*; —age, m. féo. *bor-tized*.
 Vinai'gre (vi-nè-gre), m. *ecet*; pop. *faire pisser — à q., vkit vérig zaklatni*; it. *habit de —, szellős ruha*; arg. *dicsőség*; —grer, v. a. *ecetezni*; rôtir —é, *savanyú pecsenye*; —grerie, f. *ecetgyár*; —grette, f. cuis. *savanyú mártás*; it. *savanyú hús*; 2. *kézikocsi*; *targonca*; —grier, m. *ecetgyáros*; —re, a. écon. *vaisseau —, boroshordó*.
 Vinasse (vi-), f. fabr. *rézroz-sda ecet*.
 Vincible, a. *legyőzhető*.
 Vindas (vein-dace), m. mec. *horgonycsiga*.
 Vindi'catif, ve, a. *boszorúgyó*; —cation, v. *ven-*

Vinée

geance; —cte, f. jur. — publique, gonosztevők nyilvános megbüntetése.
 Vinée (vi-), f. szüret; ősz.
 Vinetier (vi-ne-thié), m. bot. leánysom.
 Vineux, se (vi-), a. vin —, szeszes bor; pêches — ses, borízú barack; rouge —, borpiros; lieux —, bordús táj.
 Vingeon, m. orn. füttyülő ruca.
 Vingt (vein; veinte), a. húsz; 2. six-vingte hommes, százhusz ember; 3. le — du mois, a hó huszadika.
 Vingtaine (vein-tè-ne), f. coll. húsz darab.
 Vingtième (-thi-), m. huszad-rész; 2. a. huszadik.
 Vini'cole (vi-), a. borászati; —fère, a. bortermő; —fication, f. borkészítés.
 Vinosité, f. bortartalom.
 Viol, m. erőszakotétel; *—able, a. megszeghető.
 Violacé, e, a. violakék.
 Violat (-la), a. m. pharm. sirop —, violaszörp.
 Violat'eur, trice, s. pal. áthágó, megszegő; 2. erőszakot tevő: —ion, f. jur. áthágás, megszegés.
 Violâtre, a. violakék.
 Viole, f. mus. brácsa; basse de —, gordonka.
 †Violement, v. violation.
 Violemment (vi-o-la-man), adv. hevesen, erősen, erőszakosan.
 Violence (-lance), f. heves-ség, hev, erő; 2. erőszak; erőszakoskodás.
 Violent, e (vi-o-lan), a. heves, erős; 2. erőszakos; indulatos; 3. erőszakolt, természetellenes; —er, v. a. erőszakolni, kényszeríteni.
 Violer, v. a. megszegni, megsérteni; 2. erőszakkot tenni.
 Violet, m. violaszín; 2. —, te, a. violaszínű; faire feu —, fam. hévvel kezdeni s lanyhán végezni; 3. —te, f. bot. viola, ibolya.

Violier

Violier, m. bot. sárga viola.
 Violir, v. a. et n. violaszínűvé tenni; it. lenni.
 Violon, m. luth. hegedű; donner les —s, éjzenét adni; fam. il se donne des —s, önhitt; 2. hegedűs; 3. t. t. chap. tilfa; méc. pergőfuró; 4. az őrség melletti börtön.
 Violoncell'e (vio-lon-chè-le), m. luth. gordonka; —iste, m. gordonkás.
 Viome, f. bot. ecetszőmörce.
 Vipère, m. h. n. siklóki-gyó.
 Vipereau, m. h. n. kis sikló.
 Vipérine, f. bot. kigyószisz.
 Virago (-gô), f. g. p. katonás nő.
 Virelai, m. litt. körvers.
 Virement (vir-man), m. com. rovincsolás; — de fonds, értékforgalom; mar. fordulás.
 Virer, v. n. pop. forogni; fig. v. a. tourner et —q., vkit kipukkolni; 2. v. a. et n. fordítani; fordulni: fig. — de bord, a köpönyeget szél után fordítani.
 Vireux, se, a. bot. mérges.
 Vire'veau, m. mar. horgonycsiga; —vent, orn. v. Martin-pêcheur; —vire, m. örvény; —volte, f. man. körforga.
 Virgin'al, e (-ji-), a. szűzies; *—ette, f. szűzecske; —ité, f. szűzesség.
 Virgule, f. gr. vessző; un point et une —, pontosvessző.
 Viridité, f. did. zöltség.
 Viril, e, a. férfias; l'âge —, férfikor; —ement, adv. férfiasan; *—iser, v. a. férfiasítani; 2. se =, v. r. férfiasodni; —ité, f. férfiaság; férfikor; 2. nemző-erő; 3. fig. erő.
 Virol'e, f. szorittyú; —eur, m. t. t. szorittyuműves.
 Virtualité, f. did. hathatóság, hatály-erő.
 Virtuel, le, a. did. hatályos, hatniképes: —lement, adv. hatályszerint.

Visigoth

Virtuose, s. mus. műre-melő.
 Virulen'ce (-ru-lance), f. ragályos anyag, ragályos-ság; —t, e, a. méd. ragályos, ragadós.
 Virure, f. mar. hajó küldesz-kázata. [reg.
 Virus (-ruce), m. méd. mé-
 Vis (vice), f. méc. csavar; arq. — de culasse, farcsa-var; impr. — d'imprime-rie, nyomcsavar.
 Visa, m. dipl. láttamozat.
 Visage (-za-), m. arc; pop. trouver — de bois, senkit se találni honn; 2. arcki-fejezés, ábrázat; faire mauvais — à q., mogorván nézni vkire. [dor.
 Visagère, f. mod. fejkötőbo-
 Vis-à-vis, (vi-za-vi), prép. átellenben; szemközt.
 Viscéral, e (vi-cé-), m. méd. bél...; fig. fekvőbirtokhoz tartozó.
 Viscère (vi-cè-re), m. an. bélrész; 2. pl. belek.
 Viscosité (vice-), f. ragadós-ság. [fam. szándék.
 Visée, f. irányzat, cél; fig.
 Viser, v. n. célózni; it. v. a. — q. au coeur, vkinek szívére célózni; 2. fig. szán-dékozni; tervezni; 3. v. a. láttamozni.
 Visi'bilité, f. did. láthatóság; —ble, a. látható; fam. il n'est pas =, nem fogad; 2. szembetünő, szembeötlő, szembeszökő; =ment, adv. láthatólag, stb.
 Visier (-cié), m. h. n. szár-nyas csiga.
 Visière (-ziaire), f. chev. si-sakszem, arcvért; fig. il lui rompit en —, gorombaságokat mondott szemébe; 2. látás; fig. donner dans la — à q., vkinél szemet szűrni; it. il a la — courte, nem sok esze van; arq. irányzék.
 Visif, ve, a. phil. faculté —ve, láttehetség.
 Visigoth (vi-zi-go), m. fig. m. p. un vrai —, durva paraszt.

Vision

Vision (-zion), f. phys. látás; 2. ábránd, álomkép; agyrém; 4. fig. agyszülemény; —naire, s. a. szellemlátó; fig. ábrándozó.
 Visitation (-cion), f. cath. Sárlos boldogasszony napja; —te, f. látogatás; 2. látogató; 3. beteglátogatás; 4. vizsgálat, kutatás, motozás; = de cadavre, halottkémllet; —ter, v. a. meglátogatni; 2. megszemlélni; it. megvizsgálni, motozni, kutatni; it. qf. v. n. keresgélni; —teur, m. vizsgáló, megvizsgáló, szemléző; fin. szemlész; 2. =, se, s. látogató.
 Visnague, f. bot. fogasír.
 Vison-visu, adv. pop. átellenben.
 Visorium (-ome), m. impr. irattartó.
 Visqueux, se (vice-keû), a. ragadós, enykes; it. nyálkás.
 Visser (vi-cé), v. a. rácsavarni.
 Visuel, le (-zu-él), a. lát...; an. nerf —, látideg; opt. angle —, látszög.
 Vit, m. b. pöcs, csök; —de mulet, cserép-vízcső; —al, e, a. élet...; parties =es, életszervek; =ement, adv. életerős módon; —alisé, e, a. életerős; —aliser, v. a. fölleveníteni; —alité, f. méd. életerő.
 Vite, a. gyors, sebes; futós; 2. adv. gyorsan, sebesen, hamar.
 Vitelots, m. pl. cuis. pástétompép.
 Vitement, adv. v. vite (2.).
 Vitesse, f. gyorsaság, fűrgesség, sebesség.
 Vitex, v. agnus-castus.
 Vitilige, f. méd. zuzmó.
 Vitrage, m. coll. ablakzat; üveges munka; 2. üvegfal.
 Vitrail, m. ord. pl. templomablak.
 Vitre, f. ablaküveg; 2. ablak, üveglablak.
 Vitrer, v. n. üvegtáblákkal

Vitresci'bilité

ellátni; porte —ée, üvegajtó; —ie, f. üvegkereskedés; üvegesség; 2. üvegésáru.
 Vitresci'bilité (-trèci-), f. chi. üvegülhetőség; —ble, v. vitrifiable.
 Vitreux, se, a. üvegнемű, üvegféle.
 Vitrier, m. üveges.
 Vitri'f'able, a. phys. üvegülhető; —cation, f. phys. megüvegülés; —er, v. a. phys. üvegíteni; 2. se =, v. r. üvegülni.
 Vitriol, m. chi. gálickő; —bleu, rézgálic; —vert, vasgálic; —e, v. parietaire; —é, e, a. chi. gálic...; eau =e, gálicvíz; —ique, a. gálictartalmú.
 Vitupère, etc. v. blâme, etc.
 Vivac'e, a. hosszú életre mutató; fig. tartós; —ité, f. élénkség, elevenesség; it. hevesesség; peint. fény.
 Vivandier, ère, s. hadcsaplár, -nő.
 Vivant, m. élő; fam. un bon —, vig cimborá; un mal —, korhely; it. en son —, éltében; 2. —, e, a. élő; fam. il ne l'a vu de sa vie —e, soha éltében se látta; fig. élénk.
 Vivat (vi-vat'), i. éljen.
 Vive, f. icht. sárkánypegáz.
 Vivelle, f. coutur. v. reprise; 2. v. espadon (icht.).
 Vivelote (viv-), f. jur. özvegyesség.
 Vivement (-man), adv. élénken, hevesen; 2. erősen, érzékenyül.
 Vivier (vi-vié), m. halastó.
 *Vivide, a. színpompában ragyogó.
 Vivi'fiant, e, a. méd. éltető; —fication, f. éltetés; föl-elevenítés; —fier, v. a. föl-eleveníteni; fig. éltetni; —pare, s. a. h. n. eleven szülő.
 Vivoter, v. n. fam. tengődni, nyomorogni.
 Vivre, v. n. ir. élni; ne —

Voici

que pour soi, csupán hasznát lesni; 2. táplálkozni; — à table d'hôte, közös asztalnál enni; p. il faut que tout le monde vive, hadd boldoguljon más is; 3. tartózkodni; it. életmódot folytatni; — au hasard, napról-napra élni; p. il faut — à Rome comme à Rome, a baglyokkal huhogass, a verebekkel csiripelj; 4. fam. vive le roi! éljen a király! vive Dieu! az élő Istenre! qui vive? ki vagy? II. m. élelem; 2. ord. pl. élelmi-szerek.
 Vlan, i. puff neki!
 Vocab'le, m. v. mot; —laire, m. szójegyzék, szótár; —uliste, m. szótár-író.
 Vocal, e, a. szóbeli; oraison —e, hangos ima; 2. m. szavazatképes; 3. —e, f. gr. v. voyelle; —ement, adv. szóbelileg; —isation, f. hangzósítás; —iser, v. a. mus. hangzósítani.
 Vocation (-thif'), m. gr. szó-lító.
 Vocation (-cion), f. hívány; 2. hajlam; fig. hivatás.
 Vocifè'rateur, trice, s. lár-mázó; —ration (-cion), f. méd. nyöszörgés, jajgatás; 2. =s, pl. lár-mázás, szidás; —fére, v. n. lár-mázni, kiabálni, szidni.
 Voeu (veû), m. fogadalom; 2. szavazat; 3. pl. óhajlás, kívánás; le — de la loi, a törvény szabványa.
 Vogue, f. mar. lökem; 2. ce prédicateur est en —, e hitszónok beszédeit igen járják; 3. búcsu.
 Vogue-avant, m. mar. elő-evező.
 Voguer (-ghé), v. n. mar. mozogni; megmozdulni; it. vitorlázni; 2. evezni; pot. — l'argile, az agyagot gyúrni.
 Vogueur, v. rameur.
 Voici, prép. itt van, itt vannak; fam. en — d'une

Voie

bonne, ez aztán különös; 2. autr. — venir le printemps, a tavasz közeledik. Voie (voâ), f. út, országút; 2. kerékvágás; pop. on l'a jeté en —, kitették a szűrét; fig. eszköz, cél; it. ösvény; ch. nyom, csapa; fam. il est à bout de —, csak háltni jár a lélek belé; écon. vitel, fordulat; — d'eau, egy vitel víz; jur. perorvoslat; — de nullité, semmiségi panasz; mar. — d'eau, hasadék; astr. tejút; — du soleil, napkör. Voilà, prép. ott, amott; — tout, ez az egész, fam. comme nous nous promenions — qu'une ondée vint à tomber, alig sétáltunk kissé, midőn egyszerre zápor kezdett hullni. Voile (voal), m. fátyol; fig. avoir un — devant les yeux, elvakultnak lenni; tirer le — sur qch., fátyolt vetni vmire; 2. apáca-fátyol; 3. templomfüggöny; fig. ürügy, örv; II. f. mar. vitorla; faire force de —s, minden vitorlát kifeszíteni; faire —, vitorlázni; fig. aller à —s et à rames, mindent elkövetni. Voiler, v. a. lefátyolozni; — une religieuse, befátyolozni; porcelaine —ée, homályos porcellán; mus. voix —ée, fátyolozott hang; fig. elpalástolni; 2. v. n. t. t. megvetemedni; 3. se —, v. r. magát lefátyolozni. Voilerie, f. vitorlagyártás. Voilette, f. mar. vitorlácska; 2. kis fátyol. Voilier (-lié), m. mar. vitorlagyártó; 2. a. m. bon —, jó vitorlás hajó. Voilure, f. mar. coll. vitorlázat; 2. vitorlagyár. Voir, v. a. ir. látni; fam. il a vu le loup, nagy náthája van; 2. abs. si vous ne le croyez pas, allez-y —, ha nem hiszi, győződjék meg;

Voire

c'est que voyez-vous il faut prendre garde, mert hát vigyázni kell; 3. cela ne s'était jamais vu, ilyesmi még soha se történt; il fit —sa blessure, megmutatta sebet; laisser —, észrevétni; 4. aller —, vkit meglátogatni; je verrai le moment où... , megérem az időt, melyben...; 5. szemlélni, vizsgálni, megvizsgálni; nous verrons, majd meggondoljuk; 6. megjegyezni; szemügyre venni; olvasni; megismerni; 7. társalogni; qui voyez-vous? kivel jő össze? — une femme, elháltni, nőszni; 8. megkísérteni; megizlelni; fig. észrevenni; II. v. n. vigyázni; utánna nézni; qu'a-t-il à — chez vous? mi köze az ön házához? it. segíteni, intézkedni, gondoskodni; j'y verrai, majd lesz gondom rá; voyez s'il est chez lui, kérdezze meg, honn van-e? 2. nyilni; ma chambre voit sur le jardin, szobám a kertre nyílik; cette hauteur voit la place, e magaslát uralja a várost; voyons! halljuk! III. se —, v. r. magát látni; se — dans la misère, nyomorban lenni; IV. se —, v. réc. egymást látni, meglátni; ils ne se voient plus, többé nem jönnek össze. †Voire, adv. fam. még, sőt; 2. vous tenez cela —? csakugyan megteendi? Voircie, f. autr. országút; 2. auj. döngyöző hely; 3. bouch. hulladék; 4. úti-hivatal; police —, útrendőrség. Voisin, e (-zein), a. közel, szomszédos; fig. il est — de sa ruine, romlása szélén áll; 2. —, e, s. szomszéd; —age, m. coll. szomszédság; 2. il demeure dans le —, közelben lakik; —er, v. n. fam. jó szom-

Volatil

szédságot tartani; il ne —e pas, nem közlekedik szomszédjával. Voitu're, f. jármű; le bateau est une — forte commode, a hajó kényelmes jármű; 2. ord. kocs, hintó; 3. fuvar, szállítás; rakomány; fig. fam. il n'y a pas —, pohara nincs telve; 4. fuvarozás; fuvarbér; lettre de —, fuvar-levél; pop. adieu la —! szerencsés utat! —rer, v. a. elszállítani, elhordani; fam. voulez-vous me —? el akar vinni kocsiján? —rier, m. fuvaros; —rin (-rein), m. bérkocsis. Voix (voâ), m. hang; de vive —, szóval; fig. — de la nature, a természet szózata; gr. szólam, hallam; 2. énekhang; II. szavazat; 2. szavazati jog; III. — publique, közvélemény; it. tetszés; p. la — du publique est la — de Dieu, nép szava Isten szava. Vol, m. röpülés; 2. szárnyalás; fig. il prend un — trop haut, nagy fába vágta a fejszét; it. nagyon föntartja az orrát; it. lendület; it. képesség, tehetség; th. röpülő-gép; ch. chasse du —, sólyomvadászat; II. lopás; rablás; 2. lopott jószág. Volable, a. meglopható. Volage, s. a. csélcsap, ledér; méd. foltoshám. Volaille (vo-la-lieu), f. coll. baromfi, majorság; arg. ringyó. Volailleur, m. baromfikereskedő. Volant, m. toll-labda; agr. szélrózsa; charp. szélmalom szárnya; horl. szélfoóó; mod. röpkény; ois. csekle; arg. köpeny; 2. —, e, a. röpülő; guer. fusée —e, röppentyű; feuille —e, röpirat. Volatil, e, a. chi. illó; —e, m. szárnyas, —isable, a. phys. illósítható; —isa-

Volatille

- tion (-cion), f. chi. *illósi-*
tás; —iser, v. a. chi. *illó-*
sítani; se =, v. r. *elgőzö-*
lőgni; —ité, f. chi. *illóság*;
fig. *átlhatlanság*; it. *válto-*
*zékony*ság.
- Volatille (-thi-lieu), f. fam.
baromfi.
- Vol-au-vent, m. pât. *leveles*
sütemény; arg. *toll*.
- Volcan, m. *tűzhányóhegy*.
- Vole, f. jeu. faire la —, *vala-*
mennyi ütést megcsinálni.
- Volée, f. *röpülés, fölrepülés*;
fig. il a pris la —, *szabad*
szárnyra került; 2. coll.
csapat, falka; fig. *rang*;
une personne de la haute
—, *magas rangú egyén*; 3.
ivadék, madárfiak; milit.
— de canons, *ágyú-sor-*
tűz; sonner les cloches à
toute —, *minden harangot*
meghúzni; fam. une — de
coups de bâton, *egy rakás*
verés; char. *főlhérc*; à la
—, adt. *röptében*; fig. il
parle =, *meggondolatlanul*
beszél.
- Voler, v. n. *röpülni*; — à
tire d'ailes, *sebesen röpül-*
ni; 2. fig. *sietni*; 3. fig.
szétterjedni; fauc. *sólyom-*
mal vadászni; II. v. a.
lopni, rabolni.
- Volereau, m. *kis tolvaj*.
- Volerie, f. *tolvajság*; fauc.
sólymáztat.
- Volet (-lè), m. écon. *galamb-*
dúc; it. *csapda*; charp. —s
d'une roue de moulin à
eau, *malomkerék lapátjai*;
men. *ablakredőny*; mar.
kis iránytű.
- Voleter, v. n. *röpködni, szál-*
longni.
- Voleur, se, s. *tolvaj*; — do-
mestique, *házi tolvaj*; —s
de grands chemins, *rab-*
lók; p. les grands —s
font pendre les petits, a
nagy tolvaj az ablakból
nézi, mikor a kis tolvajt
akasztják.
- Volice, voliche, f. cout. *pa-*
laléc.
- Volière, f. *madárház*; 2. *ma-*
dárkalit; 3. écon. v. volet.

Volige

- Volige, f., e. f. *zsindely-*
deszka.
- Volition (-cion), f. phil.
akarat.
- Volontaire, s. a. *önkéntes*;
2. *önfejű, makacs*; —ment,
adv. *önkéntesen*.
- Volonté, m. *akarat*; 2. *aka-*
rás; *akarat nyilvánítása*;
3. *tetszés, kény*; à —, *tet-*
zés szerint.
- Volontiers (-thié), adv. *szí-*
vesen, készséggel; 2. *köny-*
nyen.
- Volte, f. man. *kanyarodás,*
forduló.
- Volte-face, f. milit. faire —,
az üldöző ellennel hirtelen
szembe szállni.
- Volter, v. n. escr. *fordulatot*
tenni; manuf. *csavarni*.
- Voltig'e, f. *megeresztett kö-*
tél (kötéltáncosoknál);
man. *nyeregbe pattanás*;
—ement, m. *röpködés,*
szállongás; —er, v. n.
röpködni, szállongni; ext.
le pavillon =e, *a zászló*
lobog; 2. *ledérkedni, csa-*
pongni; man. *lóra ugrál-*
ni; milit. *portyázni*;
—eur, m. *szökönc, ugronc*;
2. *műlovar*.
- Volubil'e, a. bot. *futó, föl-*
futó; 2. —, f. *szulák*; —ité,
f. *gördülékenysé*g, *mozgé-*
konyság; *gyorsaság*; it.
szószaporaság.
- Volue, f. tiss. *vetélő-cséve*.
- Volum'e, m. *terjedelem, tér,*
terjem; lib. *kötet*; —ineux,
se, a. *terjedelmes, terjel-*
mes; lib. *sok kötetű*.
- Volupt'é, f. *gyönyör, kéj*;
2. qf. *lelki gyönyör*; —ueux,
se, a. *kéjdús, gyönyörteli*;
2. *gyönyörkereső, kéjva-*
dászó; 3. m. *kéjenc*; =eu-
sement, adv. *kéjdúsan, ké-*
jelegve.
- Volut'e, f. arch. *cikornya.*
cikornyázat; —er, v. a.
arch. *cikornyázni*.
- Volve, f. bot. *gombaburok*.
- Volvulus (-luce), m. méd.
bélköszvény.
- Vomer (-mèr), m. an. *eke-*
csont.

Vouloir

- Vomique, a. noix —, *vomi-*
quier, ebvész; 2. f. méd.
tüdőfekély.
- Vomir, v. n. *hányni*; pop.
okádni; envie de —, *ök-*
lendezni; fig. *undorodni*;
II. v. a. — le sang, *vért*
hányni; fig. — des injures,
szitkokat szórni.
- Vomissement, m. méd. *há-*
nyás, okadás; écr. re-
tourner à son —, *előbbi*
bűneihez visszaesni.
- Vomitif, m. méd. *hánytató*;
2. —, ve, a. *remède —,*
hánytatószer.
- Vorac'e, a. *falánk, nagyéhes,*
étkes; —ité, f. *falánkság,*
torkosság, nagyehetőség.
- Vot'ant, m. *szavazó*; —ation
(-cion), f. p. u. *szavazás*;
—e, m. *szavazat*; —er, v.
n. *szavazni*; v. a. ext. =
des remerciements à q.,
vkinek köszönetet monda-
ni; —if, ve, a. *fogadalmi*;
cath. messe =ve, *fogadal-*
mi mise.
- Votre, pl. vos, a. ...tok;
...tek.
- Vôtre, pron. *tiétek, önöké*.
- Vouède, m. bot. *csülleng,*
izacs, festőfü; la culture
du —, *csüllengtermesztés*.
- Vouer, u. a. *szentelni, aján-*
lani; 2. *fogadalmat tenni*;
fogadni; 3. se —, v. r. *ma-*
gát áldozni.
- Vouge, f. ch. *vadászgerely*;
medvekés; agr. *sarló*.
- Vouloir, v. a. ir. *akarni*; 2.
követelni, parancsolni; it.
óhajítani, kívánni; ce
qu'il veut, il le veut, *a mit*
föltesz magában, atiól nem
tágit; Dieu le veuille!
adja Isten; 3. se faire
mal — de q., *vkít ellensé-*
gévé tenni; 4. en — à q.,
vki ellen haragot táplálni;
ne m'en voulez pas, *ne ne-*
hezteljen rám; en — à la
vie de q., *vki élete ellen*
törni; à qui en voulez-
vous? *kit keres?* 5. que
veut dire ce mot? *mit je-*
lentsen e szó? 6. *követelni*
(árt); 7. ces affaires ven-

Voulu

lent être conduites avec prudence, ez ügyeket ova-
tosan kell vezetni; II. m.
akarat; akarás; malice
—, roszakarat.
Voulu, e, a. bien, mal —,
szívesen, nem szívesen lá-
tott.
Vous (vou; vouze), pron.
ti, ön, önök.
Vousoyer (vou-zoa-ié), v. a.
q., önözni.
Voussoir (vou-çoar), vous-
seau (vou-çô), m. vous-
sure, f. arch. boltozat,
bolthajtás, boltív; 2. ékkő,
boltkő.
Voûte, f. bolthajtás; fig.
c'est la clef de la —, ez a
födolog; an. — du palais,
szájpadrólása.
Voûter, v. n. boltozni, ível-
ni; fig. dos —é, hajlott,
görnyedt hát; 2. se —, v. r.
görnyedni.
Voyage (voa-ia), m. utazás;
abs. útleírás; 2. járás; ko-
csizás; fuvar; fordulat; 3.
tartózkodás.
Voyager (voa-ia-jé), v. n.
utazni; fam. il —é dans
les livres, könyvekből uta-
zott.
Voyageur, se (voa-ia-jeur),
s. utas; it. vándor; com.
commis —, utazó-ügynök.
Voyagiste, m. p. u. útleíró.
Voyant (voi-ian), m. écr.
látnok; 2. —, e, a. látó;
com. fam. couleur très
—e, nagyon világos, rikító
szín.
Voyelle (voa-iè-le), f. gr.
hangzó.
Voyer (voa-ié), m. ügyelő;
2. —, v. a. blanch. — la
lessive, forró vizet tölteni
a ruhára.
Voyète (voa-), f. blanch. lug-
zó tál.
Voyou (voa-iou), m. poronty,
kölyök.
Vrac, m. pèch. rendetlenség;
icht. szádla.
Vrai (vrè), m. igaz, való; au
—, adt. igazság szerint;
fam. valóban; II. —, e, a.
igaz, való; p. cela est —

Vraisembl'able

ou le roi n'est pas noble,
olyan igaz mint kétszer
kettő négy; il est —, igaz
ugyan; 2. valódi; 3. ext.
valóságos; —ment, adv.
igazán, valóban; 4. csak-
ugyan; pop. — voire, sőt
mondhatni.
Vraisembl'able (vrè-çan-), a.
valószínű, hihető; 2. m.
valószínű; —ment, adv.
valószínűleg; —ance, m.
valószínűség.
Vréder, v. n. pop. lótni-
futni.
Vrill'e, f. csapfűrő; bot.
kacs, inda, rekenyő; —é,
e, a. bot. indás, kacsos;
—er, v. n. artif. kerengve
emelkedni; —erie, f. t. t.
szerkovácsság; it. acél-
árú; —ette, f. h. n. fur-
dancs; —ier, m. szerko-
vács; —ifère, s. a. bot. in-
dás növények; —ou, m.
kis csapfűrő.
Vu, e, a. látott; lettre de
change payable à —e, lát-
tamra fizetendő váltó; —
bon, láttam s helyeslem;
2. m. au — de tout le
monde, az egész világ sze-
meláttára; 3. gr. —, conj.
tekintve; it. —que, mint-
hogy.
Vue, f. látás, láttehetség; —
louche, sandítás; 2. szem,
tekintet; fig. donner dans
la —, szembeötleni; it. meg-
tetszeni; 3. tant que la —
peut s'étendre, a meddig
a szem terjed; à perte de
—, beláthatlan; 4. perdre
de —, q., qch., szem elől té-
vesztetni; 5. nézés, megné-
zés, megsejtelés; fig.
avoir — sur q., felügyeleti
jogot bízni vkire; avoir la
— sur q., szemmel tartani
vkit; 6. à — d'oeil, szem-
mérték szerint; it. szemlá-
tomást; fig. il parle —,
száját hűti; com. payable
à —, látra fizetendő; 7.
mar. avoir la — de...,
meglátni, megpillantani;
8. látkép; 9. kilátás; fig.
vélemény; 10. nyílás; ab-

Wolfart

luk; 11. fig. szándék, terv;
12. avoir qch. en —, vmit
szándékozni; vmire céloz-
ni; 13. belátás.
†Vulcaniser, v. a. vkinek ne-
jét elcsábítani.
Vulgaire, m. köznép, pór-
nép; csöcselék; 2. a. közönséges,
pórias, mindennapi, szo-
kott; —ment, adv. közön-
ségesen, stb.
*Vulgariser, v. a. póriasítani.
*Vulgarité, f. póriasság.
Vulgate, f. cath. közkezen
forgó; 2. a. lit. elter-
jedt.
Vulnér'able, a. p. u. sebhető,
sebesíthető; —aire, s. a.
méd. sebszer; it. sebhe-
gesztő; 2. f. bot. sebfű.
Vulpin (-pein), m. bot. pal-
lagi ecsetpázsit; 2. —, e,
a. róka...; la gent —e, ró-
kafajzat.
Vultueux, se, a. méd. face
—se, p. u. pirosra dagadt
arc.
Vulvaire, f. bot. kutyalabo-
da; 2. a. an. szemérem...;
—e, f. an. szeméremtest;
lèvres de la —, szemérem-
ajkak.

W.

W, m. gr. (nem tartozik a
francia betűsorozathoz, s
csupán idegen nyelvekből
vett szavaknál fordul elő, s
ilyenkor mint v, vagy mint
eu vagy ou hangzik).
Wacke, m. minér. agyagos
kerelykő.
Waggon (oua-gone), m. vas-
uti kocsi.
Warandeur (va), m. pèch.
heringhordók bélyegzője.
Warnette (var-nèt'), f. pèch.
húzóháló.
Warrant (oua-rante, m. jur.
elfogatási parancs.
Watchmann(ouatch-manne)
m. éjiőr.
Viski (ouiski), m. árpapá-
linka.
Wolfart (volf-), m. minér.
farkasnyál.

X

X.

X (autrf. ikce, f.; auj. kce, m.), X, a betűsorozatban huszonharmadik.
 Xéno-graphie (kcé-), f. írástudás (idegen nyelvekben).
 Xéranthème (kcé-), m. bot. vasvirág. [aszály.
 Xérasie (kcé-), f. méd. haj-
 Xéro-myre, m. méd. szárítókénőcs; —phtalmie, f. méd. száraz szemlob.
 Xiphias (kci-fi-ace), m. astr. hal. [gesbogár.
 Xorido (kço-), m. ent. nyer-
 Xunx, m. orn. tekerics.
 Xylite (kci-), m. ent. farágó cserebűly.
 Xylo-cope (kci-), m. ent. szúpille; —glyphé, m. did. faragószobrász; képfaragó; —glyphie, f. did. képfaragás; —graphie, m. fametsző; —graphie, f. fametszés; —lâtrie, f. fabálványimádás; —logie, f. fatan; —lithe, f. minér. kövült fa.
 Xylon, v. cotonnier.
 Xylostéon, —teum (kci-lo-ome), m. bot. büdösgönye.
 Xyris (kci-rice), m. bot. buzogánybaka.

Y.

Y, m. Y, a betűsorozatban huszonnegyedik; 2. y, adv. ott; oda; y est il? ott van? it. rajta; reá; benne; 3. (avec avoir); il y a, van, vannak. [hajó.
 Yacht (hi-ak), m. mar. gyors-
 Yeuse, f. bot. magyal.
 Yeux (ieû; ieuz), m. an. szemek; bot. — de peuple, nyárfabarka.
 Yole, f. mar. csónak.
 Ypréau, m. jard. keskeny levelű szilfa.
 Ypsolophe, m. h. n. tűzpille, vacsoravesztő.
 Ytterbite, f. yttria, m. minér. itranyföld, pikföld.

Yttrium

Yttrium (-triome), m. oh. pikeny.

Z.

Z (ze), m. Z, a betűsorozatban huszonötödik.
 Zacinthe, lampsane, f. bot. kacsakaring.
 Zahorie, f. p. u. éleslátás.
 Zaïmet, m. féo. lovas hűbér.
 Zain, a. m. man. cheval —, tiszta fekete; tiszta pej.
 Zani, m. litt. bohóc.
 Zéa, v. maïs.
 Zèbre, m. h. n. zebráló.
 Zébré, e, a. csikos.
 Zédoaire, f. bot. citvor.
 Zélateur, trice, s. buzgólkodó; h. eccl. vakbuzgólkodó.
 Zèle, m. buzgóság, buzgalom; —indiscret, túlbuzgalom.
 Zélé, e, a. buzgó; 2. fam. s. c'est un —, buzgó ember.
 Zélo-typie, f. méd. örült féltékenység.
 Zénith, m. astr. tetőpont.
 Zéolithe, f. minér. zeolit.
 Zéophyron, m. bot. kámló árpa.
 Zéphyr, m. szellő, esti lebel, fuvalom.
 Zéro, m. arith. nulla, semjegy, zerus; fam. c'est un —, semmi ember.
 Zest, zeste (zès-te), i. fam. eh! 2. m. perr. hajporhintő; fam. cela est entre le zist et le —, se nem jó, se nem rossz.
 Zeste, m. bot. középhártya (dió, gesztenye s a többiben); conf. citromhéjszeletke; fam. cela ne vaut pas un —, fabatkát se ér.
 Zester, v. a. conf. szeletekre vagdalni.
 Zibeléne, f. marte —, a. f. h. n. coboly.
 Zibet, zibeth (-bè), m. h. n. cibét-petymeg.
 Zigzag (zig-zag), m. szigszeg, zegzug; fig. tántorgás.
 Zel, m. mus. réztányér.
 Zinc (zeink), m. minér. hor-

Zygoma

gany; fleurs de —, v. tutie; —age, m. horganynyalborítás; —ide, a. horganyféle; —ifère, a. horganytartalmu.
 Zingane, s. a. cigány.
 Zingel, zindel, m. icht. kolc.
 Zinquer, v. a. meghorganyozni.
 Zinzolin, e (zein-zo-lein), m. teint. violaszín; 2. a. violaszínű; fam. p. u. c'est un —, piperkőc; —er, v. a. teint. violaszínre festeni.
 Zirun, m. miner. jac-anyla; —e, f. minér. jac-föld.
 Zisel, zizel, m. h. n. mogyoró-pele.
 Zist, v. zest.
 Zitanie, f. bot. v. ivraie; fig. civakodás, perpatvar.
 Zizi, m. orn. gyepüs sármány.
 Ziziphore, m. bot. zizifű.
 Zodiacal, e, a. astr. állatöv.
 Zodiaque, m. astr. állatöv.
 Zoïle, m. fig. ügyetlen, irigy bíráló.
 Zone, f. géo. földöv-égelj; astr. égöv.
 Zonite, m. h. n. pinceászka.
 Zoo-graphie, v. zoologue; —graphie, f. did. állatrajz; —lâtre, m. állatimádó; —lâtrie, f. did. állatimádás; —logie, f. h. n. állattan; —logue, m. állattanász; —phage, s. a. húsevő; —phyte, m. h. n. állatnövény. —physo-graphie, =logue, m. állatnövénytanász; —phytographie, =logie, f. állatnövénytan; —phytolithe, képzelt kő; —tomie, f. állatboncolás.
 Zopissa, m. mar. ócska hajószurok.
 Zostère, f. bot. sóspörje; —marine, omboly, hínár.
 Zotique, a. méd. faculté —, életerő.
 Zygène, m. icht. pörölyhal.
 Zygoma, zygame, s. a, an. os —, igacsont.

